

5879
MagSt, Dr. P

RZ
II

1/2 p. 1.
Paprocky - Herbari české
Diadochos 1602

1872. IV. 27.

zmr. B. Paprockého.

Tišto to jest ále opravne.
Ksiega II (O slawn panstvem)
i drze tu pored I.
Ksiega I jest tu 2 pruzku
zdefektowana. - Metakrasiajennie
doslova ~~Wism~~

Indu

Praga 1602

присортировано !!

Kniha II

Powolenij.

Powolenij od Neprémoženého

Knjžete a Bana/Bana Rudolffa toho gména dru-
heho woleneho Cysare Rymského/Krále Dherstého a Czeského/
Ezbránj takon panu o začátku a wnnel o Kralowstwu
Czeského/ o poslaupnosti Knjat/Kraluw y Biskupuw/tolikéz y o dá-
wnostiwssch Třech Stawuw w témz Kralowstwu Czeském.

UDOLPHVS DEI GRATIA ELECTVS

Rudolphum Imperator semper Augustus, ac Ger-
mania, Hungaria, Bohemia, Dalmatia, Croa-
tiaq; &c. Rex, Archidux Austria, Dux Burgundiae,
archio Morauia, Lucemburgensis & Silesiae Dux,
Luf Marchio, &c. Vniuersis & singulis hasce nostras visuris
aut lecturis, cuiuscunq; ij status, ordinis, gradus aut eminentiae ex
Subditis nostris Regni Bohemiae, Incorporatarumq; Prouincia-
rum fuerint, fidelibus nobis dilectis, gratiam nostram Caesaream
ac omne bonum annunciamus. Cum egregius Bartholomaeus
Paprocky eo animum applicasset suum, ut originem Gentis Bo-
hemicae, nec non Stemmatum ac Familiarum in hoc Regno de-
ductiones litteris mandaret, & posteritati consecraret, humili-
mèq; à nostra Maiestate petijisset, ut ipsius tam honestos conatus
commendatione nostra Caesarea, benignissimè promouere dig-
naremur: Iudicantes itaq; laborem eiusmodi minimè infructuo-
sum fore, praedicti Bartholomaei Paprocky petitionibus annuen-
dum esse duximus, mandantes omnibus & singulis nostrae Maie-
stati Subditis, ut illum non solum commendatum habere, sed
etiam ex Archiujs vestris, res memorià & celebratione dignas,
describendas ipsi concedere, deniq; Annales, si qui habebuntur
pari ratione, ei haud grauatim communicare velitis, facturi in eo
rem clementissimae Voluntati nostrae Caesareae consentaneam.
In quorum fidem, & euidentis testimonium, hasce Sigilli nostri ap-
pressionem communiri iussimus. Datum ex Regali nostra Vrbe
Praga, 24. Februarij, Anno 1598. Regnorum nostrorum, Ro-
mani 23. Hungarici 26. Bohemiae itidem 23.

Rudolphus.

Ad mandatum Sacrae Caesareae
Maiestatis proprium.

Christophorus L. B. à Ssebu
Ioannes Milnerus.

O začátku Erbu Lwa Slavného Království Českého.

Nyni se nejprve osazovati počalo to Království první Pán té Kraginy Čech vjíwal Orla Černeho na svých Korahwech za Dnasmenij Rytířské / tak yť předkové geho Knížata Charvátská od mnohých časův tehož w vjíwal. Tehož Dnamení y Lech Bratr geho vjíwal: Ale když se rozlaucil / w straně Weychodnij Město první osaz w velikými lesy / gezerý a bahny / spatřiw tu množstwí lidí / a na nich Orly býle / proměnil z té přičiny barvu svého / a vjíwal Orla Býleho w čerweném poli / tak

kteříž byl Syn Hebor, a potom od něho Phalek. Ten pozůstavil Reu, od toho Saruch / kterýž splodil Nachora. Tehož Syn Thare splodil Abrahama / kterýž mace wěku 99. dal se obřezati wedlé přikázání Božího / potom splodil Syna Izáka / z něhož posel Jákob / a tak z těch Židů wlastně gdu.

Arabové a Saraceni / z tehož pokolení Židovského od Abrahama zrození býti se prawí / y ti se w tom nemerlí / čehož snadno každý w písni Swatém dočísti se může.

Galli nebo Francouzové / Od Gomora Rod swíg wyprawy.

Spanyeli / Od Jobela / nebo Tubula Synůw Jassetowých / a wnučkůw Moelowých / očemž swědcij Jozeffus Židovský / Berolus Chaldejský / Statij Hystorycy.

Němcy a Luiscone Brisci Jani / Quem eundem Noam esse voluit, (& Araxe filio.) Začátek swíg minj / přikazugie od nich příchod Králůw swích / to gest / Mannum, Ingeuonem, Hermionem, Marsum, Gambrium, Sueuum, Vanialum, Teutonem, & Alemanum, y gine Krále swé / očemž Cornelius Tacitus Berolus Hystorycy píšší.

Whři / Ti tolikéž negsaue contenti, z takowých obšyrných správ / Aty le wůdce swého / od Hunnona a Magora / Nemrotowých Synůw / nebo od Dynusa Krále prvního Asyrského se poslí býti prawí / ge-li že to prawdivé gest neb není / toho se při gegich domněn zanechává.

Plawrátie se tedy / Začátku důvodu toho / že Národ Slawanský od Jasseta nebo Japeta Syna Moelowa posel / ti kteří Česté a Polské Kronyky sepsali / to prokazugí. Wšak se w tom y nesrownawagí / nebo gednij Japeta z Rawana zplozeného býti prawí / a od něho Philara, z kterého Alanus, a Anchises, a potom z něho posel Alerias potom Ascanius, az Ascania, Pamphilus, z kterého Reazelin, a potom od něho Alanus druhý / který nejprvé z Asie do Europy přišel / a ten měl čtyry syny / z kterých nejstarší byl Wandalus / od něho, Kiece Wissa gmeno dáno / atomu Národu genj přiněm bydlel / Wandal. A to prawí / že ten Wandalus měl mnoho Synůw / kteří Četvrtý díl Europy opanowali / a ty Kraginy osadili / totiž / Českau / Polskau / Morawskau / Slawanskau / Ruskau / Dalmatskau / Bosnienskau / Kroackau / Bulgarskau y gine Země.

Druhý pak od Japeta / a Rawana / Helizy Syna / kladau gim počátek / toho že dríže se Slawaty a Illiryky rozumějí býti ty / kteří toho času w těch místech bydleli / kdež Dalmatové / a ti dáwní Illirykové byli od počátku po wystavení Wěže Babel / když se po Swěte byli rozestli / a tu bydleli nejprvé počali / cum Ionibus, Eolibus, Hellenibus siue Gracis, a s giny mi ponowaných / Berosa a Iozeffa, dáwage tomu Jwanowi nebo Janowi gmeno od Jona, nebo Rawana / a toho příklad ukazugí / že až po dnes toho gmena mezi Slawaty při křtu nejwíce vjíwagí.

O takowém počátku a pogiti Národu Slawanského / zdánij gest Dluhoše Kronykaie Polského / který byl Praceptorem Synůw Razymítra Krále Polského / a wněl gsa woleným Arcybiskupem Lwowským / psal se z Tiedelska / a vjíwal Erbu yako Páni Pernšteynští / totiž / Zubrowé Slawy. W tom se s nim srownawagí některij Hystorycy Polští / tolikéž Wacław Hagek /

Přibek/y Rozmas Czechové / Ioannes Marignola, Arcybiskup Florentský / Philippus Calimachus, Wlassy: Czechové nenij potřebij hlauběgij hledat / ale o nini zarowen smeyssleti. Oděud gim to pat nāwessťg dāno / a nebo yā tohō gmēna nabyli a došahli / o tom se nūže powij.

Proti odemssetch Nāroduow Předlowé nassō Slawācy gsau nazwāni.

Kapitola třetij.

Nědyž toho se nenachāzj / aby kterj z Hystorykūw dīwodně prokāzati mohl počātek Slawākūw / nebo to mījsto od ktereho by tak nazwāni byli / toliko Iornandes o nīyā kēm mījstu Slawiny Ruminenlis zinjktu činj. Ale kdobj to byl Slawus jādnyj tohō spūsobem dogūtj a wyzweđeti nemūžem. A wssak gest wěc gistā / že Slawonyā od Slawākūw gmēno swē gest došahla / a ne Slowācy od Slawonye: a to gest zdānj Cromera Biskupa Warmenského Hystoryka a Kronykāře Slawného / kterjž o počātku Czechūw a Polakūw Kronykj sepsal / o čemjz geho spīsaw sřfegj powāžiti slusj ktera on o tom prawj:

Mnoho gich kterjž gmēno Nārodu Slawanského / dowozugj od Slāwy nebo mezy ginyjmi Nārody welikē gmēno mēli / a psāwali se Slawnyjmi / yā koby před mnohymj ginyjmi Nārody wzāctněg sřymj byli / a proto od Latīnkūw nazwāni Slauī & Slauinī. A samj pūsma nevmēgūce / zachowāli to pamēt yā rozumēli / wzawssj to swē gmēno welikē w obyčeg / gmēnowāli se / Stanyslawus / Wenceslawus / Dobroslawus / i. c. Czechj Potomcy gich āz po dnes nāsledugj toliko gednu literu z Latīnskē řeči wypuštjwssj pūsšj Stānislāus / i. c. ale w Slawanskj obāw vjřwagj / Stānislāw / Boleslaw / i. c. Gestit tedy ta sprāwagj sřā že za takowjmi welikjmi nepokogj / kterjž s Rjžj many mījwāli Slawācy / ti kterj pēi Dunāgj bydleli / y o ginyjmi pēiležegj cymj sobē Nārody Wālkūw wedāuc / w rēzřwāj slawnā obdržjwāli. Tohō gmēna odtud nābyla ta Kragina w kterjž gsau bydleli / a od wch nazwāna Slawonyā / a ne onj od Kraginy. Protož ti kterj ge gmenugj Sclāuos nebo Sclāuinōs, mēli by se napraviti / yātož se to neyde / apud Iornandem & Blondum y o ginyjch Tlmeckjch Hystorykūw / kterjž gsau to sobē od Wlachūw wzāli: nebo Wlassy lahodjce swē řeči / berāu i. za l. mluwjce yāto / Fiato pro flato, piacet pro piacet, a tak mījsto Slawo zmēnili Sīauo, a to sobē onj wssedko zārowen klādāu / Sīauum & Scīauum, c. nenij potřebij pēiklādati.

Od Slāwy tedy to žeslo nebo gmēno magj Slawācy / a některj pūsšj Slowāky od Slawa / neš ge wjdydy kždēmu rādi drželi / co komu pēipowēdēli / yātož pat sobē to po dnes ti dwa Nārodowē / to gest / Czechowē a Polācy za welikāuhanbu poklādāgj / kdobj někdo kterēmū poctiwēmū Cslowikj řekl / že neprawdu mluwj / netoliko že mu za to Pohlāwēk dā / ale tēž se pro slowo prānice ymordy dēg. Protož nebo z tohō a nebo z onoho starodāw nāho obyčegē tu nāwytloft magj / a to wssedko gedno gest / nebo Slawa a slo

wo od sebe rozdijlnē nie negsaw. Slawa kdo komu Slowo drjij. A to yāzj Cromerus pūsse gē počātek tytule a gmēna Slowanského / a ne ginyj. Ale mīj sprāwu o Nārodu Českēm před sebe wezmeme.

O wngijti Czecha a Lecha Bratrj vlastnjch / z Kraginy Kroaškē.

Kapitola IIII.

Kownāwagj se w tom Kronykj Českē a Polskē / tolikē y gine Hystorye / žeti dwa Nārodowē z gednoho potolenj Slawanského gsau possli / a tu do tē Kraginy tē na ten čas Českā / Slezskā / Polskā Zemē gsau / pēissli / toliko odtud a yā dāwno o tom ne wssjdnj gednostegnē pūsšj / wssak gich wjce gest kterj se stownāwagj w tom / že gsau z Kroacye spolecnē wssli. A ta Kroacya gest dīj Slawanskē Zemē / Kralowstwj sřyrokého / kteréhož předlowē gich Statečnostj a zmužilostj swāu gsau do byli. To Kralowstwj tohō času Pohanē yāzj o tom sleychāme splundrowāli / a prwnēgssj geho ozdōbu a zwolnost pokāzjli.

Czech tedy a Lech / Bratrj vlastnj kterjž v Kraginy a Psār bydleli / widāuce w tom nemālu roztrjtoft a rozdwogenj byti / a žeby se tu Wālkj / Mordū mezy pējgubznyjmi dorjktati chēlo / w tom tak welikēm rozmnoženj tohō Nārodu welikého / šromāždjwssē Rytjře a Lid swjg ge namluwjwssē s sebau wzāli / a tak sobē mlysli / ktera by ginyjch Panstwj došāhnauti mohlj / pēs Hory a Lesy k Weychodnjm Kraginām se obrātjli / āz pēissli k Bojemj k Rjcece Labi: A tak tu Czech yātož to staršj zūstal s čāstkau wogskā a lidu swēho / w mījstech a w Lesjch nespūsobnyjch k bydenj lidskēmū.

Lech / potom s Lidem swjym a s Pēātely swjymj / dālegj na weychod slunce se pustil / a ty Kraginy tē na ten čas Slezsko / welkē a malē Polsko gest / opānowā / tak že toliko Lesj a mījsta pustā zāstal / yāzj o tom Eneas Siluius pūsse / toliko to doklādā / že Czech obāwage se Saudu z sřrany zabitj gednoho muže wzāctnē / Lecha Brātra s sebau namluwjwssē / z Pannonie wygel / a s nim spolecnē Bohemj a Polonj & c. opānowā / to napsawssē nestownāwā se o ginyjmi / kterého se to času aneb yā dāwno dālo. W tom ho y Dubrauius Biskup Morawskj nāsleduge / toliko Dubrauius pēidāwā / že na tom mījstē před pējstjym Czechowj Wandalj bydleli / tēhož Nārodu a yāzjku: y ti takē do sři dāleko na rozlīčnyjch mījstech od sebe rozdijlnj byli.

Žāget pējstj Czechowō wyprawuge / za panowānj Konstantyna třetjho po Nārozenj Syna Božjho 644. Vincentius Cadlubek Biskup Krakowsk / kterjž sepsal Kronykū Polskāu circa annum 1207. O Czechāch a Lechy / tāk / to gest / o Polācyh / hned dāwno w tēch Kragināch / o nich wyprawuge / to prawjce / že cum Gallis pēs Europu y pēs Alj pēi Panjch swjch Kroku a Lesu / kterj po Kroku dāuho panowā / w Polskē k wili Alexandrowi welikēmū wālkū wedli / yāzjta wēc tu prawdē dost podobnā gest. Tēbo pēi

pomínagýc weys gmenowaný Zystorycy / zašaušlost Národu Slawanského při Alexandrowi welikém / prawý je měli od něho daný sobě list Latinský a Řecký psaný w tato slova:

Nos Alexander Philippi Regis Macedonum hæres, Monarcha figuratus per Nectanabum annunciatus, Summi Dei Iouis filius, allocutor Brachmanorum, Solis & Lunæ conculcator, à Solis ortu ad Occasum, à Septentrione ad meridiem Dominus, Illustri prosapiæ ac Linguae Slauorum Massagetisq; salutem. Qui nobis semper in fide veraces, in Armis strenuissimi, nostri milites & coadiutores robustissimi fuistis, damus vobis hanc totam plagam terræ quæ extenditur ab Aquilone usq; ad partem Italiæ Meridionalis, ut nullus ausus sit isthic manere aut se locare nisi uestrates, & quicumq; alienus inuentus fuerit, illic manens sit Seruus uester, & eius posteri serui uestrorum posterorum. Datum ex Magna Alexandria nouæ foundationis nostræ, fundata, super magno Nili fluuio Aegipti, aridentibus nobis magnis Dijs, Ioue, Plutone, Marte, & maxima Dea Minerua, testis autem huius rei Illustris Anstellus Tritoteca noster, & alij undecim Principes, quos nobis sine prole decedentibus relinquimus nostros hæredes, & totius orbis successores. Anno Regnorum nostrorum II.

Toho listu Datum nacházýme před Narozeným Spasýtele nasseho / 311. leta / jakož tomu mýsto dáti a wýgra přiložiti se může; nebo Marobodus Markomanský nebo Morawský Král / přenesl gest z Těmce do Morawy Stolicý swau ante Christum natum, anno II. kterážto Kragina toho času též nebýla nová / o čemž dostatečný důvod / od Včených Zystorykůw & in Speculo Morauorum se nacházý. A nebezpečný výsli Boj z týchž Kragin / tolikéž y Auari z Pannoniæ. Nebo vslislawisse o takovém nadání tím Kraginám Národu Slawanskému / odtud se stěhowati musýli na pevnější mýsta: jakož toho dokládá Kronyký Staré: o tom nýžegý zmýnký sýřsý vslislawisse.

A tak gýž každý může porozuměti / že dáwno Slawacy do těch Kragin / jakž weys gmenowaný Zystorycy Čestný y Polstý wyprawugý / přisli / Čech a Lech Knížata Bratrý vlastný s Wogly swými / ale toho důwodně dokázati nemohli / jak dáwno. Bernhart Wapowský pokládá čas 550. po Narozený Syna Božýho: háget daleko pozděgý / jakž weyssegi čel.

Byli pak předkové nasy toliko k Rytýřským činům náchýlný / na literný vměný nic nedbali / a včených lidí nemnoho sobě wážíli / než to za předný věc sobě pokládali / Panstwý swa a hranice rozšýřowati / ničehož wýřak toho sobě nezapiswali a nepoznamenawali: a gýný Národové gým toho zawidýce / w swých pamětech gých připomínati netoliko nechýli / ale y gýným toho poznamenawali / zbraňowali a zapowýdali. Teprwa potom po mnoha letech poznawagý platnost welikau liternýho vměný / počali se Slawanským Jazykem liternému vměný / též y náboženstwý Křestianskémurvěti / jakž o tom wýřadni nasy Kronyký sýřsý swědcý. My pak nyný k předsewzetý swému / a k správě swé se nawracáme / jak gest se Čech y gýná Knížata a Králowé / w té Kragině s Lidem swým řýdili a spravowali / až do času nasseho wybrawisse to krátce z rozličných Kronyk / a starodáwných paměť / wypustýce zby-

tečnost

tečnost mnohých řečí a psaný / toliko se potřebněgým wěcmi zaneprazdňowati budeme.

O Panowání Čecha a Lecha Bratrý vlastných.

Kapitola V.

Czech a Lech Bratrý / widance weliké rozmnoženy Národu swého / poslali gýře Spěhýře k weychodným Kraginám / spatrili sobě mýsto spýsobné / k wosazený prostranněgý / jakž y na takové Monarchy náleželo: a k dýž gým dali gýřau spráwu / co se tu w těch Kraginách dalo / yacý tu Lidé bydleli / přes Dunag y přes Drawu Řeku se přeplawili / a k Morawě přisli / (jakž o tom Dawbrauius pýřse) až k hořegý Pannoný genž Rakussané slugý / křegý s Morawany w Sausedstwý byli. A k dýž do Morawy přisli / tu gýž lid těch Národu Slawanského bydlel / křegý byli dýl Saské Země obsáhli / a tu se zastawili.

Markomané aneb Morawané ohlédawisse a poznawisse přátely swé / spráwu od nich magýce o tom čehoby potřebowali / ukázali gým Kraginy od sebe nedalekau / křeraw Těmcey Boheim nazwali / w nýž sami před tím bydleli / křegý

A uq

rýž

ráž toho času pustá byla / toliko co Wandalové na některých místech a to daleko od sebe bydleli. Když tu došel Čech / wděčen gsa toho Sřstřij / gž to mu porozuměl že mu to místo k obydlí Bohové dali / myslil w něm zůstati / a víceji nežádati. A tak přessedse hory a Lesy / wosazowati se počal / y s lidem swým / a přátelům rozkázal též tak učiniti : a spatřiw očima swými ry Kraginy lepšy / nežli mu omich powědāno bylo / widauce že gest Kragina pustá a ne Lidná / a že wíce w ní Dobytčůw a Zvěřij nežli Lidij / y ti se welmi zřijda wřazowali / gestli se také dal Člowěk widěti / byl diwněgšy než gini Lidé / nebo w lesých toliko swa obydlj měli. Kterjzto spatřiwse lid nový wže mi swé welmi se vlekli / a slyšewse gemlawiti a gim srozuměwse radowati se počali / y to co měli / yako hostem witağjce ge / dawali / torjzto Město a Seyr / zc. a posylali powědomě s nimi / aby gim wřazowali to cožby k wžitku gich býti rozuměli.

A kdýž přišel Čech mezy dvě Rjety k wrchu Žijp řečeně / kdež se mu weliké rowiny wřazowaly / wygawse na horu / spatřiw sobě powětřij / Lesy y Země urodnu / podobnu k obohacenj / Rjety Rybné / welice se z toho radowal / Bohům děkujce za tak hogné obdarowanj / a w tom napomjnal pilně wšech aby sobě Domj w těch Lesých stawěli / Rolj zdělawali / což mu wšychni s radostj dobromyslně učiniti sljbili. Přičinujce k tomu Čech / Lidj z přjle / jęgęjch Kragin / toho dowedl / že Kraginu pustau osadil / Města a Wesnice stawěti poraučel / Wandalitowé / a Dalmatowé / y gini Lidé Tārodu Slawanského k němu sli s churj / z takowých míst těsných do Krage prostranněho wolného a pokogného / wcházęjce Walek / kteręž se tehdaž mezy lidmi w Slawonj rozmáhaly. Žiadných Práv sepřaných nedal Čech poddaným swým toliko podlé řādu Swatě ctnosti žiwu býti ge naučil / k welikým wěcem se gim mjtři wždyky poraučel / nebo magjce mnoho přátel wysokého w tipu tak o nich slyšew / yatkj mluwil : Plato Non facile obedire legibus, qui se nimium felices esse putant, Nebo předkové toho slawného Tārodu / osadwse Kraginu nowau / obyčęge wždyky brali / z takowých Lidj kteręž Politiores býwali / a magjce naučenj od Knjzete swého / iuxta normam virtutis & non iuxta leges, yatkj gsem powěděl dlahý čas žiwí byli : neboby času welikého a prostranného k tomu spřisowanj potřeba bylo / yatkby kdo žiw býti měl a takowé spřisowanj nemohloby mjtři žiadného konce / ale Žakon Swatě ctnosti káždeho naučj / co gest turpe a co honestum, nebo tak prawj Aristenes : Nec leges omnia pręscribunt, at Virtutis regula docet, quid sit honestum, quid turpe.

Toho času se oto starati počal Čech / aby poddané kteręž s sebau přiwedl / co neywjce zbohatiti mohl / wedle onoho propowědānj / Alphonsa Krále Aragonského / který řekl : Regum in primis studium & officium esse, populares suos locupletes efficere, popularibus enim ditioribus factis, nec utiq Reges futuros pauperes, quoniam subditorum amor atq; beneuolentia veri sunt Principis thesauri. Čech rozměřiw Kraginy / mezy poddané rozdawal a ge bohatil / we wšem yako Otec s Syny nakładal / při nichž lasky a milosti nabeywal / a oni zase magjce sami wšeho dosti / deřatým djlēm pána swého káždy z nich bohatil a nadawal.

Lech Bratr Čechůw / nechťjce w ničemž býti na odpor Bratru swému / obrátil se dále s Lidem swým k Weychodu Slunce / chřjce tolikęž nalez-

nauti

nauti místo takowé / aby sobě nowau Kraginu založil : to pak činil s wolj Bratra swého / yatkj o tom Daubrauius y Žáget pýšy / že wdelali spolu nato gistan Sntawu / a na tom zůstali / gestližby nemohl naleznauti sobě nic tak podobného / zase k Bratru nawrátiti se měl / a s nim se nebo poděliti / nebo djlū neyatkého od něho očekāwati / wšak prwe než wysšel z těch Kragin Město Kausřij založil. Prošel w tom přes hory k Půlnocy / a kdýž přišel k tomu místu / kde na ten čas Slěsko a weliké Polsko / zastjhl puste / tak yako y Čech Bratr geho / Hospodářstwj snažně začjnal / a nalezse mezy welikými Lesy mnozstwj žnjzd Orlicných / Město na tom místě založil / žnězno, od žnězd gme no mu dati kázal / a tu Stolicy swau postavil / yatkj o tom Polské Kronyky obšyrněgšy swědčj. Sřyroké Kraginy ti dwa Bratřj opanowawse Lidmi ge dostatečně osadili / pilně se w Hospodářstwj cwičili / w pokogi žiwoty swé wědli. Lech zanechal po sobě potomků / yatkj Kronyky Polské swědčj. Wyssymir Syn geho z Sywardem Králem Dunstým Wálku wedl : o tom Wapowj wyprawuge / čti Cromerum lib. 2. gehož Potomcy panowali půl druheho Sta Let. Dvě Města založil Wyssymirus / Rdansto a Wismar od gme něho. Čech Umřel žiadného dědice nebo potomka nepozůstawiw : z kteréhožto Smrti welice žalostiwj byli poddanj wšychni : s lasky a milosti pána swého Čecha / Čechowé se gmenowali / yakoby po Čechu pozůstali / tolikęž Lechowé po Lechu / kterýchž Tytulůw odewšeho Slawanského Tārodu neratj. To toliko a nic wíce / o přjstj předkůw nashých do Kraginy této / nāme w Kronykách nashých.

Inter Regnum prwnij to gest o Knjzete po Smrti Čechowé w nowé Kragine.

Kapitola VI.

Slyšeli Čechowé / nemagjce po pánu swém žiadných Dědicůw a potomkůw / tak bez Wrchnosti poněkud bydlěti počali / a to činili z obyčęge předkůw swých giniých Slawákůw / kteręž tak Procopius Caesaris, w Kronyce swé o Gertjch pýšy / připomjna tēmto slowy : Slauinorum nationes non ab homine aliquo uno regi, Sed iam inde ab Antiquo plebesa communique libertate uiuere & idcirco de rebus omni-

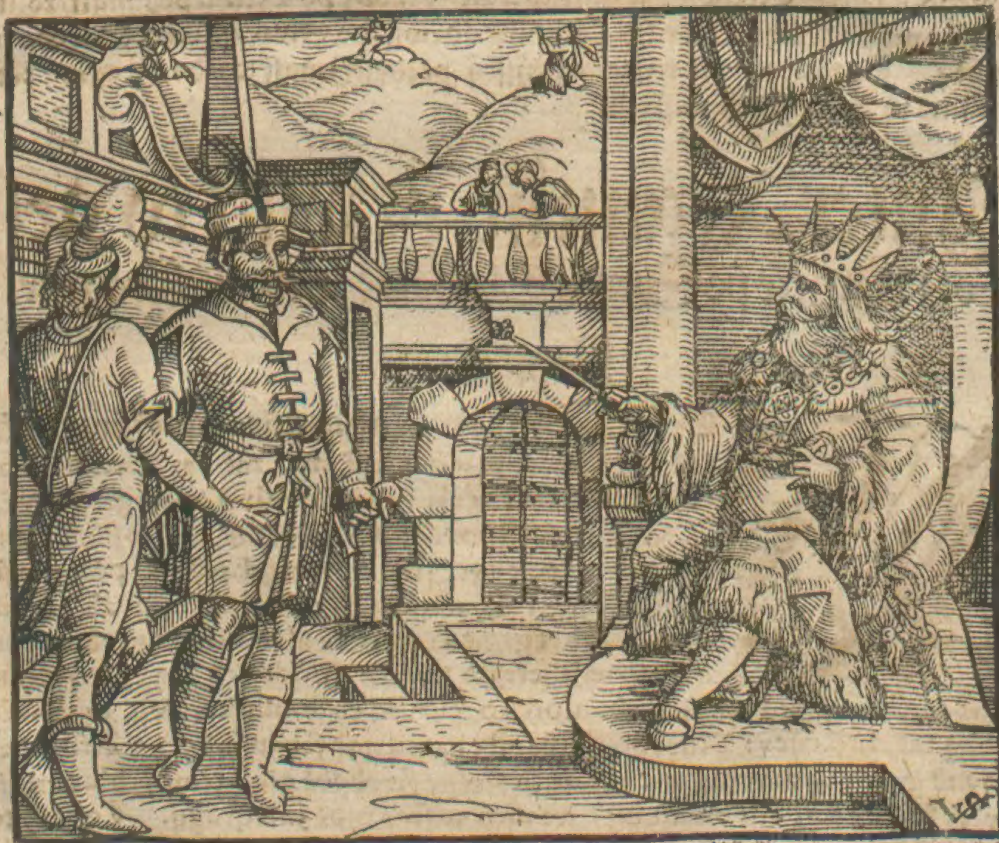
bus, quę cogitatu factuue grauiiores occurrunt communiter deliberare. Raby tak chřjce : Tārod Slawanský nemá nad sebau žiadného Krále / ani žadné gine Wrchnosti / ale tak w společné swobodě gsu žiwí / hlawněgšy wčęy wšychni spolu wwažugj / a o nich w swé radě zawjragj. Tolikęž tak činili Čechowé po Smrti pána swého / nebo bylo mnoho Mjzůw wžatných wšedko sobě rowných / kteręž Knjzete z Swěta sessleho přjbusnj přatele byli / tak yatkj o tom Kronyky swědčj. Těkteręž též při wčech a sprawách Rytjch býwagjce / acbyli z giniých Tārodůw / ale při Dworę gich bydleğę / yatkj se wyuaučiwse / od Knjzate dostawse opatřenj / s Čechy se z přjzniwse / zůstali při gich obyčęgich w swornosti s nimi. Nemohauce zagist mezy sebau

předs

přednějšyho vyhledati gegzby za Kníže vyhláskyli/sami pokogně se hášše-
li/magge mezy sebau pokog ze wšech stran/lásku a swornost milugíce
Trwalo to mezy nimi w swornosti a weliké přijzi / (yakož mluwil Cylon
Lacedemonský Mndřec: Necibityrannis oriri potest, ubi ex Arbitrio pri-
scarum legum omnia geruntur.) za některý čas. Ale Fortuna přewrácena/
dlauho takowé swornosti Czechům nepřála/ změnila jim tu swornost a ne-
řád / počali vřískati chudšsých moznějšsých/geden druhému se protiwił/ atak
čim delegy tim hůře býti počínalo. W tom sebrawše se Muži statečny/
přemegšleli/ kterakby z takowé roztržitosti zase k prwnějšsmu řádu a poko-
g přigiti mohlo / tak yak gšan toho požiwali za Panowaní Čecha Kní-
žete swého.

O Kroku woleném Knížeti Českém.

Kapitola VII.

Dyž se nepodařilo Czechům takowé swýwolné Inter-
Regnum, přemegšleli o tom kterakby mohli přigiti k prwnějš-
smu pokogu/yakž gšan měli za Čecha / a tak sgewše se w bro-
madu/ohládali mezy sebau Muže welmi statečného/a k tomu ni-
lownějška spravedlnosti / kterýž wšeliyak uctiwě žiw byl / k wšem se dobře
chowal.

chowati del. A widance při něm pobožnost/pro hádaní kterého se přidržel
yakž tohasu mezy Lidem Pohanským welice ta wěc slawná byla/ a on ta-
kowě nemě od Bohů sobě dané býti rozuměge/lidem mnoho nim prospí-
wal/ alato žádného auplatku nežadál/ než co činil a o čem wědomost měl/
to wšechotnostij wolně rád činil/a wyprawowal nač se ho kdo wyptáwal.
A yakž w darůw žádných nežadál/wšak předce mu každý dary kdo se ho oc-
ptal přisl/ odkudž k welikému Bohatstwu a Pokladu přišel / od toho sobě
dwarůw skawel/ nedaleko ode Wsy Stebna/do kterého potomní Knížata na-
low iroggždku wyggždijwali / w němžto Krok za nedlaný čas bydlél/ až
pora yzwolen byl za Kníže na místě předka swého. Gini pýšy že Krok nes-
byl/ Kníže přigat/ ale toliko sedel na místě Knížecím přerozsuzowal / a k
sprawedliwosti Lidem dopomáhal / wíce přátelstwy smluwami nežli
Sadem/we wšem wázně a sšlechtně sobě počínal. Takže wšechen lid sauc
k mu nakloněn/wěrně a poddaně se chowal. Krok byl proto wysokomyslný
is Bohy rozmlawánij mýwal/ a od nich coby činiti měl raddu bráwal/w
čim mu zaslé žádný neměl / ale čim dále tim geý sobě wícegi wážíli. Pa-
nowal na té stolicy čas nemalý/ mnoho Wsy Dworůw nebo Zámkůw wysta-
wěri dal/ Zlata mnoho shromáždil od Lidů/kteréž w Řekách a Potocých na-
hizeli/a do Komory geho z lásky nosyli : a netoliko při swých domácích/ale
y Sausedůw měl welikau přijzi a lásku.

Kronyky České to prawí : že Polacy po smrti Lechowě prosyli zato Kro-
ka/ aby na geho místě panowal/ ale w tom se s Polskými nesrownawagij/ ne-
bo pýšy že měl Lech Potomky/ kterij půl druhého sta let po geho smrti nebo
agtij panowali. Dotládagij toho Kronykari Českij/ že gel Krok na žádost
gih/ aby na památku Město Krakow wystawět kázal/ od gměna swého. A
potomtu gšan Kronyky Polské/ nebo oni giného Kroka býti prawij/který
p Smrti potomkůw Lecho/ h/ se dwanaći Weywodůw geden byl natu
stolicy wolen/ a ten z wlastního Statku swého wystawěl Město y Zámek/ a
razwal ge od gměna swého Krakow. Zůstawil po sobě dwa Syny Lecha a
Kroka/ a třetij Dceru Wendu. A tdyž gšan Synowé stolicy Otcowškau geden
druhému za wideli/ nesedeli na místě Otcowšském: nebo mladšij staršyho/ chy-
lil na Low wywedšše zabil : čehož dowědewše se Polacy/ wyhnali ho wen z
Zeme/ a Dceru Krokowu Wendu Sestru gich na mýj : i Otcowšském wolili: kte-
ráž gš byla Bohům čistotu šjbila zachowati : A gšauc nucena k porušení zá-
wazkutoho/ nepřátely swé přemohla a porazyla. A znagge to ona že ne tak pro-
gegi Knížecy důstojenstwy gi miti žádali/ yako pre gegi newymlywanau trá-
su/ neiby to proti slibu učinila/ raděgij do Wody wštočila a se utopila. Tělo
gegš tdyž nalezli w Wodě mýli od Krakowa/ Wrch weliký wdělawše pocho-
wali. a nedaleko od tohož robu založili Wes/ gměno gi dawše Mogela/ tdeš
nyň Klášter Bohatý Regule Cisterstýenské stogij My se nyň zase nawraťm
k swému Českému Kroku / který sšiasně nad Čechy panugie Dmítel/ nep-
zůstawiw žádných potomkůw Mužského pohlawij/ toliko tři Dcery/ kte-
ráte yako y Grec Wšstkyne byly.

O Sterách Krokových na sa se řídili a spravovali po smrti Otcově Kapitola VIII.

O Smrti Krokové tři Dcery jeho zůstalo gest. Kassa/ Tetka/ Libuše/ kteráž weliké Wěstkyne byla. Prve to gsau welmi zBohaty / zvláště Kassa a Tetka. Tebo žádnému žádných věcí darmo hádati a wyprawowati nechtěly. Tak yak zystoryk prawy / od té Kassy až po dn. potomcy se spatřugy / kterých nosy Swinské hlavy za Erb yako Pani z Hajemburka / Pani z Rojmitala / Pani z Sselnberka sěsi za nasy paměti / yakž se pod Erby otom oznamy: od gegi Dcery Bylinow a Polště a ginde počátek wedau rodu swého. Libuše pak která byla w sech věcech mýrná / nasledowala slepěgu Otce swého / žádných darow u hadan. j swé nebrala / a brati nechtěla: tak z lasty w secho Sstěty y nestěst každě oznamowala: A tak pro swau dobrost wost. wětšých darow z lasty li stě dostawala nežli Sestry gegi / kterě nechtěly toho darow činiti / a k tomu té je prawdiwěgsy w swých wěstbách byla nežli Sestry gegi. A protož ode wšech za takowau uctiwoť gegi namyslo Otcowské za Panu nebo Ruzm wzata byla. Neb byl ten obyčej mezy Pohany / ze takowé Wěstkyne wwo liké wážnosti a w počtivosti mýrali. Rakž p. j. se Cornelius Tacit: Že za Pano wanj. Velpezyana Cysare / Germana, Valida. dlanho v wšechněch Těmow za Bohyni držana a rozumijna byla: Et nationis B oclere late imperitabat. To teč v Cechow nic diwneho nebylo / ze takowau Pannu a Dceru Otce doře chowaleho / w sechněm stawm y obecněm Lidu platneho / za Panu sčew zali: rozuměgije tonu dobře je pro gegi hodn. st y Vrozenost Pana h dněho dostatiby potomci mohli / kterehoby sobě ona za Manžela wolila: a tak gi k tomu wladarstwij ne pro n. j. samu / ale wjcegi pro ty dary / kterě při so bě měla / dle swé wěstby zwolili / a pro ty gegi takowé ctnosti a sledetnosti / wjce gi obě nežli ktereho neppředněgijeho Muzje wážili: ona pak w tom času potud / na té Stolicy seděla / potogně wšedy věcy řídila.

O Průibodie / která se Libuše na Saudu od Woddaných stala.

Kapitola IX.

Libuše seděwšy giž chwýli na té Stolicy / gedno ho časů měli před n. j. Saud dva Zemané nebo Wladky / z těch gedn gsauc možným / Chuděmu Bruntu geho wla m. j. ho chtěl nemálo odnjiti. A kdy přišli na rozsudek Libušen ten možněgsy dostatečným / Swědky gsau přemo jen / w swé při padl. Tedy hntwagije se že mu w tom sfol.

tu.

tu e wile geho nenaplnila Libuše / ale yako spravědliwa Panna to co to ma náleželo / přisoudila: Z welikého hněwu nemoha w sobě zatagiti slosti swé / obrátio se k swé straně / která s ním proti tomu chuděmu sta la řekl: Dlanholi budueme trpěti nad sebau tu Wrochnost Zenskau mogg Bra těj milg: Dlanholi nám Muzim a lidem Rytčistým Žina restazowati bude: A zdaliž z toho yaku Slawu aneb vžitek máme / se nad n. j. Dce.

čta panuge / a nám rozkazuge: Widyky Muzowénad Muzij / tak yakž gest toho wšudy obyčej / panowati magy. Dwečky pak nechť se tím / co k ge zih powinnosti náležij / a k čemu powolany gsau zaneprázdniugy. Tak o w slowa geho Libuše wšlysseršy / gsauy prawě wmyslu zmuzleho a we sem stáleho / takto odpowědela: Co koliwěc tuto mluwšy / yá tím čim gšem / a yaku gšem se narodila / to dobře do sebe znám: Nebo to zgewné a patrné wěcy gsau / a tagiti se nemohu / že gšem Dwečka: Ale wšak na kterau ty koliwěc stranu táhneš / a s přátely swými s kterými gsy se spuntowal smě mela. A protož ty zanechagije proti mně wšeliyákých zástij / k radu gestliže yaku odemne máse / y hnedty zgewným a prawdivým přiwodem gi protaž. Z této řeči Libušiny mnohém wětšy hněw toho. Lat onie ce trápiti gest yal / s kterýmž on od Saudu gegiho odcházeg / gš y pohruže y yabowati chtěl porozuměwšy / bez prodlewánij na Zamek swig Lib který nad Řetkau Wltawau od swého gměna w stawěti dala /

B

toho času veliký počet Wladyt a Lopotů se sgelo / se obrátila. Tu rozkázavši z nich nepřednější osoby před sebe pustiti / mluvila k nim tato slova: Prosím vás Páni Čechové/děťmenci co ke mně mluvíti budete / nechtěť já prve k vám řeč učiním/tak abych se vám vyvedla a očistila z obwinění mine / jak bych se něčeho proti powinnosti dopustiti měla: ano také yzde se na vás doptala/ pro jakau příčinu zdám se vám býti nehodná k správě a Wchnosti té/ na kterau se mine dobrovolně dosadila. Tyň mi to vyčtáte že jsem Dvěčka / já se zato nestydím/ wy savi se zato hanbíte/že jste to učinili a mně sobě za Páni wolili. Já pak gestli že nyak nenalezíte w své powinnosti sobě powolugy/ zato se tolikéž sama nechtěť slusně stydím: W čemž sobě z vás gednoho každého na Swědomi Beru. Nebo žádného mezy wami není/ kterýžby dobře toho powědom býti neměl/ jak se chowám a řídím. Mne se tak widy a zdá/že od slepých Otce svého/ kterýž nad wami wždycky lastawé panowal/ a o to pečowal/ aby mezy wami takový pořádek učinil/ jaký nelepšy mezy ginyňmi Tárody gest anebo někdy byl/ tak aby jste žiwí byli jak na lidy wactně nálež: Pročež gest ony wás y v Otciw wassých welikan lastu poznáwal / a pro tu příčinu od nich o weliké wážnosti držán byl/ w neymenšym punktu neodstupugy: A poněwadž jsem z toho nikdy newykročila / a to proto/ abych přiznání a lastu wassý sobě zeyškala/ toho až posawad změnění nemíním / gediné wy toliko toho šetíte/ gestliže pro gednoho Cílowěka zlost a wrputnost takový pořádek a takowau spravedlnost/ která nad wami panuje/ sobě změnění mate. Taz tyto slova Libussyny když wyslychni nic neodpowidagye vmlkli. Ten kterýž byl počátkem takowé Různice k Čechům a ne k Libussy promluwil tato slova: Zdalíž Bratři milý toho neznáte a newidíte/ kterak ta Jalo-wička z těch Pastwist tak hogných wstaupiti nechce/ dotud dokud gi mocy z nich newytristneme a newyženeme/ zwlastě gestli že se sama dobrovolně za Muie newdá. To sluslyce Libusse nic owšem toho hlasu se newlekla/ ale k owšem strze přislowy a podobenslowy tato slowa mluwiti počala: Zolubý položili sobě Sněm w Lese/ na kterémžto Zolubicy za Růžce wywolili. Potom změniwše prwný zdání a wmysl swý/ zase Zolubicy pro tu samau příčinu že gest nad nimi wrutnosti neprowozowala/ Spráwu tu odniali. Tlic gináč nerozuměgje/ než že ona jakožto samice nyakž gich slusně a náležitě spravowati nemůže. A protož wolili sobě na gegi myšlo Gestřaba/ jak tožto newykrutněgšyho ochrance/ a gemu spráwu panowaný poručili. Gestřab jak mu neyprwe spráwu Růžcey odowzdali/ we owšem se gim wrutněgšy byti obázal: Nebo kde kolikwět kterého z nich/ zwlastě gšauc hlado-witý/ dostati mohl/ hnedž sobě z něho sirtedlnau spravedlnost učinil. A aby se tolikéž wám Páni Čechové tak nepřitvřilo/ dokudž čas gestě máte/ toho wšetřugte a se warugte. Čechové té řeči Libussyny w ničemž wposlechnau nechtěli/ ona poznawšy wmysl gegich/ a obawage se aby mocy z té nechuti kterau k ni měli/ Pána sobě zwlastě gestřaby gi libezný nebyl newolili. Z té příčiny zato gest gich prosyla/ aby k wili Bohům a ne lidem to učinili/ a sobě Muie něyakeho kterýžby byl z Tárodu Čestého na tu Stolicy za Pána wolili/ a gi za Manžela dali: Což gšau oni s ochotností učinili/ a do druhého dne/ kedyž se gi k té správě libil narozmysl wšse/ žadali aby gim rwe nežli se rozgedau/ toho gim Bohové za Pána powzwědli a wsa-

dili

dili oznámila. Tladruhý Den sessli se wyslychni chytce slisleri kdo Pánem gegich bude: Tu wyslla k nim Libusse s mnohými Pannami swými/ do tazugy se na nich gestliže wrputného wmyslu swého wčeregšyho změnění a odstaupiti chytgy/ to že gim k owsemu dobremu přigýti má. Oni pak oznámili/ že toho nyakž učiniti nechti a nemíní. Tlakteraužto řeč gegich takowau gim odpowěd Libusse učinila: Degtež to Bohové aby wmysl Čechům we wšseto dobré se obrátil / a tu gim powěděla itancy: Bohové wám Pána/ a mně Manžela gmenem Přemysla dáwagý / a tak těmi slowy řeč swau zawčela.

Diwili se wyslychni tomu slowu/ nebo Cílowěka takowého mezy sebau nezna-li / ani o tom gmenu kdy slisleri / a protož proslygi aby gim oznámila/ kedyž byl/ a kterého Rodu gest. Oznámila gim že gest z Tárodu Čestého: a poněwadž se na starogeho pragy/ že gest rodu prostého Sedlšeho/ a že žádný Zeman není: nadto wegšse y těch slow doložila/ že wám w tom Boho-wédwogi lastu w tazugy: Předně/ že dali Owčym swým Pastýře/ ačkoliw rodu nžkeho/ ale ne Wlka hltawého. Druhé/ že takowé wladawswý wložili na Cílowěka Staru nžkeho/ a wšak Let dospělých a dokonalých/ kterýž nad wami řádně a spravedlně panowati bude. K tomu wegšegi dali mu takowý Dar/ že wšelšeho štetstý y nštetstý případnosti znáti a wěděti má: a protož toho Cílowěka chceteli špěšně hledati/ posly bez meštaný wyprawte/ kterýžby geho jako Růžce a Pána swého na Wyšehrad doprowodili. Wšlšawše to Čechové/ hned nemešpage wybrali mezy sebau deset Wuzůw hodných age/ k Libussy přiwedli/ gimžto Libusse wázala Koně swého ozdobně připraweného/ a gim poručila/ aby za Koněm tim kde koliw pügde/ mekam z cestý newystupugye ani slepých geho opaušteggy/ wstawičně geli/ tak dlanho dokudby toho Muie/ kterýž na železném Stole gysti bude/ nedo-geli. A toho když dogedau aby jakožto Pána swého witali/ hned gmenem Růžceým gmenowali/ a w Šfary Růžcey gey oblekauce wprjmo s nim na Zámek pospšly. Takowé oznámený wyslislawše poslowe od Libusse/ za-tim Koněm kde se obrátil geli. A když se k břehu Ržky Byliny přiblížili/ wšlšawšy Růžcey Wes řečenau Stadice / obrátil se s cestý wprjmo na pole/ a pustil se k Woráci který nedaletu odrud dwěma Woly woral/ k tomu přistau piw na přednjnoby kletl/ a gemu poctiwost/ náležitau jako Pánu swému učinil. Worác to wšseto wědauce/ z myšla se nehnul/ ale seděl na Plauhu dobýwagie z mostny Seyr a Chlěb/ a položiw na Radlicy pomalu wtragugie gedl/ tak dlanho/ až poslowe od Libusse a Čechůw/ Růžcetem gey gmenugye / posel swý swé wyprawili. Potom wstaw wzal Wotku/ která v Pluhu ležela/ šsel s nje Wolim swým kedyž se nedaletu pašli/ gšauce obadwa býly toliko mýšsty něco strakatý / k nimžto Přemysl kletl: Wdpočiňtež sobě mogi milýpomoenýcy wěrný práce mé a odkawad gste wysli/ tam se zase nawraite. Tu gšau hned ti Wolowé w okamženu předwšsem w Powětgy se wyzdwyhli a zmizeli. Potom Přemysl tu Wotku do Žemě wtekl/ kteráž hned w Lysku welikan zrošla/ a pustiwšy s sebe tři ratolesti/ dwě wšchty / z třetí pak Čechy wyrostly: On pak obrátiw se k Poslům kletl: Učinítež rebdy zadosi wili Bohům nassých/ kterýž nám o Plauhu na Stolicy Růžcey dosednau ti poručili a porau ggy. Ačbych byl sobě toho winšowal/ aby jste byli na licho pozdegi přigi. Ačbych byl toto Kolj domoral/ nebo wššy bych byl u-

B 4

dy

dy tomu Knížetství vjitel přivedl/wšsat y to k dosti dobremu býti mŕže. A tak hned ten oděw Sedlstý s sebe sfolekse/to wšsedlo co mu Libusse posla-
la/na sebe wložil. A wšsedse ochotně na Kůň vpřijmo k Zámku Wyšehra-
du pospŕšl: tu odewšsedch za Pána přiwitan a wesele přigat gest. Libusse

wzawšsy sobě Přemysla za Manžela / toho bránila / aby gi vládarstwj a
spráwa Země z rukau odniata nebyla / wymlawagŕce se tŕm / že toho roz-
nem swým dosáhla / a kdyby to učiniti měla / žeby bylo k veliké škodě a k
lehčeni Knížetství Českému / protož dopustiti toho nechťela / a tau přech-
au dočud žiwa byla / wŕce Přemysl nic neměl / toliko rytul Knížetcy : nebo
na sama wšsedlo do Smrti tŕdila a spravowola.

Potom Libusse Město veliké a hlawní založila / a tomu gméno Praha
ári poručila / yatk se o tom obšŕněgŕ při spisowánŕ Měst čŕsti bude. Za-
echawšsy Přemyslowi tŕŕ Synŕw / s tímto Swětem se rozdělila / a na Zám-
u swém Libŕně pochowána gest. Dwa Synowé gegi w krátkém času po
ŕŕ zemčeli. Třetŕ gménem Tězamyšl Syn zůstal / a po Smrti Přemyslowé
a Pána wolen / yakož o tom teč nŕže wšlŕšŕme.

O nepokogi a roztržitosti w Čechách po Smrti Libusse.

Kapitola X.

Když

Dyž pak Libusse swŕg žiwot dokonala / hned po
gegi Smrti / Přemysl dosti řádně pětně a rozššastně swé
Knížetství spravowal: ale to bŕdně / nestálé a wrtká-
wé ššestŕŕ záwidŕce genu toho / brzo se promčnilo / a wedlé
wlastnosti y přirozenŕ swého / (proti wšsemu lidštemu ro-
zunu) Knížeti Přemyslowi na odpor se postavilow a genu
odpŕrlo / podle dáwnŕ zwŕklosti swé : Oněmž Cicero w
druhě Knŕze de Divinatione takto powědl: Nihil enim est, tam contrarium
rationi & constantia quam fortuna. Nebo wedlé tečŕ propowědnŕ / obrá-
tiwšse se ššestŕŕ w nestšstŕŕ / proti tomuto Přemyslowi / gest geč tečce wedlé
osudčw welmi trápilo a ššowalo / čemuž y zwŕknauti musŕl: A to se pro
tyto přŕčiny stalo:

Toho času byla v Libusse při Dwoře gegim / mezy gŕŕŕmi Pannami ge-
dna Panna / gménem Wlasta / kterauž Libusse nad gŕne Panny swé milo-
wala / gi se we wšsedch wčech dŕwčowala / ona také znagŕce wyborně a do-
bře wšseliké činy Panŕ swé / w tom se gŕŕ wčrně chowala. Protož Libusse
magŕce vmčŕti / Wlastě swŕg Zámek Libŕn y wšsedŕ Panny / kterč při
swém Dwoře měla / k spravowánŕ a opatrowánŕ poručila : a tak Wlasta
dostawšsy Zámek Libŕna a takowčho Wladarstwj / w peychu se pozdŕwŕhla /
a čhtŕce před gŕŕŕmi widŕna a wššetčena býti, gednoho času pozwala k so-
bě velikŕ počet Pannen a Panŕ / tčm veliké a hogne hody učinila / w tom
prokazugŕce peychu swau / k podobné peychŕ ge namlawwala / a k nŕm (yatk se
o tom w ššŕstŕŕŕgč čte) takowč Slowa mluwila / a gŕm k tomu radila / aby
nad sebau Muzŕm panowati nedaly : Tŕbrž samŕ nŕm wladŕy a rozkazo-
waly / podobné yatk gest y Libusse činila / aby y ony tak činily / Libusŕy w
tom rowně byly / a gegŕho dobrehu začátku netratile y nerušŕly / mluwŕce
yta slowa k ššostem swým : Co se mánie bati takowčho Knížetě Chlapa pro-
ššeho / kterŕŕ nic gŕneho nemysŕly / neč toliko o Sedlstŕch wčech / w nich gest
se wychowal a tčm y wyučil. Toliko wy nŕnč tu moc a wladarstwj poruč-
te / a žádnčmu gŕnčmu se w poslušnost newŕdčwge / yč wam ššibugŕa
připowŕdani / že wy brzo Muzŕm wladnanti / a nad nŕm paustwj y wladar-
stwj obdržeti máte.

Takowč radča a slowa od Wlastŕy mluwčnč / wšsem Pannám a Panŕm
dobře a wyborně se lŕbila: Nebo čhtŕce také rady sobě wolné a swobodné býti /
nato gŕau sobě Ruce swé daly / gŕ se w tom zawčzaly / že gi čhtŕgi wčrnost
poslušnost zachowati / nŕ se spravowati / a w tom we wšsem wedlé radčy
gegi náponochnŕ býti. A tak zůstawšse nŕnohč Panny a Panŕ při Wlastě /
některé se k swým Muzŕm do swŕch obydlŕ nawratile / a k nŕm wšseliké př-
činy hledaly / yatkby ge proti sobě pozdŕwŕhnanti a rozhnčwati mohly.

Které pak Panny a Panŕ při Wlastě zůstaly / ty provozugŕce rozličné
čratowŕle / přitom se we wšseligatŕm Rŕtŕŕšŕŕm kŕšŕm yatk na Konŕ
tak y přŕšŕy čwčili / a k tomu / yatkby se mčly s Těpčatčly potčŕkati učily.
Ččemuž čdŕž se dobře wyučily a wyčwčily / hned natom swau tčynau radču
zawčely / aby se wšsem Muzŕm zprotiwily / a s nŕm Warku začali.

Toho času pak čdŕž se to stalo / zdčlo se we spanŕ Knŕžeti Přemyslowi /
yatkobŕ negatč Panna k nčmu přŕšla / a magŕcy Kofŕŕŕ w prawe Ruce /

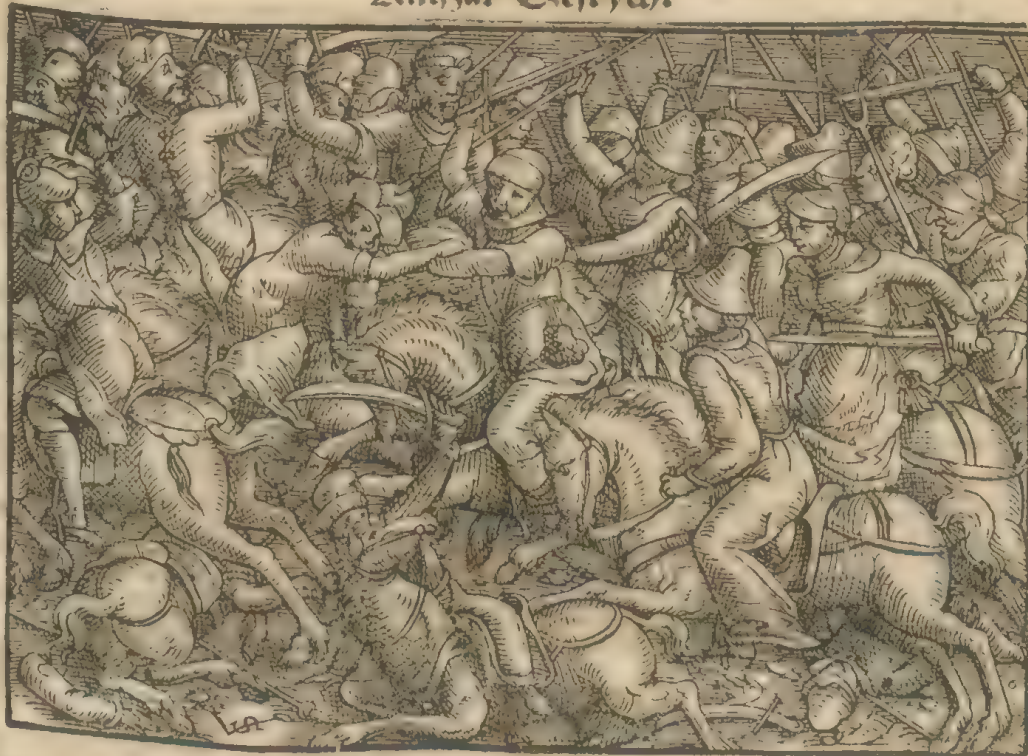
B iij

genu

gemu z něho připiti chtěla: a když on toho připugenj od ní přigiti nechťel / že gest z toho Koffliu krewna Zem wylila / a Mužim žiřiwě hroziti počala. Z kteréhožto Snu / když se Přemysl probudil / hned k sobě / své přednj Rad- dy a Dwořany kterjž přigehe Dwoře byli / obestati rozkázal / gim swüg Sen oznámil / a aby na sebe pozor měli a swých wěcy pilnj byli napomenul / pra- wje / že gim strze Ženské pohlawj mnoho nestěstj a weliká záhuba nastawa / tak jakž tyž Sen geho rovkazuje a wyznamenawa. Wšak z takowého ozna- menj a napomenutj / mnoho swüg kumst magjce / to wše sobě za smjch po- ložili. Ginj pak wěřiwše tomu / ulišně a pěkně se k Ženám a Pannám mē- li / a ge rudy (obawagjce se aby na ně předpowěděné nestěstj nepřišlo) k so- bě naklonně včiniti chtěli.

Když se pak takowý vmysl Wlasty počal rozhlástawati / a Wlasta slisťce to / že gegi teyna rada pronešena gest / odtud wěřšy smlosti a žiřiwosti pro- ti Mužim nabeywala / proti nim se posylmowala: a wzawše před sebe v- mysl swüg / neyprwé počala Dobytky z Pole zagymati / po cestách laupiti / nad Mužim swau moc tyranstwu provozowati / a Žánek swüg hoy- nými Prořanty spihowati: ac pak některj Muži wždy gestě sobě toho leh- ce wājce / tomu se posingwali / a to wše za welmi špatnau a lehtau wěc držje / z toho swě kumstj měli: čimž Wlasta wždy wjce potěšena a po- sylněna gšauce / wěřšy smlosti k swému předsewzetj nabeywala / weliké škody zgerowě činila / nad Mužim swě tyranstwu provozugjce / mnoho s pomocnicemi swými zmordowala. Když pak takowými Mordy na wěc- šým dile wšedky Panny a Pany k sobě naklonila a k swě wůli přiwedla / te- prwa gim swüg konečný vmysl oznámila / k tomu také gisť čas gmenowa- la / w němžby wšychni Mladency a Mužj pobiti byli. A wykonagie to gim poručila a rozkázala / aby se k nj se wšým statkem swým / s zbraněmi a s Koňmi swými obrátily / a na gegim Žánku Libim se nagjti daly: jakož pak když začaly rozkaz a gistan wůli Wlasty konati / teprwa se některj Sa- sedé a Přátelé Mužiw pomordowaných / počali proti Wlastě puntowati a raditi / nechťce se w tom ani raditi a rozkázaným Přemysla jakožto Knj- žete a Pána swého spravowati / sami se takowé křiwdy pomstít vmjnilí: Nebo se dominjwali / že takowý hrozný a neshlechtný skutek s woli a wědo- mostj Přemysla pochází / a z wšestě proto / že se Přemysl netoliko w tom šli- sťeti nedal / aby se takowého neslychaného tyranstwj mstjiti chtě / ale že ta- ké y k tomu radil / aby s pomstau kwapeno a pospýcháno nebylo: Gínáče že w brzkém času mnoho Mužského pohlawj zmordowáno a zahubeno býti musy: Ačkoliw Přemysl wěrně, upřímně, a dobře radil / wšak pro takowau radu od mnohých weliký hněw gest zeystal / a proto na sebe y mnohá natjkanj a žehranj snášeti a trpěti musel.

Některj pak gínáče nesmješlegjce / než že Knjze Přemysl k tomu pro swau nedbanliwost a lenost wede y radj / aby spomstau proti Wlastě kwapeno a po- spýcháno nebylo: protož se sami w nemalém počtu lidu sebrali / a chtěje se swě křiwdy nad Wlastau a těmi Morděckami wymstiti / s welikým hně- wem proti nj gšau (nemaže žádného hejtmana ani šendrycha / y bezewšeho Orduktu / newājce sobě nepřatel swých / jako Ženského pohlawj nic) wytrá- hli / a k Žánku Libim pospýchali. Wlasta pak magie omich gistan sprawu a Kunšafft swüg / jakým spůsobem gšau se k bitwě wyprawili / a kterať proti

nj (tak jakž dotčeno) bezewšeho Orduktu táhnau / hned se s swými proti njm přihotowila / a wweďšy w náležitý Ordukt čtyry hauffy swé: w prw- njm hauffu Miladu / w druhém šodeku / w třetím Swatavu / a w čtw- řtém Radetu / za hejtmanky natjčila. A tak wypadše z Žánku proti ne- přátelům swým / w pátem hauffu se sama Wlasta postavila / a mage swé hauffy dobře spravene / na nepřately zmužile a hrdinský vdeřila. Když pak s nimi tak bitwu swedla / tu se spočátku něco málo Mužim dařiti počalo / ale gšauc ze wšech stran obkljčenj / na hlavu gšau poraženi a zmordowáni byli. Zagisť weliké hrdinstwj tehdá gšau Ženy w té bitwě provedly a protázaly. Nebo y sama Wlasta Sedm přednjch Mužiw swau wlastnj rakau zabila / a tudy teprwa welikau bženi / a hrozný strach Mužim vci- nla / tak že gšau onj wjce o potognezli o Wlaku gednati y Daň gi dati my- šli.

W tom pak Wlasta wybrawšy sobě na gedné žiře / proti Wyšsehradu nad Witawau žietau ležjcým k Pewnosti přihodný plac / ten sobě opano- wala / a w něm se wysotými Waly / hlubokými Přetopy / a mocnými Plo- ty asancowala: Tak že gšauc před nepřately bezpečná / odtud swým Pan- nán a Ženám znáti dala / aby se k nj w to mýsto sgely a před osobau gegi po- stavily. W čemž když se poslušně zachowali / tu gšau sobě natě žiře pew- ný žánek postavily / a gemu gmeno Děwěj šrad daly. Nebo když byla Wlasta swým gménem žánek gmenowati dala / bylaby wšem swým w weltau neljboři upadla / ale tím gménem tomu wšemu gest se wyhnula.

Žlo okolo toho žánka mnoho pustých Dědin / a co se gich wosťch- načizelo / to wše sami Sedlácy splundrowali / aby odtud Wlasta swě- ho přjwennj nřiti nemohla. Což Wlasta widane že gest žánek bez žiwno- sti / a obawagjce se w potravách negakého nedostatku / před časem

přiročij zrušyla/ a na to se s swými služebnicemi smlouvala / y šlesla aby se přes Ržetu Wltawu přeplawily/ a z Knížecých Sspizjrn a Wobilnic sobě mocý hogných potraw a Obroktův nabraly / odtud swug nový Zámek dostatečnými proffanty opatřily : což oni také wedle umyslu swého y dowedly. Wšak přemysl wida a spatřugie to wšse co se děje / tomu wšsemu nie gest neřikal / nýbrž na to jako strže Prsty hleděl / a vždy wedle raddy Bohůw swých (nechtje s nimi žádné Wálky začíti) času swého jako moudrý a rozumný Pán čekal.

Odtudž Wlasta nerozuměgie tomu / ani na to mysliti neměgie / co tím přemysl minij a obmýšlil / w swém zlem a neschetném předewzetij / vždy den odedne wíce a wíce se posylňiwala / w swé zlosti / yakoby to náležite činila utwřowala / y zanevšstiafneššy se býti pokládala a domňiwala / protož také w takowém zlem y trwala / a nato obzwláštij pěci měla / aby proti těm Muzům / kterij gšau přemyslowy přigemňij a wěrnij byli / wšse ligaké lštwé auklady strogila, do domu gich wštakugie, ty gest plundrowala, Muže mordugie / některé gimala / a tomu se diwila že gi žádný odpor čini ti a proti ni se (kromě něco vdatných a zmužilých Mladencůw) postawowati nesměl. Těbo toliko ti Mladency často proti Wlastě wygjděgie / weliký odpor gegim služebnicem činili / ge mnohdykrát Zulemi a zbraněmi swými hubili a poráželi.

Jaké chytrosti Wlasta proti těm vdatným a zmužilým genž gi tak statečně odpýrali vžiwala.

Wlasta wyrozuměwše tomu / že před dotčenými Mladency bezpečna neni / proti nim gest diwňau leš (pod spěsobem Panen swých) wymyslila / a gi takto y dowedla. Wybrala gest mezy swými Pannami / kterěz přednj a neypěkněššy měla / těm gest naučenij takowé dala / že gšau k týmž Mladencům poselstwj činili / a w tom se podragij sliffeti daly / yakoby se rady wdáti chtěly : ale toho že gim Wlasta zbraniuge / a dopustiti nechce. Protož že gi wíce w posluffnosti státi ani při nj dále w gegim Tyranském předewzetij trwati nechť. To když gšau často Mladencům wznámosti wwořowaly / a gich za to y prosily / aby w čas wrčitý zbrogně a opatrně s wyslarymi k Zámku Libinu přigely / že onj také toho času nahotowě byti / Mladencům Zámek otewřiti / nad Wlastau zraditi / a gi w Ruce Mladencům wydati chtějí. Čemuž když Mladency wvěřili / a gšauce milostigati / na zádau zradu nemyslili / mnoho gest se gich k gmenowanému aneb vloženému dni sgelo / a gšauc od wyslarych až pod samý Zámek přiwedeni / když gšau do předhradij wessli / hned gšau w Zámku zawřeni / a wšsedni nelitostiwě ponorowani byli. Toliko gediný Mladenec odtud vtekl / a o takowé zradě a chytrosti Ženšě / Ctiradowi neypředněššy radě přemyslowé oznámil.

O welikém Hněwu Ctiradowu kterým gest byl proti Wlastě / sobě na škodu a zhubu popužen.

Ctirad

Ctirad / želegue těch Mladencůw / a gšau pro wykonanachytrosti a zradu welikým hněwem proti Wlastě pohnut / k Knížeti swému přemyslowi do Pokoge geho wessel / ať něm Bezewššeho studu y náležitě uctiwosti / ta slowa žuríwau řeč a jako a žalostij mluwil : Milostiwý Kníže / co gest toho za přejmu že tebau žádná žalost ani litost / pro zmordowanij takowých vdatných a zmužilých Rytčstých Mladencůw pohnauti nemůže / načež dále očekawáš / že takowého tyranswij y bezprávij nistiti nechceš / nýbrž swé wěrné poddané / tak hanebně laupiti, zsužowati a mordowati dopaušššš / zdalij na to nepamatuges / w yakém důstogemstwij postawen sý a yakú spráwu nad námi sobě danau máš : Těbo my tebe ne wedle toho za Pána swého máme / aby nám praktýkowal / ale aby nás radđau a pomocy šwau w potřebach naššých / obzwláštne pak proti nepřátelům naššým bránil a ochraniwal : Protož máš wěditi / gestli nás nynij w nastalých těžkostech opušššš / že také w kratěm času od nás odewššech opušššen budeš. To powědewše Knížeti / o něhož Pokoge w hněwu odššel / a k pomstě se proti Wlastě hotowil. Přemysl pak strže takowé napomenutij / netoliko na to myslil aby s Wlastau Wálku začal / ale y Ctirada od toho yak mohl zdržowal / aby s pomstau twapný nebyl / ani se w žádné nebezpečestwj newydawal / nýbrž gestě do kratěho času strpenij mel. Ctirad pak nechtje w tom Knížete poslechnauti, k němu vždy mluwil / aby Wěššbam newěřil / ale se raděgi k šreššanj takowé swé wolnosti strogil.

Wlasta magie o tom o wšsem (strže Sspěhěke swé kterěz při Dwore přemyslowu měla) gštau wědomost a spráwu co se děje / a kterak se Ctirad proti nj šlyně strogij / také se proti němu s swými hotowila / a oto yakýmby šfortelem a podwodem Ctirada dostati mohla radila / yakoz pak vradiwššy se na to / w gednom Lese strže který Ctirad geti mel pěknau a krasňau Pannu gmenem Šfarku k Dřewu přiwázati dala / a nedaleko od nj pňau Glasty kauslami přistrogeneho Medu / s Lowčij Trubičkau na stromu powěšiti kázala. Když pak Ctirad do Lesa wgel / a na to mysto kde Šfarka v cesty přiwázana byla přigel. Tu ona geho žalostiwým hlasem a s welikým plácem prosyla / aby nad nj swé milostidenswj ukázal / gi špomohl / a od toho Dřewa odwázal. Ten hlas a pláč když Ctirad wšliffel / a Šfarku tak swázanau wšlidal / zastawiw se k nj se gest obrátil / a gi otázal : proč a za yakau přejci nau tu gest přiwázana : Šfarka gšauc od Wlasty w tom / coby činiti a mluwiti měla / dobře šprawena / Ctiradowi s plácem k lam mšsto prawdy oznámila a prawila : když gšem dele při Wlastě byti / gi gegiho wkrutneho Tyranswij a laupežij proti Muzům napomáhati nechťela / nýbrž od nj vtekla / a tawo cestau šla / tu se mně Wlasta s swými pomocnicemi (které sobě k myšliti a libosti swé dobře wycwicila) dohonila / a chtěje mne o žiwot můg připrawiti / k tomuto Dřewu přiwázala / ale yak gest o twém přigezdu zwěděla / a hěmot Ronij twých wšliffela, hned mne opuššila / a pospýchagie tawo Glaste s Trubičkau Lowčkau báznij welikau a zlekutij / odběhla : A protož můg Pane / mēg litost nademňau wbohau Dřewčkau / pomoz mi z těžkosti mé / nebo newinně tuto křiwdu trpím / a gestěššych mnohem wěššš / když twého přigezdu nebylo / trpěti y o zdrawij swé přigěti musyla. Takowými ššiwými slowy gšau Ctirad k milostidenswj pohnut / s Roně šsedl a Šfarku šwými

wlas

wlastnjima rukama rozvázal: a když gi takowau lásku prokázal / hned Sfarťagsauc rozvázana na Zem jako wemdlobách padla / a chtěje se posyliti / hlavy pozdvíhla / a zato aby gi ta Sfarťak napitj podána byla / dala: což když se stalo / a všim gi jakoby z ní pila přiložila / a Ctiradovi též gi aby se z ní napil podala: z kteréhožto Sfarťace když se Ctirad napil / a Sfarťa tomu porozuměla / že ten nápoj giž Ctirada ománil / Trubičku vzala / a jakoby na ni hledje gi ohledowala / až naniž zatraubila / a svým tovaryštám tudy že žiwa gest nálezstij dala. Ten hlas Trauby jakž Wlasta / gsauc s swými w záloze / všlissala / hned z záloh s welikým hřmotem vyskočila / na Ctirada w swém Orduňku vdeřila / a wedle střestij sobě daného lid geho (kromě těch kterých Brannau rukau vgeri mohli) porazyla: yateho pak Ctirada (tak strze dotčený nápoj o rozlím připraweneho) na čtyry kusy roztržiti dala / a před Zámek Wysehrad ty četvrti rozweřeti poručila / aby Přemysl patřic na to / wždy tím wtěššy žalost nad takovým tyranstwjem wslawicně trpěti a snáseti musyl: A takhle newážnost dobré raddy a neposlusnost Ctirada w takowau ohawonau Smrti wwedla / y o žiwot s mnohými ginými připravila.

Wlasta obmýšlegie dále y to / jakby k tomu přiwesti mohla / aby se w ní nabudaucy časý mēdy wjce jen zmocniti a nimi wladnauti nemohli / k tomu tu cestu obrala / a to wšudy mezy swými natjídila / aby wšsem narozemným Pacholátkům wprawe Ruky palec vtiat byl / a prawe Obo wywrženo bylo: Tež y Dēwčátkům zrozeným / aby se prawý Pro připálil / tak aby Wlasta dency nemohli Lukům a Branj swých wjžiwati: Dēwčety pak aby tím wolněgij mohly Kopjím a Měcem bogowati. Tak a tím spůsobem (jakž dotčeno) Wlasta chtěla wšesty Muzje z Českého Tlrodu / pohlawj Ženslennu podmaniti / a z nich jako Ženské Mamy wčiniti: w čemž gsaucy welice zmeylena / nedlaubho gi takowá nesluská, nonálezitá, a tyranstá praktyka trwala / nýbrž swau nálezitau a slusnau odplatu wzala / jakž se o tom dálegi oznámí

O tom kterak se zase Přemysl takowých Tyranstwjí a škod wzatých nad Wlastau wýmstil / a jakým obmýšlem gi přemohl / y k zabubě přiwedl.

Když giž byl čas pomsty přissel / a takowý negeden zly skutek Přemyslem pohybowal / myslil nato Přemysl jakby zase Wlastu podwesti a gi dokonce přemocy y zabubiti mohl: A tak smysliw sobě k tomu tuto neyprjehodněgšy cestu býti / Wlaste se přátelstý a dobrotiwě opowědēti dal / jakoby při ní milosti a lásky / strze gednoho wyslaného přjtele swého hledal / za to prosye / aby k němu gednu služebnicy swau (gižby se w swých tejných wčech dūtēiti mohl) wyslala / že on gi gistý wmysl swiug oznámí na jaký spůsob Wlaste panstwj swé y s Zámkem postaupiti a wpoddanost wvesti chce. Z kteréhožto poselstwj Wlasta welice potěšena gsauc / hned Wlastu w swých wčech neywěrněgšy služebnicy swau k sobě zawolala / a tejně rozkázala / aby se k Přemyslowi s ně kterými služebnicemi na Wysehrad wyprawila / a žádosti Přemyslowe wyrozuměla. Kteráž když k Přemyslowi přigela / on se k ní ochotně a pěkně / jako by gi welmi rád widel / ukázal / a gi wděčně přigal. Potom k ní tuto řeč wčinitil: Poněwadž mi giž mūg sešly wěť toho nedowoluge / a w tom mi y nedo-

starek

starek zdrowj mého / aby ch děle panowati a lid swiug nálezitě spravowati mohl / welikau přetjžku čini / protož wmišl gsem sobě / aby ch se takowě práse zbawil a swau Knížecy Stolicy y wšedno panstwj swé s Zámkem Wysehradem Wlaste Panj twé / jakožto rozšassně, wdatně a zmuzile Žení postaupil / y w dědictwj wwedl / wšak na ten spůsob a s taweymunkau / aby ch od ní negatým přjhodným mjestem y s Synem swým opatřen byl / kdežby w pokogném žiwubytj bezpečně swiug wěť dokonati mohl: o tom nepochybujic / že Wlasta to podání od něho wděčně přjgme / a paniatugie na takowě dobrodinj / že gemu ani Synu geho w tom žádné křiwody newčini. Kteráž to slova od Přemysla mluwena / když Wlasta wyslissala / a tomu co w sobě obsahuj wyrozuměla / takowý wmysl Přemyslow což neyweys mohla schwalila / a s takowau dobru a potěštednau nowinau (sineyšlegie gi od Bohu w propjčenau býti) zase k Wlaste pospichala / aby gi s radostí wmysl Přemysla přednesla / a k wykonanj té wčy napomenula.

Čemuž když Wlasta wyrozuměla / jako wšingragie se tomu / Wlaste poručila / aby to co začala sama wykonala / a hned nazetj s neyprředněgšy m Pannami k Přemyslowi na Wysehrad se wystrogila / od něho Zámek y panstwj a wladarstwj přigala / přitom takěna mjestě gegim Přemyslowi připowědela / že Přemysla y Syna geho we wšsem dobrém štedrowati / přiswém Dwoře wctiwě a nálezitě jako Otce wlastnjho / a Syna pak jako Bratra swého / w hogném dostatku chowati chce. Wedle kteréhožto rozkazu hned se Wlasta k wyřizenj toho pěkně a nákladně wyprawila: a přigewšš s neyprředněgšy m Pannama na Wysehrad / když se před Přemyslem postawila / přiwitawšse gi Přemysl k ní se pěkně jakoby gi we mi rád widel opowěděl / a na to coby dobrého přinesla se zeptal. Tu Wlasta Přemyslowi gistau wšl Wlasti Panj swé oznámila / a za to aby gi wedle oznáměnj a w wolenj swého Zámek Wysehrad se wššým panstwjem k ruce Wlaste postaupen byl / žádal. Zase připowědagie / co gest Přemysl od Wlasty požádal / že se toho wšeho genu y Synu geho dostati má. Té žádosti když Přemysl wyrozuměl / k Wlaste welmi přjwětiwě a ochotně se (jakoby to wšeho přj něm na mjestě Wlasty hledal / a s welikau chutj wykonati chcel) ukázal: přitom y Wlasty zato žádal / aby prwě než se takowě postaupeny začne a nálezitě konati začne / se wšsem Pannami swými pospichala a se posylila: což obdrzewšse při ní když se k Stolu posadili / tu Přemysl s Wlastau o mnohých kratochwjlých wčech rozmlauwal / a mezy tím wbljda wšak wykonanj swého wmyslu přjhodný čas / od Stolu jakoby se genu krew z nosu pustila wywstl / a wysšedšse wen hned Rytjřstwu swému / giž w zbrogu přjhotowenému rozkázal / aby neměššagje do pokogů wškoči na Wlastu a gegi Čeládku vdeřili / z nich žádné nežiwili / a tak se wyliti mnohé newinně krew, mordůw a škod wčinných proti tē tyranstwj moryštj / k tomu nastrogeni Rytjři / do pokoge mezy wyslané s welikým hřmotem a hřiwem wpadli / ge Měcem a jakž mohli hubili: a když ge až do poslednj zmordowali / šlešse ge z gich odewůw / Wotny z Zámku wen wyházel / a tu wě tak opatřili / že z nich žádná šariti wggiti nemohla / kromě gednateráž o Knj před Zámkem seděla / ta wteššy s žalostiwau nowinau k Wlaste přiběhla / a o tom o wšsem co se stalo gi oznámila.

Wlast

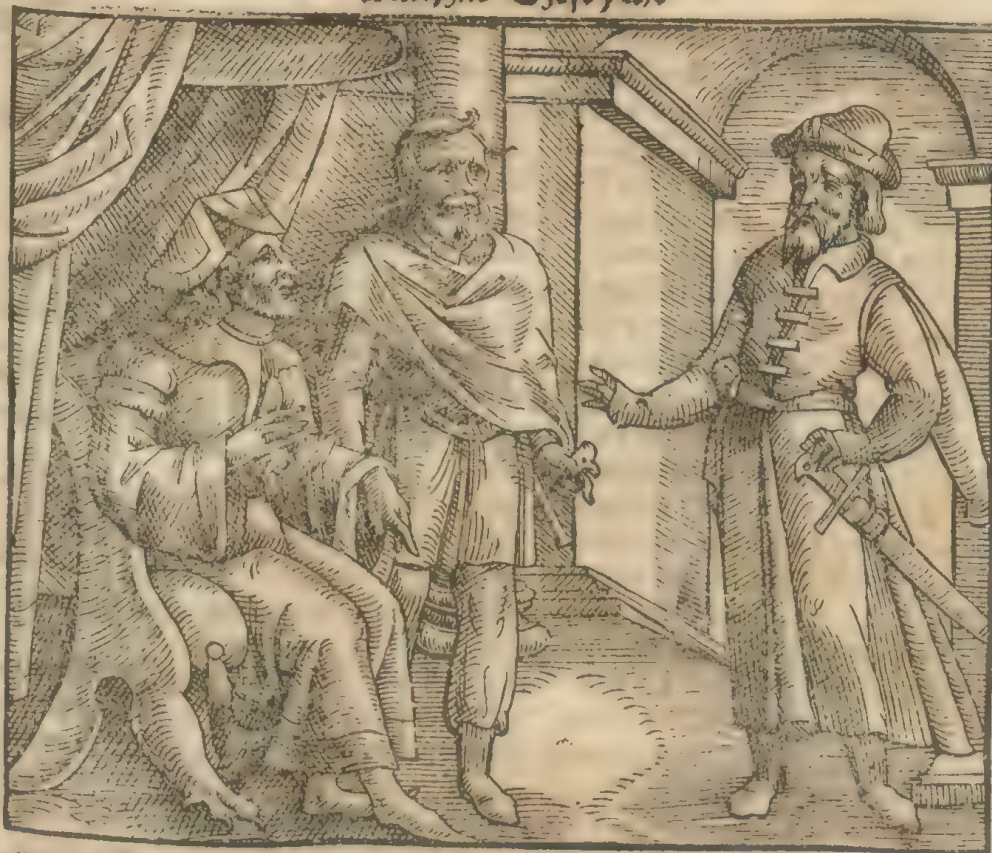
Wlasta wyrozuměwšy tomu co se zběhlo / hntwem gsaucy rozjicena ya
to zdesená / s welikým trilem aby gi zbrog podali a Koně přivedli wola-
la y swým Služebným rozkázala / aby se což neyspěšněgý mohan přihoto-
wily / a přes Ržetu Wltawu přeplawily / a v Wyšehradu postavily : Ržy
se pak k tomu mǐstu / kdež gsauc Círti Círada rozvěšene byli přiblížily /
tu weliký hauff gždných vhlédaly / a poznawšše Koně, Sfaty, y Zbroge s gi-
nými wčemi s kterýmiž se byla Milada k Přemyslowi wyprawila / gináče se
Wlasta y s swými nedomýšlaly / než že Milada žiwa gest / a žety nowiny o
gegim zamordowaný křiwé a nepravé gsauc / ale yatz blížegý w swém Ot-
dušku / k těmž hauffu přitáhly / teprw poznawšy že Musi gegich nepřátes
lé gsauc / nic se toho nelekšy / s nimi se hrdivšy potkaly / a w prwním autětu
některé y s Konj swalily / gináč nesnecšlegýc než že gim gestě štěstý yato

w prwních bitwách slaužití bude. W čemž gsauc Wlasta zmeýlena / a wí-
danc to / že gegi ze wšech stran padagý / a že ge Musi přemáhagý / y o to yatz
by gi žiwau dostati mohli wšylugý : protož se (nechrěgý Musim nepřátes
lunšwým w ruce přigýti) raděgi swého žiwota odwažila / wdatně bránila /
až na zemi od mnohých rán padšy / swúg žiwot dokonala.

A tak Wlasta w té bitwě dorčeným obmyslem / co gest giným činila / k zá-
hubě sewšsemí swými přišla / a za swé zlé neschetné a tyranské skut-
ky / w nichž Sedm let pořad trwala / slusšnan a naležitau
odměnu zase wrchowatě wzala.

Opře

On pak před lidmi tak swé lotrowské přemowal / že gest mu se z opilstwí
hlawa zatočila / a tu nemoha se zdržeti dolu vpadl.

Alle wšak takowá geho neschetnost zatagiti se nemohla : nebo se sám
právě w tom proneš / ržy hned po Smrti geho / nic nedbage na přátes za-
biteho / kterýmiž to šycé prawem přirozeným naleželo / w Statek geho se v-
wozowati počal.

Pro kterýžto swúg patrný / nenáležitý a ukrutný skutek / wšsem w nenáwist
vpadl : wšykni protiněmu powstali / a geho w tom powolaní dalegý trpě-
ti nechýje / Zeta Wogenowi Knížeti swému dali / wěrnost a poddanost slibi-
li / a tu hned na Stolicy Knížetcy ho posadili.

Ržy pak neyprwě přišli k Bráně Wyšehradské / naležli gi (tak yatz oby-
čeg býwal za Wřšowce Knížetcyho Poručníka w nebytu geho / kterýž se
tehdaž w Zámku schowal) zamčenau / a wšak dlaho tlučauc / Bránu sobě
otewřiti rozkázali.

Wřšowec wida takowau moc wylídl z Otěna / a tato slowa k nim mlu-
wíl : Gestli že Wogen gde k swému Poručníku / kterému gest swěřen / nechť
gde yatz Wogen / pakli gest giným způsobem přišel / tehdy ani do Zámku /
ani do giné Wrchnosti gestě genu nic nený.

Ržy pak čim dále wěššy swár a různice se mezy nimi rozgýtili / mocý
Bránu wyrazwšše do Zámku wěšli.

Kohowec to wida / Otěnem wškočil / a k Zámku swému co neyrychlegý
mohl pojpsšl. W kterémž malo trochu se pozastawil / něco lidu sebrai
a wškočil do kragé Ziatečeho / chtýje Wěsto mocý opanowati.

Alle Ziatečty dowědēšše se gruntowně wšeho / takto mu powědēti poru-
čili : Gestli od nich dobrowolně neodgedē / tehdy že geg takowá přyhoda pot-
ká / yato onoho Starece / kterého o sebe při Wěčēš mli.

C iij

On

On wida takowau nenáwist/ od Města smutný odrchl: A wssak hněwem gsa rozpálený proti Ziatečkým / místo sobě bezpečně wyssettiw/ walý se ofypal/ a welikau Dřewenau obrubu vdelal.

Odědž na Lúžany/ jako geden z Auhlawných nepřátel/ částé autoky činití počal / a odněmage gim Dobytěk/ naposledy y Město opanowal.

Dostl dlanho tu geho wssetecnost trpěl Knjze Wogen / wždy se domněwagic ze se w potogij: Ale on čim dále tím horšší byl / zwlastě edy widěl že mu Knjze wssedko snáššy/ nebo Poslu kterého k němu Wogen poslal/ na pomůnagic geý aby od toho předsewzetj přestál/ proti wssemu práwu/ hlavu štjti a w Mossně před Zámekm Wysshebradem porůšyti poručil.

Z toho welikým hněwem gsa Wogen popuzen/ wssedko Rytjřstwo a Pány obelal / a s nimi spolu w radu wssedise/ wssem se na Wrsowce/ jakožto zgewného Těpřjtele/ obrátiti poručil.

Což edy se na rozkaz Knjžetcy stalo/ a Wogstana den vložený se w hromadu strhla/ sám Wogen předewssemi napřed gel/ chtějce osobně Kohowice na té perwnosti dobywati: Kohowic wniwil tolikéž proti Knjžeti geti/ a bitwu s nim swěsti: Ale wida žeby mocý geho odolati nemohl/ počal se w Perwnosti brániti.

Panům a Rytjřstwům také se za slusně newidělo/ aby Knjžet dobýwání takowých lidj sám osobně gjeti měl/ protož zanechali ho na místě bezpečném w Měste/ a sami Wrsowce ze dwau stran dobýwati počali: a wssak přes celý Městýc nemohli mu nic učiniti/ neš se statečně a hrdinsty bránil.

Gednoho pak dne/ vhlýdaw přjhodnau chwjli Wrsowce/ z těch zákopů na ně wyskočil: ale nemoha syle weliké odolati / spátkem wstaučiti musyl: Kterjžto puštíwse se za nim/ w Perwnosti geý gali/ a před Knjze své přiwedli.

Před nim jstoge žádného giného milosřdenstwý neprosyl / gediné aby w ruce Katu dán nebyl. Knjze slisšýc takowau prozbu geho/ dowolil mu aby se sám oběyl. A tak gesten wnitřnj nepotog wšrocen.

O Bitwie Czechůw s Missnia- ny neyprwněgšými nepřátely okolnjmi.

Kapitola XV.

Missniané zwědewsse dostatečně o welikém Bohatstwý Czechůw / omnožstwý Dobytka y ohognosti Zlata a Strjbra/ přeplawil se gich nemalý počet w Czluncých přes Rjeku Labe/ a učiniwsse škodu/ mnoho Dobytka z Kragůw Litoměřického a Bilinského zagali.

Což edy se gim gednau zdařilo / učinili to y podruhé: a to tak čerstwě/ že gim Czechowé jako na spěch odolati nemohli.

To edyž oznámeno bylo Knjžeti/ Zámek w těch místech/ kudy se Těmcy přeprawowali nad Rjekau Labe/ dawssé mu gměno Straka / tak aby z toho Zámku wždydy Lidé sluselný k ochraně těch Kragůw pohotowé býti mohli/ postawiti poručil.

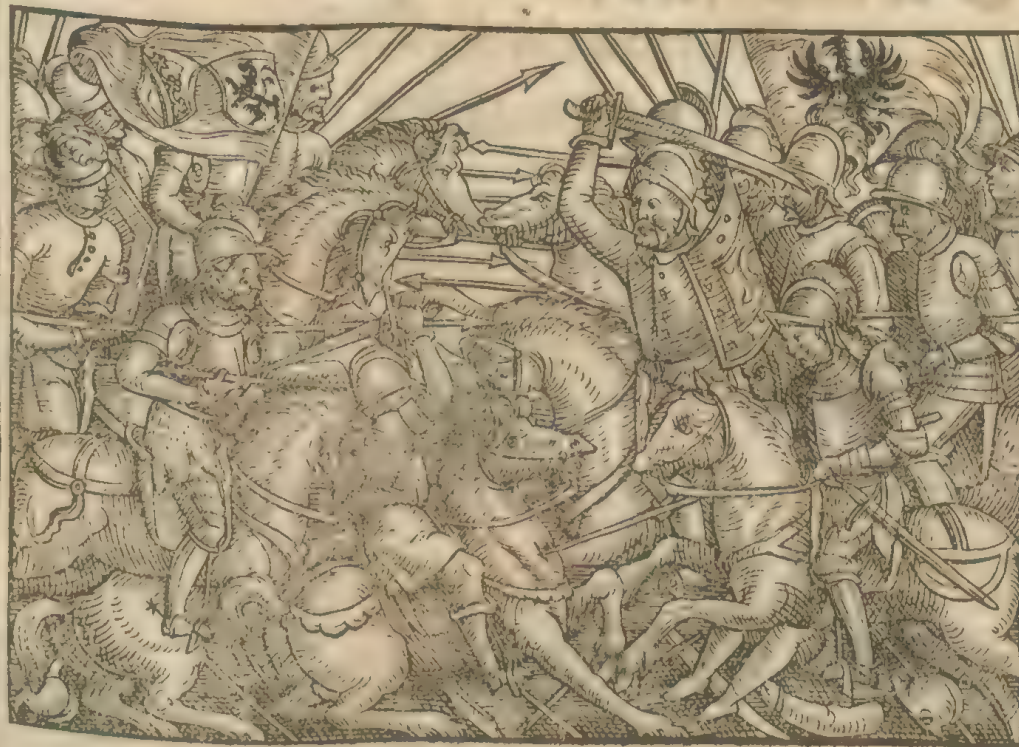
Těpřjtelé kterjž sobě dwakrát dobře pomohli/ y potřetj magjce gisťe. Špehěre a kunšastý co se w tom Zámku děje / wprwnj wšnuť do něho

wšto.

wskočil/ lid zmordowawsse Zámek wnitř obrátili/ y atž o tom obšyrně žáget w Kronyce své wypisuge.

A edyž tak toho po své wůli a myšli dokázali/ škody weliké a neslychane w Czechách činili/ a giž y Sasšy sobě ku pomocy powolali.

Wogen Knjze gsa zanepráždněn nepotogem od Morawanu/ a wssak magge sprawu o takowých škodách/ obrátil se s Wogstem proti Missnianům/

Kterjžto wědauce o tom gisťe/ stáli pohotowé a k Lučanům se přibližowali.

Žnagjce pak že giž Wogsto České bljžko gest/ hnedky na místo bezpeč-
něgšy / tam kde Rjeka Bylina do Labe padá wstupowati počali/ mysljce o tom/ kterakby na Czechy nesprawené tressiti a vderiti mohli: Donimwagjce se že snadně nad nimi swjřtjžy / rozdělili Wogsto své na dwa hauffy/ w gednom byli Missniané/ a w druhém Sasowé.

Wogen tolikéž na dwa hauffy swjg lid proti nim zssykowal: Tu widauce že giau sobě rownj byli/ dawssé žnámost k potkání/ bitwu sylan z obogj strany začali/ tak že obogj w strachu byli: Wssak Czechowé magjce wěc sprawedliwau/ nebo gim Missniarj bezewssy přjčiny dané/ weliké škody činili/ na ně se bezděčně muktali/ wjdy snělegšy Srdce na Těmce měli.

Wogen také poslal k Radanowi aby co bude mocý neydrýwe / k pomocy mu pospřjssyl: Kterjž negsa daleko od toho mysta / wzkázal Knjžeti že to rad věcny: A w tom s lidem swým čerstwým nenadale wyskočil.

Což Missniané vhlýdawssé welice se toho vlekli/ k tomu widauce že lid z Wesne zewssch stran se Czechům ku pomocy hrne/ teprwa Těmcy w welikém strachu postaweni byli.

A protož nemohauce Czechůw s gegich Cepami (Kterýmž edyž Pacholek vderj / netoliko Měc ale y Kuku zhmoždu) wytrpěti/ wtykati počali: Kterjž oni honjce / mnoho gich do Wody wehnali/ tu se některj ztopili/ a ginj od

Cze

Czechův zmordování gsau / tak že se gich málo živých do své Země na-
vrátilo.

Tím způsobem sobě Czechové na čas s Sasí a Missiany pokog učinili.

O weyprawie Wogenowé pro- ti Morawanům z druhé strany.

Kapitola XVI.

Nage dobrá naděgi Wogen / že s Missiany y s
Sasí pokog miji bude / a wěda že ge dobře potrestali / také
to s druhé strany s Morawany učiniti vmínili : a chtěje
jim zosstřiwiti gegich časté wstákováni do Země České/
k tomu se přihotowil / aby jim to wynahraditi mohl / co
gsau mu byli při obležení Zámku Lipnice učinili / kdež ně-
kolik Set lidu porazili : Ten Zámek Morawané proto byli sobě w Čes-
kách wystawěli / aby měli gisté a blížké vtočiště k odnassení lanpeže / kteréz
w Czechách dostávali / wíceggj w ten Zámek nežli w swau sylu aussagje :
A protož kdž čim dále tim wěššj škody Morawané w Czechách činili / a
Čiaslawským welice vblížowali / Knijze Wogen k žádosti gegich hned s
Wogstem pod Zámek Lipnicy přitáhl / a geg ze wšech stran lidem obehnal /
tak že žádný z něho ani do něho nemohl.

Wšak to nic Morawanů nezstráýlo ani nezarmautilo / zwlastě že se po-
trawau a Proffanty / ano y wšemi potřebami k bránění dobře opatřili.

A počali k sobě zobau stran z Rusí a Lukůw zhusta střeliti. Ale Mo-

rawa-

rawanům bylo w Zámku lepegi a bezpečněgi nežli Czechům w Polí / a tak
činili welikau škodu těm kterjž k Zdem aneb k Walům přistupowali.

Wida to Wogen žeby mu se tak na lidu nemalá škoda dala / rozkázal ne-
malo suchého dřívj k Plotům natáhati / a potom zapáliti / tak aby se strze
to y Zámek zničil.

Wčemž štěstj Czechům poslanžilo / yakž zagistě Ploty hořeti počaly / Wj-
tr weliký powstal / a na Zámek wšeděn Ohně obrátil / tak že Morawané o
obhagenj Zámku gij pochybowali.

Protož vmínili z něho mocý wyštočie / nebo vggiti anebo poctiwě raděgi
zemřiti / nežli by ničemné vhořeti měli.

Což kdž učinili / newidauce Czechůw přihotowených / ani ku portánj
sprawených / nebo se okolo ohně zaneprazdňowali / bez wšeliké své škody
strze České leženj prošli.

Wida to Wogen / rozkázal jim hned aby se škody své nad Morawany
mstili / a za nimi, ani Země gegich se neostychagje, bez oněšťanij posp-
šili.

Což Czechové s welikau ochotností učinili / a za Morawany pospýchagje /
gich se dohoniwšse, welmi mnoho zmordowali.

Z kterýchž něco na hůru welmi příkru a wysokau vtekli / ale oni gich
minauti nechtěli / nybrž pustiwšse se za nimi / tak rozpláštěné po Lesích až k Za-
tu Bitowu na Morawě honili : ten Zámek wybrawšse co w něm našli /
wniwěc obrátili.

A tak na Morawě welikau škodu učiniwšse / a Rožštíj nemálo s sebau
nabrawšse / zas se do Czech k odpocinutj po práci s nemalau radostí na-
vrátili.

O dokonání w pokogi života Wogenowého / aneb o Smrti geho.

Kapitola XVII

Sčiniw Wogen pokog w Zemi své ze wšech stran
a mage Syny gij dorostlé / totiž Wneslawu a Wratislawa
kterjžto Mladenec byl postawy spanilé a staršjho Bratra
swého Wneslawu dalece Osobau přewyššowal / pro niž geg
wšickmi té Stolicě hodněggjým býti šaudili. Ale wšak
staršj w tom předeť miji musl / a to podle starobyleho
obyčege : také Wogen gessě za života swého panstwý mezy ně rozdělil /
wšetřggje / aby potom mezy nimi něyaka neswornost newzrostla.

Dostal se Lucký aneb Ziatecký Krag Wratislawowi. Ostatěť pak pan-
stwý, yakožto wrchnjmu Pánu, Wneslawowi.

Obadwa wděně od Otce takowé podělenj přigali / a wswornosti yakožto
Bratřj přebýwali : ano y pomoc sobě společnau proti nepřátelům dávali :
zwlastě proti Čyřari Karlowi / kterjž Sasí a Wandaly tehdaž swau mocý
podmaniti chtě / a o Českých tolikě smeyšlel.

Mezy tim Wogen prwe život swýg dokonat / a od Synůw podle obyčege
pohanského náležitě pohřben gess.

Wne-

O Wneslawowi a Wratislawowi Synech Wogenowých. Kapitola XVIII.

Dřawisse na místě Otcowském Wneslaw / w pokoji, lásce, a swornosti s Bratrem svým přebýwage / žiwot svůj dokonal. Žiádné Wogny z něho Daubrawus nepokládá / toliko s Cýsařem Karlem / ale jakým způsobem toho nic nepřipomíná. Wratislaw nedlouho po Otci svým trwage umřel / zůstawiw Syna Wlastislawa.

Wneslaw tolikéž gedíného Syna po sobě zanechal / gménem Křemomysla jakoby chtěl říci, nic dobrého nemyslicýho: kterýžto také gméno měl / tak také se potom y skutkové jeho k tomu podobný ukazovali: jakž žystorye obšyrně o tom wysvědčují.

O Křemomyslowi Synu Wneslawowu / kterýž po Smrti Otce svého w Czechách panował.

O Přemyslowi a jeho skutcích když Wlastu přemohl / pak gest svůj žiwot dokonal. Kapitola XI.

Přemysl poraziv Wlastu a přemohše wšedky gegi pomocnice / teprw jako na nohy powstal / y svého Knížetčého vřadu se opravdu vgal: Tebo; a žiwobytí Libuše / žádně starosti o panství své neměl / nýbrž s poddanými y se wšemi okolními Sausedy svými w dobrém srozumění a pokoji bdel / až prawě do poražení a přemožení dotčené neschetné Wlasty. On neyprwě Zlaté y Strjbrné Hory w Czechách nalezl a wynesl / odtud také y Komoru swau náramně a welmi zbohatil. Když pak Přemysl umřel / razal sobě svůj Odev (w němž při pluhu odposluw Libušiných nalezl byl) přinesti / za to svých wěrných Czechůw žádacie / když sobě koliw pána budau woliti / aby genu ty Sfaty vřazány byly / a tudž sobě to ku paměti přšwedli / že Bohowé nerolito z neyvyšších Stawůw / ale také z nižších rodůw Regenty a sprawce tohoto Swěta wyzdwiuhují / a ge na Knížetčy Stolicy posazují: jakž toho příklad máme na Agatoklesowi Králi Syrakuzanském / kterýž bywše Synem Hnědčowým / když byl Králem učiněn / na památku rodu svého to narydil / aby se wždycky mezy Zlaté a Strjbrné Koflíky spolu y Zliněné

stavěli. Czechové pak magyje žádost Přemyslowu w paměti / za dlouhý čas to zachovávali / až potom to jako y jiné mnohé dobré věci a hodné památky w prodlaženém věku w zapomnutí přišlo. Ale poněwadž nám tu o Českých věcech mluvití náležej / protož postranných věcí zanecháme / a o tom dále co se po smrti Přemyslowi w Czechách dalo oznámíme.

O Nezamyslowi Synu Přemyslowu / a o jeho činech y skutcích pak gest Knížetství své spravoval.

Kapitola XII.

Když pak Přemysl mage mnohá Léta věku svého / svůj život strze časau smrt dokonat / s náležitau Knížetcy poctivostí / y s nemalau žalostí od svých věrných Czechů gest pochován: kterých magyje Přemyslowo dobré a chwalitebné chování / y jeho pokogné panování w své paměti / Syna jeho Nezamysla / sobě za Pána svého zvolili: ale widauce jeho welnu sprostného / a k dosazení na Stolič Knížetcy nespůsobného býti / tak ho na místě Otce jeho na Janíku Wyššehradu zanechali / sami Knížetství spravovali a řídili: Proti tomu Knížze Kaurjmské welnu na odpor byl / a sobě větší hodnost k panování nežli Nezamyslowi přičítal: postavil se Nezamyslowi za nepřitele / na jeho

grunty

Grunty často sžížděl / a genu welké škody činil / domníwage se tudý Nezamysla / jakožto strastliwého a báziwého Pána k tomu přiwesti / že genu svého místa postoupiti musí: ale nemoha toho dowesti / gestě mu více škodil / y Wesnice moc odňimál / a k swému Kaurjmskému Knížetství gepřiwlastniowal / čine to wisse s wůli a wědomostí Rad svých.

Nezamysl chtěje sobě před nim bez krwe wyliti pokog učiniti / pohnal Knížze Kaurjmské / aby se mu ku Práwu postavil / a škod učiněných práw byl.

Cjemuž kdýž Knížze Kaurjmské odepřel / takowé obelstání sobě za smých pokládal / a ku Práwu státi nechťel: byla Nezamyslowi od jeho věrných radada dána / aby proti Knížeti Kaurjmskému Wogsto sebral / wálku začal / a jeho peychu moc / škrotil / připowídagaje že genu wssychni k tomu pomáhati / a w tom y žiwoty swými napomocni býti chtějí.

Wedle kteréhozto raddy kdýž Nezamysl tak učinil / a s Wogstem swým na místo Círow tak řečené přitáhl: Tu také proti němu Knížze Kaurjmské s lidem swým wytáhlo: a tak potkawse se Bratří. Přátelé, y Sausedé spolu / welnu krwawau bitwu swedli: w kteréhozto Nezamysl pole obdržel / a Kaurjmských do čtyř Set porazyl / k tomu také bylo gich mnoho zgymáno y zraněno.

W té bitvě bywše sám osobně Knížze Kaurjmské / kterých zaumyslom Wogmu wyzdwyhl / a kníž přičinu dal / gsa yat / aby on býti měl k zembesiti mati nechťel.

Na posledy gsa poznán a před Nezamysla přiweden / Nezamysl na něho hleděti nechťel / nybrž poslal ho k swému hejtmanu s poručeními takowými / aby se k němu wedlé zaslaužení jeho zachowal.

Hejtmán přigaw ho / Wos y Wssy přezati / a tak zohaweného propustiti kázal.

To wte kdýž se tak yatk dotčeno zběhlo / byl w Czechách dobrý pokog: oby watele České Země / toliko se hospodářstwými zanepřaždiowali / Lesy a

C ij

zaro

zarostliny wykopávali/ Dědiny rozdělavali/ Města Zámky a Vesnice stavěli/ge lidmi osazovali/a tak obecně dobré rozmnožovali.

Nezamysl pak po strocení protivníka svého/ gsa w dobrém věku a potogi/ život svůj strze časna Smrt dokonat/ a po sobě jednoho Syna za Dědice gmenem Mnátu zanechal.

O Mnátovi Synu Nezamyslu

slowu/ a co se za jeho panování zběhlo.

Kapitola XIII.

Mnáta Syn Nezamysluw/ po Smrti Otce svého odewssech Stawůw na jeho místě gest wywolen/ kterýž gednostegně jako Otec ke wšem věcem byl wáhawý a pozdilý: Nebo věci ku powolání swému náležejících zholu nic nesserčil/ toliko samau Mysliwostí kteréz byl welice chtrivý se zaneprazdniowal. Tak že celé tři Léta yak na Stolicę Otcowstau dosedl/ nic gineho nečinil/ (poručiw wsecky věci k sprawování a wyrizování gednomu Pánu z Rodu Wrsfowcůw) toliko Mysliwost provozowal.

Rod těch Wrsfowcůw byl welice tehdaž slawný w Czechách/ kterých vžíwali za Wrb Zlaté Wrsse w Modrém Střitu/ a na Zelně Gerába.

Wssak témuž Knížeti Mnátowi práwě se podle onoho přjřslowý stalo:

Ouem

Ouem lupo comilisti. Nebo ten Wrsfowec dáwno o tom přemyslel/ aby sám Českau Zemi opanowal/ gediné kdyby k tomu nęgaku přjřlezitost mįti mohl.

A protož widělo mu se tehdaž zaslusně/ něco toho před sebe wzyti/ zwlaště mage sobě wsecky věci swěřené/ ano také wida žeby mnozí s Knížetem pro geho welikau nedbáníwost/ obawagjce se proto nęgakeho welikého nebezpečnstwų/ sobě stěžowali.

Ginj na proti tomu (yakž to obyčegně býwa) Pánu pochlebngjce/ takowý život geho schwalowali.

Což Wrsfowec Vice Regent v sebe rozwážiw gednal sobě lásku při těch (wse lįakým spůsobem sobě gi v nich hledage) kterých sobě s Knížetem stęstali a proti němu reptali: gichž on wíce posazowal/ a wsseligat před njmi Knįze w osłłiwost wwozowal/ ledayakęsy smyslené věci na nęg wyhledawage/ čine gim weliké připowědi/ gestli že gey na geho místě sobě za Pána zwolį.

Wsslawsse takowá slowa/ ti kterých s nim o Knįzeti při geho Stole rozmlauwali/ a wyrozuměwssę wmyslu geho/ takowé w něm smělosti welice se diwili.

Wčkoliwěk to dobře o Mnátowi rozuměli/ že swých obyčegůw nezměnjnýbrž strze takowé gegich na sebe nęřtanj/ mnohem horššy a nedbáníwęstý bude.

Alle wssak pamatugjce na swé powinnosti/ gedentakždy z nich vznali/ žeby cnost a wjra Pánu wolenému gednau sljbena toho učiniti zbraniowala: protož newědauce yakau odpowěd témuž Vice Regentu dati/ a kterak se z toho wmysluwiti/ wzali sobě na rozmyslenį do druhého dne/ že tu k němu přjgauce/ odpowědj swau geho sprawiti nepominau.

Obdręwssę to na něm/ gedentakždy odesel do swé hospody: mezy tím wybraliteyně mezy sebau dwa Mlůze wřry hodné/ a s tau nowinauge k Knįzeti odeslawsse/ oznámiti poručili na yakém punktu život geho y wssedka sprawa Knįzetstwų pozůstawa/ gestli že co neyspisse mocy bude neodolá/ a tēm chytrostem záwistnjka/ kterémuz se přjřlisa mnoho swěřil w Cestu newtročj.

Mnáta wyslissę poselstwų wěrných poddaných swých/ hnedky na Wyssęhrad pospųssyl/ a za chvíli mezy swými se tagil, tak aby ho žádný nepoznal ani oněm zwědel/ dorud dokudby do Zámku newgel.

Wkdyž giž do Zámku wskočil/ kázal powolati před sebe Wrsfowce/ těmito slowy k němu mluwě: Zdaliz gsęm ya tebe odgįždgjce odsud proto na swém místě nezanechal/ aby ty sprawu mně náležegjcej/ na místě mém wykonáwal: tobě gsęm wssedko swěřil/ daauc tobě naučenį yak se w tom chowati máš.

Ty pak gsý se giné věci kteráz tobě nenáležela dopustil: Mlēs Wrdnost odnjti chřel/ a sobě gi přjwlastniti vnřinil: Wadto wegisse giné gsý k tomu namlauwal/ o to s nimi gednal/ k tomu gim sgezdý wkládal/ aby tebe za Knįze wolili: Snad gsý se domnjwau/ že gsau tobě zradau pomáhati mēle. Zdaliz o tom newřssę/ že gediné zlj ozlych/ dobrých pak o dobrých stutých přemegsslegj: A protož pro twau newěru z těch dwau věcų/ gednu sobě wywol: Nebo se sám swými wlastnjm Mlēcem zabj/ a nebo takowé wřrutné mauřky podstup/ yaké na Zrádce slusly.

Wakteręsto slowa Knįzetcy Wrsfowcowi darenně bylo odpowįdati/ nebo to byla zgerwná prawda/ a k tomu také hognost Swědkůw proti němu pohotowě stalo.

A protož dobyw Meče nic nemluwje/sám sebe předewsseni přistlogjcy mi gest probodl / a padše na Zem šepeněl.

Když to Tělo zabité z Pokoge wywrhli/ wssychni společně žádali Knížete aby na Zámku Otcowstém bydlel / a lepšy bedliwosti k obecnému dobrému přiložil: Gestli žeby pak tak přelissnau měl chut/ k provozování Mysli wosti/aby gi tak konal/pokawadžby powinnosti své Knížetcy w ničemž nezanedbal.

Vkazugjce mu weliké nebezpečnstwů ze wssch stran nastawagjcy/že (prý) netoliko Saszy/ ale y Wandy/ Srby Přátely nasse/ Cýsar Karel weliký s Francouz y Těmcy wstati nuni: Nadto wegše Dři Lidé ze wssch Národůw neyotrutněgšy a neyhrozněgšy/ Pamonye dostawagi/ a sobě podmanugj.

Protož gest se potřeby ze wssch stran na peči a pozoru mjeti/ aby nás nebezpečnstwů nepotkalo/ a oheň kterýž gine páli tolikéž nás k žkaze nepřiwedl.

Na kteraužto gegich teč Mnáta se powolně postawil/ ale wssat nic nesplnil/ yak prwe tak potom život swůg wedauc/vmřel.

Zanechal Syna mladického gmenem Wogena kterémuž Poručník z Samilie a Rodu Wrsfowcůw našedli: A to toho gehož prwe Streyce pro geho nenáležitě k sobě chowánj (yakž weysš oznámeno) o hrdlo byl připrawil.

Tomu tehdy yakožto Muži z Rodu slawného/ genž počátek swůg od Czecha wzal/ spráwu wssy Země y Syna swého poručil.

O Wogenowi Synu Mnáto- wu/ a Poručník u geho Wrsfowcy.

Kapitola XIII.

Dobre spravování Vřadu/ wkazuge mysl a ctnost každého Cizowěta dobrého. Ale Wrsfowec nepamatusgjc na ono přelssowj/ kterč Cicero 3. dffie: napsal/ naučenj dawage tēmto slowy: Non est res ulla tanti, aut com modum ullum tam expetendum, ut uiri boni & splendor, & nomen amittas, hned yak dostal takowé Wrchnosti/ nic dobře/ nic pořádně/ nic sprawedliwě nečinil/ wssedlo s yakaus nelsussnau powahan/ zle, ossemetně, a lakomě spravowal.

Na posledy pak z welikého lakomstwj/ y w Tyranna se obrátil/ a to tímto spůsobem:

Byl geden Zeman aneb Wládyka starý/ welmi Bohatý/ Ženy ani Děti nemale: toho častokrát nato ten gistý Gubernátor lahodně namilauwal/ aby mu swůg wsseden Statek darowal.

Ale on toho věmiti pro slusné přjčiny se zbraniowal: Czebož když Wrsfowec plnými slowy na něm obdržeti nemohl/ bezděčně a mocy to opanowati sobě vmřil.

Protož pozwal sobě k wečeři toho Zemana a dobře ho opogil: Potom okolo hodiny na Dne wysšel s nim na procházku/ a přiwedše ho na gedno mjesto skalnaté welmi přjkré w Zámku, dolů ho strčil/ kterýž padše dolů/ hned se zabil.

Drawý wewssem Křowomysl skutkem y gmenem potom panowal: nebo nic dobrého nečinil/ toliko nenasyceným shromáždowánjm Zlata gsa gat/ Rolj delati zanedbawage/wssedky Dělňjky a Sedlaky k tomu obrátil: strze což potom weliká drahora w Czechách powstala.

Žiádný se nenalezl / gesttoby s tím neyustupným Knížetem otomluwiti směl/ toliko negatyžorymit gedem možný Pán w Czechách: Pro kteraužto přjčinu w welikau nelásku Křowomyslowi wpadl/ tak že wždy hledal přjčiny / yakby se nad žorymitěm toho dobře pomstiti a hrdla geho zbawiti mohl.

Žawyři teč widauce/ že gím w gegich užitku překážku činj/ nenawist proti němu wzali/ a pomáhagjce Knížeti/ z nepřjzně proti němu/ sami sobě ne- které Baudy své zapálali.

A to před Knížetem Křowomyslem na žorymitě scytagjce žalowali.

žorymitě osvědčowal to a wywozowal gistými osobami / že gest toho nevěřil: Kníže wssat žádného swědectwj přjgiti nechťel / ale zwelikého hněwu/ newinného žorymitě k smrti odsaudil.

žorymitě wida hněw Knížetcy proti sobě newpokogený / prosyl ho aby mu prwe nežli na smrt pūgde/ dopustil na geho Koně wsednauti (kterýž byl welice bugný) aby se gestě na něm před geho očima w Zámku proskočil.

Křowomysl k smjchdu sobě tu krátka radost geho pokladage/ toho mu dowolil/ a Zámek Wsssehrad ze wssch stran zawřiti poručil.

Zorymír šel nejprve k Konisvěmu / a některé slova říkaje mu do Vřby
posleptal / kterýmž ten Říši dobře rozuměl.

A po té vsedl na něho / počal w Zámku bhati / čím na něm šel y prve
od lidí newidán / od gedné Brány až k druhé / tak že se wšychni té veliké
Čeršwosti Koně wydiviti n. mohli.

W tom wzaw ho dobře na Ostruhy s nim přes Zdi Zámku Wyšsehradu
na druhau stranu Řeky Whltawy přestěčil.

Kronykáři Čestný potvzují / že od toho času tím gmenem Zličer
Wes se gmenuge.

To gestli že tak gest / musyl to býti skutek a učiněť ne Koně / ale Diábel
šý. Nebo Pohan snadně takového Koně sobě způsobiti mohl.

Za tohoto Řewomysla nic gineho Zystore paměti hodnějšího ne-
připomínají / toliko Zlost, a velikau vřutnost geho / kteraz nad Podda-
nými provozoval. Ten zanechal pe sobě gedného Syna gmenem Těklana.

O Knížeti Těklanowi Synu Řewomyslowu.

Kapitola XX.

Těklan ačkoliw byl ničemný / a k spravování tak we-
liké Stolicy nespůsbný / wšak Čechové nic nedbajíce na
zlost Ořegeho / ani nim pro geho sproslost pohrdajíce / ge-
ředce za Pána přigali.

Ale Wlastislaw Kníže Lučé znage Stregce swého býti welmi prostého /
sebral nemalé Wogsko Lidů Rytířských a wěrných poddaných swých proti
Těklanowi.

Byli toho času dvě Wessityně w Čechách dosti slavné / a wšechněm zná-
me: gedna pod Wlastislawem / a druhá pod Těklanem.

Ty obě dvě senatom stownawali / žeby Wlastislaw na té Wogně šťastný
obdržeti neměl.

Těklanowa dobře radila Pánu swému y Wogsku geho / aby se Těklan na
té Wogně nevkazoval / ale sobě Bohy vřotil / a gini Oslátka offerowal aneb
obětowal / to mu wzkázala. Učinil tak Těklan: wšak když wšychni chtěli
geho s sebou na té Wogně jíti / Tuteyné Sideriusa z Cheynowa (kterého
šáget w listu 42. Sstýrem gmenuge) Muže znamenitého / sobě postawau y
twářnostij podobného / na Koně swém w Zbroji své wyprawil / žádage ho /
aby geho Osoby y Vřadu we wšem statečně bránil: Za to mu veliké dobro-
dinij a náhradu učiniti připowídagie.

Siderius Cheynowský wewšem wěrně slaužiti Pánu swému se zakázal /
a toho y domedl / y až o tom wšychni Zystorycy swědčí.

Těb když se Wogška potkala na Poli řečeném Turko / a k bitvě sobě zname-

nij dali: hned tím lepegý šťastný slaužilo / který měl Tercei

Divil se Wlastislaw vhlídw Sideriusa, gehož nadal se býti Těklanem /
že sobě tak ochotně a sněle počínal.

Protož hnedky k němu blížegi s swými Ošťupem přiskočil: Siderius nic
se Wlastislawa neostychagie / ochotně se obrátiv swým ho Ošťupem pro-
hnal / a s Koně dolů frayl.

To nestěšť wídané Lid geho / a že Pán gegich již zabit gest / welice stra-
chem obelíceni byli / tak že ani vřkati, ani wýcegi brániti se nemohli.

A tak gšau tmi spůsobem Těklanowi nad nepřátely Pána svého y swý mi to Wdětstwj obdrželi.

Nicméně w té bitvě dotčený Siderius Chęynowský/ne od nepřátel/ale od swých vlastních/čterýz mu toho štěstí a slávy y poctivosti záviděli/zabit gš.

Po dokonání té bitvy/hned se Wogsto Těklanowo do Krage Lučého obrátilo: Kdež to wšeděn ten Krag pokazyli/rolito Ziatče Města nigatž dobytí nemohli.

Syna Wlastislawowa, v gedné Paní přitělyně geho yawosse/Těkla nowi Knížeti swému přivedli.

Těklan wida Dítě toliko Sedmi Let zstáří/ milosrdenstwým gša hnut/ kázal ge od sebe odwesti/a poručil tēm čterýmz bylo od Otce swěčeno/aby ho bedlivě opatrowali/gisté Statky z nichžby poctivě wychováni mýti mo- hl. genu wykázaw.

Nějaký Durynk oblíbený sobě ty Statky/negináč se nadál/nej že zabigie Dítě, při těch Starých zůstane/ a Těklanowi tmu welikau wděčnost učiní: Domníwagie se takowau mysl býti w Těklanowi/ yaka gest w něm panos wala: ano také že spýšse strže brzkau Smrt nežli dlanby život Dítěte. welikau lásku v Knížete dostane: Strawosse Dítěti zlawu/a do Rauchy obwi- nuw/vpřijmo s ním Těklanowi geti pospýšyl.

Před čteréhoz práwě tehdaž když obědwal předstaučil/a pozdravený s poklonau učiniw/čekl: Přinesl gšeni tēž Kníže milosrdné knu, ačkoliv neč gýdli, ale wšak takowau/čterážby tobe y potomkům twým bezpečnost welikau učinila: A w tom zlawu z Rauchy wyniaw, před Knížetem včázal.

To wida Těklan/welice z toho byl žalostiw/ tak že tēžkau lýtostij omdlel/ a yako umrlý/ za Stolem padše dlanhau chwýli ležel.

Potom přišed sám k sobě zase, z welikého hněwu poručil/ aby se hned Durynk/pro takowau newěru proti Pánu swému učiněnu/ sám swau wla- stnį Rukau oběsýl. Což on učiniti musýl.

Tudy turo Kníže znáti dalo, aby se žádný zlými skutky Panům swým neo- blibowal: poněwadž/yakž prawý Ouidius Amorum lib: 1. Non habet euen- tus, sordida praeda bonos.

O Bauřce w Čechách a ne- náležitěm předsewzetí gednoho Władence proti Těklanowi.

Kapitola XXI.

Elifé Bauřky začínali se w Čechách pro spro- stnost a ničemnu nedbálnost Těklanowu/podlé přislo- wí: Když Lew spý/ tehdy mu Myšsy y Lašce po hěbetě bēhagí: Tak také když gest nedbálniwa Wrochnost/ tehdy ledatdos se wessse pne/ nežli mu náleží. Rako y toho času to se přitřesýlo.

Byl nějaký krásnický wzáctný Władenec/čterýz se sám sobě welice libil. Ten gša zeytmanem Raurijnským/ umjnil zdwišnauti Wálku prot i

Tě-

Těklanowi/nic toho newštergic/že Wogna welikého nákladu a bognosti potřebuge: Tebo tak sobě tussýl toho dotázati/že Těklana z Panswíj wyžene.

A tak počal mu Wsy odnýmati a některé y plundrowati. Pro čterauz to přičinu Těklan welice se vlekl a zarmautil.

W tom nějaký Montanus tēšsýcho a napomínagie aby byl dobré mysl/ takto k němu promluwl: Kníže lastawé/ nestareg se nic/ gestli že mi rozka- žes/yá tobe zeytra twého nepřítelē žiwého přtwedu/anež hlauwu mrtwého přinesu/nebo gšeni s ním w Sausedstwíj/a wšech geho spádu powědom.

Těklan byl toho welmi wděčen/a za tu ochotnost, gestli toho dotáže, wes- likau mu náhradu učiniti slibowal.

Montan přihotowiw se k tomu s některými Muži dobrými a sobě wěrnými/ tu kdež Krasnický zwýkl na procházku gezditi / cestu mu zastaučil: čterýz to když se k nim přibližowal/ Montan na něho s welikým okřikem wyskočil/ a tu od něho wšedky Služebnýty/čterýz se domníwali wěšsý Wogsto s Montanem býti/ odstrassýl: Krasnický toliko se sám potkal s Montanem,ale gša štodliwě raněn, obrátiw se zpátkem na Koně welmi rychlém/ sowa do Raurjma vtekl: Ten Sstráff když se po myslí Montana nezwedl/ umjnil zey mocý w Městě dobytí.

A poslal k Těklanowi o pomoc/ čteréz mu on s powolením wšech Sta- wíw neprodelel odeslati.

Když pak s tím lidem swým Montanus blýžko Města se položil/ odtud každého dne o dobytí geho se potaussęie:

Městiané Krasnického w Tocy přes Ždi Městské spustili/ a sami s Mon- anem o potog rokowali.

Alle když toho obdržeti nemohli, bránili se statečně za osm dnů pořáde: po- tom gýwosse mocý přemožení/ mnozý z nich zmordowáni gšau.

Krasnický pak vgew na Morawu/Brále Morawského za pomoc žádal/ čterýz tolikéž o tom přemyslel/ čterakby Čechy sobě podmaniti mohl.

Protož učinil to k žádosti geho, wšak s takowau weyminkam: když dosta- ne Stolicu Knížetčý/ aby mu poslussenstwíj slibil.

Krasnický pogaw lid z Morawy/vpřijmo k hranicým a Pomezý České- mu táhl: Protiněmuž Čechowé také w Cestu wytáhli/ a w Čáslawě s ním bitwu swedli: Kdežto za dlanhau chwýli spolu bogugýce/ sowa s welikau pracý Čechowé pēšý Lid Morawský na vřikání obrátili.

Čijmž Gýžda Morawská nic přestřassena nebýla/ ale předce směle na Čechy dotýrali.

Až když vhlýdali Krasnického/ s Koně sraženého a na Zemi poslapaného ležícího/teprwa gim Srdec vpadlo/tak že gšau hned nastranu vstaučili.

Čechowé také wypudiwše ge z své Země/za nimi daleko neběželi: wšak nicméně štodu gim wdelawše/ zpátkem se domiw zas nawrátili.

Očemž šyřegý při wypsání Města Krage Raurijnského/podlé Krony- ty hágtowý čísti se bude.

Druhého Roku potom/ Morawané opět z nowu do Čech se chýstali/ a opraviti/ y ročního pomstiti se chteli.

W tom weliký Mor na nepřítel/čteréhož nemoha Hormidor Král vğáti- uměl, a tak Čechy při potogi zanechati musýl.

Těklan pak radugie se z takowého štěstí/ čteréz mu z přičiny wěrnosti poddaných geho slaužilo/ žiwot swíg w potogi dokonat. Zanechaw po sobě dwau Synůw/ hostimita a Mstiwoge.

D iij

O Sy.

O Synech Neflanomých/

Kapitola XXII.

V Smrti Neflanowě Syn staršší Hostiwit na
msto geho odewšech Stawirů za Knijie wolen : M
og pak / že mu hned po gednau Statek wykázan nebyl/
welmi se proto na Bratra swého rozbuřwal.

Tomu když Krosnůl Wršowec porozuměl / welmi pil-
ně Mstibogowi slaužití počal / ostarwice gey na to namlau-
wagie / a proti Bratru posazugie / aby dišlu swého mocý dosahowal : k čes-
nuž mu y sewšenni přátely swými pomáhati připowídal.

Mstibog Mladenec upřímný / muge takowau připowěd od Krosnůla/
hned Bratru swému za nepřitele se postavil / a sebraw nemalý počet Chasý/
Wsy a Msta Bratra swého plundrowati počal.

Odkudž kdeby křiš swau odnasserí a skládari mohl / oblibiw sobě k tomu
na wysoké hoře Pěwnosti Msta Kassyna / dostati ho uminil : ale když toho
pogednau wykonati nemohl / a od Hostiwita obkženým pomoc dána byla/
tak od té Pěwnosti gest odehnán.

Wšak předce se w tom Mstibog proti Bratru nespokogil / nybrž čím
dále tím wětšší nepřítel a Wálka mezy nimi se začínala.

Wznáwagie některý přednj Páni takowau wnitřní roztržitost / welice
škodliwau býti / žádali Hostiwita aby gich poslechl / a s Bratrem se spokogil :
čemuž on porednau přistoupil.

A tak

A tak gsau Bratři spolu smluweni / totž, aby Hostiwit na Stolicę Knij-
setcy zůstal / a Mstibogowi Krage Kautjmsteho postoupil : Gestližby pak
prwé Hostiwit umřel / tehdy Bratr poněm aby panowal / a ne Synowé geho :
Mstibog zase proti tomu / že Synům geho panstwý Kautjmsté postoupiti
powinen bude.

A tak gsau tím způsobem Bratři mezy sebou spokogeni.

O Druhé nové a nenadále

domácý Baurce.

Kapitola XXIII.

Křezomysl aneb Krosnůl Wršowec prw gme-
nowaný / negsa wdčen že se takowé stowáný mezy Bra-
trými Knijary stalo / nawedl nějakého Sukoslawu Bilin-
ského že se Knijeti zprotiwil / a zgerným nepřitelem geho
hlásl / prawie se býti tolikž z toho Dřewa tesaneho / kter-
ho se Knijeta tessy.

Hostiwit aťoliw ne sám osobau swau proti Sukoslawowi powstal / ale
jemu podobného zau. jalce gmenem Křesa / mnohem nad Sukoslawu mož-
nějšího / proti němu wyprawil / a daw mu lid. škody činiti / a yatýmoliw
působem bude moci / b. dco giti anebo zabiti Sukoslawu poručil.

Křes chtěje se z. j. i. Knijeti Pánu swému / yat newegsa mohl / obněm
y take Měcem Sukoslawowi škody čini : Adotud toho nepřestal / dotud
nu se Sukoslaw s M. le. sem Synem swým na odpor nepostawil.

Když pak se gich dočekal : Tu zobau stran vkrutnau Bitwu začali / tak že
wíce nežli dotř Set Muzůw padlo / mezy nimi y Mileš zabít gest.

Sukoslaw newěda o Smrti Syna swého / domnůwal se žeby yako y on
gimými z Bitwy v. j.

Ale domědau se že zabít gest : Přisáhl Bohům že se Smrti Milešowu a
křiwdy Mstibogowu / nad zdrawými Knijeti Hostiwita mstjti bude.

A tak hned po učiněné přísaze / poslal Mstibogowi Křezomysla Wrš-
owce / žáda ho aby mu pomoc s lidem učinil.

Tacež když Mladenec namluwen byl / poslal teyž k té potřebě Sukosla-
wowi tři Sta Muzůw wyborných / kterčto Křezomysl šrže Lesy proved-
še / weliké šmelosti Sukoslawowi přidal : A tu spolu s ním okolo Budyně a
Melněra / kde Křes a Slawibor přátelé Hostiwitowi bydleli / znamenité
škody činiti počal.

Knijie Hostiwit chtěje vgiti při nich nějakého zleho domněnů / aby toho
oněm nesniggšleli žeby ge w potřebě gegich opustil / hned gim ku pomocy s
Wogštem se wyprawil.

To wida hrabě Sukoslaw hned s Lidem swým na Zámek swůg ostarpil :
zanimž Hostiwit s přátely swými pospychage / w krátkem času ho dobyl / ge-
muž se on yakožto Pánu swému na milost dal / a za odpustění prowiněný swé
ho žádal. Hostiwit proti wšy naděgi Wršowce / kterýž byl w tom tumultu
Onem z Zámku wyskočil / lastawě s ním naložil.

Sukoslawu pak gaw do Wězenj dati rozkázal / w kterémž on w krátkem
času / yatž o tom Daubrawius a Hageť pášš žurot swůg dokonal.

D uij

Křes

Křezomyšl Wřřowec wyssed z tat těsného mýsta / předsě od toho zlého předsewzetj nepřestal / nýbrž seowsj swau rodinau čim dále tim wětšj nez přjzeň proti rodu Kněžetcymu před sebe bral / a namlawagic Mstibogel aby sobě Stolicę Knížetcý dobyl / znou Bratřj whromadu swaditi eminil: Ale Mstibog proti Bratru toho učiniti nechťel / než gunde sobě nějakých kořistj hledati: A tak w nepřítomnosti Swatopluka Krále Morawského doma (kterýž to čas u gsa již Křestianen k Cysari Arnolffowi gel / žadage ho aby Synu geho Zmotrem byl) s Wogskem swým do Morawy wtrhl / tam mnoho lidu jako neopatřeného zgjmá / a přigewsse do Czech Hostiwitowi Bratru swému polowicy té kořisti darował: Ale Hostiwit wssedł to zase na Morawu Swatoplukowi Králi poslaw / w tom se před nim omławwal / že cokoliwěk Bratr geho tu sobě počyna / on o tom wěděti a tím winen býti nechce.

Gesszē natom dosti Nstibog nemage / znovu do Morawy s Wegstem
wyg eti se prihotovil.

Swědew pak že se Swatopluk zas domů nawrátil / a nad ním těch štěd
gemu učiněných pomstiti se strohý / vtekl se s žádostí k Bratrů swému o po
moc.

Kterýz mu se z toho vymluvil / a raděgi aby přiměř od Krále Mo-
 rawského žádal / nadto také aby se w hñewu swém proti němu spokogil radil.

Wszak takowe naponinaniej Mstibogowi nic wdzięczne nebyło. W tem Morawanie magice sobě od Krále swěho poručeno/aby w Zemi Hostiwito-
wi žádných škod nečinili/tolito Mstibogowo Panstwí plundrowali, do Czech
wtřhli: o kterých Mstibog zvědew proti nim w Cestu wygel.

A tu přiveš Moravům se přiblížil / nežli hejtman jeho Chodrus, kte
rýž měl pod swou správou nemálo Lidu / genu ku pomocy přitáhl.

A tak nechťje Mstibog giných čekati/ani wničemz poslauchati/ kterějž mu radili/aby až do společného strhnutj wšseho Wogsta malé strpenj měl / od powěd gím dal: Coby daremně čas mačil: A tu hnedky znamenj ku portá-
nj dáti poručiw/s Morawany, kterějž Wosylaw sprawowal/ Sitwu swedl-
nj dáti poručiw/s Morawany, kterějž Wosylaw sprawowal/ Sitwu swedl-

Tu za dlanhau chwyli oboge Wogſko ſpolu ſe poteykalo: Sám pat Miſtia bog začaw ſitwu/s nemalým dylem Lidu ſweho/genj ho púně ſſetřili/Mo rawanum hěber wězał: ginj to wbljdarwſſe, yak mohli, tak wſtupowali.

A tak Drosylaw obawając się nękanie zradcy, homiti gich wzięce nedal, toli
 ko Zemi plundrowati rozkázal.

Po Zemi plundrowati rozkazal.
 Potom nazeytěl wssy dñi ti rozehnáně Čechové spolu se sešli/ t nim to
 y Chodrus s lidem swým pospřěl: Tu krátce se spolu vradiwše/ na tom za
 wčeli/ pontwadž gšau sobě trochu přes noc poodpočinuli/ aby se wčeregšy
 šitwy pomstili/ a tudy něyat hanbu swan přitryli.

A tak pojmá dawšse / aby w Bitwě cerswěgššy byli / tážse se za Morawany
pustili / a aby ge wždy něyat znujchati a roztrhnauti mohli / na Cžyry hauffy
je rozdělili.

je rozdělili.
 Trosylaw gfa přijlifs bezpečen sebau/po wčeregssým Wjčtčzswj gessčenedo
 konalém/co Czechowé myslili nic newěděl / až w tom nenadále od nich mnoz
 hém hůče nežli oni od něho přestrafen / tak že od toho wssěho, co jim byl pr
 we pobral/pryč odběhnanti musyl.

Mstibog Sławne wjētēzstwā nad Morawany obdržew / ztē Ročisti Bra-
 tru swému Hostiwitowi wjēce nežli kdy prwe Wēzniūw odesla / a w krátkém
 čase gessť wjēce poslati připowěděl / zwlášť wěda že Vhřj Přjměťj Byli s
 Swatoplukem Křelem zrušyli / a giž Jula Rnjze Vheršť neličstiw

Morawu p'undrowati počal/ a k weliké gich s'pode žamek řečený Oheš na
 pomezý gich postavil/ z kteréhož Morawanum weliké s'pody činil.

Wstat ten od Zrona zapálen byl / a tat. Swatopluk / aby mu Vhráj nes
překázeli / Zranice své dobře opatřil.

Z druhé strany tolikéž/ bogugýc sám Pán Bůh za Swatopluka / vložený
v bogowo předimné zrušiti račil/ nebo ho Czert w Osobě Czlowěcý vda-
wil.

Swatopluk Pánu Bohu za to chválu vzdarosse/wýřn Swatou křesťan-
 ſtan w Kráľowſtwý ſwém pilněgý rozmnožowal: A pamiatugie na dobré
 Sausedſtwý Hoſtiwita Knížete Čieſkého/ na wſſedý ty ſtřody/ kteréz mu
 od Čechůw s Niſibogem zdelány byly/ pro něho ſamého zapomenul.
 Tuto mſe

Tuto máš Ctenáři lastavý/krátké výpovědi o všech knížatech poban-
ských/krátké v Čechách z Rodu Přemyslova panovali: Nebo Hostivit
nedlouho potom gsa žil/ život svůj dokončil/ a po sobě Čechům za pána
Syna svého Bořivoje zanechal.

Kterýžto na místo Otce svého / odewšsedh gednomyslně wolen gsa
wstoupil / a Stolicy tu w pokoji jako prawý Dedic a Pán
křesťanský za dlouhý čas spravował : očemž
teď nůž obššyrněgž položeno bude.

ECCE OMNIA NOVA IN BOEMIA.

O Borziwogowi Synu Hosti-
witu / prvním Knížeti Křesťanském
w Czechách.

Druhé Knihy:

Kapitola I.

N Veliké poctivosti, Slávy, a rozšíření Pan-
ství Otcovského / Boriwog Syn Hostiwitů / po Smrti
Oce svého / od všech Poddaných za Pána přijat.
A však ge w bludu pohanškém nedlouho spravoval /
nebo w něm dobrý počátek začal : A to tímto způsobem :
Gedauce na Morawě Krali Swatoplukowi / zpřij-
činy

činy té / aby spolu s ním po Smrti Oce svého / dostatečně přijmání utvo-
řeno se nezrušitelně zachoval / a hned toho dne přijel / kteréhož Kral Swa-
topluk přijímá / a Krew Spasitele našeho / a wysšel z Kostela pravě
z Stolu sedati měl.

Gehoz když Boriwog došli chřel / učinil to s ochotností a wděčností
Swatopluk / že ho přiwital : A přiwitalo se řekl : Můj wděčný Hosti, od-
pušť mi prosím / že tě z Stolu swému pozwati nemohu. A to proto učiniti
mi se nechodí / poněwadž toho Práva křesťanská nedopouští / aby ti kte-
rýž od Stolu svého Pána Boha přicházejí / s takowými / kterýž Bohům
mrtvým a němým slauží / stoliti měli.

Alle gestli že s námi Křesťany zároveň z Stolu sednauti chceš / učin pra-
wu pokoru a pokání / pozneg Pána Boha Stworitele pravého Nebe y Ze-
mě / a wšak že gest tě škrze Smrt Syna svého gedineho / Pána Gežíše Kry-
sta / z moci Diabelské / y wšedšy ty kterýž znáší a wěří w něho / wyswoboditi a
wytrhnauti ráčil : A podle toho přijmí Křesť Swatý.

Tak teprwa se s námi srownáš / a námi wšedšy milým Hostem a přijte-
lem budeš y zůstaneš.

Takowá slowa Krale Swatopluka / welice Boriwoge w mysligeho po-
hnula / takže patřice na welikau uctiwost Cysáře Arnolffa / kterauž činil
Krali Swatoplukowi / y takowau lásku / že gest k němu do tak dalekých Kra-
jin přijel / toliko pro samo to / aby Synu geho Kmotrem byl / tomu wšemu
Boriwog zdaleka se drowge / ačtolim Pohan / wšak Pán dobrotiwý / z toho
se těšil / a to sobě welice powažoval.

Porozuměw potom Boriwog Wáru Křesťanskau býti netoliko wžitečnou
ale y wewšem potřebnou / hned také se k němu přiwínil. A Spalkůw aneb
Medl Pohanškých zanechal umínil.

Mezý tím patřil si slissi mluwiti o wšě Metrudya Arcybiskupa Moraw-
ského / z kterej welikau a wěcnau náhradu a záplatu připowídal těm genzby
se potětiwše / syně w Pána Boha svého wvěřili : tu hned láška Ducha Swa-
teho Boriwoge obkličila / takže welikau žádostig gsa k tomu weden / a Du-
chem Swatým popuzen / na to se hnedky odewzda / a s mnohými drowa-
ny swými a předními Pány / kterýž při něm byli / Křesť Swatý škrze Metru-
dya Arcybiskupa Morawského přijal.

S nímž on potom do Czech přijel / Lidnulu Manželu geho s welikým
poctem Czechow k Wáře Swatě obrátil a potřil.

O Kralowství Morawském jak dáwno a od koho gest založeno.

Kapitola II.

Je se tuto řeč začíná o Kralowství Moraw-
ském / potřebný gest tolikéž wěditi / jaké gest to Kralowství
od koho a jak dáwno založeno / a pro kterau příčinu / po-
něwadž gsa ge od dáwných časů Slawáci w držení měli /
tak nazvané. Daubrawius Biskup Olomaučský / kterýž
Kronyču Českou sepsal / počátek Kralowství Morawského

ho/toho času když Konstantinus Pogonoto řečený nad Řečty panował / po
eládá/a to tímto způsobem:

Bulgarové od Seýtů do Towaryšstwa powolaní / jakožto od přátel
swých/na Wognu proti Konstantynowi se wyprawili/ a do Grecíj wpaď vci-
nili a wtrhli.

Proti nimž dotčený Konstantinus s welikým Wogstem w Cestu wygel/ až
na místo to, kteréz se Honglon gmenuge / tr snimi ochotně Bitwu s wěstí
uminiw.

Bulgarové zdržewše se na místech gistých a bezpečných/takowé domně-
ní/yakoby se welikosti Wogsta geho báli/osobě činic/wšťat přihodně chwěle/
edyžby se Cesariány vbezpečili / aby na ně vderili/očekawagíc/č Bitwě pot-
káním gsa prodlili: W čemž ge naděge gegich nezklamala.

Nebo vhládawše přihodný čas / na Řečty vderili a ge porazili/a nadto
weyše k tomu přinutili / že gsa gim z Místie vstaupiti musyli: tu obli-
wše sobě obydlí/ Slawákům radili / aby Pannonij/ z kteréz byli Hunnowé
wyssli/sebau osadili.

Nebo y Arrarowé kteríj požunných w Pannonij bydleli/počali/do Wlach
vstupowati.

Tak že byla toho času Pannonya pustá zůstala. Gsauce pak tehdaž Ná-
rodůw Slawanských Sedm w gednom Wogstě/Morawu a Pannonij sobě
podmanili/ a gi osadilwše/welice Tytul Králowstý sobě obli-
bili.

Ale že mezy nimi nebylo mocnějšího a Slawnějšího nad toho kterýž
Morawu opanował/toho sa wssychni Králem y potomky geho gmenowali.

Tento počátek Králowstwj Morawského/Daubrauius Biskup Oloman-
čý w Kronyce své pokládá.

Ale kdo gest neyprwé Morawu založil a w níj panowati počal/ o tom žá-
dné zmínky nečiní/toliko to o Králích Morawských prawí/ že gsa žá-
dných paměti hodných věcí nečinili: Ano tolikéž se gsa žádných takowých
lidí neměli (gsauce bez wsseligatých Umění a Písem) kteríjby o počátku
a skutečých gegich psáti mohli.

W té věci gest sám proti sobě hystoryk/pokládagíc přístij do těchto Kra-
gin Lecha a Čecha circa annum 644. kteréhožto času Constantinus pa-
nowal: Atužby teprwa toho času začnati se mělo Králowstwj Mo-
rawské.

Giní pak přístij týchž Knížat Eladau Léta po Narození Syna Božího
550. Ten Constantinus byl Syn Constantini Heraclij, Constantinus 4.
Pogonato dictus, kterýž žiwot swýg dokonat/circa annum Christi. 689.

A wšťat yatk se obyčegně mluwí/a gest staré přislówí: Musy se do hla-
bini pustiti/ kdo chce welikau Rybu chytiti: Tak tolikéž potřebij gest starých
hystorykůw mnoho čísti/kdo se chce Starých pamětí a příběhůw dostatečně
dowěděti: Nebo lidé wčenij gsa rovně jako Wčely: kterézto yatk zrozič-
ného Kwěti Med wyběragi a do Aule snášegí: Tak také oni hystorye své
zrozičných příběhůw a pamětí zbýragíc/ w gedno shromazdiugí.

A protož gestli že gsa Morawané tak nedbanliwíj byli/ a příběhůw y
skutkůw swých statečných/ kteréz gsa nad cizými Národy promozowali/
pro budaucy pamět poznamenawati a zapisowati nedali/ musyli gsa to ti
včiniti/kterýmž se od nich křiwodadala.

Očeniž Strabo lib. 7. Geograficorum nemlčij/ připomínage statečnost a
hrdinské skutky Arminia, kterýž na Morawě panował za panování Cýsare

Augusta tehdaž Krystus Pán Spasitel náš Mladenečkem gsa s Mattau
swau po Židowstwu chodil.

Toho času Germanicus Drusus Augustůw Pastorek / wssedy Těmedé
Kraginy až do Řečty Albis/ to gest Labe pokazyl / kterýž potom od rány w
Mogunij aneb w Mohuči umřel.

Tu připomíná Arminia Krále Morawského Anno Christi 11. Že gest tři
Wogsta Říjmské porazyl. Očeniž sobě čti gmenowaneho hystoryka/ ane-
bo w Žreďadle Margtrabstwj Morawského/ tam o skutečých geho ssyřš
zmínku učiněnu nagdesa.

Marobodus aneb Marobocus pontm panował/yatk otom týž Strabo
wypisuge/kterýžto že se w Říjmě z Dětinstwí swého na Dwoře Cýsare Au-
gusta wychowal/byl prawý Markomannus.

Ten když do své Kraginy přigel po Smrti Arminia/ odewšech na geho
místo wolen byl.

Že pak Arminius Stolicy swau měl w Těmedých/ Marobodus gi k Mar-
comannum anebo k Morawanům přinesl.

A gsa tak giž na Králowstwj dosazen/č wůli poddaným swým proti Říj-
manům Wálku wěsti musyl. Očeniž Strabo swědečtwíj wydawa.

Tohoto Marobodusa Cornelius Tacitus lib: 2. Annalium připomíná.
Cornelius tolikéž wypisugic skutky in Historia Romana Tyberij Cæsaris,
žgeowné gey welice slawným Králem Morawským gmenuge.

W Tudrusowi třetím Králi Markomanském týž hystoryk Strabo lib: 9.
zmínku obssyřnu čini. Eutropius in vita Flauij Domitiani, Wognu s

Markomany wypisugic/čkolíwč nepokládá gmena Králowského/ wšťat
ge apud Cornelium Tacitum negdesa / kterýžto wyswědčuje/ že Králowé
Markomanskí z Rodu Marobodů a Tudrusů až do geho wětu panowali/
a pro Kytěské skutky welice slawníj byli.

Ariouistus Čtwtý Král Markomanský panował za času Aureliana Cý-
sare/Očeniž sobě čti Plutarchum. Tu důwodně vhládaš welikau sláwu
a statečnost geho/yatk se to obssyřněgi w Žreďadle Margtrabstwj Moraw-
ského doložilo. Čti sobě apud C. Iulium Cæs: in bello Gallico lib: 2.

Tam dosti obssyřnu o geho skutečých zmínku nagdesa. Nebo Čtrnácte let
s Wogstem swým Markomanským pod žádnau Strěchau nebyl.

A protož kdo chce dostatečně při spisowání skutkůw a příběhůw staroží-
tných/Wlasti své poslažiti/ tomu gest při dáwních a starých hystoryčých
toho hledati ana to se ptáti potřebij. Nebo toho hystorye potřebuge/aby
byla prawdiwá a dostatečná.

Ale my zanechagíc Morawanůw na ten čas nastraně/č swým se Če-
chům a Knížeti Bořiwogowi nawrátíme.

Bořiwog nawrátiwšy se do Čech od Swatopluka Krá-
le Morawského/odewšech poddaných swých byl welice pohrdán: Nebo gey
wssychni w nenawist pro zawrženij Bohůw gegich wzali/a gdauce mimo něj
za nic ho sobě žhola newážje/yakoby ho neznali hlavu k Zemi kloňowali:
Nadto wegšse y wěššy částea gich k tomu přistaupila/že gsa o gineho Pána
mezy sebau w Radu wessli.

Toho wšeho Bořiwog se dostatečně dowědel: Nebo Slawibor Mělní-
čý gehož Deera sobě Bořiwog za Maniěku wzal/ a ta toho času s Děmi
swými přiněm jakožto Otcy swem zůstawala/otom owšsem dostatečnu
spráwu Bořiwogowi dal/a k tomu y radil/aby zase znemů Králi Swato-

plukerů na Moravu se obrátil / a tam dotud je držel, dokud by se ten lid zaúřadil a proti němu popuzený nepokogil a sám k sobě nepřissel.

Učinil tak Bořiwog / a velmi wděčně od Swatopluka přigat gest. Kteréhož on hned také wšeligaými potřebami opatřil / Lidu a Peněz s nimiž by ry zaúřadce a protivníky své zřetiti a panství svého Otceowského dosahnantimohl / yakby mnoho potřeboval / dāti mu připowědel.

Alle Bořiwog wíce se otolo Methodia Arcybiskupa / poslauchage radby geho a naučení / kteréz mu o wěcném dědictwí zaslubowal / obýral / nežli o dosazení časného panství myslil : Nebo mu tolikéž k žádné Wogně Methodius neradil. Alle zaslubugě mu od Pána Boha potěšení / y zdegšých časných věcí zase dosazení / krátěho času trpělivě očekawati poraučil.

Což glistorně Bořiwoge nezmeylilo : Nebo hned jakž z Czech wygel / weliká neswornost a záwist w panství geho powstala. Bázne žádné ani sprawedlnosti nebylo / gedni druhé z Statku vyháněli / Mordowé a kwalltowé welicý powstali / a in summa velmi se tomu zle dalo / kdož s to býti nemohl / aby mocy odpýral : zhola žádného nebylo k doby takowé swewolněy trestati mēl.

Ža tau přičinam některý s předněgšých Panůw umjnilo po Bořiwoge poslati / a nebo na geho místo giného woliti. Alle wšak málo těch bylo gestoby po Bořiwoge poslati minili / raděgigich wětšý částka chtěli sobě / Nuž le dayakchos od Pluhu za Pána wzyti / nežli Bořiwoge / kterýž Bohy gegich zawrhl / zase přigíti.

Když pak ten spor mezy námi dlanhan chwěli trwal / a žádný žádnému wšlupiti nechťel : Gmenowal gedenz nich Stugmira kteréhož byl hostiwit Otce Bořiwogůw z Země wyhnal / tehdaž kdýž přemohl onoho Sakošlawa / kterýž z ponuknutí Wrsowcůw proti němu powstal.

Tento Stugmir byl Syn Sukošlawa Biliny z Rodu starozimého / Kterýž s Czechem a Lechem z Charwat do těchto Kragin přissli / w Polště y w Czechach welice slawný gsauc / se rozmnožili.

Ti až posawád se Bilinami gmenugý. Vžýwagý Erbu : Totižto tū Podkow w Modrém Sstětu / ič. k nimž potom Křiž přidan gest.

A tak po dlaných nesnázech a odporých z gednostegné wúle wšech / za Kníže wolen dotčený Sugmir / ten toho času w Barwých přebýwal.

Když tak Stugmir odešech za Kníže byl wyhlášen / hned se poslowé natižený do Barwor wyprawili / a pilně se na Stugmíra Bilinu ptali / kteréž božsotwa se doptali / proto že Němcy proměnwšse mu gmeno Stugmir / Sstýssydem gey gmenowali.

Tengsa od toho času jakž z Czech byl wygel / mezy Němcy let třinácte / do konce řeč Czechau zapominěl / tak že nerozuměl co gsau Czechowé k němu mluwili : Něméné poslowé předece ani pro tu přičinu odgeti ho nechťeli / ale s sebau do Czech pogawšse / na Stolicy dosadili : On hned jakž do Czech přigel / proto že se s Czechy smilawati neměl odewšech pohrdán byl : Oni dawšse mu dary / tam odkad gey wzali / zase ho odeslali.

Přitom zase wšychni chtěje sobě giného Pána woliti do Prahy se sgeli / a migakž w Měste toliko w Poli / pro wolněgšý a prostranněgšý Plac a rezmlanwání o gednomyslnem wolení Pána / mýsta k wolení mýti nechťeli.

A to wšedko ti kteří se byli teyně proti Bořiwogowi spuntowali preto učinili / (tak se k tomu jako na Wogni přiborowšse) k doby koliwěk spomenul Bořiwoge / aby gey o hrdlo připravili : Očemž zwědew Slawibor Mělnický / napomýnal stranu Bořiwogowu / aby tolikéž wšychni tak jako k portání

portání se přiborowili : A tak kdýž toho čas přigde do Pole wytáhli.

Když se pak na místo vložené wšychni sešli / gedenz nich kewšsem řeč učinil / aby zanechagýce daremných nesworností a roztržitostí / wšychni gednomyslně Pána sobě wolili a gmenowali : A to takowého kterýžby byl z Rodu Knížetěčho a uměl Jazyk Český : Tetak jako se jim prwe bylo přitresřilo / že přiwedšse sobě Pána němeho / slaužiti mu se styděli. A pro tu přičinu gey brzy opustiti musyli.

A protož, poněwadž gest to wěc zgerwná byt pak y zlá byla giž gi musýme dobran gmenowati / aby Bořiwog jakožto Pán dawno odewšech wolený za Pána a Kníže přigat byl. Těch gest pak jaký koliwěk chce / wšak gest nám dobře známý.

Wtedopustiwšse mu dále mluwiti / ten kterýž držel Korauhow anebo Praporec strany odporne / zřetel hlasem aby se rozšlupili : A w tom gedenz genž držel stranu Bořiwogowu podle něho stogý / řečl k němu : Učinim to hned / že tu kde ty chceš nepugdeš : a wytrhšse rychle Měc hned gey zabil.

Cimž pogednau straně protivné Srdce wzal : Nebo zstrany Bořiwogow y každý svého protivníka chytli / ostatní pak wšedky přimutili / aby při Bořiwogowi stáli / a geho za Pána přigali.

Což kdýž se stalo / s welikau poctiwostí na Morawu Posly své k němu wyprawili / kterýžto po swém odgedzu z Czech / zase na Stolicy swau gednaceřeho Měšce dosedl.

A wzaw s sebau do Czech Methodya Arcybiskupa Morawského / žádal ho srazně aby přiložiw k tomu pilnost / ktereby mohl od Modloslužebnosti odwedl / a k wíce Swaté a k službě prawého Pána Boha / y w gednotu Cyrkwe Swaté Křestianské / přiwedl.

Mnoho se gich pokřtilo / jako Slawibor Mělnický se wššým rodem swým / y giné mnohé Osoby z předněgšých při Knížeti.

Že pak nebylo te cti a chwěle Pána Boha wšsemohaucýho žádného Kostela wystaweného / musyl toliko w Domích ten Swatý Biskup Slowo Páně kázati / a chwělu Boží podle pořádku Cyrkwe Swaté wykonawati.

Což se s welikým vžitkem mezy nowými Křestiany a Lidmi těmi / kteříž byli odpornej chwěle Pána Boha w Trogicy gedného řádilo.

A wšak že to tak podstatně jako w Domu a Chráme Božím býti nemohlo : Tu hned Bořiwog bez prodlewání te cti a chwěle Pána Boha wšsemohaucýho / a ku poctiwosti Blahoslaweně Panny Marye rodičky Boží / na mýstě w yšokém / které gmenowáno bylo Weselý Dwůr / Kostel wystawěti poručil.

Potom také wystawěl na Zámku Wyšehradském Kaplu S^o. Alimenta / gehožto Kostí S. Cirillus Arcybiskup Morawský z Gersonesu s sebau na Morawu přinesl.

Při kterýchž se welicý diwowe dáli. A wšak ge potom s sebau do Křižma wzal a odnesl.

Druhan Kaplu wystawěti rozkázal Bořiwog ku poctiwosti S^o Petra a Pawla Apostolůw Páně / na pahrbku kterýž se Zderazem gmenuge.

Ta kterýžto wšech mýstech S. Kněží od Methodya poswěcený zůsta : wení a natižený byli / gimžto Bořiwog z Duchodůw swých dostatečně wyziwení wykázal.

Rozkázal také Bořiwog Sstoly w nichžby se Mládež Pásmu y Křeci Latinské (očemž prwe w Czechách slychano nebylo) učila, wystawěti : Očemž při wypsání Wůry Swaté w Czechách obšyrněgš se nagde.

Narodil se potom z Lidmily Manželky jeho Syn třetí: kterémuž dá-
no jméno Boleslaw/a toho gest Methodyus Arcybiskup Morawský bítil.

Po nedlauhém čase přišli Czechové k Methodyusowi/žádajíce ho/aby
jim Latinským Jazykem/zvláště když oni genu nerozumějí Mše Swa-
té neslauli/ale aby to Českým Jazykem vykonával.

Methodyus chtěje vědět věciniti Lidu tomu/poslal spěšně do Říma k
Mikulášowi Papeži/ který byl žil okolo Léta 858. A umřel 868. Oče-
ř když se Cyrillus podle toho psaný Bratra svého starati počal/a netoliko při
Papeži ale při všem Duchovenstwu na Concilium shromážděném/ toho
wshledával: Pořádali sobě to zaposměch a wěc nowau/že gsau toho Če-
chové/ čeho gest žádná Kragina přigawšy Křest Swatý nežadala/ vžiti
chtěti.

Mezy kterýmžto o té věci sseptánijm a w té veliké tlačenicy Prelátůw/
(kdežto toliko samých Biskupůw 113. bylo/ kromě gíných Prelátůw: Tak
yáž se to z wypsaný Concilium kteréz bylo w Římně Léta 865. patrné na-
cházý.) Vslissieli hlas poznenáhu hřmící/těmito slovy: Omnis Spiritus
laudet Dominum &c. Et Omnis lingua confiteatur eum.

Z kteréhožto hlasu gsauce wssychni přestraseni/hned Papež k žádosti Če-
chůw/powolil Cyrillusowi vykonawati Náboženstwu Jazykem gegich.

A wssak yáž Daubrauius pjišse/nedlauho ten spůsob mezy Czechy trwal:
Neb změnil to neyprwotně Biskup Český Dětmir/ od Jana toho gmiéna
dewátého Papeže/k žádosti Boleslawu Nábožneho/dobrého žiwota y Swa-
tých skutkůw Knížete/ Czechům podaný.

Což se dalo jako Léta 968. A po přigerj Wjry Swaté Křestianské w
Cechách/we Stn Letech.

Tento Dietmarus měl od gmiénowáného Papeže poručení/aby w ničemž
neproměňowal pořádku Cytwe Swaté/netoliko w Kněžstém čtenj/ale ani
w žiakowstém zpjwání.

Mnoho gsau ti Swatý Muzj Cyrillus a Methodyus Pohanůw k Wj-
ře Swaté obrátili: Netoliko samé Czechy/ale neyprwé Misi, Bulgarij,
Gazarij/a Morawu.

Wssak žádný z nich na swém Biskupstwu nevměl: Nebo obadwa do
Říma se obrátili/ a tam žiwoty své dokonawšse/ mezy Swatými počtenj
a wylášenj gsau.

Velikým yáýmšy omylem (což se wědět nemůže/zdali zstrany Impres-
sora/čili samých Kronykářůw to scházý) vgimá se Starozitnost tomuto
Národu Českému/ano y poznání Wjry Swaté.

Tito pořádagj přistapenij k Wjře Léta 968. Martinus tempore Lu-
douici Pj, Anno Christi 805. Toliko že to klade/čeho žystorykové Českj
neptiponijnagj/a to těmito slovy: Slawi, Boemi ab Anno 805. bello tra-
ci & Francis Subiecti, ceperunt paulatim ad Religionem asuerieri, &c.
Ex Chronographia Gilberti Genebrardi Par: secunda. Lec.

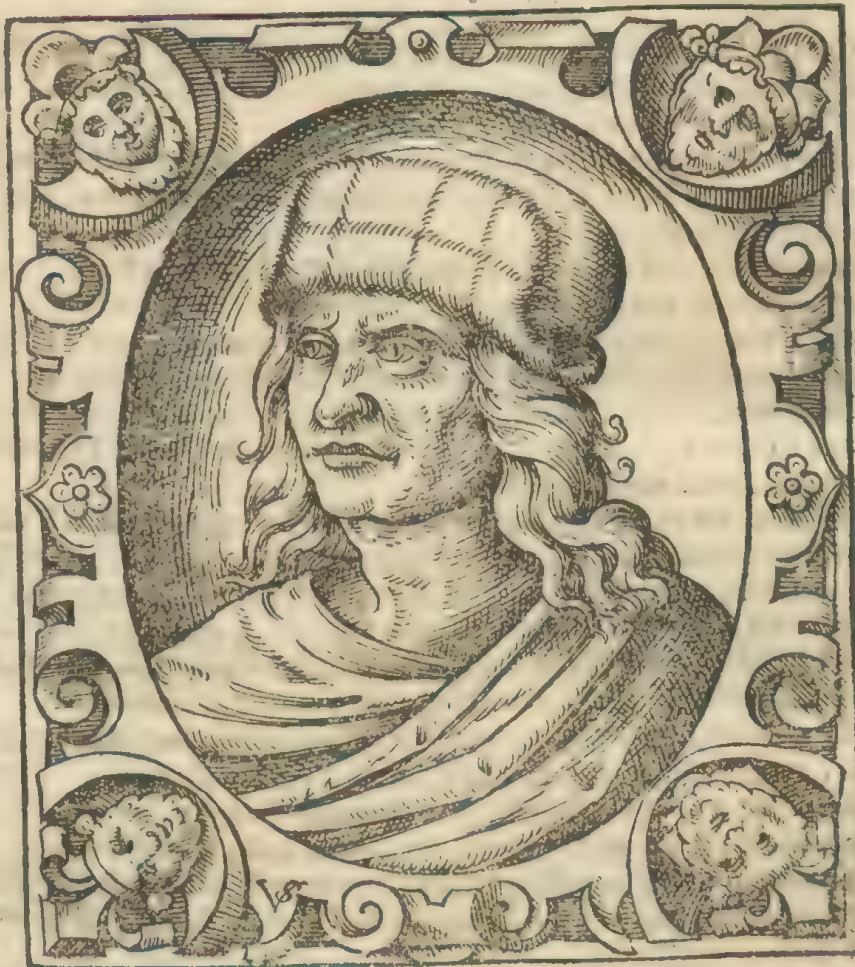
by to na Morawany pořádad/a ten Tytul jim přewlastnio-
wal.

Alle wssak y těch přigerj Wjru Swa-
tan pořádagj totiz okolo Léta 880.

O Spitihnewowi Synu Bo- řiwogowu/ kterémuž Otec za žiwota svého Knížetstwu postaupil.

Kapitola III.

Dávage se Bořiwog nových něyafých těžkostj/
a aby mu podruhé Czechové nepřekáželi w Náboženstwu
jeho: Nebo netoliko mezy sebau reptali/ale giž y zgerwě
mluwili/ tím patrné znati dáwagj/ že wjry Křestianské
držeti nechťg/ nýbrž při své staré trwati minj: Tak y
Pána takowého kterýžby toliko s Kněžijmi při Koste-
le se
obyrat a potřeš gegich zanedbawal/ trpěti že nemohau.

O tom owšem wěda Bořiwog/ vmjnil to z dobré wíle pustiti/ nejlby to
potom snad potratiti a oto přigiti musyl.

Protož rozkázal wssechněch předněgšých osob před sebe na Zámek Wyše-
hrad powolati: A tu se jim z té Wrchnosti na kterauž gey byli dosadili wy-
nilanwal/ gi zřebe slojw na Spitihnewa Syna svého starššého přewedl/ a
tu genu wssedn Wrchnost spolu y s Zámkem Wyšehradem postaupil.

Wissat wida gey byti Mladenečka wěku nedospělého/ narůdíl mu poru-
čnky/o kterýchž wěděl že gsau milownýy Wýry Swatě/totizto Dytona a
Mirse/Muze welmi opatrne: To onich smeysslegie ano y w tom se gim
důvěřije že Syna geho ke wssenu dobremu mǔti Sudau a powedau.

Sám pak Bořiwog s Lidmilla Mánzeltau swau/pogawisse ssebau Pa-
wla Kaplana a nebo Kněze/pilného rozmnožitele chwały Pána Boha wsse-
mohaucýho/kterýz toho času mezy giným Kněžstwem jako za Biskupa držán
byl/na Zámek Tětin se obrátil.

Spitihněw wstaupiw a dosedw na Stolicy Otce swého/
welmi stědmě/a ke wssem poddaným swým přijeladně se chowal. Strze
což také welikau lásku od nich poznawal.

Rodiče také welmi k sobě láskau nacheylil / že Wýry Swatě následo-
wal/mýsta Swatá často nadwstěrowal/a Kostíky ke Cti a chwałě Pánu Bo-
hu stawěti dal a rozkazowal.

Rakoneyprwé w Městečku Budětu nedaletu od Prahy ku poctivosti a
památce Swatých Petra a Pawla Apostolůw/ při kterémž y Skolu posta-
witi dal: Doniz se nad giné Skoly Mladencůw wčenyých mnoho sěslo: Což
wýce tžj Spitihněw z wtipu swého / nežli z raddy Poručníkůw činil/ také
wýce sobě powoláwage k radde těch kterýchž byli odporný Wýre/ nežli těch kte-
rýchž gipilně ošířhali. Nadto weyffe y Poručníkůw swých/ kterýchž slusně
k tomu powoláwati měl pomigel.

Wissat strze takowau přejčinu nebyl w žádném podezřený w Rodičůw
swých/ až teprwa když Otce a Matku nawstěrowuge přigel na Zámek Tětin/
tu ho w welikém podezřený měli/ z přejčiny té/ že když od nich odgýžditi měl/
napominali ho aby Křestiany milowal a wšdyky ge rozmnožowal / nadto
weyffe tolikéž aby láskaw byl na ty a gich poslusšen/ kterýchž gsau genu za po-
ručníky narženi/ tak aby nic spurně bez wíle a raddy gegich nečinil.

Onna takowé gegich napomenutij dal Otce s hněwem spurnau odpo-
wěd/ěka: Wýce gsau mně poslusný ti kterýchž negsaw Křestiané. A protož
nálezitá gest mi wěc aby ch wssedy gednostegně milowal / tak aby se Česká
Země rozmnožowala a ozdobowala: Dietonius pak a Mireš ti nechť toho
stetky gsauce poslusný Pánu swému/ aby z powinnosti swých newytracowali
a Práw naržowaný nechť zanechagý. Nebo gest již čas gegich Poručeni-
swých wysšel.

Tu odpověd daw Spitihněw Otce swému / od něho odgel. Potom

hned na té Cestě se roznemohl/ a dewáteho Dne na Zámku Wyffe

bradstěni žiwot swůg dokonat. Tělo geho w Kostí-

le Panny Marye gest pocho-
wáno.

O Wratisslawowi Synu Bořiwogowu.

Kapitola IIII.

Wissat

Slydni gednomyslně žadali zato Bořiwoge/
aby po Smrti Syna swého Spitihněwa Stolicy a sprá-
wu Knížecy/ kteraw mu byl prwé dobrowolně pustil/
zase opanowal/ předkládagýce mu to/ že druhý Syn geho
Wratisslaw gest gestě přiglís mladý/ a k spravowaný té
Stolice nespůsobný a nedostatečný. Ale Bořiwog (wýce
sobě wázie wěcně Stolicy Králowstwý Nebeskeho/o kterauž gest se pilně
staral a pečowal/ a na to toliko swau mysl wynasádl/ aby Pánu Bohu slau-
žic/ toho mýsta do sáhl/ toho k sobě nigakž přigýti nechťel.

A pochowaw Syna mrtwého/ to sobě v wssch poddaných obdržel a ob-
gednal / že Wratisslaw Syna swého / kteréhož připowýdal gim wssenu
potřebnému wywčowati/ tak aby gim byl jako y předkové geho Panem
wšitečným na swém mýstě za Kněze gim wystawil.

Wnepřitomnosti své pak při Wratisslawowi/ přidaw mu ku pomocy
a k radde Drobošina přitele geho/ a Methodiusa Arcybiskupa Morawské-
ho/ gim ho poručil.

Ale yat w giných mnohých wěcech nestownáwa se Daubrauius s Ka-
chalokem/ tak y tuto o Methodyusowi gest wěc welmi pechybná/ nebo hy-
storie brátký geho byt w Czechách býti prawý.

Nadto také malo weyffe klade/ že Pawel Kaplan byl v Bořiwoge me-
zy ginými Kněžstwi jako za Biskupa.

Při Spitihněwowi pak žádné zmínky oněm nečiní. A protož gest gista

z tuj

wěc

wěc že ho již tolikéž za Wratislawa w Czechach býti nemuselo.

Když to tak yakž oznámeno Bořiwog opatrně řídil/mezy tím umřel mu druhý Syn Boleslaw. Kterýž Wratislawa již toliko gedineho mage/obáwal se aby tolikéž bez dědicůw nemřel/a Knížetstwj Českého w Sy/robu nepřewel: y počal o tom přemyslyti/ kterak by gey o ženiti mohl/wšak tak aby mu Manželtu dal/ kterak by yako on Křesťanem byla.

Přemohla w tom umysl geho radda Přatelstá: nebo se natom šlešli/aby mu Drahomiru Lučanskau/nad kterauž nebylo we wšem Knížetstwj wzáctněgšy ani přetněgšy za Manželtu dali / připowjdagjč za to že se otřtj a Wjru Křesťanskau přigme.

Wšak yakž k tomu přišla/ Rukomj y Knietry zawedla. Agšau/ce již Panj/okrutněgšy na Křesťany nezli ona Jezabel / o kterěž čteme/3. Král: 16. a 21. Kap: na Proročy byla. Očemž njezvlisťy.

Po dokonánj Weselj Syna swého / Bořiwog zase znovu k potogi na swémjstě/aby toliko Pánu Bohu wšemohaučymu slaužil/na Zámet Tětin se obrátil/ kdez y žiwot swjg dokonati umjnil.

Tam hned ku památce S^o Michala Archangela Páně Kostel wy/stawěti rozkázal: Druhý pak Lidmilla Manželtu geho / ku památce Swaté Panny Kateřiny postawiti dala.

Když pak Wratislawowi z Drahomjry se Syn narodil / gel Bořiwog aby gey vhlidal/ chťjč Těwěstiu swau od weliké zpurnosti a nedowěry od/wěstj: A wynasadiw se na to/nigakž nemohl weliké Pechy gegi přemocy.

Kteráto ačťoi se w tom před nim ochorně wšak zrádně ukázowala/lahodjč Bořiwogowi/ že chce Wjry Křesťanské následowati/ale giné na Srdec mēla/kregjč a tagjč to při sobě dotud dotud Bořiwog žiw byl.

Když potom Bořiwog umřel/ a pochowan w Kostele S^o Michala w nowě wystaweném/změnila Drahomjra wšedtu swau Wjru a přjpowěd a negināt než yako gina Pohanka we wšem sobě počjnal.

Těmaje již Otce Wratislaw / mnoho skutkůw těch které náleželi k chwałě Pána Boha wšemohaučjho/s pilnostj Wjru Křesťanskau rozs/šřugjč a Křesťany we wšem zastawagjč / k wůli Matce své wykoná/wal.

Lidmilla tolikéž aby Drahomjra s swými Mōdláči nēyaktých přjktōj Křesťanům nečinila/ a w ničemž nepřetázela/ welice pilná byla a toho wšetkowala.

Strže gegjžto opatrnost / mnoho lidu do Prahy k přjgjmánj Křtu Swatého se scházelo.

Což se y we Wšech okolnjch a Městečkách/strže weliké pečowanj oto Lidmilly Panj Swaté pořadně wykonawalo.

Toho času Wratislaw z ponuknutj Matky své/Kostel na hřě v Prahy ku památce S^o Gijj Rytjčte wystawěl / a wšemi potřebami hogně opatřil a nadal.

Dlaubý čas yakž doma tak y od okolnjch a posstrannjch Sausedůw/byli Czechowé w potogi.

Až potom Hunnowé kdjž Saské a Těmecté hranice hubili / na Morawské Pomezj též wpád učinili/a welice žemi plundrowali.

Otom kdjž Wratislawowi spráwu dali / litowal nestěstj Sausedůw swjch.

Ale že se to spěšně a nenadále stalo/nemohl jim tak napospěch ku pomocy přispěti.

Wšak

Wšak mčmēnē neprodlewagjč / napomenūw Morawanūw aby ho očetāwali/tak aby strhauce se whromadu/ Wjrum to dostatečně wynas/braditi mohli/weliké Wogstō sebral.

Když se pak whromadu strhli Czechowé s Morawany/upřjmo k Pan/nonj táhli.

A tu na cestě potkali Posly/kterjž s tím gel k Wratislawowi/prošjce ho aby dále do Země gegich s Wogstēm newtrhowal/že gšau hotowí wšedjč/šřody/kterěž jim Wogstō gegich zdelalo/zwláštē kdjž gšau ge ne na Mo/rawany ale na Těmce wyslali / rádi s ochotnostj wynahraditi.

A tu hned Wratislawowi co na své Wogaty wydal/ ano y Morawa/nim šřody zaplatiwšē/ Penjze wysázeli.

Wzaw swau náhradu Wratislaw / obrátil se zase spátkem do Czech: Morawané také zasekawšē Wjrum cestj/ aby snadného průchodisťe mš/ti nemohli k delánj šřod na Morawě / při potogi doma žůstali.

Když se zase Wratislaw z Wogny nawrátil/Lidmilla Kněžna přigela/nawšřewugjč Syna a Těwěstiu swau Drahomjru/a za to gich snažně zá/dala/aby gi k wychowanj gednoho Syna swého dali. Což Wratislaw s dowolenjím ženy své ochotně učinil/dawšē gi na wůli aby sobě ze dwau wybrala/ kterjby se gi nejlépe ljbil.

Tu ona wzala Staršjho/a dawšjč gey Kaplanu swému/k cwičenj pil/ně poručila: Kterjž nanciw neyprwē Djčt Pána Boha se bati/a geho znati/potom gey tolikéž Literám učil.

Když pak od něho wzal počátky Školnj/radil Kněžně Lidmille/ aby gey do Budětu k Tycenowi Školnjmu Mjstru poslala/oznamugjč/ že t m mezy Dětmj ginymj yak w věcnj tak y w Třaboženstwj / wěššj scho/pnost wezme/ zwláštē poněwadž se o nic giného nestará/toliko oto/ aby to Djčt bylo z mladošti w Wjře Swaté dobře wywčené a utworzené/tak aby gi potom časem swým /sám osobau w panstwj swém rozšřititi mohl.

Toho času w Řjmně umřeli obadwa ti Swatj Biskupi Morawšstj Cj/rillus a Methodjw/ při gegichžto hrobjch a dokonánj žiwota/welicy se diwowé dali. Z té přjčiny w počtu Swatých položení gšau.

Wratislaw pamatugjč na dobrodinj gegich/které gšau tēmtō Kragi/nám/a bezmála wšemu Tjrodu Slawenskému učinil / Zato jim pa/mátku činic/Kostel ku počtiwosti gmén gegich / natom njsť kde gest nys/nj Starej Boleslaw/od gména Syna geho gmenowanj a založenj/posta/witi rozkázal.

Umřel potom w traktém čase Wratislaw /a pochowan w Kostele S^o Gijj / tak yakož o tom sám poručil: Nebo tolikéž Kostel ten wystawěti rozkázal: Kdežto aš posawād hrob geho Kamennj se spatiuge.

**O přjibiešch kterjž se po
Smrti Wratislawowě w Cie
chách daly.**

Kapitola V.

Pecho.

Dochowawšse Wratislawa Pána swého Čechowé/ kterýž Syny mladé a k spravování Stolicy Otce cowné nedostatečné po sobě zanechal/ wšychni z gednoho myslne wile Drahomýře Manželce geho spráwu Knížetstwj poručili: Kterážto magic nelásku k Křesťanům/ pogednau starau zatagenau nechut proti nim odtrýla a odewřela.

Těbo hned zapowěděla a přisťně poručila/ aby Kostely Křesťanské wzawragie/ žádného Taboženstwj w nich newykonawali. Kněž aby se ginewkazowali/ Sstoly aby se zbořily/ a Dětky aby se w nich wíce nepělily/ to natýdila.

Gesťli žeby se pak toho kdo opowázil/ a toto natýženj gegj přestaupil/ takowj každý aby hroznau Smrtj trestán byl.

Wřady wšedky w Měste změniti rozkázala/ a na mýsto Křesťanůw Pohany/ (gegichito pomocy zgewně y teyut Křesťany mordowati wminila) wřaditi poručila.

Tadpo weyše y to ustanowila/ gesťli žeby který Křesťian buďto se bránie a nebo yakanžkoliwět ginau přejiman Pohana ranił aneb zabil/ tehdy za něho deset giných newinných trpěti a ztrácono býti mělo.

Wšak gesťte tim ukrutnosti swé ta Tyranská Žena ukrotiti nemohla/ nýbrž chťje tim dějwe Křesťiany wyhubiti / Rozkázala před sebe powolati gednoho Pohana welikého Tyranna Křesťianůw/ kteréhož Pražanům za Purgemistra ustanowila.

Toho žádala/ aby co newspýšně mže/ buď zgewně nebo teyut Křesťiany wšedky wyplemenil.

Tu on s welikau pilností oto se staral/ a z přirozené zlosti zgednaw a na ležše druhého sobě podobného/ o tom přemyslel yaby poručenj Drahomýry naplniti a wykonati mohl.

Ale Pán Bůh wšedko to gegich vloženj strze Křesťiany ruffiti a kazyti ráčil. A widauce Drahomýra když w nřtém Křesťiané Wřch a předeť mēli/ welice z toho zarmaucenā byla: Protož zapowěděla/ aby žádný z Křesťianůw po Měste s Zbranj nechodil/ ale wšychni aby ge na Rathauze složili: A tu gesťli žeby yaka potřeba Obecnj nastala/ že každý swau nagde.

To ačkoliw byla wěc podezřelā Křesťianům/ wšak poručenj Drahomýry dosti činje/ a widauce tolikéž že y Pohané swé Zbraně sklādagi/ tak se zachowali.

Dlaubý čas potog dobrý mezy Křesťiany a Pohany trwal. A potom Modloslužebnjcy ohlīdawšse čas/ a přihodné chwile dočekawšse/ bezewšy swé škody na Křesťiany vdeřiti/ a ge dokonce wyhladiti wminili.

A tak gedné noci magic k tomu přihodnost/ Wūdce Pohanůw mnoho Lotrowské Chasy okolo Domůw Křesťianských rozstawěl/ a gine kdyby k tomu potřeba přišla/ w rozdělých mýstech/ aby mu tu pomocy přispěl/ tegně zanechal.

A zprawiw wšedko což k tomu potřebného bylo/ domy Křesťianské mocj z wyřazel/ a mnoho gich zmordowaw/ weliké škody zdelal.

Čimž gšau Drahomýra welice potěšenā/ podruhé mu to přiněti rozkázala/ a aby žádný žiwý nezůstal/ wšedky do konce wyhubiti poručila.

Křesťiané widauce yake Tyranstwj nad nimi se děje/ gednkaždý z nich w Domě swém Zbranj se opatěl/ gesťli žeby na ně kdy yaka potřeba

přišla

přišla aby se čim brániti mēli. Kterýchžto když Rychtař aneb Purgamistr welikau hromadu/ an každý z nich Zbranj má ohlīdal/ hlasem wolati počal/ že trestánj hodni gšau/ pontwadž nad zapowěd Kněžny Drahomýry s Zbraněmi choditi se opowážugj: A tu hned proti nim Pohany puntowati počal.

Křesťiané wšychni mezy ně/ mnoho Pohanůw pobili/ a puštwšse se po dotčeném Zeytnianu gegich/ (ac nebrzy po swé škole) w Domě geho wlastnjm/ ge y zamordowali.

To když se Drahomýry doneslo/ welice z toho zarmaucenā byla/ a nemohaucy se gine pomistiti/ Kostely wšedky kazyti rozkázala/ a položiwšy Oheň na Tětině y v S^o Gřij/ tu kde Tělo Manžela gegiho pochowane bylo/ paliti poručila.

A tim spůsobem mnoho giných Kostelůw pokazyla. Kněžna Lidmilla nemohauce strpěti takowé ukrutnosti/ namluwila na to wšedky Pány/ aby Wacslawa Wnuka gegjho a Syna Wratislawowa tim spýšse na Stolicy Otce wstau dosadili/ a gij wíce Země a okrásy gegj plundrowati nedopauštěli. K čemuž se wšychni (nebo ge welice ten neřád utzel) bez odporowanj namluwiti dali. A tu sobě hnedly gistý den a mýsto k wolenj Knížete vybrali.

O Wacslawowi Synu Wratislawowu Knížeti Českém.

Kapitola VI.

Dkřistaupiwšse Čechowé k radě dobré Swatě Panj Lidmilly Kněžny/ hned gšau Wacslawa Syna Wratislawowa w mladých letech geho na mýsto Otce cowné dosadili. A wšak obawagjce se toho aby potom nřyaka nepřijeli mezy Bratry nepowstala/ opatřili Boleslaw a Statku Otce wšeho/ tak aby potom tim dobře spokogen býti mohl/ a wykázali mu Boleslaw fewšym geho přisussenstwj nad Řekau Wltawau/ kteráž panstwj gegich ze wšech stran delila.

Drahomýra pak magjcy při sobě Syna swého mladšjho Boleslawu/ wšem zlým skutkům a obyčejům/ nadto weyše y ukrutnosti ge y wyrowala.

Wacslaw přigaw k správě swé Panstwj Otce wšeho/ tak se pogednau oto snažil/ aby nic bez wile a raddy Lidmilly Babi swé nečinil.

A bydljce chwili yakožto Pán Křesťianský w Praze w potogi/ žádným daremností se nezanepraždniowal/ toliko Taboženstwj pilen byl/ Wřm Swatau pilně rozmnožowal: W Tocy k tomu dohlīdal aby žialny k etí a chwałě Pánu Bohu wšemohaučjmu spjwány byly: Widne tolikéž mēda nezamešťkal Služby Božj: Nýbrž w tom wždycky pracowal.

Wřwě k Zrobům prowázel/ Wemocné nawštwowal/ Chudým a potřebným pomáhal/ nahé přiodýwal/ Kterj nauzy trpěli Pokrmj gim dawatí poraučel/ a S. Lidmillau Babau swau/ častě rozmilawwaj o Wj-

Swat

te Swatémjwal / a zhola ničehož neopauštel / což dobrému a pravému
Křesťanskému Knížeti a Pánu náleželo.

Záviděla toho Drahomíra té Swaté Panj / a počala o tom přemýš-
let / jakby gi w tom přetaziti mohla / aby wěššy lasty nad jiné w Kníž-
te neměla / a tak Wjry Křesťanské pilně a šyroce w Czechach rozmnožo-
wati nemohla: A staragjcy se o to tak dluho / dostala a obgednala sobě
takové zlé pomocníky / kteříž se gi w tom wvolili / že tu Swatou Panj
z Swěta sprowoditi nínj: K čemuž gim giž Drahomíra y den gmeno-
nowala.

O tom owšem ta Swatá Kněžna magjcy sobě to šrze zgewenj od
Pána Boha oznáměno / dostatečně wěděla.

A protož powolala k sobě wšech Služebníkům a přátel swých / a wšes-
do což kolik měla / mezy ně a chudě žebračky rozdala.

Potom rozkázawšy wšechněm wen wystaupiti / před Oltářem padla /
a činje pokánj Kaplanu swému se zpowjďala / a Welebnau Swatosti
přigala.

Dále pak prosyla Pána Boha / aby to což gest gi vložil / podle wůle své
konati ráčil.

Tu gšan hned té hodiny ti zlostinjcy a vkrutnjcy / od Drahomíry nař-
zenj a nato nawedenj / Tomáš a Kumo / kteříž nerak z Rodu jako pro
swüg neschetnj učinek slawnj byli / přiskočiwše a z té Swaté Panj Kau-

cho

cho strbšše / hned gi zassřtili / a tak přeč odesli. Welmi tenžly skutek šrzy
Knížeti Wacslawowi gest oznámen / pro kterýž aby ti Lorrasowé tre-
stám byli / mnoho gich solicitowalo / čehož gestli žeby sami učiniti nechťel /
tehdy aby některému z nich to poručil.

Ale Kníže wšedy slowy přetnými a právě Swatými od toho odwozo-
wal / napomínaje gich / aby toho zanechali / zwlastě poněwadžby to proti
wlastnj Matce geho bylo.

Nadto weyše že to y Křesťanská powinnost zapowjďá / řka: Zdalíž ne-
wšte co Pán prawiti ráčí: Má gest pomsta / a ya každěmu časem swými za-
platím.

Což se w skutku šrzy wykonalo / nebo gestě Kot zauplna newyšsel / a ti cba
dwa zlostinjcy / nerolito bjdne / ale y právě zgewně a hrozně zabynuli.

Toliko Drahomíře delšy čas se k pomstě protahowal / proto že y ona we-
litěho trápenj pocjstowala / řdyž gest Wacslawa Syna swého o hrdlo přis-
prawiti wšylowala: on pak wjcegi den odedne we wšech skutečch Swa-
tých prospjwal a se wšazowal.

Ačkoliw kromě Drahomíry Matky své wlestinj / měl mnoho giných ne-
přatel / kteříž gey prawili býti nehodnými k spravowanj té Stolice Knj-
žetj / mluwjce žeby gi náleželo spravowati Rytjřskými a ne Kněžskými spů-
sobem. O čě se newjcegi Radislaw Syn Wstiboge Knížete Kau-
tjmškeho domlawal / tudy se domnjwagie, že Wacslawa z geho Otcow-
ské Stolice wystrassy.

A protož počal mu do panstwj geho wšakowati a lid swüg Zbrognj wka-
zowati / žádných Poslůw křetjby s nim opokog gednali / slisseti nechťe.

Nebo čjm se wjcegi o to Wacslaw šaral / tím on byl mnohem horššj /
domnjwage se že se ho giž Bogj.

Naposledy pak wzkázal s pohrůškau Wacslawowi / aby mu Knížetšw-
j swého postaupil. Čehož gestližeby učiniti nechťel / tehdy že nerolito gemu
ale wšem Poddaným geho odpowjďá.

Takowau peychau spurnostj a zausřstwjgm geho / gša Kníže Wacslaw
pán Swatj pohnut a k hněwu popuzen / s raddau Pánůw swých / Wogško
proti Radislawowi sebral.

Rdyž pak giž Wogška do Pole wytráhla / nedal Kníže Wacslaw dáti
znamenj k portánj / prwe nežliby s Radislawem sami osobně promluwil.
Nacež, šgerwše se, Knížata řdyž očekawali. Řžeti k němu Wacslaw:
Poněwadž gínáde pokog mezy námi býti nemůž / toliko šrze dokonánj
Wogny / tehdy my sami dwa / bez prolitj krwe newinně / spolu se portejme / a
tu šprawedlnost Swatá wšaze / řdo toho poslauchati bude.

Radislaw s welikau radostj / yakoby giž wjřstwj w Rukau měl / k portá-
nj a šitwě se šrogil / a Oššjř hroznj w Ruce své wzał.

Wacslaw pak toliko krátkj Měčj k Boku swému připášal.

Wygel potom Radislaw gša dobře šbrogi opatřenj na plac / řdež mnoho
Lidj z obau štrán štalo / rádi chťjce se podjwati / yak ta wěc mezy Knjža-
ty šonec swüg wezme. Nebo se gim to zdála býti wěc welice diwná / že
Wacslaw newyššy yakjim w žádnem šogi / takowého šuffeneho Muže /
na Ruku pobjdnauti šněl.

A řdyž se giž portati měli / Wacslaw toliko se Swatým Knížem zname-
nal: Radislaw pak jako vkrutnj Lew / nic gínáč než yakoby gey požřtj
chťel / s Oššypem k němu wyškočil / a přibljšw se k němu / wšlgda dwa An-
geli / a wšlšy hlas jako Člowčj / mluwjce: padni / padni Člowče.

S

A newěda

A newěda k doby mu to rozkazoval / welice z dopustění Božího Wáclawa se lekl / takže hnedky s Koně spadšy / dāwage se Wáclawowi jakožto Wjetezeli pod moc / milosti a odpustění v něho prosyl.

Wáclaw s sedšy s Koně od Země ho pozdwihl / napomínage ho aby swau spauru a peychu přemáhal / a tomu poslušenský powinen / tomu aby ge činil / tak aby potom hrozněgi od Pána Boha trestán nebyl : a odpustiw mu to wsecko / w pokogi ge na geho mýsto propustil.

Takowá wěc když se po Swětě rozhlásla a Cýsař se donesla / wššychni to za weliký diw mēl / a Wáclawa Kníže Císeřské Swatého Muže býti prarwili : Gmij pak sobě to za posměch pokládali.

Toho času panował Otto Cýsař / kterýž neyprwě Korunu Cýsařskou / magegi sobě dobrowolně danau / do Němec wnešl.

Byl toho wěku / pro dobré a chwalitebné skutky / yat w Křtjstých wěcech / tak také y w Tábojenství Pán welice slawný.

Ten sliffy o Swatém životu Wáclawa Knížete Císeřského / postavil mu se za welikého přjtele / tím mu náhradu činje / že ge nad giné Knížata poznával uctiwoost a powalnost činiti Magestátu Cýsařskému.

Tento Cýsař Otto / času gednoho položil Sněm wšem Křestianským Knížatům w Měste Normacii : na kterýž tolikéž y Wáclaw Kníže Císeřské přigel.

Tazetj pak když se ke Městy Swatě šrogili / Wáclaw té hodiny nezmeškal / ale šel k Cýsaři chýce se s nim wjitati / a spolu s ginými Knížaty do Kostela promoditi.

Alé Knížata pyšná tak se mezy sebou sřesli / aby Kníže Císeřské mezy ním mēl poslednjmýsto / načež gsau y Cýsaře namluwili aby wedle sprostnosti geho / tolikéž se k němu prostě stawěl.

Když pak Cýsař s Palácu swého do Kostela wycházal / vhljda zdaleka Wáclawa Kníže Císeřské k sobě gdaneýho / a dwa Angeli postranách mezy sebou geho wedaneýho / kterýžto přibližujce se k němu / před očjma geho zmizeli. Cýsař toho vlekšy se welice se podiwil / a zanechaw wsech Knížat a Panůw y Rad swých / proti Wáclawowi Knížeti šžel / a s welikau uctiwoostí až na Kolena klegie. ge wjital / a pogaw ho za Ruku spolu s nim do Kostela wšel / a mýsto podle swého Magestátu dal.

Cemuž když se wššychni wydawiti nemohli / yat neydrjwe s nimi na Palác přišli / ote geho poníženosťi proti Cechu se tázali.

Cýsař hned wšem zgewoně co gest widel oznámil : Toliko se tomu diwil / že žádný z nich takowého diwa / totiž těch Angelůw / kterj při Wáclawowi Knížeti šli / kromě geho sameho, newidel.

Alé Biskup Mohucký wystaupiw / potwřzowal řeči Cýsařské / že gest to w skutku tak / a to se tolikéž swýma očima widel.

Tu teprwa řeči Cýsařské a správě Biskupa Mohuckého / ano y tépowěsti ktera o wjetezství geho nad Radislawem se rozhlásla, wtrili.

Knížata gsance přestřaseni tím diwem / poznawše swau peychu ano y toho co gsau o Wáclawowi vložili zelegie / a obawajce se neýakého trestání od Pána Boha / wššychni Kníže Wáclawa za odpustění prowinění swých prosyli.

Cýsař welikau poctiwoost we wšem činil Knížeti Wáclawowi / a zgewoně oznámil / že čeho koliw od něho žádati bude / wsecko obdrží / bez wššeligakého odporowání.

Domňwal se zagistě Cýsař / že něčeho znamenitého k ozdobe Knížet

stwj

stwj swého žádati bude. Alé Kníže Wáclaw o nic giného Cýsaře neprosyl toliko o Kameno Swatého Wjta / ktere bylo Ludwikowi toho gmena třetjmu Cýsaři z Franšké Země přiweseno.

Druhě prosyl také Cýsaře s welikau poníženosťi za Kosti Swatého Zygmunda Krále Burgundského : A to proto, že byl Tárodu Wandalského.

Cýsař wysliffew žádost geho / a zasmaw se / řekl : Wsecko to obdržíš co koliw z Saaské Země žádaš : wšak na ten čas / dary giné ktere Cýsařum rozdáwati náležj / wděčně přigmi.

Jako neyprwě Tytul Královský / kterýmž té pro twau hodnost slusně ozdobugeme. Též také činjme té swobodného odewššech danj / ktere Cýsař Karel na Knížata Císeřská vložil : Tádto weyše rozkázal mu / w býlém Šljiu Orla Černého vjřwati.

Wáclaw Kníže / poděkowal Cýsaři za Dar / ale Tytule Královského přigjti nechťel / ani šlawy swé Olegem poswatným pomazati / ani Korunu na šlawu wstawiti / aniž se Králem gmenowati / ačkoliw ge y wššychni Knížata tak gmenowali / dopustil. Když pak mu dar k žádosti geho od Cýsaře darowaný přiwesen / hned k Cti a chwale Pánu Bohu w Trogicy ge diněmu / a ku poctiwoosti S^o Wjta Kostel stawěti rozkázal.

Dokud pak ten Kostel hotow nebyl / Swatosti tu w Kostele S^o Gij kteryž Otec geho wystawěl / postaviti poručil.

Rozkázal také tu připrawiti mýsto k hrobu Swatě Lidmily Bábky / swé kteraž wšem Kněžjm co gich bylo s welikau poctiwoostí z Četjny wyzdwižnauti a do Kostela Swatého Gij přenesti poručil.

Toho když některj Páni Knížeti Wáclawowi (weliké přjčiny předkládajce / zwlastě poněwadž giž wjce nežli tři Léta Tělo gegi leželo / aby giž tam dělegi odpocjwalo /) včiniti neradili / migakš Kníže od swého předsewzetj wstapiti nechťel / ale gdauc sám osobně s těmi wšsemi Pány na mýsto to kdes Tělo Swatě leželo / odewššewše hrob / welmi liban a wděčanau wjnj wššychni vceřili. Když pak Truhlu odhradili / gestě ge wěřšy wůně zarazyla / tu vhlj dali Tělo celé neporuffené / toliko že když ge spauštěli neopatrne přkem Tělu trošku vbljžili.

Tak bylo to Tělo s welikau poctiwoostí od Kněžstwa s Truhlanu na Měry wloženo / při kterémž se welicý diwowe tu hned dali / a potom gest tam kdes Kníže Wáclaw peručil, odnesseno.

W tom pak dokonán gest Kostel / kterýžto chýce Kníže co neyšpěšněgi dáti poswětiti / s welikau pilností se o Biskupa staral / aby ho tolikéž w Knížetství swém w kterémž ho prwě nebylo osaditi mohl.

Zwlastě že předěšle Arcybiskup Morawský / a potom z Bawor z Řezna Biskupowé / w Czechách y w Morawě pořádek Kostelnj spravowali / Těb po odjezdu Metodya Arcybiskupa / widceri pět Let na Morawě Biskupa nebylo. Očemj Daubrauius lib: 5. fol. 38. wypisuje.

Když pak Kníže Wáclaw do Batisbonu aneb Řezna pro Wolffganga Biskupa / s nimž též o wyzdwižení Stolicy Biskupské w Czechách rozmluwiti chťel / aby Kostel ten poswětil / poslal / Drahomjra geho vřutná Matka tomu welice na překážce byla : Těbo Boleslaw Syna swého a Bratra Knížete Wáclawa nato wstawičně nasazowala / aby mu we wššech wěcech škodje překážel : Knížeti tomu / kterýž wsecky křowdy swé Pánu Bohu poručel / šnadně překážeti bylo : Protož Boleslaw na toho Biskupa / nechťj ho do Czech pustiti / proto aby Knížeti Wáclawowi umyslu geho Swatého nedopomohl / yat na neýakého nepřjtele byl pohotowě : a tak

34

wššudy

wssudy Sspehře a strážné po cestách rozstavel/poručiv gini/ aby netoliko Biskupa toho/ ale zhola žádných Kněží do Cech nepaustili.

Ti Tyranni činíce dosti vůli pána svého/mnoho Kněží zmordovali. Taková nesvornost Bratrská kdys se Biskupa Wolffganga donesla/nesinel do Cech geti/toliko wzdychy na připowědi Wácslawa Swatě Kněže zdržoval.

Ze přejčiny Kněže Wácslaw s Kněžstwem svým/ kteréz při něm bylo/ nigakz toho což vnysili dowesti nemohli.

Wssak nieměně příkladem svým dobrým/ mnohé lidi k Táboženstwí přiwozoval. Nebo w Tocy do Kostelůw/ w nichžto Kněžstwo w každau hodinu se proměňugice/chwálu wěcnému pánu Bohu wykonávali/ Bosy ma nohama chodil.

Tak pússě hystoryk/že Podiwín/ kterýz byl neywěrněssy Komorník Kněžete Wácslawa/ dobře gsa odiný gdauc gednoho času Synůhého w noc za pánem svým do Kostela/ welice ozabl/ takže strže to odznohení/ skřoť chromotě přissel/ až potom wstupugie do slepěgú Kněžete/ teprwa sobě nohy zahřál.

Drahomýra kdys se toho dowěděla/že Wácslaw steystágie sobě s spráwan Kněžetě/ chřel od něj pustiti/ nadto weyše že gíz y mýsta wyhledával/ tde by s Towaryštwem a Bratry Žakona Swatěho Benedykta/ žiwot swýg na lůžbě Boží tráwje odpočínauti mohl/ w čemž se y sliffeti dal/ že Posli do Říma k Papeži/ aby mu tu Reguly sfundowati dopustil/ wyprawiti múnj: wkrutnosti své troštku polewila.

Alle kdys se to u Papeže pro gíně zanepráždněný protáhlo. Ta zlá matka nemoha wytrpěti těch protahů/ neš gi welmi to nřzelo/ že se Wira Swatá w Cechách rozmáhala/ na to se wydala/ aby tolikéz Wácslawa/ yako y Lidmilla Bábu geho/ z Swěta co neysspússě zprowediti mohla.

K gegimuzto zlému předsewzetí/ dala se gi přigodná chwíle tehdaž kdys se narodil Boleslawowi Syn. Na gehožto Řetiny omjnila spolu s Boleslawem Kněže Wácslawa zwati: Což y učinila/ přiwozugie yak ges mu/ tak y sobě z toho potěssený/ že se gim (zwlastě poněwadš gest Wácslaw čistotu swau pánu Bohu zachowati slibil) dedie narodil/ ten kterýzby po nich w Cechách panowati měl.

Wácslaw Kněže dobré, al Mus Swatý/ yak žádnému w ničemž neodporowal/ tak y tehdaž pro potěssený Matky a Bratra/ dal se gim namiluwiti: a připowědel že tak učiní.

Wssedisse do Pokoge s čemí kteréz sobě pokládal za neywěrněssy přátel y rozkázal hledati Pawla Kaplana svého/ a odewřew Otno do Těbe wzhlédage welmi hrubě zdychal/ mluwice: Jakož gsem niědy sobě nežádal milý pane Wěstcem a Prorokem býti/ tak také y nyný pane Bože degz to/ aby bylo daremný mé Praktýlowání/ widým že toto mýsto kteréz gest mým pečowaním k chwále Boží/ takowým hauffem Kněžstwa osazeno/ w krátém čase po mé Smrti k žkaze přigde/ a Kněžstwo rozehnáno bude/ z nichž mnozý po mém strassliwém skonání y wkrutnau Smrti zabýnau.

Kteréžto řeči geho/ a aby se to tak brzy státi mělo/ Služebnýcy geho kteréz při něm byli/ wyrozuměti nemohli: Toliko neywěrněssy Služebnýk geho Podiwín/ dowtipiw se/ počal pánu swému odrazowati/ aby na ty Řetiny negezdil: Ale wssak gíz raditi bylo mu pozdě.

Nebo wěda gíz Kněže Wácslaw o swém blýžtém skončení/ toho dne kteréhož gest na Boleslaw wygeti měl/ wyssowřdaw se ze wssech hříchů w

swých/ Welebnau Swátost přigal. Apo Mssy hned na Boleslaw se wyprawil. Gehož Bratr spolu s Matkan s welikan poctiwostí přiwitawssé/ Řetiny a Obědem blýžto Wečera protáhli:

Wácslaw pak zůstaw tam přes noc/ o půl noci wstal/ a podle obyčege svého/ Táboženstwí své a Modlitby wykonával.

O tom kdys Drahomýra Matka geho zwěděla/ hned Boleslawu zbudila kterýz pospíssy/ bezewssěho milostdenstwí synau ránu na něj učinil/ wssak gsa welikým strachem obkláčen/ Dcho mu toliko vřial a Střewice na noze roztial. Aopraviw se podruhě/ z nabádání zých geho pomocníkůw/ toho Musje Swatěho Bratra svého wlastnjého/ an se pánu Bohu modlí/ zamordowal: tdežto Krew wysskočiwssy zhlawy Swatěho Wácslawa na Stěnu/ žádným spůsobem setřítia býti nemůže.

Ten Střewice spolu s Křwí a wlasý geho/ až posawad w Kostele Staro Boleslawském s welikan poctiwostí se chowá/ a lidem wřazuge.

Ráno potom (yako by o tom nic newědel) Boleslaw wstaw/ Řetiny dohonati a hosti své čtři omjnil.

Adiffstágie se před Lidmi skutku toho/ té wkrutnosti své památku činje/ Synu swému dal gniěno Strachotwas.

A tak tim spůsobem to Kněže Swatě/ tehdaž ozdoba Kněžetstwí Čechého/ strže wlastnjí své Matky a Bratra zlost/ žiwot swýg dokonat.

o panování Boleslawu wkrutného po zamordování Swatěho Wácslawa.

Kapitola VII.

Ostaw Boleslaw nenáležitě po Bratru swém Kněžetstwí Otcowského/ hned ge zlobiwě/ zausfale a tyrantsky spravowati počal/ w tom se zgewně oblassugie/ aby ti wssychni kteréz Wácslawowi Bratru geho přichýlný a přiznawý byli/ obzwalassně Kněží/ gestližebý z Cech dobrowolně wyggiti nechřeli/ mordowaným a wkrutným wězeným trestani byli.

K čemú Tyranka Matka geho gestě toto přidala/ aby žádný Kněz kterýz zabít bude do Země pochován nebyl/ ale tak ohavně pšum a Practwu powětrnému/ k potrmu zanechan.

W čemž se brzy proroctwí Wácslawa Swatěho wyplnilo/ že Towaryšstwo Pawla Kaplana geho wykořeněno býti mělo.

Tu Boleslaw neyprwě před ginými Podiwína zrestal a oběsiti ho poručil/ kterýz celé dvě léta neporuffený wisel.

Drahomýra čim dale tím wěssy wkrutenstwí na Řestiany wynieyssela/ tak dlaugo až se Země pod ní rozstapirssy/ za žiwa gi požřela. S níž wssychni spolu gení na Woze seděli/ brómě Kotěhého/ kterýz wssissew zwoniti w Kostele/ kdys Telo Boží pozdmihowáno bylo/ s Koněm skořila do Kostela pospíssyl/ kdys gey tak Drahomýra welice protlinala/ y s Koněm se prepádl. To mýsto až posawad patrě gest/ kteréhož se lidé z daleka/ obawagice se/

ačkoliw ždmi jako kdy prwe gest zawřeně/warowali a geho wystřihali.

Ti pak rolitéž kterijž té vkrutnosti Boleslawowi na Swateho Wacslawa pomáhali/patrně a hrozně od pána Boha ztrestáni byli.

Welicy diwowé a takowé hrozné pomsty Boží/pohnuli Boleslawem/tak že se obával aby y geho negaty strassný pád nepřítváčil/a protož přestál wesseligau vkrutnost nad Křestiany provozowati.

W tom mu s welikau pohřížkau od Cýsare/tehdaž když s Vhry Wálku dokonat/pro ten geho nesusný mord nad Bratrem spáchaný/List aneb psaní odpovědný přineseno gest.

Toho času Vhři (yatz Daubraus pýsse) wysšedše z Pannonie až do Sřeweycarské Země wtrhli/a Město Augustu welikau mocí oblehli/tak že giž Cýsar Otto/newěda máli s nimi Bitwu svěsti / čili se brániti/téměř o obhágení Města pochybowal.

Alle Biskup Augustanský/tak geho pochybuggěcho napomínal/aby se ničehož neobával: W tom se hned wšem Křestianům postiti poručil/a potom s Pohany Vhry we Gměno Boží/zaslibuggěe gim gisté wýtězswij/potkati rozkázal.

W čemž Cýsare nigakž nezawedl: Nebo swedše bitwu s Vhry tak ge vkrutně porazyl/že Licus Ržeka kteraž pod Augustau teče/téměř w Krew se proměnila.

Tu dvě

Tu dvě Knížat Vherstých gawšse/oběyti rozkázal. Wšak w té Bitwě geden Žei Cýsarstý Pán znamenitý zahynul.

To když se tak dalo Boleslaw Wes tu w které nehraděgi bydlel/Waly welitými a ždmi perwými obehnati rozkázal / ano y Czechy aby mu k dokonání toho dýla poddané posylali/ nutil.

Tu geden Žeman Starý počal mu se z toho wymlauwati/mluwě: Rnj, že lastawě/toho gest za Předkůw twých nebýwalo/abychom měli ždi stawěti aneb opravowati / ale býwal takowý obyčeg/že gest yk poddaný/tak také y Žeman pro zdravij pána swého/portawšse se s Nepřátely w Poli/vmějti sobě nelitowal.

Kterýmžto slowy gsa ten Vkrutnýk popuzen/z welitěho hněwem zapálený/takto k němu promluwil: Znedky na tobě příklad učiním/tak aby gim widauce to/trestali se tebau/ a newymlauwali se z poslawženij Panum swým: A tak dobyw Meče zabil Starce toho/ a hned wšem přístně přikázowal/aby to wykonali co gim poručil.

Dokonaw potom a vperwim ždi a přikopy / založil tu Město / nazwal ge Boleslawem.

K tomu Městečku když se Cýsar Otto s Wogstem swým přiblížil/Boleslaw poslal k němu Posly swé / milosti a pokoge žádage.

Což s welikau těžkostí na Cýsari obdržel / nebo Cýsar chtěl aby mu rýž Bratrwarah wydan byl: Ale že se w tom okopání wesseligau žiwosti ano y wšem potřebami k bráněni dostatečně opatřil: Cýsar pak strz wylácenij Stodol a Dobytkůw zahnanij/žádných věcí k žiwosti pro Wogstlo swé dostati nemohl/ z té příčiny k žádosti geho/milost mu učiniti musyl: Wšak s tau weyminkau/aby wšedky Kostíly zopravowati dal: Křestiany do gegich Statku zase wwedl/ a daň tu kterauž gsa předessli Czechowé Cýsarum Ržijnstým dáwati byli powinni/ aby platil: A slibje wěrnost a poslusnostwú Cýsarum Ržijnstým/na to wšedlo aby přisahu učinil.

Kteréžto Artykule od Cýsare Ottona sobě podané Boleslaw přigal. A tak wěčný pokog mezy sebau učiniwšse/geden od druhého se rozgeli.

J Dostaw pokoge Boleslaw / rozkázal swým neywěrnějšým/aby Tělo Swateho Wacslawa/při kterémž se welicy diwowé ukazowali/z toho mysta kde pochowan byl wyzdwižhli/ a w nocí teyně do Prahy s sebau odwezšse w Kostíle Swateho Wjtra kteryž on sám wystawěti rozkázal/pochowali: A to proto učinil/ aby lidé ty diwy/kterijž se dali při geho hrobě/ připisowali Swatěmu Wjtu/a ne Wacslawowi Bratru geho.

Nebo přitom hrobě/Chromij a malomocnj zdrawú/blussý sluch/a slepý žrak/č. přigymali.

Alle Pán Bůh umú každého swého wěrného okrášliti/ tak že chytrost lidská tomu žádnému, nie wštkoditi nemůže.

Protož když kázal to Tělo na Wúz přikrytý wložit/poručil Kotčim/co neyšpěšnějši bude mocy aby gel/a z Boleslawě předednem w Praze byl: Ale diwnau mocy Boží / wíce Kotčij Konj / nežli Konj geho / poslauchati musyl: Nebo když k Ržece Kolytnicy přigel / tu colitéž y Ržeku Wblta wu welice rozwodněné nassel / kdežto ne kde on chtěl/ totíž k Městu/ale přes obědwě Ržeky Konj se obrátiti/ a téměř suchýma nohami přessli/a v Měse žamťowě se postawili: Odkudž žádným spůsobem do bileho dne hnauti se nedali.

Když se pak zběhl welitý počet Lidij/teprwa to Tělo Swaté wzato/a tu kde náleželo položeno gest: Czebož ač zpočátku wyslanij Boleslawowi wez

lice zbraniowali/ ale widauce že nic po gegich wůli býti nemohlo/ zmušsený k tomu powolili.

Tehdáž také wšychni wězniowé Křesťanství/ a zwlaště Kntžij/ z Wězení propuštěni byli: Tělo to Swatě / ačkoliw již tři léta w hrobě leželo/ wšak žádného porušení newzalo: a wšedky rány jeho zabegené se spascili/ toliko gednoho Dcha se nedostávalo / kteráž byla Přemyslaw Sestra w Kostela kdes zamordowan býl, nalezla/ a w Truhlicce své chowala: Wšak y to, aby zauplna a celé Tělo Bratra gegiho bylo/ do Prahy odeslala: to když gest k Zlame přiměřeno/ hned se chytilo a přirostlo.

Od toho času přestal Boleslaw žertowati s Swatostí Bratra svého/ ale bez mešťání k žádosti Kntžij/ kteráž byl zase přigal a gednoho každého na ge- mýsto dosadil/ giné wšedky z Wězení propustil/ Kostel ten/ tak y až se o to byl Swatý Wacław za žiwota svého staral/ poslaw do Řezna pro Biskupa/ poswětití dal/ a nato na wšedky y na Auctratu Biskupowu/ Peníze z pokladu svého wydati poručil.

Tadto weyše Strachowasa Syna svého téměř Biskupu/ kteráž Kostel Swatého Wjta poswětil/ k wychowání odewzdal.

Potom pak dosadil Boleslaw mladšího Syna svého na své mýsto za dědice Czechům / sám se wšedek w giné / wšak počtíwě obyčejge proměnil: Nebo Křesťanům welmi přijwětiwým a přijmým býti počal/ tak že Dcery své Daubrawky prwe nežliby Wjru Křesťanstau přigal/ Měčiřlawowi Kntžeti Polskému / nigať za Manželku dati nechťel. To se dalo 2 léta po Tarožení Spasýtele našeho 965.

J. Děmili potom weliký strach w Czechách Vhři/ tehdáž když gsau Morawu plundrowali/ nebo gim již tak y až se w tom sliffeti dali/ blížský wpad do Czech přiblížowal.

Alle Boleslaw aby sobě Země kazeti a hubiti nedal/ sebral Wegsko weliké a to na dvě strany rozdělil: Sedno položil w Časlawě/ a druhého w Zba zanechal / tak se dostatečně w Ležení swém opatřil/ aby ho od nepřátel žádná škoda potkati nemohla. Vhři se pak s welikau pilností oto starali/ kterakby ge z toho gegich okopání wywabiti mohli/ ale magice málo Gyzdy nesměli se opowáziti/ a na tu welikost Czechůw se pustiti: Až potom když se gim steyřkalo že nic swěsti nemohli/ do Rakans a do Carinthia se obrátili: Kdes to od Kntžat těch Zemí / yako od Godeffryda/ Gerarda z Tyrolu/ a Řehoře Aquilegianstého Patriarchy/ hanebně gsau poražení: Odkudž s welikau škodau a hanbau zas se obrátiti musyli.

Odehnaw Boleslaw Vhry/ tolikéž y Morawce/ kteráž mu do hor wpády činili/ a Rudy Stříbrné odnámali/ y s Towaryštwem gich. kterých byli nemálo z Vher tu pomocy powolali/ rozpláštěw a rozehnaw/ Zámky ty kteráž sobě k chowání kořisti a laupeže wystawěli/ pokazyl a wnic obrátil.

Nebo tehdáž okolo Lipnice a Žďaru / welmi mnoho Stříbrné Rudy Czechowé dobýwali. Očemž Daubrawius libi 5. wypisuge.

O pečowání a pilné starosti Czechůw / kterakby podle obyčejge a způsobu ginych Křesťanůw / Kntžetstwj své ozdobi a okrášliti mohli.

Kapit

Kapitola VIII.

Dyz takowé nad Vhry a Morawany / Czechowé obdrželi wtržstwj / wšychni o tom před Boleslawem mluwiti počali / kterak se gim to za welikau hanbu a posměch býti zdá / že Morawané/ Baworij/ Mišnarj/ Polacy/ Slezacy/ nowij Křesťané/ tolikéž y giny okolnj sausedě/ wšychni své Biskupy magj / gegichito wšednostj a pilnostj mezy nimi Wjra Swatá Křesťanstwa se rozmnožuge: My pak (prý) toliko sami Czechowé gsme w tom nepořádku/ poznawše Pána Boha prawého/ wgeho Swatě bázni chýje žiwi býti/ y řád Cýrkwe geho rozmnožiti/ bez wůdce/ bez Pastýře a bez Spráwce toho wykonáwati, bychom chtěli. nemůžeme.

Gsme rowně yako Owce bez Pastýře blaudjcy/ prawě yako nagedno Oko slepý/ ohlídně se na gina Kntžetstwj a Kralowstwj/ odkudbychom Gruntowně nassj Wjru Křesťanstau a pořádek Cýrkwnj a nebo Kostelnj/ rozmnožiti a napraviti mohli.

To sliffye od nich Boleslaw / ptal se / y až ymby to způsobem býti mohlo/ aby w Czechách Biskup byl ustanowen a osazen.

K tomu hned ti Páni Křesťanstwj starožitných Rodů/ yako prawij Patres Patrie. genu naučenj dali.

Tak Boleslaw poslal do Řijma ku Papeži Posly své/ aby Kostel Swatého Wjta na Zámku Pražském wystawený/ ozdobil a okrášlil wšednostj Biskupské Stolicie.

Alle že tehdáž byla weliká roztržitost a neswornost w Řijmě/ mezy dvěma osobami o Papežstau Stolicy / nebo Stěpán toho gměna Sedmý byl welikým nepřitelem Formosowi/ tak že již y mrtwému neodpusťl/ ale Tělo jeho z hrobu wykopati a wywrecy poručil: Očemž Daubrawius wypisuge. Anofrius pak to vše smyslenau býti prawj.

A protož Czechowé tau Cestau w Řijmě nic nesprawišse/ domů zpáť. sem se nawrátili. A w tom také Boleslaw umřel. Což se dalo 2 léta 985.

O Boleslawowi Nábožněm Synu Boleslawu vkrutného.

Kapitola IX.

Dyz sobě již počal vsineyřleti Vkrutný Boleslaw/ zanechaw po sobě dwau Synůw Strachowasa a Boleslawu/ a dwau Dcer/ Starší Daubrawky, kterauž dal k Stawu manželskému Měčiřlawowi Kntžeti Polskému/ y až se o tom weyřegi oznámulo. A druhé mladší Milady/ kteráž potom přigala Řehořlu Swatého Benedykta/ očemž nůž v sliffys/ dokonal žiwot swug w pokogi.

Ta gehořto mýsto Boleslaw Nábožný odewšech gednomyslně wolen gest: Ten hned Wjru Swatou rozmnožuge/ Kostelůw nowých Dwadceť

wysta-

O Boleslawowi toho gména třetím Knížeti Českém / Synu Boleslawa Nábožného.

Kapitola X.

Boleslaw po Otcy svém dostav Stolicę Knížecí / tak jakž o něm Kronykář zmínku činí / byl Pán
staupý a cizýho welmi žádostivý.

A wssak jak cizým sobě nic nepomohl / tak y swého wla
stního vžití nemohl.

Z které se pak to přičiny dalo / čti sobě o tom České y
polské Kronyký. Nebo přičinu slepoty jeho Kromer Polský Zystoryk /
wypisugie život prvního Krále Polského / w tento rozum pokládá:

Léta Páně 1003. Zanechaw toho Boleslaw nový Král / což mu y Ot
cy jeho Měčislawowi / Włodymir Kníže Ruské odniel / wzał s nim do gi
ského času přijmět / a tu se hned se wssy mocý na Čechy obrátil.

Nebo mu Boleslaw Kníže České Pán mladý / wssak vkrutný / nic na bu
daucý věci nepamatugie / gsa k tomu některých pooblebnutíw raddau kte
rýmž se prvé za Měčislawa podle wůle gegich škod w Polské činiti nedo
pusti

pustilo weden / weliké škody okolo Kladka / na Pomezí Polském / Opuš
lečem zdelali.

Což když oznámeno bylo Boleslawowi Králi Polském / poslal k Kníže
ti Polšy své / wssedlo to mladosti jeho odpauštěgie / a to proto že měl krewní
přátelství napaměti / toliko co gest w Zemi jeho pobral / aby zase nawrátil.
Nálež se Boleslaw nawesti dal / a tak mezy nimi pokoj učiněn byl.

Tic to gestž nepomohlo těm zlým lidem / kteří té swornosti a lásky mezy
nimi záwideli / a protož sebrawše nemalé Wogsko / do Sléška mocý wtrhli
a škody weliké zdelali.

Tau přičinaw Král nový gsa Pán weliké myslí / poslauchagie žalob a st
žnosti poddaných swých / náramně se pobnul. A tu hned s welikým Wog
skem do Čech se obrátiv / na dyl y nassyl Zámky a Městečka některé mocý
dobýwage / gine sobě dobrowolně poddané magic / škody weliké činil.

Prahu Město hlawní a Wyšehrad / na kterýž mu Boleslaw Kníže s
Synem swým Jaromírem wgel / dvě Léta pod nimi ležíc / hladem k poddaní
přinutil.

W čemž mu byli nápomocní. Kochan Wrsowec / y wsseden rod jeho /
toho času welice w Čechách slawný.

A tak dostaw Boleslawa s raddau dotčeného Kochana / aby mu potčeti
škod nečinil / Oči gemu wylapiti dal / a těmž Kochanowi Jaromíra Sy
na jeho k opatrowání a k bedlivé strážci poručil.

Sám potom na swém místě Gubernatorůw / gménem jeho Českau Ze
mi spravugících / ty které sobě přiznaw býti rozuměl / dyl z Čechůw a dru
hý dyl Polákůw zanechaw / do Polšky se nawrátil.

Potom pak Oldřicha Syna Boleslawowa / od Gindřicha Cýsaře přjtele
swého / kterýž toho času na Wogně Francuské byl dostaw / a jeho mladost
y zrost whlidaw / netoliko ho swobodným učinil / ale hogně dary daw / Rožmu
y Lidem opatřiw / od sebe propustil.

A obawage se aby nějakých škod napotomný čas od Jaromíra jakožto
Bratra staršího / kterémuž wlastnímu právem Stolicę Wtcowská nálež
la / netrpl / gsa od něho přemožen prozbami / nebo se mu widyky werným
přjtem a Sausedem býti zakázowal / opatrně gey jakožto gij přjzněného
přjtele swého / aby ništo to před Jaromírem opanowal / wyprawil a odeslal.

Kterýž dostaw Wtcowského panství / jak Boleslawowi připowídal / tak
se zachowal. Až potud Kronyka Polšá / o tom těmi slowy wypisuge.

O přjbiežích a přjhodách kterých se w Čechách po odgeždu Boles lawa Krále Polského daly.

Kapitola XI.

Když odgel z Čech Boleslaw Král Polšský / poru
čiw Spráwu Wrchnosti Wrsowcům y některým g ným so
bě přjchýlným Čechům / též y Polákům / Jaromír z wězení
wysšel / a rozehnaw ty Poručníky Krále Polského / sám an
stwy Wtcowské spravowal.

On pak rovně tak nedbalý jako y Otec / dal přičinu k tomu Wřšow-
cům / že glau o tom přemysleli / kterak by geý zamordowati mohli.

Obzwláště pak Rochan, kterýž byl mezi jinými nepředněsší a ney-
čestný / na to se wssak sobě y wssemu swému rodu k zlému vydal / aby toho
dowestí mohl.

Agel k Jaromírowi / a žádal ho aby mu Mysliwce swého zstrany Zwěti
k radě propůčil / a to proto učinil / aby Knížeti schwálil hognost Zwěti
na Bruntech geho.

Měl tehdaž Kníže Jaromír nepředněsšího Mysliwce swého gmenem
Zoworu / toho Rochan přatel stýs sebau naniluwit / wkázal mu weliké hau-
ssy Selenůw a Ranicůw w Lesých swých: Nic o tom nepochybugie / že když
o tom Jaromír wslisý / k němu se na Shon zwáti bude: Což ho nezmylilo.

Nebo Jaromír wzaw o tom spráwu / k němu přigel / kterémuž Rochan
welikau ochotnost wkázal / nadto weysse y že geý strze Lesy provede se zaka-
zowal.

Když se pak na Low pustili / každý se ledyatakau k myslivosti potřebnu
wěcy zaneprazdniowal. Zowora jakožto Lowec / wssem naučený dával /
a w tom ge spravowal.

Ale Rochan zdržugie Kníže Jaromíra na řezech ledyatakých / daleko geý
do Lesa odewssch zawedl: Rdežto aby zlost swau wykonal / whlidaw k to-
mu místu přehodně / Kníže s Koně srazil / a dotud dokudž giný který sobě k
tomu zlému skutku spůsobil / nepřispůšly / wstati genu nedopustil.

Kterýžto

Kterýžto když přiskočili / Kníže swazawssé roztáhli / a k Dubu obnaženě-
ho / tak aby gim k zamordowání geho nic nepřekáželo / přiwázali: A tu hned
z Lukůw k němu střeliti počali.

W tom Zowora nenadále přiběhne / a vlekssé se té vkrutnosti která se nad
Pánem geho promozowala / pospůšly k Služebníkům Knížetěm / wolas-
gie na pomoc / kta: že Kníže zradně gest yat a zabít.

Tu se ze wssch stran chrýce ty Zradce zlapati aneb zamordowati / lidé zbý-
havi počali.

Ale Rochan tak yatž wždychý chtěl býti předním / tu také neyprwé vtekl.
Giných pak pomocníkůw geho třinácte gest gato / a do hrozného a těžkého
Wžení dano.

Weliký se diw při té přehodě Jaromírowě wkázal / nebo Wřšowcy gi-
náče se nedomníwali / než že pro husté k němu stílený mrtwý od nich zane-
chán gest: Ale on odewssch zdravý, a ani neymén kde raněný nalezen.

Tento Jaromír zgewně to před lidmi wyznáwal / že ge od Swatého Já-
na / když strze geho zásluby Pána Boha wzywati počal / kterýž se pagednau
wedle něho postavil / a aby mu ty Strěly nic neowsskodili / rukami swými ge
chytage, obráněn. O čemž Dubravius lib. 6. wypisuge.

Pamatugie pak Jaromír na tu obzwláštěnů milost a lásku Pána Boha
wssemohaučého / kterauž mu strze zásluby Swatého Jana wkáziati ráčil /
hned na tom místě roztákal Plac wymejiti / a tu Kostel ku počtivosti S-
Jana / tak aby w něm Pán Bůh w Swatých swých chwálen byl / postaviti
dal / a wssemi potřebami Bohatě nadal.

Zoworowi také wěrnému Služebníkú swému / za tu píllost a retuňt
kterýž mu wnessstěstí geho učinil / hognau náhradu daw / Lowcem aneb (yatž
se nyný gmenugý) Jagemistrem dědičným / y potomky geho učinil / a Stat-
ky weliké a ssyroké okolo Stebna darowaw / předním ho mezi jinými Pá-
ny Českými / o powolením Gindřicha Čyřate učinil.

Nadto na wěchnau památku wěrnosti geho / znamením Rytýřským / tak
yatž se na místě swém spatý / totiz dwěma Duby ošetanými Černými w
Zlatém poli darowal.

Toho Erbu potomkůw wzáctných těchto časů w Králowstwě Českém
hognost se nacháží.

O kterýchž níže na swém místě / při wypsání Rodu a Erbu Panůw z
Lippeho / a z Konowa / ete, čísti budeš.

O třetý Jaromírowě nesciastné přehodě Zystoryk Český takto pýsse:
Když se Jaromír domníwal / daw nepřatelům swým Wřšowcům Sekerau
Zlawy postřinati / že giž w pokogi žiwot swýg dokoná / tehdaž Rochan / kte-
rýž byl z společnosti gegich vtekl / nezahálel / ale Oldřichowi bratru Jaromi-
rowu / o němž wýsse dotčeno pilně slaužiti počal: Nebo geý s welikým wog-
stem Polákůw do Czech wweš / a zdobýwaw přední Města a Zámky / o Ja-
romíra se pokusiti roztákal.

Kteréhož Oldřich dostaw / aby mu w panování nepřekážel / Očim w-
laupiti dal. Wssak potom poznaw se w hřichu / welice toho vkrutenstwě
nad bratrem spáchaného želel / dáwage w tom winu zlé radě Rochanowě /
těž také swému spěšnému k zlé wěcy nawedený.

Ale newěda giž tomu co řícy, podle připowědí swé až do Smrti trpěti
musyl na Statcích geho Rochana whlawného nepříteli Rodu swého Kní-
žetěho: Kterýžto dokudž žiw byl / nesclechetnosti a zlého vmyslu swého /
proti Rodu Knížetěm páchatí nepřestal.

O čemž

O čemž

O čemž slyšeti při Erbě a Rodu Panů z Dubé a z Lippeho vlyšys a
wypřáno nagdejs.

O panování Woldřicha Kní- žete na místě Jaromíra oslepené- ho Bratra jeho.

Kapitola XII.

Níže Wldřich opatřiw se již pořogem/o tom to-
liko přemýšlel/ aby w Stawu Manželském život swuog
poctiwě wěsti mohl: Ale w kterémby se Kráži o Ženu sta-
rati měl/ toho newěděl.

Gednoho pak času geda z lowu/ z příchody nenadále
treffil na gednu Dívcečku welmi krásnou/ Dceru gednoho
Sedláka/ gménem Boženu/ kteráž v Potoka sspinawé Sfaty prala: A wi-
da gi býti spanilé postawy/ zawolaw gi k sobě/ počal s ní o ledayakých wě-
cech rozmławwati/ tak dluho/ až z té rozprávky, zapomenu na pře-
dešlý wmysl swuog/ kdež mýnil z néyakeho welikého Stawu Panu sobě

za Man-

za Manželsku sobě gi rozýti wmyl: S čímž nedlauho mešťage/ Panjm
neyřednějším gi poručiw/ Sfaty drabými a nákladnými ozdobil/ a potom
za Manželsku pogal.

Božena hned po Weselí proti wšy naděgi lidské k welikému gegich poz-
diwenj/ welice spráwnau Panj býti se wkazala/ tak že wšyčtí yáť Páni tak
ty Panj/ křečgi gi pro gegi nýžké Vrozenj předešle w nenáwisti měli/ welic-
kau poctiwost gi činiti počali.

Ta toho Roku Woldřichowi Knížeti/ Břetislawa Syna porodila/ gehož
Helikardus Biskup Pražský počtil.

Trápil wstawicně Wldřicha ten chyzdný/ nesluffný a nekřesťanský wčinek
na geho mysl/ že gest Bratra swého oslepiti dal.

Ža kterau/ to přičinu rozwažugie sobě trápenj geho/ nigatž nato yáť by
mu to nahradil přigiti nemohl. A proteč podal to k rozsudku Helikarda Bi-
skupa/ žadage ho aby to mezy nimi porewnal/ w wolgie se coby kolwěť
podle zdánj swého genu nalezl/ wšedko rád wčiniti a podniknauti.

Ciehož kory se Jaromir dowěděl/ yáť litoť Bratršlá tak yžec Biskupšlá
welice nim pohnula.

A tomu když náklonnost Jaromírowa přistaupila/ snadné bylo mezy ni-
mi ownánj.

hned Biskup Helikard takowau smławu mezy nimi wčiniť/ aby oba
dwa Knížetšwý Otcowšké společně spravowali. Což mezy nimi w swor-
nosti a Bratršké lásce do Smrti Wldřichowy trwalo.

Ža takowé porownánj mezy týmiž Bratřimi wčinené/ dotčená Knížata
tonuto Helikardowi Biskupu/ z každého Látu na místě desáti u/ gisse ošpy
poddaným dáwati/ a to Dekretem swým wúbec rozhlaštiti rozkazali.

Takowau tolikéž Komposicý y na Morawě w Biskupštwý Wlomaudém
kterej toho času tolikéž tyž Biskup Helikardus spravowal/ býti bystori yť
počlada. Wčemž sobě čti Daubrac lib: 7. fol: 55.

Czasto kráte některj Czechowé naponijnali Wldřicha/ aby se s Wog-
škem do Polšky wyprawil/ a tudy škod y posměchu Otce swého nad Pola-
ty pomstil: Ale on se gum nigatž na to namluwiti nedal. Wčemž tyž
bystori yť wypišuge.

Nebo w pausťwý swém wlastnjm měl mnohem wěššý nepřátely W-
řowce/ nežli cizý narod aneb okolnj Čausedy: Před kterýmiž se/ mage se-
bě weystrahu od giných danau/ se gum toho na sobě znati nedal/ nýbrž se k
nim přátelšty wřazowal/ wšeligat opatrně šteril: Zwlastě wěda o tom do-
bře/ že Syba a Brzoslav/ přednj osoby z Rodu Wřšowcůw/ wšlawicně au-
tlady zdrawj geho činili: Daubracius ibidem.

Wewěššy rozkosa/ Kratochwýl a potěšenj Wldřichowo/ byl Břeti-
slaw Syn geho: Kterýž gšá gestě w mladých Letech/ spatrowalo se to z
posměchůw geho/ žeby býti měl welikau ozdobau Národu Českemu.

Ž těch přičin nečikage Wldřich na starššy Léta geho/ pustil muť spra-
wowanj Margrabštwý Morawské/ kterej toho času od Knížat Českých
toliko šeytmanj nářženj spravowali: Tu mage Břetislaw šizšo sebe
negistě přátely/ yáť Wřy a Poláky/ yáť o tom Kronyky České wyprawu-
gi/ z obogj strany dostatečný gum odper činil.

Wesahšy potom weliké křečgi w Wřých/ Panu Bohu zato děkugie. a
památku wytrěššwý swého čině/ Klášter w Begehradě Bratřimi radu
anebo Žakona Swatého Benedykta wystawiti dal/ a gey wšim potřebas-
ni šohatě opatřil: Ciehož památka gestě posawad se w temž Kláštere

6 14

spatru

spatuge. A tak v pokoji z oba stran hranice své / o tom přemýšleti po-
tal / kterak by tak jako Otce jeho v slavné Swatého Manželství wstoupiti
mohl: Ale aby tak nízkého rodu Manželku pogyřiti mohl / roho včiniti nechtěl

Genusť když Dwořané o Pannách Rodu velikého mezy Knížaty Člme-
dými rozprávěli / Hoffmistr dworu jeho / tolikéž w tom své zdání ozna-
mil / křak Gessli že w zácnosti domu a Rodu štetějš / nad Čyřskau Dceru
wzácnějšy nenagdeš / k tomu krásau a spanilostj s těžkostí gi na Swětě po-
dobná nagyřti se může / jako gest Jutha Otce Čyřské Dcery / ale wšak k nj
welice těžký přístup gest / nebo gi w Katiboně / totizto w Rjezně / gedna Ab-
barysse w Kláštěře při sobě chová / ič.

Žteřto samé řeči a powěsti Hoffmistra svého / zamilowal welice Bře-
tislaw tu Pannu

A poněwadž takovým křetěž mluví / nebýwá žádná wěc wkonaně těž-
ká / smyslil sobě wkonati Čaboženství / a w Rjezně w tom Kláštěře kdez
Panna byla / jako Pavenje Kosti Swatého Wolffganga nawštwiti vmi-
nil. Protož pogaw s sebau newelický počet Dwořanůw svých / wšak mu-
žůw statečných / tak jako Pautnýk nabožný / přigew do Rjezna / Kostíky na-
wštwowati počal / a w nich dary práwě Knížetcy rozdával.

W tom pak Kláštěře w němž Panna byla / wkonaw naboženstwj / welic-
kých Darů zanechal.

A přišed k tomu místu kdez Panna bydlela / spatřil tam welikau Zahra-
du / w nž se Panny procházely / mezy nimiž y Juthu / kteráž po Wědeci na
procházku wysla. vhlídal: Kdežto y hned Břetislaw wskočil / Pannu chy-
til / a k Dwořanům s nž yk neyrychlegi mohl / pospěšy / na Koně k tomu
přihotoweného wšadil / a pryč odnesl.

O němž to též zystorykové píšy. že gest Křetěž selezny / kterýmž se dwo-
ře přetahowali / gednau ránu přetial / a tak s Pannau / že ho žádný křetěž ge-
honyč za njm pospěchati / ani ehljdnouti nemohl / přeč vgel: A pospěchage
we dne y w noc / do Czech wezdravě y Pannau k Otce svému se nawrátit:
Tu oznámíw wšedku přibodu swau / od Helikarda Biskupa w Staru Swa-
tého Manželství gšauce potwřen / Weselě Swadebně welice slawně
wkonat.

Gindrich Čyřak toho gměna druhý / e Panny Přítel křowný / welice a
wysoce sobě tu smelost Břetislawa Margraběte Morawského, wážil / nad
to weyše y za křiwdu sobě gi býti pokládal.

Protož přišel / že Wogsko své z Czech newyweđe / dokud w polowicy
Knížetstwj toho Stolicě své nepostawí.

Břetislaw wšlissow o tom. byl též Čepřětekl hetow odpřrati: A tak ge-
den proti druhému se chystagie / weliká Wogška z obau stran sebrali.

W tom Oldřich Kníže Otce Břetislawu / naramně se roznemohl / tak že
gest welice smutný / obawage se aby Syn jeho pro zbytečnů smelost k něya-
tému posměchu nepřišel / ano y lidu svého k zahynutj nepřiwedl / doma zu-
stati musyl.

Jutha tolikéž se o Manžela svého starala. A přišla k Oldřichowi
žadagie ho / aby gi dopustil bez wědomosti Břetislawowy do Wogška Čyřá-
ského geti / tak aby mezy těmi Pany hněwem roznicenými negaty pokog vči-
niti mohla.

Křetawto ten smutný Otce obgaw / schwalil awmysl gegi. A tak roz-
kázaw gi prowoditi / dowolil gi toho / žadage aby tim spěšlegi zase k němu se
nawrátila.

A tak

Když pak před Čyřské přiwedena byla / wšawse se za žiwot oběma ruká-
ma / nebo tēhorná byla / s plácem profyřti počala / aby wěřšy žřenj na pocti-
wost gegi / a nato co w žiwotě svém nosyla / nežli na prowiniěnj Břetislawo-
wo nj ti račil / zwlaště poněwadž se giž to aby ona w staru svém přede-
šlém byla / a w něm se zase domu nawrátila / štati ani nahraditi nemůže.

Nadto weyše / že gi to nigakž gináče počti nesluffelo / než yatkž nalezi /
totizto w poctiwém Loži Manželském: Oznamugie tolikéž šyřotými slo-
wy / Manžela svého hodného býti přjné Stolicě Čyřské.

A tak s plácem velikým Čyřské profyř / giných wšech Panůw a Knížat
křetěž s nim přigeli / aby gi w tom napomáhali / a hněw Čyřský proti Man-
želu gegimu krotili / za přjmluwu žadala.

Křetěžto když žadost gegi naplniti chtěli / wymlawal se gim Čyřak pře-
šuhau swau / kterau včimil / že wygeri neměl z Czech dokudby Stolicě své / w
proštedku Země nepostawil. Wšak k weykladu takowě přjšahy geho /
hned se Lidé nalezli křetěžto wyložili / aby včinic pokog s Břetislawem / do
prošted Země / totiz do Starého Bolešlawagel / a Wogška své rozpustic /
jako wřtěž Stolicy swau tam postawil.

A tak obdržewšy Jutha na Čyřski pokog / k Oldřichowi se s radostí obrá-
tila. A w krátkém času Syna Spiritněwa porodila / a Woldřichowi
Wnuka odewzdala.

Toho Biskup Pražský, Jio. křetěž byl po Helikardowi, okřtil. Břetis-
law potom magie od Otce powolený / spolu s Manželskau swau Juthau / a
Synem Spiritněwem / na Morawu se obrátil.

Do wkonaně těch wšech wěc / dowědel se Břetislaw že Čyřak Gindrich
sebral Wogška proti Vhrum / proto že gšau Petra Krále svého z Země wy-
hnali. Tu on tolikéž bezmestřaně sebral Wogška chřtice pomáhati Petro-
wi / a s lidem Čyřským v Rjetě Rabu / nedaletu od Jaurinu se štrhl.

Že pak Rieka Raš welice se rozwoodnila / z té přjčiny za několik dnů k ne-
přatelům přepławiti se nemohli: Wšak potom nalezše Brod / napřed Kní-
žata / Břetislaw s Morawany / potom Wogřech Baworské Kníže s swými
lidem / naposledy pak sám Čyřak se swými Wogškem bezewšy škody přěšli.
Vhři vhlídawše Wogška Čyřského / hned s nowým Kralem swým Abau
směle se proti němu postawili / a prwe nežli Čyřak sobě ležený spravil / zna-
menj k portánj dāti rozkázali.

Neprwe Vhři sami spolu se portawše / počala strana Abowa wyhrá-
wati / křetěž z štetějš svého welice se radowal / nebo mu proti Čyřaki y smel-
losti přibýwalo / wida že Vhři, strana Petra Krále, prohrává.

Tu Čyřak s Wogškem swým, a zwlaště Člmeny, w velikém nebezpeč-
stwj postawen byl.

Což wida Břetislaw s swými Morawany se portat / a welikan statečnosť
swau, a lidu svého Čyřaki wšázal.

Vhři pak poznawše štetějš Morawanůw / hned se gich weliký dñl / od stra-
ny Abowy odstapiwše / mezy ně přimjšylo.

Wšak nieměně Baworinůw málo zůstalo / nebo téměř wšyřdmi od Vhrum
zbiti gšau / čehož až po dnes památka w Vhřech zůstawa: Nebo to místo
nazwaly Člmeckým Jazykem: Verloren Bayer waist niemander. A tak
Břetislaw s swými Morawany wšsem Wřtěštwj obdržel.

Tu Aba od Morawanůw zabit: Vhři to zwědewše / pokřili se, a poslali
k Čyřaki / žadagie pokoge / a ohlašugie se / že wšedko co gim koliwěk poručj /
gšau hotowi včiniti.

G u g

On

On rozkázal se jím do Bělehradu / kdež Stolicě Královská byla, sjeti /
tu aby poslušenský Petrowi přisáhal svou sírditi.

Břetislav hogně od Cýsaře y od Petra Vherstého Krále darowan gest:
A tu teprwa Cýsař se porěšyl z přiznání Břetislavowy / nebo ho tehdažy se-
wšým Wogstem geho zdrawého zachowal / a k Slawě weliké zmuzliostj
swou přivedl.

Těž také Cýsař spolu s Petrem Králem Vherstým / wděčnost ukazujice
Barorskému Knížeti dyl Vherstě Země za náhradu gsaudali / kterauž on
potom nazwal Rakausy. A z té přiznání Cýsař gey Margbrabj Rakau-
ským gmenowal.

O Břetislavowu Knížeti kterýž po Oldřichowu Otci swém w Čechách panowal.

Kapitola XIII.

Oldřich Kníže České ležíc již na smrtebné po-
steli / když uslyšel že se Břetislavowu Synu geho stiašně
w Vhrých zwedlo / welice se z toho radowal.

Ale že (yaki Dubravius lib. 7. píše) přicházel konec
žiwota geho / nemohla jím delegi radost ta protazena bý-
ti: Protož psal k Synu / prosyc ho chceli gey žiwého vhlj-
dati / aby k němu pospěšyl.

Břetislav rozkazu Otce swého rádby byl dosti učinil. Ale Smrt tak
dlaugo čekati nechťela / nebo prwe vniel nežli Břetislav do Čech přigel.

Tu potom Břetislav Tělo Otce swého spolu s Streycem swým Jaros-
mirem s welikau poctiwostí pochowal.

Tehdaž Jaromír zelege Smrti Bratra swého / s welikým nářekáním /
tato slowa mluwil:

Ne robě mŭg milý Bratře / že gsem zbyl Oci a Swěta newida / na něm
žiwot swŭg tráwŭm / tu vkrutnost připisuji: Ne twau to wuoli ani twým
aumyslem poslo / ale z náwodn vkrutných a neschetných Wřšowcůw / kte-
říž když mně žiwota zbawiti nemohli / k tomu přivedli / abych w slepotě ži-
wot dokonal.

A tu wgal Břetislawa za ruku / kta k němu: Synu mŭg / kteréhož yá ny-
nj předewšemi na Otce swém mŭstě mŭti chcy / wšedot Panstwŭ dobro-
wolně pauštŭm: Toliko tě prosŭm / aby se yak mē, tak také y otce swé kři-
wdy nad nepřátely pomstil.

O tom když Rochanow / že mu Jaromír v Břetislawa welikau nepřizeti
gednal a působil, oznámeno bylo / g'a hñewem zapálený / netoliko nad Jaros-
mirem se pomstiti / ale ac již starý / y Břetislawowi brozyti počal.

A protož mage gistan wědomost o mŭstě kde Jaromír swé pokoge měl /
a kde porěby swé přirozené wykonáwal / tu na tom mŭstě zradně gednoho
Spěheře s Oštipem postavil / kterýžto na Jaromíra očekáwage aby gey
zamordowal / naweden byl.

A wšak takowá geho neschetnost / y to že když Jaromíra z Swěta spro-
wodŭ / Břetislawowi pohružky činil / křže tehož k té wěcy nawedeného / wy-
gewena gest.

Toho když se dowěděl Břetislav / pro Rochana poslal / poručiw gestližby
dobrowolně gjeti nechťel / aby ho mocý přivedli.

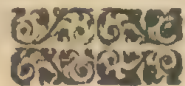
Kterýž když přiveden byl / hned ho vkrutnými mukami trápiti rozkázal.

Neprwe / Chřipě mu rozřezati / pak Oci wylaupiti / potom wyřezawšse
Pupet / wšedky Strěwa z něho wytočiti: Naposledy pak / w Wodě gey po-
hřizugie a dlauhau chwŭli trápije / hlawnu mu stŭti rozkázal.

Tak gest ten vkrutný Tyrán za neschetnost a zlost kterau proti Knŭ-
žatŭm Panŭm swým páchal / slusŭnau záplatn a odměnu wzal.

Břetislav zůstaw na mŭstě Otce swého w Čechách s welikau pochwa-
lau wšech poddaných žiwot swŭg w Praze přes tři Léta w poko-

gi wedl. A o to se toliko staral / aby každý z geho pod-
daných kterého koliw Stawu / w pořádku
dobrem a pokogi bydliti mohl.

O wenprawie Br̃etislawa s Wogstem do Polsky/w Roku 1038.

Kapitola XIII.

Agic glistu sprawu toho Br̃etislawa/že M̃etislaw
Kral Polsky/ kterýz byl strze swau lenost a nedbanliwost/
co gsau byli předkové geho s welikau prácy dosahli/
mnoho od koruny potratil/ život swúg dokonat/ hnedky
gest od některých swých Rad/aby se pomstil krivdy Děda
swého a sšod w Czechách zdelaných/ k tomu namluwen:
Kterýz bez mešťanů weliké Wogsto sebral/a s nim w to Interregnum do
Polsky wrhl.

Tehdáž Poláci w welikém neřádu přes Sedm let pořád žiwi byli: Ne-
bo toho času kde kdo toho mohl gsa možněgšy trápil/a wpadse do Statec-
ku geho zamordowal.

Protož Br̃etislaw mage práwě přibodný čas k to/ přeprawi se přes Sléz
k Gnyznu/ kdež předesse Stolicu Králůw Polských byla/wzděl 60. mil od
Krakowa/a tu tolikéz wšeděn poklad chován byl/upřijmo se pustik.

A zplundrowaw Slézsko/Wratislawi/Poznáni/ y gina mnohá Města a
Městečka w welikém Polstě zdoýwaw/Lidů welim mnoho/ yáť mladých
tak Starých pomordowal/Kostely zlaupil/ w Gnyzně tolikéz Kostel wy-
brati rozkázal.

Do kteréhožto Kostela kdyz neyprwé Rytířstwo Br̃etislawowo/ několi-
kráte se o to potaussegic/woběhnauti a wšociti chtělo/ hroznau slepotau od
Pána Boha poražené bylo.

Z té přičiny wíce Czechové na to mýsto dotýrati nesměli: Až Sewerus
Biskup Pražský poručil/aby se wšydni tři dni pořád postili/a Pánu Bohu z
hříchůw swých se zpowýdali:

Což kdyz gsau učinili/ bezemšy překážky za Biskupem Sewerusem do
Kostela wešli A tu wyzdwižšy Těla Swatých pětú Mucedlníkůw/ též
Tělo Swatého Wogtěcha Biskupa Pražského/ a Arcybiskupa Gnězněnsk-
ského/ spolu s tím wšeděn poklad Kostelnj vybrali a přeč odnesli.

Tuto niyáť se žystorykové aneb Kronykáři Czechů s Polskými srow-
nati nemohau.

Nebo Polští pýšy/že gsau Tělo Gaudentia Arcybiskupa/ kterýz tolikéz
Swatého žiwota byl/tak yáť o tom Cathalogus y Kroniky wyswědcugy/
za Tělo Swatého Wogtěcha wzali.

Czechové tolikéz/podlé dáwných a starých správ předkůw swých/ to za
prawdiwau wěc twrdý/že magi opravdowé Tělo Swatého Wogtěcha:
Toho wyswětlý důwod magie/ diwy weliké které se při tom hrobě swatém
dály a děgý.

Alle yáťkoliwěc/potěwadž těch obau Tělo Bratr/ a ku poznání Pá-
na Boha w Trogicy gedineho/ weliký pomocník byl/ na těch obaudwau
mýstech slusná a náležitá poctiwost Tělu a nebo Kostem geho/ až posawad
se děge.

Takowý weliký poklad Br̃etislaw w Kostele Gnězněnském pobraw/ do

Prahy

Prahy s sebau zavezl: Wšak přigew do Holomauce/ gedno Tělo z pětú
Paušteroníkůw totiz Swatého Krystyna/ w Kostele Swatého Wacslawa
zanechal. Což se dalo Léta 1038.

A gsa Br̃etislaw častokráte od Polákůw napomínán/nadto wegšse y
před Papeže a Cýsaře/ strze Stephana anebo Sšepána Arcybiskupa Gněz-
něnského Práwem pohnán/aby to což gest tak pobral zase gim nawrátil: to-
ho nigatž učiniti nechťel: Těbrž bylby w Polstě gestě y wěššy sšody zde-
lal/Edyby ho byl domácí nepokog z Země gegich wygeti nepřinutil.

Raký pak to nepokog byl/nic o něm žystoryk nedokláda.

Potom Cýsař Gindrich černý/ toho gména třetý/ kterýz po Zundratowi
panowal/ proti Br̃etislawowi pro takowau sšodu ktera Polákům učinil/
yakožto proti ruskýteli společného pokoge/ Wálku zdwižhl.

Wogsto swé na dwa haussy rozdělil/ sám s gedným strze Baworsku Ze-
mi se pustil: A s druhým Bernhardus Saské Kníže Pán Walečný/ strze
Wissenstau Zemí se obrátil.

Proti kterýmto Wogstům/ Br̃etislaw tolikéz Lid swúg na dvě strany
rozdělil: Sám proti Cýsaři pšpýššy/ Protopa pak z Biliny/ proti Knížes-
ti Saskému postavil/ přijmí mu poraučegic/ aby w Lesých a mýstech tch
sých Sassy hubiti šetřil.

Sám Br̃etislaw, tak yáť rozuměl, a mohl/ Cýsaři dosti statečně a hrdíne-
ky odpýral: A strápiw y přemohw Těmce k tomu přinutil/ že sám Cýsař
s hanbau y nemalau sšodau swau/ spátkem se obrátiti musyl.

Ne tak sprawedliwě/ pilně a šedliwě hrabě z Biliny yáť sobě poručeno
měl/ Sasům odpýral: Těbo welikau sšodu w Czechách činiri/a tořist ne-
malau wen z Země wynesti gim dopustil. Očez se Br̃etislaw/ že tak hrab-
ě Bilinský/ žádné šitwy s nepřátely nevěčimw/ gim Zemí plundrowati/a
přeč odtahnauti dopustiti směl/ welice rozhněwal/ a tu hned z té přičiny/
Protopa gýti a w rutné manky delati mu rozkázal.

Neypřwé Ůci wylaupiti/ potom Kuce y nohy z vijnati/a naposledy do
Wody wrcy a wtopiti dal.

A tak ten nesmělý žeytman/gsa podle zaslauženj swého ztrestán/ od toho
wěrutného Pána záplatn swau wzal.

Cýsař Gindrich/wrazugic při sobě to, že tak Czechům s posměchem wšau-
piti musyl/ welice toho litowal.

Pročez proti Br̃etislawowi od Razymíra Krále Polského/ (toho které-
hož byli Poláci z Kláštera Blunyackého na Papeži wyprosili/gemuž Gin-
dich Cýsař na Králowstwj dosednauti pomáhal/ a Korunu ktera byla
Rychsa Mátě geho gedauč s Polstý wywezla zase nawrátil/) pomocy po-
žadal.

A sebrawšse Wogsto weliké/ wrhl Cýsař do Czech/ a blížko k Praze se
přiblížil. Wšak potom strze gednánj Sewera Biskupa Pražského/pokog
mezy nimi přisahau stwrzen. A tak se gedentazdy zase na swé mýsto obrátil.

Ja tohoto Br̃etislawa Prokop Mladenec Rodem z Czech/ žiwotem swa-
tým welice se štkwěl/ a mezy Swatě/wedlé diwůw které se při Těle a hrobu
geho dály/ wloien a počten gest. O tom Daubrauius lib: 7.

Těhož času Borymir Wřšowec mage welikau lřost nad provedenan
wřrutnostj Br̃etislawowau na Kochanowi šreycy geho/vgel do Polsky/a od
tud weliké sšody Czechům činil.

Br̃etislaw chrje se takowých sšod pomstiti/Bez mešťanů Wogsto sebral:
Wšak neypřwé poslal Posly k Razymírowi Králi Polskému/žadage nad

takowý.

takowými Lidmi, kteří potog russy/aby mu spravedlnost učiněna byla.
Razymir gsa Pandobrotivý/cenost a potog milugicý/nechtje takových
lidj wymlanwati/brániti/ ani zastawati/Borymje se třidejři pomocnýky
geho zwěšteri rozkázal.

To když se tak stalo, vničil sobě poodpočinauti / ačkoliw bylby raděgi
nezahálel / a Rytjřskau zmužilost swan w lenost newwozowal: Ale do času
rodyři musylo.

W krátké chwili pak nechtje ho sstěstj w mysli a žádosti gehu opustiti/w
brzee gey potěšylo: Těho přislanowina z Dher/že Dheri pyssnj/Wghrau
Křestianskau pohrdali/a gi zaworhšse/Krále swěho, který ge k tomu wedl/
wyhnali.

Břetislaw těšy se z toho/že mu tak poctiwá a přihodná chwile připadla.

Sebral Wogsko weliké / též také y z Čimec za Penjze pomocy dostal.

A wssat yk mu sstěstj přislo / tak zase Smrt záwistiwá a nestrocená
wssedko změnila a zrušyla / nebo na tu Wognu newygeru / roznemohl se/a
když mu se Wogška w hromadu scházeli, vniel.

Zanechal po sobě pět Synůw/mezy kterěz ležje na smrtedlné Posteli pan-
stwj své rozdělil.

Spitihněwa yakožto starššyho, na mýstě swém w Czechách zanechal / a
mezy druhé Syny Morawu rozdělil.

Wratislawowi, Olomaučj/Rundrátowi a Ottowi Brněnsj a Žnogen-
skj Krag odkázal: Jaromirovi pak který gessě mladický byl a Precep-
torowi poručil/ gemužaby ho pilně učil/ nahradu za gehu práci wykazal/
Biskupstwj Pražské poručil.

Takowé ustanowenij a nebo nařizenij o Statku swém učiniw, vniel:
Gehožto Tělo do Prahy přivezeno/ a w Koste Swateho Wgha pechewa-
no. Byl Pan Walečný/a w každé wěcy welice štěstjny.

O Spitihnielowi Synu Břetislawowu / a gehu vkrutném panowánj.

Kapitola XV.

Ak ykž Otec ustanowil, nařidil, a mezy Syny
Knjžetstwj své rozdělil/ gedenkáždy po Pohřebu na své
panstwj gel.

Spitihněw gsa gessě w mladém wětu/byl welikj m a
vhlawmijn nepřjteleu Národu Čimecnému.

A když toho že gim škoditi mohl dosáhl/ tak se vkrutně
proti nim postavil/že takewy/aby se do třetjho dne žádnj w Czechách dělegi
widěti nedal/přjstnj Dekret a poručenij učinil: A netoliko aby mēl wzhlē-
dnauti na některé osoby/ a gich vssetřowati aneb šsanowati/ ale ani wlastnj
Mateři w té přjčině needpustil/ nýbrž wssedky wěcy gegi kterěz gi naležely/
do Čimec odweztj rozkázal.

Byla gessě gedna Abatyšse Kláštera Swateho Gřj z Rodu rolikěj

z Čimec

z Čimecké Země welmi slawného/wssat ani gi w Czechách žistati nedepu-
stil/ nýbrž zarowen s ginými s welikau pohružkau do Čimce se obrátiti
přimutl.

Jucha ginat Gřka Matka gehu / gsaucy pohrdána od Syna wdala se
za Petra Krále Dherškého: Po gehožto Smrti k giným Synům na Mo-
rawu se obrátila/a w Klášterě Léta/rč. 1059. žiwot swjg dokonala.

Žáget a Dauhramus pjsšj / že Klášter Žnogeniskj založila a nadala:
Ale yk w mnohých wěcech oba se mēlji/ tak y toto nedůwodně zaprawdi-
wau wěc psali: Těbo ten Klášter řadu Premonstratenškého/ založen gest
od Marye Kněžny Českě/ Deery Gindřicha Cysare/a Manželky Kunrada
Knjžete Českého a Morawského. Jakž o tom List gich důwodně swědčj
Gehož Datum Léta/rč. 1190. Očemž w Žrdcadle Margtrabstwj
Morawského/dostatečný důwod toho, přecjstj sobě mēžesa.

Po wykonánj té wěcy/zlž Lide Šatanu rownj/dali spráwu tomu hně-
wivému Panu/žebj Morawané proti tomu reptali/že Čimce z Czech wy-
hnal.

Kterýžto gsa proto hněwem rozpálen/hned se tam geti strogil. A pro-
tož přjstně poručil/ aby co neydeřjwé w Cestu gemu aš k Chrudimj wygeli.

Což když gsau učinili/ wssedky zgjmati rozkázal/a na rozličnā mýsta do
Wženij rozposylal/sam pak se odtud vprjmo do Morawy obrátil.

Očemž vsliſſew Wratislaw Bratr geho/ welmi se vlekl/a neauffagic sy
le své aby mu se w Olomaucy obrániti mohl/ Ondřegowi Králi Vherſké
mu poſpůſſyl/ od kteréhož s náležitau vctiwoſtí a wděčnoſtí přigal byl.

Spitihněw welice toho litowal/ že Wratislaw Bratr geho vgel: Což se
z toho ſameho poznati mohl/ že Manželku geho kteráž byla Těhotná a w
Olomaucy zuſtala/ wděně přigal: Wſſak přeſ to wſſedko Heytmanu Bi
linſkému gi za Wizení odewzdal a poručil.

Rundrat a Otto Bratrů geho naramně se toliťež/ nemagůce žádné Per
noſti kdebý ſe zawřítí a brániti mohli/ vlekli: A tu hned dobrowolně ſe mu
poddali/ kterýmž on ſe ſebau do Prahy geti rozkázal: A yať přigeli ſwými
ge Dwořany zdelal. Otto učinil Lowcem/ a Rundrata Truſſaſem.

To wida Seuerus Biſkup Pražſký/ vhlídaw k tomu příhodný čas/ ſel k
němu, a mluwil tato ſlowa: Geſt te má powinnnoſt ney laſkawěgſſy Kníže/
geſtližebych co neſluſſného/ w čemžby Pána Boha y Lid Křeſtianský vraz
ti/ a zlaupochwalu ſobě tudy činiti měl/ při tobě ſpatřil/ tebe napomenauti.
Jaťož pak to do tebe na ten čas wſſychni wědij/ kterať nekrěſtianský ſobě po
čínáſ: Nebo tu wzáctnau Paní/ kteraž nie nprowinila/ k tomu Těho
tnau/ nenaležitým wžením ſlěžugeſ: Giťo raděgi wſſeligat au vctiwoſt
a laſtu/ geſtližeby gi w čem potřebowala/ prokázati gſy powinen/ a ne tak
wau zuřiwost bez wſſeligatěho gegůho prowinění nadnů prowozowati.

A protož wěz Kníže laſkawě/ kdo takowě ztrápeně žene laſky a miloſt
denſtwij nevkáje/ toho mu žádný dobrý Cílowěk neſchwáſi: Zwlaſt
ſtř poněwadí žádný Pán neimůže ſobě nie wětſſyho a chwálitebněgſſyho za
řiwota ſwého ſpůſobiti a zgednati/ yaťo miloſt a laſtu w wſſech Lidů a ney
wůcegi w poddaných: nebo geſt to gednoho každěho neypředněgſſy poklad.

Takowá a tēm podobná ſlowa/ obſſyrně anim Biſkup dlanau chwěli
rozmlauwal: Očemž w Kronykách Čzeſkých důwodně wyſſano maſe/ čti
ſobě Daubrauium lib. 8. fol. 67.

Pamatugie napomenutí Biſkupowo Spitihněw/ hned tu Paní/ dopuſti
wſſe gi na ſwůg wlaſtní nářad w Čzechách bydleti/ z Wizení propuſtil.

A paklibý kde geti chtěla/ z Komory a ne z Pokladu ſwého Knížetěho
na Ceſtu gi opatřití poručil.

Kteražto poděkowawſſy Knížeti z takowě laſky/ chtěla geti k Muži ſwě
mu do Vher. Ale ztráeſſy ſe na Ceſtě/ to což w žiwotě noſyla potratila/ a
potom na Morawě třetěho dne umřela.

Otom když giſle wědomoſti doſahl Wratislaw/ welice byl ſmutný a za
loſtiwý/ tať že za několik dnů w Pořogi ſwěni zawřew ſe, a mřkam newychá
zege ſedel.

Poſlal potom k němu Ondřeg Král Vherſký/ reſſýc a žádagie ho aby k
němu přigal: Což když učinil/ napomínal ho aby ſe nie neſtaral: Nebo to
co ſe ſkalo, odeſtati ſe nemůže.

A tu mu ſe ſám o Ženu ſtarati připowědel a zakázal. A tak dal mu wla
ſtní ſwan Seſtru Ateledu za Manželku.

Dowědew ſe Spitihněw o takowém ſpřážením Wratislawa s Králem
Vherſkým/ nečekagie toho aby ſtrže moc Vherſkau doſahowati měl paňſtwij
ſwého/ poſlal k němu dwa doſtatečné a giſt přátele/ kteražby ſním o př
mět laſce a Bratrſké miloſti gednali a traktowali/ wvolugie mu ſe wſſedko
což geſt w Morawě měl, zaſe nawrátiti: Což když mu ti Poſlowé wypra
wowali/ gſa toho wděčen welice potřeſſen byl: Ale wſſak tomu wěditi ne
chce/ dokud prwe neſliſſy/ že druhým Bratrům geho co gi wlaſtně nále

ť tak yať mu připowěda a ſe zakazuje/ zaſe zcela a zauplna nenawrátí a
nepoſtaupí.

Spitihněw když mu takowau odpowěd Poſlowé přineſli/ počal ſobě cobý
w té wčey činiti měl/ přemeyſſeti/ totiz máli Morawu mezy Bratry puſtiti
a potog s nimi učiniti: Čili Otto a Rundrata geſtě při ſobě zdržeti/ a dlu
gých vžiwati.

W gehožto takowém přemeyſſením/ (yať Daubrauius lib. 8. páſſe)
uſnul/ a w tom mu ſe zdálo/ že Swatý Wjt k němu příſel/ a zuřiwě ho z to
ho treſtal/ že bezpořebně welit au ſobě nenawíſt a oſſliwost/ yať při podda
ných/ kteraé zuřiwě, vkrutně, a lakomě ſprawowal/ tať tať y v Bratrů/ s ni
miž nebratrſky ale Tyranſky zacházel/ půſobí: Čehož geſtli že nepřeſtane
hrozne pomſty od Pána Boha/ kteraž giž nad nimi byla že newgde/ předpo
wědal.

Probudiw ſe z takowěho hrozneho a ſtraſſiwěho ſnu Spitihněw/ a
prawe zleknutí yaťobyrozumu pozbil/ příſed zaſe ſám k ſobě/ poſlal pro Bi
ſkupa/ gemuž ten Sen y wſſeden umyſl ſwůg wyprawowal.

Biſkup to hned wykládati počal: Kterať welit au laſtu Boží/ že ho wy
ſtřihati w takowém geho prowiněním ráci/ ſpatrowati může/ za to ſe gey
Pán Bůh ſtrže Angela ſwého/ takowým přeſtraſſením k ſobě přitahnauti
ráci/ aby gemu děkowati uměl/ napomínal: Čehož geſtli žeby wděčen
nebyl/ aby ſe zuřiwěgſſyho a příſtěgſſyho treſtání obáwal.

Hned welitá proměna ſtala ſe w takowém Pánu: Wčera byl welitým
laupežníkem a dráčem/ a giž učiněn Dwoý pokornau: A zawolaw k ſobě
Bratrů ſwých Rundrata a Ottona/ zgewně před nimi ſwůg weyſtupet pro
ti nim wyznal/ a tu gich odproſy w/ yaťoſto Bratrům wſſedko co gi w Kolí
byl pobral/ zaſe nawrátí: Morawany kteraé byl dal do Wizení/ wypuſtiti
poručil/ a každému do ſtátku a obydlí ſwého ſwobodně odgeti powolil.

Wratislawa Bratra ſwého/ potom když mu ſe Syn z Ateledy narodil w
Olomaucy nawſtřiwil/ a Sewerowi Biſkupu/ gſa toho ſám přítomen/ daw
mu gměno Děda geho/ Břetislaw/ oſtřiti poručil.

A tať učiniwſſe mezy ſebau potog/ wſſychni Bratrů ſpolečně Biſkupa
Sewera zato proſyli/ aby od Biſkupſtwij Olomauckého puſtil/ a na ſamém
toliko Pražſtém přeſtal: Nebo Dewadeſate Let pořad Biſkupi Pražſtí/
vžiwali Biſkupſtwij Olomauckého.

Gimžto ſe Sewerus/ že toho na ten čas na žádost gegich učiniti nemůže/
wymlauwal/ zwlaſtě poněwadí giž to byla wěc zaſtaralá/ nadto weyſſe ge
mu ſamému pro Kapitulu Pražſkau/ že ſe to učiniti netreſſí.

Ale gſa bez přeſtání od Knížat napomínán a proſſen/ dal gi na to Ru
tu/ že proti tomu býti nechce/ nýbrž že ge Janowi/ za kteraého ſe Wratislaw
přimlauwal/ puſtí.

A w tom ſe Spitihněwem do Prahy obrátil. Tu Spitihněw čím dále
tim wětſſy miloſt a laſtu v lidů ſobě gednal/ gednomu každému zwlaſtě
chudſſým od moſněgſſých chtěli ſe křiwda dítí/ k ſprawednoſti pomáha
gie.

Gednoho času mage Spitihněw na Ceſtu geti/ a giž ſedel na Rom/ příſla
k němu Wdowa gedna wolagic a proſýc za ſprawednoſt/ žalugie na ſtranu
protiwau/ proti ſobě welice moenau.

Spitihněw rozkázal gi čekati až přigde zaſe z Ceſty. A tomu ona od
powědela/ žeby gi to welmi ſtrodliwě bylo čekání/ nebo odklad do té toli
hodiny položen geſt/ kteražby bez gegi weliké ſtřody býti nemohl.

Knjže odeslal gi k Saudcům toho powědomým. Wssak ona s plácem našejkala/řkau: Zle má wěc sauzena bude / gessli že ty, gsa od Pána Boha nám wssem za saudec wystawen/nme sám sauditi nebudeso.

Pohnut gsa těmi gegimi slowy Spitišněw/s sedl s Koně/ a natom Saudu wjce nežli dvě hodiny sedl/a učiniw spravedliwau weypowěd/do Boleslawě gel.

Když se pak přiblizowal den Přenesenij Swatého Wácslawa/do Prahy zase přigel / a tu uhlidal při geho žrobě weliké množstwij lidu/yakž z Králowstwij Čjstého / tak y z giných Králowstwij a Zemij okolních/terčž se pro malost Kostela/mgatz do něho wlačiti nemohli.

Z té přičiny gsa k tomu nábožnau myslj weden/ umjnil ten Kostel rozssyiti.

A tak zbožiw ty malé Kapli/gednu Swatého Wjta/druhau Swatého Wácslawa / a třetj Swatého Wogtcha / daleko ssyřssy stawěti počal/ a w tem třem geden Kostel prostrannj založil.

Wssak mus se to podle mysle a wile geho nezwedlo/ nebo nedokonaw začatého umjnitj swého, umřel/a w Praze od Bratřj s náležitau uctiwostj pochowan.

Tu toliko památku po sobě zanechal / že po takowých zlych swých obyčejich, čím dale tím lepssj býti chtěl.

O panování Wratislawa Knjžete/po Smrti Bratra geho.

Kapitola XVI.

Dchowawssě Knjžata Tělo mrtwě Bratra swěgo / natom se sňesli / a Wratislawa yakžto mezy sebou larsjho/ s wolj wssch Stawjw na geho myslj wolili: Kterjž hned Morawu mezy Bratřj rozdělili.

Ortowi dal Krag Olomaučj/a Kunradowi Kterjž řeč Německau umřel/Brno a Znogmo/panstwj Katalsim přjelitě wykazal. Jaromir třetj Bratr z těch dwau neynladssj/welice se nad tim horssyl a zastawowal/že mu Bratřj mezy sebou nic nedělili/ale tak s nim yakoby ho za Bratra mjtj / ani se k němu přiznawati nechčeli/ učinili.

Wratislaw ho tim oddyl/vkázal mu poslednj wůli Otce gegich/že ho nechčel ginde mjtj / toliko na dědictwj Pánu Bohu odkázaném.

Wčemž kdž Bratřj počali s nim mluwiti/aby dosti učinil wůli Otcow to mu připowjdagie a tim geq bezpečje / že Biskupstwij Pražské/žádnému ginému po smrti Sewera Biskupa giž starého/nemá dáno býti/toliko genu samému: Kterjžto gsa od nich namluwenj přigal od Sewera Biskupa tertium gradum.

Wssak potom mladost geho/proměnila w něm umysl: Nebo prwněgssj ustanowenij zawrhssě/ a potupiw vřad Duchownj/dal se w žiwot Swětjý/ a wsed na Kůň k Boleslawowi smělému Králi Polstěmu upřjmo gel/chtjce při něm raděgi býti Kytjřem/nežli w Wlasti swě Biskupem.

Ale obawage se Wratislaw potomnjch něyatkých škod od něho / spěssně

Bratřj

Bratřj s mnohým Kytjřstwem/aby ho honili/ za nimi wyprawil.

Kterjžto nemohauce se geho dobowiti / Slězsko, Kterž bylo wdrženj Krále Polského/welice hubili a plundrowali.

Boleslaw kdž se toho dowědel/weliké Wogsko sebraw do Čjch se obrátil. Tu kdž se Wogska potkala/musl geden dñjwe wstaučiti/wssak Morawa welikan škodu trpěla/a přjliřně pokážena byla.

Na druhj Kō kdž se zase s wětssj Wogstem Polacy / Jaromira do Čjch wyprawizeti/ a škod swých Kterž gin Čjchowě w Slězsku zdelali/ pomstiti umjnil/Wratislaw bōge se od swých wlastnjch něyakeho wnitřnjho nepokōge a roztržitostj / předessel to štrze giste Přátely/ tak že škody Kterž učinil nahradil/a Sestru Boleslawowu gniénem Swatawu / (nebo mu Atleda Králowna Vheršká byla umřela) za Manželku pogal.

Tu tolikž Jaromir přjmluwau Boleslawowau a Bratřj swých s Wratislawem porowán/Kterjž potom po Smrti Sewera Biskupa Pražského/Stolicy Biskupskau obdřiel.

To se dalo Léta Páně 1065. yakž pořádek Biskupjw Pražských wlazuge.

Mage potom pokog Wratislaw / spomenul sobě Křiwodu/ a nato myslil Kterakby se nad Mstibogem žrobětem / Synem Borssě z Ošeka/pomstiti mohl/ mage k němu od dawnjch časů neljbořt/pro připrawenj do Wženj Arabony Manieřj geho/Kterž byl na onen čas/kdž před Bratrem Spitišnwem do Věer vřkal/ od řeti musel.

A protož omýnil mu dárí Oci wylaupiti/a tu toho wjeti/t kteréz Man-
jeltu geho Pautem železným připínal.

Wšak strze wexstrahu Sewera Biskupa Pražského/ od tatowého welis-
kého a slawného Pantetu/t kterémuž se byl přihotowil/totizt Poswěcený
Kostela Swatého Petra w Městě Bilině/ Města přeč vgel.

Knjže pak nemoha se gínat pomstiti/ Město Bilim wzal/ a dal ge Ro-
yatoru z Wyssenburgta/ zc. Daubrauius lib. 8.

Japanowánj tohoto Wratislawa/ weliký sobě nepotog Gindrich Cýsar
spůsobil: A to z té přičiny/ že mnohé wěcy od předkůw swých Cýsarůw
Kjžmstých Kostelům nadané bral/ a tomu se gemu dobře libilo/ rozdával.

Přitom také táhl se y na Statky Biskupa Kjžmstého/ chytje některá pan-
stwj odnjmáti a rozdávati: Ciehož mu Řehoř toho gmena Sedmý Pa-
pež nigakž trpěti nechťel/ ale psal t Knjžatům/ sěžugjce sobě tatowau wěc
do Cýsare.

Sasfowé tatowého neřádneho předewzetj geho nemohance snášeti/
Léta/zc. 1077. na geho mýsto wolili Rudolffa Knjže Sasté.

Kteréhož kdýž Gindrich Cýsar zabnal a přemohl/hned na to mýsto Gin-
dricha Syna geho/toho gmena čtwtého/za Cýsare wyhlásyli/gemuž Wra-
tislawa Knjže Czeského/ t prozbe a žádosti Otce geho/ na odpor se postavil.

Leopold zase Margrabě Rakaušké/ spuntowaw se s Henrychem a nebo
Gindrichem mladým/ byl Czechům/ činjč sřkody yat a kde mohl na Pomezy
a w Morawě welice syný.

Cýsar chytje se zase pomstiti toho na Papeži/ swolal některé Biskupy/ a po-
ložil Concilium w Městě Brynj/ a tu wolil za Papeže Roberta z Karwenas-
tu/ a dal mu gmeno Klement.

Z té přičiny weliké ruznice a bauky mezy těmi Pány powstaly.

Wratislaw mage aublawnjho nepřjtele Leopolda/ welikau sylawa mo-
eý oto se staral a snažil/ kterakby ho tak aby se nikdy o něj wjice nepokaušel/
spokogiti mohl.

A protož kratičce své Wogaty napomenuw/s nepřátely bitwu začal/ a
na Rakussany/rowně jako prudký Wben gsa wětrem na husté a suché Stro-
mowj hnán/ se obořil.

Sřstj mu hned slaužit počalo: Nebo přemohli a porazili Czechowé
Rakussany/tak že sám Leopold s welikau nauzy s malým počtem lidu swé-
ho/z té bitwy vgel.

Wratislawowých w tom bogi nemnoho zahynulo. Z Rytčstwa a z
Wladyt neppřednějšy/ totiz. Stan s Bratrem swým Radimem/ Gridon
Syn Laučtůw z Borowna/ Dobrohoš Syn Synkůw ze tří Dworůw/ Mi-
rosław z Rowáně/ a Mrazek Syn Weytminarůw z Hawráně/zc.

S welikau slawau a mnohau tořistj Wratislaw se do Czech zase nawrá-
zil/ a potom t Cýsari jakožto wjčtž geti nemešťal/od kteréhož nemalau
pocziwořt a částku Lujické Země/za nadržadu obdržel.

Tu weliká Wogsta které byl Syn proti Otce/ a Otec zase proti Synu
sebral/zastal a spatřil/tato Wogsta w Těmcých weliké sřkody činili.

Otec měl při sobě Knjžata Těmedá/a Syn Francouz a Sasfy.

A kdýž se whromadu sřhli na Břehu Řeky Řhemu/ geden na wyššým a
druhým na nižšým mýstě se položili: Wšak pro hlubokost Řeky/ nigakž
t sobě nesmili: dlahý čas tak leželi. Těmcy Cýsare starého kterj na pjo-
wánj wyššli/ tressiwše na Czechy pomocnjky své/ bitwu s nimi swedli a
mnohé z nich zranili.

Zialowal.

Zialowal Wratislaw Cýsari o tatowau křiwdu swých poddaných/ a žá-
dal aby mu sprawedlnost učiněna byla.

Ciehož kdýž gest Cýsar/ obawagice se aby proto něyaka wěššy nemole
nepowstala/den odedne odkládal: Wratislaw s zlaunysj w welikém hně-
wu od Cýsare odgel.

Toho kdýž se dowědel Gindrich mladšy/ byl welice potěšen/ a protož pra-
wě neřliby ho zase Otec oblonil/ (nebo se ho narámně obawal/) počal ho
žadati strze Posly/ weliké mu dary připowjdagie/ a t sobě namlawagie/
aby Otec opustjce/ geho stranu bránil: A patřliby mu se to učiniti nezdalo/
aby doma w pokogi za ten čas odpočinul: Nebo znoru weliká Wogsta
proti sobě zbýrali: Tak že naposledy Otec od Syna přemožen/yat/ a do wě-
zenj dán/ w kterémž y žiwot dokonat.

Toho času Boleslaw ukrutný Král Polský/ Stanislawa Biskupa Swa-
tého w Krakowě kdýž Mšy Swatou slaužil/zamordowal.

Pro kteraužto přičinu sobě y potomtům swým ozdoby Králowstau zmr-
hal.

A to se dalo podle hystorykůw Polských/ Léta/zc. 1076.

Tehdáž také w Czechách množstwý weliké lidu/ yat Muzského tat Žen-
ského pohlawj/Čárůw a Kauzůw se chýtalo.

Kterých Gerardus Biskup Pražský/ (gehož před tím Jaromírem gme-
nowali) Bratr wlastnj Wratislawůw/ s pomocy geho/ mnoho ztraceti/
některé zřignati/giné spaliti a ztopiti poručil: Kdýž gich bylo sto ztrá-
ceno/ginj bogjce se a tím trestanjm přestraseni gsauce/ od toho wčeny
přestali.

Židůw též toho času nemalo utraceno. Očemž sobě čti Kronky Czeské/zc.

O promienienij Knjzetstwij Czeského w Králowstwij/ což se stalo pro we- likau hodnost Wratislawa Knjžete.

Kapitola XVII.

Mohuči na Sněm kterýž byl Hendrych Cýsar
pro wtworzenj pokoge obecnjho y pro wpořogenj giných
neřadůw w Křestianstwij/ wšsem Knjžatům položil/pa-
matugie na welikau hodnost a zaslauženj Wratislawa
Knjžete Czeského/ a o tom rozmlawánj mage/ to sobě
rozwarzowal/ yaté Kraginy mezy sebau a okolo sebe má/
totižto Czechy/ Morawany/ Lujčany/ od nichž wšdycky nepřjzně mu se po-
třebj sřetiti/ zwlášť kdýž mezy Těmcy bydlej/ a gsau Lide w wěcech
a potřebách Rytčských/z přirozenj práwě zběhlj a sřustnj.

Z té přičiny že lépe se přátelsky t nim wřazati/ nežli w nepřjžen něyaka
a nimi w gůti: Poradil se s Knjžaty/zawolal mezy wšsemi hlasem Wra-
tislawa/ Králem geygmengie: Rozkazaw Gilbertowi Trewerenskému
Biskupu/aby geyw Praze/tak yatž obyčej giné Krále Křestianské Poruno.

Z iij

WRAI

wati/ na Království České pomazal/ a s Manželkou jeho korunoval,
Tu také Gerarda Biskupa po Smrti Jana na Biskupství Olomaučtí
posvětil/ a zase znova s Pražským Biskupstvem pod správou gednoho Bi-
skupa Katedru Olomaučtí složil.

Wšak to zbohacení a to sgednocení těch Biskupství/ Gerarda k veliké
zlosti a peyše přivedlo/ takže proti vlastnímu Bratru svému Králi Če-
skému/ velikou měl nechuť a nelibost; Nebo do Raddy ani do Koste-
la giti nechťel/ Edyž zvěděl žeby tu Král přítomen býti měl.

Což mu z ničehož gineho nepřišlo / než toliko z té prwněgšy nelibosti/
Která se mezy nimi napočátku panování Wratislawowa začala.

Kak gfy o tom weyše četl / y nýže obšyrněgi mezy Biskupy/ o skutcích
těhož Biskupa/ wypsáno nagedeš.

Poslaviw Král Wratislaw tak wzáctně y slawně wšy Zemí České a
Wlasti své / neohlýdagie se na Syna svého Břetislawa/ Bratru svému
Kundrátowi po sobě Stolicy Královské odě azal / a poruci w mu čtyry
Syny své / totiž Břetislawa/ Bořiwoge/ Wladislawa a Soběsla-

wa/ sám potom život svůj dokonat / a w Koste-
le Swateho Petra/ Kterýž wystawěti

dal/ Léta Páně/ r. 1093.

gesti pochován.

O pano

O panování Kundrata kni- žete po Smrti Krále Wratislawa.

Kapitola XVIII.

KDyž Čechové s welskou žalostí pochowali
Wratislawa Pána svého / Kundrata Bratra jeho/ podle
nařízení a poručení / jakožto Krále y syn wřítali: Bre-
ryž toliko Sedm Měsíců / a yati někteří chťegí méněgi
panowal/ a tak wedle takoweho Krátkeho panování své-
ho/ nic wzáctného a paměti hodného po sobě nepozůsta-
wíl.

Zanechaw toliko dva Syny Woldřicha a Leopolda / a mezy ně Brno a
Znojmo na rovně díli rozdělil, wuřel.

O Břetislawowi Knížeti/ Syn- u Starššm Krále Wratislawa.

Kapitola

Kapitola XVIII.

Nzemeyšleli o tom Czechové / kterak a co magi
činili / poněwadž Rundrat uměl / magi pro Břetislawa
který se jim wedle způsobu svého / zdal prudkým a přebli-
žným býti poslali / čili kterého gineho z Bratří jeho za pa-
na sobě woliti.

Alle Břetislaw zvěděl o smrti Střezce svého / sebrav
Wogsko w Vhřích s pomocí Ladislawa Krále Vheršského / na pomezí a
hranice České pospěšně přitáhl.

A tu se s nim na cestě poslowé a Legatové od Země pro něho vyslaní
portali / kteréhož až do Prahy s velikau poctivostí doprovodili.

Když Břetislaw do Czech přigel / mimo naděgi wšech / welmi se Pánem
dobrotivým býti ukázal: Těbo přitom hodowaní a Panterowaní / které
tři dny pořád trvalo / k žádnému Stolu sednauti nechťel / ale od gednoho k
drhému chodje / a některým Pánům připigegic / wšem na sobě wliždně
obyčejce své / ano y že gegich lástawým Pánem bude / spůsob ten ukazoval.

Tamlawali potom Czechové Břetislawa aby se oženil / což on s ocho-
tností učinil / a pogal sobě za Manželku Lukrecygi Ruského Knížete Deeru.

Byl potom veliký pokog w Czechách / mnohým k časnému dobrému / ale
k vližzení a zkáze Duffy gegich: nebo wydaw se gedentazdy w swobodnau
wůli / odstaupili od Pána Boha svého / a od Wůry Swatě Křestianské / ha-
nebného Modlářstwí se chytíwše.

O to když se Biskup Rozmas aby to wykoření mohl / bedliwě staral a
snažil: Předstaupil před Kníže a tato slowa k němu mluwil: Knížemi
loštwé / pomni nato kterak teď nedáwno w Vhřích mnoho zlého pro zmé-
nění Wůry / mnohé wzáctné lidi portalo.

Nadto weyše / kterak Petr a Ondřej Králowé gich / že gsau toho lidu
nenapomínali / a z počátku netrestěc, nepřetrhowali / nýbrž Šatanopě chy-
trosti / moc geho prokazowati dopustili / brozně a nestiasně gsau zahynuli.

Protož y ty tolikéž, gestli že toho za času nepřetrhneš / wšedko zlé na
Králowstwí twé wweđeš.

Wšiffew takowau strassliwau řeč od Biskupa Břetislaw / hned přjssně roz-
kázal / aby ti wšyctni yak Wůzj tak ženy / které Wůru Swatau opustili /
wen z Země a Králowstwí geho wyhnáni byli.

Tu tolikéž Rozmas Biskup Pražský to nariždil / aby Sarátové w Me-
stech / Městečkách / y we Wsech / při Slawnosti Božjho Narození / do gedno-
ho každého Domu Městěnjna y Sedláka / s spjwáním a Swátostmi Cyr-
kewnjmi chodili / a toho pilně šterili / k doby a yakým náboženstwím a weti-
wostj / k libání a neš k ctění těch Swátostj se měl: Ano také gestližeby se
Knížem Swatým žehnagje / prawým Křestianem býti wyznáwal.

A to proto ustanowil / aby poznati mohl / od koho by se yaká newetiwost
tím Swátostem dala / ano také kteréby před ním vstupowali / yako ginij po-
bané.

Ti a takowí wšyctni od Biskupa aneb od Knížete / slusnými pokutami
trestáni býti měli.

Štrogil se potom Břetislaw k Wogně / proti Wladislawowi Knížeti
Polskému / a sebrav Wogsko okolo Hradce / odtud vprjmo do Slézské se pu-
štil / a gsá tam přes dwa Měšyce / od Ržeky kteraž slowe Odra / až do samé

ho Glos

ho Glosowa wšedko wyplundrowal / a potom se zase zpátkem s welikau to-
ristj obrátil.

Wladislaw chytje se takowé škody / kterau mu Břetislaw w Slézské učinil /
pomstati / wysprawil Sercha Heytmána svého Wegwodu Krátonšské
ho / zrodu welice slawného / který od starodáwna vjwá za L. 6 Setery
Tesařské w čerweném Štjtu.

A wedle něho poslal tolikéž Boleslawa Syna svého zstátj dewjti Let /
(očenj Kronyky Polské wyswědčujj) gehož byla porodila Judyt Wrat-
slawa Krále Českého Deera / z plozena z Deery Ondřege Krále Vheršské-
ho. Ti wtrhše s welikými Wogsky do Morawy mšili se št od swých
w Slézské zdelaných.

A zplundrowawše ty Krage až po samau Whtawu / yak z Morawy tak
y z Czech welikau porist s sebau odnesli.

Břetislaw nigatž se na myšl své špokogiti nemohl / dokudžby sobě to
wřchowatě nenahradil.

A protož znouu do Slézské s welikými Wogskem se obrátil / a okolo Ržek-
y Wysy / přjssně štodu zdelal.

Břeh Město a Zámek nad Ržekau Odrau / dal gey k laupežj Ziolnětům
mocy wj / a odtud nedaleko Newý Zámek / daru mu gmeno Kamence /
kterj nynj Ržak / šter gest / wystawěti dal.

A uhned hlas osobe pustil / že se vprjmo k Wratislawi obrátj.

Wratislaw štj sliffce to yak newšpěšněgi mohli / k Knížeti swému o po-
moc poslali: Ale mezy tim než k tomu přjsslo / Knížata yakožto přátel se
porowali.

Břetislaw yakž se domi nawrátil / Wšfawce z Země své wyhnal / a
Štaty gegich k Štatu swému obrátil.

A to z té přjčiny / že gsau wstawěné ržnice / newole a záwist / mezy těmi
dwěma Narody / totiž Czechy a Polaky rozjwáli.

A šteyštagic sobě s takowými částmi Wognami / štrže kteréž těmky w
chudobu wadl / wložil na židy / na Křestiansy berni / tudy sobě z toho néyat
pomocy chřege.

Wyhnal potom Bratří své Stregěné: Syny Rundratowy / totiž Ol-
dřicha a Leopolda z Morawy / a Brno Bořiwogowi Bratru swému wla-
stjmu darem dal.

Zwědew pak že Oldřich a Leopold do Žnogma se obrátili / bezmestěnj za
nimi se pustil: Atežto neaušfagje aby se tu obránti mohli / wtekli se k
ochraně Gotteffryda Knížete Rakaušského.

Břetislaw daw tolikéž Žnogma Bratru / sám do Olomance gel / a tu oče-
kával času toho / kteréhož se s Kolomanem Králem Vheršským / z strany wsta-
nowenj a nariženj pokoge / mezy paustwím gegich šgeri / měl.

Leopold a Oldřich dokud bydleli w Rakusých / kaupili sobě nedaleko od
Morawy Zámek řečený Rax / kteréhožto čisté šgezdy čimili až k Žnogmu / a
tim sobě pomáhali.

Zwědew o tom Břetislaw / a mage toho dostatečnau špráwu / vprjmo do
Rakau gel / a ty študce své z Zámku toho sehnal / a dal gey Gotteffrydowi
Knížeti Rakaušskému / gehožto šestru a Deeru Leopolda Knížete Rakau-
šského / Bořiwogowi Bratru swému za Manželku vsnaubil / a Wselj jim
w Žnogmě wykonal.

Šel potom na low k Stebnu / a tu w noci od néyatého Lorka / náwodem
Wšfawcím / zabít.

Kter yž

Kterýžto morděť / když pod vřetagycím Kůn vpadl / sám sebe svým vlas-
ným Mečem probodl. Očemž w stavu Kytěstém sſyře wyſano máš.

Břetislav dne třetího po té nešťastné hodině život svůj dokonawagie
Bratra svého Bořiwoge / Czechům za pána na svém místě nařídil.

Toho také času vniel Rozmas Biskup Pražský / a na jeho místo wolen
Heřman.

O Bořiwogowi Synu Bra- tislawowu / vlastním Bratru Břetisla- wa zamordowaneho.

Kapitola XIX.

Bořiwog gſa za živobyť Břetislawa Bratra
sweho Czechům od něho za pána nařizen / mage sobě to
od Cýsaře potworzené / s welikau sláwau a pompau na pan-
ství dosedl.

Kterémuž ačkoliw to místo spravedliwé nenáleželo /
wſſak magic sobě mnohé z předních přichýlné / w ſpra-

wowání

wedliwé nenáleželo / wſſak magic sobě mnohé z předních přichýlné / w ſpra-
wowání geho do času žiſtal.

To Pan. wj aneb Králowství ſuſſným právem / jakožto bliſſým a
ſtar ſým O. dříchowi Kundraťowu Synu / přigati mělo: Wſſak on Boř-
iwog mage w mocy Panství téhož Oldřicha s Leopoldem Bratrem a ho /
terej byl Břetislav wen z Země wyhnal / k sobě lahodně přiwabiw / aby mu
překážky w panování nečinili / Krag Žnogemský a Brněnský mezy ně roz-
dělil.

Bylo to dobrodiní zprwopocátku těm Bratřím wděčné / wſſak nedlau-
hý čas trwalo.

Těbo Oldřich wſſedlo své na to wážil / aby Králowství dosáhnutí
mohl.

A tak ſebrau něco Peněz / wprjmo do Řezna gel / a za to Cýsaře aby ſwřg
Detret / který na neſuſſnau žádost a ſpráwu Břetislawowu proti wſſemu
právu učinil / zaſe zruſſyl / welice žádal.

Cýsař ačkoliw dlaugo ſe toho zbraniowal / wſſak potom k žádosti giných /
práva geho dobýwati mu depuſtil.

On hned v některých Knížat / jakoito v Dwořanův Cýsařských / ozna-
mugie gini / že mnohé w Czechách sobě příznivé má / kterjž mu toho přjti
y pomáhati připowěděl / pomocy sobě žádal.

Když pak s Wogſkem svým do České Země wtrhl / žádný ſe nenafel kte-
rýby mu pomáhati měl / nýbrž wſſydni proti němu při Bořiwogowi ſtali.

Což widauce Knížata a Panj / kterjž ho s Wogſky wyprawazeli / me mu
nepoſlauziwſſe / přeč od něho odgeli.

Toho času powſtala newole mezy Bratřimi Syny Wladislawa Heřma-
na Knížete Polského / kterjž byl mezy ně panství za živobyť svého roz-
dělil: Ti nigatž ſe ſpolu ſrownati nemohli.

Boleſlaw ačkoliw mladſſý / wſſak byl od Judythy Deery Wratislawa
Krále Českého z pořadneho Lúže zrozený.

Zbihněw pak byl z Lúže prwněgſſým odporneho: Tomu Bořiwog
Knjze České pomáhal.

Očemž sobě důwodněgi čti Kronyky Polské.

O nešťiestj Bořiwogowu / a o Swatoplukowi Synu Ottona Bratra Wratislawowa.

Kapitola XX.

Swatopluk Syn Ottůw / wzaw neljboſt k Bo-
řiwogowi / myſlil nato / kterakby mohl Králowství Cze-
ského dosáhnutí: A protož obgednaw sobě přátel / ney-
prwé Prahu opanowati vmjnil / k čemuž ne tak mcey ya-
to ſfortelem / ſnadno přišel.

Očemž Kronyka Zagłowa obſſyrně wyprawuge.
Olomanc Bratru ſwěmu Ottowi puſtil / Brno a Žnogmoſtreycum roz-
dal / a ſám sobě Knížetství České zoſobil.

J

Bořiwog

Bořiwog nejprvé do Polšky / a potom k Cýsaři do Němce gel / sřizugie sobě na Swatopluka o takový nesluffný učině a prosý o pomoc.

Cýsař lastawě Bořiwoge wysliffew / rozkázal mu dáti dostatečné Poručení a Listy / přisťně Swatoplukowi poručenie / aby se před nim postavil.

Ti Listowé když zgeroně předewsem čtení byly / Paní některý předněsť y gině Rytěřstwo / neradili Swatoplukowi aby se měl dáwati na rozsudek Cýsařský / zwlastě poněwadž Czechowé magij Práwo a swobody své / mluwíce: Gestliže co má Bořiwog činiti s tebau / nechť toho donia wyhledáwa / žádnému Swobod Českých k šacuňku nedáwagie.

Ljbila sa takowá radda gegich Swatoplukowi. A wssak kdyby poručení Cýsařskému dosti nevěnil / aby ho potom něco horššyho neporkalo / se obáwal: Protož prosyl wssch / aby za ten čas dočud se on nenawráti / Bratr geho za něj spravowal.

Když pak k Cýsaři přigel / nebyl od něho wděčné přiwětán / ale hned pod Stráž dán.

Tu Cýsař Panům tím neypředněššým / který s ním z Czech přigeli přisťně poručil / aby Bořiwoge na Stolicy aneb Kralowstwu geho doprowodili / gemuz y od Cýsaře / proti straně odporne / přidáno bylo Wogsko z Sas.

Proti kterémuž Otto Bratr Swatoplukůw s Wogstem též wygel: wssak pokusyti se nesměgie o něho Bořiwog / teyně w noey ginaw Cestau od Donje / a tu Praze se obrátil.

A když

A když newděčné Pražany proti sobě vhlědal / odstoupiti a do Polšky se jalo / sň obrátiti musyl.

W tom Swatopluk v Cýsaře sobě odpustěný zgednal / wroolw se gissau Summu Peněz dáti / pro kterauz hned Cýsařstý Poslowe za ním přigeli.

Wssak welice chudau pokladnicey nalezšfe / sorwa polowicey té Summy sebral / a w druhé polowicey Bratra svého Ottona w zastawě poslal.

Staragie se pak bedliwě a s pilností oto kterak by mohl Bratra wyswoboditi / welikau Daň a nebo Berni / na Židy y Křestiany / po wssem Kralowstwu vlozil: A sebraw takowau Summu / tak gi dlawho odeslati prodliwal až mu Manželka geho Syna porodila.

Tu hned k Cýsaři poslal / žádage ho aby Synu geho Rmorrem byl.

Cýsař k žádosti geho to učinil / Posla svého na místě swém k tomu wyprawil / a tu summu kterauz mu byl dáti powinen / darowal: A Bratra geho Ottona swobodného propustil.

Czechy když sobě Swatopluk swým důmyslem dowedl / welice toho wděčen byl: Ale yak sfortelně Summy té dostal / tak zase sfortelně Cýsař w to sřěšně treffil / že mu k malému vřitku přisla: Nebo když Cýsař z nabadaň y namlawáný wssch Knížat / proti Vhrům / proto že gsau Němce když wygeli na Weychod Slunce / zle traktowali / wognu zdwýchnauti vmignil / žádal toho pře Swatoplukowi aby s ním tolikéž k té potřebě se wyprawil: W čemž on žádosti geho odeprěti nemohl.

Tu Cýsař s Němcy / po Zemi y po Dunagi k dobýwáný Ostrěhoma se pustil: Swatopluk pak s Morawany / přeplawiwše se přes Rjeku Wáhu / Wytru Město mocý wzal / a lidu / který chřeli Wytru retowati / nemálo porazyl.

Němcy některý gestto s Cýsařem táhli / od Měšce Czerwence až do Měšce Žatý / okolo Řezna se toliko združie / nic nesprawiwše zas se spátkem obrátili.

Nawrátiw se zase Swatopluk do Czech / Regenty a Gubernatory své welice nepořádně nassel / obzwalšfe Wřřowce / nad kterýmiž welikau wřřnost provedl. O čemž sobě čtý Kronyký Daub: lib: 10. fol: 28. Žáget circa Annum 1108. fol: 157.

Vhři nechťjce trpěti takowých Sřkod / kteréz gim Swatopluk w Zemi gegich učinil / sebrawše weliké Wogsko / s Kolemámem Kralem swým do Morawy wtrhly. To když oznámeno bylo Swatoplukowi / sřěšně s Czechy na pomoc Ottonowi Bratru a Morawaniim přispěl.

Gemuž když znáti dali / že Wogsko Vhersté blážto bylo / nechťjce gim dále do své Země dopustiti wtrhnauti / wprějmo se proti nim pustil / aby mohl na nepřátely nepřiprawené a nepřihotowené treffiti / a w prwný vřnutí na ně vdeřiti: A geda tak w noey sřrže les / welice sřkodně treffiw na wěteru zřitedlnicy z Oka sobě wyrazil / a nemoha pro welikau boleš dále geti / spátem se do Olomance k hogený obrátiti musyl.

Vhři magjce spráwu od Sřpehěřůw swých o Wogsku Swatoplukowu a newědauce o takowé přijhově geho / hned do své Země wstupowati počali.

Czechowé tolikéž nemagjce Zlawy a Spráwce / každy k Domu swému se zase nawrátil.

Swatopluk přisřed zase (ač k nedokonalému) k prwněššým zdravý / vmignil s Boleslawem Křiwowššým Knížetem Polšským bogowati: A protož za mnohé služby své / obdržel to na Cýsaři Sindřichowi / toho giměna čtřrtým / že mu sám osobně pomáhati připowjdal / a sebraw weliké Wog-

Bo ze Wlach a z Těmce/vpřijmo s ním do Sléška se pustil. Swatopluk
tolikéž s velikým Wogstem Czechův přitáhl/a nad Říkem Odrazname-
nitau sřodu činil.

Cýsar dostal Zámku řečeného Libusa/Biskupowi Magdeburškému gey
darowal.

Swatopluk též wzal druhý Zámek řečený Greč: Při gehořto dobýwá-
ní/ že mu gedem Rytíř zahynul / s velikého hněwu wniwec gey obrátiti
poručil. Očemž Daubrauius lib: 10.

Tu se hned to Wogsto weliké z Hlohownu vpřijmo/ chýje Města doby-
wati/ obrátilo.

Boleslaw pat Kníže Polst / ačkoliv též weliké Wogsto měl/ wssak ge-
stě očekáwal na Ruffaty / nechawagie (aby sobě trochu powolilo) Cýsar-
ského Wogsta w potogi/ kteréz tehdaž pilně Města Hlohowa dobýwalo.

Hlohowsstij poslal k Boleslawowi prosýce ho za pomoc/ kterauž gini on
w brzkém času/ toliko aby se statečně bránil / a nepřátelům sýlně zatím od-
přrali/dati slibowal.

Když pak Hlohowským/ dotýráným svým wstawicným k Městu/welice
sýlný byli Czechové a Těmcy/ poslal k nim/ žádagýce toliko za pět dnů přis-
měti/ tu gestli že gini Boleslaw pomocy nedá/ nechawasse některých Městia-
nůw Dítěk w základě/ poddati se připowědli.

Přissel Pátý den/ wssak žádné pomocy gestě neměli. Cýsar ro: pome-
nul se na připowěd gegich: Ale Hlohowsstij wědauce že gis blýzko gegich
Pán gest/ smle se Cýsari postawili: Kterýž spatřiw to / Dítěky ty kteréz w
základu sobě dané měl / na Pawězy přiwázawasse / k Ssturmu s nimi bžeti
poručil.

Wssak oni wědauce o zúřiwosti Pána swého / zapomněwasse na základy
swé/ raděgi wolili ge stratiti/ nežli aby sami wssyční potom zahynauti měli:
Protož welikau sýlau odporowali/ a sřodu znamenitau Cýsarškému Wogs-
tu činili.

Cýsar diwýce se takowému gegich odpřirání/ též statečnosti a wěrnosti
kterau Pánu swému zachowali / stratiw mnoho Lidu wzáctného/a sřo-
du na swém lidu nenabytau tu wida / nemoha nic Městu učiniti/ od 30i od-
stapiti rozkázal: Wssak předece okolo Hlohowa se zdržowal.

W tom se Wogsta wssacka Boleslawowi wbrovodu sřihla / s kterýmž
se on pomalu k Cýsari přibližowal.

Nebo ačkoliv namlawali ho Polacy aby bitwu s nepřátely swedl/ ni-
koliv toho učiniti nechťel/ ale protahugie tím sřortelem a zálohami toliko/
Wogsto Cýsaršké/ kteréz nikudy wyraziti se nemohlo/ dnem y nocí odpoči-
nutí mu nedawagie/ welice trápil.

Když pak mocý lid Cýsaršký Polákům odporowati chťel/ Boleslaw wsse-
dy Wsywitol swé wlastní/ tudýby Cýsar měl geti zplundrowati daw/ Wog-
stu swému wstupowati rozkázal.

Cýsar domýwage se tau přičinau / žeby Polacy přestrassemi byli/ wmi-
nil mocý Hlohowa dobýwati / a aby žádného retuětu Hlohowským dati a
tu pomocy přispěti nemohli/ a tēm kterýž k Ssturmu půgdu aby nepřekážel/
Swatopluka s Czechy aby gini odporowali/ na ně obrátil.

Polacy neznagýce žádného sobě odporowání býti sýlněgšýho/ ano y
protiwěgšýho jako Swatopluka/ přemeyssleli oro/ kterakby tomu w cestu
wgýti mohli.

A protož Boleslaw to hned w swém Wogstě promowati rozkázal/ edobý

koliv

koliv zabil Swatopluka / hognými a bohatými dary že darowán bude.

Jan Tista Wřřowec toho se wgal/ awčiniw to čehož Boleslaw žádal/ tak
spěšně z Obwozu wgel/ že od žádného z Czechův/ který Swatopluka sřetili/
žádným sřubem dostýhnaut býti nemohl.

A w tom y od Polákůw retowán: Nebo když přigel k Boleslawowi/ hogs-
ně od něho netoliko Penězy ale y velikým Zbojím darowán.

Gehož potomcy gestě tohoto wětu w Polstě slawný zůstawagi.

Welice Smrt Swatoplukowa zarmautila Cýsare/ a wssacko Wogsto ge-
ho přestrasřyla.

Nebo Czechové wzwasse tělo Pána swého zabitého/ žádnými se prozba-
mi/ aby při dobýwání Města Hlohowa zůstali / Cýsarinamluwiti nedali:
Giniž potom Cýsar odgeti powolil/ a za Kníže/ Otta Bratra Swatopluko-
wa wystawil.

Czechové potom nawrátiwasse se domů/ wssacko to za bláznowsstij a po-
směch sobě počítali/ a wýce Těmciw proti Polákům pomáhati nechťeli.

Když pak přigel do Prahy / Zeman Biskup a Sabian Zrabě/ Wřřodra-
žický Swatoplukowi/ žádali wssackých/ aby zanechagýce Otty/ kterýž toli-
kéž od toho wpuřil/ a swýg hlas Wladislawowi dal/ téhož Wladislawa Sy-
na Wratislawowa za Pána přigali: Což wssyční učinili/ a geho Pánem to-
ho hodným býti wyhlášyli.

Tu Wladislaw počtwě Otta darowaw/ a dšl ten/ který Leopold Bratr
Oldřichůw w držený měl genu daw/ do Morawy ho odeslal.

A když tak Czechové od Cýsare odgeli/ teprwa Polacy statečně na Cýsa-
ře a Wogsto geho dotýrati počali: Wssak s nim bitwy Polní nigať swé-
sti nechťeli/ toliko po stranách okolo nich bžagie/ tak ge trápili.

Cýsar swé napomýnal/ aby yak mohau Polaky hubili. Boleslaw zase
swým poraučel/ aby se statečně bránil / a sřody sobě w swé Zemi dělati ne-
dopauřteli.

Wida pak to dobře Boleslaw / že gest Cýsar přestrasřený/ a za to/ že tako-
wau bez potřebný Wognu/ kteráž mu žádného wřtku nepřinesla/ nýbrž k we-
liké hanbě a autratě gey přiwedla/ se stydel/ wssak toho na sobě znáti nedal.

Gsa od swých přátel Boleslaw namlawán / aby při Cýsari potoge hle-
dal/ připowýdagýce mu/ že to wssacko y gine nadčýmž spokogen bude/ obdrži:
W tom se gini nawesti a namlawiti dal / a ponýžiw se/ rozuměgie že to tak
se státi mělo yak mu připowýdali / nadto weyffe že gis y Zyma nastawala/
Posly swé k Cýsari/ žádagie potoge a přiměti/ poslal a wyprawil.

Ale Cýsar ačkoliv toho wděčen byl/ wssak w tom Magnificenci swau/ a
neobýčegnu y nerozřřřnau chlaubu/ wřazowal.

A hñewage se welmi na Polaky/ podáwal Poslům nepřigemné Condiey.
Teprwě/ aby Zbřhñew do Podřlu geho přigat byl. Druhě/ Polacy
aby Cýsarům Říjmšým na wěčné časy Dan gístau dáwali.

Poslowé wyrozuměwasse takowým weyměnkám/ kterýchž byl Boleslaw
Pán gegich nikoli nepřigal/ ani oni sami takowým nowým a neobýčegným
wěcem nepowěřili/ Zlawami na takowé podání trěřli a wřteli: Cýsar w-
řew gegich sobě řech wěcy lehčá wážený/ yakoby z hñewu/ rozkázal otewřiti
Truhluplnau Zlata/ a poklad kterýž s sebau wzal/ welmi weliký gini wřá-
zal/ mluwýce: Tím ya was protivný Polacy sřotim.

Byl pak w tom Poselstwj nepředněgšý negatý Skarbek Zrabě z Gory/
kterýž wřřwal Erbu starodawných Předkůw swých.

Ten takowě daremný marné perychy a nadutosti Cýsaršké nemoha wytr-

pěti/ sniaw Prsten Zlatý z prstu swého / vwrhl gey do Truhli mezy ten Pos-
klad/ tka: Gdiž Zlato k ginému Zlatu.

Cýsar wida welmi smělý a zgemný žert geho/ zasmáw se/ také swau prch-
liwost w žert obrátil/ a řekl: Zab Dandh. Zakyby řekl: Dikugemei.

Gini Poslowé Towaryšy geho / pamatugíce na slovo Cýsaršlé/ Zab-
dankem Skarbka gmenowali: A tak tim gmenem w Polště yw giných
rozličných Kraginách potomcy geho až podnes se gmenugí.

W Slezště kterešto Knížetstwu před tim k Koruně Polště náleželo/
nacházegí se gestě potomcy toho Rodu a Erbu/ Páni Posadowští: o nichž
na swém místě čísti budeš.

Když se Poslowé od Cýsare zase k Boleslawowi nawrátili / wšedku tu
wše oznámili nepominuli.

Kníže se diwiti počal / žemu Cýsar takowé Kondycy/ yakoby gey práwe
přemohl/ podával: Těc nato nepanratugie/ že Dubia est Martis alea.

Protož umínil sobě takowý pokog/ kterebož strže přijeti dosáhnutí ne-
mohl/ mocý učiniti.

Snedzewšech stran nedopusťw se Těmcům ani vřázati/ wšeligatými
těžkostmi ge trápit počal: Ktožšto bogúce se nýakého těžšého trápení/
namluwili na to Cýsare/ poněwadž gíž Syma nastawala/ aby do giného čas-
u Wognu tu odložil.

A když w hauffu Těmcy k Wratislawu táhli: Boleslaw za námi / ze
wšech stran na ně dotýragie a ge sužugie / pospíchal.

Těmcy pro čerstwost a prudkost Konj/ Polákům ničímž špoditi nemohli:
Kteržšto s welikau žádostí Knížete swého/ aby bitwu s nimi swedli/ prosyli/
wšak gim toho/ času a místa k tomu přýhodného očekawagie/ powoliti
nikolím nechťel.

Po dlanhém potom dotýráni na Wogsto Cýsaršlé/ widauce že gíž Těm-
cy zemdeny byu/ a vhlidaw šýreke Pole k potkání přýhodné / krátce swé
napomenutí/ bitwu gim začíti rozkázal.

Těmcy domnřwali se že toliko podle prwného obyčaje strážiti ge chře-
gi/ obrátili se k nim: Polácý pak kromě wšy naděge gegich / bitwu s nimi
začarosse/ od Wýchodu Slunce až do Poledne sobě statečně činíc/ s nimi se
poreptali.

Alle že gim Těmcy welice sylní byu/ a pořadně se zšýkowali/ práwe ya-
kobý naněyakau žed dotýragie/ nigakž pro mocnost Zbroge gegich/ Wogsta
Cýsaršleho rozraziti nemohli.

Boleslaw okolo swých bēhage hlasem gich pošylniowal / a tu kde widel
mole nepřátelům býti / pomocy a pošylku dodawagie / aby gedentáždy na
swau powinnost pamatowal/ prosyl a napomínal.

Naposledy Slezácý kterýmž šlo o gegich wlastní Grunty/ zšýkowawšse
se wskočili mezy Těmce/ a rozrazýwšse ge welikau statečnost a sylnu swau/
ochotně se obracugie s welikým křtem a statečným na ně dotýráni magie
a postrauných swých Rot pošylněni/ nigakž se gim zase sprawiti nedawšse/
ad Těmcey wjězřyli/ a ge napořad mordowali.

A ačkoliw gestě Polákům w mocý dosti sylní byu/ wšak vhlidawšse
swých po zadu welmi mnoho zmordowaných ležeti / strach na ně nemalý
přišel/ tak že vřětati počali.

Teprwé Cýsar nigakž nemyslic aby se Wogsto geho nēgak zase sprawi-
ti mohlo/ těch pokladůw kterýmž Polácý přemocy chřel/ wšech zanechaw/
přec odběhl. A tak gšau Polácý gíž naposledy ne walný bitwu/ ale toliko

honě

honěním Těmce bili a mordowali: Kterýchž ačkoliw welmi mnoho na
placu zůstalo/ wšak tolikéž gich weliký počet zřímali.

Těm Boleslaw podle staru gednoho každého znamenitanu poctiwost či-
niti/ y we wšem ge dostatečně chowati poručil.

W té bitwě nemálo též Polákůw zahynulo/ ale mnohém wíce/ yakožto
těch kterých bez Zbroge byu/ raněných nalezeno.

Pole to Těm mrtwých/ na něž těžko dobrému Cžlowěku pohlediti přichá-
zelo/ plně bylo.

Mezy kterýmž Polácý toliko swé wybrawšse pochowati dali/ a Těmcům
tak ležeti nechali.

K těm Těm mrtwým množstvě weliké Plůw se zběhlo/ tak že s wel-
kau těžkostí kdýž z Wratislawu a nebo do Wratislawu njmo ně geti chřeli/
několik gich na Koných pospolu se sebrawšse/ bezesřkody prognžditi sowa
mohli.

Z té přičiny to místo yak od Těmcůw tak y od Polákůw gšauy Plým
Polem nazwane/ až po dnes se gmenuge.

A e my opustiwšse Těmce a Polácý / owěcech a štucých Čestých/ psá-
ti budeme.

O Wladislawowi Králi Če- stem Synu Wratislawowu a o štěstí y neštěstí geho.

Kapitola VI.

Po kogi Wladislaw w Knížetstwu swém swé
nepřátely / těm pak které k sobě přýchylné býti znal/ wšeli-
gak lástau to nabraugie / domnřwal se že na té Stolicy/
pokogně žiwot swúg dokonati mocý bude: Wšak njmo
naděgi swau/ w tom gest omýlen.

Těbo nemyslic na to/ aby Soběslaw Bratr geho mlad-
šý/ proti němu se postawiti měl: Kteržšto bez wšeligatě sobě dané přiči-
ny/ wšlšew toliko že Botiwog negša dosazen na Knížetstwu/ od Cýsare gest
pohrdán a do Wžení dán/ k Boleslawowi se přimřšl/ a do Polšky obrátil.

Zgednaw pak sobě při tání Boleslawowi Knížeti Polštem pomoc/ spolu
s nim do Čech gel: Wšak prwé Boleslaw poslal Posly swé k Wladislawo-
wi/ napomínagie ho přátelsky / aby Soběslawa Bratra swého ná milost
přigal.

Toho práwe času Wladislaw Paním swým weliký Panter učinil: Kte-
rémuž kdýž Morawane znáti dali / že se Polácý s welikým Wogstem do
Čech šrogú/ hned Posly s tau odpovědy zase wyprawil/ že gest Soběslawa
od sebe newyháněl: Alle on sám pro swúg zly učinek/ zabíw přýtele swého
dobřeš/ dobrowolně gest ugel.

A z té přičiny že gest tolikéž v něho Bratr Boleslaw Knížete gegich/ kte-
rebož gestliže do dila Wcownšleho přýgme/ on též že s Soběslawem učiní.

A tu se hnedty yakž neyšpěšněgi mohl/ na Wognu proti Polákům hoto-
wil/ a sebraw Wogsto/ až k Riece Cydlině pospřšyl.

J uq

Boleslaw

Boleslaw nemoha nie krze posly obdrzeti / v přjmo do Czech wtrhl / a škody na Pomezí weliké činil.

A přiblíživ se k Wogstku Českému / v Wsy kteraž slowe Ludo / nad samau Rjekau proti Wogstku Českému se položil / a to Boleslawowi na dobré zdání pustil / nebo aby se s Wogstem sám přeprawi / a nebo gemu se přeprawiti dopustil.

Wladislaw přigal to podání / co se pak tu dále zbehlo / čti w Kronykách šýfegi.

Čáget přjše ze Polacy od Czechůw poraženi byli: Polské pak Kronyky gináče o tom zmjntu činí.

Druhého potom Roku přigel znou Boleslaw s Sobeslawem do Czech / a tu pokog mezy Knížaty učinil.

Léta Páně 1112. Gindrich Cýsar wolený / toho gměna Pátý / Syn Gindricha čtrvrtého / kdýž na Korunování do Rjma geti měl / žádal Ladislawa aby se s nim wyprawil. Kterýž pro slusné přjčiny toho učiniti nemoha / gemu se wymluwil: Wšak na swém místě / Wladislawa Syna Břetislawowa / wlastního Streyce swého wyprawil.

Ten nawracugic se zase spátkem / weliké dary od Papeže Kostelu Pražskému / s sebou přinesl.

Toho právě času Wladislaw spolu s Sstefanem Králem Vheršým / chrýce mezy sebou pokog učiniti / v Potoka řečeného Olssen se saeli: Wšak

mylio

místo učiněného pokoge / přjčinau zlych a nepokogných lidí / (očemž obššyrně w Kronyce České wypsáno máse) s trwawým Bogem se rozgeli.

Který pak Člowěk té bitwy přjčina byl / z rozkazaný Krále Sstefana utrutně gest zamordowan. O tom sobě čti Čágeta w Listu 164.

W té bitvě Erb Gindřowí Mlynáři z Daupowa Synu Stančowu gest nadán.

Kterýžto s welikan pochwalau od Wladislawa Knížete do Stawu Ryčského přigat gest.

Jakž o tom obššyrněgi při Rodn a Potomečy Erbů toho w Stawu Ryčském wypsáno máse / kde o Páných Daupowčy a Budowčy čisti budese.

Dotčeného Léta / 12. Čáget Zystoryk Český / za panování téhož Wladislawa weliké Země Čtesený wyprawuge.

Léta potom 1118. znamenitá a weliká Powodeň z násylných deštiůw Měsíce Srpna se strbla / takže Rjekta Wlhwawa welikan škodu zdelala / a domůw y Kostelůw kteraž nad Wodau byli / mnoho pokazyla.

W Whtých toho Roku weliká newole mezy Bratry Sstefanem a Almušem powstala.

Toho potom Sstefan / wyzwědew proti sobě geho zly wmysl / oslepiti dal.

Roku potom 1119. Měsíce Srpna / we Čtwtetek před wečerem v Wígilj Swatého Jakuba Apostola / byl weliký Wjtr / a škody znamenité učinil: Očemž sobě čti w Čágeta List 165.

Léta Páně 1121. weliký hlad w Czechách pro nevrodu Čáget wyprawuge. Nebo od Swatého Pawla na Wjru Obracený až do Swatého Wjta / žádný dešť nepršel. Potom wždyčy wstawičný deštiowé byli / takže co po suchotě zůstalo / to dešť pokazyl.

Ta druhé Léto zase / byla weliká hognost wšeho w Czechách / totiž Wj. na y Obilj / a k tomu léto náramně teplé / takže Czechowé neměli sobě čim piwa chladiti.

Očemž Čáget fol: 166. wypisuge. Toho také Roku Zámeč Donjn / podle smlawy s Cýsařem učiněné / Wladislawowi nawracen.

Léta potom 1125. umřel Wladislaw / a w Kladrubech w Kostele Panny Marje / kteraž sám wystawiti dal / pochowan.

Zanechal po sobě třj Synůw: Wladislawa / Gindricha / a Theobalda. Od tohoto Theobalda až po dnes potomcy zůstawaji: a přjšly se z Ryzmberka / z Sstihowa a z Stály.

O nichž w Stawu Panstém obššyrněgi čisti budese. Čáget tolikéž od Gindricha potomky pořáda. Očemž sobě čti w Kronyce geho na Listu 197.

O Sobieslawowi Knížeti / bratru Wladislawowu.

Kapitola VII.

Po Smrti Wladislawowé/ Soběslaw Bratr
geho na Stolicy Knížetcy anebo Královskau wolen/ a s
welikau poctiwoſtj a wděčnosti odewſſech Starwů Mě-
ſyce Měge doſazen: Toho Léta kteréhož Wladislaw
umřel/ kdýž pokog w Czechách byl/ w Středn po Swatém
Duſſe Měſyce Čerwna/ znamenitě weliký Sněh ſpadl/
tak je při horách vkrutná žyma byla/ kteraž Winnice a ſtěpy wſſecky po-
kazyła: Nebo mrazowé welicý až do Swaté Trogice trwali.

Téhož Léta a Měſyce/ Gindrich Cýſar nezuſtawil po ſobě žádných po-
ſonkůw/ umřel/ a w Speyru pochován.

Sprawoval Stolicy Cýſarſkau Dwadeci Let. Po gehoito Smrti
wolen byl Lotharius druhý z Rodu Knížat Saſkých. A panował Let
gedennácte.

Léta Páně 1126. welikau žymu/ tak je od vkrutnoſti gegi Lidé mřeli/
háget žyſtoryk wyprawuge. Toho času Otto Margrabě Morawſký/
s pomocy Cýſare Lotharia Wogſko ſebrał.

Alle Soběslaw s ſwými Czechy Němcům doſtatečný odpor činil/ tak že
y Otto w té bitwě zahynul. Jakž Kronyka Čeſtá wkaže.

Wſſe toho Roku/ Soběslaw ſgěwſſe ſe w malém počtu v Brodu Vher-
ſkého s Steffanem Králem Vherſkým/ pokog mezy ſebau a panſtwům
ſwým učinil.

Potom

Potom Léta/ 1128. narodil ſe Soběslawowi Syn/ kterémž Lotarius
Amotrem byl/ a dáno mu gměno Soběslaw.

Toho Roku Czechowé geli ku pomocy Steffanowi Králi Vherſkému
proti Řekům.

Kteréto porazymſſe/ ſlawu a poctiwoſt welikau obdrželi/ a nemalan-
tořiſt s ſebau do Země ſwé přineſli.

Byl nad nimi za heymana uſtanowen Kníže Swatopluk/ kterýž na-
wraťow ſe z té Ceſty/ gſa od žymnice ztrápen/ čtvrtého Měſyce umřel.

Léta/ 1130. Soběslaw weliké nebezpečnſtwý při zdrowý ſwém trpěl.
Očemž ſobě čti v hágeta Liſt 172.

Léta potom 1131. Baldwinus Král Geruſalemſký umřel. Po němž na
tu Stolicy wolen geſt Král Čiwtřý/ Sulko hrabě Andegawenſké.

Za žiwota tohoto Soběslawa Léta/ 1132. Tlazeťtý po Welikénocy/
weliké žromobitj a bleýſtáný w Czechách bylo. Wěz na Koſtele S^o Wý-
ta žrom zapálil/ wſſak Koſteli žádná ſškoda ſe neſtala: Ten Č heň ža-
dným ſpůſebem vhaſſen býti nemohl/ až ſám od ſebe přeſtal.

Potom Léta/ 1134. Měſyce Liſtopádu/ welicý Wětrowé w Czechách
byli/ tak je Domy w Měſtech y we Wſech a Děwů w Leſých zwywraceli/
Stodoly rozmetali/ a ſškody neabytě učinili.

Léta/ 1137. Cýſar Lotharius umřel/ do Brunſſwegtu wzeſen/ a tam
pochován.

Po něm druhého Roku/ wolen na Cýſarſtwý Kunrad toho gměna třetý
Kníže ſſwabſké.

Typak wſſecký wěcy/ w ſtutku za tehož Soběslawa Knížete Čeſkého ſe
dali. Kterýž potom Léta Páně 1140. umřel.

O Wladislawowi Synu Wladislawowu.

Kapitola VIII.

Wladislaw Syn Wladislawůw/ po Smrti So-
běslawowěna/ geho mýſto/ wſſak w roztržitoſti geſt wo-
len: Nebo někteří chřeli mýti za Pána Rundrata Syna
Leopoldowa/ wlaſtnýho Bratra Wratſlawa neyprw-
něgſſýho Krále Čeſkého Wnuka/ který s nemalým wog-
ſtem z Morawy na pomoc ſwým domácým do Czech
byl přigel.

Wladislaw z Teobaldem Bratrem ſwým/ w Praze ſe zaručeli/ gimž Cý-
ſar Rundrat s welikým Lidem ku pomocy přispěl/ a Morawany přeč za-
hnal.

Mage pokog Wladislaw/ ſſeſtý mu weliké ſlaužitj počalo: Nebo ſkrze
widěný gednoho Kněze/ yatž háget přſe/ oznámeno mu bylo/ že s Ma-
nělkau ſwau Gertrudau/ mnoho žlata ſamoroſtého na Wrchu Gi.owem
naleztí má.

Kterýž poſlaw nato mýſto/ tak mnoho žlata nalezl/ že wážílo čtyřmecý-
ma Centnyřůw.

Potom

Potom Léta 1149. wyprawil se Wladislaw s počtem lidu výbor-
ného z Čech / ku pomoci Králi Gerozolimitánskému proti Babilonským.

Anařdíl Wogstu swému za hejtmány Gindricha Bratra / a Spiriňné-
wa Syna O'drichowa Strejce swého.

Správu pak w Čechách poručil Theobaldowi Bratru swému nej-
mladššymu.

Přigew Wladislaw na to místo kde se Wogsta strhowala / welikau sta-
tečnost nad nepřátely Kříže Swatého provozugie / wprawal.

W nebytnosti pak Wladislawowé w Zemi / Soběslaw Syn Soběslawůw
pilně se o to staral / kterakby Stolicy Knížecí opanowati mohl.

Alle Theobald byl w té přičině opatrný / nebo sebrav nemalý počet Lidu
Rytířského / do Krage Plzeňského proti němu se pustil / a lid geho rozehnal
Soběslawa gal / a na Zámet Přimdu odeslaw / do přijezdu Wladislawo-
wa pilně hlídati poručil.

Když se pak Léta 1150. Wladislaw zase domů z Wognynawraco-
wal / Spiriňnéwa Strejce swého / pro neposlušnost geho na té cestě / do wě-
zení dáti gey rozkázal.

Ta tu potom Wognu Gerozolimitánska / aby nepřátely Kříže Swa-
tého bogowali / mnoho Panůw od Zén / tolikéž y mladencůw do Země Swa-
té / na druhé Léto wygelo.

Léta Páně 1153. Byla weliká hognost wseligatého Obilý w Čechách /
a toho Roku Wladislaw se zase oženil / pogaw sobě druhau Manželtu gme-
nem Girtu / Sestru wlastní Ludwika Landhrabě te Hešského.

Léta potom 1159. Wladislaw na Království Česté w Rězně Koru-
nowán. Odkudž potom k vůli Cýsaři / Medyolánu s Wogstem táhl / a
tam s welikau sláwau Rytířstwa swého / statečně sobě proti nepřátelům Če-
ským počínal.

Začez hogně y s mnohými Rytíři swými (čehož gestě památka žiwá a
nesmrtedlná potomkůw gich až posawád nese /) od Cýsaře gest darowan.

To ač w Stawu Rytířském obššyrně a dostatečně wypsáno gest / ale y tu
to krátka zmiňka o tom se učiní.

Nejprwé Odolanowi z Chyso / dal Cýsař za Erb Sstít bílý / a na něm
Modrý a nebo Plavý Sstřich na spůsob Wody. Proto že on nejprwé k
Medyolánu přes Rjeku Brod nalezl.

Bernhartowi Synu Soběslawowu z Hodegowa / rozkázal Zlateho Ka-
pra w Modrém Sstřitu za Erb vjíwati. Proto že on s Odolanem do té
prudké Wody skočiti šiněl.

Gettichowi Synu Hruzowu z Chausnita / na budaucý pamět skutku swé-
ho / Zlatý Ržebtět w Modrém Sstřitu za Erb nosyti poručil.

Dynowi Synu Boleslawowu z Strazistě / Ruku celau s Mysstau a
Plechowicý / a na drží Meč swětly na Čerweném Sstřitu / nosyti přikázal.
A to proto / že před očima Cýsaře Frydrycha / gednoho z Medyolanských vho-
nim rozpořil.

Girškowi Trossykému / bílau Ruku / a na drží swětly Meč w Zlatém
Sstřitu za Erb dal. Proto / že se tomu sám Cýsař díwal a nato patřil / y ať
on Wlachy w té bitvě swým Mečem mordowal a rozháněl.

Benessowi Synu Hrozkowu z Lubna / Sekern rohatau Stržbrnau w
Čerweném Poli / vjíwati za znamení Rytířské rozkázal. Proto / neš on
statečně Dvěte w Wěze Nramorowé wyselal.

Gessowi Synu Kotančowu / kterýž předessle Erbu vjíwal / rozkázal
na helmě nosyti půl Zlateho Roně s Čerwenau Vzdau.

Samému pak Wladislawowi Králi (očemž háget na Listu 292.) dal
Korunu Cýsařskou / a Království geho / na znamení té znužlosti / Lwa
bílého o dwau Wcasých w Koruně Zlaté na wěčné časy vjíwati poručil. A
nad gine wšedy Dary / Císyc Hřiwen Zlata darowal.

Znowu potom zase Léta / 1162. Cýsař k Medyolánu se pustil. K kte-
réžto potřebě Wladislaw Theobalda Bratra a Frydrycha Syna swého wy-
prawil: Ti obdržewš se tam před ginými národy welikau poctiwoř / a zna-
menitými Dary a s Sláwau do Čech se nawratili. Očemž nižegi obššyr-
ně čísti budeš.

Léta / 1164. Když po Smrti Geyzy Krále Vheršského / Ssteffana Sy-
na geho / Ssteffan Syn Ssteffanůw z Království wyhnati chtěl / tu Wla-
dislaw se dwěma welikými Wogsty / magic sám pod swau mocí Čechy / a
Frydrych Syn geho Morawany / na pomoc mu pospřšyl.

A učiniw mezy těmi Strejcy smilauwu / spolu s nimi proti Králi Rže-
skému se pustil.

A tam tolikéž potog utwrdiw / žádal potom Cýsař Ržedý wnuku swému
Petrovi / za Manželtu Dcery Frydrychowý / Synu Gindrichowu y to ob-
gednal / y ať z to háget wypisuge dostatečně / a pak se přátelsky rozgeli.

Léta Páně / 1165. Helena Kněžna Čestá dcera Frydrychowa / poslá-
na

na byla s Posly Cysare aneb Krále Císařského do Konstantynopole.

Tu wyprowázal Frydrych Berka Ostrwec/ kterýž tak gmenován byl pro to/ že dwé Ostrwi za Erb nosyl: Očeniš gsy weysségi za panování Jaromíra Knížete Císařského čel.

Léta/ r. 1168. Byl veliký Mor w Czechách/ od Měšce Dubna až do Lískopádu bez oblevování/ trwal. Toho také roku strassliwá znamení na Těbi se ukazowala.

Druhého Roku potom ukázali se tři Slunce gednoslepné swětlosti/ a wšedky na dwé hodiny pořád stály/ potom se wgedno spogily.

Léta/ r. 1172. Králowna Bítka gednagie sobě zase lásku v Lidí kterých byla zbawena/ proto že Těmce proti vůli wšech za Biskupa na Stolicí Biskupstwu Pražského dosadila/ Most Kamenný přes Rýčku Wlhtawu wstawi dala.

Byl veliký požog a hognost toho Roku w Czechách/ nebo se platil Strych pšenice za 4. groše/ Žito za půl třetího groše/ Sečmen za dwanácte Peníz/ Owsa za pět Peněz/ Hráchu za Deset Peněz/ Slepice za Šest Peněz/ a Kuře za dwa Peníže.

Toho také Roku/ Kostel w Czechách mnoho wystaweno/ Zlata hognost se nacházelo/ a do Komory Králowské podávalo.

Hognost wšeho byla veliká: Wšak hromobití w Městech y we Wsedch znamenitau škodu činilo.

Těbo Kostel Mělnický/ od té nešťastné příchody shořel.

Wše toho Roku/ veliký nářik Křesťané w Geruzalémě trpěli.

Léta/ r. 1173. Král Wladislaw pustil Synu swému Králowstwu Císařské: Císařské dyž se Cysar dowěděl/ že se to bez wůle geho dalo/ těže to nesi: protož poslal k Wladislawowi poraučegie mu/ aby y hned Soběslawa z wězení propustil/ se třidceti neypřednějšími Pány/ k němu geti nemeskal.

Wladislaw znaie to/ že vpadl w nemilost a nelásku Cysarstwu/ opustil Zemi a Stolicí swou/ do Těmce na Zámek řečený Meer/ kteréhož po Ženě dostal/ se obrátil: A tam toliko čtyry Měšce žiw gsa/ žiwot swůj dokonat. Panowal w Czechách Tridceti a pět Let.

Zanechal po sobě s dwěma Manželtami pět Synůw. Totiž s Gertrudau Kunrada Cysare Deerau/ Frydrycha/ Albrechta/ a Swatopluka. Těž Deern Anětku/ kteráž se potom do Kláštera dala.

Od Bítky pak druhé Manželtky geho/ zůstali dwa Synové/ Wladislaw a Přemysl.

Soběslaw pak gsa z wězení propustěn/ w přímno k Cysari pospíšyl.

O Soběslawowi Synu Soběslawa Knížete/ Bratra vlastního Wladislawa toho gmena prvního Císařského Knížete.

Kapitola IX.

N Dyž Král Wladislaw z Czech vgel/ a potom w kratkem času vntel Soběslaw/ s pomocí Cysarstwu do Králowstwu Císařského přigel/ a tu hned nad nepřetely swými mšiti se počnagie/ Šturma heymana na Janu řečeném přimdi/ kde byl w wězení držán/ sam swau vlastní rukau zbil: Brzy wšak takového swého nerozřádného a zleho učinku litowal.

Poslal potom Wogsto do Wlach na pomoc Cysari proti Longobardum/ kterémuž Oldřicha Bratrance swého za heymana wystawil.

Ale Czechům se tam pro gegich neposlušenstwu a zlu správou zle zvedlo. Očeniš sobě čti w Kronyce hátkové.

Chťe sobě pak Soběslaw wíce pokladu přimnožiti. Sebral Wogsto/ a s ním w přímno do Rakaus proti Gindrichowi Margraběti se pustil/ kde velikého bohatstwu dostal.

Wšak yatz Brzy odgel/ dwognasobný mu škodu Gindrich Margrabě Rakauský/ popálil wšy města a Wsy/ w Morawě učinil: Kterýž spásem se na Rakusany obrátil/ a právě až po samý Dunag/ wšedku Zemi gegich zlapil a zplundrowal.

Gindrich znou na Morawanech/ škody své byby se rád mštil/ wšak nešťastný geho w to wtrácelo: Těbo padl s ním Kmí velmi těžce/ a nobu

mu zlámal. Od čehož on dlanau chvilu stonagie/forwa žiw žůstal.

Když se tatowé roztržitosi a neswornosti mezy těmi Knížaty daly/ Čy-
sať se proti Soběslawowi/že sobě tak plasse počínal/welice popudil: Nebo
magic málo na tatowé nepřizni/s Rakussany/y wlastníj poddané proti so-
bě pozdwihl/ tak že čím dále tím wětšy nepřizni a nelastu v Čysaře sobě
působil/až naposledy nemoha žádnau prozbau ani přimluwu nic sobě v ně-
ho obdržeti/ ani k Čysaři geti nesměl.

Toho času Frydrych wysgmenowaný/Syn Krále Wladislawa/gsa při
Dwoře Čysařském/poctiwě rozšaffně a mandře sobě počínage/pilně a wěr-
ně službu Čysaři wykonáwal. Strže což y k weliké lásce v Čysaře přissel.

Soběslaw powadiwše se (gsa prwe w nelasce v Čysaře) s Rundratem
Knížetem a neš Margkrabij Morawským/Wogsto proti němu sebral/
a sšody na Morawě činiti počal.

Rundrat zase zgednaw sobě v Gindrichu Markhraběte Rakaušského pos-
moc / statečně Soběslawowi odpýral.

Alle Čysař nemoha delegi tatowých neřádů Soběslawových trpěti/Bez
prodlewáníj Frydrychowi Wladislawowému Synu / Lidu nemalo dal/a
do Czech na Stolicy Otceowskau ho odeslal.

Kterýž zahnam Soběslawa/pokogně na Králowstwj swé dosedl.

O Frydrychowi Synu Wladi- slawowu.

Kapitola X.

Dostaw Frydrych panstwů Otce swého / hned
pro Manželtu swau Alžbětu do Altenburku poslal. W tom
potřeba Čysaři weliká nastala do Wlach geti: Protož k
Frydrychowi posly wyprawil / žádate ho aby s nim gel:
Což Frydrych bezmiesťam učinil.

Toho když se dowědel Soběslaw/sebraw něco lidu/při-
táhl ku Praze/ale Pražané přispowědi geho neposlauchagie/ zmužile mu od-
pýrali/zachowáwagie wjru Frydrychowi Pánu swému statečně.

Potom dowědew se toho Frydrych/hned pospýšsýl do Czech/wšak ffor-
telně wyspěhowán od Soběslawa: Nebo mu cesty zastočil/ a záseky zde-
law/y něco Němcůw pobil/a giné rozebral.

Sebral zase Frydrych Lid swůg rozplášený/a wzaw sobě na pomoc Kun-
rata Kníže Znojemské/znowu se s Soběslawem sgel/a bitwu s nim swedl/
kteréhož wítězně porazyl/takže toliko sám forwa vtekl.

Po některém času pohrdali Czechové Frydrychem Králem/a Kunra-
ta sobě na geho místo wolili/ ale Pražané statečně při Frydrychowi stali/
aniž ho opustiti chtěli: Potom přinuceni odewšy Země gsauce/ museli k
tomu dowoliti/ ale Frydrych od Čysaře byl tak retován/ie na swé Stolicy
žůstal/a Kunrad do Morawy odgeti/ y na swém dlu přestati musýl.

Léta potom 1183. Frydrych Kníže myslie žiwot swůg w pokogi doko-
nati/počal Prahu rozšřowati/ w tom na žádost Čysaře/k němu do Němec
se odebral: Dowědew se toho Wacław Syn někdy Soběslawa starého/syna

Wra-

Wratilawowa / s Oldřichem Bratrem swým sebrali něco lidu z Vher/z
Morawy a z okolních Kragin/táhli do Czech: Ale Alžběta Manželtka Fry-
drychowa/s Pražany statečně gim odpýrala.

W tom Frydrych opactený s lidem přátelůw swých nawracowati se po-
spýchal/kteréhož Albrecht Biskup Salepurský předgel/a tak odehnali oba
dwa protivníky swé.

Frydrych toho lidu s kterýmž byl přigel / přes Zymu nerozpustil/ ale po
Městech gey rozdělil: 3 Jara pak spogiw gey s Czechy/ poslal Wogsto do
Morawy proti Kunratowi s přemyslem Bratrem swým / kterýž ho také
s Vhry a swými Morawany w Orduňku swém očekáwal.

Tež Frydrych se welnu staral o Bratra Přemysla/aby tam k něyaké ško-
dě nepřissel: Ale Přemysl učinil tomu žádosti/co mu bratr byl poručil: neš
zwědew zagisto ie Kunratowi lidu wjcegi přibýlo/s welikau kofistij wra-
til se do Czech/ostupugie na ten čas tatowé mocy.

Potom z Jara podruhé/ yalž Daubrauius pýsse/ co neywjce mohl lidu
Rytýřského sebraw/mocně se proti Kunratowi wyprawil/kteréž napomý-
nal/aby mu mocý swau zmužilau odpýřali.

Byl něgaký Ratibor z Rodu Wířowcůw/ kterýž se dlaný čas w Polšie
chowal/Muž statečný/a w mnohých šprávách Rytýřských zbehlý: Ten ne-
ohlidagie se na žádné winy a weystupý/kteréž gsau proti Knížatům Čes-
kým učinili Předkové geho/aniž skutkůw gich následugie/oslissew o tako-

K u

w

wém rozbrogí a tumultu velikém w Morawě/ sebral lidu nemálo/něco strz peníže/ něco strz přepowidání kořistí/ wpadl do Morawy k těm Wogskům kteréz proti sobě táhli/ a giž toliko tři mýle od sebe byli/ což když přemyslowi oznámeno bylo strz Spěhyře/ že táhne Wogsko nemále/ kteréz se zdá býti Polské/ welmi se toho vlekl/ donnuwagic se/ že pomoc Kunratowi učiněna bude: Ale Ratibor přiblížgic se k Czechům/ dobrau gemu nysl dal/ bezpečíc ho/ že k geho Wogsku dobrowolně táhne/ žádné giné náhrady nežádá/ toliko aby strze něho mohl přigýti k milosti w Frydrycha Knížete Českého/ též y při něm sámém: poněwadž on nikdá swau přičinau wlastní/ žádného vblížení ani giní ani předkům gich nečinil: nebo což gin toliw vblíženo bylo/ to se wssedko těch samých přičinau/ kterých giž na Swětě není dalo: Ale gestliže slusná gest wěc/ trpěti zly weystupet předtím swých/ to že na geho rozsudek dáwa.

Wzkázal přemysl/ aby byl dobrě naděge w té wěcy/ že to potom po stíasném dokonání té Wogny poznati má/ y ak mu se to wynahradí.

W tom přigel na pomoc Ratibor přemyslowi/ z čehož wssychni potěšeni byli/ a málo zstrany bitwy rozmurwisse/ hned ke Wsý Ludomíři/ při kterež s Wogskem ležel Kunrad/ sprawce Wogsko pořádně vdeřili.

Kunrad s nimi se zmužile potkati nezdáhal/ neš křikem k sobě skočili čerstwě se potkawisse/ bili se spolu chwýli/ tak že ani gýždný gýždnému/ ani pšssy pšssým/ z mýsta wstaupiti nechťeli/ ale tu kde se potýkali na těch mýstech mřeli.

Ratibor zatím swé na stranu odwedl/ odkudž se potom obrátil na ten hauff Kunradůw w kterém Wáclaw byl/ a k němu y ak mohl neypruďegí a neyzmužilegí přiskočil/ kteréhožto pořádek rozptýlil/ a tu zobau strán dosti zmužile potekání bylo/ wssak Kunratowi Wogacy se počali mýchat/ y tak k lekatí/ že žádným spůsobě naprawiti se nemohli/ a tak wstati museli: přemysl kázal spátkem swým se wrátiti: Protož žádný giný nehonil Morawanůw gednom sám Ratibor s Poláky hubýc Ohry/ a tu zobau strán na placu zůstalo Čtyřicetýce lidu/ kteréz newybýragic gich/ aby se do gednoho hrobu pochowali/ bylo rozkázáno.

A tak o té bitwě pšssý/ že Trauby a křik Rytířstwa Bogugýcýho/ Koný řechání/ a chřest Zbroje/ na Zámku Kaunickém slisťeli bylo/ kterýž dobrau mýli od toho mýsta gest kdej ta bitwa byla.

Wssak toliko sám Ratibor tak stíasně bitwy přičina byl s swými Poláky: Protož odessech Czechůw chwalu velikau obdržel/ oceníž také sám přemysl Frydrychowi když oznámil/ on hogně mu to wssedko nahradil/ na milost ho přigal/ a wssedch křiwů y učiněkůw předkům geho pozapomenul/ Zes Wssy změnil/ dwě Seterky Bradačice na mýsto gi zřídil. Těch Seterek vžiwagí potomcy geho w modrém Poly/ y akž o tom slyšegí wslisťys w Stawu Rytířském.

Smuřiw se potom Frydrych s Kunratem Léta 1186. Toho času byla veliká drahotá/ Strych Pšsenice za 70. gro: Žáta Strych za Kopy/ Secmen a Owes/ po 20. gro: na Trhu platil.

Druhého Roku byl Mor weliký w Czechách/ a Židowské Domý byli od Křestianůw zlaupeni: Wssak takowé laupejníky rozkázal Frydrych tresťati: Téhož Roku sám umřel/ a na Hradě Pražském pochován.

O Kunratowi Margkbra- bieti Morawském.

Kapitola XI.

Když Umřel Frydrych wssychni gednostegně Kunrata na geho mýsto wolili/ kterýž zůstal w Pánem přiwětiwě pasnowal/ a potō gel z Cýsařem Gindrichem na wognu do Wlach/ při obležení pak Města Kampanye zmužile sobě počínal/ wssak po obležení 25. dne tam na té Wogně umřel/ a do Prahy přiwzen: W tom weliké powěťtí na wssedko Wogsko Cýsařské se stáhlo/ tak že musel od obležení toho Města odtáhnouti/ tu též na té cestě umřel/ y Ottů Syn Ottů Knížete Českého/ po kterémž zůstal Syn Wladislaw milodictý.

O správě w Království Českém po Smrti Kunrata

Kapitola XII.

Sliffew o Smrti Kunratowě / Wáclaw Kníže Syn Soběslawa staršího / pospýšl namýsto geho: Proti němu powstal Přemysl / Syn Krále Wladislawa / a tak s wogstem welikým přitáhl ku Praze / a Město mocí dobywati počal: Ale Pražané statečně sebránili / a Kníže Wáclaw / po některém dni wygel z Prahy v přímě ke Dworu Cýsaře Gindricha / a tu mu co se děje w Czechách wyprawowal.

Cýsař poručil a rozkázal Wáclawowi přijíti / aby do Prahy odgel / a na tu Stolicu se netřel / kterauž poručil k spravowání Gindrichowi Biskupu Pražskému: Ten byl z Rodu Knížat Českých / Bratr Wladislawa Krále Frydrychůw Střeye / a důstojně Království České řídil a spravowal.

Toho času byla powodeň weliká w Czechách / Léta 1193.

Léta potom 1197. Gindrich Biskup těžce se rozstolal: Cehož když se dowěděl Přemysl / sebral Wogsto a do Prahy gel / chtěj mýsto Knížetcy opanowati.

Biskup ač nemocným byl / wšak kázal pohotově býti k odpírání: Pražané nečekajíc w Měste / geli proti němu / a geho od Města odehnali.

W tom umřel Biskup gnielowaný / a pochowan wedle zítarčí swé: Pět let spravowal Království České / a na Biskupství byl let patnácte. Sřyťegů w Stawu Prelátstém oněm čísti budeš.

O Přemyslowi Knížeti Českém.

Kapitola XIII.

W Smrti Gindricha Biskupa / kterýž byl Kníže: tem aneb Správcem Země Království Českého / sgeli se Páni a Rytířstwo do Prahy / aby oto se radili / kterak by Pána vžitečného Království tomu dostali.

Přemysla se bali / proto že byli proti němu / wyhnawše ho z Království Českého.

A tak wypustiwše / z Wězení Wladislawa / kterýž pro Přemysla wsazen byl / wzali ho sobě za Pána.

Přemysl sebral Wogsto s pomocí gístých přátelůw táhl proti Wladislawowi: Ale wšak poslal napřed Posly swé k němu / gestližebý mu chtěl pustit panování z dobré wíle činiti: On powolaw k sobě předněgšých Rad / tázal se coby měl činiti: Dali mu takowau odpověd / že Bratru waditi ani gích mýřiti nechťegů / aby se sami podle wíle swé srownali.

W tom

W tom se sgeli Knížata a se spotogili. Přemysl zůstal w Českém Kraji: Wladislaw ugal Margrabství Morawské.

Léta 1199. upadli Sasové do Czech a škody weliké činili. Přemysl stěžugie sobě / poslal k Ottowi / kterýž se domníwal býti Cýsařem / že mu se stala škoda od geho lidu bez wopowědi: On takowau odpověd dal Poslům geho / posnůwagie se genukta / že se tu rádo wždycky běře / kde co gest.

Když to oznámili Poslowé Přemyslowi / myslil oto yakby se mohl nad Sasy pomstiti.

A w tom Poslowé od Filipa Cýsaře přigeli / žádagie ho za pomoc proti Ottowi / slibugie mu to hogně nahraditi / gestližebý mu Pán Bůh pomůžebý přemocy nepřátely: Wděčné to bylo poselsstwu Přemyslowi / y k pomště přičina.

A tak sebral lidu kolika Tisíc / dal ge pod správu Protiwowi z Stály / Synu Theobalda Střeye swého / a Wáclawowi Berkowi z Dubé / to gím poraučegie / aby se škod mstili / a Sasau Zemí plundrowali: Kteríž wykonali to podle wíle geho / y Ottu wyhnali / a s welikau kořistí naspátek se nawrátili.

W tom gel Přemysl k Filipowi Cýsaři do Moháče / kdež byl s welikan poctiwostí přigat / y Králem wýtán předewšemi Knížaty / a tu od Czechůw Ottogar nazwan / proto že Czechové nerozuměli takowého častého připomínání Cýsařského / kterýž často o Ottowi a o geho wyhnání z Země od Přemysla mluwil.

Toho

Toho času bylo Země třesená veliké w Czechách na den Swatého Gottharda/v večer pak veliký Sněh spadl.

Léta potom 1202. Sasové wpadli do Czech přes hory/a činili škody veliké okolo Města Hba: Přemysl netahne ale zgeroně chrjce nad nimi toho se mstjti/ poslal k Margthraběti Miffenstému Swagru swému/ prosycho za pomoc.

Alle on mu takto odpověděl/ žeby raději chtěl pomáhati Sasům/y raději ge w Sausedstvoj mjeti/yak o to ty genj spolu geden Jazyk máme/a Czeché řeči nerozumíme: Přemysl pak hned ženu swau a Sestru geho k němu zas odeslal čka: poněwadž nemáme býti Přátelé/nebudmež ani Swagrowé: A wzal sobě ginau s povolenním Innocencya Papeže/ Dceru Krále Dherstého/gménem Konstancij.

Léta potom 1204. Filip Cýsař žádal Přemysla za pomoc proti Ottovi Saskému a Arcybiskupu Kolínskému Bruno tečenému: Což Přemysl rád učinil/a přigel se dvěma Cisyey Czechům Lidu wybrancho: O tom když zvěděl nepřítel/počali vstupowati do Wlach/oni pustiwšse se za nimi/ dohonili ge v Aquilegij / a tu bitwu začawšse ge porazili: Cýsař s Králem/ obrátili se zpátkem: Cýsař do Bawor/Přemysl do Czech.

Po takové přjzmi našel se nepřítel kterýž swadil Cýsaře s Přemyslem/ toho Otta byl velmi wděčen/ že měl přjčinnu k Filipowi Cýsaři: Smilowil se tehdy Přemysl s Ottou/a veliké škody Filipowi činili.

Léta Paně 1206. Konstancya Králowna porodila Přemyslowi Syna/ gehož on nazwal Wácslawem/a dal ho hned w dětinstwí a w mladém věku korunowati: Potom wzal mu za Manželku Dceru Cýsaře Filipa/ kterýž zabit byl od Grabite z Rhenu Léta 1209. té Smrti mstil se Maršsalet geho/a zabil to Rukje. Gceniž čti šfyregi w Kronyce Hagkowě.

Po Smrti Filipa Cýsaře/Otto Rukje Saské na geho místo wolen/ten po korunowaní spjatně byl od Wlachům traktowan / a rozuměgie to býti z náweedu Papežského/činil veliké škody w Kraginách geho/ gsa napomínán od Innocencya/ aby toho přestal: nechťel šlisseti šadného napomenu/ tji/ale činil co chtěl / aco mu se líbilo: Protož když Bladba na něho byla od Otce Swatého dána/y na to nic nedbal Otto/a tak dělal škody veliké w Apulij a w Kalabrij: Potom se Wlastá Města proti němu/ nechťie toho trpěti/s mocí swau wyprawila: On pšlissow o takowém lidu/ vgel po Wodě do Genue/ kdež potom brzy umřel/ Léta 1212. na geho místo wolen Frydrych Syn Sindricha Cýsaře Páteho.

Léta 1213. Veliká hognost wšeho w Czechách byla/ Strych Pšenice za tři grosse. Jsta za dva grosse. Owsa za geden gross. Přemysl Král magie pokog/ždi Městské okolo Prahy šylně spraviti dal a poručil / a to neywjce Léta 1216.

Léta potom 1218. z rozličných Kragin táhli lidé na retuňt Zemí Swaté proti Pohanům/wšak nic newyřjdiwšse do Wlasti swých se nawrátili.

Roku potom 1225. w Czechách rod starodawní gsa roztržiti/swadili se ne o Erby které měli od gednoho Předka/yakž se o tom důwodněgij wyprawowati bude w Staru Panskem: Ale o to/ že geden druhému přičítal/ nenáležiti zamordowaní Lidmilly Swaté / a to sobě za hanbu počtjragie/ gedni na druhé aneb na Předky gegich průwody wedli.

A tak přerhugie to mezy nimi stownání/a podělení byli Erby od Krále Přemysla/yakž potom čjsti budeš.

Umřel

Umřel potom Král Ottogar/a w Koste Prážském s velikau poctiwostí od Syna Wácslawa pochowan/ který gij byl Králem korunowaným.

O Wácslawowi Králi synu Přemyslowu.

Kapitola XIII.

Wacław yakž na Stolicy Otcowskau dosedl/ hned mu nastala Wálka s Rakussany: Těbo Frydrych Margthrabě Rakuské pamatugie na škody/ které byl Wácslaw Otec geho Leopoldowi činil/mstil se toho na g ho panstwí/macie smilowu s Přemyslem Margthrabětem Morawským Synem Přemyslowým/ Bratrem Wácslawa Krále: Ale Wácslaw s Czechy ge rozeňnal/ a Břow Zámek na Morawě který byli oblehli perwěgij opatřiti rozkázal.

Léta potom 1234. Frydrych Cýsař wzal sobě za Manželku Králownu Anglickau/a měl weselí w Tornacij/ tu přjtomen byl w Wácslaw Král Český

Český

Ciešty/ toliko w třech třech Konj/ w šat nadew/ sedy giné neyauprawněz/ sy/ a s wolkau uerimosty od Cysate y od giných wšech Knjzat gest přigat/ potom gsa welice darowan do Země své se nawrátil.

Léta pak 1237. gel do Morawy a tam činil škody weliké Přemyslowi Margthraběti/ který se wtel Bellowi Králi Dherstému/ a ten ge s Wácslawem Králem porownal/ toliko mu Olomaukého a Opawského Krage zanechal. Vmřel potom brzy Přemysl Margthrabě Morawské.

Tento Wácslaw měl dva Syny giž dorostli/ wšak nedal gich tak pilně šetřiti yati welikému Pánu Dětý své opatrowati ušleji: gednoho času Wladislaw Syn geho starší/ edy o Wjce Křestianské počal wšetečnē y proti Bohu mluwiti/ Maucha (w Vsta mu wletěwšy) geý prossla/ a žad- kem wylétla/ kteráž wšedla Stěwa w něm pohryzla/ a tak vmřel Léta 1247.

Král Wácslaw k starosti přicházegic/ počal nad poddanými vkrutný býti/ třetij rozważiwše sobě takowé neobyčejné weyslupky geho/ spolu se sge- li/ a Syna geho Přemysla za Pána wolili.

Wácslaw Král sebrav Wogsko/ dal jim za hejtmána Oldřicha Bra- trance svého/ Knjze Korytanské/ a poslal ge proti Přemyslowi/ přitázaw- gim/ aby geý nebo žiwého přiwedli/ aneb yati mohau zabili.

Alc Oldřich byl od Přemysla poražen/ Léta 1248. Potom Roku 1249. Přemysl přitáhl o Wogskem swým do Czech proti Otci swému z náwedu některých Panůw: Ale yati mu se neyprwé wedlo/ tak naposledy štěstý straz- tli/ a sám šorwa před Wogskem Otcowým wtel: Tlad kterýmiž byli naří- zenj Boreš Ošedý/ hejman z Swamiberta/ Wyljín z Ružinberta/ a Wác- slaw Lamberšy: A tak Wácslaw žustal s pokogem.

Přemysl poznaw své provinění/ pokorně dal se Otci na milost: On daw geý do Wězenj/ potom mu milost ukázal/ a poslal do Margthrabstwj Morawského/ slaužil potom Otci do Smrti/ poslauchagic wewšsem raddy geho/ a Otec dal ho byl prwé Korunowati/ potom kázal sobě potwrditi Krá- lowstwj svého/ a Pány ty třetij proti němu Synu geho radili/ vkrutně zmordowati poručil.

Léta potom 1252. Kraupy w Czechách welikau škodu zdelali/ na Obi- lij na stawenij/ na žwěti y na Practwu a lidech: Těbo což w Poli postjily/ to wšedko pobily/ tak že gich mnoho pomřelo od toho: Takowé Kraupy Sedm dnj na Zemi leželi. Potom horko weliké přišlo/ Powodeň z toho byla sylná/ a w tom drahota w Czechách nemalá.

Druhého Roku Bawoři w Czechách škody činili: Czechož se mřil Král Wácslaw a poslal do Bawor Wogsko své/ udelaw Přemysla hejtmánem/ ten weliké škody w Bawotjch učinil/ a kotistj spátkem se nawrátil: A nerozpausšegic Wogška/ wtrhl do Sstýřska/ a to panstwj kteréž žádného dě- dice nemělo/ opanowal: Potom y Rakaus dostal/ yati žageť pišse w Listu 237.

Bella chýje toho panstwj dostati/ za Přemysla sebral Wogsko/ a wtrhl do Morawy/ kdežto napřed weliké škody zdelal.

Těhož Roku vmřel Král Wácslaw 23. dne Měsíce Řijgna/ a w Klášte- ře Swatého Grantiffa pochowan/ panowal w Czechách 35. let.

O Přemyslowi Synu Wácslawowu.

Kapitola XV

Dochowaw Tělo Krále Wácslawa Otce svého Přemysl/ hned mřsto geho opanowal/ a nad těmi Pány třetij proti němu s Otcem geho sli/ vkrutnost prowo- zowal: některij také nečekagic trestanij/ wen z Země wy- geli.

Potom wtrhl do Prus s Wogskem Krále Řežownj- tůw/ tam mu se nawšsem sstiasně wedlo. Očemž čti žagka List 239. též y w Kronykách Polských.

Léta 1256. byli w Czechách welicý wětrové/ třetij škody weliké zde- lali we Wšech/ w Lesých/ ic. otom y žagka obššyrně/ yati y w Stawu Ry- tčstém čisti budes.

Druhého Roku wyprawil se Král Přemysl do Bawor/ tam ac škody zdelal/ wšak mu to k žádnému vžitku nebylo/ neš y sám k tomu welikau škodu nesh: očemž žagka w Listu 230. pišse.

Léta potom 1258. Byla veliká žyma/ začala se o Svatém Martinu/ a trvala do Velikéhoce/ Led tlustý na dva Lokty.

Léta 1260. Král Vherstý vtrhl do Moravy/ proti němu přitáhl Přemysl s Lidem k Riece Dje/ tu čekali až se Wogsta sgela: Kdežto darilo se Czechům: neš mnoho Vhrůw porazili/ tořisti veliké dostali: Ta bitwa byla při Labi.

Vhti gsauce ztrestáni/ pokoge žádali/ k čemuž Přemysl povolil: A potom wzal sobě za Manželu Krájinu Bulgarstau/ a w Presspurku měli weselje. Byl s ný korunován od Arcybiskupa Wenerusa Mohurského: a tak Léta 1262. pokog wěčný s Vhry učinil.

Téhož Roku veliké Sucho bylo / a w tom nevroda a hlad nemalý: Strych Pšenice platil půldruhého sta Peněz/ Žita Sto a dwanácte Peněz.

Léta 1265. Baroři do Czech se strgili/ kteréz Czechové předgeli/ a na hranice gegich se položili/ sami Zemí své České škodíce/ zwlaště we Wszech Prelátských. Zato potom Král Přemysl dal stýti hejtmána svého Břetka Wlasáka: Baroři zwiděwše o Wogstu Českém na hranicých/ nesměli do gegich Země. Král pak prodaw Statek Wlasáka hejtmána/ poručil škody nebohým lidem nahraditi.

Tento Král Přemysl neyprwé řád wsselilý w měrách/ w Wabách/ w Lorech učinil/ a we wssém spravedlnost ustanowil.

Léta 1270 Bella Král umřel: Poněm Ssteffan Syn geho panowal/ ten wřed myslil se nad Czechy prwněgšých škod a porážek Otcowých wzmistiti: Ale Czechové též hotowi byli odporowati každému nepříteli y Vhrům/ a magíce s nimi bitwu/ geporazili: O tom čti hágka.

Tohoto Přemysla veliké činy a zběhlost w sprawách Rytýřských wdauce Knížata Rýžská/ chtěli geý Cýsařkau Stolicý ozdobiť/ což mu Arcybiskup Kolínský oznámil. Léta 1271. ale neradili k tomu Páni Čeští/ čehož on potom welice litowal.

Druhého Roku wolen na Cýsařkau Stolicý Rudolf z Habspurgu/ a téhož Roku korunován: Sel potom na Koncylum do Lugdunu/ kdež y Král Přemysl posly své poslal: To poseistwý poctiwě wyprawené a hogně darované do Czech se zas nawrátilo.

Léta 1276. o Rakauškau Zemí y o giné kmj přináležegýcý panstwý wogna se začala mezy Přemyslem a Cýsařem Rudolfsem/ wssat se toliko Wogsta v Lince sessla: potom pokog mezy sebau učinili: O tom čti v hágka list 253. Zabít potom Přemysl Léta 1278. ibidem.

Interregnum w Czechách.

O Smrti Přemyslowě počali někteří okolní Páni na to mysliti/ aby někdo z nich Králowstwý Českého dostati mohli.

Otto Marghrabě Bramburské/ kterýž měl Sestrú Krále Přemysla Ottagara/ dostal Syna geho mladického/ kteréhož potom s Markau wzal a chowal v wězení/ pročez mu bylo od Czechůw welmi předkládáno/ aby dědice Českého/ tak yakž náležý chowal: což on připowědew nic toho newykonat/ nýbrž potom když se Czechové rozgeli/ wssedy gegich poklady kteréz byli do Rossela svezli/ mocý pobraw/ do Bram-

burgu

burgku zawesti poručil.

Toho Roku, to gest 1281. byla veliká drahota w Czechách wewssem: dwi Weyce za Peníz/ před tím býwalo 50. za gedem Peníz: A tak čindá: le tím hůře bylo: Těbo Otta wygaw z Czech/ poručněka na swém místě zanechal/ Ebrharda Biskupa Bramburského/ kterýž zle Hospodářstwý spravowal: O tom pýsse háget w Listu 156.

Potom Léta 1283. dal gini správce na místo své Marghrabě/ tořiz Biskupa Pražského Tobiasse a Depolta Teobaldyta Sudýho Země České/ kteréz spolu Zemí řídili/ wssat byl Mor y hlad toho času veliký.

Učinil potom smlawu Marghrabě s Czechy/ že gini chtěl wrátiti dědice gegich/ toliko od nich měl wzyti 15000. Hřiwen Strýbra: wssat toho nezgisl/ až Léta 1284.

O Wacławowi Knížeti/ Českém Synu Krále Wacławowa zabitého.

Kapitola XVI.

N Dyž dostali Czechové Pána svého / 3 Let Dětinských / již vyšleho / starali se mu o Manželku v Cýsaře namluvenau / kteráž měla 2 let 12.
 Ta potom po Smrti Kunhuty Matky jeho poslána byla do Czech / Léta 1286. Druhého Roku porodila mu Syna Ottagara / wšak umřel nežli Rok narození jeho vyšel

Cýsař Rudolff přigaw od Marghraběte Luického Panství na Pomeří / Missenstém / dal ge Wacławowi Knížeti Českému žeti svému: o tom list gest w Kronyce České / gehož datum wežbě 13. dne Martý Léta 1289
 Král Wacław měl veliké nepřátely w Království Českém / kterých o geho zdraví stáli: čti hágka list 261. wšak on tomu wšemu sstiasně od por učinil.

Potom témuž Knížeti Wacławowi / dal Cýsař Rudolff list a wolení Cýsaře Římského / gehož datum w Erfurtu dwadceťého pátého dne Září. Anno salutis 1290. Imp. 12.

Potom Léta 1291. šel se Wacław s Králem Vherstým v Zohoniina / a tu pokog mezy panstvími svým učinil.

Korunován potom Wacław s Manželtou svou Girkou / Léta 1297 magického 27. let / než Gírka Královna 17. dne pokorunování umřela / gegiž Tělo pochováno w Kostele Pražském před Kaplani Swatého Martina / wedle hrobu Ottagara Krále.

Zanechal Syna Wacława a tli Deery: Annu / kteráž dána byla Gindrichowi Knížeti Korýtanstému / a po geho Smrti / Zraběti Tyrolstému: Markétu danau Bolesławowi Knížeti Slézstému: Alžbětu byl wzal Jan z Lizenburgku / Syn Gindricha Cýsaře: o tom náje sšyregi nagdesa.

Léta 1300. Mincey kázal zlepšiti w Czechách / k čemuž až z Florency Mincey přivezeni byli / kterých právě z dobrého Strýbra dělali Peníze a Grosse / a napsal Venceš: Rex Boem: po geho Smrti pokazyli tu Mincey / přidawagie mezy ný Měš.

Těhož Roku / wolen byl Král Wacław na Království Polské / na kres řezgel / a w Gnězně Korunován od Arcybiskupa Swinský / z Erbu a Rodu tak řečeného: Czechy y Manželka jeho Alžběta Dcera Přemysla Knížete dosáhla: A potom zanechal na místě svém Synka Bertu z Dubé / sám do Czech odgel.

Ottomanské Panství se začalo toho času: Panowal Ottoman 28. let potom scepenil / zůstawiw Syna Orhana.

Léta 1301. Ondřej Král Vherstý umřel / w roztržitosti zanechal Vherstý zstrany wolení Krále / kterých poslali k Wacławowi Králi / žádagie ho aby byl Králem gegich: On se wymluwilitim / že má dwoge Království / a třetího že nepotřebuje: Vherstí žádali o Syna / aby jim ho dal za Pána: a když se wymluwiti nemohl / dal jim syna mladého / kterých gen třinácte let měl / toho přivezse hned Korunowali w Bělehradě / strze Arcybiskupa Rolocenského: Wšak wrtkawost lidu Vherstého / a záwist giných Panůw toho času / zwlastě Krále Albrechta Římského / k tomu Wacławu Krále přivedla / že pro Syna do Vher poslal / a sám druhého Roku po přijezdu do Czech / to gest Léta 1305. vzdaw Království České Synu / umřel: Očemiž čti hágka sšyregi w Listu 273.

O Wacławowi Králi Českém / Polském / a Králi Vherstém korunovaném.

Kapitola XVII.

N Dyž umřel Král Wacław starý / Syn na geho místě zůstal / kterých poznaw velikau nepřizn od některých Panůw předněšých / netagil se s tím k kterým chuti neměl / ale hned znati dala to wšak lidě zlja klevetny mezy nimi působili.

Potom wzal sobě za Manželtu Siolu / Dceru Knížete Těšinského / a to gměno gegi proměněno gest / y nazwana byla Alžběta.

Nemědauce ti nepřiznání Páni yak se nad nim pomstili / namluwili ho aby Království Polského mocý dosáhl: Král domněwagie se žeby mu toho z upřímnosti přáli / sebraw Wogsto táhl s nim do Polky: A gsa w Olomauce / dána mu byla hospoda w Domě Dekanowém / Wogsto pak pod Stany w Poli zůstalo: A když se procházel po Mazhauze / přišel k němu nepřítel jeho / a tu gey zradně zamordowal / kteréhož hned ti gestto Krále b. dala / vhlidawše Měč krwawý / a neptagie se na to z čqhoby narcedu to

očinil/ rozřekli : A to se stalo Měsíce Srpna / Léta 1305.
A tak gest starodávný Rod Knížat Přemysla neyprwnejšýho a Libu-
še Deery Krokowy přestal.

Pochován byl w Kostece Olomaučské / ale potom Alžběta Manželka
Telo geho rozřázala na Zbraslaw přivezti / a tu ge tak yatz na Krále ná-
leželo pochowati dala.

Interregnum w Czechách trže

tý / po sgtí Čecha neyprwnejšýho Obýwatele

te Kraginy / a potom Přemysla a Libuše

še Deery Krokowy : Knih prwo

ných částka Czwrtá.

Kapitola I

O žalostném a nenáležitém skonání Krále Wác-
slawa / sgel se do Prahy páni a Rytířstwo / w Ochraň na
Tebewzetý Panny Marye / a tu čas sobě vložiwše Města
obestali / a w Domě Biskupowém blízko Městu / tak yatz
hystorye o tom púště se radili / kohoby sobě za pána
Králowstwý tomu užitečného woliti měli : weliká roze-
pře mezy nimi byla : Nebo někteří chceli Rudolffa Syna Krále Římské-
ho Albrechta Knížete Rakaušského / a jiný Gindřicha Korytanského hrabe
z Tyrolu / kterýž měl za manželku Annu Deeru někdy Krále Wácslawa /
Sestru pána zabitého.

Byli dvě Králowny České / Panny gessé / Sestry wlastní vébož Wác-
slawa zabitého / kteréž předstaupiwšy před ten wosfeden Senat shromáždě-
ný / pokorně žádali odewšech toho / jako osyřalé Panentý / aby žádný nebyl
wolen na tu Stolicu / gediné Kníže Gindřich Korytanský / a to pro tu pří-
činu / že byl Sřwagř gegich / připomínagie jim Cýsařské nadání / kteréž
takowé bylo : Gesslizeby se kdy Čechům Múřského pohlawíj dědice ne-
dostawalo / aby dědičty wlastníj odstrčeny nebyly : Lid obecný wolal / pro-
šyce za Rudolffa Kníže Rakaušské / aby jim byl za Krále wyhlášen.

Alle páni a Rytířstwo někteříj zwlastně ti přednějšý na dvě se rozdělili /
gedni stali při Obey / a druzý proti nim byli.

Tobiáš z Bechyň gsa Podagratus zdání své o takowé neswornosti
oznámil / yatz se čte w Kronykách / a w Staru Rytířském y Panstěm o
tom obšyrnějš nagdeřa.

Nebo natom se šněli / opustiwše jiné wolence / poslali pro Gindřicha
Kníže Korytanské / kterýž bezmestkáný do Prahy s Annau Manželkau
swau přigel.

O Gindřichovi Knížeti

Korytanském / a woleném Králi Čes-
kém nekorunowaném.

Kapitola II.

Welikau ochornosti Gindřich Kníže Korytan-
ský / když mu znati dali Čechové podle obyčejě strže Po-
sly na Králowstwý přigel / a wšak yatz přigezd geho byl
ššný a radosný / tak zase na druhau stranu odgezd wel-
iká smutný.

Nebo wšliffew Albrecht Cýsař / že Wácslaw Král Čes-
ký / kterýž vy- syn Sestry geho / tak vřutně gest zaniordowan / též y o těch
rozřizostech kteréž se w Czechách strany wolený Krále daly / sebraw wog-
sto weliké wrhl do Czech / tím amyslem aby Syna svého Rudolffa na
Králowstwý posadil. Položil se w Města kteréž slowe Launy anebo Lunau
w tom též Syn geho Rudolff s welikým Wogstem Rakussanuw z druhé
strany gel k Gihlawi od východu Slunce / Cýsař pak Otec geho od Západu.
Weliký strach w Czechách nowřel : Gindřich Kníže Korytanské a wo-

Pražané s některými Městy tegně se poradili/poslali pro Gindřicha do Roritan/ kterých nemělo s velkým Wogstem přigel.

Zwěděl o tom Albrecht Cýsař/ že giš Gindřich na Království České přigat/ též o poražení Lidu svého/ velkým hntwem Wogsto sebral/ chtjce aumysl swjg wykonati/ totiz Gindřicha z Království wyhnati/ a Syna svého Frydrycha nageho mýsto posaditi: W tom mu přetazyli newole/ kteréz se w Rjyly mýmo naděgi geho dali/ a tak tomu, aby do Czech geti měl/ žádosti učiniti nemohl.

Potom ho rychle zrádná Smrt od geho Strejce potkala/ a w tom Gindřich pokogně na Stoličy Království Českého došel: To se stalo Léta 1308.

Když se konečně dowěděl Gindřich wolený Král Český/ o Smrti Albrechta Cýsaře/ welice se z toho těšyl/ že giš při pokogi w Království Českém bydliti může: a hned poslal pro Annu Manželku swau do Roritan/ aby k němu přigela/ kteráz podle poručení geho s nemalým počtem Těmicůw tak učinila: kdež jako wlastní rodička a Paní dědičná od Pražan wděčně přigata byla.

Po Smrti Cýsaře Albrechta/ wolen byl na mýsto geho Gindřich Zrabě z Lucemburgtu/ toho gměna Sedmý/ Pán welmi dobrotiwý/ yatz oněm Zystorye prawý: K tomu Cýsaři poslali Strospurští/ žádagic geho aby jim Práv a swobod gegich potwrdil/ k němuž Poslowé mluwili tímto slovy: Pánj z Strospurgtu nás poslali k twé Cýsařské milosti/ aby jim swobody a Prywilegia potwrditi ráčil/ yatz Cýsařowé ginj předkové twogi činili.

Měl Cýsař/ a když tak po několikrát k němu promluwili/ a Cýsař jim žádné odpovědi nedal/ wyptawali se proč by takowau nelásku měli Páni Strospurčané: w tom jim poradil geden/ aby když s Cýsařem o gegich správách mluwiti budou/ Strospurčanůw Pány negmenowali: Oni tak učinili/ hned při něm žádost swau obdrželi/ a tau odpovědj: Dowěděl gšne ktere wy to Pány gmenujete/ ale že tuto se ohlašujete býti Posly Městianůw nassich Strospurstých/ nám dobře známých/ to oč nás žádáte/ rádi učiniti chceme.

Stěni Těmcy/ kterj přigeli s Annau Manželkau Gindřicha Krále woleného/ Léta 1309. přinesšena do Czech Zra Kostek/ kteréz před tím Czechowé neznali: weliká swa wůle a rozpustilost mezy wšemi Stawy se začala.

Gindřich toho wšeho nic neschetl/ aniž zbraniowal/ toliko svého wžitku hleděl/ a oto se staral/ aby wslawičně Zlato a Strjbro shromazdugic/ Panj swj swé Roritanšké zbohatiti mohl: Ti pak Těmcy a Zioldněti geho gezdjce po Wsch/ lid z peněz ššacowali/ a některé laupežné po Cestách morowali.

To když některj Páni Gindřichowi Králi oznamowali/ žádné odpowědi neměli/ toliko hntw proti sobě a nepřjzen žystali: Těmcy pak čím dále tím wjce chudý lid dělali a laupili/ provozugic sobě yatz sami chtěli/ Zemi hubili a plundrowali/ k čemuž jim gessle Hornjcy y Pražané dopomáhali: Očemž háget w list. 279.

Welice nezjitečným Pánem b. Gindřich Království Českému/ neb se mnozý neřadowé za něho w Zemi dali: očemž narozličných mýstech čjstibudeš.

Znaje potom Gindřich welikau nepřjzen proti sobě od některých Pánj w Českých

Českých/ nic se gich nestrachowal/ než to se obáwal aby někdo z Knížat Českých nebyl dán za Manžela Panně Alžběty/ a ten aby ho z Království newyhnal. A tak o tom přemyslel/ kterak by mohl tu Pannu w Staw Manželský některému Pánu Českému dati/ ale toho bez powolenj gegjho dowesti nemohl: Těš ona přistupiwšy k němu/ těžce mu oto domlawati počala.

On rozhněwau se proto/ dal gi do wězení: Zkteréhož když s pomocj přátel k sobě vpřjmných wysla/ od Probossta Wyšehradského/ kterjž též byl Synem Krále Wácslawa/ ale s neodáwanau Manželkau/ s Knězem Berengariusem kterjž byl Kaplanem Otce gegjho/ s gednau Pannau sluzebnjcy swau/ Šestmi Rošmi do Tymburgka přivezena byla: Kdež přigewšy/ Městianůw k sobě powolala/ a k nim s welikau potoran prozbu učinila/ a aby gi neopauštěli žádala/ wšedku swau přjghodu jim oznamugic.

Tymburčané/ ačkoliw obáwali se Gindřicha Krále svého/ wšak slyše tak welikau a žalost. iau křiwdu té Panny/ nad ni se slitowali/ a pamtugic na Otce gegjho někdy k sobě Pannu vpřjmného/ w swau ochranu gi wzali/ slibugic pro ni/ ani hrda svého nelitowati.

Toho protivnjcy Gindřichowi když se dowěděl/ nemálo z toho wděčni byli/ a sebrawše něco lidu/ otelo Gradce a Tymburka proti Gindřichowi se postavili: Gindřich obáwugic se syli gegich/ poslal k Městianům Knížeti/ žádage ho/ aby mu napomoc do Prahy přigel/ slibugic mu za to zold potiwý dati: kterjž s pěti Strj gemu napomoc přigeti připowěděl.

Čechowé magice spráwu o takowém lidu/ nedali jim na Zrad Pražský dogeti/ ale potkali se s nimi na Zradčanech/ zmužilostj swau ge porazili/ a Zeymana gegich ššodliwě raněného Gindřicha z Haušmšayna gali/ a wedli gey až do Tymburgka.

Očemž wšlšewše Knjze Městian/ kterjž byl s wěššým počtem lidu až do Slaneho přigel/ nečekugic žádného zoldu/ zspátek se obrátil.

W tom Páni některj šgewše se do Tymburgka/ počali se raditi/ aby takowý neřad/ y takowá Strjbra a z Hory Kutny Zbjřka na nepotřebné wčy wydawána nebyla: Po takowém rokowánj natem žystali/ aby Panna Alžběta swobodně do Prahy gela/ a zgewně w Městě obydlj swé měla/ y wšjudy kdebj se gi ljbilo gezdila.

Gindřich pak gestjžebj gi gnti poručil/ tehdy oni wezmance tudy přjčinu/ že gi jakožto dědičy opustiti nechťgi: Wjbrj potudjby toho potreba wkazowala/ že takowého nepřjtele z Země wyženau.

Gindřich zwěděl o tom/ žeby Panna do Prahy přigela/ a swobodně sobě kde se gi ljbj gezdj/ srozuměl takowau ššelost gegj ne daremnj býti/ protož zanechal gi při pokogi/ toliko aby sami potog mýti mohl.

Roku 1310. za panowánj tehož Gindřicha weliké a rozličné neřestj y laupeže w Czechách se dali/ tak že ani Kněz/ Pán/ Zeman/ Městian/ ani sprostý Woráč bezpečný nebyl: A to čím dále tím wjce se rozmahalo: očemž Gindřich ač dobře wěděl/ wšak činil se yako by toho newššymal.

Takowého neřadu nemohance Čechowé trpěti/ nechťeli dopustiti dále Zemi hubiti/ wdauce že Gindřich Král gegich wolený/ mnohé Klénoty do Roritan z Země často wysylal/ a nadto že Těmcy geho/ chudý lid laupili a ššacowali/ což on moha zabrániti/ toho pomínul: Protož spolu se ššesli kauce: Když gšne ho mohl sobě za Pána woliti/ můžeme také gey toho panstwj ššprostiti.

Potom wššedni gednomyslně k tomu powolili/ aby k Cýsaři Gindřichowi

wi Posly wyslali/ a geho žádali/ aby gim bratra aneb Syna svého za Pá-
na dal/ genuz aby také Panna Alžběta za Pána dána byla: to sobě rozwa-
žuzic/ poněwadž Otec gest Pán velmi dobrotivý/ také od Syna můžeme
w jeho dobrého očekáwati. A tak se w tom wšychni spolu dobře srowna-
w se/ Posly wolili/ a ge k Cýsaři wyprawili.

Gindrich zvědew o tom/ ačkoliv dosti skrytě a regně se o to radili/ rozká-
zal woleným Poslům/ obzřelá stně pak Opatům/ aby se w to poselství ne-
wolowali a na sebe geho nigakž nepřigymali: Oni widauce weliké nebez-
pečenství z obau stran býti/ raději gednoho nešli w seky rozhněwati chřeli/
y wyprawili Posly po své wůli/ totiž Gindricha z Rottmurgku/ a Albrechta
z Hryšstajna/ kterých wygerosse w secko podle poručení Země/ při Cýsaři
zgednali a spravili: Těb gim Gindrich Cýsař Syna svého (kteréhož se
dāti pro geho mladost od sebe zbraniowal) za Krále a Pána dědičného dal/
a Panně Alžbětě za Manžela: kteráž musyla do Špajru geti/ nebo gi Cý-
sař neyprwé žádal widěti: a potom Měsyce Žatý/ slawně weselý gim vci-
nil/ očemž háget w listu 282. obšyrněgi pýsse.

O Janowi Králi Českém/ Synu Gindricha Cýsaře weysa gmenowaného.

Kapitola V.

N Dyž po weselý bylo/ Gindrich Cýsař Jana Sy-
na s Manželtau geho/ velmi nákladně/ s mnohými Kní-
žaty a Hrabaty (tak yakž potřeba wt- zowala) do Krá-
lowství Českého wyprawil: Bylo lidu Zbrogného wý-
ce než tři Tisíce/ krom toho/ kterých genu w Czechách na
pomoc přispěl.

Tim tehdy spůsobem přigerw do Czech/ Prahu w brzkém čase opanowal/
a w secky kteryž s Gindrichem byli/ a pomocý Rjezníkůw Pražských/ roze-
hnal. Očemž při Stawých a při wypisowání Města Prahy obšyrněgi
se nagde.

Léta Páně 1311. při počátku Měsyce Dnora/ syelo se w secko Křtýšstwo
České do Prahy/ ku Pánu swému wolenému Králi Janowi/ a přislupugý-
ce k němu/ giž potoge žádostiwý a Wálek wšychni syti gsauce/ genu se pod
dawali: ano y ti kteryž prwepři Gindrichowi stáli/ milosti a lásky žádagý-
ce/ wěrnost a poslusenství slibowali.

A w té swornosti žádali gednomyslně Arcybiskupa Mohutského/ strze
Pána Wylima Žagice/ aby gim Krále woleného korunowal: Zato genu
slibugice takowý dar dāti/ yakž předkům geho/ předkové gegich/ za prá-
cy takowau dávali.

Arcybiskup na to gim tuto odpověď dal: Páni Czechové žádáte to odes-
mne/ což yá ani nemohu ani nesmím wykonati: Nebo G. M. C. ráčila
gest mi při rozehnaný s Synem svým oznámiti/ že do Czech s některými
Knížaty přigeri/ a při korunowání býti miný.

Oni

Oni pak vždy wíce a wíce aby Pán gich korunowán byl prosyli. Ar-
cybiskup prodlený až do druhého dne žádal: w tom rozważiw přihody kře-
rež by se strze takowé odkladání státi mohly/ připowědel to učiniti/ poně-
wadž takowau náchyllost k nowému Králi odewssech poznal.

Protož obeslaw w secky Pány a Města/ aby se k té slawně správě/ w Tě-
deli na den Čiřstiwání Panny Marie/ nagýti dali/ Jana Krále wolené-
ho a Manželtu geho Alžbětu/ Wácslawa Krále Českého Dceru/ na Hradě
Pražském w Koste le Swatého Wýta korunowal.

Po korunowání rozgeli se Páni/ kteryž Jana Krále z rozkázání Cý-
sařského do Czech byli promodili: a Kral také s Kralownau gel na Mo-
rawu do Olomauce/ kdež zůstol 12. dní/ gsá s welikau uctiwostí od Městia-
nůw přigat. Tu k němu přigel Boleslaw Kníže Wratislawské/ a Knížet-
stiwý Opawské genu darowal: Kral na proti tomu/ Knížeti osm tisíc
Hřiwen Strýbra dāti připowědel.

Kníže dotčené Boleslaw/ měl za Manželtu Margaretu Dceru Wác-
slawa Krále/ kteryž Klášter Zbraslawský založil: Protož (yak háget pý-
sse) aby on wěna. od Krále Jana neždál/ těch osm tisíc Hřiwen Strýbra
gemu dāti slibil. Z Olomauce pak/ Kral gel do Brna/ a odtud do ginych
Měst y Městeček/ potog wšudy působic a spravedlnost Wdowám/ Syrot-
kům činjic/ až se zase do Prahy sťiastně nawrátil.

Léta Páně 1312. dno znáti Krali Janowi/ žeby strze některé laupežníky
na Morawě rozličný neřádky se provozowali: Což on trpěti nemoha/
bez

13

663

Bez odkladu na Moravu se vypravil / a rozbroge takové strotil. Očemž háget w Listu 284.

Sucho tehdaž w Czechách bylo takové / že wsecko obilí wyschlo: z toho přišla weliká drahotá / takže srych žita platil půl žitwý: lidu mnoho hladem zemřelo. O tom háget w témž listu.

Léta dotčeného Gindrich Cýsar Otec Krále Jana Českého korunován w Řijmě korunau Cýsarstau / a wsecku Lombardij y giné okolnj Kraginy sobě podmanil: Protiněmu powstal Ruprecht Král z Apulie / chtějce přestazyti korunowanj geho / ale několikráte poražen gest / a naposledy tak dasleko od Řijma zabnau / že se wjice nenawrátil.

Těhož Roku (yaki Kronyka Kláštera Aula Regia wypisugi) stal se weliký Zázrak na Morawě / w Měste řečeném Ewančicých / k potvrzenj wiry Swaté Křesťanské / a to ten Citwrtet před Welikaunocj / tehdaž když se lid obecný k Přijmání Welebné Swátosti Těla Páně / podle starobylého obyčege pod g dnau spůsobau strogil.

Jaž se tehdy množstwý lidu sešlo / Kněz znage že nepostačj swěcených hostj na tak weliký zástup / lámal ge / aby wsecky poděliti mohl.

Tu Muz gedem wysokomyslný z toho se horštyi počal / a teyně hněwage se na Kněze genu zlořečil / k sám k sobě: Raký mi to kauset ten Kněz dat: Zdaljž gsem celého hoden nebyl: co mi ten kauset pomůže? Ljto mi té chůze sem: Takowým spůsobem když ten nevěstý Cizowěk zlořečil / z dopuštěnj Božjho Swátost ta welebná a ney swětějšj / w ostech geho růsti počala / tak že ani wst zawřiti nemohl / ač gi y zubami kausati chtěl: ale obawage se aby se nezadawil / přistoupil ke ždi a želel bláznivého hněwu swého proti Saffati Páně: Potom wstřew ruky do wst swých / wyniaw tu předustognau Swátost Oltárnj / do ždi w kteréz stulina byla gi wstřčil.

Což učinil nawrátil se welmi smutný do Domu swého / a rozważugie lehkomyslnost swau / plakal boře a želel hříchu swého.

Brzy pak z nabádanj Ducha Swatého / nawrátil se k Zpovědnjku swému / a daw genu o wšem spráwu gísta / wyznal před nim zlost swau.

Spovědnjž žádal aby mu mýsto wšázal / kde gest tu předustognau Swátost wložil. Což když se stalo / wztáhl Kněz ruku do té stuliny aby předrahe sacramentum odtud wzal: ale welice přestrašch gsa / rychle rukau trhl / kterauž wšrew wsecku wtrwawenau / padl na swá Kolena prosyc Pana Boha / aby Swátost odtud na mýsto náležitě odnesti mohl. A wzaw po druhé přewelebnau Swátost odnesl gi / z kteréz krew tekla / tak že se mý žed polila. Žijšnjž ten srdečně plakal a želel hříchu swého / a Kněz padl na twát swau žádage Pana Boha / aby takové prowiněnj tomu hříšnému Cizowěku odpustiti ráčil.

K tomu zběhlo se mnoho lidu / Pánu Bohu čest a chwálu vzdáwagjce / že Kostel ten takowým Zázrakem oslawiti / Vmucený swé Swaté obnowiti / a památku geho dožonalejšj spůsobiti ráčil.

Po takowém Zázraku / Panna Kryzelda Abbatysse Kláštera Premonstratského w Olšy / se wšemi pannami přišla do Ewančic / Pana Boha chwálic / a z potěšenj wnitřnjho plačic / že gest očima tělesnýma Spasýtele swého / nehodná toho vzřela: Kdež w swém předsewzetj trwagjce dnj gednácte / Pánu Bohu Duffy swau oddala.

Alžběta také Králowna Česká a Polská / slisýce o tom Zázraku do Ewančic přigela / a Swátost tu welebnau spatřila.

Z poručenj pak též Králowny / Kunrat Opat Kláštera / genj slowe Krá

low 9 Dwir / kterýž od dočené Alžběry založen a nadán byl / takowau Swátost Oltárnj do téhož Kláštera a wctiwostj odnesl.

Léta 1313. Král Jan s nemalým počtem Czechůw gel do Normberta / a odtud rozestlal listy k Knížatům Řijšským / žádagie gich aby se k němu sgeli.

A když Sněm po přjgezdě gich držán byl / žádal Král aby se Cýsari Otocy geho / kterýž pod Místem Florencij ležel / nějaká pomoc dodala.

Knížata na prozbu Krále swého / lid Cýsari z Jara odeslati připowědli.

Těhož Roku porodila Alžběta Králi Janowi Dceru / kteréz z poručenj Králowského dáno gméno Margareta.

Po slawnosti pak na Tebe wzetj Panny Marye / strogil se Král Jan s Czechy na pomoc Otocy swému / a wygiew strze Zemí Swabstau / do Wlach k Vlnu a Konstancj se přibližowal.

Tu nowina přišla / že Gindrich Otec geho / gsa gedem otráwený / umřel: Protož Král gsa welmi truchliw / do Czech se spátkem nawrátil.

Léta Páně 1314. Electores wolili dwa Cýsare / gedm Frydrycha Arcyknjze Rakauské / a druhý Ludwika Knjze Baworské: Ti demt let spolu bogowali: až naposledy po zahynutj mnoho lidu / Ludwik Frydrycha gal s mnohými Pány Rakauskými / a Cýsarstwý obdržel.

Těhož času narodila se Králi Janowi druhá Dcera / kteréz dáno gméno Alžběta.

Léta Páně 1315. Matěj z Trenčjna Pán Vherstý / sebraw něco lidu Vherstého / wtrhl do Morawy a škody obywatelům weliké činil.

Král Jan když se toho dowěděl / sebral 15. set lidu wýborného / a wygel z Prahy 21. dne Měsýce Máže.

Vhři magjce spráwu / že Král Jan táhne do Morawy / Bezmešťánj k Trenčjnu se obrátili: Ale Czechowé dohoniwše ge / bitwu s nimi swedili / tu Vhrůw půldruhého sta pobili / a zayali gich 132. z Czechůw gedem zabiti / a čtyři raněni.

Po takowém nestrěstj swém / Trenčjnský wyslal Posly k Janowi Králi o pokog / a o přjmemj / kteréz zageden rok propugieno bylo: Král pak k Brnu se obrátil.

Powodeň w Morawě tehdaž / y w Czechách byla weliká. Opět těhož roku powstala roztržitosť mezy Králem a Pány Českými / kteráž trwala došti dlawho s nemalau škodau obau stran: až Baldwin Trewerenský / a Petr Mohutský Arcybiskupowé / takowé newole porownali / a to Léta 1316

Měsýce Máže / dne 14. Léta dotčeného / w Praze narodil se Králi Janowi z Alžběry Syn prworozený / genuž dáno gméno Wacław: Měsýce pak Řijgnana Křiwotlát wzen / a dán k ostrjhanj Panu Wylimowi Zagicowi: odtud po několika letech do Prahy přiwzen / a dán Karlowi Králi Frankému Swagru Jana Krále / kterýž chowagie ho náležitě z rozkázanj geho biřmowan gest / a w Wjře Křesťanské potvrzen / a ed gména geho Karlem nazwán.

Toho času když Ludwik s Frydrychem walku wedl / Král Jan gel na pomoc Ludwikowi / a sgel se s nim w Normberta / odtud se obrátili k Městu Seling / kteréz w Zemí Swabské ležj / kdež Frydrych Stany swé roztahnauti poručil: Po čtyřech dnech Střelba z obau stran hustě puštěna byla / a bitwa wtrutná okolo Těšpornj hodiny se začala: neb Wogsko Ludwikowo přes Řjeku broditi chtělo / kteremuz Rakusšané slyně odpjrali: a tak neywěťšj bitwa w prostřed Řjeky byla: mnoho gich zbito / a wjice stopeno / wšak předce Frydrych wjčestwý obdržel.

Léta Páně 1317. Byl veliký hlad w Czechách pro Sněh / který trval až do velikénocí / a obilí kteréž na Zymu bylo pokazyl.

Léta Páně 1318. vznikla neswornost mezi Králem Janem a Páně Českými / kteráž dosti dlouhý čas trwala / až Ludwik Král Římský / přigew do Domažlic / na den Swatého Kalista / se porownal.

Tento Král Český byl divných obyčejůw : Syna svého kterýž nebyl čtyř let zlást / na Zámku Lokty w wězení chowal / čeho neměl mimo sprawedlnost sobě přiwlastniowal / a toho což mu přináleželo spravowati neměl / y spoddanými nelsustně zacházel. Gsa pak od svých wěrných napomenut / aby obyčej lehkomyšlně změnil / a klewet k Srdcy neptipauštel / y poslechl napomenutí gegich / a zůstal při potoci.

Léta Páně 1319. Ludwik Král Římský / a Frydrych Kníže Rakauští opět proti sobě Wálku zdwýchli / a položili se w Města genz slowe Mildorff. Odtud psal Ludwik k Janowi Králi o pomoc / slibugic za to hognau odplat / čehož y zápisem potwordil.

Alle když Král Jan prozby geho neoslissel / a nepřátele porazyl / Ludwik připowědi své nezdržel / toliko ho na Rytířstwo pasowal : Těb w tem Bogi swau vlastný rukau Gindricha Kníže Rakauští bratra / Frydrycha Arcyknižete / gal : Očemž na swém místě obssyrněgi.

Těhož Roku / Anna Sestra Krále Jana / a Manželka Krále Oberstého Karla / pracugic ku porodu umřela / ač plodu předce žiwého po sobě zanechala : Pochowána gest w Waradíně w Koste le hlawným. Očemž háget w listu 292.

Léta 1320. Přemysl Syn Krále Jana umřel / a w Koste le Swatého Wjstana na Hradě Pražském pochován.

Háget toho Roku pokládá korunowání Wladislawa Lotetka Krále Polského / ale nestownáwa se s Kronykami Polskými : Těb Cromerus lib : 11. pokládá wolení Krále Wacslawa Českého a Polského / Léta 1300. a teprw po geho Smrti Lotetka přigat za Krále / Léta 1306.

Léta 1321. Židé z nawodu Tureckého / mnoho Křesťanůw w Zemi Francoušské otráwili / y spagúce Prach Sedowaty do Studnic Křesťanských. O tom háget w listu 293.

Léta 1322. narodil se Králi Janowi Syn / genuž dáno gniěno Jan.

Toho času / Margareta Deera Krále Wacslawa / Manželka Knížete Boleslawu Lehnického / a Sestra Alžběty Králowny / umřela w Králowém Hradcy / a na Zbraslawi pochowána.

Těhož Roku / Král Jan dal dceru swau za Manželku Gindrichowi Knížeti Baworskému / kteráž ač nebyla gessitě wětu dospěleho / wssat smilawoy dostatečné věčiny / pečerni a Rutogmění stworeny byly.

Cýsar Ludwik / těhož roku / rozponenůw se na služby Krále Jana a Českého / Město Cheb se wssemi náležitostmi genu dáti poručil / aby ge ugal pod spůsobem zástawy w Peněžité Summě / we dwadeceti tisýcích Hřiwěn.

Léta Páně 1323. Morawané wyslali Posly své k Králi Janowi / žádagúce aby k nim přigel / a srownání w některých přech učinil.

W tom také přigel k němu Karel Král Oberstý / a tu potog mezi sebou utwordili : Knížata Rakauští strze tohoto Krále Karla / dali se s Králem Janem w ropowání / zstrany Gindricha bratra Frydrychowa a giných wěznůw. Wypustěn byl Gindrich Kníže z wězení / w kterémž přes tři léta seděl : Ale na ten spůsob / aby Rakaušané Králi Českému Město Znogmo / kteráž w zástawě měli / nawrátili / dewět tisýc Hřiwěn dali / a listy Čes-

chum

chum / kterýmiž se Králi Římskému Albrechtowi zapřáli / se žádného za Krále sobě woliti nebudau / kromě Knížat Rakaušských / aby zase odewzdali.

W ten čas w Baworých Králowna Česká porodila dvě Dcery : Ammu kteráž potom dána byla za Manželku Ottowi Arcyknižeti Rakauškému : a Alžbětu / kteráž druhého roku umřela.

Těhož Léta / Wacslawowi Synu Krále Jana / w mrawích a w etnostech dobře wycwícenému / Král Franský zasnaužil Dceru Streyce svého / genz slaula Margareta / ginat Blanka.

W tom umřela Sestra Krále Jana / kteráž byla Manželka Krále Franského : Tady Králowstwí České w veliké zpustění přišlo : Těb Král Jan odgel do Lucemburku : Králowna přebýwala w Baworých / Jan Biskup w Římně / a Karel Syn Jana Krále w Zemi Franské.

Léta Páně 1324. pro nestálost Ludwika Cýsare / kterýž nerád podle slow a slibůw svých krácel / vznikla nepřítel s Janem Papežem / (háget w listu 296) takže Papež Ludwika konfirmowati nechtl : odtudž posla roztržitost mezi lidmi / y krwe prolití.

Při tom čase Král Jan porazen / takže sotwa w Sfesináci Roných z bitwy ugel : w kteréžto bitwě měl Wogaty Těmce / neb ho tehdaž Czechové opustili : háget w témž listu.

Při takowé nestálosti Krále Jana dali se welicí neřadowé w Czechách / kterýchž neywíce půwodowé byli Židé : Očemž háget.

Těhož Roku Králowna Alžběta / tělo bratra svého Wacslawa Krále Českého / kterýž byl w Olomauce zabit / do Prahy přiwězti kázala / odtudž potom na Zbraslaw wezeno / a s welikau sláwau pochowáno gest.

W Kragi zwláště Zlateckém a Litoměřickém / bylo tehdaž veliké Zemětřesení / Zyma ukrutná a množstwí Sněhu.

Což se pak wíce těch dwau let zde nepoznamenanych dalo / to se při wypsíwání Stawůw nagda.

Léta Páně 1327. Srozuměw Král Jan / žeby se Czechové pro částě berně horssyli / nechtl se gim wíce w osstliwost dáwati / ale powolaw těch kterých peněz na zbyr měli / Zámky Králowské / y Zboží Duchowní gim zástawowal.

Sebraw potom za takowé peněze nřco lidu Wogenstého / táhl s nim do Bawor / a při Reymu veliké škody činil / tak že y některá Města sobě podmánil / a obrátiw se s křistij k Lucemburku / s prázdny mšcem do Czech přigel.

Toho času Knížata Slézská / pro domácý neswornost / poddawali se Králi Janowi : Jako Kníže Gindrich bratr Boleslawu Knížeti Břeského / gsa Knížetem swobodným / věčíněn ge poddaným : Těbo přigew do Czech / Králi Janowi se poddal / a po smrti své / aby na něho Wratislaw sewssým přislusstwu připadla / s zapřáním swým nřgdl : Ale po smrti geho Gindrich Břichatý w to wtročil.

Boleslaw bratr geho wzal sobě za Manželku sestru Alžběty Králowny / s kteráž měl dwa Syny / Wacslawa a Ludwika : Gindrich měl sestru Knížat Rakaušských / ale neplodnau.

Wladislaw pak drzel Město Lehnic / ale gsa neymladssým / wsslowal o to bratr geho / aby Duchowním byl : Protož zdržowalo se Biskupstwí Wratislawské pro něho / a Boleslaw o to se staral / aby dědictwí bratra toho / Synům geho bylo zapřáno.

Odtud wysšel ten hněw a neswornost / ie Gindrich poddal se Králi Janu

m iij

nowi

nowi: Kterýž z takové příhody/psal se y Králem Polským.

Léta Páně 1328. umřel Karel Král Franšký toho jména druhý: na gehožto místo vzal gest Filip Syn Streyce geho Karla Markhraběte Morawského/a bratr vlastný Margaretý aneb Blanky/weyso gmenowané.

Tomu Král Jan přigel na pomoc/edyž se některé kráginy nowému Králi proti wili/a podmáníw genu Kráginu Glanderstau/do Czech se nawrástil.

Ale neyprwe z Glandrye zagel do Rakaus proti Ottonowi/ na pomoc Bratrům geho/odkudž s welikau Ročistý/ mnoho Zámkůw s Czechy swými dobyw/odgel.

Téhož Roku pokládá Záget Ottomana prwnýho Krále Tureckého: počátek pak Kralowání geho nad Turky/klade Léta 1300.

Léta Páně 1329. hognoft wšeho w Czechách byla: Strych žyta za 4. grosse/Strych Pšenice za pět grossů/ Owsa za 16. Peněz/Slepice za pět peněz/Wagec 25. za jeden Peněz.

K tomu y to šťastný případlo/že Město Gerlice zase k České Zemi připogeno.

Z takové potom hognofti wšeho/yatž Záget připomíná/powstala peycha w oděwu/terýž lidé počali rozličný nosyti/wlasu(gesto ge prwe holili) dlouhých a kadeřavých nechávali. Očemž v Zágeta/List 299.

Léta 1330. w Czechách wstawiční deštiwé přišli/ z toho bylo weliké Rjek rozmocnění/Země rozmokla/a Obilý na Polích téměř wšedko shnilo.

Tehdáž Král Jan staragie se olásku a chwalu lidstau/ gezdil wšokol a wšokol/gednagie přátelstwu mezy Pány Křesťanskými: yatž Záget o tom wyswědčuje.

Téhož Roku/Alžběta Králowna Manželka Krále Jana/w Domě Probošta Wyšehradského umřela/a na Zbraslaw wezena: Matka tří Synůw a čtyř Dcer.

Ludwik Král Římský/ Léta 1331. welikau nelásku a nepřítelstwu Králi Janowi ukazowal/za geho weliké dobrodiní/terez mu w času nestěstí činil/ano y pro něho w nebezpečenstwu rozličná se oddawal. Očemž Záget šýřegí.

Nicméně Roku 1332. staral se o to Král Jan/na prozbu Ludwika Cýsaře aby mohl s Papežem v pokoen býti.

Wyslal tehdý Posly své k Papeži/ kterýž pro některé hodné příčiny nic nezgednal/ a wtratiwše Deset Tisíc Zlatých/do wlasti své se nawrátili.

Léta Páně 1333. Záget připomíná hognoft w Czechách/Strýbra y Zlata/ano y Obilí. Nebo Strych Pšenice platil 5. groi Strych žyta 4. groi: Secmene 2. grosse/Owsa Dewět Peněz.

Téhož Roku spuntowawše se nepřátelé Krále Jana/s welikými Wogstý táhli proti Karlowi Synu geho/a položili se nedaleko od Mutiny při Městečku a Zámku Swateho Jelíka/terýž náležel k Králowstwu Krále Jana.

Protož y on s Wogstem se wyprawil do Wlach/na pomoc Synu swému/terýž byl tehdáž w letech Sedmnácti.

Knjže to mladé magie naděgi ku Pánu Bohu/ač mnohem menší počet měl Czechůw a Němcůw nežli nepřátelé/ wšak s nimi prwe než wogstko Otowské přitáhlo/ na den Swaté Panny Kateřiny bíruw swedl/ a wýtěstwu nad nimi obdržel/ nebo Pán Bůh w Bogi tom dopustil strach na Wlachy/Tusky a Lombardy/ tak že wšychni na wtráuný se oddali: Zomili ge Czechové z rozkazání Pána mladého/ mordowali/ zagnjali/a neyblaw

něhlý

něhlý/(yako říkage) nepřátelé některé pobili a jiné zgnjali. Král Jan gest s wogstem na cestě byl/ pospýchagie Synu na pomoc přispěti/ ale edyž mu nowina o sstiatném wýtěstwu nad Wogstem nepřátelstwu přinesena byla děkowal z toho Pánu Bohu/a na místě příhodném Klášter postawiti připowědel. Nicméně wptýmo táhl do Lombardy/weliké štody činie w Zemi nepřátelstvé: a přigew do Města Parmy/Syna swého Wácslawa Karla/ a jiné mnohé hrdiny na Rytýřstwu pasowal.

Po wykonání toho/ Král Jan s Synem swým do Czech odgeli: Tu Král dal Synu swému Marghrabstwu Morawskému/ w kterémž Karel mandře hospodářstwu začal: Důchody každého roku na čtyry díly rozdělil/prwný Otcy posylal: Druhý sobě k wychowání Dworu swého zanechal: třetý na opravení Kostílw/a čtvrtý k vyplacení Zámkůw zastawených obrácel.

Léta 1334. Blanka Manželka Karla Knžete a Filipa Krále Franškého sestra/do Prahy přivezena gest/a odewšech s welikau uctiwostí přigata byla.

Léta 1335. umřela Alžběta Králowna Polská/ Manželka Wácslawa Krále Českého/ a w Kláštere Brněnském (tečeném Králowy Klášter/a neblác Panny Marye) kterýž sama wystawiti dala/ pochowána gest.

Téhož Roku umřel Gindrich Knžie Sléžské/ po gehožto Smrti/ připadlo Knžetstwu Wratislawskému na Krále Jana.

Některý Czechové al Morawané času toho/weliké neřesti w Zemi činili/ z Zámkůw swých lidem welmi vblížugíce.

Protož Karel Marghrab sebraw lid Rytýřský/Zámky těch lapežníkůw zdobýwal: gsa potom od lidí takových před Otcem Janem obžalowan/w hněw Otcy upadl: Nebl Král Jan ledačemus wvětil/a tak Synu swému wšedko zase odniel/ toliko samotného Tytule genu zanechal.

Wyslal potom Syna proti Boltowí Knžeti Minsterberskému/terýž se mu poddati nechťel/ale naposledý k tomu přinucen byl.

Téhož Roku/Král Jan dal darem Kazymírowi welikému Králi Polskému/dwadeci Tisíc žiwien: na protitomu odčel se Král Polský Knžetstwu Wratislawskému/ a giných Míst a Zámkůw Sléžských: což se dalo při společném sjezdu Krále Českého a Polského k Oherstému Králi Karlowi: Kdež také potog wěčný mezy sebau utwordili/ a jeden druhému pomáhati připowědeli.

Půsse Záget w Listu 304. že za Krále toho welmi k hněwu náchylného Czechové se w správách Rytýřských dobře wycwicili/ tak že každému nepříteli zmužile odpírati mohli/a okolní nepřátelé gich se strachowali: což owšem prawda gest/ ale y před kralowáním Krále Jana/Czechové pro zmužilost swau slawoný býwali: yatž weyše o tom dotčeno gest.

Léta 1336. Král Jan Zemi welmi sužowal/ berně diwne wymeyšlel/cla rozličná dáwati poraučel.

Lidé na něho nadržali/žena Wogný daremně nakládá.Czasu toho židé/strze neswornost mezy sebau/ nesleychané wěcy geden na druhého sčítali: Král 45. osob z nich nepředněgšých spáliti dal: a poručiw Kopati w Skole gegich/nalezl Sto patnácte žiwien Zlata/tři Tisíce žiwien Strýbra/ sedm tisíc Českých Mince a giných Klinkůw welmi mnoho: tím Němce štědře darowal: a nemagie na tom dosti/ z nawodu Němce Gindricha rodem z Altorffu/ kterýž byl nepředněgšý radda geho/kázal okolo Zrobůw Swateho Wogticha a Swateho Wácslawa Kopati/těž y w Zakrystě: a edyž nic nalezeno nebylo/poručil wzyti z Kostela dwanácte Apostolůw Strý

W új

brných

brných litých Cílowitka zwegšy/ kterij vdelání byli z poručení Karla syna ge
ho/3 Kofelných Peněz strze Almužny a pohřby umřelých/ shromážděných.

Domlaupwal pak služebníč Gindricha dotčeného pánu swému pro rado
du takowan/ strze nýž Kofel oblaupen gest.

Gindrich gsa k hřevu popuzen/ s bitím na něj se obořil: Služebníč
odporugýc/ než se pán nadál/ Dykaney probodl a vřekl: Umřel tehdy
pomocný a radda k takowému skutku toho dne/ než Slunce zapadlo.

A Král Jan/ ac wždycky nedostatek na očích swých trpěl/ toho dne do
konce oslepl. Očemž háget w Listu 305. obšyrněji píše.

Léta Páně 1337. Králowna Beatrix/ Manželka Krále Jana porodila
Syna/ genuz dano gméno Wacław/ kteráž hned po porodu korunována
gest: Toho Wacława po některých letech Cýsař Karel učinil Knížetem
Lucemburským/ a wzaw potom za Manželku Dceru Knížete Brabantské
ho/ žiřtal y Knížetem Brabantským.

Toho času vřazowala se Kométa přes čtyry Měsíce/ a než ta pominula
wyřla druhá/ kteráž za dva Měsíce trwala: potom byl w Czechách nedo
statek Obilí a Wína.

Těhož Roku připomíná háget/ podle Kroniky Kláštera Opatovské
ho/ že we Wřecheně Blow/ mřli od Radaně/ Passýř smrtwých wřawáge
lidj některé dáwil až do smrti: Protož wykopáno gest tělo geho/ a ohněm
spáleno. Atak ten Passýř takowého dáwení přestál. Czi hágeta w Li
stu 306.

Léta 1338. množstwí Kobylek do Czech přiletělo/ a wředo Obilí/ Trá
wu/ Listij/ Stronowij obgedly/ a odtud do Ragain půlnočních letěly.

Těhož Léta/ umřela Anna Dcera Krále Jana/ kterauz měl za Manželku
Orto Kníže Rakauké: po kterém w Sfesti Tědelijch/ y Manžel sám žiwot
swůj dokonál.

Léta Páně 1339. divné Zázraky na Nebi se vřazowali: Po Swatém
pak Petru a Pawlu/ bylo weliké Zatmění Slunce.

Léta 1340. podle hágeta/ množstwí Pohanůw/ w Maurytanij a w Affry
ce se sebralo/ chýce wřhnauti přes Moře do Zyspanye: Král pak z Ra
stelle/ Král Tiawarský a Král z Mayoryky sebrawše Wogška/ břeby
Spanyelské osadili/ a Pohanůw mnoho pobili.

Léta 1341. Cýsař Ludwik staral se oro/ yatkby mohl Jana Syna Krále
Czechého opanstwí Tyrolské připrawiti/ kteréz on po Manželce dostal.

Protož strze posly své Manželku geho lřiwě a chytře namluwil/ aby
Jana/ kdyžby koli wygel/ ani na swůg žámet ani na giné nepauřtěla.

Přihodilo se že Jan z Tyrolu se odebral/ a Žena geho zapomenuwšy se
nad poctiwostij swau/ wzala sobě Ludwika Margthrabě Bramburské/ Sy
na Ludwika Cýsaře za Manžela/ kterýž ac měl s ný Syna/ wřak ani Syn
ani Otec Ludwik dlanho netrwal: neš Ludwikowi Wlt nohy gedl/ tak že
žádneho masfa na swých žnatech nemage/ umřel/ k němuž y Syna geho
Smrt připogila.

Kněžna pak stratiwšy wředky Statky své/ kteréz odgali Knížata Ra
kauká/ w bğdě a nauzy žiwot swůg dokonala.

Druheho Roku to gest 1342. z welikého wod rozwodněnij/ kteréz posslo
z častého Sněhůw a deřtiw přšenij/ Most Pražský y Draždianský se zbo
řili. Plinuli Děti na Kolibkách/ plinuli lidé s Chalupami/ na Střechách
sedíce/ z Woten wyhlýdagýce/ zdalýžby gim kdo pomocy mohl: ale pro
přlissnau Powoden žádný nebyl/ kterýby se k nim plawiti opowázil.

Léta 1344. Turcy s mocý welikau tabli k Ostrowu Cypru/ chýce tu
Žemi opanowati a Krále zahladiti.

Alle Král swedl s nimi bitwu/ a na hlavu ge porazyl/ tak že čtyřidceti
tisýc Pohanůw na místě žiřtalo/ a pět set gich toliko na Lodech wplaulo.
Křestianůw pak zahynulo Sto a Paděšate.

Léta Páně 1345. Karel Margthrabě Morawské/ Syn Jana Krále
Czechého/ z poručení Papežského od Elektorůw wolen na Cýsařstwí/ za ži
wobytí Ludwika Cýsaře/ a to den Swatě Markety.

Léta 1346. powřtala weliká newole mezy Králem Englickým a Gilis
pem Králem Francuským/ pro nezdrženij neyake Smilauwy/ kterauz žru
řyl Král Granšký. A poslal Filip k Janowi Králi/ a Karlowi Cýsaři a
Králi Řijmstému o pomoc/ kterážto sebrawše lid z Czech a z Těmec/ ne
zanedbali: W tom Král Englický wpadl mocý do Žemě Francuské/ a
oblehl Město Paříž: Alle wida pomoc dotčených Králůw odstauřil/ za
nimiž se Wogško pustilo/ a na čtwrtém nocehu wřtagicý wogaký dohonilo.

Lid Francuský/ neopatiw se Sspehěti a strážným/ za Wogškem Krá
le Englického bezewřeho řyřku pospýchal/ domněwagýce se/ že nepřítel
bezpřestánij wřtati bude: ale Král Englický w místě přghodném obelý
ciw Wogško své Wozy/ k bitwě se řyřowal/ a w prwním hauffu tři Tisý
ce řřelcůw postavil.

A Wogška tak řřyřowanému/ když se přblížil Král Francuský s li
dem swým/ a porozuměl že dale nepřítel wřaupiti nemínij/ hnal hauffy své
k bitwě: ale řřelcy geho hned wřtati počali: Potkali se potom Gýzdný
kterýž též nedlanho bogugic za prwnými běželi/ a Král Francuský s nimi:

Což. když oznámeno bylo Králi Janowi/ že Francuzové wřtagij/ a
aby y on wřaupic nepříteli/ žiwot swůg zachowal předkládano/ řekl: Tot
bohda nebude aby Král Czechý wřtati měl: Protož weřtemne kde bitwa
neywřřšý gest/ ale Syna mého řřetě: Pán Bůh bude s námi.

A poručiw sobě wřředky potřeby ku potkání připrawiti/ wředl na Růň/
a wřočil mezy nepřátely (yako Slepý) kdez snadně zamordowan gest.

Tak Jan Král plachý žiwota swého plachého zbyl/ a wřen do Lucem
burku/ tam w Kláštere Panny Marye/ w kterémž byli Mnissý řadu Swa
řeho Benedykta/ yatkž na Krále slusý pochowan gest.

O panování Cýsaře Karla toho gména Čtwerého / w Králow stwí Czechém.

Kapitola VI.

Křař Karel / když po Smrti Otce swého do
Czech přigel/ na žradě Pražském w Kofele Swatého Wř
ta korunowan gest y s Manželku swau Blaňkau/ w Tě
deli před Slawnostij Panny Marye Taroženij/ od Ar
nosřta Arcybřřupa Pražského/ při přgřtomnosti osob ney
předněgřřých Duchowních y Swěřřých/ kteréz k té Sla
wnosti do Prahy se řgeli.

Tu pak Korunu/ kterauž korunován gest/ hned po korunování oddal
Knížeti Svatému Wacławu/ vzwrdiw to Magestátem svým/ aby ku
dancý Králové Čestný tau Korunau korunování byli/ a každý Král ko-
runovaný aby gi zase oddal w moc třem osobám Kostela Pražského/ totiž
to Děkanowi/ Kustosowi a Zakryštanowi. Osoby pak takové aby byli
Čechové/ vsedlí/ obzvláštní přisahu na to magýce.

Léta potom druhého Cýsar Karel dal List na korunování Králův
Čestných.

Léta Páně 1347. Karel Římský a Čestný Král/ shromáždil weliké
Mogsto/ táhl z Čech proti Ludvíkowi aby Zemi jeho plundrowal.

A kdys se blížil k Táchowu/ oznámeno mu bylo/ že Ludvík nepřítel ge-
ho y Čyřkwe Swaté/ wygew z Mnichowa Města svého na Low/ a nawra-
cugie se domů s Koně na Pařez vpadl/ a druhého dne od toho pádu umřel.

Což sliffyc Karel Cýsar pánu Bohu z toho děkował/ a obrátil se k Řez-
nu/ kdež přigat počiwě.

Odtud hnul se k Wormbertu: Městiané Města toho přigali ho wděně
awěrnost genu slibowali. Ale yatz od nich Cýsar Karel odgel/ poslali pro
Ludvíka Margthrabí Bramburské/ welikého nepřitele Cýsare Karla/
chtýce se genu poddati/ což obec zbraniowala/ a obořiwse se na Konfely/
nepředněgšy z Města wyhnali.

Czlowěk

Czlowěk něyatý/ dobrý přítel Cýsare Karla/ těch Měst wyhnanych dal
50. oběsytí/ ac některý také w Městě y ginde zmordowani gsau: tēm pak
kterýž wěrnost přisahu potworzenau Cýsari zachowali/ odplata hogná da-
na gest/ a poděkowaný učiněno.

Cýsar gsa toho nebezpečnstwý prázen/ gerdil po Městech Říšských/ při-
gýmage od nich powinnost a přisahu.

Léta Páně 1348. Cýsar Karel po wykonání té práce/ nawrátil se do
Čech na den Očistování Panny Marye: Při kterémžto času/ a neywj-
ce w den Obrácení Swatého Pawla na Wýru/ bylo weliké Země třesení
tak že Stawený se bořilo/ a lidé na nohách stát nemohli: což trwalo za
tři hodiny/ počnauce od hodiny Těssporní: Geste wěsšy Země třesení tehdaž
bylo w Zemi Korytanské: ne mnoho Měst a Zámkůw zbořeno gest/ a Mě-
sto řečené Wyllach z gruntu wywráceno.

Mnoho dobrého Karel Král Říšský a Čestný Králowstwý swému v-
činil/ yako prawý Otec Wlasti/ yatz užie se oznámí.

W Aurery po Slawnosti Swatého Ducha/ Zámek Karlstajn na Hůře
wysoké založil/ a od svého gměna gey Karlstajnem to gest/ Karlowým
Kamenem nazwal.

Toho času/ po wšem Swětě powětřý Morowé se rozmáhalo/ a mnoz-
stwý Křesťanůw y Pohanůw zhubilo.

Těhož Roku/ Cýsarowna/ Manželka Cýsare Karla/ genž slawla Blaň-
ka/ na den Swatého Petra w Orowách umřela/ a w Kostele Pražském s
Wýta/ s welikau Sláwau (yatz náleží) pochována gest.

Přihodilo se y to/ těhož Léta Měsíce Žarí: Czlowěk negatý přigel do
Země Saské/ prawyc se býti Waldemarem Margthrabětem Bramburským/
o kterémž dáwno sliffeti bylo/ že gest umřel: a owšem ten Czlowěk byl
Margthrabě Bramburské: Nebo aby mohl putowaný své do dalekých
Kragin bez překážky wykonati/ takowý hlas o sobě pustil/ žeby umřel.

Protož mnoho řečené geho umřeli/ a za pána gey poznali. Ale Mark-
hrabě/ genž byl weliký nepřítel Knížat Čestných tomu odporowal. Poslal
tehdy Czlowěk ten k Cýsari Karlowi o pomoc/ kterýž mu dopomohl že Frank-
fort opanowal/ ano y wšedku Zemi swau zase dostal/ kterauž byl Ludvík
Margthrabě Bramburské spravowal.

Těhož Roku/ Cýsar Karel pegal sobě druhau Manželku gměnem Annu
Dcernu hraběte z Reynu/ s kteraužto Roku druhého splodil Syna Wacław-
wa/ ale ten druhý Rok umřel/ a w Kostele Swatého Wýta pochován.

Wěnowal hrabě Manjelce Cýsare Karla Město Sulepach s ginyými
Zámky přejezitými/ k nimž Karel Město Berwar/ Nowé Město/ Heršproch
a Lauffen přitaupil/ a ten wšedek Krag k Zemi Čestné připogil/ tak že po-
mezý Čestné se wzťahowalo až ke Zdem Wormberským.

Plapossledy y to s wolency natýdil/ a Listy potwrdil/ aby wšedka Země
Baworská/ s Městy y s Zámky/ prawem dedičným k Čestné Koruně nále-
žela.

Léta 1349. Byl Mor weliký mezy Křesťany/ lidem toliko žiwot aneb
hlawa ořekala/ a od toho hned mřeli: Natýkali mnoho na Židy magýce
ge w podezření: protož wšychni Židé wyhnáni byli/ a tak ty nedůžiwosti
přestawaly.

Těhož Roku/ Cýsar Karel postaupil Margthrabstwý Morawského
Bratru swému/ a sám toho Tytulewíce nebyřwal.

Léta Páně 1350. bylo w Říjmě milostiwé Lěto/ kdežto se sesslo lidu
weliké

weliké množství : Z toho dražota veliká w Kraginách Wlastých po-
wstala.

Toho Roku/ Orkane Syn Ottomanů/ druhý Král Turecký umřel :
Kralowal let 22. a veliké škody Křesťanstwu činil : neb se neyprwé do
Europy pustil / a mnoho Měst Křesťanských listiwé dobyl : na místo geho
wolen/ Amurates Syn geho.

Těhož Roku/ Jan Margrabe Morawské / wzal sobě za Manželku
Dceru Mikuláše Knížete Opawského : po kterém Město Opawa k Mora-
wě na časý wěčné připogeno gest.

Léta 1351. Panna negatá z Žitawy/ pro welikau bolest Zlavy/ Zrak stra-
tila : ta když do Prahy k hrobu Swatého Wacslawa přiwedena byla/
vzdrawena gest : Z čehož lidé pána Boha chválili.

Porozuměw Cýsař Karel / že takowé diwy Pán Bůh činitirácí/ pro
přítomnost těl Swatých svých/ rozkázal na rozličných místech ke cti a chvá-
le pána Boha a Swatých geho/ Kláštery stawěti.

Léta 1352. umřela Anna Cýsařowna/ Dcera hraběte z Reynu/ před sla-
wností Očistňování/ Panny Marie/ a w Kostece Pražském slawně pocho-
wána.

Léta Páně 1353. Rudolf Kníže Rakauské wyslal Posly k Cýsaři Kar-
lowi/ žádáho za Dceru prworozenau/ kteráž genu Blaňka Manželka
prwní porodila. Gehož Posly on neoslissel.

Těhož Roku/ po smrti Anny/ Cýsař Karel wzal sobě třetí Manželku gmé-
nem Annu/ Dceru Bernarda Knížete Swýdnického/ kteráž po smrti Otce
swého několik Knížetství Slézských zdědila : Proto že spolu Dědice ne-
měla.

Léta 1354. Karel Král Římský a Čestý/ pogaw s sebau Manželku
swau/ časů Podzymního wygel do Bawor s nemalým počtem Cechůw a
Morawanůw / aby Města a Zámky své shlídl.

Toho času Pražané/ yakaulásku genu prokázali / nižegi při wypisová-
ní Měst položeno bude.

Na den Božjho Křtení aneb Obřezání/ Karel Král Čestý/ Léta 1355.
korunován gest w Medyolánu od Arcybiskupa Medyolanského Korunau
Železnau w Kostece Swatého Ambrože/ kdež zůstal osmnácte dní.

Potom obrátil se k Městu Pisy / a na té Cestě zastawil se w Městě řeče-
ném Tareně/ kdežto založil Klášter/ w kterémž Kanovnícy řádu Swatého
ho Augustyna w Biskupství Kremonském bydleli.

Toho času wydal Cýsař Karel list/ aby Zámkové na Pomorzi od Česté-
ho Kralowství prodawáni nebyli : kterýžto list napsan gest v Hagek w
Listu 326.

Léta 1356 Cýsař Karel přigew do Prahy/ položil Sněm w Praze/ chtěj-
ce přetrhnouti Mordy a Lotrowství/ kterýmž se dalo po cestách. Očemž
Hagek w Listu 328.

Ustanowil totiž na tom Sněmě / aby spravedlnost yak bohatým tak
chudým/ gednostegná wewšem činěna byla : Což aby lépegi k vyplnění
přišlo/ posadil se sam na Sandu Zemském : w tom přistoupili před Sfra-
ny některé osoby chudé / genž přes Swět putuji/ žalujíce na laupežníky/
který ge obrali.

Cýsař listetákové žaloby kázal se gich tázati/ načjch gruntech to se gim
přihodilo : což když oznámili / poslal bez prodlewání k Pánu gruntu ta-
kowých/ aby těm osobám škodu učiněnou nahradil.

A rozhně

A rozhněwaw se z té příčiny poručil Saudcům přjíst / aby laupežní-
kům/ šudro Rytířům y Panům žádné milosti neukazowali/ ale bez milosti
ge wesseti poraněti.

Takowým způsobem laupežství / když gestě nemohlo býti přetrženo/
sam Cýsař wzaw k sobě do Tří Set lidu / gezdil po Kralowství/ wyhle-
dávage/ zdaliby gestě w kterém místě takowé se nečesti dali.

A když se o laupežných dowěděl / zgymati ge a Zámky gich y Města
rozbořiti poraněl.

Léta Páně 1357. když wyplemenil Cýsař neřády w Cechách/ obrátil se
do Němec/ aby y tam wsseligaté Baučky upokojil : což o wssem wykonal/ a
přigew do Města Merys/ od množství Knížat/ Panůw a Biskupůw gest
přiwjtan/ a tu předewssemi w Kostece Swatost welebnau/ z rukau Kardys
nála Tetrágorýnského/ pod gednau způsobu přigymal.

O Ceremoniích/ které se při tom Sněmu dali/ poznamenal Hagek w Li-
stu 329.

Léta Páně 1358. Cýsař Karel/ dal wystawěti Zámek půlmíle od Kar-
lšteynu/ adal mu gméno Karlík : Ten byl wystawen pro uctiwość Swato-
stij na Zámku Karlšteyne složených / chtějce Cýsař/ aby na tom Zámku žá-
dná žena ani geho Manželka nitdá nocehu neměla / ale aby každá wyko-
nagie náboženství své w Karlštegne/ na nocehu do Karlíku se obrátila.

O řádu/ kterýž w tom Zámku Karel natýdil/ při Stawu Prelátském
obšyrněgi napsáno nagdeso.

Léta 1359. yakž Hagek píše Zyma byla welmi teplá / tak že Sněhu žá-
dného nebylo : A protož Roku 1360. dražota wzněla weliká w Cechách/
ale Cýsař Karel yakým způsobem chudý lid wychowal / w Stawu Měst-
ském nalezneso.

Léta 1361. w Pátek po Swatém Matěji/ narodil se Syn Karlowi Cý-
saři/ genuž dáno gméno Wacslaw.

Těhož Léta / strze častě Dětstwu přssení obilí na Poli shnilo : z čehož
posla dražota weliká/ tak že Strych Žyta platil třidecti grossůw Čestých/
Strych Pšenice pět a třidecti grossůw/ Strych Gecmene pětmečyma gro-
žrabu za patnácte/ Owsa za půl osma gro: lidé mnozí hladem mřeli.

Léta Páně 1362. byla hognost wssého/ tak že Strych Žyta platil toliko
geden grosa.

Těhož Roku/ Anna Manželka Cýsaře Karla umřela/ a pochowána w Ko-
stece na hradě Pražském.

Při konci toho Roku/ Cýsař Karel pogal sobě čtvrtau Manželku/ Dce-
ru Razymýra Krále Polského/ kteráž slawně do Prahy přiwzena byla.

Léta Páně 1363. Cýsař Karel/ Wacslawa Syna swého/ magyčyho wě-
li půl druhého Léta / na Kralowství Česté korunowati dal/ na den S-
wýta : Potom třetjho dne Manželka Cýsaře totiž Korunau Čestau
korunována gest.

Léta Páně 1366. we Czwrtet po Třebeli Latare/ Knížata některá a
Páni předstoupili před Cýsaře pána swého/ žádágyce, aby Dceru swau star-
ší gménem Kateřinu/ kteráž porodila Blaňka/ pozůstala w Dowu po
Rudolfowi Knížeti Rakauském/ dá za Manželku Ottonowi Margrabe-
berti Bramburškému : k čemuž Cýsař powolil.

Toho času/ druhá Dcera Cýsaře Karla / genž byla Panna twáři krásné/
a Annau Dcerau Knížete Swýdnického zpložena/ zashaubena gest Albre-
chtowi Knížeti Rakauskému.

U

Těhož

Téhož Léta/třetího dne Měsíce Června / w hodinu Třesporní/ str-
hlo se brozne Powětří a Zromobití / tak že lidé do Podzemných streysšy
vstřáli: domníwagýce se že giž přišlo Swěta skonání: neš wstawicně o
welikým hmotem hémelo/ Země se třásla/ Stawený některá padala/mno-
žý lidé od Zroma zbiti byli/a některé Wesnice wyhořely: W Městech Praž
ských na Sedmi místech Zrom zapálil/ ale Pán Bůh ochowati ráčil / žene
mnoho shořelo.

Téhož Roku Cýsar pod Zámkem řečeným Bezdězý weliký Rybník vde-
lati poručil.

Při konci toho Roku/Alžběta Cýsařowna porodila Dceru/gménem An-
nu: ta když dorostla dána gest w Staw Manželský Králi Englickému.

Léta Páně 1367. zawržen gest starodávný krog w oděwu/ a začal se no-
wý před tím newjdáný. Očemž háget w Listu 341.

Léta 1368. Patnáctého dne Měsíce Vnora/narodil se Syn Cýsaři Kar-
lowi/gemuz dáno gméno Zygmund: Tehdáž Cýsar Prelátům Sto Zří-
wen dal/aby gemezý sebau rozdělili/ a za Syna narozeného Pánu Bohu
se modlili.

Téhož Léta/wyslal Papež Posly své k Cýsaři/oznamugie nezbednost li-
dý zých/kteří se proti němu spuntowali/žádage od něho/yakožto od ochrán-
ce newyřšyho Cýrke Swatě pomocy. Cýsar bezmestkání sebrav wog-
sto táhl do Wlach/ a poručiw Zemi Janowi Arcybiskupu Pražskému/ kte-
rýžby za ním wíce lidu Rytýřského žádné škody na cestách nečinýcho wy-
slal/ sám s wogstem svým wygel z Prahy w Pondělýpo Rvétné Tledeli.

Ačkoli pak Cýsar toliko tři tisíce lidu s sebau měl/wssak dosti dobře stre-
til protiwnýky/a zwlastě Medyolánské / kteříž se newýce Papeži proti-
wili. A když Cýsar do Říma přigel/s welikau wctiwostí přiwítán gest.

Papež ac ten čas byl w Auinione/ ale yaki o přýgezdě Cýsařowém wsi-
šel/hned se k Římu obrátil: a yaki se k Městu přiblížowal/wygel proti
němu Cýsar sewššým Rnístwem a sewšsemi obywateli Římskými.

Když pak nedaletu od sebe byli/zsedl Cýsar s Koně swého: Papež toli-
kěz včiniti chtěl/ale Cýsar toho nedopustil/nýbrž wgap Koně geho za Vzdů/
wedl gey/gda pššky wedlé něho. Wida to Papež/plakal/ že se mu tak o-
wá pochtivost od Pána wšeho Křestianstwa dēge. Těmž Cýsar šel po-
korně/ až do Města strz Bránu řečenau Del populo/ a odrud až k stupniim
Kostela Swatého Petra: Rdež Papež na den wšech Swatých / při přito-
mnosti Cýsařské Mšsy Swatou slaužil / a při tom Alžbětu Cýsařownu Ko-
runau Cýsařskau korunowal/ kteraž prwe Czeškau korunowána byla.

Téhož Roku umřel Bolet Rnize Swýdnické bez dědicuw/ a protož Rn-
žestwý geho podle zápisuw připadlo na Wáclawa Krále Czešského/ Syna
Cýsaře Karla: kterýž se w ně wázal/ a Cýsar toho potwrdil/ aby na wěčné
čas k Czešké Koruně náleželo.

Léta 1369. Karel Král Římský a Czešský ustanowil aby žádný z Rn-
žat/ Panuw/ ic. swobody sobě na Města/ Hradý / Dědiny Krále Czešského
n:žadal/ zwlastě kteraž gsau na Mezech Králowstwý Czešského/ neš aby to
wšedko pod Králowstwu mocý zůstawalo: Přitom ustanowil y to/ aby ža-
dný bndaucý Král Czešský/ prozby těch kteřížby o takowé wěcyžádali/ k sobě
nepřipauššeli: Očemž háget w Listu 343.

Protož y pokutu na Krále Czešské/ pro vmenšsemý Králowstwý Czešské
ho nařídil/ k čemuž aby každý budaucý Král přisáhal se zawázal/ a Arty

zule gisté o tom nařídil/ aby každého Roku w Praze na Hradě Pražském/
předewšsemi w Suché dni / čteny byli poručil.

Léta Páně 1370. Cýsar Karel kaupil w Lužické Zemi Městečko řečené
Syrstenberg/ a tu při Ržece rozkázal Zámek pewný wystawiti/ přes Wodu
Most wdelati/ a Městečko Zdi pewnau ohraditi. Rnžata slisýce to / ne-
byli w tom spotogeni. Očemž mage Cýsar spráwu/ gel do Měšně/ a
odrud do Sas/ kdež Rnžata spotogil. Zagel také tudy do Bawor/ a Jo-
hannu Dceru Albrechta Rnžete Baworského/ Wáclawowi Králi Czešské-
mu Synu swému za Manželku vsnaubil.

Téhož Léta častogmenowaný Cýsar Karel rozkázal wšedko Zlato shro-
mážditi/ kteraž několik let z Hor Bílowských chowáno bylo / a ge w gednu
Tabuli spustiti aneb slíti/ a do přibytku swého na Hradě Pražském složiti.

Kterez obojm Rnžatům cyžýho Tárodu s welikau pochwalau swau
otkazowal/ aby srozuměli yaki gest hogná Země ta na Strjbro y Zlato/ w kta-
rěž se on narodil.

Toho Roku/ přivezena gest Manželka Wáclawowi Králi Czešskému/
Rnžina Baworská wesysegnenowaná/ s kteraž se Wáclaw oddal w No-
rimberce w Ochtas Swatého Martina: potom dotčená Rnžina Koruno-
wana Korunau Czeškau w Koste Pražském/ při přitonnosti Cýsaře y Cý-
sařowny. Z čehož Czechowé weliké potěšení měli.

Léta 1371. Byla žyma dosti teplá/ a Slawnost welikonoční Tráwami
a Rnžtým rozličným ozdobená.

Cýsar pak wykonaw náboženstwý sw: w Koste s Manželkau swau/ po-
sadil se za Stůl/ namýšle genu a Cýsařowně připraweném: kdež Rnžata
a Páni wssedni s Rytýřstwem/ pro Slawnost dne toho/ hostni Cýsařowý-
ni byli/ wíce než do Sedmidesáti Stoliw: Protož toliko sami Komorní-
cy slaužili k Stolu Cýsařskému.

Wazetřiž daly se Kolby a Honby rozličné při Dwoře Cýsařském: neš
každý swau zmužilost před Cýsařem ukazowati chtěl. Cýsařowna Alžběta
genž byla žena nad míru krásné twáři a slusné postawy/ aby tolikěz před
Manželem swým k potěšení geho sly swau zgewila/ poručila přinesli Pod-
kowu nowau/ kteraž zlamala yako dřewenau/ a berauc Tesaky Rucháské
ruce swé swinowala ge/ aněkteré y přelamowala: k tomu Pancýř tat
šnadně od wrchu až dolů roztrhla/ yako Kossyli Plátěmnu: Čemuž se wssy-
ckni diwili/ ale ona toho nečinila než při přitonnosti Cýsaře/ a s dowolením
geho.

Téhož Roku/ Kazymír slawný Král Polský/ Otec Alžběty Králowny
Czešské umřel/ z čehož ona welice byla zarmancena: na myšle geho wolen
Ludwit Král Vheršský/ Syn od Sestry geho: wssak wíce w tom Králow-
stwý Marka nežli on rozkazowala.

Léta 1372. Ludwit Král Vheršský a Polský/ činic sobě příjezěn wčnau o
Karlem Cýsařem/ zasnaubil Dceru swau gménem Marygi k Stawu man-
želskemu Zygmundowi Synu geho: kterýž teprwa měl Čtyry Léta. Z č-
hož Czechowé y Vhři potěšení byli.

Toho času/ Alžběta Cýsařowna porodila Syna/ kterémuž na křtu dáno
bylo gméno Karel. Ale ten druhého Roku w Wigili Swatého Jakuba/
magic wěku swého Rok a dwanácte Tledělý/ umřel.

Téhož Léta/ Měsíce Července Pán Bůh weliký Zážrak pro peychu a
rozpuštilost lidkau w Czechách/ a pokutu dopustil: neš narozličných m-
sch

řech zrom vderil/a některým spřuce od Střewců/ (kteréz dlahé co Czapi
nosy měli) zvrážel.

Toho také Léta/Cýsar na žádost některých Knížat Říjských/wypravil
se do Mohuče.

W tom Měste některý Dwořané geho dali se we hru s Měšťiany / až strze
to swáda possla / tak je y k bitwě přišlo: Což widauce giný Měšťiane
zbaurili se hlucně / a Dwořané k Hospodě Cysářské vstupowali: ale nic gin
to nespomohlo: Těb Měšťiane za nimi běžíce ge mordowali / a kdýž ge
dnoho w Loži Cysářském zastřihli / y toho bezmestkani zabili: Protož na
zeytý hrozná pomsta na obědwě strany učiněna: od Konsselůw nad Mě
šťiany / od Cysáře nad Dwořany / kterýž wšem takowým Kostárům službu
wypowědel.

potom obrátil se Cýsar Karel do Těch / a na Cestě Wácslawa Bratra
svého Kněze Brabantské a Lucemburské z wězení wyswobodil / kterýž byl
od Knězete Juliacenstého w bitwě yat a w wězení držán.

A když byl Týřar nedaletko od Regnu/ přibodilo se mu na gednom nocle-
bu wespaný/ že mu gedon Zub Strčenowný bez bolesti wypadl/ a giný wbrzo-
tém čase zas na tom místě wyrostl. Čemuž se diwili wšsydci: neb tehdaž
Týřar měl wěku swého 57. Let

2. éta Páně 1373. Otto Bramburské Knížce/Sei Karla Čyřaře/nemagie
 řádných potomkůů / věděl žeby Země ta Bramburská k dědictví Čyřaře
 Karla náležela/ponevadž smlaudy takové učiněné byli/ a protož chtěl to
 zrušiti/aby panství takové na Čyřaře nepřipadlo. Poručil tehdy Mě-
 ťům svým aby přisáhu činili Frydrychowi Knížeti Baworskému geho
 Střezci/tak aby po smrti geho on Pánem gegich zůstal/a Synové Čyřaře
 jtiž/ kterýmž prvé ta Města přisáhu činila/aby toho byli zbaveni.

Srozumiew tomiu Cysar sebraw wogsto/sam s nim s Czech wygel/a Mest
několik dobyl.

Wida Margthrabě Otto že se genu obrániti nemůže/a že od svých přátel opuštěn gest, k teříž mu pomoc připowídalí zwláště Ludwík Král Wherbý a Frydrych Kníže Baworské / wyslaw Posly k Cýsaři poddal mu Žení Baworskau/ tak aby Synům geho na časý wěčné náležela.

A wygem s Cysarém do Prahy předewssenu strze vzdáníj Praporce
(yaki obyčej gest) Zem oddal w moc Synům Cysarským: což hned Cysar
listy swými potwrdil/a Ottowi za to dal Sulcpach hrad s Městem/ Herš-
weld/ Herspruch a Lauff Města/a Zámky w Baworých Glos a Stauff/a t
tomu připowědel Suminu hotových Peněz/ tini tehdy spůsobem Země ta
přišla w držení Synům Cysare Karla a Králům Čestným.

Tehož roku / vmřela Dcera Cysáře Karla / gménem Alžběta / při Slavnos-
ti Narození Panny Marie / kterauž měl za Manželku Albrecht Rynje
Rakaušké / bez dediči.

Tehož Roku/Amurates Syn Orchanův/Král Turecký třetý/od Knížec-
te Sarwianskeho gménem Lazara/zabit: kterýž panowal 23. let/a welis-
ké štody Křesťanům činil: Zůstavil po sobě dva Syny/ Solimanna a
Bagazeta.

Léta páně 1375. na den Swatcho Zygmunda položen byl Sněm w Praze/při kterémž Cýsar nařídil / aby každý z statku swého/z každé hřivny dal geden gros: A kdožby takowě berně na den wyblášený nesložil / ten aby Statek swůj propadl: A gestližby kdo méněgi položil / nežby Statek geho kupen býti mohl / tehdy aby Cýsar tomu pánu aneb Rytíři / aneb ko-

mužkoli tu Summu bezmestřaný dal / a w statek geho se wvázal.

To Starowé slýšýce/wšýdni k tomu bez odporu swolili / a wšak ně-
tteriú/a gústě mnozí/opuštýwše Cýsarowo rozkázání/prawdy nepowěděli/
yakož to mýstýstýk prawý: Tomu každému Cýsar w té Sumně Zámky
pobral / a kteréz k Králowštwý náleželi a w zástawě byli / tanž Summau
wykupowal: wšak neplatil tak welikan Summu yakož to púgěl / ale
wyrázel gim to wšsedo co z těch Zámeků wjítu za ty Léta po kteréz ge dr-
želi wzaii/ tka: Těný wěc slusná poddanému od Pána lichwu bráti: To
slýšýce oni wšýdni wnikli/a na tom což gim dáno bylo / přestati / a Zám-
ekůw postaupiti musýli.

Těhož Roku/vmřel Jan Margthrabě Morawské Syn Krále Jana/ a
bratr Cysáře Karla: Žištěwil po sobě dva Syny Jostta a Prokopa/mez-
třez Cysář Karel Streyc gegich Margthrabstwů Morawské sprawe-
ditwě rozdělil/daw gimge w dědicstwů/y potomkům gegich.

Léta Paně 1378. Cýsar Karel upadl w welikau nemoc/apowolaw t so-
vě Synůw swých/ y Panůw Czeských co neypředněgšých/ učinil o swých wě-
cech porůzenný: Potom w Wigilij Swateho Ondřeje žiwot swůg dokonal/
a w Kostele Swateho Wáta/ s welikým pláčem a nářkáným wšeho lidu
Czeského/ pohorán: Nebo byl weliký ochránce a milowník spravedle-
nosti: Zůstalil po sobě tři Syny / Wacława kterýž po něm byl Králem
Czeským/ Zygmunta genž byl neroliko Králem Czeským/ ale y Cýsařem/
o čemž nižší poznámenáno bude: a třetího Jana Marghraběte Brame-
burského a Lužického.

O Wacławowi Králi českém
který potom byl za Cysáře Říms-
kého wolen.

Capitola VII.

O Smrti Cysáře Karla Krále Českého/Wác-
law Syn geho starššy/ kteréhož mu Anna Knižna Swj-
atá porodila/ za žiwota Otce swě^o byl na Královstwj
čestě korunován/a gsa wolený Cysář Řjmský/ na Otce-
wstém mýššě panował: Byl Pán swých wěc^y/ y obecného
dobrého welmi uedbalý: Což Czechowé poznawšše že
ná weliký rozděl w Mrawách y wewššech obyčegých od Otce swěho/ ne-
welmi ho ššetřili: On to znamenaw také se tak wřazował/yakoby sobě Čes-
chůw nic newážil: Někce oblqbil/mnogo gich do Země České wwedl: Š
toho mnozý Páni Čiesští/ na něj se welmi horššili.

Píše o tomto Wacławowi Králi/Mistr Pawel w Kronyce své/w Ete-
részirvory Cysarůw Říšských wypsal / a gi Králi Girijmu dedykowal/
že z mladosti své/toliko ničemnými a marnými věcmi se zanepraždňowal/
než Edyž byl Etrén w Dětinštroji a nad Řetitedlncey držán/z to se nečistotně
zachowal: Z čehož mu hned něyakaú neschetnost předpowýdali.

Potom w druhém létě wěku svého byl korunován na hradi Pražském/
při kterémžto korunování státi na Oltáři těžce plakal / tdež se y welmí neče

stým vstázal/a tak se sšlebil / že ho žádný opokogiti nemohl/až negatý Pe-
taf přislaupiw kněmu Koláč mu dáwage/tak gey vřotil: Daubrauius
tž to o něm pšisse lib: 23. hned zpočátku žiwot geho wypisugie; Potom y
Doktor negatý Židek řečený/z narozený ge^o a mrawuw ničemných/ předpo-
wýdal/žeby měl býti welikým štúdcým Cyrkwe Swaté: což se wšsedo spl-
nilo/ neš se poneprw za něho wššydní neřadowé a roztržitošti Kostelapá-
ně začali/ očemž nžjegij položeno bude.

A kdýž z toho Král byl napominán aby takowých nešbednostij nedopau-
štel a M. Janowi Husowi wymyšleného včenij rozššřowati nedal/na to
takowau odpověd dal: Dobráť gest to hus/nosy mi Zlatá Wegce: až teprw
kdýž se giž byl weliký neřád w Králowštwij Čestém začal/ toho teprwa
litowal/ale giž bylo pozdě/takowau roztržitošť/teraz welikau horu prora-
zyla/vřotiti.

Roku toho/teréhož Král Wáclaw přigal Stolicy Otce swého/ časů
letnjho / byl w Czechách Mor weliký/přiněmž diwné Sfelny w twářno-
stech rozličných howad po městech y po wšech se wřazowaly: Ž čehož li-
de dššyc se strachy množý mčeli.

Léta Páně 1380. Weliké Země třesenij bylo w Czechách/strach na Lidi
přissel/ a tak se domnřiwali že se Země pod nými propadne.

Potom času postnjho/ bylo welmi mnoho Myššy w Czechách/ kterč
weliké štody na Obilij činili: Toho Roku byl také mor weliký w Vhřich.

Léta

Léta Páně 1381. Bagazet Turecký Král přeplawiw se přes Mofez Azye
do Europy s welikau mocí/ Křestianům štody činil/ a snadně Křestianý/
(pro gegich neswornost mezy sebau) porazyl: nebo Křetowé Srbům v-
přimně pomahati nechčeli/ kterč Turkům s Knížetem swým Lazarem
zmužile odpřrali. Toho kdýž Bagazet porazyl/ t Křetům lepššý přis-
stup měl.

Téhož Roku/ pro náhlé a mnohé Desště/ powstala weliká Drahota w
Czechách: nebo wšsedo Obilij potażeno bylo.

K tomu weliké roztržitošti mezy Pány a Křtěstwem Čestým/pro ned-
bánlivost Krále Wáclawa wzniťly: Kdýž genu oznamowali/ wšsedo
to sobě lehce wážil: Takowá pak neswornost došti dlouhý čas trwala: po-
tomy druhého Roku weliké laupeje byly po Sýlnicých/ nebo zastupowali
po cestách / a neywjce Rupečim/ kterč obrawššy ze wšseho co koliwěk mč-
li na Zámky se rozgžjždeli: a tak bylo neřaduw plno w Czechách.

Léta Páně 1383. Vhři wtrhli do Morawy spuntowawšše se bez wědo-
mosti Krále swého/a okolo Vheršského Brodu/ Zradissč a Třapagedl weliké
štody činili: Josť a Prokop Margethrabowé a Synowé Jana Margets-
hraběte Syna Krále Jana šlepečho/sebrawšše lid bez mešštanij za Vhry tá-
hli: kterč předgeli/ Behusse z Božkowic/Wyljm Bratr geho z Černé
šory/Giřt z Bunowic/Milota z Cymburku/Petr Žerotinský z Rosyc/ Ha-
nusa z Strassku/ Břenek z Widowa a z Prusynowic/Kunrat Šternberka/
Jaroslav Bělit z Korššyc a z Třaněšče/ Zbynek a Zrojek Bratřij z Dubra-
wice/ Hassel z Krawij šory/ Matěj z Swabemie/Gilmet z Witčowa/
Zroznata z Widowic a z Strazburku/Jarossť z Podolij/č. a pustili se teg-
ně horami až t Malinowu: a tak nenadále Vhry obkřičili / potom ge
porazili/a wšsedu křiči gim p šrali/wlašnij wěcy gegich mezy sebau roz-
delili.

Téhož Roku/Ladwít Král Vheršský a Polský/na Sněm w Trnawě/ter-
rjž byl Vhřim 6. dne Měšyce Žatij vlozil / poručegie gim aby se té přijho-
dy nad Morawany pomštili vnteli: ale Vhři pamatugie na to že prwntěššy
wognu bez přijčiny začali / obáwali se po druhé takowého nesštěšij: Po
přijgezdu swém dne Osmnáctého vntel: odtud wezen do Bělehradu / a
tam pochowan w Kaple kterauž byl sám sobě wystawiti dal.

Léta Páně 1386. Zigmund Margethrabě Bramburšče/Syn někdy Kar-
la Čyše/a bratr Wáclawa Krále Čestého/ wzał sobě za Manželtu Ma-
rysi Dceru Ludwika Krále Vheršského a Polského / s powolenijm Panuw
Vheršských/a na den Slawnosti Duchu Swatého/na Zámku Budinštem na
Králowštwij byl korunowan: potom odgel do Margethrabštwij Brambur-
šého/čdež bratra Jana na mšstě swém zanechal: Čehož Wáclaw řat ožto
Král Křijmský potwrdil. Weliké štěstij těm Panim slaužilo/ ale nevměli
ho vžjwati.

Toho Roku Jagelo weliké Kníže Litewské Králem Polským žustal/ a
dána genu byla t Stawu Manželskému Hedwika Ludwika Krále Vher-
šského a Polského Dcera/a tu se na Wřru Křestianskau potřtil/neš prwé byl
Pohán / a netoliko sám / ale wšsedo Litwa/ kterauž také potřiti poručil:
Očemž w Polských Kronykách obššyrněji se pšisse.

Léta Páně 1387. w Czechách na rozličných mšstech bylo weliké Zromo-
birj we dne y w noci/ tak že lidé v welikém strachu byli/ a množý polepššili
žiwotuw swých: Téhož času na den Swatého Petra a Pawla Aposstoluw/

spadl veliký Oblak deštiowý nedaletu od Zlatce/a byl tak náhlý že několik Wsý podvrátil a potopil.

Téhož roku/Turcy s Bagazetem Králem svým veliké škody činili w Zemli Missenské/y w Charwátých/ kterýmž giný Křesťané žádné pomocy proci Turkům nedali.

Léta Páně 1388. Johanna Manželka Krále Wácslawa / po snášení mnohých trůd bez příčiny od Manžela svého / umřela a pochována na Zbraslawi.

Léta Páně 1389. Poslowé od Římských Knížat posláni byli do Prahy k Wácslawowi Římskému a Českému Králi / žádající geho aby k nim do Říše přigel/a nešvornosti některé mezi nimi porownal / ale on se z toho divně wynilauwal: Poslowé pak rozjehnavše se s nim/ geli od něho/ a přigezdu k nim Cýsařského negistili.

Léta Páně 1390. Židé spatiwše Kněze/ kterýž k nemocnému s welebnu Swatostj šel/počali naň Ramením házet/a lidé gdaucý za Knězem Židům odpřrali / z čehož se potom nemála bítwa stala/neb mnoho Židůw w gegich Místě pomordowáno bylo.

Léta Páně 1391. Král Wácslaw vzbáwage od Czechůw proti sobě necht/obáwal se od nich nějaké newole / y peručil sobě Zámeck desti perný wystawěti/ kterémuž dal jméno Nowýhrad/a Obilím y ginými potřebami poručil gey opatřiti bez nedostatku/prawije žeby se tu chtl (tude i toho potřebu) brániti/ a tak potom čím dále tím vkrutněgšy nad poddanými byl.

Druhého Léta/ přigel Lantkrabě z Regnu k Králi Wácslawowi w nemalém počtu/ neb měl Ronj Osindesat / Wozůw Deset / na kterýchž bylo mnoho Reglčských přípraw / a Honcůw y Kolcůw drahně/tez y Sfermyřůw veliký počet: Rozkázal tedy s powolením Královským/ Wrofasny k Turnagi/ kterýž měl trwati za Osni dnj srolati/ cež se y tak stalo: Ale Czechové w Rytčských kusých nic Němcům napřed nedali/ toliko w Reglčských věcech ge přewyřowali.

Velicý Sněhowétoho Roku byli spadli / z kterýchž byla veliká powodení/ tak že na den Swatého Mikuláše na Rytku Pražském w Starém Místě/ museli se na Lodjích wozyti/ a ta Woda velikau škodu lidem učinila.

Téhož Roku/ Alžběta Manželka Cýsaře Karla w Hradec Královém umřela/a na Hradě Pražském w Kostece Swatého Wjta / podle Manžela svého pochována gest.

Léta Páně 1393. Král Wácslaw byl wzat do Wězení Pražského/ ale potom šfortelem wšel/ wyweden gsa strze gednu Lazebnicý gménem Zuzannu: kteráž za to od něho počtiwě byla darowána. Očemž háget šyřegj púšše.

Roku potom 1394. Král Wácslaw z nowu yat/s powolením Zygmun da Krále Vheršského/a Jostta Margt hraběte Morawského/edyž na Zámku Zbřáče půl míle od Berauna rozličné tratochwile provozowal: a dán byl do Wjdně w wězení/ kteréhož s pomocí gednoho Rybáře Grundela řečeného wyswobozen.

Toho on za takowau pomoc genu protázanau welmi s Žénau y s Děti mi geho obohatal/ a na wěcnau pamět dal mu za Erb červeného Kapraw Zlatém Štýtu/ kterýž dvě Dítět drží. Ten Rybář psal se Jan Grundel z Wjdně.

Léta Páně 1395. w welité cházeli/geden pro prchliwost a šy: Zygmun pak pro peychu/ chylná k prolewání Krwe) dal řečeného/ a s nim giných třidcet

Téhož Roku/ Zygmun Kr. Kronky žalostiwě swědčt: To s kopolis/odtud; on na malé Lodj bora Ostogčita Poláta/tim spůd

Turkům odpřral / kterjž se za Zyg. s Ronem gsa we Zbroji do Wody/ a tak Dunag přeplnul: Pročež měl w Zygmun da Krále Vheršského welitau laštu / od kteréhož také hogně obda

rowán y Weywodau Sedmihradským wčinen: Wjřwal Erbu Ostoga.

Ten w poselstwj wzáctné od Zygmu Cýsaře do Polsty k Jagelowi/ y do Prus k Křiřowňtům wyslán byl.

Od tohoto Stibora pozůstawa mnoho yako Páni Chelnští/ Kolušowé/ Elžanow. w Lubelské Zemi y w Sedomirských Ka.

bydij.

Léta Páně 1402. Páni Vherští šgeross se k Rudjina / šli na Zámeck/ a naležše Krále na Palácy/ magjce spolu spojili/ gey obšlaupili a kněs mu mluwili/ předně wšedky šturky zlé a neřádné genu předložiwše/hned gey chytili/ a do Wězení na Zámeck Soklos řečený odeslali/ na kterémž byl li dwa Mladency Synowé Tykenowi z Gary/ Jan a Tykon/ gichž Otec

málo před tím Zygmundowým půwodem byl zamordowán: Snimiž y Marka gegich na témž Zámku přebýwala.

Ti Mladency gey pro Smrt Otce svého wděčně přigali/ aby se na něm té Smrti pomistiti mohli/ protož pilně ho osiřhali rozkázali.

Alle Marka těch Mladencůw magic w rukau nepřátele svého/ s nimiž mohla coby se gi líbilo činiti/ zgednala to o Synůw svých aby ho do Mo

ravy doprowodili/ a šrawau dobře opatřili: On gim též šljbil za Bratra/ a Mateři gich za třetjho Syna byti/ což se y stalo.

Neškdý znoru do Králewstwj Vheršského přigel / tu netolite k nim/ ale y ke wšem těm kterjž mu Wjru zachowali/ byl Pánem dobretiwým a lařkawým.

Léta Páně 1405. Král Zygmun wšy Žemi Vheršké položil Sněm w Místě Rewšdwarhel/na Charwátském Pomezí/ a přitoni šgezdu zagat

byl šteffan Weywoda Syn Zlatkůw/gemuž y hned slawa byla šjata/proz to že měl šmlawu s Turkem proti Králi y wšem Vhrim / na kterej měl

Turka ošobně s Wogšty geho/na záhubu wšy Žemi Vheršké přiwesti: Štatek pak geho y Zboj wšedko zrozkazu Královského dáno gest Jano

wi a Tykonowi Synim z Gary/ kterjž na onen čas Krále Zygmun da z wězení svého propustili.

Léta Páně 1406. Knjze Rakaušské Otec Albrechtůw oblehl Město Šnog mo/w kterémž se byl zawřel šynek šichý Čert a Sokol: Dobýwal ho od

Swatě Markety až do Swatého Wawřince/ a tu Knjze Rakaušské byl postřelen: z té příčiny wšedko Wogšto pobrawše Stany / té nocí do Ra

kauš vřelo.

Po několika pak Nedeljch šynek a Sokol wygeli dolů z Města/ zane

chawše tam mnoho lidu služneho: W tom Šnogemštj pustili šo Mě

šly ti Páni Synowé Cýsaře Karla/přis wost šwau / totjž Wácslaw Král Čes k wili Manželce své (kteráž byla na Mladence nějakého/ šštepán Kunt i o tom háget púšše.

weršy od Turkůw porazen: očemž 29. dne Měšyce Žatj/ při Městě Ty. i wgel/a to s pomocí nějakého Str

iatz Cromerus púšše/že on sám tēm dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

dem Cýsařem hnali/potom wškočil

fa/Josfa Margthrabě pána svého dědičného / a zgujmali Ziolněře y čes-
ed hynkova a Sokolova a we třech dnech mnoho gich zvěšty a dwanact
respředněgých státi rozkázali: Tim spůsobem laupeže/ kteréz se od dávných
chwíle z Morawy do Rakous daly přestaly.

Téhož času byla veliká swyvolnost w Czechách: neš kdo nymocněg-
šym byl/ toho sobě za nejlepšího pokládali: O tom Král ač dobře věděl/
wisak nato nic nedbal/ a tak od gedných byl chválen a od druhých haněn.

Léta Páně 1409. Zygmond Král od Turků poražen/ a sám s malým
počtem lidu sřawa utekl/ kdež mnoho wáctných lidí a Panů Vherstých
zhynulo: y atž o tom záget píše:

Léta Páně 1410. Když Robertus Král Římský umřel/ Kurffirstowé
sgewisse se do Frankffurtu/ Zygmonda Krále Vherstého na jeho místo wo-
ili/ kterých y atž přigel / hned toho Roku Železnau Korunau byl korun-
wan.

Téhož Roku/ na den Rozeslání Apostolůw Páně/ Wladislaw Král Pol-
ský/ veliké Kněze Litewské/ porazyl Sto tisíc Křižovníkůw: Na placu
gich zůstalo 5000. a 4000. zagato / ostatní zotykali/ a po Lesých mnoho
gich od Sedlákůw pobito bylo / očemž obšyrně w Polských Kronykách
nagdesa.

Léta Páně 1412. na den Swatě Kateřiny y předesslé noci/ vkrutné po-
wrtěj powstalo/ a veliké špody po Zámecích/ po Wsch y po Městech činil
o/3 Domůw Krowy bralo/ něde y stawený bořilo/ lidí mnoho zaslulo/ w
Lesých nemalo Dřívůw zwořacelo/ a trwalo den a dvě noci.

Léta 1419. byl Wacław Král na nowém Zámku za Wyšehradem/
kdež mu přinesena byla nowina o neřadu Pražském / kteráž wšedky okole-
ného stogycy welmi zarmoutila / a Krále jako řka omámila: A když k
němu geho šfent promluwil: Zdaliz gsem yá tomu nerozuměl/ že to tak
dyti mělo: Obrátil se k němu a chytil gey za Wlasý hodil nim o zem: W
tom pak hntwu šlak ho porazyl/ z toho brzy žiwot swýg dokonat: a y at
neřadně žiw byl/ tak y nepořadně z tohoto Swěta šffel/ pochowan gsa ne po-
e Královské wáctnosti/ neš přivezen gsa noční m časem na Zbraslaw
koliko od Konweršůw/ Rybařůw a od Petarůw/ y od gine Čeladky Klá-
sterké / rěio geho bylo pochowáno.

O Zygmondowi Cysari Sy- nu Cysare Karla / a Bratrunc edy Wacławu Krále.

Kapitola VIII.

DO Smrti Krále Wacławu Českého / Zyg-
mond Bratr geho Král Vherstý a wolený Cysar a Král
Římský/ w tak velikých roztržitostech / kteréz se w Čes-
chách dali (o nichž při wypisowání Města Prahy ššyregi
položeno bude) do Czech na den Swatého Jana / totiž
do Hory Kutny přigel / a tam k sobě oběslal Pražany/ při-

kaugie

kaugie gim y atžto dědic Královstwj Českého/ aby wšedni žrog swan
nahrad Swatého Wacławu/ a Nowoměstští na Wyšehrad přinesli:
Ale Pražané poslusenstwj žádného přigiti nechťeli/ nýbrž wšedni se proti
Cysari šrogili: Cysar nemage syli veliké proti nim/ položil se s Čemey a s
Vhry v Litoměřic na Lukách / kdež mu velikau wctiwost we wšem Mě-
stiané činili / a wšeligaké žiwosti genu y at mohli neywjce dodawati/
zwláště koním obrok: což gim potom hogně nahradil/ a veliké šwobody
gim darowal.

Když mu pak oznámeno bylo/ že Žiatečští/ Launští a Slánsští zaunry-
šně se genu protivili/ odgel k starému Boleslawu.

Léta Páně 1420. o Swatém Prokopě / přišlo Cysari veliké Wegsko z
Čenec: y od gůných Čarodůw na pomoc/ kteřj položili se mezy Holayš-
wicemi Bowencem / Buhny a Brankau nad letní / a Cysar přigel mezy ně-
na zegtrj pak powolaw některých cyzozemcůw neznamenígšých/ gel s
nimi na hrad Swatého Wacławu/ a wzaw Korunu Královskou z rukau
Kněžských/ poručil se ni na Kraiovstwj korunowati/ a pobraw poklady genž
byli w městech tejných / kteréz Král Wacław y Otec geho šhronaždil/
platil gim žiolněřim.

Veliká neswornost dlaný čas w Czechách trwala / neš k Cysari Obec
žadne chuti neměla/ očemž se při wypisowání Měst ššyregi poznamená.

Po mnohých neřadách w Královstwj Českém/ kdy giž šfatan mnoho
žlého

zleho podle své chytrosti ztropil / přišli lidé k zdravému rozumu: A tak Roku 1436. držán byl Sněm hlavní w Praze o Suchých dnech w Postě / a tu Poslowé kteří byli k Cýsaři před tím do Brna vysláni / oznámili také gsau s Cýsařem Zygmuntem porovnání na místě wšy Zeme činili / a že gsau geý do České Zeme pustiti / a za Krále skutečně přigáti slýbili: Což slýše veliké shromáždění gich / gedni od nich wděčně to přigáti / zvláště ti kteří sobě potog a řád oblibovali: ti pak genž gim byl neřád milegšy a chudých lidí trapeň / proti nim se postavili.

A tak nic skutečného se mezi nimi nedalo / toliko roztržitoť / rovně jako předtím: než to newětšy řád byl / že Mistr Jana z Rokycan za Arcybiskupa wolili Kněze Martina řečeného Lupac / a Kněze Wácslawa z Meyta za Suffragany.

Téhož Roku / při na Těbe Wstaupení pána Krysta / Sgezd w Praze položen / na kterémž posly vybrali z Duchowných y Swětšeho starou / a k Cýsaři do Gihlawy ge wyslali / dawšše gim moc / aby owšsedo s Cýsařem porovnání učinili / a Zygmunď aby za Krále Českého dokonale přigat byl: Z Duchowných starou gel Mistr z Rokycan / kteréhož byli wolili Disidentes in religione, za Arcybiskupa / nebo byl veliký obhágec husytůw / wygeli z Starou Panského a Rytýřského y Městského poslowé / w Sobotu před slawností Ducha Swatého: když pak přigeli do Gihlawy / tu poctiwě přiwítáni byli: potom w Pondělí popamátce Tela Božího / počali newprwé rokowati s Legaty Sněmu Bazylegského / k čemuž se forwa Mistr Jan z Rokycan namluwiti dal: než se musyl s giny mi wyslanými posly stowmati: Legátowé k tomu dowolení dali / aby Czechům Compactata we čtyřech Wědelých stwřena / k tomu y listy na místě wšeho Concilium na to dané / a smilauwa sepsaná byla / že Czechové ti kteří w Cyrkwi Swatě gednotu we wšech řádých y w Artykulích a Klausulích zachowawagj / a Welebnau Swátost pod obogj spůsobau přigymati chęgi / gsau prawj Synowé Cyrkwe Swatě / tolikéž y ti genž pod gedným spůsobem přigymati a přigymati budau / aby gich nehaněli a newtřkali / a oni těch také w ničemž nepotupowali / ani na Kofely gegich nesáhali / tak aby gedna každá strana w swém řádu zůstala: Poněwadž Cyrkwe Swatá y a tožto matka dobrotiwá / přikladem Wstupitele nasseho newšsemí o námi lastawě nakládá / podle oněch slow Spasitele nasseho kdes tak to we Cienj Swatého Jána w Kap: 20. k onomu newětšymu Tomášowi mluwiti ráčil: Jsa mne widěl Tomášy wwrtil gšy: Blahoslavenj ti genž newiděli a wwrtili.

Potom rokowali y o ginych Artykulích (při témž Sněmu) a potřebách / gednagie o stálem zachowání potoge / wědauc o tom že by Cýsař dychtěl po Stolicy Otcowšské / protož toliko o tom přemysleli / a newatého vyšščenj aneb potwřenj na to žádali / aby při potogi / pro swá prowinění proti němu zůstawení býti mohli.

Na to odpovědel: Zapsati se Panim a Rytýřstwu žádnému nechcy / toliko Městim a zvláště Pražanům / a Rokycanowj geho Elečij potwrditi připowědel / a w tom poručil psáti list smilauwy w ta slowa:

My Zygmunď z Boží milosti Říjmšy Cýsař / y a tožto dedie prawj a pán Země / smiluwili sme a zgednali mezy posly Králowstwj nasseho Českého / a mezy Legaty Swatého Concilium Bazylegského / gednotu a swor nost / ič. a přitom nás poctiwj poslowé Města Pražského a ginych Měst Králowstwj Českého žádali a pilně prosyli / aby ti kteří prwé w Městech

Králow

Králowstých obýwali / a těchto časůw yakkoliw Měst prazni gsau / budto Swětšty neb Duchownj / zase přigati a k Statkům nawraceni byli / a dále žádným spůsobem nebyli ztřowáni.

Kdes my nechťje žádosti gegich oslisseti / aby potog a gednota strze to zrušena nebyla / k tomu yatk wryš psáno stogj powolugem / a toho na Swědomj Magestat náš k Listu tomuto kázali gsine přiwěšti: Dan w Gihlawě Léta od Twarození Syna Božího 1436. den Swatě Marj Magdaleny / ič. Regni nostri Vngar: 50: 26. Romanorum, Boemia 16. Imperij: 4.

Rokycanůw list čti mezy Biskupy / od těchto Cýsaře genu dany.

Potom Cýsař Zygmunď w Králowstwj swě dedičně se vgal / a do Města Prahy w Wigilij Swatého Bartholomége přigel / kdes byl odewšsedh Stawirw s velikau wctiwostí přigat.

Téhož Roku / Sstessan Despot Raky gšy gij wčkem sešly wpadl wčžkau nemoc: A powolaw Staršých Krage toho / porjzenj swě gim oznámil: Manžetku swau Girkowi Sestienoy swému poručil / a Bělehrad oddal Cýsaři Zygmunďowj / rozkázaw aby genu postaupen byl / w tom vmřel: a w Stamu swém na gednom poly hlavy řečeném / žiwot dokonat / a odtud nessen do Kláštera řečeného Kefow / a tu pochowan.

Po geho pak smrti Girk Wyklowie Sestienec geho Despotem učiněn / a pustil Bělehrad wedle poručení swj Vgce swého Cýsaři: tudy Vherška Koruna bezewšš práce Bělehradu dostala.

Léta Páně 1437. Cýsař Zygmunď s velikau pilností oto se staral / aby w Králowstwj Českém řád učiniti mohl / ale že přelissné bylo rozmnoženj neřádůw / w kratkém času nemohl toho zleho wykořeniti: nebo se za Wácslawa Krále veliký neřád začal / a po geho smrti mnohem wětšy.

Člencůw na ten čas welmi mnoho bylo / kteří vstawičnē a zgewně Polské žaljře dělali / a do Polšky ge prodawali / čímž velikau škodu w Czechách y w Morawě činili.

Téhož Roku / w Pondělí času Masopustnjho / Cýsařowna Barbora na Králowstwj České korunowána w Kofele Swatého Wjta na Hradě Pražském / strze Sylberta Arcybiskupa Konstantského: Byli přitom Prelati / Opati / Knížata / Hrabata / Páni a Rytýřstwo České: Po korunowání pak a wykonání Mšy Swatých / gela do Prahy w Koruně k swému dworu / a okolo nj Penjze sypali / aby se lidé netlačili.

Teho času / o Suchých dnech Postnjch / sám Cýsař osobně w Sandu Zemském na Hradě Pražském seděl: a ten Saud opatřil nowými Saudcy / sám gim přjřahu wydal / a přjřně přikazugie žádal / aby w tom Saudu každěmu / yatk chudému tak bohatému / gednostegna sprawedlnost činěna byla.

Téhož Roku / veliký neřád se začjnal od nowých učitelůw wřy w Praze / a tak Cýsař gšy od některých Panůw Vheršských / též y od Cýsařowé protakowan nezbednost těch bawliwých Lidj namluwen / w Pondělí den Swatého Walentina z Prahy wygel / chęje s Cýsařowau / a s mnohými Pány a s Knížaty do Vher geti.

A když dožnognia přjgel téžce se rozstonal / aw Pondělí po početj Panny Marye w čwartau hodinu na noc žiwot swjg dokonat / odtud wezen byl do Waradimu / kdes poctiwě pochowan gest: Potom Filibertus Arcybiskup Konstantšy s Kanownjky na Hradě Pražském / w Kofele Swatého Wjta / za něho slawnau Službu činili / též y některj Sarárowé Pražšty.

Inter

Interregnum w Cze- chách Páté.

Kapitola IX.

Neho Roku když Cýsař Zygmond umřel/ na den
Svatého Jana Evangelisty/ některý páni Czeští sge-
mly se do Prahy spolu s Pražany rozgymali/ že gest slusná
a potřebná věc/ aby Král bez odkladu wolen byl: Protož
někteří wolili za Krále Albrechta Rukže Rakauské/ Zetě
Zygmonda Cýsaře/ jiný pak tomu na odpor/ wolili Kazymira
Bratra Krále Polského/ a strze to vznikli w Czechách nové newole
a roztržitosť.

Léta Páně 1438. we Cítwrtěk po Slawnosti Obřezání Pána Krysta/
ginák po Novém Létě/ Albrecht Rukže Rakauské a Marghrabě Mo-
rawské s welikau sláwan na Království Vherstě w Bělehradě Koruno-
wán byl: Odtud gel do Budína/ zřídil wse ty věci kteréz novému Krá-
li náleželi/ potom přigel k němu Král Bosenský/ a tu pokog a wěcnau přijeli
mezy sebou přísahami wedlé starodávného obyčeje vtwordili.

Téhož času/ páni některý vradil wse se s Pražany/ wyslali Posly k Albre-
chtowi Králi s některými Artykuli/ rážce se geho strze Posly/ chtěl by ge
přigáti/ a kdyby Králem Czešským zůstal obhagowati: Král Albrecht
nechtě se štěstí swému protiwiti/ dal tu odpověd/ že to rád chce učiniti/
a Království to při geho Práwích a řádých zůstawi.

Poslowé nawrátil wse se/ wsecko pořádně Pražanům oznamowali: Kter-
ých toho welmi wděčný byli.

O Albrechtowi Arcyknižeti Rakauském/ Králi Vherstěm a Cze- stěm/ y Cýsaři Řijmském.

Kapitola X.

No Slawnosti Božího Těla Král Albrecht s
nemałym Wogkem do Prahy přigel/ kdežto s welikau
sláwan od těch kterých ho sobě wolili/ přigat byl: ale ti genž
tomu na odpor byli/ těžce to snášeli.

Ráko: Gindrich Práček z Prknsstegna/ Alexij z Ste-
rnbergka/ a Gij z Podebrad a Kunstatu/ s nimi také mno-
ho giných/ kterých Sekty Tábořské následowali/ yatz Daubrawius o nich
příse.

A ti Kazymira Syna Wladislawowa očekávali/ kterých toho času gestě
neměl třinácti let: na gehožto místě wyslaný k vgetí toho Království/
Sendy

Sendy wog z Familij, Valeně Weywoda Poznanský/ a Jan Tendenský Wey-
woda Sendomiský/ toliko se dwěma/ Cířey Lidu Řijmského/ yatz o ton-
y Bonfinius Vherstý zystoryk příse. Mezy tím Králi Albrechtowi př-
Frankfurtkém Sněmě štěstí třetí Korunu na Království Řijmské přine-
slo/ tak yatz se někdy Zygmondowi mýmio naděgi wsech Vherst/ stalo:
Gimž on byl připowědel/ že na sebe takowého důstogenstwy nřdá nepřijme.

Tehdáž Marghrabě Bramburstě štěstí přine/ yatz Daubrawius příse/ pro-
ti Polákům bogowal/ a tak ge trápil/ že pokoge od něho žadatí museli/ pro-
čez Alfonsus, Borgenis Biskup z Šyřpanye/ wyslán byl/ wssak toliko do
času mezy nimi přijmětí učinil.

Cýsař také měl chut na Poláky pro štody panstwy swého se wymstiti/
ale pilnějšy potřeba byla proti Turkům: nebo Servija a Rascija Gijřka De-
spota Kraginy/ kterých byl w ochraně Králůw Vherstých/ welmi byli wyhu-
bili y Zámek Senderow oblehli/ na kterémž byl Gijřk Syna Šteffana zane-
chal/ a sám do Vher odgel/ žadage pomocy/ aby Syna z těžkosti/ a Zámek
z nebezpečnstwy wyswobodili/ proti čemuž Vheri nebyli/ ani Král Wog-
tých: nebo yatz byli šnělji w bitwě/ tak tež byli wstawěni k nj horowi: 2.
wssak se rychle wyprawiti nemohli/ neš ge Pohar předschl/ a Zámek do-
byl: Šteffana gal a cšepiti dal.

A tak nic nepřawil wse/ kdy gím znáti dano/ žeby Zámek Turek wzal/
Král se obrátil do Budína/ odtud Barboru Wanzeltu Zygmondowu wy-

prawił/dwanácte Tisíc Zlatých gi na každý rok zaplati dar/do Czech odeslati poručil/ kteráž w Hradcy kterýž za wěno měla zůstávala.

Cýsař gšauc na Budjnu gednoho dne gedl mnoho Melonůw/z čehož kdýž naň přišla Auplawice/Doktorůj mu radili/aby na gednom místě potogně zůstawal/ale on neposlauchage Doktorůw/chtje sobě Powětrj proměnití/pustil se k Wjdní/ a kdýž byl nedaleko od Ostiehomia/we Wsy genž slowe Dlanhá Wes/ žiwot swjg dokonat/toliko dwě a gestt nezauplna lěta panowal.

Tento Cýsař mohl welmi wssenu Křestianstw prospěti/kdýby byl děle gi žiw zůstal/yakož se w tak krátkém času k tomu dosti náchylným stázal: A tak s welikau sláwau od Alžběty manželky geho na Bělehradě pohřb ge mu učiněn byl.

Potom přineseny nowiny a Listy do Prahy/w nichž Czechům bylo dáno znáti o mrti Králowstě/z čehož mnozí byli zarmaucenj/ a wssat se dědicem těssy/kdýž Králownu těhotnou býti uznawali.

Ceské Králowstwi čas dlanu
by Krále oteřawagie/welice trápeno bylo:
Jakž tomu z mnohých zlých přjhod
srozuměti se může.

Kapitola XL.

A den Božjho Křtenj/yakž Hageť püsse/Páni a Kytjstwo do Prahy se šgeli/ a do weliké Kolege se sešli/kdež po dlanuhém rokowanj na tom zůstali/ aby měli stpenj/ poněwadž Alžběta Wdowa pozůstala po Králi Albrechtowi Pánu gegich/gest těhotná/ protož gestližebý jna porodila/toho aby yako prawého dedice/a po Otceý nápadnjka/ za Pána sobě wzali: Tomu ač někteřj/yako Gitiž z Kunštátu/ a Práček z Pirgtstegna/počali na odpor býti/ wssat kdýž wětšý počet na tom se snášel/také k tomu dowolati museli.

Potom přišli nowiny z Vher po Czech/ že Králowna porodila Syna dedice Králowstwj Českému/ žádagie wssch Stawůw/ aby sobě giného Pána nehledali.

Tomu od Matky geho dáno bylo gméno Ladislaw/ kteréhož potom korunowati yna Králowstwj Vherstě/ Arcybiskupu Ostiehomstému/ tu kdež náleželo/pomazati dala.

A kdýž se ty wěcy wykonali/Králowna wzawssy Korunu/tegně gi schovala/aby někdy w moc Vhrům/kterjž wstawičně nowé wěcy wymeyssleli zase nepřišla: a tak gij bezmestánj s dedicem k Frydrychowi Streycy geho/ kteréhož toho času Kurffirstowé za Cýsaře wolili/ k opatrowanj odeslala.

Toho času pak Vhři y Czechowé/ gedni Wladislawa Krále Polstého/ginj Wogtcha Knjze Baworské/kterjž z mladosti při Dwore Krále Wacslawa byl wychowán/ za Krále mjti žádali/ to sobě rozwažugice/ žeby

bylo

bylo s welikau štodau oboguh Králowstwj/ gest azby na nitadeho Krále očekawali: Nebo začasté k weliké záhubě přicházeli/ a každé Králowstwj Krále Muže dospělého wěku potřebuge/ pamatugie na ona slowa/ kterej püsse Ecclesiastes w Kap. 10. Běda Zemí w njž Král djetě gest.

A tak Ladislaw bezmestánj Wogsko sebraw do Vher gel/ a w Budjhu od Panůw milownjktůw vlasti své wděčně byl přigat/ a bez proděwánj korunowán.

Potom poslali k Ladislawowi Banowi w gehož mocy byla Koruna y Jamet Wissehrad/aby do Budjnu bezpečně přigel/ a Korunu bezmestánj s těmi Posli/kterjž proto na Bělehrad wssáni byli/ přivezl.

Což oni bez proděwánj učinili/ a Truhličku genž byla Pečetmi Biskupstými zapečetěná wzali/ wssat kdýž w nj Koruny nebylo wssydní se vlekli/ a zwlastě ti kterjž byli zstrany Ladislawowy/ že newědeli coby činiti měli: W tom gedn z Biskupůw oznámil/ žeby widěl mezy Swátostmi Korunu Zlatau/kteráž wložená byla na hlavu Swatého Štěpána Krále: A takž (prý) giž to máte čeho hledáte/ Krále Swatého/ Korunu swatou k tomu čehož nám potřebj podanau: z toho se wssydní weselili.

W tom přinesena byla Koruna/a na hlavu Králi wložena/což y Krále obweselilo/že ho takowé štěstj potkalo.

Wogtch pak Knjze Baworské/mimo naděgi wsscho Králowstwj Českého/přigjti nechťel: neš yakž přečel Artykule/ kterjž gemu podáni byli/ takto powědel: Kaděgibych vmčel/ nešli s takowými Weymjntami nad Czechy panowal.

Neš oni toho žádali/aby gim netoliko přigjmánj pod obogj spůsobau potwordil/ale wsselikau práci a šylau swau před protivnjky ge obhagowal a zastával.

K tomu aby Kotycana Prevaricatore Veritatis w ochraně své měl/ a k nawracenj Zbojž kteráž před tim Roselům/Klášterům/a Kaplanim pobrali/ aby gich nenutil: A kdýž Albrecht Czechům z té milosti a lasty/ kterauž k němu měli poctiwě poděkowánj učinil/ a Králowstwj pod swau mocj mjti nechťel/Czechowé znouu Sněm sobě w Praze položili/ a giné Posly k Frydrychowi Kjmstému Cýsaři wyprawili/ aby on yakožto poručnjt Wladislawa dedice Králowstwj Českého/ pod swau spráwu a ochranu ge přigal/ aneš někoho giného na místě swém gim ustanowil. Od powědel Cýsař/ že gemu na ten čas pro giné zanepráždněnj nemj možné toho učiniti.

Práček genž byl gednjm z wssaných/mage obzwlastnj přjstup k Králi/čekl k němu/aby sám w Czechách Králem byl. Odepřel Frydrych tomu/ prawjce/žeby to nebylo náležitě/aby on magic w své ochraně Syrotka/ měl gemu dedietwj geho odgjmati: k tomu ač Králowánj České poctiwě gest/ale z duchodůw Králowstých Králi malj vžitkowé. Neš Páni nawětšjým djele/ platy Králowstě sobě přiwlastnili/ a tak Král načby žiw byl nemá/lečby se na autratu Králowstau Berně zbjrati museli: A Czechowé yakby od něho darůw nebrali/ hnedby gemu slaužiti nechťeli/ protož se se gemu widj/aby oni sami dokudjby Syrotek nedorošli Zemí spravowali.

A tak Poslowé přigawssy od Krále Dary zase se nawrátli/ a to co tam zgednali/ wůli y raddu Cýsařskau těm odkterýchj byli wssáni/ oznámili. Ljžbilo se potom wsschněm aby dwa Spráwcowé woleni byli: Weynard a Práček tu práci na se přigjti museli: ač každj z nich chtěl lepšjým spráwčjm býti/tudj neswornost mezy nimi za dlanhý čas trwala/ nebo ne

Q ij

nadarmo

nadarmo powěděl onen muž věčný Menander: Regnum non capit duos.

Těhož času/Královna Alžběta chytě Synu svému Království docho-
wati/mnohá protiwnství od Vladislawa Krále y od giných protiwnů-
tůw snášeti musyla / těhož také mu se zase odplacela. Těsť tedy s Janem
Huniadem w nějaké bitvě dosti vkrutně/nad protiwnůky swými/porazyl
wšse Ladislawa Bana/wítězství obdržela/vmínila předsewzatau wogni
dokonati/s pomocí Woldřicha Zhraběte Sstýřského Vgce svého / gehožto
raddau Janůy y Města neypředněššími Čechy osadila/ mezy nimi byl
welice slavný Rytíř Jan z Brandysa Gistra řečený/ten gsa Heytmanem na
Bystřici/těž se Zlatá a Strážbrná Ruda až posawád vřazuge/ netoliko to
což mu poručeno a oddáno bylo/ wcelosti zachował/ale mnohem wice stra-
ně protiwné odgal: Poláci částým mezy ně wstatowaným rozehnal: Hu-
niadowi dwakráte Stany pobral/ a tak Vhry strachem naplniowal/že s
powolením Vladislawa Krále/ pokog s Králownou Alžbětou miji zá-
dali: Pročež byl wyslán Iulianus Kardinál/ aby mezy nimi pokog učinil/
který s welikau pilností/ gezděč částokrát z Budína do Ostrěhoma/těž
Královna bydlela/a z Ostrěhoma zase do Budína k Vladislawowi Krá-
li/o pokog se staral/ tak dluho až Královna umřela: Segižto Tělo we-
dlé Manžela gegižho pochowano.

Po smrti Pracka/Meinhart w Českém Království Rempub. sprawo-
wal owelikau nenawistj protiwnůtůw swých / kterýž toho auřadu Meins-
hartowi nepřáli/proto/že se podle starobylého obyčeje/řádu Cýrkwe Swa-
té Římské držel/yakž o tom Daubrauius svědčí. Protiwni se tehdy ně-
který Meinhartowi tak dluho až strže Kotycana a giné Řezíř k pokogi a
swornosti byli přiwedeni: Tieměně potom sgeli se s Taborským do Ho-
ry Kutny / těž Gitiřka Poděbradského Hegtmana Krage Zradeckého/
wolili za Gubernatora wšy Žemě/a aby se o to staral/yakby Prahy dostati
mohl/že genu w tom napomoci býti chtějí.

Léta Páně 1440. w Czechách bylo weliké sucho/ neb Mleyny netoliko
na Potocých ale y na hlubokých Řekách stáli: wšak proto Obilj drahé
nebylo/yakž Hageť píše w Listu 417. Těbo Strych Žitá platil dwa gro-
a Strych Pšeniče půl čwrtá grosse, potom na Swatého Hawla Žyma
vkrutná se začala.

Těho času/Barbora pozůstala Wdowa po Žygmundowi Cýsaři a Krá-
li Českém/wygewšy z Království Vheršského/ w Czechách bydlela/mas-
gic gisté Wino na Mělněku sobě zapsané.

Těho Roku/Wladislaw Král Vheršský a Polský/wida welikau nestálost
Amurata Krále Tureckého/staral se aby mohl proti němu Wognu zdwoj-
hnauti: Těbo Amurates nepochybugie o wnitřních Wognách mezy V-
hry/vmínil wšsedu Řáckau a Sedmihradskau Žemi opanowati/a protož
y Bělehrad giž oblehl.

Poslal neypřwe Wladislaw Posly své k Amuratowi:do Brohosta z Rodu
Talenčůw a Lukáše z Gorky/prošyc aby dobywání Bělehradu zanechal/
a pokog s nimi utwřený stále zachował.

Tyran osliffew posly/předsewzetý své wykonáwal/ a wzkázal zase po-
nich/žestliže Wladislaw genu ostatek Žemě Řácké s Bělehradem postaupi/
že pokog zachová.

W tom Legat Papežský welikau pomoc od Papeže a giných Pánůw a
Kráľůw Řeřtianských připowídal: K tomu Král měl nemalau naděgi w
Vhřích/kterýmž se štiastně proti pohanům wedlo.

Těsť

Těsť kromě toho že Amurat s welikau hanbau a škodau od Bělehradu
odstoupiti musel/Jan Hunyad třikrát Turky porazyl: neypřwe v Bělehra-
du/podruhé w Žemi Sedmihradské/potřetí w Wastkapu na Pomezý Se-
dmihradském/Mezyrhabassy Meza/Bogowůka znamenitého y s Synem
zabil/a Sciaba Zadyna druhého Bassy s welikým strachem k wřitání přis-
mutil.

Tutito k té Wogně Krále a wšsedy Pány Vheršké neywjice smilowaný
nad Gitiřkem Despotem/Pánem Žemě Albanské a Řácké/kterěž mu Turek
odgal/a Syny oslepiti dal.

Protož dotčený Gitiřk wřawičně pomocy žádal / a k gednomužáděmu
Pánu gezděč/prošyl aby na své panství dosazen byl.

Poselství také nadutě/kterěž wyprawil k Králi žádagiž Tribut roč-
ního a poddání Bělehradu/ Krále k hněwu y Pány Vheršké popudilo.

Protož Wladislaw Král položil Sněm při Slawnosti Seřtaný Ducha
Swatého/ Léta 1443. na kterémž gednomyslně Wagna proti Turku wy-
powěděna.

Wyslání potom byli Legati o pomoc k Frydrychowi Cýsaři/ a k giným
Kráľům Řeřtianským/ též k Řeřzowůkům Pruským a Infflandským.

Alle při Cýsaři nic giného nený zgednáno/kromě pokog do dwau Let.

Eugenius pak Papež piam Crucis militiam po wšsedh Araginách kře-
řtianských shromážditi poručil/kterýchž se nětco sgelo/a Julian Legat pod
Korauhwi Řeřzowau ge wedl.

Poláci také dobrau pomoc Králi/yakožto Pánu swému / učinili.

Bylo toho Roku weliké Žemě něsený w Vhřích/w Czechách a w Polště.

Dne pak 22. Čerwence / hnulo se Wogsko z Budína/ a přeplawiwšse se
přes Dunag v Slanyho Kamene/ wpadlo do Žemě nepřátelské w Řácké a
Bulgaršké Žemi mnoho Žanůw a Městeček neywjacněšších/yakž o So-
fia aneb Sardyka/ře. zdobeywalo a wypálilo.

A když k Řeřce Morawě přišli/dáno znáti Králi od Špěheřůw o wogu
ku pohanškém. Král bez mēřtání Hunyada s Desyři Tisycy lidu wybor-
ného/mezy kterýmž y Poláci byli/wyslal/ lid ten wřkočiw do Wogška Tu-
reckého/pohanůw welmi mnoho porazyl/takže gich Třidceři Tisyc na pla-
cu zůstalo/a čtyři tisycy zgýmáno. Očemž Bonfinius píše/že se to stalo ne-
tak pro smēlost a zmužilost Wogkůw/yakž pro řeč Slowanškau kterauž
mluwili Poláci: Těsť strže to wšsedka Žemě Bulgaršká gim se poddawa-
la. Atak přišli až k pomezým Macedonským/těž třeřfili na weliké wogsko
pohanšké o Karambekem přitelem Amurata /kterýž byl Hegtmanem nad
wěřšým wogškém Azyatšským.

Wyslán pak byl s nimi od Amurata/y Beglerbek Tetolichy/aby zbraniowa-
li křestianům do Kragin pohanšských se přeprawowati/a přikázano gim aby
bitwy s Křestiany neměli: ale oni widauce křestianůw neweliký počet/ ne-
dbagěce na přikázání Amurata / nazegtrý po Božim Tarozený/ udeřili na
Wogsko Kráľowšké.

Král gim tak zmužile odpřel/že wítězství obdržel/a Karambeka gals-
giné mezy hory a Stálj rozehnal/ těž Stany své měli až do wčera: Do-
býwal gich Král s nemalau lidu svého škodau/ ano y owelikým swého
zdrawý nebezpečenstvími: neb sám Král několikrát byl z Luku postřelen.
Tak Kalimachus y Dlugos otě Wogně wyprawugý. Bonfinius pak

nětco přidawage/paněwad; k wůli Krále Maryáše Kronýku Vherškau
sepsal/prawý je když Wogsko Kráľowšké pod hory přišlo/pro těžkost pře-

W uq

prawy

prawy a pro Zymu welikau/ nečekacie aby bylo rozpuštěno/ naspátek se obrátilo/ ačoli Huniades a Gijt Despot proti tomu byli.

A tak Král z toho myšla nebezpečného wysšel/ a Huniades s druhým Wogstem/ že se pomalu za nimi bral/ aby Král bez pečnégšy odgezd měl: Protož se potom sám Huniades s Turky se potkal a ge rozechnal/ prwé nežli Král genu pomocy dodal: a tu prawý/ žeby Turky znovu až do hor ho nili/ zé.

Mnoho Bonfiniusk wili tomuto Králi Matyášowi psal/ kterýž o sobě častokráté wíce psati poraučel/ neili gest dokazowal/ (než Huniades byl Otcegeho wlastný) a Krále Wladislawa sstiasně bogugýčyho s Pohany zpomínati pomýgel.

Ale yakkoliw se stalo/ giste Poláci mnoho tehdaž s Králem swým spůsobili/ Gýzdný y Pěšy: Těbo wdeťw se na Gýzdu Pohanskau/ Konium no by podčínali a Turkům hnáty přeráželi.

Poté Wogné teprwa Despot Krále prosil/ aby Wogsta nerozpaustěl/ dokawadžby wšy Země Rade a Albansté nedostal/ kterémuž y Sto Tisýc čerwených Zlatých darowal: Ale starodawný gest přýslowý/ Vile est in fame aurum. Těb se y tak při Králi stalo: těžto mu bylo zagiste Wogstodele zdřieti/ poněwadž wšeho byl weliký nedostatek.

Wkazowali se Turcy tdyž Wogsko spátkem odgýděl/ ale Král nedbaage naně/ Kořist od Pohaniw pobitých zakopati poručil/ a wstaupal, aby co neyšpýšse takowému nebezpečensiwý vgti mohl. A odpočinuw zaněkolit dny, w Bělehradě gel do Budýna/ a sse vpřímno besyma nobama do Rošteia Panuy Marye/ kdež wšedý Praporce Pohaniw wzaté powěšyti rozkázal.

Takowé sstěstý Krále Wladislawa/ tdyž po wšem Křesťanstwu rozhlásseno bylo/ od mnohých Králůw k němu poslowé geli/ y od Jana Paleologa Cýsře Konstantynopolitanského/ winsšugie genu sstiasněho panowáný/ a k začaté Wogněho nutili/ libugýce mu pomoc dati/ zwlastně Papež Eugenius, s Knížetem Benátským/ Genuenským/ a s Štěpem Knížetem Burgundským/ Wogsko odeslati připowědel.

Poláci tolikéž k němu posly wyprawili/ žádagýce aby nyný na tom sstěstý přestál/ a podruhe na slyby negisté a nebezpečné spolehagie/ do takowé Wogny se nedáwal.

Druhého Roku/ Král Wladislaw tdyž se s wššy sýlaw s Gijtem Despotem a Huniadem proti Pohaniw strogil/ přigelo poselstwu Turecké chrýce Karambeka wyplatiti/ za kterehož Paděšate Tisýc Dukátůw dawali/ a pokogežadali. Což Amurates proto učinil/ že se obáwal wšech Králůw Křesťanských spolčený/ poněwadž gednoho toliko Krále welikau sýlu poznal: K tomu přišla naň Wogna welika w Azygi s Karamanským Knížetem/ proti kterémuž se musel wštrogiti.

Král Wladislaw a wšy dny Páni Vherstý nebyli proti tomu/ poněwadž Turcy sstiasně o pokog žádali/ newědauce gěstě o smilauwě Benátcaniw a Genuenských. Gel tehdy Král do Segedinu/ a předce se na Wognu strogil/ aby tina spý se Pohany te wšem condycym přiwedl: posly Amurata wysšissel/ kterýž s welikými dary přigeli/ a při Vherstých a Polských pániw poselstwu swé wyřizowali/ žádagie pokoge za Deset Let: K tomu Král s Janu weyminkau dowolil/ aby Amurates wšedku Radeau a Albanstau Zemí Despotowi (kterémuž přináležela) s dvěma Syny gehonawrátil/ a to

aby

aby w brzkém času wykonal. Což wšsedko Turcy spmili/ a pokog s Přýsahan strze Bassy Baltaogla wtwrdili.

Léta Páně 1444. na den Swatě Kateřiny/ Gijt Poděbradský z Kunštátu/ kterýž byl Gubernátorem wšy Země České/ položil Sněm w Českém Brodě/ na němž se sňesli/ aby posláno bylo k Frydrichowi Cýsři/ kterýžby gim za Krále Wladislawa/ Syna Albrechta Českého dědice ustanowil.

Wladislawowi pak gěstlizeby se líbilo přigiti Králowstwý České/ aby přigel: ale tina spůsobem/ aby Mistra Rožycana za Arcybiskupa přigal: genuž aby Biskupstwý Pražské potwřeno bylo/ Poslowé k Papeži wyprawem býti měli. Pro takowau gich wyprawu wložena byla Berně/ a každěho Lánůw dwa grosse/ a z každěho Domu w Městě geděn gross.

Těhož Léta w Wigilij Božýho Narodzený/ spatřina gest Kometa sčrtná w Ocasý rownými proti Poledni/ kteráž se někdy w noci a někdy wedne wkazowala.

Léta Páně 1445. Před Slawnostý Swatého Jana Křtitele/ byli w Českách welicý Desstiomé: než Čtyři dni pořád přšelo: z čehož posslo wod rozwodněný/ kteréz welikau škodu nad Prahou okolo Dobrušse učinilo.

Toho času/ namiluwen gest Wladislaw Král Vherstý a Polský/ strze Legaty Papeže Eugenia, aby pokog s Turkem s přisahan wtwřený zrusšyl: což se Polákům newelmi líbilo.

Přeprawil se tehdy Wladislaw s Wogstem přes Dunag/ a sstody weliké w Zemí Pohanské činil: w tom mu oznámeno, že Amurates mage lidu Sto Tisýc z Azye přes Moře se přeplawil/ a Benátcany s Genuenskými k swé straně přiwedl. Těbyl gěstě takowau nowinan Král přestrasen/ ale hntw se k Warně 20. dne Měsýce Prasýnce/ dostal Města/ kteréz mu Turcy poddali: Tu mu opět nowiny přinešeny/ že nepřítel nazeytý hued po Wýchodu Slunce přigeti má.

Král byl welmi restliw pro boleš kterauž w Tlohách trpěl. Huniades pak sšýkowal lid k Bitwě prawě pod Horami/ kteréz se začínali w Warny na myště bezpečném: Koh prawý k Horám poručiw Despotowi/ Legatowi s Biskupy/ přidaw gim Bobříckého a něco Polákůw: sám pak zůstal při lewé straně s Wogstem swým/ zanechaw Krále w prostředku s ginými Poláky a Vhři Dworany geho. Po takowém Orduwku očekáwal lid Pohaniw spustiwšse Kopý pro Wjtr/ kterýž se z hor wkazowali/ a vpřímno na prawý Koh wdeřili. Welblandowé Pohanský splasšyli Koně Křesťanůw/ tak že hued Walassý a Muldawané prchli/ a do Galacye na deset mil se rozběhli: z druhé strany nestěstý na pohany připadlo: než od Huniada a Krále na čtyři míle rozebnáni byli/ kterýž wšytagýce wšsedu Thracij strachem naplnili/ prawýce že wšsedko Wogsko pohanské poraženo gest.

Král tdyž rozehnal Gýzdné pohany/ zdali se Huniades s Vhry za Turky pustil/ čili tolikéž vtel/ toho negistým: (ač některý tak prawili/) ale ocom žádně pochybnosti není/ že gest tu sám Král s malým počtem lidu zanechán/ kterýž žádným spůsobem wstaupti nechtěl/ ač nemnoho Polákůw při sobě měl/ kterýž ho w té potřebě dosti dobře ochramiowal: Těohlidage se tehdy Král na malý počet lidu swého/ wdeřil na Wogsko Janyčarské/ w kterémž sám Amurates byl. Což widauc Basse Asyatský/ ten kterémuž byl lid rozplášen/ znou se napomoc k Amuratowi obrátil/ genuž Král zmuzile odporowal/ tak že toho Bassy Asyatského swau wlastný rukau zamordowal/ a dlanho sobě hrdinský počýnagýce/ naposledy od Jancarůw a to gíz při samém wěceru/ prostřelen y proboden gest.

Toho

Toho Roku / w Czechach byl vtrutný Mor / kterýž se nejprve začal w
Hradci nad Labem: Lidu mnoho Tisíc zemřelo.

Po smrti Krále Wladislawa / byla mezi Vhry neswornost z strany wole-
ný nového Krále: neš gedni wolili Ladislawa Syna Albrechta Krále / a
druzý gednoho z Panů Vherstých gmenem Despana.

Léta 1447. na den Swatého Jana Křtitele / Razymir weliké Kníže
Litewské / bratr Wladislawa Krále Vherstého / korunován gest na Krále
stwý Polské: přitom bylo mnoho Knížat / Panů Czeských a Moraw-
ských.

Léta Božjho 1451. Barbora Manželka Cysáře Zygmunta umřela / genj
Těla a Krve Páně pod iádnu spůsobem přigymati nechřela / a řádu Cyr-
kwe Swatě se posmývala. Ta zporučenj Gubernatora / pochována
gest od Kotycana w Říru Panny Marye.

Druhého Roku / Cysář Frydřich wyprawil se do Wlach / a přigew do
Říma / korunován byl od Papeže Pawla / Korunau Cysářskau: Odtud
obrátil se k Městu Neapolis / kdež sobě wzał za Manželku Leonoru Dceru
Krále Portugalského / a Wnučku Krále Neapolitanského / a kterauz potom
do Wjdně odgel.

Toho času Machomet Král Turecký / po Smrti Otce swého / umřel ne
Wognau / ale chytřím pokogem a Křestiany zacházeři: Protož poslal nej-
prwe Macechu swau k Despotowi Otce gegimui na Smederow / strze kre-
rauž učinil s Despotem Přijemčj / wšak tak aby mu Gilt Despot každé-
ho Roku Patnácte Set lidu Gýzdného kgeho potřebě wysylal / a k tomu
Patnácte Tisíc Vherstých Zlatých Platu ročního dával. Powolil k
tomu Despot pro pokog / ač poddanj z toho se horšili: gimžto on takto se
wymlawal: Musel gsem (řka) to učiniti / pro slusné přjčiny / dokawadž-
by Král Ladislaw nedorosl aby w Vhřích Kralowal / neš Hunyadowi
newěčim.

Léta 1453. Těkterj Páni z Rakaus o to se starali / aby Ladislaw Krá-
lowstwý Czeské a Vhersté opanowati mohl / očež y s Frydřichem Cysářem
mluwili: A kdyi on toho / den odedne oděladal / oni sebrawše nemalý počet
Lidu / nové Město oblehli / kterémuž s Lidem napomoc přigel Gindrich
z Rozenberka. Cysář wida Wognu před očima / wydal gim Ladislawa
za Pána / a Páni Rakausťj odgeli do Wjdně. Rozličným spůsobem
snažil se o to Podebradský / aby při rytuli Králowstém zůstati mohl: A po-
ložil Sněm w Praze / a nařídil to / tdožbytoli naň nepřigel / aby za odpornj
ka obecnému dobrému wyhlášen byl. A kdyi se Páni sgeli / takto k nim pro-
mluwil: Poněwadž gšme se toho předkem na Pánu Bohu / potom na G. M.
C. dožadali / abychom dělegi jako bludné Orce bei Pastýře nebyli / a gij La-
dislaw dědice Czeského za Krále mjeti máme / slusná wěc gest / abyšše sobě
rozwážili / máte-li ho přigymti / a takeli wám z toho chwála bude / že spolu s
Vhry gednoho Krále mjeti budete: Pak liby se wám libilo a widelo / Mla-
dence toho Vhrům pustiti / a gineho z prostředku Wa: Mli: woliti y koru-
nowati / gistby to Ladislawowi proti myšli nebylo. Neš on w tom wě-
tu dosti bude mjeti co činiti / aby samé Králowstwý Vhersté / tak škodliwě
zawedené spravowal. Což nepochybugi že při wváženj Wa: Mli: zů-
stáwati bude.

Páni poradili se wespolek / odpověděli gemu / žeby nebyla slusná wěc /
po takowých prácech / kteréz se při Cysari dali / od toho vpustiti / a z Mladen-
ce toho a dědice Czeského posměch činiti: Protož aby se raději o to gednalo
yabhy

yabhy se pro něho poslati mělo / a yabhy k weyprawě Penjze shromážděny
býti mohly. Tato Podebradský odpověděl: Poněwadž (prý) se wám
tak libj a widj / má wšle též w tom s wami gest: Si vera dixit. K tomu
přidal y to: Snad mělibychom Ge: Mli: předložiti / chtělby nás při nassých
Práwích a swobodách zanechati: Cožby to bylo / kdyby on magic nás s
Statky y žiwoty nassými pod swau mocj / s tim zacházel yabhy chtěl: Po-
třeba tehdy wkazuge na swobodynasse nezapomínati. W tom sepsali Ar-
tykule / a podali gich Ladislawowi prwe než se w Králowstwý wvázal / a
gim přjsahu učinil.

Sgeli se opět / před Swatým Wacławem / z poručenj Gilt a Guberná-
tora / Páni Czesťj do Prahy / kdež gim wkazal list Oldřicha Zraběte Cylické-
ho / kterjž Czechy napomínal / aby bez mešťanů pro swého Krále přigeli:
Což wysliffesse / radili se / kdoby, a kterým spůsobem na tu Cestu měl býti
wyprawen. Přitom Gubernátor tázal se gich: Gestližby kdonalezen
byl kterjžby wolenj Ladislawa Krále odporowal / a gemu psaný, wwozu-
gij Czechy w osfliwost činil / čehoby hoden byl: odpověděl gedentazdy / že
smrti: Což y Jan Smiřický potwřowal řka / žeby ten a takowý sprawedli-
wě hlawnu stratiti měl. W tom Gilt Podebradský wkazal wšsem Panům
list sobě odeslaný od Zraběte Cylického / Gubernatora Rakauského / genj
byl psán Ladislawowi Králi od Jana Smiřického w tato slowa:

Do Králowstwý Czeského Králi Ladislawe / aby ge spravowal / wjmi,
že přigeti máš: než bez syli a mocj twé / aby se w ně wvázati měl / tohož ne-
chváljm: gestliže tě Matka twá s dwěma hlawnu porodila / aby gednu
w Wjdně zanechal / a druhau Czechům swěřil / tehda přigeti můžeš.

To widauce Páni / a Sekřyt y ruky geho poznawše (čemuž ani on neod-
porowal) hned gey do Wězenj dáti poručili / w kterémž aby toliko dwě ho-
diny žiw zůstal / vsauzeno: W prwnj aby Statek swjg zřídil / w druhau
aby Duffj swau opatřil: a hned po wykonánj dwau hodin / sliat gest na Ry-
tn Pražském / a v Swatého Ducha při Mostu pochován. Non est tutum,
Regibus dare consilium.

O Ladislawowi Synu Krále Albrechta / Králi Vherstém a Czeském.

Kapitola XII.

Dlanhý čas weliké aužkosti a zsauženj Králow-
stwý Czeské gšauc bez Krále trpělo: Czechož aby bylo zpro-
stěno / Léta 1454. Páni Czesťj do Morawy geli / kdežto
Ladislawa Pána swého očekawali / kterjž přigel do Gij-
hlawy w Patek po Swatém Michalu: Tu geho wšychni
s welikau uctiwostí witali: Nazeyřj pak předšaupiw-
še před něho / Artykulim gemu poddali / kteréz gim sljbil zachowati / a na
to hned se y zapsal. Odtud hnul se ku Praze / a na den Swatého Šymo-
na a Judy / w Rosteke swatého Wjtra korunován / mage let wěku swého 15.
Toho Roku / byla w Czechách weliká hognost wšeho / Wagec třinácte
za gedem

za jeden Peníz/ Wětel Piwa za sedm grossů / sřych Žijta za půl třetího
grosse/ Owsa sřych za dwa grosse/ Mlata žádný nepotřebowal/ Malwazy
žgdlýk za šest Peněz/ Wina Vherstého za čtyry Peníze / Patok Pinta za
jeden Peníz/ Starého Piwa půl Pinty za Peníz/ Wina domácího dobrého
žgdlýk za peníz/ a lehčegšyho půl pinty: Putna Běstwj za dwa Pení-
ze/ Putna Hrušek za čtyry Peníze/ Tablek wyborných za čtyry Peníze.
Kápr weliký za čtyry Peníze/ Libra Lojolu za tři Peníze/ Zeryntůw 20.
za 7. Peněz: Cjuba Lissčij podběřstowa za tři kopy/ Zebetowa za dvě ko:
Ocasý od Kun a Lissčt na Běchy metali: In Summa wšecky wěcy welmi
lacyno se kupowaly.

Toho času dobyli Turcy Konstantynopole/ kteréhožto roku Machomet
počal se psáti Cysárem Řeckým: K čemuž gemu dopomohlo přiměřeně
hoře učiněné.

Léta Páně 1455. Byl Mor weliký w Zemi Vhersté a Řecké/ též y w Mě-
stě Smiderowě. Despot pogaw s sebau Lazara Syna swého a newelký po-
čet lidu/ wysledáwal lepšyho Powětrij/ a přigew pod horu nedaleko od
Bělehradu/ poručil Stany roztahnauti/ a poslal k Hunyadowi/ Vherstěmu
Gubernátoru/ též y k Sylohadmichalowi Zeytmanu Bělehradskému/ žá-
dage gich aby gemu dopustili tu přebýwati/ dokawadžby se zle Powětrij ne-
změnilo. Oni mu wzťázali že mu toho muska přegij/ a že od lidí gegich
bezpečnost mýti má/ ano kdyby toho potřeba ukázowala/ že y pomocy ge-

mu

mu dodagy: Vbezpečil se Despot na řeči takowé/ a rozpustiw lid za někte-
rý čas/ bezpečně pod dotčenau horau bydlel.

Po dwau Nedělích Sylohadmíral wygel z Bělehradu s několika sty
Konij/ a w noc Despota oblehl/ kterýž ac málo Služebníkůw při sobě měl/
wšak bránil se statečně/ až mu dwa Prsty utiali a geho gali.

Syna pak Služebnjey, Brannau rukau zawedli do Lesůw: A když De-
spot do Bělehradu přivezen byl/ swázan a trápen gest/ dokawadžby sto ti-
síc Vherstých Zlatých nesložil.

Despot newěda o gině radě/ poslal na Smiderow pro Elenu Manželku
swau/ kteréz w Bělehradě na místě swém zanechaw/ gel sám na Smiderow
aby takowau Summu shledal. Poslal pak Sylohadmíral Auřednjka
swého s nim/ gniěnem Balwana s několika sty Wogákůw/ a rozkázal aby
Despot Balwanowi takowau summu odwedl. Balwan zanechaw lidu w
záloze/ obrátil se na Smiderow/ kdež mu bezmestkánj Despot Sto tisíc
Zlatých Vherstých dal: W tom některj Drabi/ gsauce welmi žalostiwj
pro přjchodu Pána swého/ bez wědomij Despota y Syna geho Lazara/ Bal-
wanowi w cestu wekali/ a do půl třetího Sta gijdných mu pobili/ Balwa-
na též zamordowali/ a wzawše tu summu rozgeli se/ tak že žádný wyzwěde-
ti nemohl/ kde gsau je poděli: Přigel tehdaž Král Ladislaw do Vher/ kte-
rehož Huniades ac utiwě přiwytal/ wšak nebyl wděčen přjgezdů geho.

Ladislaw zagistě slissýc o tom neschetném včintu zstrany Despota/
těžce sobě tu nezbednau žádost Peněz Hunniada, a Sswagra geho Sylohad-
mírala/ rozważowal: A protož zastawiw se w Budinu/ gel na Bělehrad
a hned poručil Sylohadmíralowi/ aby Manželku Despotowu propustil:
což on učiniti musyl.

Tu též ti Drabi kterijž Balwanowi Peníze odgali/ poslali ge Despotowi
Pánu swému/ prosýce aby gini ten včinek odpustil/ za kteréz y Král psanjm
swým se přimlawal. Což Despot na Králowstau přjmulowu učinil/ a
Peníze ty dáwal Králi: Ale Král gich přjgiti nechťel: gsa pak od Despo-
ta welice žádan/ přigal Padesáte tisíc darem/ a Despotowi několik Zámků
w Zemi Vhersté dáti rozkázal: potom odtud sám se do Rakans obrátil.

Léta 1456. Machomet nový Cysar/ chtěge ty Pány spokogiti/ se čtyři-
kráte Sto. tisícj lidu Bělehrad oblehl: a vmjnil mnoho lidu za Řecku
Sáwu přeprawiti/ aby Řeckiané do Bělehradu spjše a lidu dodati nemos-
hli/ ale Baisowé od toho předsewzetj ho odwedli/ prawýce/ že Vhři nebu-
dau smjti Bělehradu retowati/ wdauce o takowé mocy. W tom Gu-
bernátor s nemalým počtem lidu Vherstého a Řeckého/ položil se proti
Bělehradu. Toho též dne připlawil se po Dunagi z Budina Jan Wnich z
Kapištramu mage osm set gijdných apěšých/ Řeckůw a ti brannau rukau do
Bělehradu wessli/ nesauc s sebau dosti potraw a giných potřeb/ Wogenstých.
Protož bráněngest Bělehrad tak zmuzile/ že Turck s welikau škodau odtá-
hnauti musyl.

Po odgezdě Machometově Gubernátor vpadl w nemoc/ a po osmi
dnech umřel/ zanechaw dwau synůw/ Ladislawa a Maryáše: poněm také
23 dne Jan z Kapištramu bratr řádu swateho Františka/ žiwot swjg do-
konal/ a w Klášteře Wlatauřtém pochowan.

Roku toho w straně půlnocnj ukázowala se Kometa za 28. dnj/ kteráž
y w nocj widána býwala.

Když oznámeno bylo Ladislawowi Králi/ že Gubernátor umřel/ pora-
dow se s Raddami swými gel do Vher vpřjmo k Budinu/ s welikým poč-

p

tem.

tem lidu Wogenského / kdež byl od Vhrůw uctiwě přigat / a namluwen gsa od nich gel s mnohými Pány Vherstými / Čestými / Morawskými a Katakstými do Bělehradu / y zanechal lidu Wogenského před Městem (kteréhož bylo okolo čtrřtisíc) spasil spráwu Pohanskau / a Pánu Bohu děkował / že gest sám Křestianůw brániti ráčil. Tu Ladislaw syn umrlého Gubernátora / wzal sobě w offliwost hrabě Cylické / domůwage se / že tím annyslem přiwedl Krále / yakožto neywjšší radda geho / aby Vhrům Bělehrad odgal / a na portánj swadu učinil s hrabětem / gey zamordował. Tak w tu chwíli posláno bylo k Králi / že to Ladislaw učinil a Těpičtely swému se brániti musyl.

Král, ac byl Pán mladý / wšak rozważiw wěc tu řekl : Každému vlože na gest smrt od Pána Boha kdežkoli / kterej žádný rgiti nemůže. A řákal Telo geho odweztí do Cylj. Tětiho dne wygel z Bělehradu / a gsa na cestě / zagel do Města Hunyadowa : Tu wysla proti němu Manželka umrlého Gubernátora / Marka Ladislawa a Matyáše / plačíc pro smrt Manžela swého / kterauz Král potěšyl a odgel. Synové pak gegi domůwagů / ce se / že Král giž zapomenu na smrt hraběte / geli s Králem až do Budína. Král wida čas příhodný řákal Brány hradu zamknouti / Ladislawa a Matyáše y Biskupa Waradinského s některými Pány do Wězenj dáti / neš ti wšychni nekaté spuntowanj měli proti Králi : Ladislaw pak nazegrtj wyweden na Ryňk a zgewně štiat gest. Druhé noci Páni z wězenj se dobyli / a Král wygew z Budína / Biskupa wypustiti poručil / ale Matyáše w wězenj dobře stráž opatřeného zanechal.

A éta Páně 1457. Položen Sněm w Wjdmí / proto aby Král wstaw manželský wstaupil / y zůstali na tom / že poslali pro Magdalenu Dceru Karla Krále Francského / ale o mýsto kdeby Weselj býti mělo / mezy Pány weliká rozepře byla. Vhři chtěli w Budínu / Kataksté w Wjdmí / Czechové w Praze. W tom Gij Gubernátor přigel z Czech do Kataka / muge lidu ošin Set / a položil se v Dunage / oznamugic že má pilné wěcy Králi odewšy Země powěditi : Do Města pak Wjdmě žádným spůsobem nechťl wgeri. Wyslanj byli k němu Poslowé / aby řze ně Králi poselstwů oznámil. Ale on odpowědel / že žádnému toho swěriti nemá / než samému Králi. Wygel tehdy s třijmi Tisícý lidu / a položil se s druhé strany Dunage podál od Bělehradu / kdež w prostředku vdelán byl Stan weliký / w kterémz Gubernátor měl s Králem rokowati : Prvního dne Gubernátor toliko odewšy Země powdrawenj učinil / a Král každé noci do Města se obrátil : Druhého dne při rokowanj gegich dvě osoby byli : Tětiho pak a Čtwtého dne / sami dva wegdance do Stanu / teynt s seba umluwili.

Když potom Gij Gubernátor s žalostí odgel / poslal za nim Král / oznamugic že Weselj w Praze bude : Protož wyřjdiw Král wěcy Kataksté gel do Prahy / a wjtan od Kolycana a Gubernátora / kterýmž on poděkowanj učinil. A yaki přišli Preláti Kostíla Pražského s welikau uctiwostí ge přigal / a za winšowanj děkował. Ukázán mu potom kus Dřewa na kterémz Spasitel náš arpel / kterej Král s wázností polybiw / zaplakal / na čez mnozý patřili / a diwně to wykládali : Gcémž háget.

Toho Roku při Slawnosti Ducha Swatého / ukázala se Kométa / a trawala až do Swatého Bartholoméje. Z čehož lidé Vceni dávali znáti aby Král se měl napéci.

Při též času / Poslowé z Prahy wygeli do Frankreychu / gichž wšech bylo Sedm set / magyčce s sebou do 80. Konj býlých / a několik Wozůw Zla-

roblawem

roblawem přitřtych a Zlatem ozdobených : K tomu Slaty Perlamy a drachým Kamengm Krumplované a ginych darůw mnoho : též y Panen a Pánů mnoho ku počtivosti Těwěstě připrawených.

Ta den Swatého Sawla ukázala se druhá Kométa s mnohými ocašy / kteráž weliký zármutek mezy lidmi wzbudila / že se něyakeho nestěstj obawali : Wšak Pražané s pilností se k tady strogili / a Dřwůw na Tanečnicý pořad wozyti poručili / kteráž welikým nákladem wystawená býti měla / tak aby zniž do každého Domu w Ryňku giti mohl.

K takowěni pak Weselj pozwáni byli tito hosté : Frydrych Cýsar a Manželka geho Leonora / dvě Sestry Krále Ladislawa s Manžely swými / čtyřj Kardinálowé a gini od Papeže / tegná Radda Krále Francského / Polský Král Kazymir / Knijze Sasté / Baworské / Slézské / a Zrabat ginych mnoho. A pozwáni gsa dorčenj Potentátowé netoliko na Swadbu / ale y k tomu aby smlawu učinili / a wšedlo Křestianstwo z Europy proti Turku pohnuli. Toho času powstala weliká rozepře mezy Gijm z Kunštátu a Panem z Bozkowic / o starozitnosti Rodu : pročž Král seděl na Sandě ac welmi smutný : w večer pak stegskal sobě na Zialudek / a gdauc ležat / wěššy a wěššy bolel trpěl. Doktorj neslibowali za zdrawj geho / nýbrž oněm pochybowali : A přišel Gij Gubernátor těšyc ho / ale on toliko žádal / aby ti genž z Kataka přigeli / potogne z Země wygeli. W tom wessel do Pokoge Spowědnj / a wyslissw Spowěd geho / Swatostí welebnau podle spůsobu Cýrkwe Swatě gey opatřil. Král Odew swug wšedl Kostílu Swatého Wjta odkázal / a wztáhw ruky Swjce požádal / kteráž mu s Obrazem Božjho Umučenj dána byla / on wzaw gi řikal Modlitbu Páně / a dopowědew naposlady : Ale zbaw nás od zleho / Amen : Duffy wypustil.

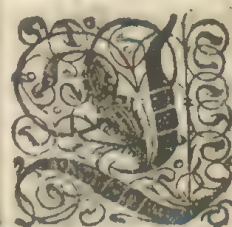
Toho dne Gubernátor poslal listy do Vher pod Sekrytem Králowským k těm genž hlídali Matyáše / aby hned přectauce ge / s Matyášem do Prahy přigeli / což oni bezmestkánj učinili. Wyslal proti nim Gubernátor 20. gždných až do Gijlawy / aby bezpečně do Prahy přiwezen byl / té gsa na dře / že od Matyáše welikau summu Zlata dostane.

Tazeytj Poslowé za Pány Čestými a Vherstými do Frankreychu / kterej nazeytj s Pannau wygeri měli / aby o mý, poněwadž Král umřel / negednali / wyslání byli. Protož předstaupiwše před Krále / welmi smutný / tu přjvodu gemu oznámili / on pak proti nim se zúřiwým ukazował. Ale žde nek z Ssternbergka Muz w maudrosti wznesený / rychle w to wtročil / řka : Králi neygasněgšy / rač znáti twá welebnost / že žádný Cizlowěk smrtedlný nemůže se wůli Božj protiwiti : A poněwadž Pán Bůh ráčil nám wzyti Krále Pána našeho / za to žádáme / že Wasse welebnost Králowská Syna swého nám za Krále dáti ráci : což když dowoleno bude / my yakožto neywjšší w Králowstwů / přigedauce domů / swoláme lid obecný a k tomu přimutjme / aby Syn W. K. M. za Krále Čestého a Vherského přigat byl : Z čehož owšem nemalé sláwy dogde / když Králem Čestým a Vherským zůstane.

Takowá řeč líbila se Králi Francskému / y připowědel jim dáti Syna za Krále / a obdarowaw Legáty hogně / s potogem ge propustil / žadage aby to při Obey wykonali. Poslowé gsaucé giž w Czechách / odepřali Králi / žeby rádi to splnili / ale lid obecný k tomuž žádným spůsobem dowoliti nechce. Řitowal toho Král / že tak znamenitě Legáty s potogem a s dary propustil.

Interregnum w Cze- chách Sestě.

Kapitola XIII.

Keta Páně 1458. Páni Czeského Království Rytířstvo a Města položili sobě Sněm w Praze/ a sgero-
sly se na Staroměstský Rathaus/ w druhau Středu Po-
stny/ radili se o nového Krále. Přigeli na ten Sněm
amozý Poslowé wyslanj od swých Panůw/ y Poslowé od
Krále Karla Francského/ a od Kazymira Krále Polske-
ho/ ti praxili se mgti Práwo pro blizkost Manželky své/ kteráž byla vlastnj
sistra Krále umrlého: Wylám Knjze Sasté wztahowal na se Králov-
ství po staršých. Srydrych Cysar pro dluby: Zygmund a Albrecht Knj-
žata Rakauska připomínali starozitnost wolenj/ že Czechové nemagj sobě
bráti Krále/ gen z Knjžat Rakauských/ kdyby Amen Královský w Krá-
lovství Cestém zahynuli/ atí wssy dñi w naděgi byli Competitores. Mistr
Kotycan wolený od Obce Arcybiskup/ chtěje dokonce ozdobiti sláwu swou/
wolal na Kazanj aby Páni/ Rytířstvo/ y Města neswolowali na Cyzozem-
ce než na swého Cícha: Gestlizeby pak w tom se srownati nemohli/ aby gich
Dwanácte wybral/ genžby spravodliwě Zemi spravowali.

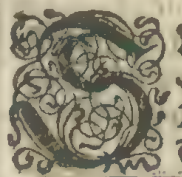
Páni poslali k Pražanům aby zapowědili tomu Kazateli Saufliwému
mluwiti o wolenj Krále/ poněwadž gemu do toho nic není/ lidu aby nebau-
čil/ a ge aby Krále woliti nevěřili: což Pražané učinili/ y atž žageť pišse ob-
ssyrnigj.

W tom Páni/ Rytířstvo a Města/ po dlouhém rokowánj wolili Gicjho
z Poděbrad a z Kunštatu/ za Krále/ a z Rathauzu upjmo sli s nim do
Kostela Panny Marye před Teynem/ kdež Kotycan byl Saráčení/ a tu ho
korunowali.

Tcho také čast/ Matyáš Syn Hunnyada umrlého/ (kterýž dán byl do
Wězenj od Ladislawa) wolen gest od Vhrůw na Království. O tom
když se Gicj dowěděl/ počal mu lahoditi/ a pokogně ho z Země na Morawu
až do Bystřice prowoditi poručil: odtud Vhři wzali gey na Budjín.

O panování Krále Gicjho z Poděbrad a z Kunštatu/ na Stolicy Království Czeského.

Kapitola XIII.

Kužil Pán Bůh to oboge Království/ Vheršké
y Czeské/ pro zawrženj gednoty Wjry swate/ kře prchliwosti
Královstau/ kteráž ge částimi a welkým Wognami zawedla.
Tim pak Králem Království w takowémjže zůstawagjcy/
nemno-

nemnoho sobě pomohlo. Korunován gest na Království Král ten/ we
Ctwtet před přenesenjm Swateho Wacslawa/ a w Pondělj na den swa-
tého Stanislawa/ Johanna Manželka geho. Před korunovánjm Král
Gicj zawázal se wssem genž ho wolili/ těmito slowy/ y atž žageť pišse:

Já Gicj wolený Král Czeský/ tu hned mage korunován býti/ sľubuj-
dobrowolně/ a powinnost činjm/ a přisahám před Pánem Bohem a
Anděly geho/ připřtomnosti Důstogných Otcůw/ Augustyna Rabského/ Win-
cencya Wacowského/ a Prothasia woleného Biskupa Olomaukého/ a Přis-
byslawa woleného Opata Luckého: též při přítomnosti Drozených Pa-
nůw/ Matyáše Transylwanského Weywody/ a Oswalda z Rogon Zraběte
Sylidského Vheršských/ a při přítomnosti Panůw/ Zbynka Žagjce z Ha-
zniburku Sudjho Království Czeského/ a Prokopa z Rabšteyna Kancelj-
ře Království Czeského/ Czeských: Také při přítomnosti Michala od swa-
tého Mikuláše Arcypřysta Nowohradenského/ a Tomáše z Ruchas Kan-
tora Rabského Kostelů Kanownjstůw/ a w Duchowných Práwňch Dokto-
růw: že od této chvíle y na potomnj časy wěrnost zachowawati budu.

A Důstognému Otcy w Křistu Pánu Kalixtowi Božjm spůsobem Papeži
řetěpmu/ y geho Potomkům poslussenstwj a swornost/ y gednotu Wjry
křestianské tterau/ ten swatý Řijmiský a Apostolský Kostel wyznáwá/ ka že
a drjz/ wěrně ošťhati a drjeti budu/ a tu swatau křestianskau wjru obra-
mowati a gi hāgiti wssy mau možností. Též y ten lid mně poddaný/ we-
dlě mandrest a rozumiu mně od Pána Boha propugčeneho/ od wssých sľu-

dřív/ Kot/a Kacyřtwa/Swatému Křijmstému Kostelu odporného/chey a
slibugi odwozowati/ a wšěchých v wjěte porworowati / napravowati / a t
swornosti přiwěsti/ aby wšěchni/ od neywěstsyho až do neymenšsyho/ ostanos
wemj Cýrkwe swaté a Kostela Křijmstého drželi a w tom řadu trwali / te
cti a chwale Boží/ a t zwelabenj wjry křestianské: Toho mi Pán Bůh do
pomáhag a toto swaté Cštenj meymj rukama dotčené / na swědomj a zdr
ženj těch wšech wěcų sworchupsaných / kteréz ya celým srdcem/ bezewšsy zle
sti slibugi držeti a zachowati/ Amen.

Ka Gijř řadně wolený Král Čestý / připis této mé přisahy posylám
Tey swatěgšsynu w Křistu Otcy Kalixtowi Papeži třetjmu/ tak že to chey
zdržeti a zachowati. Toho na swědomj a zdrženj/ Pečet mau wlastnj t
Listu tomuto na Parbanjéně psanému s gistým mým wědomjím přiwěsti
ajem poručil. A přd lepšy a gistěgšy toho wšeho zdrženj/ požádal gsem
Drožených Pánů/ Pana Jdeitza z Sferenbergka Purgtrabi Pražského/ a
Pana Jbyňka z Hazimburku Sudjho/ a Pana Prokopa z Kabsstegna Kan
clife/ že gšau swé Pečeti wědě mé powěstj dali. Datum w Praze 6. dne
Měsíce Měge. Léta 1458.

Wygel potom Král Gijř na Morawu/ kdež se genu poddávaly Města/
y Páni se zapisowali/ toliko sama Gijhlawa odporowala / nepozorugje na
gine Města kteréz se Králi poddali/ yakožto: Olomau/ Brno/ Hradistě/
mogmo/ Onicow. Protož rozhnuwar se Král kázal Města dobywati:
Páni některj položiwše se v Gijhlawy na den Swaté Markěry/ dobywali
Města až do Swatcho Ondřege. Mezy tím Cýsar Frydrych w to wtro
zil/ a učinil mezy Králem a Gijhlawskými porownanj.

Ten Cýsar gšau Pánem welmu pokogným/ obležen gest od Bratra swého
Albrechta na Jankowdestěm/ s pomocí Městianů Wjdenstých. Tewěda
co činiti/ otekl se t Králi Čestému/ žádagie aby ho neopauštěl. Kterjž za
nechaw Wogška v Gijhlawy/ sebral gine/ a položil se v Wjdně/ mace lidu
přisahy osm Tisíce a gysdného tři Sta. A když t Sturnu přislaupiti ká
zal / hned Albrecht dal se w gednánj s Čechy/ a Král učinil mezy Bratry
smlawu přátelskau. Za takowě srownanj dano Králi Peněz mnoho/
kteréz w jedy byli černé. A když přiwězené gšau do Čech/ poručil Král
aby odewšech začtoliw w prodagi byli brané. To slisšyce Wjdenstj/ ká
zali takowých Peněz pādelati/ a serauce za ně w Čechách Tolary/ Čestkau
Zemi hubili: Platil tehdaž w Čechách Vherstý Zlatý Sto grossůw/ a w
Katausých tři Kopy a 12. grossů.

Léta Páně 1459. Král Gijř dal Dceru swau Knjžeti Missenstému
mladšsynu: a Knjze Missensté staršsy swau Dceru za Wiktorýna syna
Krále Čestého/ čehož Kolycan nebyl wděčen: neš se obáwal aby se neobrá
til t Kostelu Křijmstému.

Léta 1460. Král s Králownou wygel do Olomauce/ kdež wyřidw po
třebj swé/ t Chrudimi se obrátil/ do Čech. Na to mjšto přigeli t němu
někteřj Páni Katausstj/ stějugjce sobě na Cýsaře Frydrycha Pána swého/
žeby gini zlaw Mince delati dal / a tim spūsobem Zemi škodil/ a poněwadž
častokráte s nim o to mluwili/ nebudeli nic na gegich napomínanj dbati/
že minj se genu y zprotiwiti. Protož žádali od Krále raddy. On wysli
šew ge/ napomenul/ aby se proti Pánu swému pokogně zachowali/ a slibil y
Posly swé t němu wyslati/ kterjžby s nim o tu wěc rokowali.

Toho času/ byli w Čechách rozličné wady a ruznice mezy lidmi/ pro zlaw
a fšalešnu Mince: neš mnozy Páni a Kytjstwo po Jáměch a Twrzech

po Wšech

po Wšech a po Wšech/ delali fšalešnu Mince: Z čehož posla Drabetaa
Zlad: Sedlacy zngistě domáčých Peněz nechťce brati/ Obilj do Bawor a
do Missně wywešli/ kdež ge lajněgž za dobré Penjze prodawali: a Těm
cy též platice lepšy Mince/ Obilj do swých Kragich ostawichwešli.

Král wida takowý rozbrog w lidu / kázal nowé Penjze na Horách Ru
tnách y w Praze w domě Mincowstém delati/ a w gednom Domě na Ry
tu Staroměstském Woksl aneb Měnu natjdl/ kdež sobě každý mohl Pen
ze wyměnit: a tak zla Mince byla wyplemeněna.

Cjastj potom Ohniowé se w Městech y w Městečkách wkazowali/ a wel
mi chytře kladem byli/ tak že se žádný domysliť nemohl/ kdoby to činil.
Domnjwali se některj/ žeby Král Kazymir strže Posly tak Zemi škodil:
protož wyowědnj byli wšěchni Polacy: což wida Kazymir dal spráwu/
žeani nato nemysliť/ a tak swobodu do Čech Polákům zase učinil.

Korucan zanechaw Polákůw na Těmce se obořil / a zwlaště na ty kte
řj wjru swatau zachowawali / nawozugic lid na Kazanj/ aby Těmcy
Čech wyowědnj byli.

Alle Král obáwagjce se nýaké Baurky/ poslal t Kolycanowi/ porauče
ge aby nilcei/ a lidu nebauřil/ poněwadž to což on mluwí / prawda není.

Léta Páně 1461. Matyáš wolený Král Vherstý / a Gijř Král Čestý/
natom mezy sebou zůstali/ aby se naden tři Králůw w Olomancy sgeli.
Kdežto Král Gijř přigel/ ale Matyáš na swém mjšte toliko některé Pány
Vhersté wyslal: neměně dobrá přjzeň mezy nimi byla stworzena. Maty
áš pak ge šel neb t Korunowan/ proto že Alžběta Králowna dotčená/ Man
želt Albrechta/ a Dcera Cýsaře Jygnunda/ Korunu Kralowstwj Vhersté
ho s Ladislawem synem swým do Wjdně byla odwezla.

A když se Koruna od Cýsaře wygednala / Korunowan gest Matyáš/ a
to Léta 1464. Po Korunowanj pak / hned od Hradu řečeného Gayce/ na
wysoké Stále postaweného/ Turky odehnal. Léta weysa gmenowaného
sgeli se Knjzata Rijstá/ Biskupi y gini Páni do Města Zba / a tu Krále
Gijřho na to namlawali / aby se s nimi w wjěte srownal / té aby chrám/
a gi podle přisahy swé rozššyrowal. Zato Rutau danj Páni gini př
powědli že to on wyplnj.

Zwiděw to Kolycan / namlawal lid proti Králi w Teyně/ aby sobě gi
ného woli / a radgi Turku se poddali/ nezli t poslusenstwj Papežskému
přislaupili. Ale weliký odpor proti Wrdnosti a nenáležitě mluwenj/
Pana Boha nřzy, Zaget w listu 437.

Dmřel toho času na Smederowě Despot/ a Cýsar Turecký poslal t Laza
rowi Sonu geho/ aby se w Kadau Zemi wázal/ že mu nechce přetazeti až
do geho smrti: ale aby y on genu se neprotiwil/ a sameho Cýsaře Tureckého
za Pana wznáwal.

Tehož Roku/ Král Gijř dal Dceru swau t stawu Manželstému Ma
tyášowi Králi Vhersté/ s kterauz wygeli z Prahy den swatcho Urbana.

Léta Páně 1463. Welicý Desstowé w Kralowstwj Čestém byli/ tak
že lidé nemohli Kolj delati/ ani cestau gezditi: A o Swatém Janě přisla
weliká Woda t Praze welmi náhle/ lidé se domnjwali že wšedko Mjšto
wytepgj/ a weliký strach mezy nimi byl.

Tehož času Cýsar Turecký Machomet opanowal Tatolj/ po smrti Ka
ramana Knjzete/ kterému se Kjetowě sprotiwiti nesmili/ pro welikau moc
a sylu geho. Kjetl potom t swým Bassým: Tahlbych po Moři Solda
na dobywati/ a ac wjm žebych ho mohl dostati/ y wšech Měst geho w Syřj

p uij

wšak

syti, ani worati: protož na Poli nie se nerodilo / a kde co wyrostlo / přige-
danc Czechowé domácý nepřátelé, wšedko popálili / a lidi welice sužowali /
kterýžto weliký hlad trpěli.

Přitom také čase / Machomet Ostrow řečený Tigrisopont w osmndeti
Tědelých zplundrowal / Zámek a Měst znamenitých dobyl.

Král Giti nadělaw škod Cyrkwi Swatě / Panum / Rytířum a chudým
lidem / welmi se trápil w swědomí swém / gsa v weliké truchlivosťi posta-
wen / a zawolaw přátel / kterj se diwili smutku geho do počoge swého / ozna-
mowal jim / že rozličná myšlenj vstupuj na srdce geho / pro neřad kterýž
se w Czechách däl za Kralowáni geho / pro Kláštery a Kostely spustil / pro
chudobu lidu obecného / pro Drahotu welikau a krwe prolitj.

Oni slusšyce takowé nářekanj / těšili ho řkauce: Gestliže gest co od W.
R. M. proti Pánu Bohu a lidem učiněno / to owšem může se naprawiti /
ale neyprwé s Cysarem se porownati slusšy / Panum milost ukázati / což Pá-
nu Bohu slibeno vyplniti / a život swjg naprawiti. Schwalowal Král

takowé řeči a raddu. A w tom Jan Rokycan / magjce o tom spráwu / do
počoge wtročil / a hlasem horlivým takto promluwil: Buď Muzem Krá-
li / nedeg se od Kalichu odwesti / vyplni z Země rozbrojně / a Mijichy po-
ruč ztopiti. Obrátiv se k němu Král / odpowědel: Místce dosti nistro-
wal, nechť ya také mistrugi / bych byl raddý twé neposlauchal / bych byl Král
slawný / krwe prolitj byloby se žádné nestalo / a chudý lid hlademby nemřel.

Protož odegdi do Přijbytku twého / nechť tebe wjce nespátrugi / syce ko-
nec života wezměs / a wšem tu přjkladu budeš.

Léta Páně 1471. Král Giti ustanowil w Praze Sněm na den Swatě
ho Šebestiána: na kterémž srozuměw od Panum a Rytířum k sobě malau
lásku / takto k nim promluwil: Widjte již osobu mau wčkem přemioženau /
a přjklisnau pečliwostj ztrápenau / a každý to znáti může / že dluho trwati
nemohu. Protož ptám se wás / co se wám zdá / kdyby mne Pán Bůh sni-
tj zachwátil / kdoby byl Panem wassým, aneb koho byste za Krále wolili:
poradiwš se Páni / odpowědeli: Králi Pane náš / není nám na tento čas
potřebj Krále woliti / a geho W. R. M. gmenowati. Kterýmž on řekl:
na to přjgde že vmiřiti musjým / a to w času krzkém: protož wás prosjým /
zgerwě mi oznamte / toho za Krále woliti mĩnjte.

Odpowědeli Páni / poradiwš se opět / krátce: Kdyby Pán Bůh W. R. M.
děle zanechat neráčil / kohož bychom gineho woliti měli / než některého z
Synůw Kazymjra Krále Polského: Poněwadž Czechowé s Polakj do-
bře se smluwiti vměgij. K tomu dť Král / ymně se to za dobré widj.
Wšak porozuměw že žádného z Synůw geho za Krále woliti nebudau /
rozkázaw wšedko Strjbro z Hory Kutny na Poděbrady wozyti / a laupiw
Zemi / wšedky Kljnoty k Synům swým dodáwati poručil.

Po Čtyřech pat Tědelých / w Pátek post Domini: Oculi, w čtvrtau ho-
dinu na noc vmřel / a w Pondělj na den Zwiřtowanj Panny Marye / na Hra-
de Pražském w Kostele Swatého Wjta / podle giných Králůw pochowán.
Ač mnozý Páni tomu odporowali / prawjce: poněwadž ty Kostely w kte-
rýchž se řád Cyrkwe swatě zachowáwal w osklivosťi měl / a gine
sobě oblibowal / aby do nich nesen byl. Těmž obdrželi
některj / že gest na dorčeném mĩstě pochowán.

(1)

Interregnum w Cze- chách Sedmē.

Kapitola XV.

O pohřebu Krále Gitiho / Páni, Rytířstwo a
Města sgeli se na Sněm do Hory Kutny / o Řjzowých
dnech / a tu dána swoboda gednomukazdemu přigeti y od
geti / a mluwiti cožby se tomu libilo. Wzniklo mezy
Pány Rytířstwem a Městy rozdwogenj: neb gedni wo-
lili Krále Matyáše / a druzý Wladislawa / Syna Ka-
zymjra / až potom wespolek na tom zůstali / že gsa Wladislawa za Krále
přigali.

Nacházý se w giných pamětech / že Král Matyáš po smrti Krále Gi-
tiho s nemalým Wogstem do Brna přigel / a Zdenka z Konopistě a z Sste-
rnbergka se dwěma Tisjcy lidu wyslal / aby Czechy na geho stranu namlu-
wil / některých prosjce / a některým y hrozjce. Zatim že se Czechowé stownati
nemohli / poněwadž některj wolili Polaka / některj Vhra / některj Cysare /
a některj Gindricha Syna Krále Gitiho: spolihajjce na pomoc Marg-
trabete Bramburške / kterj měl za Manželtu Gindricha Sestru. Agestě nek-
terj na Krále Frantškého že spomjnali / domnjwajjce se že on Kostelnj stat-
ky zase Kostelům nawrátj: Mimo ty y na Ludwika Baworského mza-
pomjnali / a Albrecht Missenšy Margtrabě byl pohorowě s pěti tisjcy li-
du / yakoby Czechům pomahati chěl / kdoby jim tdo gwalt činil / ale dychel
y on po Kralowstwj. Král pak Kazymjř zwědew o tom / že z Litwy do
Polský přigel / a wyslal Posly do Czech: Pawla Balického z Rodu Toporuw /
Martina Wratimowského z Rodu genj vjwagj Oslowé Zlawy za Erb-
a Doběslawa Skorozwet Erbu Rjže / připomjnjajjce přjpowěd učiněnan.

A Poslowé Krále Vheršého / že byli / Biskup Agringenšy / a Wegwoda
Sedmihradský: a po dluhém rokowanj / že teprwa wolen Wladislaw 25.
dne Měsíce Maje.

Na proti tomu se staweli: Jan z Rožmbergka / Zdeněk z Ssternbergka /
a Zendrych z Hradce: a ti k Matyášowi nakloněni byli.

W tom wybrání gsa Poslowé z lidj wzáctných / a wypraweni do Pol-
sky / aby Wladislawa do Czech co neysspjše přiwězli: Těb Matyáš omj / en
gsa w naděgi / činil škod y w Czechách y w Morawě: což y Marktrabě činiti
počal / ale mage spráwu že Wladislaw Kralowstwj přjgiti nechce / vlemil
a wida potom že Czechowé k němu přjžně nemagj / a geho z Země wyhnati
mĩnj / sám tegně odgel.

Ziádali s pilností Wladislawa poslowé / aby se co neysspjše do Kralow-
stwj Czechého wyprawil. Kterjž opatřen gsa sedmi Tisjcy Lidu gij z
dneho / a dwěma přjssjho / wygel z Krakowa 25. dne Čerwence / gehož O-
tec dwě mĩle wyprawodil. A kdýž do Slězka přigel / přjogilo se genu
šestero Knjzat / prawazegjce ho do Kladka. Rdež Páni Czechj s wel-
kým počtem lidu k němu přigeli / a tu Král přjřahu jim wčimw / do spoko-
geneho Kralowstwj přigel. Těb Matyáš pro domácý rozbroge musel
se zpátkem nawrátiti: ale Wladislaw nerozmýslně zle Penjze na se přigal
kterjž Král Giti sebral / gichž bylo do Třikrát sto Tisjce.

Když widěli Dětí/že Wladislaw Králem Českým učiněn gest/nemohau
ce déle snášeti utrutnosti Krále Matyáše/žádali druhého Syna/Krále
Polského/gménem Kazymíra za Krále: pak liby w tom ošlissani byli/žá-
četli se od Turka pomocy žadati/ a na to y své Statky wynaložiti.
Kazymír poslal za Posly Syna svého / a Jasněskému Hextmanu Wogsta
toho/ kteráž Wladislawa do Czech wyprowodilo/poručil aby přijmo strze
Morawu do Vher za Kazymírem táhl. Předgel ge Král Matyáš a
Pány sobě odporne sliby a pohružkani k sobě naklonil/ tak že Kazymír
gsa omýlen/ naspátek se wratiti musel. Kterýž potom život svůj w či-
stotě wykonáwage umřel: Při gehožto Zrobě mnozí se Zázrakové dáli.

O Wladislawowi Synu Krá- le Polského/a o panování jeho w Czechách.

Kapitola XVI.

Pondělý den na Nebe wzetý Panny Marye/
Wladislaw do Prahy přigel/a we Čtvrtet w Koste S^o
Wíta na Hradě Pražském byl korunován. Po wyko-
nání té slawnosti/ gel Král nový w Koruně k Obědu na
svěg Dwír / a okolo něho Wisseňské grosse zhusta nietá-
ny byly. Tu Páni Czechové swolili Králi novému po-
moc dáti/ z každé hlavy dwa grosse.

Rométa toho času se vřazowala/ Včasem na Weychod Slunce: A ta
nepokoge kterýž se w Vhřích/ w Czechách/ w Polské/ w Frankreychu a w
Burgundii dáli/ wyznamenawala.

Zusantasan Král Perstý/ také tehdaž v Trapezontu Machometowo
Wogsto na hlavu porazyl/ tak že ani gedem z nich nevyšel.

Léta Páně 1473. Wtor byl welký w Czechách: Král Wladislaw wy-
gel na Hradet řečený Křiwohlát/ kdež přes celé Létu bydlel.

K tomu Wtoru přislaupilo weliké Sucho/ tak že za půl čwrtu Měsíce
Děště nepršel/ Wody horkostj se pokazily/ a tinni smradem powětří wice na-
taženo bylo. K Podzýmku přigel Král do Prahy/ a odtud do Hory Kutny/
kdež rozkázal nowau Mincey býti/ a sám Kutau swau/ každé mincey prwní
Gross udelal.

Léta toho/ Machomet wyslal Posly k Králi Bosněskému/ aby s nim o
přijetí gednali a sám za nimi hned wtrhl s Wogskem do Země Bosně-
ské/ kterauž opanowal / a Krále gal.

Druhého Roku/ Kobylky do Czech z Vhersté Země strze Morawu a Ra-
kauky přiletěly: Kdežto škody weliké na Obilí a Stromích činily.

Byl potom w Czechách potog/ Země se počala opravowati/ lidé robotní
zwykali dlu/ worali a syli/ z čehož hognost byla wšeho.

Léta 1475. Opět na den Swatého Wawřince množstwí Kobylek se vřá-
zalo okolo Hory a Kolina/ a odtud ležely k Poděbradům/ k Tymburgtu/ k

Mělníku a k Raudnecy: Tu wšudy wúkol na Wotawách a Stromích /
welikan škodu učinily.

Toho Roku/ Sto a dwamecýma Tisíc Turků do Walasté Země wtr-
hlo. Což slisse Weywoda/ sebral lid/ tak že wšeho měl Třidceti sedm Tisíc
ců/ a ssacugie lidu Tureckého gednom za patnácté Tisíc/ swedl s nimi bitwu
kteráž trwala sedm hodin/ s takovým sstěstím/ že Křestiane swjctě zyl.

Turků weliké množstwí zbito y ztopeno/ který pro hlubokost Řeky wy-
plinanti nemohli. Sstěffan Weywoda dětuge Pánu Bohu z toho/ čtyři
dni o Chlebě a Wodě se postil / přikazugie lidu/ aby to wjctěstwí samému
Pánu Bohu připisowali/ a ne genu. Matyáš pak ge sobě přiwlastnio-
wal/ pššyc Panům Křestianským/ a zwlastě Papeži. Ale Sstěffan roze-
slaw wězně/ Králi Polskému 36. a Papeži sstest neyznamenitěstých/ o tom
owšem spráwu dal. Wyprawil y k Turku Posly s daní/ neb Trybutem/
stězugie sobě pro škody / a žadage aby gich činiti nedopauštil. Turek
přigaw Trybut/ Legáty dal do Wězení/ neb mu lito bylo Wogsta tak mož-
ného potom ge wypustiti/ a z oděný na diwadlo z swlěcti poručil. Sstěffan
pak byl hotow odpírati/ gestližby Turek se nistýti chtěl.

Léta Páně 1477. Nastala o Wánocích žyma utrutná / Wody wšedky
wymrzly/ zwlastě w Potocích a Rybných / čtyry míle Obilí do Mě-
nůw wozeno bylo. Okolo Masopustu Sníh weliký / Romům až do bři-
cha padl/ kteréhož přibýwalo až do Swatého Řehoře.

Léta Paně 1478. Turek mnoho křesťanských Ostroum odgal/Kralůw
několik s množstvím lidu pomordoval. Poslal také pět Bassat s wog-
stem nemalým do Země Sedmihradské/kteří se položili v Sabinu.

Bathory Jstwan mage Wogsto malé / nesiněl se o nepotusyti/ ale psal k
Matyášowi Králi o pomoc: On mu pět Tisíc Vhrůw/a deset Set Rze-
kůw odeslal. Ti yaki přitáhli/wšočili w bok Wogstu Tureckému/a Ba-
thory Jstwan s druhé strany: Pohanůw mnoho pomordovali/ zgiňma-
ných pak pětiterého Tisíce do Vher poslali/a Bassowé s otwa a dvěma ti-
síc y vtekli.

Roku toho na podzým/Král Wladislaw položil Sněm w Praze/obeslaw
Pány a Rytířstwo / tež y ty kteří gestě při Matyášowi stali. Přitom
Sgezdu wšich rukau daným Králi poddanost zachowati sľibili/ a tak
včinili.

Léta Paně 1481. Král Wladislaw opět položil Sněm w Praze na den
Swatého Wacslawa / který je náš Knížata přigeti nemohli/odložen byl
do Swatého Ondřeje. Na tom Sněm Kníže Wiktoryn a bratr geho
synek gednali z strany dluhůw/ vřazugíce pěteti Otce swého Krále Gi-
řeho/Panůw/Rytířůw/y Pražanůw. Vložená tehdy Berně/pro wyplac-
ení Dluhůw Krále Giřeho/ kterých bylo wíce nežli do třikrát Sto tisíc/a
ty Země platiti powinna byla: neš Král Giř gi hubil/ a Syny své doha-
zil/ d'wice se vřich. Dotčená Berně byla takowa: Každého Sta dwa
grošše Wlissenké/ a z každého Waru Piwa/Padesáte groššew: Ale
toliko za Rok trwati měla.

Zdehl tehdy Machomet Cýsar Turecký/ který panowal po swém Otci
Let 31. w tom čase dwanáctero Kralowstwů sobě podmanil. Zanechal
dwa Syny: Sultána a Bayazeta/ten na Otcowstém místě zůstal. Sul-
tan pak wyhnán gsa z Země/ gel domenský Azre/ a proti bratru Beg wedl.

Léta Paně 1485. času Poslůho/stalo se Zatmění Slunce hrozné/tak že
se wšedko zatmělo. Pročez mnoho otom w Kalendářích oznamowáno
bylo podle obyčeje.

Léta Paně 1486. okolo Masopustu Wětrové byli welicy/ ale Zyma
pohodlná/ac w Pátek před Swatým Giřim a w Sobotu Mraz powstal
weliký/a Zyma nad mýru vřutná / Sněhu napadlo mnoho/že se lidé y na
Saněch wozyli. Na den pak Swatého Marka teplo nastalo/kteří sľih
ten tozhřilo. Léta bylo dobré/ tolito že Mraz Wýnu vřkobil.

Toho Léta/Marimilian Syn Frydrycha Cýsare/za života Otce swého
a bez wědomí Krále Českého/ od Kurfirštůw na Římské Kralowstwě
wolen/a dne 28. Měsíce Dubna / to gest/ w Auterý Welikonoční od Arcy-
biskupůw: Mogutského/ Kolínského/ a Trewirenského w Czechách koru-
nowán/při přítomnosti Frydrycha Cýsare. Páni Czechové welmi w tom
byli obraženi/ac Král na to nemnoho dbal.

Času toho/Bayazet Cýsar Turecký v Rylie sedm Ssturmů stratil/wřst
předce odrud neodtáhl dokawadž gi nedobyl: a rozkázaw před očima swý-
ma wřsem Walachům Hlawy zřiti/plawil se přes Dunag. W tom
nastala bawka a Wětrové welicy/ tak že množstwů Turkůw vřomilo/kte-
ří prudkost Wody až na Černé Moře zanesla: ale Bayazet s některými/
než se Moře bawiti počalo/ giž se byl přeplawil. Nawracugíce se tehdy
domů/ dobyl Warny/a wřsedý Walach y do Moře wházeti poručil/ kta:
Přítě za mými wěrnými.

Léta Paně 1487. Sněm položen w Praze/ na kterém Páni Czechové

o posměch

o posměch od Kurfirštůw a Cýsare Kralowstwů Českému vřiněný/ pilně
rokowali/poněwadž Kralové Českí podle Privilegiůw prawními wolen-
cy ustanoweni gsa. Protož w Pondělí před Swatým Ambrožem w y-
prawili Posly k Cýsari starému y mladému statowau řeč: Gestliže po-
směch Kralowstwů vřiněný/a ta Těmesta zaumyslneš nebude gi napraz-
wena/ že sami s Králem swým to sobě chřegů nahraditi/ nelitugie ani stat-
kůw swých/ani žiwotůw.

Léta Paně 1488. Welicý napadali Sněhowé/ hlad powstal nemalý pro
nedostatek Wody/ neš Wlináři mlyni nemohli: Sessel potom ten Sněh/
nevřiněw žádné Wody zbytečné.

Letního pak času/ w welikém hortu/Lidé na morný bolešti nad mýru
mřeli.

Toho Roku/ Cýsar Turecký moc swau na Walastau Země obrátil/ ac s
welikau swau y lidu sřeho škodau: neš množstwů Wogakůw geho po-
mordowáno bylo/sami tež škodliwě raněn/ a sľadby y tu byl zahynul/tdy-
by Hospodár Walastý/ gsa od Sspehčůw swých zawedený/ za ním se byl
pusťil: Nebo Bayazet wida lid guzdny býti poražený/s Janyčary tolito
vřázal/ a znati dal že nový lid k němu táhne. Protož obawage se že
špodár čeršwého lidu/ nedotřal za ním/a on přchl. Spatřiw pak Wůdce
Walastý/že Turcy vřřkem vřřagíce na Lodích po Dunagi plinau/teprw
pospřšyl za nimi/a mnoho Pohanůw postřřl.

Král Matyáš po wřsedý čas žiwota swého oto se sľazil/aby mohl Krá-
le Wladislawa sľaditi: Vřinil tehdy s ním Smławu takowau/aby Krá-
lowstwů z wřřleho na žiwého přpadio/ a pečowal o Smřt Wladislawa
šřze Zynka Sřwagra swého/ který Alexandra Podiwinského sľužbníka
swého s ginými dvěma na to nastrogil/aby toho dowedli. Ti měli naga-
tého Lotra k tomu/ kterémuž Tři Sta Zlatých dāti sľibili/aby Krále řdy-
by na Rathauz šřel probodli/a přřowědli genu vřimti plac aby vřřiti mo-
hl/ ale wřřnili ho hned zabiti/aby gich neprozradil. Pán Bůh pak di-
wým spřřobem Krále ořřřhati řáčil. Wřemž při wřřřowání Mřsta
Prahy nagdes.

Těhož Roku/Matyáš w ty lřčky kteréž giněmu šřogil sám vřpadl: ne-
bo Sľatem gsa poražený w Pondělí po Rwětné Tědli wřřel. Wřř nř-
kteř podle zápřřw poslali k Králi Českému/aby Kralowstwě Vheršké přř-
gal/některý pak wolili bratra geho Albrechta / giný Marimiliana Syna
Cýsare Frydrycha/ a druhý Anžlika Syna Matyášowa postranního.
Ale Král Wladislaw s Wogstem wygel z Prahy w Wigilí Swatého Jana
Řřřřele/a přřřw do Vher/odehnal od Budína Anžlika/y bratra swého Al-
brechta: tak na den Swatě Markety za Krále Vherškého wřřřřřen/ a
den Swatého Wacslawa korunowan gest.

Dotčeného Roku/ Mřsto Konstantynopole 12. dne Čerwence od Hro-
ma zapáleno/tděžto Ořm Set Domůw šřočelo. Lidu od Hroma zahynu-
lo okolo 3000. ac giný o wřřřřm počtu prawý. K takowému pak Hro-
mobitř přřřaupilo weliké Země třřřen.

Léta Paně 1491. Zaciňali se w Czechách po odgězdu Wladislawa Krá-
le/Mordy, Laupeže, a Saudy nesprawedliwé. Wřemž řágel přřřř.

Druhého Roku/šřřody se daly na Stawený od welikých Wětrůw.

Těhož Léta po Slawnosti na Těbe wřřaupený Křřřř Pána/Kazymir
Kráľ Polský/ Otce Wladislawa Krále Českého wřřřel: Na geho mřřř

wolen gest Jan Albrecht Syn geho/ a korunowan toho dne po S. Mauricy/ w Kosteie Krákovském.

Léta Páně 1493. Sgeli se Páni na Hrad Pražský s ginými Stawý/ radíce se/ yaby gmenowané laupeže a mordy přetrhnutí mohli: ale žádné nebylo poslussenstwý/ yaby háget dokláda.

Léta Páně 1495. Vmřel Cýsar Frydrych a w Kosteie swatého Sstěpána w Wýdmi pochován. Toho také času w Královstwý Cjstém částé přistý byly/ Lidé Obilý sklízeti nemohli/ a formani Wozow na kladených/ pro weliké Bláto na cestách odgýželi.

Léta Páně 1496. Mikuláš Kníže Oppolské/ přigew do Tysy/ welmi sobě promozowal/ ano y dobyw Tesáku/ Knížata a Pány přistogýcy mordowati chtěl: na kteréhož kdyz dotýráno/ a braň mu wzata/ vřekl do Kosteie/ odkudž s powolením Biskupa wyweden/ a na den Swatého Jana Křtitele šiat.

Léta Páně 1497. W Pondělý po třetí Tědělí Postný/ přigel z Vher Král Wladislav/ se třímá Biskupy/ Waradinským/ Agarským/ a Wacowským/ a s mnohým Ryčstvem do Prahy. Přitom přigezdu ozdobil Kosteie Pražský Kortynami drabými/ Klinory a dary: Wino to ustanowil Spěwáky třetýžby denní y noční hodiny zpýwali/ a dwa Kněze/ ti slauli Královstwý/ kteráž hognau žiwosti opatřil.

Před Swatou Markétou zase wygel Král z Prahy/ přes Morawu do Budyna. Zatim dokonána Wěže okrauhla na Hradě Pražském/ kteráž stogý na Weychod Slunce/ magie grunty hluboké/ a streysse pro Wězně.

Albrecht Král Polský tehdaž zradně od Walachůw na Bukowině poražen/ gimžto byl wygel na pomoc proti Turku.

Léta Páně 1498. Co se zběhlo/ o tom nýže při wypisowáný Stawůw/ oznámeno bude.

Léta Páně 1499. Začala se w Czechách Nemoc Francuská před tím nesyčhaná/ kteráž se na lidech s rozličnými barwami wkazowala. Wcemiž háget obšyrněgý w Listu 459.

Léta Páně 1500. Turek dobyw mnoho Ostrowůw a Hradůw Křestianských/ přitáhl y Ostrowu Morea a Mestur/ a kteráž náleželo Benátčanům: bránili se owšem statečně/ ale nemohauce dočkati pomocy/ Města obrániti nemohli. Protož wšykni byli pomordowáni/ a Děti do Konstantynopole dowezeni.

Léta 1501. Vmřel Jan Albrecht w Ochraš Božího Těla/ w Toruně Slatem gsa poražený. Po Smrti geho wzat na Královstwý bratr geho Alexander/ weliké Kníže Litewské/ a w třetí Tědělí Adwentný w Kosteie Swatého Wacslawa od Frydrycha Arcybiskupa Gnězněnského/ Biskupa Krákovského/ y Kardinála bratra swého/ korunowan.

Toho Roku byl hlad w Zemi Sswabské/ gimž Sstrosperčané Obilím za slusné Penýže pomáhali.

Druhého Roku po Obrácení Swatého Pawla na Wýru/ přigel Král Wladislav z Vher do Prahy/ a ten byl druhý přigezd z Vher do Czech.

Toho Roku/ Byl Mor po wšy Rýžšy/ a toliko ti mřeli/ kterýmiž na Sfaty Rýžže trawé spadli: na těch Sfatěch trwali do třetího Léta/ ano y strze Sfaty na Tělo pronikali.

Léta Páně 1503. Král Wladislav wzal sobě za Manželku Annu Sestřenicu Krále Frantského/ kteráž přivezena byla do Budyna w Wigilij Wcistiowaný Panny Marye/ a tu korunowána.

Léta

Léta Páně 1504. Jalcetrabě z Regnu postu. Penýže do Czech/ a sebral lidu pšijho 12. Set dobře žbrogi opatřeného/ za kterýmiž y giný wygeli z Czech.

Ten lid Měsíce Žatý od Maximiliána Cýsare w Bawořích poražen gest. Kteréhož bylo Gedenmectma Set/ z nichž Sedm Set zagato.

Czechové gsaue na zawazku/ odgeli do Czech/ a zase se w Bawořích staweli/ tdežto od Cýsare byli propustěni.

Maximilián wolený Rýžmistr Cýsar/ strogil se potom proti Rupertowi Weywodowi/ poněwadž dobrotau swau geho zeykati nemohl/ pro raddu a nabádání přátel. Wmýnil ho Měcem a Ohněm škrtiti/ zapowýdage Otce geho Filipowi/ hraběti/ aby Synu žádné pomocy nedodával.

Filip hrabě wvažowal coby činiti měl: Pomoc Synu učiniti nabádala milost Otcowská/ a od toho odwozowala bázeň a wíle Cýsarská: nicméně swgtizyla lasta Otcowská/ kteráž Syna swého retowati nutila.

Dowědew se toho Cýsar/ s oběma Wognu wyzdwihl/ a Zemí gegich plundrowati poručil. Knížata a Páni zadesi učinili poručení Cýsar- kěmu/ gsaue poslussení Wrochnosti swé: Otce y Syna zewšech stran oblehli/ Zemí Měcem y Ohněm plundrowali: Kláštery a Kosteie gim přinálezegegy/ y wšedko Cýsar což bylo w Sunni od Cýsarstwý hrabatim zastaweno/ pobral.

W tom Krystoff Bádenský Margkrabě/ aby Cýsar se w hñewu proti hraběti nerozmáhal/ s ponýjenau prozbau to obdržel/ ano y geho tak vřotil/ že hraběti y Synu milost wřezal/ a Knížata odplundrowání Země odwedl.

Tedlauho potom/ Rupert mage wěku swého let 23. vmřel: po kterémž ani Manželka geho dlawho netrwała.

Léta Páně 1505. Vmřela Alžběta Králowna Polská/ Dcera Albrechta Arcykňžete Rakauského/ Krále Rýžmistrého/ Vherského a Cjstého/ Manželka Kazymíra Krále Polského/ welikého Knížete Litewského/ ic. Matka Wladislawa Cjstého a Vherského Krále/ y Albrechta a Zygmunda Polského.

Těhož Léta/ Měsíce Cierwence/ Cýsar Maximilián položil Sněm w Regně Kolijně/ na něm učiněu pokog niezý Knížetem Baworským Wogtchem a Filipem/ kterážto přiměti poručil Cýsar zachowati pod welikau pokutau. Přitom dowědew se de rebellioně Geldrensum, pustil se s Ryčstvem/ gestto při něm w Regně Kolijně bylo/ po Wodě do Geldrye/ aby retowal Brabanty/ kteráž Arnhemum Město Geldryjské oblehl. Kníže strozumew tomu/ s zdrawau raddau Město s gistými weyminkami poddal.

Cýsar dostaw Města/ y Kníže strze smlawu na milost přigal/ a naspa- tek se do Regna Koljna obrátil/ od kteréhožto Města sšyroce rozhláštěného/ s welikau wctiwostí byl přigat.

Kometa se tehdaž w Panstwý Weywodowém/ na Západ y na Poledne wkazowala/ hrozna a strassliwa/ tak že patřícím na se bázeň a strach ču- nila.

Toho času/ Alexander Král Polský/ s Lemgšou poražený/ z Radoonia přigel do Krakowa. Tut němu/ re- aný byli Poslowé od Walachůw žádagýce Sestry geho Alžběty w Janělský Bohdanowi Pánu swé- mu: Kcemuž ani Panna/ ani Králowna/ ani Žena Kazymírowa dowoliti nechťly.

Léta 1506. w Ochraš Jana Křtitele/ narodil se Wladislaw- wi Králi Syn Ludwik/ nu: Matka pak zanechawšy toho Syna a

čteranz porodila Hedwika Sestra Anjete Českého Kazymira: Ale druhého teprwa roku Swadba wykonána byla.

Léta Páně 1512. Snesli se natom Páni Zemští a Rytířstvo/aby wezmauc Dky Zemské z Kralowa Dweru/na Hrad Pražský ge donešli / pročes zůstal Kralowý Dwůr pustý až do dnešního dne. Což pro yaké přičiny sedálo/při vypisování Města Prahy nalezeno bude.

Wtrhli tehdaž do kragin Ruských Tataři s Wogstem welikým. Král Zygmond dwofanům swých pte Set wyslal na pomoc Zoldnětům Ruským/ a giných Panůw mnohým se sgele. Obetýčiwše tehdy Pohany/24. Tisíce gich pomordowali/amnoho Tisíce zagali/ také křišť dobytaw mnohý zbohali.

Léta Páně 1513. Iulius Papež toho gména druhý vměl/ mage Let 70. Wolen namisto geholoannes Medicis Florentinus/ kterýž nazwán byl Leo decimus: ten gsa w Zemi Frantské w wězení/ diwnými spůsobem wšel/a do takowé sláwy wyzdwižen.

Student a příkra byla tehdaž Zyma: zantrala Ržeka Keyn v Keyna Koljna/ tak že po Kedu s Wozy gezdili.

Vmčela tehož času Kralowna Polská manželka Alexandrowa: a Kralowna Barbora/ přiwň Manželka Zygmonda Krále/ Dceru w Poznání porodila/ gménem Hedwiku.

Léta Páně 1514. Král Wladislaw wygew z Prahy rmančil se z toho/že neduhowé hlizný Zemi Vherstau natazyli/ neš smrti Ditem swým newinšjowal. A gsa w Kremězi na Morawě/ s Biskupem Stanislawem Turzem o to se radil/ on mu wvolil se dáti Zámek/ kterýžby se kolik genu libil aby w něm Dítěť swých zanechal/ ano y z swého Zámku chel wslaupti.

Oblihowal sobě Král takowau přewtwest/ a genu zni poděkowal. Mezzy tím přigew Jan Zrabě Scepušský z Trenčína w e dwůstech Konjch/ oznamowal Wladislawowi/ že od Vhrůw bez Děti do Kralowstwj pustiť neš bude. Z té přičiny Král s diwami do Vher odgel/ a Kralowstwj při dobrem řadu nalezl.

Radil se potom Wladislaw se Pány Vheršými/ yakby proti Turku powstati mohli/ kterýž toho času Zemi Perstau hubil/ a před tím Vhrům weliké škody učinil. Wyrozuměw tomu Pohan Selim/ žadal šrze Posly pokoge/ kterýžby až do smrti Wladislawowy potvrzen byl. K čemuž Král pokogný dowolil.

Powstala za tím Krotanepokogných Sedlákůw/ a ti Zemi Vherstau šfko: dliwě plundrowali/ spogiwše se s Gijtem Četlem/ kterýž dychtě po Kralowstwj/ s Rytíři kteréz znal sobě býti odporné/ tyrransty zacházel/ wšmrcugie každého toho kolik zagali ano y Biskupa gednoho na Rul wstřeti rozkázal. Magýce o tom wedomost Czechowé/ Morawané a Slezácy/ sebrali mnohým lidu/ a Králi swému do Budyna přigeli. Protož poklesla šnělost lidu toho nezbedného/ a tak se k Tybyjce Ržece na místo bezpečné odebrali.

W tom Jan Trečinský Sedmihradský Weywoda/ nenadále na ně swog stem swým připadl/ mnoho gich pobil/ y Heytmána Gijho Četla gal/ kterémuž poručil Korunu Železnau rozpálenau na hlavu wstřnauti/ a tak Krále korunowaného štyti. Což wšfeko preto činil/ aby dosáhl Kralowstwj Vheršého/ rozgýmage Krále Wladislawa welikau sešlost/ a Syna geho Ludwika přilissnau mladost. Snazil se tehdy neyprwé/ aby mohl Annu Sestru Ludwikowu za Manželku dostati/ kteréz hodným se býti wza-

nawal/

nawal/ proto že Zygmondowi Králi Polskému/ Bratru Wladislawowu/ Sestru swau k slawu Manželskému dal. Přátelé radili Wladislawowi wyrozuměwše spádum Jana Weywody/ aby rozmluwil s neyprávějšým Pány obogým Kralowstwj/ yakby takowému nebezpečnstwj wwarowati se mohl. Ti přigewše do Budyna/ po dlawém rokowání/ namlawali wespoleť Krále/ aby se s Cysarem Maximilianem šingřil/ kterýž má wnuky y wnuky hodné přátelstwj Kralowšého. Tím je wysfkomyslná a nepřátelšká odpornost w myšlený šrotý. Dowolil tomu Wladislaw/ pokudiby se gen Bratru geho Zygmondowi Králi Polskému libilo/ kterýž k Cysari nebyl přiliss nachylný. Protož wyslano k Polskému Králi/ zdaliby on wěc takowau schwalowal. Král wida předszewzetý Bratra swého ne zlé/ dal k tomu swé powolený.

Maximilián gsa z toho potěšen/ obau Králůw přátelšty žadal/ aby přigedauc k němu přiješ wěcnau mezy sebau wtwrdili. Ale některý Vhři to přetrhnauti cheli/ zwlašťe Jan Weywoda Sedmihradský/ kterýž Rytířstvo na to nawedl/ aby šgedauce se nepříteli odporowali. Když pak na hranice wygeli/ nespatriš nepříteli žádného. Tu Jan Weywoda špoko: giw ge/ pobýzel ge aby Zámek Černowice nepříteli odgali/ a tím spůsobem chwalu sobě zyskali. Nepohnul se Král tau měrau od předszewzetý swého a protož giný šfortel wyhledán/ šrze kterýž takto Králi mluweno: Králi milostiwý rač se Cysare wystřihati/ neš on Wassy Kralowšké nulešline: mnoho co dobrého přige/ nýbrž/ wšfedy/ do Wjdně přigedauc/ zgmati a do wězení dáti chce. Tu teprwa Wladislaw wvěřiw takowým řečem a klewetám/ newelmi k Wjdni pospichal: ale poněwadž Zygmond Král Polský gřiz na cestě byl/ on tolikéž nemohl swých slow změnit.

Toho Roku/ bylo powššy Europě weliké rozwodněný/ kteréz y Domy potopowalo. W Kragině Helwetšké aneb Šweycaršké/ Ržeka kteráž předsfšého Roku z šory se wypreyštila/ rozššřila se yako Moře/ a lidi přestrasšyla/ že na šory wysfše wřtali. Potom šylau welikau prolamawššy ho: ry a Škalý do Moře wpadla.

Léta Páně 1515. Osmnáctého dne Měšce Března/ Wladislaw Král Český a Vheršý/ s Ludwikem Synem swým na oboge Kralowstwj korunowanem. přigel do Presspurgtu/ a Zygmond Král Polský w Sobotu před smrtedlnau Tledeli za nim/ kteréhož prowázeli/ Biskup Petřkostelský/ a Gij Margthrabě Bramburšké/ z poručení Wladislawa Krále/ kterýž také proti němu s Ludwikem Synem swým/ a s mnohými Biskupy a Pány wygel. A když vzšel Bratra se přibliowati/ kázal se s Wozu na Stolicę posaditi/ kteréhož Zygmond zsedšše s Koně/ yakožto Bratr mladššy obgal/ a k šlžám wzbudil. W tom Ludwik přistaupiw k Streycy swému/ s polibeníjm a poklonau ho přiwřtal. Za tím wšazen Wladislaw na Wůz a Zygmond na Růň/ při němž po lewé straně Ludwik na swém Koně seděl/ a tak tím pořádkem s welikau slawností do Města wgeli.

Meš Král Polský při sobě wíce než Patnácte Set lidu/ rozličně oděného po Německu/ po Vherstu/ po Moskewsku/ a po Tatarstvu: Traubili Trabači Tataršstý zwukem diwným a hrozným/ magýce Trauby yako Wědro ššy: rotě. Mezy nimi byl žudec Turečý/ ten nassým neslychanau hudbu činil s Pacholetem/ kteréz wššy šylau oběna Rukama na Buben pralo. Geli napřed na Konjch šfkwance se Zlatohlawem mnohý Páni Polšstý a Slezšstý/ Zlaté Ržetězy weliké na sobě magýce. Při nich šli pšššy nashwal ozdobně přistrogený: Gijždný geli do Města od Ošně hodiny na půl Or-

loge/

lo je/ až do gedné: S Wozy pak y druhého dne/ kterýchž bylo pět set s koni
mi rozličných barew/ a na každém Wozě po šesti/ y po osmi osobách sedělo.

Dwadcátého osmého dne Března/ Kardinál Gurtšský z Hamburku přišel
plawil se k Presspurku okolo hodiny deváté. Tazeytrij přigel Kardinál
Ostřehomský s šesti Stech Koních kreni Wozů: Proti němu wygel s
dworem svým Legát Papežský a Kardinál Gurtšský.

W Tedeři Kwetnau Kardinál Ostřehomský slaužil Misy w Koste
Swatého Martina/ při přítomnosti Králůw a Kralowny.

W Pondělí opět při Misy Kardinála Ostřehomského Kralové byli. Po
wykonání Misy o Swatém Duchu/ napomínán byl lid od Suffragana
Ostřehomského Jazykem Latinským/ Vheršským/ Českým y Německým/
aby Pána Boha nábožně prosili/ za srownání Králůw s Cýsařem. Po
tom z Kostíla obrátili se tři Kralové/ Kardinálowé/ y wšedko Rytířstwo
do Domu Krále Wladislawa/ kdežto Král Zygmund předewšsemi oznamo
wal/ pro yakauby přejčinu z Země své wygel. Děkowal genu z toho s
welikau pochwalau Kardinál Ostřehomský.

Třetího dne Dubna Kardinál Gurtšský šel do Hospody k Zygmundowi
Králi/ a tu Ruspianus Listy Cýsařské s pozdrawením podal. Rozmlau
wagjícím pak přinesena nowina/ že Bartholoměj Kníže Minsterberšský/
wyslaný od Cýsaře/ plawic se w noci nedaleko od Hamburku/ po rozrazení
šyřsu o Skálu/ sám dewatý vronul: k tomu také přidáno/ že Pan Jan z
Lemnice Mezerický/ Heyman Morawský/ a Pan Wj z Forsttu/ kterýchž Krá
le wstawičně na takový Sgezd namlauwal, umřel/ nedočekaw toho což žá
dal.

Gedenáctého dne Dubna/ nařídili w záwod běhání s Konimi: Mnozy
z toho hotowili. Gitiš Hrabě Čepuský w předběhnutí wšech/ chwálu
obdržel. Rozát gedon Krále Polského sedě na gednom Koně Tureckém
a druhého mage po pravé ruce/ hnál obadwa welmi rychle/ a w tom běhu z
gednoho na druhého skákal/ načež bylo mýlo patřiti. Wygeli na takové
dřwadlo Kralové/ Páni a Biskupové. Wtázowali také mistrowstwý své
y giniš Rozácy/ kterýchž z Lucissi šleleli.

Tého času/ náhlým a nenadálým Ohněm/ půl Města Presspurku wyho
řelo.

Gedenáctého dne Měge/ přigel na Lodích Raddy Cýsařské/ napomíná
nagjce Králůw/ aby tak gednali o swornost a potog/ yako z strany Manžels
stwa Kralowny Anny. Rozgjmány tehdy byli obědwe wěcy/ a gednakáž
dá pořádně byla sepsaná.

Dwadcátého dne Měge/ učinil Král Wladislaw hody/ na kterýchž byl
Král Polský/ Kardinálowé a Radda Cýsařská. Odgel potom Kardinál/
aby wygednání a smilawu Cýsaři oznámil. Těstliwý byli Kralové pro
predlewání Cýsaře/ kterýchž přigeli nepospýchal. Protož wyslání gšau od
Wladislawa/ Biskup Petikostelský/ Gitiš Ladislaw z Sternberka Rancijš
Český/ a Mogjiš Hoffmistr Dworu Kralowšého/ od Zygmunda pak Jan
Biskup Poznaňský/ Lukáš z Horky/ a Krystof Sydlowelský/ kterýchž do Wj
dně šestého dne Czerwence/ w pěti Stech Koních přigeli. Před gich také
wygezdem/ přigel od Cýsaře Margthrabě Bramburšké we Stw šedesáti
a šesti Koních: Tomáš Frye w Paděsáti/ a giniš mnozy.

Cýsař okolo desáté hodiny w noci/ na noc do Wjdně přigel/ kdežto dotče
né Posly gedenáctého dne Czerwence/ při přítomnosti Knížat/ na Hradě
Wydenštem wyslissel/ a ge hned wyprawil šrze Doktora Petra Motha

Gyff

Gyffpana/ tak že nazeytrij odgeli/ prowázení gšauce od mnohých Biskupůw
a Panůw.

Tého také dne/ Cýsař k Králům Posly wyprawil/ žádag gich/ aby k ně
mu do Wjdně přigeli: Ageli gedni k Wladislawowi/ a druzý do Hambur
ku k Králi Zygmundowi/ kterýchž se tam přes Dunag přeplawil.

Patnáctého dne Měšce Czerwence/ wygel Cýsař z Wjdně proti Krá
lům/ w Korbě náramně ozdobené/ s Wogstem pěkně okrášleným. Zůstal
pak Cýsař té noci přemýšl od Wjdně/ na Záhřtu řečeném Trechnandorff:
Král Wladislaw w Městečku Purg/ a Král Zygmund w Hamburku.

Tazeytrij gel Cýsař s swými k mýstu vloženému/ až na gednu rowinu př
šesřečeném Hart. Po pravé straně Jesu byl wšset ne welmi wysotý/
na kterýchž wystaupil Cýsař/ aby mohl odewšech sparten býti.

Nepřipomínám tuto/ pro dlouhost řeči/ yak se Cýsař wyprawil/ abych
eim spjisse gine wěcy oznámil. Když se Kralové s Cýsařem měli šgeti/
Král Ludwik s Annau Sestrau swau napřed gel/ protož y neyprwé Cýsař
seděcyho na Wozě přiwjtal slowy Latinskými takto. Sacratissime Caesar
saluto Maiestatem Vestram, tanquam Patrem & Dominum meum. Od
Kralowny Anny Hoffmistr pozdrawení učinil/ kteráž se s Annau na Wozě
wezla/ dešti ozdobně přistrogeném. Wladislaw z Wozu/ blasem Cýsaře
wjtal/ a potom sředečnā plakal/ žádag od Pána Boha stáležo potoge.

Naposledy Král Polský přistaupil/ řka: Serenissime Caesar, sit hic con
uentus noster, foelix et faustus nobis, sub ditis nostris, & toti Reipublice
Christianae. Odpowěděl Cýsař: Aduenit nobis dies optabilis, qua simul
conueniremus, exultemus & letemur in ea. Pjssij netřij/ že Král Zyg
mund Klobauku neměl/ než že stál pod Wěncem Řížowým/ a řekl na slowa
Cýsařská: Spero Serenissime Caesar, quod iste dies sit futurus foelix. Od
staupil po takové řeči Zygmund/ aby Knížata a Páni mýsto máni k witanj.
Šatim Kardinál Gurtšský gménem Cýsařským Krále Wladislawa žádal/
aby s Děti gel do Wjdně: wymlauwal se z toho Wladislaw/ prawic že
mu toho Páni geho zbranugi/ pro šřody od Pohana w Kralowštwě učiněné.

Žiadal tž Kardinál Krále Polského/ aby s Cýsařem do Wjdně gel/ při
daw že Wladislawowi Páni geho/ k tomu neradij. Odpowěděl Král Zyg
mund: protu přejčinu/ opustiw Kralowstwý mé gšeni přigel/ abych se s Cý
sařem welebností šhledati mohl: poněwadž pak Pán Bůh toho mi ráčil
popřiti/ netoliko do Wjdně/ ale y dale/ gestli žeby se Gcho Wjlošti Cýsařské
ljbilo/ hotow gšem geti. Kteřiby pak nás následowati nechčeli/ ti nechčejni
yak se gimžďa a widj. Protož oznáměno buď Gcho Wjlošti Cýsařské
že sem takového amyslu/ yako samo Kníže wyslané býti mize. Děkowal
Kardinál Zygmundowi Králi/ za takowau stálost a diwěrnost obgaw gey.
To když potom Cýsaři oznámowal/ řekl Cýsař: Teygashněgšij Kralowé/
newjme čehobysse se obáwati měli/ wšsat Wjden nasse Město gest w tře
řemi od nás negináčnej yako Bratřij, Přátele, a Kralowé přigati šudete/
a toť wám pod Cýsařkau wjrau šibugem. Na takowá slowa wšřdni se
k Wjdně obrátili. Ludwik wzhlědsse na Lid/ kterýchž se po Polj rozšřil
gšau gestě šřiro Džtřem řekl: Takých chřel/ aby Cýsař a Pan Dec nuig/
nně hauffy takové spjšobili: dali se potom Cýsař a Kralové na Low neb
nedaleko mezy Horami na rowině byl hustý Lea a k lowu přigenmý: powy
šonánj lowu každému nocleh připrawili.

Tazeytrij/ když se k Wjdně přiblizowali/ wygelo proti nim 2000. Kne
chtiw/ ani drjž Kopj a Halapartny w ružau šwých/ we šbrogijch gedno

šteg.

stegných takovým mustrem vdelaných/že se zdálo jakoby vsidni w čerwených Sfatech byli. W tom přišel děst/a tak wsfeden pořádek zmáti/ neb t Městu pospýchali: Ludwik s Králem Polským na Koních/ Cýsar a Wladislaw na Wozých/a Anna Královna za nimi/za nůž dwanacte Wozůw Panen a Panů. Král Wladislaw s Dětmí na Zámku zůstal / a Král Zigmund do Domu w němž prwe bydlel/y Kardinál Guritský (kterýž také Cýsari přínaležel) se obrátil. Lidu bylo tak mnoho/že žádný nemohl progi: neb samých Konů bylo Sfest Tisíc/ krom Wozůw Cýsarstých/kterýchž bylo čtyry Sta/Lidu pštyho wybraného dwa tisíce/a mnozstwůw weslé tich/kterýchž se byli z Kragin rozličných na diwadlo sgeli.

Dewanáctého dne Czerwence / když Králowé na Zámku Cýsarstém w svých Magestátých seděli / a Kardinálowé a Biskupi podle nich/Cýsar wmlauwal se z prodlení swého / a spráwy wšem Křestianům vžitečné a potřebné dobruu chvůli přednášel. Odpowědal Kardinál gmenem Králůw/a poděkowánj čini.

Po takovém gednánj sli k Stolu/a toho dne byl Tanec vložen po Weselí / proto aby Královna Marye/ Deera Krále Filipa/přiwytati mohla Krále a Annu/kteréž gestě newiděla. X přišla Marye s množstwým Knížat před Cýsare/kterémž poklonu učiniwšy/tolikéž y Králům/s Annau Králownou wetiwe se wřtala/ a hned Stolicie postawené byly/Marye pak do své newsedla/ až Balthazar Mertlin/gmenem gegim/Krále Ludwika a gine přiwytal. Tomu Biskup přemůstý/z poručení Krále Zigmunda/ odpowěd dal: a w tom se Tanec začal.

První Tanec wedl Král Ludwik s Sestrou swau Annau: Druhý Kníže Baworské Wyljm/s Arcyknežnau Marygů: Opět Tanec třetí wedl Ludwik Král/s Hoffmistrynj Králowny Marye: Čtyrtý Kotalerius s manželkau Pana Girká z Kotalu: následowali Knížata a Zrabata/až do desáté hodiny na noc.

Dwadni pak potom / rokowali o wěcy ty pro kteréž se sgeli/a potom se daly Kytčské honby.

Wtředli na den Rozeslání Swatých Apostolůw/ přišly Kraupy weslé tšhranaté/ špicaté/ co Holubj Weyce/a to netoliko w Praze/ale y po wšj Zemi Cieské. Učinily špodu na Owotých/šlech Kostelních y domowních/y na Wjné / kteréž toho Roku po šfesti welkých bylo/a prwe po malém grossy.

Po S. Matj Magdaleně/ byla mezy Králi dobrá wůle/ a rozmlauwání o wěcech wogenstých při Stole. Byli přitom dwa dwočané Krále Zigmunda/Štornický a Putačewský/kterýchž se wespolek jako Bratřj milowali. Ty spatřiw Král Zigmund / dal Cýsari o nich spráwu/kterak obadwa neyprwe bitwu pod Orssau s Mostrowany začali/wškočiwšf mezy ně/a zmušile šrže Wogška gegich se probágegěce. Cýsar rozkázal dwe Panny přiwězti / aby obadwa tak šstiasně Tanec začali/yat šstiasně pod Orssau bog začali. Po dokonání Tance/z poručení Cýsarstého/nakladnými Wěncy od Panen byli darováni.

Dwečer opět/sešli se Králowé s Cýsarem/a byli weselj až do Desáté hodiny na noc. Na zeytřj Cýsar Pannám Králowny Anny nakladné dary gedné každé odeslal: a Zigmundowi Králi dwa Koně Ladrowané/kteréž sám Král přigal bez Tlumače mluwě/že ten dar od geho Cýsarsté milosti wdičné přigymá/ a na nich je hotow gest gezditi/ dokud geho milost Cýsar, štá poručiti ráčj. Mimo to přinesené byly gine dary od Zlata a Strjbra/

a z wlasště

tinemohl. On pak yaw ho/sam wlasnj rukau gemu wiawu šlal.

Léta Páně 1518. Opět položen byl Sněm na Zradě Pražském / na kterýž wyslán Jan z Šerotina z Morawy/ten oznamowal že Vhři dali Léta Krále Ludwikowi / tak aby mocně Králowstwůw Vhersté spravowal: Téhož že Králowstá milost žáda/y odewšech Stawůw Králowstwůw Cieského/aby přigat byl jako Král dědičný a korunowaný. Odpowědali Stawové že tomu neodporužj/nez že neyprwe k němu gmenem wšj Země wyslaci mišj/aby powinnost kteráž Králi nowému náležj/ Králowstwůw učinil/a aby Stawůw při swobodách gegich zanechal / wedle starobylého obyčeje / což aby na pomězech Cieských štwrzeno bylo/a berně aby s dowolenjmi geho wybrana byla/pro zaplacenj Dlubůw/ kteréž Králowstwůw zdelalo.

Toho Roku/Selym Syn Bayazetůw hrozny wtrutnj nad Křestiany/šcepeněl w Adryanopoly: Panowal osm let.

Wše toho Roku/Zigmund Král Polský z námiluwj Cýsare Maximilianu/wyslal Legaty své s Cýsarstými do Apulie/k Janowi Sforecia Knížeti Mediolanskému Dceru gmenem Bonu/kteráž přiwzena byla do Krakowa/a po Weselj Korunowána.

Cýsarj Maximilian položil Sněm w Štrosburku/na kterémž byli wšidni Kuršfirštowé/a od Papeže wyslán Legat Kardinál Thomas Caietanus, kterýž dobruu pomoc proti Turku z Komory Papežské připowěděl.

Poslal Cýsar k Papeži jmanugie o tumultech Lutherowých/ žádagie aby nemeškal ge přetrhnutí / a to cožby ustanowil/aby co neyšpasse wykonáno bylo.

Léta 1519. W Štředě před Ochtábem Božjho Křtenj/umřel Maximilian Cýsar Řijmstý/pan šiwota Swatého a škutůw chwalitebných.

Tehdáž Solimanus Syn Selimů / desátý Král Turecký / táhl s Wogštem nescjšným na Krále Peršého / ale štratil lidu takowé množstwůw/že sám toliko w Šfindesati Koních do Konstantýnople přigel. Bassowé přeměššeli o tom/aby ho w Králowstém Magestátu nezanechawali/ale on šlibugie že wšfeku Kječau Zemi y Bělehrad podmanj/vpokočil myššlenj gegich.

Tataři tolikéž do Ruských a Podolských Kragin wtrhli Měšyce Šrpna/kdež zplundrowali Kraginy Bělské Chelmské a Lubelské. Proti nim wysgel Mikuláš Širleyšeytman Korauherwý / ale nescjšně/ neb porážen gest v Šotela.

Po Šmrti Maximiliana Cýsare sgeli se Kuršfirštowé a wolili na Cýsarstwj Karla Arcyknežze Rakaušké: O to důstogenstwj šnázil se Šrantisšet Král Šrantstý/ale že nic neobdržel/ začal Wálku a nepřjžen.

Léta Páně 1520.3 wůle a rozkazánj Krále Ludwika/Sněm byl položen na Zradě Pražském/na kterýž se šgelo množstwůw Panůw a Kytčrůw/rěž y Legatůw z Měst Cieského Králowstwůw. Přigel y Biskup Agastý/a Karel Kníže Minsterberské/gšauce od Krále posláni s Instrukcy/očemby měli mluwiti. Teywěššy nescjšze byla s dluhy Králowstwůw/zštrany kterýchž nic nesprowili/ toliko aby Ludwik vyplnjc powinnost náležitau/ do Králowstwůw přigel.

W ten čas Královna Bona porodila Syna / prvního dne Měšyce Šrpna/gemuž dáno gmeno Sigismundus Augustus.

Téhož Roku přišly byli wšlawičné/a rozwodněnj weliké. Selym Cýsar Turecký Léta doceného w Thrachj w Wšy řečené Cyu / umřel od Wředu ženi se mu nad Ledwjm wywrhl. Potěšyli se z toho Křestiané w Kragi

K j

nách

nách západních / na kteréž se s Wogstem strogil. Zanechal po sobě Syna Solimana z Dcery Krále Bojwaranského.

Léta Páně 1521. Při Slavnosti Swateho Jakuba / Knežna Marye přivezena Králi Ludvíkovi do Vher / kteráž mu dána byla za Manjeltu od Cýsaře Maximiliána / při Dcery Wladislawowi / a Stregcy Zigmundowi Králi Polském / a velikém Knížeti Litewském.

Tehdáž Solimán Pohanský Cýsař / wyspěhugie strz spēhete / kteráž w Czechách a w Vhřích měl čas Swadby / a wěda že Král Wogsta poboro-we nenia / dobyl Sabarky a přiležitě Zámky / wyprawiw Wogsto veliké do Země Ržedě / ano y Bělehrad slyně oblehl. Ludvík poslal do Czech pro pomoc / ale než Wogsto sebráno a wypraweno bylo do Vher / Selým Bělehrad Ržedý obdržel. Protož Czechové wyslaný na retuň / zpátkem se nawrátili.

Opět w Pondělí po Swatém Ondřeji Sněm držán na Hradě Pražském na kterémž toliko ustanoweno bylo / aby posláno bylo k Ludvíkowi Králi / aby do Království pospěšl. Wyslaní tehdý gsau z Stawu Panského: Wácslaw Kossatecký z Kolowrat / Michal Slawata z Chlumu. z Stawu Rytířského: Radislav Bekowský z Slawowa Pysar Zemský / Henrych Kutnaur z Kutnowa / a z Městského: Wj Worudek z Augesdce Pergtmistr, aneb Spráwce Hor Winičny / a Jan Wopice z Strěbska / Městským Starého Města Pražského.

Roku toho / Ferdynand Arcykňže Rakouský / sobě za Manjeltu Annu Wladislawa Krále Vherského a Císaře / a Ludvík Král Marygi Ferdynanda Sestru: yatkž prw ustanoweno.

Léta Páně 1522. W Auterý před Swatým Řehořem / wygeli Páni Czechové proti Králi až do Polny. W Sobotu pak před třetí Nedělí postní / kteráž slowe Oculi, když se wysychni Trý Stawové sgeli / myli za Polnau Krále a Královnu wýtali. Po věčném poděkowání od Krále / žádali ho, aby na Pomezích Přísahu vyplnil. Odpowědel Král: Toho na ten čas newčinme / až vztjme třetí gsau nassý wěrný. Zastawiw se tehdý Král na Horách Gutnach přede / se ku Praze bral / a w Pátek po Swatým Stamslawu činil powinnost na Hradě Pražském w Koruně a w oděru dlaním Zatchlawowém / kterémuž dával Přísahu / Těsnyssy Purgt hrabě Pražský / Zdeněk Lew z Rožmitála. Po wykonané přísaze Korunowána býti měla Královna / ale Páni se porownati nemohli / kterýby měl nésti / Arma tégest: Korunu / Jablko a Sceptum. Staw Panský sobě to přispowal / a Rytířský tolikéž. Protož odloženo Korunowání do druhé Těsdele: A Korunowána gest před Slavností Ducha Swateho / při přitomnosti mnohých Panů Vherských / Polských / Pruských / Benátských / ic. Když pak šli k Korunowání / Král nesl na hlavě Korunu / w lewé ruce Jablko / a w pravé Sceptum: Před nimi šel Margt hrabě s Mečem.

We Czwrtek před Přenesením Swateho Wácslawa Král přigaw k sobě Dstý Zemské zapečetil ge / a obnowil Aučad Saudců Zemských / y gíane / a Knje Minstenberké Karla neywyssým Heytmanem učinil. Což sprawiw wygel s Královnu do Hory Kutny / kdež změnil aučedníky nad Mincey / atu wyslissel mnohé žaloby / gichž spráwu poručil Knížeti Karlowi / tak aby winného každého pokutowal.

Dwořané Krále Ludvíka byli (yatkž Daubrauius přisfe) welmi cyzyho žádostiw / tak že spartjce co koliv ozdobjného přiginem / hned Krále mila-

deho na to namluwili / aby z rozkazu geho gim to darowano bylo: mnoho k wůli Královské / dáwati cožkoli nezanebawali. A přihodilo se, že byl při Králi Henrych řečený Tunkel / Cjuba naktadnau oděný / kteráž gesden Dwořený gsau žádostiw / Králi o něj mluwil. Král řekl Henrychowi z strany té Cjuby. On gsau starodawným Dwořeným / a darmo iadněmu nic nedaw / takto Králi odpowědel: Cjuba mau / Králi milostiwý sprawil gsau za Penjze nelacyné / aby ch w něj podle hodnosti mé předwaršy Královstau milosti se wkazowal / a to s takowau mírau / aby toliko na mne samého se treffila / a mne starého zahrňwala. Ti genž oni stogý mladý gsau / a trwý mladau zahrňti se mohau: Gestliže pak Rožichow potřebugy / Lissčý gim yakožto mladým přinálejegý. Takowau řečý dodal smelosti gimým / že gsau Krále w žádostech geho oslyssowali / a Dwořanům studu přidali / že wjce cyzyho strze Osobu Královstau nejadali.

Wygel tehdý (yatkž na hoře psáno) Král z Czech / a na swém místě Knjžete Karla zanechal. Geda pak strze Morawu / přiwolaw k sobě Gýblawských důtkliwými slowy gim domlawal / nýbrž y trestaním nemilosti wým hrozyl / gestližeby toho nowého naboženstwý nezanebali: Mězy tím yat Speratus Razat gegich / a dán do wězení.

A gsau w Kromětzi / napsal list swau rukau k Knížeti Oppolštěmu / aby tomu wvěřil / o č s nim Biskup Stanislav mluwiti bude. Což se dalo z strany Rissastu / totiz / aby w něm wěkem posesslé a Bohaté / dědicem učinilo Krále Českého.

W tom nowina přišla / Kodys Ostrow znamenitý / s welkau sřpou dan wšeho křesťanstwa / zapanowal: poněwadž obležený odpgragjce statečně nepříteli z hřstýcím / nemagice žádné naděje k retuňtu poddati gey přinuceni. Z toho některý prorokowali Vhrum / že takowým spůsobem od Pohana žadau setřený / gestliže se neopattý. Oni pak lehce sobě to wážili / domácými rozbrogemi se zanepražďowali / Králem pohrdali / na Aučedníky nic nedbali / a lid přespólný laupili: Což se přihodilo y Panu Adamowi z Hradce / Ranceléti Královstwý Českého / kteréhož w Městě obral. O čeniz háget při Roku 1523. a Dubrawius libro 33. folio 312.

Těhož také Roku / umřel neywyssý Biskup Římský Adrianus. Na geho místo wolen Clemens Septimus z familia Medices.

Léta Páně 1524. Kněz Augustyn Tetwořický / Bakalář Akademie Pražské / wydal Knjžtu a dedykowal gi Janowi Tosičkowi / Oppatu Kláštera Slawanského / proti Martinowi Lutherowi / proti Pihartum a některým Mistrům Pražským / kteráž dal tytul Clypeus fidelium, Paweža wěřejých: ta w sobě zawjrala smysl takowý / gestliže spasený býti chceme / že powinni gsme poslauchati Cýrkwe Swate Římské. Toho času co se wjce dalo / nalezeno bude při wypiswání o Městech a Stawých.

Král Ludvík ac měl Těpřátely, kteří ho gedem otráwiti wšlowali / a o tom wědel / že takowý ged do Czech zgewně přinesen gest / wšak na žádné ho sáhnaui nedopustil. Přisfe Dubrawius že ten / genž takowý nessesetný skutek wykonati chěl / byl Cjlowět w Bohatstwý možný.

Léta Páně 1525. Frantisset Král Frantiský w Padue w Lombardý / od Cýsaře Karla yat / a do Sparyei přiwzen: Milost k wjce nepodobnau učinil zayatému Králi Cýsař Karel: nebotoliko ho propustil do Královstwý geho / ale y dal mu za Manjeltu Sestru swau Leonoru. Té Wálky Heytmané byli / Mikuláš Grabě Sulmanský / Gířý Gronbergé Rytíř /

Marek Sytych / Kníže Burgundské / Margthrabě z Pisterámu.

Léta výše gmenovaného / powstalo Sedlákův pozdvižení prvé ne-
slychané / w Alsacygi / w Swábých / w Frankonij / w Turyngh / a w Kragi-
nách při Reynu ležících / ale Knížata to s Wálkau vpožogili: tak že we
těch Městých Sto Tisíc Sedlákův a výše / jakožto k Bogi nespůsobných
pomordováno. Toho původem byl nějaký Skaplj / kterýž sepsal dwa-
nácte Artykulůw o Swobodách / pro kteréžby plat Wchnosti dáwan býti
neměl. Z takového včej pozdvihla se h'aupt Sedlsta proti Wchno-
sti své: Tohtěž w Měste Turynském Mulbeyzn / kazatel Tomáš Mon-
tář zgewně učil / že on má naprawiti pád Týrwe / a že genu od Pána Boha
na věrnost Panstau Měc Gedeonu poručen gest. Protož wywedl po
hausých lid Sedlstý / poručiw Statky Wchnosti a Kláštery plundrowa-
ti: W tom na ně připadli Knížata Sastá / a Landekrabě Hesse / a porazili
ge. Zodnan owšem pomstu za swýg hanebný včinek wzali / a Měc Ge-
deonu stratili. Tomáš Monetář šiat / genž byl volikě začal ten blud
wynysslentý / a wotřencůw / kterých až do dnešního dne trwa / w Němech /
Polště a w Morawě.

Těhož Léta / Oecolampidus a Oldřich Zwinglius w Bazylj / zawržený
blud Berengariůw pšánjmi swými obnowili / že se při Wečeti Páně nedawa
(v nich roznměg) - prawe Telo a Krew Krysta Pána: ačkoli předešlého
Léta s rýmž ohzdňm včejm / Ondřeg Karlšadyon na plac wygel. Ale
my zanechage toho Theologum, k Ludwiku obrátme. Turek slyše o
takových neřadách mezy Křesťany / weselil se a neywjce z toho / že wědel o
neswornosti Wchůw / kterých Krale mladeho měl / a Germanůw žádných ani
Wogátůw / aby se k Bogi hoditi mohli. Owšem některý Páni Vherstj Po-
haně chytrosti se obáwali / a dráž samými Prsteny genu oddati chtěli.
Tic méně potřeš Wogně žádných nechystali / až teprwa když Turek s mocý
připabl / tu lid nagjrali / a Heytmána w Kláštere hledali / Pawla Tomory
kterýž Zámet Budinský w přehodě nestiastně obhágil.

Swlečen tehdy gest z Kapě Pawel Tomory / a aby byl w uctiwošti wě-
stý / včinen Arcybiskupem Kolocenským. A našli skutku takového přj-
činu / že to činj na potupu Janussowi Trencinskému / a ten správám Ry-
tjřským z hola nerozumel / toliko že nad gure byl bobatý / a Weywodau Se-
dmihradským / kterých čtyrydceti tisíc Lidu po hotowě měl. A když byl ten
Weywoda s dotčeným lidem hned k potřebe přispěl / nitdaby byl Turek nad
Wchry neswjtězyl.

Wynlauwal se Tomory z Autadu takového k / že nebywal při sprá-
wách Heytmanských na nich wšeho Wogsta zdravý zálež / než že přiwyl
pod Heytmány rukau zmužile bogowati: ale gsa přemožen prozbami pora-
dil aby co neyrychlegu pomocy od blizských Sausedůw žádal.

Protož wyslali do Čech / do Morawy / do Slézska / prosje aby w takové
potřebe opustěni nebyli. Zbraňowal geden Vherstý Pan Čechum y Mo-
rawanum Wogsta dodáwati (wedle Dubra:) a ten byl Biskup Vherstý:
což proto činil / obáwagice se / aby Kral s pomocy Wogsta cyžýho obranw
se Turku / Wchům / přjstněgšým nebyl.

Wogsto Čestě a Morawské proti Pohanum Grdce diwné mělo / yalž
Dubrawius oznamuge: neš scházegjce se / geden druhému připjgel na za-
mordowaný rukau swau / Deset / Pět / etc. Turkůw / ale nerozmyšleli yal-
kýmby spůsobem na Pohany připadnauti měli / toliko o tom mluwili / což
wšy dokázati mohli.

Cysar

Cysar Turecký gž ležel při Bělehradu / a Wogsta Pohansta se scházela
cestami rozdielnými.

Kral Ludwik swolaw Pány Vherstě / radil se zdaljšy měli na Wogsta
giné očetáwati / čili na nepřjtele hned vderiti / aby we zdech Budinských ob-
hčejný nebyli.

Zwolali Wchři wšyčtj aby tazeno bylo proti Pohanum dokawadž čas
gest k dosazení mýsta k Bogi přjhodného. A wygel Kral na Wognu opa-
trjw Budjnz zarmaucený / pro znamenj nestiastně kterě se genu přitressi-
lo: neš hned před Branau padl. s nim Kni na Kolena. Gel za Kralem
Biskupi a gij Páni s lidem swým yalž obyčeg gest když Kral do pole wsta-
hne / aby wšefko Rytjřstwo při něm nalezeno bylo. Protož y. Gij Janusa
Trencinský bratr mladšý s Kralem se wyprawil až do Wšy Měhaca / kdež
bitwa býti měla. Wchři magic nepřjtele (yakořka) přededwčm / wšaf před-
ce w neswornosti trwali: pohrdali zase Heytmancem Pawlem Tomory / a
Gijho genu předstawowali / kterých ač prawil / že ani zbraně proti sobě doby-
tě newidel / wšaf z přinucenj gich / připogil se k Pawlowi Tomory w ničemj
genu negsa rowný. Poslussenstwj nebylo žádného / každý kral wědel swě-
ho zdánj / aby prodleli dokawadžby wjce Lidu nepřjgelo / žádným spůsobem
namluweni býti nemohli. Radil tolikěž Ambroz Siartan / aby turem přes
Rjeku Drawu se přeplawiti nedopauštěli / což se šesti Tisícý lidu dokázati
mohlo / ale zanedbali té radby kauce: Tenj wěc slychana aby se Wchř tur-
kůw strachowati měli / protož přeplawili se Turcy bezpečně a gž k bitwě s
Wchry w štytu stáli / na což Wchři šotwa ponyslili. Tu teprw počali Heyt-
mané lid spravowati / nečekagjce ani na Prach ani na Dela / kteráž gestě
při Dunagi ležela. A widance že Cysar Turecký w třetj hausubyl / Krale
swého postavili w prwnj / a Biskupy w pátém. W tom Waradinský Bi-
kup Syn Peremného žkřgel o deset Tisíc Wučednjtůw / o kterých Cys-
ar zmjntu činj / prawjce že gich wjce ten Wnich včinj. Porozumjwal
Kral Ludwik o smrti své: neš před tim když tazán byl od Pragustatora,
kdeby wečeteti chtel / odpowědel: Pán Bůh wj kde dneš wečeteti kudeme.

A přibljžili se Pohaně k Wchům s křtem brožným / a z Del šyleri po-
ručili / z čehož possel dým hustý / že Wogsto Wogsta se dotřeti nemohlo: Ač
štedy Štelbau newčimili / neš kauce přes Wogsto ljtali: Wchřw množ-
stwj hned po wštrleň Del vteklo / a neywjce těch / kterých wšy Turky mora-
dowati chtěli: Sami toliko pšsy wřgati nemohauce / bogowali / až zbiti by-
li: Nedaleko od nich padl Pawel Tomory / gehořto hlawa Cysari odesla-
na. Gij Trečenský, a Ladislaw Arcybiskup Oštrchomský / s mnohými gi-
nými wřgake / w Dunagi wtonuli. Krale Ludwika poručil Pohan be-
zewšeho aurazugiti / rozuměgieho býti hodným dlaněho Kralowanj / že
směl proti němu s malým počtem Lidu wygeti: Ale Ludwik s Konem gž
wězel w Bahnisti nedaleko od Dunage. Podiwil se Turek tak rychlennu
wřtězstwj / kterě mu připrawila pýcha a neswornost Vherstá / tak že y Kral
le smrt portala / y giné Pány mnohé Čestě a Polště zachwatila. Gistě po-
razeným Wchřm stalo se k wštraze / že Pohan magic šstjstj a Wogsto ne-
smjrně přes zymu / wšy Země Vherstě sobě nepodmanil. Kralowna pilně se
o to starala / aby tělo Kralowské nalezeno bylo: Dal o něm spráwu Četřis
Rochánek / kterých prawě s Kralem vchazel a geho retowati nemohl. A wy-
tazen Kral s Konem / z Bahna / a pochowan w Kralowském Bělehradě. Mě-
tehdaž wěku swého nezauplna dwadceť Let / ač některj toho dokládaji / a
dwa Měsíce přidawagi / proto / že se narodil Léta 1506. w Ochtě Swas-
tého Jana Křtitele / yalž výše dotčeno.

A uš

Turec

Interregnum w Czechách smepo Smrti Ludwika Českého a Dherstého Krále.

Kapitola XVIII.

B Jalošiwé Nowiny o Smrti Ludwika Krále
tdyz do Czech přineseny byli / rmanili se Czechové wel-
mi: až na den Swatého Františka Sném w Praze vložili
a w swornosti činili památku za Krále umrleho / y za wse-
dy genz na té Wogně zabynuli / a to w Kostece Swatého
Wíta na Hradě Pražském / a Páni Pražané w Teyně / po-
dié swého nowého řádu. Vstanowili na tom Sněm / aby se z každého Sta-
wu osm osob wybralo / kterýchby učiniwše neyprwé obzwalštný přisahu /
Krále Země wšitečného wolili. A wessli takowé Osoby do Kaply Swa-
tého Wáclawa / tdež gedentazdy zgewoně aumysl swúg oznámil. Odtud
tdyz wessli do Saudné Swětnice / Purgtrabě Pražské wyprawowal gegich
gednomyslne wolený / a wyhlásyl Krále řka: Arcykňze Rakauské Serdy-
nand gest Král Český. Obrátili se potom do Kostela S^o Wíta / tdež a wo-
líkau radostý zpřwáno Te Deum laudamus.

Toho Roku / Anna Králowna Manželka woleného Krále / porodila w
Lince Deera / Pátého dne Měsíce Čerwence / kteréz dano gméno Alžběta.

O panování Ferdynanda Arcykňžete Rakauského / Syna Filipa Krále Hyspanského / a Bratra Cypátes Karla / toho gména Pátého.

Kapitola XIX.

Eta Páně 1527. po S. Pawlu na wjetu obrá-
cený / wygeli Páni Czechové proti Králi swému wolené-
mu až k Gýblawi / tdežto on wykonal powinnost swau /
a odewssech Těj Stawu za Krále přigat: yaktz na pa-
mátku toho stogý Slaup wystaweny s tímto Slowy: In
perpetuam rei memoriam, Ferdinandus primus. Ro-
manorum Imperator Augustus, Hungariz, Bohemiz Rex, Infans Hispa-
niz. Archidux Austriaz, Marchio Moraviz, in Regem designatus Bohe-
miz, dictz Bohemiz Regno hoc in loco iuramentum prastitit, die 30. Ia-
nuarij, Anno salutis ut supra.

Na den S. Hátý / wygeli z Prahy proti Králi Serdynandowi mnozý Pá-
ni až k Malešycům / a každé Řemeslo w swém haussu pod swú Korauhwý:
Wgel tehdy do Prahy Serdynand welmi ozdobe / yako možný a prawý
Král okolo hodiny 23.

W Nedě

W Neděli na den Swatého Matěje Apostola / Serdynand korunowan
w Kostece Swatého Wíta na Hradě Pražském / a na zetrý Anna Králow-
na Manželka geho / Deera Wladislawa Krále Českého a Sestra Krále
Ludwika mrtwého. Přiwlastniowal sobě Králowstwý Dhersté Ser-
donand prawem Manželky swé / w čemž měl protivnýka Jana Weywodu
Sedmihradského. Protož Wogna začata gest owšem Młodliwá / pone-
wadž protivná strana poddala se w ochranu Turku / kterýž potom přitáhl
k Budýnu / a Janowi Weywodowi k Králowstwý dopomohl.

Sylný giste Serdynand byl Janowi / kteréhož Wogška přemáhal / a pro-
tiwenstwý weliké gemu činil: wssak y Weywoda swého šetril / což se wyro-
zuměti může z Listu k Czechům psaného od Krále gegich takto:

W Ferdynand z Boží milosti / Český Dherstý Král / Infans
w Hyspanij / Arcykňze Rakauské a Margttrabě Morawské: W-
kazugem wěrným nassým / milost a lásku nassý: Poněwadž gest zřetelná
sprawednost nasse k Králowstwý Dherstěmu gi gsine opustiti nechceti / a
neyprwé podle wváženij rad nassých / táhli gsine k Presspurku aneb k Sta-
rým Hradům: odtudž přigewsse k Rábu wyslali gsine na Zámek / aby se
nám dobrowolně poddali / gest. iže sme zahuby nenulugý. Městiane o-
wšem proti nám wygeli / a nás za Pána přigali / ale některý zawřewsse se na
Zámku brániti se wnipli. Tazetřý sturmwáno k Zámku / a Auře-
dnýk wida že nešetugeme / nám ho postupil.

po dwau

Po dvou dnech přiblížilo se Wogsko nasse k Romáru/a tu Střelbu na nepřátely vypustilo. Ten večer převezeno přes Dunag tisíce mužů/kterých po poražení Jdů k Sturnu táhli. Což když z Zámku sparteno / Město zapálili. Ráno než Slunce vzešlo/poručili jsme přes Dunag hustě střelami/takže obležení tužstati nemohli/a Zámek z gedné strany pokazen: nebyly Kaně proskakovaly: gítě kdyžby gestě z některého Děla bylo vystřeleno/padl by byl důl Zámku nemalý. Pročež hejtmán a lid kráčí z Zámku dáwagíce se na milost/kterauz jsme jim ukázali/a Zámek v pěti hodinách opanovali. Když Romárno lidem osazeno bylo / wyprawilo se Wogsko k Tatě/kdež Purgthrabové zabíwše hejtmána lidu kterých odrud vřítal/Zámek nám poddali. Odtud obrátili jsme se k Ostréhomu / w kterémž hognost y Spůžie y Střelby bylo. Měšťané nám w cestu wygeli/a nás za Pána dobrovolně přigali: Ti genž na Zámku byli poddali se nechťeli: Protož zasedi wše Děla/okolo Těssporu k Zámku ssturmowano/a oni odepřeti nezanebáwali. Druhého dne / genž byl na Těbe wzetý Panny Marye/opět zhusta a spillostí střeleno / tak že do Obědů Zámek se poddal: Kteržito osadi wše k Wysshebradu jsme přitáhli. Když se pak nám dobrovolně mžšy y wyžšy Zámek poddal / a my odtud k Budjnu se přiblížili/sliffyce žeby Weywoda giž na druhé straně Dunage byl / a v Sabatky Stany rozložil / položili jsme se v Starého Budjnu/kdež Budinsty a z Pestu k nám přišli/podáwagíce se/a nás za Pána vžnawagíce. Na ráno / sliffyce Swatau Mšy v Marky Boží w Měste Budjnu / s gžjdaunassy a Korauhweni na Zámek jsme přigeli / a tu sedíce na Stolicy nassy obědowali: odtud pak k Wogsku kterž v Gronsfeldu leželo jsme pospšyli. Na to místo Měšťané s Proboštem z Bělehradu/genž osm mžl od Budjna ležj/k nám přigeli/a nás za Pána swého přigali.

Tyň pak Stawy tehož Královstwy obsylati ráčjme / y w tom domě nny jsme/že se podle oběslaný nasseho stane/a naděgi mánie tu Panu Bohu/že wšedko dobře z daru Boží milosti wyžšeno bude.

Protož wám to krátce oznamujem/yakozto wěrnými nassy poddanými kterž z takowého stěstí nasseho/ nemálo potěšený budete/a nám toho nny přegeťe. Dnes nám newina přinesena / že Weywoda k Tiffy táhl / a nynj že gest na Zámku Tokagi: ale wyzwědēti gestě nemůžeme/ na kterau se stranu odtud obrátj. Okolo pak Tytry / a w ginych stranách lidé sleschetnj/ninoho nám Zámkuw odewzdali. Datum w Ležení za Budjnem v Gronsfeldu/w Pěti w Wighy Swatého Bartholoméje. Léta Páně 1528. Královstwy nassych prwňjho.

Druhý list tehož Krále Ferdynanda k Czechům psaný / w Pondělí po S. Michale/toto w sobě obsahowal: Ze polowicy swého Wogska / a to Knjzat/Grabat a ginych stűssených Rytjřůw přes Dunag přeplawil/aby za Janem Weywodau korunowaným Králem táhli/a sircu s nim swedli. A když k Agru neš k Erle přitáhli/že Poslowé z Erle k nim přišli podáwagíce se Králi Ferdynandowi/a poslušnými býti sľubgíce. Takowé poslusstswj/hejtmán Královstwy na místě Králowém/ že gest od nich přigal/a natom s nimi žustal/ aby spjžj a gine potřeby za Wogskem wezli/což oni splniti připowjdagíce toho nevěinili: Poněwadž což mohli z Agru odweztli/tak že Wogsku Královskému / magjčymu weliký nedostatek/ málo se něco dostalo: Osazen Zámek y Město lidem. Odrud že vprjmo za Weywodau Wogsko táhlo/a w tom že Král za nim poslal wjce lidu/totj Cžyry Sta Konj oděných/dwě Stě Husarjw/ dwě Stě Zoldněřůw s Spjžj/kterau

kterauz nepřátelé postrannj odgali. To tehdy že za Weywodau pospšj chalo/kterjž hnul se zmjsta swého/a potom přitáhl s dwěma Tiffy Husarjw na gedén wrch / kdež a Wogaty Královskými sarmiclowano/ ale že Královstj střelci počali/ rozstupowali se nepřátelé a vřítali: mezy kterými Jan Weywoda pospšjchage a lidem k Tiffu k Zámku Tokay/w něm se zassancowal/od toho Zámku Královstj pospšjchagjce za nim / toliko pil mžle leželi: kdež spehēte měli a wartowali.

Na den Swatého Wacslawa předednem/něco lidu z Wogska Weywody/ že vdeřili na Královstě Pustkate/ tu několik gich padlo/a bránjce se lidu tomu/naspátek gey k swým obrátili/a ninoho gich tolikž pomordowali: Potō Střelba wypustěna byla. Jan Sstefan Weywoda mage Most přes Tiffu přeprawil se w čtyřech stěch Konj/a hned toho Mostu djl smetati rozkázal: Protož těch kterjž se za nim wyprawowali/ že wtonulo okolo Cžyř Set/lid obecnj s Džtkami vřítal/a což gich žustalo/že od Královstěho lidu zgjmáni a pomordowanj gšan/ ac y Královstých nemálo od Střelby padlo/zwláště když strze neopatrnost Prach se zapálil/Wjže zbořil a Zámek wypálil/y lidu okolo čtyř set zahubil.

W Tědeli/po tom Královstěm psaný třetj den po wšech Swatých / w Budjnu Král Ferdynand korunowan s Králowau na Královstwy Oherstě/ a dokonale za Pána přigat. Jan pak Weywoda stratiw Královstwy Oherstě/ sotwa Weywodstwy Sedmihradstě obdržel: Agel do Královstwy Polského k Zygmundowi Králi/genuz Král yakozto Swagru swému/poněwadž prwě Sestru geho mžl/ dal poctiwě wychowanj.

Weswornost Ohrůw welikau pomoc učinila Ferdynandowi k dobýwánj Koruny Oherstě: nebo některj se přidrželi Jana Weywody/a některj Krále Ferdynanda / a tak strana protivná proti Ferdynandowi nic nezestala / nýbrž k tomu přinucena byla / že se poddala. Protož bez welikého trwe prolitj ta Wogna se dokonala/spůsobem takowým/yakž nahore oznáměno.

Léta Páně 1528. Narodila se Králi Ferdynandowi druhá Dcera gménem Anna/sedmého dne Měsíce Čerwence. Tak tehdy spomenuw Ferdynand na tu Trausakey/kterauz Maximilian Cysar/ Léta 1491. s Ohyry a s Wladislawem učinil/(totjžto/gesľižebj dědicůw mužského pohlawj nezanechaw Wladislaw umřel / aby Maximilian a geho náměstkowé w Královstwy Oherstěm panowali) snajil se oro / aby práwa takowého nestratil/ ale dokonce Králem Oherstým učiněn byl: což gey o ssem portalo.

Weliké nesnáze byli toho času w Křestianstwu zstrany wjry/zwláště w Bawotjch zgewil se byl nějaký Leonordus přigmjím Caesar, kterjž wšetečně mluwil proti Kostelu Rjžjmskému a proti wšsem řádům geho. Toho rozkázal gžti Biskp Passowský: a tito bludowé geho byli neywěstj: Parwil/že sania toliko Wjra osprawedlnuge/a že gšan gen dwě Swátosti neš Sacramenta: Křest a Wečeťe Páně / proti Mšy Swaté wynegšlel diwná haněnj/ Spowěd zlehčowal/ prawě že Krystus Pán dosti za hřjchy nasse učinil: čistotu zachowati / za wěc nepotřebnau držel: o Očistcy ani připomjnatu nedopustil/poněwadž žádná zmjntka o něm w Pjsmě Swatém se nenachazj.

Léta Páně 1529. Cysar Turecký Soliman mage weliké Wogsko totjž we dlé ginych dwakrate wjce než Buryan Sstornic w swě Kronyce prawj/ w kterž Wogska toho počet klade toliko 140. tisyc/do Rakans přitáhl / a nětolik Tědel Města sľně dobýwage / pod Wjdnj ležel. Ale Zrabě Frydrych

drych Palatinus Rheni / Heytman Teywyssy od Rjisse ustanoweny / sebrav lid napospěch do Wjdně gey odeslal / tři dni předim než Turek k Wjdně přitáhl / kdež také již byl y hrabě Palatinus. Protož z veliké dobrotivosti Boží / tak statečně Město bráněno bylo / že Tyrnan Pohanský s velikým posměchem a škodau Wogsta svého / naspátek se obrátiti musel / y až se již oznamý. Pjssy některý Cjestij Kronykáři / že tu při Ssturnu lidu Turckého toliko pět Tisyce zůstalo / těch pak kterýž Zymau a hladem (w čemž Turcy gsau netrpělivý) pomřeli / že gich skůro počtu nebylo / tak že se Soliman gen s Osmidesáti Tisycey do své Země nawrátil. Teywyssce w prawdě gich zemřelo pro Winné brozny / kterýmiž se strávil. Ale nynj počnu wyprawowati / y až se ty wssedy wěcy zběhly : Kdyz oznámeno bylo křestianům o syle Pohanské / syle sylan odpírati umjnil / a již se strojit počali / neyprwé Morawané / y až se z toho Listu wyrozuměti mže / kterýž psán gest od Pana Jana z Pernstegna w tato slowa :

Drozenj Pánj / Páni / Drozenj a statecnj Rytjři a Wládyky / wzáctné poctiwosti Páni Pražané / a giny z Měst Cjestých Králowstých / Páni Bratřj / Vgcowé a přátelé mogi milj :

Já Jan z Pernstegna a na Zelffenstegně / Heytman Margkrabstwj Morawského / službu swau Wassymilostem a wám wzkazugi a oznamugi / že Cysar Turecký mjl od Wjdně v Dunage se položil / a tu sobě Mlost na tuto stranu k nám přes Dunag wyměřuge / aby z té strany ostatek Země Rakauské pohubil / a Margkrabstwj Morawské opanowal / (čehož Pán Bůh vchoweg.) A protož yá we gměno Božj s tím Wogstem a potřeby mi wogenskými / kteréz Margkrabstwj Morawské podle své možnosti sprawilo / k Kornoburku napospěch táhnu / abych k Salegrabowj geho milosti přitáhl / abychom s pomocí Božj toho břehu brániti mohli / tak aby Tyrnan pohanský na něj se přeprawiti nemohl. A protož wás wssed / y gedno každého obzwláště prosym / pro Swatau wjru Křestianskau / že ráčte pospissyti za námi / nečekajuce gedni na druhé / poněwadž gich znamenitý počet před sezbau máte. Třeb znáti mžete / gestli že obmestkate s pomocí swau / neyprwé nám / potom sobě zle učiniti / áčite. Mýe gsmie již pro Swatau wjru Křestianskau / a pro dobré gměno hrdel swých se opowázili / w ruce Pánu Bohu wssemohúcymu to poručili / aby ráčil náš strážce býti. Třeb známe / že gest nám lépegi s poctiwostí vmějti / než hanebně zahynauti / a tomu se djjwati / yakeby Tyrnanstwj nad Djjctami a Ženami nassými Pohané prowozowali : A wždy tu naděgi tu Pánu Bohu wssemohúcymu máme / že pomocnjkem nassým / proti takowému Tyrnanu býti ráčj. Na swědomj pak wěcy psaných / swjg gsem Sekryt wlastnj dal k tomuto Listu přitišknauti. Datum w Žnogmě / w Neděli po Swatým Hawlu.

Tlacházý se w pamětech Klášttera Slowanského Opata Pawla paninonda vřazaných / že takowý počet lidu Křestianského proti Pohánim wyprawen.

Teyprwé / z Králowstwj Cjestého wyslano lidu pssýho / Cjtyřidceti Tisyce / a gžzdného Dwadeceti Tisyce / Strělby na Kolách 90. Wozůw 300. a na Wozých ěatownic 600 / a Ručnic Dwadeceti Tisyce.

Z Morawy Lidu pssýho 25. Tisyce / gžzdného Ssestnácte Set / Děl na Kolách 40. Wozůw Dwa tisyce / Ručnic Deset Tisyce.

Knjžata Haworštá mli Knechtůw Sedm Tisyce / Landstnechtůw třinácte Tisyce / Keytharůw dwa Tisyce / Děl 58.

W Wjdně bylo Landstnechtůw Dwamecýtna Tisyce / Mestianůw deset Tisyce / Konj dwa Tisyce / Děl Sto dwadeceti pět.

W Nowém

W Nowém Městě bylo Landstnechtůw Deset Tisyce / a Konj 1600. Spwabstých Knechtůw Cjtyřmecýtna Tisyce / Konj Osmuacte Seth. Knjze Wirttemberské mlo pssých Cjtyř Tisyce / Konj čtyřsta. Kurffirst Saský / Kurffirst Bramburský / Knjze Saské Gic / mli pssých Ssest Tisyce / gžzdných tři Tisyce / Města některá Rjžštá poslali lidu pssýho Ssest Tisyce.

Salckrabě Frydrych pssých mli čtyř Tisyce / gžzdných dwa Tisyce. Margkrabě Bramburský / Konj Ssest Set / giny Knjžata a Biskupi stielbu toliko wyslali.

Sléžská a Lužická Žerut / pssých Deset Tisyce / Konj Osm Set. Z této strany Dunage leželo Landstnechtůw Deset Tisyce.

In summa, bylo wssého lidu pssýho Dwakrát Sto Tisyce a Cjtyřidceti Tisyce / gžzdného 30000. Tisyce a tři sta. Děl 310. Wozůw 500. ěatownic a Ručnic Cjtyřidceti Tisyce. A to Wogsto přitáhl k Wjdně na den Ss Symona Judy Apostolůw Božjch / Léta Páně 1529. 34. Králowanj často gmenowaného Serdynanda.

Turek / wedlé počtu některých / mli lidu Třikrát Sto Tisyce / a wedlé ginych toliko polowicy toho počtu / ale než se Wogsto křestianské přibljžilo k Wjdně / odtáhl od Města Turek / ac před tím zmuzile k němu ssturnowal / y až se nynj oznamý.

Přitáhl s Wogstem k Wjdně Měsíce Žatj / a dne 21. neyprwěgssý lermo učinił před Polednem / Zubnowanjm a Traubenjm k strachu popauzege. Wygeli Keythari proti Pohánim až k Swatému Martu / za Bránu kteráz slowe Sstubenthor / chrtyce sstěstj pokusyti. Ale Pohané s velikým křikem a sylan proti nim běželi / tak že museli spátkem do Města wstoupiti : Tu Sedm Keytharůw pohané gali / a dwa zabili : Chudý lid w Sspitále nelitostiwě mordowal / ac některj do Města vtekli. Zatím Pohané sobě odpočinuli.

Dwadcátého třetjho dne téhož Měsíce / druhé Lermo vdeřili / před tanž Bránau Sstubenthor / ale k Ždem nepřistoupili.

Dwadcátého čwrtého dne poslal Turek dwa Keythary z těch zagatých daw gim na strawu po třech Žlatých Dherstých / aby geho sylan a možnost obleženým oznámili.

Dwadcátého ssestého dne / položil se Turek na třech místech okolo Wjdně / a to k těm Bránám genj slowau Sstubenthor / Kernerthor a Purkthor. Tu wyskočili některj Keythari / a dostawse dwau Turkůw / dali každému tři Dukáty / a pustili ge zase do Wogsta Tureckého / wzkazugjce strze ně Tyrnanu / že oni také magj dosti Žlata w Městě.

Dwadcátého sedmého dne Turek Dunagstý Pramen aneb zátoku na Sudech oblehl : tu mnoho Strělby své položil / a druhého dne Mlosty dwa spálil / takže žádný z Města wygýti / ani do Města wgýti nemohl.

Dwadcátého osmého dne w gedenáctau hodinu před Polednem Turcy Lermo vdeřili / gichž několik Set zahynulo pod Bránau kteráz slowe Kernerthor : z nassých toliko třj na placu zůstali. Potom třetjho dne Měsíce Rjžgna Cjwrtý Lermo vdeřili / pod tau Bránau kteráz slowe Sstubenthor / ale bez škody křestianské / owssem s hanbau a zahubau Pohanskau.

Pátého dne opět Lermo weliké vdeřili : ale již mli Srdce křestiané proti Pohánim / a mžně ge odehnali / a mnoho gich zbili w Domku obecného.

Ssestého dne wyslano z Města dwanacte Praporcůw / a ssest Tisyce Knechtůw / kterj strze Wěs řecenau ěalctorz pustěni byli na předmestj / za Bránu

S

na

nu genz slowe Burtthor/aby t mýstu řečenému frameslet sturmowali/ale pro množstwu lidu Pohanského zase vstupující / Brannau rukau okolo Trh Set Turkůw pobili: ac gich tu také Patnácté zůstalo / a w tom vstaupá: njobolo 200.do Městských Přistopůw wpadlo/ v Brány wegsagmenowané/ tdež mnozý škodliwě vrazeni byli: Pána z Kunstatu Zbroge přednj kus prostřelen/ale genu nic nebylo vstřezeno. Potom w desáta hodinu/v druhé Brány/totizto Kernerthor/a v třetí/totizto Ssubenthor/ Ssturmowa: no od Turkůw/ale Sstřelbau nassých odehnání gsau.

Sedmého dne také t lermu vderili/ yakoby se t sturmu strogli: a tu lid nassé pět hodin pořad w sýtu stál/ očekawagie na Pohany/ kterjz nesměli se přiblížiti/ale toliko strach takowým lermem činili.

Desátého dne týmž způsobem činili/yakoby sturmowali mýnili/t Brá ne Sstubenthor / ale pokusiti se nesměli / poněwadž několikráte škodliwě odehnání byli: owšem toho dne na dwa mýstech Zdi Městské prostřelili/ ale t dírám tēm hnáti zanedbawali / neš weliká Střelba wssudy zasazena byla.

Desátého dne okolo čtvrté hodiny po Poledni / wyskočilo Čtyřiceti Knechtůw/s některými Sspanyeli / a odniali Turkům pět Welblaudůw/ a několik Tun Prachu/při Zdi Městské.

Sedenáctého dne/tři hodiny před Polednem/lermoweliké bylo wssak to: liko gedě Sspanyel auraz wzal. Weliká Střelba puffedna byla/takže od welikého třeseni upadl Krow z Brány Kernerthor a mnoho gich pobil/a některé reobrazil. Potom okolo půlnocnj hodiny neywtěšš lermo bylo: neš Turcy opět weliké dýry wezdech Dily učinili/ a hned tehdaž sturmowali sýlau welikau/ od té Brány až t Swatému Wawřincey. Přitom sturmu padlo Turkůw do Tisíce/a nassých Patnácte/ ac mnoho se gich Prachem opálilo. Stáli tehdaž na Městské Zdi čtyřj Knechtj/edyž se Prach od Turkůw položený zapálil/a z té Zdi wysoké wyhozeni gsauce / zase do Přistopůw Městských wpadli bez aurazu/a tēm dírámj kterjz w Zdech učiněné byly/do Města wessli: geden pak z nich chrěge se brániti/ na Turky Ramenjm házel/ a ten: od nich zabít gest.

Dwanáctého dne při druhé hodině po Poledni / opět Turcy lermo učinili/tdežto Turek lid swúg t sturmu Rygnu a Ssawlemi hnáti poručil: Protož mnoho gich zbito gest / kterjz t sturmu gýti nechřeli: Tadež nassý z Wěse patřic/dobře to wssedko widěli. Ale Pohanétoho dne tím se těššili/ že v Swaté Kláry nemaly kus Zdi Městské upadl / a tudy potom sturmowali/ale odehnání gsau / a mnoho gich na placu zůstalo. Mezy tím Pohán poručil lid zase naprawiti / a t sturmu gey hnáti: ale sýlau welikau škodliwě odrud odehnán gest.

Trináctého dne/bylo slepé lermo / pro weliké a husté střelenj Sspanyeliw/ kterjz Turek w swém Wogstě měl/ pod Branau Kernerthor/(totizto lermo bylo takowé/aby nassý pro husté střelenj a deym/Turky přistupující t Zdem/widěti nemohli/) podkopawali se gich tehdy Turcy / chrěge Wěs Prachem rozbořiti/ale nassý zwěděwše o tom/stopali se proti nim/a odniali gim sstě Tun Prachu/a z Pohaniw tēch nemalo gich pomordowali

Čtrnáctého Dne lermoweliké bylo/w kterémž Turek lid swúg we třech hauffjch t sturmu hnál/wssak s welikau škodau: neš nic giného neswedl toliko že neweliký dýl Zdi Městské a kus Wěse v Kláštera Swatého Augustyna Prachem rozbořil: a tu do Města sturmowali / v kteréhožto sturmu mnoho Turkůw zabynulo/a z nassých gen geden. Když pak Tur

cy odstupowali od Města / wyskočilo wen Čtyřiceti Knechtůw/ a odniali Turkům čtyřj Welblaudy/a sstěnácte Tun Prachu pod Hradem/ kterýmž chtěli Hrad roztrhnauti: a gich se pod slawenj / w němž Prach chován byl: podkopawali: a protož ten Prach odrud do Kostela Swatého Sstěpa: na wynessen gest.

Wida Tyrzan je nic zeystati nemůže / popálilo Twrze/Dwory a Wesni: ce okolo Wjdne / a Stany své rozmetaw / okolo sstě aneb sedmé hodiny od Wjdne s Wogstem odrhl / nieměně zasaditi se poručil několik Tisíc gýzdných/za Wrchem genz slowe Sspertenspihl. Ten Wecet Pohané welikau vkrutnost páchali nad Ženami / gichž bylo okolo Tisíce w gedné Stodole v Swatého Marka: a naposledy wehnawssé tam wssedky Křes: stiany/ kterjz měli zapálili.

Patnáctého dne/ přišli tñ Pacholey w noci t Wartě/prawjce že zwě: ženj Tureckého vtekli: Strážnj gim rukau podawssé / do Města ge wtá: hli/ yakozto Křestiany: Oni gsauce w Městě hodowali/ hogně Turecké As: spry wyssepagjce/a tudy w domněnj zle upadli: Protož do Wězenj da: ni gsau/a hned mučení/ y wyznali že gest ge Turek nagal/aby Město Wjdne na pěti mýstech zapálili/a zwlášť tu tdežby neylepe Prachem a Střelbau opatřeně seznali/a tdyžby gich zapáleno bylo / aby z Města wysšli/a owšem gistauprawu dali: Turcy pak žena to pod Wjdenským Wrchem očeká: wali. Ale Pán Bůh sám to přetrhnauti ráčil / a ti Zrádci na nowém Tr: hu druhého dne/ to gest/ 16. dne Říjgna čtwrceni gsau.

Téhož dne / Jan Rocyan s Keythary a Husary do Wogsta Tureckého wtrhl / a to dosti sstiasně: neš osm Turkůw zagali/ a mnoho Křestianůw wyswobodili: Dwa Welblaudy / Ronj a giného Dobytka welmi mnoho přihnali.

Z druhé strany/tolikéž toho dne / Zusatimjli od Wjdne do gedné Wsy se sgeli/tu mnoho Turkůw zbili / a Dětj Křestianských wyswobodili/ Kořis: nemalau dostali/ a Teywysšjho nad tēm Dětmi pěkně připraweného př: wedli/ac gich nemalo raněných bylo/ wssak neschodně.

Pohané we Wsěch a Městěch weliké škody dělali/ a lidu mnoho po: mordowali: zwlášť pak nad tēm welikau vkrutnost provozowali/ gichž to do své Země odwesti nemohli/yako starých/a dětiačka malá kterjz gessťe niluwiti nemohla/přetjnali napoly/a po Plotjch rozwěšowali.

Byli dwa Řeznjcy nedaleko od Wjdne/ kterjz tēm Pohaniw cestu do: hor ukazowali/a weliké vkrutensjw s nimi nad Křestiany provozowali: geden z nich w Kremži gat / a na Kůl wstrčen: druhý táhl s Turky strz wssedku Kraginu Křestianskau do gegich Země.

Když Turek od Wjdne chtěl odstaupiti/den před tím wzkázal Wjdenšým/ aby mu se ponjžili/a dwakrát Sto Tisíc Dukátůw dali/že ge chce wyswobo: diti a od Města Wogsto odwesti: Oni wzkázali genu/ že gim potřeba ja: dná neni/aby mu za ty škody kterjz učinil / náhradu dávali / ale že o tom přemysšlegj/kterakby on chrěg neš nechřeg odstaupiti / a škody zdělané hrdlem y Penězy přeplatiti musel.

Odrhl tehdy Pohán / ale yakž množj prawij/ toho času Lidu Křes: tianského mladého do Osinnácte Tisíce s sebau přes Dunag t Budjnu odwezl.

Po odgerj Turka/znowu weliký nepokoj se začal 24. dne téhož Měsíce/ by: lo v Swaté Kláry obecně swolanj: tu Landstnekti mezy sebe své Gey: many wzali/a ge wškol obělyčili / žadagjce Zjoldu za pět Ssturmůw / a

častoerat spurně Dvěmi Bauchagice/a zbiti ge chtěli. W tom některij Jendrychowé a Duplžoldněti/ kterij dwognášobný Ziold magij/mocý se z nich wyrůstly/ a geruzno roztrhli/a Pan Rocyan s Panem z Skalij odtud vssel.

Potom Dwadcatého ssestého dne/opět svolánij obecně učinili/tu gim tři Ssturmy připowěděl/a k tomu co gsau w Wjdní protráwili/gim ssestko wali: na čemž některij Jendrychowé a Duplžoldněti s ginými Rytijstými Knechty přestali/a Ziold so chotnostij wzali/ prawjce že wjce pro wjru křesťanskau těch ssturmu hágili/ nešli pro Penjze/a zawelika wěc sobě počítali/že gim Pan Bih wjrtězstwij dáti ráčil/a nepřítel pomohl odeslnati: a tak od těch odstoupili/ kterij se na tom sňesli/že sami Wjden wyplundrowati/a křesťanům Statky rozehrati chtěgij. Ale y ty Heytmané dobřij a rozumnij dobrými slowy a sliby spokogili.

Přiweden byl nepřítel ten Pohanský k Wjdní/od Jana Weywody Sedmihradského/namluwau Jeronýma Lastého/Poláka nepokogného. Obblehl Wjden Idibus Septembris, a odstoupil od nj/ postridie Idus Octobr:

Ten Lastý byl wzácný Člowěk/ gehožto Syn Albrecht byl Weywodau Syradým w Polskě: Čloek Stanislaw wnuč geho/byl Vgec Albrechtůw.

Těhož Léta/ Narodil se druhý Syn Ferdynandowi w Lincy/ Měsíce Czernona téhož gména.

Těhož Léta/byl w Sspeyru Sněm promnohé přjčiny/ a nerywice pro tu/že Čysar Turecký welikau sýlau podmaniw sobě nemalý díl Země Vheršké/ k Německým se Kraginám přiblizowal: ale tak se z toho Sněmu rozgeli/že Ferdynand s welikau žalostí odgel/pro takowé sřody kteréz mu se dali od Pohanůw/a nieméně nemohl žádného retuńku obdržeti od Knjzat Křesťanských/lečby gich byl zanechal při té nové wjře Luthera a giných Sektářůw. Od Čysare pak Karla powoleno gim/ aby se tak zachowal i w tom Náboženstwij/yakby Panu Bohu práwi býti mohli/ nic neobnos wuggjce až do přjstijho Concilium.

Tu omna tom Sněmu protestowali/že se nemohau podepsati na některé Dekreta/y odwolali se k Čysari: A od toho času protestanti to gméno maggij: čehož se y některá Města sýlně wgalí.

Těhož Roku/geden Pán znanemij z Ruských Kragin/gménem Semawstý Mikuláš Wegwoda Ruský/byl v Oslána Čjara Tatarského/yatožto v Bratra Králowského: kteréhož on propustiti nechťel/ až mu dal Sumu welikau wyswobozugie a wykupugie své zdravij.

Léta Páně 1530. Čysar Karel Pátý odpowědel se Knjzatům Wolencům w Regně Kolně/že wstawičně w Němcých bydliti nemůže/ poněwadž nad rozličným Panstwím a Králowstwím panuge/ a také pro tu přjčinu je gest Německý Krag nepokogný/ a sřodliwý wssemu Křesťanstwu/pro neswornost Náboženstwij a wjry. Tento Karel znage býti nepokoge ze wssěch stran/rádbý byl to widěl/ aby mu byl tu pomocý wolen Král Rjmský/kterýž byl yako druhá hlawa w Čysarstwíw/ w geho nepřjtonnosti: ale aby byl maudrý/možný/pokoge milugjceý a sworný/kterýž by správě takowé Wchnosti náležite rozuměl/a owssem na něhožby časem zpolehnauti/ a sobě odpocinauti mohl. A kdoby byl k takowé správě spřisobněgšij/ nad Bratra swého Ferdynanda/Vherškého a Českeho Krále/gineho newěděl.

Aprossen byl Čysar Karel od Knjzat aby s nimi w Němcých bydlil: nic nieméně potom Knjzata poradiwssě se/ quinto Ianuárij gménowali Ferdynanda Králem/a rogiž bylo in Anno 1531. Proti takowé Dominačij Knjze Saské se ohlášly/že k tomu dowoliti nechce.

Těho

Těhož Léta/po wywolenj/Kral Ferdynand w Aquigranu korunowan/ Měsíce Ledna.

Těhož Roku/ Kométa w Germanij, w Italij, a w Hyspanij widěna byla/okolo Ssestnáctého dne Měsíce Srpna/ a nerywě za několik dnj před wýchodem Slunce/ potom slla a zůstawala po Sluncy/ a po zadu widěna byla/ až do třetjho dne Měsíce Září: gitij gegi bylo po Ratu/ Lwu/Panně a Wáze: a tu přestala se wkazowati.

Nedlanho potom/Měsíce Rjžgna/powstala mezy Ssweycary Wálka: neš Tyguranský cestý zastočili/ aby oni Sausedům swým Zugianským/Voryanským/Swiceanským/Sylwianským/ a Lucernenským/ potřeš k žirnosstj/Obilj/Soli/č. dodawati nemohli. Protož powstali Wogenský Ssweycari proti Tyguranským/ a swedše spolu bitwu/ Tyguranský potřtrate porazenj gsau. W prwnj bitwě Kazatel Tyguranských Zuinglius zabít. W tom starali se o to Sausedé gegich/Strospurský a Konstancienský/aby takowý nepokog mezy nimi roztrhli: a tak po ojnú Měsícých w ssestředě lých/ta Wálka zanechána gest. Tyguranských zahynulo pět Tisýc: těch pak z druhé strany wleni málo.

Těhož Léta/Narodila se třetj Deera Králi Ferdynandowi w Praze/ 15. dne Měsíce Mlage.

Léta 1531. Měsíce Dnora/na den Swatého Matěge/kteréhožto dne se y narodil Čysar Karel w Bonnonij od Klementa Papeže korunowan byl.

Těhož Roku/Sigismundus Augustus Krále Polského Zygmunda prwnjho Syn/od Bony narozený/mage wětu swého Deset let/ z wile Otce swého/na Králowstwíj Polské/těhož Měsíce Dnora/ 21. dne korunowan gest.

Léta Páně 1532. Čysar Karel z Brabance do hořegšij Germanie se na wrátil/a Měsíce Března spolu s Bratrem swým Ferdynandem do Března přigel/ tu aby Sněm drželi: přigeli také y z Měst wyslanj Legátowé/ Edey y některá Knjzata byli. Sednáno bylo z gednostegné wssěch myslí/ aby pomoc proti Turku odewssěch Stawůw učiněna byla.

Čysar swolil také k tomu/aby zanechagjce hádani o wjru/ Biskup Mohušský/Albrecht Zrabě Palatinus Rheni, o pokog s Janem Frydrychem Knjzetem Saským Wolencem/ kterýž od Otce swého Jana Knjzere Saského Kurfiršta poslán byl s Legáty Philippa Landkraběte Českého/a s těmi kterýž Kurfirštowi Saskému zawázani byli gednali. Sgezd nejprwé měli w Ssweinfurtu/potom w Wormberce: gistěnemohla se nagjti wěstý náchýlnost/ yaká gest byla w Kardynálu Biskupu a Zraběti Palatinuským/ a w Saskem Knjzeti/ k něyake škále swornosti/ k wjtku wssěho křesťanstwa. Gednánj pak strany náboženstwíj/ odloženo bylo na Concilium nerywě přjstij/ aneš k ginému Sněmu Rjžskému.

Těhož Roku/Měsíce Czernona na den Swatého Jana Křtitele/ Čysar Turecký Soliman wrhl do Vher/ a v Bělehradu se přewezl s Wogstem/ kteréhož bylo Dwakráte Sto tisýc/ a nic tu newyřjdiw/ táhl do Ratana/ až do Měsíce Srpna/a tu Městečko Rynz řečené/ na Pomezý Vherškém oběhnaw/na Dwadeti dnj z mnohými a sýlnými ssturmy geho dobýwal: ale darmo w tom pracowal: neš kdýž Trinácte ssturmuw dokonal/ nemoha dále/a wstaw/odtud odtřhl: Nieméně potom namluwau Mikuláše Jurysýc Vhra/ kterýž Heytmanem Městečka byl/ že wssedý s žiwoty propustiti chce/Městečka poddánjm dostal.

A kdýž Čysar Rjmský Karel Pátý/ o přitazenj Wogsta Tureckého zwěděl/přjstij Mandat wydal/ aby Knjzata Rjžská/ a wssydni Stawowé s

S ij

Wogstem

toho potom hosté se vztekli/a sami se jako psy kausali.

Těhož Roku/ Zedwigta Královna Polská/ od první Ženy Barbory Sedmihradské Weywody Deery/ Krále Zygmunda prvního Ženy/ dána byla manželství Knížeti Berlinskému.

Léta Páně 1536. Král Ferdynand sedmého dne Měsíce Června z Onipontu vyslal posly k Šweycarům/obzvláštně Jakuba Šturcetiánu že w Právních zblého/žádajíce pomocy: ale nic není zjednáno.

Těhož Léta/Gindrich Král Englický/ Annu Bolenskan Ženu svou/ kterauž předtím wzal/ opustil/ anobř y štíti dal/ a to proto/ že se byla neřádu do pustila zpronevěřená: čti o tom apud Surium: a druhého hned dne/ ginau sobě pánu wzal.

Léta potom 1537. Měsíce Října/ Wogsko Krále Ferdynanda/ w kterémž byli Šafové/ Missiané/ Francouzové/ Rakuffané/ Raryntové/ Čechové/ Vhři: Město Exechium nad Řekau Dráwau Turku postaupiti museli/ zaškočení gsaue od nepřitele w těsných místech: Za čez štýdce se to Rytířstwo slavné/ zvlášť Čechové a Němcy/ obrátili se/ a nepříteli selně odpřítati počali/ ale potom od množství lidu Pohanského přemожení/ a některý zghmanj a do Budína wzezi gsaui.

Těhož Roku/ narodila se Deera Králi Ferdynandowi/ gmenem Markéta w Jspruku/ 16. dne Měsíce Vnoru.

Léta Páně 1538. Widaue Křesťané moc a smelost welikau Pohanůw/ počali sobě vstupowati: Jako Weywoda ponížil se Ferdynandowi/ a titul Královský genu připsowal/ wšak tak aby Turci o tom nezvěděli. Zatím ta weliká nepřezně a neswornost mezy Vhry přestawala/ že k pokogináchynj byli/ a aby Pohan/ kterýž se byl w Království Vherstém rozmohl/ odehnán byl/ oto se starali. Wšak y toho potřeba byla/ aby se byli wnitřnj nepokogowé w Němcých utišyli/ a společnu pomoc na nepřitele vdeřili.

Kníže Saské tehdaž s swými k sobě náchylnými/ na to myslil/ aby Ferdynanda tak oblomil/ až by gin také v Cýsaře pokog zjednal/ aby Wjru swau podle wíle swé rozšřiti mohli.

Těhož Roku/ na mnoha místech w Němcých lidé Zbrognj w Powětří se vřazowali/ a na východ Slunce Kométa se weliká s welikým Ocasem a yasností zgwila/ wedle nř Říjz krawy s Praporcem po oblacých litagjcy spatřn byl.

Léta Páně 1539. Dwadacého Čtvrtého dne Měsíce Dubna/ umřel Gřj Kníže Saské Pán etný a Katolický/ starodáwnnj Němcůw vprjmnost w sobě magic: byl weliký milownj Cýsaře Karla. A poněwadž potomtůw žádných nezanechal/ včiml dědicem Gindricha Bratra swého/ a Syny geho Maurycce a Augustu: wšak s tauweymintau/ aby Katolické Wjry neměnili: čehož gestlizeby nezdrželi/ tehdy aby Panstwj na Ferdynanda připadlo/ a potud přiněm bylo/ dokawadžby se neobrátili: čemuž ypoddané swé napomjnal. Ale Gindrich hned po smrti geho přigel do Dráždian/ a poslaw pro Lutera/ Wjru geho rozšřil.

Těhož Roku/ Měsíce Srpna/ Barbarossa Basse Turecký s wogskem do Jllirye poslan/ kdejto Castelnouum in sinu Ambrecio mocy opanowal/ lid tam pomordowal/ a mnoho gich zagal.

Těhož Roku/ narodila se Králi Ferdynandowi Deera Barbora w Wjdní/ 30. dne Měsíce Dubna.

Těhož

Těhož času/ byla weliká hognost wšeho/ w Kraginách Českých a Wlastých.

Těhož Roku/ Izabella Deera Zygmunda Krále Polského od Bony zplozená/ dána byla k Manželství Janowi Králi Vherstému.

Léta Páně 1540. Jan Weywoda a Král Vherstý umřel/ zanechaw po sobě Syna Jana/ kteréhož porodila Izabella Deera Krále Polského. Pro tož pospřšyl Ferdynand aby dostaw Království Vherstého/ a přigel s Wogskem do Vher. Vhři Poručnjcy Dítěte toho/ poslali k Turku/ žadajíce aby Dítě wzal w swau ochranu/ kterýž se k tomu ochotně vřazal/ a dary hogné gin odeslal: a tak hlaupest a nezbednost Vherstá/ Turka w Vhersté Zemi osadila. W tom Král Ferdynand poslal Jeronýma Lastého k Turku o Přjměří/ a zatím se strogil k Wogné s pilností. Turci Lastého dal do wzezi a hned retuňk poslal Poručnjtům a ochráncym Dítěte.

Těhož Roku/ narodil se Králi Ferdynandowi Syn Karel w Wjdní/ třetjho dne Čerwence.

Těhož Roku/ bylo weliké sucho/ a nevroda znamenitá na Obilj.

Léta Páně 1541. Král Ferdynand oblehl Budjn/ na kterémž byla Královna Izabella s Dítětem: a w tom Wogsko weliké Pohanské přišlo/ a niniž sám Cýsař s wěššym gestě pospřchal.

Wida Ferdynand moc takowau/ vstaupiti musel s welikau štodau/ opuřw pest/ kterýž gest na proti Budjnu. W tom Turci poslaw weliké dary Dítěti/ wřazal Marce geho/ že žadostw gest Dítě widěti/ aby mu ge do Stanu odeslala. Marka gsauey přestřassena/ a widaue že gináč byti nemůže/ tak včiml musyla/ a Turcy zatím Město Budin opanowali. Wděně Dítě Pohan přigal/ kteréz z rukau Chuwy wzal/ a w tom poručil Králowně/ aby mu Zámek poddala/ poněwadž ho ona obrániti nemůže/ a gemu sem geti wřdyčy na retuňk že gest těžko a daleko/ a y to s welikým nákladem gest: a tak Marce Dítěte neodeslal/ až mu Zámek poddala. Potom poručil potěšyti Marku poslu swému/ aby dobré myslil byla/ že gi chce y s Synem Sedmihradské Země postaupiti: ale ona wzawššy swé wěcy z Zámku wygela/ na kterýž Tyrran s dwěma Syny swými/ sedmého dne Měsíce Žárij wgel/ potom Pohan wšel do Kostela/ a děkowal Machometowi/ že tak slawneho Klénoru dostal tak lechce práwě hlavu Království Vherstého. Po wykonání toho nawrátil se do Stanu swého/ osadilw dobře Budjn y pest lidem swými: A po takowé správě reprwa Lastého Legáta Krále Ferdynanda wypustil.

Těhož Roku/ narodila se dewátá Deera Králi Ferdynandowi w Nowém Městě za Wjdní/ dáno gi gmeno Worsšyla/ a to 24. dne Měsíce Čerwence: ta umřela Léta 1543. třetjho dne Měsíce Dubna: A těhož Roku když umřela/ giná se narodila/ gmenem Helena.

Těhož Roku/ w Wormacygi byli námluwy na Sněmu zstrany Labojenstwj/ aby řád Cýrkwe swaté obecne držán byl/ a gmeno Pána Tebe y Zámě aby posměwáno nebylo/ což se dalo dne druhého Ledna. K té wěcy byl wřslan Petrus Paulus Vergerius/ Biskup Justynopolitanský.

Těhož Léta/ mnoho diwných Potwor se zrodilo mezy Lidmi y mezy šowady narozličnjch místech.

Léta Páně 1542. Položen byl Sněm Říjzský gmenem Gcho milosti Cýsařské w Špěyru/ též y gmenem Ferdynanda Krále Říjmského/ Vherstého a Českého/ spocátku Měsíce Ledna/ na kterémž držel mřšto Cýsařské Ferdynand/ přigaw k sobě Hugonem Monfortum a Joannem Nauum: kdej množstwj Knížat bylo/ a tu propositio a wíle Cýsařská předneřena byla/ zstrany škutečného šrownámj gednoty v Wjře/ a zstrany spráwy a řádu wšemu

w semu Křesťanstwu nalež. tého: což w prwněgšym Sněmu na místě pos-
taweno nebylo. Pilné přičiny toho byli/ že nemoha Cýsař přitom Sně-
mu býti/ do Wlach odgeri musyl/ totiž aby rozmluviti mohl s Papežem
z strany Concilium/ a z strany Wogny proti Turku/ kterýž byl giž Budajn
Město hlawný w Uhřech opanowal/ y Pěst moeně osadil/ zanechaw tu wšl
Munycy a Strělby y kterauz ssebau přiwel/ y kterau nassym odgal/ aby z
Jara neyprwé přisťtého netoliko Vherstau Zemi/ ale y Německau/ a gine
Kralowstwy otolný opanowati mohl. Protož je Cýsař na tom Sněmu
sam osobně býti nemohl/ sprawu wšsedu osobám gmenowaným poručil.

Ta ten Sněm poslán byl od Papeže Ioannes Maronus Biskup Mutis-
nenstý/ kterýž 23. Martij poseistwy sřebo přičinu přednášel/ že Papež žá-
dá/ aby ta Wogna proti Pohanům brzo začatá byla: wšsat aby prwé pos-
tog a swornost mezy Křesťany spůsobena byla: owšem oto neywjce péce
byla/ aby potog a přimětj trwánliwé a stále mezy Kralem Francským a Cý-
sařem Řijmstým ustanoweno bylo.

Téhož Roku/ Patnáctého dne Měsíce Čerwence/ byl druhý Řijstý
Sněm položen w Wormberce/ tak yatz se na tom sňesli w Sspeyru/ a to př-
činau Wálky proti Turku. Ta tom Sněm byl Kral Ferdynand y Po-
lowé Cýsařstý: Ferdynand propořcy o to podal/ aby lid do Vher wypra-
wen byl/ poněwadž ta wěc y Cýsaři wdečná býti má/ kterýž se w tom proneš-
jeby y sam swým Wogstem tahnanti chel/ a protauz přičinu Sněm w hy-
spanygi položil. Ale nemoc Geho milostí Cýsařské tomu Sněmu w ce-
lu wšročila/ takže odložen býti musyl/ a při tom nic spraweno nebylo. Těš
Čert strze své Holomky tomu překážku učinil/ aby swornost mezy Kře-
stianý roztržena byla/ kterauzby s vžitkem a s požehnánjmi Božským Poha-
nu odporowati byli mohli.

Wida Papež Pawel toho gměna třetj/ kterýž byl z slawného Rodu Fer-
nesiorum/ takowá zbaufený a neswornost mezy Křesťany/ rozestlal 26. Au-
gusti Legaty své Kardynali/ k gednánj opořog/ yako Micháelem Vise-
sem Lusitanum k Cýsaři/ a Iacobum Sadolctum k Krali Francskému/ žá-
dage toho/ aby zástj a zlaui wili/ kterauz gedem proti druhému má/ mimo
sebe pustili/ mage zřenj na wšsedu Křesťanstwo: do Tridentu tolikéž po-
slý wyslal. Cýsař pak dal odpověd Legatu Papežskému w tato slowa:
Frustra pacem fieri cum eo, qui pacta non seruat, že nadarmo s tím opo-
řog se gedná/ kterýž smluw a wjry zdržeti neymj.

Léta Páně 1543 na Sněm Řijstý sgeli se Knížata/ y Kral Řijmstý
Ferdynand: kdes y Cýsař wyslal posly své Frydrycha Salcgtrabi nad Key-
sem/ Biskupa Ausspurstého a Jana Narium. Tu Ferdynand Kral Řijmstý
Vherstý a Čestý/ 30. dne Měsíce Ledna/ yako y na předeslých Sněmých
gednal o pomoc proti Turku/ prose a napominage/ aby na to wšsydni po-
myslili/ yatz gsaugine Země gehu částjmi Wálkami schudli/ nicméně př-
powj dage gini že messťati nebude/ aby Uhři/ Rakussané/ Morawané/ zc.
obhageni byli: Stalo se tehdy sňessenj pro obhagenj Měst hraničných
před Turkem/ totiž aby berně slojena byla třetjho dne Měsíce Čerwence/
wedle spůsobu w Řezně před gedenačy lery natjzeného: a ti kterjžby po-
mocj činiti nechťeli/ aby propadenjmi statku trestani byli. Strana odpor-
ná takowé sňessenj dowoliti nechťela/ proto že se bez gegich powolenj stalo.

Léta Páně 1544. Zpočátku Měsíce Ledna/ Cýsař z Tyrolantu wycáh-
w do Sspeyru přigel 24. dne.

Téhož Roku/ třikrát spatřjno bylo weliké Zatměnj Slunce y Měsíce/
cat

tak strassliwé/ že od panowanj Karla welikého/ nit dy tak owe nebylo/ yatz
wězdati na tom se sňasseli. Sgeli se do Sspeyru toho času Kurfürstow-
wé wšsydni y Kral Ferdynand/ a gina Knížata/ což se zřjda přireffuge:
Knjze Saské/ pod Gleytem přigelo dne 18. Vnora/ proti němuž wygeli/
Landkrabě Zesté/ Arcybiskup Kolinský/ Frydrych Salcgtrabě na Keynu/ a
Mistodržjcy Kralowstwy Sycylie: Dne pak 20. začal se Sněm. Tu Cý-
sař přičinu přednášel/ pro kterau z Sspanyel do Řijstě přigel/ totiž, pro
obecne dobré wšeho Křesťanstwa/ za kteraužto přičinau že on také sam
proti nepřjtelj gměna Křesťanského/ hotow gest wygeti: yakož z strany té
Wálky na Sněm w Řezně sňesseno gest. Předessleho pak Roku je Wog-
sto wypraweno nebylo/ než toliko hranic hágeno/ toho že žádný přičinau
nenj/ než Kral Francský. Ferdynand to též přednášsege/ pomoc proti Turku
žadal/ a škody kterezby strze prodlewánj a zanedbawánj přigeti mohli wy-
čital. W tom Knížata Řijstá powstali proti Knjzeti Braunšwidckému
opowj dagjce se před Cýsařem/ a prawjce že ho mezy sebau trpěti a za Knj-
že Řijsté mirt nechťegi: on strze Rancle sřebo odpověd dawal/ řeči gich
podobnau. Kral Francský wědew o tom že Cýsař na tom Sněm o něm
nedobrau zmjntu činiti bude před Knížaty Řijstými/ omjnil se om-
lusi strze posly své kterez wyprawil muze znamenitě/ Jana Bullagra Kar-
dynála/ Grantistá Olwerya Alentonya Affrykana Malleia Prátorem Di-
uionensem, poslaw před nimi listy své k Cýsaři y k Knížatům gleytu po-
slim gehu žadage. Posel gehu yatz listy od Krále wzal/ při koney Mě-
síce Vnora/ přigewšy do Sspeyru/ hned zastawiw se v Granelana gemu
gich dodal/ žadage aby Cýsaři oznámil/ proč gest od Krále sřebo wyslan.
Wkazana mu zatim hospoda/ w kterýž tak opatřen byl/ že žádný s nim mlu-
witi nemohl. Potom čwrtého dne wypustěn s welikým domlawánjmi/
a Karánjmi/ že trestanj na šrdle zaslaužil strz přigezd swjg neopatrný pone-
wadž Kral Francský nepřjtel gest Řijstě/ a žádný gehu poddaný/ nemá w
Kraginách Cýsařských/ s gehu lidem praktkowati.

Protož aby y on odgeda Krali swému to oznámil/ že žádnému z gehu po-
daných nenj potřebj do Kragin těchto gezditi: a že gemu to zmilosti pro-
minuto gest/ protož aby se nepokaussel po druhé tam přigeti/ zwlášť edyž
učinil Contra leges faciales. A tak dawšse gemu list Francským
Jazykem psaný až do Valceia gegy wyprowodili. Legati naboře gměno-
wanj magjce o tom sprawu/ starati a raditi se o to počali/ kterakby mohli
wezdrawj do swých domuw se nawrátiti/ kterez Cýsař s radau swých Pa-
nůw zdržeti minil.

Toho času Knjze Saské aumysl swjg/ giniž nechťel Ferdynanda za Krále
Řijmstého mirt změniti: Cýsař pactionem dotalem Saského a Klwen-
ského Knjzat stordil/ spůsobem takowým/ aby Knjze Saské/ gestlizeby
Klwensté umřelo bez dědicu/ po něm dědil/ wšsat s Katolickými aby w wi-
ře se stownawal. Ferdynand Kral spowoleným Cýsařským Dceru swau
Leonoru/ starššymu Synu Knjzete Saského/ dāti připewedel w slaw mane-
želský/ ale rymj spůsobem/ aby Wjry Katolické se přidřel.

Dlanhé bylo rozmlawánj a rořowánj z strany žádosti Cýsaře Karla
Pátého/ a Ferdynanda Krále Řijmstého/ Vherstého a Čestého: neš težká
wěc byla dāti dwogna sobnj pomoc. Nicméně Stawowé Řijstě des-
sátého dne Čerwona Cýsaři polautem Defensi wolili na Cjzry Tisýce gize-
dných/ a na Dwadceri čtyry Tisýce pěšých proti Krali Francskému: Těch
peněz djl dan Krali Ferdynandowi/ aby žamky na hranicých před Tur-

tem opatřil/a na tu Wálku aby t rozstazu geho zewššy Ržisse / wedlé mož-
nosti gednoho každého/ Berně sebrana byla. Poručeno též wšsem Wrd-
nostem/ aby žádnému nedopauštili wen z Země na službu geti / zwlašťe t
Králi Franciskému : Kterýby pak/ tak přisněho zapowědění vposlechnanti
nechtěli/ti aby trestáni byli. Opět to gednání zstrany Tlaboženstwů / na
druhý Sněm až do Měsíce Prasence / odloženo gest : až Cýsar poručil w
Praze Muzům dobrým a věcným/ Formu na prawení sepsati a zříditi/na-
pomenu aby y Knížata to učinili s své strany/ tak aby na Sněmu neypra-
wě přisťstím tomu wšsemu konec učiněn býti mohl/ zatím potog wšsem zas-
chowati poručil / a každý opatrugie swědomý swé/ cyžýho swědomý aby
neštraffowal.

Zawěw Sněm Cýsar z Speyru odgel do Metu / a Wogška swého na
hranicích Franciských zanechal w Lotaryngi / a při koncy Měsíce Máže
Lucemburk opanowal.

Byla w Cýsarstvem Wogšstě wšeho weliká hognost Kníže Sasté Mau-
ric/a Albrecht Kníže Brandeburské gýzdu wedli. Wylým Kníže Wira-
temberské a Ssebestyan Schertelin / byli Spráwce lidu pššýho/wššýdni
protestantes de Religiona/ yaki komuněkterý chťegí.

Když Cýsar byl w Měste Metu/ gat gest w Lotaryngi Hubertatus Gra-
be w Bichlinské Těmce/ Kterýž Králi Franciskému slaužil/ a hned odsauzen
aby hlavu stratil / pro čez y Mistr Poprawný gýž byl na hotowě : W tom
přigewšse Žena geho/padla t nobám Cýsarstým / a Maximilian Syn Ger-
dynanda Krále/žadage za milost Cýsare/žraběti prozbau swú hrdlo obdržel

Wogško pak Cýsarstě obrátilo se t Lincum Městečku a Zámku/ Kteréž
ležiťtímúle od Abarie / a mocý ho dobyli. Odtud táhli t Sandesirium t
Městu Krále Franciského/ v Ržety Matroni ležicému a dobře lidem wá-
lecným opatřenému/nad Kterýmž byl hejtmánem Landreus/ten Kterýž Lan-
dres/před Wogškem Cýsarstým a Englickým obrátil.

Tcho času umřel Antonius Kníže Lotarinské / starosti pro blýžtost
Wálky/ Kteráž y geho se dotýkala. Po něm panowal Syn geho Františ-
šek/mage za Manželku Dceru Krysterna Krále Denemarského / od Se-
stry Cýsarowé splozenau.

Král Englický tehdaž s Wogškem welikým přes Moře se přepravil do
Caleru přitáhl/ a oblehl Monstrelum : Burensis Comes Maximilianus do
Bolonij se obrátil/a Město nad Mořem oblehl/ w kterém byl za hejtmá-
na od Krále wystawen Veroinus/Muž w hrdinských věcech skusný.

W tom Cýsar Sandesirium mocý opanowal / 16. dne Měsíce Čerwen-
ce/ale nemalo lidu wyborneho stratil: Těkterýž kladau že pět Set/ a dosti
možné/neb se Měšťiané vdatně bránili.

Přitom obležení Renatus Kníže z Aurice gsa z Děla prošťelen umřel
nazeytý nářdiw dědice Sstreyce swého / Syna Wyléma žraběte Syna z
Tasfowa. Cýsar pro smrt toho Knížete welice byl žalosti w.

A dostaw Sandesiri 25. dne Srpna/ položil se nad Ržekau Matroni / za-
nechal Města Catelanu, Kteréž t Kampani náležij. Na druhé straně té
Ržeky bylo také něco lidu Franciského na strážij : tu Wylým Kníže Wira-
temberské gsa Kraginy Franciské powědom / s gednými Služebníkem w
nocy z Ležení wygel/ chťegce wyzwoďeti Kudyby mohlo Wogško přes Rž-
ku se přepraviti. Což mu od gednoho Sedláka vřazano bylo / a tak sám
na druhau stranu Ržeky přigel / ale od Francouzůw gat gest/ a do Ležení
gich s welikým posměchem přiweden/a do Paríže dowezen : neb byl prwe
zstrany

zstrany gegich/a weliký Dar od nich odnesl/Kterážto přihoda/Cýsařem wel-
mi pobnula.

Král Franciský očekával Elwetůw / a proto nepospýchal t bitwě pobý-
zeti lidu Cýsarstého. Ale Cýsar přes Ržeku Matroni se přepravil : Su-
što odtud bylo Město Eperneum Proffanty a potřebami Wogenskými do-
bře opatřené: z Kteréhož Francouzowé něco wywezli na Lodich/aby t vší-
tku Cýsarstým nepřisťlo/a ostatek s Městem zapálili : wšsem welikým str-
chem naplnil wššedý Cýsar / a nemagýce odporu přitáhl až do Castroter-
reum, Kteréžto Měste : to gmenugij Theodorici Castellum. W tom mja-
stě přisťli do Ležení Cýsarstého Poslowé Krále Franciského/ chťegce gedna-
ti o potog/ale Cýsar předce dálegi s Wogškem postupowal. Wěmž Kdýž
Lolecanstij zwěděl/v welikém strachu byli/a nemage naděge w Bráněni/t
věřtánij se wššýdni strogili. Bylo w tom Měste chasy zbtěné mnoho/ tte-
réž se obawati potřebij bylo/aby Města tak Bohatého nezebrala : též y Sti-
dentůw mnoho w něm bylo z Kragin rozličných : Protož bylo poručení od
Krále aby každý Cyzozemec pod straceným hrdla/ z Města wygel : Což
dalo při počátku Měsíce Žarij.

Poně olita dnech Král Englický Bolonij/Děly ždi porazyw/opanowal/
čehož předkové geho žádným spůsobem dokázati nemohli. W tom Kra-
Franciský potoge při Cýsari dostal 24. dne Žarij / Kteréhož zstrany Cýsarst-
přiwodowé byli/Gonzaga Sicilie Prorex & Grauellanus : zstrany pak Kra-
le/Claudius, Annebaldus Amiralus, Carolus Nullaus, Gilbertus Baiard.

Po ustanoweném potogi s Králem Franciským/Cýsar přigedaw do Wei-
macy/napomínal Knížata aby Sněm w paněti měli/ a poslal Legata t
Králi Polškému/Kterýž welikau práci a starost Cýsare wyprawowal/ aby
mohl wššedě Křestianswo proti Turku pozdwižnauti : yakož pak y tak by-
lo/nej se toliko ta samá roztržita Wýra přetážku činila. Protož aby y w in-
swornost byla/ na žádost protestantůw vložen gest Sněm z weliké starostij Cy-
sare/na Který aby y Král Polský Posly wyslal/Cýsar žadal/Kterýby y Sněm
přigeti swém ozdobili : a toho což ustanoweno bude/petwrdili. Porozumij-
wal Cýsar že protestantes, poněwadž contumaces a neustupnj gšau od Con-
fessi Augispuřské/nebudau chťegti ani Dekrety věčné držeti : Protož y gi-
nych Králůw na Sněm zwal / aby proti Knížatům neposlušným a gwalt-
činicým Reipub. y wšsemu řádu dobrému/ (gestli žeby toho potřeba vlaze-
wala) powstali. Ta tehdy gest přejčina byla / že Cýsar t Králi Polškému
Posly wyslal/žadage/ aby y on Wogny proti Turku byl aučastnýkem/ na
Sněmu Tryentském se podpýšyc. Gestližeby pak protestantes něčemu
odporowati chťegli/aby radau y lidem pomocy dodal. Těby on ten Tytul
má/že gest Králem Bohabogným.

Ta to Král Polský takowau dal odpověď/ žeby rád toho času dočkal/
Kteréhožby Knížata vpotogýce wnitřní roztržitosti/moc swau proti Poha-
nu obrátili/mezy Kterýmžby on posledním býti nechtěl. Sněmu pak co-
se dotýče a protestantůw připowěděl wššedě věniti/cožby bylo hodno a sta-
řsno věniti pro obecné dobré a Kossela Božijho/ ano též/ sudeli potřeba w
času přigodném Cýsare geho milosti/yako přetele zastati : což se dalo Le-
ta Paně 1545.

Papež wida weliké vtiskáni Cýrkwe swaté/ Cýsari připowěděl na res-
twě (yakožto neypředněgšij Spráwce a ochránce Cýrkwe) dwanácte Ti-
syc pššých/apět Set gýzdných. Nebo Martin Luter / tak mnoho gich
přaným swým zbautil a skladaným Kněh / proti ustanowenij Kosselnij a
Ceremonijm

Ceremonijm, kterýmž dal Tytul proti Papeži od Sfatanašse ustanowenému/že gináce nemijní/ než že geho Wýra sama / bludná a ffalessná panowari bude/ swýtěžce nad Cýrkwi swatou obecna.

Přitom čase umřel Frantisek Kníže Lotarinský zanechal po sobě Syna we dwau letech. Bratr geho byl Biskup Metenský / k terémuž wšedlo Kráľstwo Lotharingie se hrnulo/pohrdagýce Ženskau Wrochnosti y Dítětem. Ale na přimlownu Cýsařskau tak se stalo/že Matka w tom Knížetstwj wěstíj wrochnost obdržela.

Těhož Roku umřela Alžběta/Ferdynanda Krále Dcera genž byla dána w staw Manželský Zygmondowi Augustowi Králi Polskému / Synu Zyg munda prwnýho/3 Bony de Sforcia splozenému.

Alle Cýsaři s Španyel nowiny welmi radošné přineseny/totížto že se ntu narodil wnuť Carolus od Silipa Syna/3 čehož je také weliká radošť Špa nyelům powstala.

Těhož Léta/ Král Englický s Králem Francským welikau Wálku we dl/ po Zemi y po Moři. Wystawel pak Král Francský Zámek nedaleko Boloniz, na Biehu Mořském/ aby bránil žiwosti do Boloniz dowozowati / a odrud nedaleko Wogsto své položil.

Protestantes litugýce takowau nebstupnost proti sobě těch Králůw/wy slali Posly své / chtějce pokog mezi nimi spůsobiti / do Frankreychu Christophorum Veningerum, Ioannem Brunonem Nidepontanum, a do Země Englické/Ioannem Sturmum, Ludovicum Bambachum, & Ioannem Sleidanum.

Toho času / byla weliká nepřítel a Wálka mezi Knížaty Římskými: nebo Knížata Saská proti Brunšwickému welikau mocí powstali s pomocí giných/kteréhož y s vůli Cýsařskau oblehli/ tak že se musel y s Synem swým poddati / nemohance odeprýti takowé mocí. A když přišel před Landkrabě/čekal genu: Kdybych já tak w ruce twé přišel/owšem nedopus tilby mi tak dlanho na Slunce patřiti/ ale já s tebau lastawěgi nakládáti budu. A tomuprawě Cýsařský Posel přigel / žádagýce aby s Knížetem Brunšwickým lastawě zacházeno bylo / kdež y Poslowé naspátek přigeli z Frankreychu a z Engellantu nic z strany pokoge wyříditi nemohance.

Léta Paně 1546. Martin Luter / který neswornost mezi Knížaty Křesťanskými wzbudil/ kterých mnoho bludůw sřkaredých nasył / kterých mnoho zleho proti Cýrkwi swaté pachal/umřel mace wětu swého let 43.

Saské Kníže a Landkrabě bránil a zastawali bludůw Luterowých / a opowědali se strže listy/Cýsaři diwne přičiny wyprawngýce. Alle od Cýsaře listy zgewnými proscripti sunt, pro Dekrety pohrdané. Jan Frydrych Saské Kníže Elector, a Philippus Landkrabě žesté, málo sobě toho wázili/nýbrž y giné k tomu ponukali/aby se spojili. Knížatům některým Římským sřkody weliké na hranicích gegich činili/ Peněz mnoho sebrali Biskupstwj některá/kteréž pod Cýsařskau správau byli/pod swau mocí podmanili/a In summa Wognu sobě přisáhau potwrdili. Žejžowal sobě Cýsař nad wěcmi takowými/ wida suz lasta Maiestatis crimen.

W tom času Albrecht Baworského Knížete Syn / Annu Dceru Ferdynanda Krále / a Wylým Kníže Klirvenské druhau / gmenem Marygi/w staw Manželský sobě wzáli/ a w Ratiboně weselý wykonawali.

Těhož také času Gustaus Král Šweccký Wýru změnil.

Když tehdy na Wognu se strogili Knížata wegsagmenowaná / Měsíce Srpna/přigelo z Wlach Cýsaři Wogsto nemalé/kteréhož očekawal/pěšých

deser

deser Tisíce / a gýždných pět Set / nad kterými ustanowil Papež Octavium Fernesium, při kterém byli giný Heytmané hrđinských skutůw/yato/Alexander Vitelius, Ioannes Baptista, Sabellus Sfortia Palavicinus, Fridericus Sabellus, Paulus Vitelius, Iulius Vrsinus Alexius Lascarus, Hyeronimus Pisanus, Ioannes Maria Paduanus, Nicolaus Plumbinus, Nicolaus Petilianus. A při nich Florenské Kníže Cosmus Medices, poslal dvě Stě gýždných z Rudolffem Batonem / a Herkules Kníže Ferrarské Sto/ nad kterýmiž byl za Heytmana bratr geho wlastný gmenem Alphonsus. Přidan též byl Oktawianowi od Papeže Alexander Kardinál/velut inspector consiliorum Caesaris.

Nedlanho potom/ přigelo šesti Tisíce Španyelůw/Muzůw weyborných a w Wognách stussených. Heytmani nad nimi byli titio/ Philippus Lavius Prin ceps Sulmonensis, Alvar^o Sandaz^o, Alphonsus Vives, Iacob^o Arsi^o.

Mimo pomoc tu/byli při Cýsaři/ Maximilian Arcýkníže Rakaušské/ Emmanuel Philibertus Sabaudie Ducis filius, Ericus Kníže Brunšwické/a Filip Syn Sindřicha zagatého / Gířj Kníže Mechelburšské / Gířj Kníže Brunšwické Henrycha bratr/Fridericus Firstenberšský/Renardus Solmensis a giných mnoho.

Na proti gmenowaným / a proti Wogstu gich byli titio.

Ioannes Ernestus bratr Knížete Saskeho Electora, Ioannes Fridericus Syn Electora, Filip Kníže Brunšwické s čtyřma Syny/ Arnostem/ Wogtchem/ Janem/ a Wolffgangem/ Frantisek Kníže Luneburšské / Wolffgang Kníže Anhalbské / Christophorus Hennebergius, Georgius Vittenbergicus, Albertus Mansfeldius se dvěma Syny/ Ludovicus Oeringensis s Synem/ Christophorus Oldenburgius, Helvetiorum osm Praporecůw/2c.

A když se Wogsta z obau stran sešli / neyprwé Španyelové/w noc y w prwným vsnutí vderili do leženj Wogsta Saskeho/ a mnoho lidu pěšýho pomordowali/weliký strach po wšem Leženj učinili.

Druhého dne/ to gest/ 29. Srpna wyslali protestantes něco lidu/ aby Leženj Cýsařské spatřili/na které Wlasti wyskočili a mnoho gich zbili.

Protestantes, to gest/ Saské Kníže a Landkrabě/ namlawali Čechy k sobě na pomoc/ale oni magýce w paměti co gsau Pánu swému Koronowanému s přisáhau přislibili/pomocy dáti nepospýchali/ ac gim připowědali/že gegich nepřátelé nebudau.

Čtwtřého dne Žatý/strogili se proti Španyelům Sasowé/nad kterýmiž byl Burensis Dux.

Dne Sedmého téhož Měsíce / přenesli své Leženj k Městu Wendingu/ kterej bylo Zraběte z Oeringu / a odrud wyslali špehěře aby přezwědali/ kde Dux Burensis s lidem ležj / ale on gýž se byl zase k Wogstu Cýsařskému přiblizil. W tom Cýsař přitáhl s Wogstem k Toburku / a geho hned dostal/wšedlo lastawě Toburšským odpauššegic/a napominagie/aby po druhé se genu neprotiwili.

Poslali za tím protestantes k Králi Englickému o pomoc a franškému/ ale nie obdrželi: Král Francský wymlowl se tím / že má pokog s Cýsařem ustanowený/ ac na pomoc dáti poručil Petrovi Serozowi Florenťan skému/Muzi bohatému/trideti Tisíce Dukátůw / který tak učiniti připowěděl/zastawili pak w Penězých těch/Argentinum Augustam a Olm Města/ale y toho nedostali propěťášku gednoho Kardinála.

Když se Wogsta sgeli/od Cýsařské strany několik Praporecůw k protestantům přislaupilo/a hned bitwa začatá gest: Tu raněn gest w twář Albertus

Braunswické Kníže Syn Filipův: Potom že se nesteril od té rány vniel a do Norimberku odvezen. Cýsar přidav Wogstu Octaviusa něco lidu pěšáho Německého/rozkázal aby se k Donawerdu hmul/a gi dobyl: w čemž stěstj tak slaužil/že hned to Město slawně opanowal/do kteréhož Cýsar se wšim Wogstem přigel. Ferdynand toho času Wogsto z Vher a Czech se braw na pomoc Cýsari se strogil: Czechové ač s powinnosti pomáhali Králi swému/wssat ne s welikau chuti pro přiměti s Sasy. Vhři lidé Laupse chitwý wtrhnau ce do Země/štodý weliké činili/čemuž y Czechové do pomáhali/ačkolí tu nedlaubho se zdržowali: Těb wtrhli do Země 20. dne Říjgna/a odgeli 11. dne Listopadu.

Vhři pak spolčili se s lidem Maurycowým/ který Zuiceaviam, Schnebergum, Adelburgum a giných mnoho Měst opanowal/kromě Gorhy/Senátu/Wirtembertu. O takowém wstěstwj tdyž powěst přišla/Cýsar welimí se z toho těšyl/w Lejení z Děl střeleno/a od Rytěstwa Triumff držán.

Léta Páně 1547. Těkteré Města a Knížata/ widauce Cýsarské stěstj/ počali se starati o swornost a počeg/a neyprwé Vittembergicus, že sám pro nedostatek zdravý přigeti nemohl/ Posly wyslal/ žádagýce od Cýsare lásky a milosrdenstwj/a to sám žádati po štěstí Tědeljch/přistědšy k zdravý prwněgššmu připowědel/slibugýce Dekrery wšsedky Cýsarské zachowati/Knížeti Saskému ani Landraběti žádné pomocy nedodawati/nýbrž tak přistrané Cýsarské štati/ aby odporné straně odpor společný činil. Tědto poddal Cýsari Města Aspergum Kirchnoum, Schoiehdorfum, aby ge lidem osadil podle swého zdání.

Potom přigeli Memingi/ Bibract/ Karesburgi/ Campodunenses, žádagýce s potkorau počoge/ a prominěti swé na jiné skládagýce. Cýsar yako dobrotiwý Pán lásku wšsem učinil zawázaw ge přisahau/ aby na potomní čas wěrný byli/od Knížete Saského a Landraběta odstaupili dokonalé/a gim retuňku nedodawali. Těc méně/ Memingenské takowým spůsobem strestal/aby prwé nežby před oči geho puštěni byli/so. Těsyc Zlatých počuty dali:

Král Ferdynand poručil Czechům aby Wogensky k Maurycowi táhli/ což oni hned učinili/yako poslušný: ale je se gim ta Wogna zdala nepotřebná a nesusná nečekagýce odpustěni domu se nawratili. Ferdynand posleďnyho dne Ledna zase se gim wyprawiti poručil. Pražané strze prozbu některých Panůw žádali Krále aby ge k tomu nemutil/poněwadž nemiagi žádně slusne přigěny/ proti Saskému Elektorowi braň swau zdrowhnutí/ zwlastě tdyž se s nim srownawagi w Beligij a on pomocy proti Turku zadřeti nemíný. Odpowědel gim Král Ferdynand/ že on pro wáru/proti němu zbraně swé pozdrowhnutí nechce/ než pro neposlusenstwj a protivensstwj geho/ kterýž netoliko Dekrery Cýsarské zlehčil/ ale y k Turku poslal/ naponěgagýce ho/aby přiměti zruššw/na Vherstě a Českě Králostwj mocně se obrátil/ čemuž y pomoc swau přislubil. Cýsar pak wěda o wšech spádech w Zemi Saské/poslal Maurycowina pomoc něco lidu pěšáho a gýzdného s Knížetem Brandeburským Wogtchem/ a rozkázal Heytmanům lidu Španyelského a Wlastého/ Gandeowu a Mariganowu/ za nim se strogiti. Kníže Wogtch dne dewátého Měsýce Ledna wygel z Heylbruna/a Cýsar se k Olmu obrátil: na kterěz cestě poddali se gemu Linawensstj a Eslingensstj. Těhož Roku vniel Král Englický Krallugie 38. let/a zanechal Edvarda dědice Mladenečka w 9. letech/a dvě dcery/ Marygi od prwný Manželky/ Izabellu od druhé.

Těhož času narodila se w Praze Králi Ferdynandowi Dcera/ Joanna 14. dne Měsýce Ledna kteráž potom dána za Manželku Knížeti Florentu

Němu. Anna pak Králowna hned čtvrtého dne potom porodu w Panu Bohu vřnula.

Augustanští tehdaž widauce giných pád a nestěstj strze Antonium Fuggerum, milostí Cýsarské žádali/dawagie za proviněni Sto a Padefate těsyc Zlatých/ Kusuw Dwanacte/a lidu na pomoc Cýsari Deset Praporcůw: Těprw tehdy Cýsar se wšim Wogstem swým a slau/obrátil se proti Knížeti Saskému. Lidu pěšáho bylo 21. Praporcůw/ a gýzdných Dwanacte Ser.

Kurfiršt Saský napsaw listy k radě Argentynský 13. dne Měsýce Vnorra/oznamowal že Maurycowi wšsedko což w Turingij a w Missnij měl odgal/a geho Rytěstwo pod swau moc podmanil/že Magdeburské Biskupstwj mocý dostal/a že Kníže Oldřich Wirtemberské y wšsedka Města Říjstě/ s gistými Condiciemi k němu se obrátili/ žádné zminky o Wjce nečinýce/ ale pomoc welikau připowýdagýce. Ferdynand chitýce tolikéž Czechyna Wognu namluwiti/ 6. dne Vnora s Synem Ferdynandem hmul se k Litoměřickému Kragi/ a tu Panůw Českých očekáwal. Učinil potom řeč k nim wyprawugýce/ yake Mauryc pomocy potřebuge/ a žádal gich aby co neydrýwegi gemu retuňku dodali/činice gim bezpečnost/že žádná gim proto hanba ani škoda se nestane.

Těkterý se tehdaž k němu šgeli/ dali mu owšsem slusňau a maudrau od powěd/prawýce že toho sami učiniti nemohau bez obecného dowoleni/ než žádali aby byl Sněm položen: Těkterý pak z nich hned powinnosti swau a službu oznámili/ za kterauž gim Král poděkowal/a těm který se odwolawali na Sněm/powědel/že nynij potreby nemi odkládány/ale rychlosti proti nepříteli/poněwadž žádný gim swobod gich neodgýmá/ aby Sněmu žádali: Protož aby hned nemesťagýce s nim se strogili. Páni slisťce přisťnau wůli Králostwu/aby toliko sami geti nemuseli/ přisťbili gistý Zold aneb plat dáti. Páni a Pražané/ při koncy Vnora poslali Listy k Králi Ferdynandowi/ zase žádagýce aby 20. dne Března položil Sněm wšsem Panům Českým/a gestližeby sám naň přigeti nemohl/aby dal moc Panům ustanowiti/ coby činiti měli.

Král neyprwé gim rozkázal to učiniti/co w Kragi Litoměřickém ustanowil: a potom 18. dne Měsýce Dubna Sněm rozepsal/ a poručil přisťně aby nic nečinili/dokawadžby čas ten se nepřiblížil.

Páni po napsaný těch Listůw dne Čtvrtého/ zawázali se sobě přisahau/ že chitgi hágiti swobod swých.

Král Ferdynand tdyž 8. dne Měsýce Března do Drezdna k Maurycowi přigel/psal Czechům že se k nim strogý Jan Frydrych přigeti/ napomínage gich/aby Ssebestyana z Weytmile/kteréhož w nepřítomnostj swé na mýstě swém zůstawi/ poslauchali.

Toho dne Cýsar Karel/genž s Argentiny w mýr wessel/3 Norlingu wygel do Norimberka. Odkudž poslal k Pražanům a k wšsem Auřednjtím Králostwj Českého/ wyprawugýce že přigěinaw sameho Frydrycha ageho proviněni mýstji se chce.

Protož aby se oto pilně starali/ kterakby wšseliké potreby k wyžiwěni geho Wogsta dodawati mohli. Datum 24. Března.

Páni Čestj z Měst hlawných podle Smluw tdyž se šgeli do Prahy/ se na Wognu hotowili proti Wrchnosti/ a Kasspara Sluka za Heytmana wywolili.

Tědáž Ferdynand Král/ Maurycus a Augustus Bratj s Wogstem

T iij

swým

svým přítahli k Mostu. Tělo bylo se to Čechům je na gegich hranicích Wogška byli. Protož strze psaní profyli Ferdynanda aby nedopauštil ex zýmu Tiarodu do gich Zemi wrchnanti: Mauryc a Bratrem svým Augu stem aby z gegich hranic co neydrýwegi wytrhl. Odepšal gim Ferdynand 26. dne Března/ že se nemagi čeho obawati/ poněwadž tolito proto přigel/ aby se na tom místě s Cýsařem rozsehnati mohli: Pražané aby daremného nákladu nečinili/ zwlaště tdyž Kníže Sasté spátkem vstanpal.

Ale Kníže Sasté byl wyslal Posla svého Mikuláše Mintwice pro ob nowený Compactat a přiměřý kteryž se rozstnal na Cestě: a poslal list k Pražanům aby gisty lid k takový smilauwě wyslán byl.

Odepšali Pražané Knížeti Sastému 28. Března/ žeby to wsecko rádi věi nili čehož žádal Mintwic/ znagjce býti wěc slusnau a prospěšnau/ ale že čas k tomu přihodné neměli/ poněwadž weliká Wogška na gich hranicích se položili. Protož profyli/ aby o nich toho nesmeyšlel/ žeby přiměřý obnowiti nechťeli/ ale aby wěděl/ že ge chřege statečně zachowati/ negináce než yakoby bylo obnowené: ač y o to je pečowati budau aby se tím drýweg i obnowilo.

Posledního dne Měsíce Března psali Čechové listy k Morawanům/ aby co neyrychlegi na pomoc gim Wogenšty přítahli/ a proti Sspanyelům a Wlachům Cýsařským/ zárowen s nimi Swobod gich brániti pomohli.

Toho dne/ Grantiffet Kral Grantšty vnřel: Kralowal let 32. na geho mýsto wolen Henrych Syn geho/ yako wlasný dědic/ genž tehdaž měl wětu svého/ let 28.

W tom čase Cýsař do Egrý přigel/ a Sedmého dne Měsíce Dubna/ tdyž k němu přigeli/ Ferdynand a Mauryc/ psal ke wšem Stawům Kralow stwý Čestého/ připomínagjce gim prwněgšty psaní své/ aby spýži a profanty do Wogška geho dodawati poručili/ a sami aby se domůw obrátili: gestliže pak gináce věiný/ že Ferdynanda Krále/ y geho welmi proti sobě tím popudý. Wjru pak že se nemý potřebý obawati.

Těhož času/ k tomu wolený Páni/ ktery w Praze bydleli z nowu listy rozestali/ napomínagjce wšech Stawům/ aby se co neydrýwegi s geli wogenšty/ proti Cyzozemcům/ poněwadž gij k poslednímu puřtu přišlo.

Ferdynand opět psal Čechům w takový smysl/ yako Cýsař: Při tom nas pomina/ aby od předsewzetý svého wpuřili: gestližeby nechťeli/ že y on oto pečowati bude/ yaby se takowému puntu odpor věinili mohl.

Kníže pak Sasté že žádným spůsobem toho nezaslaužil/ ani při Cýsaři/ ani při něm/ aby w pokogi zanechán byl.

Třináctého dne Měsíce Dubna Delecti Pragenses opět ke wšem stawům listy rozpisowali/ napomínagjce přisně/ aby činili dosti smilauwě/ kteréž a Knížaty Sastými magi/ ale widauce ge newelmi k tomu pospichati/ Ferdynandowi a Cýsaři napsali/ aby se nad gegich hotowosti wogenštau nepráželi/ a za Sastého se přimlauwali/ aby připokogi zanechán byl.

Ferdynand Jana Biskupa Olomuckého/ s ginými Pány/ wyslal do Prahy na Sněm/ kteryž položil 18. dne Dubna: wymlauwagjce se že sám přigeti nemůže/ dokawadiby těch smilauw nezanechali/ a svého wogenšého předsewzetý neopuřili/ poněwadž tím spůsobem Sněm wolný držán býti nemůže. Což gestližeby věinili zanebawali/ poručeno Poslům aby nic nezačínali než wseho do přigezdu geho zanechali.

Toho dne wygel Cýsař a Kral Ferdynand se wšým Wogškem ze Egrý. Ferdynand měl lidu Zbrogného ssest Set / a husarůw 1000. Pěšýho Deset Praporcůw. Mauryc a Augustus tolíkž ho drabně měli.

Zhnuli

Zhnuli se ad Misenum tdež magjce gistetu a wědomost o Knížeti Sastém/ genž se tam odebral 22. Dubna) Cýsař obawage se aby gim nevtahl do Wirtembertu poručil/ pospýřiti Wogšku / a 24. dne Dubna přítahli k Řece Labi/ tdež na druhé straně byl lid Sastého s Strclbau/ aby Cýsařským se přeplawiti nedopuřili.

Nicméně Wogško Sspanyelům do Řeky wskořilo/ takže gim sřwa razmena wydřina býti mohla: Pěšý tolíkž nicce w wřech drýjce se přeplawo wali/ a gině Wogška zhnuli.

Kníže Sasté genž toho času Kázaný poslauchal/ wida Lid Cýsařský gij širo na druhém břehu/ wřikal k Wirtembertu: Za kteryž se puřili husari a giný lid wlehtë Zbrogi/ zatím y sám Cýsař se přeprawil/ a magjce Dřla w řeky na druhé straně / teprw za Sastým pospýřiti rozkázal.

A dohonili ho tři mgle za Řekau Wltawau w Lesu řečeném Leochana.

A on napomínage svých/ poručil se s Cýsařskými/ a bránil se zmuřile až y zagat.

Doweden potom Knížeti Albanškému / kteréhož dodal Cýsař raněného přes Twar/ před kteryžto tak to mlauw: Teď se starým za wězně Cýsaři neymilostiwěgšty/ a žádam aby mne dal pod stráž takowau/ yaka na Kníže náleži.

Ta to odpowědel Cýsař: wěru nyní tobě gsem Cýsařem/ owšem přigimám tě wedle zaslanený twého. Obořil se w tom Ferdynand/ neb žádal Sastý y geho y wředky Dři wřeligatým spůsobem zabladiti. Mězy ginými Wězni byl y Arnost Kníže Brunsswegcké/ Filipůw Syn a staršty Syn Kurffirřta raněný wgel s mnohými do Wirtemberta.

Pražané wyprawili Posly Ferdynanda Krále/ aby ge před nim wymluwili: poněwadž smilauwau zawazaný gřauce Knížeti Sastému/ lid Wogenšty sebrali: přitom profyli snážně za Sastého/ aby proti němu bogowáno nebylo. Gestte Poslowé byli newygeli s Prahy/ a přigel Kuryr dawagi ce znati o zagerý Knížete Sastého. Změnili Páni wstanowený a aumysl swýg prwný/ wředky potreby dáti připowědeli/ a Krále Ferdynanda profyli/ aby to Wogško do Wher proti Turku obratiti račil/ připowidagjce že nechti býti w pomocy neyposledněgšty.

Ferdynand Kral odepšal gim z Ležený před Wirtembertem při počátku Měsíce Máže/ domlauwagic gim že přilýs w nebytnosti geho hospodari/ li/ a rozličnými spůsoby proti němu se rotili/ y poraućegic/ aby zawazky proti nim a Cýsaři věiněné zruřyli/ a pečete gednomu každému wrátili/ a weypis toho zawazku aneb smilauw aby genu odestali: Což gestližeby newčinili/ že se poraditi chce/ yaby šřestáni býti mohli.

A tdyž se z ležený Cýsařského obrátil Ferdynand do Czech w Litoměřicých se zastawil/ odkudž při počátku Čerwna rozepsal listy ke wšem Stawům/ přikazugic aby od zawazku proti němu věiněného odstauřili/ a každý aby genu oznámil strze psaní aumysl swýg/ připowidagjce těm genž od svého předsewzetý wpuřil/ wsecko prominanti a nic nepřipomínati/ krom těch kteryž panowaným geho pohřdali: Při tom Pražanům přisně přikázal/ aby se postavili šřestého dne Čerwence na Janiku Pražském. A přitáhl s Wogškem do Prahy/ a posadil se na Mageřtate/ zgewně hlasem počal wyciřati Pražanům/ yako často proti němu a důstogem stwý geho prowini/ a aby na wředky Artykule odpowýdali rozkázal.

Pražané widauce své prowiniň proti Králi rozhněwaněmu/ žádali

T uř

Ferdynand

Serdynanda pokorně aby s nimi ne wedlé práwa / ale podle lásky a milosrd-
denství nakládal.

Serdynandu Syn a Augustus Bratr Maurycus / s jinými přednějšími
pány / tolikéž se za ně přimlávali.

A dal jim Serdynand weyminku takowau / aby desátého dne Czerwence
na Sněmu neyprwé přisťmí záwazek kterýž mezi sebou učinili zrušili /
wosecky zápisy a Prywilegia na swobody aby genu odemzdali / s kterýchby
on některé potwrdil / a některé změnil / poněwadž z nich některé s swýwolno-
sti weliké ge přiwedli / Zámek a duchodů wosech aby postaupili : Smlau-
wy o Piwu Listy / a zápisy s Janem Frydrychem do tří let učiněné / Děla a
Zbraně Wogensté wosecky / kterýchby dokoli w Domě swém a při sobě měl /
aby na Zámek byli odwezené.

Což gestliže učiní / mnoho lidí při zdravý zanechati připowěděl / a ně-
které podle zaslaužení potrestati / a některé pro obecné dobré v wězení dr-
žeti. Na ty pak genž se nestaweli wysslo poručení že hrdlo y Statek pro
padli. Rytířstwo tolikéž y jiné Města milosti od Serdynanda žádali.

Rasspar Sluk / genž byl hejtmánem woleným / na wystaupení hrdla swé
ho přetřisť Důkátůw položil.

Takowým způsobem a Králowstau maudrosti když ta gednota odporná
roztržena a swáwolnost zastawena byla / řád s toho a poslusenství weliké
poslo w Králowstwu Českém / kteréz až do těchto časůw trwalo / ano y nyní
se spatruje : Cýsar toho času z Hále wygel / z Hamburku přitáhl / aby wěděl
yakt se Bratru Serdynandowi w Czechách podařilo.

Položil potom Sněm Říjstý w Augustě / poraučegie aby se při počá-
tku Měsíce Jání sgeli Knížata a páni / a poslowé z Měst.

Přigel na ten Sněm y Serdynand při koncy Měsíce Říjgna.

Tu wzal Cýsar pokuty od Knížat panůw / a Měst yakt některých pýšný
600000. Zlatých.

Léta Páně 1548. Albrecht Kníže Brandeburské Králi Polskému Zyg-
mundowi se poddal / a změnil způsob obce Pruské / neb se wyce nepsal Mi-
strem Pruským / ale Knížetem : Protož od Komory Cýsarstvé byl wypowěděn.

O to Král Polský strze Stanislawa Laszeho Posla swého / Cýsari na
Sněm suplikowal / y wšem Knížatům Imperij. Na což odpowídal Mistr
Pruský Wolffgangus.

Toho Roku w Paříži pro věcní Luterowé weliké nepokoge se začínali
y w Anglické Zemi zstrany opustění Misy Swaté myslili.

Dwadcátého čtvrtého dne Onora / téhož Roku / natřdil Cýsar za Kur-
firšta a wolence Maurycy : Což se dalo takowým způsobem.

Wystawené bylo na Ryňku wysoké Theatrum / na kteréz stupně učiněné
byli. A wyssel Cýsar a Wolency s nim / odeň gsa Rauchem Cýsarstým /
a posadil se na Magestátě připraweném / a Wolency tolikéž podle pořádku
natřzeného. Na straně pak při Cýsari na místě přihodném stálo Trubačůw
množství.

Tu neyprwé se vkázal hauff Maurycy na Koně / též y on sám s mno-
hými pány a Trubači.

Z toho hauffu wygeli Henrych Kníže Brunswycké / a Wolffgang Kur-
firšt na Reynu Bratr / a přigewstě stupniům / předstaupili před Cýsare a
prosyli poníženi aby Maurycy Wolencem a Kurfirštem učinil.

Cýsar poradil se s Kurfiršty odpowěděl strze Mohurského Arcybisku-
pa / že se genu libj žádost takowá / toliko aby sám přišel / a toho ausně žádal.

A přigel

A přigel hned Mauryc s swým hauffem / před kterýmiž nejjeno deset Pra-
porcůw s Erby těch deset Kragin na kteréz žádal inaugurationem a padl
na Kolena před Cýsarem / žádage aby ho k takowé slawě pozdrůhl. Bylo
y tu hrabě z Manassfeldu wyslané od Augusta Bratra Maurycowého / genž
gednostegné lásky žádal od Cýsare Augustowi.

Odpowěděl y tomu strze Arcybiskupa Mogušte / poněwadž obadwa to
zaslaužili / že chce Maurycowi Kurfirštwy y potomkům geho / kterých ge-
stližeby neměl / Augustowi Bratru y Synům geho oddati / y Jana Frydry-
cha wosecky Kraginy / krom těch kteréz Dtem geho gsa postaupeně.

A w tom přisťahu Kurfirštdau dával / kterauž Mauryc poněm čítal / a
yakt gi dokonat / podal mu Cýsar Meče / on poděkowání učinil Cýsari wěr-
nost a poslusenství slibowal : A wwržené gsa ty Praporce mezi lid podle
obyčege / na čez wosecko patřil Jan Frydrych žalostiwé.

Po několika dnech wyprawowal Král Serdynand před Cýsarem a Ele-
ctorem, yakt musel s Turkem přjměti věcní za pět let.

Pročez poručil swým aby přjměti věcní nerušili : nicméně že v
hři prosy / aby jim pomoc proti Pohanu dána byla / poněwadž on zwykl
přjměti zdržeti dotud dotud času newidí přihodného / w kterémžby Bře-
stiany ani o Wogně nemyslicy zachwátiti mohl.

A poněwadž sám Serdynand pro časté Wálky wedené / tomu žádosti v
činsti nemohl / tu žádal o pomoc na každý Rok / dokawádžby přjměti vlo-
žené newysslo / aby Zámky na Pomezích mohl lidem osaditi / a bezpeč-
ství wšemu Křesťanstwu způsobiti.

Toho času Maximilián Ateytníže Rakaušé / Syn starší Serdynanda
Krále s Augusty wygel do Šysspánye / aby pogal za Manžetu starší de-
ru Cýsarstau / při kterémž byl Kardynál Trydentstý / a před nim gelo Kníž-
e Albanské.

A přihodilo se když byl v Granatě / pro obweselení a kratochvíl na low
wygel : kdez tressil na Gelena / rychle za nim pospýšyl / a od Dworánůw do-
bustého Lesa wygel.

A když dlaný čas s wrchu na wrch po rozličných a mylných cestách ge-
dil / a noc giž byla připadla / náramně se zarmoutil / (neb Dworé žweti by-
lo mnoho) s welikým stejšťáním wůkol a wůkol patřil / zdalžby aspoň
konec toho Lesu uhlídati mohl / kdezby bezpečně noclehowal.

A uhlídaw Chalaupku Pastuší zdaleka / zabodl Koně / a rychle k ní po-
spýšyl / Pastýře prosyl aby mu noclehu popřal.

Pastýř dowolil aby s Koně dolůw sedl / a do Chalaupky wessel : Byl pak
dotčený Pastucha w tom Domku sám sestý / neb Syna we 20. letech při sobě
měl / Wowčáka te wšsemu Lortowstwu dobře způsobeného / ženu swau / De-
ru Syna swého a Manžetu geho.

Když to slechtné Kníže dolůw s Koně swého zsedl / a tomu Wowčá-
ku. aby ge y ebrokeu opatřil, poručil / wessel do chalaupky kdez mu gedintá
Armíčka z Maasa Rozlowého učiněná a předložena.

Pastýř a Wowčák ac newěděl žebý to Maximilián byl / wssat widauce
ozdobně oděného / w Twáři wsslechtrileho / a snad y Prstěny na Prstech magj-
cýho / rozmegšleli žebý Pánem Bohatým a Vrozeným býti musel.

Z té přičiny donimowagie se že při něm něco znamenitého nagdan / za-
wěli a wynyslili o něm zlaunesslechtrau amordýřstau raddu.

Protož po večerí wstlaná mu byla Postel w nýaké welmi malé Ro-
murce / při níž náramně zlé Dworé / pro starost abnile a rozstřpané wsseli.

To

Tu přišla k Maximilianovi Žena Syna Pastyřova žádající aby ji ne-
pronesl/ale pod swau cti a wěrau gi slibil/že to co mu oznámí/při sobě niqti
bude a zatagj.

To když věmili připowědel/tu neschetnan raddu/ķteráž na něho wmy
šlená byla/ zgeroně genu oznámila/ poněwadž (budo že y s nimi w tako-
wém wraždělničym aumyslem byla/ķehož potom litowala/budo což k wj-
te podobněgšy gest že toliko společných gegich chůzet a šeptání wyrozumě-
la) o takowém wraždělničtwj powěditi mohla.

Maximilian ačkoli šnad gegich zla raddu předgiti mohl/ķdyby byl o-
známil že Maximilianem gest/ wšak roděgi Brannau rukau sebe retowati a
hagiti chěl/nezliby tēm Pastuchům/ķterěž wšedky newěrné a w takowém
zlem předsewzetj byti shledal/šwěriti sebe niel.

A niel šněléšrdce/a při sobě konečně wložil/aby prwe šněstj škusyl/nezli
by tēm newěrným Lotum se šwětil.

W tom od hospodáře do Komory/w ķterěž měl býti zamordowan we-
den/za ķterým Maximilian šel/dweře zawřel/welikan a řěžau Truhlu
nim přistawil/a wzaw Rucnicy swau do Rukau/očekáwal skutku toho.

Pastyř donmýwage se že šof po Lotu twrdým šnem vsne. Přišel le-
haučky ke dweřim/a počaušsel se o ně aby ge odewřel.

A wida že wnitř pewně opatřené gšau/prošyl Maximiliana aby odewřel
žebý Prošteradla s Truhli wzyti mu bylo potřebj.

Maximilian srozuměw tonu/potřešal ho slowy/že w čas na to nespo-
menul aby sobě ge wzal: nynj ie mu odewřeti a pro něj wstáwati nemůž.

Hospodář počal třičeti a natjkat/žebý mu se w domě geho gwalt čiml/a
mocj do Komory wgyti vsylowal/ a hrozyl zabiti gestlize genu otewřj
nebude.

W tom přiběhl y ginj pracugjce v Dweři/ yaby ge wystawiti mohli:
neš gi wřeli že ta gegich mordyřka námilowa w tynosti nebyla/ a že ten
mlady Pan dobře to špatřil a shlgdl/coby on w aumyslu šwem niel.

Wida Maximilian že mužnosti a statečnosti potřebj/a giš na neywyššy
přišlo/přiložw Rucnicy ke Dweřim/šrže ně rozštjpeně Pastuchu prošře-
li/a odtah.šy Truhlu s prácy nemalau wštočil s Komory sšněcem doby-
tym/a hned Synu Pastuchowému šlawu šial/a Owčaka zabnal.

Ale s tím šewššym nebyl šproššten nebezpečnstwj/nebo pro třik a wo-
lanj Ženy přiběhl Pastyři otomj Dm obličili/a toho Pána mladeho be-
zewššech odtahw zamordowati chěli.

Tagil se Maximilian tak dlanho až hněw prwnj ge pomínul / a za tím
šwytalo: a wida hauffy netoliko Pastyřim/ale y Sedlatim/powědel gim
žebý byl Mjstodržicj a Gubernator Kralowštwj šyšspanšeho/že tēž hr-
dlo štrati/nebudaui geho ššanowati.

Tomu gestlizeby wšěriti nechčeli/aby aspoň geho Wrdnosti k rosauzenj
a Ortelowanj dodali.

Ačkoli pak lid ten byl šproššy wšak z Řeči a powaby tak mnoho poro-
zuměli/že genu wšětili/a na žiwotu nic newššodili/wšak nic méně yali ho/
a šwázawšse mu Kuce za ščbet/wedli ho k šeytmanu Krage neybljžšho.

W tom někteřj z Drabantw a Služebnjštw k tomu přišli/ a widauce
Pána šweho tak hanebně šwázaneho/na ně se obořili.

Ale Maximilian zbraniowal gim toho/a oznámil gim wšsedu přjchodu
y ty ķteryz žlym věintem winni byli/genj podle zaslauzenj šweho byli štra-
šáni.

Owčá

Owčat ten weliký wtracen gest/Dm špalen/a ta mladá Dweřka ķteraž
geho wšstjghla poctiwě a šohatě darowana/ ano y od Knjžete y odewššech
Dwořanw ctěna byla.

Lěta Páně 1549. Pawel třetj Papež/ wyslal tři Biskupy do Němec k
Cysari/ķterj 25. dne Maje/do Belgij přigeli.

Oznámili že w zámurku nemalým gest Otec Swatý Papež/pro ty genj
Šukni Páně trhagi/nez že ho potěšugi slowa Spasitele nasseho/ķterěž po-
wědel že ššatanáš Cýřew Páně wřikati bude/ale proti ni nie newěde.

A poněwadž nynj generale Concilium bude/že má naděgi o promě-
nj wššech takowých neřadw.

Proto že y ty Biskupy poslal/aby ty ķterjžby se k Cýřewi nawrătiti ch-
li laštawě přijimati do Lina Kofela Božjho.

ķehož Roku Měšyce Řjžna šrantššet Mantuanške Knjze Frydrychw
Syn/wzal sobě w šlaw Manželsky Kateřinu Dceru Krale Ferdynanda.

Dešatěho dne Listopádu/wmčel Pawel Papež mage wěkn šweho 82. lě-
ta/ķterěhožto Tělo pochowáno w Kaplicce Šyřta Papeže/a wolen od Kat-
dynalw dne 28. ķehož Měšyce Julius tohogměna třetj.

Lěta Páně 1550. přigel z šyšspanye do Augusty Maximilian Že Cý-
řakšy/ķteryz byl wolen za Krale Czeštěho w nebytnosti šwe s wni šer-
dynanda Krale Czeštěho a Vheršeho Otece šweho. Pššij někteřj po-
chybowanj welikém/ķomuby Cysarštwj dano býti mělo/ale šnadno bylo
Synu dobrému ge odewzdati.

Lěta Páně 1561. W prostředku Měšyce Vnora dokonat se Šněm Řjž-
šy/ķdež Cysar natjženě wěcy Dekretem šwým potwrdil/ a že zštrany Wřry
a naboženštwj pro welikan nepřj ležitoš/ a ruznice nemohl nie špššobiti/
odložil to na Concilium generale, na ķterémž wěcy takowě zštrany šwe se
wššj pilnosti wyřjditu připowědel.

ķehož Roku w Žemi Šastě wřazowali se tři Slunce a tři Měšyce/ ge-
dnat yako ķrwawě gednat yako šledě.

Lěta Páně 1552. Měšyce Šrpna wmtel šerman Arcybiskup Coloniens-
šis, šilowěk wěku dospěleho/ķteryz w štarosti šwe w šlud Kacyřšy wpacl:
byl gest z Kodu šrabat Wedenššych.

Landkrabě toho času byl wšpustěn z wězenj/a gedanc domim/w Mo-
se Měšedku s poručenj Marye Kralowny/genj ķehdáž tu byla/ zššarwen
a šyšspanim k šraži dan/tēm v ķterých prwe pět let pod šraži byl.

ķehož dne když Cysar z Augusty wygel/ Jana Frydrycha Knjze Šastě
propustil/ a Landkrabě po něm dne 4. člitzěž propustěn a šraže zbawen.

Wšše toho Roku/ Knjze Bramburške mage lidu pšššho Paššate Pra-
porcim/a gyzdněho počet nemalý/wěintē gest nepřjtelem Krali šranške-
mu pro žold/a Cysari Karlowi přjtelem/ķteryzto gš Pánem dobrotwým
odpuštil prowinně Albrechtowi/prokazugjce genu wewššem dobrodinj.

Dwadcatěho dne Měšyce Listopáda/ oblehl Cysar Karel Město Metis,
a hned šštelbu pausšeti poručil/ķteryzto hluk a hmot netoliko za Key-
nem šliššan byl/ale y w Městě Argentorata, genj ležj Dwamecyma mł
od Města Metis.

Ale že w to wšročila žyma twrdj/ muselo Wogššo odtud odstaučiti.

Mauryc wyslaný od Ferdynanda Krale Vheršeho a Czeštěho do Vher-
na Wognu do Kragin šwých se nawrătil.

Když gel Cysar Karel od Města Metis k Dedekowu se obrătil/ a zane-
chal djl Wogška šweho w Trewyru/ dokawadžby se šaro nepřiblizowalo.

Alexan

Alexander Weywoda Walaský/doprovázen na hospodářství Walaské od Mikuláše Senawského/genž byl hejtmánem nejvyšším Královským Polského/a Wegwoda Rustým.

Léta Páně 1553. Pátého dne Měsíce Čerwenec / Sygmundus Augustus Král Polský/pogal sobě za Manželku Dceru druhau Krále Serdynanda/požádalau Wdowu/po Knížeti Mantuanškém.

Ale star ten Manželský netrval w lásce a w swornosti.

Umřel toho Roku Eduardus Král Englický toho gména Sestý / gsa Mladenečkem w Letech Sestácti/w mnohých Jazycích zblhlý / yakožto w Řeckým/Latinským/w Frantským/etc. pročej byl yť cizým Národům náchylný yakožto k Těmcům/Wlachům/Francouzům/Španělským Čechům y Polákům/yatž o tom Sleydanus wyprawuge.

Přijížděteť jeby byl gedem otráven: po kteréhožto smrti vznikli divné ruznice w Království Englickém.

Bogowal tehdáž Mauryc proti Albrechtowi Kurfiřtu Brandeburskému/a dewátého dne Měsíce Čerwenec gsa proštělen třetj den w Lezení umřel / a pochován w Frybertu wedlé Otce swého / Hendrycha a Syna Woztcha/mage wěku něco přes 30. let.

Přijížděteť jeby před geho smrti psý strassliwéwegli / hřmot neznamý slissán od Zbroge a Kony/a giné mnohé diwy oznamugi.

Opanowali téhož Léta Turcy Korsyťu s welikau škodau Křesťanůw.

Soliman pak gegich Cýsar / pro neyake zlé domněny/terezžena geho liiwé s prackowala/aby po smrti Solimana Syn gegi pánawal/Syna swého staršeho Mustassu poručil zassřtiti.

Léta Páně 1554. Měsíce Dnora dne 21. umřela Sybilla Kněžna Kliswenšká/a Manželka Jana Frydrycha Knížete Saského/terezžedenace tého dne po gegi smrti tolitež šonal / což sobě žádal/někdýž Manželský tělo do hrobu kladeno/přikázal aby wedlé něj místo genu bylo připraweno/poněwadž pro žalost Srdečnou/těz smrti wbrzkém času očekawa.

Téhož Roku Filip Syn Cýsare Karla dne 19. Čerwenec přigel z Španělska do Království Englického do Wintonie w večer / kdež wšel do Kostela hlawného/mage při sobě mnohých Panůw a Rytířůw Královských toho/a wstán byl od Biskupa Wintonského.

Nazeyřej wstoupil k Královně/dlauho s ný rozmlawal/a potom na den Swateho Jakuba Weselý wykonáno.

W tom přijel Legát od Cýsare Karla/terezž wěnowal gménem Cýsarským Filipowi a Královně Království Neapolitanské.

Položen potom Sném 12. dne Listopádu w Lundomu w hlawním Měste Englickým/kdež zase Království Englické wjru Katolickau přigalo/papeži Wchnost odewzdalo/a několik z Mistrůw těch/genž se psali Biskupy nejvyššími / a Wchnost Biskupa Římského potupowali / k hranicý odsaudili/ac některý z nich osli do Kragin Těmetských.

Umřel toho Léta Julius třetj Papež / dne 23. Března: Wolen na geho místo od Kardynálůw Marcellus Ceruinus, genž po wywolenj 21. dne tolitež umřel.

W wolen po něm Petrus Carafa, mage wěku swého let 80. a gmenowan Paulus quartus, ten řád Jesuitský ustanowil k welikému prospěchu a ozdobe Kostela Božjho.

Léta Páně 1555. Joanna Marka Cýsare Karla umřela/terezž Král Serdynand w Augustě učinil pohřeb slawný / yatž náleželo na takowau Panj.

Roku

Roku toho Jan Frydrych staršj Syn Knížete Saského / pogal sobě za Manželku Anysťu Dceru Landtraběte Saského požádalau Wdowu po Maurycym: Sgelo se na Weselý Knížat mnohých/kdež y tagna raddu měli o věcech swých.

Serdynand po wykonanj mnohých nesnázy w Kraginách rozličných/nawrátil se do Czech/a pomocy žádal proti Pohanům.

Čechowé yakožto lidé dobré powěsti a sláwy / Slezácy y Morawané genu dopomahali ke wsemu Statky y hrdli swými připowědali.

Měsíce Řijgna Filip Syn Cýsare Karla/ Král Neapolitanšký a Englický/přigel o Manželkau swau do Brezele k Cýsari/terezž obeslaw wšedky Stawy dal gim spráwu o zdrawý swém nespůsobném/a žeby do Španělska odgeri minil. Pročej Synu swému wšedku spráwu poručil/terezž aby poslušný byli přjssně přikázal.

Při koncy Měsíce Září/narobil se Syn Augustowi Saskému Knížeti/genuž dáno gméno Magnus, a tomu byl Knížetem Henrych Kníže Brunsswegcké a Jan Frydrych Kníže Saské Zei Landtraběte Saského.

Téhož Roku Serdynand napomýnal šrze Legáty Knížata Římského/aby Království Wherstého retowati pomohli/ poněwadž minil Cýsar Terecký/sobě ge s Zemí Sedmibradskou podmaniti.

Šgeli se Knížata na Sném / a podlawhém rokowanj/při hřdli k tomu že ty Kraginy dobře byly opatřené.

Tolitež učinil Serdynand w Rakauských / a rozšassně odložiw a zanechaw Ministřůw gednanj onáboženstwj na Sném druhý/terezž měl držán býti w Řezně/o pomoe se s Rakussany a ginými Národy radil.

Léta Páně 1556. při počátku Měsíce Ledna/ w Zemí Saské / Missenské / a Cieské bylo hřymanj a hromobitj strassliwé / s nemalau škodau gmenowaných Kragin.

Měsíce pak Dnora Henrych Kníže Brunsswegcké / pogal sobě za Manželku Zioffigi Sestru Krále Zygmunda Augusta Polského/Dceru Zygmunda prwnjho/od Bony Kněžny Šfortzya splozenau.

Odšlawiw tehdáž od Kostela Swateho Římského Kníže Pruské Woztch/dyřil se wjry bludné Luterowé/genž s rozličnými sektami byla zničhaná/wjce a wjce do wěřsých a wěřsých bludůw postupuge.

Citwrtého dne Měsíce Března / wřázala se Kometá hrozná/genž přes Dwanácte dnj widjna byla. Kteréhožto tolitež času Biskup Kantwarský pro bludy své wřálen.

Téhož Roku w Alsacj w Měste řeceném Oberana pro hlad nesmýřný Cílowět gedem chudý zamordowaw neyprwé Dceru w Sedmi Letech/ potom sobě z Masfa gegjho učinil/aby hladem nevmřel. Týmž spůsobem zacházal s Synem w čtyřech letech/a s Druhým genž w Koljbee gessě byl/a Pršiw Marky své (poněwadž umřela) wjwati nemohl / přinucen gsa k tomu z welitého nedostatku wšech pokrmůw.

W ten čas položen byl w Řijmě Sném/na kterezž Serdynand pro mnohé nepřiležitosti a zanepráždněj w Czechách a Rakauských nemohl přigeti.

Protož Kníže Baworské Woztch w nebytnosti geho na místě Serdynanda wšedky plnau mocy řidil/a zwláště přirokowanj o Zemí Whersté.

Těbo Sedmibradská Kragina s dowolenjm Jana Wegwody/žadným gwaltem k tomu negsauc přinucená / gř se byla Turku poddala.

Dorčený Jan Wegwoda napomýnal Bassy Bosněnského aby sebraw Wogřko do Země Slowanské wrhl: při Měste Řeckém Šoffj/škody we-

D

litě

kte včinené / kdež sám Cýsar Turecký s Wogškem nesmýrným přigeti se strojil na Zymu / odkudžby hned z Jara k Wodni Wogsko wyprawiti mohli / a ty byli přičiny Sněmu dotčeného / aby Království Vhersté a jiné přiležící Kraginy byli lidem opatřene.

Neb již Turku newěřil / kterýž zdržew Posly geho a namluwio že w příměti vrozeném zůstati miní / Zámky na Pomezých opanowal.

A nyní k Segetu se strojil s hauffy Wogška nescíslného / a Vhrum strachu nabnal / že pomocy od Tárůw okolních žádati musyli.

Téhož Roku Wylým Sirstenbergier / Mistr Insfantský / přitáhl s Wogškem na Wylým Arcybiskupa Říšského / a dobyw Zámku Kokenhausen wzal ho do wězení wztádagie na něho nýkáté podezřený o zradě vlasti.

A powstala z toho různice znamenitá mezy Pány těch Kragin Zygmun-dem Augustem Králem Polským / a Albrechtem Knížetem Pruským.

A vpožogeni toho / wyslán Joachym Margrabě Brandeburské Elector y Jan Margrabě Brandeburské / kteří toliko to wyřídili / aby k takowému porownání se šgeli / Král Denemarstý / Elector Brandeburský / dwě Knížata Pomoršské / Kníže Juliaceusté / a Wessstiané z Lubeku : ale y ti odložili tu spráwu na Serdynanda a na Knížata Říšská.

Serdynand / ač Knížata Baworstá žádného neodešli / wyslal Wacslawa Wřesowce a Walentina Sewermanna / a Knížata Pomoršská / Henrycha de Walo / a Wawřince Doktora wyprawili aby ge w tom porownal.

Léta Páně 1557. při koncy Měsíce Čerwence / Edyž Sigismundus Augustus Král Polský weliké Wogsko měl přichystané / aby do Insfant wterhl přigeli gmenowaný Poslowé Serdynanda / a pokog včiniti / wstát tak že Sirstenbergier ponížiw se Polskému Králi / Biskupa do geho ležení odeslati musel.

Ten potom Sirstenbergier Mistr Insfantský na Gelině Léta 1560. dán w ruce Moskwanům šže zradu Zloděm w swých.

Umřela toho Roku Bona Králowna Polská Matka Krále Zygmunda Augusta / kteráž byla do Apulegí zanechawše děti w Království Polském s potlady mnohými wygela.

Léta Páně 1558. Měsíce Čerwence / Zámek w Insfantých řečený Drpt opanowal Jwan weliký Kněz Moskowský / šže dobrowolně poddaný zloděm / kdež byl zagat Herman Biskup a dowězený dán.

Toho Roku Dwadceátého čwrtého dne Měsíce Unora / korunowan Karel Cýsar w Bononij od Klementa Papeže toho gměna Sedmého / s slawností welikau / a wyslissw Poselstwu slawná Knížat Elektorůw / genž se do Frankfurtu šgeli / wzložil na Bratra swého Serdynanda Krále dufstogentstwu Cýsarsté / žádagíce aby Electores k tomu swau wůli dali. Což Edyž wyřčzeno / 13. dne Měsíce Března / rozgeli se Knížata do přibytkůw swých / a Karel Cýsar nedlauho po takowé správě žiw gsa / toho Roku šch swug dokonal / y atž Surius píše w tato slowa : Deniq; feliciter ex hac luce in lucem sempiternam migravit optimus, pijsimus, Princeps Carolus Quintus, cui parem per omnia. Imperatorem, multa saecula non viderūt.

Léta Páně 1559. Zigmund Augustus w Zemí Insfantsté Korunu swau rozššřowal / neb šelburk amnohé jiné Města a Zámky lidem swým osadil / kteréz genu dobrowolně poddal Rietler Bawstka.

Téhož Léta Dne Dwadceátého čwrtého Měsíce Unora / při šgezdě Knížat a a Pamw ze wššj Europy wykonán Cýsari Karlowi Pohřeb slawný s welikau žalostí.

Léta Páně 1560. druhého dne Měsíce Ledna / po smrti Pawla Papeže čwrtého / Angelus Medices z Medyolanu / wolen na Stolicy Papežstau.

Léta Páně 1561. Ryzané poddali se s jinými mnohými Zámky Králi Zygmondowi Augustowi / kterýž od toho času Gubernátora nad nimi ustanowil.

Téhož Roku w Pondělí po Swatým Martinu / Jakub Despot od Albrechta Lastého Poláka / (genž potom včinen Wegwodau Serackým) na šospodářstwu Walasté dosazen / ale Edyž byl zase od Lastého opuštěn / se mu wry nezdržel / zrazen gest od domácých Walachůw / a žiwot swug dokonat weliké šjdi a nauzy.

Léta Páně 1562. Gotard Retler wyhlášen od Zygmunda Augusta Krále Polského za Kníze Kurlandsté a Semigalsté. Kterýžto Král Roku druhého / čwrtý díl genž k Stolu ge náležel obcy darowal : což se dalo na Sněmu wolném w Petrkowě / genž byl zawřen dne Dwadceátého Března.

Dobyl tehdaž Jwan Jwanowie weliké Kníze Moskwansté / Zámek a Město nákladně opatřené / řečené Polock / a mnoho lidu Rytčstého do wězení wzal. Náležela dotčená Pewnost Litwanům a Králi Polskému.

Téhož Léta Mikuláš Wegwoda Wylenský Radjwil s Janem Chotkiewiczem Starostau Smuckým / 25. Tisícům Moskwanům porazyli.

Léta Páně 1563. Měsíce Března / na přediměstj Augustském Windelidém w Swateho Gufi takowá se wěe přihodila.

Mel gedem Tkadlec Dceru we Dwadceci letech od zlého Ducha poselau / s kterauž tak vtrutně Diabel zacházel / že Rodičowé pro welikau žalost ani na ni patřiti nemohli.

A poněwadž wry byli Luteransté / žádali s plácem za raddu Kněžj Confessi Augšpursté aby Dceři gegich pomocni byli.

A šello se gich nemálo / chtěce naboženstwu swým Diabelstwu wymj tati : Ale Pán powěditi ráčil / že Šfatan Šfatanasse zahrati nemůže.

A špatiwše že daremná gest gich práce / odesli od ní přilazugice Rodičům aby Dwečku opatrowali / že Pán Bůh to snadno od ní odnjti může / gest šliže a geho dopuštěním Šfatanasse w ni wessel.

W tom wstoupila k ni Mistr Mathausse přisejného Lékaře w Augšpurku pozůstala Dcera gménem Anna s Služebnicí swau Magdalenau s powinností Křestianské ginawššřewugice : a nemoha se dosti nadiwiti trápenj gegimu / s welikau těžkostí namluwila Rodice / aby poslali pro Šfimonu Doktora Píšem Swatých / Kněze Katolického / při šate Swateho Maurycyca.

A nelenowal se Doktor Šfimon přigiti / a Edyž šljško od Domu byl / wolala Dwečka hlasem welikým a strasliwým / aby geho k ni nepřipauššili.

Tu se gi ptala Anna gménovaná coby chtěla / ona odpowěděla že žijí / y podala gi Kofflit Wody šwěcené / kteréz Edyž se napila wzšhuru sebau hašela / a hmotem takowým že přislogjcy wyswědčowali / žeby nýkáu moc proti zlému Duchu w sobě Woda ta obsahowala.

Nicméně Dwečka žádným špůsobem se vpožogiti nemohla / pro moc Diabla / diwne šni nákladagjého / tak že pro wššawání a šmrád hrozný Muzj genž gi drželi / welice sobě šteyškati počnali.

A wššed do Swětnice Šfimon / a hned Dwečka zlořečiti hlasem strasliwým počala / a Jazykem ššředným hegbagie wolala / pušš nne Zloděgi Kněžstý / neb widjmi že mne chceš zamordowati.

Kněz pak Šfimon poručil aby gi pustili / a wida že hroznegi sebau metala /

trčícce je s Tělem y s Duffy w mocy Diabelské gest: z rozkázání jeho swázal gi Otce nohy Kučnickem/prage se stuhalyby měl zatáhnutí. Odpowěděl Kněz/není potřebi ztráha/ neč co Bůh swáže/ toho diábel nerozwáže.

Opět Dvěčka sředně trčícce na wšedky strany sebau házela syau welu/ tak že k těm čtyřem Mužům genž oželo nj pracowali/ gestě dwa přiswolanj byli/ a společně po třikráte I E S V S wolali.

Xmodlil se Doktor Ssimom/ a Duch zly zůřiwě a hněwivě sločedil/ trčícce na něho/ nepůgdu odcud Zloděgi Kněžíky nepůgdu: a Ssimon přikázowal mu wygiti řka/ přikázugie Sfatane aby wysšel.

Po malé chwili odpowěděl Sfatanaš/ musym tehdy wygiti.

Ta to Kněz/ In nomine I E S V, Regis glorie praecepit tibi. Opět řekl Duch zly/ aby mu dopustil zase wygiti: ale Kněz nedowolugie k tomu přikázowal aby hned s Dvěčkou wysšel. Xptal se opět hurauli čili dolem wygiti má: Přikázal Kněz Wotnemi/ a hned Dvěčka se položila do Lůžka na Tělo/ Jazyk černý a dlouhý z Úst wysřkowala/ yako by se dławiti chtěla: což trwalo zachwýli.

A w tom Oči odewřewse/ ruce k Těbi pozdwižla/ a Pánu Bohu y Knězi za dobrodinj děkowala neč giž byl Duch wysřetel.

Potom wyptáwal se gi/ zdaliž dokonale od Diabla wyswobozená gest/ kteráž prawila/ že z milosti Božské gest/ ale že spatřuge negatého s čerwenau hlavau/ Twaři hrozně a sřkaredě/ kterýž Jazyk wyplazuge/ a gi hroží.

Což slisse Doktor/ rozkázal aby poznamenagie se znamenim Swatého Kříže/ řikala Gejiso Nazaretský Král Židowský.

Což ućinwse powěděla/ že Edyž se Křížem Swatým znamená/ zmizuge od Oči gegich/ neč zase přicházy.

Protož z rozkázání Doktera Ssimona odřetla se Sfatanaš/ a poručiwse se Pánu Bohu/ Welobnan Swatost přigala/ a tak dokonce byla w zdrawena. Což se w prawdě stalo w Augspurge/ Léta wegsagmenowaného.

Těhož Roku Maximilián s dowolenj Cysáře Ferdynanda Otce geho/ w Presspurre s slawností welikau korunowan na Králowstwj Dheršké.

Léta Páně 1564. Měsíce Czermence/ na den Swatého Jakuba Apoštola/ umřel swatých obyčegůw a Křestianských Arcykňže Ferdynand Cysář Řijmský/ o kterémžby bylo mnoho psáti/ yak se snažil opotog wewšsedch swých Kraginách/ yak před Pohanskými autoky a wpady Křestiansy chránil/ yak o wyswobozenj těch genž w náboženstwj blaudili pečowal/ ale aby Kronyka tato welmi se nerozřřřřila nymj přestanu. Agistě w wěčné paměti trwati bude on y Bratr geho Karel Cysář Párý/ tak že žádný wět nepowstane kterýžby na gich slawné skutky mohl pozapomenauti/ kterézto činy ani Maximilián Syn staršší Ferdynanda nezmenil/ we wšsem následugie předky své/ hágie a ořřřřhagie wiry Swatě Katolické/ yakž se nymj přispisowánj Králowánj geho ozuámj.

Těhož Roku Lubecstj wedli Wálku s Králem Dennemaršským/ kteréhož wolili Léta minulého/ a to s welkau obau strán Mo-

dan. Kteréhožto tolikéž času w Krato-

wě se rozmohla rána Morowá/ ač

ne tak welmi yak ginych

časůw.

O panowání Maximiliána Cysáře/ Krále Řijmského/ Českého a Dherškého/ řc.

Kapitola XX.

DO pohřebu Cysáře Ferdynanda/ Cysář Maxi-
milián přigew do Králowstwj swých/ odewšsedch potog.
Oně a ućinwě za Pána přigat.

Owšsem sřtiasně počal Králowati Maximilián: neč sřstěstj proti nepříteli genu bylo po ruce/ a Spráwce Wogřta měl wycwičeně/ yakožto Lazara Sswendu/ genž byl w činech hrdinských zběhlý/ Wůry prawdiwě Katolické milownýk/ a w smyslnosti w wěcedch Wálečných sřřze Literný a wogenšké umění práwě dospělý.

Léta Páně 1565. Zyma powstala nad mýru twrdá/ od kteréz Winný.
Kmenowé a Dřijwý weliké pokáženo bylo.

Následowala gi Powodeň/ genž okolo Keynu a Dunage sřřody zdelala/
na Rolj y na Starwenj.

Wzniklo potom natazený gedowate od kterého lidé zhubla měli/ a wý-
ce gich hlad trpíce wespolek se mordowali.

W Liguř pak nedaletu od Ticee Města starožitého několik Wefnie
Prze náhle Země přewrčený se propadlo / tak že gich žádné znamený nepo-
zůstalo.

Těhož Roku umřel Pius quartus Biskup neyvyšší Římský/ kterýž wsta-
nowil Concilium Trydensté a welikaupilnosti a vžitkem lidu Křesťanského
ho/ Měsíce Prašence.

Po něm wolen na Stolicy Papežšau / dne Sedmého Měsíce Ledna/
Michael Gifelenus Kardinál Alexandrynský / Řeholý Swatého Domi-
nyka/ a gmenowan Pius Quintus/ což se stalo Léta 1566.

Zagatá tehdáž na Moři weliká Lodij gednoho Mořského Laupejn-
ka / na kteréz bylo Wmidesáte zagatých Křesťanůw / kterých přes Deset let
při gmenowaném Sijšfowným Mordýči vkrutenstwow náramně snášeli:
ty přigal Biskup neyvyšší lastawé / a gednoho každého z nich podle Sta-
wu a condicy geho/ Oděwem a Penězy obdarowal.

Léta wegsgmenowaného Cýsař Maximilián toho gména druhý/ zwé-
dow že Turecký Cýsař, Vhersté Kralowstwow s vkolnými Kraginami/ s we-
likau sýlau Wogenšau opanowati se strogý / radil se oto s Knížaty Ří-
šými w Augustě / yatkymby spůsobem tomu auhlawnému Křesťanské-
ho gména nepříteli / odpřáno býti mohlo.

Protož shromážděno Wegsko nemalé gýzdnych y pěšých/ kteréz k res-
tutku Kralowstwow Vherstého mělo býti wyslané.

Zatím Soliman wryhl do Kralowstwow Vherstého s lidem swým/ a při-
hlížiti se minil k Segetu/ kterýž na Ponězý Siewanškém ležý / na myšle
od přirozený dobře opatřeném a pewném/ že wšech stran Bahništěmi oto-
čeném / kteréhožto Města s Zámkem yat Pohané dostali / nyní oznamo-
wati se bude.

Witulašo Zrabě z Serynu pro hrdinské spráwy a wěrnost Krali swému
zachowanu wčné pamatky a sláwy hoden/ zwédow o přigeti Tureckém/
dne Patnáctého Měsíce Czerwna/ strogil se k odporowání. Ležel zagisté
Turek nedaletu od Sarganu s Wogskem/ kteréz dvě myšle na dyl obsahlo/
a rozdělau Most u Waradyna k Segetu pospýchal.

Tu opět Sspehč oznámil z Města přitostelům / že sám Soliman při-
Wogsku gest/ dne 17. Czerwna / že se hnulo k Rzece Dráwě/ času pak noč-
ního je pod Zámkem Syklaussy odpočívá.

A wyprawil Zrabě Witulašo Kasspara Alapiána/ Witulašše Kotáka/
Petra Batsaliza / a giné Heytmány s Tyscem lidu pěšého/ a spěti Sry-
gýzdného/ poraučegie aby štěstý potuřyli / a na Pohany řdnatě s Boží po-
mocí vdeřili.

Gestližebý pak gich wyhledati nemohli/ aby k Městu Syklaussy přistau-
pili/ a ge wyplundrugiee spálili.

Ti wygeli s Segetu wesele/ a přibližugie se k Syklaussy / wyslali Sto-
gýzdných a dvě Stě pěšých/ aby ohlídnauce řdyž Turcy na Lukách a ro-
winách s Konj sedati budau/ wětšému hauffu napospěch dali znáti.

Turcy pak s Mechemtem Bekem leželi v Syklaussy / kterýžto neywyš-
ší Heytman Polný poručený měl od Cýsaře Pohanského/ aby yakožto před-
chůdce Wogška následugýého/ přes Rjektu Dráwu se přeplawil/ a w Kra-
gi přitostelškém aby dotud očekáwal/ dokawadžby o giném poručený Cý-

sařském

sařském nezweděl/ a Wogsko Cýsařské dokawadžbo s geho lidem se nespole-
čilo. O tom zwédow lid Zraběte s Serynu šrze ty wyslané sspehče při-
táhl k Syklaussy/ obořiwše se s křikem na hauffy Pohanské ge porazylil z
kterých mnozý wehnáný do Bahniště y s Konjimi w nich wvázli/ a mnozý
téměř nazý z wřikli.

Heytman Wogška toho/ kteréhož Bekem gmenugý/ raněný w rěmž blu-
bodem Bahnu zahynul/ Syn geho s třimi znamenitěgšými Turky zagat-
gša do Křesťanských rukau přišel.

Kořist znamenitau dostali Křesťané od Zlata/ Strěbra/ Konj/ Wel-
blaudůw a Mězkůw množstwow: a šest Wozůw nasspihowaných wčemi dra-
hými/ při kterýchž byli dwa Praporce Czerwene barwy / na kterýchž Ocas
barewný wisel / s Strěbrným Jablkem/ a s mnohými potřebami Wogen-
škými do Segetu se dowezli.

Druhého dne Měsíce Czerwence/ přeplawil se přes Dunag k Ottowu
Mustaffa Basse Bosněnský se wšým lidem Kraginy Bosněnského/ a Basse So-
kolowický a Basse Karambeio který se položili v Syklausse pod hardanagem

Sedmého dne zwěstowal Sspehč od Bělehradu dolegšého/ z Wogška
Tureckého / že přitáhl giný lid Pohanský k Syklaussy/ a Lodij se se wihnan
proti Rzece Dráwě/ aby přes ni Most wdeřán býti mohl/ a Most přes Dunag
wčiněný je zase gest obořen.

Haszambek je šrze Posla oznámil Cýsaři aneb Čzauša/ že žádným spůso-
bem pro prudkost Rjeky Dráwy Mostu dokonati nemohau.

Ta to s odpovědij wyslan zase Čzauš / že přikazuje Cýsař aby začatý
Most spravili.

Pakliby přigedauce gináče býti spatřil / že Haszambeka hned poručil
Oběsiti.

A pospýchyl Haszambek z Bázni a strachem welikým k Dráwě/ kdež ř-
wý a Lodij dostatek nawozyti rozkázal/ a nágenině y Wogáky šwe/ kte-
réhožkoli stawu k tomu přinucowal/ aby k wdeřáný Mostu dopomáhali.

Protož šrze pilnost a starost Haszambeka genž we dne y w noc y ř dñlu
přihlidal/ sprawen gest Most na myšli wzdeřil přes hlubiny a Bahniště Rje-
ky w desýti dnech a w desýti nocch.

Dwacátého dne Czerwence / Basse Bosněnský a Karambey/ hnuli se s
lidem wálečným od Syklausse k Městům přitostelškým/ a dawše Basse-
ti Budinskému pomoc/ pustili se k Bělehradu hořegšým.

Za nimi pospýchyl s lidem wybraným a neypředněgšým / s Krage přit-
ostelškého Haszambek/ a obywatelé odgedem swým náramně zarmautil.

Těhož dne přes Most dokonany neyprwé se přeprawil z Tatolie Begler-
bek/ a za nim Akaybasse a Wrumlibeglerbek / to gest neyvyšší sprawce
Polný/ a Kragin těch genž za Mostem Aegeum na východ Slunce blížje k
Křesťanům ležý.

Ti wywedše lid Wogenšky na rowiny u Mohače Stany rozbili a Cý-
saře očekáwali/ genž w krátkém čase s množstwow welikém Wogška Ture-
ckého přitáhl/ kdež mage raddu o předsewzetý Wálečném/ očekáwal dok-
wadž se wšedla Wogška Pohánůw ze wšech stran nespěgela.

Prwního dne Měsíce Srpna/ odtrhlo od Mohače Wogsko Pohanské s
Cýsařem swým / genž přigew k Syklaussy/ Orosłana Budinského pro něga-
te pro winěný štiti rozkázal.

Páteho pak dne přibližilo se Wogsko k Segetu/ a v Swatého Wawřina-
ce Stany šwe šyroce rozkladlo.

V úř

Zatím

Jatim Mikuláš zhrabě z Serynu lid svůj gýzdný a pěstý náležitě zhlédil a snášený wšeho protiwenstwj Tureckého: Poněwadž gýztróm koneseně spráwy o přigezdu Cýsaře Pohanského / Wogsto geho očima swýma mohl spatřiti.

Powolal tehdy k sobě na Zámek Rytířů a Měšťanů/anobř y wšech gýzdných y pěstých Zoldněřů/a rozkázaw Brány wzawřati/ stoge v prostřed gich řeč k nim učinil wyprawugýce moc Pohanskau a moc Božstau/ w kterauž auffagýce sýla Turecká žeby snadno potřená býti mohla / zwola sše řdyž k tomu ať Srdce nelekawému Modlitba sřdečná žádagýce pomocy Nebeské přistaupí.

Přitom napomínal wšech k swornosti a wěrnosti / aby tak Pohanským hauffům wdatně odpřati byli hotowí/ yabytoli dlaný čas Pán Bůh ráščil ge zawřeně a obklýčeně mýti / a neywjce swornost schwalugic/ Srdce wšsem přidawal wdatneho/ kterauž gmenuge býti quovis muro firmius munimentum Antistenes.

Protož k lepšjmu wyrozumění swornosti a wěrnosti své k Wrchnosti/ žádal wšech aby učiníce záwazek a přísahu Pánu Bohu Wrchnosti a Krágině té staloť a wěrnost dokonau sřbili / kteraužto přísahu sám začal w tyto slowa:

Já Mikuláš zhrabě z Serynu/sřbugi předně Pánu Bohu wšsemohúcýmu / Wýru a staloť neporuffytedlnau / a geho milosti Cýsařské/yatožto své Wrchnosti/y této mé Wlasti wěrnost a hágený potawádž co žiwota mého pozůstawati bude/tolikež y wami hrđinským Wogatkům nyný wespolet shromážďeným / že wás nigatž neopausťege s wami žiw gsa y mrteu zlé y dobré trpěti chcy / podle sřstěstj y neschťstj na mne y na wás připaděho.

Toho mi dopomáhę Bůh Otce/ Syn/ y Duch Swatý/Bůh w Trogicý gediny/ Amen.

Po wykonání takowého záwazku/napomínal wšech k těmž řka: Wy ný y wy w přjaze mne následugte / a zdwyhnauce dwa Prsty / a Boha za Swědka wezmance/ po Pýsari záwazek w tato slowa hlasýte řkeyte.

(Pakliby řdo powstal proti tomu / a rozkázánj nasřeho neplnil/ten yaťtožto Zrádce s prostředku nás wywržen bude a k Práwu přjné poddán.)

Op Rytíři/ Měšťané/gýzdný y pěstý/a Wogacy zold magýcy od Gého milosti Cýsařské/ přisaháme a sřbugeme na před Pánu Bohu wšsemohúcýmu/potomně nassý Křestianě Wrchnosti/a této Zemi Slowanské/a Pánu nassému Mikulášowu zhraběti z Serynu wěrnost/ poddanost/ a poslusenstwj/ w kterémž wstawicně stogýce/ s Panem nassým w sřstěstj y w neschťstj/w žiwotě y w smrti/w swobodě y w zagetj trwati/a při něm žinu žile stati připowjďáme.

Potom oznamowal wšsem / gestližeby na něho Smrt Pán Bůh yakým kolio spůsobem dopustiti ráčil/že ustanowil za neywyřšjého Spráwcey Kaspára Alapiana přjtele swého skuffeného / a w Rytířských činech dospělého/ kteréhožto wůli a přikázánj aby wyplniowali s pilností.

Dále těch nežiwiti přjše poraučel / genžby proti rozkazu Spráwcůw swých powstawali/a nimi se spravowati nechťeli.

Kdožby list Turecký přigal/ aby za Zrádcey wyhlássen byl/a kdožby wyřřčelený anež w gisté mýsto položený nalezl / ten aby Zeytmanowi swému gey odewzdal / a Zeytman gey hned do Whně aby wwrhl.

A poně

A poněwadž od Zeytmanůw gednomu každemu mýsto k Wartowánj ať Bráněw wyměřeno bude. Kdoby koli z něho bez opowědj a odpustěnj spráwce swého vřel/ bezewřeho wysřissenj saudného a bezewřj mi lošti oběřen bud. Těs od Manželeť a Mateť Pokrm a Tápog bude mocy býti dodawán.

Gestližeby pak který Manželt y neměl/ ani toho giného známého/romu w Ruchyni gýdlo strogeno bude/ kterýmž časů přjhodného a hodiny gisté opatřen bude / a na každý den Wýna Žedjkt Wydenský s Chlebem Octem a Solj.

Kterjby pak netrpěliwýgřšj byli/ ty že Mantau a Swinským Masem opatřenj budau.

Dwa postjženj w tegné raddě a w sřeptánj/ obadwa nechť gsa k Sřybenicy odsauzenj: Otakowém Towaryřstwu řdožby wědel a Wrchnosti neoznánil / týmž spůsobem pokutowán bud.

Tapossledy řdoby wtradi třebas gedu žaljť / k těmž Práwu odsauzen bude.

A pro wěřšj strach Sřybenicy na Wrchu Segetském dal wysřawěti.

Poručeno potom obywatelům Města wěřšjho/aby wěcy své wynesli a předměstj zapálili.

Tolikež učinili byđlegýcy w Městě Trowém kterj aby před Městj Dřjwým tolito a Ploty obraženě tím spjřšegj shorčelo / Slánu s Krowůw sřjmalí / a do Domůw snářřeli.

Shromáždil se tehdy lid na Zámek Segetský a Bassy / kteréhož nřca wjce bylo přes 2300. krom Žen s Dětami / a tak Sřturnůw Tureckých očekawali.

W tom přibřizowali se k Segeru bljže a bljže hauffy Pohanské: Přitáhl neyprwě Wrumlibeglerbek s Bassetem Atanským / genž při sobě měli Turkůw Dewadesáte Tisýc / a za nimi Sto Tisýc Wogsta Cýsařského / a hned s nassými od wýchodu Slunce až do Poledne mezy Zahradami sřřmiclowali. Těs gýz Wrumlibeglerbek s Bassetem Atanským u Symle chowa byli nedaletu od Winic Segetských.

Pátého dne Měřce Sřpna lid Wrumlibeglerbeka a Bassete Atanského mýsto své Cýsari následugýcýmu postanpili/a geho Stany rozbili.

Dne sřstěho Cýsar opanowaw s lidem swým Wrch při Winicích Segetských sřlně se ze wšech stran zassancowal.

Wogsto pak genž ho předcházelo s walem se k Segeru paussřelo/ a gey tak žhusta oblehlo/že Stan Stanu se dotýkal/ a žádný do Zámku wchazeti pro weliké množstwj nepřátel/ ani wen vycházeti nemohl.

Těhož dne při Bassách Bitwa byla wřrutná až do nocy.

A řdyž Slunce zapadlo/Cýsar Turecký ze wšech Kusůw a Ruznic Sřřelbu wypustiti rozkázal.

Těs y Jantčati/ kterěz Cýsar pro sřraž žiwota swého chowá zřwých Rucnic sřřřleli.

Od čehož possel hřmot a hluk hrozný a sřassliwý/ kterjž nřkolik mýl od Segeru mohl býti sřřřan.

Sřřřřlo/ potom hlasem welikým wšedho Wogsto Turecké po třřřřte/ žalach / což se wykláďa Bože. Wolali tolizež Křestianě w Segeru třřřřřte IESVS, smřlůg se nad námi.

Sedmeho

Sedmého dne Srpna / Turcy Rossé naplněné prsti k Novému Městu předsedali / a zassancowawše se za nimi k Bassám při Nové Bráně / z Del a Ružnic vstawičt střelili.

Alle ze Střelba na ně s Segetu zhusťla / nic takového nedowedli.

Protož přiskočili na pomoc Janyčari k Přikopům / a zmužile se pteřka li: neb gich mnoho zabynulo / a z nassých toliko geden.

Tehož dne Zrabě z Serynu / rozkázal Sstřpy a Plozy Zahradnj woffedy poděgnati / a Brány Měst Pstija Dřiwjm zametané lépegi opatřiti a vzar mytati.

Turcy pak naplniwše Waly násep čimli: Kdež Janyčari bogugje Dr nem hlavy přikřýwali / aby před Střelbau Křestianstau byli bezpečnjši.

Osmého dne / hned na vřwjte Turcy k Zdem Města Nového z Del střile řizali / což y Janyčari wykonáwali ze třj stran.

Času pak nočního Aliportuk Přikop weliký poručil zametati / a Bassu petwau pod Novým Zámkem bžko od Zahrady Zraběte z Serynu práw w nad močidlem a Bahništi wystawěti a na nj Dela rozstawěti.

Cožtož vřjel Zrabě s Serynu / an mnoho swých od Střelby z té Bassy hyne / kázal Nové Město do Gruntu spáliti a starého hágiti.

Desátého dne ze třj stran Turcy na Staré Město Střelbu pauštili / a Janyčari Zráz sprawiwše / Pstija Waly ohrazenau / Dela k Městu spále němu přitáhli z kterýchž Zdi Města starého syne otlaukali.

Tehož dne s poručenj Aliportuka Pohane Bahništi Rumem zasypá wali / čimce přes ně Měst přikřýti Trámy kteréz na Hlawách nesli / aby se blžjegj k Zámku přissancowati mohli.

Protož wřjdni rozdělánj Mostu rychle a skutečně pospichali / neb žádně ho bez práce nezanechali: některj Dřiwj a chrásti snasseli / některj Welblau dům a Mězkům Rum nakládali / a některj Lesy podřjnali kteréz při gedné straně Segetu leželi.

Po doronanj takového Mostu / genž se téměř k Zdem wztahowal / spras witi divné Pawězy s Rožj newydelánjch / kteréz drobnuu Zemi wyepali: tterymž zakřýti gšauce Přikopy rozdělali / a Střelbu k Zdem vřawičt pauštili / tak že nassým na nich nebylo nicžné setrwati.

Dewatenáctého dne / to gest w Pondělj před Swatým Bartholomégem dobyto Město Staré a Křestianůw mnoho pomordowáno / poněwadž se zmužile bránili moey Pohanské: Mězy zabitym tito byli neypřednjšj / Martin Bosnat / Petr Bortus / Blažeg Dyak / Gřjst Mathyáš a Matěg Sfelysfudy genž byl prostřelený / a gúných mnoho Zeytmanůw tterj Pohaniim odeptiti nemohli.

Zrabě pak z Serynu o welikém hoři a zámurku gsa postawený s pozů stalým Wogaty na Zámku se zawěel.

Dwadcátého dne Srpna / střleno k Zámku Segetským ze čtyř stran / a k ténuž dwě cesty z Rumu wčinně / neb tehodž Přikopy a Bahništi škro wyschli pro nečasté prstj.

Dwadcátého čtvrtého dne / ten Pondělj po Swatým Bartholomégi / Pohane po Mostu a cestách dorčených z náspu Aliportuka wčinnili prawnj Ssturm k Zámku / a ten stratili: Kdež gich mnoho pobito od Křestianůw / a dwa Praporce do Zámku wzatě.

Leželo zbitych pod Zdmj plno / mezy tterymž Basse Amiserstj / gsa pro střelenj.

A dobýwali potom Zámku dolegšjho moeně ze třj stran / z Zaffer

deya

deya a z dwau Bass sstěrychj gedna v Brány a druha wedie Zory byla wyslawena.

Druhého dne Zájč ac minili Zámek Janyčari zlešti / wřat z mēmce au mysl času nočního weliký Wal při Zore podkopawali / pracugje okolo něho tři dni s snaznau pilnosti a prácy / tak že Janyčari mohli dosahnauti ohra dy wnitřnj a k gúnym přigřiti / do toho potom nanegli Dřiwj suchého Pr ten slámy a Prachu množstwj.

Pátého dne na vřwjte zapálená Bassa Zámku hořegšjho / kteráz od wětru Polednjho wjce a wjce se zapa lowala / tak že oheň y do Zámku pro niel popáliw Trámy Dřiwj narownaného / kteréz k wopradowánj Bassy bylo přichystané / ano gij y Maršstale Pana Zraběte s gúnym stawenjm Zámku hořegšjho zachwátil.

W čas takového Ohně / zasazené byli Dela Pohanská w čtyřech mřstech z kterýchž bezpřestánj střleno k Zámku a Janyčari Bassě v samé Brány welikau špodu čimli: gúnj pak šturmwali / k Bassě řecené Duktow / a k Zámku wprtem se walili: při hágenj té Bassy sám Zrabě z Serynu byl / a Turkům zmužile s Wogaty swými odpřragic / ge po dwakrátě z Zámku wypudil / přičemž Jana z Nowákwic stratil.

Alle wida že se Oheň nad mřru rozmáhá a k Prachu tterehož weliké množstwj na Zámku bylo / přibližuge / a gij hauffu Turkůw několik w Zám tu yblo / nemoha se dele brániti / wřaupil do Zámku dolegšjho s Wogaty pozůstalým / a Brány poručil wzawřrati / neb gij byli w aužtosti weliké pos staweny / poněwadž gij nepřitel w Zámku byl / a Křestianůw mnoho zbil / ačkoli y Pohaniim nemalý počet zabynul.

O Ženy zagatě a Dřjky hadrowánj bylo mezy Turky.

Poručil potom Zrabě Zeytmanim / aby wřemi mřsta k stánj a wartos wánj wřazali / neb Zdi dolegšjho Zámku se Zdmj hořegšjho yako spogee ny byli / tak že se snadno z hořegšjho do dolegšjho zběhnauti mohlo / tter yž gsa postawený yako w Ohle hořegšjho Zámku žádných Šklepůw ne měl krom některého Potoge Pana Zraběte / a Domůw několik w kterýchž Prach chowán byl střelba a špaje / yako Mautka / Owe s / Sečmen / Swinské Maso / Wjna Paděšate Sudůw / Oeta Tri Sta Sudůw / ič. což wřseko pro prudkosti Ohně shořelo / tak že ani Křestianim ani Pohaniim k posjtku nepřišlo.

Dostali Turcy wřsech Del kteréz na wyřšjnm Zámku byli / a gich vřjwa li / dořawadž y dolegšjho neopanowali / na němž toliko dwa Mřzdyče s čtrnácti Ručnicemi byli.

Špaje tolikéz gednomi Třjce Krcůw Mauty pozůstalo: tteranz Pan Zrabě z Dworůw swých Třarkowanstjch přiweti byl dal.

Pročez nastal nedostatek Chleba anápoge weliký / množy hladem a řjž nj měli / zwlášť Žiny s Dřjtkami. A gij Oheň na Zámku hořegšjho od Turkůw škro zhassen býti aemohl / z kterehož Turcy Praporce wywřřili / odpocřwagje dwa dni / yako we Čjwrtet n w Pátek.

A Křestiane gšauce w Zámku menšjmi raditi sobě nemohli / neb ani k Pohaniim / ani Pohane k nim přřřupu mřti dobrého nemohli.

Wřat Sedmého dne Zájč ráno Pohane wřhli Oheň do Potoge Pana Zraběte při dolegšjnm Zámku / a wdeřiwše lermo w Zubny a Trauby / lid pšřj wřseket k šturmu hnali / kterehož takové bylo množstwj při Zámku obleženém / že Křestiane Luk / Wod ani Stromůw spatřiti nemohli.

A w tom Zámek dolegšjho hořel ze wřsech stran / poněwadž Křestiane w

malem

malém počtu gsaunce newěděl čeho se prvé vgti / zdalíž Oheň hasiti/čili nepřítel odezdi odhániti.

Wida Mituláše hrabě s Serynu / že w tom Zámku zůstati nelze / rozkázal Frankowi Serentowi Komorníku svému Sukni Atsamitowau / a jiné Raicho Hedbáwné přinesti / takto k přístogým Wogátům promluvil: Nepotřebuji nyní Oděwu těžkého / ale lehkého / abych w něm bez překážky a tře / Rytěšty se brániti mohl.

A opět poručil sobě dáti Klabauk černý Hedbáwný s Záponau Zlatau a Perim Čapátkovým / kteréhož při Swadbě obyčejně vjwal / a roztrhau Sukni dotčenau / Sto Dukátů / mezy kterýmiž žádný nebyl / rázu Tureckého / w ni wložití kazal / řka: Aby snad Pohané nečekli svolácejíce mne / že žádné křižáky při mně nenalezli: a wzaw Kljče od Komorníka / kterých každé noxy při sobě nıwau / přiložil get Zlatým / a řekl: Gistě tomu wíte / do káwadž ruce mé / tınito Mečem / (okazugie na ten kterýž Komorník držel) budau moci wiádnauti / žádný toho odemne neodegme: ale po smrti mé kterému koli z nepřátelůw se dostane / ten nechť toho vjwe. Těb gsem se zawázal Bohu / že se nedopustím Pohanům giti a na diwadla po Wogstuwoditi.

W tom obledawagie Ruku swau / popadl Meč gedem ze čtyř Otce swého / řka: Tatoi gest Zbraň má / a kterauž gsem cti a chwali dosáhl / a nyní s tauž cožolu Pan Bůh na mne dopustiti ráčů státně sněsu.

To mluwice bral se s Pokoge swého / mage za sebou Pawězu a w ruce Meč: neš žádnau ginau zbraný se zanepřazdniti nechť / ale poraučegie se Panu Bohu z Segetu vgti neminil / než zstá / au myslil wšelike protiweni swou strpěti.

A wessaw na plac Zámku / nassel gůzdný y pěšý pohotowě / genž s doby-
týma Meči nepřítel očekáwali.

Zatím Zámeč dohorčwal / a žádným spůsobem Oheň nemohl býti zhas-
šen.

Od čehož powstal dým hustý naramně / tak že Křesťanům dále w Zámku zůstati možné nebylo.

Protož hrabě z Serynu zsytkowaw lid k Bráně takto k Wogátům swým mluvil: Teymilegšý Bratři a Bogowňcy hrdinští / sami to očíte spas-
třugete / že nepřítel náš wíce ohněm nežli branným Mečem nad námi swytězuge. Ale poněwadž to Boží dopustění gest pro nepravosti nasse / nelze než takowau pokutu sněsti trpěliwě a wdatně.

Poněwadž pak zawázauj gšine wespolek / abychom po spolu žiwí aneb mrtwí zůstali / (což až do toho času splněno) nebylaby wěc chwalitebna přisfaze své zadošti newčiniti.

Protož když nás oheň ze wšech stran obkličuge / když nás již malý počet gest / když pro nedostatek potrawy olgžing nassý mrau / kterakž na to nesh-
wýma očima patřiti můžeme: a mimo to wšedko / zdalíž zde shofeti chceme Teowšsem / ale wyrazme se z Zámku wen danššánliwě / a portagie se s nez-
přítelům / s nim possermielugeme: neš gestliše státně zemřeme / w Těbi na wěky wěkůw nepochybne žiwí budeme: Pakli při žiwotě zůstaneme / w
pravdě sláwy a chwali nemalé dosáhneme. Elyhle na špěcy stogie před-
chůdcem wassým budu / abyšste wědělí toho následowati máte / a poznali že
Srdce mé do Smrti wás opustiti nechce.

Tu poručil před sebou rozwinauti a něsti Praporec Čyřský Wawřincow-
wi Juranicowi / a Brány Zámku odewřiti.

Stál

Stál pak w Brány Moždňí Broky železnými nabitý / kterýž vystřelen gest
s dymem velikým.

W tom hrabě z Serynu zwolaw třikráte IESVS, z Brány vprtem z doby-
rau Sřawli vystočil / a lid geho za nim / genž se portál s Turky na Mostě
a zmuzilau s nimi bitwu swedl. Ale po dlanbém Bogowánj padl s Ro-
ně Mituláše hrabě / gsa od Janyčarůw na třech místech prostřelen.

S čehož Turcy weselý gsaunce křičeli / Halay / Halay / Halay / a Křesťané
do Zámku wstaukali / kterých Turcy s žiwostí stghali / a hrnauce se walem
za nimi do Zámku / wšedý Mečem zbili / krom těch zagatých / genž Klob-
bauty Turecké s Pintami na hlawách postawené měli.

Janyčari o kterého se Wězně / buďto Muže aneb Ženy / srownati nemo-
hli / hned ho na drobné kusy Sřawlemi rozřekli.

W Placu Zámku leželi Křesťanůw welké hromady / že wcházegíce do
Zámku po zabitych šlapati museli. Mezy Wali Zámku dolegššých k-
we se mohlo nabrati jako Wody.

Když Turcy Zámky obadwa opanowali / Oheň kterýmiž gestě Zámeč
dolegššý hořel / dostal se do Prachu w Wězi negaké při Zemi / kterauž z grun-
tu wyrátul / od čehož zabynulo Turkům Tři Tisíce / kteří od Kamenů a
Děwů / sem y tam litagčého byli pobiti. Pročež křik byl we wšsem wog-
ššě placjých Otcůw / Synůw Bratřůw /c.

Janyčarský Heytman Panu hraběti z Serynu hlauw stial / a gi Ture-
ckému Čyřáři odeslal / newěda žeby již byl scepeněl.

Těb Mehmet Basse chýte tagil Smrt Solimana / že ani giný Bassata
ani Betowé ani Janyčari o smrti Pána swého newědělí / kterýž byl čwrtě-
ho dne Žářj w prwný hodinu po obědých w Syklause nřgli od Segetu
zdechl.

Což aby w skrytější tegnosti bylo / dotčený Mehmet Doktor Čyřské-
ho zamordowal / a nieměně yakoby Čyřáři byl / rozkázal každého dne
Bubnowati / Traubiti a na gina Instrumenta hráti / nýbrž y gůdlo přistro-
gené na geho Stůl nosyti.

Času toho když Soliman umřel / strhla se bawka od Wětru weliká /
kteráž Čyřské Stany a Bassy Sokolowského moci přewracela / a Seno /
Slámu z Wogstka do Powětří roznesla.

Druhý Den byl při téhož Smrti / že Dunag pod Městem Tulnau tak
kalný byl sám od sebe / že se za tři dni newčistil / aniž k pohodlý negakému
byl / y až sami Pohané a Měšťané Tulnansští oznamowali.

Osmého dne Žářj / hlauw Pána hraběte s ginými hlauwami Wogátůw
Segetských na Kůl wysotý wstrčena / a postawena od Stanu Čyřského
coby mohl Kamenem dohoditi. Při nich byli Praporce Segetští špi-
cemi dolůw obrácený a do Zemi wstrčený.

Dáwano za každau hlauw Wogáka Segetského Deset Dukátůw od
Mehmeta Beka / náměška Solimanowého. Za celý den Turcy k tomu
diwadlu chodili.

Dewátého dne Mehmet Bek Basse Sokolowický hlauw Pána hrabě-
te Mustaffowi Basseti Budinskému bratru swému odeslal / kterauž on oba-
liw w Raicho pěkně / po dwau Sedlácých do Kábu mezy Wogstka Mari-
miliána Čyřáře dodal / odkudž strže Balthazara Batšana o welikau žalosti
na Třakaturnow odnesena / a tu w Kláštere Swatě Heleny w hrobě klen-
tém při Kateřině prwný Manželce své z Rodu Frankensspanského / a we-
dlé Dcery a dwau Synůw geho pochowan.

W

Zabynul

Zahynul dotčený Mikuláš Zrabě z Serynu (hodný slávy a pověstí věčné) sedmého dne Měsíce Zářij (jakž Wegsse psáno) Léta Páně 1566. žil byl let 48.

Turku pod Segetem padlo Osmačte Tisíc / Janyčarů Sedm Tisíc a giných mnoho / Muzů vdatných a neypředněsých / jakožto Basse Miserský / Basse Alportok / Basse Kapnel to gest neyvyššíj Cysařský Komorník a Basse Haznadar / což se wykládá / Důchodů Cysařských Rentmistr / a rožmu Beků množství / kteří při střelně od Segetské byli zachováni.

Nápis na Grobě Pana Zraběte z Serynu / byl takový.

Swěcenému Pánu / Panu Mikulášovi Zraběti z Serynu / Torquata slavného po Sestře Wuktu / od Cysaře Karla Pátého na Rytířstvo Pasowanému / a po odtráhu Turků od Wgdně / w mladém věku a začátcích Rytířských činů jeho Ronem Ladrowaném s ginan od Zlata připraven pro mnohé Rytířské činy darowanému : Poronně při Budjnu a Peřtu w Státnosti Ruffenému a wysoce schwalenému Charwatštemu / Dalmatštemu a Slovanskému Heytmanu aneb Mistrův hycjnu w Království Vherškém / přednjmu Správcy Krage Travešské / neyvyššímu Heytmanu Wogška gich milosti Cysaře Ferdynanda a Maximiliana druhého / z druhé strany Dunage / kterýž mu mo gine částě nepřatel porážky / y samého Solimana mechu wšeho Swěta k smrti / a wogšto gebo k nemalé záhubě přivedl / a naposledy s Wogaty swými při obhagowanj Segetu slavně a statečně život svůj skon / Wůdce w správách wálečných neyzznuzilejšímu a neyspráwnějším / a dobrodince wšeho Křesťanstwa / gebo Wlast nula / tento Pohřeb k věčné památce zřítawila.

Vera laus verae virtuti debetur.

Author ad tumulum.

Přijmi tu čest ode mne o smrtedlné Tělo /
Genž gý po nešmrtedlnosti wždycky dychtělo.
Objraže se s crností / od kteréžs z twé mladosti /
Wychowáno / žil do smrti s ný tež y na wysosti.

Qui per virtutem perit non interit.

Eidem Nicolao Comiti a Serin Epicedium.

Thomae Mitis,

Nicolcos Serini Comes, Illyrijq; Toparcha,
Et patriæ vindex cum patria moritur.
Si tamen is moritur quem vulgat Olympica virtus,
Morsq; immortalem liberat interitu.
Attrivit vivus Solymanni Caesaris agmen
Quando Segetæ foverat arcis opus.
Christiadæ Herois caput haud pariantur inultum
Mens licet Empyreos incolet alma sinus:

Aliud

Aliud Rapháelis Sobihardi.

O Prelustra Caput, quod Turcica vulserat Harpe
In patrio, Patriæ gemma, quiesce sinu.
Te quanquam in pali foedarit robore Mehmet
At non Virtutis præmi a parta tulit.
Atlanti notum, fama cum perpete vives,
Immotus donec stabit Atlantos apex.

Těhož Roku w Polské Sněh napadl veliký w Lubelském Wegwod-
ství dne Dwanáctého Dubna / ale škod žádných nezdelal.

Léta Páně 1567. Rytíř Zlateho Kauna / tak jakž Král Katolický po-
žádal / přisahu učinil že chť zachowati stále Swatau Wjru Rijnškau / a
poslussenství wšeligať Králi Šysspanskému.

Těhož Roku / Ericus čtrnáctý toho gmená Král Šwedský s šesti Ti-
sícylidu svého / porazen nedaleko od Rewle od Wogška Krále Polského
nad kterým byl neyvyšším Mikuláš Talwos Kastelán Smucký z toho
neštěstj upadl Ericus w zauffanj / a tyranský zacházel s Poddanými jako-
by rozumu zbyl.

Pročej spiknutí Poddaných wšech / Království mu odnato od Bra-
tra / a dán do Wizen s Manželtau swau Krále Šygmunda Augusta Pol-
ského / Sestrou.

Léta Páně 1568. Štiastně se wedlo Polákům proti nepřatelům: neb Mě-
síce Rjžgna Roman Augustus Dle Zámek perwý Moskewskému Janowi
odnial / tolikéž y Tatary pod Očalowem porazyl.

Těhož Roku Král Frantský Frydrych / pro zachowanj Wjry Katholické
w Království swém učinil Dekret aby Ministrové hugantů z Kralow-
ství jeho wysli / a druhým Dekretem Aurady Kacýřů odgal. přčina
tudy se dala / že w Těmcích w Zemi Englické / šrže ně věnč Kalwino-
wo / bylo rozmnoženo.

Těhož Roku Maximilián / Král Rijnšký Vheršský a Český w mjr wwe-
den byl šrže Šygmunda Krále Polského / s Janem Králem Vheršským a
Wegwodau Sedmihradským / s kterýmiž gmenowaný Cysar Maximilián
dlaubý čas bogowal / šrže Heytmana svého Lazara Šwendu: nyní pak
takowau milost v Cysaře měl / že mu on připowěděl Kněžnu Kliewškau
Wnučku swau w staw Manželský dati / ale w to smrt wtrčila / neb umřel
Jan Wegwoda dne 14. Měsíce Března / Léta 1570. gsa (jakž některj přj-
šij otráwen znáwodu Cysaře Tureckého / proto že se spřiznil s Cysarem
Křesťanským.

Léta Páně 1569. Veliké Wálky byli w Frankreychu o takové věnč
rozličné wšak retuňt dával Králi Frantskému Pius quintus Papež / a to
gizdných 1200. a přšých 4000. Král také Šysspanský Šilip šrže Albanské
Kněze veliké Wogško poslal / aby retowali Krále Křesťanského / a to pod
spráwau Heytmana Zraběte z Mansfeldu / a to gmenowané Kněze Albans-
ké prwnjho dne Měsíce Máže od Papeže Ale: em y Čepicý darowan byl
pro hrdinské činy své na Wogně proti hugonotani.

Těhož Roku / Cysar Turecký Selim poslal byl Posla svého k Králi Pol-
skému Augustowi / Imbraina Strassu Poláka po Turčeného / kterýž pilně
oto Krále prosyl / poněwadž mu byl nepřitelem Jwan Kněz velký Moske-
wský / aby gim powolil 3000. Wogška gebo / šrže Země své a Kraginy po-
dolské do Moskwy na štaženj těch Kragin wwesti / wšak se z toho omilowna
učinil Král Polský / že neschyl na Křesťany / aby Pohany nase pustiti měli /

W 4

přitom

přitom se opověděl tomu Poslu že chce sýlau to^o brániti. A poslal s tím poselstvom k němu Ondřege Taranowského Bylinu veliké vymluvnosti a také Smilstra muzička vzrostu newelkého/ wssak sřednatého/ napominajíc aby toho nečinil Cýsar a pamatoval na Příměří a tak pro takowau zúřiwost bál se Turek Polátůw/ wssak strze pustotiny do Astachania k Tatarim to Wogsto poslal/ na kteréz weliká nauze a Powětrj z hladu připadlo tak že mu se ho welmi málo nawrátilo/ scepěněli ti Pohané na cestě.

Léta Páně 1570. Selim Turecký Cýsar strogil se proti Benátčanům/ za přičinau Ostrowu Cypru/ ač w tom byl napominán od Teywysšyho Bassete Sswagra swého/ kterémuz byl Sestru swau dal/ aby takowé Woginy s nimi zanechal/ ale přemohla chciwost Cyprského Králowstwj.

Téhož Léta/ mnoho Domirůw/ w Konstantynopoli sbořelo Wezyr Bassé odwozowal od toho yak mohl neylépegi/ aby Wálka s Polátý nebyla začínána/ připomínajíc Kassett Solimana Cýsare/ kterýž umjragie učinil/ aby wssychni potomcy geho přátelstwj zachowali/ neš to byl dobře wywčený Cýsar w Astronomij a to w spis wwesti poručil.

Tladto yak se wesss powědělo/ y Benátčany kázal byl sobě zachowáwat w přátelstwj y tak radu dáwal Mehmet Bassé.

Opustiwšy Soliman takowau raddu Mehmet Bassi Sswagra swého wolil poslauchati/ Mustaffy a Piali Bassowé welice mojných mezy Bassami a slawných y ty geho wstawicně na takowau Wognu proti Benátčanům/ a k opanowáný Cyprského Králowstwj nuktali/ a to spěšně w Konstantynopoli y na giných mystech spowoleným geho se stalo.

Benátčané nemyslic na to aby Příměří s nim rozwezti měli/ coby činiti měli newěděli poněwadž chciwce proti Turkůw na Wognu se stregit/ dlanho o swých wěcech raditi se nepočali a Turek giž pohotowé byl a w tom gim oznámil/ že k nim Posla swého posýla/ a giž dvě Lodj gegich Turcy zagali/ a zapowědžná tat e Cesta k Benatským Kupcům Tureckým/ a toho se domegsseli a porozumjwali co on sntegssel/ y starali se oto aby na Ostrowě Kretě y ginde Wogsta pohotowé byla/ a aby o tom Pius Pátý toho gména Papež/ a Philip Král Hysspanský zwěděli/ tolikéž gina Knjzata a Králowé Křestianských.

Když přigel Posel Selimůw k Benátčanům/ žádal toho přinich aby mu Cypr poddali/ wssak gich tak žádal/ učinte chceteli/ nechceteli musýte/ nebo giž byl wyslal do Rhodis Amurata Rayssa z Přemecýma Galegi/ aby Benátčanům nedopustil dodawati žádné pomocy Cypru/ ale zase wyprawili Benátčané Posla Selimowého s tau odpowědž/ že toho čeho žáda/ učiniti a powolit nemohau/ a tak hned geho z Města swého propustili.

A když Posel Turecký ygel z Benátek/ Piali Bassa dne 17. Měsýce Dubna/ s Osmdesáti Galegi a s Tridceti Lodmi přitáhl/ a když mu Posel powěděl/ že nic nespůsobí/ diwil se tomu/ a když to Cýsari oznámil/ Posla Benátského hned poručil sewssý geho Czeládkau zawěriti/ a Sfesnáctého dne Měge/ wyslal Sali Bassu s Konstantynopole s Padefati a Pěti Tlawy rozličných/ a giných na kterýchž Koně y giné wěcy byli 48. a giných menšých Tlaw nemálo.

Piali Bassa/ Tynam Ostrow Benácký na Moři Aegeum, s nemalau sřodau swau splundrowal/ a w tom času umřel Loredanus Benácké Knjže/ na geho mýsto wolen byl/ Aloysius Moczenicus. Měsýce Měge weliká pomoc Peněz a Zlata/ od Panůw Křestianských/ Benátčanům odeslána byla/ a tak spůsobili za Penjze schurj lidu Xytjiského do Padefati Osni Tisýc.

Když

Když s tím lidem wyslali 4. Calenetas Junij. Zámeť geden in Mania piomontono opanowali postaupeným od Pohanů/ kterýž pustil naděgi aby se obrániti mohli/ takowau sýlu gich vhlidawssé/ wssak gey dostawssé wniwěc obrátili/ a Prachem roztrhali/ welikau Korist wzawssé k Korčiku se obrátili.

Piali Bassé se dvěma Strý/ a několiu Galery a giných rozličných Lodj k Cypru se obrátil/ a k Limissu Města Cyprského se přeplawil/ wessli na břeh Země/ žádného odporu nemagjce/ mnoho Křestianůw do Wězenj nabrali.

Druhého dne přitáhl s tím Wogstem ad Salinas, y tam také wolné a welikým vjčkem swým wessli apo Země se znou zssýkowali/ welikau radostj z takowého sřetj/ a lid Wogenstý kterýž tam byl/ nesměl se o takowau sýlu a mnohstwj pokusýti a brániti/ gim táhnanti po Země/ a od Saliny Nicosa bylo Tridceti mil Wlastých/ a tak ti Zioldněti, kterj w Saline byli odtráhl do Nicosij.

Král Hysspanský Filip před wygitiem Příměří z Benátčaný/ poručil byl Janowi/ Ondřegowi Auriowi s Padefati Galery na pomoc Benátčanům wygeti.

Turecy 22. dne Čerwence/ hnuli se swým Leženým k Nicosij, tu přeplau wssy poručil na harc wywabiti ty kterj w Měste byli/ a wssak kdž se žádný newěkal/ k dobýwánj Města strogiti se wssem poručil/ a wdelawssé Ssance čtyry dni wstawicně s Ssedesáti Del Strjlety kázal do Města/ co toliko o polednách maličko odpočjwali/ pro weliké horko Slunečné aby toliko Dela vychladiti se něco mohli.

Když se to tak dalo geden s Cypru na Galegi do Krety přigel/ a wyprawowal owssem co se w Cypru dge/ Wogsto Papežské y Krále Hysspanského do Krety se strogilo/ nad Wogstem Papežským byl natjzený Marcus Antonius Columna/ Krále Hysspanského Ioannes Andreas Auria ti wědawce wůli Panůw swých rádiby byli retowali Benátčany/ wssak gessé nesměli se o takowau sýlu nepřátel pokusýti.

Turecy když widěli že se gim wedlé wůle gegich newěde dobýwánj Města Nicosie k Městským Přjstropům se přiblizili/ a welikau sřodau swau/ a tu djru hrubau w Země wykopawssé mustřeternjktu tam mnoho pustili/ kterj we dne w nocy tím překážku činili/ kterj na Zdi k bráně wstupowali/ a oni gim žádné sřody činiti nemohli/ a tak těmi dčrami přissli mezy Zdi Městské pod gistau obranau/ kterauž gim gjzdnj Zioldněti přistrogili z Země a z Wotipek kteréz zdaleka přinasseli/ a tak gim obleženj sřelbau sřoditi nemohli.

Wyslali w tom z Města přes tisýc lidu s Heytmanem Piowaného Vmcentino/ s kterýmž přissel před oči Pohanům/ a weliký strach a bázeň gim učinil Ssance gich opanowal/ a djl gich nemalý zahnal/ wssak posýlnen sa od gjzdných Pohané obrátili se na Křestiany sýlau odehnali ge od Ssancůw/ kterj welikau laupež gim odniali/ tu od Pohanůw wjcegi nežli Sto Wlastchůw zagatých bylo z Křetý a s nimi Heytman Piowanec y tu potom nesměli se Křestiane nitam z Města hnauti/ Pohané magjce wěssý Srdce Zebřjky sobě z Zemi přistawowali/ a často na ně wstatowali/ wssak od Křestianůw zahnanj býwali.

Poslali do Samagusty Tytožané aby gim retuně dali/ wssak toho Listu Pohané dostali a tak nic sobě neobgednali.

W ič

Turcy

Messiané mistrně střelbu připravivši/ na takovan gegich sylu a par
náci Rusův vhodili/ a tak w desíti dnech do Třidcyti Tisíc lidu pobili/ a
wšak že se jim Prachu nedostávalo vlewili něco takového Strělenj/ po
tom Oheň wrhli mistrně připravený do pohanských Příkladů/ kterými
gich w okamžení na Tisíc porazili/ a Messianův Sto. Po druhé též
včinili do druhého Příkladu/ tu také na čtyry Sta Pohanů pomordowali.
W tom wšedky Ženy na hauffy zmusťrowali w Měste/ a ty Kameni y Wo
du nosili/ kterými nepřátelské ohně házili.

A když Pohané to spatřili že se daremně o dobyti pokaušili Limissensté
zastawili. Nalezli sobě takový šortel/ že gi dostati museli/ a to tak to/ na
nesli hrubý štos Dřevj suchého/ a tak přidawše k tomu nějaké Materie
spolu to zapálili hned se Oheň weliký rozmohl/ že ho žádným spůsobem vha
siti nemohli Messiané/ trwal čtyry dni/ a svým horkem a smradem přis
nutil Messiany že tu bránu zawěrowšy oštaupiti museli/ wšeho se jim w
tom nedostávalo/ wšak že zdržowala naděje Heytmanůw wdatnost a smé
lost Wogátůw Koně y Mezky k potravě sobě obrátili/ Ocet s Wodau mį
chali a pili/ y toho wšeho jim nedlauho se dostávalo/ nebo nauzy připuze
nį přednějšj Města toho prosyli v Bragadnia kterýž byl nejwysšijm na
Zámku/ aby pod slusnými Condiciemi Město nepříteli poddano bylo když
ho obránit nemohli/ Bragadinus yáť mohl ge těšyl a kázal jim býti dobré
naděje/ poslal spěšně do Křety aby dal znati co se w Cypru děje.

W tom Filip Šyřpanstý Král/ Bratra svého Jana de Austria nejwysš
šijho nad Wogstem včiniwšy/ poručil mu aby wywedl sěbau Rudolffa
a Arnosta/ Syny Mariniána Cýsáře a tak wygel z Šyřpanye/ a s počá
tku Měsíce Čerwence připlaul do Genue se čtyřiceti sedmi Tawami
rozličnými/ wšak Pohanské Wogsto Supportum Dulcinum, a Antivarum,
giž byli opanowali/ Ruřolam Město/ z kteréhož Mužj byli utekli/ samy
Ženy obránili. Janagustani když žádné pomocy neměli a Pohané jim syli
nį byli/ poddali se s takovými Condiciemi/ kterej jim zdržanj nebyli.

Těspřewé/ aby Benátčané zdravj puštěni byli/ braně y wšeligatý star
ky gegich swobodno bylo sěbau pobrati/ pat Děl a tři Keně sěbau aby wy
nessli/ a až do Křety aby wolně progiti mohli/ a Křetowé aby w Domich
swých zůstali w své wjše Křestianské/ to wšedko Mustaffa zgistiti připo
weděl/ s podpisem Ruky své/ počali do Tawy wšedati Ziboldněti a giž od
tahnauti chtěli/ a w tom Bragadinus poslal k Mustaffowi že k němu přigeti
chce s Křeci/ a prosyl aby žádný nebyl ztěžowan.

Pochwálil Mustaffa takowan geho vřijnnost k sobě/ a když bude chřiti
bude mocy k němu wolně přigiti. Bragadinus domnjwage se prawdivý
býti slib a připowěd geho/ k večerau s Padesáti Dráby a s mnohými Mu
žmi wzáctnými k němu přisew do Stanu geho/ tam nejprwé lastawě přis
gat byl/ a kázawše jim se posaditi rozmlauwal s nimi dosti lastawě/ w tom
sobě stěžowal do Bragadyna/ wšak křiwě že on pod timi přijmětjm některé
zagatě Turky dal wratit/ a tak zrozhněwánj wolal na Turky/ aby wšedky ty
swázali a za Stan wywedše rozřekati na kusy poručil/ Bragadynowi roz
kázal aby hlavu k štrj položil/ a když tu hlavu podáwal/ on mu toliko v
šy vřezati/ a w tom na Zemi kleknauti poručil/ a mluwil proti Spasyteli
nassenu rauhawě/ kdes gest nynj twůg Kryštus aby te retowal? wšak mł
čel Bragadinus/ bylo w Lejem giných Křestianůw wjše než do tří Set/ w
šedky hned wratiti ten tyrran kázal/ a ti křej giž w Galery byli wšli/ že
wšeho oblaupeni/ a takové tyrranstwj stalo se dne sedmého Měsíce Srpna

Zanechan

Zanechan byl na Zámku od Bragadina Trepoius/ toho Mustaffa obě
syt poručil/ Město Martinenstý Hrabě/ když se několik dni mezy Křetau ta
gul/ poddal se potom za Wězně gednomu Turku při kterým byl až se wypla
cil pěti Set Dukatůw.

Měsíce Srpna dne 17. w Pátek kterýž oni za Swátost weliký yako Křes
tiané Tědeli anebo Židé Sobotu magi/ přiwedli Bragadina před Mustaf
ffu/ a na wšedky strany Janagusty/ těšce mu pracowati kázali/ nositi Zemi
na horu y dolůw a když Mustaffa pomigel Zemi polibiti musyl/ potom ho k
Moři přiwedli/ na horu ho wzněsti kázali/ aby odewšech Křestianůw spá
třin byl/ potom ho na Ryřt wywedli a žiwého odřiti kázali. On zpomie
naw w takových mutách na newěrnost tyrranowu pánu Bohu se poručil.
Kati nosyli Růži geho nasypawšy Plew a Slámy setřené na rygech po šře
žých Mořských w Syřj/ naposinech gi wřazugjce lidem.

Těhož Roku Jan de Austria Měsíce Srpna/ do Neapolini se připlawil/
kdes byl s welikau wctimostí přiwjtan/ a na žadešt pilnau od Senátu Be
natčeho s Křety do Měsiny gel/ a tu se zlaucil z Wogsky wšech Křestian
ských Panůw/ a gestě o wzdanj Janagusty newěděl. Turcy také do Bu
duhy z Tawého Zámku/ kde Wogsku swěnu odpocjwali se wrátili/ a
svým obyčgem wymysli sobě na Messiany žeby některé Turky podaw
iměli/ a tak w tom mįsto wřurnosti dali/ a wšedky Messiany zagali/ a do
wězenj dali. Do Walonj když přišli/ tu k nim připlawil se Oluzaliwa a
Karatosa/ s welikými Kořistmi a mnohými Wěznj.

Benátčané poslal. Posly své do Messiny tu kde byl Jan de Austria připlaul
tomu byli w cestu geli/ M. Antonius Columna a Venerius s welikau poc
timostí geho přiwjtal/ a w tom se radili/ kterakby Dalmaty retowati mo
bli/ kterauž Pohané splundrowali.

Turcy do Corejy přigewše wšedku tu Insuli neš Ostrow Galery/ lidn
a šiehy naplnili a oběhčili/ wšak gsau ge přiwjtal/ že hned s Zámku tři
Galery z Děl rozřazili do gruntu/ a mnoho Turkůw zgymali/ mezy který
mi Bassus Apostata, kterýž byl w weliké młlosti w Selima/ odrud Pohané
škody weliké nadělawše odštaupili.

A když do Pargi přitáhli/ poručeni od Cýsáře Tureckého jim přiwesseno
aby poněwadž Janagusta wzata do konce wjřtřstwý dokonali a wšedky
zpřijlejšejcy Insule aneb Ostrowy dobyli/ a žádnému aby neffolkowali/
Wogsto Křestianské rozebnali/ a potřeli. Giž tak rozuměl/ ten Pohan že
wšedken Swět w rukau geho býti měl/ nemyslic nic na pána Boha/ kterýž
wšedken Swět spravuge/ a ti geho poručijcy takové též myšli byli.

Křestianských Galer a giných Taw bylo na Moři mnoho Papeřských
Dwanacte. Krále Šyřpanského Wšnědesáte gedna/ a Dwadcet giných
Taw hrubých dobře naložených Benatských Galerůw Sto osm. Šest
Galer a dvě hrubé Tawy naložené wšech bylo z Malteřským Galer
Dvě Set a sedm Galer/ kterej táhli do Dwanacte Tisíc lidu Walachůw
Šyřpanůw Těmcůw a k tomu mnoho giných křej na swůg náklad po
máhagic na Pohany se brali. Když se pat nejwysšij počali raditi/ křes
takby šiewu s Pohany začiti a swěsti měli/ wšychni se smluwili s Tureckau
Armadau treřiti a tak Jan de Austria gednomu každému yakby sobě po
čjnati měli naučenj dal/ a wšedko to Wogsto na čtyry dñli nebo hauffy
rozdelil/ a sám w prostředku byl/ z Šědesáti Galer a gednau/ a to conale

želo

želo dobrému. Heytmanu spatřil / pilně řídil a spravoval / následugie wo
wšem Otce svého Cýsaře Karla swaté paměti / wšechněm pobožnosti a
sázni Boží následowati poručil / a když k bitvě přigde aby každý mística své
hopilen byl s dobrým umyslem / nic se nepřátel nebogie a neletagic.

Spravowisse se pořádně 16. dne Septembris 3 Messany wygeli / a poně-
kolik dní do Rorcyry připlaui / kdež porozuměli kterať gsau Turcy w témž
Ostrowu hospodařili / tu odtud do Czeffalonye připlaui / kdež gim oznámil
krze psaní Pawel Conturení Subernátora z Insule Zacynty kterať Tur-
cy gsau insinu Corinthiaco, s Ktery také gim oznámeno / o wzetj a do-
byti Jamagusty / nebo tam bylo mnoho Wězuřiw vteklo s gednau Galegi
w tom sobě Heytmaně znouwu připowědli směle a Rytjěstky bitwu dāti po-
hanům / w čemž y Turcy také neprodlewali / a přiwzali sobě s Rorjntu
1000. Jančarůw / a giných / také 4000. Byli tu některj ktery neradili ha-
libassowi aby měl s Křestiany bitwu začiti / ale poněwadž tak Selimus roz-
kázal / a sám také od Osoby své chut k tomu měl / a tak mezy sebau zawěeli
smáskými se potegkati / aby když tyto porazy gine Wogsko Benátské mohl
dostati / a tudy wšedko Křestianstwo opanowati.

Táhli tehdy Pohané wen 8. Octobris a tu je zdrželi přibřechnu Galangi /
nassý také s Alexandrye nazetřj táhli. Turcy rozuměli že wjetřstwj w
gich rukau gest / o Krystu nic toliko o swém Machometowi mnoho rozu-
mili a nad Spasýtele nasseho geho wšem přikladagic / weliké sobě Krato-
chwilé a weselj činili.

Welmi ráno strogili se proti Křestianům magice wjtr po své vůli / ač
toto oboge Wogsko nebylo od sebe toliko 12. Tysíc Kročegůw / a když sobě
na oči přišli / k bitvě se počali strogiti / Jan de Austria Teywýssý Hey-
tman / přigal k sobě Jana Kardona wšedšj namensj Lodiwšedko Wog-
sko s welikým prospěchem / obgžděl naponjnagie Heytmaný a Rytjěstwu /
aby pro gměno Krysta Pána směle bogowali kterýmž gim napomocen bý-
ti ráci toliko aby mužně se Turkům stawěli. A když tagně mnohá slowa
k nim nikuwíl / wšedni mu takowau odporěd dali / aby o gegich etnost a
sylvie nezaufsal / že oni to čimti chřegi / cožby na dobre Rytjě náleželo /
Columna a Vernerius tolikéž své napomínali a toho pilnj byli což dobrým
Heytmanům náležj / a takowými chutěmi welice těšili Jana de Austria /
kterýž do své Heytmanšké Galery přišel w Bubny w Trauby w Pissřiali
a w gine rozličné Muzyky Wogenské hrati poručil / posylagic Rytjě své
welikými hlasý wolati kázal ku Pánu Bohu w Trogicy gediněmu y k Bla-
hoslaweně Panně Matce Syna Božjho / Kněžj trjje wřazowali po tá-
wých se procházegjce wšedni naponinani aby byli dobrého Srdce / a nepo-
chybowali / že Pán Bůh s Nebe pomocy gim dodawati bude. A tak Hey-
tmanšými a Kněžskými slowy potěšenj ti Wogacy žádné se zle přyhody
nelekali / welikau lastu a přizeň gedni k druhým prokazowali / čehož prwe
mezy nimi nebylo / bylo wšech táw Pohanských na tři Sta menšjch y
wětšjch / a tak rozumeli že Křestiané vřjati budau / lehce ge sobě wazili z
toho prwnjho wjetřstwj / že tyž wideli daleko menšj Wogsko gegich / ale
wšak když se přiblizili k nim / a chtiwost k Bogi vřledali diwili se / wšak že
gim času k radě se nedostawalo / k bitvě a potěgtáni se strogili / Bassowé
připowj dali lastu Cýsařkau wšennu Rytjěstwu a Křestianům weliké Zbožj.
A w tom Pán Bůh Křestianům wřazati ráci / welikau lastu swau / nebo
wjtr kteryž nassým byl štodliwý a Turkům k myšli / tak se diwým spj-
bem wpořogil a vřjšyl Moře se mjrné wřazalo / Slunce nepřátelům papr-

sky štodilo / a ge zaslepilo / tyž wjtr od Zapadu Slunce prowjragie ten
dým kteryž od nassý Střelby vycházel na ně se obrátil.

Pohané a welikým křikem a wryškanjím na Křestiany se přiblizowali /
wšak hned několik táw welikých / tak Střelbau zetřeno bylo / že gich mno-
ho porýnalo / a Srdce gim giž yaka padlo a k pořádku dobrému přigiti
němo hli.

Neměně wřazugjce se smělj wtrutnost swau wřazowali / když gim ne-
mo k myšli a vřjati těžko bylo / pro množstwj táw / ai do třetjho hauffu
ge gich Střelba Křestianška ge zmjchali / mnoho se Turkům štopilo / nebo ten
weliký dým Prachowý swradlawý wšelika gegich nassynost a wry od-
mžňal.

Weliký hřmot a křik daleko štřan byl / weliké štody w táwých od-
Obně a od Střelby Pohanům se štali : weliké ty lanpeže gim a s nimi se
štopili : welikých Šest táw / kterýchž pro neobycęnost wřjati neomeli /
žůstali.

Po lewé straně welikan Wognu také Křestiané začjnali / též y po prawě
tak se dalo Heytmaně pilně na wšem swých powinnosti ostřjchali : W pro-
střednjm Špřku Jan de Austria Columna a Vernerius dobrý řád zachor-
wawali / a gestě před škonánjím bitwy welikan štodu Pohanům vřimili /
Pohané swých Prachůw nemohli hned zapáliti / a když Střjleli přenášela
Galery Křestianšké Střelba / a to proto že Turcy wřjšj měli Galery než
Křestianšké byly / wšak magjce welikan štodu gestě se y tím strasslým
Pohané wřazati nechřeli : hrozjřní swými křiky a hřewy dotýrali na Křes-
tiany : A když gedni druhým do táw wřstakowali / a tu se mordowali / we-
liké křwe proliti bylo / tak že se Moře yako křwawé zdálo.

Když polewém Botu bitwa se začjнала / Turcy swawého zněkolik Ga-
ler se připlawili / a sřiau nasse roztrhnutí chřeli / wšak od Křestianůw od-
por na to měli / a k tomu přinucenj že gich mnoho strachem do Moře wřs-
towalo : některj se zastawowali widauce na Křestianech že gsau wřlošdnj.

Gest o Pohanůw ten obyčę / že se oni směle zastawugi w bogi / a z wřru-
tným okřikem se porýkagi / a wšak když gim k do směle odporuge / snadno
ge přemůže / ač oni množstwj lidu sřlnj býwagi Křestianům / a k tomu
když na Země bogngj widyčy magi lid napostoku / a tím swým posylčn-
dawagi kteryž ge honj / ale giž gim takowý štortel na Moři nepostaci / sřiau
od Křestianůw přemoženj wřgtati museli proti těm Křestianě wězně byli
počeli se rozwarzowat a braně Turkům odnimati a gich hubiti neobmestřali

Obdržawšse na Balibasseri wjetřstwj Jan de Austria. wšecet geho
hanš potřewšse samého zabil / a tak od nassých wjetřstwj wyhlášené bylo /
a giž ničimž giným / toliko zbřaným laupeže s Pohaný se zanepraždniowa-
li : mnoho Turkůw zagatých Heytmanůw a Janýčarůw bylo / toliko ti
wřekli kteryž prwe nežli se Wogna začala / namale Lodky wředali / mezy
kterýmž byl Portonus Bassa / také Oluzalino zněkolik Galer kteryž noc
geho honiti nedopuřila.

Po takowé slawné bitvě kteryž čyry hodiny trwala / kdy Wogsko Křes-
tianšké k Břehu wřšlo / weliká Mořská newolnost powřtala / wšak bez-
štody Křestianůw / kteryž giž na mřřt bezpečném byli / a tři dni Pánu Bo-
hu za takowé wjetřstwj čest y chwálu wřdawali. Bylo zagatých Galer
Tureckých 130. a giných táw mnoho se wšemi dostatky Wogenským : po-
tanulo gich okolo 80. a čtrpydceť gich wřtklo / rozdělili mezy sebau ti
Heytmané weliké Zbožj gedni druhému wnicemž neobljugie.

Přes ten čas když se ta Wogna strogila/ Pius Papež s welikau pokorau a snážením pánu Bohu/ Poslem/ Almužnami mnohými/ a Modlitbami se zanepraždomiwal. A když již Křesťané na Mote wsedli/ a k Pohanům se plawili/ wessel do gednoho obzwláštňého potoge/ tu se pánu Bohu wedne y w noci modlil/ maličko toliko Těla gýdlem posylningie/ y také Snem maličko s diřmal/ pánu Bohu sám sebe y wssceť lid Křesťanský porau čegie/ žádného času newopauštěl/ wždyť při službě Boží trwal/ tak dlanu ho pokudž mu nowiny nepřišli o poražení Turků/ w tom zwláštňém potogi trwal/ a když mu dobrá nowina přinesená byla/ položil se na zem a pánu Bohu poděkowawšy wysšel swesela trwati/ a se wssmi společně pánu Bohu děkowal. Tazegtrij šel s Kardináli do Kostela Swatého Petra/ a tu Solemnis Gratiarum Actio odewššech sprawowana byla. A když wssedy Místká Děla wysřiglena byla/ poručil hned takowých daremůch a nákladných Auctat zanechari/ ale raději odtud almužny Chudým dáwati/ a to za Duse na Wogně zbírých.

Těhož Roku Král Dennemarský Frydrych s Králem Šwedským/ Janem Strze Posly Zygmunda Augusta Krále Polského/ to gest Petra Kłosewského/ Starostu Malogostského Demetriusa Sulikowského Sekretáře toho času/ kterýž potom byl Arcybiskupem Lwowským/ y Opatem Wawchočým pogeďnal/ a wssedy nesnáze a newole mezy nimi porowal.

Těhož Roku 11. dne Měsíce Srpna/ w Saworých w gedné Wsý nedaleko Města Donuerda, před wečerem za čtyři hodiny Krew přššela/ Brzy potom z té Kraginy lidé někteří wyhnáni byli.

Těhož Léta w času žně hrom z malého mračna černého letěl w spůsobu černé Slepice w Měste Táchodě/ kteréz náležej Panůw Smiřických/ wpadl do Zámku do Placu a posadil se na Zemi weliký Ohně z sebe wypustil/ a ležet z hůru/ tak hořel yakoby Deset Otřepí Slamy zapálil/ potom roztrhl to Wěz odspodku až nahoru kteráž dosti tlustá byla/ w níž seděli dva Wěznio- we a ty také omráčil.

Těhož Léta we Wsý Archleběch za Tymburkem blízko od Gesenůka vněgate Wdowy mlátili dva Mlatcy/ a když newyžce hřmelo a blegškalo se/ gedenz nich hromowal a zlořečil/ že mu dlanu Swatčinu nedadi/ druhý ho trestal a napomínal/ aby se pána Boha bál/ a on na to řekl/ přalbych jdbě aby mne hrom zabil/ buduli wžce mlátiti dnes nebo zegtra/ w tom k němu hrom vdeť/ lawen daleko z Stodoly wyhodil/ Stodola shořela/ ať tomu tři Dwory.

Léta Páně 1571. Dwadcatého dne Měsíce Czerwna w Měste Sasých dwěma Překupníkům/ negakému Širgkowi Emba/ a druhému Hansowi Spingierowi/ kterýž žádné lásky k blížným swým neměli/ mnoho tisýc Strychůw Obilj prudkosti wětru/ wokamženj Dwěma a Otěny wyletelo/ takže na Wobročnicy am Žrna nezůstalo.

Těhož Léta Desátého dne Měsíce Ledna/ Byl negabý Zeman w Sasých/ kterýž mage dostatek Obilj/ nechťel chudému poddanému swému w čas Drahoty nic vdeť/ a do některého času zapůgčiti/ aneb za ně Peněz počkati/ a ten poddaný měl mnoho Dětet/ kteréz mu hladem mčeli/ y nemoha při swém pánu milosřdenstwj vžiti/ a mage welikau litost nad Dětka- mi swými že mu hladem zemřeti magi/ šel od něho s plácem/ a ty Dětky wssedy zmordowal.

Pán to geho wšlyššel ať pozdě/ kázal tomu poddanému Pytle přinesti/ a do nich Obilj nasypati poručil/ aby sám s Manželtau swau hladem ne- mřel

žete Andegawenského/ a Posly pro něho poslali s téhož Sněmu: přigel po- tom Léta 1574. a Korunowan dne 20. Ledna/ od Arcybiskupa Snězněnského Jakuba Ochanského.

Welminákladně toho Krále Polacy wřtali/ wssat gim to wssedo wni- weť se obrátilo/ nebo když mu Bratr geho Král Šranský umřel/ a na něho to Králowstwj připadlo/ žádnému se newowýdagýc/ z Králowstvé Zám- tu w noci vgel.

Jan Zrabě z Tencina ať geho byl dohonil/ a wpadl před ním na obličej/ prosýc aby mu toho nečinil/ a spátkem aby se nawrátil/ a s powolením ně- kterých Senatoru aby odgel/ a swé potřeby sprawil/ wssat mu se Král wy- wedl/ na kteréhož dlanu čas Polacy očekawali/ ale on se zase nenawrátil.

Léta Páně 1576. w Czechách času Masopustního/ w Tědli okolo Těšporůw/ širhlo se weliké Powětří/ že na mnoha místech welikau škodu zdelalo/ a v Čestřina Wěsnicy/ (nějaká Šaffrankowa ze Wsý Podoly a ginj lidé) když se to Powětří širhlo/ wideli w něm zlé Du- chy/ yakoby na třech Kotcích geli/ a minuwše Zámek/ dali se k samému Wěncicy/ a gey od předku žhuru wyzdwišli/ a na druhau stranu přewrhl/ že toliko kde přewřšal místo pozůstalo.

Těhož Léta/ 22. dne Měsíce Dubna/ w noci na weliký Pátek/ náhlý Mraz připadl/ a Wěnice okolo Prahy y ginde. proto že již odkryté byli pohubil a pořázyl/ Protož toho Roku nebyla na Wěně dobrá auroda.

Těhož Roku/ nemohauce se Polacy dočkati Krále Ženrycha/ wstanowili sobě Electij, na kterauž též Poslowé od Cýsare Maximiliána wyslání byli/ jako Wyljím z Rožmberka/ Wratislaw z Pernšteyna/ a Ondřej kterýž byl Biskupem Wratislawským.

Ti obdrželi to v předněgšých Panůw Senatorůw/ že Maximilián byl gmenowan Králem Polským/ wssat Rytjřstwo půwodem Zborowských/ kterýž toho času w Polskě možný byli Páni/ jako Petr byl Weywodau Krakowským/ Starostau a Generálem/ Zámek Krakowský w swé moci měl/ a s nim Bratří geho/ Jan Kasstelan Snězněnský/ Ondřej Maršalek Tladworný/ a Samuel čwrtý/ wolili Šteffana Batorýho Weywodu Ses- omihradského za Krále/ pro kteréhož Posly wyslali/ a bez wsselického ob- messřawání/ přigeti mu radili: což on tak učinil/ přigel/ a Korunowan/ y Swadbu s Králownou Annau wykonat. Maximilián pak magýce po- řádnau Electij, nepřigel. W tom ti Senatorowé kterj geho stranu drželi/ k Králi Korunowanému přigeli/ a gemu poslussenstwj připowýdali: wssat předce nesnáze mezy Pány a Rytjřstwem/ čím dalegi tim wýcegi rostli/ obawagýce se Polacy Maximiliána/ wyslali k němu Martina Bialobře- řého/ Biskupa Kamnického/ a Opata Moglicého/ wyprawugýce gemu o Šteffanowi Batorý Králi již Korunowaném/ za to prosýce/ aby nic in- favorem těch nečinil/ kterj geho k přigeti Koruny Polské namlawali.

Těhož Roku Cýsar Maximilián Vheršský a Čestký Král umřel/ kterýž po wssecet čas žiwota swého nic gineho nečinil/ ani činiti sniegššel/ toliko to/ coby předně ke Cti a k chwále nileho Boha bylo/ k rozšřigřenj Swatě Wjry Katholické/ k ozdobenj slawné Cýsaršské Stolice/ a wssedchněm swým Poddaným k vžitku.

Položil Sněm w Řezně/ na zdrowj swém nespůsobný sám tam gel/ Ele- ktory y wssedy Rnjžata Křesťanská k swornosti namlawal/ aby w přijzai a w swornosti žiwí byli. Synu swému Těyřarššjmu Vheršké a Čestké Králowstwj pustiwwše prwe/ a potom na Sněmu gmenowaném složil s se-

be Wrdnost Cysarstau/nedlauho potom od Elektorů Králem Římským byl wolen/ a wyhlášen Rudolff Syn geho Král Vherstý a Cješský/ za tím y Cysarém gmenowan na týmž Sněmě w Řezně.

Žiw byl ten Cysar Swatý let Cetyrydceti a dewět/ Měsíce dwa/dni dwa/ hodiny tři: Na Cysarsté Stolicy panowal Dwanácte let/ Kralowal w Cechách s Otce Ferdynandem od wolení swého let 27. sam po smrti Otce swého Swatě paměti Ferdynanda Cysare let 8. w Vhřích let Třinácte: V mřel dne 6. Vnora/Tělo geho dowezeno do Lince/ z Lince potom do Prahy/ a w Klášteře Swatého Jakuba postawené bylo / nebo nebyli wšedý potřeby k pochowaní tak slawného Těla přihotowené. O správách toho Cysare na rozličných místech čísti budeš w Staru Panském/ Řytjřském y Městském/ yakož y o giných wedle zaslaužení a hodnosti gednoho každého.

(:) X (:)

Rudolff druhý wolený Cysar Římský/Vherstý a Cješský/a. Král.

Začátku Wiry Swatě w Czechách Důlu Druhého.

Kapitola I.

Et nomen Sanctum meum notum faciam in medio populi mei. Ezech: 39. Cap:

Koho nejprwé za Boha etili a chwalili Předkové Národu Slowanského.

Newadž při počátku prwního dílu oznámeno gest/ co za lidé a odkud do Zrage tohoto Cješt^o přišli/ slusná věc gi y to wědět/ yakého Náboženstwj byli. Třeb o žádném na Swětě Národu nečteme / genžby žádně prawě Wrdnosti nad sebi neznal/ a žádně ho zhola se nepřidřel Náboženstwj: Což se zge-
wne y nyní spatřiti můžem/ yako na Turcích, Tatařích/č. Ti/ yakž s Písmem swatého wyrozuměti můžem/ possli od Ismaele Syna Abrahama posranného/ genž to naučený od Otce swého měl/ že wědel o Wrdnosti Božské/ wšak giné Bohy etil. Odtud wědý y potomcy geho že Bůh gest/ a krom toho nic podstatného nemagi.

Toho neznali Předkové nassy/ ale rozličné Bohy sobě wyhledáwali/ yakž starý hystorykové o tom píšij. Třeb Slowáci/ od kterýchž Předkové nassy possli/ neydelegý se w tom bludu nadewšedky giné Pohany drželi/ množstwj Bohůw chwalili a etili/ a obzwláště Iovem, Martem, Plutem, Ceterem, Venerem, Dianam, kteréz gmenowali swými gmény/ Iesam, Ladam, Niam, Marzonom, Ziziliam, Zievanam aneb Zevoniá, a tēm obětowali/ Kněží gim ustanowowali/ gich Swátý swětli/ w gistých dnech kratochvíli rozličných tancůw a her wžiwagýce/ gim Pjše wy-
myslené spýwali/ kteréz y edyž Křestiany učiněný byli/ w Swátý to gest na Swatého Ducha/ prospřowali.

Rusáci/ Moskwané a Litwani/ obyčejge ty Předkůw swých zachowá-
wagi až po dnes/ a s plesáním spýwagie spominagi ty Bohy Pohanské/ Lelum polelum, lado lado. Czechowé a Poláci Bohům swým Kesteli stawěli/ kterýchž se gestě w obogým Králowstwj znamený nacházegý/ a wzláště Plutonowi/ a wlagie hlasťe Lelum polelum, Castorem & Pollucem připomýnali: Etili tolikéž hromobitý/ Dřwi spanilá yneptěná/ ano při Koste Gnězněnském gest Kaplička/ w kteréz se spatřuge z Dabowého Dřwa Drať učiněný/ genuž se prwé modlýwali.

Pjše se o Dcerách Krokowých / že Bohyni Klimbu wýwali/ gi se k spravowaní poraučeli/ a giných rozličných Bohůw mnoho w poctiwoosti měli/ neb každý co se mu widělo za Boha měl / w kterémžto bludu po-

hanstém dlouho trwali. Když pak kdo umřel / Tělo mrtvé na starý wložíli / a položice pod ně půl pecna Chleba / rozswitili nad nim Swjey dlan hau / a Plutonowi offerowali. A nesauce mrtvého k hrobu tancowali / od kudy nawracugice se / Kamenj / půsť / ič. w potkání Tistý přes Zlawu házeli / a sami se ohlídnouti nesměli.

Takový obyčej trval w Czechách od přístij Čiecha až do panování Desátého Knjzete pořádkem / a wssychni k Modlam ffalessných Bohů wypočenj byli / až se již právě dobře osadilo Královstw Čieské.

Procopius Casariensis in historia Gothica o Náboženstw Slovákůw takto wyprawuge: Sylvas Sclavi & Nymphas colunt, & Demones alios, iisq; sacrificia faciunt, & inter sacrificandum vaticinantur. Habent praterea lege cautum, à maioribusq; traditum, ut inter numerum Deorum, unum illum qui sit fulminis fabricator, Domium omnium rerum, principem Deorum credant, illiq; boves & hostias eius generis alias mačtent. Fortunam vero, quid ea sit, nec sciunt, nec vim ullam in homine habere fatentur. Sed quando, vel domi morbo languentibus, vel foris in paelio periclitantibus mors imminet, iubentur pro incolumitate sacrificare, habentq; persuasum per sacrificia salutem sibi redemptum iri. Atq; hæc vetus quidem eorum superstitio. Za Čysaře pak Karla welikého / když Sasowé a Slowáci (genj Rugiani slauli) poraženj byli / k Pánu Bohu wsemohúcymu gednomu w Trogicy Swaté drobet nakloněni gsau / ano y k tomu přinuceni: Těb ti nowj Křestiané / do žiwobyti Čysaře Karla welikého / weliké daně k Kostelu Swatého Wjta dávali: Po smrti pak geho Slowáci / nedržíce Wjry / ani Tryburu dávali / spravili sobě Balwana / kterému se modlili / a každý z Zlawy své gedem Penjz dával. Anapomínání gsauce od Sausedůw swých / aby Swatému Wjtu Trybur dávali / wymlauwali se právě: máme my swého Wjta w Zemi nassy / a na Křimského nedbáme. Nazwali tehdy swého Balwana Swatým Witem / genj měl čtyry Zlawy / w právě Ruce držel Lučistě / a podle něho Mě / Sedlo / Vzda / a Kůň býlý genu posvěcený / kteréhož Kněz wychowával. Na tom Koni žeby S. Wjtr proti nepřítelům gich bogowal / wětili dauffanliwě / neb wždydy wpracowaného spatřjwali.

Protož Wjta swého w weliké poctivosti měli / genu Wjno / Koláče / ič. přinášeli: Wjno naljwal Kněz s uctiwoſti před obrazem Balwana do Rohu / a spatřice na zegrtj Roh plný Wjna / předpowjdal toho Roku we wssém Aurodu hognau: gestližeby pak co Wjna z Rohu ubylo / Rok nevrodný zwěstowával: Stačowými básněmi do těchto Kragin předkové přisli / za dlouhý čas w nich slaudjce / a pro štěstj wogenstě / Balwana w gměnu S. Wjta ctice / až S. Wáclaw Knjze Čieské / Kostel Swaté Wjta od Ottona Čysaře darem dostal / Balwana zkazyti kázal / a ge k tomu wedl / aby raděgi Pánu Bohu a tomu Swatému w ochranu se oddávali / genu Modlitby obětowali / a ne Balwanowi. Wězel pak Wjtr tak slyně w Zlawách gich / že až po dnes Czechowé něco takowého magi: Těbo přigjmagjce / radosti Přitele / wjteg / wjteg / řikaji. Což y odtud posslo / že w času mornj Rány toliko ti nevmjrali / kterjž chwalice S. Wjta gmenowali.

Přewněgšjím Knjzetem Křestianským byl Bořiwog Syn Hostiwitůw / kterjž gsa w Morawě w Krále Swatopluka / obljbiw sobě Wjtr Swatau / dal se po Křiti seowšim

Dwo

Dworem swým Arcybiskupu Methodyusowi: pro tu přičinu pohrdali nim geho Czechowé / když do Země své přigel / proto že y on pohrdal Bohy gich. Ale on gsa statečností od Boha obdarowan / lehce sobě toho wazjw / w přigatě Wjry trwal / a o tom toliko přemegšlel / yaby Pánu Bohu nejlépegi slaužiti mohl. Měl za Manjeltu Lidmilla / hrabětu z Mělně / kterjž gest w Pohanském bludu gsauce / ctnostími wsseligatými se stwěla / zachowawagjce poslusenstw Manjelu swému. A když poznala Pána Boha w Trogicy gedného / w geho službě trwala až do skončení žiwota: Ta uznána byla za Swatau a wyhláſena od Wchnosti Kostela Křimského / pro Dwy kteréž se při hrobě gegim daly. Ti hrabata z Mělně / vjzwali za Erb Rohůw Gelenjch na Stjtu Čerweném.

Knjze Bořiwog po přigeti Wjry Swaté wygel z Morawy obdarowan / gsa hogně od Krále Swatopluka / a s nim Methodyus Arcybiskup aby Čiechy potřil a Manjeltu geho Lidmilla / (ač žageť půsť o Knězy gmnem Raych / kterjž měl s Bořiwogem do Čech přigeti.) Wyprowázal Swatopluk Bořiwoge až na hranice Čieské / neb Pomežj / do Města Swiatow: odtud když se spátkem nawrátíl / Bořiwog hnul se k hradu swému / genuž řikali hradeč a tu Kostel we gměnu Bořim / napamátku Swatého

Klimenta postawiti dal / kterjž až po dnes w tom Měste se spatřuge / w kterémž nepřewě Misse slaužena byla od gmenowaného Kněze Raycha.

Alle nedlanho tu žustawal Bořiwog / neb pro žiwost pod

daných / zase se nawrátíl k Swatoplukowi.

Když pak Czechowé w neswornosti gsauce / gednostegným amyslem Pana sobě k vůli woliti nemohli / poslali znou do Morawy pro Bořiwoge / žádagjce ho / aby na swau Stolicu přigel: yaki w prwnjím dylu psáno / přispisowanj žiwota geho. Což se dalo Léta Páně 298.

Wyprawil se tehdy Bořiwog do Prahy na Dwir swjg / a hned třetjho

dne kázal Kostel založiti ku památce Blahoslawné Panny Marye Rodičky Bořj / w welikých Wrat Dworu swého před Tegnem: neb ten Dwir tak gmenowali / že byl wysokým Tegným Plotem ohražený: žageť w Listu 62. Daubrawi:

Přiněm také Skolu wyslawěti poručil. lib: 2.

I Léta Páně 299. Knjze Bořiwog strze widěnj / kterjž Biskupa swému

oznámil / poručil Kostel založiti na gednom Wrchu mezy Prahou a Wyšehradem / wegměnu Swatých Petra a Pawla / a dal gey poswětit: Kdež časů to horo slowe na Sderaze.

Těhož Léta / Bořiwog Kostel kázal postawiti na Wyšehradě / kterjž ku památce Swatého Klimenta poswěcen gest. Těb dotčeny Biskup byl

sjeat

s sebou přinesl z Moravy Tě-
lo Swatého Klimenta/a prvé-
ge wzał do Morawy a poručel
nj Božího zgedné Skáli spro-
středku Moře / a tehdáž gě na
Wyssehradě zanechal. Očemí
háget w listu 63.

Zned yatz Wjru Swatou přigymari počali Czechové / Byla hognost w
Czechách wšeho: Z čehož též se noru Křesťané Pánu Bohu zdaru ta-
komeho děkowali/a diwice se aurode prvé nelychané ani widané / Pohany
t sobě natloniowali.

Protož Wjra Swatá Křesťanská wíce a wíce w Czechách se rozmno-
žowala.

Léta Páně 901. rýž Kníže Bořiwog mage při sobě Methodiusa / Kostel
Panny Marye před Teynem poswítiti kázal při přitomnosti Maniely Li-
dmilly / Synu / Pánu Křesťanských a lidu obecného: t tomu byl dořa-
dal se třech / kterých gesset w bludu Pohanstém byli / aby se podjwali řádům
Křesťanským.

Léta Páně 902. Nechtěli Czechové aby gim Wisse Swatá w Koste-
lích giným Jazykem nežli Českým wykonáwana byla. A poslal Bořiwog
do Řijma za Biskupem / aby to Czechům obgednáno bylo. Oslissel ta-
rowau prozbu neyprwé Papež / ale přiweden gš k tomu od Biskupem z
Slowanské Kraginy Cyrilla a Methodyusa t tomu dowolil: Očemí nj-
žegj podle Daubrawi: obšyrněgi psáno bude.

Spowolenj Papeže Benedykta 4. (kterýž žiw gš na Stolicy Papežské
toliko tře lěta umřel 90. Měsíce Dubna / a náměstka měl Lwa páteho)
Methodyus w Řijmě wystawil Kostel ku památce Swatému Klimentu /
w kterémž Cyrillus sub regula Swatého Benedykta wedl žiwot přjtrý a
welikým náboženstwým / kde y pochován / a mezy Swatými počten. Ty-
nj od toho Kostela pšise s Cardinalis Sancti Cyrilli.

Léta Páně 904. Methodyus Biskup přigel do Morawy t Swato-
plukowi mladému Králi / oznamugice wšem Slowákům / aby w Koste-
lích swých a powolenj Papežským wšedko náboženstwí Slowanským Jas-
zykem wykonáwali: Za to weliké odewšech měl poděkowanj. Gš pať
w Morawě na Arcybiskupstwí swém nebyl šsanován od Krále / yatz šy-
storky otřipomjné. Protož wbrzkem času Král byl od Pána Boha šrestán
neš sám zahynul / y Kralowstwí s nim padlo. Očemí háget w listu 64.

Léta Páně 905. Spiritněw Kníže dosedš na Stolicy Knížetstau
špowolenj Otce swého / následugic šlapěgi geho / zwlasťte w službě Boží /

ku památce Apostolůw S.
w Měste Bndci dal Kostel po-
stawiti a Skolu při něm / kdez
začalo růsti znamenité věcní
Jazyku a Liter Latinských.
háget wyprawuge že byli
hluboké přjtoky na wrchu me-
zy Prahau a Welwary / a založenj Kostelůw Swatých Petra a Pawla
Apostolůw / a Panny Marye na Rynku.

Špise rýž háget w Roku Božím 909. Že Bořiwog času gednoho wy-
gel na Low přes Řjeku ředenau Mízu do gednoho welikého Audolj / kdez z
Luciště

Luciště Lani welikau ranil / kteraž gšanc postřelena / přiběhla na gednu
wysokau Skálu / z kteréz šlyný Pramen se přegštil / (a Kníže na Roni za
nj pospýchal /) kdez se šjum bránila / až Bořiwog gi Mečem probodl / kte-
raž vniřagice Mléto z Wemena swého nad obyčeg wydáwala / čemuž se
Bořiwog a Služebníky swými náramně diwil.

Ahle Cizlowět postawy brozně / a šolj w dlaně Sukni a šos / Wlasj
dlaně mage / a obočj přes oči přewěšene / wysšel z dotčené Skály / řka Bo-
řiwogowi: Přde gšy mi zabil žwjátko mé: Vlekl se Bořiwog y Služební-
cy / kterž domnjwagice se žeby byla negatá Přššera Leshj / namlawali
Kníže aby rychle na Roni odgel.

Alle Bořiwog wzawšse na sebe žmuzilost / a šlize t němu přštaupiw řekl:
Šaklinám tde we gměno Gežjše Krysta Syna Božjho / aby mi oznamil
šléli gšy čili dobré: Na to odpowědel Muž dotčený / Cizlowět gšem a šlu-
žebníť nehodný Pána Gežjše / kterýž tuto bydljm we gměno Trogice Swa-
té špomocy Krysta Gežjše / Matky geho Panny Marye a š° Jana Křtitele.
Řekl Bořiwog / prošym tebe wweš mne do přjbytku twého: On šwoliw t
tomu dj: podiž a ohledeg: A obratiw se ššel do Skáli / a Bořiwog a šlu-
žebníky swými za nim / diwio se přjbytku wšazanému.

A přal se Bořiwog na gměno geho / a on / na Řetu mi dáno gměno Jwan.
Kázal se opět Bořiwog odkudby přššel kteréhoby Tárodu byl / a yatzby dá-
wno zde bydlel. Na čez mu Muž Swatý takowau dal odpowěd.

Š Země. (přj) Charwátské na toto mšsto gšem přššel / Otce mŭg šaul Ge-
stimulus, a Matě Alžběta / šlissel gšem žeby Kníže Tektlan Žemi tuto spras-
wowal toho času kteréhož gšem do této Skáli wessel / w kteréz bydljm Let
42. a giž mímulo let 14. yatz nme newycházegjcyho a škregšse této / řadný
Cizlowět newidel. Dj Bořiwog co gšy měl za pokrm: mlost Božj / odpo-
wědel / dala mi žwjátko toto / z něhož gšem Mléta vřjwal. W tom
Kníže: widjm že gšy Muž Božj / prošym tebe wšeda na Růn mŭg / pogeš
také do přjbytku mého / kdez wlozic Ruku na šlawu Maniely mé / dáš
gi požeňanj. Těwmjm yá na Roni gezditi dj Muž Swatý / wšak bu-
deli wšle Božj přjbytek twŭg vřjm. Rozžehňaw se potom s Knížetem
žalostiwě / nutil ho t wzetj žwjete / (neš Bořiwog toho wćiniti nechtěl) řka:
Wezmi žwjátko zabité / a rozdělic na kusy oběťug: chudým / ať za nasse Du-
še Pána Boha prošy.

Wawracugie se na Tětin Bořiwog / wyprawowal Lidmille Maniely
šwě přjvodu žalostiwě. Kteraž se muštalana Lowu: což ona šlissice řadala
a placem widěti Maje Božjho. Protož modlice se tē nocy šnažně s Man-
želem swým / poslali Kaplana swého Kněze Pawla a ššeli Služebníky / aby
ho do přjbytku gich přiwedl. Šlissice tehdy že se t Tětinu Jwan přšbli-
žuge / sedě na Oslu / wysšli proti němu obadwa a welikau wćiwosti / a na
šamku mnohé pokrmny gemu předkládali. Ale on ničehož zatusyti ne-
chtěge / daw gim požeňanj / toho dne nawrátíl se do škregšse šwě prowá-
žen gš od Služebníkůw Bořiwogowých. Třetjho dne na žádost geho / přš-
šel t Swatému Jwanowi Kněz Pawel / aby w Gěstyni tē Mšsy Swatou
šlaužil / když wyslissew y špowěd geho / dal mu rozžěššenj.

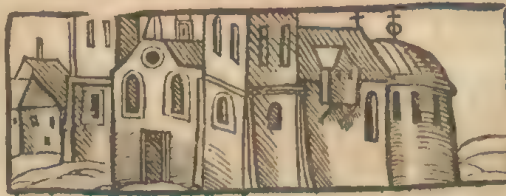
Tu tēmuž Kaplanowi oznamil Jwan Swatý / že gěst Syn Krále Char-
wátského Gěstymula / a w mladosti rozžehňaw se s Rodiči že porozličných
doljch šorách a pustinách chodil / nemoha naleznauti přjbytku sobě přjho-
dneho / až Anděl Božj tuto Skálu mu okázal / a w nj přebýwatí poručil.

Kdez protiwenstwí trpěl od zlých Duchůw za dvě lěta / a když odcházel

odtud na jiné obydlí / je potkal se s nim Swatý Jan Křtitel ika / Jwane kde gdes? a on: zli Duchové tu mi bydliti nedadi / půgdu a ginde bydliti budu. K tomu je Swatý Jan takto řekl: Tawrať se zase / a tímto Křížem zehnaťce zli Duchy odjeť. Dale oznamugie příchodu swau Jwan Kaplanowi takto mluwil. Mage tehda Kříž sobě daný od Swatého Jana přiblížowal gsem se zase k Gěstyni mé důvěrugice se pánu Bohu a slo- wům Swatého Jana. Ahle Duchové wykauťagice Stáli křičeli hlasy hrassliwými / Jwane nechoď sem / neš nasse tuto Lázeň a přibýreť / ale před Křížem gim wkažaným wstali wssychni / krom gednoho neylitěgšho / genž wtlaciw se do Stály té brozně a škarodě wyl / a wsta swa odwyrat yakoby mne pohltiti chtěl: w tom přiblížiwse se ya Kříž do hrdla geho sem wwrhl. Tu on s křikem hrozným rozrazw wrch Stály wyletěl / a od chwiľe ma- ge potog od Duchůw bezpečně sem tu bydlel. Protož Kříž ten gimžto Duchové odtud wyhnáni gšau oddeg Knížeti twému / y geho sobě poručě- něho mēg. Po takowě řeči Kněz Pawel Misy slaužil / při kterě S. Jwan Tělem Božím se posyluil / a snažně se modlil / třetého dne šťastně do wěčné- ho blahoslawnstwj wessel.

jakž nížegů otom bude wypisowáno.

wu do Kříma odgel / a tam žiwot swůg dokonal: jakž o tom swědců Kř- nyky Cieské.

J Léta Páně 912. Kníže Wratislaw milowně Wůry Swaté po smrti Spitihněwa Bratra swého / obhlbiw sobě mýsto na Wtchu Swinském aneb

cházegůce / čest a chwálu pánu Bohu wzdawali.

Bořiwog pak na mýstě tom kecti a chwále swatého Jana Křtitele Klášter založiti roz- kázaw / gky platy nadal / a doně- ho dwa toliko Kněze swětské w- wedl. Tu potom bydleli brat- ři řádu Swatého Benedykta.

J Léta Páně 910. Opět Kní- že Bořiwog mezy Městem Tě- řinem a rýmž hradem Kostel Swatému Michalu Archani- delu wystawěti kázal.

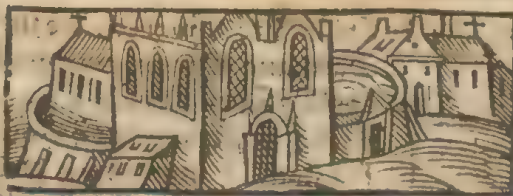
Maniělka geho tolikěš Lid- mila odtud nedaľko druhý Ko- stel k chwále pána Boha wse- mohaucýho / a ku památce S. Kateřiny wyzdwighnauti po- ručila / kterěžto obadwa Koste- ly Methodyna poswětiw zno- wu do Kříma odgel / a tam žiwot swůg dokonal: jakž o tom swědců Kř- nyky Cieské.

J Léta Páně 912. Kníže Wratislaw milowně Wůry Swaté po smrti Spitihněwa Bratra swého / obhlbiw sobě mýsto na Wtchu Swinském aneb Swěně / kdež někdy Libuše Dům wysoký postawiti dala / Kostel Swatému Gířu Múces- dlněku Božjmu wystawěti roz- kázal / a při něm Pannám k bydleně Dům / z kteréhožby we dne y w noc do Kostela w

Rozmá

Rozmáhala se Wůra Křestianská toho času welmi / půwodem Kníže- te Wratislawa / genž pečowal aby pilnost byla mezy Duchownými při služ- bě Božj / a w němž Kosteľe aby po smrti swé pochowan byl přikázal.

Potom tž Wratislaw strže nēgata Božská wnutnui / kteráž měl w wide- ný nočnų / založiti a wystawěti poručil Kostel we gměno pána Boha w Trogie y gedinech o / a ku památce dwau Arcybiskupůw Morawstých Cy- rilla a Methodiuse / kterěž Cze- chy Morawany a jiné Słowá- ky na Wůru Křystowau obra- tili / a mýsto to na kterémž Ko- stel stál / nazwal po synu swém mladšým / Boleslawem / kterě- až do této chwiľe slowe starý

Boleslaw: Tu osazen byl Probošt prwný gměneni Bohuslaw / a Těkan- tečený Wssmil: začelo se při tom Kosteľe weliké náboženstwj půwodem Knížete genž slaužil pánu Bohu / lástu wkažowal a přiwětiwost.

J Léta Páně 920. Zamordowána Swatá Paní Lidmilla od Wranow- ských a Hurkowských / kterěž byla Drahomýra na to nagala / gichžto gměna podle hágka tato gšau / Tuman a Kuman: Což se stalo za panowání Wá- clawa Wnuka gegůho Syna Wratislawa: kterýžto Tělo Kněz Pawe- Kaplan gegů do Truhli wložiw / při Kosteľe S. Kateřiny / s křestiansy gi- nými pochowal s piáčem a s žalostí / Na kterémžto mýstě / kdež ta Swatá Múcedlnice pochowána byla / žádné jiné Tělo pochowáno býti nemůje / neš kajde žem moci w ywrže. Očemž háget w listu 70.

J Léta Páně 922. Kníže Wáclaw Tělo té swatě Paní Bábě swé / pře- nesti kázal do Kostela S. Gířu a položiti wedle Těla Otce swého / dne ro- listopadu / jakž háget pýše.

Pro Tawrození Spasýtele nasseho / Roku 926. tž Kníže Wáclaw / dům kázal postawiti w Brány Šfateč / a Kostel při něm / we gměnu Božském a Swatého Antonína.

Dům ten naplnil lidem chu- bým / děti pohanské kupowati a ge Křiti poručil rozmnož- gie / Wůru Křestianskau: kte- rýmž wssm s Kuchyně swé po- trny wydawati kázal / a nema- ge potemtůw / ty sobě za Syny

a Dcery pokládal. Pro takowě činy rozlitiť se na něho Bratr Boleslaw / y Matě geho Drahomýra.

J Druhého opět Léta / to gest 927. Wáclaw Kníže Swaté stawěti po- ručil Kostel na straně ku památce Swatému Petru / kdež nyný Woda teče z Tłoweho Města Pražského

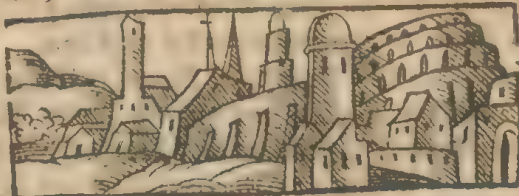
do Křeky na Zapad Slunce / nedaľko od Wltawy mezy stru- hanu / a tu nyný slowe w Gí- chařch / t čemž metdowole- ný od Papeže Jana Desáťeho / kterýž wolen byl na Stolicę

papežskou Léta 916. a žiw let 13. dwa Měsíce a třidni / wmiel Léta 929. gšau w pořadí sty dwadecátý šfestý.

R 4

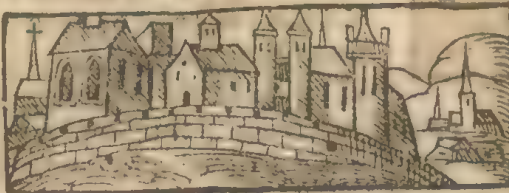
Leho

Téhož času Swatý Wacław drubý Kofel w Starém Měste dal wy-

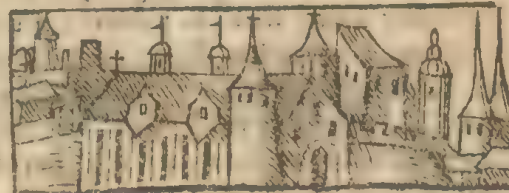
stawiti swatému Wawřincy
Mučedlníku Božímu/ w kre-
ném podle hága nepřivně-
šij Kněz byl Litomil/ tdež ny-
ný gest Klášter swatě Anny.

I Léta Páně 928. Wacław Kníže ke Cti Božské a swatých Rozmy a

Damiana Chrám wyzdwihl/
který gsaue Létati/ Těla lid-
ská bezewšij zaplaty y howad-
ská hogili/ množstwý Poha-
nůw na Wěru Křesťianskau
obrátiwše k poznání Swo-
titele swého přiwedli/ a strze
to žiwoty swé stratili.

I Téhož času Wacław Kníže/ rozkázal giny Kofel založiti pod Petř-
nem proti Pohoselcy/ ke cti a
chwále Boží/ a na památku
S^o Michala Archanděla/ kte-
rýž k opatrování a rozmnože-
ní cti Božské/ poručil Knězy
Radislawowi/ a do něho časem
nočním o Komorníkem svým
Podivným chodil k modlení.

I Druhého Roku/ to gest 929. často gmenovaný Wacław/ rozmno-
žitel chwale Božské/ a dědic Země České/ pozván gsa na Křtiny od Bratra
swého vlastního/ a Marky Drahomíry/ w noc zamordován gest. Těb
Boleslaw bratr Tyranský přistoupil k modlicému se zvěděl Meč swý/ a
trial moey na něho/ ale toliko vtiatě vcho vpadlo/ a na Tělo Střevě pře-
stal/ kterejž vpla y y s krm do Křistain wloženau/ ano y s Kalichem z ke-
rého St Wacław při přigymání Wlebné Swatosti ablutionem bral/
až po dnos s welikau betiwošti se vřazugi. Padl pak Boleslaw odrány
swé ale schytivše znovu Mečem napřehl/ a Wacława nelitostiwě zabil.
Vypregistila se Krew newinná na Zed/ z kteréž zetřena býti nemůže/ ale
zůstawa až podnes genj newinnost Wacława a vřutnost Boleslawy wy-
swědčuje.

Po vřutném zamordování Knížete Swatého/ weliké se diwy dali
strze zásluby geho/ kterej lid Křesťianský y Pohanský nawštěwuge Zrob
geho spatřowal/ při kterémžto Zrobě mimo jiné diwy/ y rito se stali.

Kněžna Břena/ Manželka Boleslawy vřutného trápěna gsaue Zyr-
micy těžkau/ sluje o diwých při Zrobu swatého Wacława/ teyně před mu-
žem swým wessla do Kofela/ w kterémž tělo swatě leželo a hned z něho v-
zdrawená wyšla.

Boleslaw tolikéž tanž gsa nemocy trápen/ raddau Manželtý swé wffel
do Chrámů toho/ a vřdrawen gest. Strze to hned poklesla vřutnost
geho nad Křesťiany/ a litugie vřutku swého rozkázal Tělo Swatě teyně
odwezt do Prahy do Kofela Swatého Wjta/ aby lidé diwy swatému
Wjtu/ a ne zásluhám S^o Wacława připsowali: Ale Pán Bůh gedno-
ho každého zásluby swéle vřazowati ráci: což y při přeněšení Těla Swa-
tého

tého vřiniti ráčil. Očemž při spisowání žiwota Knížete toho wyřněg-
I Léta Páně 942. Wšydm Křesťianský Páni a Kytčstwo České di-
wice se diwům genj se daly při Těle S^o Wacława/ napomínali toho ty-
ranna vřutného/ aby k Wjře Swatě Křesťianské se natlomil/ a Křesťiany
přestal sužowati. Což on slibil vřiniti/ a naznamení toho perwňgšij/ ne-
daleko od Zradu Brandeyse/ na gednom přiwřšij/ k chwale Boží a k S^o

Petru ku památce Kofel posta-
witi rázal/ a wředky pobany
kterej při sobě měl/ odeslal na
Zory genj gsaue okolo stareho
Zradu/ ginat Zaubina a Čiz-
wa/ aby dobywagice Zlata z
Stal a z Pjřku/ genu Desárek

y potomkům geho diwali. Odkud Boleslaw Mince Zlatau y Strigbr-
nau býti poručil. Háget w listu 78.

I Léta 943. přišlo množstwý lidu k Zrobu S^o Wacława z Kragin
dalekých/ prawice že z Božského ponutitj na cestu se wydali. Odeslo
od Zrobu vřdrawených osob Mužských 50. a Ženských 35. genj slepé/ hlus-
ché/ němé a s Rukami vřchlými z Země Frantské přišli.

Ctíme v hága w listu 78. okolo Léta 945. že Kněžna Přebislawy
wlastnj Sestra S^o Wacława a Boleslawy vřutného/ žiwot swýg čisto-
tně a swatě skonala. Při kterejto Těle řdy se diwové dali množy/ Cho-
tislaw Muž Bohabogný a So-
hatý/ že dal we gmeno swate
nule Přibislawy Klášter wy-
stawiti/ a w němž Kofele Tělo
gegi poctiwě pochowati/ tdež
prwé byla Wes/ genj slawla Ja-
blonna/ kterauž rozkázala S.

mila Přibyslawy/ Zdi wysokau a šyrokau obehnati.

I Léta Božjho 965. Kníže Boleslaw rozważowaw pořádky Křesťians-
ké/ počal Kofel S^o Wjta natladně stawiti/ Kněž při něm/ Žiaty/ z. pil-
ně osazowati/ a powolaw Panůw y Kytčstwa/ radil se s nimi/ y aby mohl a
odtud Biskupa do swého Knížetstwý dostati. Páni radili aby prwé pře-
megšlel o wychowání Biskupa: na čez odpowědal/ spochwáleným gegia-
že chce na Wyšehradě wstawičně bydliti/ a Biskupu Boleslawy a Zboj-
Zabského postaupiti. Gistě Kníže Boleslaw/ y at byl spočátku welikým
vřutným a Tyrannem nad Křesťiany znáwodn Mawě swé Drahomí-
ry/ tak po gegým propadnutí vřiněn welikým milownýkem Wjry Swatě/
tak že Deera swau Dubrawku Měčislawowi Knížeti Polštěmu dāti ne-
chtěl/ ažby prwé Wjru Křesťianskau přigal fewšsemi peddanými swými.
Což Měčislaw vřinil. A řdy přiwězená byla Dubrawka do Polšty w
Gnězněnským Kofele mnohé pokřiti dala/ Panně Marygi Kofel wyzdwi-
hnati poručila/ a w Krakowě drubý ku památce S^o Wacława Střevě
swého. Odj tolikéž namluwen gsa Měčislaw/ dewět Biskupůw nadal
Bohatě/ to gest/ w Gnězně Arcybiskupa/ w Krakowě/ w Poznání/ w Bicině
odtud do Wratislawě přeněsen/ od Kazymjra Krále/ w Krusswicy/ w Plo-
du w Chlme w Lubuku a Kameněsku.

Nemohl Boleslaw předfewzetj swého zřrany osazený Biskupa w Čes-
chách/ w skutek prawý wřesti/ neč smrt přispjřšijšij toho nedopustila:

wšak dokonal život swúg / jako křesťan pravý: a Syn geho Boleslaw Tá-
božný wstaupw na Stolicę geho / dobrými obyčejmi / a milowaným Wj-
ry Křesťanské wšsem pravým Křesťanům se zaljbil. Takž při wyppá-
náj žiwota geho / mezy Knížaty oznámeno.

CATHALOGVS

Aneb

Poslaupnost Biskupůw a Ar-
cy Biskupůw Pražských pořádně sepsaná / a Sprá-
wy paměti hodné / které se dali při Koste-
le Božjny
gednoho každého z nich / zle y dobře / krátce
a pravdivě / z rozličných paměti
sebrané.

Eodem Authore.

Boleslawowi Tábožnému / neyprwé dá-
no powolení k osazení Biskupa / od Otce S^o
Papeže Jana reho gniěna Dewátoho / Strze Sestru geho
Miladu. (yatz gignenugj Daubna: lib. 6. Záget fol. 84.
a Georgius Bartholdus Pontanus a Braitenberg Sacra
Romanæ Ecclesiæ Prothonotarij Metrop: Eccl: Prag.
Præpositus, Olomac: Canonicus, Comes Palatinus, in Cathalogo fol. 3.)
kteráž obgednala list Papežský / kterýž v Zágeta w tato slowa zný. Jan slu-
žebný Služebnýům Božjch / Boleslawowi Knížeti / wšry Swaté Křes-
ťanské milowaný / Apoštolské wzkazugem požehnánj. Sprawedliwá
wše gest / k sprawedliwým a slusným prozbám všy dobrotiwé nakloniti.
Neb Pán Bůh gest sprawedlnost / a kdož miluge Pána Boha a geho Bož-
skau sprawedlnost / nápomocen mu gest k dobrému: Deera nasse milá gniě-
nem Milada / gij gšine dali gniěno Maryá mezy gniěny žadoštni / námi
wůli swau y twau oznámila / že doceň žadašs k tomu powolení nasseho
aby w Knížetstwý twém ke cti Pána Boha / a k rozššření Cyrkwe swaté /
Biskupstwý býti mohio. Takowau prozbu slyššice nry / s Srdcem wese-
lým wděčně gšine gi přigali / a Pánu Bohu poděkowali / že swau Cyrkw
wšudy rozššřowati ráci. Protož nry mocy Apoštolské Stolicé / a S^o
Petra Knížete Apoštolského (gehož ačkoli nehodným náměstkem gšine /)
powolení dáwáme / schwalugeme / y na budaucy wěčné časý stworzugeme a
upewningeme aby Kostel S^o Wjta a Wáclawa Mučedlný ůw Božjch /
byl Biskupská Stolicé / a hlawa wšech Kostelůw Českých. Kostelu pak
S^o Gij dáwáme tu moc / aby pod Řeholau S^o Benedykta a pod poslu-
šenstwým Deery nassy Mary w Krystu Pánu mile držán gsa / aby shro-
mážděnj Panen aneb Konwent Panenský tu zřízen byl a ustanowen: ale ne
podlé obyčje Bulgarského / Ruského aneb Slowanského / neč wedle zříze-

ný Cyrkwe Swaté a Stolicé Apoštolské / totižto awy gednoho mezy sebau
hodněššjho sobě za Biskupa wolili / kterýžby mage zběhioš w Jazyku La-
tinském a w Pjšině / Radlicy slowa Božjho w nowě z Pohanstwý obráce-
ná Srdce křágel / aby na nich Pšenice dobrých skutkůw se rozšřwati mo-
hla / šnopy Wšry Swaté shromáždowati / a do Stodoly žiwota wěčného
owozowati: s tím se mēg dobře.

Přecetšy tehdy Boleslaw Tábožný list ten / Kostel S^o Wjta a S^o Wá-
clawa připogil Stolicę Biskupské a Kostel S^o Gij oddal Sestre své Ma-
rygi přewoře aneb Abbatyššy / a po gegj Smrti Pannám budaucým.

O neyprwniecšm Biskupu
Pražském Ditmarowi / podlé pořádku Geor-
gij Bartholdi Pont: a Brai: S. R. Eccl: Pro-
thonor: Metrop. Prag. Præpositi.

Kapitola II.

Ditmarus / Kanownýk Bě-
konný Kostela Magdeburského
pro wykonání náboženstwý / z Země Sasté do
Prahy k Grobu S^o Wáclawa přišel / a že byl
Člowěk w Dměnj zběhlý / a Slowanské řeči
uměly wděčnost welikú od Boleslawu poznal.
Neb obošlaw Kníže wšecto Duchowenstwý
w Knížetstwý swém / radil aby geho za Bisku-
pa wolili / k čemuž on neyprwé dal swúg hlas
shromážděno pak duchowenstwý wida hed-
nost nuzje s radostí a gednostegným aumysle-
něm geho za Biskupa wyhlášio. Ten mage powolení od Cysáře Ottona a Li-
sty od Knížete y od wšech Stawůw k Arcybiskupu Mohutskému / od něho
gest wšwěcen. Po wšwěcení došedw na Stolicę Biskupskou Dymarna
hmo se sprawowati počal / yatz na geho tak wšacný Staw náleželo / Ko-
steliu mnoho poswětil / a lidu Pohanského k Wjře Swaté kázaným swým
množstwý přiwedl. Druhého pak Roku / to gest 969. (neb wolen gest /
968.) žiwot swúg dokonal druhého dne Měsíce Ledna / den S^o Sstěpána.
Pro krátkost žiwota nic gniěho paměti hodného nespšobil / toliko (yatz po-
wědno gest) za žiwota geho pobožného mnoho Pohanůw bylo nakloněných
k Wjře Křesťanské. W čemž po smrti geho byla weliká proměna.

O Swatým Wogtiechowi
Biskupu Pražském / Synu Hra-
běte Slawnýka.

nasseho a Stawůw wssch / abyhom tohoto ctného Muže Wogtěcha Biskupa nasse° hledali / a poněwadž zde nalezen gē / prosíme aby s námi k Stádu sobě swětenému poslán byl: neš pro nasse hřichy že gšme geho poslauchati nechťeli od nás odšel / Zemi nassy tak zatlel / že Pán Bůh nad nami gž dwě léta Tebe zawtel / a dešť suchých Rolj neobmočil. Opat pohledow na bratry své řekl k Wogtěchowi: Cos nám učinil Wogtěse / že gša Biskupem / wssm bratrům služebnost gšy prokazowal: Gdž rychle do Zemi své / a lidu swému deg požehnánj. A wysšel Wogtěch z Kláštera a od Papeže naučenj žádal coby činiti měl / kterýž mu dal rozkaz smyslu Opat ta nápodobný. Pročež s powolenjím wchnosti Biskup z Rjžima se odebral. Opat pak Kláštera dotčeného / rozmegssleže pokoru Wogtěcha S° mluwíl k bratřím swým takto: Albertus bratr náš / Cjelský Biskup gšil gest Muž Swatý: neš mnoho gšem při něm spatřil znamenj / gest to Swátost geho wnitřnj / zewnitřnjm wkazánj pronesli / yakožto času gednoho měl odemine poručenj aby mi Wjna podal / kterýž k tomu se ochotně nage / Sklenicy gž podáwati měl: ale Cjert w gšobě Psa černého (yatz rozumjwám) gemu noby podwratil / že na zem wpadl / Wjno rozlil / a Sklenicy rezbil. Tus chopiw se on požehnal Sklenicy rozrazenau / amne gic elau / a Wjnem naplněna u podal. Kterýžto diw žádnému gšem oznamiti nechťel až do této chwjle.

Odpowěděl na proti tomu bratř / Otče poctiwý y my mutohá gšme při něm a zgewná znamenj Swátosti widěti / ale k doby byl a odkudby k nám přišel / toho gšme newěděl.

Kdž si nawracowali poslowé s Biskupem swým do Czech / nejprwě do Kláštera Panny Marye přišli / kterýž byl od negatého Paustewnjka založen / a le ne dokonán. Přigal ge s radosti Paustewnjš Dřimota / a weda gedo Přibytku swého / začal spjwati Te Deum laudamus až do konce.

Tu Biskup powstaw wzhůru dal wssj Cjelské Zemi požehnánj: A hned wylil se tichý a hogný dešť na wssedku Cjelskau Zemi: s čehož poznali Řečané / že se gegich Biskup nawracuge.

Kdž pak wessel do Kostela S° Wjta Biskup Wogtěch / wysšlo proti němu Rjžie / a přiwjta ho wctiwě / gemu poddanost a poslussenstwj s lidem swým připowěděl. Tehdáž on začal nowau Pjssěš Owěčtění swým / kterauž háget w Kronyce své napsal těmito slowy: Hospodine Pomilugy / Bezú Kryste pomilugy / tys Spasa wsscho mjra / spasy ny y wssich / podine hlasý nasse / deg nám wssm Hospodine jžien a mjr w nassy Zemi / Křesť / Křesť / Křesť. Pro spjwánj Pjssě té / slibil Pán Bůh Wogtěchowi Tebe nezawjiti nad Zemi Cjelskau / yatz týž háget pšse obššrněgi.

J Léta Páně 978. Biskup S. Wogtěch gdauc strže Wesřečenau Terasowice prosyl přewoznjtůw aby ho přes Ržetu Wltawu přewezli: což y učinili: ale kdž neměl čjm od Přewozu zaplatiti / Střewjce mu z nob snial / že Bos do Prahy wgti musyl. A dal gim Wogtěch zlořečenj takowé / aby se gim y rodu gegich nřdy Chleba nedostáwalo / kterážto potuta y po dnes při nich pozůstawa. Háget w listu 89.

Tehož Roku týž Biskup poswětil Zjatkůw na Ržstwj 27. Kterjž wespolek na tom zůstali / aby wessli w řád S° Benedykta.

Protož wessli do Domu Biskupského sprozban ponjženau žádagje / aby gim Dům k bydenj wkazán byl w kterémjby Pánu Bohu nabožně slaužiti mohli.

po wy

Po wyslissenj prozby gich / šel k Rjžeti Biskup a s nim strany wystawěnj Kostela se radil.

A wkazáno bylo Boleslawowi mjesto na gednom Ostrowu strže wnutnu / tj Božské / genž gest na Ržee Wltawě nad Prahou yako půl třetj mjele: Edež bezmestkánj Klášter založil k chwale Božj / a Swatému Janowi Křtiteli ku památce / do kteréhož dotčeny Ržej wweděnj gšau / a od Rjžete wychowanjm a žiwosti poctiwau / od Biskupa pak Opatem

Bohumilem / Mužem žiwota swatého / opatřenj.

J Léta 979. s powolenjím a w přjtomnosti Rjžete Boleslaw S. Wogtěch Biskup Cjelský / poručil Czechům swým aby w den Tědelnj trhůw žádných nečinili / w staru Manželstwj aby pořadně wstupowali / tela vmrlých Křestianůw aby na mjestech poswěcených pochowáwali / Pohanských pořadčůw při pochowáwánj gich newjžwali / a ohně aby na hrobjch nepálili. Což oni učinili připowědewše / slibůw swých nezdrželi / z té přjčiny znouwu Swatý Wogtěch zatlel Zemi Cjelskau / a do Ržjma odšel.

Opat tehdy powstala suchota weliká / hlad a rána Mornj po wssj Cjelské Zemi.

Gšauc popuzenj k hněwu horliwému. Czechové proti Biskupu swému pro zlořečenj / že se gim podle mysly gegich newedlo / bratry geho zmordowali.

Biskup pak gša w Rjžimě před Papežem Wssy swatou slaužil / tak yakož byl zwyl s welikým naboženstwj / a kdž při pozdwihowánj Welebné Swátosti při Oltari w tagemstwj stál / tak dlanho prodlel / že se Papež a ginj přjstogjcy wydiwiti nemohli / a nemoha se dočekati konce geho mlčenj rozkázal nim potrhnutí. A on ohlidnau se powěděl že nemá toliko gednu Rukawicy / a prosyl aby mu druhé kázali pūgčiti aby mohl Wssy swatou dokonati.

Po wykonánj služby Božské pogal Papež Biskupa do Domu swého / a gey před Kardynali počal trestati řka: Otče dobrý proč gšy směl při Wssy Swatě dřjmati? Odpowěděl Biskup Wogtěch: Otče Swatý / o smu newjm / ale toho času byl gšem wwytrzenj: neš bratřj mogi pro Wjru Pána nasseho Gezu Krysta / wčeregšjho dne gšau od Czechůw Pohanůw zmordowanj: a že až do dneška lešeli nepohřbenj z wůle Božské musyl gšem se w Czechách postawiti / a gepochowati: ale že probuzen gšem pospūcha gic zapomněl gšem w Libickým Kostele na Oltari Panny Marye gedné Rukawice.

Diwili se tomu wssidni náramně / a Papež čtic toho gštotu zwědět / wyprawil posly do Czech aby se pilně wyptawali zdalž zbiti gšau od Pohanůw Slawnikow Synowé a Bratřj Biskupowý / y den smrti gegich aby wyzwěděl. Nawracugice se ti z Czech gšlili to wssedko což Swatý Wogtěch oznamowal / a pro lepšj důwřenj / y Rukawicy Biskupowu přinesli / y to powj dali / že při pohřbu gich odewssého lidu Wogtěch spatrij byl.

Porozuměl z toho Papež že Biskup Mužem Swatým gest / a poradil se s Kardynali rozkázal se gemu nawratiti do Czech / aby gestě potuřyl bude li moc y při tom lidu twrdossygnem yatz prospěch učiniti.

Léta

J 2 eta tehdy 981. z rozkázání Papežského Biskup pogaw s sebou Zákona Gaudentium s powolením Opata y wsech Bratrů Kláštera S^o Alexia/dne 17. Měsíce Března k Czechům svým z Říma wysšel.

Druhého pak dne po odjetí jeho předstoupilo Bratrův šest před Opata svého/ žádající aby ge wypustil z Kláštera/že chci Muže toho S^o wyproworditi/a budeli w tom wůle Boží/ zase se domů nawrátiti.

Neoslissel Opat prozby gich yakožto k ničemuž zlému náchylné. Z pospýchající oni za Biskupem a Gaudent: našli ge w Měste Witerby w Kostece S^o Maryna/a přistoupil k Biskupu/řekli: Otče Biskupe nikoli gšme po tobě zůstati nemohli: Odpověděl on Synové milí lépegi gest wám bylo w Kláštere zůstati: ale poněwadž se wám tak líbí/ buď gmeno Pána Boha nasseho pochwaleno.

Xflo těch osm Mužůw pospolu/ a kdeskoli Kostel vzřeli/žádného nepominuli w kterémby Pána Boha newyzýwali.

Agšauce giž w Kragině České Měsíce Čerwna/twardosti cest strápení w Kragi Domazlicím při gednom Lese na Poli w Wsý řečené Milawec/genž k Domazlicím náleží/zesnuli.

Toi z té Wsý Pastýř Stádo ženau/vzřew ge spjcy/Traubů k vchu Biskupa S^o zvláště ležícího přiložil/a duchem hmotlivým jeho přestřáhl genž vchopil se náhle zesna řekl: Deg Bůh aby ohlechl y ty/y ti genž to činí.

Ta takowá slova hned poražen gest Pastýř hluchotau/a až po dnes kterykoli Pastýř w té Wsý za traubů tauž potutau z dopuštěný Božího káran býwá. Protož obywatelé dotčené wsy když sobě Pastýře gednagi/to gemu oznannugi/aby netraubil/ale toliko Biskup Pražský a tak znamený k wyhnání dobytká dával. Mnozy to za posměch a bafně měli/ale yak zatraubili hned ohlechl/nikdá k slissení nawrácení nebyli. Záčet w listu 90.

Witán byl Biskup s welikau radosti a wctiwosti od Knížete/a hned slo wo Boží Tárodu swému kázati počal/a Wjru swatau rozmnožowal (a s malým vžitkem. Těb Czechové nemnoho sobě wázili wčení: Muže S^o.

Přinesl byl Biskup S. s sebou Ornát/Albu/Dalmatyky/Kapě Kurné/a giné příprawy kterýchž vjžwal na den Welikonoční/ když Wsý Swatau před Cysáreni Ottonem w Cachách slaužil. Ty ozdoby wsecky až do toho času při Kostece Pražské zůstawagi.

Dáli se tehdaž w Czechách mordowé časti: Těb Pohané w té myslí stáli/aby Křesťany wyhubili/ale nemohauce swjtzýti nad mnozstwými gich na cestách a sýlnicích po gednom/po dwau mordowali.

Zialostiwé z toho bylo Kníže/že se za panování jeho takowá zlost nad Křesťany promozowala/a radil se s Pány swými/yakby tēm newoleni w cestu wtročeno býti mohlo: ale zlost welikau mnohých a odbož/těžko bylo skrotiti.

Wšak rozkázalo Kníže/aby Křesťané na oděwu swém znamený Kříž ze swateho nosyli/aby tim spůsobem od Pohanů mohli býti rozeznáni: tolikéž aby na každé Bráně Města Křesťanského/y we Wsech/Vnučený znamený Božího namalowane aneb wytesané bylo / buďto na Slaupe dřeweném aneb na Kameném. Což hned Křesťané Bohabogů zachowawati počali/ano až do dnešního dne zachowawagi.

Wogtých pak S. wida newstupnau zatwordilost Czechů/ kteryž pro slo wa spasytelná gemu pohružky činili/ ano y geho zahubiti se snažili/ vnučil znou k Římu pospýchýti/ale Zymy twrdost a Sněhůw welikost změnili předsewzetj geho.

Tehdaž

Tehdaž právě Strachotwas bratr Knížete Boleslaw / ten na kterémž křtinách zamordowan S. milý Wacław / z Řezna do Czech přigel/ kdes byl dán na wčení od Otce swého / a dostaw se do Kláštera S^o Emmerama Řeholy S^o Benedykta/ oděw toho řadu na se přigal. Toho pak času s powolením Opata swého nawštěwowal bratry své Boleslaw a Křišťana.

Toho Strachotwasa k sobě Wogtých powolal nařikající na nezbednost a neposlušnost Wocy swých/a oznamující aumysl swý zstrany odchodu poněwadž gich nigakž wtrouti nemůže/mlující w tato slowa: Vmijnil sem do Říma znou giti/a tam y zůstati. Ty poněwadž bratr gšy Knížetcy/ snad tebe lid ten srdce spozdíleho spáše poslechné nežli mne/ kterémuž na místě mém spomocy bratra twého twrdším se wklazowati můžeš / a Cýrkwi S. spůsobem tím prospěch nemalý učiníš.

To mlující odewzdawal gemu Regalia, a na to Confirmationem při Papeži obgednati připowídal.

Pohrdal wzdaným takowým Strachotwas / a powhl Berlu na Zemi kta slovy hněwivými: Těžadám yá mti poctiwosti té/ale před ný wgtám/nezadám yá Biskupského Důstogenstwí/aniž toho škemena nesti mohu/Mnich gšem mrtwý/ a mrtwý mrtwého nepotřebuji/ a tak odšel/ yak to k hněwu popuzený.

Alle Biskup pln gsa milosti Ducha S^o widěl že an podle slo w srdce swého pokrytého nekráčí/ a porozumíwal že ginam slo wa mti / a ginam mysl bři. Pročež řekl k němu: wět tomu bratře mŭg/ že co nym pořadné s vžitkem twým učiniti nechceš/ to s sřkodu twan učiníš.

W tom nemage žádné naděge k polepsšení Czechů Wogtých/ opř k Římu se obrátil.

Po odchodu jeho rořila předce zlost lidj neschetných/wjce a wjce den odedne se rozmáhala.

Poradiw se s Kněžstwem Kníže Boleslaw k Papeži psaní učinil/y k Arcybiskupu Mohutskému/žadage aby Wogtých přimcen byl w Zemi České zůstati/neb aby giný Biskup na místě geho poslán byl.

Tu se teprw zalibilo Strachotwasowi Biskupem slauti/ a pozdráhaw se vsty před lidem tim zatwordilým přigaw to důstogenstwí s radosti/pospichage do Mohuče k Arcybiskupu aby od něho poswěcen byl.

Vmijnil Arcybiskup učiniti wedle prozby geho/y sprawené gšau wsecky wěcy tu poswěcované Biskupa/a giž Strachotwas stal při Oltáři před Arcybiskupem ntezy dwěma Suffragany očima semoram bleskagice.

Po malé chvíli podle obyčege před Oltářem se rozprostřel/ toť na znamení že hoden nebyl důstogenstwí Biskupského / Diábel do něho wstoupil/ brozně nim lomcowal/a z něho newysšel/ až z Tela Wsý wypudil: Sprawedliwým saudem Božským smrti hrozau zachwácen /že Biskupstwým z wůle Boží od Wogtých sobě poddawáném pohrdal srdcem zyppokrytým.

Biskup pak Wogtých wnučeným Božským sřze sem mage powolený od Jana Papeže toho gmena 16. y od Opata swého k Wherste Kragině se obrátil/a přišel do Města Antóně/kdes wšedl na Lodi/plawil se až do Skardonij Zemi Charwátské.

Tu wšel do Města Modrussy / a slo wo Páně zgewně kázal/ kteréhož lidé spůlnosti poslauchali pro diwy weliké kteréz činil.

Očemž když zwědew Bagemus Kral Bulgarský/žadal geho widěti. Alle

on gsa nabádan ponuknutím Božským k Vhrumpospychal: neš Král Vherstý s lidem svým počal v wýte blauiditi.

Přišel tehdy z Modrusse Charwátsté dne třetího do Modrusse Vhersté a odrud do Ostřehonia/ kdež Krále nassel a před nim oblassugie slovo Boží geho v wýte potwrdil.

Toho času Muž negatý Bohatý z Apulj z Hrabstwj S° Seweryna gme nem Deodatus do Vher přigel/ kdež Klášter postawiti dal/ a Wogtěcha S° žádal aby gey poswětil/ což on s ochotností učinil.

Tam na ten čas přišli dva Mladency z Země Česté/ a poznawšše Biskupa svého náramně se zradowali: ptal se gich Deodatus odkudby byli: Kterýž odpověděl/ že Čechové gsau/ a pro vměnj Literij po Sstolach cho dji. Opět otázal se gich kdoby byl Biskup ten: odpověděl: náš to Táta gest.

Z té přičiny řikal Deodatus Wogtěchowi Táta/ y Klášter poswěcený od něho Tátau gmenowal. Očeniž háget.

Po poswěcenj Kláštera toho a po potřetnj mnohých na Wjru obrácených/ S. Wogtěch se do Čech nawrátil/ ykž Česté Kronyky o tom wyswědčnj/ nesa Rnjžeti swému list od Jana Papeže/ w kterémž Rnjžeti dáwa swobodu a dowolenj/ aby kdežbykoli chtěl/ w Země Česté Klášter aneš Kostel swobodně postawiti poručil.

J Léta Páně 991. když Dělci na hře řečené Perijn Kamenj lámali v gednoho wysokého Dubu Dúm sobě postawiwšše oheň času Syniného páli li w kterémž diwne postawy w twářnosti lidsté gim se ukazowali.

Což widauce Pohané činili dotčenému ohni poctiwost/ ano y Křestiane k tomu se nachýli.

Protož Rnjže Razyti kázal Služebnjkům svým oheň ten/ a Dúš podtjti poručil.

Času pak Jarného na témž mýstě někdo oheň zapálil k kterémuž se mnoho stwj Pohanůw zbeh/ o nedopauštěgace žádnému ohně wdusyti: Ale Rnjže wyslal počet lidu svého weliký/ kteréhožto pilnosti znowu oheň zadusfen gest/ a y áma rumem zaspána.

Tatom mýstě rozkázal rjž Rnjže k chwále Boží a ku památce Mučednjka Bojného S° Wawřince

Kostel založiti a rychle dotornati/ poněwadž vznáwal welikau chtiwost Pohanůw k tlasenj ohni dotčenému. A postawil Kostel ten aby ne ohni/ ale tomu genž strže trápenj a

oheň Mučednjky své k sobě přigjma/ poctiwost a poklona od nich činěna byla.

Tehož času Rnjž žiwota dobrého a w Zákoně zbehlý gnrénem Prosti wog z snažnosti nemalau lid k poznánj Boha w Trogicy gedineho přiwowowal: strže což lasty dosáhl při Rnjžeti weliké.

Zawidel toho genu Wřšowec Hrabodog a pod spůsobem Přátelstwj geho do svého Domu do Ruzyně pozwal/ a propustiw ho od sebe/ na cestě gey zabiti a zakopati rozkázal.

O takowém učině zwědew Rnjže poručil Tělo geho pilně wyhledáwati. Znalezeno gest pod gednjm Dubem a w Kostele S° Mathausse pohřbeno.

Tatom

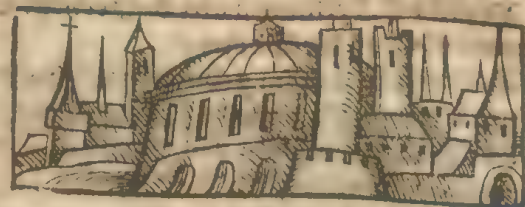
Ta tom pak mýstě na kterémž zabít gest Prosti wog/ z rozkazu Rnjžeti Rcho/ nad Wsy řečenau Liboč postawen gest Kostel Kamenný/ ku památce Panny Marye Rodičky

Bojnj/ a ku poctiwosti S. Sabiana a Sfebestyana. Postawil gey/ ykž háget přisse/ S. milý Wogtěch.

Znamlurwy a ostaronj řeč hež Biskupa rjž Boleslaw Cid

bojnj/ založiti y nadal Klášter Běroniowský swobodami welikými/ (ykž se njže oznámi) ku památce S° Benedykta/ a tehož řadu bratry doněho wwe dl/ hned ykž přwe od Wogtěcha poswěcen byl.

J Léta Páně 995. podle hágeta/ Wogtěch z Čech přišel do Polstý/ a podle Kronyky Polské z Vher/ s Gaudentiem a s těmi šesti bratry geni z Rjžima za ním wysli Roku 981. a w Polstě zamordowanj gsau. Ale my neodstupugjce od Čechůw/ takto o něm psáti budeme.

Wyšel z Prahy Biskup s Gaudentiem, a za nimi magjce dowolenj od Opata svého řech šesti Žatonskům z Kláštera S° Jana pospichalo/ to tizto Benedykt/ Mathaus/ Ják/ Jan/ Krystin a Wynabajs/ a gich dosli w Kledu w Kaple S° Petra modlicých se a Gaudentia před Biskupem Wšy Swatau slaužicých.

Společili se tehdy wespolet a šli strže Slěsto do weliké Polstý.

Apřišli do Lesu hustého a šyrokého/ w kterémž ti Žatonicy zůstali žiwj gsauce w přjfnosti žiwota.

Wogtěch pak a Gaudentius k Poznánj se brali/ a odrud do Gnězna k Boleslawowi Králi řečenému Chrabry.

Wděně přigal Biskupa Král a že w ten čas Robertus Arcybiskup byl onřel/ žádal Wogtěcha aby na mýsto geho wstaupil/ čemuž on odporowal/ ale přemožen gsa prozbami giných Biskupůw mnohých tak učinil a ohlassowal wůli Božskau spilnosti/ kteréhož lid poslauchal s ochotností/ a patřiw na skutky Swaté geho za Swatého držel.

Ale nedlauho se tressyli Polacy včenjm a bytnosti geho při nich. Těb napomenut gsa we snách strže Anděla Bojného/ zanechal na mýstě swém Gaudentiusa a sám se k Rraginám Pruským obrátil/ chřege narod ten swě tlem Wjry Swaté oswjtit.

Newděnj byl přichod geho Prussakům/ kterjž okolo svých Balwánůw se zaneprazdniowali/ a napomjnanj geho spasyředna poslauchati nechřeli/ anobř gey yakožto lidé nelitostiwj a nemilosrdnj/ w Městečka Sioshausum wřrutně zamordowali/ Léta 997. Měsíce Dubna.

Když byl Stiat od řech Prussakůw wřrutných/ pochytiw Hlawu swau (ykž paměti dáwné schowane w Kapituli Wawněstý aneš Alperský wyprawugj/) šel s ni až do Města/ do Kapličky své/ w kteréz Wšy Swatan wykonáwati obyčej měl.

Zamordowan gest mýli od Gdansta/ kterěžto mýsto až po dnes sluge Swatý Wogtěch.

Pro diw oznámený mnoho Pohanůw za Wogtěchem tak gdaucým Bě

želo/některý to Swátosti připiſovali a některý Czarodějnictvým/ nebo diabelská chytrost/ moc Božskou k moci své obračovala/ a sobě Božství a wſſemohučenost připiſovala.

Tiemiž sli gſau za ním aby konec chůze geho ſpatřili/ a on wſſedw do Kapličky/ a pod Oltářem/ genž se byl w přibližování geho wyzdwihl zůſtal.

Po malém čaſu zgewil se weſnách gednomu Formanowi z Mlázuch/ před dotčenau Kapličkau w domu hoſtinském nocehugčným/ nabádage ho aby Tělo geho odtud odwezl/ ať Králi Boleſlawowi řečenému Chrabry ſtaragčným ſe o ně dowezl/ za čej mu připowjďdal od Krále náhradu.

Učinil tak Forman/ a aby bezpečně Tělo to S. wezti mohl/ podle obyčejce na nocežých odpočíwal.

A přitrefilo se že na gednom nocehu s křemářſkau w Czoložſtwu vpadl/ pročež se mu Tělo wezti ſpůsobem žádným nedalo.

Taťkať Forman blaſem welikým až Pruſſacy ſe k němu zběhli a od něho ſpohrůžkami wſſecky ſprawy a přjehody wyzvěděli.

Protož odgali mu Tělo to Swaté a s ním nenáležitě zacházeli.

Odgel zatím Forman a prázným Wozem k Králi a genu přjehodu ſwau oznámil. Wyprawil Král Poſly k Knížeti napomjnage o Tělo Wogřicha S° aby genu bylo odewzdano.

Techtěl Kníže wydati Těla Králi/ lečby genu tak mnoho Zlata yatkby ono wážilo/ prwé odeſlal.

Lečbyl naproti tomu Král/ gednom aby tím ſpjiſſe Tělo Wogřicha S° z Země Pohanské wywzti mohl. A wyſlal po Poſlych Zlata mnoho: Poſloſeno nejprwé od Biſkupůw na Wáhu gednu Tělo S. a na druhau weliké ſtáſſy Zlata/ wſſak Tělem ani pohybnauti nemohli.

Tu Poſlowé coby činiti měli newěděli: přiložili své Strjebro y Zlato kteréz měli k Zlatu Králowſkému/ ale ani tak Tělo pozdwiženo nebylo.

Opět ſeſſlo se Křetiánůw mnohoſtvým geſſto Tělo wewprowoditi měli/ a ſládati wſſychni wſſedko což měli/ a nic tím neſpomohli.

Přijla tolikéž k tomu Žena gedna wbohá/ genž wſſedken ſwůg poklad doſſi chatrný kterýž ſobě k žiwnoſti ſprawila/ na Wáhu wložila/ tolikto dwa groſſe aneb Penjze/ wedle monety wěku toho. A hle pozdwižlo se Tělo wzhuřn tak wyſſoce/ že nad druhau čáſtku Wáhy wegſſegi býti nemohlo.

Protož ugmali z Pokladůw položených aby Waha byla ſprawedliwá/ tak dlanho/ až ſamý toliko Poklad Wdowy té wbohé na wáze zůſtal/ a wáhu ſpjiſobil ſprawedliwan.

Kníže yatk welice ſe radoval z nakladených nejprwé Pokladůw/ tak welice ſe rmauril z pozůſtalého té Ženy ſtátku: wſſak činjce doſſi ſlowům ſwým/ Penjze dotčené zawrhl/ a Tělo Biſkupa S° Králi Boleſlawowi wydal.

To za wěc prawdiwanu pro pamět wěčnau w Pokladnici aneb w Komore Kapitulní Warmingſký napsané/ ſpilnoſti ſe chowá: což čtance přecław Moiecký Kanownjkt Wolborſký/ tauž hystorygi wyſſanau do rěchto Anjch podal.

Bylo pak přiwzezené to Tělo nejprwé do Třemeſſna/ a w Koſtele Kláſterſkém poſlaweno/ kteréz potom Gaudentius Arcybiskup do Gnězna přeneſl.

Dali ſe Diwové welicý nakáždem mjiſtě při tom Swatým Swatého Biſkupa Těle.

Ale

Alle yatkým ſpjiſobem do Czech dowezeno/ w Kronyce o Knížatech giž geſt oznámeno. Polacy owſſem tím ſe chlubj ž Tělo Wogřicha S° při nich geſt/ ale Czechové k tomu nepowolugj.

O Deodatomi aneb Bohda- lowi Biſkupu Pražſkém/ w pořádku Třetím.

Kapitola III.

Wědew o Smrti Biſkupa

ſweho/ Mučedlnjka Božjho Bo-
leſlaw Knjze Čeſké/ powolal wſſedko Ducho-
w enſtvj své/ a radil ſe s ním tohoby za Bi-
ſkupa woliti měli.

Po dlanhém rokowánj dána radda aby
Knjze Poſly wyſlal k Cýſari/ žádat od něho
Muže na Biſkupſkau Stolicy hoďneho.

Když takowé poſeiſtvj Cýſare deſſlo/ na
prozbu Knjžecy/ Muže wěneho Zaplana
ſweho za Biſkupa Czechům podal gménem De

odata/ aneb Bohdala rodem z Země Saſké/ a že geſt byl w mětj Čeſké řeči/ byl Czechům welice přigemný. Očemž tolikéž in Catalogo Georg: Bar-
toldus Pontanus zminku činj.

Ten Biſkup pilně Wjru Swatau rozmnožowati počal/ mnoho Mláz-
dencůw na Kaplanſtvj nebo Kněžſtvj poſwětil/ a dobre žiwu býti gič/
yatk ſám žiw byl/ naučil/ k čemu měl pomocnjka welikého/ Knjze Bo-
leſlaw/ genž přikazowal aby wewſſem lidé poſlauchali Biſkupa ſweho/ Bo-
gijce ſe kdyby ho tak hněwali yako Wogřicha Biſkupa/ aby Pán Bůh na ně
brozněgſjho a ſtraſſiwěgſjho treſtánj nedopuſtil.

Bylo též toho poſlauchati/ nebo byl Muž welice dobrotjwý/ a we wſſech
ctnoſtech náſledownjkt Biſkupa Wogřicha Swatého/ a prwé vzwawage
čas Smrti své/ než w mět wſſedko z Bojg své/ na Koſtelnj vjtky obrátil/ k
S° Wjtu/ a oſtatek chudým Křetiánům rozdal/ tu též po ſmrti Tělo své
pochowati kázal.

Wzat nebo wſazen byl na tu Stolicu Léta 997. a w mět Léta 1017.

Za žiwobyti toho Biſkupa/ Cýſar Otto Manjeltu ſwan potwornau/ ži-
wan zakopati kázal/ a to ſe ſtalo Léta Božjho 1001. yatk žáget pjiſſe.

Tolikež za geho žiwobyti Sylweſter Papež konec žiwota ſweho wzal/
kterýž byl ſpomocy Diabelſkau na tu Stolicu doſedl/ yakož bylo toho čaſu/
leda komus ſnadno k tomu přigjti/ že Cýſarowé tomu dopomáhali k do ſe
gim zaljbi. Ten doſtaw mjiſto to ptal ſe ſſatanaſſe dlanholi w tom djiſto-
genſtvj žiw bude: kterémuž on odpowěděl dotud žiw budeſ dočud Wſſe
w Geruzalemě ſlaužit nebudeſ: on že neměl přes Moře myſl ſe plawiti
dlanhý wět ſobě připowjďdal: Ale nenadaw ſe toho Čiwtého Léta ſweho

3 iij

Paper

Papežství / šel sloužiti masy do Kostela svého Lateranenského / a když sloužil w Kaple S^o Říže / tu kdež tůžagi w Geruzalémě / zdálo mu se že náhle umřeti měl: y hned se napokáný dal / a weystupet svůj tak hrozný přede všým lidem wyznal: potom prosyl aby Tělo rozřezágie na čtyry kusy / y atž toho zasloužilo na Wůz wložili / a tu kde ge Koně zawlekau pochowati dali.

Včiněno když umřel podle prozby geho: ti pak Koně s vůli Boží šli vpřímo do Kostela Lateranenského / tu Tělo geho pochováno s počti wostí podle gíných předkůw geho / y atž o tom Platine in Vitis Pontificum a háget gínáče.

O Helikardowi Biskupu Pražském / w pořádku Čtvrtém.

Kapitola V.

PO Smrti Bohdala / Kněze Oldřich Syn Boleslawu milostiwého / žádal toho odewšech Duchowních aby bezmestkáný na místě umřelého Biskupa gíného vybrali a wolili / kterýž tomu chytě dosti učiniti na to zasedli: tu gím Kněze porýdal hlas na Kaplana svého / a wšychni Duchowný na Helikarda / kterýž ač byl Němec ale Čestau řeč dobře uměl: obecný pak lid chytěl mýti zhorše z Budče: wšak na tom zůstano / že Duchowný svého dowedli.

Protož Helikardus Muž věcný a wymluwný / gel z Cýsari Henrycho wi / a od něho Regalia přigal / a potom od Arcybiskupa Mohutského poswěcen.

Šel potom y do Říma s vůli Kněze Oldřicha y wšeho Duchowně stwý / a Kostelu swému od Papeže Benedykta Ošněho / y atž o tom Catalogus y Kronyky České oznamují / weliké swobody wygednal / za číž poděkowáný hogné odewšech obdržel.

Když witali Biskupa svého Czechové / neyprwé byl proti němu Kněze Oldřich wygel / potom wšychni gíný lidé a Kněží s Procesy spřawagie Te Deum laudamus.

Za téhož Biskupa neyprwé Desátky a podymne nastali / mnohé nesnáze mezy lidmi wpočogené byli / a Wýhra Swatá Křesťanská křwěla s welikým prospěchem Cýrkwi Swaté. Wolen Roku 1018. a umřel Roku 1024.

Benedictus 7. žiw byl toho času / kterýž wzat byl po Sergiusowi 4.

Protož ne od Ošněho Benedykta / ale od Sedmého to obdarowaný obdržel Helikardus Biskup / podle těch let y atž háget klade.

Benedictus pak Ošný wolen byl 1030. po Janowi 20. a umřel 1044.

A že ne každý wj co to gest podymne musy se oznámiti. Biskup ten chytě wěděl.

wěděl o swých Owčitách / y at gich mnoho bylo / pod kterým Sarárem / posručil gemu aby z každého Domu dwa Peníže bral a oddával za Rok / a on Sararum zato kázal dáwati / Chřisina anebo Oleg po Swatný na Křest a na pomazáný lidi strze wtrutnost nemocy k Smrti blížty: a to odstarodáwna slawlo Podymne.

O Biskupu Pražském Václavě řeteném Jzo.

Kapitola VI.

Rok když dořonal žiwot swuog Helikardus / Oldřich Kněze welice byl z toho zarmaucen / a wesskeren duchowný lid y obecný: Protož se společně sešli s Knězetem / wolili Muže gednoho věcného / gemuž bylo gméno Jzo: ~~od něho poswěcen~~ / kterýž gewšse do Mohutce k Arcybiskupowi w nebytnosti Cýsařské genz byl předešlého Roku umřel / od něho poswěcen byl.

A když se spátkem nawracowal Kněze Oldřich proti němu wygel / a mnoho Panůw křesťanských Kněží s Procesy s lidem obecným spřawagiey Te Boha chwálíme.

Věcný wšsem byl Muž ten / ale w tom mu scházelo že weymluwnosti neměl.

Za Biskupstwý geho Konrad Kněze Sřwabské na Stolicy Cýsařskau wolen / Pan w wěcech Rytýřských zbehlý.

Za žiwobyti téhož Biskupa / umřel Boleslaw neyprwěgšij Král Polský rozmnožitel Wýry Swaté Křesťanské / Pan wálecný a sřiasťný / kteréhož byla porodila Daubrawka Boleslawu wtrutného Dcera / Sestra wlastný nábožného Boleslawu / a Teta Oldřichowa / poněm Syn geho Měcislaw panowal.

J Léta 1029. žyma byla wtrutná / Sněhu nad mýru mnoho napadlo / wod rozhogněný pokazýlo Mlegnúw mnoho při Křetách / zwlastě oko lo Prahy / a Brna na Morawě.

Téhož Roku wrodilo se Owotce dostatek weliký / kteréz Roku předešlo y s Sřtěpmi Kobylky byli obgedli: Rusá hrussel weliký za dwa Peníže y ako we tři wědra / Jablek takowý Rusá za gedem Peníz prodawán byl.

Téhož Roku začal se Mor weliký o S. Wáclawě a to z Auplawice a Czerwene nemocy když Owotce odkwětlo / kteréz lidé bez mýry gedli.

Téhož Roku umřel Jzo Biskup / Měsýce Vnora / toliko šest let byl na té Stolicy: wolen Léta Páně 1024. a umřel Léta 1030.

O Sewerusowi Biskupu Pražském Sestém.

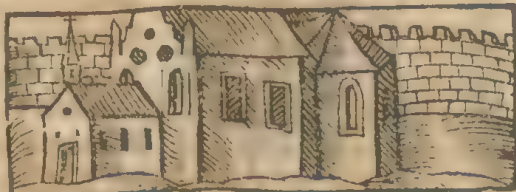
Kapitola VII.

Po smrti Jsa wolen byl
na Biskupstwj Pražské Sewerus
kterýž byl velikým rozmnožitelem Wjry
S. a napravitel w Czechách y w Morawě
Kostela Božjho wšitkú a ozdob / yakož se
wšedko pořadně oznámí: byl wolen Léta Pá-
ně 1030. a umřel 1065.

Za jeho Biskupstwj a za panování Knj-
žete Oldřicha Kněz geden swětý ze wšy Cho-
tauně rodení / gmenem Prokop přigal na sebe
Záton S^o Benedikta / a obliw sobě mýsto

gedno w Skále nad Ržekau Sá-
zawau / oden Tisíc Diablůw
wyhnal / a shromáždíw někte-
ré Kněží Bohabogné do té ge-
Ržeholy přigal kdež byl prwé
Klášter tu památce Rodičky
Boží a S^o Janu Křtitele založil
a welmi trpký žiwot a nabožný s nimi wedl až do smrti.

Léta Páně 1034. Biskup Sewerus Kaplu S^o Wacslawa rozšířiti dal
a tu nalezený byli Kostl Podwinowý sluzebný a wěrného Wacslawa S^o
kteréž kázal do gedné Truhly w Zářístě schowati a položiti.

Těhož Léta při S. Petru a Pawlu Duha weliká a yasná se wázala nad
Wyssehradem / a trwala tři dni bez proměny: byli potom deštíwé od S^o
Bartholoměje až do S^o Wacslawa: Z čehož rozšířili se Ržeky a škod
welikých učinili.

Léta Páně 1035. Biskup Sewerus / wypra-
wował mu své widěný wěsnách y at mu Anděl přikázal / aby Kostel Panny
Marye a S^o Jana Křtitele na Sázarě kázal swým nákladem rozšířiti.

Ta to mu Biskup odpověděl / w zdeg chwalu Pánu Bohu zato / a čím we-
dlé wůle geho Swatě.

Kázal w tom Knjze Oldřich dělníky powolati zewšeho panstwj své-
ho / a bezmestkánj Klášter ozdobný a nákladný postawiti / k terému mno-
ho Wšy a Městeček několik nadal / a listy swými dostatečně wgistil a vpe-
wnil / a Biskupu toho potwrditi rozkázal.

Tu Biskup Prokopa Chotaunského Opatem učinil. Knjze pak při pří-
tomnosti Biskupa a Opata y wšeho Konwentu geho / Listy dostatečně pod-
pěceti swau na Olšt Panny Marye položil mýsto offery / k etí a Chwale
Pánu Bohu ten wšedek náklad oddawagie / toho doložiw / gestližebý wám
to k do odmiti chěl / aby ho Pán Bůh slepotau a chudobau trestal / tak aby
nedostatek na zdrawj on / y rod geho měl / a wšeligať nedostatek na swém

statu

statku trpěl / tak dlouho dokudžby Zbožj Klášterské odemne nadané zase
newrátíl: o tom při Kláštere sšjregj nagdeso.

Léta Páně 1036. Země třesení weliké bylo Měsíce Listopadu / tak že
lidé již konec Swěta býti se domníwali / trwalo tři dni a tři noci.

Biskup Sewerus vložil lidem půst / sám na Zemi se prosteřel / Pánu Bohu
se modlil / negedl ani pil / až Pán Bůh swou hněw wrotiti ráčil.

Takowým Země třesení wpadla Wěze weliká / kterauž byl Těklan
Knjze dal postawiti nad Branau Wyssehradskau / kteráž slaua Těklanka.

Týž Biskup budanc na Wogně w Polště welikém / z Břetislawem Kn-
žetem swým / y atž Kronky Česté swědcj / Tělo S^o Wogřeča a Peti Mu-
čedníkúw w Gnězně wzaw do Czech přinesl.

Léta Páně 1043. za těhož Biskupa byl weliký hlad w Czechách pro-
nedostatek Obilj / ale že z Morawy Manku y Chléb wozyti poručil Břeti-
slaw mnoho lidu zachowal / kterjžby byli museli od hladu zemřeti.

Za těhož Biskupa wystawen Kostel w staré Boleslawi překrásný / tu pa-
mátce S^o Wacslawa / na tom

mýstě kde byl zan. ordowan /
kteréhož Sewerus Biskup po-
swětil / Léta 1046. dne 20. Mě-
síce Maje.

Léta Páně 1047. Za ži-
wobyti těhož Biskupa / Břeti-
slaw Knjze pamatugie na do-
brodinj od Pána Boha sobě v-
činěné / a wšitěstwj kteréž ob-
držel nad Těmcy / když zabnal
Cysare Sinděicha z Země své
rozkázal na tom mýstě kde se

ta porážka stala / kdež gšau Těmcy pohřbowánj na hoře genj slowe Sstok
ginat Pivonka / Kostel krásný k chwale Pánu Bohu a čisté Panně Matce
geho wystawěti / a tam sám gel z Biskupem aby gey poswětil.

Wwedli do něho bratry Panstenský řádu S^o Augustyna / které počtiwau
žiwosti Knjze opatřil a platy nadal / tak aby tu na budauy časj Pánu Bo-
hu slaužili / a gey připomínali na modlitbách swých. Potom se do Prahy
obrátil: nžjegi o tom Kláštere sšjregi nagdeso.

Těhož časj s Raddau Biskupa Sewerusa / týž Břetislaw Knjze Sspi-
tal na Wyssehradě dal postawi-
ti / při něm Dům Modlitebnj /
a to wedle brány na předhradj
Wyssehradském / a tu Kaplu
wystawěti dal na památku S^o
Wawřince kž chudý lid wwe-
dauce / dostatečně počtěl gey

trawau y oděwem na časj budauy opatřiti.

Těhož časj w Ržjmně když pokladůw wyhledáwali / nalezeno bylo Tělo
Cizlowěčj wšhlé / a w tom Těle byla rana na píl patý neby neb sšlapěgúw
wzdyli / a Lucerna hořjcy byla w žlawách geho / kteréž nemohl žádný ani
dymánj ani Wodau zhasyti / až geden Muž zespod do toho ohně dár-
u wdelal / a y atž žiwelnj wjtr došel ohně / tak pomalu zhasyl a zmizel wše-

den

den: tu byl napsán na Kameně těmito slovy napsaný. Teď leží Pallas syn Ewandrův (kteréhož zabil Kopým Turnus: a když Tělo z Hrobu wyniasli/ postavili je v Městské Zdi/ kteréz svou výsokostí daleko Žed přefahoval/ a tu jeho nechali státi tak dlouho až od desíti/ Slunce a větru/ tak jako giná Tela lidská v poruffený přišlo.

Těhož času Kostel w Geruzalémě wystaven velikým nákladem od Křesťanův spomocí Michala Cýsaře Řeckého/ kterýž mnoho Zlata poslal na ten náklad: A ten Kostel Nicephorus Patriarcha posvětil a ozdobil mnohau Swátostí/ ačťau samau Swátostí byl swatý a slavný/ wšak yako služebný Pánem se ozdobugi/ tak y Pán služebný dobrými: Benedictus Deus in Sanctis suis, & Sanctus in Omnibus operibus suis, yakž Dawid w Zialmu swém.

I Léta Páně 1053. Prokop Opat Kláštera Sázawského umřel: přigežto Hrobě a smrti rozličný se dále dítowé/ tak že gest vyznáno od těch bratří/ kterých při jeho smrti byli/ že byl Muž S. yakož y za žiwota jeho to vřazovali skutkové.

I Léta 1055. Umřel Kníže Břetislav: Spřítihněw pak Syn jeho Těmce wšedky z Země wyhnal/ tak že y Matce své wlastný neodpustil: Abbatysy Kláštera S^o Giry/ na Karách wyweztí kázal na Saworské Lesy: a ta byla Dcera Zraběte Bramowského.

Byl Pán ukrutný na poddané y na bratry wlastný neyprwé/ až znapomenutí Božího/ strze osobu Wíta S^o takowau zlost w sobě zatagil a přestál/ yakž w žiwotě jeho oznámeno.

Za těhož Biskupa Kostel od Spřítihněwa Knížete na Zámku Pražském k podobenství Křmístému ozdoben a rozšířen: kterýž to Spřítihněw umřel Roku druhého.

I Léta Páně 1061. Zrabě Mstislav syn Boršůw z Osetu wystawěl Kostel w Bilné Městě swém/ ku památce S^o Petra.

Posyl potom Knížete Wratislawa/ na posvěcený spolu s

Biskupem Sewerusem/ wšak obdržew to při něm je přigel/ sobě velké neštěstí učinil/ yakož pod Erby nůžegi o tom obšírně nageřo.

Byl pak Sewerus netoliko Biskupem Pražským/ ale y Olomuckým/ na dožádání pak Wratislawa Knížete/ pustil byl Morawské Janowi Kaplanowi Knížetěmu/ Muži dobrému/ toliko sobě zanechawagie 12. Wsý co neylepsších/ a nadto Sto žiwien Strýbra s Komory své Kníže Wratislaw dawat mu kázal.

Držel také Dwůr w Morawě Setyrkostel se wšemi náležitostmi též y Slawkow s Trhem s Myletem a k tomu Hrad na Řece Zwrátce řečený Podiwijn/ kterýž byl neyaky Žid Podiwa řečený wystawěti dal/ když byl učiněn Křesťanem.

I Léta Páně 1065. Umřel Sewerus Biskup 27. dne Měsíce Listopadu/ a w Pražském Kostele pochován.

© Biskupu

O Biskupu sedmem Pražském Jaromírowi/ Synu Břetislawa Knížete Českého.

Kapitola VIII.

Jaromir Bratr Wratislawa Knížete/ mage naděgi k Biskupství/ třetý svěcený přigel od Sewerusa Biskupa/ a potom při Dwoře Krále Polského dlouho se zdržel/ toho od něho žádage aby mu dopomohl k rozdělení dílůw mezy bratřimi: ale gíž ho byl Otec k Duchowným stáwu obrátil: protož jeho bratří k dílu připustiti nechceli. Wšak po smrti Sewera/ na Biskupskou Stolicu w Czechách posazen/ wedle Testamentu nebo Řšassu Otcowského: w

Moguncy od Cýsaře Gindricha potvrzen/ a od Arcybiskupa Mohutského posvěcen/ kterémuž gméno změněné/ a dáno mu giné Gebhardus.

Dostaw tehdy Biskupství Pražského/ počal Jana napomínati/ aby mu y Morawské pustil: wšak toho bránil Wratislav/ nebo Jana na tom Biskupství míti chtěl.

Pro takowau persecuti byl cytowan před Rudolffa Kardinála Gebardus/ ale on se stawěti nechcel/ ani poslušný býti Decretum jeho: Protož oaběma kázal státi před Papežem: Tu Jaromir odsauzen Biskupství yako odporný/ a dán do Kláštera/ aby w Zákone za své neposlušenství žiwot svůj dokonat. Ale za přičinau Machryldy Kněží Lombardský od Papeže to obdržel/ že zase do důstojenství Biskupského přiweden: A tak yaku mu se wedlo na té Stolicu wšedko pořádkem podle let spartěno bude.

Teyprwé když dostal Biskupství dal Probošství Pražské Markowi Kaplanu swému/ kterýž byl Rodu starodawného a znamenitého Zrabat Szomských/ kterých byli někdy z Lechem a s Czechem do té Země přišli/ a ti vřiwali za znamený Křtýské Srncowých Kobůw.

Ten Probošt neyprwé w Czechách Kněží oděwy od giných lidí rozdělil/ Cetyřmectma Kaplanůw a Kanowníkůw ustanowil/ a dával každému hognau strawu sobě toliko čtvrtý díl zůstawil/ a gim tři k žiwosti dal/ tak aby každý bral Třidecet Strýchůw Pšenice/ a tolikéž Owsa/ a Cetyř Penáže/ na každý Teyden na Maso: spravowal Kostel Pražský 30. let.

Týž Biskup Gebhard založil Kostel we Wsý. Srdecow/ kterýž w přitomnosti bratra swého Wratislawa posvětil: té Wsý dali gméno Dowa Wes/ která leží ne daleko od Cesty kudy se gede od Prahy do Morawy: a to se dá lo Léta Páně 1067. Očemž háget w listu 131.

Ja

Za téhož Biskupa téhož Roku/času Jarního/okolo S^o Řehoře/bývali w Czechách weliké Mlhy každého dne/tak že Člověk Člověka před sebou vzdali čtři kroce gůw newiděl/ a z toho yažys neobyčejný smrad pocházel/ to trwalo 35. dni: a w tom se lidem wkazovali hrozná Sfelmy/ w rozličných spůsobých.

Powstal potom hrozný Mor w Czechách/ genž trwal od S^o Jana/až do S^o Martina: Pro náhlost rány té lidé se domínawali/ žeby dwa dñli lidu zemřítimělo/a to připisowali nakazenému Powětří z těch Mlh.

Druhého Roku/o Božím Řetěni/welmi přitřá Zyma byla/tak že mnoho Dobytčůw zemřelo/lidé wandrowní po Cestách zmřzli nalezenj býwali a taková Zyma trwala až do 20. dne Března.

Téhož Léta/ bylo weliké Země třesení w Czechách/ tolikéž Bleystání a hrozná Zromobitj a častá: Wsy Městeček mnoho Zrom popálil/a mnoho stavení padlo/takže lidé opustiwše domy své/ w Skalách a w Lesých sobě Stánky dělagic/ bydleli.

Podzumního pak času/ dni gedenácte pořad Měsíce Říjgna/děst přel / byli weliké Wody/ a škody netoliko w Czechách/ ale y w Městích Kraginách Labe Řeka zdelala.

Potom Roku 1077. Třetí den po S. Wácl/ když strážní při Kostele na Zradě Pražském zesnuli/ odewřené byli Zánky Kostelní/ a pobránj wšesť Ky Klénory a Kalichy.

Biskup Gebhart tolikéž y Kníže/ pilně se na to wyptáwati kázali/ale nemohli se nic doptati ani dowěditi Třetí den po Swatým Wacławě tolikéž učiněno/ale w Kostele vhlidali Bohatého Žida gmenem Kleblara geychytili/ kterýž o swým sluzebnýkem bral Peníze Kostelní s Truhly: toho dali trápiti/genž se přiznal zewšeho co byl prwe pobral/ a w Domu swém měl to w celošti.

Otopen gest sluzebnýk/a z Žida Stěwa wywlečené neb wytočené byli.

Druhého Roku mřili se Židé pro smrt toho Žida/ mnoho Kněžj po cestách tegně gím zastupugic pomordowali/žádný se domyslit nemohl kdoby to činil.

A přihodilo se že z gednoho Kněze tolikéž Stěwa wysautali/z toho se domysleli že to Židé činj/ učinili na to gísta stráž/ a wyprawili gednoho Kněze do Bolešlawi/ kterémuž Židé w cestu wskočili: Ale přihotowě stogýce strážnj wyskočili/a zgřmawše ge do Prahy přiwedli/ kteréz wtrunými mukami poručil Kníže trestati/a gínj odewšeho wtekli toliko s hrůli.

Léta Páně 1079. List přinesen Wratislawowi Knížeti/ napsaný od Papeže Řehoře/aby Misse swatá čtená ani spjwána neb yla Slowanským Jazykem w Czechách/pro zlechcenj od lidí sprostných/ poněwadž to má byti wěc tegná a neodewšech wyzvěděná: protož aby to nebylo/mocy (prý) Božj a blažoslaweného Petra zapowýdámé/ a tebe pro poctiwost Pána Boha wšemohúcího napomínámé/a aby takowé marné wšetečnosti wšesmi obyčejí odporen byl/ přikazugeme. Datum/rč.

Téhož Roku Gebhart Biskup gínat Jaromír žádal Wratislawa bratra swého/aby gému byl napomocen žeby wšedky Kauzedlnjky Čjaroděgnjky/žadače y zaklínáče a Wěšice z Česté Země wyhnati chtěl: to Wratislaw Kníže učiniti poručil: y wtraceno gich toho gednoho Roku/ Sto a sedm: druzj z Země wen wysli.

Léta Páně 1081. W stranách Půlnočních w Česté Zemi zůstali byli dwě Bábj w Kauzedlných věcech welmi wycwičené/ gedna we Wsy tre

ra

rá slowe Zroby gmenem Janka/a druhá w Kropyčíně gmenem Wawrusse/ty dwě weliký nepotog činili/ rozličnými nemocmi/ zwlastě Ženám Těhotným/ které strze gegich wčint/ rodjwali/ Gežky/ Psj/ Ročky/ Mysly a někdy Dřjwj neb Kamenj mýsto dětj.

Takowá neschetnost řdy se na nich skutečně shledala a wkazala/ Kníže Wratislaw kázal ge na Wyšehrad přiwězi/ kteréž před Knížetem y před mnohými lidmi diwné a neschetné skutky spomocj Duchůw zlých činili/ Zromobitj wzbuzugjce/ y gíné diwy/ tak že komu chteli byl té hody ny nemocný/ a zase té hodiny zdráw.

Kníže obáwage se aby mu nitčeho takowého nespáchali spomocj Duchůw zlých/ wysedse kázal ge hned toho dne spáliti: Bránili gich Duchové zj kterj při nich byli slatečné/ častokráte Oběi wdussugjce/ wšsat poslanhém trápenj/ gšau vpálenj.

Přikázal potom Kníže y Biskup aby žádnj Kauzedlnjcy w žádném Měste trpjni nebyli/ani we Wsch.

Léta Páně 1084. Wyšli gšau čtři bratřj Duchownj/ a čtři swětsřj spowolenj Opata swého z Kláštera Swatého Jana na Ostrowě řadu Swatého Benedykta/a mnohá mýsta schodiwše nemohli sobě přihodného Sydla k obydlj naleznauti/ wšlli na gedn Wrch Tesln/a tu se osadiwše

Kostel Dřewenný k chwále Božj a Swatému Janu Řetiteli/ napamátu wystawěli/ w kterémž Pánu Bohu nábožně slaužili.

Mnozy lidé ge nawštwowali/ a widauce gegich žiwot přjtrj/ Almužny gím weliké dávali/ kterýchž oni bratři nechřeli/ a některj při nich zůstawali při sluzbě Božj/ wšedko s nimi trpjce aby wčnau radost žejstali.

Léta Páně 1086. když Wratislaw od Gindřicha Cýsaré Králem Čestým učiněn/ toho času prwě Jan Morawský vnitel.

Jaronír přistupiw před Cýsaré/ žádal ho aby mu Morawské Biskupstwj k Čestému přiloženo bylo/ když se takowá odměna stala/ tem Kraginám/že to což prwě bylo Králowstwjím/ snjženo/ a to kterj Knížetstwjím bylo powýšsno/ učinili to na žádost geho Cýsar s Králem.

Welikan nepřjžen mezy sebau wedli ti dwa bratřj/ Král Wratislaw a Biskup Gebhart. Očemž obšjrně Kronjky Česté oznamugi. O to sobě často steystkal Král na Biskupa před Papežem.

Poslal potom Král k Papeži Urbanowi toho gmena druhémj/ kterjž byl wzat po Wiktorjnowi třetjm/ Léta Páně 1088. žiw byl 2. et 12. Měsícůw 4. dni 19. umřel 1100. Žiadagic ho/aby mu dopustil Kostel w slusném mýste postawiti/ k chwále Božj a ku památce Swatých Apostolůw Petra

a Pawla/ a poručil Poslům/ aby pilně spatrili Kostel Swatého Petra w Řjmně/a wymalowati dali.

Dowolil k tomu Papež a Král/ zwolaw Jednjky Kostel wystawěti bez otahůw kázal.

2. a

2. po

Poslal k Papeži znovu žádagýce aby mu přislal něhoho kterýby ho posvětil/ a to proto že s Bratrem svým Biskupem/owelité neswornosti byl. Poslal Papež Jana Kardinála Tefulského a Petra Probossta Swatogirského aby tak učinili.

Král hned k tomu Kostelu dal Probossta/Děkana / a celý počet Kanovníkůw/a ti aby na ten čas když Král rozkáže Misy Swatou slaužili/ y tak jako Biskupj w Korunách Misy Swatou celebrowali / k tomu aby wšly dñi swobodný byli: a aby někdy žádný Biskup Pražský ani giny nad nimi Wchnosti neměli/ani ge sandili/toliko sám Papež a Král.

Také gest z mocy Biskupské své Kněziwyzdwihl a Kostel Wyšehradský slawně ozdobil. Probossta/kazdeho Kancelérem Kralowství Czeského učinil / a aby byl třetj po Králi mezy Knížaty a Pányi w Raddách/ tak to spůsobil / a aby žádný giny Probosttem ani Děkaneu nebyl/ kromě osoba Duchownj/ a to listy swými y Papežskými zmocnil/ wšak ten Kostel potom zbořen byl od Pražanůw/ kterýž na ten čas když gsem w té Kněze pracowal / ozdobiť dal/ Ioannes Medek Ratiboriensis ab Altendorf Prapo: Visegrad: & Metr: Pra: Ecc: Canonicus.

Malo gestě na tom měl Král Wratislaw / ale Biskupství Morawské nad ustanowenj Cýsařské y své pomolenj ktere byl přilaudil k Czeskému Biskupství/dal Wacławowi Kaplanu swému.

Zialostiw proto Budane Jaromir / strogil se do Křijma o křiwdu swau stěžowati sobě na Krále: ale o to prwe gel k Králi Dherškému/roznemohl se a w Ošřehomě umřel.

Owšem dorčený Jaromir byl Biskup dobrý y pořádný w Autadu a povolánj swém / toliko že se s Bratrem nesrownawal / wšak potom Král Wratislaw welice byl žalostiw z geho smrti / spominagic hodnost geho/ litugie toho že tak s ním w newoli byl.

Žiw byl Jaromir na Biskupství 24. let: wolen 1065. umřel 1089.

Kázal potom Klášter ozdoby mezy hradcem a Chrudimni wystawěti nedaletko od Kunědě hory / a ozdobiwše ge y tak neylépegi mohl a rozuměl/ Bohatě nadal/ a dal mu gméno Opatowice.

O Rozmásovi Biskupu Pražském Osmém.

Kapitola IX.

Léta Božjho 1090. Wratislaw Král powolal k sobě Kanowníkůw Kostela Swateho Wjta/tu se w tom Kostele radili/kohoby vžitečného za Pastýře woliti mohli.

Hodně wybrali Děkana téhož Kostela/gménem Rozmása Muže dobré ho / toliko že byl starý / wšak pro welikau hodnost wšydni mu té Stolicé

přáli.

přáli. Ale že Cýsař byl toho času w Lombardij/ dlanho mu se ta Confirmacy protahowala/ až potom Léta 1094. po smrti Krále Wratislawa Břetislaw Kněze poslal Rozmása/ a Ondřege z Daubrawice k Mohuřskému Arcybiskupu / aby od něho posvěcen byl/ Sudna Pražské neb na Olomucké Biskupství.

Téhož času spominagi Kroniky Czeské Muže gednoho gménem Zderada/ kterýž byl Kadau Wratislawa Krále Czeského/ z Rodu Zrabat dáwnjch/ který přišli z Charwátské Země z Czechem a Lechem/ a psal se Zderad z

Swábenie a na Břestě/ten mezy Prahan a Wyšehradem Kostel ku památce Swatým Apostolům Petru a Pawlu postawiti dal / kterémuž křtagi na Zderaze kterehož byl prawě nedokonal Bořiwog.

Léta Páně 1092. Začal se řád Mnichůw Karthauských w Frankrech / z té příčiny.

Byl gedon Mistr welmi věcný a dobrého žiwota/tak že ho lidé za Swatého býti rozuměli neb wykládali: a když umřel / wnesseno Tělo geho do Kostela/ a spjwali se yatz obyčej Zialmy Dawidowy. Toč umřelý posadil se na Marách / promluwil: Před Sandem Božjím sprawedliwým gsem obžalowan / a Sandem Božjím sprawedliwým zatracen gsem/ a to činil nakaždý den po třikrát.

Tu negatý Doktor Bruno věcný Muž / řekl swým Včedníkům. Wtěl djeteli kterať tento Muž pokogně a dobře žiw gsaue zahynul/ takéli y my zahynanti chceme: nedeg nám toho Pán Bůh: a tak se smluwiošse sli na Paust kteraž slaua Kartus/a tu žiwoty trptě wedli / slaužice pilně Pánu Bohu/od kterýchž se Křehola ta začala.

Léta Páně 1094. při počátku Zymnjho času/přihodilo se w Czechách/ že gedon Muž slawný přigel do Prahy Robertus/a ten se prawil býti Biskupem.

To wslissawše Břetislaw/ y Rozmas wolený Biskup/wděčně ho přigali: a když přišel Kněžeti prawil se býti de Vasconia, a že byl Biskupem Města Rawelona/toliko že se wydal na Paut aby Swět prohlidl/ ktereho bratr Biskupa Rozmy poznal/ když k Božjmu hrobu chodil/ neb se tam byl s ním seznámil/ a Biskupem se gmienowal: že pak ho žadali Biskup wolený y Kněze Břetislaw / aby Swatou Missy slaužil/ a přitom aby Kostely některé w Městech y we Wšech/ y Ziaty některé na Kněžstwj posvětil.

Učinil tak / a nabraw Darůw mnoho w Czechách odgel/ tak že newěděl tam se obrátit: S čehož se domnjwali / že nebyl Biskupem.

Poslal Kněze a Biskup Rozmas do těch Kragin / chjice zwědět o tom gestliby byl Biskup / ale gim sprawa dána / že tam někdy žádný Robertus nebyl.

Potom poslali hnedky do Křijma/ co činiti magi: Papež poručil Kostely geho posvěcení znovu posvětit/ lidi ty které křtil nekřtili / ale aby hned břimowáni byli. Ziaty které swětil/ tež gich swětit nekázal / ale když gi,

A a g

né

ne světití bude Biskup/ aby na ně Ruce kladl/ a dával jim požehnání/ mezi jinými postavil/ ale aby gich nemazal.

Po takové příhodě teprva Rozmas posvětil/ a svěcení Kostelů/ a nejprve Pražský Swatého Wíta posvětil/ kterýž byl Ohněm zkázen/ a znovu wystaven/ potom y jiné.

Léta Páně 1096. Když Břetislav Kníže do Slézska na Wegnu odjel/ Těmcy křesť mli do Geruzaléma/ přitáhli do Czech/ a Židy bezděk křtili/ a křesť se křtiti nechťeli/ každého zabili.

To widauce Biskup/ že proti Právu Duchovnímu takový křesť býti nemá/ poslal k nim aby toho nečinili/ ale že sňe moci neměl/ nesměl se jim na odpor postaviti: Židé ti křesť obrátili se zase k swému Zákonu/ nebo že žádný nevěřil wjše Křesťianské/ což bylo přičítáno k neobádnivosti Biskupa a jeho Prelátů.

Roku potom druhého Biskup Rozmas umřel/ a pochován w Kostele Swatého Wíta.

Ten Biskup psal Kroniku Císta/ počavše od Czechy až do skonání žiwota swého: wolen Roku 1090. a umřel 1097.

O Herimanowi Biskupu Pražském Dewátem.

Kapitola X.

Herman kterýž byl na Službě Wratislawa Krále/ čas dlouhý/ a potom y Břetislawa/ Syna jeho wěrným správcem/ po Smrti Rozmasy zhodně wůle Knížecí/ na jeho místo wolen: byl muž střídmý/ milosrdný a hogný: Ratisbona neš w Křezně od Henryka Cýsare potvrzený/ od Seraffina Arcybiskupa na Kaplanství posvěcený/ a od Kardinála Ruperta Legata Papežského w Mohuči na Biskupství pomazáný.

Wjše než půl věku swého při Dvorce Královském strávil/ wewšsem w něm wětšinu posluhující.

Za žiwobytu toho Biskupa w druhém Roku to gest 1098. Křesťianský Rytíři dobyli w Azij Města Antiochi, tu našli w gednom Kostele Wostřp gímž byl proklán Bůh Pána a Spasitele našeho.

Těhož času Město Geruzalém dobyto od Křesťianů/ obležené bylo Městeček Dubna/ a sstěho po obležení wzato.

Těhož Léta/ přihodilo se w Klášteře gednom genz slowe Windelmuth/ že Abbatysse těhož Kláštera Kostel welmi spustlý zase oprawiti rozkázala/ křesť a křesť Boží a Swatému Petru ku památce: a když Biskup Kostel světil/ a Swatosti do Truhly kladl/ aby ge wystawil do Oltáře/ Abbatysse mezi jinými Swatostmi podala genu kus Sslogije/ Swaté Lidm

li. Biskup vhlídlaw geý řekl/ ponech toho tam mla Panno/ a mla o té Swatosti/ nechť ta Babička zbabila odpocívá w pokoji: Abbatysse odpowěděla: ó nemluw tak milý Otče/ mnohé zagistě Diwy činiti ráčil/ Strze zásluhu té Swaté Ženy/ a podnes Pán Bůh činí. A gedem dobrý ctnostný Kněz z Císařského Království tento Ssátek za weliký mi Dar poslal/ a swým Duchovním Aukadem toho potwrdil/ že to gest kus Sslogije té Swaté Paní.

Kázal w tom Biskup přinesti Oheň/ ten Ssátek požehnal w gmeňe swaté Trogice wložil na něj/ rozpálil se ten Ssátek/ že pro horkost w ruce ho wzyti nemohl/ wssak nic genu Oheň nevwštkodil/ neš když vstýdl/ byl celý/ tak yakoby ten den byl setkaný.

To wida Biskup poklekl a plakal želejíce toho posměchu kterýž učinil té Swaté Wdowě/ Mučedlnicy Boží.

Giní lidé tolikéž Pána Boha chwálili/ že on Swatých swých gest zgevným ochráncem/ a tak wložen do Oltáře.

Léta Páně 1103. Času Letního w Czechách y w jiných okolních Zemích wětrowé činili na Stawený welikau škodu/ yalž oznámeno při panowání Knížete Bořiwoge.

Léta Páně 1104. Morawané spolu Swatoplukem Knížetem nebo Margrabým y s jinými Knížaty wolili sobě za Biskupa Jana Muže wborného.

O tom widauc Herman a Bořiwog Kníže/ že se to mimo wůli gegich dalo/ mlčením toho pominuli.

Přes dlouhý čas weliký nepokogowé byli mezi Knížaty w Czechách.

Potom Léta Páně 1119. založen a fundován Klášter Wylimowský/ zrozkázáným Wladislawa Knížete/ a to na žádost a pomoc dwauh Panů/ Wylima a Hermana/ a ti byli Grabata z Sulcpachu/ křesť mnoho na ten Klášter nakládali/ a Boha těgey nadali/ a po Smrti tam pohřbený byli.

Ta rozličných místech zmínka o tom se Klášteře činiti bude/ byl Křeholý Swatého Besnedykta/ Bohatě nadaný: Edo

gest byl přičinán jeho zberení/ o tom nižej nagdes o sepsání Klášterůw.

Léta Páně 1120. Templáři Křižownicy toho času počátek swůg wzali/ měli byt swůg nedaletu Božího Hrobu. Tiza Gelazya druhého Papeže se počali.

Křesťiané křesť na Pant k Hrobu Božímu chodili/ weliké pohodli od nich mýwali: nebo ac Křesťiané Geruzalém drželi/ wssak Saracený mnohé škody wokolo činili/ Laupili a mordowali lid Křesťianský/ a zwlášť Pautníky/ a tak ti Templáři wkazugie místa swatá peregrinůw wyproszwázeli ge/ a za takové dobrodiní po wssech Kraginách wychwalowaný byli/ a dary jim rozličné nosený z rozličných Kragin.

Honorius Papež druhý/ widauce gegich takové náboženství a sstěstí křesť měli nad Pohany/ iad jim spůsobil/ aby w silých pláštěch chodili.

Eugenius pak třetí toho gmeňa Papež/ Křiž gim Czerwý přidal na Bílé pláště.

Potom Léta Páně 1307. Zporučený Klementa Papeže/ toho gmeňa

Pátého/ kterýž byl vzat po Benedyktovi 10. a žil byl osm let na té Stoli-
cy / Měsícův Deset / dni Patnácte / ta Rzechola zbynula / a gegich Zboží
wšedko Rodyským Rytířům rozdáno.

Léta Páně 1122. Heřman Biskup umřel / kterýž dobře a pokorně Stoli-
cy spravoval / chudých lidí veliký pomocník v nedostatečných Rzemest-
cích. Žil byl na té Stoličce let 19. wolen Roku 1097. a umřel ut supra.

O Meynhardowi Biskupu Pražském Desátem.

Kapitola XI.

Téhož Roku hned pak umřel
Heřman Biskup / Wladislaw Kni-
že powolał k sobě Duchovních / prosyl aby
někoho hodného na jeho místo wolili / a sám
jim Meynharda gmenowal : a když nechtěli
giniť lidé k tomu přivoliti / proto že byl Cy-
zozemec / namluwil Kníže neyprwé Prelá-
ty / a potom gine Pány a Rytířstwo / a tak ho
přigali / ale ne wděčně.

Přigal potom podle obyčejce Regalia, a
posvěcen byl od Arcybiskupa Mohutského.

Ten hrob Swatého Wogtěcha svým vlastním nákladem ozdobil / a
do Geruzaléma k hrobu Božímu gel.

Obžalován byl před Papežem od těch (wšak newinně /) kteří mu toho
nepřáli / ale se zewšeho pěkně wywedl / v Arcybiskupa Mohutského / a nepřá-
telům svým takowau protimyslnořt odpustil.

Léta Páně 1123. Času Posloupného ukazovali se znamenité diwná na Tě-
bi / zdálo se někdy že hvězdy jako děst přšali : byla weliká hognost wše-
ho Obilí / toliko že byli Kraupy na některých místech posthodili.

O kostech Podiwuňových / kterat byli nalezené a od toho Biskupa poc-
tiwé mezy Oltářem Swatého Mikuláše / a hrobem Biskupa Jaromíra
pochované háget zmjinku činí w Listu 167.

Soběslaw Kníže Kostel Swatého Giti rozbořený na hoře genz slowe

Žitup wystawěl / kterýž Žid gí-
nať Gindrich Biskup Olomu-
cký posvětil na den Swatého
Giti.

Týž Biskup Zlatem a Dra-
hýmí Kamením kázal obnowi-
ti hrob Swatého Wíta / kres-

ryž náklad stál 3070. kop gro: Českých. háget w Listu 171.

Léta Páně 1130. Diwná a neobyčejná znamení na Těbi se ukazovali
časů Zymních : na den třích Králůw Denice vycházela / diwným obyčej-

gem

gem / tak jakoby tancowala / gednat węgš gednat niž spodiweným welí-
tými lidi patřících.

Téhož Roku gel Biskup k Božímu hrobu na Pant / wyprawázeli ho ge-
ho Kněží až do Saworské Země.

Opět obžalován byl týž Biskup od těch kteří se byli smluwili na Sobě-
slawa Knížete / z nawedeným Břetislawowým / wšak neprawdive : oči-
stl se z toho jako newinný pěkně / a ti hanebně pomordowani byli.

Léta Páně 1132. pod gednau
welikau horau rozkázal Biskup
na swíg náklad wystawěti Ko-
stel / we gmeno Panny Marye
we Wšy Chuchel / blízko od swe-
ho Dworu Biskupského / a chřice
ten Kostel posvětit / tu četal.

A když bylo času wečerného / přišla na Biskupa weliká děmora / tak že
se sňu obrániti nemohl : šel do své Komory a položil se na Loži / sluje bni-
cy za tím odesli.

Přišel negatý diwný hmot že se zdálo jakoby se co lámalo. Biskup z
Lože wyskočiwše přitiskl se k straně ke Ždi wedle Kominy / a w tom Ka-
men weliký z té hory wypadl / porazyl dvě Ždi / a Lože Biskupowo potřhal
a tu se zastawil. Biskup tu stogic bez vrazu zůstal / poděkowawše Pánu
Bohu / wysšel z té Komory do gine.

Léta Páně 1133. háget na Listu 175. přigel do Czech Legát od Papeže
dávage Kladbu na Meynharda Biskupa Českého / prawě žeby on mno-
hými a těžkými hříchý byl před Papežem obtřžen / a z těch aby se před Tey-
wýšším Biskupem wywedl a očistil / takowé obžalowaný na téhož Bisku-
pa přišlo z některých Kanowníkůw Kostela Pražského : Mnozy se byli
proti němu spuntowali / chřice geys Stoličce Biskupské zřaditi / ale wšak
gsau toho wykonati nemohli / proto / neř ten vklad byl innohým lidem zna-
mý učiněn.

Téhož Léta / druhý den po Welikénoey / neslýchané Zromobitý w Če-
chách bylo / vdeřil hrom na Wěz při Kostele Swatého Wíta na hradě
Pražském / a zapálil gi / žádný brániti nemohl / wšak Kostelu nestala se ža-
dná škoda.

Téhož času Swatý Gothard / w Suldenstém Kostele / minobé Diwoy
činil / a pro welikost statkůw mezy Swatě počten.

Téhož Roku Biskup Maynhard před Papežem obžalowaný jak se naho-
ře psalo očistiwšy se w Mohuči / do Holomuce do Mprawy přigel a umřel.

Od Biskupa Olomuckého Tělo jeho poctiwě přivezeno bylo do Prahy.
Wolen byl Léta 1122. umřel Roku 1134. is quinq. prebendas Canonica-
les in Ecclesia Pragensi creavit.

O Janowi Biskupu Praž- ském Gedenáctem.

Kapitola XII.

Po smrti Weynharda / Jan Probošt Wyšehradský na geho místo wolen / wšak spomoey Darůw té hodnosti došel / a na den Swatého Wáclawa strže Děkana Pražského wyhlášen.

Zato lidé Pánu Bohu děkowali : nebo byl člo wíkem dobrým / a rád se zachowal každému.

Gel potom k Lotaryusowi Cysáři s Listy / a Knížetem y Kapitolan Pražskan do Zaydelburku o Confirmacy a tu hned posvěcen od Mohutského Arcybiskupa. Wrátil se do Pra-

hy Měsíce Dubna / a pilen byl své powinnosti.

Léta 1137. příchodilo se že gedna Žena na svých nohách choditi nemohla tak že gi musyli nosyti tam kdež gi potřeba byla. A když na den Swatého Sštěpána sama toliko w Domě ležela / a Pánu Bohu se modlíla / všíšela ano Zwon zwon / a w tom se Dwěře odewřeli v domu / a Zwon ten který prwé zdaleka slyšela / zdálo se gi yakoby tu w domě zwonil.

Žena z toho se vlekla / a pozdwihsy Zlawy vzřela / ano dva Muži gdu do dweří / magýce na sobě odew Biskupský. Ti přistoupili k ní a geden w-

stáhl ruku a dorekl se gi Zultau kterau w ruce držel / kta : Wstaň a wzdeg chwálu Pánu Bohu : a tak pozdwihsy gi pogali až do Wsy / kteráz slowe Slapi / w kterýž Muž geden znamenitý Mladota Kostel Roku předšlého

dal byl wystawěti / tu památce Swatému Gothardowi Biskupu : tu před Kostelem postavili gi tři Muži / kteráz stála na svých nohách yakoby nikdy w nich žádné bolesti neměla / a odewřewše Kostel tam gi wwedli.

Tu ena Pánu Bohu se pomodliwše slislyc spřwání y chwálení Pána wesele / odesla zdrawá do svého Domu. W tom Manžel gegi přišel / a když Ženy nenalezl / těžce se rmančil.

Hledal wšudy / a nie nalezti nemohl. Potom se v Sausedůw ptal / kterýž se wšydní sešli a diwili se kam gest se děla.

A když mezi sebou rozmlawali / přišla / a wtrociwše do Swětnice našleza Muže svého welmi žalostiwého / kterauž vhlidawšy tak zdrawau vlekł se wida gi o něm lidnu a přátely gegými.

Ptali se gi w tom kterak byla vzdrawena / ona gim wšedko wyprawowala / yak se to dalo. Děkowali Pánu Bohu za takowau lastu. A ona našegtrýšla do Kostela / dar Pánu Bohu k chwále na Oltáři položila / podle poručení těch Swatých Mužůw / kteří se gi gmenowali / Jan Ewangelišta a Gothard Biskup.

Roku potom 1139. Jan Biskup Pražský blahau nemocy gsance zrápen umřel / a w Kaple Swatého Gotharda Biskupa pochowán / při Kostele Pražském. Na gehožto místo Sylvestr Opat Sázwský od Prelátůw Kostela Pražského wolen / Měsíce Říjgna / a wšak ta Electij / pro brzkau Smrt Knížete Soběslawa podstatnosti neměla. Wolen léta 1134. umřel utšupra.

O Ottonowi

O Ottonowi Biskupu Pražském Swanáctem.

Kapitola XIII.

Oto Probošt Kostela Pražského od Knížete Wladislawa y od Kapitoli wolen / hned k Cysáři wyprawen / a tu odtud do Mohuče gel kdež posvěcen od Albrechta Arcybiskupa. Ten mnoho naložil na Kostel Pražský tolikéž na Kostel Zderazský který welice milowal / a w něm aby po Smrti pohřben byl žádal / anobrž prwé nežli umřel / tam se domezti kázal.

O geho sprawách a skutcích syroce Kronyky wyprawugi.

Léta Páně 1142. Kostel Swatého Wíta zapálen kterýž z gruntůw wyhořel / a w něm mnoho Zlata a Strěbra / y giných Swátosti a Klenotůw shořelo / Kostel tolikéž Swatého Gírg / netoliko shořel / ale přišlým W. hním wšedem se rozšul a zbořil.

Widance to Geyřský y Abbatysse an gegich Klášter shořel / y wšedky přibytkové wolali ku Pánu Bohu aby se smilowati ráčil nad nimi / a potom šli z Hradu Pražského pod Petřín / wšech bylo pohromadě 75. a odtud wstawše wessli do Kostela Swatého Jana Křtitele na Augezdě / tu Pánu Bohu slaužili we dne y w noc / Dům sobě dawše postawiti / kterýž slowe Petřín.

Po nedlawhém pač casu / bláslný a některý Rybáři / také chudý Řemeslníky kteříž w noc y pracugi / oznámili Pannám tím kterak widagi casu nočního / an z Kláštera toho shořeleho wycházy Oheň / a nese se až k Těšbi / a přitom Ohni yakoby negacy Duchowé Andělští se ukazowali.

Tím Panny gsance napomenuti / šli společně na to místo / táte nawššet. wowali / a Těla Swaté Lidmily hledali / prosyli Zedníka aby mezi Ramenými a Kmem / toho Těla hledal / kterýž když to učinil nalezl Hrob celý a Tělo neperušené.

Protož Panny s Biskupem Morawským Gindřichem o to se poradwše / ten Klášter počali wopradowati.

Léta Páně 1143. Probošt Děkán y wšydní Kammownicy Kostela Pražského / pilně se oto starali / aby týž Kostel Swatého Wíta spálený a rozbořený zase k náprawě přiwedli / a tak neyprw na swiig náklad kázali gey wyrumiowati / a tu gsau nalezená Těla Swatého Wáclawa / a Swatého Wogtěcha / y giných Swatých Mucedlníkůw.

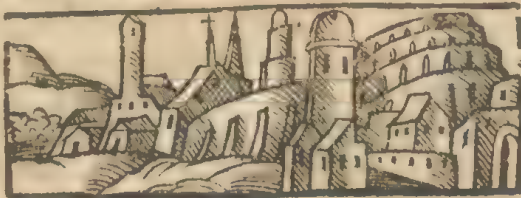
Těhož Roku / Kníže Wladislaw činic Pánu Bohu díky / že mu Pán Bůh pomohl se wrátiti do ztraceného Králowstwu / kázal založiti Klášter na Strahowě / a dal genu gméno na Hůře Syon.

A když byl Kostel z gruntu wyzdwižen / poručil gey Král Biskupowi k opatrowání / kterýž gewšy do Kláštera z Tenfeldu do Těmec / spowoles

nym

Léta Páně 1144. Manželka Wladislawa Knížete/widauc yak Manžel gegipilnan Prácy a natiad nemalý wede/zstrany slawený Kláštera Stras-

horstého / prosyla ho aby gi také powolil Klášter wysta-

witi: což on ochotně učinil / a tak magie powolený / kázala založiti Klášter w Dolsanech

a dostatečně gey nadala / do kteréhož Panny tohož Zákona v-
westi kázala / kterýmž často pro Tlaboženstwu geyzdňwala.

Léta druhého Biskup Olomucký Gindrich / kterýž byl w lásce weliké při Knížeti Wladislawowi / chyt-

ce toho Tlaboženstwu wícegi přičinili / gsauce tak dostateč-

ným / Kostel nad Litomyšli za-

ložiti kázal / tu na tom místě

kde gest nyný Zámek / a dal mu

gméno na čuře Olmetské / kdek

tolikéž Bratří tohož řádu vwesti poručil / mnoho Wsy k němu přitaučil / a

wsselikými dostatký znamenitě gey nadal.

To widauc giny Lidé / mnoho Kostelůw a Klášterůw w Czechách

wyřawěli.

Téhož času Kníže y Kněžna mnoho Zlata nalezli na Gilowým Wrchu /

srze zgewený gednoho Kněze gménem Rada: Wázilo to Zlato samorostlé

Cyrýnečtma Centnýřůw. O tom w Hagka slyšegi nagdeša. Kněz

Rada od Knížete hogně obdarowan byl.

Téhož Roku / to gest 1145. Kněžna Gedrucya s Manželem swým Kníž-

etem Wladislawem / rozkázala Klášter wystawěti w Teplicy / do kteréhož

Panny vwesti kázala řádu S^o

Benedykta / kterémž mnoho

Wsy a platůw přitaučila Pan-

nám k žiwosti / a do Kostela

když byl wystawen kázala mno-

ho Tlados z Strýbra a Zlata

nadelati: na což naložila Tisíc

Zlacen Strýbra a tři Sta Zlacen Zlata: giny také lidé mnoho nadali

Kněžna a Manželka Wladislawa Knížete Českého / když Klášter dokoná-
wala / geden Muž starý gménem Wnadel / ze Wsy Lhotice / chodíc po
horách od Teplice za gednu míli k straně půlnocní / nalezl Prut dlabý a
swětý / kterýž dal Kněžně a ona Zlatnýřům / genž oznámili že gest Ceyn. Kněz
na obdarowawše Muže toho / pánu Bohu děkowala z takowého daru.

Potom Roku 1148. Otta Biskup umřel / Muž pokonný a dobrotiwý w
Kláštere Zderazském pochowan: wolen 1140. umřel ut supra.

© Danyel

O Danyelowi z Lipy Biskupu Pražském Trínactém.

Kapitola XIII.

PO Smrti Ottona / Knížce

Wladislaw přisedšy do Kostela
Swatého Wíta k Prelátům / podal swůg
hlas na Girgka Borsse z Oseta Kanowníka
téhož Kostela Pražského. Ale Duchowný
wssychni w tom zdání swé wkazugie / oznámili
k té Stolicy spráwnějššeho býti Danyele z
Lippy Syna Zdislawowa: na tom Kníže y
wssychni Stawowé přestali.

Wyhlássen gest tehdy za Biskupa Danyel /
a poslán o Konfirmacy k Papeži / a k Arcybí-

skupowi Mohutskému na Consecracy.
Byl Muž wýmlawný / w správách Duchowných y Swetských dobře zbě-
hlý / Cýřati Srydrychowi mnoho a ctnostně slaužil / s welikau ozdobau Kra-
lowstwu Českého.

Léta Páně 1149. Danyel Biskup gsauce w Morawě Gindricha Bisku-
pa / tolikéž w swých některých přátel / nawracowal se do Czech od Časlawě
gedauc k Malinu / tu napadla ho dějmota: y řekl k Služebnýřům / malicko
se s cesty na stranu wyhněte / a tak w geli do gednoho Audolij w hustém Le-
se. Biskup sedl s Koně / Služebnýřcy vřlali mu tak yak mohli / Sedlo
mu pod hlavu podložiwše: tu on vřnul y Služebnýřcy geho wssychni / toli-
ko dwa Komornířcy sedliwý a pilný byli Pána swého / kterýchžto gména
wyprawuge Zystorykus Gindrich a Rodek: a kdy pilně patřili na Pána
swého / přiletel Práček bílý malický / Rýdla y hlavu mage Zlatau / a po-
sádl se před Twari Biskupowé / a kdy Vsta odewřel wleřel mu do nich / a
Vsta Biskup zawřel.

Diwili se tomu Mladency / a obáwage se aby se něco Pánu gegich nepřis-
hodilo / chřel geden Pána zbuditi / ale druhý mu toho nedepustil.

Po malé chvíli Biskup vsta otewřel / a Práček wyřkociw wřleřl wzřhřur
w tom Biskup wřlal / a pohledw k Nebi řekl: Mirabilis Deus in operibus
suis.

A hned sobě kázal Koně wosedlati a podati / a Komornířkům řekl / pro-
šym wás znamenegte toto mýřto welmi pilně / abychom potom k němu tu
se sgeli: kterýchž tak učinili.

Wgewššy potom Biskup od toho mýřta asy mřli / řekl k Služebnýřům: mi-
lé Děti yak gsem ya mřl diwůný Sen / když gsem byl vřnul na tom Sedle
Zdalo mi se kterakby Pán Bůh poslal ke mně Anděla swého / kterýchž mi po-
ručil abych gemu Kostel wystawěti rozkázal / a do něho abych dal přiwězi
Bratry Kláštera Cystereyenského / y musym tak učiniti.

A když do Prahy přigel / ti dwa Komornířcy oznámili mu to co widěli /
kterýchž gim odpowěděl: Synowé milý wzdegte chwalu Pánu Bohu / že ste

to wi-

to viděti mohli/to gest ten po-
sel kterýž byl kmeně poslan: a
tak hned sezměslánj kázal ka-
menj y gine wěcy nalezitě přis-
hotowiti k stawenj Kláštera/
a sám swau wlastnj rukau ten
Klášter založil/a od toho Se-

dla/ dal gemu gměno Sedlec/ je na Sedle natom mýstě ležel.

Lěta Páně 1149. Mnoho ten Biskup Cýsaři slaužil we Vlasych: tu So-
botu před Kwětnau Těděl/ Cýsař w gednom Městečku mýli od Bononj v
Swatě Heleny nocleh měl/ a tu té Vlasy Komora Biskupa Danyele se za-
pálila/ a wšedlo to co měl shofelo/ toliko w gednom Plástj sam z toho
Ohně wšel/ ale wšak na to mýsto od Cýsaře y od Knížat hogně byl nadán.

Lěta Páně 1166. Cýsař Frydrych když bylo weliké rozdělenj mezy Kar-
dynali gšauc milownjkem pokoge gel do Říma/a za přjčinan a potčebau
pro Biskupa Danyele poslal/wědauce geho býti w těch wěcech sprawně-
stjho.

To on rád na žádost Cýsařskau s wůli Knížete Pána swého učinil.

Tu gest na té cestě w Lombardj umřel/potom do Pražského Kostela po-
slán/a tam pochowán/o tom obšjrněgi hágeť. Wolen 1148. umřel 1169.

Albrecht Syn Krále Wladislawa Biskup Salepurstý a Probošt před
tím Mělnický žádal zato Otce/ aby mu powolil Proboštwj Mělnický do
žiwota držeti/w Czechách. On učinil toho nechtěl/milowjce byloby te pro-
ti Práwm Cjckým/ a wšak potom zdožadánjm Panjm některých záp-
sy to potwrdiwšse powolil: Těb za toho času žádný Czozemec nemohl
držeti Duchownjho panstwj/ Král ani Biskup k tomu powolití nemohl/
a gest izby powolili/Prelati Kostela tomu odpřjsti měli.

Když se dowěděla Gitta Králowna/ že Mnišj Kostela nebo Kláštera
Sedleckého Expolta za Oppata přjgiti nechtěli/ starala se aby byl wyhlá-
šen za Biskupa/ čemuž tolikéž odpyralo gich mnozstwj/ wšak tu spurnost
Pán Bůh roztrhnauti ráčil strže Smrt Kněze Expolta.

O Frydrychowi Biskupu Praž- ském Cjcknácem.

Kapitola XV.

Rok podlé obyčje sešli se do Kostela Swatého
Kwata Prelati y mnoho Panjm Swětých podle wůle
Krále Wladislawa/ nejprwe Kněžj wybrali Petra Rohowice/Muže wce-
ného a wýmlywného/a práwe toho Auřadu hodného: Swětstj chřeli mý-
ti Jana Syna Hrochowa z Radice/kteréhož též nehaněli Duchownj: wšj-
dni z těch dwau gednoho mýti chřeli/ y tak se šlesli/aby dán byl Loo na toho
padne/ ten aby byl Biskupem.

Alle Králowna Alžběta znouu se w to wložiwšse což gi nenáleželo/Fry-
drycha

drycha Těmce z Sas/ swého přjbužného za
Biskupa wšem ustanowila a tím na sebe wše-
dy pohmula/ Duchownj y Swětstě.

Král znamenal že se Czechjm nelibj/
to gegi wolenj zrušiti chřel/ wšak předce
zaněhan Frydrych na té Stolicj/ kterjž
malý wžitěk učinil/ nebo Jazyku Cjckého ne-
uměl/a wjcegi byl k swým náchylněgšj nežli
k Czechjm.

Těhož času a Roku 1170. wšázali se tři Me-
šyce w Zymě/ tak že od mnohých lidj za osm-
dnj gšau widánj.

Druhého Roku Tomas Kanturyenský Arcybiskup/ Muž dobrý a Swa-
tý práwe w Spráwách/znáwodu Diabelského/a powolenj Sindřicha Krá-
le Englického zamordowan: po geho Smrti rozličnj se dali diwowe/ a
tak tudy uznáno že byl Muž Swatý.

Gitta Králowna znamenawšse že Czechowé knj žádné chuti neměli pro
toho Frydrycha Biskupa wolenj/ že byl ničemnj Lakomec a šupeč/ k šbro-
máždenj pokladjm chřiwj/ wjmila nětco před sebe wzyti/ aby sobě při nich
přjžen zgednala/ y poručila z Měnsstjho Města do Stareho přes Řeku
Wbltawu Most Kamenný na swjg náklad wdětiati/a začawšse Roku 1171
dokonala geg/ 1174.

Lěta Páně 1176. Stalo se w Zemi Franstě/ že negatý Petr Waldenský
Městěnj z Lugdunu gša Cjlowěť Bohatý a newčený/dal sobě Bibli z La-
tinského Jazyku na Grandý přeloziti/ a tak čtauce a nerozuměgšje wpadl
w mnohé bludy/kteréž y giným rozšywal/ a z toho mnohé bludy powstali/
a nazýwali se chudj z Lugdunu/a některj ge Waldenskýmj gmenowali: obra-
tilo se gich mnoho do Pitardye: mezy nimj powstal negatý Jeroným/
Muž weymlywný Rodem z Pitardye z Města Rothomagus, mnoho lidu
swým kázánjm zawedl/ a tak toho gednoho Roku mnoho Cjert lidj za-
wozowal.

Ludwjt Král Grandý o tom wšliffew poslal lid Rytjstý do Pitardye/a
rozkázal ty wšedky Kazatele wyhnati/ zápowěd wdělawšse/gestližby kterj
tam potom té Sekty nalezen byl/ aby byl Ohněm wpačen.

Opět potom Sekta giná wyšla: neš scházegšje se některj tegně/kázali
po Stodolách a po Jamách/ a slauili Janmicy.

Po některých časech chodili nazý Muži y Ženy prawjce že Adam y
Ewa tak chodili/ a těm čkali Adamite neš Adammicy.

Powstali potom z těch newčených a swywojných z náwodu Lucyperowé-
ho/ Diably w Cjlowěťjch postawách/ kterj chodje w Czechách kázali: a
když gš na weliký absurda lid wwozowali gedem šarát dal se s nimi w dy-
spuracj a w hádanj/poznal že gšau Cjerti/ zašljal ge/ a mocj Božj zapo-
wědal gim/ aby lidu Božjho neswozowali. Wcěmž hágeť šjřegj w
Listu 202.

Lěta Páně 1178. Frydrych Biskup umřel/ pochowán při Kostele bla-
wnjm. Wolen byl Lěta Páně 1170. gšauc w nepřjzmi w Czechjm let
Osm.

O Walentinowi Biskupu Pražském Patnáctém.

Kapitola XVI.

Po Smrti Frydrycha Biskupa strze moc právě Knežny Alžběty Manželky Knížete Frydrycha/ wstrčen Walentin gegi Kaplan na Biskupstwú. Býl Němec přirozený/ člověk prostý nevčený/ toliko že byl dobrotivý a nábožný: proto byl přigat/ a trpěti ho k vůli Knežně museli/ wšak nedlauho žil byl.

Ta Alžběta malo před tím slibila byla Pánu Bohu ke cti a chwále/ a ku památce Swatého Jana Ewangelisty Klášter postawiti/

tak učinila/ platy gey dobře opatřiwšše/ do kteréhož Křížowanjky Rodyské z Bilým Křížem wvesti kázala. Ten Kostel do dnešního dne gestě se ukazuje neb znamení jeho pozůstawagj blízko Swinské Brány/ říkali mu Kostel Swatého Jana na Bogstij.

Ti potom Křížowanjcy po mnoha letech/ založiwše Kostel w Menším Městě Pražském nedaleko Mostu we gméno Panny Marie/ tam se přestěhowali/ a Kostel ten Swatého Jana 12. Kneží Zákona swého osadili/ aby tu Pánu Bohu slaužili.

Nedlauho potom Walentin Biskup/ w Roku 1182. umřel na Zymnic/ a w Kostele Swatého Wíta pochován: wolen byl 1178.

O Gindrichowi Biskupu Českém Šestnáctém/ Bratru vlastnímu Krále Wladislawa.

Kapitola XVII.

Frydrych Krále Wladislawa Bratr vlastní a Streyc Frydrychůw ginak Břetislaw Probošt Wýšehradský/ od mládosti při včerní wychován/ netoliko doma/ ale w Pařížské Akademii w Frankrychu/ plný wšech ctností/ magie na ten náklad Proboš

swý Wýšehradské: toho času přigel právě když Walentin umřel/ a o Biskupa Electij byla/ protož schutj wolen odewšech na Biskupstwý Pražské. Ten dostatečně opanowawšy to mýsto/ staral se aby pokoj a dobrý řád při Kostele Pražském býti mohl/ a čehož ne toliko Kostelu ale w Králowstwí byl užitečný.

Toho času Měšce Máge/ Kostel Strahowský Albrecht Arcybiskup Salcurský posvětil/ při kterém svěcení byli wšichni Prelati Swatého Wíta/ a mnozy Opatové.

Albrecht wegsa gmenowaný naten čas w Czechách bydlel/ neb strz Cýsaře zbawen byl/ swého Arcybiskupstwý patnácte let/ toliko na Proboštwí Melnickém přestáwal/ ač zas přiweden byl na své mýsto.

Veliké newole tehdaž byli mezy Knížaty/ ač některým w to Smrt wtrčila/ wšak některý pozůstali mimo vůli Cýsařsky Králowstwý sobě České přiwlastniowali.

Popůzen gsa Cýsař k hněwu pro lakomstwý zauffalcůw takowých/ poručil k spravowánj Králowstwý České Gindrichowi Biskupu/ kteráž on lástau Otcowstau chránil/ Přemysla zahnal genž se mocý Králowstwý zmocniti chtěl.

Když pak byl powolan k Cýsaři Gindrich Roku 1193. poručil Králowstwý Ssebitowu/ a spráwu Kostela oddal Witoslawowi.

Umřel pak od Cýsaře na Pant gýti k Swatému Jakubu do Kompostelle/ a když žádal od něho Cýsař Summy připowědění/ slibowal mu gi dáti když se zase spátkem wrátí: Cýsař genu tak dlanho čekati nechťel/ a on wratiwšše se spátkem slowu swému a připowědi dosti činiti musel.

Téhož Roku gel Biskup Gindrich na Swadbu do Vher/ když Král Emesryk Syn Belůw/ měl wzyti za Manželku Dceru Krále Aragonského Konstancý. Ale když poslowé pro nřowylani byli/ a nic nespůsobili/ Biskup z Oštrchomu obrátil se do Czech. A když strze Morawu gel na dwau mýstech gsau naň zálobu učinili Morawané/ ale magie od swých stráž a napomenutí toho sydla pomínul.

Takowého despectu týž Biskup se nechtěl: sami Czechové k tomu ho přiwedli že se mstiti musyl. A když Wogsko přitáhlo/ Morawané se hned poddali museli/ a kterýmni sporučený Cýsařské do Srbské Země gel/ a tam čimil štody nemalé/ a když se brániti chtěli/ množstwý gich Czechové zbili/ Kostelůw mnoho zlaupili a popálili w Srbjch/ a přigewšše do Czech rozkázal Biskup zatý tam pobité oběti činiti/ a sám swými rukami Almužny rozdával.

Léta Páně 1195. Biskup Gindrich a Kníže Králowstwý Českého magie pokoj w České Zemi/ kázal Kostel Swatého Wíta opravowati/ a Oltáře w něm posvětil sám/ wšechy znou dawšše předelati.

Téhož Roku rozkázal Dům hrubý postawiti w Menším Městě Pražském na Běhu Křesťy Whltawy/ a Kaplu w něm k chwále Pána Boha/ a ku památce Blahoslawené Panny

D 6 4

Marye

Marye / a tam wweďl spěwaky kurný / aby wsecky hodiny pořad spjwali.
Na Wyšehradě také Kostel Swatého Petra ozdobiti dal / welmi toho
pilen byl co geho autadu náleželo / hognými platy služebný Boží nadával.

Byla weliká Suchota w Czeské Zemi toho času / strze kterauž byl hlad
chudých lidí mnoho pomřelo hladem / a tak Biskup poslal hledati Obilí me-
zy Sedláky bezbožnými / a kde bylo nalezeno kázal mlátiti : a co mimo po-
třebu zůstalo / to hospodáři tomu poručil dobře zaplatiti a pobrati / a toho
Chléb pecy / a chudý lid krmiti / pro gméno Boží : takť gest mnoho lidí chu-
dých wychowal přes ten zlý čas že hladem nezemřeli.

Léta Páně 1197. Petr Kardinál Kostela Panny Marye de lata Via, to
gest na šířoké Cestě / od Papeže Celestina, toho gména třetího / (kterýž to-
liko Cetyři léta / Měsíců Sedm / den gedem žiw byl : na tu Stolicy wolen
byl Léta Páně 1191. Vmřel 96.) z Říma poslaný do Czech přigel / a toho
času byl Gindrich Biskup nemocný / wšak předsě wynesti se kázal proti ně-
mu : Duchowních weliký zastup a lidu Obecného okolo něho byl / a to bylo
nakonec Masopustu.

Ten Legát w Postě o Suchých dnech / Swětil Zlatý s powolením Gín-
dricha na Kněžství / přikazugýce jim aby čistotu zachowávali až do smř-
ti / a kdoby se čistotně nechowal / aby proto trestán byl.

Pro takové poručení Jarátové proti Legátowi welmi se zbaurili / a
kdyby se byl nestýl w hospodě své / byl by od nich vtamenowan / pročes
až k Baworům vgel.

Biskup Gindrich nemohauce se nemocy wygýti / dokonat žiwot svůj :
geho Tělo wzeno do Dogsan / a tu wedlé Wlateře své / yatž náleželo pocti-
wě pochowáno.

O Danyelowi Biskupu Praž- ském Sedmnáctém.

Kapitola XVIII.

Wladislaw žuostaw Kníže-
cem Czeským / powolal některých
panůw a radil se s nimi o wywolení gineho
Biskupa / kdež sponuknutím některých wyhlá-
sýl za Biskupa / Kaplana svého Danyele
Mika.

Nedowolowali k tomu Preláti s giny
Knězi / poněwadž bez wůle gich wolen byl / a
opowjdagýce se strze Děkana Wyšehradské-
ho / o woleném Biskupu wěditi nechťeli.

Obáwalo se Kníže aby z toho negatá bawě-
ta nepowstala / odstoupil od wolení svého / a zanechal to při wůli Prelátůw
aby oni za Biskupa wolili koho by rozumili hodnějšího.

Vlazeřtý sešli se do Kostela wšychni / kdež rozwažugýce wolení Kná-
že

žete svého ne zlé / nechťeli Electij geho zlehčiti / nybrž knj společně přistau-
pili / a Danyele za Biskupa přigali.

Toho času vmřel Cýsar Gindrich : Což zwědew Přemysl / wyslal Posly k
Wladislawowi / ptage se zdaliž mu dobrowolně Knížetství pustiti chce /
čili nic.

Ziádal Wladislaw od Panůw w té věci raddy / kterýž gemu odpowe-
děli kauce / nám nesusť Bratrůw mřiti ani waditi / čím yat se tobe libj.

Protož smřil se s Bratrem Wladislaw / tak že gedem w Království
Czeském / a druhý w Margrabství Morawském panowal.

Ža Biskupství Danyele a za panování Přemysla Krále / začal se řád
Mnichůw Zákona Karmelitského w Zemi Sýské / nedaletko od Zory
Karmelo / Léta Páně 1201.

Odeš gich byl býlý a sřerý / diwne sfaldowaný / tak yat někdy chodili Eli-
šus a Eliáš prorocy.

Soldán Král Egypťský když chodili w takowém oděwu / w weliké pocti-
wosti ge mál / a mnohé gim rozkázal Almužny rozdáwati.

Když pak Honorius Papež toho gména třetí / odeš gim změnł a dal
jim býlý / Soldán ge z Země své wyhnati kázal.

Léta Páně 1205. Král Přemysl znabádánj Danyele Biskupa / genž mu
wyprawowal yat weliký Diwové se děgi při Těle Swatého Prokopa O-
pata Sázawského zstrany vzdrawený nemocy rozličných / poslal do Ří-
ma k Papeži Innocencyusowi / žádag aby Prokop dotčený w počet Swa-
tých přigat byl.

Léta Páně 1206. Anna Deera Přemysla Krále / genž dána byla w staw
Manželský Knížeti Wratislawskému / we Wratislawi Klášter řádu Swa-
té Kláry Pannám / a Sspirál Swatého Marce Knížowníkům s Cjewe-
nan zwězdan postawila / a tu po Smřti pohřbená. Žáget w listu 218.

Tehož Léta / Swatý milý Frantisek wyzdwihl Zákon Mníchůw sře-
rých / a Léta 1227. při gednom
místě řečeném Asylum vmřel.

Léta Páně 1210. Mnišy řá-
du S° Dominika do Prahy w-
wedený strze Přemysla Krále /
genž gim Klášter we gméno

S° Klementa založil w Pořičanech před Prahou proti Dworu Královské-
mu / kdež stála Wes Královská řečená Pořice (tu kde nynj gest Tower Ma-
sto Pražské.)

Při tom Kláštere wystawen Dům sřyroký / aby w něm těch Bratrůw sto-
mohlo bydleti.

Nadán gest Klášter ten od Krále od Stříbra y Zlata Bohatě / genž hned
Ctyřmecnýma Kalichůw rozkázal wdělati / a Kníž s Patnácti Hřiwen sří-
bra včinený na Oltar postawiti.

Po malém času wjice a wjice těch Bratrůw přibýwalo / tak že gim místo
to těsné bylo.

Protož když w tom Kláštere 17. let pobýli / do Města wětšjho Pražské-
ho se přenesli / kdež gim Klášter založen ne daleko od Mostu / tolikéž tu pa-
mátce Swatého Klementa. Očem Žáget w listu 220.

Léta Páně 1214. Vmřel Danyel Biskup / wykonaw dny své dobré w
wětu dospělým.

O Ondřejovi Biskupu Pražském Osmnáctem.

Kapitola XIX.

O Smrti Biskupa Dany

Dele/ od Krále Přemysla y odemw
slech Duchowných Kostela Pražského/ wolen
na místo geho Ondřej Probošt Kostela
Pražského/ Muž dobrý a nábožný/ a právě
Stolice té hodný/ kterýž Léta 1215. in Con-
cilio na Biskupství posvěcen byl.

Druhého Roku Biskupství geho/ Těla sy-
nůw hraběte Slavníka a Matky Strážnicka
w/ Bratrůw vlastních Swatého Wogřecha
Biskupa Pražského/ z Grobůw w Kostele Pan-

ny Marye w Libicy gsau wyzdwižena/ o odtud do Prahy přenesena.

Což se widělo za dobré Biskupu Ondřejovi/ poněwadž od Pohanůw pro
Wýru Křesťanskau zbiti gsau/ aby w počet Swatých wšpřaný byli.

Protož y přikázal Kosti gegich w Klášteře Swatého Gmí na Hradě
Pražském před welikým Oltářem/ w Oltáři prostředním/ uctiwa položit.

Léta 1219. w nebytnosti Biskupa Ondřege/ genž wyslaný od Krále w
cizých Zemích byl/ newážně sobě Král Wáclaw w Táborenstwu/ a ned-
báníw počínal: Kostela zanedbáwal/ a modliteb swých newykonáwal/
a když do Kostela přigýti měl/ rozkázal hodinu y tři ze Mšy y s Těšpo-
rem očekáwati.

Tawracugýce se Biskup do Prahy/ když o tom spráwu wzal/ y sám to
očíti spatřil/ trestal Krále Wáclawa přistně w pokogi geho/ a napomínal
aby takowého protimyslného obyčege zanechal/ Pána Boha se bál/ a geho
w modlitbách swých ne nedbáníw wžíwal.

Od mlčel se Král toho wšeho/ ale pro důtkliwé napomínání/ Biskupa
w nenáwisti měl/ a častokráte přejiny wylhedał/ aby geho z Země wy-
půdil.

Léta Páně 1221. Král Přemysl/ welice počal wstati lid duchowný: Což
widauce Páni Česští/ Rytířstwo a Wladky/ nasledowali w tom Krále/
Kostely a Kláštery na gruntech swých rozličnými berněmi wstegýce.

Kdož pak o to žaloby Králi podáwal/ nic gineho nezestkal než posměch.
Trestal Biskup z takowé nepobožnosti Krále y Pány/ wšak Král y Pá-
ni napomínání Biskupské za posměch sobě počítali.

Protož Ondřej se nemohl při Králi ani při Páních pěknými slovy nic
dowesti/ wydal Bladbu na Krále y na Pány/ a službu Boží w Zemi zapo-
wědel. A gew do Říma Papeži wstětaný Duchowných wyprawowal/
kterýž Králi y Pánům Listy horliwé napsal/ tak že w ukrutnosti své drobet
wlewili/ a Král berně zlehčiti rozkázal: neb před tím Ziať s Kalamiře dá-
wal Deset peněz/ Kněz z Plesse Třideci peněz: lacyněgi každá se wěc pro-

dávala

dávala Židu nežli Žiaku neb Knězy/ poněwadž Czechowé zase k pohanstwu
se nachýlili.

Léta Páně 1222. Trwalo zlehčení Swátosti/ zlehčení Kostelůw/ zleh-
čení Kněžstwa a strážie Duffij lidských/ genž křowdy nesnesitelné od Po-
hanůw trpěli: wgmámal Pán Bůh Aurody Zemské: lid Checný y Pány pro-
tiwili se Duchowným/ gim žádného poslusenstwu činiti nechťeli/ ani De-
sátkůw náležitých dodáwati: Sedlácy proti Pánům swým powstawali/
prawýce že wšychni sobě rovný býti magý/ poněwadž wšychni gedného
Boha magý/ wšychni od gedného Boha stwoření: a protož že žádné w-
chnosti není potřebý.

Sgeli se do Prahy Páni z rozkázání Krále/ genž se s nimi radil/ yaby
mohl takowý neřad zastawiti. Oni nemohauce gineho prostředku nalez-
nauti/ radili aby zase pro Biskupa poslali/ ac pochybowali o nawracení ge-
ho/ poněwadž byl takowým wstětaným welni obrazen.

Nicméně wyprawení byli k němu Poslowé/ žádagýce aby přigel na
Meze České a Rakaušské toliko na rozmluvení/ a slibugýce gemu we
wšem uctiwoť/ Bezpečenstwu y porownání nepokogůw wzdělaných.

Učinil tak Biskup/ yabž žádali Czechowé/ aby wěšty přijma ke zlěmu
od něho dána nebyla. A nalezl Krále a Pány/ an na něho čekali/ tři dni
giž rozmlauwagýce o tom/ yaby těch neřadůw zbýti mohli. Král s Pa-
ny předněgšými by/ nachýlný ke wšemu/ ale ti kterými swá wíle smako-
wala/ namluwiti se nedali k žádnému poboženstwu. Protož tu ne newy-
řdice/ roz zeli se do přibytkůw swých/ Král do Prahy/ a Biskup do Říma.

Léta Páně 1223. Wěšty a wěšty nepokogowé w Czechách powstawa-
li. Jarošo Kočowský zabil Domaslawu Saráše s Kamence/ bratra Le-
wčowlowa bez přijiny/ a Lewčol zato spalil gemu geho Zboží wšeko.
Zdowhlil se proti sobě z obau stran přátele wogenstý/ a mnoho i Mordy mezy
sebau činili.

Těškw byl Přemysl z skutkw takowých/ a newěda o gině ráddě/ poslal
tegně pro Biskupa do Říma/ slibugýce wšeko zle naprawiti/ na čez aby
se ubezpečil/ a přigel do Prahy.

Přigew Biskup s Kardinálem Řehořem z Krescentinu na Pomezý
České/ dálegi geti nechťel.

A wygel Král s Pány proti němu/ a mezy sebau porownání učinili. A z-
bilo se Kardinálowi/ že wšychni uctiwoť a poslusenstwu připowýdali du-
chowným.

Král pak pogaw geho y Biskupa k Praze se obrátil. Kardinál Zemi
sprostil od Kladby/ a wykonávaný služby Boží nawrátil/ a učinw slyšr
mezy Králem/ Pány a Biskupem dostatečný. do Říma odgel.

Když Biskup řad naprawowati počal/ znou od některých Pánůw ne-
přijeti proti sobě poznáwal/ budauc o nich ne za Orce Duchowných/ než za
nepřýtele auhlawných.

Alle mage od některých a Křesťanských Pánůw wylstrahu/ že Král s ně-
kterými Pány/ o geho žiwot stegj/ tegně do Říma z Země wygel.

Powolal Papež před sebe ruffýtele ustanowcneho pokoge: ale w tom
Mor ukrutný přišel/ mnoho lidí zemřelo prawě we tmách pohanských/ a
malo gich strze tu metlu Božskau k polepsení přiwedeno.

Ondřej pak Biskup očekáwage obělaných/ nemoha se gich dočkat/ w
Římě žiwot swýg dokonat: Ziađal zato aby Tělo geho do Morawy by-
lo odwezeno/ a w Kostele Panny Marye w Melehradě pochowáno: Těb

B B új

ten

ten Klášter on ozdobil a nadal Bohatě. Wolen byl na Biskupstwý Léta 1214. umřel 1224.

O Peregrynowi Biskupu Pražském Dewatenáctém.

Kapitola XX.

Rozpěl se vsychni Stawomě Křá-
li do Prahy a radili se s Duchownými o wo-
lení Biskupa / wšak takowého genžby na
Statky Zádusný od Kostela pobraných a od
cizených sahati nemohl.

Král obáwage se wíce lidu nežli Pána
Boha / Křemuz podle gíných dowolil.

Byla weliká rozepče w wolení / Kteréž gsa
přičinau Král / wšak gi yať mohl upokogil /
a rozpustiti gich nedopustil / dokawadžby Bi-

skup wolen nebyl.

Prodeleli Páni s woleníni do třetího dne / chytíce weliti někoho slabého /
a Kanowníky y Krále dary porušowali. Po dlouhém rokowání / wyhlá-
ssen za Biskupa geden z Kanowníků Kostela Pražského gimenem Peregrin^o
Kteréhož odeslali K Arcybiskupu Mohutskému / aby od něho posvěcen byl.

Téhož Roku / to gest 1224.
přišli bratři menšího řádu
Swatého Františka do Czech
Kterýmž Král Přemysl dal vs
stawěti Klášter ku památce
Swatého Františka / w Kte-
rémž bydleli let Dewět.

Léta Páně 1225. wsláw Papež Honorius toho gmená třetí / (genž byl
wolen po Imocentinsowí třetím / Léta 1216. žiw gsa let Deset / Měsícůw
Sedm / dni třinácte / a umřel Léta 1227.) co se w Czechách děge / yať spů-
sobem tím wěcy Duchowní hynau / yať Czechové zlehčiwše autoritatem
Kostela Božího / sami sobě wolili Biskupa / tak yať Ziahy spalka / Kterýžby
gini nic nerozkazowal / ale oni sami s wěcmi Duchownými nadanými od
Kráľůw a Knížat předešlých abypodlé libosti své zacházeli / poslal do
Czech / a Biskupa Peregrina zřadil.

Nebyl proti tomu Peregrin / genž ať byl Múžem wěným ale sprostným
a pokoge milujícíým / wložený od Stolice Apostolské wděčně přigaw / w
stapil mezy bratry Swatého Dominyka w Pořicanech / a s nimi do Smr-
ti Pánu Bohu slaužil.

Král pak Přemysl porozumíwal že Pán Bůh té bezbožnosti dlouho tr-
pěti nebude / a uznáwal že on wšeho přičinau gest / obrátil se k službě Boží
a že zlanpiti dopustil Kláštery Bohatě / chudě stawěti počal.

W wět

W wětšim Měste Pražském
nedaleko od Dworu swého Klá-
šter ku památce Swatého Jaa-
nba Apostola wystawěti dal.
Ciemuz srozumíwagíce pods-
daný / že znou Král k nábo-
ženstwí se natlonuge / oddali se
napokog s Stawem Duchowným / a náboženstwí zawrženého zase se chy-
tati počali. Protož obrátil se y Pán Bůh k nim / Kdýž se oni k němu obra-
tili / otewřel poklady své / wypreystili z sebe hognost Zlata Zory Bilowské
a lidem vžitěk weliký přinášeli.

Lidé tolikéž wkazugíce wděčnosti / chwálili z toho Pána Boha / Kostely
gemu ke cti a chwałě stawěli / a pokážené opravowali.

O Budislawowi Biskupu Pražském Swadcatém.

Kapitola XXI.

Léta Páně 1227. Sgeli
se do Prahy Páni a Wladýky k
Králi Přemyslowi a k Synu geho Wácsla-
wowi / Kdež sňazně rokowáno o wywolení
Biskupa / a o rozimnožení cti a ch-
li Božské.

Tu wolen gest od Kráľůw a Prelátůw Kos-
tela Pražského Budislaw / Múž doméním
Swatý / ale že byl wětu welmi sešlého téhož
Léta a Měsíce Kteréhož byl wolen / umřel.

Téhož Roku bratři Swatého Dominyka
spowolením Krále Přemysla a Syna geho

Wácslawa / něgatkým wnuknutím Božským hnuli se z Kláštera Swatého
Klementa do wětšého Města Pražského / Kdež sobě Klášter weliký nedale-
ko Křety ku památce Swatého
ho Klementa založili. Bylo
mezy nimi toho času Aněš /
Kterýž Mlý Swatou slaužili
125. Spráwce gich byl neywy-
šší Adrianus.

S nimi tolikéž se přestěho-
wal Biskup Peregrin / a tu dal Kaplu wystawěti ku památce na Tebe wze-
tí Blahoslavené Panny Marye / Kdež y Kaplana ustanowil / Kterémuž sprá-
wil osmácte Kop platu ročního na wychowání.

Po některých časech druhau Kaplu týž Peregrin dal postawiti ku památ-
ce Swatého Bartholoměje Apostola Božího / Kterauž Zlatem ozdobil / a
platu ročního Kaplanowi ustanowil Kop Dwadceť.

Porom

Potom když se k smrti přiblížoval / koupil bratřím tohož Kláštera plas-
tu ročního. Třicet i kop gro: Čestých / a výkonu své dni / tu pochován
mezy bratry s Biskupskou poctivostí.

O Janowi Biskupu Praž- ském Swadcátém prvním.

Kapitola XXII.

Přeslých příchodůch
Kteréž na Království Česté
připadali / nesměli Čechové rády Kostela
Swatého opustiti. A wolili sobě za Bisku-
pa s Králem a s Preláty / s osobami přinále-
žnými / Jana Kanovníka Kostela Praž-
ského / Muže dobrého / genž dlouho k tomu
dowoliti nechtěl / až prozbami přinucený /
důstojemství Kteréž genu Král a Kapitula
odewzdávala přigal / a žiw byl w tom Au-
řadě y až náleželo.

Léta Páně 1232. Křehola Bernardynůw neyprwé do Čech přiwedena /
Kterýmž Král kázal postawiti
Klášter na před Městě zstra-
ny Weychodní / pod Tytulem
Swatého Ambrože / a žiwno-
sti jim dostatek dáwati poru-
čil / Kteréž oni strowně wšwagi-
ce / Pánu Bohu chwálu wzda-
wali wedne y w noci.

Roku 1233. Bratřím Zákona Swatého Františka mienšij / wwezenij do
Kláštera Swatého Jakuba w městě Pražském / Kterýž přemysl
Král wystawěti dal / y až wegse doloženo gest.

Toho času tři Bratři tohož Zákona přišli ze Wlach do Prahy / magýce
listy od Papeže Křehoře toho gména Dewatého. S těmi Jan Biskup gel
do Litoměřic / a založil jim
Klášter k památce Swaté-
ho Jakuba Apostola / a ge-
hned kázal bezmesťanij sta-
wěti / y ge žiwnosti opatřiw / po-
ručil aby wedle pořádku swé-
ho žiwot wedli. Ti hned

sobě wywolili za staršího Klementa / Muže žiwota gisté chwalitebného.
Téhož času Zákona Templářský měl w Čechách gméno weliké / tak že
mnozy z Zámků swých perwných Kláštery čínice / bratry Zákona toho
přigýmali / a s nimi Pánu Bohu slaužili.

Chudší

Chudší lidé Kostely we Wszech swých stawěti dali / a ge hogně nadawa-
li.

Z té příčiny y lid obecný služby Boží byl welmi pilen / y Pán Bůh pro-
to šťastij propůčowal Království Čestému.

Léta Páně 1236. Jan Biskup Pražský umřel / Muž dobrotiwý / a služeb
Božích pilný : pochován w Kostele Pražském : wolen Léta 1228.

O Bernartowi neb Burkar- towi Biskupu Pražském Swadcá- tém Druhém.

Kapitola XXIII.

Král Wáclaw / dne osmná-
ctého po Smrti Jana Biskupa
přišed mezy Kanovníky Kostela Swatého
Wjta / rokowal s nimi o giného Biskupa.
A wolen na místo Jana umřelého Burkart z
Sulewic Skolastyk Kostela Pražského / a
dáno genu gméno Bernart.

Ten pro krátkost žiwota nie wzáctného
nespůsobil / neb toliko tři léta seděl na Biskup-
ské Stolicy : wolen Roku 1236. umřel 1239.
pochován w Kostele Pražském.

Byl Čech vrozený / z Familij wzáctné / Panůw Kapliřůw z Sulewic.

O Mikulášowi z Rožmberka Biskupu Pražském Swadcátém Třetím.

Kapitola XXIII.

Z Křetého dne po pohřbu Burkarda z Sulewic /
Když Mše Swatá dokonána byla / Král Wáclaw w Ko-
stele Pražském postawil se před Oltářem Swatého Wjta / a powolaw
wszech Prelátůw a Duchowných Kostela Pražského / prosyl gich aby genu
oznámili / tohoby neyhodnějšího k Biskupské Stolicy wěděli.

Gmenowali zgeroně Preláti Mikuláše z Rodu Panůw z Rožmberka
gménem Růži / genž byl Člowěkem wprjmným / lakomstwj nenáwidčým

a wszech

a wsech pobožnosti pilným. K čemuž y
Král hlas swýg přidal. Záčet w listu 231.

Času toho umřela Konstancya pozůstala
Wdowa po Králi Přemyslowi/Matka Wá-
clawa Krále/Panij obcowánj Swatého/Kre-
ráž dva Kláštery za dnůw žiwota swého/
Pannám w Morawě wystawěti poručila / a
obadwa bohatě nadala / to gest Tisnowský. a
w Oslowanech.

Táz Panij tčj hrady znamenité/ Zodinla/
Bětislav/ Bystrice a Město Trnawu napras-
witi dala / a w Měste Kostel wyzdwižnauti /

č hwale Boha w Trojicy gedineho / a tu památce Swatému Janu.

Těhož času Baldwinus Cýsar Řecký / Edyž Pohané laupili okolo Kon-
stantynopole / wsecký Křtiny swé / tegně po Morti wyslal do Frankregchu.

Potom nemage Pentz / Syna swého Wladence w osinnácti letech / kus
weliký Kříže Swatého na kterémž Spasitel náš trpěl / Koptj / kterauž byl
proklán Bůh geho Swatý / a haubu z kteréz byl napágen na Křížj / zastar-
wil.

Ten Poklad Ludwíže Král Francský s powolením Baldwinu od Be-
nátčanůw wyplatil a do Země swé odwezl.

Léta Páně 1250. Král Wáclaw Klášter Swatého Jakuba w Star-
rém Měste Pražském nákladně spraviti dal / nákladem Komory swé.

Mnozy lidé chřeli k těmuž nákladu swými dopomáhati / ale wysflo po-
ručenj Králowské / aby žádný s Králem neskládal / poněwadž sám tomu
postaciti mže.

Zdržowali se od toho Bohatj / chudij pak na robotu chodíce / Pentz ob-
džla bráti nechřeli / ale w večer w čas placenij odrud odcházeji.

Času toho powstali Páni proti Králi Wáclawowi a gey z Králow-
stwj wyhnati minili.

Král domnjwage se že y Biskup proti němu gest / wzal ho na záwazek /
pročez wssychni Duchownij proti němu powstali / a Král byl od Biskupa pro-
klen / y wsecko Králowstwj.

Tu teprwa wsecken lid proti Wáclawowi z strany Biskupa se zbautil / a
on vgel z Wysehradu na Tagirow.

Trwalo to pozdwiženij od prwnij Středy Postnij až do Pátku před we-
litau Těděl: neš ten den Král přigel / s Biskupem se smířil / a Biskup geho
y Zemí od klady sprostil.

Léta Páně 1253. Anžka Septistka s bratrem swým Králem Wáclaw-
wem založila Špitál w Pra-
ze na Běhu w Mostu / ke cti a

chwale Duchu Swatému / do
kteréhož wwesti poručila Kři-
žownjky / gimžto mnoho We-
snié nadala s Dwory a gimými
dúchody a ozdobami Kostela
njm.

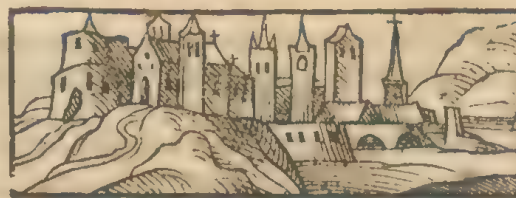
Těhož Roku bratřj Templáři / Klášter swýg / Swatého Wawřince
znamenovaný w Geruzalémě w Měste wětšim Pražském nákladně wysta-

weli.

weli. A toho neywětšim
přwodem byl Petr Berka z
Dubé / genž byl tehdaž neywýš-
šim toho Zákona.

Těhož času Křižownjcy
magjce Dwír we Wsy Poří-
čanech blízko Prahy / k straně

weychodnij / rozkázali při něm
stawěti Kostel Swatému Pe-
tru a Pawlu tu památce.

Ti Křižownjcy byli z weli-
kých a wzáctných Rodůw / pro-
tož y Bohatstwj měli weliká
kteréz obrátili k ozdobě Ko-

stelůw / a k rozšířenj řádu swého.

Těho také Roku / Stanislav někdy Biskup Krakowský Mucedlnjč Bos-
jij strže Innocentiusa Papeže / toho gména čtvrtého (genž žiw byl na té
Stolicy let gedenačte / Měsycůw šest / dni dwanačte) na den Panny Marye
Narozenj za Swatého wyzdwižen.

Do Czech tolikéz přivezené některé geho Kostj / proti kterýmž Mikuláš
Biskup wysel s Procešj / a ge w Kostele Pražském na Zámku s welikau
veritwosti položil.

Léta Páně 1257. Kunrad Arcybiskup Rolinský / času Postnijho přigel
do Prahy / a noclehowal na Strahowě / kterémuž wsecký potřeby Král
Wáclaw strže Dworany swé odsýlal.

Tlazečtj chřel Mikuláša proti němu wedle obyčeye s Procešj wygiti /
čehož on dopustil / ale gdauc sám pokorně do Kostela / Pánu Bohu
se modlil / a třetijho dne z Prahy wygel.

Druhého Roku Měsíce Vnora / Mikuláš Biskup umřel: wolen Léta
1239. seděl let dwatenácte.

O Janowi třetím toho gni- na Biskupu Pražském Swatém rém Čtvrtém.

Kapitola XXV.

Těhož Roku Kapitola Kostela Praž-
ského spowolením Králowským / wolila na
mýsto Mikuláše / Jana Školastjka těhož Kostela
la / genž hned poswěcen byl od Bruna Biskupa Olo-
muckého / spowolením Arcybiskupa Mohut-
ského / při tuncy Měsíce Března.

Ten hned w Kostele Pražském poswětil dwa
Oltáře Swatého Ondřege a S° Stěpána.
Potom na swýg náklad poručil odělati nákladně

C c

Oltář /

Óltár/tervűz poswétíl k' cti Boží/a k' památce Swatému Mituláßý / a
Swaté Lidmille.

Swatě Lidmille.
Druheho Kohn/ to gest 1259. opřt swatil dwa Oltáře/ jeden tu památ-
ce Swatěho Oswalda/ a druhý Swatěho Stamislawa/ při přitominosti
Krále Přemysla.

Téhož Roku/přihodilo se / že časem nočním w Klášteře na Strahově
 Bratr jeden neopatrně postaviv světló k Loži svému/ge dobře nezabýsl
 a vsnul.

W tom se zapálilo velmi / a veselo starení chořalo. Ten potom
Klášter s lidstau středau pomocy a spílnoští Jana Opata znovu byl wy-
staven/a Klínory opatřen.

Potoge Konwentské zase wystawené byli nákladně / a Kapla Swatě Worsstly / genž prwé nebyla / přistawená. Což se wsecto w pěti letech spravilo.

Opát pát Jan wegsagmenomany / dokonal to stareny spolu y a nini
jivot swig dokonal.

Léta Páně 1260. Král Přemysl poraziv Uhry/a welkan kříst wzaw/
gi lidu Axtýjskému rozdal/ toliko sobě zanechal Prst Swateho Jana Kři-
tele/ kterým ukazoval na pána Gejšse řka Ecce agnus Dei, genž byl drazé
Zlatem okrášlený/ a nalezen mezy neydrasšými Klnory Bela Krále V-
heršého.

Tawracujice se Král přemysl do Tzech/donesl Prst ten s vctivostí ve-
 líkau do Kláštera Osekého.

po wykonaniu té bitwy z Uhry/ Král strze psaní své dĕlugie pámu Bo-
hu/ dal o tom vědomost Otci Papeži/ w tato slova:

To wštetězstwůj / kteréhož nám geho Božíá milost popřejti ráčila / žádnému nepřipisujem From geho Swatě milosti / a Swatým geho milým / zho-
dným důtkůw činěním..

Také chceme tomu/ aby to před wassij Welebnosti tegno nebylo/ což gest
nání od lidí nassijch wšry hodných oznámeno / a což gsine sami Wši na-
sseni sliffeli/ k d g časú bitwy/ Wogsta nasseho k ostríhání/ po zadu posta-
weni býti/ gíž k dyz se měl Bog začítí/ že gsau wzřeli negateho Práta nad
znatený Bogownými neb Korauhweni / gehožto spůsob byl jako Orla/ a
Buwa Silegšij nad Sných/ s Zlawau Zlatau y hrdlem/ genž widycky lital
za Korauhweni Swateho Wáclawa / Knížete a dedice Cjesteho/ W
čedlonka Božího/ a widycky se gini zdál že pomalu roste.

Když se pak bog začal/tak veliký byl Pták dotčený/že životem a Peřim
swým/westřeren Zastup Křtyřstwa nasseho přikryl.

Prítomí téhož dne Rytíř geděn znamenitý/nábožný a Mluž wůjry hodný
gménem Jan Syn Wogislawůw /ležel w swým Domě w nemocy weliké/
vako okolo hodiny třetí na den/a ten byl w wytržení mysli.

Stáli okolo nŕho priatelé newŕdauce žiwli čili mrtwy / wŕŕat geho ſpo-
togen leŕeti nechali / kterŕž potom otewŕel Wci / yako by ſe ze ſna probudil /
a wyprawował widenŕj ſwé ſtoghŕcým okolo / takto :

Zdalo mi se že gšem postawen byl w bogi mezy bogownýky/ tdež gšem
widel lid náš Český nedobře k bogi zssykovaný/ a w tom vzšel gšem Swa-
te Dědice gdaucý gemu na pomoc.

Napřed šel Swatý Wacław we Zbrogi/a nešl Praporec svůj: Za nim
 Swatý Wogtěch w oděwn Biskupském/a za nim krácel Protok Opátma-
 ge Berlu w ruce své/ a za nimi všemi šlo pět Bratrůw.

A řekl Swatý Waslaw k těm všem/mdlé gest Wogsto nasse / poďme
genu z Boží pomocy na retuňk: Což mluvíce Praporec. swůg na nepřá-
tely obrátil/a oni všedni k vtíkaný hbitému se oddali.

Odpořáděli na to stojící při něm / že viděný jeho nic gineho newyzna-
menáwa / než wjrtězstwj to kteréz dnešníjho dne Pán Bůh strze přimluwu
Mučedníků Swatých Pánu našemu Králi propuštění ráčil.

Protož cožkoli püssij wassij Swarosti/ to gisté a prawdivé gest/ a stalo se
Bez omylu: pročež nemohl gšem se zdržeti / aby ch toho neměl wassy Wele-
bnosti jakožto Zlawě wssého Křestianstwa oznámiti/ pro obzwláštěnj po-
těšenj/ strz diw ten od Pána Boha učiněnj) aby se čest a chwála rozmahas-
la na wěky. Dán w Praze Wsmého dne Měsíce Křtjana/ Léta Páně 1260.

W tom toliż wýcegi pod Erbem Panów Bertůw z Dubé a z Lippého/
nalezeno bude.

Léta Páně 1261. na korunování Krále Přemysla s gelo semného Pa-
nův Duchovních y Swětých/ na den Swatého Jana Evangelisty.

Toho času Vernerus Arcybiskup Mohutský / posvětil Klášter Svateho Jakuba w městě Pražském / při přítomnosti wšech těch Panůw / a odtud dne čtvrtého odjel.

Druhého Roku / Klášter
S. Dobrotivý na Oštrově za-
ložen / o kterémž pod Erbem
Panův Jagýcův z Házmbur-
ka a z Waldeka nadesť obfir-
něgi / od kterýchž ffundowan y
nadán Bohatě.

Zanassý paměti/pustil ho geden z Rodu a Erbu téhož Pan Wylám Zagice Syn Pana Gřého Zagice z Hazmburku / wšak aby zase pod správou Rodu toho přišel / snázil se o to spílnošti / Pan Katolický Jan Zbyněk Streyc geho / Radda Císáře Rudolffa / genž se psal na Budyni a na Wissanem.

Když se psalo 1263. přišli do Czech od východu Slunce lidé něgaty / kte
říž po Slowanskumlawili / tak že gim Czechové wyrozuměti mohli / twa
že měli zatryté od hlavy až do pasu nazý / a magýce vzlomaté Biče / sami
se nimi okrutně mrstali. Smeysseli mnoho o tom mrstání / a nakazyli
mnohé Czechy. Očemž háget w Listu 245.

Léta Páně 1269. Biskup Jan na den Swatého Jana na Hradě Praž-
ském w Koste Swatého Máta/ světil Oltář ty / kteréz dal na swou ná-
klad vdělati / ku památce Swatého Matěje a Swatých Doktorůw Jero-
nýmá / Řehoře / Ambrože / Augustýna.

Léta 1271. omřel Wjť Dřkan Kofela Pražského genš mnoho dobrého.
Kofela Pražského učinil / Leccionáře / Missali / žaltáře / Gradualy / Antifon
náře / Brewiáře nákladem swým sepsati dal : řazaný mnoha složil. a sepsal
swau wlastnů Kufau / kterěz při Kofele zanechal.

Tolikež na swóig náklad wlasnýj postawił Kosteł Swateho Michala w
 kterémž se Kněžij oblačegi / a Sklep pod nim w němž stál Oltář Swateho
 Michala : tu ustanowił Oltářnjka neb zakrystjana / kterémuž kaupil Wes
 Hornatice a přeboge : ustanowił y Wikáře k Dekanštwij Pražskému / které-
 muž sprawil Wes řečenau Bykofs.

Čamilarwil také Pana Čijce Sudního Zemského / že dal Koralistům
znovu vzdělati Kaplu všech Swatých na Hradě Pražském proti
Domu Královskému : přikaupil k duchodům Kofelnjmi dvě Wsy Wi-

syn a Drchtow: tři chudé Swětšké na každý den měl v svého Stolu / a w
Tědli Cetyry: Almužny hogné dáwal / w službě Boží zvláštní swau roz-
kofs měl / při Saudu Swětšým nřdā nebýwal / Dwanācte Ziaru spūso-
bil / genš slowau Bonifantes, aby čtli Zialtař we dne y w noci w Koste-
le

Swatého Wjta / a kaupil gim
Wes řečenau welikā Wes.
Kostel Swatého Wawřince na
Petříně rozkázal wyklenanti /
Kostel we Wsy Rogetických S^o
Wjtu / a Kostel S^o Wogřecho
wi we Wsy Sluhách wyzdwi-

hnauti. Na Strahowě Oltář ténuž Swatému Wogřečowi a S^o Ma-
tégowi poručil wystawěti / kterážto Kostely ozdobiw krásně / ge platy boha-
tými opatřil.

Léta Páně 1272. Jan Biskup Český přigew z Concilium z Lugdun /
kázal Slaupy při Kostelých stawěti / aby lidé do nich Almužny kladi / pro
Soldáty na wyssoboženij Země Swatě.

Léta Páně 1277. Opat Kláštera Strahowského z Konwentem wysta-
wěl Mlyn w swě Zahradě Wětrný nřstně vđelaný / kterýž gim zemýwal
Mauky dostatek na wychowánij.

Léta Páně 1278. Wogsko Cysaře Rudolffa weliké škody zdelalow Cze-
chách / Klášterůw množstwj splundrowalo / totizto / Zderastý / Ofectý / Swa-
té Koruny / Teplých / Swětých a Dogsaných.

Těhož Roku z zármutku nesmřného pro škody učiněné Klášterům /
Jan Biskup Pražský umřel Měsíce Prašence / a pochowan w Koste-
le Swatého Wjta.

O Tobiašowi Biskupu Pražském Swadcatem Pátem.

Kapitola XXVI.

Tobiaš z Bechyně Pro-
bost Kostela Pražského wolen
za Biskupa odewšij Kapitulě / kteréhož po-
swětil Biskup Olomucký / s powolením Arcy-
biskupa Mohutského.

Tomu wšsemu powolił Wáclaw Král
Český šestý / gsa tehdaž Pán wěku mladeho /
gemužto w Království škody činil weliké
Otto Braniburský poručník geho / yati
w žiwotě geho dotčeno.

Tobiaš pak giž gsance Biskupem swěce-
ným / nemohl Mřý w Koste-
le Swatého Wjta slaužiti: Těb Auředníky
Otto-

Ottowowi toho gemu nedopustil / ale yati přigel k Zradu Pražskému / Mřst
před nim wyzdwihl a Dwěře zawřeli.

Protož obrátil se Biskup k Strahowu / kdež swě prwotiny wykonáwal.

Zmautili se z wčinku toho množy / widauce že Těmcy w Zemgich nad
mýru sobě provozugij.

Po Slawnosti Welikonoční přigel do Czech Biskup Braniburský / a pu-
stěn s ochotnosti na Zrad Pražský / gemuž Otto poručil Království České
k spravování.

Za tím Biskup Tobiaš mezy Řežowníky při koncy Mřstu ríše sedel /
když Auředníkůw spawolnost w Czechách panowala.

Weliký Despekt učiněn Kostelu Pražskému: wzatá gest z něho Radi-
tedlnice Strýbrná / genš zase pro dironý zážrak nawracená.

Panu Prošnicowu wyslaupané dwě Truhly / w kterých bylo od Strýbra
a Zlata wíce než za Paděsáté Třic.

Wybráno toho času s Kostela škrze toho Otta / a do Bramburku odwe-
zeno / wíce než za dwakráte Sto Třic.

Léta Páně 1283. prwnj den Měsíce Ledna / Otto znou přigel do Pra-
hy / kdež wšech Czechůw na Sněm obešlati poručil. Oznámil gim že wbrz-
kém čase z Země wygeti minij: pročez nariđil za Spráwce Tobiaše Bi-
skupa a Teobalda Sudýho Zemského.

Léta 1285. Lidé nábožný / bratři Paustewníky Zákona Swatého Au-
gustýna / spowolením Tobiaše Biskupa wweđenij gsau do Prahy a do Klá-
štera Swatého Tomáše w Městě Pražském přigati / kterýž to

někdy Ottager / Otce Wáclawa
wa Knjzete / byl dal slawně wy-
stawěti. Ten Klášter drže-
li někdy bratři řadu Swatého
Benedykta / genš byl malický
postawený ku památce Swatě
Panny Doroty / a když do něho

wweđenij byli Augustiniani, oni na Břewniow gsau wyslání.

Roku Druhého / rýž Král Wáclaw založil Klášter Zbraslawský / mno-
ho Dělňkůw a Tesařůw shro-
máždil / aby napospěch / domy k
obywání Opatu a bratrůw ge-
ho postawili / a mýsto k Koste-
lu sám wyměřil.

Sesslo se k tomu dělňkůw
množstwj / s kterých některý
s peněz dělali / a některý toliko pro gměno Boží. Sormanij a Sedlacy
toliko z peněz wozyli k stawenij potřeby / yako / Ramenij / Wapno / Cyhli /
Sljnu / Dřiwij / ic. Mnozy napetauce Chlebůw z Wozy k Klášteru wezli
a gey Dělňkům pro gměno Boží rozdawali.

Roku 1296. Umřel Biskup Tobiaš z Bechyně / a pohřben w Koste-
le Pražském. Ten mnoho dobrého za swěho žiwota Cřkwi učinil / mnoho
Kostelůw postawil / yako / w Raudnici / w Tegně Zoršowě / w Tegně nad
Wltawau / w Rokycanech / w Řečicích / w Sstěpanowě / w Řiwšadowě / w
Wystytně a w Žeráci.

Přitom Kněhmi mnohými wšedky ty Kosteli rozkázal opatřiti.

O Rzehorzowi Biskupu Pražském Swadcátém Sestém.

Kapitola XXVII.

PO Smrti Lobiásse Bechy
ni/sesla se Kapitola Kostela Praž-
ského a wolila gednomyslně Mistra Rzehoře
Děkana Kostela Pražského / genž byl Muž
Kodu vzáctného/w letech Sědesáti/ dobrý
a bogýcy se pána Boha.

Potěffen byl Král z wolený Muže takor-
wého / nad kteréhož hodnějšého wywoliti
nemohli.

Léta 1297. Král po swém Korunowání
w Pondělí Swatodussný / hned gel na Bra-

slaw do nowého Kláštera/za ním Arcybiskup Mohutský/a giny Biskupos-
wé.

K wessel Král dolů / kdež měli zakládati fundamenta Kostelní : neypr-
wé Arcybiskup/za ním Král Wáclaw/a za Králem Konrad Opat prwní
těhož Kláštera/vgawšse Kámen/ na němž bylo napsáno Literami Zlatý-
mi: IESVS CHRISTVS, wšychni tři spolu gey položili/yako základ
a prwní Kámen toho Kostela tu památce Panny Marye. Tu Arcybi-
skup skoge/požehnal toho Kamene řka: Fundamentum enim nemo potest
aliud ponere, prater id quod positum est, quod est CHRISTVS IESVS.

Potom na tom místě kdež
weliký Oltář státi měl/ při přj-
tomnosti Krále / genž stál w
ozdobě Královské/ amnohých
lidů wzáctných / Arcybiskup
Mšy o Panně Marygi/torížto
Rorate celi desuper, a welis-
kau slawnosti slaužil/a Biskupůw sedm wespolet spýwali Alleluia.

Po wykonání Mše/Král w Koruně nesl Sceptrum w Ruce / šel ožolo
toho wšeho gruntu Kostelního / a za ním dvě stě a čtyřideceti Panůw a
Wladyk Českých / kteréz Král na Rytířstwo Pasowal / a každého hogně
obdarowal.

A Klášternu také / genuž gméno dal Aula Regia, rozličné Swátosti/
Monstrancy/ Kalichy/ Pacysytkáli/ Wornáry a Kněhy přichystal / což
wšedko pogaw Opata za ruku/a geho 70. Bratry gim w moc oddal.

Léta Páně 1301. Rzehor Biskup Muž welmi dobrotiwý spravugýce
Kostel Pražský pořádně/vmřel: wolen byl Léta 1296.

O Janowi toho gmena Ctiwr- tém Biskupu Pražském Swadcátém Sedmém.

Kapitola XXVIII.

KDyž skoncal Biskup Rzehor
wstoupil na místo geho Jan Ka-
nowný Kostela Pražského / Syn Rzehoře z
Dražic/gsa od Duchowných pořádně wolen/
kterýž spravowal Stolicu tu o wšem chwa-
litebně.

za Biskupstwý geho/ Léta 1302. Kunhu-
ra Sestra Wáclawa Krále / wstoupila do
řádu Swatého Benedykta/ a w Kláštere S-
Girý na Hradě Pražském bydlela / kdež po-
tom byla Abbatysš/nmoho dobrého Klášter-

ru tomu čínice/ a gey s dowolený Bratra swého Bohatice.

Léta 1303. Král Wáclaw toho gmena druhý/ po korunowání swém/
wzal gedem Koflík do Ruky swé/ napil se/ a podal gey Manželce swé řka:
Toliko toho Koflíku tobě zanechám / giny wesskeren Kredence/Kostelu
Swatého Wíta oddám/ y tak učinil. Wázilo to wšedno Osm Tisíc
Hřiwen Strýbra.

Léta 1307. Králowna Alžběta/ za Duse Manželůw swých/ Wáclawa
a Rudolfa/ Oltář w Kostele Swatého Wíta na Hradě Pražském/ tu pa-
mátce Swátých Ssimona a Judy Apostolůw postawiti rozkázala/a gey
Bohatě okrašlila.

Dorčená Králowna Alžběta byla Deera Přemysla Krále Polského/kte-
réhož byli zabili/ti genž všjwali Erbu/kteréhož tohoto wětu Ostrorohowé
w Polské Zemaně Bohatě vjswagi.

Těhož Roku / z rozkázání Klementa Papeže/wyhlazený byli sewšijm
Zákonem swým Templáři. Což z yaké se přičiny dalo/lege Volater: lib. 22

Léta Páně 1308. Založen gest nový Růr w Kostele Swatého Jakuba/
w Starém Městě Pražském/na den Swatého Gottharda/nákladem Bory-
slawa z Kofce/genž měl weliké Bohatstwý na Horách Gutnách

Léta 1309. Hornýcy Klášter Sedlecký zbořili/agey vybrali. Opat
šryl se gim w gedné šregšij / kteréhož dva dni špilnosti hledagýce nalezi
nemohli.

Léta 1316. Třetý Neděli po Welikénocy poswěcen Růr Swatého To-
máše/ kterýž stogij na Ždi Měšsyho Města Pražského / a to šrže Petra
Arcybiskupa Mohutského/při přítomnosti Krále Jana Čestého/ Baldiw-
na Arcybiskupa Trewerenšského / Jana Biskupa Pražského/ Šilipa Ayse-
tenšského / Petra z Lomnice Olomuckého / a při ginych nmoho Páných a
Rytířstwu.

Těhož Léta Králowna Alžběta porodila Syna Králi Janowi/ kteréz

muž dano gméno Přemysl: pročez hned kázal založiti Kír nový/ a velký Oltář w Klášteře Swatého Jakuba / menších bratrůw.

Léta 1321. Růnhuta Abbatysse Klášteře Swatého Štěpána umřela/ a w tom Kosteje pochována.

Téhož Roku / Dívčeta negatá z Regna Koljna přivezena byla do Prahy slepá na Oči/ odkudž wezena do Klášteře nad Sázwau/ kdež leželo Tělo Swatého Prokopa: a když se Pánu Bohu modlila strže zásluby S^o Prokopa k Zraku nawracená.

Jéna také gedna z Brodu Čestého gšanc slepá / když tři hodiny ležela křížem/prošše Pána Boha za nawracení Zraku/powstala/od neduhu swého vzdrawená: Začež Pána Boha wšychni chwalili.

Léta 1329. (yakiž Hagek w Listu 299. wyprawuge w tato slova/) Jan Biskup Čestý/genž byl toho gména Čitwrtý/ a w pořádku 27. nawrátil se z Říjma/obdržew před Papežem wítězství w Saudu nad swými nepřá-
tely: neb před tím byla weliká newole / mezy nim a Gindrichem z Schon-
burku/Proboštem Litoměřickým/ o negatý nářet/ kteráž to pře mezy nimi trwala Gedenácte let.

Když pak přigel do Prahy/ s welikau poctiwostí odewšeho Stawu Du-
chownýho přigat na den Swatého Protazya / a když wgel na Hrad Praž-
ský/ zsedl swého Koně / kletl holými nohami na Prahu Kosteja Swatého
Wíta/Pánu Bohu děkugic/ že gest geý od těch geho nepřátel/ a z té těžkosti
w kteréz byl tak dlouhý čas/ wyswoboditi ráčil.

A hned druhého dne kaupil k temuz Biskupství a Kosteju Pražskému
Hrad gménem Heršstajn/genž ležj w Lesých a Horách/ nedaleko od Městy
Baworských.

Potom y druhý Hrad kaupil/ za své wlastný Peníze a k Biskupství geý
připogil/ gménem Rasperk/ ginat Supj hora/ a dal genu gméno Biskup-
ská hora/ a giné Hradý Biskupské/ kteréz se byli pro dlouho wěčnost rozwa-
lili/ kázal naprawiti/ a Wsy přitupugic k nim ge nadáwal wedle náležito-
sti.

Swatými pak Dědicím/ totiž Swatému Wogtěchu/ Swatému Wác-
slawu a giným sibil z wlastný poctiwostí činiti: protož tři Kanownické
Prebendy/ nad prwnj počet w Kosteje Swatého Wíta spůsobil/ a na wě-
nost wtrrdil. Což wšsedo Žijka proměnil/ a w nic obrátil z swými Wo-
gaty.

Léta 1334. Swáda se začala mezy Mnichy a Farári pro kázání: ne-
chřeli Farátowé Mnichům dopustiti kázati/ a oni na to list od Papeže mē-
li/ aby kázali ti kterjžby k tomu spůsobný byli.

Biskup s Králem takowý Dekret učinili/ aby Mnissy kázali/ ale aby ne-
čtělili/ aniž to činili co giným Kněžj činiti příslušj.

Téhož času od Oldřicha z Pabenic Doktora w Práwých wycwičeného
naučzeno gest/ aby na každý den na wšwjtě w Kosteje Swatého Wíta/ misse
o Panně Marygi spjwána byla.

Léta 1336. Jan Biskup Pražský zgednal to při Papeži / aby se Czechové
w Wigilj Božjho Řitění a w Wigilj Swatého Wíta nepostjwali.

Léta 1338. Pán Bůh wšsemohaucy w Králowství Čestém diwne
Zázraky činitiráčil/ mezy kterýmiž y tito byli.

Když se strz negatě nesterčenj / času nočního w wětšj Měste Praž-
ském/ Kosteje Swatého Ondřege zapálil/ a do gruntu shořel / že lidé chně
nemohli vhašeti/ ráno našli w Krabicy na Oltáři Tělo Božj w Swato-

sti Welebné/ an genu oheň nic newškodil. Těb žustala ta Swatost we-
lebná bez posškowny/ ač y Vbrusy z Oltáře shořeli. Widauce to mnozy
Pána Boha chwalili/ a životůw swých polepsyli.

We Wsy řečené Pinowice / blizko od Hory Kutny (akž Hagek w Listu
306. píše) nalezená gest Swatost Těla Božjho/ a na stogj s Krabicy pod
gedným Stromem w Štěpnicj / kterauž byli Lotij oblanpiwšše Koste-
l wynešli a tu postavili: Jéna gedna z přjchody když gi našla/ oznámila c
tom Muži swému/ a Muž giným Sausedům. A přiwolan gest Farár kte-
rjž potlekl na Kolena swá/ a našel Swatost w celosti.

Tu jéna gedna genž nedostatek obyčejný dewět let na swém Těle trpěla
přikletšy k Knězy žádala aby Swatost spatřiti mohla: dopustil gi Kněz/
a hned od nedostatku swého vzdrawená gest.

Muž tolikéž negatý gménem Jaroset obywatel též Wsy/ gehož byl wš-
potřel a polomil/ tak že plný Rok ležel/ nemoha na Těloch státi. A pro-
šl Sausedům swých aby geho tam donesli. Což když učiněno/ otkázal Kněz
Swatost welebnau / a hned dotčený Čilowit vzdrawen gšl/ Pánu Bohu
za dobrodinj děkowal / a do Domu swého zdrawý se nawrátil.

Léta Páně 1338. W Wigilj Swatého Wácslawa/ sešli se do Prahy do
gedného Domu tři Mužj Strělcy/ ti kterjž Russe delagi: tu gedn řečne
k druhému/ zegtra máme Swátek Swatého Wácslawa/ půgdme tam
kdež Tělo geho gest/ a Pánu Bohu se pomodlime.

Ta to odpowědel třetj/ neznal gšeni ya toho Traupa/ newjmiž kdo gest
on byl/ yaf geho ctiti ani swěriti nebudu: a hned po té řeči oněmél/ a toli-
ko rukami wklazowal/ když čeho potřebowal.

Zběhlo se k tomu lidu množství/ pragjce se/ co se genu přihodilo: což
jim oznámili druzj dwa Towaryšy geho.

Tazegtrj vgmauce ho někteřj/ wedli se s nim k Hrobu Swatého Wác-
slawa/ kdež se nad nim Kněžj modlili / a wzawšše hlauwu Swatého Wác-
slawa/ gi na geho hlauwu wložili. Wtom promluwil Těmý / wyznal
prowinění swé/ poznal welikau lásku Božj že se nad nim Pán Bůh smulo-
wati ráčil/ a žádal aby geho wjcegi preto trestati neráčil.

Léta 1340. Městěnjn gedn wětšjho Města Pražského/ gménem Mi-
kuláš Kotcanar/ kaupil něko-
lik Domůw wedle Domu swé-
ho/ tu kdež slowe na Městěti v
Klášteře Swatého Řeje we-
dle Židewské Dvice/ s powole-
ným Krále Jana založil Klá-
šter Swatého Ducha/ do kte-

réhož wwesti dal Panny/ kteréz hognau žiwosti opatřil.

Druhého Roku/ to gest 1341. Král Jan te ctia chwale Božj / a Panně
Mary Matce geho ku památ-
ce Klášter před Prahou pod
Petřjnm mezy Augedem a
Smichowem/ přikázal wyšas-
wati: wwedl do něho bratry
řádu Barthauzského kteréz ži-
wosti hognau opatřil / a Ko-
stel Klenoty mnohými ozdobil.

Druhého Roku Karel Knjze/ a Margrabě Morawské s dowolenj Ot-
ce swého

ce svého a Jana Biskupa/Kaply Královskau na Hradě Pražském / wšech Swatých zvelebil/Probošta w něj a gedenácte Kanovníkůw našel / aby Budaucy Králové takové Kněžstvo na gich Prebendy podávali/a ta Kapitola aby sobě mohla woliti Děkana/ktěryžby se gi dobře lhbil.

éta Páně w Ochráb Mlažátek umřel Jan Biskup/a pochován w Kostele Pražském před Oltářem Swatého Sylwestra/ktěryž byl svým nátladem postawiti dal.

Ten rozkázal Kostel Swatého Gilgi rozděliti / a Most Kamený při Raudnicy/a na kency geho Spítal pro chudé lidi/ ktěryž z Kláštera byli opatření: Hrob Swatého Wogtěcha Strýbrným Plechem dal přitřiti: den Swatě Marty poručil w Biskupství swém swětit/a tu památce gegi na Hradě Pražském Oltář postawiti. Wolen Léta 1301. umřel anno ut supra.

Mnoho o něm dobrého Zystorye wyprawugy y paměti Kostelní.

Raudnicy w Kostele Kláštera od něho založeného a nadaného/památka o něm w tato slowa se spatřuge.

Anno Domini 1333. Feria tertia in festo Pentecostes, Venerabilis in Christo Dominus Ioannes, Filius Domini Gregorij de Racicz, Pragensis Episcopus Vigessimus Septimus, Anno ordinationis suae 32. hoc Monasterium ad honorem Sanctae Mariae Virginis fundavit & crexit, ac sufficienter dotavit, Canonicos Regulares instituens in eodem.

Idem etiam Dominus Episcopus, eodem anno, in festo S. Bartholomaei, pontem in Raudnicz per flumen construxit, per 7. annos in eo laborando suis sumptibus perfecit ipsum pontem & chorum dicti Monasterij &c. Cui Deus per intercessionem suae genitricis, in praesenti vitam bonam, in futuro cum electis suis mansionem tribuat.

O Arcybiskupých Pražských.

O Arnostowi Arcybiskupu Pražském Prvním.

A Kapitola I.

Gedenáctého dne popohřebu Jana Biskupa sešli se Prelati wšichni do Kostela Pražského / kdež zaspjwaguce Půsň o Duchu Swatém/gednali zstrany wolený gineho Biskupa.

A wywolen gest gednostegným wšech blašem Arnost Dēkan Kostela Pražského / Syn Arnosta Kytjete statečného z Pardubice.

Že pak woleného Arnosta / času toho Arcybiskup Mohutský nemohl posvětit ani korunowati/genž se přidřel Ludwika Bawor-

ského

ského/a s ním y w kladbě byl / musel Arnost do Ryma geti & neywyššmu Biskupu Klementowi sstěmu / gehožto nalezl w Awionu a ten gey Kardynálowi Portuenskému posvětití poručil. Po wzatém posvěcení nawracowal se Arnost do Cech/proti kterémuž wygeli Král Jan/Karel Margrabě Morawské/y Jan Syn Krále Jana/agey do Kostela Swatého Wita vctiwě wwedli.

Těhož Roku když se wyprawil Král Jan a Kníže Karel do Ryma/obdrželi to při Papeži/že Kostel Pražský wyniat z mocy a poddanosti Arcybiskupa Mohutského / že za Hlawný wyzdwižen/ že Biskup Olomaučy a Litomyšlský w moc Arcybiskupu Pražskému přisli/ a že Arnost za Arcybiskupa wyhlášen gest.

A když přisli Arcybiskupský w tu nedeli před Adwentem přinesen/byla slawnost weliká w Kostele Pražském / a Arnost nim poctiwě oden.

Následowala Procesy slyná na Přstopy / ktěří hluboké Karel začal wykopawati/aby w nich založený byli gruntové nowého Kostela.

Do dotčených Přstopů wessli toliko čtyry osoby / Arcybiskup/ Král a dva Synové geho : ti položili neyprwějšší Kamen a základ Kostela nowého/a wysšedše z Přstopů/potlekli a modlili se pánu Bohu / y wesskeren lid s nimi.

Nazegtrý s powolením Synůw swých/ Král Jan učinil tomu Kostelu nadání/totizto/aby wydáwáno bylo zhorý Gutny z Mince Královské na Budaucy wěčné čas/Desáry dñl Strýbra aneb Mince/ktě stawený a k oprawowáný Kostela toho na wěčnost. Nazez dány Listy pod Pečetmi Krále y Knjat / do Rukau Děkana těhož Kostela.

Listy pak na Arcybiskupský / čtené byli předewššm lidem na den Sotitulasše/o kterýchž háget w Kronyce své wyprawuge / a se w potladě Kostelním dostatečně se nacházy/oznamuge.

Roku 1347. po smrti Krále Jana/když byl již korunowán Karel Syn geho dána Koruna k Swatému Wáclawowi/a na Hlawu geho wložena z poručení Královského/ktěryž y to našel a Magestatem swým potwrdil aby Budaucy Králové Cješstau a neginau korunowáný byli. Po korunowáný pak každý Král/aby gi oddal w ruce osobám rějšezným Kostela Pražského/Děkanowi/Kustosowi a Zakrystianowi / nagecým na to přisabhu obzwláštní/a Cechům kteraužby oni hned r Hlawu Swatého Wáclawa Dědice Cješského postawili/a gi nitdyž nes hmali/lečby Králi na Hlawu stawena býti mela.

Nazegtrý po korunowáným/wyssel Král na místo řečené na Přstku/kdež sám swau

ručil / z kterýchž oni hned postawili z stawený Kameného chystati začali.

Těhož Roku háget půsse / že ge Confessor Pacis Wrdnosti Kostela / kdeby upálen byl.

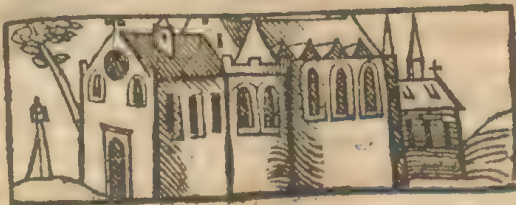
anu Swatého Hawla/ a Rukau založili Klášter i a chwale gmena Boží a Blahoslavené Panně Marygi k památce. Wwedl de ůho bratry řádu Karmelit/eho/a wšedla stawený postawěná na Trhu k hodowá Královskému gimdati postawený/a wšedý potřeby k

sludnit/genž sepsal Knížky velmi odporne: nedotlád

Chral

chtěl reuocowati sludy své/ale Saudcowé powěděli/to geho odwołá-
nů/budiz genu k spasenů.

Léta 1348. Karel kázal založiti w Nowém Městě Pražském/Kláster

welický blízko od Kaply Swa-
tých Rozina a Damiana / we
gméno Swatého Jeronýma/
a rozkázal do něho wvesti Slo-
wáky prawé Řádu Swatého
Benedykta/na památku toho/
že gsau Czechové od Slowa-

tůw swůg začátek wzali/ y při Papeži to zjednali/ aby tu w tom Klásterě
Słowanským Jazykem spůwáno bylo/a Mše wykonáwana/yakozto bylo
wissem Slowákům dopustěno/aby služba Boží/ne Latinským ale gich přiz-
rozeným wykonáwana byla. Ale yak Czechům Biskupa Papež dal/to
zapowědel.

Založena také na Zámku Karlštejně Kaplička we gméno Swatého
Mikuláše/rolitěz y Kaplička Swate Kateřiny. Což se wšedlo dalo/ při
přítomnosti Arnosta Arcybiskupa/a gůných panůw a Knížat.

Academia Pražská toho času/od téhož Krále Českého Karla založena a nadána hogně.

NES o tom po wšed y časy přemegslal Král ten s Arcybiskup-
pem swým Arnostem / a o to častě s nim rozmławánů mňwal / yakby
mohl nezlépegi Králowstwů Českě ozdobiti.

Pročez poslal do Říma pro wygednánů Listu od Stolicie Apostolské
na wyslazenů Včenů Pražského. Což když při Papeži obdrženo bylo/wyslá-
nů gsau gínů poslowé / kterážby Mistry včene w Dměně wšelikým/a Do-
ktory w Půsinně a w Práwůch wycwičené z Kragin cizých do Prahy přiz-
wezli. Těch chtěl Karel Academii tu/na spůsob včenů Pařížského wyz-
dwižnauti/čdež sám na včenů někdy wyslán byl.

Tomu wyrozuměgijce mnozy/pilně k tomu dopomáhali/ aby ti Dokto-
ři a Mistry/ své poctiwé wychowáwanů měli/Arcybiskup a Kapitela Ko-
stela Pražského / Prelati a Sarátowé sebrali welikau summu Peněz a na-
kaupili gím platůw rozličných.

Včiněn pak gest Arcybiskup y budaucý Arcybiskupowé s powolenům
Králowstwým/Rancljem toho včenů Pražského.

A shromáždilo se k tomu včenů Studentůw množstwů z mnohých a
rozličných Kragin / yakoz z Lombardy/ z Polsky / z Wber/ze Wlach/č. a
neywícegi z Římske/Knjata Zrabata/Páni/Prelati/Duchownů y Swěts-
stů k včenů Pražskému se oddawali. Z čehož Města Pražská welmi boha-
tli/a weliká byla powěsto nich po wšech Kraginách.

Král widauce že odtud Praha bohatne a slawne/ učinil Dekret / aby se
Židé wen z Prahy wystěhowali / a w té Vlicy Židowské/ kázal postawiti
u Kilege weliké/gednu nahoru k Kostelu Swatého Mikuláše/ a ta slau-
la Koleg w Domě Lazarowém / druhau nad Branau Židowskau/ kteráž gest

na weychod

na weychod Slunce proti Domu Konwentiskemu Klásteru Swatého Du-
cha/a ta slaula Koleg Jakubowa/ proto že tu bydlel prwe Žid Jakub Krá-
lit: třetý pak nedaletu od Brány západnů k Řece/ gdauc k Swatému
Valentinu / a ta slaula Koleg v Erbůw: w nich čeli Mistry a Doktoři
Lekcy na každý den / magijce y od Studentůw platy mnohé y od ginůd.

Rychle ta Academia wzhůru wessla / a rychle zase potlesnauce netrwała
do třetého pokolenů Krále toho / ale padla za Wáclawa Syna geho/a s
ni wjitek nemalý y slawa Městi Pražských zahynala.

Toho času/ Kapličku Swatého Apollinářse/na Zámku Žebrátku/teh-

daž pustým/ založil Jan Kníž-
ze Korytanské/Zrabě Tyrolské
a Gorytské/čdež natgdie y Ra-
plana / oddal genu Wes Pra-
žskesky k wyslazenů / za své
wlastnů Peněze kaupenau se
wšenně nabytky / yakž o tem

List nadánů geho wyprawuge.

Léta Paně 1349. w Neděli Kwětnau přivezené byli Swatosti Cýsaře
Karla do Prahy/ totizto/ weliký kus Řeje/ na kterýmž Spasitel naš V-
měl / Kopy kterýmž bok geho Swatý proboden/ čteb gedn / kterýmž na
Řeži přibitý pěl/ Koruna Swatého Karla a Měč genu daný od Anděla
aby proti Pohanům bogowal/ Kameno Swatě Anny/a gíných takowých wě-
cy mnoho. K tomu přivezeno y to/což obzwláště Cýsaři přináleželo.

Dorčené pak Swatosti wšedky s welikau slawností a s Processy wšech
slawůw / nesené gsau na Hrad Pražský do Kostela Swatého Wíta a S-
Wáclawa.

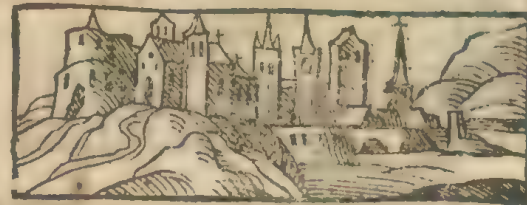
Pohnut byl Cýsař náboženstwům takowým/ a poslal k Klementowi to-
ho gména šestému Papeži / toho při něm wyhledáwage sprozbau/ aby v-
ložil den přenesenů těch Swatosti w Arcybiskupstwů Českém. Což učiněno
gest y listy potworzeno/aby ten den swěcen byl w Ochrab welikonočnů.

Scházelo se potom množstwů lidu k Swátku tomu do Prahy/ prawě ze
wšech stran Swěta: odtudž křetla chwála Boží y čest a Králowstwů
Českému přibýwalo slawy y wjtku.

Těhož času/Ludwik Král Wberstý/wšedse w přízeň s Karlem Říms-
kým a Českým/odeslal genu s gínými dary Wbrus ten / kterýmž přikrytý
byl Stůl když Pán Gejřs s Apostoli swými při poslednů Wěceři sedel.

Wdčen byl z toho daru Karel/ kterýž Tobiasz z Kamence/ w Kostelě
Swatého Wíta, na Oltáři Panny Marye/na den Swatého Ondřege/před-
něg položil / a dal ge y w moc Dekanowi a Prelatům těchž Kostela/aby od
nich pilně s poctiwostí oštrůhán byl.

Léta 1351. Chrtěge Karel w Králowstwů swém slawu Božíu wýce a
wýce rozmnožiti/rozkázal po-
stawiti Kláster w Tachowě/
kterýž opatřiw dostatečnau
žiwností/ dal ge y bratrům čas-
du Karmelitského.

Těhož Roku/ opět rozkázal
založiti gíný Kláster / na ge-
dně hůře proti Wyšehradu we gméno Swatého Karla / čdež sám swau
wlastnů Kůkau prwný Kámen toho základu položil/a wvesti kázal do něs

D D

ho

gmenovaný Cýsař Karel/dne gednoho/gsa w Klásterě Panenském Zákona Swatého Kláry/o Swatého Františka w Starém Městě Pražském /žádal gich/aby gemu některé Swátosti vřázali.

Věmili tak Panny/ a mezy jinými Swátostmi vřázali Prst Swatého Mikuláše / kterýž byl poslal Papež Panně Anišce Dceři Krále Wacslawa fundatorka aneb základníka Klásteru toho.

Tu řekl Cýsař musím se s wami o něj rozdělit/a dobyw Tuž Prst ten rozkrogi na dvě / a hned vzjel Tuž welmi krwawý.

Dirvil se o wšem se z Prstu gis starého a vřchleho krew čistá wygiti mohla/wřsát zanechagic toho w Klásterě odtud odesel.

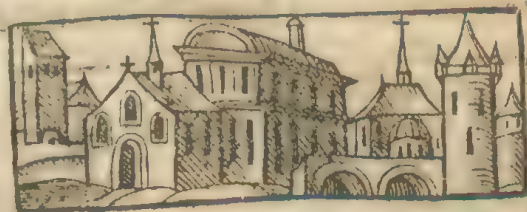
Po některém dni nawratil se zase s Arcybiskupem do téhož Klásteru/ a když oba um Swátosti vřázované byli/ wzaw obadwa kusy přetrogene prstu toho gedem k druhému přiložil. A hle an Arcybiskup na to patřil/ spogili se obadwa částky wespolek / yakoby nit dá nebyli přetřezané/tolitož mauctý přámet okolo prstu se spátrawal. Cjemuz se diwili welmi a zanechagic tu Klynouti toho/ odesli.

Druhého pak Roku/Cýsař odtud gsa k tomu nabadáný/nahromáždil z rozličných Kragin Hlaw/ Ruk/ a Ramen Swatých mnoho/kteréž wřsedy přikázal draze Zlatem y Strěbrem ozdobiti / a Kofelů Pražskému odevzdati.

Potom z Medyolánu wyslal Posly své do Papy/ Bohussy Probošta Kofela Litoměřického/geni byl vlastním bratrem Arcybiskupa Arnošta/y Jana z Wartemberka Kanovníka téhož Kofela Litoměřického/Petra z Šelmburka/Mikuláše z Landstegna / Wacslawa z Šwabemie a Přemysla z Honbic / wřsedy dobré Latinity/ poračcege jim aby žádali Papiam Řeho Tělo Swatého Wita Mučedníka Božího.

Když wyslyšeli Papiasští Oratores takowý / poradice se wespolek / wředli Posly Cýsařské do Kofela Swatého Augustýna / kdež kázali prolomiti Oltář welitý Swatého Marina / a tu nalezená gest Hlaw a to Tělo Swaté kteréz byl w tom myšle před Osmi Sty Lety pochowal/ Autulffus Král Lombardský: yakž spráwa o tom napsaná wyswědčiwala.

Wzato gest to Tělo od Poslůw Cýsařských / a dowezeno k Cýsaři do Medyolánu / kteréz on kázal

na obzwlástiným Wose wřsti s jinými Swátostmi.

Léta 1355. nawracugie se Cýsař ze Wlach do Prahy / poručil na gednom přiworšy řečeném Bogišti Kláster postawiti

a k chwále Boží a ku památce Swatého Kateřiny i. což se dalo z té přičiny.

na

Při začátku bitwy byl Cýsař w Pílyse testliwý / y vřázala se gemu Swatá Kateřina mage w Kuce své Měc/a stála wedlé něho yak o stijn.

On pak pohledel na ni a hned slib Pánu Bohu věcnil / gestli mu ráci spomocy z té těžkosti/a geho Rytířům wřtřstwý dáti/že chce Kofel k chwále geho/a ku památce té Panně dáti postawiti.

Věcnil tak a prwný Kámen gruntu záložil / a druhého Roku kázal do něho Panny řádu Paustewnického Zákona Swatého Augustýna wwesti/ kteréz opatřil hogneau žiwnosti.

Opět téhož Roku záložil w Nowém Městě Pražském nad potokem Bo-

tičským Kláster proti Kuru Kaply Swatého Wogřcha pod Wyšehradem/ ku památce Swatého Benedykta/kteréz muž dal Zboží mnohá/a přiwowedl to wygednati od Papeže bratřim / aby Kubryku a

porádek takowý držeti mohli/yakž se zachowáwa mezy bratry w Medyolánu/kdež Mnišsy slauli Ambrosiani.

Léta Páně 1357. tyž Cýsař Karel přiwesl s sebou mnoho rozličných Swátosti do Prahy / a odtud ge odeslal na Zámek swýg/ před Desíti lety založený a tehdaž dokonáný/ Karlssteyn / a shromáždil dotčené reliquie wřsedy do Kaply Božího Vmučení.

Potom obdržel to při Arnoštowi Arcybiskupu / že s geho powolením wwedení tam byli Kanownicy / aby služby Boží wykonáwali poctiwě a wřawicně : a tēm žiwnost odevzdána / yakž List gegich nadáný w sobě obsahuge/ gehožo Kopie gest w Šagta w Listu 331.

Za téhož Arcybiskupa s wuoli Cýsařské/Léta 1358.
začali se Acta vel Libri Erectionum Kofela Pražského.

MKB Cýsař Karel / a Arnošt Arcybiskup/ poručil sprawiti Knihy ginat Dřky / do kterýchžby se wřsedy wěcy duchowní/yakž Zboží Jarářská/ Kaplanřká/Oltářowé/nadáný gegich/ř. pořádně zepsali/a ty nazwali Acta.

Téhož Roku/žrob Swatého Wacslawa draze ozdoben : neš některý z Panůw neypředněgšých předstaupili před Cýsaře / žádagice aby mohli s dowolením geho/žrob ten swými znamenimi okřásliti : A magice k tomu Cýsařskau wůli neodpornau/rozřázali nadělati mnoho Plechůw Strěbrných y pozlacených ku podobenstwý Kapi Michowské / na každém znamení Erbu swého wyryti/ a nimž žrob Swatého Wacslawa wřlechlým pořádkem pobiti.

Léta 1360. ustanowil Cýsař Karel w Kofele S^o Wita / krom Hodin Kanownických/ kteréz se odprawugú časý swými/ aby žiacý k tomu narižžerij / wřawicně wedne y w noci čli žialtař hlasem wyřokým gednostego

nanu notau: Eterýžto strawau/ oděwem/ y Ročníjm platem byli dobře opatření/ a slauli Mansyonári nebo Bonifantes.

Těhož Roku ry/ Cýsar/ v Wigiligi w Tělenj Krysta Pána ginát Zwěstowanj Panny Maryge/ sám swau Kůkau založil Klášter pod Wyšsehradem/ na místě genj slowe

na Trawničku/ nad Potokem Botič gmenowaném/ apodlé něho Dům Kněžjm k bydlenj ne weliký/ ale spanilý.

Uwedeno potom do něho ssest bratrůw/ genj slowau w

řádu swém služebnjcy Panny Marye: gegich privilegia a nabytky Cýsar/ stými Listy vperwěná/ potwrdil Arcybiskup Arnošt/ tak aby žádný pod Kladbau wěčného zatracený na gegich Kofstelně nadánj sáhnutí nesiněl/ ani co protimyslného gim učiniti/ ani nad nimi Wičnost držeti/ krom sá mého Krále Čestého.

Nicméně po některém čase/ nato wsecko Dlábel zlé lidi podwedl.

Léta 1363. Cýsar Karel a Arcybiskup Arnošt poradiwše se wespolek/ rozkázali z Kofstela Swatého Apollynatisse na hůře Saszké postaweného nedaleko od Týnburka/ přivezti wsecky Kanowny do Nowého Města Pražského/ též do Kofstela Swatého Apollynatisse/ kterýž gest postawen

na hůře řečené Wtřem. U dotčenj Kněžj a Kanownjcy w Pásmě Swatém byli nad mýru zblhli.

Protož Cýsar rozkázal při tom Koftele někdy Domůw postawiti pro Žiáky/ aby se od

nich w Pásmě Swatém wywčowali: Za čej gim platůw nadal mnozstwýj kterých gim wsech Arcybiskup potwrdil.

Léta Páně 1364. poslednjho dne Měsíce Čerwna/ umřel Arnošt Arcybiskup Pražský/ gsa Zymnicy zerapený.

Byl ten Arcybiskup prawý Čech/ Syn Arnošta z Pardubic/ rodem z hostinně nedaleko od Brodu a Auwalu/ Aluz dobrotiwý a chudých milowit.

Mjwal každého dne dwanácte osob chudých při swém Dworu/ kterým gýstl i při dostatek dáwati poraučel/ a gednomu každému na den dwa Penjze. Každého Roku na weliký Pátek/ Pláštíuw a Kůtel z Sedmdesáti Postawůw Sukna neyméněgi chudým rozdal. W nedostatku Chleba a w čas hladu/ činil Almužny weliké po wšj Česté Zemi/ tak že mnoho lidu od smrti wyswobodil. Dwa Pjřare wstawičně chowal na Dwore swém genj Knihy Kofstelnj psali a notowali/ kteréž on do Kofstelu rozličných poddával.

Přitom wyzdwihl znamenité Probozstwý Kanowníkůw Řeholněch Swatého Augustyna w Gladu/ w kterémz mnoho platůw/ Kněh/ Ornátiuw drahých/ stawenj rozličná a malowanj/ wzbuzugjcy srdce lidš a náboženstwý spůsobil.

Tu on umřel žiwot swug dokonati w pokogi/ a osobě ten hlas pustiti že do Řjma odgel/ a odrud že se za dlouhý čas nenawráti: což proto učiniti chtě/ aby mohl wolněgi a spočogentgšj misli Pánu Bohu slaužiti.

Pročej

Pročej častokráte psáwal Listy k Papeži Innocen: toho gměna ssestěmu/ a Urbanowi Pátému/ žádage aby dopustěnj měl/ pro polepsěnj žiwota/ důstognost Arcybiskupskau s sebe zložiti: ale gemu toho/ pro hodnost welikau mēdáž nebylo dowoleno.

Dále/ přikázal postawiti Sspitál w Čestém Brodě/ w Přibrami/ w Libánj/ a ry wsecky dostatečně nadal.

Grady swé Biskupské/ giž pro starost sešlé/ kázal z wopradowati/ zwlaště hrad Přibraniský/ kterýž wsecken zbořiti/ a z gruntu wystawěti dal: Města swé ždmi obehnati/ jako Teyn Horšowský ginát Dobrohostow/ Brod Čestý a Kaudnicy: půl panstwý Rožmitalského do gislých let budawcým Arcybiskupům Pražským/ za swé wlastnj Penjze kaupil. Vjžwal za znamenj neš Erbu na Sstjtu půl Roně.

Umjrage pak/ odkázal Tisýe Žřiwen Strjbra/ na stawenj Kofstela Pražského/ a dwě Stě Žřiwen Strjbra na pokrmj Vicarij a Oltářnjtům těhož Kofstela.

Minio to wsecko nařjdl při témz Koftele Lektora/ aby se od něho chudj Kněžj Pjřmu Swatému wywčowali/ a kaupil mu Des mezy Prahau a Bilowým/ řečenau Zlatniky: přikaupil k Koftele Pražskému Wsy/ Ryge/ Řečicy a Cheynow/ a tu Twrz slawnau poručil wystawěti.

Milowal Městečko Kaudnicy/ pročej y když se rozstonal/ tam se wěsti kázal/ kdej učinil Ršsast a porjzenj a wůli Papežskau a Cýsarškau: mage rozum zdrawý wyznal se před Kaplanem z hřjchůw swých/ a Swátostmi wedlé řádu Cýřwe Swaté opatřen gest: Služebnjky wsecky hogně darowal/ a stonal ten den po Swatým Petru a Pawlu/ w hodinu Kompletnj/ Arcybiskupstwý swého/ Roku 22.

Ale že sobě zwolil byl pohřeb w Koftele Sarnjm Panny Marye w Kladšstě/ kteráž se mu w něm y wězala/ tu pohřben gest před Oltářem welikým.

W tom Koftele gestě žiw gsa/ poručil na každý den/ ráno Mšy Swatau ke eti blahoslaweně Panny Maryge spjwanau slaužiti/ a k tomu Antiphonam Salve Regina: a k lepšjmu wykonáwanj toho/ platy bohatě k tomu spjsoobil.

Zázrak pak ten že mu se blahoslawená Panna Marya wězala/ oznamowal na smrtedlně Postely wěrným swým milým/ a dal gim weypis toho Diwu/ napsaný w tato slowa:

Známo činjm wšem tímto psanjm/ kterj ge čjsti neš sliffeti budau/ že yá Arnošt Arcybiskup prawj Kofstela Pražského/ mezy hřjšjnými neywčotšj/ ne w noci ale wedne/ ne saktromj a tčyně/ ale zgewně stoge mezy ginyami/ anj we snách/ a le bđjce s rozumem zdrawým/ Diw mne hrozny a myslimé přjtrý widel gsem takowý.

Budauc yá w Kladšstě w Škole náležegjcy k Koftele Sarnjmu/ kterýž Řěžownjcy Sspitálnj Swatého Jana spravugj/ dne gednoho (za to mám že bylo w Sobotu) byl gsem při Těsspoře/ stogjce s ginými Žiácky w Kuru až do stonánj geho.

Rodało mi se po Magnificat (když Antiphona Salve Regina/ neš giná o Panně Marygi spjwana byla/ čehož se dobře w pamatowati nemohu) pohleděti na obraz Panny Maryge genj stal na welikým Oltáři. Toť ry chle Twář obrazu welebně Panny Maryge Marky Bojžj weimi hñewně hne se odemne odwráti/ a hřbet obrazu se ke mně obráti.

Vlekla se a toho Duffe má welmi/ změně gsem na swé myšli/ a stal gsem

D d u j

yato

yako omámený / k tomu y strachem tak poražený / yakobych hned měl konec života svého vzíti.

Ale že to nedlouho trvalo / navrátil se sám k sobě s upamatováním / hrozno mu bylo na zadní stranu Obrazu toho patřiti / když mi se zdál tak smazaný / plesnivý / zedraný a obyčejný / že jeho posléstwu nemohu vymluviti.

Protož s zármutkem srdečným / w horlivosti myslí a strachem nemalým pozdvíhl jsem Oči svých k Tebi / žádage té welebné Panny pro milost Syna gegého / aby se ráčila slitovati nademnou / a obličej svůj Swatý ke mně obrátiti.

W tom padlo mi na mysl / abych pozdvíhna oči wzhlédl na obraz syna gegého / Pána Gejůse / kteréhož chowala na svých Rukau / chře zvědět / zdalí se také odemne odvrátí. Avšak tak / vzítel jsem že se odemne drobět odvrátí / wšak tak yakoby se malíčko na mne geho swatá milost ohlédala.

Tu vceytilo Srdce mé negaké potěšení / a trvalo w modlitbě wstawičné wolage k té Panně blahoslawené / aby ráčila zase Twař swau vtázati / až znenáhla / a jako s negakau nelibosti obličej svůj ke mně obrátíla / w té twářnosti w kteréž jsem gi prvé / než se na mne rozhněwala / widáwal.

To když se stalo / wzdechna ku Pánu Bohu / učinil jsem poděkowání geho milé Matce / a dokonaw Těšporný spjwání s ginými Ziať / žádnému jsem Zárazu toho nezgewil pro stud / abych nebyl za hříšník od nich seznán / gímžto jsem se zewnitě dobrým wtázowal / ale wnitř jsem hříšným Cizowěkem zůstáwal / až dosawád / totizto až do mé poslední hodiny.

Po několika Měsících / odšel jsem z Kladska do Braunowa nevěčnaw žádné poctivosti obrazu tomu na místě Panny Maryge Kodický Boží / kdež zůstáwage drahně časůw / přišel jsem do Prahy a odtud do Říma : dokawádž jsem trwal w stawu swětském / a gessť žádného jsem byl swěcení nedossel / wedl jsem život w rozpustilosti a lehkomyšlnosti / nedbage nic na Záraz odemne spatřený. Což trvalo za mnoho let.

Wšak pak giž w stawu Duchowním / a w takowém důstogenistwě / rozgýmial jsem často sám vsebe / že takový Dív Boží zatagiti není slusné ani bezpečné / poněwadžby snad šrže to oznámení prawdiwe někdo se mohl polepšiti / a šrže zatagený na mne zlého a hříšného / mohlby přigíti negaké od Pána Boha trestání.

Že přičiny obáwage se pomsty Boží / nesmál jsem toho w tuto mau poslední hodinu před wami zatagiti / žádage wás wšech šrže stěwá milostdenstwě Božího / a šrže škopení trwi Pána nasseho Gejůse Krysta / aby ste mne w paměti před Pánem Bohem w modlitbách wassých měli a za mne se přimluwili k té důstogné a welebné Panně / šrže kterauž w Swatě a obecné křestianské Wěře vperwně jsem / ať ráci hñew svůj odemne hříšného odvrátí / a mne milostiwau Orodownicę býti před svým milým Synem / Pánem Gejůsem Krystem / když gest požehnaný na wěky wěkůw Amen.

A poněwadž wedlé swědectwě Pjssina Swatého / šrky Boží zgewowati a ohlassowati slusné gest / napominám wás w wěře Krysta Gejůse / mogi milí bratři a přátelé / ano y prosím aby ste to / což gest se gísti stalo a swrchu napsáno / neyprwě w Kostele Pražském / a potom we wšech Konwentých duchowních y swětských / po mém stonání oznámili / aby y oni ohlassowati mohli lidu wšemu / že ta blahoslawená Panna / Marka Pána nasseho

ho Gezu Krysta / gest milostiwá wšech hříšníkůw / y těch kterých k ní lásky žádné nemagi / před svým milým synem Orodownicę. Pročež aby se wšichni gegi Swatě milosti důwěřowali / a w gegi se ochranu a přimluwu oddáwali.

Naderossěko to / My Arnost Arcybiskup / giž na smrtedlné postely ležice / ale rozumu zdravého vjwagýce / těm kterýchby tento Dív čeli neš psali / neš oznamowali / aneb slisseli / čtyřiceti dni odpustkůw / z Auřadu nasseho milostiwě propugcugeme.

Dán a psán šrže mne Arnosta prwného Arcybiskupa Pražského neho dneho Cizowěka / mými Rukami / trwi hříšných naplněnými.

Budiž čest a chwála Krystu Pánu nasseniu na wěky wěkůw požehnané / mu / a Marygi geho milý Matce čest Panně Amen.

O Janowi Arcybiskupu Pražském Druhém.

Kapitola II.

Mě brzo stonal duostogný

Otec Arnost / z poručení Cysáře / šeho / sessli se Preláti Kostela Pražského do Kaply Swatého Wácslawa / kdež poprosýce Ducha Swatého za milost / wolili z gednostegně wíle na místo umrlého / Jana Biskupa Olomuckého / když byl Syn Pawla z Genstegna / a měl přigmi od svého Erbu Supert / a byl Sekretářem a Raddau Cysářskau.

Wymlauwal se po neyprwě Jan / předstýrage nehodnost swau k tomu Auřadu / a sesslost wěku svého / ale přemožen gsa prozbau Cysářskau / některých Knížat / Dekana a wšich Kapitoli / wůli swau poručil wruce neywyššího Biskupa Římského.

Protož hned posláni Poslowé do Říma / kdež Papež mage spráwu o gehohodnosti / dal k tomu své powolení / a potom odeslal genu po Biskupu Špavřském Pláští / w němžto plnost Auřadu Arcybiskupského záležela.

Giž gsa w té důstognosti Jan / nezmenil w tak wysokém stawu tichost a pokoru swau / ale na památku Auřadu svého / pod Geruzalemistau branan / pod Wyšehradem / nad Potokem Botickým / rozkázal ke cti a chwále Pána Boha / a we gměno blahoslawené Panny Maryge Špítal postawiti chudým Miužim y Ženám / těm kterých magýce prwé swa Žboží / z dopustěných Božího šrže rozličné přijhodý ochudli.

Tu posvětil Oltář ku památce svatě Alžběty / obyvatelé živnosti do
starečnanu opatřil / a nařídil aby odtud Almuzny Pautníkům byli rozda-
wané.

Léta potom 1365. Obdržel to Cýsar při Urbanovi Papeži toho gména
Pátém / aby Arcybiskupové Pražští / mohli auladu Legatského vžiwati
w Arcybiskupství swém / w Biskupství Kjezněnském / Pamberškém a Mi-
ssenškém / na věčné budaucy časy.

Na potvrzení toho poslal Papež Janovi Arcybiskupu Pražskému / Kríž
Stříbrný posláčený / Klobouk šfrotý červený s dlanými šnurami a
Kápi brunátnou / aby toho wšeho vžiwal na znamení Legatský w Kra-
ginách těchto / a od toho času aby se psal on y budaucy Arcybiskupové Sedis
Apostolicae Legati.

Téhož Léta obrátil se Cýsar do Města řečeného Aganum pro nábožen-
ství: neš tu byla složená w Kláštere Swatého Maurycie mnohá Swa-
tých Těla.

Vkázano mezy jinými Těly / Tělo Swatého Zygmunda / genž byl Krá-
lem Burgundským: Zageho Tělo Swatě žadal Cýsar Měšťanům / kterých
ač nerádi / prozby geho neoslisseli.

Wzal tehdy on Tělo to s sebou do Cech / proti kterémuž Kněží na den
Swatého Augustyna s slavnou Procesy wysli na bilan Horn / a přive-
zauce ge do Kostela Swatého Wíta / položili ge při lewé straně Hrobu
Swatého Wáclawa / ač genu potom brzy nový Hrob připrawen / při kte-
rémž se welicí Zázrakové dali.

Kak pak geho Swatý žiwot / Pán Bůh strze wšemohúcnost swau zge-
witi ráčil / o tom gest obzwláštňu spis w Kostele Pražském na Zámku.

Léta 1366. dva Měšťané Jaromírští / Saráczabili / o čemž obšir-
nější při spisování Města toho mluweno bude.

Téhož Roku negatý Zahora / Saráti swému dal Oci wylaupati. O
čemž w Stawu Rytýřském.

Téhož Léta / sinluwilo se Deset Lotrůw w gedné Wsi w Města Kauti-
na / aby na den Narození Panny Marye času wečerného / pod Klášterem
řečeným Skalice se shledali.

Což když se stalo / wlezi do Kláštera teyné / a wyrazwse Dwéřena O-
pata Mže dobrého / gey zassřtili a Rjnorý Kostelný pobrali.

Zwědew o tom Cýsar / poručil gich ze wšech stránhledati / a když naleze-
ni byli / težými mukami gsau trápený: Wyznali je to učinili z náwodu

Switáka Rytýře / kteréhož to-
likéž Cýsar giti kázal / a ztrá-
peného s těmi Lotry oběsiti.

Toho také Roku Cýsar Ka-
rel strze negaté widění noční /
z gedného Zámku swého w Kra-
gi Žitawském / řečeného Orwin /

Klášter we gméno Ducha Swatého a blahoslavené Panně Marygi y
Swatému Wáclawowi ku památce dal postawiti.

Opatřil gey potom Zbožím swatým hogné / a wwedl do něho Bratry
Žákona Swatého Petra wyznawače / kterýchto Žákon utwrdil Celestinus
Papež toho gména Pátý od něhož ti Bratři slugi Celestini, a spraviwse
gim Kjeholu Swatého Benedykta / neyprwe spůsobil tolik o ssest Bratrůw
kterých měli za Opata Ioannem de Aquila Sulmonem.

○ Klá-

○ Klášteru w Třeboni / nagde se pod Erbem / a Rodem Panůw z Ro-
žmberka.

Léta 1367. Arcybiskup Jan / dal w Domu swém na Mali Straně / spo-
dní y wrchní Palác ozdobiti / a Wěi weliku okrauplau / od Arnostana
Zámku Raudnickém založenau dostawěti.

Posvětil Klášter Swatě Kateřiny w Nowém Měste Pražském / kteráž
to posvěcení se připomíná w Ochrab Božího Wzkříšení.

Posvětil y Kaplu w kteráž odpocíwá Tělo Swatého Wáclawa / na
den Swatého Ondřege / ku památce Swatého Jana Ewangelisty a téhož
Swatého Wáclawa / a to při přítomnosti Cýsare Karla / Syna geho Wá-
clawa Krále Českého / a Jana Margraběte Morawského: ale památka
posvěcení zanechána gest při starý Kubryce / totižto třetí den po Naroze-
ní Panny Marye.

Druhého Roku / w Těděl po slawnosti Swatého Protopa / posvětil
Kaplu Cýsarškau / genž gest jako w čele nowého Kuru / neš před Hrobem
Swatého Wíta / te cti Pánu Bohu a Trojicy Swatě / a poručil památku
swěcení držeti na den Swatě Trojice.

Téhož Léta / to gest 1368. Přihodilo se w Měste Arcybiskupovém Pelhři-
mowé / že Sará Petr téhož Města / Tancugýce na Swadbě o jinými Li-
swětskými w Tancy náhle umřel.

Rozběhli se hodownícy od Tance / a některý wzawse Tělo geho nesli ge
do přibytku Kněžského / a nazegřti ge pochowali na Krchowě w Kostela
Sarného.

Alle Arcybiskup mage o tom správou / rozkázal ge wykopati a pohřbiti
mezy cestami: kdež se Těla Lidi newážných pochowáwagi. Přitom
zapowědel Kněžům wšem a Jahnům / takových rozpustilosti dopaušřiti.

Téhož Roku Cýsar přigel z Ržyma / kdež wyžadal třetí dyl Slogýre
Panny Maryge na Arcybiskupowi Trewirským / a ten byl přivezl do Ko-
stela Pražského z Kláštera Swatě Klery.

Léta Páně 1369. Měsíce Března za ždná Hlawa Ondřege Biskupa
Pražského osmnáctého / w Roku Kaply Swatého Wáclawa nad Oltářem
Swatého Kržje / kdež namalowan stogý Kržj Zlatý / což se dalo z té přjči-
ny / že ten Biskup pro mnohé Diwy kteráž činil za Swatého počten gest.

Téhož Roku / sesslo se lidu množný weliké do Prahy naden wázowá-
ný Swátosti z rozličných Kragin / slissíce o mnohých Swátostech / kteráž
Cýsar obromáždil / takže lidu počteno bylo wíce než na Sto Tisíc / odtud
bohatli Města Pražská: neš gestliže gedentáždy z Pautníkům / wtratil ge
den Zlatý Sto Tisíc Zlatých w Praze zanechali.

Léta 1370. Cýsar Karel poznáwage že strze wčenný Pražské netoliko
Město welebné ale y wšedko Králowství slawné / poručil Měšťanům
Pražským / aby w swých Domích počoge stawěti dali / Sklepy Komory a
Swětnice / do kterýchžby hosti genž k Pražskému wčenný se walili / počtíwě
přigýnali / a s nimi natládali lastkawě že gim odtud dobrý vžitek powstane.

Byli tehdaž wšedky Prebendy / Sary / Kostely a Prelatury toliko lidmi
wčennými / Mistry a Doktory osazene / a nařženo bylo strze Privilegia, aby
každý z nich Knězem byl.

Sedmého

Sedmého dne Měsíce Čerwence Arcybiskup Jan posvětil Kaplu swau na památku Vmučený Božího/ kterauz byl dal w domě swém postawiti/ a mistrůvským prawě vměním wymalowati/ a to při přítomnosti Cýsaře/Biskupůw/Knjžat/a giných Duchowných y Swětských Panůw.

Téhož Roku tyž Arcybiskup / wida že chudý Kneží/Žiáci/Czechové y giný Cyzozemcy/miřta nemagi/w kterémžby něgakého pohodlí zakusili/ kdýž na ně Pán Bůh nemoc dopustiti ráci / rozkázal Spítal nákladný postawiti/ a přibytý w něm přestě a mnohé spůsobiti.

Přikaučil potom k němu wšy několit/a Auředníky uřadnowil / aby takový chudý lid wšlemi potřebami dostatečně opatřen byl: wšak přikázal/

aby se do toho Spítala toliko chudý Kneží a Žiáci brali / na čej dan list s Cýsařským potvrzením.

Druhého Roku čtvrtau Neděli po Slawnosti Welikonoční/ opět posvětil Kostel Swatého Gilgý Kanownický / w Starem Měste Pražském/ kterýž někdy začal stawěti Jan Biskup Pražský / toho gměna čtvrtý/ Léta 1339. Při posvěcení geho byl Cýsar y Cýsařowna/Wacław Král Český a giných Panůw mnoho.

Opět Roku druhého / Jan Arcybiskup Pražský / swětil Oltář weliký w Kláštere Panenském Swatého Gíř na hradě Pražském / tu památce Swaté Lidmily a Swatého Gíř: tu Cýsar položil na offeru žitnu Zlata/a Cýsařowna půl žitny/č.

Dne 22. Měsíce Čerwence / téhož Roku Jan Arcybiskup Mohutský/ genž byl nedáwno strž Cýsaře toho Arcybiskupství dosahl/ učinil wprošted Města Pražského Cýsaři powinnost/a od něho (wedle obyčeje) Manství aneb Leno přigal.

To prvé mřwali Arcybiskup owé Mohutěti / ale nyní dáno gest Arcybiskupům Pražským. Třeb z poručení nevyššího Biskupa Římského a Cýsaře Karla / Jan Arcybiskup Pražský gel do Mohuče / a Arcybiskupa Mohutského do Kostela y we wšeko práwo geho wwedl.

Dne pak Patnáctého téhož Měsíce / posvětil Jan Arcybiskup Pražský nowé Kaply w Zámku Kaudnickém/ tu památce Panně Marygi a Swatým Dedicům/Wáitu/Wacławowi/Wogtěchowi a Zygmandowi.

Léta Božího 1372. opět posvětil Klášter Slowanský w Nowém Měste Pražském / kterýž byl dal Cýsar Karel na swůg náklad wystawěti: a to při přítomnosti Cýsařské/ a Krále Wacława Syna geho.

Léta Páně 1373. Wělýce Listopada Těla Knížat a Králůw prwných Českých/přenesena gřau z poručení Cýsaře Karla / a položena w Kostele Pražském pořádkem umto:

J W Kaple Swaté Trogice / genž slowe Cýsařská/gdaue do té Kaply na prawé Ruce/leží Tělo Břetislawa Knížete / Syna Oldřichowa a Alž

břy

břy Dcery Otty Běleho hraběte z Kenu / a podle něho Manželka gměna waná Gytka.

Na lewé straně leží Spitihněw Syn prworozený téhož Břetislawa/Kterýž Kostelu Pražskému činil mnohá dobrodiní/yatž prwe oznámeno.

J W Kaple Swatého Antonína na prawé straně leží Břetislaw Syn Wratislawa Krále prwného/Kteréhož byli Wřřowcy zamordowali.

Na lewé Ruce též Kaply leží Bořiwog Syn Wratislawa Krále / Kterýž byl weliké nadání Kostelu tomu učinil.

J W Kaple Swaté Doroty/ genž slowe Kapla Knížat Sastých/pochowán gest Přemysl třetí Král Český.

Na lewé straně pochován Přemysl Ottagar Král Český Pátý / genž držel Knížetství Rakaušské/ Sstýrské/ a Korytanšské/zabit gřa w bitvě od Rudolffa Krále Římského.

J W Kaple Swatých Šsimona a Judy / na lewé straně pohřbená leží Gytka Králowna / Manželka Wacława druhého / Krále Českého šsešeho/Dcera Rudolffa Cýaře.

Na prawé straně též Kaply leží Rudolff/Syn Albrechta Cýsaře/wolea ný Král Český / genž byl wzal za Manželku Alžbetu pozůstalau Wdowu po Králi Wacławowi.

W němž hrobě na Západ Slunce položen gest Rudolff Kníže Rakaušké a Swabšské/ bratr Králowny Gytky.

J Léta 1374. 16. dne Měsíce Čerwence / posvětil Jan Arcybiskup Kostel Kláštera Swatého Jakuba w Starem Měste Pražském/ rdež od Mnichůw byl čtén nákladem Měšťanůw Pražských.

¶ Téhož Roku Těla Biskupůw Pražských na rozličných místech Pohřbená / přenesena gřau z poručení Jana Arcybiskupa a Kapitoli Kostela Pražského. Strž Benesse z Weytnule Krabicy / Kanowníka téhož Kostela/ a pochována mezy hrobem Swatého Wáta a Kaplau Cýsařkau/ ginát Trogice Swaté / počnauce od strany polední pořádkem takovým.

W prwním hrobě leží Severus Biskup/genž wolen po Řzowi Léta 1030 a umřel 1065.

W druhém/ Jaromir ginát Gebhart bratr Knížete Wratislawa/ náměstek Sewerusu/ Kterýž umřel Léta 1089.

Po něm položen gřau tito/ Řosmas náměstek Gebharba/mage též náměstka ěermana: wolen Léta 1090. umřel 1097. Kdeby pak ěerman pochován byl toho nenacházím.

Potom Meynhard prospěšný Kostelu Božímu: wolen Léta 1122. a umřel 1134.

Jan prwný wolený po Meynhardowi / Kterýž umřel Léta 1139. a na místo geho wolen byl Sylwester Opat Sázawský ale nedosedl na tu Stolicu/ ut supra. Protož po něm wolen Otto Léta 1140. umřel 1148. a po něm Danyel z Lippého/ Kterýž umřel Léta 1169.

Item/Sydrých po Danyelowi / wolený z wůle Panůw Českých/ Kterýž umřel Léta 1178.

Valentinus, od Králowny mocy na Biskupství dosazený/ten umřel Léta 1182. po něm wolen byl Henrych bratr Wladislawa Krále / Kterýž pochován w Dogšanech Léta 1197. Po něm zase wolen Danyel/a ten umřel

Léta

Léta 1214. potom pat wolen Andreas Vir pius & vita bonaz, a po něm Peregrinus.

Item Jan druhý: ten wolen Léta 1208. a umřel 1236.

Bernhard aneb Burkard z Sulewic: ten wolen 1236. a umřel 1239.

Tolikéž Mikuláš z Rojmberta/wolený po Bernhardovi: umřel Léta 1255.

Jan třetí toho jména Biskup wolený po Mikulášovi/ umřel Roku 1269.

Item Thobiáš wolený po Janovi třetím: umřel 1296.

A Rjeboř wolený po Thobiášovi: ten umřel Léta Páně 1301.

Ti všichni gmenowaný Biskupové/ na dotčení mýstě/a gíně na gíných pochowaný gsa.

Těhož času Jan Arcybiskup posvětil Kostel we Špitále na Zradčanech tu památce Swatého Antonína/ a Swaté Alžběty/ kterýž byl dal pro ne-
mocné Kněží nátladem svým postawiti.

Léta Páně 1377. Klášter Karlovtý/ ac nebyl gestě/ tak yatz náleželo dožonán/ wissat je Cýsar za to žádal Arcybiskupa/ posvěcen gest.

Tu sprawil Cýsar hogné hody/a po wykonání Obědu takowého/ rozkázal weškeren Kredenc/ kterýž tam měl/ Klášteru tomu odewzdati/ genž byl šacowan za Tisíce Oberstých Zlatých.

Třetího Roku/ to gest 1279. Umřel Jan Arcybiskup/ kterýž mnoho do-
brého za swého žiwota Kostelu Pražskému y wšemu Království Cje-
skému spůsobil: pochowan gest w Kaple Swatého Erharda a Swaté Ottylie

O Zbinkowi z Waldeka a z Hazmburgu/ Arcybiskupu Pražském w Porádku Třetím.

Kapitola III.

Po žalostném Bohřebu Za-
na Arcybiskupa/ sešli se Prelati s
gínými pány k Králi swému/a wolili gedno-
stegným hlasem Zbinka/ pána z Waldeka a z
Hazmburku/ z Familie a z Rodu Wepřowé
Zlawy/ Muže velmi pokorného/nábožného/
wčeného/a k tomu Auřadu nad gíně hodného.
Ten se byl právě času nestiašného k tomu
nahodil/wissat opatrně a rozšaffně wěc swau
zřídil/ tak že y k správám Rytýřským musel
sáhnutí.

Sebral tehdaž Cleomenes Baworské Kněze veliké Wogsto lidu Tě-
medého/ starage se o to aby Rytýřským Králem byl/a wtrhl do Czech přes
Hory/činěc štody veliké okolo Domazlic.

Což

Což když oznámeno bylo / páni radili Wacławowi Králi/ aby co
neydějwegý sebrav wogsto genu Bogem odepřel.

Tato odpověděl Král: Těchcy toho sobě k hanbě/a wám ku posměchu
lidem Rytýřským slawným učiniti/ abych na Kleomena měl lid zbýrati/a
sám osobau swau genu odbog spůsobiti.

A poslal k Sulkowi Probostu Chotěšowskému / přikazugie genu aby
zbera lid a pogmagině Kláštery napomoc/Kleomena bezmestřaný z Ze-
mě wyhnal.

Učinil zadosti Probostu poručení Královskému / a poslal o retuň k
Klášterům gíným: tu hned se sgeli Opatové Probostů a gíný Kněží/ a
sebrawše lidu pěšijho Sedm Tisíce dobře Zbraný y Spjži opatřeného/
wyprawili gey k Probostowi Chotěšowskému a odtud k Domazlicům.

Za těmi gel Zbinké Arcybiskup/ mage Tři Tisíce lidu gýzdného: polo-
žilo se Wogsto Probostské v Konšperku/ a Arcybiskupské v Domazlic. Swé
déro o tom Kleomenes/ hned počal z Czech wygýžditi.

Kněžstwo nemělo na tom dosti že Kleomenes wtrká / ale nechcege též
darmo wygýžditi/pustilo se za nim/a napřed táhl Arcybiskup přes Hory až
do Bawor/ a gíně Wogsto za nim / kdež wtrhše do země nepřátelstě/gi
splundrowali / magýce napomocné k tomu y Sedláky/a do Czech se s we-
likau křistí nawratili.

Po té Wogné kteraž Kněží wykonali/ Král Wacław dal se w welikau
rozpuštilost a swyvolnost/ kteraž osobě geho nigatz nepřislussela.

Z čehož trestán gsa od Manželtý swé yakožto Páni Bohabogné/ wzal
proti ně nepřítelstě welikau / a rozlitěny w hněwu/ hledal příčiny yakby gi
mohl z Swěta zproworditi.

Powolaw tehdy k sobě Kněze Jana Nepoutského/ genž byl Mistr věc-
ný Pražského/Kanownýk těhož Kostela/ a Králowny Zpovědníky/Muž
nábožný a Bogýcý se pána Boha / wyptáwal se tegně / yatzých se hýchůw
Králowna před nim wyznáwá.

Odpověděl Kněz Jan: Králi Pane mýg / yá toho gístě w paměti ne-
mám/ a bych y měl/to učiniti mně nepřináležij/ abych měl tagemstwow Zpo-
wědi wygewiti: Bohu toliko to wěditi náležij/co mně Cílowěť při Zpově-
di prawij: pro čez wěz o tom Králi/je na to se wyptáwati slusná wěc neni.

Pohnula ta řeč Králem/ kterýž hned Kněze Jana do Wězenij těžtého
poručil wwrcti/a poslaw pro Mistru Poprawnýho kázal gey wtrutně zmu-
čiti: Nemoha pat nic od něho ani slowy lahodnými/ani těžtými trápenými
wyzwěditi / dal gey ztrápeného a swázaného w nocy do Wody z Mostu
šwrcy a wtopiti.

To když se stalo / hned té nocy y gíně/ Swětla mnohá spatřijná gsaunad.
Tělem geho w Wodě ležícím.

Když wšlissel o tom Diwu Wacław/ odgel na Hrad Zěbrák / a Prelati
Kostela Pražského/wzawše Tělo z Wody v Kláštera Swatého Kříže/na
Hrad Pražský ge nelli/ a w Kostele Swatého Wjta/proti Oltari na Těbe
wzetý Panny Maryge pohřbiti a Kamenem přikryti rozkázali.

Tu se mnozy dali Diwowé/pro kteréz za Mucedlnýka Božjho drián gest.
a kdožkolina proti tomu byl / a swéwolně s potupau na Kříž wytesaný na
Kamenu wstaupil/ toho dne Swětsté hanby newssel: Z té příčiny poručili
Prelati ten Hrob Zěleznau Mřijzi obkřčiti.

Toho času přeneseno Wěny Pražské Wrchný z Domu Lazarowa do
Domu Rutlewowa proti Kuru Kaply Swatého Sawla/ a to s welikau

Ke

pocí

poctivosti a slavnosti: při čemž bylo Doktorů 26. Mistrů pak Bata-
lárů a Studentů bez počtu.

Ta věc již dávno byla vrčena a stvorená od Cýsaře Karla a Rutlewa/
ale nemohla se než na ten čas vyplniti / že gestě Dům Rutlewa nebyl do-
konán / z kteréhož učiněna welita Koleg. Dům pak Lazarů byl w Ji-
domské Vlci na rohu gdauce od Kolege Wszech Swatých / dweřmi k půl-
noce obrácený.

Léta Páně 1400. Začalo se včený Královské Strz Wladislawa Jagel-
la / kterémž Doktorů a Mistrů z Prahy byli přivezený. Včený Kro-
nyky Polské wyprawugý.

Léta 1411. posláni byli poslowé od Cýsaře Zygmunta z Vher k Wác-
slawowi Králi o některé tečné potřeby. On aby tu věc opatřil / wyslal
Zbinka Arcybiskupa / kterýž vpadl w těžkou nemoc w Budjnu / vniel na
den Swatého Wácslawa w Presspurku: odtud potom do Prahy přivezen
a w Kostele Pražském pochován / w Kaple předků svých / Paníw z Ha-
zniburka. Chtějí tomu žeby byl Sedem otráwen od vlastního Služes-
bníka / kterýž na to mzdý wzal toliko Patnácte Vherských Zlatých: ten
byl potom vtracen w Českém Brodě. O tom při wypisování Mista
Prahy obšyrněji.

Po skonání těch Swatých a možných Otciw Biskupů w Arcybisku-
pů Pražských w nic possli Práva / w nic nadání a swobody Kostela Bo-
žeho / které byli od dawných Knížat a Králů obdrželi / a z kterých některé
confirmoval Karel Cýsař 4. a zwlastně ty kteréž list Ottagara obsahowal:
čehož gest swedectwý w Kapitule Pražské w takový smysl.

Karel z Boží milosti Římský Král po wssech rasy
rozmnožitel a Český Král. Na věčnou památku / zc. Ačkoli
z přirozené Královské dobroty a lasky / a přitvrdě bedlivosti spravowa-
ný / wssechněm k spasení z negatě powinnosti zawažaný gšine bedlivost
obzwalštiný mýti / wšak nadto weys / k opatřování potřege Swatého
Kostela Pražského že gšine zawažaný / štetíme to učiniti cožby mohlo ge-
mu býti k prospěchu / zwlastně pak poněwadž nás Kostel ten / Strz Swatě
obmytý Křtu Swatého / od poskwrny prworozeného hříchů očistil / a k
naděgi blahoslavené radosti přivedl. Gšitě důstogného Arnošta Praž-
ského Arcybiskupa / Knížete a nábožného nasseho milého Supplicacy nám
nynij podaná / w sobě obsahowala / abychom slavené paměti Ošwěceného
Ottakara někdy Českého Krále Praděda nasseho milého list negatý / kte-
rýž na gšitě spravedlnosti milosti a poctivosti předpověděného Kostela
Pražského / důstogných Biskupů těchto Kostela svažná bedlivost obdržela /
schwálit / stáli mýti a potwrditi z dobroty nassy Královské ráčili: kteréhož
to list slovo od slova znij takto:

W gšiměno Otce / y Syna / y Ducha Swatého / Amen. My Ottakar z
Boží milosti Český Král / wšeni w Krysta wěřícím / kteří nás s tento Ma-
gestat vztý / zc. Chceme aby wšykni o tom wedomost měli / že když mezy
námi a cti hodným Otcem Panem Ondřejem Pražským Biskupem / o swo-
bodě Kostela Pražského / a o giných Artykulých při wyhledávání Stolic
Apostolské otázka byla učiněna / Strze neywsvětějšého Otce Panažono-
ria toho gšiměna třetého neywsvětějšého Biskupa oppatrnost z powolený
strán / takto gest nařženo / abychom my obdarování nasse y předků
nassých / kteráž gšau ztracená / zase naprawiti Biskupstwj Pražskému a

temuž

témuž Kostelu powinni byli / kterýchžto Privilegiu zněný. Biskup aby
potwrdil. Poněwadž tehdy důstogný Otec Pan Ondřej Křehor de Cres-
centio, Swatého Theodora Dyakon / Kardinál / w Českém Královstwj
za Legáta poslán byl / a tyž Biskup při přítomnosti těchto důstogných Pa-
na Legáta s ninoými přistogýcými Biskupy / Oppaty / a giných Koste-
lůw Prelátů / y s Koruhewnými Pány Královstwj nasseho / wedle zněný
dole psaného přisahu učinil / My wssecko což gest přisahal naplniti a na-
prawiti chtějice Biskupstwj a Kostelu Pražskému obdarování a ztrac-
ný / takto naprawowati ráčime. Protož ke cti Boha wssemohucého / a
Swatých Mučedlníků / Wita / Wácslawa a Wogtěcha Dedicůw nassých /
za odpustění hříchůw a za Duffe wssech předkůw nassých / pugnugeme a
darugenie wsfeligatow Swobodu Biskupstwj Pražskému / Kostelu a li-
dem yak těchto Biskupa / tak těchto Kostela / a odpustíme témuž Biskup-
stwj Kostelu a lidem gich wsfeligatow daň aneb obtěžování / prodag / na-
rot / Zwod / Zlawání / Wzřez / Zbýrky obecný / stawený Zámkůw / a rozličná
gina obtěžení. A gestližeby kdo z lidy Biskupa aneb Kostela Pražského /
trádeže neb laupeže / aneb náčeho giného wěššého a horššého se dopustil /
ten Gěho Milosti Královskému Otceli má podán býti / a Kostel Pražský
aneb Biskupský / čibý z nich Cžlowěk takový poddaný byl / má sobě Státek
z osobiti. Gestli že také někdo na Zboží Biskupstwj aneb Kostela Praž-
ského / mordu se dopustil / a mordý žeby wšel / Krewný Přátel zabitého
podle Práva Zemského nechť toho štetí / wšak tak aby lidé Kostela a
Biskupstwj byli bezesřody. Podium neb při stawený tolikéž / kteréž ná-
leželo k témuž Kostelu / se wššij spravedlnosti a přislušenstwým / z štedro-
ty nasse Královské témuž Kostelu / poslapugenie a dáwanie. Protož
na wedomý tohoto nasseho naprawený / dopustění a darování a nepo-
hnutelné stálosti před dole psanými Swětky toto nasse nynějšij obdaro-
wání / Strze Kuku Zěmmana Písaře a Kaplana nasseho dali gšine psá-
ti / a to gšine poručili Pečeti nassy zpečetiti / Léta w Tělený Páně 1221.
Sfěstého dne Měšce Iulij, indictione novane Gúže Svac / když sedel na
Stolicy Apostolské w Říjmě Honorius toho gšiměna Třetý / a za spra-
wování Cýsaře Frydrycha / při přítomnosti Pana Křehore de Crescentio
Swatého Theodora Dyakona / Kardinála / Stolic Apostolské Legáta.
Pan Robertus Biskup Olomucký / Pan Jan Biskup Wýrtrenský / Pan Wa-
wřinec Biskup Wratislawský / Pan Lepold Katak / a Wratelské Kníže / Gra-
bě Kunradus z Hardeku / Pan Poppo Probošt Bonberský / Dluhomil O-
pat z Břewniowa / Zěmman Opat z Wylimowa / Rimerus Opat z Ostrowu /
Jan Opat z Hradistě / Sloryán Opat z Lanč / Pertoldt Opat S° Kříže
Wernerus Opat z Strahowa / Geralt Opat z Miliwst / W aljm Opat z Si-
loa / Zěmman Opat z Litomyšle / Valterus Probošt z Tymburka / Werloš /
pat z Kornětu / Gebhardus Opat z Linheldu / Markwardt Opat z Swětlj
Gindrich Knížete Katakského Písař / Markwardt Probošt S° Hippolita /
Bawarno / Budiwog / Borita / Jaros / Witko / Gindrich bratr gěho / Bohu-
slaw / Swatoslaw / Salislaw / Holak / Diwřs Koruhewný Páni Čeští.
Protož my magýce zčenný k wssemohucýmu Bohu a Swatým gěho / Witu /
Wácslawu Wogtěchu / a giným dedicům Českým / a pro ponženau Suppli-
tacy dotčeného Arcybiskupa / sworchu psaný list we wssech swých sentených
puněťech k lausulch gšitým nassým wedomým naprawugem schwalugem / a
milosti nassy Královstwu potwzugem / zc. Protož žadnému owšem člowě-
ku nenáleží nasseho tohoto naprawený / potwřený a nedostatku vyplně-
ti.

K e j

ný /

ni listu zlehčiti / aneb geniu je nĕgati na odpor postawowati
pod propadený Tisýc hrŭwen čistého Strýbra / kterýchž od něho genizby
se tomu protiwl bez milosti chcenie mŕti / a toho polowicy do nassý Krá-
lowské Komory obrátiti / a polowicy tĕm kterýchžby proto těžkost nesli od-
dati. Toho Listu pod Pečetí nassý Welebnosti na Swĕdení připogiti
gsine ráčili Paníw wĕrných nassých Swĕdkůw / Osvĕcĕného Rudolffa
Knížete Saského Arcykancleře Rýsse / Důstogneho Přecslawa Wratí-
slawského Biskupa / Jana Turnberského / Burtarda Magdeburského /
Purgkrabůw / Wladislawa Knížete Těssynského / Kníat / Wylgma z Land-
stegnu Purgkrabě Jostta z Rožmberka Komorníka / Ondřege z Dubé
Sudýho / Wanĕka z Wartmbergta Sseňta Králowstwý Čestého / Tobia-
sse z Kamenic / Bernharda z Ljimburtu / Bočka z Kunstatu / Hassŭa z We-
řetic / Bussŭa z Wilartic. Datum w Praze strz Kuce Důstogneho Přec-
slawa Wratislawského Biskupa / Dworské Komory nassé / Kancleře / mŕsto
Důstogneho Serlata Arcybiskupa Mohustského / Rýsse w Germanii / Ar-
cykancleře / Léta Páně 1352. indictione quinta, Čtwtřého dne Měsýce
Máge / Králowstwý nassých Léta Ssestého.

O Albifowi a Kunradowi

Arcybiskupých bezbožných / za kterýchž žiwos
byřij welicý vznikli neřadowé.

Kapitola III

Král Wáclaw / když pochowá-
no bylo Tělo Zbinka Arcybiskupa / o-
beslal Biskupa Litomysského a Olomauč-
ského s ginými Preláty a Opaty wessed s nimi
do Kostela Swatého Wýta / radil jim / se
gsau Albika Mistrá wčený Pražského a Do-
ktora w Lekářském Vmĕní zbehleho / rodem z
Morawy z Vničowa / za Arcybiskupa wolili /
za čej on Králi Wáclawowi welikau sum-
mu peněz darowal.

Ten gsa wĕku sešlého dal sobě wystawĕti
hrob nákladem welikým w Kostele Panny Marye na Lúzi / kterýž mu
potom rozbořen gest / yatz nŕje o tom se oznamŭ.

Byl Člowlĕk náramně skaupý a lakoný / Služebníkům žádných necho-
wal / aby jim neplatil / a Arcybiskupstwý / vĕniw smlauwu / Kunrátowi
Dĕkanu Wyšehradskému toho času Podkomorjnu prodal.

A když mu ge odowzďal s dowolením Králowstwým / psal se Biskupem
Cesarienským / a wygĕw z Čech / ninožstwý peněz s sebau odwezl.

Kunrad

Kunrad pař rodem z Westffa-
lie / gsa Arcybiskupem / tolikĕž ne-
mladý / ale Tĕlem tustým hogný / nemĕl lasty
w Czechůw / ponĕwadž byl Cyzozemcem.

Odplacowal se jim on / neprokazugic jim
tolikĕž žádné lasty / oddal se w marnost / hubil
Arcybiskupstwý / Wsy y Mĕsta zastawowal /
kteráž až dosawď negsau wyplacena / a ženatc
na Penjze skauposlŭj nesinŕnau / ge Přatelům
do Westfalie odsýlal.

A nemage gŭ prosebe & pro Successoribus
toliko samau Kaudnicý / y tu naposledy wzďal Panu Janowi Smřickému.
kterýž ge y do Smřiti dochowal.

Ten nechťel žiákůw swĕtiti na Knĕžstwý / aniž Suffraganowi dopustil /
pro rozdwýgený Knĕžstwa / obáwage se aby takowý mladý Knĕžď nepřis-
drže i se Mĕstra Jana z Husynce, a pomocníkům geho : Tĕb tehďaz wssý-
dmi Czechowé při Mĕstru Janowi z Husynce stáli / krom Tĕmcůw a Kon-
stancůw / který we wssĕch třech Mĕstech byli z Čarodu Tĕmedĕho.

Ginĕ spráwy / genž se toho času zbĕhli / při wypisowání Mĕsta Prahy po-
znamenanĕ budau.

O Mĕstru Janowi z Rokycan

kterýž byl malorum omnium fons et origo /
yatz o něm Cathalogus wyprawuge.

Kapitola V.

Mĕstr Jan z Rokycan / wolen byl toliko od
Obce na Arcybiskupstwý Léta 1436. a od třech Pa-
nůw, který se náboženstwý Rýjniského spustili / proto že jim
wssĕliyatým bludůw dopomáhal / snažic se o to wssĕliyat (yatz
Kronýky znĕgŭ) aby netoliko wssĕcko náboženstwý a pořádek Čyrkwe swa-
té z Zemĕ Česté wyhladil / ale aby y Krew třech wssĕch wylil / který wprŭ-
mným srdcem Swátost přewelebnau pod gednau spůsobau přigŭmali. Ra-
kož se o tom nŕje obssŭrnĕgi powŭ.

Mĕl tehdy Mĕstr Jan z Rokycan toliko saný Tytul Arcybiskupský / neš
byl Jarářem při Kostele Panny Marye w Teyně / kdez žustawage / přigŭnau
a půwodem byl toho / strz raddu swau / že dán byl do wĕzený Korybut Knĕ-
že Litewské / wolený od Czechůw Král. Hageť fol. 403.

Tu toliko při něm ctnost wychwaluge Historicus že žynĕta Wamberškĕ-
ho z Rohatic při zbawĕní Pražským welmi ubitého / při žiwotu zachowal,
když gest geho (mage s nim před tím dobré srozumĕní) w Kostele swĕm
w Teyně / w Zakřysty do gedné Almary wstrĕil a schowal.

Le iij

Byl

Byl Legatem s některými Knežými na Concilium Basilienském z strany čtyř Arcybiskupů Pražských / o kterém se on zasadil / a od nich žádným způsobem upustiti nechťel.

Ovšem měl povolení na žádost všech nepokojných lidí od Cýsaře Zygmunda / aby byl Arcybiskupem Pražským / neš list Zygmunda Cýsaře na Zlaté hoře v hájce se spatřuje fol: 409. ale potom Léta Páně 1437. pro nestálost swau a wšetečnost od téhož Cýsaře wypowieděn gest a vyhnan z Prahy.

Protož bydlel w Hradci nad Labem / až do Kralování Giřího z Poděbrad / kteréhož byl s svým rozbrojem a bavičau Králem učinil / a neyprve ho za neyvyššího hejtmána wyvolil / a Giří zase Mistra Rokyšana za Arcybiskupa wyhlásyl. O čemž nížeji.

Léta 1438. poslán do Czech od Papeže Jan Bapistran Muž právě swatý / pro upokojení ruznic a newolí w Kralowstwi Českém / aby lid z bludu jal se wyswobozowati.

Tomu Rokyšana welikau nepřijetí prokazowal / neš wedel že Mužem byl Bohabogým / a weliké činil diwy ukazujíc moc welebné Swatosti.

Geho tolikéž raddau se stalo / že Král Giří Kosteł Swatého Kříže w Starém Městě Pražském oblaupil / a od starodawná zachované Poklady y wšedek Zbor Žakonický / de poenitentia beatorum Martyrum, ginát Santi Cyriaci, z Kláštera wynesl.

Tic méně umřel w hněwu a w nemilosti Krále Giřího / Léta 1471.

Byl Kowátů Syn z Rokyšan / Muž ne tak věčný, jako chytrý a spurný / a rozsewač nepokojů wšelijakého po wšem Kralowstwi Českém.

Pochován gest w své hřby w Kostełe Panny Marie před Teynem / kdež se gesté geho hrob spatřuje.

Potom za dlouhý čas nebylo w Kralowstwi Českém Arcybiskupa / poněwadž takové hogné nadání té Stolice mezy sebau Stawowé rozebrali / čehož byl snad Kunrát nevrátil w Dewadesáti a w gednom Léte.

Prázdna tehdy byla Stolica Arcybiskupa po smrti M. Jana Rokyšana až teprwa za Jerdynanda Cýsaře wolen byl Antonín / w Roku 1570. O kterémž nyní psáti budeme.

O Antoninowi Arcybiskupu Pražském / w pořádku Pátém.

Kapitola VI.

Wzdůhl znou Arcybiskupstau Stolicy Jerdynand Cýsař / a s geho pilností wywolen gest za Arcybiskupa Antonín Rodem z Mohelnice / řádu Říjornického Mistra / Kázatel Wogenstý / Biskup Wüdenstý / a ten we Stě Letech w pořádek Arcybiskupů Pražských wpraven / Muž rozsudku a opatrnosti weliké / w

wícech

wícech jak domácích, tak obecních / dobroty wy/přijemný a k každému upřímný.

Wyšlán potom gest na Concilium Trydentské / kdež wšedky spráwy Arcybiskupské wyřídil s welikau pochwalau Kralowstwi Českého.

Ze žiwobytí geho / dwa Kláštery Osedky a Swětecký s powolením Papežským k Arcybiskupstwu připogený gsau.

Wykonaw pak wšedky spráwy své Antonín Arcybiskup pořádně a sstiasně / a řídil Stolicí Arcybiskupstau Let Dwadceť / osm

w Pánu Bohu Léta 1580. na den 8. Augustýna.

O Martinowi Arcybiskupu Pražském w pořádku šestém.

Kapitola VII.

Léta Páně 1581. Martin Rodem z Mohelnice / tolikéž Generalis Regule Říjornické, a Probost Peltemberský / od Rudolffa druhého z Boží milosti woleného Říjornického Cýsaře / w Tědli třetí po Tarození Pána Krysta / za Arcybiskupa gest wyhlášen / a od welebného Pána Pána Giřího Draškowice Arcybiskupa Kollocenského / Ranelje Kralowstwi Dherstého / genž potom byl wzat na důstojenstwu Kardinálské / poswěcen.

Wykonáwal powinnost swau s pilností / a cožkoli k Auradu geho přináleželo / činiti neopustil.

Poswětil Kostely w Landroně a w Duchowě / y giných Kostelů mnoho z opravowati a ozdobiti dal / a Léta 1590. na den očistňowání Panny Marie / ginát Zromnic / žiwot svůj sstiasně dokonat.

Toho času když gsau tuto Knihu na swietlo wydáwal / wladl Stolicí Arcybiskupstau Zbiněk / z Slawneho starožitneho Rodu a Familie Pánů Bertů z Dubé a z Lippého / kterýž neyprve / gsau Kanovníkem Pražským / zůstal Probostem Holomuckým / potom Gregorij 13. Pontificis Maximi Komorníkem / Biskupstwu Říjornického Administratorem / Litomě

ce új

řickým

důstojenství Biskupského poznávali / a pod gegich ochraſau ſſiaſně trā-
čeli / o kterýchž v Swatého Ambrože tato ſe ſlova nacházejí: Honor &
Sublimitas Episcopalis, nullis poterit comparationibus adaequari, ſi Re-
gum fulgori compares, & Principum diademati, longè erit id inferius,
quaſi plumbi metallum ad auri fulgorem compares. Quippe cum vi-
deas Regum colla & Principum, ſubmitti genibus Sacerdotum, & de
oſculata eorum dextra, orationibus eorum ſe credunt communiri.

Podávám tolikéž Waſſy Knížetcy důſtognosti počet Kláſterů / w
tomto Království Čeſkém založených / a nadaných / tak od Knížat a Krá-
lů / jako od Biskupů / předků W. R. D. z přičiny té / aby poznali pro-
tiwnýcy Círke Swaté že to gſau instrumenta Spiritus Sancti, & chwā-
le Boží wzdelaná / a lidmi pobožnými oſazená: o kterýchž S. Jeroným pſ-
ſe mluví: Super psalmos: Sicut Martyres laudant Deum purè in re-
gione vivorum, ita Monachi qui die ac nocte pſallunt Deo eandem pu-
ritatem ſervantes, Martyres ſunt, quod enim faciunt Angeli in cælis hoc
Monachi faciunt in terris.

Ty tehdy Kláſtery jakkoli ſebrané / a poſlanpnoſt Biskupů v Arcyb-
ſkupů Pražských dotčenau / odewzdávám do Rukau Waſſy Knížetcy dů-
ſtognosti s vſpſánnau ſlužebnoſtí / wiſſugie W. R. D. dluheho a ſſiaſně
ho panování & napravený pořádku Církewního w tomto Království
Čeſkém / jak ſe začátek wzal a ozdoba za o něch ſlavných dědů a Prad-
ků / zč. Waſſy R. D. aby ſe napraviti mohli v tomto věku / Který prá-
vě Facile Principes eſtis hoc ſæculo, w něm prwněgſſij nſſta počawſſe
od mnoha Sta let zaſedagſce.

Vive ergo Præſul, Princeps o inclyte vive,
Imò, dum cæli ſedem terrasq; tenebit
Caſta fides, perpes fama cum perpete, viſes.

Epigramma.

Tuta Pharos Philadelphæi fundamine ſaxi,
Tuta etiam, atq; iſt hoc Præſule tuta Fides.
Trux quanquam radios obſcuratione polares
Hæreſis in Bœmum verterat arma, polum.
Arma tamen Fidei Præſes de terminat armis
Et tenebroſam aciem diffidit ipſa Fides.
ſic tutata proin mitte iſthanc Czecchia vocem,
Z B I N C O Sybillinas vivat olympiadas.

Raphael Sobiherdus.

**O Kláſterſkých a Opateth w
címž Království Čeſkém / tak pak ſe wyhle-
dati můž / od toho a kterého času
založen gſau.**

**A neyprwè o Kláſteru w Břevniowě / genž geſt
Kýcholy Swatého Benedykta.**

Břev

**Břevniowſký Klá-
ſter založen geſt 2. etá Pa-
ně 992. od Boleslava Trábož-
ného / Syna Knížete Bolesla-
wa vſrutně / pſwodem Wog-
rſcha Swatého / Kdež neypr-**

wněgſſym Opatem vſtanowen Anaſtaſius, Který Defet let zaupna ten
Konwent Kláſternj chwalitebné ſprawoval / žiw gſa do 2. etá Božjho 1002
Tomu Opatu od Knížete Boleslava dáno Privilegium ſepſané w tato
ſlova.

In nomine Domini. Amen. Boleslaus Dei gratia Dux Bohemiz, &c.
Notum ſit omnibus & univerſis, præſentibus quàm futuris, quod ego
divina inſpiratione inſtructus, proſalute animæ meæ, parentumq; me-
orum, Breunoviens Monasterio, á me & á Venerabili Patre Domino
Adalberto Episcopo Pragenſi, ex præcepto Domini Ioannis Papæ lau-
dabiliter conſtructo, ad ſuſtentationem ibidem Monachorum Deo ſer-
vientium, contuli Villam Brzevniova nomine, ante ipſum Monaste-
rium, cum omni familia & terra ſufficienti ad montem incultum, ad
Meridiem tendentem, á bivio quodam in quo præciduntur molares
Sihren ovvice dicto, per directum uſq; ad Leſce, & á Leſce uſq; ad ſaxum
quod eſt poſitum in Via, per quam venit ad Civitatem Pragam: Vil-
lam etiam quæ Veſſlavin dicitur, cum omni familia ad Vineas excolen-
das, terramq; ſufficientem, cum Villa adiacente Slachov nomine, &
montem alium incultum á Villa Trzeſſovvij tendentem ad Villam Lu-
bocz cum ſylva adiacente Maleiovv nomine: Villam quoq; Ruſen nomi-
ne, cum campis & pratis ad ipſam pertinentibus, & in Villa Coromir-
tvicz tres Animatores cum terra ſufficienti, in Civitate quoq; Pragen-
ſi decimum forum, & decimum denarium de iudicio, decimum homi-
nem captivum, & triginta Animatores, eorumq; poſteritatem, cum tri-
ginta arcis, ad diverſas officinas diſpoſitos: Duo Molendina ſub ipſo
caſtro Praga, & de ipſo ſumine Vltava, ad tria obſtacula molendino-
rum, in eodem loco: Villam quoq; Slavranem nomine cum hoſpitibus
& Eccleſia, ad quam de curia meá, Radocin, decimam de omni proven-
tu diſpoſui: piſcatores cum ipſa Villa Scohovicz, cuius termini ſunt Kra-
lova hora, & duo riui Dubna & Sala cum ſumine Vltava: Et altera
parte fluminis eiſdem á Buczovice uſq; Creſvina, & uſq; ad viam quæ
dicitur Slupezice, Decimam quoq; de omni agricultura de Porzecze
& de omnibus agris qui pertinent ad Ribnik & Manſum in littore flumi-
nis Vltavæ ad horreum conſtruendum, & obſtaculum in eodem loco, ac
molendina ædificanda: Lubcziczich ſylvam cum Piſcatoribus, ac ter-
ram ſufficientem cum ſumine, a loco qui dicitur Strabel, uſq; ad Podvi-
dice. Item Villam Qipernich nomine & aliam Bunczicze cum omni-
bus ſuis attinentijs.

In Curimienſi vero provincia duas Villas, unam Trzeboſſovicz prope
ſaczka, cum agris pratis & paludibus, & aliam Mraczenice cum terra
ſufficienti intra ſylvam & extra per circuitum, Crech cum prato, in Cho-
czebus Eccleſiam cum terra ſufficienti & monte Oſtrov nuncupato.

Inſuper in Lithomercicenſi provincia obtuli Villam Horidel dictam
cum hoſpitibus & ſylva adiacente, cum paludibus & ſumine Ograuſq;

ad

ad Albiam, & Villam Vlenczich cum suis attinentijs. Præterea statui ut singulis annis in dedicatione Ecclesiæ supra nominatæ Villicus Pragensis quisquis fuerit 300. denarios persolvat, lapidem Cera ad luminaria eidem Ecclesiæ, tres urnas mellis, triginta Caseos, & decem panes: Villicus autem Plzniensis Provincie in Paschate 300. nummos persolvat, in Pentecostes die 300. in festo Sancti Michaelis 300. In nativitate Domini trecentos. Constitui etiam & ordinavi ut in omnibus telonijs per Boemiam constitutis fructus decimæ Septimanæ, cedat ad usum Breznoviensis Ecclesiæ, videlicet Domazelicých, Cralupich/na Chlmucy na Ssternicy/Lithoměřicých/ a na Austý super Albiam: Super hæc apposui decimum forum, decimum denarium ex omni iudicio in his Civitatibus, scilicet na Slanem, in Plzen, Lithoměřicých, Chrudini: placuit etiā & coram Nobilibus terræ firmiter decrevi, ut omnes homines Breunoviensis Ecclesiæ, ab omni provinciali iure seu lege liberi atq; exempti permaneant, non ad eos pertineat oppida ædificare, non pontes renovare, non alicuius potentis personæ iudicio, pro qualicunq; causa, nisi coram suo Abbate astare, & omne iudicium quærere: nec ipsi cogantur Venatores vel aliquos Nobiles terræ hospitio recipere, nisi hoc fiat de bona ipsorum voluntate. Reliquum similiter constitui & concessi, ut quicquid homines Breunoviensis Monasterij per aquas totius Bohemiæ, per vias ad usum Monasterij duxerint, ab omni iure & debito telonario sint totaliter exempti, nihil omnino cuiusq; persolventes: hanc si quidem libertatem ad petitionem honorabilis Viri, Domini Adalberti Episcopi Monasterio Breunoviensi perpetuo concessam, ac in scripto reductam, Sigilli mei appensione communivi & confirmavi confirmatamq; super Aram Sancti Benedicti, Abbati, manibus meis posui, rogans ut omnes Ablatores seu Invasores huius Privilegij, ipse Dominus Episcopus excommunicaret, quod facere non obmisit. Datum per manum Domini Christiani Fratris, Illustri Ducis Boleslai: Anno gratiæ 993. in ipsa die dedicationis Monasterij supra scripti.

Tia Pečeti gest osoba Knížetcy/ a okolo ten tect. Boleslaus Dei gratia Dux Boemorum: Osoba mladá/ Twati pětne/ s dlanhýma Wlasý/ a w Sfatech dlanhých/ ana sedý na Stolicy/ mage w gedné Ruce Korauheru a w druhé Tere setemi Sstřichy.

Privilegium pat swrchu psané wložil jsem do těchto Knih pro slusné přičiny tyto/ prwný/ aby tudý gedent aždý vzňawal/ dawaný a dostatečnau osadu toho slawného Králowstwý. Druhý/ aby wygwená byla Knížete toho Boleslawu nábožného středrost w nadání Klášterůw pro Swatě a pobožné činy. Třetý/ že gest se od tak Swatých Muzůw to nadání stalo/ kteréz Cyrkw Swatá po wšsem Swětě w veliké má uctiwoosti/ ano y ge za Swatě počítá/ a strze kterých přijmlum od Pána Boha pomoc zřetědnuw/ wzňawalo častokrátě Čestě Králowstwý.

Těnuž Opatu swrchu gmenowanému/ Swatý Biskup Wogtch/ při Papeži Janowi toho gmena Sedmáctém/ wygednal na wěčnost tyto 3z doby/ kteréz se z Listu tohoto dostatečně wyrozuměti budan mocy.

Ioannes Episcopus, Servus Seryorum Dei, &c. Cum igitur Monasterium Vestrum in Ducatu Bohemæ primum, & novella sit plantatio, sicut a Venerabili fratre nostro Adalberto Pragensi Episcopo fundatore eiusdem, presente intelleximus, & dignum existat ut idem Monasterium, quod per Domini misericordem providentiam florere expit, a

Sede

Sede Apostolica honoretur, ipsius Fratris nostri Adalberti Pragensis Episcopi precibus inclinati, vobis uti in Christo, filijs. Abbati & alijs, qui pro tempore Monasterio præfuerit, ut chirotecis, manipularijs, Sandalijs, Balteoq; uti possitis, auctoritate præsentium indulgemus, & ut Ecclesia Vestra dignior seu maior alijs Monasterijs habeatur, decrevimus ipsam caput esse, & magistram in correctione, ac reformatricem regularis disciplinæ, super omnia claustra Ordinis Sancti Benedicti, post hæc in Bohemia construenda, primumq; locum, post Pragensem Episcopum, tibi Anastasio Abbati, tuisq; Successoribus Canonicè succedentibus, super omnes & in omnibus concedimus habiturum. Post obitum, verò Abbatis, nemo ibidem Abbatem instituat, nisi quem ipsa congregatio communiter & concordī assensu elegerit. Et tunc Pragensi Episcopo, si Catholicus fuerit, liceat auctoritate nostra ipsum Electum, caritatis officio consecrare, Simonia serupulo hinc inde quolibet penitus excluso. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ Concessionis seu confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum noverit se incursum, atq; cum Iuda, qui suspensus medius crepuit, & cum omnibus reprobis æternæ damnationi perpetuo subiaccere. Qui verò custodierint & observare voverint, quæ præmissa & conscripta sunt in præfato privilegio, a misericordissimo Domino Deo nostro delictorum suorum Veniam, & Vitam consequi mereantur æternam. Datum & actum Romæ 2. Calendas Iunii. Anno Incarnationis Dominicæ 993. Pontificatus nostri Mense Octavo.

Těch Listůw Konfirmowali potomně gina Knížata a Králowé/ y Gwidard Kardynál Sancti Laurentij, in Lucina Præsbyter, Apostolica Sedis Legatus, Anno tertio Pontificatus Domini Clementis Quarti.

Po Anastasiusowi Opatu/ wolen byl Jeroným od Bratřůw wedlé wkazowání Regula řterýž žiw gsa toliko pět let/ etnostně a chwalitebně spravowal Klášter ten.

Gregorius třetý Opat w pořádku/ řqdil Klášter Brewniowský let dwanácte/ a v mēel Léta 1019.

Arsenius Opat čtvrtý Brewniowský wolený od Konwentu/ po smrti Opata Řehoře žiw byl přemecytma let/ až do panování Knížete Břetislawa/ po něm wolen Měynhardus/ genž tolikéi dobrého pořádku w Konwentě swém řteriti neopauštěl: Kníže pak Břetislaw/ wida w Kláštere tom řad chwalitebný/ ge y zbohatil/ y až tento list wyprawuge.

In Nomine Patris & Filijs & Spiritus Sancti. Amen.

Notum sit omnibus Christianæ Fidei cultoribus, quod ego Břetislavus Dei gratia Dux Bohemorum, maiorem Ecclesiam in Brevnio in honorem S. Adalberti Bohemica gentis Apostoli, ob æternum remedium Animæ meæ, parentumq; meorum, Domino cooperante construxi, & eidem noimne dotis has Villas cum hominibus & earum pertinentijs dedi, donavi: videlicet Smilovice & in Villa Idezdachovicich tres homines, Podmoklech octo homines, Rakovicich octo homines, Budiciořticich mediam villam, Nikovicich dimidiam, Segronicich dimidiam: quandam etiam in Zlicina Keien nomine, cum omni posteritate sua, propter delictum suspendio iudicatum, addita terra quæ posteritati suæ

S f

suffi.

sufficeret, servituti Ecclesie Brevnoviensi mancipatum. Et alium Virum Loben in Krzepenicz propter furtivam Venationem similiter patibulo adiudicatum, cum sex mancipijs eidem Monasterio dedi, ita ut Domino Abbati & Fratribus eius, singulis annis quilibet illorum duodecim denarios persolvat, & porcum tenuem bene pastum dent semel in anno, & pernoctationes & conductum quoties expedit domino Abbati vel nuncijs ipsius. Ob amorem quoque & memoriam Guntheri Eremitæ, qui me de sacro fonte Baptismatis susceperat, ipsum in Ecclesia Brevnoviensi sepeliendum, contuli eidem Ecclesie circuitum meum, in Pragensi Provincia has villas cum hominibus & terris, sylvis & pratis continentem, Hedchice & ibidem Villam eiusdem nominis Hedchice, cum flumine Harno, vel Narno, & curiam na Vgezdecy cum suis attinentijs, Domarazy & Galemcis duos homines, Nezamislice & Caniczich dimidiam Villam Kraymcze & Scodru Duokotloky & Suoibicze, Sihovicze, cum flumine Otava, cum Molendinis & pratis, Psary & Kravoslucicze, Volosczovicze & Stankovice, Podmokli cum Telonio in Brzenicz: in Moravia etiam quandam Cellam in honorem Sanctorum Petri & Pauli ædificatam, quam in quodam Castro deserto cui nomen Raigrad construxi, & eam ferè in proxima Villa & telonio ibidem in ponte constituto, Villis etiam & sylvis, fluminibus & pratis circumquaque, adjacentibus sufficienter dotatam, Ecclesie Brevnoviensi & Domino Meinhardo Abbati, suisque successoribus dedi perpetuo possidendam, cum omnimoda eiusdem cellæ & supradictarum Villarum hominum libertate, quam Serenissimus Proavus meus Boleslaus quondam Dux Bohemie ad petitionem Sancti Adalberti, omnibus hominibus Brevnoviensi Ecclesie per totam Bohemiam liberaliter dedit, sicut in Privilegio ipsius vidi contineri, videlicet ut omnes homines Ecclesie Brevnoviensis, ab omni provinciali iure seu lege liberi ac exempti permaneant, non ædificent oppida nec pontes renoveant, nullius potentis assent iudicio, nisi coram suo Abbate, nec recipiant Venatores, nec aliquos Nobiles terræ in domos suas, nisi voluntarie velint hoc facere, & quicquid per aquas totius Bohemie sive per vias ad usum Monachorum homines Brevnovienses duxerint, ab omni iure Telonario sint totaliter exempti, nil omnino ratione cuiusquam beneficii persolventes. Si quis autem Successorum vel hæredum meorum, contra donationem meam ausu temerario contra ire præsumpserit, paternam maledictionem pro benedictione recipiat, & ultioni divinæ ac Gehennæ ignibus deputetur.

Et ut mea donatio rata sit & firma huic Privilegio Sigillum meum apponi præcepi, præsentem Domino Severo Venerabili Episcopo Pragensi, qui desiderio meo annuens præsentibus omnibus Nobilibus Bohemie donationis meæ fraudatores Vinculo anatematis innodavit. Datum in urbe Praga, Anno gratiæ 1045. decimo quinto Calendas Novemb:

Tyž Břetislav Kníže České/na nadání Kláštera a Kaply Ragibradské
Kláštern Břevnovskému daroval Privilegium takto psané.

In nomine Sanctæ & Individuæ Trinitatis. Amen.

Brzeczlaus Dei gratia Bohemorum Dux, omnibus Christi fidelibus, tam moderni quam futuri temporis salutem. Salvator noster Pauper

venit

venit in mundum, sicut ipse testatur: Vulpes toveas habent, & volucres cæli nidos, filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinat. Cum autem Religio Christianæ salutis omnipotente Deo auxiliante, longè latèq; per universum mundum meruit solidari ex tunc Ecclesie IESV CHRISTI, & patrimonia multiplicari ceperunt, & incrementa recipere per Principes & Reges ac Hæredum Successores: quorum ego Bretislav esse cupiens imitator, pro remedio Animæ meæ, & parentum meorum, ad honorem Domini, & Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Ecclesiam in Castro Regigradensi proprijs sumptibus construxi, tali scilicet tenore, ut in perpetuum, in temporalium ordinatione, quàm in omni disciplina & Reverentia Brevnoviensi subiaceat Ecclesie, ad consolationem autem Pauperum Fratrum Deo militantium, quos ibidem Abbas Brevnoviensis manere decreverit, Villam Regigrad unâ cum Tabernis absolute, & forum & Telonium in ponte eiusdem Villæ, ab omni extranea contradidi exactione: Villam Popovice cum omnibus suis attinentijs similiter largè & liberè obtuli: terminus autem sylvæ quæ ipsi attinet Villæ a Bobrova deorsum usque ad terminum Blachiniæ, sic & fluvium Zuratha, ad eodem terminos derivatum. Dedi etiam Villam Opatovice similiter cum pratis & flumine & sylva. Terminus autem huius Villæ ad Terminos Blachiniæ, & usque ad pontem Villæ proximæ Vyose nomine protenditur, ad hæc in Brunensi provincia decimatione frumenti ac decem nummi, & Villam Obuchery cum omnibus suis appendicijs, & decimam Telonci quod Brod vulgò appellatur in flumine Olzava, donavi. Præterea considerans non posse sufficere fratribus in Raigrad sylvas donatas, ad omnem necessitatem, circuitum Domasove, largæ benevolentia ipsis contradidi, LX. vendic: Illius autem circuitus a Villa & rivo Bobrova usque ad rivum Biteška & usque ad terminos Luczka. In speciales verò usus Fratribus in Bruniiov Villam Reygradici, simul & Tabernarios in Luczka constitui: prædictarum quippe villarum hominibus eandem pacem & quietem concedo, quam dudum atavus meus Dux Boleslaus, ad petitionem Sancti Adalberti Episcopi Pragensis, Brevnoviensi Monasterio concessit, videlicet ut universi homines ad Brevnoviense Monasterium per totam Bohemiam & Moraviam pertinentes, ab omni lege provinciali, & ab omnigeno opere & tributo Principum, sint omnino liberi.

Et ut hæc firmitatem perpetuam obtineant, hanc paginam donationis meæ appensione Sigilli mei nomine decrevi. Acta sunt hæc ab Incarnatione Domini Anno 1048. Et eodem anno celebrata est gloriosa dedicatio Oratorii in Castro Raygradensi, in honorem Sanctorum Apostolorum à Venerabili Patre nostro Severo Pragensis Ecclesie Episcopo, 6. Calendas Decembris, præsentem me Bretislao Duce eiusdem Oratorii constructore, & Domino Abbate Meynhardo Brevnoviensi Connobij præsentem etiam Filio meo Spitigneo & Stiborio Castellano Pragensi, & Ioanne Iudice totius Provincie Plznienis, & Chunone Dapifero, & Maynardo Castellano Znoimensi, & præsentibus alijs quam plurimis nobilibus Boemie & Moraviæ. Datum permanus Hugonis Motarii in Castro Raygradensi, anno ut supra. Contradicto res verò huius Privilegij & invasores prænominatæ Ecclesie, cum Datan & Abiron, quos terra vivos absorbit, accipiant portionem.

Po smrti Opata Meynharda / genž spravoval Klášter ten s dobrým

3 f 4

pořad.

po řádku let padesáte a čtyry / wolen byl po něm od bratrů Albertus /
kterýž poradně žio byl wté Wrdnosti Dwadeci let.

Clemens po geho smrti wolený od bratřího Opatřím
byl let šestnácte.

Devátý Opat Petrus sľechetně žio gsa trwal w swém
Auřadě let Třidceti osm.

Hartman toliko dwe lété Wchnosti té vžňwal.

Gindrich wywołany po Hartmanowi Opat sprawował
ctnostnie Kosteł Błewniowski 23. let

Chuno Opat Břewniowski dwanaćty sprawował Klášter ten s pobožnosti Dwadeceti let.

Ten skrze nadání Krále Ottagara osadil Probošteský
v Polici; / yakž gisté paměti Kláštera Břevniowského wyprawugi / o němž
gest pravdivý důvod tento.

Potomně/Edyž giž byl umřel Pausteronýš Jurik, wysšel negaty Mnich
z Kláštera Břevniowského gménem Vitalis do hor a Lesůw pustých/w
nichžto s bratry kterěž sebau pogal Kapličku tolikěž založil Léta Páně
1210. za Biskupa Danyele druhého toho gména.

Strz přijmluvu toho Biskupa/ a Strz starání Opata Chumona/ na tom
mýstě Ottagarus Král Český Klášter založil a nadal bohatě/ yatz o tom
list geho wysvědčuje tēmiko slovy.

Ottogarus, qui & Przemisl tercius Dei gratia Bohemorum Rex. Sc-
renissimi Patris mei Vladislai quondam Regis Bohemiae, qui magnorum
Monasteriorum Fundator extitit & pius defensor, &c.

Considerata quorundam Heremitarum necessitate omnipotenti Deo famulantium in loco solitario & deserto, ad instantiam Venerabilis Viri Chunonis Abbatis Brevnoviensis Ecclesiæ, quædam circuitum meum, qui Policz vulgariter appellatur, cum omnibus suis adiacencijs pratis, campis, plantatis ac plantandis, &c. ac partem mediam fluminis nomine Drinik & hoc à capite ipsius fluvij usq; ad fluvium Metuge, circuitum dico, tendentem à monte Kutna usq; ad Speluncam, quæ Kofokates dicitur: ex altera verò parte à capite fluvij Strnava, usq; ad flumen Bosunov & usq; ad montes Stenij, & alijs montibus usq; ad locum Preurat dictum, & ab illo loco quantum circumfluit rivulus Stekelnice nomine, usq; ad locum ubi influit Metuge, liberè ac perpetualiter contuli Brevnoviensi Ecclesiæ, ac supradicto Tunoni Viro discreto, suisq; Successoribus hæreditario iure in perpetuum possidendū, superaddendo duas Villas, videlicet Probodov & Mechvalichov cū omnib⁹ earū attinentijs: sanè auctoritate Regalis Magestatis prædictum circuitum & homines cū inhabitantes eximo & penitus absolvo ab omni provinciali exactione,

ac Villarum & beneficiorum meorum, omnimoda vexatione, ac etiam terræ Nobilium quolibet gravamine: ita quod nec ipsi Heremite, nec bona eorum nulli subesse debent præterquam nominato Abbati Tunoni & eius Successoribus tam in Spiritualibus quàm in temporalibus in perpetuum: Maximè cum iam de supramemorato claustro quidam Monachus Diaconus Vitalis nomine cum aliquantis fratribus sibi adhærentibus, ipsum locum proposse suarum virium ipsam sylvam extirpando habitabilem fecerit, & ibidem Capellam ligneam in honorem S. Dei genitricis & perpetuæ Virginis Mariæ gloriôsæ construxerit, & ipsam Capellam sæpe dictus Abbas Tuno, per cuius diligentiam & petitiones instantes ipse locus desertus, à me Breunoviensi Ecclesiæ liberè collocatus est, competenti ornatu Ecclesiastico, ad gloriam Beatæ Mariæ Virginis, decoravit, & eosdem fratres sibi humiliter & devotè obediens in temporalibus procurat sufficienter, Vitam Monasticam secundum Regulam Sancti Benedicti plenius informando. Ad huius igitur meæ tam salubris donationis perpetuam memoriam obtinendam præsentem paginam feci conscribi, & Sigilli mei caractere roborari. Acta sunt hæc in Castro Praga, in Vigilia Ascensionis Domini, Anno incarnationis Dominicæ 1213. in præsentia horum omnium, quorum inferius nomina conscribantur. Daniel Sanctæ Ecclesiæ Pragensis Episcopus: Andreas Præpositus eiusdem Ecclesiæ, Eppo Canonicus Pragensis, Slavko summus Camerarius, Curia nostræ, Bohuslaus filius eiusdem, Budivuy summus Iudex Curia nostræ, Martinus Pincerna, Divis Dapifer, & alij nobiles qui ad hoc testes fuerant convocati, videlicet Bohuslaus Castellanus Pragensis, Zvest filius Bohuslai, Iarofs Bicensis Castellanus, Vilhelmus Castellanus Vissegradensis, Zbislav Castellanus de Klaczko, Rudolff de Iaromir, Veykier & duo filij eiusdem Martinus & Henricus. Adfuit etiam eodem tempore ad hanc solennem & Regalem donationem meam Vir Illustris Dominus Theobaldus, filius Domini Theobaldi, ut huius donationis meæ testimonium perhiberet, & alij quam plures, qui non omnes in hac pagina sunt conscripti.

Dlanhomilus Opat Biewniowski třináctý / spravoval Klášter Břevniowski Dvornatce let : a ten byl dal confirmovati všedě Privilia a nadání Kláštera svého.

Paulus Abbas w pořádku Cjtrnactý/jím byl toliko půl druhého Léta.

Clemens Opat Patnáctý / žiw byl let gedenácte.

Vitus spravoval Klášter Brevniowski čtyry Léta.
Martinus po něm wolený od Bratrim sedl na Opatstvé
Stolicy sšest a Dwadceci let.

Tristanus ginat Cristanus Opat Biewniowski Osmnacty
Zim byl let 16.

Paulus Bavarus Opat Dewatenáctý/žiw gfa let 35. mno
ho dobrého Klášteru tomu spůsobil: za geho žiwobiti Pro-
boststwj Brunowsté sfundowáno gestatowým spůsobem.
Byli dwa brattj / geden žustáwage w řádu Swetstém
gménem Wolframus / a druhý pod reguli Klášterstú žiwot
wedauce / gménem Mathiaso. A přihodilo se že Wolframus umřel bez dědi-
ctw / pročej připadlo wšedko panstwý geho na bratra w Klášteře žustáwage
gýcýho / a ten žbožj připadlé hned ke cti a chwále Božj obrátil. Čehož po-
tom Král Jan y Syn geho Karel Čýsar Řjžmstý a Král Čestý potwzowali.

Paulus pak Bavarus Opat Břevniowski založil Město Brumow/ kterémuz veliké wygednal swobody/ a Jarmarky wedle pořádku giných Měst ustanovil/ geden na Swatého Ducha/ a na Swatého Michala druhý: A učiniv z Jámku Klášter/ poručil w něm wystawěti Kostel ke cti Boží/ a Swatému Wacławowi Mučedníkú Božímu ku památce.

W Městečku tolikéž dal postawiti Kostel Sarný z Kamene ku památce Blahoslavené Panny Maryge Rodičky Boží.

Výhwagů pak Opatové Břevniowski za znamení Erbowný Ostrew/ a na Helmu magů Rohy Srnové/ Konwent Kláštera toho vjíwá tří Růžů červených na Sstítu bílém.

Tyž Opat weysagmenowaný/ mage Privilegia swá od Jana a Cysare Karla circa annum 1331. stворená/ dostal y od Bonifacia osmého toho Paapeže na Probosťstwu weys dotčená Confirmaci, kteráž napsaná gest w tyto slowa.

Bonifacius Episcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filiis, Abbati & Conventui Monasterij Brevnoviensis propè Pragam, Ordinis Sancti Benedicti, salutem & Apostolicam benedictionem. Honestis & humilibus Supplicum votis libenter annuimus, illaq; favoribus prosequimur opportunis. Sanè petitio pro parte vestra nobis nuper exhibita continebat, quòd in Reygrad in Politecz & Brumov Praposturæ aliàs Prioratus nuncupatæ, dicti ordinis Pragensis & Olomucensis Diocesis fuerunt, pro tempore existenti pleno iure subiectæ, consueveruntq; regi & gubernari, ac de præsentis reguntur & gubernantur per Monachos Vestri Monasterij, quodq; Abbas dicti Vestri Monasterij qui est pro tempore Prapositus, & priores Prapositurarum & Prioratum Prædictorum ac Vicarios qui pro tempore in Praposituris seu Prioralibus supradictis deseruiunt: qui quidem Monachi duntaxat dicti Monasterij esse consueverunt pro solo nutu & libera voluntate instituat & destituat, ac instituere ac destituere consuevit à tempore, cuius contrarij memoria non existit. Quare pro parte Vestra nobis fuit humiliter supplicatum, ut præmissa, auctoritate Apostolica confirmare de benignitate dignaremur. Nos igitur huius modi Supplicationibus inclinati, præmissa, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & præsentis Scripti patrocinio communimus, &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sexto Idus Aprilis, Pontificatus nostri, Anno Secundo.

Dowoleno témuž Opátu á Sede Apostolica, Plebana při Koste le Brumowski zanechati takowého/ kterýžby se genui dobře líbil/ a nevítečného zložiti wedle zdání swého. Což se stalo y swůli Jana Biskupa Pražského/ y atž o tom Privilegia wysvědčují.

Po Smrti Opata Bavora, wolen na místo geho Theodorus, genž řídil Klášter ten čtyry Léta.

Przedborius gedenmecýtný Opat Břevniowski žiw byl let 24. pořádkem chwalitebným Konwent Břevniowski spravující.

Dionisius Opat Břevniowski dwamecýtný žiw byl let šest.

Wolen po něm Oldřich/ genž byl Opatem řádu dobrého milujícíým let 14. a Měsíců šest.

Gindrich Opat Břevniowski 24. toliko čtyry léta vládl Opatstwým Břevniowským.

Dyonisius, toho gména druhý/ měl spráwu Kláštera Břevniowského za 25. let.

Seyfrid

Seyfridus byl Opatem Břevniowským Deset let.

Nikulás Sedm let.

Želman Dwadeci tři léta.

Jan Trinácte let.

Gallus ginat Hawel 4. léta gsauce w pořádku Opa-

tem Tridecátým dobrého žiwota.

Gregorius wolený od bratří Konwentu Břevniowského/ zasedw mýsto Hawla umrlého toliko Deset Měsíců žiw byl.

Po něm wyzdwnžen na Opatstwý Petrus gsa Opatem w pořádku Tridecátým druhým/ w kterémž trwal let Deset.

Ioannes huius nominis Secundus wolen po Petrowi/ kterýž vládl Opatstwým Břevniowským Sedm let.

Gregorius Opat Břevniowski Tridecátý čtvrtý/ byl spráwcem Kláštera Břevniowského toliko čtyry léta.

Wolen po geho Smrti Paulus kterýž byl žiw let 14.

Klemens Opat Tridecátý šestý gsauc w Wrchnosti Opatské osm let/ pro negaté přáciný složen/ a Wrchnost genu odmiatá gest Léta Páně 1504. A gsa znovu wolen od bratří Kláštera Břevniowského žiw byl až do Léta Páně 1535.

Po dwakrát tehdy spravugie Klášter Břevniowski byl na něm Opatem Let 43.

Gregorius Opat 37. Rok toliko Wrchnosti té vjíwal. Wolen po něm Laurentius genž žiw byl let osm.

Iacobus Opat Břevniowski 39. měl pod swan mocý Klášter často gmenowaný Trimecýtna let a Měsíců Deset.

Mathias Thachowinus Opat Břevniowski 40. osmácte let byl Opatem w Kláštere Břevniowském.

Jan Chotowski Polák žiw byl pořádně Dwamecýtna let.

Martinus Oprawdowic/ Slezák rozený/ žiw byl na ten čas když gsem Anihy tyto spisowal Wnich prawý/ mage Pompy a peychy Swěta toho w nenáwisti/ a zachowáwage Grosf k potřebě Klášterní spílnosti.

Tomu Rudolff z Boží milosti druhý wolený Cýsar Rýmský dal znamení Erbowný/ o kterémž při Stawu Rytýřském zmínka se věcín.

Král pak Wladislaw před mnoha lety/ dal Klášteru tomu list/ kterýmž Králům Českým y Opátům/ Zboží Kláštera Břevniowského zapisowati a odcyzowati zbraniuge. Dotčeného Listu tato gest Kopie:

My Wladislaw z Boží milosti Vherský/ Český/ Dalmatský/ Charwatský Král/ Margkrabě Morawské/ &c. Oznamugem wšem Listem tímto/ (poněwadž s pomocí nassy Klášter Brumowski a Polický/ Zákona Swatého Benedykta zase se wssým přýslussenstwým k Klášteru Břevniowskému připogen gest) že prosseni gšine od Opata Břevniowského/ nasleho nábožného milého/ abychom Klášter Brumowski a Polický se wssým Zbožím geho opatřiti ráčili/ tak aby potomně od budaucých Králů Českých ani od Opátů Kláštera toho neb bratří nyněgšých y budaucých/ ani od toho gineho zapisowáno/ zastaweno/ neb yatkoli zawazowáno a k ginemu Klášteru odtchowáno nebylo.

K žádosti geho slusně a spráwedliwé natlomměný gsauc/ s dobrým amyslem a radou wěrných nasšých/ mocý Králowstwu w Czechách k tomu gšine swolili a přistoupili/ a tímto listem swolugeme/ chtíce tomu

S f iij

Konečně

te nečíně/a to listem tímto mocý nassý Královstau ustanowugje/vpewniugje a vzwuzugje/ pro čest a chwalu Boha wsemohancýho/a Swatých geho/Benedykt a Žákona toho ustanowitele/a Wogtěcha Klášteru těch fundatora/aby ti Klášterové gmenowaný s ewšijm Zbožím a přislussenstwjím swým/ ani společně ani rozdušně/žádnému Cílowěku/pod žádným wymysleným obyčejem od nás ani od budaucých nassých Králůw Czeských/ani od Opatůw a Konwentůw Žákona toho zastawowání zapisowání/ ani k giněmu Žákonu odcyzowání nebyli/ ani býti mohli/ nyní ani na budaucý wěčné čas. Pat libychnie bud my aneb budaucý nassý Králowé Czeský/ aneb Opatové a Konwentové/ aneb někdo giný/ťdy co odtud zapšali/zastawili/ odprodali/ aneb ginam obrátili z nepaměti/ omylu/ aneb newědomě/ to nemá mýti/ aniž bude/ žádné mocý ani které pewnosti/ nyní ani na budaucý wěčné čas/ než má to wšedko staženo/ zrušeno/a w nic obráceno býti/ tak aby se w těch Klášterech čest a chwála Boha wsemohancýmu/ též Marygi Blahoslawené Panně a Swatým wšem/ dala/ pro kteréž přičiny založený a nadáný gsau: a to bez budaucých Králůw Czeských y giných wšech lidí wšeligatě překážky.

Tomu na Swědomý/ Pečet nassý Královstau k listu tomuto přiwěsiti gsme kázali. Dán na Budýnu we Cíwtet před Swatým Urbanem/ Léta Božjho 1500. Královstwj nassých/ Dherstého 10. Czeského 29. ad Relationem Magnifici Domini Ioannis de Sclenberk, supremi Cancellarij Regni Bohemix.

Gmenowaný Opat Kláštera Břewniowského/ Martinus Oprawdowic/ Muž gisté ctný a hoden pamatowáný dlawého proto samě/ že wšedky ozdoby Klášterůw swých wyprawugje k wěčné paměti a wědomosti lidí/ k ge poddal/mage nato pozor/ že Kostel Páně zgerwě a neskrytě k službě geho S. založen gest/ protož y začátek geho y nadání skrytě že býti nemá.

Klášter Žákona neb Řeholý bylo Klášteruow Dwadeci Pět/z nichžto některý y po dnes se w Královstwi Czeském spatřugj/a některý tak zhyuli že ani zakladatelé neb Fundatores gich wyhledati se nemohau. W těch tehdy nyní psati se bude tak yaki onich wyhledati se mohlo.

Klášter Panenský na Hradě Pražském bohatě nadal Boleslaw Nábožný okolo Léta Páně 967. Kterýž spravowala Marya Sestra Boleslawu Nábožného/ťdyž s sebau z Řijma několik Panen do něho přiwězla/ yaki při počátku poslaupnosti Biskupské oznámeno.

Klášter Swatého Prokopa nad Řekau Sázarau dostawěl a bohatě nadal Břetislaw Kníže: přičinu toho háget w Listu III. takto wyprawuge.

Břetislaw Kníže dne gednoho powolal k sobě Biskupa Sšebyře/a oznamowal gemu swau welikau a hroznuu přjchodu/ která se gemu té předstě nocí přjchodila/ tak že gest k němu přišel Anděl Božj/ gemu wůli Božkau oznamuge y přikazuge/ aby hned bezmestkany rozkázal Kostel Panny Mary

ryge a Swatého Jana Křitele na Sázarě swým nákladem dostawěti. Biskup wšlissew to od Knížete řekl: deg chwalu Pánu Bohu zato/a v-
dla tak/ kterýž oboge napomínání rozwažiwše tak učinil.

Giz tu byl začal/okolo Léta 1034. na tom místě Kostel stawěti Prokop a Chotauně gsa Knězem Swětšým/wyhnaw z toho místa Tisýc Duchůw zlych křetj tu přebýwali/a shromáždilw něco lidí dobrých/ a k službě milému Pánu Bohu náchylněstjch/ wšedky oděwem Swatého Benedykt přioděl/ a spolu s nimi okolo toho Kláštera ku památce čisté Panny Rodičky Božj a Swatého Jana Křitele pracowal/a život wedl wel mi trpký s welikým náboženstwjím/ tak že ho za Swatého býti uznawali/ a po smrti dokonale mezy Swatými počten gest.

Klášter na Skále Swatého Jana/ genž byl neyprwnegstj w Cze hách: založen od Bořiwoge neyprwněg/ křeho Knížete Kř. stianského/ a neyprwě Knězi Swětšými osázen/ to gest okolo Léta Páně 909.

Potom po některém čase wwezený do něho byli Benedyktyni nebolizto bratřj řádu Swatého Benedykt.

Přjčinau založený toho Kláštera/ byl Swatý Jwan nalezený w místě tom od Bořiwoge/ kterýž pospřichage za Laný proskelenau/ k té Gestyni přišel/ yaki oznámeno při začátku Wjry Swaté.

Tu při Swátku Swatého Jana/ slyná býwa Pant každého Roku/ neb množstwj lidí/ k hrobu S. Jwana k wykonání swě náboženstwj se scházj.

Klášter Kterýž Paul Porta Apostolorum od obecného lidu nazwán Postoloprty/yakby dawno založen byl to tak důwodně se wyhledati nemůže.

Pšse syce háget w Listu 26. že Krotbog Syn Hostislawůw poručil wystawěti hrad v Řeky Ohry/ kterýž nazwal Postoloprty: neb ptage se Cj. oměka gednoho pracugjčýho/ coby činil: wzal od něho odpowěd/ žeby Postoloprtoval/to gest/Bořj oprawowal/ y dal proto hrad dotčený rymiz gmenem gmenowati.

Alle am tudý fundator Kláštera toho naleztí se nemůže/ aniž prawiti lussj/žeby Erzo potom z toho hradu Postoloprty/neb někde při něm/ Klášter Postoloprtský wystawen byl/ poněwadž hrad dotčený stawen gest za Ceklana Kněze Pohanské/ kteréhožto času o wyře Křestianské gestě w Czechách sljšano nebylo/ až teprwa řdyž na Knížetstau Stolicy Bořiwog dosedl.

Aniž také nazwán gest Klášter Postoloprtský od hradu Postoloprty: neb w Latinském Jazyce Porta Apostolorum, což lid. sprostněstj wysslowiti nemoha/ťkal gemu Postoloprtský/ mage snad negat au wědomost od předkůw o hradu Postoloprty.

Léta Páně 1256. přjchodilo se že gedem Mnich z Kláštera toho přišel do Prahy/ kteréhož potkaw na Ryněu Městěnkj gedem Pražský/ razal se yabynurjkal: Odpowědel on řečj pokorněka/ gmeno me gest Jan a Městěnin pochytjw ho za Rápi/ wedl geý k saudu Rychtářskému žalugge naň/žeby z Trubly geho wzal dvě Str Zlatých/ řdyž gest v něho před dvěma Lety za Towaryše dělal.

Odpíral tomu Mnich jako newinný/ mluvíce že nikdá w domě geho nebyl.

A Kreyčů Měšťanůn nato řekl: Tohoť já dokážu gístým svědectwím že gfy w Domě mém za Towaryše byl. A poslaw pro ženu y Syna já dal gich aby mu se w té věci za Swědky postavili/ kterážto wzhledse na Mnicha/ potvřizowali řeč Kreyčůho pravýce že ten konečně gest/ kterýž nás oblaupil.

Sand Rychtářský jak wyslissel Swědky/ wzněl to na Sand Měšťky/ kdež žalobník Kreyčů řečený Stolicę weymiluwu Mnicha opatowal/ kta: Teprwa se Mnichem učinil/ snad z přejčiny té/ aby se naň nemohlo práwem Swětským sáhnauti.

Kadda dawšse mysto žalobě Sauseda swěho/ otázala se Mnicha/ kam těch dvě Stě Zlatých poděl/ kterýž ač se wymilauwage/ k tomu učinu se neznal/ wšak nebylo gemu wěeno/ ale dán do wězení/ kdež za tři dni nic mu gísti dáno býti nemělo/ chýje/ Konšelé geho hladem přinutiti k wyznání skutku toho.

Opat Bohuslaw Kláštera Postoloprstského/ gsa tehdaž na Hradě Pražském učinil žalobu Králi na Pražany.

A wyslal Král hned Komorníka/ přikazuge Pražanům/ aby Mnicha wězení sprostili/ kteráž odpověděli/ že to učiní rádi/ toliko aby dvě Stě Zlatých nawrátil.

Po druhé poslal Král o přitázaním přislyšným/ aby Mnicha před ním postavili/ což Pražané bezmestkáně učinili.

Stal tehdy Mnich ten před Králem a Legátem/ a tážan gsa/ gestli tím winen či newinně obžalowaný w wězení seděl/ takto odpověděl.

Důstogný Otče a Králi slawný/ jak gsem žiw Rzeměsla Kreyčowského nedělal/ aniž gsem se gemu kdy učil/ ale po Školách mage náklonnost k umění literárnímu od mladosti gsem wandrowal/ jako w Zlatci tu kde gsem zplozen/ učení swěho gsem hledal/ odtud dán gsem do Kláštera Postoloprstského/ ale gž osm let minulo jak gsem z toho Kláštera newycházel/ což dobře Otce mému wědomé gest/ y wšsem bratřím Kláštera toho: Kreyčůho pak žalobníka nikdá gsem okem mým newiděl/ aniž gsem kdy do Domu geho wšročil/ neb gsem w tom Místě Pražském prwe nikdá nebyl.

Opat tolikéž potvřizowal slowa geho slege před Králem/ a to wšsedo svědectwím wšeho Konwentu (potudžby potřeba wkazowala) dokonale ogiřiti chtěl.

A komupowolan y Kreyčů/ a tážan gsa/ pročby Mnicha wězeti poručil/ takto před Králem mluwil. Milostiwý Králi/ wšak já toho Mnicha nikdá gsem newiděl: ten kterýž mně tu škodu učinil/ giste gine postawý byl.

Roznřiti se w hněwu Král/ rozkázal gey wsaditi/ gsa toho aumyslu/ aby mu dal oči wylaupiti/ ale přimilauwali se zaň Biskup a Opat snažně/ pravýce že to se stalo podwodem Diabelským/ toliko aby dobrého Mnicha hanbau obrůžil.

Propustěn gest tehdy Kreyčů z wězení/ a druhého Roku nalezen prawý zloděj geho/ a na Pražské Sfybenicy oběšen. Což se dalo za panowání Krále Přemysla.

Léta 1420. Wypálen gest Klášter Postoloprstský od Ziatečých/ Laun-

řých

řých/ a Slaných/ kteráž magýce za Heytmany/ Putu/ Zawisse Bradatého/ Obrowce/ a Kneze Petra Spičku/ ochránce učení Táborského/ newprwě k němu slyně sšurmowali: ale widance že tím způsobem nic newstýž/ střileli do něho Sšypy ohnivými/ tak dlouho až zapálili.

Tu shofelo množstwu Ornatůw/ Rnůh/ Kalichůw/ a cožkoli w něm bylo/ wšsedo tím ohněm zkaženo gest

Klášter Wylemowský tolikéž Zákona Swatého Benedykta/ založen gest Léta Páně 1119. s wůlů Wladislawů Rnžete/ na žádost a pečowaní dwau Panůw znamenitých/ Wylgma a Heimana Hrabat z Sulepachu/ kteráž Klášter ten Bohatě nadali/ a posmrtni w něm pohřbení gsa.

Ucházý se mezy listy Kláštera Břewniowského/ že k tomu Klášteru a Weshnicem geho/ Jaroslaw Opat se wšším Konwentem dáwal weliké swobody/ circa annum Domini 1279. Vžiwali w tom Kláštere za Znamení Erbowní Lwa.

Léta 1201. Pan Sefema z Kostomlat darowal dotčenému Klášteru Wes řečenau Opočence prawem dedičným: při kterémžto darowaní/ k tomu Páni Byli. Dominus Henricus cum filio suo Vitkone, de nova domo, Ratmir de Skuirina, Hroznata de Podiebrad Gvilhelmus de Kocztomar Ioannes filius Zbislai de Bratericz, Albertus de Slivin, Mstidrus de Zlusstie Sobichard de Roskalowicz, Val. de Veleclud, Przedislaus Paulus de Gizd biev, Ioannes cum omnibus fratribus, Vřehab de Zestiedlovinie, Burhardus de Vicieze, &c.

Po učinění bitwy s Ottogarem/ Rudolphus dwakráte k Klášteru Wylemowskému wogstem se přiblížil/ a dwakráte sšurmem se o něj pokusyl.

Bránili se Mníšy udatně/ kterýchž bylo Sto osmdesáte/ tak že gim Těmcy nigatž wšřoditi nemohli/ a odtud odtáhnauti museli/ nicméně po tom Klášter ten zhynul když spustl.

Padlo Těmcůw při tom sšurmowaní do půl druhého Sta/ kteráž Mníšy Ramením ubili až do Smrti.

Klášter w Lepliti též Bieholy/ založen Léta Páně 1146. Pannám k obydlí od Knežny Bedruty/ kteráž k tomu od Manžela swěho Wladislawu měla dostatečně powolení/ jakž psáno při žiwotu Biskupa Ottona.

Tedlanho stal Klášter ten/ neb wylaupen byl od Těmedých Wogátůw a do gruntu spálen/ Léta 1278. Očemž Hagek w listu 254.

Klášter w Kladrubech též Bieholy wystawel a nadal Bohatě Král Wladislaw/ ku památce newswětěgšů Ro- dičky Boží Panny Maryge/ a když umřel Léta 1125. w něm pochowan gest/ zůstawiw tři Syny Dědice Království Čestého.

Weliké se nestěstí Klášteru tomu dalo strz oheň/ wypálen od Žižky Léta 1421. očemž Hagek w listu 386. Opatowé Kladrubští vžiwagų za Erblilium Bileho w Modřem Poli. Konwent má Lwa Bileho bez koruny

Anno Domini 1504. Ioannes Abbas Kláštera Kladrubského/ dal w tom Kláštere posvětití Oltář k chwále Pánu Bohu/ a ku památce Narození PANNY Marye Blahoslawené MATKY

Spasýtele

Stasyle nasheho/tolkež ku pamatce Swateho Benedykta Opat a Zpo-
wednička a Swateho Wogliffanga Biskupa a Zpowednička. Což se dá-
lo/per Reverendissimum Dominum Petrum Episcopum Iaropolsensem,
nec non decretarij licentiatum, & hoc sub cura & expensis Reverendi
Patris Domini Ioannis Abbatis loci eiusdem, per quem etiam locus pra-
sens desertissimus magna cum diligentia & industria relevatus est:

Léta Páně 1521. spravowal Klášter gmenowaný yakyšy Abbas Maur^o

Léta pak 1589. umřel Andreas Stan/těhož Kláštera Opat.

Nynj to gest Léta 1599. vládně Klášterem tímto/
Reverendus in Christo Pater Vitus Styffel, kterýž ac gest
vir doctriay parva wssak řádu at ozdobe Klášternj
welmi spůsobný/ tak že toho času druhý gemu rovný w té
mýře s těžkostí w Czechách se spatřiti mýže. Než že Klá-
šter dotčený spilností welikau ad pietatem wssudy non ad
luxum ozdobil/ musy býti pochwalen w tom y od nepřetele/ ačkoli gest z
čeho mložiti / poněwadž Bohatě Klášter nadán gest od gmenowaného
Krále.

Za něho Klášter ten wsseděn shorěl/ kterýž on znornu wystawěl a okra-
štil / tdež nynj slyna býwa Pant na každý Swatek Blahoslawené Panny
Maryge.

Tyž Opat dal wystawěti Klášter Swatě Markěty/ w kterémž se zača-
la Nsse Léta Páně 1595. a to w den Swatě Markěty.

**Klášter Swateho Jana na Ostrowie byl ně-
kdy tehož naboženstwj/ kterehož nynj žádné nepozůstawa zna-
menj.**

Než Léta Páně 1278. Těmcy Cýsař Rudolfsa gey oblchli/ a dobýwa-
gýce ho sylan welikau ze wssech stran/ čtrvrtého dne w něm hospodařili.

**Klášter Swateho Jana na Lěsljné též Re-
gule y naboženstwj/založen byi Léta Páně 1084. yatz o nem
při spisowánj řiwota Biskupa Gebharda dotčeno gest.**

**Klášter Panny Maryge w Sejemicých w
Kragi Chrudimském/fundatora kterehoby měl / žádný newy-
prawuge.**

Alle Léta Páně 1421. Žižka s swými Wogaty přitáhl k němu/ a wessel
do něho nemage žádného odporu. Rozkázal wssedky Panny z něho wy-
westi/a w Potoce pod Klášterem ztopiti.

Sejemiané pak Pražstj widauce gich swázaných wespolek třinácte sli-
towali se nad nimi / a kázali ge propustiti / kterěž se obrátili s plačem do
hradce Králově/zatim wogstowybrawisse Klášter/gey Ohněm zkazylo.

**Klášter řetený Opatowice w Hradistci založil
Král Wratislaw Léta Páně 1089. Wčemž Hagek přisse w 142
to slowa/ fol: 142. Král Wratislaw wvazugic/že gest někdy swywoľně Bis-**

rupu

rupu Jaromírowi bratru a Otcy duchownjmu podán býti nechťel / a
šnad y zaumyslně geho hněwal/chtěge to před pánem Bohem naprawiti/za
geho y za swau Duffy rozkázal weliký a welmi slawný Klášter mezy Hrad-
cem a Chrudiní pestawiti/nedaleko od Kunětické Hory/ kterýž Bohatě nadal
a dal mu gmeno Opatowice.

Do toho Kláštera Cýsař Karel Léta 1359. přigel s malým počtem
Dwořanů swých/nedage se znáti aby Cýsařem byl. Chowal ho Opat s
poctivostí/a po obědu wegda do Kostela s Opatem a s ginými dwěma bra-
try/zgewil se gim/že Cýsařem gest/a z té přičiny přigel/aby mohl toliko po-
klady Klášterstě spatřiti/slibugic žádným spůsobem na ně nesahnutí.

Poradiv se se Mnissy chwýli/takto gemu odpowědali: Mlilstwý Cý-
saři/wyber sobě což ráčjš nebo mýsto w kterém poklad gest powýme / ac
pokladu nevtážeme / nebo poklad vtážeme a mýsto w kterém gest neozná-
míme/a gestliže gey widěti ráčjš musys se podle rozkazu nasheho zachos-
wati.

Ržadal Cýsař poklad widěti/a o mýstu newěděl. Wwedli tehdy Mnij-
šy Cýsaře do gednoho Sklepu temného/tdež rozswětiwisse dwě weliké swj-
ce Wokrowé/zakryli Ručlau Cýsaře/a wyzdwihiisse několik Cyhel/ lezli po
Riebřjce do hlubokého Lochu/ a Cýsař s nimi w Ručle zawázané/ aby mje-
stanemohl shlidnauti. Přissi tehdy na dno Lochu/ a obrátili Cýsařem
třikrát sem y tam aby pamet stratil. Opět wedli gey tak daleko / yakoby
mohlo býti na dwoge hony / a sinawisse z něho Ručla/wkázali mu Loch we-
liký Strjbra liteho / a postaupiwisse málo dalegi / wkázali Loch druhý w
sljné wghraný / a w něm Zlata truhůw welmi welikých yako bez mýry a
wahy. Gestliže gey wedli do třetjho Lochu/w kterémž byli rozličnj Zla-
tj Rjžowé a Pacysfikálowé s Rameny drahými/ a giných mnoho Křino-
tůw rozličných. Tu dý Opat Cýsaři Pane nasz rito pokladowé twogi
glaui/a tobě y twým budaucým se chowagj. Pretož wezmi sebe tuto což
ráčjš. Odporowal tomu Cýsař/aby co wzyti měl což k chwale Božj nas-
dano gest/wssak žádan gsa od nich wzal gedem Prsten z Ručy Opatu w dč-
ně/w kterémž byl welmi swětlý a subrylný Dyamant: a hned wstřili zase
na Ručlu/a zatočiwisse nim yako prwe nahoru wylezli.

Pomodil se w Kostele Cýsař Karel / a poděkowaw Mnichům za takos-
wau powolnost ochotnau/odgel. Když pak giš na smrtedlné Postely le-
žel/zgewil to některým swým wěrným/že takowý poklad gistorně při Klá-
šterě Opatowském se nacházý/ale w kterémby mýstě byl toho že newj, aniž
se nato wyptáwati chťel. O tom mage negatý wyrozuměnj Jan
Misteký / Léta Páně 1415. přigel do toho Kláštera / a přigat byl od
Opatu Petra Lazura Muže dobrého/wetiwe: w hodině přigeit za nim třj
Služebnjcy/po malé chwýli/přigelo gich Deset/ a potom Dwadcet/ti hned
wprkem do Kláštera se walice/wssedky na pořad mordowali/a Opatu zmu-
čeného umrtwili/ wssak nicméně pokladůw těch nigatž se nemohli doptati.
Wčemž obšyrněgý při spisowánj Města Prahy.

**Klášter w Lauskové Rycholy tolikě Swa-
tého Benedykta wystawěti byli dali/pobožnj Předtowe a Bo-
habognj/Panů Sswihowských.**

A Léta od Narozený Božího 1348. Klášter
Svatého Jeronýma w Slowanech wyzdvihl a nadal Cý-
sar Karel čtvrtý toho gména / do kteréhož wwedl Kněžů wšedě Slowáků /
obdržew to při Biskupu Římském / aby tu toliko Slowanském Jazykem
služby Boží se wykonávali / yakož y wšem Slowákům dowoleno bylo aby
swým přirozeným Jazykem chwalu Pánu Bohu náležející vzdávali.

Magik tehdy Cysar Karel swau rozkoso w tom Narodu Slowanskem/
delnjtjim porucil rychle Klaster staweti / a na to naložil osmnácte Tisyc/
sedm Set čtyřidceti sedm Zlatých sedm grossu a tři Halýře. Rakz háget
w listu 319. takto píše.

Cýsar Karel w Nowém Městě Pražském/Klášter veliký blízko od Kas-
ply Swatých Kofmý a Damiana we gniéno Swatého Jeronýma založiti
rozkázal a do něho wwedl Kněžij právě Slowáky/řádu Swatého Bene-
dykta / na památku toho / že gsau Czechové od Slowákům swoug začátek
wzali/až Jazyku Slowanského possli/a ten Jazyk je gest byl w Swětě wela-
mi znamenitý: zgednal to b Biskupa Řijmiského/ aby w tom Kláštere to-
liko Slowanským Jazykem spjwano a Misse Swatě slauženj bylo/ yakož
gest Slowákům w gegich Žemi wssudy dopuštěno/ aby wssedky služby Boží
w Kostelních swých/ne Řijmiským aneb Latinským Jazykem / ale swým či-
nili a působili.

připomíná také též Zágeť při spisování Kláštera Slowanského list
 daný Slowákům Soldátům svým od Alexandra velkého Krále Persie-
 ho / kterýž hned při počátku poslappnosti Knížetcy w Latinském Jazyku
 položen gest.

Předessle (wedle paměti Kláštera toho) na tom místě kdež nyní gest Konwentní Swětnice/ postawen byl někdy Owčinec / časů totižto toho/ když Znijata Czeská gestě na Wysschradě bydljwali. O tom na Trámě napsané je spatrugj tyto Wersse.

Grege Ovium quondam, hic cum alijs stabulabat, & hircus.

Aptius hæc nobis nunc hypocausta calent.

Prwé než Klášter ten wystawěl Cýsar Karel / stála nedaleko odtud Ka-
plická / kterauz wyzdmaňnauti poručil Swatý Wácslaw. Těb poslowé
wyslány od něho k Biskupu Říjmskému / aby y on Wácslawa za Říjže wy-
hlásyl / nawracugýce se z Říjma / oznamowali Říjžeti swému / s yak au-
vctiwoostí a náboženstwím w Městě tom sluzby Boží se konagi / a zwláště
Kostele Mučedníkůw Božích Kosmy a Damiana: na čez Říjže pozdrau-
hw očí swých k Těbi wzdechł srdečně / a Pána Boha prosyl / aby w Čestění
Říjžetstwí podobné se rozmnožilo náboženstwí mezy nowými Křesťany.

Protož rozmegſſlege v sebe / yak ti Swatý Mučedníky zgeroně se vſa-
zali Rnījeti w Křowý / s nim promlawage / a upamatowaw se k de yato
osobně s Swatými Mučedníky rozmlawal / tu / an na to Raddy geho pas-
trý / grunt Koſtela Swatých Rozmy a Damiana swau wlaſtný rukau zalo-
žil. Všemž památka napsaná geſt na 3di Koſtela toho w tato ſlowa.

Tento Chram Boží z wraucy a sředečné prawě lasty křestianské/ křerawí gest měl ku pánu Bohu a Swatým Mučedníkům geho Rozmowi a Da mianowi Swatý Wácslaw Kníže Cžské w pořádku dwanáctý/ swan wola stníj rukau založil/ a na swóu náklad wystawěti a poswětiiti dal: we čtyřid ceti dnech gt dokonán/ Léta, od Wroženj Božího 928. do něhož Bořyma no

hama w Zymé y w Létě s nezwěrnějššym Komorníkem svým Podswi-
nem / z Wysshegradu k službám Božím dnem y nocí chodýwal. Swatý
Wogtěch / Swatý Prokop / a jiný / w tomto místě s welikým náboženstwím
služby Boží wykonáwali. Žištěwal ten Kosteł mnoho časů w své celestí / až
byl za panování Wacslawa Krále Římského a Českeho / tdyž se roztržito st
w Swatě Wjře začala / od protiwníkůw Cyrkwě Swatě Katholické po-
střerněn : neb z něho potom Lisvčinen. Tak pak dávno zase obnoven byl
a k prwnějššj ozdobe přiweden / hned při spisování Opatůw Slowanských
se oznámý. S Provisi a nadání Wacslawa Swateho / byl přitom Ko-
stele Dům Sarný genž náležel k správě Prelatům Wysshegradským.

Z tomu Kostelu náleželi wssydni Podskalští/ dočudz w Městech Praž-
ských gednota Wůry Swatě trwala.

K tomu tehdy Křeslu Karel čtvrtý / Léta ut supra, přistavěti dal Klá-
 ster Svateho Jeronýma / do kterehož vvedw lihuhy Slowaky / gim-
 Rnkh Slowanských přichystal mnohstwj / aby tim Jazykem wsecky služby
 činili / a ustanowil gimOpata Porunowancho / gebožto gniéno literan. a Slo-
 wanskými takto gest na psané.

Գ ԵՄԻՆԻՄ Զ ՆԻՆԵՎ
 ԱՐԽԵՐԵՄ ԵՐԻՆԵՄԱՆ Զ
 ՄԱՆԻԿ ԶՅՈՅՐԻՄ

Arta słowa tak se na Czesko wyládagi: Kněz Pawel Opat ředný Tied.
wéd ginač Vrhn: a ten vniřel Lěsa Páně 1352.

[illegible]

Což se takto rozumí: Slovo tuý Karel čtvrtý Cýsar Římský/ Král
český/ten založil a nadal Klášter tento.

[illegible]

To gest/ sešel z tohoto Swěta po Létu Syna Božího 1378. čtení přispos-
 laupnosti Knížetské powědýno. W Kůru welikem Kláštera Slowan-
 ského o druhém Opatu takto se zmínka činí: druhý Opat korunovaný Bratr
 Iwan Charwát/ Opat Kláštera toho: proste za něho Hospodina/ a ten umřel
 leta 1390 Před Oltářem na Těbe wzetý Panny Marye okolo Raniene
 Gest tento text napsaný/ tu k dež nyní na welký Pátek býwa Gros Boží.

Czechové possli) vystaweneho nebořili.

Prislibila to učiniti Rota Wogenstá/ale aby bezmestřáný gint pod obo-
gý spůsobem poddáváno bylo/ což Opat učinil / a po přigimáný / přinucen
gsa k tomu/otewřel Zakřystygi/odtud; wzato Klnorůw weliké množstwy.

W Kuru pak za Mějsi/ před Oltářem Panny Maryge na Kamenu/ O-
pata Mathyasse památka se nacházy téměř slovy napsaná. Anno 1525.
Obijt Venerabilis Pater Mathias Slanensis, huius Monasterij Abbas, fe-
ria quarta, die Sancti Vicentij. Orate pro eo.

Nad nim tolikéž spatungý se tyto Werse starodáwné Počis.

Rupes en ista tibi quadrata per se figura,

Allatio Mathiæ crura benigna tegit,

Is olim miles sæcli sed deniq; Christi

Et Monachus factus, & Pater ædis huius.

Ten Opat w Konšystori dolegssý/ kdež tehdaž Biskup Český Wlach gme-
nem Philipus de Villa nova sidonien: sedl / obdržel Ecclesiam Filialem
Sancti Nicolai sub Rupibus, tak že Plawey osadnými swými / k správě
duchowný Klásteru to° náležejí/ čenůz y oni mýsto dali/ a pamět to° w listu,
Prelatůw Wyšehradských specetěném pozůstawa / kteráž zny w tato slowa

Dissensione facta inter Parochiales Sancti Nicolai in Podskal, quidā
enim ex his Ecclesiæ Sancti Venceslai in Zderaz attinere volebant; Ve-
nerabilis vero Pater & Dominus Mathias de Slana, Abbas Slavorum ad
eam Parochiam ius Patronatus se habere dixit, quod præsentibus osten-
dit & confirmavit. Dissidentes autem audita Sententia literarum, eam
susceperunt, & Monasterio Slavorum ut attineant, consenserunt, Actum
coram Reverendissimo Patre & Domino Domino Sydonensi atq; Bohe-
morum Episcopo, &c. Magistro Paulo de Zacz, in spiritualibus Admini-
stratore, Magistro Iacobo de Paczov, tunc Vniuersitatis Rectore, præsen-
tibus cæteris Magistris & Sacerdotibus. Ex Consistorio feria Secunda
die Simonis & Iudæ Apostolorum. Anno Domini 1504.

Anno eodem odgmenowaného Biskupa de Villa nova gmenowaný
Opat byl korunowan.

Žájet také w listu 457. připomíná gednoho správce tohoto Klásteru
okolo Léta 1497. takto mluwíce. Saráwé Kostelůw Pražských/ po-
wolawše s sebau Mistrůw Dčený Pražského předstoupili před Krále / a žá-
dali geho aby gím dāti ráčil za zlawu někohe kdoby ge spravowal/ a při
tom hned žádali za Mistrá Jakuba Strábrského/ genž měl přigimti Holub/
aby byl gegich Adminystrátorem.

Král gím toho potwrdil a Pražané Staromestij pro vperwěnný dobrý
ho řádu/ přidalik němu k radě některé z Mistrůw též y Saráwůw Pražských.

Po malém pak času nalezlo se že ten Adminystrátor byl weliký bludný/
a bylby rád wšedky Kněží y Wjru Swatou křesťanskou/ tak pod obogý spů-
sobau jako pod gednau zahladil: potom w Launeh náhlau smrti umřel.

Ten potazyl mnoho pěkných Klásterůch Swátosti y obrazůw / a Kos-
tel Swatých Kojmy a Damiana od tak S° Knížete založený a zweleběný
poštworný/ a Oltáře zrostotagie wymetal/ in summa mnoho zlého w Klá-
stere tom spáchal/ dokawádž se byla o tom Wrochnost nedowiděla/ z kterého
potom poručemj wstoupil z mýsta dotčeného. Za Cýsaře Jerdynanda Kně-
žan Hradecký řečený Tožníka/ učiněn gest Opatem Klásteru toho/ kterýž
řad pod obogý spůsobau zachowáwal/ a horliwě na Zbory Píthartské doti-
rage/ lidu obecnému k wwarowánj té roty wýstrahu dáwal/ a zwlastě když
čas gednoho r S. Trogice pod Slowany Kázany k lidu činil.

Tu

Tu pohnut byl řeči geho něyaky Píthart gmenem Martin Pardus/
kterýž dočelaw konce Kázany/ promluwil k Opatu před množstwjm lidu/
takto: Kněže Jene/ mnohos o těch Píthartich mluwil/ medle powěz mi/
wšlli co gest to Píthart: Odpowěděl Opat, řka: Píthart nic gineho ne-
ný než Duchowný Panthart: neb jako Panthart w časném a pomágegý-
cým Žbožj nemůže děditi/ tak Píthart sewssemi newěrnými (yatz nám Ža-
kon Božj wyměřuge) nemůže dědicem Královstwj onoho Nebeského
slauti.

Od té chvíle nebyl bezpečen žiwotem swým/ neb mnozí z Zboru Pí-
hartského wšlowali o geho zdrawj/ a mnohá gemu protiwenstwj činili.

Času pak gednoho/ nagawše několi Pacholtůw synůch/ wyprawili ge
do Klásteru/ aby wegdauce k němu/ gey bez mestřánj zamordowali.

Seděl on tehdaž s Kaplanem swým pokogně/ a Čeládku newěda o mor-
dyškém aumyslu gich/ wpustila Lotry ty do Klásteru/ kterýž tazánj gsau-
ce čehoby potřebowali/ mlčenjím otážku odbyli: nic méně Opat posadil
se s nimi za Stůl / poručil gím gýdlo y nápoj nosyti/ rozmlauwal s nimi
Otcowský/ a naposledy gednomu každému Dary dal.

A hle swjtzýla dobrotiwost Čilowěka toho nad wražedlnýčým předse-
wzetjím gich/ tak že dobrowolně gemu přjčinu přjchodu swého oznámili/
tém kterýž ge wyslali zlořecili/ a s Opatem se rozessli w dobré přjzni.

Wida pak on že w nemalém gest nebezpečestwj postawen/ pustil Opat-
stwj giněmu/ a sám s powolenjím Královským do Chrudimě na Děkanstwj
vgel / ale předce newštetil se osydel Píthartských/ nebo z náwodu těch ge-
deni w Wině wypitým od Žwonýka otrawen byl: Ten pak Žwonýk tolikéž
za swjg zly skutek sprawedliwým rozsudkem Božjím zlaw odplatu wzal.

Naměstek Opata toho byl něyaky Kněz/ Mistr Martin Klatovský/
kterýž pobýw w Slowanech půl druhého Léta/ odewzdal Opatstwj.

Wstoupil tehdy na mýsto geho Mistr Gindrich Dwor-
ský z Helfenbergu/ kterýž také byl sub utraq; discipulus
Philippi Melanthonis & Martini Lutheri: dostal Erbu od
Cýsaře/ a zůstawage při tom Klástere na 30. let/ žiwot swjg
dokonal/ mage wěku swého let 80. Léta 1582.

Za žiwobyti geho/ padla téměř gedna strana Krowu
Kostela Slowanského/ wšak s pomocy Cýsaře/ kterauž měl k Klásteru
tomu/ z Komory/ Kostel w Krowjch opatřil/ Winice pusté napravil y s
Sadem Konwentním/ zachowal Dwir Klásterský we Wšy Čzakowicých
s platy dáwnými w celosti/ a Domečky wšedky prodané oswobodil/ k tomu
y Dům Klásterský w Podskali řečený Sladowna/ kterýž byli zlj Hospodá-
řj k Sposu Mestřskému obráćiti/ zase k Klásteru připogil.

Mel Biblioteku ne sprostnau/ kterauž byl rewidowal/ gsa na ten čas Presy-
dentem Pan Ladislaw z Lobkovic/ a Kněže Pawla Paminonda odtud do
Konšystore podal k Swatému Háštalu za Saráre.

W tom držel Opatstwj Slowanské Mathausa Philonomus Benessow-
ský/ kterýž byl stratil pro nepřjkladné chowánj.

Léta potom Páně 1592. Pawel Paminondas Horstý/ gsa Sarárem w
Swatého Wácslawa/ kterýž byl prwé Konwentual / z poručemj Cýsaře
Rudolffa / w Sobotu den pamatný Swatého Prokopa quarta Iulij, na to
Opatstwj wwedl/ gsa tak jako ginj sub utraq; odložil parvulorum com-
munionem & inconfessorum, ac zpjwánj takowá yatz Čyřkw
Swata wewssem nezachowáwa / wykonáwal / stownáwage se se

G g iij

wšsemi

rošsemi Knežými/ kterých sub utraq; posluhowali.)()()()(
 Léta Páně 1593. Dominica post festum Trinitatis z Božího dopustě-
 ný hned po Těšpore/ vderil zrom na Pilgr Kostela Swatého Sstěpána
 w Nowém Městě Pražském/ a vrazil ho kus/ a odtud vderil na Pilgr Ko-
 stela Slowanského a Krom zapálil: Zběhlo se tam lidu množství do Ko-
 stela/ a na Opata se s braněmi potkávali/ pravíce žeby se to stalo pro geho
 Modlářství a lotrowský/ ale yakž Oheň byl vdussen/ vtissyli se w hněwu
 swém.

Těhož Léta napsaná gest na Slaupu Kostelním pamět reconciliationis
 Ecclesie Slovanensis w tato slova:

Hec Ecclesia Slovanensis Monasterij, unā cum Cemiterio vitiata quon-
 dam Hereticorum pravitate, & alijs multis sceleribus, omnibus fere Ca-
 tholicis notissimis: Ideoq; cū gratiofo indulto, plenaq; sibi licentia data
 à Reverendissimo & Illustrissimo Principe Domino Domino Casare
 Speciano, Episcopo Cremonensi, ad Sac: Cæs: Maiestatem Rudolphum
 Secundum, Nuncio Apostolico, per, admodum Reverendum Patrem
 Paulum Paminondam Montanum, eiusdem Monasterij legitimum Ab-
 batem, cum Aqua Gregoriana, prius ab eodem Reverendissimo conse-
 crata, publicè ac solenniter est reconciliata: idq; Dominica Reminisce-
 re, die 14. Martij.

Dotčený Opat Pawel Paminondas/ w welikém Kostele Oltař w Zaky-
 stygi dal postawiti. Naprawil Kostel Swatých Kosiny a Dantiany/ a
 wyhodil z něho Pres, zprawil w něm Oltař/ Skla/ Kruchtu/ a dlážděný Cy-
 helně nákladem svým/ yakož a posawil naprawuge wsselijaké nedostat-
 ky Klášterské sewssij pilnosti.

A Ginych Klášterůw Řádu Swatého Bene-
 dykta fundatores tak pořádně se wyhledati nemohau/ aniž yaké
 gsau o nich paměti/ toliko to se wí/ že někdy w Kralowství Českém založe-
 né byli/ yakožto Klášter Swatého Jana na Augezdě/ Klášter Swatého
 Jana na Welizu/ Klášter Swatého Michala Archanděla w Městcy/ Klá-
 šter w Zlatci/ Klášter w Bičkowicích/ Klášter Panny Marie w Zrade-
 čtu/ Klášter Swatého Wawřince na Augezdě/ Klášter w Přestvicích/ a
 gestli že kteří se nacházegj muno ty.

**O Klášterech Řeholý Cyster-
 cenských w těch Kralowství wystawených/ a nada-
 ných od Knížat a Kralůw Českých/**

a neyprwé:

O Klášteru Oseckém.

A Kral Ottagar Klášter ten z Hor Strážbrných
 Grobských nákladně wystawěti dal/ kterýž po dwakráte wypá-
 len/ neyprwé od Těmcůw Léta Páně 1278. a po druhé od Wogsta Praž-
 nůw Léta 1421. Kteréhožto času/ Minisy toho Kláštera zabnání byli ne-
 milosrdně. Po wygiti pak let množství/ obrácen gest k wžitku Arcybisku-
 pům Pražským/ yakž weysa oznámeno.

Klášter

A Klášter Zbraslawský založen okolo Léta 1294.
 od Wácslawa Krále tímto způsobem wedlé Hagka.

Jak přigel z Missie Kral Wácslaw/ chřege wykonati slib učiněný Pánu
 Bohu a Blahoslavené Panně Marygi Matce geho/ oddal se na Modlitby/
 žádage Pána Boha krausseným srdcem/ aby mu ráčil mýstq k wystawení
 Kostela zgewiti.

Po wykonání těch Modliteb/ den Swatého Florjana/ pogaw k sobě Ge-
 tricha Opata Sedleckého/ a Kunrata Přemora s ginyými bratry těchž Klá-
 štera/ plawil se s nimi na Lodi od Prahy wzhůru po Rjece, Wltawě až do
 Kláštera Ostromského/ kterýž mnil Kral řádu Cysterceyenskému oddati/
 a Benedyktynům mýsto toho giny ginde wystawěti.

Plawíce se pak dále/ wystaupili na Břeh/ tu kdež byl před mnohými le-
 ty něaký Rytíř řečený Zbraslaw/ Dwůr sobě wystawěti dal/ kterýž potom
 Křástem pořádným darowal Kanowníkům Kostela Pražského/ a od nich
 dostal gey sfreymarkem za Dwůr Lowecký a Wes Butowicy Kral Ottagar
 kterýž w něm lépe wystaweném když na Low gezdil odpočinný mýwal.

Toho Dworu a mýsta spatřiwše způsob/ opět wessli do Lodi/ a plawili se
 po Rjece řečené Miza až do Radorina/ kdež také mýsto znamenawše/ nawrá-
 tili se do Prahy.

Nazegrtj dal Kral těm bratřím a Opatům prodlenj za tři dni/ aby se do-
 bře rozmyslili/ a z těch tří mýst gedno sobě k wystawení Kláštera wolili: k
 tomu poslal na den Swatého Stanislawa do wssech Kostelůw Pražských/ a
 kázal Misse o Duchu Swatém slaužiti/ a Pána Boha prosyti snazně/ aby on
 sám ráčil mýsto k slawení wywoliti.

Když wysli ti dnowé/ předstaupil Opat s Bratry před Krále/ a mý-
 sto kdež Zbraslaw gest aby jim dáno bylo žádali/ což Kral učiniti sibil/ ale
 odrazowali mu některj Páni/ připomínagjce wjše rozkoš Otce Ottaga-
 ra/ nežli Pána Bohy/ genužto se též zaljúbilo/ aby gměno geho Swatě tu
 chwáleno bylo y Swatých geho. Prodelelo se tehdy s tím/ až Léta 1296.
 Božské wůli lidská radda nesmyslná ostaupila. O čemž Hagek w listu 266.

Léta potom Páně 1297. w Pondělí Swátodussnj po korunowání swém/
 Kral Wácslaw gel s Biskupem na Zbraslaw/ kdež přigewsse/ přistaupili k
 přjstřopům wyrumowaným/ aby se w nich gruntowé Kostelnj zakládali/ tu
 Arcybiskup/ Kral a Opat wssy dny tří w gawsse Kámen (na kterémž napsá-
 no bylo Zlatem IESVS CHRISTVS) položili gey. yako základ Kostela no-
 wého/ kteréhož neyprwé požehnaw Arcybiskup. řekl: Fundamentum enim
 nemo potest aliud ponere, prater id quod positū est quod est Christus Iesus,
 potom na tom mýstě kde měl welký Oltař státi/ slaužil Misy de beata Virgi-
 ne, Chorus pak zpjwal solenniter: Rorate cali de super, a Biskupowé zpi-
 wali Alleluia.

Po wykonání Misy Swatě/ Kral w Koruně & cum Sceptro obessel
 grunty Kláštera založeného/ a za nim sso Panůw a Rytjřůw Českých na
 Rytjřstwo pasowaných 240.

za tím přiwzené byli na Wozých rozličné Swátosti/ Monstrancy/ Ra-
 lichowé/ Pacysitalowé/ Ornatowé/ a gine takowé potřeby k chwále Bož-
 ské přináležite/ což wssedlo Kral Opatowi a Bratřím geho oddal/ Klášter

Aulam

Aulam Regiam nazval/ do kteréhož vvedl Opata dotčeného a Sedmidesáte Bratrů s nim/žádaje všech/aby spillostí na tom místě čest chválu Pánu Bohu uznávali/ potom gel od tud zase do Prahy.

Léta Páně 1420. Wogšto Pražanů a Táborů přitáhlo k Zbraslavi/ a vběhlo bez odporu do Kláštera/ a giný Pražané magýce o tom zprávu/walili se s hmotem k tomuž Klášteru/ poslední pak zmeškarosse wyběráný/ Klášter ten tak překrásný zapálili.

Mjlo bylo takowému gegich předsewzetý se podjwati/ kdyz některý wolali: Toť gšan wěcy poswátne a nám připrawené/ a druzý odpowýdali/ požádegme y my gich/ a třetý dohledawše se Sklepůw Winných/ třiceli: Weselili nám den nastal/ zě.

Klášter w Blasch téhož Žákona a Řeholny/ o kterémž žádné giné paměti není/ toliko že byl někdy spalen od Pražanů/ Léta totižto 1420. yaki háget w listu 379.

O počátku Kláštera Sedleckého/ podle Hagla do-loženo při spisowání života Danyele Biskupa Pražského/ ale nesrownává se s Magestáty Kláštera onoho/ kterýž wyprawugý/ že Léta Páně 1142. za Wladislawa Knížete Českého panování a Manželky ge-žo Giertrudy/ něyaky Pán Český gmenem Miroslaw gey založil/ o čemž slo- wa takto zněgý: Miroslaus timore & amore salutis suæ, delegit de ordine Cisterciensium aliquot Fratres mediatores sibi cum Christo procurare de Castro VValtfaxen, à Gerlaco Abbate impetrauit. consentiente & attestante prædicto Duce Vladislao, & Ottone Pragensi Episcopo confirmante, attestante etiam Henrico Morawienfi Episcopo, locum qui dicitur Sedlec, cum omnibus attinentijs Deo & Sanctæ Dei Genitrici dedit, ut latius in Autographo.

Léta potom Páně 1309. Klášter ten Hornicy wylaupali/ kdez Gindřicha z Lippého Komorníka/ Jana z Wartmbergka a Jana z Klimbergka Řiřowníka Strakonického yali/ a swazané na Lutice odeslali/ čemuž byl na odpor Jan Rychtář z Hory/ pročež od nich zamordowan gest.

Alle Opat maudte se w krejssy tagil/ kteréhož hledagýce za dwa dni/ wyhledati nemohli. O čemž háget w listu 279.

Klášter Wistnowy ginál w Wyssm Brodě/ za-ložil a bohatě nadal Pan Zawis z Rožmbergka/ a w něm wedle oblibený swého y pochowan gest/ kdyz půwodem Wáclawa Krále z toho Swěta sešel.

Klášter Swatě Koruny/ gestě negsa do konce wystawený od Krále Ottagara/ wypálen byl od Něm-cůw Rudolffa Cysáře/ a Wnišsy w něm wšychni byli zmordowaný a spá- lený. Při tom dali se Diwové mnozý. Háget w listu 254.

Onoho owšem krom těch bylo Klášterůw w Králowstwí Českém Regule Cystercyenské/ alery fama obicu- ra recondidit, yakižto Klášter w Řepořích/ Klášter w Bystricy/ Klá- šter w Frantalu/ Klášter na Zelené Hoře/ Klášter pod Zelenau Horau/ Klášter w Kamenicí Lestowcowé/ Klášter w Kaurimí kdez nyný Sara/ Klášter w Skalicy/ a gestli že se který giný nacházegý.

O Klášterech Řádu Pre- monstratského w Králowstwí Če- ském a neyprwé:

O Klášteru na hůře Olivetské.

Ten byl někdy založil/ tu kde gest Zámelek Cito-myslský/ Gindřich Biskup Pražský/ ku památce čiste Panny Maryge/nazwaw gey Horau Olivetskau/ a wvedl do něho Bratry Regule Premonstratské/ kterých Wesnicemi mnohými a Klínory Kostelnými hoga- ni opatřil. Což se dalo Léta Páně 1141. háget w listu 182.

Klášter na Hůře Syon ginál na Straho-wě wystawen rozkázal Král Český Wladislaw/ a dal mu gme- no na Wrchu Syonském/ circa Annum 1143.

Do něho wveden prwný Kněz řečený Blasieg/ až potom Biskup přiwedl z Němec z Kláštera řečeného Sstonsfeld bratry Žákona Premonstrats- kého/ a gin z Opata natiždíl Geyza/ o kterémž pod Ottonem Biskupem Pražským dotčeno.

Léta Páně 1159. shofel Klášter ten strze neopatrně zhassený Swýce Gednoho bratra/ kterauž byl postwůl v Lože swého.

Snowu tehdy wystawen byl pořadný a poswěcen strze Albrechta Arcy- biskupa Salcpurského/ kterýž byl z Rodu Knížat Českých/ Léta Páně 1182.

W tom Kláštere Strahowském Biskup Pražský Thobiasz swau prwný Wšy slaužil/ kdyz nebyl puštěn od Auředníktůw Otty Branburšského/ do Kostela Swatého Wjta na hrad Pražský.

Klášter Panny Maryge w Teply téhož Žáko-na/ založili Hrabata genz se gmenowali Hroznátowé.

Klášter Chotěšowský na Sworistí wystawen a nadán byl/ od Pána Hraběte Hroznaty/ Pána w Czechách welikého a mozného/ kterýž wjgwal za Znamení Erbowný neb Rytýřské Rohůw Sincowých/ z Rodu Hrabat těch genz byli s Czechem a Lechem do těchto Kragin přišli/ z kteréhož také familie byla Swatá Lidmilla Kni- žna Česká.

Stawený toho Kláštera bylo circa Annum 1150. kdez háget wypisu- ge wygez do toho slawného Muze Pána Hroznaty k Bojmu Hrobna Paut Léta 1152. kteréhožto času přinesl byl s sebau do Kláštera wystaweného Kapi kurný welimí drahu/ sprawenau před tím od Gindřicha Biskupa/ ktes- ráž slacowána byla wýce než za dwa Tisyce Zlatých.

Že pak Klášter dotčený od Panůw Hroznatůw wyzdwižen byl/ slusně sobě omi z přiginy té w něm sepulturam oblilibi: čehož potwzuge Kamen- Wramorowý s tímto textem. Hic sepulta est Domina Voyslava Illu-

stris Comitibus Domini Domini Hroznatz, Tepl: & huius Monasterij Fundatoris, Soror. Anno Domini 1196.

Přitom gest Erb / genj nje položen bude / a takowéhož Erbu Klášter ten Chotěšowský vstá / a na Orbu má curvaturam s Infuli.

Giných paměti ibidem mnoho / se nenacházy / neb Hæreticorum pravitate nimia poruffeně gsau / krom některých Tapisův hrobných / w kterých Opatové a Probostové dávají odpocívagi.

Nad gedním Probostem položen gest Kamen před 20. lety / na kterémž tento se napis spatruje. Anno 1510. Obijt Reverendus Pater, ane wjce textu se poznati nemuže.

Na giným Kamenu text gest takový. Anno 1555. in Vigilia Pasche obijt Reverendus in Christo Pater Dominus Ioannes Mur.

Mimo to paměť giná na giným Kamenu gest tato. Obijt Reverendus in Christo Pater Dominus Dominus Adamus Azler, Præpositus huius loci meritissimus, die Sancti Laurentij Martyris.

Toho wykonterfektowana neb wymalowaná gest osoba z poručení a nákladem Laurenceya Probosta / P. Lidmilly Přewory / a wšeho Konwentu

Klášter w Dogašanech téhož Náboženství /
Léta 1144. z něgákeho wnuknutí Božského / a s powolením Manžela swého Wladislawa Knězna Reduta poručila wyslawěti / kteréhož y wwedla Panny řádu Premonstratenského a ge bohatými nadáními dobře opatřila.

Wypálen potom byl od Wogsta Cýsaře Rudolffa.

O počátku Kláštera Wilewského nacházy se je
gey Babo Hrabě wystaweti dal / o vyplundrowání pak geho toto se wyje Taborští obklíčiwše geý Wogstem vybrali a spalili: neb ti genj na něm byli / den geý bránili / a vzuwagice zemocy w zteké dele neodeprau / nočníjm časem z něho vtepli.

Opat gednoho Wilewského připomíná háget w Listu 227. řečeného Gerlacus, kterýž mnohé Divy a žiwota y po smrti činil / a spráwugice Konwent ten let 28. y budaucý wteý témuž předpowědagic / umřel a tu pochován gest.

Klášter pak w Drkolíně / w Želivě / w Limowci / w Beyssowě / w Lanowicích / w Weselíně / w Fridlandě / w Dobrowicích a w Podlázicích / ty wšechny náboženství Premonstratenského / puste a wniweč obrácené gsau / tak že o ním y Fundatorum památka zabýmula.

O Klášterích Kanovníků kuow Řeholních w temž Království.

Arnošt Arcybiskup Pražský prwný dwa Kláštery té Řeholy / založil / gedem Swatého Apollinariše na Sade

Arnošt Arcybiskup Pražský prwný dwa Kláštery té Řeholy založil / gedem Swatého Apollinariše na Sade hůře / a druhý w Městečku swém Rokycanech / circa Annum 1349.

Klášter Swatého Karla na Karlowě / Cýsar Karel Čtyrtý / na hůře proti Wyšehradu swau vlastný Kůlau založil ku památce Patrona a Dedicě swého / kterýž oddal Kanovníkům Řeholním / gimžto y platůw mnoho spůsobil / a přidal dwa Kostely gedem pod Bezdězem a druhý w Liscy.

Nebyl gestě yaki náleželo dostawen / a nicméně Léta 1377. žádal Cýsar Karel Arcybiskupa Pražského Jana aby geý posvětil.

Na to činil Cýsar hodowání swostné / a wesskeren swiig Kredenc kterýž toho času tam měl / Klášteru dáti poručil: a ten slacowán gest za Tisíc Zlatých Vheršých. Očemž háget fol: 35.

Klášter w Raudnici postavil Jan Biskup Pražský y posvětil za dnůw žiwota swého ku poctiwosti blaho slawené Panny Maryge Rodičky Boží / kdej ustanowil Opata a bratry téhož náboženství / a ten byl prwný Klášter w Království Českém Kanovníkůw Řeholních / yak háget swědců w Listu 309.

Omenovaný Arnošt Arcybiskup Pražský třetí Klášter též Řeholy založil w Kladstě / ku památce blaho slawené Panny Maryge / w kterémž y pohřben yak dotčeno při žiwotu geho Léta potom 1597. postaupil ho Jezowitům / Probost Krystoff Hirmizenus.

Čtyrtý Klášter tomu řádu wystawil Arcybiskup Arnošt w Jaromiti / a nadal geý bohatě / k kterémužto potom nadání / mnoho páni mnohá žboží přidawali.

Klášter w Třeboni ginál w Witygnowě založili slawný Muž / Petr / Jost / Oldřich a Jan / Synové Pana na Petra z Rožmberka circa Annum 1366. s powolením Cýsaře Karla a Jana Arcybiskupa Pražského y s wůli Kapitoly geho / do kteréhož wwedse Kanovníky Řeholní / ge y Kostel gich nadáními wsfeligatým opatřili. Očemž dotčeno bude tolikéž pod Erbem Panůw z Rožmberka.

Mimo položené Kláštery řádu toho / byli někdy w Království Českém y tito tři / totžto: Klášter w Řeholstě / w Borowanech a pod Bezdězem ale těch nynj ani žádné znamenj nepozůstawa.

O Klášterích Swatého Dominyka w temž Království Českém.

Počatek Zákona toho powstal Léta 1208. Strze Swatého Dominyka/ genz byl rodem z Hysspanye ze Wsy Calagura/ a měl za Otce Foelicem a za Matku Ioannam: od nich z mladosti dán gest na věcný/ w kterémž prospýwal nad mýru/ a mage let věku svého 24. wessel do Zákona Kanownjstwu Rieholnjch.

Po některém času wysšel s Dwanácti Bratry swými a wyzdwihl řád Predykatorůw/ to gest/ kazatelůw/ neš on s nimi statečně wůli Božstau oblaščwal/ Mečem slowa Božjho bludné Sekty zapuzugýce/ až vmišel nedaletko od Bononye/ Léta Páně 1223.

Léta Páně 1227. Bratři řádu Swatého Dominyka/ pobýdlewše Sedmácte let w Kláštere Swatého Klimenta w Poríčanech/ přestěhowali se do Starého Města Pražského do Kaply té/ Swatému Klimentu posvěcené/ kterauž byl dal někdy postawiti Wladislaw Kral Čestý.

Tu bydlelo Bratrůw Edyž se rozšřjila Kapla ta/ 126. očemž při žiwotu Budislawa Biskupa dotčeného.

Za Opata pak toho Kláštera Frydrycha Bořikowského Pořáta/ eddán gest Sezowytím za panowání Cysare Ferdynanda/ a to s powolenym ge- ho/ w kterémž až posawad žustawagi.

Z čehož dwa Klášterowé řádu Swatého Dominyka se předšřragý/ ge den w Poríčanech/ a druhý w Mostu též tu památce yako y prwný Swatého Klimenta wystaweny.

Klášter Swatě Anny na Hlugezdě/ we Swore swem pod Horau Petřinstau/ rozkázala založiti wnuknutým Božským/ Aliběta Kralowna Čestá/ Manželka Janowa/ a wwešti do něho poručila Panny řádu Predykatorského/ kteréz hognými platy obdarila/ žadagýce gich/ aby gi w Modlitbách swých připomínali/ yakož y sama pro náboženstwu často ge nawštěwowala. Tož se dalo Léta Páně 1330.

Klášter Swatého Wawřince w Jablonně téhož Náboženstwu/ založen Léta 945. o kterémž pro gistan příčinu pod Erbem Panůw Berkůw z Duše a z Lippého/ důwodněgi.

Nedaletko odtud negatý Chotislaw postawiti dal Klášter we gměno S. Přibylawy Sestry S^o Wacslawa/ yatkž háget w listu 78. wyprawuge.

Klášter w Austj v Táboru založili a nadali bohatě Páni Sezymowé z Austj kterehožto nynij toliko šyroké znamenij pozůstawa.

Kláštera w Austj nad Labem fundatores byli Páni Austěstj. kteréz vžjwali za Erb Růži.

Klášter w Plzni/ genz nyni slowe Černý Klášter/ založen byl od Knížat tu památce a poctiwosti Panny Maryge Rodičky Božj.

Klášter

Klášter w Pardubicích/ téhož Zákona a náboženstwu: Tu byli dědicowé kteréz vžjwali za Erb půl Kone hleho w čerweném Poli/ a psali se z Pardubic/ a ti fundowali tento Klášter.

Ten Rod byl prwé weliký a wzáctný/ z kteréhož possel Arnošt Arcybiskup/ ale nynij o něm nic nenij šyseti w Kralowstwu Čestém.

Klášter w Klatowech w Městě založen Léta 1167. od Theobalda Bratra Wladislawa Krale a Pána z Ryžimberta a z Šwihowa. tu památce Swatého Wawřince Mucedlnjka Božjho/ w kterémž Bratřimi býwali znamenitý a wzáctný lidé.

Klášter w Klatowech na Předměstj/ založili týchž Panůw z Ryžimberta předkowé/ kteréz ten Krag wzali od Wladislawa za podýl Otcowský/ magýce na to potworzený, yatkž od Otce Wladislawa Knjžete/ tak potomně od Wladislawa Krale.

Klášter w Turnowě založen a nadán od Panůw z Wartimberta: Tienj w něm Mnjchůw žádných/ Wrabey časem náboženstwu wykonawagý/ ač něco na něm Měšťané opravowati počýnagj.

Klášter w Budiegowicích nadali a wystawiti poručili Páni z Rožimberta.

Klášter Swatého Wawřince a Swatě Anny w Starém Městě Pražském, založil S. Wacslaw Knjze Čestý/ yatkž wyšs doloženo gest.

Léž Rieholj Predykatorůw Swatého Dominyka, mimo poznamenané Kláštery spatřowali se někdy w Kralowstwu Čestém y tito/ Klášter Swatého Klimenta w Hradec Kralowém/ Klášter Panny Marye w Launěch/ Klášter Panny Marye w Chradimj/ Klášter w Koljnj, tu kde Zámeč stogý/ Klášter w Tymburce/ a Klášter w Městě Pýsku.

O Klášterjch řádu Paušterwiceho Swatého Augustyna w témž Kralowstwu založených/ a neyprwé:

O Klášteru na Píwoňce.

Léta Božjho 1047. Břetislaw mage w paměti dobrodijnj Božské/ strz kteréz zabnal Cysare z své Země/ rozkázal na Hlúře Sstok ginat Píwoňka, tu kdež Němcy poraženi y pochowáni byli/ ten Klášter wystawiti/ kteréz we gměno Panny Marye poswětil Biskup Sezwerus při přítomnosti geho/ a hned gest dán Paušterwntům Zákona Swatého Augustyna/ kterýmž Břetislaw k wyžiwenj rozličných platůw ročnjch nataupil/ aby w něm na budaucý wěčné čas. za dušy geho y předkůw, y za

S b

Dusse

Do se tu zmordovaných lidí/prosby vstoupicně byli obětovaně/ háget w Lístu 20.

Zbořen byl po smrti Wacslawa Krále s ginými mnohými Kláštery. Pročež stál mnoho času pustý/ až potom byl zase od bratří té Regule s prostřední mírností vystaven.

W Létu pak 1573. za Přewora Augustýna Pecynaura Bawora z Města Lanushutu z neshetrnosti opět domácím ohněm požázen.

Léta potom 1595. Když Kasspar Malezins rodem z Opole/ podán gsa od Wchnosti na Přeworstwý Píwonské/ Klášter ten právě z gruntu vystavěl/ a což bylo odňato zase k němu přivlastnil/ dal vdelati Archu na weličty Oltář řezanými Obrazy a vničeným Malgěstým pěkně ozdobenau/ sprawil Kalichy/ Zwohy/ Ornáty/ zachowáwagýce řád dobrý y w duchowním náboženstwý/ y w tělesném hospodářstwý/ yakož y nyní když gsem tuto Knihu na světle wydáwal/ lépegý a lépegý wssedlo restaurowati nepřestáwal.

Tomu Klášteru platy roční nadáwali a prodáwali tito: Bohuslaw Zrubec Ondřej z Slatiny/ Gindrich z Píwonky a Gebhard bratří/ Pawlis z Muckowa/ a Wacslaw z Hydboře.

Klášter Swatě Kateřiny w Nowém Městě Pražském/ na přewrší tdež slowe na Božíci/ postawiti dal Týsař Karel. gawracugýce se ze Wlach/ Léta Páně 1355. tak yatz byl připowědel, když gest spatřil w Městě Písy Panenku s Mečem/ kteráž se byla genu samému ukázala.

Poswěcen byl Léta 1367. Kteréhožto poswěcený památku Bratří řádu Paustewnického Swatého Augustýna tam wwezení a žiwonostj dostatečnau opatření, připomínali w Ochrab Božího Wzkříšení.

Klášter Swatého Thomáše w menším Městě Pražském založen Léta 1285. yatz háget wyprawuge tímto slowy:

S powolením Thobiáše Biskupa wwezení do Prahy bratří Paustewnicý Zákona Swatého Augustýna/ a Klášter Swatého Thomáše w menším Městě Pražském přigali/ kterýž někdy Ottagar wystawěti dal. Ten přewě držeti bratří Zákona S° Benedykta/ kteréhožto času byl gestě malický ku poctiwosti Swatě Panny Doroty wystawený/ a odtud podání do Břewnowa/ totizto když na gich místo byli wwezení bratří řádu Paustewnického.

Kláštera Swatého Wawřince pod Mělníkem fundatores byli Zrabata Zroznatowé/ yakož y Chotěšowské y Teplické.

Klášter na Ostrowě Swatě Panny Dobrotivé/ inak Swatě Benygny/ založil a bohatě nadal Léta Božího 1262. Pan Oldřich z Hazmburku a z Waldeka/ ič. a dokonat gey Roku druhého/ yatz Privilegia toho slawného Rodu, tolíký y háget w Kronyce své důwodně wyswědugý.

O témž Klášteru dotčeno bude w Stawu Panstém/ při wypisowáný Rodu Panů z Hazmburka.

Léta Páně 1410. Opat a bratří Kláštera toho prodali Wea Obcom, negatěm Petrowi kćenému Resol/ a Jakubowi Bratru geho. Toho zápisu takowau Terminací gsem widel w pamětech Panů z Hazmburka.

Krom

Krom dotčených Klášterůw Regule Paustewnické Swatého Augustýna gména tolíto se nacházegý y ředcho/ yakožto Kláštera Swatého Wacslawa w Bělé/ Swatého Antonína na Harlaffe/ Panny Maryge w Ročowě/ Panny Maryge w Nowých Benátkách/ w Domazlicích/ a w Litomyšli tade nyní Jara stogý.

O Klášterích řádu Swatého Františka Bratruow menšých/ a neyprwe:

O Klášteru S° Františka w Starém Mě: Praž:

Král Wacslaw/ Klášter gmenowaný wystawie ti dal nákladem swým/ zapowědew tēm středost takowau/ kterýž spolu s nim k wyzdwyžený geho nákladatich teli. Chudý pak chodili k dglu/ a w wečer kradmo odesli neberauce žádné záplaty.

Klášter Swatého Jakuba w Starem Městě Pražském/ wystawěti poručil Král Přemysl Léta 1225. tak yatz o tom háget píše/ w tato slowa: Přemysl Král rozwažugie sobě nestálost žiwota/ dal se na službu Boží/ yatz tím powinen byl/ a hned kázal ne daleko Dworu swého Klášter založiti na památku Swatého Jakuba Apostola.

Umýrage pak Přemysl/ Synu swému přikázal do něho wvesti bratry menšý řádu Swatého Františka/ což se stalo Léta Páně 1233.

Král Wacslaw Léta 1250. bratřím menšým řádu Swatého Františka poručil hogně Almužny z Komory své dáwati: což y činili mnozí Páni a Rytíři. Těb gich tehdaž bylo množstwý/ tak že krom giných/ těch samých kterýž Misy Swatou slaužiwali/ sešlo se gich 126.

Poswěcen byl Léta 1261. na den Swatého Jana Ewangelisty/ od Arcybiskupa Mohurského Wenera/ a to při přítomnosti Krále Přemysla a při přítomnosti mnohých Biskupůw a Panů/ kterýž potom od Krále byli ctěni. Králowna Alžběta w témž Kláštere když Mníchůw wíce a wíce přibýwalo Refektorium prostraněgý wystawěti poručila.

Léta 1374. pokládá háget druhé swěcený Kláštera toho/ od Jana Arcybiskupa Pražského/ ale přičiny nedokláda/ pročy se to dalo/ poněwadž již poswěcen byl od Arcybiskupa Mohurského.

Klášter Swatého Jakuba w Litoměřicích/ založen od Jana Biskupa Pražského/ Léta Páně 1233. tēm bratřím kterýž byli přišli z Říma s Lísty Papežským wyznawagýcým gich pobožné chowáný/ a Bohabogně obcowáný: tēm tž Biskup wstánowil s společnau wůli gegich za Spráwcy/ Muže nábožného gmenem Klimenta/ kře kteréhožto pilnost a staráný/ wykonáwali se služby Boží se wšší snážnošti a swelíkau pobožnošti.

Klášter w Plzni wystawěti dal / Léta 1246.
 Král Wácslaw Czeſký ſeſty/a toho gměna třetij. Založenij ge-
 ho ſtalo ſe in die Sanctę Trinitatis. Očemž památka napsaná geſt tato:

Fundatum eſt hoc Monasterium Fratrum Minorum, per Illuſtriſſimum
 Principem Venczeſlaum tertium, divina providentia Regem Sextum
 Boēm; ſub titulo Aſſumptionis glorioſę Virginis Marię, quod poſtea ad
 instantiam Regis & Dominorum Plznenſium, per Sanctiſ. Dominum Pa-
 pam Pium Anno 1460. quinto Idus Mai, Fratribus de obſervantia eius-
 dem Ordinis traditum: dies Dedicacionis celebratur Dominica ſub Octa-
 va Corporis Chriſti.

Klášter Swatého Ludwíka w Wyſolem
 Meye založil Plichta z Žerotina: očemž dotčeno bude w Sta-
 rou Paſtém: in libris Ereccionum připomíná ſe / že Liſſka Abbatyſſe
 circa Annum 1410. 12. Septem; ſupplikowala ku Panu z Žerotina/ aby
 Confirmowali nadání Kláštera toho/ kterýž tak učinil.

Tě Regule Klášterové puſtý učiněný gſau od Žeretykůw rito: Klášter
 Swatého Wogtěcha na Gilowém/ Swatého Jakuba za Chrudimij proti
 Stradowu/ Klášter w Strýbře/ w Kladſtě/ w Beněſſowě/ w Hradech Krá-
 lowém/ w Krumlowě/ w Bydžowě/ w Ryzmberce/ w Suſſyey/ Klášter S.
 Barbory w Starém Měſtě Pražském/ Klášter w Čáſlawi/ w Kadani/ w
 Teyncy/ w Pardubicých a w Berauně.

Klášterové Krížovníkuow o Čerwenau Hvězdau w témž Království.

Předně Spítal Swatého Sucha v Moſtu
 založila Anižka Čepruſka s Bratrem ſvým Králem Wácsla-
 wem/ a wweďſe do něho Bratry Krížovníky s Čerwenau Hvězdau/ ſpůſo-
 bila to s powolením Papežským/ aby toho Žákona Teywyſſij / tu w tom
 Kláštere bydlel/ kterýž byla ona Dúchody náramně bohatými opatřila.
 Což ſe dalo Léta Páně 1253.

**Klášter na Porýcei w Nowém Měſtě Praž-
 ském Léta 1253.** wystawěti dali ſami Krížovníky nákladem
 ſvým/ ku památce Swatého Petra/ kterýž bohatě nadali/ a gemu patrimo-
 nia ſwě wlaſtnij přiwlaſtnili.

Klášterové Řádu Templář- ſkého/ byli na těchto mýſtech založeni.

Teyprwé

Teyprwé Klášter S. Wawřince w Starém
 Měſtě Pražském wystawen byl nákladně od ſamých Bratrůw
 Templářůw/ Léta 1253. čehož byl půwodem neypředněſſím Petr Berka z
 Dubé/ Teywyſſij Miſtr času toho nad Žákonom tím. Hageť w liſtu 237.

Welice ſobě oblibowali Žákon ten Templářský Páni Čeſtí/ tak že mno-
 zy magic welkau hognoſt Strýbra a Zlata / opauſteli Manželky a ſwětſké
 zanepráždněný / z ſwých wlaſtních Hradůw Kláštery činili a s Bratry
 Templářskými Pánu Bohu wedlé Regulegich ſlawili. Odkudž poſſlo že
 Klášterůw té Řeholy bylo wystaweno w Království Čeſkém mnoho/
 mezy kterýmiž byli y rito/ yato: Klášter na Žwičowě/ na Hluboké/ na Ře-
 wotlatu/ na Staré/ na Wamberce/ na Leymberce/ na Řepině/ na Budyni/
 na Tyžberce/ na Swadowě/ na Taujetině/ a na Dobříſy.

Když pak neywjce roſl Žákon dotčený/ Diabel nepřítel pebožnoſti/ ge-
 zawiſti ſwau ſpodliwě nakazyl/ tak že Wrochnoſt duchowní/ předcházeguce
 tomu/ aby wjce ſe nerozmáhalo / liſt wydala z rozkazanj Papeže Klemen-
 ta/ wſſem Králům a Knížatům/ aby weſtřeren Žákon Templářůw zkažen
 byl: a tak wſſychni wſſudy Templáři zahlazení gſau. Hageť w liſtu
 276. přejčiny některé toho poſládá.

Klášterové Řádu Rarchauského.

Tě Řeholy Klášter na A. gezdě v Prahy založil a nadal
 Král Jan/ Léta 1341. yatež oznámeno při ſmrti Jana Biſtupa čtortého.

Druhý Klášter Rarchauský byl někdy w Poděbradech poſawený/ tu kdei
 nynij Zámek geſt ku památce Panny Maryge. Při wypiſowanj ſmrti
 Biſtupa Roſmý oznámeno / že prwnij Klášter Žákona toho w Čechách
 založil Hrabě z Bernetku a z Tydy.

Klášter Krížovníkuow Swatého Kwyryafa/
 ginat blahoſlawených Alucedlníkůw / toliko ſe geden w Krá-
 lowství Čeſkém ſpatřuge / totizto v Swatého Řáje za Židy w Starém
 Měſtě Pražském/ kdež ſlowe na Kwačtách. Tu nynij přelýwagij Kněžij
 kterýž pod Obogij poſluhugij.

Klášter Ambrožpanůw pod Wyſſchradem nad
 Botiči/ tu kde nynij Škola ſtogi/ proti Káru Swatého Wog-
 těcha založil Cýſar Karel/ a wſtanowil w něm Opata Korunowaného a Kon-
 went Swatého Benedykta / kterémuž wygednal při Papeži/ aby rubryku a
 pořádek zachowal we wſſem takowý/ yatež zachowawagij w Kláštere Mě-
 dyolanſkém (w kterémž Cýſar Jeleznau Korunau Korunowan by.) Ambro-
 žiani.

Klášterové tiech genž ſlowau Dinimi.

z h iij

Toho

**Toho Náboženství Klášterové v Čechách nie-
kdý byli dva/ totižto Swatého Ondřeje na Ruklwegtē a na
Těnovicích.**

**Klášter Služebníkův Zvěstování Panny
Marye v Novém Městě Pražském pod Vyšehradem nad
Botičem/ gínal na Trávníčku/ založen od Cýsaře Karla Léta 1360. od
Arnošta Arcybiskupa v Privilegiích svých vperovní / a od Pražanů po
smrti gmenovaného Cýsaře vyhuben. Očemž háget důvodněgý.**

Klášterové Celestinuov v temž Království.

**Klášter té Regule na Petříně / Cýsař Karel
štrž negaké widění postaviti kázal / tu kdež byl někdy Kostel
postaven pod Tytulem Swatého Wawřince od Knížete Boleslava z ná-
mluvy Swatého Wogtěcha/circa Annum 992.**

**Gmenovaný Cýsař Karel z Zámku svého O-
wijnu v Kragi Žitavském/ učinil Klášter Owjnu/ tu pamat-
ce Blahoslavené Panny Marye/Swatého Wáclawa a Petri a chwále S^o
Ducha/ kterýž opatřiw Zbožím hogným / oddal ge v bratrům Swatého Pe-
tra wznamáče / gegichito řádu potwrdil Celestinus papež Pátý/ aby se
sprawovali Řeholau Swatého Benedykta / a ti od Celestyna papeže na-
zváni gsau Celestiny.**

**Z počátku v tom Kláštře bylo bratrůw toliko šest magýce Opata Io-
annem de Aquila z Kláštera Sulmona. Tyný na tom místě Gezuwi-
tům bydliti dopustěno.**

**Klášterové Swatě Marý Magdaleny čtyřů
se nacházejí/ kterýž někdy v Čechách wystawenē byli/ první
Swatě Marye Magdaleny na Augesdē. Druhý w Launech. Třetí
w Žaržanech/ a čtvrtý w Strýdce v Radaně.**

**Křížovních Řádu Pruskeho tři Kláštery mie-
li v Království Českém/ totižto Swatého Benedykta w
Starém Městě Pražském/ w Plzni w prosted Kyntu/ a w Chomutově.**

Klášterové Řádu Swatého Jana Geruzalemskeho gínal Kodyžského.

Pamnt

**Klášter Panny Marye w Adensšym Městě Praž-
ském Klášter při konci Mostu/ založil byl Léta 1253. Král Wáclaw / a
gey na pospěch šyrokau Ždij obkličiti dal/ Bastami a špých opatřiti / obá-
wage se Tataruow těch, proti kterýmž wygew Jaroslav z Sternberka y
Zeymana gých zabil v Holomauce/ y wšedto Wogsko s swými hrdinami
rozplássl.**

**Klášter na Botiči v Swiňské Brány w No-
vém Městě Pražském založen byl od Kněžny Alžběty za Biskupa Walenti-
na/ Léta 1176. kteréhož se znamený negaké gessē spatrugý.
Téhož náboženství byl někdy Klášter na Dubu/ w Strakonických S^o
Prokopa, v Hostinného/ a w Hradcy Královém.**

Klášterové Křížovníkůw řádu Geruzalemskeho s terweným Kří- žem na Lodičce.

**Klášter Swatých Petra a Pawla na Zde-
raze w Novém Městě Pražském / wystawen byl Léta Páně 1090. welis-
kým nákladem Letoslawa Syna Zderadowa / mezy Prahou a Wyšehra-
dem/ o kterémžto Zderadowi piše háget w Listu 144. a připomíná se w
Zrcadle Morawském při Rodu Swabenských.**

**O mýstu pak na kterémž ten Klášter stojí/ týž háget takto mluwý w
Listu 62. Kníže Beriwog štrž negaké diwné widění aneb Božské rozkáz-
ny/ kterej swému Knězy oznámil/ poručil gednu malau Kapla na gednom
přijwřší mezy Prahou a Wyšehradem založiti / a we gmeno Swatých
dwan Apostolůw/ totiž Swatého Petra a Swatého Pawla gi poswěti/
tu kdež nyný slowe na Zderaze.**

**Klášter Swatého Jakuba w Swětcy zápá-
lilo Wogsko Cýsaře Rudolfa prawného/ Léta Páně 1278.**

**Klášter téhož Řádu se spatrwal někdy v
Trutnowa.**

Klášterové Karmelitůw.

**Klášter Panny Marye Sněžné Léta 1347.
Cýsař Karel pōkoruowáný swém na Království Českém, wšed za Brá-
na Swatého Hawla kdež slowe na Pýstu/ sám swau rukau založil bratrům
Karmelitům/ kterýmž y wšedta stawený tu wystawenā k hodowaný Krá-
lowstěmu, darowal / kdež oni magýce Kostel dřewěnný / bydliti tu až ten
Klášter dokonán byl. Týž Cýsař Karel w Táchově též Regule Klášter
kázal wystawěti/ a živeností hognau nadati.**

Klášter

Klášterowe Bernardynův ginal Bosáku.

Bratrů Zákona toho přivedeni jsou do Cech
Léta 1232. kterýmž Král Wacław Syn Ottagara rozkázal Klášter po-
staviti.

Klášter w Plzni nadali Páni z Ryžberka.

Klášter na Bechyni nadali Páni z Sternberka.

Klášter w Radani, w Hradci a w Kladstě téhož náboženství nadali
Knížata Česká.

Klášter w Krumlowie založili Páni z Rožberka
do kteréhož nejprve uvedeni byli Pámy řádu Swatě Klary Léta 1361.
w němžto někdy Markéta Dcera Zynkova z Zlebůw/pozůstalá Wdowa po
Zenzlinowi Swiňowí z Těmšína a z Házimburku (který se tohoto wě-
ku Zagicowě píšij) welmi ctnostně a swatě živa byla / a stwěla se mnohý-
mi diwy, yť za dnůw života swého, tak po smrti: což se dalo za panowa-
ní Krále Wacława.

Wzdoba těch wšech Klášterůw wšs gmenowaných zplundrowaná
gť původem Žijky a Pražanůw za Krále Wacława/hned potom yť z Ar-
cybiskup Zbyněk z Házimburka a Zyněk Probosť Chotěšovský s sedmi tis-
íci lidu píšijho / a s třema tisíci gízdneho w osmnácti dnech přibetowé-
ného/porazili Klímu Kníže Baworské/ac se gích zase nřco spatřuge ob-
nowených/kteréž Cýsar Ferdynand a potomkové geho Cýsarowé a Králo-
wé Český s duchowenství Církwe Swatě obecně z novu wystawěti po-
ručili.

Cýsar Ferdynand založil w Praze Kollegiū Bez-
wístké/ nímžto kteréž y gina jsou w němž Království od Panůw sfundowa-
ná/yako P. Wylm z Rožberka Teywššij Purgtrabě a Wládar Donu
Rožberškého wyzdwihl Kollegium w Krumlowě / P. Gíř z Lobkovic
Teywššij Hoffmistr Království Českého, w Chomutowě/a Pan Adam
z Hradce, Purgtrabě y Teywššij Kanceli Království Českého w Hradci
kteréž Syn geho Pan Joáchym Oldřich z Hradce na Hradci, Telci, a Zlu-
bocké, dosti nákladně dostawowal toho času když gsem tuto Knihu spiso-
wal.

Tynž, obrat sem Panem milost a lásku swau/a Duchu swého Swa-
teho rač seřlati/ at y on obrátí srdce lidská do Owcince twého Swatého /
geni gest pod zpráwu toho Pastýře kteréhož gsy na twém místě zůstawiti
ráčil: Můžeš owšem to spůsobiti yako Bůh, mocný/tak yť gsy to na gí-
ných Tiarodech prokazowati ráčil/o čemž nam Pšimo Swaté mluwí: Že
nyní to rač učiniti / nebo na wěky wěkůw wšsemohaucý/a nedo-
pauššteg wíce Diáblu Stworení twého posskwrni-

ti/ale rač ge křídly milosřdenství twého ne-

smřného milosřtíwe zasřniti/

Amen

Summa wšech giných farních Kostelůw/(wedle Hágla)
w Království Českém dwa Tisíce třideceti a tři.

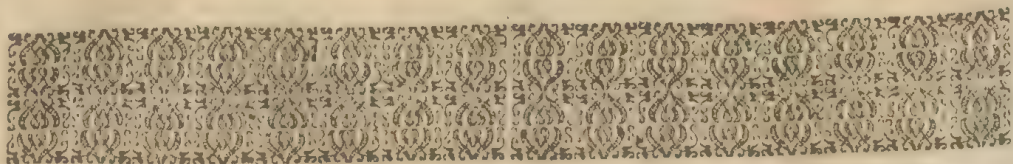

O Stawu Pan-
ském a rozmnožení geho / a
odkud který Rod a Erb do to-
hoto Království přišel.

Kněh Druhých Kapitola
První.

EODEM AVTHO-
RE BARTHOLOMAEO PA-
procky, Equite Polono.

Qui præsunt populis, semper hilari-
tate & gratia vultus plenos exhibeāt,
ne per Arrogantiam rigidi, plebis
odium incurrant.

Mizata Země Char

wátské Czech a Lech / kopy nových

Kragin k osazení vyhledávari vmýni-
li / (wedle znení Kronyk yáť Čestých tak pol-
ských) mnoho s sebou Muzůw slawých / Rytíř-
ských / Přibuzných a spřízněných z Kraginy své
wymedli / kterýmž Wogška swá k spravování

opatrnému oddali. Z těch Wůdcůw některý od lidu obecného gmenowa-
ni byli Lopotowé a Grabata / a některý yáť se w té Kragině osadili / nazwa-
ni Władykami / neš y oni tak woládl / že zároveň s ginými do Kaddy wchá-
zeli / a že bez wůle gich ani Knížata ani Lopotowé nic podstatného wstano-
witi nemohli: Geden pak každý z gmenovaných Panůw a Władyk vjíwal
znamení Rytířské / kteréhož byl svým hrdinstwím Wogenstým dosá-
hl / následujícíce w tom giných Táródůw / kterých se s takowými znamení-
mi obyčejně obýrali / hned od počátku rozmnožení Swěta / yáť nyní c
tom wedle starých spisowatelůw Hystorye / důwodněgý mluwenó bude.

O Erbůch a Znameních Rytířských

teč činíce Historiographus Valerius Anselmus Ryd, in
Cathalogo Annorum & Principium ab homine condito,
dowozuge starými Hystoryky Berozem a Mógýšsem / že
Noe / nazwaný od téhož Semen Mundi, Pater Deorum atq;
Principum, gessť w Korábu gsa / vjíwal za Znamení Rytířské dwa
Klíčůw / mezy nimižto bylo Sceptrum Králowské.

Sem Syn Noelůw / wedle téhož Hystoryka měl
za Znamení Rytířské toliko geden Klíč a Sceptrum na tako-
wý spůsob: ale ten byl giž w menší wzáctnosti / ačkoli w skutčých některých
Sem Otce následowal / wssak předce nezauplna znamení
Otcowského vjíwal: Tebo ty dwa Klíče Otce Noe wyz-
namenawali Religi, kterauž toho času sám Noe pánu v
přímě zachowáwage / giným gi wygewowal. Otoni / yáť
s ním Pán časťkrát lastawé rozmławání mýwal / Genes.
w rozdílu sestetém / sedmém a w giných / důwodněgý napsano
gť. Gmí tehdy Potomecy Noe / kterých ge° w chwálení Pána Boha nápo-
dobní nalezení gš / tím Znamení w edle obyčejge to° wěku okrášleni byli.

Chamuel /

Chamuel / neb yáť ho gmenuge Bero-

sus / Cham / to gest infamis & impudicus, pro zlo-
řečený Otcowské a hřích wykonáný / (o kterémž Genes: 9.)
nosyl za Znamení Erbowní hlavu Člowěka umrlého / a
na nj černau potworu / půl Ptáka a půl žiwocícha čtverno-
hého / nápodobnan Gryffu / toliko že gi Rohy na hlavě od Gryffa oddělo-
wali.

Z toho Chama Rodu a pokolení possli

Manžele Ihs & Ozyris, kterých panugýce w Egi-
ptě měli za Erb psa / Wlka a Plužní nástrog k spravování
Rolj / a ti společně žiwí gsaue / vjíwali tolikéž dotčeného
Erbu společně a nerozdílně.

Do Smrti Manžela swého Ihs / ya-

to Panj a Kněžna Země te / proměnila Erb swýg
vjíwagýce Panny na Draku sedý / ana drží w Ruce své tři
Klasy pšeničné. Dotčený pak Drak měl zstrahy přednj
hlawu Lwowat / a zstrany zadnj wkazowal hlavu sobě
danau od přirození / yáť o tom wyprawuge gmenowaný Historiographus
Ryd.

Diodorus Siculus lib: I. O tēmž Pánu Egipt-

stém a Manžele gebo zmýntu činí / žeby oni neyprwé w Egi-
ptě panowali / kdez ge pro welké wtipy lid obecnj Bohmy gmenowal / gsa-
ce w tom domněnj / že wessteren okrášlet Swěta obcházegj / a wssedky wěcy /
wedle libosti své spravugi.

Což se porozuměti může z Slaupůw gim po smrti od lidu postawených
nad hrobmi gich. Těch nad hrobem Ozyridis stal Slaup s nápisem ta-
kowým:

Mihi Pater Saturnus, Deorum omnium ultimus: Sum verò Ozyris Rex
qui universum peragravi orbem usq; ad desertos Indorum fines; ad eos
quoq; profectus sum, qui Arcto subiacent, usq; ad Istri fontes: Et iterum
alias quoq; adij, usq; ad mare Oceanum partes. Sum autem Saturni fi-
lius grandissimus, germen ex pulchro & generoso ortum, cui non Semen
genus fuit, neq; ullus in orbe est, ad quem non accesserim, locus, docens
omnes ea quorum inventor fui.

Na Slaupě pak lúdis tolikéž nad hrobem Nyffe in Arabia, napsané byli
tyto slowa.

Ego sum Ihs, AEgypti Regina, à Mercurio erudita, quæ ego legibus
statui, nullus solvere poterit: Ego sum Vxor Ozyridis: Ego sum prima
frugum inuentrix: Ego sum Ori Regis Mater: Ego sum in Astro Canis re-
fulgens: mihi Bubastia Vrbs condita. Gaude, Gaude AEgypte, qui me
nutristi.

Zanechal po sobě gmenowaný Ozyris a Manželtau swau dwa Syny /
gichžto gmena gsa (wedle téhož Hystoryka) Anubis & Macedo. Ti / o
Otcowský Erb tak se podělili / Anubis zústawage na gruntech Egiptských /
měl za Znamení Erbowní psa / a Macedo bydlje w giných Kraginách vjí-
wal

A a a

wal mýsto Erbu Wlka. Naobadwa lidé náramně byli laskawj/cožtoli
chřeli/to wse gini k vůli učinili/ano po smrti ge za Bohy uznawali/a ma-
gice Erby gich w velké uctivosti/na Znamení toho/ y živým Pšim a Wl-
kám welkau poctivost prokazovali. Těb yak o tom Eusebius in prapa-
ratione Evangelica lib: 2. pišše/c. pri: když w některém Domu Pes scer eněl/
wšychni bydlející w Domě tom struhagíce sobě Wlasy žalostiwě kwlili/
a žádným spůsobem těch potrmmw kteréž tehdaž w Domě měli pojíwati
nechtěli.

Ti tehdy neyprwé Znamení Erbowních vjíwati začali / a od těch musel
Staw Panský a Rytýšský pogiti. Těb když Otec splodil několik Synůw/
staršíj po smrti Otce na mýstě Otcowstém seděl / wšak nezlechčoval
aniž sužował bratry své ač gemu wšychni poddanj byli / a tak neyprwe w
Pány / potom w Zemany se obrátili / yak se stawa podle wíle a nestálosti
ffortuny.

Následowali pak wegsa gmenowane Pány / připočátku rozmnoženj lí-
du na Swětě/ gini Králowé a Knížata/ kteréž tolikéž sobě Znamení Erbo-
wnj oblibowali/ o nichž týž hystorykus Anselmus Ryd wyprawuge / yakto
Libius Filistinských a Kappadockých Král měl za Erb Zla-
wu Lwice takowým spůsobem namalowanau : a ten byl
Syn Mezeraima/ y Heytman Ozyrida / yakž o tom Moge-
šše & Berofus swědčí.

Lido dotčených také Níroduw Král
po smrti předka swého vjíwal za Znamení Ry-
týšské Lwa / kterýž se wzburu wšpýnal tak yakoby se na ne-
přítele obrátiti chěl.

Casseus Náměstek Králůw tiech w
Kraginách gmenovaných vjíwal Erbu tako-
wého.

Petreus Kníže Kappadocké a Filistyn-
ské vjíwal za Erb Ocasu Pračijho.

Neptunus gmenovaný Deus et Im-
perator Maris, že byl neyprwnějšij přičinan k wy-
nalezení spráw Wogenšých po Moři/měl Erb takowý/ kte-
rýž nezměnil Syn geho Aestrigen Kníže Wlasté/ gehožto
potomkové až po dnes w Králowstwj se Englickem spa-
třngj/a předkové gich zagewše do Králowstwj Polského / y tam se roz-
množili: Těb od nich possli Lasey a gini Rodowé/ kteréž se y nyní w Krá-
lowstwj tom nacházeji. Očemž Kronyky Polské obšírněji.

Hispalus Král Hyspanský dewátý/ Náměstek
Lybij Herkulis měl Sstut swúg okrašlený tímto spůsobem:

Tenj

Ten neyprwé poručil Zámky a Wěže pewně před naběhem
nepřátelským stawěti / a panował podle wyssánj Berofa
hystoryka let Sedmnácte.

Lehož se Erbu přidržel Thubal/genj
byl in Bethica Knížetstwj Hyspanské mocý Wo-
genstau opanował/a Město wystawěl řečené od gména swé-
ho Thubal.

Alceus Thuscorum Rex/ že gest swau
wlastnj Rukau zamordował Krále Maurēni-
nůw/ slusně sobě wzał za Znamení Erbownj/ Zlawu Mau-
řenjna Korunau ozdobenau / kterýžto Erb sobě oblibil y
Moscos Moscorum Dux Afiz & Europæ.

Comerus Gallus/ neyprwnějšij Král
Wlasty/ kterýž Lidu od swého gména gmenowa-
nému neyprwé našdil Pšmo a práwo / nosyl na Sstětu
Orla Černého/ tak yak y Syn geho Ascanius, od kteréhož
Kragina y lidé nowé gméno přigali a slauli Ascani.

Tarsus Kníže Cylicské w menšij Azy-
gi/ vjíwal Erbu takoweho/to gest půl Gryssa s
šadowým Ocasem/ kterýž tolikéž nepohrdal Tyram Ty-
ri & Thraciæ Princeps, a kterýž nyní se stěw w Knížet-
stwj Litewském Páni/ kteréž se Lactými gmenugj.

Primus Gallorum Rex Samotes nosyl namalowané na
Sstětu tři Zíaby/w čemž geho následowali wšychni Králo-
wé Náródu toho/ až Camillus wyzdwihl tři Lilium a Wor-
la se dvěma Zlawami. Ten panowati počal po Potopě
Léta 143. nazwáná Gallis Samoteis, a od hystoryka/ Dijs
Sapientior gmenowan. Potomkové po něm panowali
let 982. před stáženj Troge/ tímto pořádkem.

Neyprwé Magus tečtorum inventor; kterýž wystawěti dal Města řeče-
ná Magium & Noviomagum: po něm klade Historicus Saronem qui octo
publica literarum gymnasia instituit, Drium, Drugidum Sapientum &
Auguriorum Doctorem, Bardum Musica & Carminum Authorem, Lon-
gobardum iuniorem, Lucum, Celtam, Galatem, Lugdum, Belgium, Allo-
brogem, Rhomum, Paridem, Lemanum, Galatem iuniorem, Namnem,
Rhenum, &c.

Po stáženj Troge Léta Sestého wolen za Krále od Francuziwo/ ginát
a Celtis, Syn Hektora gménem Francus, od kteréhož nazwáni gsau Frans-
cauzowé. Od toho Frankona pocházegjcy Králowé panowali w Fran-
kregchu ošlawicně až do Karla welikého / a od nich possli Zrabata z Hab-
špurku/ Rod ten nynějšijho wěku we wšem Swětě neyšlawnějšij Arcyk-
žat Rakaušských/ z kterýchžto yakoneyprřednějšijho Kmene/ giž Desátý Cy-
sar Řijmský stáslně a slawně panuge. Očemž y připočátku hystoryge/ y
w Zrcadle Morawském napsáno.

Aa a iq

Babilone

Babilonský Cýsařové namalované
ho mývali na Korauhwech neb Praporcích ho-
luba / kteréhož Bělus druhý Cýsař po Tymbrotovi y na
Mincey vyrýmati poručil: Těktej panujice po nich w Kre-
ginách těch/nezměnili takového Erbu/yako Phulbelechus
Alexander Magnus, &c čehož gsau dostatečný Swědkové Euclius & Ap-
pianus.

Jon první Král Řecký / od kteréhož
Měste nazváno Jonium / a lidé gmenowaný Jo-
nes vjíwal za Erb Lwa/tak yaky Magogus Dux Czesyria.

Nedus Nedorum Rex srownáwal se
s Erbem/s Králem Libiem sorchu dotčeným.

Tuischos Gigas / Anno Nini quarto
nosyl za Erb tři Lwy gednoho na druhém / mage
w tom nasledowníka Brena Krále Frantského. Ten Tui-
schos Narodu Sarmatskému a Německému Právo nati-
dil / Města znamenitá založil Tuischom & Tuisburgom,
potomně po půl druhém Stuleť od těch dwau Národůw za
Boha wyhlášen.

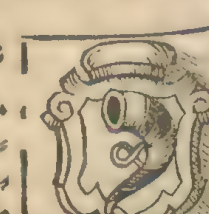
Scytha Priscus starší Syn Araxa
od kteréhož possli Alanové / Hunnové Gothové
Turcy a Tataři/podlé hystoryka Mlogijisse a Beroza / vjí-
wal Erb takového/to gest půl Měsíce: což se y těchto čas-
ůw při Národu Tureckém spatřuje.

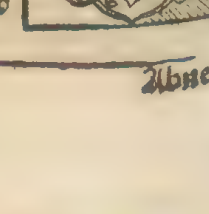
**Amazonspak / ty Ženy hrdinského srd-
ce** nosyli namalovaného na Korauhwech Sstjra.

Židovského Národu Králové a Saud
cové neyprwé vjíwati počali za Erb Beránka/
což swědčí o Abrahamowi Iosephus, genž se toho přidržel/
hned od toho času yak mu ukázano bylo místo od Anděla/
na kterémž měl obětowati Syna svého Izáka.

**Hieroboam Syn Nabotha Král Ži-
dovský** (okterémž čtete 3. Regum cap, quin. & 2.
Paralip. cap: 13. neb se tu nemlawý o tom Hieroboamu kte-
rýž byl Syn Ioafa) za Znamený Rytýřské měl Traubu Mý-
slivčí/kterauž ani nepohrdal Iovinianus Cýsař Říjmský w
pořádku Cetyřideatý první.

Abner

Abner Semei Heptman Wogška Krá
le Saula/ ssestý Saudce w Židowstwu/yak Jo-
sephus wyprawuge/nosyl na Sstjtu Lwa timto způsobem.

Abisai Syn Sarwia / ten kterýž byl na
Wogně proti Dawidowi wyzdwiženě / a o kre-
témž se zmínka Regum. 2. cap. 2. čini / takovým byl okra-
slen Erbem.

Ganameus vjíwal Erb na takový
spůsob wymalovaného.

**Sabei / Národ skřwých wonné zboha-
cený / nazwán à Saba Cusi Filio kterýž possel od**
Chama/takové oblibili sobě Znamený. W těch pišse Iosep.
lib. 1.

**Judas Machabeus / o kterémž wypra-
wugy Knihy první Machabegské / Orla Černé**
ho poručil sobě na Praporce swém wymalowati.

Arius Ssestý Cýsař Babilonský tak yal
Komulus první Král Říjmský / měl za Znamený
Orla Černého s dwěma Hlawami. - Dotčený Komulus
a Bratr Remus Synové Martis & Iliz, sebrawše nemalý
počet Pastýřůw / z pomocy gich wystawěli Město slawné
Říjm: Obáwajice se pak rozbroge zstrany Kralowaný / sinluwili se wespo-
let takto / aby ten Králem učiněn byl / cui plures apparuissent vultures
edyžby na Practwo propter augurium wzhlj dali. Ukázalo se gich tehdy
Remowi Ssest / a Komulowi Dwanácte / pročez on spravedlivým ustan-
weným Králowstwj obdržel. Poručil potomně Město Wali ne hluboký-
mi obehnati / přikazugce aby žádný přes ně do Města newcházal / krom tudy
kdež mysta & Branám poznamenané byli. Remus to netrpeľiwě snášel a
mage poručený Bratra swého / gis Krále / za posměch / přestočil takové ohra-
ženi / mimo přikázaný Bratrské / začez geho Komulus Radlicy kázal roztr-
hnauti / a potom sám tolikéz / yak některý hystorykové pišsi / od Zroma zabít.
Vjíwali toho Erb / totiž černého Orla s dwěma Hlawami / Pompeius,
Octavianus Augustus Maximus 25. Iustinus Senior 54. Cesar: Iustinian-
Carolus Magnus, yakož wssychni Cýsařové / takového Znamený vjíwati
zwykli: čehož přičinu dokládá Plinius, quod hac avis omnibus metuens
sit ac formidabilis, quasiq; (ut vulgò fertur) pro Rege habeatur.

A a iii

Arbaces

Arbaces Král Medstoch měl za Zname-
nůj Erbownij půl Měsíce / kterýž ani nyní nezas-
wrbuji Tureckýj Cýsarowé / neš ge y Rnjze Saracenšké
Machomet na swém Praporcy nosyl.

Sarius Král Perský / ten kteréhož
Wogensky přemohl Cyrus / bilym Orlem Sítit
swůg znamenati dal / k tomu y osbu swau na Monetě wy-
tisknauti poručil / ana drží w Ruce Bič / kterýž Rjekowé
gmenugj Mastygem.

Tri Králowe kteriz k Besickám Spa-
sytele Narodzeného přišli / vžíwali takowých Zna-
menůj : Kasspar měl Dewět Hvězd Zlatých na Modrém
Sstjtu.

Baltazar měl w Sstjtu též Barwy
Měsíce a Hvězdu Zlatau / pod kterýmžto Erbem /
tohoto wěku mnozy wzáctnj a wznesenij Rodowé w rozli-
ných Kraginách se spatugj.

Welchar pak měl Kopj s Prapor-
cem a čtvero Pole / nebolizto čtyry Sstjry / z nich-
to byli dva bílé / a dva červené w Rukau nahý Mawřenin
držel.

Longobardsstj Králowé vžíwali za R-
tjšké znamenij Hada an Dítě požírá / yakož y
Rnjzata Medyolánská / od kterýchž posla Bona Králow-
na Polská Manželka Krále prwnjho / Matka Zygmun-
da Augusta a Anny Králowny Manželky Slesfana Krále :
odkudž tolikéz splozená gest Kateřina Králowna Šwedská / po kteréz po-
zůstáwa Zygmun-
d Král Šwedský a Polský / zanechagje s Annau Dcerau
Karla Arcyknižete potomky / Syna Wladislawa / a Dceru Annu Marygi.

Nawracugjce se pak kreci nassy začatě
takto dále mluwiti budem : Czech a Lech Bratřij
wlastnj wygewisse s Kroacj / a w tomto se Králowstwij osa-
zugjce ténito se Erby okrašlili : Czech nosyl Orla černého
s roztahnutými Křidli / kteréhož vžíwal y Krok s Dcerami
swými / y wssjckni Rnjzata Czeská / až do Léta Páně 1159. kteréhožto času
Cýsar Frydrych na Sněmu w Rjezně / Rnjze Czeské Wladislawa sám na

Králow

Králowstwij korunowal a genu Lwa bílého na Sstjtu červeném za Erb
a Znamenij činow hrdinských darowal. Očemž při sepsánj žiwota Krále
toho / a při počátku Rnih těchto obšjrněgj.

Lech po odgetj od Bratra swého za-
gew na místo w kterémž prwnj Město založeno
byti mělo mezy Gezery welikými / tu že našel množstwij
Hnězd Worlicých a přimich Orly bílé / wzal na swůg Sstj
červený Barwu bílau / ač prwe měl Orla černého rovně ya
to Bratr geho Czech. Z té přičiny ozdobuge se Králowstwij Polské Or-
lem bílým ač posawád / kterýž se nikdá nemůže změnit / ač magj Rnjzata
Slezská Orla rozličné Barwy / yako předně Rnjzata Břiská.

Z toho také Rytjřstwa / kteréz s Rnjzaty swými do těchto Kragin přita-
blo / neyprwe Hrabata z Libice vžíwali za Erb Růže červené w bílém Poli.

Hrabata z Mělnjku / od kterýchž posla Swatá Lidmilla / měli za Zna-
menij Erbownj tři Rohy Srncowé / gichžto se památka při Kostelích na-
cházj.

Hrabata Wrsowcy vžíwali za Erb Zlatau Wrsy : Gíných mnoho owsseni
Rytjřstw slawných wysšlo z Kraginy swé s Czechem a Lechem / z kterýchž
geden každý / Znamenij swého hrdinského chowánj mohl bez pochyby wřaza-
ti / ale že gich písna Zystorykůw tak důwodně newygewilt / potřeba wřazu-
ge gínam mysl obrátiti.

Nynj tehdy / poněwadž gij škrz rozličné Národy oznámeno
gest / yak od množstwij let / a gestě před potopau bylo vžíwánj Erbůw a zna-
menij Rytjřských / přistaujme neyprwe k Stawu Panskému / a o Erbých též
hož Stawu w tom Králowstwij Czeském / wedlé pořádku náležiteho mlu-
witi začneme.

O Starožitném Erbu Rn- j / a těch wssch kterých gi za znamenij Rytjřské vžíwagj.

Kapitola II.

O Ro Starožitnost Erbu toho / pak dáms
no a tomu / a pro yake zaslauženij dán gest / toho
žádný dogjti nemůže : Paměti rozličné nám od slawných
Zystorykůw zanechané / wyprawugj gestě před Narozes-
njm Krysta Pána w Wlastých Kraginách o mojném Ros-
du Wrlinuw. kterýchž se znamenitij činowé wypisugj / pro
kteréz wídycky s některými gínými přednj místo w ony Kragině obdrzo-
wali. Očemž Sabellicus lib. I. decade 4. pšsew tato slowa :

Habe

Habet Vrbs Roma plerasq; nobilissimas familias, quarum Vrsini Columnenses, & Sabelli, celebritate nominis & opibus clarissimi habentur: hos discordia multis ante annis, æmulatione primo, inde apertis odijs in perpetuum penè traxit certamen. Sed quum præter hos multi alij sint Romani Sanguinis Principes, Vrsini iam inde à multis annis, & armorum virtute & opibus cæteros longè præstare ceperunt.

Ti gmenowanj páni aš posawad vžjwagj za Erb Rúšj tim to spúrobem/ ač w Czechách dosti od dáwnjho času téhož Znamení některj z Panůw vžjwati začeli/ yakž se z rozličných paměti wyrozuměti můž.

Successio neb poskupnost Stolicæ Apostolicæ Nemyssých Biskupůw Římských / připomýná okolo Léta Páně 388. Syricium Vrsinum, který po Damasýjowí rodem z Afsytanye Papeži w pořádku čtyřdecatým / panugýcým Let 19. Měsý: 3. a dni geden nácte, wolen k Wrchnosti te/ w mýsto trwal let 14. Měsý: 11. dni 25. aš do

Léta

Léta Páně 402. Tíměška magýe Anastazyia Římana. Bylo potomně Panůw z Rodu a Erbu toho weliké množstwý.

Za casu Eugenia Nemyssého Biskupa Římského týž Sabellus wzpowýná Latinum Vrsinum Cardinalem, & gýnými Bratry geho tčmíto slowy:

Extiterunt nostræ memoriæ quatuor ex ea familia, Viri clarissimi Caroli filij, Latinus, Ioannes, Neapuleo, & Robertus, duo illi Eugeniū Pōtificem Florentiam secuti, tantum apud illum gratia & honore florère, ut Latinus, qui cum maximus natus fuit, non multo post Cardinalis creatus, &c.

Ioannes & ipse Antistes Tranensis declaratus, amplissimis ad id Sacerdotijs auctus, mirum in modum domesticam auxit dignitatem. Což se dálo Léta Páně 1425.

Neapuleo & Robertus, qui militari, Virtute in tantam celebritatem Nominis evasère, ut uno tempore hic Regiarum copiarum Dux, iste Pōtificij exercitus Imperator fuerit: his virtutibus non solū paternū Principatum tutati sunt, sed mirum etiam in modum auxère, ita ut quicquid terræ à Thyrræno fermè littore ad Fucinum Marforum lacum longè lateq; patet, suæ ditionis fecerunt.

Is rerum successus adhuc maiorem apud æmulos peperit illis invidiam oppugnatiq; ob id nonnunquā, uno tempore, à Columnensibus, Sabellis & Anguillarijs: & quia per se non potuerunt, ut unius familiæ opes euerterent, Calistum quoq; Pontificem, in eos armarunt: cuius conatus illi non solum sustinuerunt, sed fregère etiam, vel in primis, quum ad Vicum Varronis, Borias Calisti nepos longè maioribus copijs cum Roberto Vrsino, parum prospero Marte dimicavit. Verum, & si semper alias æmulorum opes Vrsinis Sixti Pontificis temporibus infestissima fuerant, paucissimis postea annis quatuor illi Viri Illustres, extincti sunt.

Ten weys gmenowaný Kardýnál Latinus, přinesl byl w Dar Léta Páně 1425. Wladislawowi Králi a Králowně Žioffigj/ geden z Hřebůw těch/ kterýmž přibitý Spasýtel náš na Říši přel. O tom Miechoviensis lib: 4. cap: 54. circa penultimam Mensis Iunij, takto mluwý:

Clavus unus Crucifixionis Domini nostri Iesu Christi, Vladislao Regi & Sophiæ Reginæ, per Latinum Cardinalem de Vrsinis Episcopum Hostiensem misus est, quem omnium Processionum Urbis Craco: debito honore exceptis Ecclesiæ Craco: donavit, &c.

Alle opausstegýce gíné Tárody nasseniu Slowanskému nepřigeníné/ o Czeských Pánjch. téhož Erbu Rúše/ řeč krátkau/ wssak prawdiwau wčinné.

W Králowstwý Czeském

Léta Páně 983. Byl Muz geden znamenitý/ řečený Slawný/ hoden owšem gne na takowého/ pro swé weliké a slawné činy/ kterýmž přiwýel od Mladosti/ gšuce weselosti Twáři swé lidem wel mi přiwětiwý/ w sandu upřímný a sprawedliwý/ obráncé Wdow/ a Syrotkůw milostiwý. Gmenowal se Slawný Zrabě z Libice/ neb (yakž háget přitčmý

tčmý

témž Létu wyprawuge) byt geho byl na hrade při Měste řečeném Libice / tu kdež se Potok Cydliná s Labí Ržetán spoleuge / a roztahowalo se hrabství ge^o až k Potoku Sutina / a k hradu wystawenému na hůrce řečené Oseka / zstrany Polední / až do půl Lesa za Chynowem / Dandleby a Nerolice / zstrany Weychodní až do Litomyšle a do Potoka Switarwy / zstrany Půlnocní až do Kladka / a do Potoka řečené Týsa : A ten všiwal za Rytířské Znamení Růži bílou na Czerwéném Štítu / od kteréhožto Erbů y těch to časůw Potomcy geho se newzdalugy / yalž o nich nižegý dotčeno bude.

Wogtěcha Syna Hraběte
Slawnyka Biskupa Pražského / y Arcybiskupa (wedle Kronyk Polských) Gnězněského / Cathalogus Georgij Bar. Pont. a Braitenberk, S. R. E. Prot. Metrop. Pragen. Prap. Olom. Canon. Comit. Palatini, takto připomíná :

Anno 969. Adalbertus alias Vořichius Patre Slavoniko Libicensi Comite. Matre Strzezyслава, ort^o, è studijs veniens, & non dū ex integro Præsbyter, cum alijs tanquam

Ovis deserta, Pastoris obitum piè lamentans, continuò, nolens, volens, & cum lachrymis (quippe qui erat tanquā lucerna ardens, animo & omni conversatione) magno Collegij Sacerdotum assensu, in Episcopum, à Boleslao pio, populo id ipsum semper urgente, quod is esset, quo prævio ad Cœlum, contenderent, declaratus, Veronam ad Ottonem Cæsarem Regalia petiturus concessit, inde à Villigiso Archiepiscopo consecratus. O tom Swatém Wogtěchowi napsáno obširněgý w poslawonosti Biskupůw Pražských. Ozdoben Korunau Mučednickým w Prusích Léta Páně 979. od kterýchžto Prussanůw tehdáž gestě w Pohanstvu zůstawagých / wykaupil Tělo geho Léta 996. Boleslaw první Král Polský / gmenowaný Chrabrý / yako by řekl terribilis, nebolizto hrozný.

A Bratrů toho Swatého Biskupa / a Synůw
Slawnyka Hraběte / pomordowaní byli pro Swatou Wěru Křesťanskou od Czechůw Pohanůw / w hrabství swém / totizto w Libici Zialosti welikau gsa strápený Slawnyk Hrabě / pro zmordowaní Synůw swých omřel / a tu w Libici w Kostele Panny Marye pochowan / z gehožto hrobu / potom za mnohá Léta / na den Swatého Wogtěcha / libá wůně wyházela. Hagek w Listu 91.

O Borepovi Synu téhož Slawnyka Kronyk
Polské takto zněgý : Borey nemoha delegi sнести ranhání Pohanůw těch / proti Pánu Bohu a Wěře Swaté / wyprawil se do Kragin Polských za Bratrem swým Wogtěchem / kdež od Krále Boleslawa Chrabry s welikau wděčností přigat / a hogným byl Zbožím obdarowan / od kteréhož possli s welikým rozmnožením ti / kteréž slugi od gmená geho a Erbů Poragowé. O čemž nižegý / a Matěg Miechouienis dowożuge to^o křmíto slowy.

Bohami

Bohemi culpam scelerum suorum in sanctos Dei retorquentes, invaserunt Oppidum Libicz, & quinq; Germanos Sancti Adalberti necarunt videlicet Sobobor, Spicimirum, Sodroslaw, Zymissa & Cziaslaw; nec his malis contenti, omnem prolem & cognationem eorum, cum singulis inhabitatoribus Lublic deleverunt, ac interfecerunt, Oppidumq; flammis iniectis exusserunt, solo Poray sexto Germano Beati Pontificis Adalberti in Polonia Boleslao Chrabry servitijs dedito, per absentiam salvato, Bohemiamq; repetere non audenti, Princeps Boleslaus donavit illi sufficientes possessiones in Polonia. Ex eius stirpe Nobiles de armis Rosarum, albam Rosam in campo rubeo deferentes, quorum Proclama est Porey, à praefato Poray Sancti Adalberti Germano, originem sumpserunt. 22.

Byli w Králowství Českém Páni / kteréž gmenovali hystorykové Wytkowceni, od gmená předka gich gmenowaného Wítka / kterýž mage několik Synůw, ge swým Zbožím podělil / a ti potomně počali se psati gedentazdy z swého Zboží / yako Páni z Rožmberka / Páni z Hradce aneb z nového domu / Páni z Stráže / Páni z Austij / a Páni z Landštejna : o kterýchžto Rodích a předcích gich wedle Kronyk a giných pamíti porádkem se bude psati / wššychni ti Erbů Růže vžíwali gednosteyně, wššak w rozličných barwách.

Byli w Králowství Českém Páni / kteréž gmenovali
hystorykové Wytkowceni, od gmená předka gich gmenowaného Wítka / kterýž mage několik Synůw, ge swým Zbožím podělil / a ti potomně počali se psati gedentazdy z swého Zboží / yako Páni z Rožmberka / Páni z Hradce aneb z nového domu / Páni z Stráže / Páni z Austij / a Páni z Landštejna : o kterýchžto Rodích a předcích gich wedle Kronyk a giných pamíti porádkem se bude psati / wššychni ti Erbů Růže vžíwali gednosteyně, wššak w rozličných barwách.

A nepřwé okolo Léta 1042. yalž Hagek w listu 119
oznamuge / wysláni byli od Břetislawa za Legáty k Cýsaři Gindrichowi z toho kmene Páni, Petr Bertowec / Matěg Howorec a Pan Wít z Stráže.

W téhož hystoryka při Létu 1182. w listu 205 o před
cích Erbů toho takowá zmínka se dege. Přihodilo se že Páni Čeští, ne magice chutý k Frydrychowi Knížeti swému / takowau protimyslneost wessm genu působili, až geg, ržkege z České Země wyrudili / a po odgezdugeho, wolili sobě za Pána Kunrada Kníže Morawské / a posadili geg na Wyšehradě, yakožto na Stolicy Knížetcy. Pražané toliko tomu odporowali / pročž Kunrad musel dobywati Prahy / ač potom hned druhého Měsíce po obležení Města změnili Měšťané aumysl swýg / a Kunradowi wěrnost a poddanost sljbili. Po nedlauhém čase přigel Saldhrabě od Cýsaře Frydrycha k Kunradowi, a ke wssm Panům zemským / přikazugie mocý Cýsařskau aby se stawili w Řezně před Cýsařem 6 dne Měsíce Czerwence / kterémuz odpověděl Páni / že se gim nezda to učiniti, aby tak mnoho Panůw měli poslauchati / totizto Papeže / Cýsaře / y Kníže swé : wššak předce po odgezdug Saldhrabě z gisťeho wwažený wyprawili šest osob k Cýsaři / yako neznameníteggých a nepředněggých / totiz Gindricha Wítkowce / Zdyslawu Lipského / Zbýnu Dubského / Břetislawa Theobaldice / Snagboha z Dabčé Wsy / a Domahosta z Otřadowic, kteréž Cýsař přinutil k tomu, že museli Frydrycha za Pána přigiti / a Pánu Bohu za to děkowati / že gsau zdravými žiwoty Králowství České zase spatřili.

B b b

W listu

W listu Frydrycha Knížete Czeského Klášteru Břevňowského naležejícím při Roku 1184: nacházým gméno a panáctku Jarosse Wýtkowce/Borsse Wýtkowa Syna na novém Zámku/Ronrada z Klingebertu / a Juricha z Lokte Kastellána.

Tolikéž w gednom listu téhož Kláštera při roku 1234. za panování Wáclawa Krále Czeského/ spatřuji se rito Páni takowým pořádkem napsaný. Ioannes Episcopus, Eppo Praepositus Pragensis, Zdislaus de Valdek Camerarius, Vitko Senior, Henricus frater eius, Mstideus Castellanus Pragensis, Albik Iudex, Ippok Castellanus Vissegradensis, Zavissa de Chausnik Subcamerarius, Gebard de Tadovicz, Dalebor Subcamerari.

A tak tehdy pravdivě vřazují Kronyky y Privilegia starodávná, že tih Wýtkowé z Chausnika a z Rozmberka/a z nového Domo, ginal z nového Zámku / zprosta od gedních předkůw gdau/ a gednoho Erbůw vždycky, y s Pány Landšteyna z Stráže a z Aufu od dávného času užíwali na takový spůsob/ a toliko barwy rozličné ge rozdělowali.

Léta Bane 1220. Ottagar Král potvrzujícíe privilegia anadánj Klášteru Břevňowského tyto Pány měl při tom za svědky. Daleborum Jarossium, Bohuslaum, Zdeslaum Czeska, Vsschorum Zavissium, Vitkonem Iunior, Henricum Vitkonem Seniorē de nova domo vel de novo Castro, Nicolaum, Hirdeborum Cresslaum, Henricum Dapiferum, Koyatam Subdapiferum, Henricum Filium, Borzyta, Vlricum de Loket Filium Iurich, Benessium & fratrem eius, Marquardum de Ralsko, Bavorum, Mstideum Castellatum Pragensem, & Vlastislaum Iudicem Kurimensem.

Giné Privilegium od téhož Krále témuž Klášteru dané Léta 1234. wyprawuge tyto Pány téhož Rodu a Erbů/ kterých tehdaž žiti byli/ jako, Zdeslaus Camerarius, Vitko Camerarius, Vitko Senior, Henricus Frater eius, Mstideus Castellanus Pragensis, Albik Iudex, Ippok Castellanus Vissegradensis, Zavissa Subcamerarius, Gebardus de Sandovicz, Dalibor, & alij plures.

Král Břemysťtase okolo Léta Bane 1253. při potvrzení swobod Kláštera Břevňowského, pro svědectwů měl v sebe tyto Pány/ jakž Privilegium wyprawuge takto: Præsentibus ijs testibus, Domino Kunrado Venerabili Frisigensi Episcopo, Fratre Vceslao de ordine minorum Domini Papæ penitentario, & Domino Bersone Camerario Regni Bohemie, Jarossio de Chausnik Burgravio Pragensi, Vitkone de nova domo sive castro, Bavaro & Conrado Castellanis de Klingebert, Borzyta Castellano Litomiericzensi, Jarossio de Necholicz, Gallo de Lemberk, Vlrico Castellano de Loket, Czech Pincerna Aulæ Regiæ, Marcirdo Subcamerario Pomerano, summo Aulæ Regiæ Iudice. Datum per manus Magistri Guilhelmi Protonotarij, Ecclesiæ Pragensis Canonici.

Háget w listu 252 připomíná Rod Vanůw z Rozmberka takto. Téhož Léta to gest 1276. Wýtkowcy z Rozmberka z negkých přičin odstaupili od Krále Ottagara Pána swého/ a shromáždili se nemalý počet Lidu gýzdného, welikau škodu činili w Czechách / a Král z toho byl zarmaucen/ neš na ten čas bylby gegich pomocy potřeboval. Ale ten obyčej gest, kdýž se Knížata wadí/ že se tu chvíli nepřátelům gegich dobře daří. O tom obšyrně Dubrauius lib. 18. fol. 170.

List Krále Wáclawa čtvrtého na Kaplu Swatého Bartholomége daný Léta 1250. 10 Calend. Iulij, tyto Pány za svědky w sobě obsahuge, jakž geho částka poslední takto oznamuge. Huius rei testes, Borsode Rozmberk Camerarius noster, Gallus de Lemberch, Tlastoslaus de Zitavia & duo Filij eius, Tlastoslaus & Henricus, Smilo de Zitavia, Voko de Rozmberk, Viricho de Przebenicz Frater eius, Viticho de nova domo, Marquardus de Dunvitz, Girso Purgravius de Klimberg Bitrolfius Camerarius noster, Andreas & alij plures. Datum Anno ut supra, per manus Herbordi Curie nostræ Notarij.

Kdýž se psalo léta Bane 1283. Byl geděn z Rodu

Wýtkowcůw, Muž welmi znamenitý a nad giné Boharý gménem Zawiš / genužto odňal Král některá Zboží a Panstwá, neš geg někdy měl w nenávšti. Wyhledáwage on prostředku k dosazení Zboží odňatého / wygel do Morawy k Královně/ kdež gi počal snažně slaužiti/ tak že mimo giné wssedky Rytíře a Pány měl k ni wolněgšší přístup/ a částegšší mýwal s ni rozmlauwání. Wzhledala naň Králowna častokrát pro weselost geho wstawicnau/ a yasta gsauce spanilostij Twáři geho a postawy wyborné/ pogala geg sebe za Manžela, a zplodila

mu Syna/ genuž gméno dáno na křtu Jan/ kterýžto Jan po mnohých letech byl Křižowníkem Rodyžského řádu/ a Pánem Strakonickým. Háget f. 258.

Králowna potomně pro takové spříznění s Zawissem, obáwage se Syna swého kteréhož byla prwněgššímu Manželi porodila/ wyslala posly poctiwé s pokornými prosbami za milost žadagice. Wáclaw Kníže zbawen gsa Otce před mnohými čas, nemohl gináče nakladati s Matkou swou než jako Dítě/ a gsa žádostiw gi widěti/ přikázal aby k němu do Prahy přigela/ kterážto bez meškání učinila/ a před Synem swým se pokorila. Za tím Zawiš w Morawě zůstáwal / stýžíce se Wáclawa, aby proti němu z negké nepřízně nepowstal. Ale Králowna časem příhodným s některými Pány milost genu v Syna obgednáwala: obměčen gest tehdy Wáclaw prosbami Matce swé/ tak že dopustěno Zawissowi přigíti, a před Kníže předstaupiti. Tu wysliffew Kníže Wáclaw geho snažnau prosbu/ y wida pokoru, přigal ho neyprwé za Dwořenina a radu / a potom za Zeytmana. Po některém pak času mnozý genu wíce slaužili nežli Knížeti/ neš on wedle zdání swého toho Purgtbrabů, onoho Komorníkem, gineho Maršálkem, a gineho Trutřasem učinil: Procěz měl látku při wssedch Páných / a Kníže Wáclaw tolikéž wewssem geho poslauchal jako Otce. Háget při Létu Bane 1285.

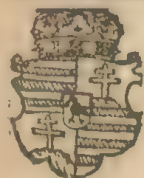
Dorčena Králowna Kunhuta byla Dcera Knížete Bulgaršeho Rostislawa/ kterauž byl pogal za Manželtu Král Přemysl s powolením Krále Dheršeho Béle y Syna geho Ssteffana/ a Weselý s ní wykonával w Presspurku Měsíce Listopadu/ Roku 1261. kteréhožto času byla y korunována.

Gmenovaný Pan Závise z Rožmberka činýce do-
stírozkažaný Knížetěmu sebral Wogsto proti zhaubcům Zemským/ a wy-
gew s ním do Morawy, přitáhl k Klášteru řečenému Rayhrad/ w kterémž
nalezl mnohých laupežníkůw/ neš oni rozplasywše Minichy Klášter oša-
dili/ a ty rozkázal wsecky zwěsteti. Wácslaw tolikéž čístýe Krag Litomy-
šský s hauffem svým/ dobyl y Třebow Město Morawské/ kdež mnohé z
lotrůw těch zwěsteti dal/ a yal Frydrycha z Zumburku pána toho Města.
Přimlawali se přátelé aby nebyl podán do wězení/ a on sliboval takových
laupežůw wíce neprowozowati/ ani promozugicým stanowistě pe přijti/
na čez ač postawil rukogmę/ wssak se wedlé připowědi své nezachowal.

Z té přičiny rukogmowé swázaného postawili w Praze před Knížetem
kterýž předce k milosrdenství gsa pohnut, ač měl na hrdele trestán býti/ roz-
kázal gemu v lewé ruky toliko gedenprst vtýti: z čehož Frydrych oblubil so-
bě zdrawěgšíj radu/ slaužil wěrně Knížeti swému bez wsseligatých mordý-
ských obyčejůw/ tak že při Knížeti y lásku sobě zýskal.

**Rozwazugie pak na myslí své častokráte Pan Za-
wiš,** jak gest w Rod Králowstý wtročil, jak Matku Knížetě a Králow-
nu Krále Českeho za Manželtu měl/ také jak sám s Knížetě
trwe possel/ pro ty přičiny tehdy nezdálo se mu Panu neš Wdo-
wu z Stawu Panského pogýti, aby tím ponížzen nebyl. Rwy-
prawil poctiwě posly do Dher, žádag za Manželtu Krále La-
dislawy Dheršeho Sestru/ kteráž již dávno w Kláštere pro-
fellowaná y oblečena byla/ k čemuž Král Wladislaw bez prodleni dowolil.

Protož Pan Zawiš, poněwadž nerolito Manželtu Krále Ottagara, ale
y pokladůw byl dostal/ chcel také Wěstiu Sestru Králowan w ozdobe Krá-
lowsté přiwězti/ ač nemage toliko zo wyborných Keytharůw, a 12 wozůw
wygel z Prahy (an na to Král y Králowna hleděli) vpřimo k Morawě. Tot
Muž geden znamenitý z Čechůw Hegman z Lichtemburka, očekawagice
za zálohau s lidem svým na zelených horách/ nenadále na sluzebnýj geho
wyskočil a stýhagice wtýkagicý/ po rozebránýj gich sebral Korist znamenit-
tau od Zlata Strýbra a rozličných giných klenotůw.

Tic méně Pan Zawiš vssel z toho nebezpečnstwý, neš ugel toliko s př-
ti Sluzebnýj az do Kláštera Wilimowstého/ a předce nezdálo mu se od
wěcy začaté vpustiti/ nýbrž spůsobiw Sluzebnýj, a to což k cestě přináležes-
lo, s wěstým počtem Lidu do Dher přigel/ a tam Swadbu otkwasyl, bydle-
gice bezpečně s Manželtau swau na Zámku řečeném Wursttenberk. Wčemž
žáget při Lětu 1288. obšyrněgi píše.

**Lěta Bane 1289. Manžella Pana Zawiše z
Rožmberka,** Dcera Krále Dheršeho porodila Syna/ z čehož Pan Zawiš
welmi potěssen/ a protož wyřkl den w kterémžby Syn geho pokřtěn byl/ chci-
ce Křtiny slawné a stýwostné učiniti. Z žadal obau Králůw, Wladislawa
Dheršeho/ totiz Testě swého/ též y Wácslawa Českeho, Pastorka swého/ a-
no y Sindřicha Knížete Wratislawstého/ aby přítomnosti swau slawnost

onu oz-

onu ozdobilí. Wácslaw odpowědel Poslům geho/ že chce na Zrad geho
přigýti/ ale aby on prwě k němu do Prahy přigel/ čemuž Zawiš nedowolil.
Pročez ani Králowé na den wložený nebyli přítomni/ y atž o tom wyprawu-
ge obšyrněgi žáget w listu 260.

Lěta Bane 1292. Král Wácslaw položil Sněm
w Praze při Striedoposti/ a rozkázal wssem Panům/ Rytířům/ Wladykám
a Zemanům, aby se na něj sgeli w čas wřetý. To když se vyplnilo wedlé
rozkazu Králowstého/ Král wegda mezy své poddané/ počal s nimi gedna-
ti neyprwě o pokog aby byl w zemi učiněn/ a laupežnjcy aby lid přestali lau-
piti/ přitom wsecky rozbroge/ ruznice a wády/ gestto mezy předněgšými/ až
posawad byli/ aby hned od té chwěle přestali/ přijstným poručením to
nauřdil. Pakliby kdo mimo poručení Králowsté nětco takowého
cožby se k ruznicem a swáru wztahowalo, před sebe bral neš bráti chcel/ na
proti takowému člowěku, yakožto proti russyteli pokoge měli se wssyckni
sgeti/ a geho přijstně trestati. K čemuž rokowání powolan byl y Zawiš/ ge-
mužto se již přibližowal poslednj den žiwota geho/ neš brzo potom z Swě-
ta sešel s myslí nevstupnau/ a wzen slawně ku pohřebu do Kláštera, genž
slowe Wissiowý ginat Wyššíj Brod/ kterýž on sám někdy založil/ nadal/ a
w něm sobě pohřeb zwolil/ o kteréhožto smrti geho žáget obšyrněgi píše.

Při Lětu Bane 1305. o Panu Sindřichowi

z Rožmberka takowau zmýnku činý žáget w
listu Kronyce své 273. Znamenaw Král Wa-
cslaw že při geho zdrawj gest nedostatek/ y po-
wolal Syna swého, přikazugic aby s ním př-
sli/ Petr Kancelář/ Hegman Berka z Dubé/ To-
biáš z Bechyně/ a Sindřich z Rožmberka/ kte-
říž když před nim stáli/ obrátil se k Synu swé-
mu a řekl: Synu můj tobě odowzdáwam Krá-
lowstýj mé/ Bog se pána Boha/ milug ctnost/
ž adnému křiwdy nečin / Sprawedlnosti násle-
dug/ činýce sprawedliwě každému, jak chude-
mu/ Bohatému/ a za to tebe obzwláštne pro-

syni/ ten Klášter na Zbraslawi ku památce blahoslawené Pany Marye Ro-
dičky Boží, kteréhožto gsem yá nemohl dostawěti, snad pro mé hřichy/ a neš
snad Božským wložením/ aby přigel k práci twé a k dokonání: Prosým tebe
dokoneyž dýlo to/ ať Pan Bůh tebe oštrýhá od zlé přichody w Králowstýj
twém/ tak jak gest y mne oštrýhati ráčil: Dluhy kterézbyli pozůstawagi, za-
platíš/ a cožkomu káži dáti, toho nigatž nezadržug/ na čez mi y přisahu v-
čin že gináče nevciníš. Wzhledl potomněna Pany a Raddy své přistogi-
cý/ k nimžto takto promluwil. K wám pak mogi wěrný a milý tu mam dů-
wěrnost/ že tauž poddanost a poslussenstýj kteréz gste mi z lasty činili/ Sy-
nu mému též činiti budete/ ano y za to wás žadam, abyssste se k němu negina-
če chowali, neš jak se chowati náležj k pánu dedičnému. Tu zaplatal Wá-
cslaw Mladenec/ y giným wssem slzy z Očj se wylili/ a řekli wssyckni yako
gedněmi wstý/ chceme rádi to wse učiniti. Přinesena potom od Knězi bla-
wa S° Wácslawa/ kteráž když byla postawena na Stůl před Králem z po-
ručení geho/ dýj opět k Synu swému, k Raddám swrchu gmenowaným/ y
tém wssem dole položeným/ totiz k Proboštowi Wyšehradskému/ Sindřichowi
Opatu Sedleckému/ Hyntkowi z Dubé Komornýku Zemskému/ Ja-

B b iij

roslas

roslawowi z Lippého Sudymu/ y k Auřednýtum Morawským jako y To-
biášowu z černé hory a z Boskowic zeytmanu Morawskému/ Gindrichowi
Ssturmowi Púřati/ Přestowu Synu Oldřicha z Wikowa Auřednýtú Sau-
du Brněnského/ Matěgowi z Wollé a z Katali Auřednýtú Dworu Marg-
rabského/ a k giným mnohým. Synu, a potomně gedne každý z wás/ polož
dwa prsty na ruto Swatou Hlavu/ což wšedni věinice/ přísahli křaffe geho
wyplniti/ a Král opět dý takto: Gessit toho žadam při wás/ kdykoli Pán
Bůh mne powolati rači/ a Dussy mau přigme do věčného přibytku/ Tělo
mé at gest položeno w Kláštěře Zbraslawském/ kterýž nakladem Syna mé-
ho má býti dostawen/ sedmý dýl z Hory Gutny každého týhodně at se wydá-
wá na zaplacený dluhůw odemne věiných: Alžbět Manžele mé at se ge-
gi Wěno dá/ neb dwadceť Tisíc Hřiwen: O sobám Kofelným at se dá ge-
den Tisíc při pohřebu mém/ a z oděwůw mých wšech at nadělági oděwůw
Kofelných/ kterýchž wětšý počet odewzdán bude Kláštěru Zbraslawskému.
Přestál potom Král mluwiti/ a Opat Sedlečský gménem wšech Panůw od-
powěděl takto: Deyž Pán Bůh aby Král Pán náš Božstau moci vzdawen
byl/ a powstana z té nemoci, dlaho a štiaštně kralowal. Pakliby gináče
se widělo Božské wůli/ chcenie poručení geho zauplna wyplniti.

**Umřel Pan Gindrich z Rožmberka Leta Pá-
ně 1310.** y atž nacházým w některých pamětech/ gessit takto zněgi.

Anno Domini 1310. in Castro Pragensi, Obijt Illustris ac Magnifi-
cus Dominus Dominus Henricus de Rozmberk Incliti Regni Bohemie
Baronum Procerumq; facile Princeps, Burgravius Pragensis etc.

Kronyka Hágłowa w listu 286 a w Létu 1316. o

Panu Petrowi z Rožmberka w tento smysl
zná: Domnůwage se Petr z Rožmberka že
Gindrich z Lippého za dlahý čas w Wězený
bude/ Deeru geho, s kterauz měl slib Manžels-
ký pogýti zanedbal/ a namysle gegim wzal so-
bě Siolu Deeru Knížete Těssynského / Man-
želku někdy Krále Wáclawa/ na ten čas Wdo-
wu, s pománutím Krále Jana/ kteréhož se
wíce nad jiné přidřel / proto že gest wtročil
w Red Kralowský. Král shromáždil nřco
lidu z Polšky, z Missně a od ginud, w Budyně se
položil/ neb se obáwal tehdáž wíce domácých

nežli cizých nepřátelůw / a wyprawil odtud Posly s raddau některých k
Baldwinowi Arcybiskupu Treverskému Streycy swému/ a k Arcybiskupu
Mohutskému Petrowi/ gichž žadage aby k němu přigeli/ kterýž tak učinili
a položili se nedaleko od Wogsta Kralowského, Měsíce Dubna/ magice čty-
ry Sta Mužůw výborných na Konjch. Ti neyprwé počali rokowati s Krá-
lem o wyswobození Gindricha z Lippého/ ginžto z počátku Král welmi
twrdým se w té věci wklazowal a neustupným od mysly své/ až Arcybiskupo-
wé wklazugie newinnost ge/ poněwadž ani w skutku nebyl polapen/ ani swěd-
ky přemožen/ a weliké vblíženi geho wedle práw Cýsařských wyprawugie
obměkčili Srdce Kralowské / a učinili takowé narownání: Gindrich aby
Krali swých šest Hradůw zastawil/ a šest Rytjůw těmuž postawil/ gestliže-
by w poddanosti netrwal/ a neb nřco proti Krali skutkem neb raddau učinil
neb učiniti mgnil/ buď tagně nebo zgewně/ on aby takowé Hrady propa-

dl/a K

dl/a Rytjiti dotčení aby powinni byli Gindricha Krali w moc dati/ y ty
Hradu s pomoci Kralowské dobyté těmuž odewzdati. Pakliby také Král
nřco takowého předsbe bral bez wšeligatě příčiny/ cožby Gindrichowi na
vblíženi bylo/ to aby se wzneslo na dotčené Arcybiskupy jakožto na obrman-
ny/ a odtud dále kdez náležj. Když tehdý Gindrich w tom wězení pozů-
stawal na Teyrowě/ jako šest Měsícůw/ na den Swatého Tyburecy z něho
byl wypuštěn.

Dále připomýná téhož Pana Petra z Rožmber-

ka, list 287 Kroniky České/ genž gest w nápodobný smysl napsan. Když od-
gel Arcybiskup Mohutský/ nawrátilo se k prwněgšjmu zlému Kralowstwu
České: powstali opět laupežnjcy/ morděti/ palici/ tak že žádný nesměl té-
měr wyhlédnauti z obydlí swého/ a Král gsa tehdáž w Lucenburku/ tak
dlaho tam byl, až se některý Páni Zemstj rozdwogili/ a zbauřili se na pro-
ti sobě welmi: gedni stáli z strany Krále a Kralowny Alžběty/ a giný drželi
s Gindrichem z Lippého/ z čehož přišlo mnoho zlého na Kralowstwu
České/ a tím wíce že toho času práwě Missiané z gedné strany, a Barwoti z
druhé do Země wstocili/ kterýž widauce že žádný nebránj/ welikau a zname-
nitau laupež wynesli. Ti genž byli při Krali a Kralowně, chtěli rádi po-
kog učiniti/ aby mohli zeystati lásku při Krali, jakožto při Pánu swém/ a
a byli gsa tito/ Kunrad Biskup Holomaucký/ Gindrich z Woseta Kancelér/
Wylim Jagic z Waldeka/ Petr z Rožmberka/ Barwor z Strakonice/ Jan z
Dobrušky/ Bratřj z Ablonné/ a při nich z Rytjstwa mnozý. Ale gin na
odpor rowně yk Krali a Kralowně byli/ Gindrich z Lippého s syny swými
Beněš z Michlšperkuginal z Michalowie/ Albrecht z Bechyně/ Wylim z
Landšteyna/ Girk Berka z Dubé s Bratrem Hagmanem/ Gindrich z
Lichtmburku/ Páni z Konowa/ též giný mnozý z Rytjstwa/ kterýž wšedni
činili škody weliké wšem napřed gménowaným/ a mnohém wětšj strogili
se činiti. Kralowna měla welikau žalost z takowého gedněch proti druhým
spuntowaným/ a nemage žádné gine raddy, odgela tagně s Dcerami swými,
Markétau a Girkau/ y s Synem swým Wáclawem na gedne Hrad řečený
Loket/ a dosti perwý/ na němž gsa za tři Měsíce/ poslala odtud do Lucen-
burku, oznamugie Manželi swému co se w Czechách děge/ kterať Kralow-
stwu to den odedne wíce a wíce hyne/ a protož aby aspoň pro Manželskau
lásku rozpomena se tolikéž na Wáclawa Syna swého gediného/ nawrátil
se do Kralowstwu/ a nedopauštěl genu do konce zahynauti. O čemž zwě-
da Král/ a slisse tak newědné nowiny/ hned se do Czech strogil/ a w brzkém
čase přigel do Prahy s nemalým počtem Těmcůw y Czechůw/ kdez což
dalegi působil/ poznamenáno gest a doloženo šyřegi pod Erbem Panůw
z Sternberka.

W téhož Hágla při Létu Páně 1318. o temž Pa-

nu Petrowi pozůstawa takowá pamět. Času Posnjho Král Jan rozka-
zal Wogsto sebrati/ a newěděl žádný na protikomu s nimi wytáhnauti chce/
až powolal některých swých zeytmanůw walečných/ a obzwlaštně Wácla-
wa Hořessowce Bogownjka wdatného/ y zpráwcy lidu opatrného/ kterémuž
poručil táhnauti s tím Wogstem na Wylima z Landšteyna/ a ten Wylim
byl Erbownj Streyc Panůw z Rožmberka/ gehožto Zbožj Wáclaw ya-
kožto hotowý k vyplnění rozkazu Pána swého počal welmi plundrowati/
a Petr z Rožmberka magie litost nad Wylimem z Landšteyna/ vmgnil to
zlé, řečj přetrhnauti/ a obgednati lásku Wylimowi při Krali/ pročez y k ně-

B b b iij

mu při

y k němu přigel w malém počtu/a předstaupiw před něho, připomínal své věrné služby/pro kterýchby aspoň nedopauštěl takových těžkostí na Wylima k hanebnému zahubení wsech skutkůw geho/poněwadž on chce se genu yakožto Králi Pánu swému pokoriti. Na proti tomu řekl Král: Wětku znám twau chytrost/a wssak chce to učiniti zač žadaš/a dáti milost Landsteynskému/ale stau wýminkau/aby ty mi pustil wseckožbožj kteréz náležj k Královské moci. Na to odpověděl Králi Petr z Rožmberka/ že chce se o to poraditi/a třetího dne na to odpověd dáti/kterýto den když přissel/wyprawil Posla svého/a rozkázal powěditi Králi, že toho což Král žádá nijakž nevěčinj/nýbrž že se chce genu statečně brániti: yakož pak od té chvíle učinil pomoc Wylimowi s lidem/a Král zdobýwaw tu některých Twrží, obrátil se do Morawy/kdež mnohé nepřátely své pod swau moc podmanil.

Dále co gest se zběhlo týchž časow/ačkoli to netkne samé Pány z Rožmberka a Pány z Landsteyna/wssak že se wztahuje na wsecken Staw Panský/a tu se o Stawu Panském pjiše/widělo mi se za dobré abych tu to wložil/yakožto pod neyprwnějšjím Erbem, co se dalo totižto mezy Králem Janem a Pány Královstwí Českého/a počnu mluwiti o tom takto:

W Czechách y w Morawě stalo se weliké zbaueň w lidu/o yakémž a niž k tomu napodobném mřda před tím nebylo slyšeti/neb wssychni statj y mladj w welikém zármutku byli/a dosti těžce to neli/že Král chtěl (tak yakž některj klewetnjcy a russytelé pokoge wůbec rozšywali) wsecky Czechy z Země wyhnati/kterauž na místě gich, že vmjnil osaditi Němcy a ginými Národy. Páni owšem a Rytjřstwo spuntowali se proti Králi/smjřjce se společně kterjžkoli gedni proti druhým yaké různice a swáry měli/a tak se pozdwišla wsecka Země proti Králi/nechtěgic toho trpěti, aby Král to což vmjnil wykonati měl. Gistě toho pozdwiženj neyhlawnějšj přčina tak to byla/že Král Jan, mage spráwu o obyčej w giných Kraginách/kterak Králowé své poddané rozličnými Cij/Berněmi/a wognanu do cizých Zemj wedlé své libosti obržugi/tak y na Statky Panuw y Rytjřtůw/bud spravedliwě neb nespravedliwě sahagi/a wěda kterak Czechové zastřagice se swými práwy a swobodami, genu powolnj býti nechtěgi/z weliké nechuti kterauž měl proti wssemu Národu Českému/smlawu byl učinil s Ludwjkem Baworským woleným Králem Řijmským/aby ffreymarkt vciili/tak aby Ludwjk byl Králem Českým/a Král Jan aby byl Pánem w Hrabstwí Palatynském na Reynu/to gest/Palatinus Rheni/což sobě y listy giž a pečeti dokonale stwrdili. Alžběta Králowna mřoli nechtěla k tomu swoliti/a stála nepohnutelně na myslí své/že totižto ne ginde chce/ale w dědictwí Otce svého a w Královstwí swém dědičném vmjti/ačkoli Král prosbami y pohrůžkami aumysl gegi chtěl změniti/a oto častokráte vsylowal.

Znaniemaw potom že žádným obyčejem nemůže obměkčiti Srdce gegi musel od té smlawy pustiti/a rozuměgic že nelze než w Czechách býti/a s Czechy přebýwati/vmjnil wseckožlé kteréz se w Královstwí páchalo přetrhantj/Bog a bauřku w pokog proměnitj/a w mjr sewssesti Pány Českj mi wgti. Obeslal do Lokte (neb tu na ten čas s Králownou bydlel) wssak Pány/Rytjře/Města y mnoho lidu obecného k těmž powolati poručil/přátely y nepřátely/dáwage wssem gleyt swobodnj přigeti/odgeti/y to cožby se komukoli widělo, mluwiti. A sgelo se pod takovým gleytem množstwí weliké Lidu duchowního y Swětského/přednějšyho y obecného/a

Kral

Král posadil se na Stolicy wedlé obyčaje poručil mluwiti Orátorowi swému/kterjž na rozkaz Královský počal řeč swau činiti takto:

Důstognj/Welikomocnj/a ctihodnj/ Drozenj/wznesenj a opatrnj Páni obogiho Stawu duchowního y Swětského/Král Pán náš milostiwý toto poručil k wám promluwiti: Wůbec mluweno bylo/žeby on ráčil na tom zůstati/aby wsecky obywately Země této z Wlasti wypudil/a gi Národem giným totiž Němckým osadil/čemuž on wssemu odpjrá/poněwadž on mřda na tom nebyl/a nenj, aniž gest, na to yak žiw pomysli/a mysliti nechce/aby to měl učiniti. Protož kdož gest koli takové wěcy o geho milosti práwě wmysslené mluwiti směl/a lid proti němu wzbuzowati/on yakožto Pán milostiwý takowému každému to prowinněnj laškawě odpauštíj/nicimž zlým toho wzpomínati nechce/ani nynj ani na potomné budcy časj/anobř nepřátely své wsecky kterjž se genu zprotiwili/budto z přjčiny/neb bez hodné přjčiny na milost přigjma/gednom aby mjr a pokog Řečstianský byl/yak wssem tak y Královstwí tomuto ku požitku.

Tak mluwil Řječnj Královský/a Páni poradilisse se wespolet/dali na to takowau odpověd. Králi milostiwý/ráčte to znati, že gsine žádné přjčiny nedali k tomu abyssie nás w ofstliwosti měli mřti/yakž o tom nepochybnau spráwu máme/a konečně newjme kterak gsine toho zaslaužili neb zaslaužiti mohli/abyssie nám zlehčowali Práwa nasse nám daná od dáwnjch Králůw a Cysarůw/nimjž se zastřagice, můžeme sobě wzjri za Krále a Pána toho kterjžby se nám dobře ljbil/yakož pak negináce čimili předkowé nassy/y ny tolikéž wedlé Práw gsine kráčeli/yakž wěditi ráčjte/že gsine wás, ne z přinucenj k tomu, ale z lásky sobě za Pána wzali. A gi nám tu podiwenj/že gste nám spůsobili a wyzdwižili za Pána, Ludwjka Baworského bez nassy wědomosti/a to yakým s ffreymarkt/gesto my nemůžeme nikoli, a nechceme odstaupiti od starodáwnjch Práw a swobod/střz kteréz máme dowolenj abychom Krále wolili wedlé nassy wůle. Gestliže se wám ljbj bydleti w Hrabstwí Palatynském/tak yakž smlawu učiná znj/negsine na proti tomu/nýbrž toho wám přegem/ale Ludwjk Králem nassjím nebude/lečby mocnau rakau toho od nás dobyl/a neb lečbychó ho dobrowolně za Pána přigali. A poněwadž gste se těmi smlawami od nás yako wytrhowali/my chwáljme Pána Boha/že gsine wám odpustěnj mřdy nedáwali/ani přjčiny/pro kteraužbyssie od nás odstaupiti měli/chcezteli za dost učiniti té smlawě/to bud při wassy wůli. A co se tkne pokoge a přjměnj/to nemůžeme dokonale s wami učiniti/a zwlaště na ten čas/leč prwe tu wěc wzneseme na Frydrycha Řijže Rakauské/s nimjto tak gsine smlawu učinili/a genu gsine se w tom y zawázali.

Stě odpovědi Král se welmi zarmautil/obáwage se aby proti němu wssychni nepowstali/a geho snad y o hrdlo nepřiprawili/a jelel toho welmi rozwažugic o sebe přjchody minulé y budoucy, že gest tak přjssně nakládal s swými poddanými:to genu neywjce na myslí leželo/že on žádného z Pánůw Českých/a zwlaště Gindricha z Lippého nemohl strotiti/ale pro wwarowanj wětšyho nebezpečnstwí wygel z Lokte do Prahy s Manželkau swau Alžbětau, dokladagice že se chce Pražanům mimo wsecky gine swěčiti.

Toho času wedlé wyprawowanj těchž Gystory:
ta, Pan Petr z Rožmberka oblehl Město Buděgowice/a čiml okolo něho nenabyté štody/neb byla weliká roztržitost wssudy mezy Lidmi/žadnj ne-

opatro

opatrowal věci obecny / gedenkaždý činil co se genu koli líbilo / lid ro-
borný ani woratinesněl / ani syti / a w tom připadla drachota y hlad / tak že
kupowali Strych žita Pražské mýry za půl kopy grossůw Pražských. Nimo
to nastalo morný powětří po Městech / po Zámčích / y po Wsech / kteréz tak
se rozmáhalo / že po několika Stech hladli do Ssacht hlubokých / z nichžto
někteří zemřeli hladem / a někteří mornými bolestmi.

Ta den pak Swatého Remigia přigeli Poslowé do Czech od Ludwika
Krále Římského k Králi Janowi / kterýž žádal geho y wsech Panůw Cze-
ských od téhož Ludwika aby se s nim sgeli w Domazlicích na den Swatého
ho Kalista, což kdýž učiněno wedle žádosti Poslůw / Ludwik učinil poro-
wnání negakým Božským wnututím mezy Králem Janem a poddanými
geho / a to hned bezwseho odporu a žalob. Vpokogeni tehdy byli Paní /
tak že slibowali Králi Panu swému náležitau wěrnost a poddanost / a Král
gini tolikéz wěrně připowědel swau milost / což wse listy a pečeti stvrzeno
na stálé toho wseho zdržení / a Ludwik nawrátil ten list Králi Czeskému
předewsemmi / genž byl psaný o ffreymarkt mezy nimi a Králem Janem / kte-
réhož tím spůsobem y křiwotal / a propustil z té smilauwy kterauz mezy se
bau učinili. Přitom rozkázal Petr z Rožmberka odtrhnauti od Buděgowie
poněwadž příměří učiněné bylo s Králem / a pokog mezy nimi a Pány stwr-
zen / a tak yakž přestala nepřítel a newole / tak přestal y Mor / mordowé a
laupež / kteréz se před tím welmi rozmáhali: Těmcy wssychni genž byli
zgýmání od Czechůw, propustěni gsau: Wylim Zagie Hoffmistra swobo-
dného učinil / Gindrich z Lippého Podkomorjím učiněn / kterýž od toho času
srownáwari se počal s Králem / a wssychni lidé radowali se wespolek / že ta-
kowého pokoge dočekali.

Ten Pan Petr z Rožmberka byl potomně neywysšším Komorníkem
Králowstwí Czeského / yakž ho gmenuge Zagel w listu Knížete Opawské-
ho při Létu Páně 1318. psaným / pokladagice ho za Swědka mezy giny-
mi Pány Czeskými.

Léta Páně 1346. o Panu Petrowi z Rožmber-
ka zmínka se činí mezy listy Panůw z Raupowa takowá. Petrus de Rozm-
berk Summus Regni Bohemíe Camerarius Ecclesiam in Radowiesicz de
qua strenuus vir amicus noster dilectus Dietrichus de Zizelicz piz recor-
dationis pro suae suorumq; animarum redemptione fratribus ordinis S.
Augustini decimam incolis eiusdem villae dedit donavit: 2c.

Léta 1347. Pan Petr z Rožmberka Neuwysšší
Komorník Králowstwí Czeského Kostelu w Zizelicích obdarowáný uči-
nil / totiz pět Wěrdunůw 25 gr. opět Sto gr. a pět, za Duff negakého Děto-
cha Služebníka a přítele swého.

Na panowání Karla čtvrtého Krále Římského
při potwření listůw Pražského Kostela / kteréz se stalo Léta 1352. pokla-
dagi se za Swědky tito Páni / mezy nimiž také počten gest Rošt z Rožmber-
ka Komorník Králowstwí Czeského.

Præsentibus, Illustri Rudolpho Duce Saxonie, Sacri Imperij Archi-
Marfalko, Venerabili Preczlaow VVratislaviensi Episcopo, Iohanne No-
rumbergenfi, Burkardo Magdeburgensi Burgravijs, Vladislao Duce Tes-
nensi, Principibus, Vilhelmo de Landstein Burgravio Pragenfi, Iostone
de Rozmberk Camerario, Andrea de Duba Sudario, Vancone de VVar-

tmberk

tmberk Pincerna Regni Bohemíe, Thobia de ... enicz, Bernhardo de
Cymburk, Boczkone de Kunstat, Haskone de Zvierzeticz, Buskone de
VVilharticz, Baronibus fidelibus nostris, 2c.

Na Saudu Zemskem w prwní Boudělý po Su-

chých dnech / Léta 1348. před giny mi Pány se
del Pan Jost z Rožmberka / kteréz w starých
pamětech takto popsané nacházým. Rošt z
Rožmberka neywysšší Komorník Králow-
stwí Czeského / Ondřej z Dubé Sudý / Wylim
z Landsteyna / Synet mladší Berka z Dubé
Purgtrab Pražský / Jan z wesele ginat z War-
tmberka / Jan z Michalowie, Wanet z Wartm-
berka / Czenet z Lipnice / Wylim Strakonický /
Benes z Ctýřa / Wylim z Skali / Zbyněk z Ha-
zmburka / Synet z Waldsteyna / Zbyněk z Li-
bysce / Tas z Rubrowa / Albrecht 2c.

Léta Páně 1358. Petr a Jost vlastný Bra-
trý Oldřicha a Jana z Rožmberka, wyslaweti dali nákladem swým Ka-
plu w Bosulcy tu památce Swatému Janu Ewangelistowi / kterauz y
opatřili hogně ročními platy a nábytky / gegichžto takowé nadání potwr-
dil Arnost Arcybiskup Pražský: očemž wsem poznaniénano gest w kni-
hách Erektionum takto:

Donatio pro parte Nobilum Virorum, Dominorum, videlicet Petri
Præpositi Capellæ omnium Sanctorum in Castro Pragenfi & Iodoci fra-
trum de Rozmberk, fuit nobis præsentata, nec non Venceslai in Bosulicz
Plebani, & Zdenconis de Lhota, sigillata, cuius tenor est talis.

Petrus Capellæ omnium Sanctorum in Castro Pragenfi Præpositus,
& Iodocus fratres Germani de Rozmberk, de consensu & voluntate fra-
trum nostrorum, Domini Vlrici & Ioannis de Rozmberk, cupientes cul-
tum divinum augere, de consilio & petitione devoti & fidelis nostri dile-
cti, Domini Venceslai Plebani legitimi in Bosulicz, ereximus unam Ca-
pellam ibidem, ad honorem sancti Ioannis Evangelistæ, in qua idem Do-
minus Venceslaus Plebanus, unum Altare ad honorem Christi ædificavit.
Nos igitur, prædictæ Capellæ assignamus, in ipsa Villa Bosulicz septem
cum media areas, cum ipsius Villæ aliquot agris, at annuatim per duo
decim grossos, & per duos pullos 2c. Item assignavimus eidem Capel-
læ Viginti quatuor iuga pratorum 2c. Cæterum ego Zdenko de Lhota, de
consensu Vxoris meæ dilectæ, Domine Anizce, donavi præsentibus in
Villa mea Zablacie duarum Sexagenarum redditus ac Censui perpetui in
duobus Laneis, item de una Aratura curiæ meæ, ibidem in Zablacie ple-
nas & integras decimas tricit, Siliginis, hordei, pisorum, & avenæ, salva
tamen decima Plebani in Lompnice, quæ ab antiquo sibi de duobus Lane-
is data fuit. Datum in Bukovvsk die S. Lidmillæ, post Dominicam, qua
cantatur Iudica me Domine. Anno ut supra.

Gmenowaný Páni z Rožmberka / totizto Pan
Petr a Jost / wyzdwyhli tolikéz Kaplu w Městecu swém / genž slaulo Mu-
ta / a natýdili k ni ročné platy / kteréz wyprawuge list tento nalezený w kni-
hách Erektionum / a napsaný Léta 1360.

Arno-

Arnoltus Dei gratia Archiepiscopus Pragensis, Rector Parochialis Ecclesiae in Muta, nobis quandam literam, Nobilium Virorum, Dominorum de Rozmberk, sigillis eorum & dicti Plebani impendentibus, attulit, cuius tenor est, in haec verba.

Docente Apostolo, bonum facientes non deficiamus; tempore enim suo metemur; dum ergo tempus habemus, operemur bonum, etc. Hinc est quod nos, Petrus, Iodocus & Ioannes, fratres de Rozmberk, cupientes augere divinum cultum, & aliquantulum Deo pro nostris peccatis satis facientes, bona deliberatione damus & assignamus Capellae ad honorem Beati Ioannis Evangelistae in Oppido nostro Muta, per nos fundatae, pro animabus Progenitorum nostrorum, duas Sexagenas annui Censur & perpetui ibidem in Oppido nostro Muta, in duobus Lancis, etc. Insuper ego Blaziek pro tunc Plebanus Ecclesiae legitimus in Muta, dono praesentibus & resigno duos Lancos, cum suis censibus, Datum Pragae, Anno 1360.

Li také Váni z Rozmberka gmenowitě Petr a Jo. a Prátele gegich, Bencš a Jan Bratříj vlastnýj/dali gistý plat ročníj a wěčný k Welisškemu Kostelu/o čemž swědeckýj wydawá list gegich, genž gest zapísan do Kněh Erektionum,

Těhož času Petr / Gosst /
Woldrich a Jan vlastnýj Bratříj z Rozmberka připsali z dobrotivosti a štědrosti své k Kostelu w Suchodole/geden Lán Kolj/yakž tam též poznamenáno.

Léta Váně 1346. zahynul
w bitvě s Králem Janem, jakožto statečný a hrdinský Bogownýj Pan Gindrich z Rozmberka Syn Pana Petra, 27 dne Měsíce Srpná o kterémž takto w pamětech dávných poznamenáno gest. Henricus a Rozmberk, filius Domini Petri a Rozmberk, cum Ioanne Rege casus, 27 Augusti, Anno 1346. & cum eo ceciderunt alij multi nobilissimi Viri ex Bohemia.

Druhého pak Roku / to gest
1347. Umřel Pan Petr z Rozmberka nezvěstý Komornýj Kralowstvýj Českeho, Syn

Pana Gindricha/ateh měl za Manželku Jiřinu Dceru Knížete Tesynského, pozůstalau Wdowu po Wacławowu Králi/ což wšě wyprawuge duowodněgi tento text latinský.

Anno ut supra, die Sancti Calixti, Obijt laudabilis memoriae, Magnificus Baro Dominus Petrus de Rozmberk, Filius Domini Henrici de Rozmberk ex Elyzabetha, summus Regni Bohemiae Camerarius: cum eo fuit connupta Viola, filia Principis Tesinensis, Vidua relicta Venceslai Regis Bohemiae, ead. dies erat 14 Octobris.

Li opět Váni Gosst/ Woldrich a Jan/ nařídili

Defatš

Defatšy k Kostelu w Dublenicy Léta 1365. kteréhožto času také obohatali Kostel w Baworowě/genž byl posvěcen wegměnu Božjho Těla.

Nápodobně dobrodinýj učinili y Kostelu w Soběslawu/ kterémž gisté platy vložili Léta 1372. a téhož času ustanowili platy y k Kostelu w Krumlowě/ totiz 23 dne Měsíce Prašince téhož Roku.

W tom poslawili též y Kostelu Swatě Kateřiny w Rozmberku/genž byl wystawen na Archowě Kostela Sarnýho/a to Léta Páně 1376.

Druhého potomně Roku totiz 1378. ti také swrchu gmenowanýj Páni z Rozmberka učinili negatě nadání Spitalu w Ržimě pro opatření Pautnýjtůw tam putugických/yakž swědcj geden list in libris Erektionum takto doložený/při počátku. Ioannes Dei gratia Sanctae Ecclesiae Pragensis Archiepiscopus etc. Nobiles & Magnifici Viri, Petrus, Vlricus & Ioannes de Rozmberk, Regni Bohemiae Barones, insigni Zelo devotionis accensi, quandam literam in Pergameno scriptam, & sigilli ipsorum appensione munitam, sanam & integram, in donationem certorum reddituum tradiderunt hospitio Peregrinorum in Roma, per Inviictissimum Dominum Carblum Caesarem & Regem Bohemiae etc. cuius tenor in libris Erektionum habetur. Actū in Capitulo Pragensi, Anno ut supra.

Negapomenuli tolikéž ani na Kostel w Sedlcanech kterémžto připsali mnoho platůw ročníjch/ Léta Páně 1384.

Lim spuosobem opatřili y Kostel w Walssticích/ učiníce těmž hogně obdarowanýj w Létu 1389. yakž se o tom wššim čte w Knihách Kostela Pražského.

Byl gmenowanýj Pan Petr z Rozmberka Bro-

hosstem Kostela a Kaply Královské wššech Swatých na Zámku Pražském/ za Arcybiskupa Arnosta/a s nim tehdaž, to gť/ Léta 1362. žiwýj byli Preláti a Děkany a Randwňjcy rito/gmenowitě/ Frantisek/Welt/ Přibyslaw Protiva/Mikuláš/Ditmar/Petr a ginj/ kterýž wššidni, a obzwláště Pan Petr z Rozmberka o dobré Kostela Pražského pečowali/ o kterémž poznamenáno gest na giněm mýstě/ kdýž negatě Almužnu učinil Kostelu w Jaroměři takto. Petrus Praepositus, dictus de Rozmberk, Capellae Regiae & omnium Sancto-

rum in castro Pragensi etc.

Al opět na giněm mýstě rinj se zmínka o těmž takto:
Nos quoq; Iodocus de Rozmberk & Sezyma de Austi Praepositus Tinen: unā cum D. Petro de Rozmberk Praeposito Capellae omnium Sanctorum Fratrem nostro, etc.

Wlazugi to dáwně paměti že toho B. Petra z Rozm-

C c c

berka

berka byl Otec Pan Oldřich z Rožmberka / genž byl prostředkem Smrti z Swěta fessel / Léta 1390. což rozuměg o Synu.

Léta Bane 1398. žiw byl Pan Gindrich z Ro-

žmberka / genužto swědčij památka pozůsta-
wená w Rnhách Erektionum takto zněgicij:

Ereccio Capellania in Sobieslav. Nos He-
ricus de Rozmberk, supremus Burgravius Pra-
gensis, & Petrus filius noster i. c. damus, dona-
mus octo sexagenas Censuum annui & perpetui
in Villa nostra Chmelná i. c.

Léta Bane 1366. Welikomo

enij Muži Petr / Jost / Oldřich / a Jan / Syno-
wé někdy Petra z Rožmberka / s powolenijm

Cýsaře Karla / Jana Arcybiskupa / y wšij Kapitoly Pražské, postawiti dali
Klášter slawný na Zboží swém Wilimowskem neb w Třeboni / do kterě-
hož wwedli Kanonijky Rycholný / a ge dostatečnou žiwosti opatřili / y Ro-
šel gegich ozdobili hognými klenoty Kostelnými / aby oni snažně pána Bo-
ha prosili za ně, za předky gegich / y za potomky budaucy. To nadání když
opewnili listy potworzenými Papežskau / Arcybiskupskau / a Cýsařskau wážno-
sti / w zali na se kladbu dobrowolně takowau / gestližby který z nich takowé
obdarowanij / neb kterýkoli z budaucých zrušiti směl / a na platy odewzdané
a klenoty sáhnutí / aby jim Pán Bůh nedal štěstij ani zdrawij, ani gich bu-
daucým. Hagek w listu 340. O týchž zmjnká gest w létu 1368.

Mezy listy Panůw z Raupowa nacházým pamět o předcích Rodu to-
ho, takowau. Anno 1385. feria secunda ante festum Pentecostes. In no-
mine Domini, Amen. Humanae vitae cursus labilis i. c. Nos igitur Vlricus
de Rozmberk & Henricus natus eius Ecclesiae in Zizelicz ob salutem Do-
minae Elizabethae de Rosli, septem sexagenas in villa nostra Lhota Pleba-
no Chudoba dicto damus donamus. Datum cum Sigillo D. Ioannis de
Rozmberk dilecti fratris nostri. Témuž Saráři darowali čtyry kopy plas-
tu / a gijným dvěma kopy gro: Rektorowi 20 gro:

Když se psalo Léta Bane 1394. Bani Čestný ti

genž byli jako neyznamenitěgšij a neypředněgšij / spuntowali se společně s
Žykmundem Králem Dherstým a s Jostem Margtrabij Morawským pro-
ti Wácslawowi Králi swému. Byl Wácslaw tehdaž bytem na Zámku Že-
bráce / a gezdijce po lowích a kratochwilijch / přigel vnawený do swého Dwo-
ru půl míle od Berauna / a odpocínul sobě trochu / a páni měli po něm špehy
osadili Popowice strážnými / kterýmžto Panům yať oznámeno že Wácslaw
giž při Obědě sedj / hned wskočili nenadále do Dworu / a yali Krále Wácsla-
wa / kteréhož odtud wzešli na Hrad Pražský / kdež ho wsadili do Stěpu / genž
gest w bjlé Wěží / kteráž gest nad Branau gdauc od Hradčan do Zámku po
lewé straně / a tu byl pilně ostržhán za pět Tědel. Po wygiti toho času / wzezen
byl odtud k Panu Gindrichowi z Rožmberka na Zámek Přibenice / a opět od-
tud podán na Krumlow / a potomně do Rakaus k Albrechtowi Knížeti Ra-
kouskému / kterýž gey přigal / a kázal wsaditi w Wjdní na gednu wysokau

W iž.

Wěž. W tom Jan Margtrabě Lužické a Bramburské Krále Wácslawa
Bratr / a Prokop Streyc téhož, přitáhli s welikým počtem Lidu aby oblehli
Hrad Swatého Wácslawa / a Krále z moci z wězení wywedli / yať ožto ti
kterýž genu přáli dlaného kralowanij / a ne smutného Wězení. Ale ma-
gie spráwu gystau že ho tu nenij / wedli hlanbēgi Wogsta do Země / s nimiž-
to položili se v Buděgowic / a Gindrich z Rožmberka sebraw také Wogsto /
položil se na preti nim mezy Buděgowicemi a Wodňany / a w brzkém čase
dobył Wodňany / y Zámek Raklwait zbořil. Ti pak předpowědēnij genž by-
li z strany Králowské / nemohauce nikoli zwěditi kdeby Král Wácslaw v
wězení byl / obrátili se naspátek / a vytáhli z Czech do Země Lužické. Očmij
Hagek w listu 377 wyprawuge.

Libri Erektionum připomínagi w Létu Bane 1405.

Pana Gindricha z Rožmberka / s gehožto powolenijm Opat Třebonský vci-
nil proměnu s Saráři z Sšěpanowa na Kolij w Třeboni.

O Panu Gindrichowi z Rožmberka činij zmjnkau
také w Létu 1408. list Kostela Welikšského / o kterémžto poznamenano w
Rnhách Erektionum takto:

Honorable Vir Rector Ecclesiae Parochialis in Velessin, obtulit quā-
dam literam in Pergameno scriptam, cum Sigillo Nobilis Domini Hen-
rici de Rozmberk magno & rotundo, de cera rubea, quomodo & quali-
ter predecessores eius Petrus & Iodocus Fratres Vterini de Rozmberk
executores ultimae Voluntatis bonae memoriae Nobilium Dominorum Be-
necsiij & Ioannis de Velessin, fratrum &c. ut supra.

Očmij Panu Gindrichowi z Rožmberka / do-

statečna zmjnká gest při Létu 1421. v Hageka mluwčycho takto. po
Slawnosti S^o Martina / wgel do Czech Cýsař Žykmund s swými hauffy / a
položil se s nimi v Gihlawy, kdež obelal některé pány Česté ke dni S. Alž-
běty pod glextem bezpečným. A přigeli k němu Gindrich z Rožmberka / Cie-
něk z Wartmberka / Wylim Hagek z Hahnburka / Jan Wěstecký Puta z Ča-
stolowic / a gijn mnozí páni a rytjři / kterýž wšijchni gednostegnau myšli
sljbili Žykmundowi Cýsaři že gemu napomocnij byti chtěgi a geho za Krá-
le přigijti / y hnul se odtud na den S^o Ondřege / a geda skrz Humpolec / polo-
žil se v Ledce.

Očmij činij se zmjnká při Létu 1422. yať ož y při
gijných Letch na mjstech rozličných Rnh Kapitoly Pražské / a ten nosyl za
Prb prošťu Rnh / čehož důwod spatřugi mezy listy Vrozených Wladyt Mi-
trowských z Tenyšle / totizto w gednom listu / genž byl psan od něho k Bo-
huslawowi Mitrowskému / gehožto Datum na Třeboni / Léta yaťž wšě do-
lojeno / feria 4. post Dominicam Iudica.

Léta Bane 1454. Pan Jan z Rožmberka pogál

sobě za Manželtu Dceru Knížete Glogowského / kterauž
přiwesl s Bratrem swým Gindrichem slawně a ozdobně do
Czech / 18 dne Měsíce Vnora / což se porozumijwa z teto pa-
mětí.

Anno Domini 1454. Ioannes de Rosis accepit Con-
jugem Filiam Principis Glogoviae in Silesia, quam cum
Fratre Henrico splendide in Bohemiam asportavit, 18. Februarij.

Umřel potomně Léta 1472.

Pan Jan z Rozmberka ten genj měl za Manželku Annu Dceru Knížete Slezského a Freystadského/ Syn Pana Woldřicha z Rozmberka/ a pochován slavně w Kláštere Altvadském/ yatz ho gmenuge tato paměť/ a to wссе oznamuge takto:

Anno 1472. Die festo quatuor Coronatorum, obiit inclytus Dominus D. Ioannes de Rozmberk, Filius Domini Vlrici de Rozmberk, sepultus honorificē in Monasterio Altvadensi in Conditório Maiorum suorum: habuit in Matrimonio Vxorem Annam, Filiam Ducis Silesiæ, Principis Freistadiensis.

Léta Bane 1417. některý z těch genj byli při straně Wykleffové / namluvíli na to Czeňka a Woldřicha pány z Rozmberka že gsau přistau pili k nim / ač oni to učinili ne tím způsobem než aumyslem/ aby w tom měli zvořstati / ale aby gednom způsobili tau měrau Králi Wáclawowi protimyslnost/ než welmi byli od něho srdcem odvrácej. Powolal pak wssch Saránuow svých / gimžto wssm oznamowal wůli Panůw předčecných Kněz Jan Biskup pec Kaplan gegich stoge w Kostece na Stoli cy té/ při kterém se Swátosti vřazowali/ aby to tižto wssychni genj gsau na Zbožj gich, podávali welebnau Swátosti Lidu pod obogim spůsobem/ přidržugice se těch wssch Artikulůw o kterém se zasazoval Wykleff/ a Mistr Jan z Husince.

Kterýžby pak toho učiniti nechceli/ ti a takowj aby konečně w ssesti Tědeljch pořad zběhlých se z Jar wystěhowali/ a poslaupili mjsa těm kterýžby se tak zachowati chtěli. Po wykonánj řečj té, wssychni Kněžj mlčeli/ a Pán poručil wssedy k obědu na Zámek pozwati / kdež negaty Lopata Sestřenec dorčených Panůw, to též gim oznamowal/ dokládage, že Páni gsau toho žádostiw, aby na to hned odpověd dána byla. Odpověděl tehdy Opat Třebonský poradiv se s ginými, že Kněžj wssychni gednomyslně Panůw žádage/ aby s tau věcy učiněn byl odklad do čtyř Tědel / k čemuž oni powolili/ ač předce w tom čase wystrčeni byli z Jar, Kněz Welisťj a Mistr Wisseň Sarát z Swinůw/ na gegichžto mjsa dosedli Kněz Martin Sowa / a Martěg řečený Mňjšet. Dřjwe pak než odpověd dána byla od Kněžj / Páni z Rozmberka porownali se s Králem dokonale/ a Kněžj negsauc wjce nuttáni k wěcem dorčeným, na Sarách zůstali.

Háget w Listu 381. w Létu pak 1420. o Panu

Oldřichowi z Rozmberka mluwí w tento smysl. Oldřich z Rozmberka wida takowj nepořádek w přigimánj Táborstém/ yatz Kněžj nepořádně s tau Swatou obětí zacházegj/ yatz wssm napořádek zgerowným Lotrům/ morderům/ zločincům ohavným bezwssého rozsudku, buď ráno/ buď o poledni/ buď w wečer posluhugi/ oznámil Táborstým že s nimi w takowém neřádu

dele

děle trwati nemynj/ a hned odgel na Ziebrát k Legátowi Papežstému/ odkteréhož pro slud onen žádal rozhrěsseni/ a nawrátiv se/ wssm svým Služebníkům zapowědel/ aby se žádný nepřjdriel tak neřádného náboženstwj.

Poslal také ke wssm Sarárum na Zbožj swém bydlecím/ přikazugic hned od toho dne/ aby nepodawali wedlé obyčege Táborstého/ ale aby se řjdili wedlé Řádu Kostela Řijnistého: čemuž oni nesořolili/ mluwíce/ že to což počali/ giž zginaciti nemohau/ a on poručil wssedy zginati/ a dowězenj dáti/ někte-

ré na Přibenice/ giné na Chaustný/ na Helfemburk/ na Králow/ na Rozmberk a na giné Zámky/ kdežto některj z nich půl Léta sedeli/ wždy to opatugice/ že nesiněgi gináce lid wywěowati pro Táborj. A tdyž Oldřich vřazwal že nechtegi než při své mysli zůstati/ propustil ge aby sli k Táborům/ a gim rozdawali wedlé wůle gegich: Daw pak Jarj své Kněžj pořadným/ přikázal gim aby wssedy zachowávali wedlé nřjzenj Chtwe.

Nacházím w některých pamětech Pana Oldřicha

z Rozmberka památku tuto/ že gest se podepsal w gednom listu psaném Léta 1440. k Panu Janowi z Wartinberka z strany některých wěcy: wssj žemj přináležegicých/ s nimžto podepsali se y gimj Páni takto. Oldřich z Rozmberka/ Aleš z Sternberka/ Gich z Kutsteyna/ Jbyněk Jagie z Šamburka/ Hassel z Waldsteyna/ Gich z Poděbrad/ Januš z Kolowrat/ Jynek Krusj/ na z Lichtmburka/ Jan z Kusněwa/ Jan z Smřic/ Gertich z Miletný/ a Bohus z Posupic/ a ginj mudožj z Panůw/ Rytýřůw/ a Městianůw z Měst Pražských.

Při temj Létu konj byl položen Sněm w Drazě

w Suché dni Letničny/ wyprawen byl z gednostegného wssch vřazenj Pan Oldřich z Rozmberka/ s ginými pro Knize Baworské/ aby přigelo do Králowstwj Cžského/ čimž pohrdalo Knize, nechtegi žádost Legátůw wyslaných vyplniti. Háget w listu 415.

Adex starými Listy Panuow z Hajmburka wi-

del gsam gedno psanij učiněné Léta 1459. od Otce Papeže z strany kralowánj Gichho z Poděbrad/ kteréz swědcij obzwláštne Panu Janowi z Rozmberka/ Panu Jdeňkowi z Sternberka/ Panu Gindrichowi z Michalowic/ Panu Jdeňkowi z Hajmburka/ y giným ne zegně na doloženým a tožnj w tyto slowa:

Plus Episcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filiis, Nobilibus Viris, Ioanni de Rozmberk, Zdenkoni de Sternberk, Henrico de Michlsperk, Zdenkoni de Hajmburk,

& ceteris Baronibus Regni Bohemiæ, salutem & Apostolicam benedictionem. Venerunt ad nos Oratores Georgij, quem in Dominum Vestrum recognoscitis, & successiue Oratores Partium Silesiæ, quos libenter vidimus, in his, quæ pro parte Georgij & aliorum Baronum, nobis

C c c iij

expo.

expofuerunt, debitam obedientiam nobis & Apostolicæ Sedi reverentè exhibuerunt, & inter cætera, defectus & errores quàm plures, in isto Regno vigere declaraverunt, qui ad contemptum divini cultus & vilipendiū fidei Catholicæ, præiudicium & damnationem animarum tendere videntur, super quibus, præfati Oratores à nobis Consilium petierunt. Eis autem, licet ad omnia plenè responderimus, volumus tamen hæc pauca ad Nobilitates vestras scribere, exhortantes & requirentes, ut pro vestra in Deum pietate, pro devotione & reverentia quam erga nos & Sedem Apostolicam geritis, velitis dictum Georgium requirere, ut circa ea, quæ Vnionem fidei & augmentum Religionis nostræ, pacemq; & concordia istius Regni concernunt, donec disceptatio & controversia, quæ in ipso Regno Bohemiæ suborta est, Deo dante, per nos, Indictio Mantuano, determinata & decisa fuerit, quietus & pacificus, manere velit. Inter cætera vos, quæ honestatem, Iustitiam & æquitatem sapiunt, opere & voluntate complectamini, neque quidquam impedimenti, molestiæ vel turbationis in ipso regno, ac dictis partibus Silesiæ, suscitare velitis, nec permittatis quantum in vobis est, ab alijs suscitari, in quantum gratiam & benedictionem nostram, & de obedientia, commendationem consecq; vobis charum est. Confidimus tamen, quod Nobilitates Vestre, ita devotè, reverentè & prudenter, circa quietem & pacem istius Vestri regni se habebūt ut de obedientia vestra, meritò possitis apud nos & dictam Sedem commendari. Datum Senis, Anno Incarnationis Dominicæ 1459. tertio Kalendas Mai, Anno Pontificatus nostri primo.

Za Krále Girijho z Vodehrad / Četa totižto 1465.

Jost z Rožmberka Biskup Vratislavský / Já z Rožmberka s gínými Pány a Rytířstvem / učinili ustanovení společné a spuntování proti Králi Girijmu / vidauce tak nepořádné a nenáležitě případy, kteréž se napsané nacházeji / takto:

I We gmnéno Swaté a nerozdělné Trojgice / Amen. Wšykni dobří lidé magi se starati o obecné dobré Vlasti neb Země té / w kteréž přebývají / a na to pamatovati magi, což gest přišlo štrz Cýsaře Říjmského / Krále a Rytířstwu y Obey / štrze snažné služby Předkůw veliké náklady y krve prolévání / tak že oni spůsobili Potomkům svým že obdarování gšau znamenitými svobodami, nad gíná Království a Země okolní. O čemž gšme my netoliko od Předkůw našých slyšali / ale y to gšme očitě spatřili / jakých gšli oni svobod požívali: pročez pamatugice na to, jak veliká věc gest takové znamenité obdarování opustiti / y my o to slušně se snažiti můžeme / abyhom z nich gšauce wyvedeni z chvalitebné cti / a ctí / w tak nechvalitebné nesvobody nevpadli / a tím y našým budoucým zle neposlužili. Třeb

wjme ošsem o tom a porozumjwáme z gíných Království a Rytířstwu jakby rádi lidé w nich oswozobeni byli z služeb až přjšně poddanosti a konečně Statkůw svých by ani hrdel nelitowali / kdyby toliko mohli k takovým svobodám přjiti / jaké my máme od Říjmských Cýsařůw a Králůw gích milosti Panůw našých milostiwých / a není žádný Rytířský Muz kter

ryzby

ryzby o nich šyroce neslychal. Pamětnýcy pozůstawagi té věci kteráž se stala za Krále Wacslawa k wyrozumění toho jakými swobodami byli obdarování Předkové nassy: Wědomé gest, kdyz on dobýwal Zastřezna pro některé důležité přjčiny, že gest nemohl Pány a Rytířstvo k tomu nutiti / aniž gest nenutil aby do Pole vytáhli / a pomohli dobýwati Zámkůw oněch: Ale gest liže křeť z Panůw neb Rytířůw w té práci nápomocni byli / tím wšsem musela Královská milost zold dáwati / a to gšte tak se stalo / a sami gšme to od mnohých slyšali / kteréž byli přítomni kdyz se ty Zámky dobýwali. Pohleďtež tehdy na to milý Čechové / čehož gšau nám nassy Předkové zanechali / a nechť gme štržanědbaný téhož Potomky nasse zbawiti / ac se gš o hřjchu tak dře, jak bychme y my toho gš zbaweni byli: Kdyz geho mi: Král rozkázal z gedné do druhé Země táhnouti / tehdy musy me to učiniti na časté psaný geho kteréž k nám přjše / dohládagie abychom wzshuru netoliko my powstali / ale y tím wšsem kteréž pod námi gšau powstati kázali / tak kdybyhom po druhé obešli byli / abychme hned na místo vloženě přitáhli / a o to se geho Královská milost ani s námi neradý. Vznáwame to w prawdě, že ti kteréž pod správau Rytířat okolních zůstawagi / gš lepšj swobody magi nežli my: neb Rytířata gegich žádné Wálky newyzdwi hnau bez raddy gich / a kdyz táhnau wedle Panůw svých / potreby se gím wšeligatě dodawagi / jako gšdlo / pitj / obrok konšj / a zauplna gím plat sto gš / ale s námi dře se wšse na opat / kdyz s Králem geho milosti táhnem / geho Královská milost žádných nám potřeb nedodawá / aniž nám plat odrud gde / a my magice takové swobody negšme těmi službami geho mi: Králi powinni ani zawažani / než toliko potud pokudž nasse swobody vřazugi / a gíná mnohá oswozobeni / kteráž gšau wždycky byla w Panstě moci za gíných Králůw Českých se wšsemi klenoty Zemskými / a ten kterýž to w své moci měl / přjřahu činil Panům a Rytířstwu y wšj Země / že s tím wěrně zacházeti bude. Tyný pak Král Pán náš ty wšsecky věci sami w své moci má / proti wšsem swobodám a práwům našým a nám, mnohé a veliké věci se dři: Třeb gšau také zápisové jak Král Český má rozkázati Mince bñti / a kterač Český Páni gednoho přjšežného magi k tomu přidati / aby Mince spravedlivé žrno měla ku požitku wšech Obywatelůw tohoto Slawného Království / poněwadž (yakož gšme to od samého Krále geho mi: slyšati) nemůžme wěšj škoda Zemská býti / jako kdyz w některém Království neb Rytířstwu zlá a lehká Mince gest / yakož gest byla před nedáwnjm časem w Rakaušch / pročez Páni Rakaušj a Rytířstvo štržowali sobě na Cýsaře Říjmského před Králem Českým Pánem našým milostiwým / genž gest byl w swau obranu přigal / tak že ty věci w brzkém čase naprawené byly. Rmy také prosyli gšme geho Královstwu milost, aby Mince naprawena byla / zwlaště pak kdyz gest někda za panování Předkůw geho milo: tak lehká mince neshla / jak nynj gde / a wšat toho se nestalo až do této chvíle: Za Krále Wladislawa slawné paměti kdyz zlatý Vheršj byl po dwau a po půl kopě grossůw / zdálo se nám že gšme tím obtíženi / yako by málo platil / ale po hřjchu nadto gšme nynj obtíženi / kdyz zlatý Vheršj gest toliko po 50 a třech gro: a mimo to / tu Mince kteráž se bige nynj za Krále Pána nasseho / w žádné okolnj Zemj od nás nechti bráti, pro gegi lehkost / pro kteraž wšykni Páni, Rytířstvo y Obec máme nenabytan škodu: co gšme přwě kaupili za penj / za to gš musy me dáti dwa / co za gros / to nynj za dwa / a co za Tolar / to nynj za dwa / tak že gedem každý pro tu lehka Mince gest škoden svého polowicey platu. Páni Rytířstvo y wšsecka Obec dobrowolně k tomu powo

C c c iij

lil za

liti za Krále Ladislawa slawné paměti / aby dali geho Královské milosti
po auroku aby mohla Královská milost své důchody Královské vyplati-
ti / mezy námi tím dále pobýti a Českému Řádku se naučiti / což když se wy-
konalo / Páni Rytířstvo y obec prosyli gsau Krále Ladislawa / aby k tomu
G. R. M. ani žádný budaucý Král Český nezádal auroků ani daní na Pa-
nůch a Rytířstvu / k čemuž gest Král milostivě povolil / a rozkázal Panu
Správcy, tomuto Králi Pánu nassemu milostivému / aby to dal do Desť
Zemských zapsati / y zápisem pod Královským Magestátem vtworditi / aby
to tak zachováno bylo na věčné budaucý čas / za čez Páni Rytířstvo Pa-
na Správcy tehdaž prosyli aby to tak opatřil / podle rozkazu geho Králo-
vé milosti. Potomně pak když Králem nassým učiněn byl po smrti Ladí-
slawové / tehdy dwakráte nás žádal, abychom geho Královské milosti dali
po půl auroku / což gsine učinili přes wys gmenované věci a swobody / a mi-
mo Práva nasse / wedauce že Královská žádost gest jako rozkázání / ale ta-
měřau nitdā bychom Wálky nevssli / aniž bychom swobod nassých mohli po-
žijwati. Také G. R. M. proti nassým swobodám Penje běže / Zlatto / Strj-
bro / Koně / nábytky wsseligatě / nemagi k ginému Práva / než k Dědinám /
a když K. M. o které weliké a znamenité věci Zemské w Raddě nás má /
brání nám potazu / gestto Králové Český Předkům nassým nitdā toho ne-
zbraňowali / kteržž pro obecné dobré potazy brávali / a očkoli s G. R. M. mlu-
wíme / nic giného z toho nemáme / gednom nelibost. Ale nám nelze než mlu-
witi o to s G. R. M. a takových znamenitých swobod neopauštěti / gsauce
tím milému Pánu Bohu powinni / wssem Panům / Rytířstvu / samí sobě y
wssj Obey dluzni / tak abychom se o to snažili, yabychom při nich zuostali /
gich požijwali tak jako Předkové nassy / hledje we wssem obecného dobrého
ho / jakož gsau Předkové nassy hleděti. Protož takovým Wálkám / kte-
rēž G. R. M. činj / negsine powinni pomoc dati, wedle zněj Práv a swo-
bod nassých / ať o giných mnohých věcech mlčjme / gestto se nám dēgi proti
právům a swobodám Zemským. A gestliby pro takové Zemské věci a zna-
menité potřeby / něco protivného a zlého kohočkoli z nás a nebž nassých pe-
tkalo / neb pro giné kterčkoli věci (čehož Pane Bože vchoweg) tehdy gsine
sobě powinni wedle sebe státi / a sobě wspolet pomáhati / zawazugice se ge-
den druhému pod neywyšším základem / totiž pod ztracením cti a wjry /
rowně jako powinni gsine pod týmž základem swrchu psaném, gestliby na
kterého Bůh wženj dopustil, neb o hrdlo připrawen / tomu a těm, strž ke-
rýchžby se to snažnost stalo / Nepřátely se učiniti / tak aby gedentazdy podle
swe možnosti konečně w týmžni, s yakýmikoliwēt nesnázení a škodami
wálku wedauc / žádným wymysleným obyčegem od předsewzetj swého ne-
přestával / dokawadžby gemu z wženj pomozeno nebylo: Pakliby Pán Bůh
nevchowal / žeby kdo zagat gsauce, o hrdlo připrawen byl / ginj wssj dñi ma-
gi se o to zasaditi neydele w týmžni / jakožto Nepřátelé těch kteržžby to u-
činili / a toho se nad nimi mstjti wsselijak y s neywyššími záhubami / a
neyměň do Roča žádného stánj nečiniti / a dokudž tento zápis trwá / žádný
nemá totiž gedem bez druhého negatě přjměti učiniti / žádných wýmluw ani
omluw proti tomu mjtí / ale má gedentazdy s těmi věcmi wěrně a práwe za-
cházeti a stále / swe zwlášttnosti nehleděti / aniž něco takového gednati, což-
by gemu samému bylo prospěšné / a wssj společnosti protivné. Těkterž do-
brj lidé w Království Českém / wedauce o nassem dobrém aumyslu pro o-
becné dobré / gestliby přiznáním swým chtěli se s námi spolčiti / nebo přiz-
nawacy listy dati / a wedle nás w tom předsewzetj státi / Páni budauc mlti

moc ge

moc ge přigjti / wssak s dobrým rozsudkem a wważen / ať konečně Králi G.
M. Pánu nassemu milostivému / cožbychom wedle práv učiniti mohli / to
chceme rádi učiniti / ale žádacie G. R. M. aby nás k ginému neráčil tistnau-
ti. Gestliby kdo z nassy gednoty chtěl swéwolně Wálku začjti / nemá to-
ho učiniti bez nasseho a giných wssch wědočkj / a gestliby powstala nega-
ta různice mezy některými z nassých / nemagi proto s sebau wálet / ale pře-
stanau na dwau z nassy gednoty / kteržž magi gim spravedlivý konec takos-
wého swáru konečně we čtyrech Tědeljch pořad zběhlých učiniti. Naposle-
dy wymjnéno gest toto / gestliby na Pana Buryana z Guttssteyna sahano
bylo na Hrad geho Rabsteyn / neb na Zbojž k němu přináležegicj / kteráž dr-
žj w poručenstwj po Panu Caltow / pro zdrženj práwa toho gemu nebudem
powinni pomáhati. Tento pak zápis nassy gednoty trwáti má mezy námi
wěrně a práwe / y moc má mjtí w těch wssch věcech swrchu psaných od Da-
tum listu tohoto zauplna za pět let pořad zběhlých / a w těchto wssch věcech
Pán Bůh nás rač nám pomocičkem býti / a k dobrému koncy ge přiwesti / a
my wssj dñi kteržž sme w této gednotě a zápisu / Jost z Bojž mi: Biskup Wra-
tislawský / Jan z Rožmberka / Zdeněk z Ssternberka neywyššíj Purgtrabě
Pražský / Jan z Hajmburka neywyššíj Sudj Dworu Královského w Čechách
Oldřich z Hajmburka / Bohuslaw z Swamberka / Wylim z Sclimberka /
Jaroslav z Ssternberka / Jan z Czimburka / Gindřich z Hradce / Buryan z
Guttssteyna / Gindřich mladší z Plawna / Linhart z Guttssteyna a na
Klenow / Dobrohost z Konssperka / Slibugeni na swau dobru cest a wjru
Křestianstau sobě wěrně a práwe pomáhati / a tyto wssedy Art skule a věci
swrchu psané / ctuě řádně / wcelosti a bez proměny zachowati / zdržeti / a w skut-
ku plniti / jakožto dobrj lidé pod ztracením cti a wjry. Paklibychem k te-
rého kusu skutkem neyuplnili (čehož Pane Bože nedeg) tehdy ti a ten wyzna-
wagi samu na sebe tímto listem že gsau swau cest a wjru ztratili / tak že k ni-
žádným obyčegem / žádným právem / ani Swětským ani Duchowným ne-
magi býti nawraceni. Na potworenj pak a zdrženj těch wssch věcí naho-
ře položených / Pečetě nasse wlastnj dali gsine a kázali s dobrým nassým wě-
domj y s plným přiznáním přiwěsiti k Listu tomuto / genž gest dan a
psán na zelené hoře / Léta od Narozenj Syna Bojžho 1465. ten Cizw-
et před Swatým Ondřejem Apostolem Bojžm.

Wimodotčeně přjctiny Zápisu takového byli gsau

y tyto / pro kteréž také gmenowanj Páni učinili doloženj zápis, totižto že
Král Korunu chowal proti právům Zemským / že wssedy sprosta swobody
zlehčowal / kterēž od starodawnu měli / že Statky Syroctům a Wdowám
přináležegicj komukoli chtěl wydawal / a že misso Panůw k swe raddě po-
wolawal Měšťany. Mezy tím připadla na Krále Kladba od Papeže / kte-
ráž byla wůbec wyhlášen / w Plzni / w Buděgowicých / w Hradcy Gindři-
chowém / w Gjblawě / w Brně / w Holomaucy / y w giných Městech Krá-
lowstwj Českého / w nichžto přkazowáno / aby Gtj nebyl wíce gmeno-
wán za Krále pro kacyřstwi / y proto že gest neyčinil dosti slowm swým a
přisaze kteranz se Biskupům zawázal / a bylo weliké roztrženj w lidu po wssj
Zemj / pročez mnozj Sněmowé položení y držání / jako w Krumlowě / w
Třeboni / a w Strakonických. Wčemž owssem důwodně wyprawuje Krony,
ta Kláštera gednoho / kteráž rukau toliko psaná gest / a k Imprimowanj
Gestě nepřipustěna.

Těhož

Lehoj Biskupa Wratislawského/Jostka z Rojmb

berta / a Bratra geho Jana připomíná háget w Listu 440. w Létu pat 1466. mluví o těch spuntováních těchto neb napodobných slovy. Jost z Rojmberta Biskup Wratislavský genz byl y Říjovněkem Strakonickým a Proboštem Kostela Pražského/přigeda na Strakonice, oběslal k sobě některé Pány/yako Jana z Rojmberta/ Bratra svého/ Zdenka z Ssternberta/Burjana z Guttnsteyna/ Zynka Krussynu/ Bohuslava z Ssternberta Jana z Hradce/ Linhart z Guttnsteyna a z Klenového/ Wylima z Hajmburka/ Jana z Hajmburka a z Kosti/ Jlburka z Budině/ Dobrohošta z prostebo/Děpolda z Wartmburka/Wylima z Ryjmberta/ Bohussy z Welhartic/a giných mnoho Panůw a Rytířůw/ kterýchto wssychni vraděwše se wespolet/wyslali k Králi Gřihnu s prosbou y s napomínáním / aby to splnil k čemuž gest dobrowolně při korunování swém svolil / a přisáhal wpevnit/y tomu aby za dost učinil což gest někdy před Knížaty Říjovněkými we Chbě přislíbil / zvláště pak poněwadž gest nechwalitebná a nepřislusná wěc Králi/edyž on slyby své wykonáwati prodlewa. Protož aby to wykonan/w čemž gest se zawázal/a Pečet swau y gegich aby ostrobedil / edyž P. Bůh a řád Křestianský y Papež k tomu napomíná/ aby se tak a neginače stalo. A giste nebylo by to slusné aby on wstaupiw pod těmi přisáhami w to Králowstwu wssedky wěcy geho měl bez raddy a wědomosti Panské působiti některým Knížm dopauštetí/ aby řád Cyrkwe Swaté potupowali/a wssedko aby on měl na své a Kotycanowě Zlamě zawřiti / poněwadžby z toho wssedko žemí této přišlo, žeby byla y Pánu Bohu y wssemu Křestiansktwu w ostliwest wvedena. O přigymání pod obogym spůsobem není potřeby mnoho mluwiti/ neč gest to od Concilium swobodně propugčeno / a protož tomu k dožby chřel/ prochy nebylo podáno: Ale gestliže Král chce tak yatz slubowal/a w tom se Pánu Bohu y Obywatelům Králowstwu téhož zawázal/ řady Křestianské držeti/ a neřady kazyt/ že oni tolikéž chřegi gemu napomocny býti we wssedch potřebach Králowstwu toho proti kterémukoli nepřeteli. Pakliby nechřel než wedlé začaté myslí křáčet/ a swau Pečet y gegich na wěc netonečnou přitiskati / a toho nikterakž nenaprawiti / tehdy je oni nemohau, nechřegi, a powinni negsau wedlé něho státi.

To Poselstwu Král wyslyšew poslal pro Mistra

Kotycana/a oznamugice Panům mysl. di k němu: Řád náš Mistře/giž gi nám raddy potřebý. Páni, ginzto gšem se zawázal/ y Papeži gšem se zapřisal/wrazugie se w Králowstwu této/že chcy wssedky neřady nekřestianské kazyt/nyni to mýti chřegi, pro wstawičné psaní k nim přicházegicý od Papeže/ abychom se tak zachowali yatz gsme přislýbili / a Pečet nasy y gegich abychom wyprawili/a giste wždycky o to k nám přišli/a teš ble y nyni křz Poselstwu této k čemuž nás napomínagi. Na to dy Mistr Jan Kotycan: Ale milý Králi toli gest neřad nekřestianský přigymati pod obogym spůsobem: wssak to gest řad/ale pod gednou spůsobau přigymati to gest prawý neřad: ten tehdy neřad kazýš/a řad křestianský držíš. Rozumým také tomu/že ten zápis učinil přinucený gsau k tomu proti wssem prawům/ křez nám to wkazugi že zápis dobrowolný má býti/a žádný nemá býti přinucen k neřadu/ a wssem nepochybugi otom, než že na ten čas ginak myslil a ginak mluwil/ale wětsi gest wěc mysliti než mluwiti. Že pak oni dokládagi žeby swým slowům a zápisuom Papeži dosti nečinil/medle co gest Pa-

pej: Gest

pej: Gest Cizowěk/Cizowěkus tehdy slíbil/a Pánu Bohu gsý přisáhl / lépe: giž gest milý Králi pochybiti Cizowěku nežli Pánu Bohu. Pro takowau řeč Král Panům na to Poselstwu žádné odpovědi nedal / než oběslal ge na Sněm do Prahy/a za tím spuntowal se proti nim s Pražany a s některými ginými Mistry/a Páni tolikéž sgeli se na zelenau horu/ kdež společně na tom žůstali/aby proti swým Pečetem a poctiwostem nic nečinili/a od toho w čž gsau spravedliwý niyatz neodstupowali. Těkterá pak Města widauce takowau rozepři mezy Králem a Pány/a rozumégice tomu že to wssedko pocházý z raddy Mistra Kotycana/opustili Krále y věcný Mistra Kotycana/ a při drželi se Panůw, magie od nich o wssedch wěcech gsau spráwu/a Města křez rāž gsau to učinili/byli tato/Plzeň/Buděgowice/Zolomauc/Brno/Gřiblaw/Znogmo/Hradistě/Hunicow/Žitawa/Budešyn/Gerlice/a gessťe některá giná.

Král auffal w sylu Měst Pražských a některých giných / s nimižto sebraw lid/poručil obehnati Randnice/Lessno/Ronopistě/Kostelec na Sažawě/Strmelice a giné Hrady Pana Zdenka z Ssternberta/ chř wůli swau a Kotycanowu proti zápisuom učiněným vyplniti/a Kotycana wstawičné napomínal Krále aby nečinil ginak / a nepřestáwal od předsewzetý dožadžby ty protiwnýky pod swau moc nepedmanil/dokládagice že se chce s Papežem y se wssemi Kardináli geho o wjru hádati/ a ge wssedky Zákonem Božím přemocy. Postawil se Králi na odpor Zdenk z Ssternberta/a činil též gemu znamenité škody/ yatz o tom wssem doloženo gest pod Erbem Panůw z Ssternberta.

Mnoho o tom Biskupu Wratislawském Jostkowi z Rojmberta na rozličných místech čísti Budeš/genz byl wzat na Stolicy Biskupskau za Krále Ladislawa/a vinnel za Krále Gřihho/ Léta 1467. tak yatz Cathalogus Biskupůw Wratislavských wyprawuge/ a pochowan w Wratislawi s welitau slawau a wctiwosti/o kterémžto také pozůstawa památka při Latinských takowá:

Iodocus sive Iustus ex præclara familia Dominorum à Rozmberk, filius Domini Vlrici à Rosis, Episcopus Vratislaviensis, obiit Nisæ ex nephritide, & Vratislavia in æde Divi Ioannis Baptistæ sepelitur. Cum Germanici idiomatis minus esset peritus, latina lingua Conciones in suo templo habuit.

W Kronyce Háglowé w Listu 442 činí se zmín-

ka o swrchu gmenowání Panu Janowi z Rojmberta při připomínání Hradu Žwikowa/kteréhožto Panem byl gmenowaný Jan / a to takowými slovy. Přisectý a Wodňanstý Měšťané genz byli z strany Krále Gřihho a některý z Rytířstwa w Kragi Prácheňském mnohé škody Panům, Králi odporným činili/a gednoho času sebrawše se tagně časem večerním položili se w Hradu Žwikowa/ kterýž na ten čas w držení měl Jan z Rojmberta/a edyž se na něm téměř wssychni upokogili/oni časem nočným přislawše na Ždičebřky ležli do Hradu/a giž gich nemalo na Ždech bylo / a Zláshj spartgce co se dege/ nemestkali to oznamiti Heytmanu Zámku toho Smilowiz Hoděgowa/kterýž rychle pogma lid genz byl na Zámku obořil se na Těpřately mužně/a mnoho gich pomordowal a pomocnýky swými/y mnoho zagal/a mnozý také zahynuli kterýž po hlavách z Kzebrěkůw dolů padali / edyž na ně Žwikowští dotýrali / a giný kterýž gessťe dole byli/ strozuměwše tomu že nic newytýdý / obrátili se nazpátek do Pásku. Potomně

dotče

dotčený Smil nemage na tom došti/wyggýždel často s Syny swými / a čímil welitě škody okolo Pýstu.

Léta Bane 1523. umřel B.

Petr z Rožmberka / a pochován wedle Před-
ků swých čtvrtého dne Měsíce Říjgna / o
čemž doloženo gest y w této památce tak to zně
gýcy:

Anno 1523. Magnificus Petrus à Rosis
non multo ante mortuus, honorifica atq; ce-
lebris funeris pompa elatus, in conditorijs
suorum maiorum sepultus, humatur 4. Octo:

Smrt Pana Jossca z Ro-

žmberka připomíná se w Létu Bane 1539. těmito slovy.

Anno ut supra, feria sexta, pridie Francisci, obiit Illustris Heros ac
Dominus, Dominus Iustus de Rozmberk.

Toho času když jsem tuto Knihu psal / byli dva
Páni z Rožmberka Synové Pana Jossca z Rožmberka / Wylm byl Star-
ší z nich, Teywyšší Purgkrabě Pražský / a Zprávce Domu Rožmberk-
ho / a ten umřel Léta Bane 1593. měl několik Manželek / wšak potomkůw
žádných po sobě nezanechal: po něm byl Purgkraběm Pražským Pan Adam
z Hradce:

Pan Petr Wot Bratr geho wšedl státek vgal / a byl již jako poslední
w tom Rodu / Manželka geho byla Páni T. z Ludanic, umřela Léta Bane
1601. žádných potomkůw nezanechawše.

Erba a Rod Starožitný Pa-
nuow z Hradce / ginal z Nového Domu gednostey-
ny má počátek s Pány z Rožmberka / a ti neyprwe vžijwa-
li Růži Zlaté w modrém Poli / kterýmžto swěd-
čiti bude

Kapitola III.

Děť Set Let teprwa připodobňugý-
ce se k hrdinským Muzům gineho Národu / kterých
Králům Čestým na Službu ke Dworu gich přigýždeli /
Páni Czechové gmená a Tytule své wywyssowati počali
gichžto prwe z prosta vžijwali / podpísugice se toliko gme-
ny wlastními / nimž se obyčegně gmenowali / což se spatřiti
můž w rozličných Magestátích / jakož y w tom, kterýchž dán byl Klášteru
Břewňowskému od Ottagara Krále Čestého / Léta 1220. w kterémžto
Swěd-

Swědkové genž přítomni byli / takto gšau zprosta poznamenani.. Dale-
bor Iudex, Martinus Pincerna, Jarosius, Boleslaus, Zdeslaus Tista, Všebor,
Zavissa de Chaušnik, Virko Henricus, Vitko junior Nicolaus, fratres
filij Virkonis, Hridebor, Cresslaus, Henricus dapifer, Coiata subdapifer,
Henricus filius Boruta, Vlricus filius Iurich, Beneš & frater eius Marquar-
dus, Bavor, Mstideus Castellanus Pragensis, Vlastislav Iudex Curiměis zc.

Rowně tak podeplaný gšau Swědkové w Dage-
státě tétož Kláštera / a to w tom genž byl dán Léta 1234. od Wácslawa
Syna Přemysla Ottagara / w kterémžto přítomny doložené gšau tyto slova:
Telles erant, Ioannes Episcopus Pragensis, Eppo Praepositus, Zdeslaus Ca-
merarius, Vitko senior, Henricus frater eius, Mstideus Castellanus Pra-
gensis, Aldik Iudex, Ippoch Castellanus Višegradensis, Zavissa Subca-
merarius, Gebhard de Tadovicz, Dalebor Subcamerarius, & alij quam
plurimi.

Tak tehdy se podpisowali Czechové za starodávna / a zvláště w těch
listech kterýchž z Kancelláře vycházeli / ač w gíných listech, kterýchž od nich psá-
wani býwali / nacházeg se Tytulové gegich doložení / neb se gedentáždy z
swého Sydla a Zámku psal / kterýchž pod swau mocy měl. Ti pak Witek-
wé a neb Wítkowcowé od gednoho Předka possli / a vžijwali takowého přj-
gmýž za dlahý čas / a psáwali se Wítkowcowé z Chaušniků / z Rožmberka /
z Nowého domu / z Wilhartic / z Stráže / a z Aultg.

Léta Bane 1262. Pan Oldřich z Nowého Do-

mu ginal z Hradce / jakž swědčí list Krále Ot-
tagara, přítomen byl / když se potwrzowali
Magestáty Kláštera gmenowaného / a wedle
něho byli tu y gíný Páni / gmenowité tito. On-
dreg neywyšší Komorník Dworu Králowe
steho / Jaros Purgkrabě Pražský / Cheton Sudj
Heřman Podkomorj / Oldřich z Lokte / Wy-
lím z Podebrad / Sezyma z Kostomlat / Zde-
slaw Maršálek / Zdeslaw z Sternberka / Ja-
roslaw Kastellán Boleslawský / Beneš Podko-
morj Morawský. Datum per manus, Magi-
strorum, Arnoldi & Guilhelmi Prothono-

tariorum, Ecclesiae Pragen, Canonicorum.

Léta Bane 1347. Karel Král Římský a Čestý

chtě tomu aby se wšedlo pořádně dalo w Krá-
lewstwj Čestém netoliko za dnůw žiwota ge-
ho / ale y na časy budaucý / přikázal spůsobiti
list na potwrzení Klimenta Papeže / Arcyb-
skupu Pražskému / tak aby on mohl y budaucý
geho wšedky Krále Česté Olegem postwa-
tným pomazowati y korunowati / a ten Awtad
aby složen byl z Arcybiskupa Mohutského / a
wložen na Arcybiskupa Pražského / což wšse w
sobě zawjrá list dotčený / w kterémž že mnozí
Páni Čestí doloženi gšau / a mezy nimi Ol-

D d d

drich y

děch y Syn geho z Hradce/widělo mi se za dobré tuto geg slowo od slowa položit/genž gest y v Hágta w listu 315. doložený.

Karel z Božj milosti Říjmstý a Česky Král / Mar- khrabě Morawské/pro budaucy té wěcy pamět/zc.

J Prirozená dobrotiwost Srdce nasseho/y uřtawičné bedliwosti a proz-
by wěrných nassých a pobožných k tomu nás wedau a nutj / abychom pilně
toho šterili/cožby bylo tu poctiwosti a užitku gegich/a owšem kolidrátoli
prosbazadagických sprawedliwá a slusná gest/w tom auuysl welebnosti na-
ssy neblandj/a kralowstwu důstogenstwj to ućiniti/gest náležite a slusné.
Před welebnost nassy předstaupiwše důstogný Arcybiskup Pražský/Holomú-
cký/Wratislawský/a Litomyšlský Biskupowé/také ošwěcený Jan Kory-
tanstý/Tyrolský/Gorystý Hrabě Bratr náš neymilegšj/ Mikuláš Opaw-
ský a Ratiborský/Bolet Opolský/Wácslaw Slezský/Bolet Slezský/Razy-
mir Těssynský/Gindrich Saganstý/a Jan Slezský, Rnjzata/Jost z Rojm-
berka/Wylim z Landsteyna/Bertold a Czeněk z Lippého/Waněk a Beneš
Bratřj z Wartmberka/Gesset z Michlšperkú/Hynek z Táchodu/Gesset z
Wartmberka/Hynek z Slewenu/Oldřich a Syn geho z Hradce/Gesset z
Krahaš/Sstěpán z Ssternberka Jaroslav z Ssternberka, Prelati/a Páni
Drozenj Kralowstwj nasseho/prosyli nás potorně/poněwadž Kostel Pra-
žský štrz neyswětěgšjho Otce Pana Klimenta Božským spůsobem Papeže
šstěho/na nassy (edy gšme gesset w menšjnj důstogenstwj byli) šnaznau
žadost za hlawnj wyzdwižen gest/abychom gim toho propugčiti ráciš/a
by Kralowé Česstj štrz ruce Arcybiskupuw Pražských poswátne pomazá-
nj a Korunowanj přigjmatj mohli. Ny pak rozuměgice tomu/žebymen-
le Arcybiskupu Pražskému zlehčenj bylo/ano šnad žeby bylo y w cyzj žej š-
pu wpušstěnj / Edyby Arcybiskup Mohutský k Kostelu Pražskému tak wy-
zdwiženému z strany téhož Korunowanj přistaupil/tak yatz obyčeg měl č-
niti před wysazenj/a rozwaugice to což byl někdy ućinil Gindrich z War-
tmbertu někdy Arcybiskup Mohutský a Kapitola Kostela šwego gšanc při
Ludwjkowi Baworskému/proti swatému Říjmstému Kostelu / od kterě-
hož potomně složen byl z Auřadu šwego/tak yatz zašlaužil činjce proti němu
a Kralowstwj Česstému/y proti swatému Říjmstému Cysarstwj / a dobrým
rozmyslem/ano y araddau některých Kralé Říjmstého a budaucyho Cy-
sare Wolencu a Rnjzat některých/předpowěděné Kralowstwj Čessté tím
slawně čtjce opatřiti/pokudž nā z Božského opatřenj se ppugčuge na žadost
předpowěděných Prelatuw/Rnjzat/Panuw a Wladyt/ktěrij nās k to roz-
mně wedli/ k tomu gšme se dobrowolně nachýlili / aby Arcybiskup Pražský
ktěrij gest a ktěrij na budaucy časj bude, Kralé Čessté korunowali/na ně
Korunu wstawowali/Mec/Jablko/Sceptrum/a gšne ozdoby Kralowsté
aby gim dāwali/a Kralowé aby to wšse z rukau gegich přigjmatj mohli a
náboženstwjim/tak yatz y mazanj y poswěcenj Kraluw/ štrz neyswětěgšj-
ho Otce Pana nasseho předěčeného Arcybiskupim Pražským y gich náměst-
tjm, při zwelebenj Kostela Pražského na žadost nassy šewšsemi ginými ce-
remonyemi propugčeno gest/yatož y myz nassj Říjmstého Kralowanj plno-
sti a mocy, a s nassým gistým wědomjím tinto listem propugčugeme/y také
dopaušstjme každě práwo/y wšselikau zwyklost a obyčeg ktěrehož a ktěrychž
Kostel a neš Arcybiskup Mohutský měl, měli neš mjtj mohli až do tohoto
času při Korunowanj předěčených Kraluw, gich tu moc prázdnu činjce /

a Říjmst

a Říjmstého Kralowanj mocy zhola odtud odlucugce a o zugice/nadto
y s plnosti mocy Kralowanj Česstého tomu čtēgice aby t. Koré Koruno-
wanj a ozdob Kralowstých dāwanj, Arcybiskupu Pražskému nyněgšjmu
y náměsttjm geho budaucym na wěčnosti náleželo/tak aby štrz ruce gich to
wšse Kralim dāwano býwalo a ne štrz Arcybiskupa Mohutského/a tomu
nassému ustanowenj aby na odpor nebyli žádné práwa / aniz yatz zwyklo-
sti a obyčege. Byli gšau pak ktěre wěcy někdy na proti tomu/ ty na tento
čas negināce než yatožby tuto w list tento slowo od slowa w oženě byli/russj
me/kazjme/prázdně a marně činjme/a w nic obracugeme: žádnému nebu-
diš slusné tomuto nassému obdařenj/pugčenj/a odpustěnj/odwolanj/zma-
řenj / w nic obracenj na odpor býti. Odpornjce gestližeby ktěrij nálezeti
byli (čehož Pán Bůh nedeg) w hñw nasseho Říjmstého důstogenstwj z té
přčiny aby wědli že gšau wpadli/y wpořutu/tak aby Tisyc štrwen Zlatta
čistého do nassj Říjmstého Kralowstwj Pořladnice wložili/gich to polo-
wice nám připadne, a náměsttjm nassým Kralim Říjmstým/a druhá po-
lowice tēm genjby křidu trpěti. Těch wšsech wěcy na šwědectwj, a pro gi-
šau gegich perwnost tento list gšme kázali spůsobiti/a pečeti nassj Wele-
bnosti utworditi. Šwědkowé pak těch wěcy gšau / Jan Missenský a Pečto
Labečinský Biskupowé/ Rudolf štaršj Salský S° Říjmstého Cysarstwj
Maršalek/Rudolf Syn geho, a Rudolf z Tet Rnjzata/Albrecht a Wol-
demarus z Anhaltu/Woldřich z Šelssenssteyna/Hugo z Šoenbertu/Sry-
demarus z Anhaltu/Woldřich z Šelssenssteyna/Hugo z Šoenbertu/Sry-
drych z Šolerj/Albrecht a Guntherus z Barbey Hrabata/Jan Pán w Me-
delburgu/Kraft z Šoenlochu/Gindrich z Brunetu/Oldřich Pán w Šano-
we/Gindrich z Šebiršsteynu/Ebirhardus a Gindrich z Walsse/a Gilgi/Pan
z Rodemaker/Říjmstého Kralowstwj Rnjzata a Páni. Dān w Pražě Lē-
ta Páně 1347. prwnjho dne Měsycě Šarj/Kralowstwj nassjch Lēta dru-
hého.

Indiario Cysare Karla připomjná se Pan Bu-

šst z Welhartic a z Nowého domu, tolikž y
v Hágta při Lētn 1335. Edežto slowa gme-
nowaneho šystoryka takto znēgi. Gesset Ka-
rel byl nepřigel z Slězsta z Wogny/a Kral
Jan přigel do Čech s Manželtj swau Blaje-
nau/ktěrauj Karel Beatricem gmenuge Dec-
rau Rnjzete z Borbonu z rodu Kraluw Šrant-
ských/z ktěrež se potomně narodil Wácslaw.
Tu některj yatz Čechowé tak z Hrabstwj Lu-
cenburského/rozhněwanj proti Karlowi, na
ten čas Margkraběti Morawskému mluwili
k Krali kauce: Pane pohleďte sami k sobě/

Syn wās má w tomto Kralowstwj mnoho Hraduw, y Lid weliký k tomu/
a to budeliš na dlanze/tak se on rozmjže, že was z Kralowstwj wyžene/ktě-
rehož owšem Čechowé welmi milugi / proto že gest z rodu Kraluw Čes-
ských/a prawj Dēdic Kralowstwj tohoto. Oni pak to šstiwě mluwili / neš
zylu šwego hleděli/totiz aby gim poručenj byli Hradowé ti ktěrež Karel
sobě wygednal s welikau prácy a nakladem / a byli gšau w Čechách tito/
Hradec/Zlutice/Hradec, Pysk/Těšow/Lichtenburt/Těšjnj/Zbiroh/Ta-
chow a Trutnow/w Morawě pak, Šolomau/Lukow/Telč/Lewič/Brno/
Šnogmo/a gšna Šbožj ktěrij zašlawena a odlaučena od Kralowstwj Če-

0004

šch o

ského on sobě s nemalou prací přivlastnil / nad kterýmž gšauc Wladařem, snažil se den odedne ge rozmnožowati a zlepšowati za celé dvě Létě. Mezzy tím Král Jan dal Sestru swan mladší Annu Ottowi Weywodowi Rakauskému za ženu / a w tom vmřelo Kníže Korytanské Test Bratra Cýsaře Karla / po kteréhožto Smrti, když se měl wvazowati w Knížetství geho / a w hrabství Tyrolské Syn Krále Jana / Ludvík genž se gmenowal Cýsařem, newděčen gsa těch služeb kterých genu činil Král Jan / smlauwal se o to zhojž s Weywodanu Rakauským / tak aby on dostati mohl hrabství Tyrolského / a Knížata Rakauská / totiz Albrecht a Surta Knížetství Korytanského. Protož oni hned tagně rokowali s Panem z Aufsteyna, genž byl Wladařem wšech Korytanských / a ten poddal jim Korytany, a Knížetství odewzdal / a tak odstrčen byl Jan Bratr Karla Margraběte Morawského : ale newedlo se tak stiafně Ludvíkowi z strany hrabství Tyrolského / neb Tyrolští nechťeli se genu poddati / ale zůstali w poslusenství Janowém / tak že on Pánem gich byl. To když se tak dalo / a Král Jan gíž posazen byl na Karla Syna swého yatkž oznámeno / připauštěge k Srdcy raddu Istiwanu / Synu swému wlastnímu newěřil / genužto wšedky Zámky oddal z Wladařství w Czechách y w Morawě / a zanechal mu toliko Tytule Margrabství Morawského bez vžitku. Gednoho pak dne gel Karel z hrádě do Prahy / a wgel vprimo do starého Domu Purgkrabowa / w němž to prwe několik Let přebýwal / dišw než weliká Syn wdělana byla : Tu se položil w noc na Loži / a Bussel z Wilhartie Starší Komorník geho newyšší při něm na druhém Loži / dawše sobě wdělati ohen weliký neb žyma byla twrdá / a že dwěře y Wokenice byli wzawýrány / měli Swěc dosti / kterých w komoře yasně hořeli. Ledwa oni počali spáti / to počne cos po komoře choditi s takowým šaustáním, že obadwa procýtili / pročez Karel kázal Busskowi wstati / kterých wstana hledel coby to bylo / a newida nic chodje po komoře sem y tam / přiložil na oheň / swěc wice rozswjtil / a postavil gedem Koflík plný Wjny wedlé swjce / zase se položil. Karel Margrabě pak přiodený gsa Pláštěm, sedel na Loži, slyše wždy někoho choditi / ač žádného spatřiti nemohl / a w tom wezma čijšy gednu hodilo ni přes Lože Busskovo y přes wšedku komoru / tak že obrazywše se o stěnu, padla zase zpátek do prostřed komory / z čehož se obadwa Karel y Bussel nemalo vlekli / a wždy předce křáćegicýho po komoře slyšeli / až potomně naposlauchawše se do wole / a znamenagie se znameným S° Kníže / zesnuli / a na zeytrý ráno vhlídagie Koflík ten gest w prostřed komory ležeti / to wše což se předešlé nocý dalo, Komorníkům giným wyprawowali.

Casů tehož poslal Král Jan Karla Margrabě Wogensky na Kníže Slézské Bolka / Pana Minstrberského / kterých sám na proti tomu stal / když se Králi Janowi poddawali Knížata Slézská / a když se gíž on byl wvázal w Město Wratislaw po smrti Gindřicha Knížete Wratislawského / genž byl sessel bez dedicůw. Toho tehdy Bolka Minstrberského kraginu Karel wyslaný pohubil tak welmi že gest musel býti strz smlauwu Manem Králi Cieskému yako gina Knížata / což sprawiwše, táhl do Vher k Dcey Janowi / kteréhož nassel w Wyšehradě na Dunagi v Karla prwnýho / gehožto Dceru Král Jan prwe měl za Manželtu / kteráž když vmřela po gal sobě Sestru Kazymjra Krále Polského / s nízto měl tři Syny Ludwika Ondřege a Sšepána. Včinil pak ten Karel prwný mezy Kazymjrem Polským a Janem Králi Cieským pokog / tak aby se Jan odpowědel toho wšeho

což ges

což genu přislušlo w Polskě / totiz Tytule Gnězněnského a kragie Krakowského / a Král Polský postupowal Králi Janowi toliké wšeho práwa / kterých měl ke wšem Knížetstvím Slézským a k Městu Wratislawskému / o což prwe wstawicná wálka mezy nimi byla / neb Wacław toho gměna druhý Král Cieský, držel Králowství Polské po Manželce Dceři Přemysla y Poláci geho wolili za Krále / a nynj Kazymir tento, Streyc Panny té kterauž měl Wacław druhý / a Syn Wladislawa Loketka zasazowal se o to / mluwíce že žena nemůže dediti w Králowství Polském / a ta pře toho casu k koncy přiwedena / strze tu smlauwu kteráž se stala prostředkem gmenowaného Karla při přítomnosti Knížete Baworského, Gindřicha, genž byl měl za Manželtu Krále Jana Dceru. Při té smlauwě wedlé šagka Král Jan za takowé wyrčenj dal dwadceři hřiwen / a odtud obrátil Syna swého Karla Margrabě Morawského na hrabství Tyrolské / aby on ge sprawowal y Bratra swého Jana s ženau / neb oni gestě byli w letech yako dětinských a když tam Karel přigel / připuštěn byl k Wladařství strz Zemany hrabství gmenowaného. Při té wšij sprawě wýš dotčené byl gmenowaný Pan Bussel z Wilhartie a z nowého Domu / kterých se tehdaž přjdriel Karla Margrabě Morawského gšauc na ten čas newyšším geho Komorník, tem.

Četa Bane 1355. Karel Král Cieský korunován

železnau Korunau na Králowství Rjymské od Arcybiskupa Medyolanského w Medyolánu w Kláštěře S° Ambrože / w kterémž potomně zůstal za osmácte dni. Obrátiv se pal do Města Pisy / a založiw Klášter w Tarenču w Biskupství Kremonském Bratřím řádu S° Augustýna / očetáwal w něm Legata Papežského / poněwadž se gíž gednalo o korunowánj geho na Cýsařství / o kterémžto doloženogest pod Erbem Panůw z Lippého / a při tom korunowánj byl y Pan Gindřich z Hradce s ginými mnohými Pány / kterých pod dotčeným také Erbem poznamenánj gšau. Ten Pan Gindřich z Hradce byl y při té kauce kteráž se stala w Pisy casu nočního proti Karlewi / oniž také pod Erbem Panůw z Lippého mluweno bude / a tu Gindřich počten gest mezy nimi, kterých bránje Krále Pana swého zmužile sobě počínali.

Van Herman z Hradce ginal z Nowého Domu

wyzdwihl nákladem swým Oltář ku pamatce dwanácte Apostolům Božím / o čemž wyprawugi Knihy Kostela Pražského při Lětu Páně 1382.

Lěmuž Panu Hermanowi
z Nowého Domu swědcj pamět tato / kteráž napsaná gest w Knihách gmenowaných w ten to smysl.

Nos Hermannus de nova domo, Notum facimus etc. in Villa nostra Masti, decem Se-

D d d iij

xage.

sexagenas Censui annui damus, & in Suchodol rē. Nos verò Petrus & Ioannes de Rozmberk id fatemur, nostraq; Sigilla sunt appensa. Datum Anno 1383.

Druhého Léta to gest 1384. Pan Gindrich z

nowého Domu postavití dal Oltář w Koste-
le w nowém Domě Swatému Janu, a Swa-
té Panně Barboře ku památce/a nařídil k ně-
mu deset kop platu ročního / o čemž wysvěd-
čugi libri Erectionum takto:

Nos Henricus junior de Nova domo, No-
tum facimus, quod cum consensu amicorū
nostrorum in Villa Makolusk damus decem
Sexagenas, camq; Villam cum omnibus per-
tinentijs donamus.

O čemž Panu Gindrichowi znij pamět gi-
ná takto:

Erectio Altaris in honorem Dominici Corporis, ac Beatissimæ Vir-
ginis in Ecclesia Parochiali in Nova domo, pro qua Henricus de Nova
domo assignavit decem Sexagenas redditus annui in Villa Malandi, An-
no eodem.

Na Saudu Zemském genž byl držán Léta Váně

1388. sedeli, Pan Herman/ Woldrich a Jan
z Nowého domu s těmito Pány/ kteréz ze gme-
na tak doložené nacházým:

Procopius Marchio Moraviae, Andreas
de Duba Supremus Iudex, Henricus Skopek
de Duba Supremus Camerarius, Conradus
Kaplirz de Sulevicz Prothonotarius, Guil-
helmus Zagicz, Marquardus de Kost, aliās de
Vartmberk, Ioannes Pirknar de Pirknstein,
Henricus de Rozmberk, Hermannus, Vlri-
cus, Ioannes de Nova domo, Zezema de Au-
sti, Zdenko de Rozmital, Ioannes de Zam-
pach, Plichta de Zierotin, Conradus de Lnar, Hinc de Dub dictus Berka
Ratimir de Sfuamberk, Albertus de Sternbek, Albertus junior de ibidem
Zdeslaus de Sternberk, Czienko de Vesel, & alij.

Lebož času Pan Gindrich Starší z Nowého

Domu dal vdělati Oltář ku počtiwosti Pan-
ny Marye, a ku památce Swatému Tomášy
a Swaté Alžbětě/ kterémužto ustanovil y ro-
ční platy w Rokowě a Domasyně/ yakž po-
znamenáno gest w často gmenowaných Kni-
hách Erectionum,

Lupacz in Calendario; anno 1420. no-
bilis dominus Vlricus de nova domo cum ex-
teris sibi adiunctis nobilibus ac utriusq; par-
tis Taboritarum & Pragen: consensu dispo-
suit ut omnes presbyteri Pragen: cū Taboritis

hora de-

hora determinata post prandium convenient ad Collegium Caroli ad-
habendam inter partes colloquutionem. Men: Decemb.

Opět dotčené Knihy Kostela Brajského wyprawu

gi při Létu 1396. že gest Jan z Nowého Do-
mu a z Vilhartic daroval k Kostelu S. Marij
Magdaleny a S. Panny Doroty w Vilhar-
ticých sedm kop gro; a 27 grossu platu w čeně-
ho a ročního we Wsich těchto/ w Sstěpanowi-
cích/ w Jakubicých/ w Milanowicých/ w Za-
hradce a Traianowicých/ o čemž takový text
doložen gest:

Erectio Capellæ Sanctarum Mariæ Mag-
daleny & Dorotheæ Virginis in Vilharticz,
personaliter constitutus Nobilis Dominus Io-
annes de Nova domo dictus de Vilharticz,

septem Sexagenas cum 27 grossis census annui & perpetui, in Villa Sstě-
panovicz, in villa Jakubicz, in villa Milanovicz, in villa Zahradka, in vil-
la Traianovicz, dedit donavit, Anno ut supra. O čemž památka gest y při
Létu 1409.

O Panu Hermanowi z Gradce též se činí tam pa-
mátka takto psaná k pochvale geho štědrosti/ strž kteraž mnohé a rozličné
platy Kostelů nařizoval/ y wystawěti dal Spital w Nowém Domě s Gín-
dichem a Janem Bratry swými/ kterýžto potomně Spital hogně nadali
Purgkništr a Radda sewšij Obcý.

Erectio Altaris Sanctissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum quatuor
Doctorum, in Ecclesia Parochiali in Nova domo. Nos Hermannus de
Nova domo &c. villam nostram Piefsina dictam, & octo Sexagenas cum
dimidia & septem grossos, census perpetui, cum omnibus utilitatibus, pro
salute prædecessorum nostrorum, damus, donamus.

Idem Anno Salutis 1400. & frater Ioannes junior de Nova domo
fundaverunt & dotaverunt Hospitale in Nova domo. Erectio Altaris seu
Capellaniæ, in honorem S. Mariæ Virginis, S. Mariæ Aegyptiacæ, & S.
Antonij Confessoris in novo Hospitali in Nova domo; Magister Civium,
& iurati Consules Civitatis seu Oppidi Novæ domus, Pragensis Diocæsis,
damus donamus &c. Nos quoq; Henricus & Ioannes junior, Domini de
Nova domo, Fundatores dicti Hospitalis, considerantes præmissa, ea ap-
probamus &c. Actum anno ut supra, Dominica Palmarum, die 12 April,

Hágel při Roku Božím

1450. mluwje o Králi Gijm, wwozge w
pamět Syny Meynharda z Gradce/ kterýž res-
towati chěli Pana Frydrycha z Kolowrat o
Panem Gindrichem z Rozmberka takto:

Gij Poděbradský oblehl Frydrychowi z
Kolowrat hrad geho řečený Busschrad/ kte-
rehož welmi pilně počal dobýwati/ a w tom
Gindrich mladší z Rozmberka / Synové
Meynharda z Gradce/ a gijnmnoží shromáží
dili se wespolet, a položili lid swýg v Roky

D d d iij

can/tať

can/tak yakž se smluwl s Frydrychem staršym Knížetem Wissenšym, genž byl měl pomoc gini učiniti/aby mohli retowati Buštěhradu / a odtud měli společně táhnouti k Praze/pokaussegie se o to, zdaliby gi mohli opanowati. Na tom když bylo zůstáno/Knžze Durynské Bratr Knžze Frydrycha Wissenšeho a Markrabym Bramburšym wrhl genu do Země/ a čisnil w ni znamenité škody/tak že se Frydrych musel domu s lidem nawrátiti/ a své Země retowati. Gitý pak Poděbradský sebral gine obzwláštní Wogšto a Pražany a ginými Městy / a zanechal prwního při dobývání Buštěhradu/táhl na gmenované Pány / kterých očekávali v Rokycan na Knžze Wissenšeho/ a oni zwědwoše o tom, hnuli se odtud k Plzni / a rozložili lid na Obeyzních. Protož Frydrych z Kolowratnemage naděje o retuňku/ musel se s Pražany smluwti, y s Králem gich/ a musel gim přislíbiti že chce při nich býti/ a učiniti tak yakž oni poručí.

Spátřuge se mezi starými paměti Panuow z

Hažmburka geden list Krále Wácslawa, genž byl psán téhož leta k Panu Janowi z Hradce ginat z Tlowého domu, tímto slowy:

Venceslaus Dei Gratia Romanorum Rex semper Augustus, & Bohemia Rex, Nobili Ioanni de Nova domo, fideli nostro dilecto, gratiam Regiam & omne bonum &c. Te iusticiarium seu Poprawconem districtus Bechinensis fecimus, constituimus, & ordinavimus, dantes & concedentes tibi auctoritate Regia, plenam & expressam in facinorosos & delinquentes homines exercendi & pu-

niendi potestatem, mandantes nihilominus tibi, praesentibus seriosè, quatenus ad requisitionem caterorum iusticiariorum & Poprawconum Regni Bohemiae seu Civitatum ipsius incolarum, quotiens opus fuerit, & te duxerint desuper requirendum, ipsis ad conculcandam & reprimendam maleficorum, raptorum, & oppressorum dicti Regni Bohemiae temeritatem, in consueta tua potentia totis viribus assistere debeas. Datum Anno 1405.

Olo Leta Váně 1407. wyprawugi někeré

pamětí Kostela Pražského / je gest byl Pan Gindrich z Hradce Commendatorem Zato na Swateho Jana Jerolimianského / yak w Czechách/ tak w Polště/ w Morawě/ w Slézsku y ginde.

W Knihách kteréz slowau

Erectionum poznamenaná gest náklonnost k opatření Kosteluow Božích/ gmenovaného Pana Jana z Wilhartic a na Hershšeyně při Létu 1412. kteréhožto on darowal pět kop grossůw platu ročního do Kláštera w Nepomukách/ yakž otom text položený takto zní:

Nobilis Vir Dominus Ioannes de Vilharticz & in Herstein residens, pro salute animae suae, & Ioannis de Vilharticz bonae memoriae olim Mar-

salci,

salci, Patris ac Progenitoris sui, dedit & donavit quinq; Sexagenas censuum annui pro Monasterio in Nepomuk, in Villa sua Valkanov die prima Mensis Marcij.

Idem Nobilis Vir Dominus Ioannes de Vilharticz, residens in Herstein crexit Capellaniam in Zavlekov, Anno 1411.

Nobilis quoq; Dominus Ioannes senior de Novadomo dictus de Vilhartic, octo Sexagenas census perpetui donavit super Erectionem Altaris Sanctae Crucis, S. Mathaei Apostoli & Evangelistae, & S. Blasij Martyris, in Klatova.

W Sněmu Czášlawském genž byl držán Leta

1421. dokláda háget mezi ginými Pány Pana Oldřicha Wawáka z Hradce / mluwice o tom tímto slowy w Listu 390. Swoláni byli wšykni Páni/ Rytíři/ y Obce Země České do Czášlawě ke dni swateho Marcella/ nešdána byla plná swoboda wšem aby se na ten Sněm sgeli přátelé y nepřátelé pro dosazení pokoge a spravedlnosti. Při tom rokowání byli tyto osoby z Czech / Kunrād Arcybiskup Pražský/ Oldřich z Rožmberka/ Čeněk z Wartmberka a z Weselě/ Oldřich Wawák z Hradce/ Gindrich z Waldšteyna přigmými

chudoba/ Jan Skopek z Dubé/ Gindrich Berka z Dubé/ Jan z Czastolowie/ Zbyněk Krusšyna/ Boček z Kunštátu/ Slaška a giní mnozí/ z Morawy pak byli Petr z Pernšteyna a na Strážnici/ Heytman Markrabství Moravského/ Jan z Lomnice/ a giní mnozí z Panů y z Rytířstwa. Nesyprwé mluweno o tom/ aby čtyři Artykulowé Pražští nevstupné držáni byli / potomně doloženo aby Zymunda Krále Vheršého nikoli za Pána nepřigímali. Morawané odpověděli že čtyry prwní Artykule přigmímagi/ ale páteho genž gest z strany Zymunda Krále, že přigmí nemohau / lečby prwé před nim swau čest ohradili/ pročez žádali prodlení/ aby se mohli wspolet dokonálegi o tu wěc poraditi. Nesyvstupnější byli w tom Města Morawská/ prawíce že chtějí při starobylém pořádku zůstati / neš Páni mnozí y Rytíři chtěli přistoupiti k myšli Panů Českých / a tak když se doma neš mohli šněsti/ nedali Czechům na ten čas žádné odpovědi / kterých při tom sgezdů wždy se předce na to namlawali/ aby Zymunda Krále Vheršého žádným způsobem newpauštěli do Králowství Českého / lečby byli právě Božkau moci k tomu přinucení. Tu poslowé z Měst a obzwláštně z Měst Pražských/ magice o to spráwu že Korybut Syn Witolda welikého Knžze Litewského/ náklonný gest k obyčejům Ruským / ano že y sobě giž téměř oblibuge přigmímagi pod dwogů způsobau / ošlawičně k tomu řeční swými šněrowali, aby on byl Králem Českým/ čemuž ac nesyprwé Páni odporowali/ wšak potomně znamenawše w tom Městaniw nevstupnost/ dali k tomu své powolení/ a wyslali z prostředku sebe dwanácte osob do Litwy yato tagně/ kterézby Korybutowi že za Krále wolen gest, oznámili. K spráwě pak Koruny České, natážené byli do času tyto osoby Oldřich z Rožmberka/ Čeněk z Wartmberka ginat z Weselě/ Oldřich z Hradce/ Zbyněk Krusšyna z Lichmburka/ Gindrich Berka z Dubé, Páni/ Jan Žižka z Trocnowa/ Zbyněk z Buchowa/ Jan z Smilkowa/ Mikuláš z Barchowa / Milota

z Boho

z Bohdánce/Oněš z Minkowic/Gindrich z Boharyně/Zemani/Jan z Kně-
žowský/Lideř z Radkowic/Pawel a Jan Charwátowé/Franc z Rožmitála
Wach z Zlatce/Matěj Pražák z Hradce nad Labě/ a Matěj z Hostic z Kau-
čina, Měšťané Měst Pražských: o čemž při spisování Města Prahy dolo-
ženo bude.

Léta Váně 1440. držán byl Sněm w Praze w

Suché dni Letniční/na kterýž se šgeli Páni/
Rytířstwo/a poslowé z Měst/ a tu zůstano na
tom aby wydanó bylo z Panůw šfestařce osob
z Rytířstwa třináct/ z každého Města Krá-
lowského Osoba gedna/ a z Měst Pražských
Purgmistřů/ a tēm wšem aby wydaná byla
přisaha/žeby žádnému nic o tom co se diti bu-
de neoznámili/ale předce přisla ta wěc na ge-
wo/totiz že gsí tagně wolili za Krále Albrech-
ta Mnichowského z Bawor/ kteréhožto prwe
listem obeslali aby do Rauby přigel/a tam wy-
prawili k němu některé osoby/ jako Oldřicha

z Rožmberka/Meynharta z Hradce/Zynka Práčka z Pirkšteyna/Girgého
z Kunštátu a z Poděbrad/Bohuský Kostka z Postupic/Zynka Wamberšké-
ho z Rohatec/Jana Dobře z Děšowa/a tři Pány Kadny ze tří Měst Pr-
žských. To wše ač se dalo welmi tagně, wšak dšwe než wyslaní z Prahy wy-
geli/přislo psaní k Albrechtowi Knížeti od Frydrycha Krále Římského
s napomenutím takowým/aby toho nečinil co Czechové budau chtěti/a cy-
zý wěcy aby na sebe nebral. A když k němu Czechové přigeli/podali mu ney-
prwé listu wěřejého/potomně oznámili že gest wolen za Krále/a přitom da-
li genu rozličné Artykule, kteréž měl zdržeti. Ale Albrecht mimo wšech
naděti nechťel Králowství sobě odowzdané přigíti, jakž na hoře oznáme-
no/ totiz w poslaupnosti Knížetcy.

O tēmž Panu Meynhartowi z Hradce čině žmijn

tu háget w Létu 1442. takowau. Některý z Panůw a z Rytířůw gsau-
po hromadě, rozważowali mezy sebou, jak weliké neřády powstawagi/štr-
laupežnky po wšem Králowství Českém/ pročéz zwolili sobě Sněm w
Praze/na kterýž snažně wyhledawali prostředku/gimžby se mohlo to zlé pře-
trhnauti,tak aby gedentazdy iwo byl wedle prawidla Práw/ a nesahal na
druhého. A wywoleni byli Heytmané po Kragých kterážby nedopauštěli
laupežníkům swau wůli provozowati. Ostanowen tehdy Meynhart z Hrad-
ce neywyššy Purgkrabě Pražský a Karlšteynský, Heytmanem Krage Praž-
ského/a Januš z Kolowrat, druhým Heytmanem Krage Pražského y Slan-
ského/Girg z Kunštátu Heytmanem Krage Hradeckého/ Oldřich z Rožni-
berka Heytmanem Krage Bechynského/Wácslaw z Michalowic neywyš-
ší Mistr Přeworstwů Strakonického učiněn Heytmanem Krage Práche-
nského/Zynek Krussyna Plzeňského/Burian z Guttnšteyna a na Rabšteyně
Ziateckého/Zbyněk Jagie z Hazimburka Řípského/a Michalec Krage Bo-
leslawského. A gedentazdy z Heytmanůw těch měl sobě přidáné Zemany/
některý mnoho, a některý žádného, wedle šfrokosti Krage. A tak tim pro-
středkem upokogena byla Země/a laupežnky nesméli gi wíce hyndrowati.

Nepřijí

Nepřijetí a rozepří kteráž se zběhla mezy Girgim z

Kunštátu a Meynhartem z Hradce Léta 1446. wyprawuge háget tē-
mito slowy. Girg Poděbradský z Kunštátu učinil psaní k Pražanům a k
Meynhartowi Heytmanu Hradu Pražského/ k Janowi Smirickému, k Ha-
štwi z Wětetic, a k giným/ pro aby přigeli na Sněm do Peldřimowa po
slawnosti Swatého Ducha/ a oni tak učinili jakž od něho byli žádáni. Tu
rokováno dlanho z strany Ladislawa Syna Albrechtowa/měliby za Krá-
le přigat býti: Girgého z Kunštátu bylo zdání takowé/ aby zanechagie cy-
zozemcůw něčeho sobě wzalíza Pána z swého Jazyku, kterýžby se y wšry-
gich přijdržel/čemuž náramně odporowal Meynhart se wšší swau možností
tak že se museli rozgeti, nic gístého newstanowiwše/a proto Girg měl wel-
kau nechut proti Meynhartowi hned od toho času.

Mage pak w srđcy své pýchu a žádost k powýšsení/wšsemi spůsoby o to
se snažil/zwoláště Léta 1448. aby mohl přigíti k negatému důstogenství
a obeslal některé z známych a sobě náchylných/ gimžto položil Sněm na Ho-
rách Gutnách na den S^o Jana Křtitele. Když se šgeli mnozí/wšydní ney-
prwé přisáhli, že toho nikoli nepronesau žádným spůsobem což se koli tuto
gednati bude. Byli pak obesláni od Girgého y Zykmand Syn Zykmanda De-
tinského z Wartmberka/Trčka z Lipnice, a Měšťané Hradecký/Meytstřů/
y Chrudimstřů/y giný mnozí ke dni vloženému/s nimižto Girg wedle spole-
čného sněsení táhl hned k Bechowicům/a od Bechowic vpřimo k Praze/
do nižto se wladili nočníjm časem w pondělí na Auterý po Swatém Gilgů
přes Řeku řečenau Slup, kteráž gest nad Botýčem/a wšpocili neyprwé na
Wyšehrad/gehožto když se zmocnili/w čas swítání táhli štrz Tlowé Mě-
sto Pražské do Starého, křičíce Kunštát Herr Kunštát/ neb to gegich bylo
heslo/a tím náwěstí Konšellů Pražským dávali, y některým giným gestto s
Poděbradskými meli tagně stozuměný, genž byl přikázal aby žádných Do-
můw newybýgeli/a žádnému šfrody nečinili/a w tom přiběhnauce ti kteráž
o ge^o přijgezdu wědili,witali ho s nemalau radostí. Tu potomně yat Meyn-
hart z Hradce Heytman Pražský od Pražanůw, z rozkázání Girgého z Kun-
štátu/a hned poslán do wězení na Poděbrady/a Januš z Kolowrat druhý
Heytman Pražský rychle wšedna na Wůz, zadnými Wraty z Domu Karla
Margraběte Morawského w němžto on bydlel/vgel štiašně až na Zibrák
a Obec Pražská zbauriwše se, vdeřili na židy/gichžto Statky welmi rychle
byli rozebrány/ač y některý Křestianům brali/a štrz to mnozí byli zmordo-
wáni. Pěšyk také z Kunwaldu od štrgbrné Hory Purgkmistr Staroměst-
ský gsí w tom autadu několik let pořád, vgel na Dražice k přátelům swým/
obawage se aby to též genu se nepřihodilo od Girgého a Obce zbaurené/což
se přihodilo Meynhartowi. Vgel y Mistr Paparšek Šprávce Kostela P.
Marie před Teynem/Kazatel výborný a muž etnostného obcowání, a mi-
lownýk rádůw Kostelných. Tolikéž mnozí vtekli z Tlowého Města, jak du-
chowný tak swěstřý kterážkolik milowali, před tím wrchným neřádem
wžiděgice. Některý z sprostněg šfých diwili se tomu řkauce: Diwná gest to
wěc: Cýsar Zykmand nemohl Prahy dobyti, mage 30000 lidu/aniž Wyšes-
hradu retowati/a Girg Poděbradský gedem Český Pán s 600 toliko lidu tak
slawně a lidně Město sobě podmanil/a ani on ani bogownýcy geho swých
mečůw z posswy newytáhli.

Pan Meynhart z Hradce zůstával na Podě-

bra

Poděbradech v wězení / a gsa při slávnosti očistňování Panny Marye, gi-
nať zromnic, welmi nemocen a wšecet oteklý / wyrucil se z toho wězení, a
gel na Karlštejn / kdežto y umřel Léta 1449. Wšecet to mluwili mnozí
y wěřili tomu že gest byl na Poděbradech gedem otráwen. Gtíj pak z Kun-
statu w pátek po slávnosti Welikonoční sgeda se s Pány w Gihlawy / kte-
říž byli při Meynhartowí, učinil s nimi porownání / a to z přičiny té, aby w
tom čase mohl sobě wšecet Města vperemiti / a gey za Pána a Spráwcy Země
aby přigali.

W Létu Paně 1453. Syny Pana Meynharta

z Hradce připomíná hági: w listu Kronyce své
427 takto: Páni Rakauští a zwołště Oldřich
Lycingar, znamenawše že Cýsař Frydrych z
té přičiny Ladislawa pogal do Wlach / aby on
nebyl Králem Vherstým ani Čestým / učinili
sgezd a zůstali na tom gednomyslně / aby Au-
ředníky zanechané a ustanowené od Frydry-
cha wyhnali: což wykonawše, poslali k Fry-
drychowi s napomenutím aby předsbe nebral
těch věcy kterézby proti dobrému řádu a Čes-
tům y Vhrům byli / a aby dědičné Pána pro-
pustil / neb s nimi w bog wstoupil. Odpowě-
del Frydrych že Cýsaři náležij Králem wladnauti / a oni bez mešťánij obles-
hli Ltowé Město / w čemž bylo gini napomocno Zrabě Cylické / kteréz gsauc
na ten čas w Wjdni / položilo swúg lid v Města dotčeného. Tolikéz Gindřich
mladší z Rožmberka na pomoc přitáhl Paním Rakaušským s osmí Sty pě-
slich / a s dvěma sty gúzdých. Vhři nepřigeli, neb wzali s Cýsařem přjmě-
ří. Táhl pak Gindřich z Rožmberka na služebný Cýsaře Frydrycha / kte-
říž gsauc w Rakaušch geho se přidřeli / a tēm činil znamenité škody s tak
malým počtem lidu / plundrugice wšudy wúkol statky gich / až přigel k Mil-
bochu / kdež opět sgel se s Lycingarem / odkudž táhl k Pelmochu / a potomně
k Zámku genž slowe Ort ležijcý pod Wjdni nad Dunagem / kteréhož počal
dobýwati. Za nim přigeli Gesset Swoganowský / Wacław Gicinský / a
Arnost Lestowec na místě syrotkůw mladších Synůw Meynharta z Hrad-
ce, yakožto poručník / a potom přigel Mikuláš Kapláš do téhož Wogsta
kteréz při přjtomnosti Panůw swých Rakaušských Čestých a Morawských
slyně Hradu toho dobýwali / dokawadž nebyl dobyt y rozbočen. Odtud pu-
stili se wšycni k Ltowému Městu / a počali k němu z Děl welmi huště stěsle-
ti / a Cýsař rozwážiw předsewzertj gegich / poslal k Zraběti Cylickému a k Gin-
dřichowi z Rožmberka y k jiným o přjměří / Arcybiskupa Mohutského /
Biskupa Pasowského / a Prokopa z Rabšteyna Kancelěre, / kterézto osot y
spuofobili to že přjměří učiněno gest k rokowaní za osm dní. Ale Cýsař
hned na zeytřij wydal tēm Paním Ladislawa za Krále / kteréz přigeli omni
do Wjdni / a čtvrtého dne rozpustili Wogsto.

Pan Gindřich z Hradce kteréhož mnohé paměti

připomínagi / byl Neywysším Komorníkem Králowstwj
Čestého. Manželku měl Annu zynka Knížete Minsterber-
ského Dceru / genž byla Wnučka Krále Gtíjho / a Wnučka to-
likéz Wylima Knížete Sastého / od kteréz splozen Pan Adam
z Hradce Neywysší Kancelér Králowstwj Čestého / a ten v

umřel w

umřel w Praze Léta 1531. měl Manželku z Rodu Panuor
Lwůw z Rožmitala gmenem Annu / kteráž gemu porodil
Joáchyma z Hradce a na Zhubotě / genž byl potomně Kan-
clěrem Králowstwj Čestého a Kytčím zlatého Kauna /
a ten zahynul w Dunagi Léta 1561.

Měl Manželku Pani Annu z Rožmberka.

Bratr geho byl Pan Zacharyáš z Hradce na Telči a Polně
Neywysší Komorník Margtrabstwj Morawského / kte-
rýž umřel Léta 1589. na den Swatě Panny Doroty, se-
stého dne Měsíce Vnora.

Ten měl dvě Manželky / prwní Pani Kateřinu z Wald-
šteyna / a druhau Pani Annu z Slenic.

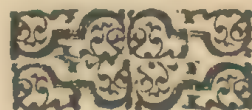
Po něm pozuostala Dcera gediná / kterauž pogal k Stawu
Manželstému Pan Ladislaw Berka z Dubé a z Lippého /
Komorník S.M.C. Weselý wykonawáno w Hradcy Gin-
dřichowém půwodem Pana Adama z Hradce Purgtrabj
a Kancelěre Králowstwj Čestého / Léta 1591. Měsíce
Srpná dne 27.

Pan Adam z Hradce Syn Pana A-

dama z Hradce wysa gmenowaného byl Purgtrabijm a
Neywysším Kancelěrem Králowstwj Čestého / kterýž
pogal sobě za Manželku 21 dne Měsíce Září Léta 1574.
Pani Kateřinu Zrabinku z Montfortu / s nízto zplodil Sy-
na Joáchyma Oldřicha Raddu Geho Milosti Cýsařské a
Purgtrabj Karlšteynského.

Dotčený Pan Joáchym Oldřich měl Manželku Pani Ma-
rygi Maximiliánu Zrabinku z wysokého Olleru / na kte-
rénízto Pánu samém ta weliká wzáctnost Rodu a Erbu to-
ho pozůstawa.

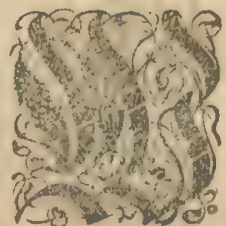
Sestra geho gediná na ten čas zasnaušená byla Drozené-
mu Panu Wylimowi Slawatowi z Chlumu a z Rožmber-
ka S.M. Cýsařské yakožto Krále Čestého Raddě.

Le c c

Pan

Páni z Landšteyna srowná
 wagů se počátkem Rodu svého z Bány výše doložený
 mi/ neb spolu s nimi od gednoho Předka posli / a vžywa
 gi za Erb Kůže bily w červeném štítu/ tak yatz vžywali
 hrabata z Libice kteříž zageli
 do polsky.

Edle znění Listuow Kapitoly Pražské
 Léta Páně 1318. potvrdzowali se Magestátové Kostíla
 Swatého Wíta na Hradě Pražském, při přítomnosti Pa
 nůw mnohých/ mezy kterýmiž také počten gest Pan Wy
 lim z Landšteyna / gmenowitě Pana Heimana Berky z
 Dubé a z Lippého/ Teywyššího Purgkrabů / při přítomnosti Symona
 Maršálka Království Českého/ Petra z Rožmberka/ Wylima z Landštey

na/ Benesse z Wartmberka/ Gindřicha z Lich
 tmburka/ Gindřicha mladšího z Lippy/ Ol
 dřicha Pfluka Podkomorjho/ Oldřicha Zagice
 na Zěbrátku/ Bazena z Roknows/ Jana z Ro
 žmberka/ Bočka z Poděbrad/ Sezemy z Do
 brausky/ Jana z Michalowic/ Hawla ze Zvě
 řetic/ Jaroslawa z Sternberka/ Oldřicha z
 Nowého domu/ Gindřicha Berky z Dubé/ Al
 brechta z Kolowrat/ Borše z Ryžmberka/ Ba
 wora z Strakonice/ Otty z Bergowa/ Burthar
 ta z Janowic/ Kusse z Litic/ Čenka z Pome
 řany/ Wylima z Hajmburka/ Běnta z Ry
 žmberka/ Wylima z Stávy/ Jana Práčka z Pirksteyna/ Arnosta z Sjun
 burka/ Heimana z Chausinika/ Plichty z Žerotína/ Henzona z Turgaw/
 Zdenka z Sstěpanie a z Rožmitala/ Benesse z Breznice/ Jana z Boskovic a
 z Brandeysa/ Sezemy z Austi/ a při přítomnosti jiných mnohých.

z Dubé a z Lippého/ Teywyššího Purgkrabů / při přítomnosti Symona
 Maršálka Království Českého/ Petra z Rožmberka/ Wylima z Landštey

Při Létu 1440. ten také Pan Wylim gmenuge
 se w gedné paměti mezy jinými pány takto: Gindřich z Lippého/ Albrecht
 z Libiště Komorník/ Oldřich z Ržican Teywyšší Sudů/ Jan Písař Desť
 Zemských/ Hynek řečený Berka/ Wylim z Landšteyna/ Oldřich Pfluk Pod
 komorj/ Hynek z Pardubic/ Beneda z Tectin.

Léta Páně 1336. Král Jan činil freymark o Pa
 nem Zbynkem Zagicem z Waldeta o Zamek řečený Mendyt ginat Zěbrát
 neb Točnů za Budyni/ tak aby msto Točnůka měl Budyni. Přičemž byl
 Pan Wylim z Landšteyna/ a s nim tito páni/ Jan Biskup Pražský, Petr z
 Rožmberka Teywyšší Komorník/ Gindřich z Lippy Maršálek/ Hynek
 Berka z Dubé Purgkrab/ Wylim z Landšteyna/ Bawor z Strakonice/ Ge
 ssel z Wartmberka/ Oldřich Pfluk Sudů Dworu Královského.

Arnost

Arnost první Arcybiskup Pražský snažně Cysa
 ře Karla čtvrtého o to žádal/ aby následující Měpěgi předkown svých Krá
 lůw Českých potvrdil listy a práwa Kostíla Pražského/ což on na žádost Ar
 cybiskupský učinil Léta 1352. čehož dostatečný svědkowé poznamenání
 gsau tito: Osmýcené Kníže Saské Rudolff, Maršálek Teywyšší Rž
 še/ welebný Biskup Wratislavský Přecslaw/ Jan Tormberský/ Burkard
 Magdeburský Purgkrab/ Wladislaw Kníže Těssynský/ Wylim z Land
 šteyna Purgkrab Pražský/ Jan z Rožmberka Komorník/ Ondřej z Dubé
 Sudů/ Waněk z Wartmberka Podčesší ginat Sseňt Království Českého
 ho/ Tobias z Kamenice/ Bernhard z Cymburka/ Boček z Kunštátu/ Zassat
 z Wěretic/ Busset z Wilhartic. Datum per man^o Przeczlai Episcopi Wra
 ti
 slavienfis Aulae nostrae Vicecancellarij, & Venerabilis Gerlaci Archiepi
 scopi Moguntinensis, Sacri Romani Imperij, Supremi Cancellarij, Reg
 norum nostrorum Anno sexto.

Gmenowaný Cysar Karel učinil freymark o Wsy
 deranc za Bratromice/ za Žilmu/ za Krupku a Olessnu/ Jasennu a Černelow
 a měl w tom za svědka Wylima z Landšteyna Purgkrabů Pražského / a
 wedle něho y tyto pány/ totižto předně Jana Margkrabů Morawského / a
 Wacslawa Bratry své/ Jana z Wartmberka a z Weselé, Teywyššího
 Komorníka Království Českého/ Ondřege z Dubé Teywyššího Su
 důho/ Zbynta Zagice Truksasa/ Jasska z Boskovic/ Josska z Rožmberka a
 jiné mnohé/ což se dalo Léta Božjho 1353.

W Listu gednom Cysáře

Karla čtvrtého poznamenání gsau dwa Pa
 ni z Landšteyna/ Ogerius a Litulus/ kterých
 to List psán a dán byl Léta 1357. Kapitole
 Pražské na obdržení dwau Kostílůw Vmuce
 ný Božjho a Blahoslavené Panny Marye.

Welebný Otec Wylim z

Landšteyna Probost Wyšehradský, Rancel
 Království Českého/ a Pán na Lomnicích/
 založil Léta 1359. Kaplu Božjho Těla w
 Lomnicích/ a dal tni několik Láníw Dědin/
 poznamenáno gest w Knihách Erectionum
 takto: Nos Guilielmus Dei gratia, Sacro
 sanctae Ecclesiae Visegradensis Praepositus
 propè Pragā, Regni Bohemiae Cancellarius
 & Dominus in Lomnicz damus, donamus
 unum Laneum cum dimidio pro aratura; &
 cum quatuor Laneis censualibus in Villa no
 stra hareditaria SSadek, propè Villam Sla
 venicz. Testes huius rei sunt, Nobiles Viri & Domini, Hogerius & Litul
 dus de Landstein, Ioannes de Kosova hora, fratres nostri dilecti, de quo
 rum consilio beneplacito & consensu, praedicta donatio est facta. Actum
 Pragae Anno ut supra.

Leej

Orlo

Około Léta Bane 1391. pamět gedna Kostelný
 připomíná Pana Wylima z Landsteyna takowými slovy. Dálo se to při
 přítomnosti velikomožných Panů Prokopa Margraběte Morawského
 Ondřeje z Dubé Teywysšyho Sudého/Gindřicha z Dubé Teywysšyho
 Komorníka/Kunrada z Sulewic Teywysšyho Písáře/Bočka z Poděbrad
 Zynka z Trowého Domu a Oldřicha/Gindřicha z Honsteyna / Zynka Ber-
 ty z Dubé / Zdenka z Rožmitála / Ratmíra z Mostu / Gindřicha z Bie-
 znice/Kunrada z Lnár / Wylima z Landsteyna / Jana z Michalovic /
 Jana z Zampachu/Stěpána z Opotě/Oldřicha z Holic/Albrechta z Stern-
 berka / a při přítomnosti jiných mnohých.

Předgmenovaný Pan Wylim z Landsteyna /
 Léta 1397. Dekanu a Kanovníkem w Lipnicích nařídil platu ročního a
 věčného osm kop gro: tak aby každému Kanovníku 8 kop gr: se dodávalo
 w nové Wsy / a to w Lipnicích jinak w Kezlicích / kterážto Wsý také jim
 darovali: což wšše z tohoto textu se porozumíwa:

Creatio Collegij in Lipnicz. Nos Guilielmus de Landstein, Decanū
 cum Canonicis etc. quorum quilibet octo sexagenas perpetui census ac an-
 nui habeat in Villis nostris, in Villa nova & in Lipnicz seu Kezlicze, quas
 Villas prefato Decano & Canonicis damus, donamus.

Ten tolikéž gmenovaný Pan Wylim z Land-
 steyna nařídil k stelu w Landsteyně gístý důchod roční w Wsech swých/
 totižto w dolegšých Lipnicích/w menšých Chrepticích/w menší Lhotě a
 w Rochanowech / k čemuž také dala své powolení Kateřina Decra geho / a
 Manželka Pana Čenka z Gurssteyna / a to Léta 1408.

Sprotcy Pana Wylima z Landsteyna měli za
 Poručíky Pana Gindřicha z Rožmberka a Odolena z Písel / od nichžto kau-
 pil Beněš Stradovec Role Lauty a Lesy Saráři swému w Strězowě / Léta
 1409. yakž swědčí tento text vybraný z Kněh Erectionum.

Pro Ecclesia in Strzezov, Beneficius Stradovecz de Komaricz, mediū
 Laneum agrorum cum pratis, & rubetis à Nobili Henrico de Rozmberk
 & Odoleno de Písel, tunc commissarijs bonae memoriae Orphanorum Do-
 mini Guilhemi de Landstein, in Villa Strzezov emit & comparavit, de-
 ditq; Venceslao Plebano ibidem, vigesima Aprilis, Anno ut supra.

Nacházím w pamětech dávných při Létu 1440.

že Pan Jan z Landsteyna měl
 Manželku Vrozanu Pani Ra-
 teřinu z Bubna / kteráž někdy Pa-
 ně Markétě Služebnicí své da-
 la platu ročního w Kalenických
 kopu gro: na gednom poddaném, s tau vý-
 minkau, gestližby jí dáno bylo deset kop gro:
 stříbrných / aby ten poddaný zase byl nawracé
 potomkům Panů z Landsteyna. Na to při-
 stihli pečeti své Vrozený Pan Jan z Land-
 steyna, Manžel gmenovaný Pani Kateřině/
 Slowutnj a Vrozenj Panossy / Mikuláš z Ber-

loha

loha sedícího w Helfoce / Bohuslaw z Lukawice sedícího w Radowě / a
 Burkart Zychowec.

Vklázi to listy staré Ba-
 nůw z Hazimburka / že Léta 1469. Pan Miku-
 láš z Landsteyna byl Teywysšým Pása-
 řem Dět Zemských, a Maršálkem Krá-
 lovského Dworu / a ten byl přítomen když
 se činila smlaowa negatá mezy přáteli geho
 a mezy gmenowanými Pány Pany Zagicy z
 Hazimburka.

Léta 1493. Pan Wylim

Zub z Landsteyna a na Chlumci / a Janem
 Slawatou z Rossimburka a na Chlumci / a Jan-
 nem z Landsteyna a na Tuchorazy / a s Kry-
 stoffem z Rossere a na Cerbenicích / byl gest
 rukogmē za Pana Zagice w 3000 Zlatých / kte-
 réhož on potomně y jiné Pány gmenované z
 toho křítowal / w kterážto Křítanecy podepsa-
 li se titi / Gindřich Ancha z Borownice a na
 Sweysských / Wylim z Sřebitowa / Přibyt z
 Bayssowa a z Psar / Jan Křawa z Gedčan /
 Jan a Prokop Bratři Zagimačowé z Kunsta-

tu a z Gewissewic. Tento Pan Wylim Zub z Landsteyna wys-
 doččený měl Manželku Pani Zioffu z Wrabj / což wyswědčuje
 památka tato z listůw Panů z Hazimburka wzata: Stala se
 smlaowa mezy Vrozeným Pánem Panem Mikulášem Zagi-
 cem z Hazimburka a z Kosti / a mezy Paní Zioffu z Wrabj, na
 místě Vrozeného Pana Pana Wylima Zuba z Landsteyna Manžela gegi-
 ho / yakož gest pohnán Wylim Zub z Landsteyna od Pana Lička před awrad
 pro Rybný Lhotě zc. Přitom byli Vrozenj Páni / Zdeněk z Rožmitála a
 na Blatné / Gihř z Kolowrat na Bezdruzicích / Wacław z Kolowrat a z
 Bezdruzic / a jiných mnohých.

Toho času když jsem já tu Kněhu psal / žito byl Vrozený Pan Wylim
 z Landsteyna / a na Sosni a Brloze / G.M.C. Kadda w sandu Komorním /
 a ten již byl poslednj w tom Rodu / na ten čas žádných potomků ani Man-
 želky neměl.

Rod Boregewelmi gest rozmnožen w Kraginách
 Polských / o kterémž slusně a kratičce tuto zmínku učiním / kterýžto Boreg
 byl Bratr S^o Wogtěcha / o němž in Cathalogo Archiepiscoporum Gniez-
 nensium Ianitius Poeta tyto Wersse napsal:

Qualis Adalbertus fuerit, quid Gnezna requieris
 Nonne vides sancti busta beata viris?
 Quae fecit vivus, facit huc quoq; mortuus, ecquis
 Nunc feret ob Dominum, quae tulit ille, suum?

K e e iij

Po něm

Do něm byl Arcybiskupem Gaudentius / kterýž téhož Erbu užíval jako swatý Wogtěch / totižto býlé Růže w červeném štitu / kteréhož on na swém místě zanechal, gdauc do Prus z rozkazu Andělského Léta 996. a ten žiw byl až do Léta 1006. o kterémžto pozůstawagij gmezanwaného Poěty tyto Werše:

Celsit Adalbertus; Frater Gaudentius orbum
Suscepit, vivo fratre iubente gregem
Germano similis similes: solet esse colore
Ex uno fuerit quæ Rosa nata rubo.

Téhož Erbu a Rodu / Zyroslaw byl Biskupem Wratislawským, Léta 1091. za panowanij Wladislawa Zeřmana Knjžete / genž byl wolen po Boleslawowi smělém / kterýž zamordowal S. Stanislaw Biskupa Krakowského.

Z téhož Kmene possel y Radosť Biskup Krakowský genž byl wzat na tu Stolicu po Mauirowi Wlachu Léta 1116. a umřel 1141.

Bohuchwal Biskup Woznanský téhož Rodu / sešel na té Stolicu toliko dvě Léta po Pawlowi / gšauc prwé Kanowníkem Krakowským / konfirmowan od Arcybiskupa Sulka.

Vincencius z Karnowa tymž Rodem a Erbem wznesený / učiněn gest Biskupem Krakowským Léta 1207. a potwrzen od Papeže Innocen: gšauc prwé Probostem Sendomirským / nad gehožto hrobem w Klášteře Anděgowském spatruje se nápis takowý:

Vincētius Kadlubek de Villa Karnov, de armis Rosarum Vir acris ingenij, divina & humana literatura insignis, ex Præposito Sendomiriensi, assumptus in Præsulem, per Innocentium Papam confirmatus, & per Hæricum Archiepiscopum consecratus, præfedit annis decem, demum obrenta licentiâ ab Honorio Papa, renunciat Episcopatum, religionemq; Cisterciensis ordinis in Monasterio Andrzeioviensi proficitur, atq; ibi sub Regula in observantia lustro uno exacto, Christo, Christi miles Spiritum reddidit, Anno 1223.

Ten sepsal Kronyku Polsku / a doprowodil do Zaliče Seštru Lesskowau kteráž dána byla za Manželku Kolmanowi Synu Krále Ondřege Léta 1208. po němž wolen za Biskupa Iuo. Grabe takowého Erbu.

Bohuchwal druhý Biskup Woznanský téhož Rodu byl / wzat za Biskupa Léta 1284. rovně jako y Bohuchwal třetij kterýž se psal z Czenelin. Z téhož Kmene byl y Zyroslaw druhý Biskup Wratislawský / genž byl wolen Léta 1170. a umřel 1181.

Od téhož Borege Bratra Swateho Wogtěcha počátek magi y gednostegného Erbu užíwagi tito Rodowé. Nejprwé

Páni

Páni Michalowských neb z Michalowie welmi možný a wznesený Rod w Polské / z kterýchžto o gednomi řečeném Mikuláš, Kastellánu Krakowském Cromerus takowau zmjnknu činý w Knjze dwadcaté.

Exercitui vero universo & summa rerum, præfectus est Nicolaus Michaelovius gente Roscus, Castellanus & Præfectus Cracoviensis: huic Rex dedit in mandatis, ut hostiles Regiones longè lateq; vastaret.

Ta Wogna wyzdwizena byla proti Křižowníkům za Krále Jagello na okolo roku 1432. na kterěžto množstwu Čechůw bylo kterijž se tēm gěž byli z strany Křižownické welmi vkrutnými ukazowali.

Wotomně Páni Korozweckij kterijž Kastellány a Wýwodanu Krakowskými býwali / z nichžto Křišlaw byl Biskupem Wratislawským / a Petr z Korozwek Léta 1485. byl nejwysšším nad poklady Krakowských Polského. Zawis takě z Korozwek wolen za Biskupa Krakowského / za Urbana šestého Papeže / a byl ustanowen za Viceregenta od Ludwika Krále Oheršého a Polského / pročěz o něm doloženo in Cathalogu / je gest se wíce w swětých věcech nežli w duchowjích objral. Léta 1396. Tolikěž Dobislaw z Korozwek byl Léta 1475. Weywodau Lubelským / gehožto činý rozličné paměti wyprawugi / a Stanislaw z Korozwek byl Mistrakancleř Krakowských Polského. Tito Páni Korozweckij slauli takě Wiedowé z Korozwek / y Piorunowé / gichžto Mince až posawad se spatruje / a gšau Kreycarý / ginižto řjtkagi piorniky.

Odcud possli takě Páni Buzenský z Buzenina / Rod welice wzáctný / z kterýchžto Jeronym (ať aspoň toho připomenu) žiw gšau za Krále Zyknunda Augusta jak gest byl mužem wzneseným / to mnohě paměti oznamugi / a ten umřel za Krále Štěpána.

Pawel Syn geho umřel w Wjdní Léta 1575. mage wěku swého dwatenácte let / nad gehožto hrobem in templo Scothorum položen gest Kámen Wramorový / a na něm takowý nápis:

Paulus Buzensky à Buzienin, Polonus, amplissimo loco natus Adolefcens, Dobczinensis Præfectus; cum in juvenili ætate ingenij fructus uberimos edidisset, brevi annorum spatio ingentem cursum gloriæ emensus, ad dignam Vitam sua virtute fatis maturantibus evolavit, Anno 1575.

Páni Grutenský odcud tolikěž počátek swugmagi / z nichžto gedem učiněn byl Arcybiskupem Sněžnienským / kteréhož žiwot laniti Poeta wypisuje. Umřel Léta 1472. Po ně wolen Jakub Seněnský.

Tak takě počátek Rodu swého vřazugi Páni Dágrowští wšeligaťými auřady zemskými slawný / Páni Rozminští / Páni Kušicowé / Páni Křepičtý z Bořislawic / z nichžto gedem wladl Stolicu Arcybiskupskou w Sněžně / a o tom lanitius složil takowé Werše,

Vna tot ætates vixit Rosa florida semper,
Et vernans nullo tempore digna mori,
Cana quidem, sed grata fuit, nempe omnibus illis,
Qui choreas, ludos, deliciasq; colunt. obiit 1510.

Dále od toho tolikěž Borege Bratra S. Wog-

L e e t i j

řecha

těcha possli tito wšychni páni dole poznamenani / gmenowitě:

páni Gizbynstij genz gšau w welkém Polště / z nichžto gedem Benedykt byl Biskupem Poznańským / a Strzeżowé geho byli kuffenij Rytíři / pššy se z Rusce Rusedými.

páni Garssynowé w Syrackém Weywodstwu. Wlčkowé z Ruské Země / z nichžto gedem byl Arcybiskupem Lowowským. Páni Wilčensstij na Rugawách. Jamiolowstij od Gnězna. Třebenstij w Kragině Mazowské. Grochowstij w welkém Polště. Nekmėrowstij w Syracké Kragi. Gorstij w Plzeńském Kragi. Miciństij w Lubelském Weywodstwu. Wybranowstij w Poznańském Weywodstwu. Bernactij w Kaliském Weywodstwu. Stralkowstij. Lipničtj w Syrackém Weywodstwu. Dobrosolowstij na Rugawách. Zaksensstij w Syrackém Kragi. Chřanowstij též tam. Rodčepstij též tam. A Soběkurčtj, z nichžto Krystoss Soběkurst z Soběkurst a z Lipnice byl Probostem Regibradským / a práwě napravitelem Kláštera y Konwentu pustého, w Morawě, nedaleko od Brna. Ručowstij, z nichžto gedem totizto Ondřej byl Opatem Swatokřížským / umřel Léta 1556. a po něm wolen Tomáš Palonowský. Soběserstij w welkém Polště. Czarkowstij w Syrackém Weywodstwu. Krepstij též tam / Latkowstij též tam. Zalenstij w Knížetství Pruském, páni welice wznesenij / z nichžto Jan Zalenstij za Krále Štěpána Augusta byl nejvyšším Sekretářem tagným / Podkomorjím / Kastellanem Gdanským / Wolborstým / Tucholstým / Jasenským zc. Starostau. Sidželstij w welkém Polště. Zlobničtj tolikéž tam / Zamosčtj y Mikorčtj též tam. Dobčelowstij w Kragi Petrkowském. Suchečtj w Syrackém / Krolikowstij w Sendoměřském. Přeborowstij. Samprochowé. Paločtj w Kragi Chečinském. Radziwstij. Skotničtj w Mazowu y w Krakowském Weywodstwu. A ti wšychni vžjwagi za Erb Růže býlé w štitu červeném / a wšychni gšau od gednoho předka totiz gmenowaného Borege Zraběte z Libice a Bratra wlastního S^o Wogřicha.

Páni Sezemowé z Austi / a
Páni ze Stráže na gednostegného Předka s Wány
 wys dotčenými / totizto z Rožmberka / z Hradce / a z Landsteyna počátek Rodu svého wzkładagi / a vžjwagi modré Růže w zlatém poli.

Roupy to vlašugij
 y pamětj rozličné / yak slawnými a wznesenými pány býwali ti kterij se psali ze Stráže / yakož také aspoň o gednom z nich doloženo gest na hoře / totizto o Panu Wiktoru ze Stráže / genz byl za Legáta wyslán k Gindrichowi C

řiti Léta

řiti Léta 1042. spolu s Panem Petrem Bertowcem / a s Matěgem Horworem : což připomíná y Hágel w Listu 119. Ale ten Rod tak znamenitý, tak wzáctný a wznesený, sessel gest / tak že žádného potomka mužského po blawij nepozůstalo.

Panůw Sezemuow Rod Starožitný a wzáctný
 gest / kterij se pššy z Austi / z Města toho totizto kterej bylo založeno Léta 773. od Rothena Syna Rozmysla ze Wšy řečené Ladwag / yakž Hágel swědkem gest / kterij o tom mluwí takto. Koten požeňaw Bratra svého Miloslawa, obrátil se ku poledni / a přigda nad gednu Ržetu / dal sobě postawiti neyprwé Dům / a obydlj kterej nazwal Austi / a opět obljbiw sobě giné mýsto kterej Ržeta Lužnice obwlažuge / wystawil na něm Hrad wysoký kamenný / a dal mu gmeno od svého gmena Kotnuw Hrad / při kterémž také mnoho Dworůw postawiti dal / wida že temu Hradu nemnoho bylo podobných.

Léta 1331. Za Krále Jana / na Saudu Zem-
 škém sedeli tito páni / mezy kterýmiž pocten gest Sezema z Austi / Oldřich Zagie z Waldeka / Beneš z Wartmberka / Jan z Michalowie / Zeman z Wartmberka a ginj mnozj, zc.

Pamět gedna Kostelnij při

Létu 1361. připomíná Pana Wylima z Austi a na Teyně / že gest nēgakau Almužnu dal Probostowi Wšech Swatych / kterážto pamět při počátku znj takto :

Iodocus de Rozmberk, & Gvilhelmus Sezema de Austi & in Tina, unā cum Domino Petro de Rozmberk Praeposito omnium Sanctorum Eleemosynam dederunt donaverunt &c. yakž doloženo w Knihách Erectionum.

Léta 1388. položen byl Sně

a natjzen Saud o yakaus wěc znamenitau / na kterémžto sedeli tito páni : Ondřej z Dubé / Nejvyššij Sudj / Gindrich Skopek z Dubé / Komorník / Wylim Zagie / Markwart z Austi / Jan Překnar z Překněsteyna / Gindrich z Rožmberka / Zeman z Nowého domu / Oldřich z Nowého domu / Jan Sezema z Austi / Jan z Zampachu / Plichta z Žerotjny / Kunrād z Lanar / Gindrich z Březnice / Břeněk z Skály / Burkard z Janowic // Zdeněk z Rožmitála / Zymek

Berka z Dubé / Katmir z Swamiberka / Wogřich z Ssternberka / Zdeněk z Ssternberka / Czeněk z Wesele / a ginj mnozj.

Hágel w Létu 1420. připomíná Pana Oldřicha
 z Austi a na Sezemowé Austi / genz byl zamordowan od Žijky / a Taboři pobrali geho znamenité poklady / y prywilegia rozličná y Magestáty / a Žijka

Žižka zmocniw se toho Panstwý s swými bo-
gowůněy, tu ge osadil / a založil Město Tábor
kdež někdy byl y Zámek řečený Hradistě / a to
město až podnes ždmi ohražené pozůstává / a
nowe Město Hradistě Hory Tábor / očemž o
wssem obššyrněgi v Hágka při 2étu dorčeném
se wyprawuge.

Pan Brokop z Austi glosa přinucen k tomu / přidržel se Žizky v jeho náboženství / čemuž snažně až do smrti odporoval **Pan Oldřich z Austi** výsgmenovaný.

Čedislav Král Čestý Bana
Sezemu z Austj učinil dědičným Kragečem
neš Širšneyderem swým / a dal mu ten auřad
y titul dědičnē / kteréhož až posawad užívági
Páni Sezemowé z Austj / kterjž bydlegi na
Austj w Krági Litoměřickém.

Jan Kniže Opawské a Slup
čické/edyž učinil smlauvou Léta 1478. s Pa-
nem Janem Zagicem z Haimburka a z Kosti
z strany Kněžny Anny/Pan Sezema z Austř
té smlauvě od Pana z Haimburka přátelský
potřebován byl. Dala pak gmenovaná Kně-
žna Anna wsecken nápad swoog yak po Otci
tak po Materi, Manželu swému Panu Jano-
wi z Haimburka dědičnému Trukfasu Krá-
lowstwí Českeho/na čez učiněn y zápis/w kte-
rémž se podepsali/ Pan Mikuláš Berka z Du-
bé a na Kláštěře Hradisti/Pan Sezema z Lu-
stí a na Lustku/Pan Zbyněk z Kolowrat a na
Kornhauze/a Drozeni Panossy/Oldřich z Du-
bu a Jan z Kamenice.

Wyrozuměná se tomu z Kwi
tancy mnohých při odewzdávání Berně w ro-
ku 1527. že gsau byli Berněcy Králowstwý
Českého neywojsšý/Pan Jan z Austřa a na Au-
střý dědičný Kraceč Králowstwý/a Gřgř Wrš
z Sadlna a na Skálce.

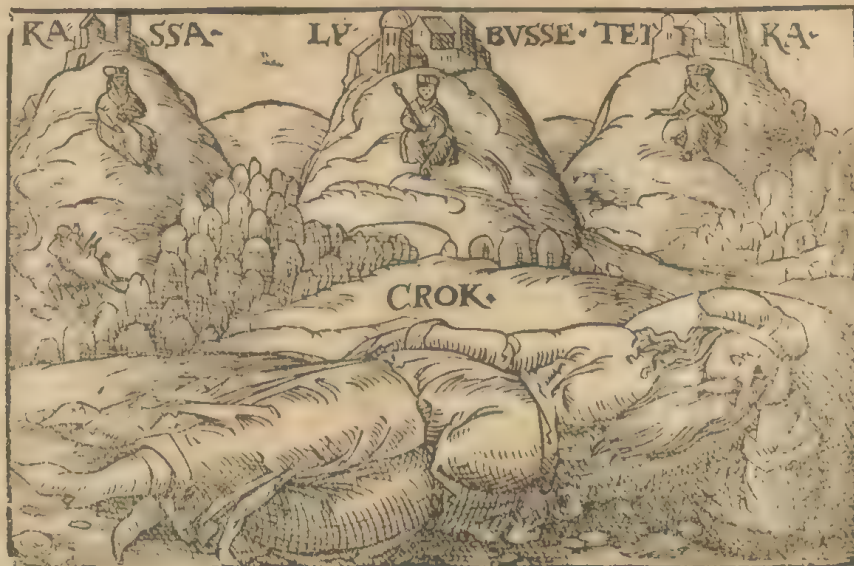
Mezy Listy Banuow z Ha-
zimburka widel gsem smilawow přátelstau v
činěnau Léta 1537. mezy Panem Wylimem
a Panem Gijškem Bratry z Wartmberka a
na Ramenicy / kterěsto smilawoy puowodem
byl pan Jan Sezema z Austi dědičný Krageč
Králowství Českeho.

J Který Pam z Xooou toho žiwi Byli za časů práce mé/ ti doloženi
Budau pod Saudem Žemským.

O Pochůtce a Starobitnosti
 Er bu a Rodu těch wšech Banuow kterých za zna-
 mený Kytýřské vžiwagý Swiňské Slawy.

() () ()

Capitola III.

Nřetedlně to Hystorie Cieská vřazuje / že
předek Erbu toho gessě za panowanij Pohanských Rnů-
žat w těchto Kraginach byl / totižto toho času, t dyž se psal
lo mezy Křestiany Léta od Narození Páně 716. yakož
o tom záget w listu sedmém takto wypravuge.

Ad: uż geden welmi spłny z Rodu Estrosowa gme.

A tu se porozuměti může, že swrchu gmea
nowaný Břowog nebyl z Rodu proslého / nýbrž že gest possel z kniene Zřabar
těch, genž byli s Czechem a Lechem do té Kraginy přišli: Těš Zystoryt
dotčený oznamuge gey býti z Rodu Sstrosowa / kterýžto Rod byl někdy slas
wný a

w ny a welice rozssjé ný in Dacia/gehožto dáwnj předkové Pstrosa za zna-
menj na sw. m Rytjstém štjtu nosyli, yakeho y nynj některj Rodowé w
Kraginách Těmedých vžjwagi / mezy nimižto počtenj mohau býti Pá-
ni Franšpekowé, gichžto štjg štjw se býlým Pstrosfem gsauce sám barwy
č. n. é.

Narodil se potomně Biwo-
gowi z Kassy Sestry Libussyny Syn Rodi-
slaw/terémuž gij za wětu zrostlého některj
tjtkali Swinj hlawa proto že Otec geho tu
diwokau Swinj (yazj oznámeno) vchoytw
za wssy žiwau na Libjň přinesl / čehož na pa-
mátku a wěcnau pochwalu sýli Otce swého,
nosyl on za znamenj Rytjsté spowolenjmi
Libusse Swinjskú hlauu. Hágét w létu 728.
Gsauce potom zbohacený w té Kragině
Kassynské Rodislaw, dožádal se na Knjžeti
swém

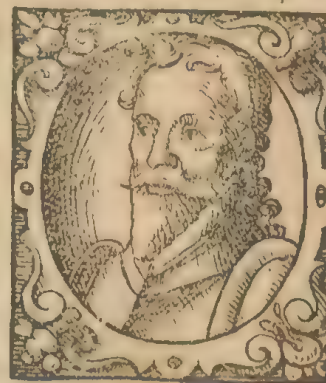
wém Přemyslowi/ aby gemu dopustil w Bragině půlnočnj Hrad postawiti
na kterémžby se mohl předewssmí Těptátely Česté Zemj hraniti. K če-
muž kdýž powolenj dáno od Přemysla Rodislaw na gedné hoře dům Ka-
menný wystawiti rozkázal/gemuž dal gméno od swého gména, Rodow/te-
rýž potom nazwán Konow.

Druhý Syn Biwoguow byl Prostoslaw / genj

zplodil Chleboslawu Otce Zbraslawowa toho
kterýž dal wystawiti Dwür spanilý nad Rjetú
řečenau Miza: což wssé porozuměti se může z
Hágka takto mluwějčyho. Geden z Wladýr
znamenitějšjch gménem Zbraslaw z Hradu
a Města Kassyna, Syn Chleboslawůw Syna
Prostoslawowa, Syna Biwogowa Manžela
někdy Kassyna sestry Libussyny/ mage doby-
tu stada weliká/a gsa bohatý na střjbre y zlatě
poručil sobě Dwür krásný a přibytet rozkossný
postawiti mezy dvěma Rjetami, Wltawau a
Mizau aneb Mizeau/ kterýž obkláčiw ždi pe-

wnu z Kamene tvrdého/ dal gemu gméno od swého gména Zbraslaw /
a naň z Kassyna Hradu swého wšdyčj wzhljádal.

Toho času také Bratr Zbraslawůw gmé-
nem Rod/gsa též Muž znamenitý/a mage we-
likau milost k Bratru swému / nechtěl w Bře-
zowicy zůstati/ale rozkázal sobě Dům weliký
a ohradu syroka založiti nad Rjetau genj slo-
we Miza/terémužto dal gméno po swé gmé-
nu Rodotin/to gest Rodowa ohrada/neb na té
časťkali ohradě Tjn/ k čemuž on přidaw swé
gméno, nazwal geý Rodotin: a tu gest w br-
tém čase Luk a dědin mnoho nadělati rozká-
zal/s takowým rozmnoženjmi Dobytku a O-
bilj/že ani Zbraslaw Bratr geho gemu w tom

rowný nebyl. Hágét w létu Páně 840.

W létu 69 a w létu 920

dwa Muže téhož Ertu, kteříž wůli Drahomí-
ře Panj swé, zamordowali Swatou Lid-
millu přjtelkynj swau, Manžetu Knjžete
Boriwoge/ kteráž ge z mladosťi wychowala/
rýž Hágét připomjňá těmito slowy:

Ta vkrutná Gezabel Drahomíra žádným
spůsobem nemohla se vpořogiti/ ale wjše zlé-
ho k zlému přidawala/chtě swjg žj wmysl sku-
tkem zlým wykonati/a powolawssé k sobě dne

gednoho Tumana a Rumana Muže znamenité/gimžto tjtkali některj swi-
nj hlauwy/proto že byli z Rodu Biwogowa, žádala gich aby gedauce na Tě-
tjn, pod spůsobem přátelskj yakoby chtěli Tětjn Hrad a Město kterěž ně-

řdy předkové gich drželi, spakiti / Lidmillsu
Sfwegrussy gegi yatkynkoti s. újebem žiwota
zbowili / za čej gini welit é dary dáti připo-
weděla. Oni pak Pobané gsaue Zlata iado-
stiwj. wedle žádosti Drahomiry tu Swatau
Knězu, ač byli gegi krcwnj přátele, nelho-
stiwě zamordowali. Očeniž y Dubravius Hi-
storia Bohemica lib. 4.

Bo zamordowaný tē ctně

Knězny Cielke. Tuman dal sobě Dwir postar-
witi / kterjž nazwal Wranowice / a od některých byl gmenowan Wranow-
ská Hora.

Kuman tolitěž Bratr geho Dwir sobě wystawil dčewmry na žiře neb
gednem přjwrss / že pak yl nespředněgšym Wladystau / dal mu gmeno
Wladet / genuž Těmcy přezděl Waldet.

Ža panowaný Kněžete Ol-

dricha doklada žáget sol. 103 gedneho z Wlá-
dyt welni bohateho / geni byl w držení žra-
du řečeného Drsska / z kteréhož částotrate s
Kněžetem na low wysyidel / a ten slaul přj-
gnyim Wepřjžt, neb gest tolitěž Wepřowě bla-
wy na swém štjtu za Erb wjžwal / to se dalo
Leta Páně 1009.

Leta Páně 1010. Král

Polšj Chabry k zdramy gsa nawracen / s wes-
litým počtem Lidu bogowného opěť táhl na
Ciechy / a přibijiw se k Klacku počal ho wtru-
tně dobýwati se wššj možnosti. Bránil toho
Města zmužile Rodek hejtmán Kněžete Ol-
dricha / bogownj welni statečný z Rodu Wal-
deckých / a w tom přisla genu pomoc z Těke,
že nable a zhusta mčjti počali ti, kterjž gey o-
blehli / tak že gich w osmácti dnech půl druhé
ho Tisyce pochowáno: čimi přestrasený Král
odgel nespřwě od Klacka / a za sebau wšsemu

Wcastu poslšsteti noručil. žáget w listu 105.

O Sčrřsskowi Graběti Sy

na Buzowa geni byl possel z Rodu Sstrosowa
a Bwogowa / nacházý se v žágta w listu 160.
w Létu pak 1109. takowá pamět.

Rdyž wšlyšsel Bořiwog Kněžete yatk Swa-
topluk zabynul / a kterak giž sedj na Stolicj
Králowstwý Čejstěho Wladislaw / hned se o-
brátil přes Polškau Kraginu do Srb k Wige-
bertowi / gehožto raddy wjžwage, a některých
Čechůw mage mnohá přitřaný / přigel tag-

ne 85

ně s některými swými pomocnyky do Čech / a na štědrý den rano řdyž swj-
tati počalo / wgel do Prahy bezewšeho odporu, čtē Měšťany z statků gich
oblaupiti. To se stalo právě nenadále / pročēž Měšťané se vlekli newědau-
ce se které strany přjdrjeti: Těkterj owšsem vtekli oželegice Manželky, dč-
tj, y statky / a giniž z toho byli potěšenj / neb gegich yatkoli žbožj s pomo-
lenjm Bořiwogowým brali. Tu byl zagat hejtmán Biskup / ale od strany
swé byl retowan / tak oněm rozuměli některj z Wladyt, žeby byl rád odgel,
gednom aby k žádné straně swolowati neměl. W tom také Sabián Zprávce
Wyssehradský, šudž strachu neb opatrnosti wjžwage / čtē raděgi z daleka po-
slauchati / než z bljžka swolowati / wgel z Wyssehradu / a bydlel w okolnyh
Wšech / očekawage negaké proměny. Za tim Lid obecný bēhagice po Wšech
z nich žbožj a nabytky wšeliké do hor a Skal zanášel / ari geniž byli powý
ššněgšj a yako Zprávce Lidu / a z wšstě okolo Prahy / geli k žradu Praž-
skému, čtjce přjshám swým za dost wčiniti / čdēž widauce nmožšwý Lidu
skému, čtjce přjshám swým za dost wčiniti / čdēž widauce nmožšwý Lidu
a nebezpečnstwý swé / museli gsau přiwoliti k straně Bořiwogowé / ktes-
rýmž Bořiwog slchowal lastu a milost, přjshau sliby swé potwřugic / a po-
ruciw wšse žrabššowi / odgel na Wyssehrad yako na bezpečněgšj myšlo /
a odtud ráno na druhý den geniž byl šod slawný Božjho Tarození / wgel s
welitau slawnosti do Města Prahy / a proti němu wysšlo Kněžstwo s proces-
sy / přjgymagice geg yako Knjze a Pána swého: on pak wysšlyšsem tu Wšj
swatau, na Wyssehrad se zase obrátil.

Toho času Wttr Knjze a Wacek žrabě byli w žradey nad Labem / o-
čekawagice na Wladislawa Knjze Pražstē k slawnosti Wánočnj / a ma-
gice o tom gšťau spráwu že Bořiwog Prahu opanowal / hnuli se rychle oba-
dwa s těmi Tisyce Lidu oděného k Potoku řečenému Ročymice / čdēž zůsta-
li přes noc / na ráno oblehli Wyssehrad / osazugice wššcty cesty / aby žádný ne-
mohl z něho wgti, ani do něho ku pomocy wgti / neb špřjze dodati.

Wstanočil to před tim Wladislaw / aby slawnost Tarození Pána Kry-
sta wykonáwal w žradey nad Labem / ale magice poselstwý od Cysare Gm-
dricha žadagickýho / aby se před nim w Rjezně na Sněmu obecném postawil
a to w den Tlowého Leta / přinucen byl ono předsewzetj změniti / a čtē neo-
šlyšeti žádost Cysarškau / přitřazal Wacslawowi Knjze Wttr pozwaně na tu
slawnost počtiwě čtjti / a sám hned na zeytři den swatého Tomáše z Prahy
wgel / a přigel do Plzně ten den před štědrým wečerem / čdēž y zůstal při sla-
wnosti Wánočnj.

Na den swatého Štěpána giž se strogil z Plzně wygeti / to mu teprwa
oznámeno co se w Praze dēge. Rodeslal bez mēšťaný k Gindrichowi Cysar-
ti wyprawugice swau přjvodu / a sám na den swatého Jana Ewangelisty k
Praze pospřšyl / toliko s těmi kterjž na ten čas přiněm byli.

Přigew tehdy k Městu mēššymu / nalezl Brány zawřene, y Oděnce na
ždech stogicý k božj přihotoweně / a přislaupiw blizko k Bráně Břewnew-
ské / miluwil k Wogákum Těpřjžtele tu očekawagickým takto: Wšak poko-
gně k wám gedu / zneyte mne / a otewřete Brány Pánu wšsemu: ale nema-
gice od nich žádné odpowědj / odgel přes Potok Brustu na žorn / odtudž spa-
třiw hauff nemalý lidu oděného / a kterýmžto Wacslaw Syn Wigebertow
táhl na pomoc Bořiwogowi / y wyslal rychle gednoho z swých aby zwěděl co
gšťau za Lidé / a zatim swěť bogi zššykwat. Škrze toho špěhēte poznáno že
gšťau Těpřjžtele / a Wacslaw wida proti sobě Wogško štati / strachem gsa po-
raženy yakožto nowotný bogownj, a právě w bogi nebýwalý / wšak před-
ce napomjnal swých strasšlirým wšy řkauce: Giž widjte wššyčini že nám
ce napomjnal swých strasšlirým wšy řkauce: Giž widjte wššyčini že nám

šššš

nelze

nelze vtýkati/ protož aspoň to vědíte, bite nepřátely yať můžete/ aby bez pomsty nezůstali/ a hned rozkázal Praporec Bogowý rozvinauti/ a pomocy wšem od Pána Boha Straussene žádati.

Wladislaw z přirozené dobrotivosti chtěl gich pominauti/ a s nimi bitwý neswesti. Toť Dětiššek Zrabě Syn Buzůw, genž byl z Rodu Bwoge, toho kterýž sylan swau wsecken Zrad Libjůn k podiwení wzbudil/ Muzik o wšem postawy neweliké ani mladé/ gsa wždydy jako zápal do bitwy, přistaupiw k Wladislawowi/ a řekl: Ctný Kněze/ newýme co se to děje/ znáš owšem že tuto gsa nepřátelé nassý/ kterýž na nás táhnau y na přátele nasse a ty nic na proti tomu nemyslíš věditi/ newýme co mysliti/ a nebo máš s nimi nějaké srozumění/ kterémuž Wladislaw odpověděl: Bogům se Pá na Boha mého/ nerádbých křwe Křestianské ani nepřátelské wyléwal/ neb kdo mi dnes nepřitelem, zýtra dáli Pán Bůh může býti mým přitelem: nad to nerádbých aby se wám jakožto přátelům mým milým nětco zlého přihoditi mělo. Na to Dětiššek Boge žádostiwý, neporadiv se s ginými řekl: Giž sine tomu dobře wyrozuměli: Protož gestliže ty nelitugeš a neš litowati nechceš té křwidy/ zůstaň tu a puť nás na tyto twé y nasse nepřátely. Kněže di: poněwadž se tobě tak widí/ zwýšs a spatřáš co činiti bude Meč můj/ a rychle pochytiv štítu swého/ sám Kněze nejprwé wskočil mezy nepřátelské hauffy/ kteréz statečně rozháněl, neginať než jako k hněwu popuzený diwoký Wept mezy Psý/ sekage na lewo y na prawo s zmužilosti takowau že nepřátelé před nim padali jako snopowé/ a to tak dlanho až wsecken oděw geho w křwí lidště byl zbrozený.

Tolikéz y Kytýři geho nezaháleli/ nýbrž následugie Kněže swé/ mužně na nepřátely dotrali/ až nad nimi wštetěstwý štiasně obdrželi. W té bitwě zahynul Wicen Muz wýborný z Rodu starožitného/ gehožto zahynutí Knězi Wladislawowi litost a zármutek zplodilo. Po dožonání té bitwy přerawilo se wogsko Wladislawo Kněze přes Rjeu Witawu w Psý Buben/ a

puřtilo

puřtilo se k Wissehradu/ kdež nalezeno Kněze Otta a Wacet přátele, t t rýž wlyššice o swedeném Bogi, welmi z toho byli porěšeni. Wacslaw pak Syn Wigbertůw vtýkage z Pole s welikau žalostí do Prahy přiběhl.

Tchož Dětišška připomýná Hágel na giném
místě a to též při Letu Páně 1110. těmito slowy:

Když Wladislaw s poddanými slawil slawnost Dědice Českého a Předka swého S^o Wacslawa na Zradě Pražské/ wtročil mezy ně posel k a: nowiny slyšte; wy zde weseli gste bezpečně/ a Bratr wáš Soběslaw společně s Wogskem Kněze Polského škodně Zemi plundruje. Tu schytiv se Wladislaw poručil wšem zbraň bráti/ a shromáždiw Wogsko/ položil se v Potoku Cydeliny, v Psý kterauž gmenugi Laučka. Za tím Poláci giž se byli přes Rjeu Labe přeplawili/ a wyspěhugice Lid Wladislawůw, Zemi hubiti nepřestawali. Pročéz Wladislaw aby gruntůw swých dele hyndrowati nedopauřtil/ hnul se s Wogskem proti nim/ a wida Poláky w štku státi/ nesiněl se o ně pokusiti/ ale wždy příchodněgšého mýsta k portání očetáwal/ a když byli v Potoku Trutnowa, přiblížil se k nim Wladislaw s Wogskem swým/ a Boleslaw poručil se nejprwé těm přes Potok přeplawiti/ genž byli křiřtý bez nedostatku nabrali/ sám pak s hauffem swým šál po lewé straně/ a Soběslaw s Lidem swým po prawé. Tu Wladislaw spořádal swé Wogáky/ a Poláci gsaunce giž připrawení začali bitwu proti Wladislawo-

wým. Což spatřiw Dětiššek mage w hauffu swém jako Sto Kytýřow welmi statečných/ řekl hlasem sylným: Kdo má srdce strassiwé odgeš na stranu/ a gestli kdo hotow gest pro Wlast swau omřiti, hned pospěš za mnú. To powědew, wskočil jako hladowitý Wlt mezy Owce do Wogška Soběslawowa/ a Wladislaw s swými do Wogška Boleslawowa: Zmužila bitwa byla zewšech stran/ a po malé chvíli Soběslaw počal vtýkati/ neb Dětiššek na něg sylně dotýral/ y na tyžc Polákůw gemu zbil/ pročéz y Boleslaw

š f f u

šnadně

snadnět vytkáný přinucen. Vytkali vprkem nepřátelé/metagice netoli-
ko křesť nabranau/ale y své poklady také koli s sebou z Polšty přinesli / kte-
rýchž Čechové nazbýragice z rozkazáný Wladislawowého, do Prahy se
obrátili. W tom bogi Soběslaw raněn byl w rameno/a Dětřisset Muij-
ček we'mi statečný po zniordováný mnohých Polákůw / chráněc Wlast
swau / tu též běh žiwota swého dokonal/ gehořto smrt welmi želel Rnůže
Wladislaw.

W třech Stech a pěti Letech po tom věinſu mordér
ſkém Tumana a Kumana / to geſt Léta Páně 1225. Potomecy ginij Rodu

Kráľ přemysl vvažugie žeby z té malé giskry oheň weliký wygřiti mo-
hl/a žeby skrze to mohli býti geště wětšij různice a wálky / ano snad y zka-
ženj Země/powolal wšsech panůw na Sněm / a učinil mezy těmi Wepřijky
porownánj takowým prostředkem, aby se gedni od druhých znamenjm Ry-
tjřským dělili takto :

Rossulowští Klapští y Wlastislawští aby Swiňstau Zlawu w zla-
tém štětu nosyli/ a přitom žagice běžícího w modrém poli.

Tremysyn, Istij / Drstikowsstij a Lopatsstij aby při samotné Swiňské hla-
vě zůstali.

Wranowštíj pat / Żurkowštíj a Truslowštíj aby při Zławě Swińské
Lwicy na gednom štjtu nosyli, poručil. Spokogil ge tehdy tinto spuoso-
bem / totizto aby se dělili prostředkem giného a giného Zrbu / ač byli wssydni
z gednoho kmene a rodu.

Do takowém sromnání když drahně Let přebě-
hlo/pošel z toho Kmene Pan Oldřich z Waldeta řečený Žagie/ kterýž Klá-
šter swatě Dobrotivé wystawěti dal/ z takowého Těbestého wnuknutí. Le-
žněymu gedné chvilě času nočnyho na Lozi swění/ a gíž skůro Dennice z

nationis Domini 1463. die 8. Calend. Aprilis, de consensu Illustrissi-
mi Principis Domini Ottagari Regis Bohemiæ, Insignis & Magnific^o Do-
minus Vricus Lepus de Valdek, fundavit Monasterium Beatæ Mariæ
Virginis in Insula, & dotavit fratribus Eremitis ordinis S. Augustini.

Stau terminacij Kostełnej y s Kronykau brownowa je confirmaci Jas-
na Biskupa Pražského / Kterauž gšem četl, na Pargamentě w takowý smysl
napísanau:

Ioannes Dei gratia Pragensis Episcopus, Vniuersis praesentes literas
inspecturis; salutem in Domino sempiternam, exercentibus & exercere
cupientibus opera Pietatis; libenter favorem Pontificalis officij, quan-
tum debere possumus, impartimur, &c. Supplicavit nobis Dominus
Ulricus de Valdek Subpincerna Domini nostri Ottagari Regis Bohemi-
ae, Christianissimi Ducis Austriae & Styriae, & Marchionis Moraviae, ut

sub donatione sua perpetua, qua bona temporalia pro æternis felici commertio commutare cupiens fecisse dignoscitur, Religiosis viris & Fratribus Eremitis, Ordinis Sancti Augustini de Ostrov, testimoniales literas nostras & confirmatorias cum sub scriptione testium, qui præsentem aderant, eisdem fratribus, ad æternam rei memoriam concedere dignamur. Nos verò pijs & favorabilib⁹ petitionibus, huius modi benignum sicut decet assensum impartiri volentes tenore præsentium protestamur: quorum præmissus Dominus Vlricus de Valdek in nostra & Venerabilis Fratris nostri Iatuesia Episcopi, ac testium supra scriptorum præsentia, donationem, quam pietatis intuitu priori & fratribus præfatis de Ostrov fecerat, expressis nominibus omnium rerum, quas eis donaverat, voce propria publicavit, videlicet, primò præcipuum locum in quo Ecclesia & Monasterium dictorum fratrum, situm habet, Ostrov scilicet, ite Ostrov & Kvan Villas, & quidquid idem Nobilis habuit istius donationis tempore in Visseradic, cum Vniversis agris, campis, pratis, nemoribus atq; sylvis & omnibus alijs pertinentijs suis memoratis Priori & Fratribus, ac etiam usum metalli cuius cunq; quod in ante dictis possessionibus, vel earum parte contigerit aliqua, reperitur, dedit liberaliter & concessit, ab ipsis & eorum Successoribus, iure hæreditario possidendas in perpetuum, nihil iuris sibi suisq; hæredibus reservans in Monasterio eodem, & bonis jam dictis, præter hoc solū, quod ipse & sui hæredes propriis laboribus & expensis, toto posse defendent Monasterium, divinæ retributionis intuitu, & omnia bona ista, & alia quæ dicto Monasterio devotione fidelium in posterum conferentur, & donationem hanc piam laudabilem & honestam, dignis à Domino laudibus commendent, autoritate qua fungimur confirmamus. Nulli ergo omnino liceat, hanc nostræ Confirmationis paginam infringere, aut ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Dei omnipotentis, & nostram ac anathematis sententiam se noverit incursum. Acta sunt hæc Anno Domini 1263 in die dedicationis Domus Dei, quam in Monasterio sæpe dicto, unā cum honorabili Fratre nostro præscripto Henrico Iatuesia Episcopo divina nobis favente gratia peregrimus, tertio Idus Mai, in honorem & memoriam Sanctæ Mariæ Virginis gloriosæ. Testes autem huius rei & præmissorum omnium sunt hi. Vlricus filius Budislai de Rozmital, Burkardus de Vartmberk, Bohuslaus de Komarzov, Vitus de Corona, Onso de Chlufina, Palsa de Bucovina, Zipora de Carzes, Miles Alexius Canonicus Olomucensis, & Budislaus Canonicus Pragensis, Zavisse de Horzovic, Sifridus de Sfvamberk, Iaroslav de Ohrázevic & Vlric⁹ de loco eodem, Zbraslav de Pusnik, Bozdzey de Zvikov, Przibislaus de Ratay, Bozdzey de Mesna, Romek de Tasov, Vlricus de Rynice, & alij quam plures. Et ut scriptum præsens, robur debitum temporibus perpetuis valeat obtinere, ipsum, Sigilli nostri caractere, & ipsius donationis Sigillo fecimus roborari. Datū in Valdek, Anno & die præfatis, in ditione Sexta, Pontificatus nostri Anno quinto.

Nacházím w paměti zůstavené w témž Klášteře / je gmenowaný Pan Oldřich mēl dvě Manželky / z nichžto první slaua Bohuslaw / a na té Manželky Zbožný kterýz bylo gegi Wěno, založen byl Klášter svatě Dobrotivě / gemuz potom změněno gmeno pro tu přejinu kteráz nūže doložena bude.

Druhý

Druhá Manželka ge^o byla Pani Alžběta z Swinat / kteráz vmiela Léta 1321. yatz paměti téhož Kláštera swědčij.

Sám totiž Pan Oldřich vsnul w Panu Bohu Léta 1271. yatz in libris beneficiorum poznamenáno gest čemito slowy: Obijt Dominus Vlricus de Valdek, primus fundator loci istius, qui dedit Conventui omnes sylvas & Villam Avaram & curiam in Insula cum duobus Alodijs, & Piscinam cum Molendino, & Alodium in Visseradic.

Žagel také téhož Roku smrt geho pokládá fol. 250. a byl na ten čas P. Oldřich Purgrábijm Pražským yatz to list Krále Ottagara daný na obdarování swobod Kostelu Holomauděmu, oznamuje.

Syn Pana Oldřicha z Waldela Fundatora /

tolikéž gmeno mēl Oldřich / a ten vmiel po Otci swém Léta Paně 1281. wedlé Knih Kláštera Ostrowského takto swědčících: Obijt Dominus Vlricus de Valdek, filius primi fundatoris, qui dedit Conventui Villam quæ vocatur Trnov, & commutavimus illam Villā pro Prascoles & pro Sedlec: Kdež se gmemuje y Pani Anžka Manželka geho, genj byla vmiela Léta Paně 1346.

Žagel při Lětu Paně 1327.

přišlo je Pan Oldřich z Hazmburka Syn Pana Wylina z Waldela gsauce Dekanem Kostela Pražského vmiel / a w Kostele Pražském pochován: Ten byl někdy za dnuow života swého spůsobil, že přivezeno bylo do Czech Tělo swatě Dobrotivě / a dáno do Kláštera Ostrowského pod Waldkem založeného od Pana Oldřicha Žagice z Hazmburka / yatz wyšše dotčeno / a z té přejiny potomně ten Klášter slau S. Panny Dobrotivě.

Paměti pak Kláštera Ostrowského / Smrt téhož Dekana pokládá Léta 1326. takto znějící: Anno Domini 1326. Obijt Venerabilis Dominus Vlricus de Hazmburk, Decanus Ecclesiæ Pragensis, filius Domini Vilhelmi, qui dedit Conventui Corpus Sanctæ Benignæ, & Archam cum Reliquijs.

Pana Zbynka z Waldela s

Manželtau geho Komorníka Věrywššího Království Českého / a Purgrábij Janitu Pražského / Druhého Syna Pana Oldřicha gmenowaného / paměti téhož Kláštera na Ostrowě připomíná / kterýz vmiel Léta 1382. wedlé znějící textu tam doloženého: Anno Domini, ut supra, Obijt Dominus Sbineus filius primi Fundatoris, Camerarius Regni Bohemiar & Burgravius Castri Pragensis, &

Vxor

Vxor sua, Domina Bohuslava, quorum animabus tribuat Dominus requiem sempiternam: pro opere chori recepit Conventus Centum sexagenas grossorum.

Četý Syn Pana Oldřicha gmenowaného byl
Budislaw Probošt Mělnický / kterýž umřel Léta 1391. yakž oněm pamět.

Klášterní napsaná gest w tyto slova: Anno Incarnationis Dominice 1391. Obijt Dominus Budislaus Præpositus Mielnicensis, filius primi fundatoris, pro cuius anima emerunt nobis Villam quæ vocatur Tien. A ti byli tři Synové vlastní Pana Oldřicha nevyššího Mundsena Království Českého / a ten Auřad po smrti jeho oddán byl Panům z Wartmberka dědičným právem na čas věčné. Kteréhož magi vjívati po starším / yakž otom pod Rodem gegich dotčeno bude / a Auřad Trukský dán Potomkům Pana Oldřicha z Hazmburka.

cha z Hazmburka.

Léta Váně 1304. libri beneficiorum připomínagi Pana Oldřicha Wnu
Ka swrchu gmenowaného Oldřicha Fundatora tímto slovy: Anno ut supra Obijt Dominus Vlricus miles dictus de Mendico, Nepos primi Fundatoris qui legavit nonaginta marcas cū dextrario & omnibus armis suis huic domui, pro cuius anima tenemur singulis annis nutrire quinquaginta Pauperes, & 24 Milia ipso die, vel infra tres, complere.

Léta 1310. Gindrich Kory-
tanský wygel z Czech s Manželkou svou / a zagaw mnoho wěznůw, yakž Gindricha z Kameně Městěna Pražského / a několik Mladencůw Pražských / wsecky těžkými pouty okřované vmínil westi do Korytan / gsa hněvem zapálený z té příčiny / že Pražané gineho za Krále wywolili. Ale Pan Wylim Zagie yakžto Muž horlivý ranním gítre m pustil se za Knížetem Korytanským s některými swými pomocníky / a dohomu gey, rozplásl ge

ho wsecky Služebníky / a wězně zagaté odňal. O tēmz Panu Wylimowi tyž Zystoryt Zaget takowau zmínku činí / circa Annum 1318.

Městěnský a gíný Němcy magice s Králem srozuměný / wtrhli do Krage Ziateckého s velikým Wogstem, chtějce Czechy Králi odporne hubiti. O čemž zwědew Wylim Zagie z Waldeta / kterýž owšem mimo gine Pány České lásku k Králi měl / wssak obáwage se aby ti Nepřátelé nad geho Zbožím wedlé Ohryžky se nezařadili / sebral veliký hauff wyběrných Czechůw / s nimižto táhl na Wogsto Německý / kterémuz když se Če-

chowé

chowé přiblížili / vlekli se welmi / wssak předce Zeytmané a Dejatnicy dižce mezy sebau raddu, mluwili kauce: což máme činiti: an těch Němcůw tak mnoho, že gich deset na gednoho z nás gest? odpověděli některý / Pan Bůh bude s námi / oni budau Bogowat pro nassy záhubu / a my pro obhágený nassých Statkůw a žiwotůw. W tom zřekl Pan Wylim Zagie: poklekní gedn každý na swá Kolena, žádagice Pana Boha za nullost a swatého Wácslawa Dědice Českého za pomoc / abychom w nastáwagicým nebezpečnstwý byli ochráněný: s takowým gístě retuškem z Nebe nám dodaným a ne gíným nadewssemi Nepřátely swýžžými. Wsskočili ochotně z Konj swých / a poručiwse se srdcy Straussenými Panu Bohu s pomodlením nedlaubým / rychle zase na swé Koně s dobráw naděgi wsedali. Tu chwili spátrýn byl odewssedch Muž w zlaté Zbrogi, an gel po Oblacých na býlým Koně před nimi / z čehož gsaunce poslyšení / wprkem se walili k wogstu Německému / a magicým se gíž portkati / začal Pan Wylim zpýwati pýseň swatého Wogtěcha / kteráž gest napsaná při spisowání žiwota geho.

Wtrutný powstal Bog / kterýž trwal od třetý hodiny na den až do Ne-

sporný / neyprwé Swatý Wácslaw wbehl do Wogsta Nepřátelského / Němcy strachem stáli yakž o: amenný / a tu gsa wssychni zmordowaný a Czechůw tolito 12 Osob padlo.

Toho času Král bydlel w Morawě / tagice zarmutek swýg yakoby o té porážce Němcůw nie newěděl / a tudy Czechůw mysl proti sobě wzбудil.

Téhož času Maršálek a Hoffmistr Dworu Krá-
lowského Němec / pogma sebau nemalý počet Němcůw Královských / laupil Wsy okolný / a Sedlákům moci Obilý wsselike bral. Toť Wylim Zagie časem večerním vdeřil naň s Lidem swým / Německé laupěžníky stiasně rozebral / Zprávce nad nimi gal / a mnoho Konj Královských misto

kořisti

křesťij pobral. Z té přichody opět Král zarmaucen byl / wšak předce wšel
 s Kralownaudo Chbu / kdež rotowáno za sedmí dny s Kraleni Řijmiským
 o wěcy gkh / až se potom Král do Prahy ne bez strachu nawrátí.

Czasto gmenowane pamietij Klástera Ostrow

Stého wyprawugi o smrti Pana
Zdislawy z Hajniburka / po ge-
hojto y Manziety geho skoná-
niji / odowzdána Klášteru Wes-
gménem Chlessténic, yatz se z
týchto slow porozumijwá :

Obijt Dominus Zdeslaus de Hazmburk, &
Domina Svatoslava Vxor sua, pro quorum
Animabus habemus Villam bonam Chlestie
nicz, idq; Anno Domini 1358.

Bana Zbynka Zagice též pa-
mětj tétož Roku takto připomínají. An-
no 1358. Obijt Dominus Zbinko de Zaluf
aliàs de Hazmburk, Nepos primi Fundatoris
Pater fratris Herzmani.

Tolikéž gest w témž Kláštře

zmjnta o Panu Hyntkowi z Pyhla a z Hajn-
burk 1/2 takowým textem napsaná. Anno
Domini 1363. Obijt Domin⁹ Hinc^o de Pihl
filius Domini Vlrici de Mendico alias de Ha
zmburk.

Toho Zbynta Cýsar Karel w Lisfu dané
Karlsfeynstým Saráčuom / gmenuge Zey-
tmanem Dworu swého Cýsarsteho. Haget w
Lisfu 332/a Létu 1357.

W Létu Váně 1368. V.

meſ pan Zbyněk z Haſmburka řečený Zámor
ſký/ o něm; in libris beneficiorum Kláſſtera
Oſtrowſkého/ tato pamět ſe nachází. Obijt
Dominus Zbince de Haſmburk, dictus Za-
morsky, ſupremus Camerarius Regni Bohe-
miæ, filius Nepotis primi Fundatoris, qui de-
dit Conventui 1110. Sexagenas pro fabrica
Eccleſiæ, & mediam Villam cum omni-
bus at-
tinentijs quæ vocatur Givina, & ſex marcas
perpetui cenſus in Drazdov, & centum Sexa-
genas pro Curia in Obczov, & in Villa Czē-
kov quatuordecim Sexagenas, cenſus perpe-
tui, & Turrim ædificavit Conventui, pro cu-
ius anima & prædeceſſorum ſuorum, tene-

nemur legere, omni die tres missas, & in die Sancti Valentini, tenemur nutrire quinquaginta Patuperes, & legere viginti quatuor missas. **H**á-
get tolikéž otom takto mluví: Téhož Roku den posledný to gest den Swa-
teho Sylwestra, Zbyñet z Házimburku genž slaul Zámorský Komorník
Králowstwíj Českeho vníel / a ten Zbyñet dal Klášteru S. Dobrotivé
půl Wsy genž slowe Sicinina sewssemi přiležitostmi / a k tomu sstet Zřiw-
platu w Drozdowě / a Dwůr poplužný we Wsy genž slowe Obcow.

Smrt Jana Wylima z
Waldeka předstírági dotčené Knihy tímto
slowy: Anno 1319. Obijt excellentissimus
miles, Dominus Vilhelmus de Valdek, Ne-
pos primi Fundatoris, pro cuius anima data
sunt Conventui quinq; Sexagenæ perpetui
census, cum Villa Plešiviec, & commuta-
vimus illam Villam pro Zalus.

Zbyñel Syn Vana Wyli-
ma Zagice z Waldeka mēl
Manželku PamReynu z Land
šteyna / o gichito obaudwau
Smrtj pamēt pozůstala tak-
to znj: Anno 1340. Obijt
Dominus Zbinko, filius Do-
mini Vilhelmi de Valdek cuius anima re-
quiescat in sancta pace: a potom Anno 1365.
Obijt Domina Rynka de Landstein Vxor
Domini Zbinkonis de Hazimburk, quæ lega-
vit ornatum cum perlonibus, & Calicem de

Cesar Karel toho jména Císař/Danů Zbořil

bowi Zagicowi Niewyśššinnu Komorniku swému dal negaty List, a sfrze
neg genu Aurad Osobe Královské přináležitý odewzdal. Gest pak dotče
ného Listu tato Kopie.

Carolus quartus Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus & Bohemiæ Rex ꝛc. Notum facimus Vniuersis, quod de Nobilis Zbinkonis Leporis de Hazmburk Magistri Cameræ nostræ Regiæ, fidelis nostri dilecti, legalitatis industria & synceræ Fidei Constantia præsumentes, sibi Popravconatus officium, in Lythomirzicensi Provincia, cuius Regimini aliàs laudabili, præfuit, cum omnibus honoribus, præfatis, iuribus, utilitatibus & pertinentijs suis, quibus huiusmodi officium regi, teneri, & haberi solent, de nostræ Celsitudinis gratia speciali, duximus assignari & committere. Mandamus igitur omnibus fidelibus nostris, quorum intercommittendū. Mandamus igitur omnibus fidelibus nostris, quorum interesse poterit in futurum, quatenus supradicto Zbinkoni, tanquā Popravconi verò, in omnibus, quæ ad dicti Popravconatus spectant officium, parere & intendere debeant, & sine difficultate qualibet obedire, sub pœna nostræ indignationis. Quod si quis secus attemptare præsumpserit, eam se cognoscat incursum præsentium sub nostræ Maiestatis Sigillo testimoni-

um literarum. Datum Pragæ. Anno 1345.)()()(

Gmenovaný Zbyněk vydal a osadil / pod Brávo
purgrechtské s vůli wšech Dedicu / Dedinu w Clusticích / a to Léta
Páně 1329.

Lémuž Panu Zbyněkovi z Hazmburka Léta Pá
ně 1350. týž Cýsar Karel konfirmował právo k držení Zámku Klepů a
Wesnic k němu náležejících kaupených někdy od Jana Krále Otce jeho /
kterážto konfirmacy napsaná gest těmito slovy:

Carolus Dei gratia Romanorum Rex &c. Exhibita Maiestatis Regiæ
Celsitudini affectuosa Nobilis Zbinkonis de Hazmburk Magistri Came-
ræ nostræ, & fidelis nostri petitio continebat, quod certum Privilegium
dudum sibi, à claræ memoriæ Illustrissimo Ioanne quondam Bohemiæ Re-
ge, genitore nostro clarissimo traditum & concessum; ex benignitate Re-
gia innovare, ratificare, approbare & confirmare dignaremur, cuius Privi-
legij tenor sequitur & est talis, Nos Ioannes Bohemiæ Rex &c. fatemur
nos veditisse, ac venditionis titulo tradidisse Castrū Clepij & Villam Cle-
pij sub ipso Castro sitam, cum bonis ac Villis. Lubichovic munitione, ac
Oppido Radovesic, Lhota & Poplce. Actum Pragæ, Anno 1336.

Od tohož Cýsare týž Pan Zbyněk z Hazmburka
dostal List Léta 1358. daný na Karlštejně / čímžto vyplacuge 1300. kop
grossuow Pražských / poračez ic genu tu summu vybýrati na Cle Města
Mostu / takovým textem:

Carolus Quartus divina favente clementia Romanorum Imperator
&c. Nobili Zbinkoni de Hazmburk, supremo Camera Regiæ Magistro,
Consiliario & Fideli nostro dilecto, in mille & trecentis Sexagenis gros-
forum Pragensium, teneri damus, & ex causis rationabilibus obligavim⁹
&c. quas quidem pecunias percipiendas & tollendas de Teloneo Civita-
tis nostræ Pontensis, ex certa scientia, & animo deliberato, ipsi, aut eo
non existente, suis heredibus assignamus.

Klepšijmu vgištěný toho, dán také List od Cýsare k Radde Města
Mostu / přikazugic jim dluh gmenovaný platiti těmito slovy:

Carolus Quartus Dei gratia &c. Iudici & Iuratis Civitatis Pontensis
fidelibus nostris dilectis, gratiam nostrā Regiam & omne bonum &c. Fi-
deles dilecti, Volumus & Vestræ fidelitati serioť mandamus, quatenus
Nobilibus Zbinkoni aut filio suo Vilhelmo dictis Leporibus de Hazm-
burk nostris fidelibus, vel cui illi hoc commitendum duxerint, Tellone-
um quod eis solui est solitum & consvetum, iuxta ipsorum literarum con-
tinentiam, integré persolvatis, nullam in eo commissuri negligentiam,
pro ut nostram diligitis ingratitudinem evitare. Datum Pragæ, die 16
mensis Martij Regnorum nostrorum Anno 22. Imperij 13 per manus B.
de Czastralovicz.

Stim Panem Zbyněkem z Hazmburka Léta
1336. Král Jan sfrey marcil o Zámek Mendyk, ginat Zěbrák neb Točmý /
za kterýž ge⁹ dal Zámek Budyni / genž byl někdy Bratrův řádu Templář-
ského / a potomně Králům k spravování náležel. Při tom sfrey marku byli
tito Páni: Teyprwé, Jan Biskup Pražský / Petr z Rozmberka Teywysšij
Komorník Královstwj Českeho / Sindrich z Lippého Maršálek / Zyněk
Berka

Berka z Dubé Purgkrabě Pražský / Wylim z Landšteyna / Wylim z Stra-
bonie / Gesset z Wartmberka / Oldřich Pšluc Sudý / a ginj nincýž Páni a
Wládky. Na čez daný List potom potvrzowan byl od Cýsare Karla
Léta Páně 1350.

Léta 1326. témuž Král Jan dal práwě dědičným autad neywysšij
Trutšastwj / a gistý plat z Krámůw Masných Staroměstských ge⁹ narijil.

Adel pak Pan Zbyněk z Waldeka dwa Syny /
Hanzlina a Wylima / kteréz po sobě zanechal, wykonaw čas žiwota swého
Léta Páně 1370.

Pan Hanzlin z Hazmbur-
ka Staršij Syn Pana Zbyněka / byl Teywys-
šijm Komorníkem Komory Královské: ten
umřel Léta P. 1350. zanechal Syna tohož
gměna: O čemž paměť Kláštera swate Do-
brotiwé takto wysřědugi: Obijt Dominus
Henzlinus de Hazmburk, D. Zbinkonis Su-
premi Camerarij Camera Regiæ filius.

Druhý Syn byl Pan Wy-
lim / a třetý mladičtý Zbyněk umřel, yatž ibi-
dem se oznamuge: Obijt Dominus Zbynko
Filius Domini Zbinkonis Ca-
merarij Supremi, Camera Re-
giæ, Anno 1357. Mel Man-
želtu Páni Marketu z Zlebu.
Dceru Pana Zynka / genž umře-
la Léta 1361. o kteréz gest zmýnta při spis-
wanj Kláštera Krumlovského.

O Panu Wylimowi a Wi-
kulášowi z Hazmburka nacházýni takowan
pamět. Anno 1377. Vilhelmus & Nico-
laus de Hazmburk emerunt à Przechoně di-
cto Strzeka de Kostelec, quatuor lancos in
Kostelec, & donaverūt Plebano in Kostelec.

Tolikéz Pan Wylim z Hazmburka / Ro-
stelu w Klepých S⁹ Mikulasse / Mikulasso-
wi Jarati pod Hazmburkem darowal dvě
kopy platu ročnjho na wěčnost / kterýž brati
měl při S. Gij a S. Hawle / Léta 1381.

Léta pak 1393. umřel Pan Wylim, čehož gest památka w Knjách
Swatě Dobrotiwé takowá: Anno ut supra, Obijt Dominus Vilhelmus
Filius Domini Zbinkonis de Hazmburk, orate pro eo.

Pripomýná se okolo Léta Páně 1376. Jan z
Wartmberka Purgkrabě Pražský / a Wacław Bratr jeho / ti swé dedičtj
Slawin Městečko a Twerz rak gs u bcl sami prwé kaupili od Bratrůw
swých z

swých z Slawetjna, prodali Panu Wylimowi a Mikulášowi Streycy ge-
ho z Hazmburka za dva Tisíce Kop. Anno ut suprà, w Anterý po Božím
Řetěm.

O Panu Oldřichovi Zagicovi z Mendyfu Bra

tru Pana Zbyntka / List Krále Jana takto zní.
My Jan z Boží milosti / Český a Polský Král
Lucenburské Hrabě / Margrabě Moravské /
Badešjnský Pán / i. c. My věrného nám mi-
lého Oldřicha z Žebráka, ginak z Hazmburka
mnohá zasloužení a služebnosti kteréz nám pro-
kazoval / a prokazowati moci bude / znames
nagice, z středoty nassý Královské plnau
moc dávání / aby Wes Cijšowice s ginými
k ni přiležitostmi mohl wysaditi Práwě Pur-
trechtným aneb Německým / slubgice za nás
y za nasse budaucý to wysazený pewné a mo-
cné i. c. Datum w Praze 1321.

Ten Pan Oldřich umřel Léta Páně 1357. yakž o tom paměť Klášte-
ra swatě Dobrotivé wysvědčugi, Obijt Dominus Vlricus dictus de Me-
dico, frater Domini Zbinkonis, cum filiis suis Zbinkone,
Vlrico, Hinkone, & Filia Kaczia. Manželka geho byla Pa-
ni Alžběta z Ledčic / genž byla umřela Léta 1393. wedle pa-
měť téhož Kláštera.

Syna wšs gmenowaného

Pána / tolikéž nápodobne paměť předstíra-
gi / totizto že umřel Léta Páně 1389. Obijt
Dominus Lepus dictus Modrý Zagic, filius
Domini Vlrici de Zbiroh, & Mendico.

Anno Domini 1380. Obijt Dominus
Ioannes miles de Valdek & de Zaluz, &
Domina Margareta Vxor sua, Domina Ag-
nenska filia ipsorum.

A Léta Páně 1416. Obijt Domina Ofka filia prafati
Domini Ioannis & Domina Margareta, Vxor Domini Vi-
rici de Olovus.

Léta Páně 1405. Pana

Wylima z Hazmburka některé paměť staré
Proboštem Litoměřickým gmenugi / kdž g
wydával swědectwý Streycům swým z stra-
ny některých věcý gim přináležegicých / ge-
muž dopustěno od Krále Wáclawa Léta
Páně 1417. propria dispensare podle geho
wůle / a ten se psal na Židlowě.

Pana Wylima Zagice z Ha-
zmbur

žmburka Děkana Kostela Wyšehradského nadewšedý Prelaty Žáget s
pochwáleným ostrofi wtipu wynášš / ten nawracugice se z Wlach do Čech

vděž byl s Cýsařem a s Cýsařownau / množ-
stwý Kněh nakoupil w Awynyonu / gsa giž
pak w Wlasti své, vpadl w těžkau nemoc / a
hned porážení o swých věcech učinil / totiz a-
by wšedek statek geho mowitý y nemowitý
obrácen byl k Kostelu Wyšehradskému so
Petra / tolikéž y Kněhy aby tam oddané by-
li. Po dokonání žiwota geho, zwědew Cý-
sař že množstwý Kněh měl / gel sám osobně
na Wyšehrad / a spatřiw Kněhy kterézby by-
li k vmění duchownýmu / při Koste le gich za
nehati poručil / a wzaw ty kteréz se hodili k
vmění Swětškému / rozdal ge Žiákům do Kolege / a hned při přítomnosti
swé poručil za ně dáti tři sta Zlatých. Žáget w Létu 1370. a w listu 343.

Pana Mikuláše Zagice z Hazmburka Kuchmi-

stra Krále Wáclawa, y Kaddu téhož, při-
pomijnagi množý Listowé / kteréz gemu ob-
nowil a vpewnil Král Wáclaw okolo Léta
Páně 1386. Ten kupowal někdy statek od
Hawla z Budyně w Tizebozých / kterýžto Ha-
wel seznal před Auředníky Pražskými že gest
penýze od něho přigal.

Sotčený Pan Mikuláš

seznal také před Auředníky Pražskými / že de-
dictwý swé w Žlwněwš / w Babíně / w Mi-
řewicích w Řehořicích / w Pěsných / Libo-
chowice Městečko s Twrží / Slawětín Mě-

stečko s Twrží prodal Panu Wylimowi Zagicowi z Hazmburka Streycy
swému wlastnímu a Dedicům geho, za dwanaće Tisíc Kop. Což se dalo Lé-
ta 1279. w Pátek po swatém Duse.

List Krále Wáclawa Panu Wylimowi z Hazm-
burka dáwa některé obzwláštný swobody těmito slowy :

Venceslaus Rex &c. Nobilis Vilhelmus
de Hazmburk, supremus Regni Bohemie
Dapifer, Consiliarius & fidelis noster dile-
ctus, & nobis & clara memoria Progenito-
ri nostro à longis temporibus gratè compla-
cuit &c. Fidelium nostrorum accedente
consilio fecimus, & tenore presentium de
certa nostra scientia & Regia Bohem: au-
ctoritate, facimus gratiam, ut ipsum suosq.
hæredes legitimos, ut præmittitur, nemo,
quicunq; sit citare sive iudicio quovis con-
venire valeat, nisi sit Baro Boemie nomi-

natus, & ab antiquis Baronie juribus approbatus, mandantes Camera-rio nostro Supremo, nec non omnibus beneficiariis, Czudarjs, Iusticiarijs sive Vrzednikonibus, qui sunt vel pro tempore fuerint, quatenus in casu quocunq; eundem Vilhelmum ultra modum presentis gratie nostre, citare vel iudicio convenire prætenderit, eandem vel easdem citationes nō advertant, sed irritas reputent, quas & nos auctoritate prædicta irritam⁹ & irritatas decernimus ipsasq; totaliter annullamus. Si quis autem præsentibus se opponere aut contraire præsumeret, indignationem nostram gravissimam se noverit irremissibiliter incursum, presentium sub Regiæ nostre Maiestatis Sigillo, testimonio literarum. Datum Pragæ An-1383, die nona mensis Septembris.

Pan Mikuláš (wedle připominání některých paměti) oznámil zgewně před Auředníky Pražskými, že prodal Dědictví své w Radowěšých celau Wes, za čtyry sta a paděsate kop grossuow Panu Wylimowi z Hajmburka a s nim k tomu Zbynek Arcybiskup Pražský po woiil. Léta 1404.

Léta 1412. týž Pan Mikuláš oznámil Auřední- kům týmž/že w Libochowicích dwa díly Twrze prodal Panu Oldřichowi z Hajmburka za dwa Tisíce kop/3 kterýchžto Peněz geho y k woiwal.

Pan Zbynek Arcybiskup Pražský sedel na Sto-

licy Arcybiskupské třetí w pořádku, magie na to důstojenství konfirmacy od Papeže Bonifacya dewátého/ Anno pontificatus sui 14. Ten byl weliký ochránce, netoli- to Cýrkwe Boží, ale y Králowství toho/ neš netoliko proti včeni Witleffa a Husa sta- tečně se zasazowal/ Knihy gegich ohněm zka- zyti dal/ oštrýchagice w tom gednotu Cýrkwe swaté/ale y Kljmu Kniže Saworské k pro- spěchu Králowství sebraw 3000 Lidu gáz- dneho, a 7000 přislyho, ze Wsy a Měst ducho- wůch gey s Těmcy geho z Czech wyhnal/ a

gemu korigist nescislan odšal. Byl Syn Pana Wylima z Hajmburka a Pani Anny z Libochowic. Bratry měl Mikuláše a Jaroslawa s kterýmiž Bratru třetjmu Panu Oldřichowi darowal wšedko práwo na Městě Krámy w Starém Městě Pražském a dána genu plná moc nad tím Kuchmistr- stwým/ kteréz staršjmu Bratru náleželo/ aby s nim činil coby se genu do- bře zdálo a widělo/ Actum Anno 1405. na Kaudniciy po Tědéli Cantate, a gmenowaný Pan Arcybiskup umřel Léta 1411.

O těmž Panu Zbynkowi nacházým pamět w Li- stu gednomi, takowau:

In Nomine Domini Amen. Nos Fratres Venceslaus de Zbirov Pri- or dictus Machko, Stephanus Subprior & ibidem Sacristianus, frater Pe- trus Sokol Procurator, frater Ioannes dictus Rokita Possessor silvarum frater Ioannes de Zbirov, frater Marquardus, Andreas de Pivonia senio- res, Frater Venceslaus dictus Chochol Prædicator, ceteriq; fratres Con-

ventus

ventus in Insula Sanctæ Mariæ benignæ ordinis fratrum Eremitarum San- cti Augustini. Tenore præsentium recognoscimus Vniuersis hanc pagi- nam inspecturis audituris sive lecturis. Quia nostra de bona Voluntate, maturo consilio præhabito & cum consensu Domini nostri Zbinkonis de Hazenburk Reverendissimi in Christo Patris & Domini Domini Archie- piscopi, S. Ecclesiæ Pragensis & Apostolicæ sedis Legati, & nobilium Vi- rorum Domini Vlrici & Domini Vilhelmi ac Domini Nicolai fratrum Germanorum dicti Archiepiscopi ceterorumq; fratrum & aliorum be- nefactorum Monasterij præfati; Vendidimus & Vendimus vnam curiam & vnam agriculturam nostram propriam & hæreditatem in Villa Obcov per nos & nostros Antecessores à multis temporibus & Annis libere & iuridice, sine omni impedimento possessam cum omnibus agris cultis & incultis, seminatis & non seminatis extirpatis & non extirpatis, cum pra- tis & pascuis, rubetis & silvis, Collibus & Vallibus, cum aquis stantibus & decurrentibus, rivulis & stagnis & alijs omnibus libertatibus, ad nos & ad illam curiam spectantibus & cum omni illa libertate, qua Accolæ & incolæ ejusdem Villæ Obcov gaudent participant & contuntur nihil pro nobis ibi relinquentes & dimittentes Petro dicto Resfek Iacobo fratri ip- sius indivise, ipsorum liberis seu hæredibus & successoribus perpetuis pro centum & decem sexagenis grossorum denariorum Pragensis Monetæ. Quas quidem pecunias fatemur nos plenè & ad plenum ab eisdem Petro & fratre ipsius iam percepisse & recepisse. Venditio autem supra scripta curiæ nostræ cum suis attinentijs & juribus prædicto Petro & fratri suo la- cobo liberis & hæredibus & successoribus perpetuis ut præscribitur debe- bit esse & est in jus Emphiteoticum recepta, quod dicitur Purgkrecht, quo jure sæpe scripti Petrus & Iacobus eorum liberi heredes & successores perpetue debent frui gaudere & uti, & eodem jure Emphiteotico poterūt sæpe scripta bona vel præ scriptam curiam, cum omnibus ad eam perti- nencijs vendere commutare & alienare etiam in agone mortis positi consanguineis suis, sive quibuscunq; extraneis, libere donare & testari dū modo census noster & jura nostra per eisdem non pereant: modus tamē vendicionis vel legationis vel quocunq; modo ab ipsis alienacionis talis observabitur, quod ipsi præfati non poterunt vendere hominibus brigof- sis seu male conservatis vel reprobis, sed honestis & conservatis nobis, cō- munitati Villæ prædictæ Obcov placentibus: censum autem annuum, quem sæpe scripti Petrus & Iacobus fratres, liberi eorum heredes & suc- cessores perpetui debebūt solvere perpetue, duas sexagenas grossorum de- nariorum Pragensis Monetæ census Annui perpetui, nobis & nostris suc- cessoribus & hæredibus ipsum dare non negligent, videlicet vnam sexa- genam in Festo Sancti Georgij proximè venturo & vnam sexagenam in Festo Sancti Galli mediatè sequente & sic Anno quolibet revoluto; Itē sæpe dicti Fratres Petrus & Iacobus eorum heredes sive successores Anno quolibet revoluto in Festo Sancti Galli quatuor pullos magnos & adultos & bene crassos nobis & perpetuis hæredibus & successoribus nostris sol- vere debent & tenebuntur decem grossos Monetæ præfate. In cuius Rei e- videntia ac majus robur Sigilla nostra Prioris & Conventus nostra de certa scientia & Sigillum Nobilis Viri ac Domini Domini Vlrici de Ha- zmburk de ipsius certa scientia & sigillum famosi clientis Primdotæ de Skoroczin, Sigillum commune Civitatis Przbiamiensis de ipsorum certa scientia, præsentibus sunt appensa. Datum Anno Domini Millesimo

6 g g iij

quadrin-

quadringentesimo decimo, In die Sancti Viti Martyris gloriosi.

R tēm Bratrium Vanuom & Hazmburka Concilium Konstancyensē psalo List tēmto slowy:

DILECTIS ECCLESIAE FILIIS, NOBILIBVS VIRIS, Vilhelmo, Iaroslao & Nicolao fratribus dictis de Hazmburk, Regni Bohemiae Baronibus, Sacrosancta & generalis Synodus Constantiensis, salutem & Dei omnipotentis benedictionem.

Quantis providentiae studiis, malitiae & nequitiae fermentum, quod humana, conditio ex antiqui Serpentis afflatu, miseranda contagione contraxit, potestatibus quibus Ecclesiam suam Dominus regendam tuendamque commisit, expurgandum incumbit, Et ne corruptionis suae virus perniciosius dilatare queat, opportunis remedijs occurrendum esse, ex Salvatoris nostri sententijs evidentius perdocemur, quibus arborem fici sterilem fecundisq; vitibus suae vineae noxiam succidi, insuper & oculus, manū ac pedem, reliquamq; sui Corporis compagem, scandalizantes, etiam si dextri forsitan viderentur, praescidi & abijci mandat, pro ejusdem corporis vita & ceterorum membrorum incolumitate salubrius conservanda. Licet itaq; Nobiles Domini fidelitatis vestrae Zelum erga Catholicam fidem plurimis cognoverimus documentis, quia tamen nonnunquam profuit ad vigilantiora Virtutum studia, etiam animos vigiles excitare: quomobrem Nobilitatibus Vestris fiducialiter haec duximus intimanda, quae benignè suscipere, ac in obsequium militantis Ecclesiae ex innatae devotionis affectu dignemini executioni debitae mandare: Noscant igitur Vestrae Nobilitates, quomodo Sathanas humani generis hostis antiquus qui circumiens terram atq; perambulans quærere non quiescit, quibus damnationis virus infundat, quendam damnatae memoriae Ioannem Vikleff, & deinde quendam Iohannem Hus, & nonnullos alios Sectatores eorum Babylonis Calice inebriavit, adeo ut ipsi inebriati, Magisterium appetentes & Legislatores novelli, a quibusdam Simplicibus putantur, sanae doctrinae studiis traditionibusq; Sanctorum Patrum miserabiliter contemptis, nec non ad vanitates & insaniās falsas, conversi, se ex susceptis de manu ipsius Sathanae errorum poculis noxialibus impleverunt, usq; ad summum ejus se diviserunt etiam reliquias suas parvulis: quippe adeo perversitas eorum in Regno Bohemiae & Marchionatu Moraviae, quod dolentè referimus, passim detestanda succrevit, ut etiam nonnulli qui nobilitatis secundum Carriem titulo alijs praeparent unanimiter adversus Christum Domini & ipsam Catholicam fidem damnabiliter conspirantes, ad tuendum & defendendum errores & pseudodoctores, huiusmodi se impietatis funiculis invicem obstrinxerunt. Porro nuper ipsi scelerati eorundem Ioannis Vikleff & Ioannis Hus haereticorum errorum in ipsis Regno & Marchionatu sequaces iniquitatem super iniquitatem continuè apponentes, & contra auctoritatem huius sacri Concilij, colla eorum extendere, quamvis temerè, non verentes vindictam divinam, ac in profundum malitiae descendentes, quosdam libellos famosos, pelles scilicet grandes suis calumnijs Virisq; plenas turpiter conscripserunt, quas in congregatione nostra, hic in Spiritu Sancto pro reformatione Universae Ecclesiae, in capite & in membris feliciter inchoata & jam diu continuata, non erubuerunt facere publicè praesentari, & earundem pellium

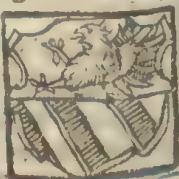
margi-

margines in Gyro circum circa suorum appensorum sigillorum in evidentijs suae praevagationis testimonium stupenda & ridiculosa praecupat multitudo, quae, ne dum horrendum, sed & ridiculosum spectaculum intuentibus praestant. Et licet per haec & alia etiam horrenda plurimum, quae ipsi sequaces eorundem Ioannis Vikleff & Ioannis Hus in eisdem Regno & Marchionatu, in contumeliam nostri Creatoris & Sanctorum eius inconsultis motibus attemptarunt, haecenus & attemptant, de cordium suorum obstinata duritie spes nobis modica resultaret, quod dimissis erroribus eorum ipsi tandem facere deberent, aut debeant dignos fructus; veruntamen miserandam tot taliumq; Sacrosanctae Reformationis perditionem, & fastinationem Sathanicam, materna charitatis viscera, absq; amarissimo Compassionis dolore nequeunt sustinere, & ideo quantum nobis ex alto permittitur eos ad salutem atq; salvationem perducere vijs & modis congruentibus, jam diu laboravimus, nihil de contingentibus omitendo: Nam docendo, scribendo, dissimulando, blandiendo, comminando Censuras, & penas Ecclesiasticas fulminando & jam forsitan ultra quam ipsorum saluti expedit, eorundem conversionem expectando, solertè fidelitèq; impendim⁹ ipsis misericordiae quae potuimus & proficere debere credidimus officia Univerfa, praesertim erga Ioannis Hus supradicti personam dum viveret, quem manifestissimis perniciosissimisque, ut praefertur haeresibus jam dudum tam judicialitèr quam Scholastice in diversis consistorijs ac generalibus studiis valde maturè atq; solennitèr reprobatis atq; damnatis, irretitum, frivolum assertorem & pertinacissimum defenso-rem, tam ex confessione propria, quam ex suis manu propria conscriptis codicibus nec non ex testiū omni exceptione maiorū multitudine copiosa, devicit maturus noster ac legitimus contra eum hic habitus processus pro ut ex ejus inspectione liquet, omnibus luculentèr: Insuper non obstante, quod juxta divinarum & humanarum legum decreta debeat de carcere & in Compedibus respondere; nihil ominis etiam in praesentia copiosa multitudinis, Spiritualium & Saecularium aliquotiens audientia publica per nos sibi praestita, & non tantummodo conversionis ei locus concessus, sed ad committendum ejus obstinatam malitiam, super abundantissimis instructionibus. Catholicae Veritatis & hortamenti dulcissimis canentis, ut saluti suae consulens, ad veritatis Christianae Religionis unitatem pro ut tenebatur facere, ipsis per eum relictis & abnegatis erroribus rediret ad gremium Ecclesiae; requisitus restitit saepius & instantèr, qui tamen more aspidis surdae obturatis auribus monita respuit salutis, nolens ab insanijs suis falsis & plenis fermento malitiae periculis resilire: Dilexit enim maledictionem & venit ei; & quia noluit benedictionem, elongabatur ab ipso, abiensq; demum in locum suum, mercedem suis sceleribus ac illorum sectatoribus, debitam de jure omnium miserorum ipse miserrimus finaliter reportavit. Haec itaq; Vestris Nobilitatibus pro informatione sumaria scripsimus, ut de supra scriptis alitèr referentium, nos reddamus praemunitos in Domino unanimiter sinceris affectibus, quantum debemus & possumus, & per viscera Domini nostri Iesu Christi requirentes & rogantes, quatenus virtutis vos Viros in Catholicae fidei puritate flagrantis, quemadmodum indubitata ab omnibus fiducia haecenus commendamini, in hoc necessitatis articulo, manifestis operibus & magnificis vos effectibus exhibere, & omnes huiusmodi falsas insaniās, pseudo Doctores & sectatores eorum, a vestris finibus exterminare virilitèr

& circa

& circa alios consanguinitate aliove amicitiae fœdere vobis iunctos ac Vasalos ditionis vestrae & subditos vniuersos studeatis sagaciter & efficaciter providere quod & ipsi modo dicti nullum huiusmodi pestiferis hominibus Dei & Ecclesiae inimicis auditu accomodent, nullum eis praebeant auxilium, consilium vel favorem, sed una vobiscum atque nobiscum ad similes persecutionis atque exterminationis operum viriliter animentur & Dei gloriam in hostium suorum exterminio efficaciter prosequantur. Nec non Venerabili fratri Ioanni Episcopo Litomislensi fidei Catholicae ferventi defensori, quem alias veluti ex millibus electum ad Regnum & Marchionatum huiusmodi propter opus istud salubre, si & quantum Deo placeret, in illis partibus utiliter peragendis Legatum nostrum destinavimus in favorem fidei, quæsumus opem, & operam impendatis efficaces, & quantum vobis fuerit possibile, sibi si necessitas ingruerit in tali opere salutari, fideliter & constanter assistatis, viribus & opere vobis cælitus ministratis. Et quia consideramus, pro ut etiam credimus vestras Nobilitates non latere, quod eorundem perversorum audacia, & numerus in præfatis frequentè augentur, & ipsorum effrenata superbia & impietas Vires sumendo, pro dolor, semper ascendit, adeo quod illic propterea Ecclesiastica Censura dissolvitur, & Canonicae sententiae auctoritas evertitur, ibi etiam divina officia timore Dei postposito prophanantur, ac multa nefaria & absurda, fidei Catholicae repugnantia, in Deum ac Sanctos Sanctaque Matrem Ecclesiam, ut fama vulgata didicimus ausu damnabili publice prædicantur, & Sacerdotes Religiosi & seculares crudeliter spoliuntur, à suis beneficijs repelluntur, percutiuntur, occiduntur & inhumaniter tractantur contra Ecclesiasticam libertatem & ipsorum consortia fugientes, vel eis adherere nolentes crebras injurias ab ipsis sustinent & offensas. Nos tantas Dei & Ecclesiae Sanctae injurias dissimulare nequeunt, contra plurimos huiusmodi pestiferos, tam in Regno Bohemiae, quam in Marchionatu Moraviae hæresum & errorum dogmatizatores sectatores defensores ac fautores, vibrato jam censuræ Spiritualis mucrone, citatione personali decreta, secundum Canonicas sanctiones duximus procedendum, & ulterius procedemus pro ut res tanta exiger, & fuerit opportunum. Sicque Vniuersalis Ecclesiae confortati præsidio in his & eorum executione Vestrae Nobilitates se velint & dignentur habere, quod vos reddatis inter optimos ejusdem Fidei Zelatores, in Christi militia magis & magis gloriosos. Nos etiam proinde ac ipsa Ecclesia eorundem Nobilitatum digna merita, in eas à felicis divae memoriae suis prædecessoribus laudabiliter propagata, altis laudum præconijs attollere, & si opportunitas se obtulerit, congruis recompensare retributionibus jugiter constringamur. Datum Constantiae, Sexto Calendas April. Anno à Nativitate Domini 1416. Apostolica Sede vacante.

Pana Adifulasse Zagice z Hajmburka Nepvysfšyho Sudyho w Království Českém připomínagi Rukhy Kláštera Ostrovského Svaté Dobrotivé, takto: Obijt Nobilis ac Magnus Baro Regni Bohemiae Dominus Dominus Nicolaus dictus Zagice de Hajmburk & Kost, Iudex supremus Regni Bohemiae, ex progenie Dominorum fundatorum, & sepultus in Choro cum prædecessoribus suis. Manželka jeho byla Pani Eliška z Roldic / kteréz poručil k spravování Státek svých

a panu

Gindrich z Duban / Jan Pšyt z Tleprobilic / Wacław z Kwikowa: A to se dalo Léta Páně 1425.

Zmínku cinj některé pamětj o Panu Adifulasse

ššowi z Hajmburka a na Slawětině / a Panu Jaroslavowi Bratru jeho / Edyž gšau nēdy zapsali Wěno Pani Markétě na Státech gisých. Teyprvé to učinil Pan Jaroslav Manžel gegj. Dowolil k tomuž P. Adifulass z Hajmburka seděnjm na Budyni / Pan Jan z Kolowrat genž byl seděnjm na Kornhauze / Pan Oldřich z Waldecka seděnjm w Hostiněch / Pan Albrecht z Brzkowic / Pan Bohusse z Perutče / a Slowutný Panosse Smil z Kostelce, Pečetě své přitiskli. To se dalo Léta Páně 1434.

Lehoj Léta gmenowané Panj tvoj Pan Adifulass Wěno tak nařízene oddával: Přičemž byli Pan Jan z Kolowrat ut supra, Pan Jan Smirický seděnjm na Raudnici / Pan Oldřich z Waldecka ut supra. Státcnj Rytířj Pan Albrecht z Brzkowic ut supra, Pan Jan z Sulewic / a gínj swrchu gmenowanj.

Gmenowanj Pan Adifulass / Pan Zdeněk z Rožmitala a na Blatny, Sudj Dworu Královského / a Pan Jan z Hajmburka, společně snázili se o to sevsšj pilnosti, aby zase mohl wystawen býti Klášter Svaté Dobrotivé ohněm splundrowaný. W čemž se nacházy List mezi potomky psaný od nich k Legátowi Papežskému, w tyto slova:

Reverendissime Pater & Domine observandissime, post nostrum omnium deditissimam commendationem & servitia parata Sanctissimo Domino nostro, & per hunc Venerabilem Patrem Mauritium, Priorem Monasterij beatissimae Mariae Virginis de insula Sanctae Benignae, ordinis Fratrum Heremitarum Divi Augustini, Pragensis Diocesis, cujus nos Patroni & fundatores esse dignoscimur, supplicamus ut Sanctitas sua pro eodem Monasterio, quod praeteritis temporibus per infideles Hussitas, trina conflagratione consumptum, & alijs ornamentis, Calicibus & libris ad cultum divinum pertinentibus annihilatum & spoliatum extitit,

pro ejus-

pro ejusdem reedificatione & reformatione indulgentias eas quæ San-
ctitati suæ, per eundem Priorem designatæ præsentabuntur concedere
dignaretur. Datum in Castro nostro Budniensi, die 10 Mensis Octobris,
Anno 1496.

Léta Váně 1458. Vana Zbynka / Vana Ja-

na a Pana Oldřicha Bratry z Hajmburka a z
Kosti, vwozuce w pamět gedem list glistonij/
w kterém Pan Sstěpanowec z Wrtby sedě-
nijn na přibramě / vzwáwá gim náležegicý
od sebe dluh 1500. kop gross: Czeských / kdez se
rukognowé tito podepsali / Pan Buryan z
Guttnsteyna seděnjm na Nectinách / Wy-
lim z Rizmberka a z Rabij Mladší / Gu-
dřich z Kolowrat seděnjm na Bussčewšy / Ge-
trich z Chanowic a z Chlumce / Jan mladší z
Wartmberka a z Dětina / Jan z Kolowrat a
z Bezdruzic / Henrych z Sobětic seděnjm w

Teyněnad Wltawau / Sezema z Wrtby a z Hořowic / Jan Strpěský z Gut-
tnsteyna / Jan z Wrtby a z Proslubor / Jan Calta z Kamenné Hory a z Kap-
steyna / Mikuláš z Lobkowic a z Hasnisteyna / Jan Bechyň z Lajan / Jan
Bassický z Terod seděnjm na Bassij / Pessý z Komarowa / a Jdešlaw z Bu-
řenic seděnjm w Kralowém Dwoře.

W Létu 1420. Hagek o Panu Wylimowi Za-

gicowitakto mluwí. Wylim Zagie z Hajm-
burka z litosti nad Klášterem Postolopr-
ským / shromáždíw něco Křišťského y Sedl-
ského Lidu, přitáhl na Slanskau Horu / od-
tudž do Města Slaného střáletí rozkázal.
Slanský widance nebezpečnstwí před oči-
ma / wyslali k němu z prostředku swého někte-
ré ge^o se poddawagice / kterýž přignia od nich
přisahu / do Města wgel. Tu gemu wyslychni
slibowali že chťgi při pořádku Křesťanském
zůstati / a na potwzenuj toho wyhnali z Mě-
sta wssedky Kňíž Taborské / a giné pořádně

a Křesťanské do Města wwedli, znornu připowjdagice w takowém pořá-
dku po wssedky časý trwati.

Vana Zbynka Zagice z Haj-
mburka Teywysšijho Sudijho w Kralow-
stwj Czeském připomínagi staré a rozličné
pamětí, yako y negatý Zápis, kterýž swědčí
Janušowí z Teptic, genž byl přigal od to-
ho Pana Sudijho negatý Aučad a Grad Os-
sek, společně y od Wylima Bratra geho: k
tomuto Listu přitiskli Pečetí swé, Oldřich z
Duban seděnjm tudíž / Smil z Portleystis-
ny / a Waněk Czelechowec z Kralowic.

Ten pan

Len Van Zbyněk z Hajmburka Teywysšij Su-
dij Kralowstwj Czeského / kaupil od Pana Jana z Waldsteyna negatý plat
za Sto kop grossuow Pražských / kterýž on měl na dědictwí geho od Pami-
Rateriny z Trpenčí. A opět druhý plat kaupil w Tuchoměřicích od tohož
Pana Jana z Waldsteyna, Syna Pana Jdeška, za 100 kop hotových Pe-
něž / kterýžto plat připadl byl na Krále po Sindrichowí z Waldsteyna / a po
tomně darowan byl gmenowanému Janowí. To se stalo Léta 1415.

Len též Van Zbyněk Zagie Teywysšij Sudij
Kralowstwj Czeského / Pan Jan Zagie Teywysšij Sudij Dworu Kralow-
ského / a Pan Oldřich z Jahub a z Kosti s Bratrem wlastnjm Pana Jana Za-
gice z Hajmburka / přiznáwali se Léta Váně 1462. na wsseda Zbojů swá
společně, w Pátek před Swatým Hawlem.

Lýž Van Zbyněk kaupil Sum od Vana Gi-
řka z Kunštátu a z Podebrad Léta 1453. kterýž stogij na rchu na rozcestij
dwan Vlie gdance z Ryňka Starého Města Pražského k Kostelu S^o Silgij
podle Domu Havela Cjorowa / a proti Domu Matyáše Laudy / kterýž byl
kaupil Gířk od Jana Keridana Mincýře z Hory Guttny / a Markěty Mā-
šelky geho za hotové Penize: též Pan Zbyněk Panu Gířkowi dal hotové
Penize / totiz sto kop dobrých gro: stříbrných / což do Kňéh Městských wedle
Práva zapísáno gest / kterýžto Dům welikými swobodami od Kralow Cze-
ských gest obdarowaný.

Léta Váně 1462. témuž Panu Sudijmu Be-
neš Probošt Litoměřický Ranownýk Kostela Pražského, Olomuckého a
Boleslawského / y wsseda Kapitola tohož Kostela S^o Sstěpána w Litomě-
řicích / podstaupila k vjžwánij Wšy Slotiny pod Hradem Hajmburkem / a
to toliko do geho smrtij.

List daný Prokopowi z Rabsteyna od Albrechta
Krále na Staroměstské Masné Krámy / odrudž gemu wydáwano 20 kop
grossu do nezaplacenný 200 kop. kterej byl zůstal Cýsar Jytmund slawné pa-
mětí / odewzdán gesti Panu Zbynkowi Sudijmu Kralowstwj Czeského strz
gmenowaného Prokopa z Rabsteyna Kanceléře Kralowstwj Czeského s
slusnau smilawau / k kterej přitiskli Pečetí swé důstogný Jan z Rabsteyna
Prothonotarius Stolice Apostolské / Probošt Wyšehradský Bratr Pana
Prokopa Kanceléře / Drozený Páni / P. Gesset z Bozkowic / Pan Aleš Ber-
ka z Dubé / a statečný Ryth Pan Beneš Warrminer.

Témuž Panu Zbynkowi z Hajmburka Sudij-
mu Teywysšijmu Kralowstwj Czeského / Gířk Probošt s Pannami
Kláštera Chotěšowského Zákona Premonstratenského, platili summu na
Kláštere wedle Zápisu Krále Gířho z Kunštátu a z Podebrad, učiněného
Léta 1460.

ERECTIO ALTARIS VISITATIONIS SAN-
ctæ Mariæ in Libochovic Léta 1410. připomíná Zbynka Probošta Mě-
nického pamětí takowau, s Bratrem geho Jaroslavem.

Mý Zbyněk Probošt Mělnický / a Jaroslav Bratříj wlastnj Páni na
Hajmburce / darowali asme sedm kop gro: Pražských / zc.

h h h

Syna

Syna Pana Zbyňka z Zbi-
roha a z Zěbrátu paměťj Kostelnj swatě
Dobrotiwě wyprawugice o smrti geho tak-
to připomjňagj: Anno Domini 1374.
Obijt Dominus Ioannes filius Domini Zbin-
konis de Zbiroh & Mendico.

Odruběmpak Pana Oldři-
cha Synu Wacławowi památka takto znj:
Obijt strenuus miles Dominus Venceslaus,
filius Domini Vlrici de Zbiroh & Médico,
Kterýžto Hrad Mendyk ginač Zěbrák obli-
biv sobě Král Jan/ dal za něj předtím Ro-
du toho Hrad Hajmburk/ yakž nahoře o tom
gest doloženo.

O Panu Janowi z Hajm-
burka rozličné paměťj gsa/ ale obzwláštj
gest w smławě té kteraž učině-
na gest mezy nim a Janem Knj-
žetem Opawským y Panem Hlu-
běckým/ o Kněžnu Annu Sestru
swrchu psaného Knjžete Jana.
Těš Pan Jan Zagie žádal gi mjeti za Man-
želku/ a Jan oswjčeně Knjže Opawské ne-
gsa proti tomu, neoslyšel žádostj geho/ a
Kněžnu Annu Sestru swau genu w Staw
Manželský podal/ wssak na takový spůsob:
Předně Knjže Jan po Sestře své Tisyc Zla-
tých dáti má/ a ona powinna bude před Ze-

many a Měšťiany Opawským a Hlubčickým/ swého dēdictwý se po Otce
y Matce, y wsselkých nápadůw odřečnauti/ a na to se Bratru swému Knj-
žeti Janowi listem zapsati. Pan Zagie pak aby tolikéž učinil/ a wěnowal
Kněžně Anně proti swrchu gmenowanému Tisycy Zlatých/ půl čwrtá Tisyc-
ce Zlatých. což aby y listem potwrdil y we Dstý wložit: poručil podle prá-
wa Země České/ zč. Při takowě smławě byli/ Přeněť Oswjčeně Knjže O-
pawské/ Oswjčená Kněžna Wylimowa Opawská/ a slowutnj Panossy/ Be-
neš z Lideřowa a z Oder/ Kterýžto Rod welmi starožitný gest w Knjžetstwj
Slézském/ vjijwagice za Erb Kola Wleynského s těmi Pery Pstrosowými
na Helmu zawřeném/ Wacław Mayseč z Brutic a na Slawkowě/ Ctribor
Čert z Horký/ Krystoff Baruch z Korynich/ Jan Čapek z Kroměšyna/
Mikuláš Tědwidet z Rakupowic. A to se stalo Léta 1461. w Pátek den
swatě Barbory.

Wotom Léta Wáně 1478. dala List a Zápis na
wsseděn nápad swýg po Otce y Matce wýš gmenowaná Kněžna Anna Pa-
nu Janowi Zagicowi z Hajmburka Manželu swému/ k čemuž Pečetj své
přistěli.

přistěli, Pan Mikuláš Berka z Dubé a na Kláštere Hradistj / Sezym a
Austj a na Austu / Zbyněk z Kolowrat a na Kornhauze/ a Vrozenj Pano-
ssy Oldřich z Duban/ a Jan z Kamenice Heytman z Hajmburka.

Těhož Roku umřela gmenovaná Kněžna

Anna Opawská zč. zanechaw po sobě Syny, o kterých inje dolo-
ženo bude/ gžto památku napsa na Hrobě w Budyni obsahuge.

Manžel pak gegj kaupil Synum Žerotjň od Pana Tasy
z Perutce se wssjmi Žbojňmi k němu přináležecjým. Což se dalo gestě před
smrti gegj Léta 1474. při přjtomnosti Pana Albrechta z Kolowrat a
na Nowém Hradě/ Gindřicha z Sulewic a z Stáry/ Albrechta Křikulj z
Stradonic/ a Oldřicha z Duban. +

Tomu Panu Janowi z Hajmburka Král Matyáš Vheršský psal list do-
sti lastawě a přjwětiwě/ zakazugice se genu welmi žeby w spravedlnosti a
w práwě k Hlubčickým w Slúzstwu po Manželce Kněžně Anně, při Knjža-
tech na Sněmu geho chtěl býti nápomocným. Datum geho, Léta těhož
na Budinu in Festo Purificationis Beatę Marię Virginis.

Oznamuge se pak spravedlnost a práwo k Městu dotčenému/ a žaloba
se činj na Jana Bělíka strz těhož Pana Jana z Hajmburka těmito slowy:

Coram vobis Reverendissimo in Christo Patre, Domino Iohanne
Episcopo Vratislaviensi, & Illustrissimis Principibus & Dominis, Domi-
no Ioanne Ratiboriensi, & Kazimiro Teschnensi Silesiæ Ducibus, ac Se-
renissimo Principe & Domino Domino Mathia Hungariæ & Bohemiæ
Rege, Iudicibus delegatis & Commisariis: Ego Iohannes Zagicz de Ha-
zmburk, conqueror de Domino Ioanne Bielík de Kornicz, qui detinet
Civitatem Hlubczicz cum suo territorio Ducatus Silesiæ, quæ bona dico
ad meos filios pertinere jure Domini vel quasi post obitum Illustris Prin-
cipis olim Domini Ioannis Opavien: & Hlubczien: avunculi illorum, qui
deceßit sine liberis, & non extant alij proximiores eius cognati masculi
qui bona ejusdem jure consveto queant vendicare. Vnde tam de civitate
prædicta atq; suo territorio, quam de fructibus ipsius exinde perceptis, fi-
lijs meis justiciam fieri peto, & ad hæc propono rei vendicationem.

Ago & propono nomine meo proprio, quod olim Illustris Princeps
ipse Dominus Ioannes Opavien: & Hlubczien: Dux, promisit, se daturū
mihi mille florenos nomine dotis post Vxorem meam, Sororem ve-
rō suam, non tamen eandem numeravit, & usq; hodie mihi soluta non
existit. Vnde ago contra Possessorem bonorum dicti Ducis, ut illud mihi
mille flo: promissum numeret & persolvat, cum censibus inde crescenti-
bus, juxta continentiam literarum, contractus nostrorum Sponsaliorū
& ad hæc propono actionem ex stipulato.

Ago & propono quod Illustris olim Ducissa, Domina Elizabeth, V-
xoris quondam meæ genitrix, multos ornatus muliebres habuit dignos
eminentia Illustrium fæminarum, in margaritis, gemmis pretiosis, auro,
argento & varijs vestium mutatorijs atq; clenodijs, quæ sua propria erāt
parafarnalia in valore ac pretio trium millium flo: quæ apud præfatū Du-
cem definitim singula remanserunt, & in usus ejusdem proprios extant
conversa, & hæc omnia Vxori meæ filiz prædictæ Ducissæ devolutionis
jure attinebāt, & hodie mihi ac Filijs meis Nepotibus Ducissæ prænomi-
natæ attinent, atq; debentur, unde ipsa omnia a Possessore bonorum sæ-
pe dicti Ducis defuncti, peto & exigo & super his jus & officium Vestrum

imploro.

imploro, deducendo in presenti iudicio quodcunq; ius meum atq; filiorum meorum, competens & competiturum undecunq; & qualitercunq; salvo jure, addendi, minuendi, mutandi, interpretandi, corrigendi, & alterius petitionis quodcunq; fienda, non astringens me neq; filios meos propterea ad probandum, nisi duntaxat illa, quæ ad causam obtinendam sufficere videbuntur, presentis sub mei appensione Sigilli testimonio libelli.

Ktemuz Panu Janowi Zagicowi z Hajmburka
psali wssychni Cistercienskeho řadu Opatowé / y t Bratru geho Panu Oldřichowi Léta Páně 1485. přigimagicie ge in confraternitatem náboženství swého / aby tak byli jako geden který z nich, žiwý Kryslu, a umrlý Swětu / připomínadagice za ně časté modlitby ku Panu Bohu činiti.

Léta páně 1495. na den Swatě Zoffie sko-
nal w Panu Bohu často gmenowaný Pan Jan z Hajmburka / gsa tehdaž Truťšajem Království Českého / zůstawi Syn s wýš gmenowanau Zněžnan / Mikuláše a Jana / a Dceru Pannu Anžku / kteraž byl dal w staw Manželský Jdeňkowi z Ssternberta / kteraž gsauc potomně Udowau po Manželu swém / půl třetýho tisíce kop grossů Českých / z dobrého stříbra dala a zapřála Panu Otci swému / y Synům geho, totiz Bratrům swým / od nichžto držela do žiwota swého Jámek Trošý se wssým přislussenstwým : y atž se o to nacházy list pod pečetmi Pana Wáclawa Bezdrúžického z Kolowrat / a na Kossatách / Pana Pawla z Hradku a na Walečowě / Gindřicha Ssnoffa z Helffenberka a na Waldsteyně / Janusse z Hamšny / Heřmana Bořického z Břístan a Wobrubich / z Sstiasněho / z Sluh / a w Čidlině / psaný 1493. léta.

Gistě w weliké wzáctnosti Předkové Rodu toho býwali / slavné mýsta pro swau etnost zasedali / wssem možností swau známý gsauc / a od mnohých předněgšých osob náchylnost proti sobě wznawagice / jakož se nětko porozumí takowého y z listu toho naležegícího Panu Oldřichowi z Hajmburka a Panu Janowi Deywýššymu Truťšajem Království Českého / kterýž napsaný gest w tyto slova :

Rudolphus Episcopus Lovantinen: Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ ad Bohemix & Polonix Regna, ac certas Alemannix partes cum potestate legali de Latere Legatus missus &c. Magnificis & Generosis Dominis Ioanni & Vlrico Germanis de Hazmburk Dominis in Kost & Budin, Pragensis Diocæsis; salutem in Domino. Sanè non arbitramur latere vestras Magnificentias, quomodo dudum ille damnatus Hæreticus Georgius de Podiebrad sua crudelitate & Tyrannide, quibus semper in Catholicos & bonos homines temerè usus est, Generosum Dominum Venceslaum de Biberstein Dominum in Forst & Somersfelt minus iustè capi fecit, & cum aliquandiu captum & carceri mancipatum detinere iussit: sed pro ut ad nostram devenit audientiam, pridem Vestræ Magnificentie pro liberatione præfati Domini Venceslai seriòse laborantes eam sub obligatione sex millium florenorum Vngaricalium de reputando, ipsum liberaverunt: Cum autem Sanctissimus Dominus noster Papa, omnes & singulas obligationes & promissiones & juramenta quæcunq; quacunq; occasione illi Hæretico præstitas & factas ac præstita & facta, per specialem bullam suæ Sanctitatis nullas & invalidas declaravit, nobisq; etiam illas & illa in futurum forsan fienda nulla & irrita declarandi concessit facul-

tatem,

tatem, & utiq; indignum foret & jure prohibitum extat, Hæreticis, maximeq; illi damnato Hæretico, qui nec Deo nec Sanctæ Sedi Apostolicæ, neq; alijs fidem servavit, aut servat, aliquam obligationem, promissionem, aut fidem tenere: Nos præterea censes satis esse periculosum hostem Dei & Ecclesiæ Sanctæ pecunia juvare, aut favore aliquo, quibus Catholicos oppugnare possit, idcirco autoritate Apostolica nobis desuper specialitè concessa, tenore presentium quascunq; obligationes seu promissiones pro dicto Domino Venceslao de Biberstein de reputando cum, quo vis modo præfato Hæretico damnato aut suis, præcipuè Alberto Kostka Hæretico, factas cum omnibus earum clausulis & conditionibus nullas & invalidas fuisse & esse declaramus, nulliusq; efficaciz, roboris vel momenti ipso jure existere decrevimus, vos etiam ab illis & quemlibet Virum absolvimus & penitus liberamus, requirendo Vestras Magnificentias seriòse, hortando deniq; monendo in Domino ac in virtute Sanctæ obediencie distictè præcipiendo, mandâtes vestris Magnificentijs, & cuilibet, ne dictum Dominum de Biberstein prælibato Hæretico, aut suis, præcipuè Alberto Kostka, quomodolibet reputetis vel repræsentandum faciatis, aut permittatis faciendum, facturi in hoc rem juri consonam, Sanctæ Sedi Apostolicæ gratam & pluribus commendandam nobisq; complacentem. Datum Vratislaviæ in nostra solita Residentia sub nostro Sigillo. Anno 1469. die verò 30. ultima nempe Mensis Aprilis. Pontificatus Sanctissimæ in Christo Patris & Domini Domini nostri Pauli, divina providentia Papæ secundi, Anno quarto.

Léta Páně 1467. powolil Papež Panum z Hajmburka aby mše před nimi čtena býwala ráno předednem / y atž o tom in originalu / dohládage ut provisa hujusmodi concessione celebrandi antequam illucescat dies parcé uterentur, quia cum in Altaris officio immolatur Dominus noster Dei filius Iesus Christus, qui candor est lucis æternæ, congruit hoc non in noctis tenebris fieri, sed in luce. Datum Romæ Anno ut suprâ 10 Calend. Maij. Pontificatus sui Anno tertio.

Na Sněmu w Litoměřicích Pan Oldřich (wýš gmenowaný y atž smeyššim) umrl Léta 1494. a pochován w Budyni.

O Smrti Pana Mikuláše Zagice z Hajmburka wypr. wuge w Budyni nápis nad hrobem geho / totizto že umrl Léta Páně 1496. w Tiedeli den swatého Brykčého.

Colikež Pana Jana Zagice / Bratra předgmenowaného Pana Mikuláše smrt w témž mýstě se pokládá w Tiedeli Den Swatě Sáby / Léta 1497.

Na žádost těch dwau Panuow z Hajmburka / to gest Pana Jana a Pana Mikuláše, posvětil Legát Papežský Kostel Swatého Gířa žwon / o čemž na známení toho List se spatrüge / takto napsaný :

Benedictus Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Caminensis, recognoscimus per presentes, quod Ecclesia Sancti Martyris Georgij in Castro Budini, ad instantiam Incltyti ac Magnifici Baronis Domini Domini Ioannis de Hazmburk & Kost consanguinei nostri unice colendi per

h h h

Reveren-

Reverendum in Christo Patrem D. Iodocum Baronem de rosis, Episcopū Vratislaviensem, ante plures annos solenniter in nostra præsentia tunc ut Præpositi Ecclesiæ Lithomierzicen; fuit consecrata: cuius quidem Ecclesiæ signum seu Campanam in die Sancto Patroni sui Beati Georgij, Anno Domini 1493. ad instantiam Generosi ac Magnifici Baronis D. D. Nicolai præfacti Fratris D. Iohannis de Hazmburk & Kost, benediximus iē quadraginta dies Indulgentiarū omnib⁹ qui dum ad sonitū ejus pro pace, manē & Vesperi genu flexerint, & pro unitate Ecclesiastica Angelicā salutationem solverint largientes, in quorum fidē, præsentia, manu nostra subscripsimus, & Sigilli nostri volumus appensione communiri. Datum Budinij Anno ut supra, 26 Mensis Aprilis.

Pan Wylim Zagie z Hazmburka Bratr na před gmenowaných Panů, Pana Mikuláše a Pana Jana, umřel na Bechyň / Léta Páně 1499.

Rozmnožoval Pán Bůh ten vzácný Rod Panů z Hazmburka / a viděky w veliké ozdobe choval w tomto Království Českém: neš oni opravdové Wlasti své milugice / wšedek lid v přimně a statečně wedle práw a swobod Patrie předewšemi přeho-

dání hájili / sekty znou wynaizené nepřigij uali / ale při starobylém naučení Cyrkwe swaté Aposstolské zůstawali. Chtěl ge také Pán Bůh, že od svých hlawných Nepřátel žádné zgewné neli wost poznati nemohli: yatz se to y z tohoto listu nýže psaného wkazuge / i ro / terauzto slusshau přičinu widělo mi se za dobré ge y tuto položiti.

Drozenému Zbýňkowi Zagicowi z Hazmburka / wěrnému na Jemu milému zc. Břítí Král Český a Margrabě Morawský.

Drozený / wěrný a welmi nám zwláště milý.

Welmi želime twé Nemocy / a rádibychō s prawau wěrau, aby Pán Bůh ráčil tě pozdrawiti, a z té nemocy pomocy / a plnau na děgi máme / že se to stane / neš Pan Zagimač rovně takowau nemoc měl / kdyz gsine byli s Cysarem w Beně / a wšak z ponioy Boží se zhogil / též Bohda o twé nemocy máme na děgi, že Pán Bůh z ni pomůže. A yatožs žadál abychom list náš dali tobě na pohřeb / a twému rodu w Kaple na Hradě Pražském pod welikau Wěží / toť my welmi rádi tobě

a twému Rodu te cti gsine učinili / a netoliko to, y wšeci což bychom tobě a twému Rodu te cti učiniti mohli / to rádi učiníme / a teš ten list pošylame. Dán w Praze den swatých Petra a Pawla Aposstolůw Božích / Království nasseho Léta ssestého / 1464.

To místo k pochowávání y prwe Rodu tomu náleželo / yatz se porozuměti může z textu toho psaného Léta 1414.

Vlricus

Vlricus dictus Zagie de Hazmburk, Baro Regni Bonemix in memoria recolendæ memoriæ Reverendissimi in Christo Patris Domini quōdam Zbinkonis Archiepiscopi Pragensis Fratris germani sui charissimi altare in honorem Sanctorum Ioannis Evangelistæ & Ioannis Baptiste in Ecclesia Pragensi situm sub nova turri, juxta tumbam dicti Fratris Domini Zbinkonis erexit, cui & Ministro ejus pro sustentatione 14. Sexagenas gross. Pragensium, Census annui & perpetui emit & comparavit in bonis Sigismundi in Nedviedic. Anno ut supra.

Do Panu Zbýňkowi Zagicowi tato slawná a po- božná pamět pozůstawa / Léta Božího 1463. Pan Zbýněk z Hazmburka který mnohé služby prokazal Cysari Frydrychowi / a snažné služby své ge mu wkazawše, nešadál od něho Zlatca / ani žádných pokladůw Zemských / ale takowých pokladůw, kteréš spasytedině wžitky toliko činili / a o takowých mi do Wlasti své se nawrátil. O čemž o wšem List Frydrycha Cysare dūwodně wyswědčuje:

Fridericus Romanorum Imperator, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiae Rex, Austriæ, Styriæ, Carinthiæ Carniolæ &c. Dux.

Attendentes grata & fidelia obsequia, nobis per Nobilem fidelem nostrum dilectum Zbinkonem de Hazmburk, tempore quo rebelles & infideles Cives nostri Vienenfes, nos ac Serenissimam Contoralem nostram, & Illustrem Principem Maximilianum filium nostrum in Castro ibidem obsederunt, exhibita, ad devotionem quā erga Electos & Sanctos Dei sanctamq; Apostolicam sedem & Ecclesiā Romanam gerit, constanter, sibi in V im specialis gratiæ & doni Reliquias infra scriptas donavimus & dedimus, in primis de tunica Christi, item de Columna ubi Christus coronatus est, item de Columna flagellationis, item de lapide ubi stetit Virgo Maria quando Angelus eam salutavit, item de lapide ubi stetit Moyfes recipiens præcepta Domini, item de decē millium Martyrum, item de S. Achacio, de S. Sebastiano, de S. Nicolao, de S. Vlrico, de S. Bernhardo, de S. Albano, de S. Tyberto, de S. Hermolao, de mento Sancti Artemij, de ossibus S. Symphoriani, item de S. Vrsula, de reliquijs undecim milliū Virginum, de S. Margareta, de S. Anna, de Sancta Elizabet, harum testimonio literarum. Datum in nova Civitate, Anno 1463. 16 Mens. Mai.

Pozorug tuto kterať nu Pán Bůh mnoho dobrého dawal / a pohrdagi cýho statkem Zemským, nic méně ge y welikém bohatství až do skonání žiwota choval: nebo při dokonání swém čtyrydceti tisíc kop gross: Pražských Panu Mikulášowi z Hazmburka a z Kosti, yatožto Streycy swému / a Janowi a Oldřichowi Synům geho Hrad Hazmburk o Městeckem gmenowaným Podhradím postaupil. Přičemž byli Boreš z Oseka seděním na Brozanech / Benes z Wartmburka a z Zákopi / Wylim z Sworga / Panošy, Wylim z Ronie a z Kameyku / Wáclaw Kaplajt z Sulewic / Gindřich z Duban / zc. +

Umřel pak Léta Páně 1463. yatz o tom pamětí Kláštera swaté Dobrotivé takto wyprawugi: In Vigilia Visitationis Sanctæ Mariæ, mortuus est Magnificus ac Generosus D. D. Zbýnko Zagie de Hazmburk supremus Iudex Regni Bohemix, hujus loci fundator.

Pana Wylima z Hazmburka rozličené pamětí

z h b uij

předstj

předstřagi kterýž protestoval na mnohých
místech proti vůli Otce svého / že gest od ně-
ho mimo vůli svou a snad y Božstau k Sta-
wu Duchovnímu přinucen. Což se vskazuje
Listem takto psaném.

Anno 1500. Pontificatus D. Innocen-
tij sexti Anno decimo &c,

Venerabilibus in Christo Patribus &c-
Ex parte Nobilis Viri Vilhelmi de Hazm-
burk, Nati Nobilis Viri Zbinkonis de Ha-
zmburk Baronis Regni Bohemix Pragens,

Diocesis, nobis oblata petitio continebat, quod olim dictus Zbinko, cu-
piens præter debitum Naturæ, ipsum Vilhelmum filium suum sine causa
à sua successione excludere, & pluribus alijs filiis suis quos tunc habebat
totam hæreditatem dimittere, dictum Vilhelmum conatus fuit quandoq;
blanditijs & aliquotiens persuasionibus tam per se quam per alios ad Sub-
diaconatus ordinem facere promoveri; quod cum dictus Vilhelmus fa-
cere recusasset, Zbinko præfatus iracundiæ furore commotus, per sub-
tractionem alimentorum & aliorum vitæ ipsius Vilhelmi necessariorum
ipsum etiam Carceribus mancipando, & taliter per vim & metum incon-
stantem Vilhelmum eundem invitum & renitentem & ante ac post pro-
testantem & asserentem, quod non erat suæ intentionis Subdiaconatus
ordinem suscipere ullo modo, nec etiam Clericum remanere, quendam
Episcopum adire coegit, qui Episcopus, cum sicut præmittitur invitum &
compulsum & etiam ante ac post contradicentem, in Subdiaconum de
facto ordinavit, quod ipse non acceptavit, nec unquam approbavit, sed
semper contradicendo, nunquam Subdiaconum se voluntariè nomina-
vit, nec esse reputavit, neq; in eo ministravit, non reputans se ordinatum
cum nunquam fuisset eius intentionis ut in Clericali statu permaneret, su-
scepit cingulum militiæ sæcularis bellicis artibus se immiscendo, ac Lai-
calia vota publicè exercendo, &c.

Wyprawuge se w některých pamětech Léta 1578.

že w Pondělí před Hromnicemi umřel Drozený Pán / Pan Wáclaw Zagie
z Hazmburka / Řízkowný Strakonický / a pochován na hradě Pražském
w Kostece svatého Váta, na den Svaté Agaty.

Pana Jana Zagice z Hazmburka Nejvyššího

a dědicného Trutysa Království Českého
Syna Pana Mikuláše z Hazmburka (mimo
jiné paměti) připomíná List Knížete Min-
sterberského Karla w tyto slova psaný:

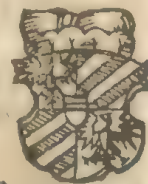
Karel z Boží milosti Kníže Minster-
berské w Slezí Olesnické a hrabě Kladské /
nejvyšší hejtman horní y dolní Slezky.

Drozenému Panu Panu Janowi Zagice-
wi z Hazmburka a na Budyni, Nejvyšší
Trutysu Království Českého / zc. Panu
Synu našemu zvláště milému / službu na-

šy přa-

šy přátelstau a wšse dobré napřed wzkazugem zc. A přitom činí se mu o-
mluwna, že mu summy powinnowaté na čas gmenowaný wedlé zápisu po-
ložiti nemohl / ale po swatém Gřih we dwau Tědělých konečně mu gi dáti
a zaplatiti připowýdā. Datum na Frankfstejně w Rvětní Tědělí.

Měl Manželku swrchu dotčený Pan Jan Zagie z Hazm-
burka Pani Markétu Kněžnu Ministerberstau / hrabinku O-
lessnickau a Kladkau / po kteréz zůstali čtyři Synové / gme-
nowité, Wáclaw / Mikuláš / Gřih / a Krystoff: On pak sám
umřel Léta Páně 1553. w Pondělí po swatém Wáclawě /
A oswojčená Kněžna Markéta Manželka geho před dvěma Lety / to gest
1551. den swatého Buryana život swýg dokonala. O čemž zni památka
w Klášteře swatě Dobrotivě takto: Illustriřima ac ex Regia stirpe
nata, Domina Domina Margareta Ducissa Ministerb. Comitissa de Glac,
Domina Hazmburgæ & Budini, Domini Ioannis ab Hazmburk supre-
mi ac hæreditarij Regni Bohemix Dapiferi
Fundatoris hujus Monasterij Conjux, extre-
mum clausit diem, quæ huic ex nobio, dum
adhuc viveret, ornatum purpureum, & tria
humeralia pretiosa in æternam contulit me-
moriā.

Pan Krystoff Zagie z Ha-

zmburka na Brozanech a Hostinických / Syn
napředpsaného Pana Jana z Hazmburka / a
Pani Markéty Kněžny Ministerberské / umřel
Léta 1572. w Sobotu před Tědělí Invoca-
wit / a ten byl neymladší mezy Bratry.

Potom tolikéi Pan Wáclaw Zagie z
Hazmburka a na Mšeném po Bratru swém
nápadný / umřel Léta 1591. w Pondělí po
smrtedlné Tědělí.

Pan Gřih Zagie z Hazm-

burka na Mšeném / Hostinických a na Klá-
šteře swatě Panny Dobrotivě na Oštrově /
Bratr na hoře psaných Panow Krystoffa a
Wáclawa / umřel Léta 1580. w Pondělí
po Tědělí Latare.

Manželka geho byla Pani Bráeda Lič-
kowna z Ryjmburka / po kteréz bylo mnohý
potomkůw / ale wšsychni, jako Jan / Wáclaw / zc. hned w mládosti, krom gednoho Sy
na Pana Wylima z Hazmburka, pomřeli / a
ona též Léta 1574. skonala.

Gmenowaný pak Pan Wylim měl Manžel-

ku.

ku Drozenau Pani P. Elisku z
Martinic/ Dceru Drozené P.
P. Jana mladšího Bořity z Mar-
tinic a na Wotři/ žádného po-
tomka nezanechal Pán owssem
dobrotivý a vprjmný/ ale zdra-
wj welmi nespůsobného byl. Psal se na Tel-
cých a na Studenčvšy/ a naroze byl Léta 15
68. umřel Léta 1598. Manželka jeho potd
wdala se za Pana Adaria z Raupowa/ Léta
1601. po slawnosti selsán.ij Ducha S.

Sestry jeho třij k stavu Manželskému
pogaté. Třeb Barbora dána gest za Manželku Panu z Dečina/ Markéta
Panu Leskowcowi/ Hedwika Panu Zytmundowi Smiřickému/ ič.

Pan Mikuláš Zagie z Hajmburka a na Budy-

ni Teywysšíj a dědičný Truksas Králov-
ství Českého/ Bratr napředpsaných Panů
Kryštoffa/ Gitiho/ a Wacslawa/ umřel Léta
ta Páně 1585 w Sobotu ante Dominicam
Oculi.

Ten měl dvě Manželky,
první Paní Saloménu Spe-
tlownu z Janowic/ kteráž v-
mřela bez potomkůw Léta Pá-
ně 1567. w sobotu den swate
Panny Lucye.

Druhá Manželka téhož Pana Mikul-

láše z Hajmburka byla Pani Anna z Lobkowic/ kteráž v-
mřela Léta 1571. den swatého Jana skřtí/ zanechawše Dce-
ru Panu Hedwiku/ a Pana Jana Zbyňka z Hajmburka na
Budyňi a na Miseném/ Hostinických a Brozanech/ ič. dědi-
čného a Teywysšího Truksasa Království Českého, G. M. C. Radou.

Toho času kteréhož jsem spisováním této Knihy
práce wedl/ powolan byl od Cysáře Rudolffa jakožto Krále Českého k
Saudu Komornímu/ Pán giste Katholický/ následugic w tom slépegi sta-
rodáwných a slawných předkůw svých/ mize na ten čas věku svého let 31.

Na tuto pak práci mau kteraž jsem při spisování Rodůw w Krá-
lowství tomto měl/ znage to býti k slawě a ozdobě Království toho, ná-
kladu litowati neráčil/ vzwaw w tom nedostatek můj. Začez netoliko já
kterýž jsem takového dobrodiní při Pánu dosáhl/ ale y wssychni ginij z gich
potomky děkowánij činiti gsau powinni/ owsseni já vivus & mortuus Pá-
na Boha za sstiasné panování jeho prosyti nepominu/ aby sám in annos
Nescorcos panowal/ a potom potomcy jeho do skonánij Swěta.

Ten Zámek Budyňi kterýž předkové ge° za Wendyk ginak Zěbrák od
Krále Jana sfreymarkem dostali/ a od několika set Let w držení jeho by-

li/ ná

li/ nákladně obnowiti a wystawěti dal/ a gestě gině tři Zámky opraviti/
yako we Miseném/ w Hostinických/ y w Brozanech/ tolikéž Dům w Praze
yako znou wystawiti a ozdobiti poručil.

Swypsaním giž Rodem a
Erbem Panů z Hajmburka gednosteyný počátek
magi Páni Lwowé/ neb ti toliko přidanyím Lwem k Swinské
slawě od giných se dělili/ yaki na hoře oznámeno/ a těch předkové slauli
Wranowští/ Hurkowští a Truslowští wedlé podělení Krále pře-
mysla/ od nichžto tito potomcy s takovým pořádkem se
spatřuji, ab Anno 1225.

Léta Páně 1255. Leo de
Polchradic, yaki geg gmenuge Privilegium
Klásttera swatého Michala w Holomaucy
za panování Krále Wacslawa při sfundo-
wání a nadání téhož Klásttera byl w Rad-
dě s ginými Pány/ yako s Panem Wýtem z
Hradce/ s Bohunem Czerhonovým Synem/
s Markwartem z Hradku a s ginými Pány.
Tolikéž byl w Raddě y za Ottagara Krále
Léta 1269. s Oldřichem z Hradce/ s Oldři-
chem Zagicem purgkrabij Teywysšíjm/ s
Arklebem Komorníkem Margkrabswij Mo-
rawského a s ginými mnohými.

W Listu Krále Ottagara
připomíná se Vicardus de Vranov genž byl
purgkrabijm Pražským Léta 1262. a potd
Léta 1308. vwozuge se w pamět Jaroslawa
z Bolehradie.

W. Zdeněk z Rozmitála toho
času když Mistr Jan Hus vpálen, totižto Léta
1416. podepsal se s ginými Pány w Listu
tom genž byl k sgezdú wssch Duchowních/
od Panůw/ Rytířstwa/ a Měst Království
Českého, psaný/ kdez se gmenuge y Pan Jan
z Rozmitála.

W. Lew z Rozmitála a z
Blatné, putowal do Země swaté/ a po spatře-
ní mno-

nij mnohých a rozličných Kragin / nawrátil se do své Wlasti / a pogal sobě za Manželku Sestru wlastní Pana Getricha Bezdruzického z Kolowrat / s nímto zplodil Syna Zdislawu Lwa z Rozmitála a z Blatné / kterýž potom mně zůstal Nejvyšším Purkrabím Království Českého.

O putování jeho wydal obzvláštní Knížku Stanislaus Pawlowský / gížto Tytul gest takový: Commentarius brevis & jucundus Itineris atq; Peregrinationis, pietatis & Religionis causa susceptae ab Illustri & Ma-

gnifico Domino Domino Leone Libero Barone de Rozmital & Blatna, Iohannae Reginae Bohemiae Fratre Germano, proavo Illustri ac Magnifici Domini Domini Zdenko: Leonis Liberi Baroni de Rozmital & Blatna, supremi Marchionatus Moraviae Capitanei, ante centum Annos Bohemicé conscriptus, & in Latinam linguam nunc editus. Anno nempe Domini 1577.

Sestra wlastní toho Pana Lwa byla Iohanna Manželka Krále Gířho / yakž se ex patenribus genu od ní daných porozuměti moci bude.

Iohanna Dei gratia Regina Bohemiae, Marchionissa Moraviae & Lucsatiae, Luxemburgensis & Silesiae Ducissa &c. Vniuersis & singulis, Serenissimis Regibus fratribus nostris, salutem & omnis boni incrementum, & Reverendissimis ac Reverendis, nec non Illustribus, Ecclesiasticis & secularibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Lantgravijs, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Proceribus, Miliribus, Clientibus, Capitaneis Potestatibus, Gubernatoribus, Praesidibus, Telonearijs, Tributarijs, Iudicibus, cuiuscunq; Status, dignitatis aut praeminentiae existant, Castrorū Civitatum, Castellorum, Oppidorum, Villarum, & locorum communitatibus & Rectoribus eorundem, ad quos praesentes nostrae literae pervenerint, vel qui praesentibus fuerint requisiti, amicis nobis sincere dilectis salutem & omne bonum, Subditis autem nostris gratiam Regiam & omne bonum.

Serenissimi, Reverendissimi, Reverendi, Illustres, Magnifici, Spectabiles, Nobiles, Strenui, circumspecti, Providi, Fratres, amici, & fideles dilecti. Cum Magnus & Generosus Leo de Rosental & de Blatna, Germanus noster sincerissime dilectus, praesentium ostensor, diversas mundi partes, Regna Principatus, terras, dominia, Iurisdictiones & districta gratia exercitij militaris proposuit visitare, ut sic consideratis multifarijs generibus morum & moribus generum, melius commodum ad vitae suae utilitatem deligere, & probatiorem militiae experientiam nancisci valeat & possit: quanquam illud suum laudabile propositum parte ex una laxanter accipimus, sperantes quia cunctipotens qui pugillo suo totam machinam mundi continet, & omnia verbo Virtutis suae solidantur, incolumem atq; sanum ad nos redire faciet, & prosperè gubernabit, verumtamē ex altera parte singultosa suspiria emittere non cessamus, tanquam de nostri proprii Sanguinis resolutione condolentes, Sed quid faciendum? Deo committendum, & ad prospera fortunae facta continuè clamitandū ut id suum laudifonum propositum bono principio, meliori medio, optimo fine terminetur. Cupientes itaq; ut ubicunq; locorum cum eo velut

cum vteri-

cū vterino nostro praedilecto, quem non minus velut nosmet ipsas diligimus amicabiliter & benevolē agatur, ut sic plena felicitate fruatur & gaudeat, Vniuersitati Vestrae ipsum omni ea qua possumus diligentia commendamus istis nostris literis vos & quemlibet vestrum rogatos esse volentes, subditis avem terrarum nostrarum seriose mandantes praecipim, quatenus fratrem nostrum dilectissimum, dum ad vos pervenerit, gratē suscipere, favorabiliter tractare, ac in his quae celeritatem & securitatem ipsius concernunt itineris, tam per terram quam per aquam, promotivam velitis & debeatis ostendere voluntatem, nec non ipsum cum comitiva, & famulis, equis, Valisijs, arnesijs & alijs rebus singulis per quoscunq; passus, portus pontes, terras dominia, districtus Iurisdictiones, Civitates, oppida, Castra, Villas, & quaelibet alia loca vestra sine aliqua solutione, dacijs Pedagij, Gabellae, Pontanagij, tributū, & alio quovis solutionis genere & onere, omniq; prorsus impedimento procul moto, transire, stare, morari & redire liberè permittatis sibi; & suis dum opus fuerit de securo & salvo provideatis conductu, gratissimam nobis in hoc & magnam complacentiam facientes, eò quod omnem promotionis affectum & favoris quem eidem Fratri nostro cordintimē dilecto, modo quocunq; feceritis, omnia reputabimus, nobis fore facta: pro quibus etiam Vnicuiq; vestrum, duce Deo grata & majori vicissitudine gliscimus remunerari. Datum Pragae die 10 Novembris, Anno Domini 1465. Regni nostri Anno quinto. Admandatum proprium Dominae Reginae.

Opaustijni List Cysare Frydrycha tenuz daný k stiasnějšijmu vykonání cestý vrčité / a ten toliko pro ozdobu toho Rodu a familie za dobré mi se vidělo položiti.

V. Zdeněk Lew z Rozmitála Syn Pana Lwa

z Rozmitála a z Blatné / byl Purkrabím Pražským Léta 1513. a z rozkázání Krále Vladislawa / sádl Komsej na obau Rathauzých. Zágeť w Listu 465.

Mel Manželku Paní Kateřinu Svihowskou z Ryžmberka, Dceru Pana Puty Svihowského / kterýž z Rodu Králů a Knížat Českých počátek svéu magi.

Sestra téhož Pana Zdeně

ta dána byla w stav Manželský Panu Adamovi z Hradce Nejvyššímu Kanceléři Království Českého / kteráž byla porodila Joáchyma Nejvyššího Kanceléře w Království Českém / y Zacharyáše / a dvě Dcery / z nichžto gedna za Manželku dána Panu z Rožmberka / a druhá Panu z Waldšteyna.

V. Adam Lew Syn V. Zdeně

z Rozmitála a z Blatné / mel Manželku Paní Annu Haugwitzovou z Biskupie / od kteréž possli dva Synové, Pan Jan Lew / P. Zdeněk Lew z Rozmitála / a tolikéž dvě Dcery Kateřina genz byla

odem: dána Panu z Mezeříče/a Pannu Annu
za Májelku sobě vzal Pan Otto z Clarende
ku a na Rastenbergu. Vmřela pak gmenovaná
Pani Anna Haugwiczowa s Manželem svým
Panem Adamem Lwem Léta 1564. Očemž
nápís na hrobě w Žnogině v S^o Jakuba wy-
swědčuje.

V. Zdeněk Lw z Rozmitá-
la a z Blatné a na Kutowicy Heywýšší Hey-
tman Margthrabství Moravského / zanes-
chal po sobě tři Syny/Maximiliána Lwa/Ja-
na Lwa a Zdenka Lwa / a vmřel Léta Páně
1580.

Těmž Heytmanowi připsaná byla Pere-
grinacy Praděda jeho Lwa, Roku 1577. od
Stanislawa Pawlowského Doktora Iurispru-
dentie, Protho: Apostolico, Prapósito Bru-
nen: Olomucen: Vratislaven: Ecclesie Ca-
nonico, kterýž potom byl Biskupem Žolo-
muckým/dávno před tím sepsaná a od něho
na Latinský z Českého Jazyku přeložena/yakž

o tom tyto Werše swědčí:

Erutus ex tenebris in claram prodeco lucem
Qui bis lustra decem carcere clausus eram.

K Vroženému Mladency Pánu Panu Maximiliánovi Lwo-
wi, Synu wýš gmenovaného Pana Zdenka Heytmana/ psal wýš gme-
nowaný Probošt tyto Werše:

NOmen habes clarum, clarus quoq; Patris honore es
Clarus, avis, atavis Maxmiliane tuis
Et magis clarus eris si rem cum nomine junges
In te si virtus prisca Leonis erit
Quæ fuerit Pietas, prisca quod stemma Leonis
Testis Praga potens, testis & iste liber
Reginæ Frater, fidei defensor & æqui
Rebus in adversis ut Leo fortis erat.
Quem latet illustris Probitas virtusq; Parentis?
Confessu Procerum qui loca prima tenet?
Fortis in afflicta prudens in sorte secunda
Numinis & prisce Religionis amans.
Hunc tu tramitibus positus sectarier aude
Et meritis orna stemmata prisca novis.

Toho Maximiliána pozůstává gediný Syn na ten čas w mládí wěku.
Psal potom y k Bratru jeho Panu Janowi Lwovi a Panu Zdenkowi
Synům wýš gmenovaného Pana Heytmana / yakž se to wisse w Knížce
wydané spatřuje

Třetí

Třetí Rod a Erb od tétož Vředka possly/a od swr-
chu gmenovaného Krále Přemysla yakž wýš oznámeno rozdělený/geť p.
Těmž synských/Drstkovských a Lopatských/z kterýchž neyváctnější za
paměť nassij w Kralowství Českém byl Rod Panůw z Sselnberka/ o kře-
remž na rozličných místech části buďes.

Za času pracování mého s Knížau tauto / nebyl giž žádný pohlawij
Muzského z toho Rodu.

O Starožitnosti Rodu a po-
čátku Erbu Panůw Sswihowských z Ryžmber-
ka/z Skály na Rabi a na Sswihowě/yakž
se od mnoha Set Let
psávali.

Kapitola III.

Jiiij

Kronky

Nonyky a dawny Privilegia / též Knížat a Králův Českých Listy dostatečně to vysvětlují, že ten Rod Panův z Ryžimberka a z Sviňhova vyšel z Amene týchž Knížat a Králův Českých / kteříž od přemysla Knížete a Libusse Manželky jeho, Dcery Knížete R. e. ka possli / a Království toto se všelijak pilnosti rozšířujíce / ge slávanu newymluwanu skrz znamenité činy překrásně ozdobili. O čemž gest takový důvod, ovšem krátký, ale dostatečný a pravdivý.

Wratislaw první Král Český / korunovaný l.

ta 1086. měl Manželku Swatavu Královnu Polskou, Dceru Kazemira Krále / z kteréhožto Manželství posslo několik Synův / totiž Břetislav / Bořivog / Vladislav / Soběslav zc. yatz o tom napsáno w poslaupnosti Knížetské. Ten po sstiasněním výkonání běhu života svého / umřel Léta 1093. a pochován w Kostece Swatého Petra, nákladem svým wystaveném / za nechage místo na Královské Stolicy ne něž kterému z Synův / ale Bratru svému Kun-

radow / na kterémž on nedlaugo sedel / neš w brzkém čase z tohoto Swěta sešel. Po něm teprwa panowal Starší Syn Wratislaw / Břetislav / kterýž zabít gs: od Wrsfowce, postaupil místo Bratru svému Bořivogowi / wolenému Léta 1100. kterýž potom z Panství byl vyhnan, od Swatopluka náležitě opatřen / atolikž od gednoho Wrsfowce na Wogně při obležení Glogowa zamordován / Léta 1109.

Vladislav Syn Krále Wratislaw / wolený

na Knížetstwu Stolicy po smrti Bořivogowé, pogal sobě za Manželku Sestru Krále Vherstého / Sstěpána toho gměna druhého / a Syna Kolomanowého, yatz e tom piše Dubravius lib. 11 fol. 96. Království Českému wewšem se zachowawagice / a s Vherstau Zemí dobře se stownawagice. Od toho Vladislawa Daupowowé a Budowowé skrz zmužilost předka svého Gřetka Mlináře na Mleyně / Budowě a Daupowě k Stawu Rytjiskému obdarowaný obdrželi o-

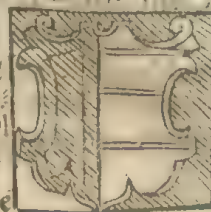
kol Léta Páně 1117. Umřel pak Vladislav Léta 1125. zanechaw po sobě s dotčenau Vherkau též Syny / totižto Vladislawa genž byl Králem Českým druhým korunowaným / Gindřicha a Theobalda / a pochován gest w druhau Nedeli po Slawnosti Welikonoční w Kostece Panny Marie w Kladrubech, z rozkazu jeho založeném / Mníchů osazeném, a welmi kohať nadaném. Ratz oznámeno w pořádku Klášterstém.

Theo-

Theobald nejmladší Syn Knížete Vladislawa

wa / Bratr vlastný Krále Vladislawa Korunowaného Léta 1152. na Království Českém / wida že se Knížetcy Kmen w Czechách rozmnožuge / učinil sobě dobrý pokog / wza w spravedlivý důl Dědictwý od Bratra svého / bydlel w Kragi Klatovském a Práchenstém / a nechtege mgti společnosti s Knížaty / y L. 6 sobě změnil / neš nosyl za znamení Rytjiské tři střichy biele, kteříž též Ržky wznamenawali / Wotawu / Vhlawu a Wotawu skrz Panství své běžej

kteréhožto Erbů také vžíwali Střecowé jeho / a Synowé Gindřicha, Boleslaw / Krystan / a Theobald.

Ten wys gmenowaný Theobald / dal wystawěti Klášter w Klatowech

w Panství svém k chwale Boží a ku památce Swatého Wawřince Mučedlníka Božího / a rozkázal do něho wvesti Bratry Swatého Dominika / kteříž wšlydmi gsauce Stawu Rytjiského / nepřijmali do svého Zás-

konu za Bratry toliko z Rytjiského Stawu, neš gestě wywýšenějšího. Tu on potom pochován, yatz se nize doloží.

Amábila vlastný Sestra Theobalda w témž Zás-

koně w uřtawěných Modlitbách trwagice stwěla se muohými Swatými skutky za živobytí svého / a po smrti pak rozličnými diwý a Zázraky. Ty Kláštery osazení w tom věku sektami diwými / a giný spustli.

Druhá Sestra téhož Theobalda B.

Swatawa dána byla w staru Manželský na Chastnýk zbrašeti Frydrychow / yatz o tom máš v Hagka.

O témž Theobaldowí wyprawuge háget w Létu Páně 1142. Že w Praze opatřen lidem zawřený očekáwal s Bratrem svým Vladislawem, Kunrada Margtrabě Morawské / gehožto za Kníže wolila strana protivná.

Zprawowal potom Knížetstwu na místě Bratra svého / kterýž byl odgel do Země Swaté na pomoc k Králi Gerozolimitanskému proti Pohánům: takowého příhodného času k dosazení Knížetstwu Soběslaw vjagage / umřel ge z Stolicy Knížetské sehnati / a gi kwaltrem se zmocniti: Ale Theobald magie o tom wědomost / sebral na pospěch Tisíc lidu Rytjiského / s kterými wygel Soběslawowi w cestu / Wogsko genu porazyl / a sásteho / s kterými wygel Soběslawowi w cestu / Wogsko genu porazyl / a sásteho / se Vladislav Bratr do Czech nenawrátil. Což se dalo Léta 1149.

Ten tolikž Theobald poslán byl od Bratra svého k Medyolánu na pomoc Cýsaři Frydrychowí, s Frydrychem Synem Vladislawa / kdež spaso- bil welkau slawu yatz Králi Bratru svému, tak wšemu Tiarodu Českému /

J i i

mu / skz

nu. Strz mandré zprávy a hrdinské činy Wogsta swého / s kterýmž okolní
 Tepřátele částým a zmužilým bogem snižoval a hubil. Umřel pak při témž
 Cýsaři gmenowaném we Wlassych / zanechávajice dva Syny Theobal-
 da a protiwn / wedlé zystorye hágtowy / kteréhožto také připomíná Du-
 bravius lib. 12. fol. 118. těmito slovy:

Theobaldus Frater Vladislai, & Daniel Præsul Pragensis in Italia fa-
 to concessere: prius Theobaldus mortuus, aura sibi Italica non valde aspi-
 rante: corpus ejus ut rogabat Klatoviam Bohemiae Oppidum, delatum in
 Canobioq; conditum, &c.

Strz toho Theobalda zprávu a zdrawau raddu we wsseni sstiasně se
 wedlo / Wladislawowi Králi Bratru geho / neb mu ke wssemu wěrně dpo-
 máhal / a hned po smrti geho wsseliké nestrěstj naň připadlo / tak že y z Krá-
 lowstwý byl wyhnán. Háget w listu 200.

Theobald Syn Theobalda swrchu gmenowané.

ho magic gíz strz snažnost Otce / založené grun-
 ty wssch ctností a zpráw hrdinských / těmi se
 nápodobný Otce chwalitebně obíral / Pán prá-
 wě Knížetstvé mysli / gehožto byt byl na Pan-
 stwý řečeném Skalj.

Obžalován pak byl někdy před Frydry-
 chem Knížetem Streycem swým, Synem
 Wladislawa Krále, žeby vsylowal Knížet-
 stwý České sobě podmaniti / o kteréhožto přjho-
 dě geho Háget fol. 208. a Dubravius lib. 15.
 fol. 138. takto píše:

Erat id temporis Magdeburgi studiorū
 gratia Theobaldus stirpis Bohemiae Principum juvenis: Hunc Theodori-
 cus Marchio præblandis & benignis verbis aggressus, ad ingentes Spes in-
 vitabat, dictisq; assentientem ad Philippum Cæsarem secum abduxit,
 quem is mox per vexilla, more usitato Principem Bohemiae declarat, præ-
 tendens indignum esse Regno Præmissaum, qui Theobaldici furorem in-
 dignè repudiaverat, amboq; juvenem contra eum ornant, atq; instruunt
 armis Virisq;. Sed adeo jam Præmissaum in Regno inveteraverat, suosq;
 in potestate habuit, ut sibi à Tyrunculo illo, copiisq; illius nihil planè ti-
 meret.

Když pak genu w tom odpor učiněn / pro statečnost Czechůw a stálost
 při Pánu swém Přemyslowi / pustil od toho / a Cýsař přigew k Přemyslowi /
 s nim přjžen obnowil / yakž idem ibidem takto mluvíce svědčí: Quare
 omisso terrore, rursus favore potius permulcendum eum ratus, hac ten-
 se submisit, ut in Oppidum Egram in extremis Bohemiae finibus sitū, ven-
 turum se ultro ad Præmissaum offerret: ibi non solum simultas, quæcunq;
 inter eos intercesserat, deposita, sed nova præterea affinitas contracta fu-
 it. Nam Philippus filiulam suam cui Cunigundis nomen, filiolo Præmi-
 slai Venceslao, quem ex Constantia tulit, interpositis solemnibus pactio-
 nibus, despondit, camq; paulo post cum Sponso nutriendam Pragā mi-
 sit, non sine offensa Principis Rhēni Palatani, cujus filio ante pacta fuit.

Tu Cýsař snažil se o to s welikau pilností, aby Mládence Theobalda
 zase k lásce Přemyslowé přiwedl / yakož gest geho od ni byl odwedl / wedlé

řečj té

řečj této: Theobaldus item in gratiam Premislai tunc repositus, quam
 per emulationem à Theodorico inductus, turbaverat, a spřijzním se Cýsař
 Filip s Přemyslem Králem Českým / welmi byl syny Ottonowi / a oblehl
 Město Colonij y dobyl: odkudž potom wygizdégice na odpor Tepříteli
 swému / nebyl zase od Městianůw do něho pustěn / wssak předce přibližowal
 se k Wogstu Tepřátelstwu / a ge sstiasně rozebral / wstřagicý stýhal / a Bi-
 skupa téhož Města na Wassemburku yal: čehož se tolikéž obáwage Otta / w
 času příležitém vgel do Země Sasté.

Milowal welmi potom Přemysl Theobalda / a na znamenj lásky té, po-
 torunowanj Syna swého / staral se genu o Manželtu, o Dceru Sindřicha
 Bradatého / Wratislawského Knížete / yakž o tom idem Du-
 bravius mluwj: Exin Præmissaum rebus suis domi curan-
 dis intentus, Venceslaum filium etiam tum puerum Regē
 coronat: Theobaldo Filiam Henrici cognomento Barba-
 ti Vtatislavie Principis in Matrimonium locandam cu-
 rat, addiditq; ei copias quibus succinctus opem ferat Soce-
 ro ad recipiendum Poloniae Principatum, ad quem Lesco natus minor
 aspirabat, Conrado Principe Masoviae, cum adjuvante &c.

Háget w Listu 218 o Theobaldowi gmenowaném

Synu Theobalda zmjnknu činj s takowým připominánjm. Přemysl Král
 Český gsa při pokogi / obrátil mysl swau k rozssjřenj Králowstwý swého: a
 protož powolal Pány předněgšj a Wladýky na Wysschrad / a radil se s ni-
 mi yakby mohl takowý aumysl skutečně wykonati. Tu byli rozličné raddy /
 a geden z nich powstana, totižto Bohuslaw z Chwogna / řekl: Králi Pane
 náš, dosti rozssjřené gest mezemi Králowstwý / lépegi gest na to mysliti aby
 rozssjřeno bylo y dobrým přátelstwým. Na čej když Král odpověděl že ne-
 zná žádných Tepřátel okolních / Pány a Wladýky poradiwše se na straně ře-
 šli: Slawný Králi Český, poněwadž žádných Tepřátel w okolních zemích
 neznáš / prosíme tebe wegdi w mjr y s twými domácými nepřátely / ale při-
 řozenými přátely. Na tu žádost powolan gest Theobald Syn Theobalda /
 a Kunrad Syn Soběslawa / s kterýmž Král yako s Streycy swými učinil
 dokonalé př: telstwý.

W Listu Kláštera Břewňowského od Ottaga-
 ra Krále daném Léta 1213. o Theobaldowi Synu Theobaldowém tato pa-
 mátka se spatřuje: Adfuit etiam eodem tempore ad hanc solemnem &
 Regalem donationem meam, Vir Illustris, Dominus Theobaldus filius
 Domini Theobaldi, ut hujus donationis meæ testimonium perhiberet, &
 alij quàm plures, qui non omnes in hac pagina sunt conscripti.

Protiwa vlastnj Bratr

Theobalda, Syn Theobalda, byl Biskupem
 Sengnierstým / yakž Háget wyprawuge w
 Listu 197. kteréhožto Telo pochowáno w Klá-
 ště Klatowstém.

O Břetislawowi Synu

Theobaldowém v hágtu w Listu 224 tako.

J i i iij

wa zmjnj

ste Břetislawa Bratra Theobaldowa/ genž byl Kníže Cieské a Pán z Stály a z Rábi s dvěma sty Helmůw výborných/ kterých od Cýsaře y wšech Knížat Rýžských poctiwě byl wřtán a darován.

Zapanování Přemysla Ottagara Krále přiw-

ního toho gména/ když Němcy pomezny wtrhli do Czech a welikau škodu té Kraginy/ Král Přemysl sebrav Wogsto poručil ge Protiwowi z Stály Synu Theobaldowénu/ a Wacławowi Bertowi z Dubé a z Lippého/ kteříž magice pod swau zprávou tři Tisíce Czechůw/plundrowali Zemi Saskau škodně/ ano y samého Ottona z své vlastnj Země wyspudili. Z té přičiny obgednána byla Přemyslowi láska při Cýsaři Filippowi/ tak že ge y on a welikau slawnosti korunowal. Protiwa tolikéž a Wacław Bertka hrđinstij dwa sbogownějších Bohatě byli darováni, yk od Cýsaře tak od Krále/ ac y nimo, to a znamenitau křistij z Země Něpřátelské wytrhli.

Leta Páně 1380. Král Wacław Syn Ottagara Krále/ Zemj swau nemilostiwě sužugice/ počal Rytířstwo častými wálkami w Kraginách rozličných/ a Lid obecnij Berněmi neobčecnými obetěžowati: Pročez oni položili sobě společně Sněm w Kautimě proti takowé nemilostiwosti Pána swého/ a vybrali mezy sebau některé/ kteřížby o takowé křiwdy a sauzenij Králi swobodně mluwili. Neodstaupil Král od zatwardilosti skrz řečj gich/ nýbrž některé z nich do wězenij oddal/ a jiné tinnějce proti sobě wzbudil/ kteříž giž w Poli mezy Strahowem a Břewňowé gineho Krále wywolili/ totižto Přemysla wolené Kníže Rakaušké a Polské. Stáli pak při Wacławowi Králi Páni z Ryzimberka z Stály a na Rábi/ Páni z Laniberka/ Páni z Swamberka/ a Boreš z Oseka/ ic. W ten čas w Rodu tomto byl Panem nečinnějším w Radě Královské Zebra nír Weywýššij Sudij Královstwj Cieského/ kterých se psal z Klatow/ ykž o tom List Kláštera Břewňowského wyswědčuje/ daný od Krále Přemysla/ a list Metropolitan Ecclesie Pragenis Swatého Wjta připonijná tolikéž Zebra mira Sudyho genž se psal z Plzně/ neš ten obyčej byl mezy Czechy aby se psawali z těch Statkůw na kterýchž bydleli.

List Krá-

List Krále Ottagara daný Leta 1270. obsahuge

w sobě Děpolda z Ryzimberka Weywýššijho Sudyho Královstwj Cieského/ kdez gsau na žádost a pilnau prosbu Marciana Opata Břewňowského/ wespolek proffreyमारčili Wsfy Zdalow a Zlubokau/ kterých potom po Wogstichowu a Dobeslawowi Bratrj vlastnjch z Dinburka na Krále připadli.

Žáget tolikéž w Leta Páně 1283. gmenuge toho Pána Sudym a Gubernátorem Královstwj Cieského od Otty Margkrabete Bramburského společně s Tobiassem Bisкупem nařizeným. Ti dwa spravowali náležitě Královstwj Cieské/ a magice negakau nechut proti Němcům/ a obawagice se aby po odgezdě Ottonowém nad nimi se nemísili/ namluwili na to Ottona, že wšsem Němcům z Země do třetjho dne wygiti poručil.

Burkardus de Wirtemberg (wedle napsanij Li-

stu Kláštera Břewňowského) od Opata tehož Konwentu Leta 1282. wzal negaké dobrodinij. Pročez zawazugice se tomu Klášteru mezy jinými Rukogněmi gmenuge tři Bratry z Rodu Panůw z Ryzimberka takto: Fidei iussores habemus, Albertum de Sfeinberk Camerarium, Theobaldum de Zbiroh Iudicem terrar, Theodoricum Burgravium, & Albertum Fratrem ejus de Ryzimberk & de Burgli no; Bavarum de Strakonicz, Albertum, Bohuslaum & Thobiam de Dinberk Purgrawios, Zdeslaum de Kasihov, Vilhelmū de Hosticz, Boleslaum de Smeczen, Putam de Mfenij, Zbislauum de Valdek, & alios quā plures.

Gindrich a Buta Bratrj Theobaldowé/ Leta

1319. po sřtiastném wřtězstwj a dokonánj té Wogny kterauž byl wyzdwihl Ludwik Cýsař proti Frydrychowi Knížeti Rakauškemu/ žadagicymu dosáhnauti Stolicie Cýsařské/ pasowáni gsau na Rytířstwo s jinými Pány Cieskými/ kterých byl přiwedl na pomoc Wladislaw Král Cieský. Žáget w Listu 292.

Slawonij Bředlowé Rodu

toho wystawěti dali Klášter Bosákum w swatého Ducha w Plzni/ kdez sobě y mįsto k pochowawánj obľúbili/ z té přičiny spatřuge se hrob wysoce wystawený/ na kterémž gest napsaný takowý text: Sepulchrum Magnificorum ac Generosorum antiquorum Baronum Regni Bohemiae de Ryzimberk & Skala, Dominorum in Syihov & Rabi: kdez také gsau y titlo Zrbowé/ neyprwě gegich

gezich / Zrabat z Berneka / Erb Koruna / potom Růže Panů z Roží uver-
ka / a naposledy Erb Panů z Kolowrat.

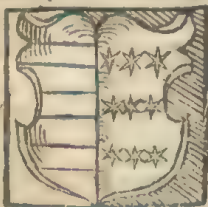

Na straně napsaná jsou tato slova: Brzetislaus Supremus Camerarius
& Vilhelmus, kterážto dvě osoby jsou vykontrfeterované neb vystěsané / a
nic více textu není znáti pro starostnost těch kamenů / a tolikéž dotčený
Klášter v ten čas kdy jsem tuto knihu spíšoval mnohým let jako
rozetlelý a vpadnutý nachýlený byl / wšak geý mýmž zase obnowował Pan
Frydrych Szwihowski téhož Rodu a Erbu / S. M. Cysařské Kadda w Sau-
du Komorným.

Břetislav Theobaldic poslán od Wáclawa Krá-

le do Polské Kraginy aby se wázal w Wěno
Griffiny Manželky Leska čerňého gi zapsa-
né od Manžela s powolením Panů a Radd
kterážto ona Wěno darowala Ottagarowi
Szwagru swému w Kragi Sendomirskéma
Sandeckém: Učinil tak Břetislav / a přigew
do Polsky / pogal sobě za Manželku Marygi.
Dceru Knížete Kustého / a dostal po ni Krag
Sandecký / kterážto až posaz-
wad vžíwá Erbu geho / toliko
je přiložili k němu deset hvězd
takovým pořádkem.

Manželka pak geho po smrti Manžela svého odew-
dala Děti pozůstalé do Czech k Střezcům gich, Wáclawo-
wi a k Oldřichowi / kteráž se do Polsky zase nenawracował Sbožá gnieno-
waná k držení a k zprávě Králůw Polských připadli.

Léta Páně 1346. (wedle znení Kroniky Hág-
lowé) času podzýmňého powstala mezy Wylimem z Waldeka / a Diepol-
tem ginat Theopaltem z Ryzmberka weliká newole: Wylim činil Die-
polowi weliké škody / a na proti tomu Diepol času příhodného přitáhl
o nemalým Wogstém / a oblehl mocně Zámek Waldek / domníwage se že
na něm Wylima zastáhne / ale on k wěstěm sstěstí swému zůstal tehdaž
na horách Guttách: Wšak předce Diepol zradu mocně dobýwal / a ge-
ho se zmocniw třetího dne po obležení / zgymal wšedky bydlející na něm / a
geý ohněm zkazyti poručil.

Pamětí Kostela S. Wíta na Zámku Braž-

stem před-

stem předstýragi dobrý učiněť Pana Newlasse z Skal / a Pana Tasse z Ry-
zemberka / kteráž nadali Wes Posadow k Kostelu w Zalezlji s ročním plas-
tem / přičemž byli přátelé gich / a k listu své pečeti přitiskli / totiž Jaso z We-
selic / Zyntho a Zynáček z Wyssemburku / Arnost z Ryzow / a Stedo de
Schalic.

Pan Boreš z Ryzmberka / in libris Ereccionū

Kapitoly Pražské / nařizugice we Wsy Lom-
nicých gish Plat roční Mikulášowi Saráři
při Kostelu w Audrei / takto se podpisuge: Nos
Borso Dominus in Ryzmberk, haredcý; no-
stri. Datum in Villa nostra Lompnic. An-
no Domini

Ten tolikéž Pan Boreš dal wystawěti w
Duchcově Altář ku poctivosti S. Kříže / Léta
Páně 1392. yakž o tom památka pozůsta-
wá w tyto slova: Borsio Senior, Dominus in
Ryzmberk, crexit & fundavit Altare Sanctae
Crucis extra muros Civitatis in Duchcov.

Nápodobně zmínka se činí in libris Ereccionum o Borsfowi z Ryzm-
berka a na Bečowě / mladším y starším / kteráž nadali Altář platem 10.
kop / a to w gmenowaném Městečku Bečowě / Léta 1400.

Pani Anna také pozůstalá Wdowa po gednom z

těch Borsfůw / Léta Páně 1404. dala platu
ročního na wěčnost pět kop k Kostelu w Sfen-
sfelde.

List Cysaře Karla čtvrtého pokládá me-
zy giny Pány Borse z Ryzmberka / Capi-
tancum terrarum nostrarum, Bavariae & Frā-
coniae, yakž se nýžegi mezy Listy Pannow z
Wartimberka spatří. Při korunowaní pak
těhož Cysaře Karla w Ryzně / klade se přito-
mnost s giny Pány Pana Theobalda z Ry-
zemberka / okolo Léta Páně 1354. Edež swau
zmužilost statečně prokazowal / k weliké sláwě

a k poctivosti Národu Českého.

Alše a Benesse vlastní Bratry z Wrescowa

dictos de Ryzmberk / Léta 1378. připomín-
nagi Knihy Kapitolné Kostela Pražského, z
té příčiny / že některými platy ze Wsy Mani-
wicých a z Bohánové hory opatřili Kostel
Swatě Kateřiny w Městečku řečeném Wres-
cow. O Benessowi potomně doloženo y to,
že wzaw od Bartholoměge Saráře w Chotis-
boři 36 kop grossi dal mu za to tři kopy roční-
ho platu na wěčné časy. Actum Anno 1404.
třetího dne Října / a ten se psal na Rěčyně a
na Ryzmberku.

Léta Páně

Léta Páně na Saudu Zemském 1478. seděl
mezy jinými Pány Pan Břeněk z Skal.

Alles z Ryžberka a na Selmberku dal wyzdwy-
hnauti Oltář w Janově o čemž wysvědčugi libri Erektionum / a Alžběta
Manželka geho darowala šesti kop platu na věčnosť / y dwůr we Wsý Sta
němřických ke cti neysvětější Panně Marygi / Křži Swatému / ku památ
ce Swatých Erasma a Jeronyma / Markéty / Doroty a Kateřiny / Panen a
Mucedlnic Božích.

Listové psaný Léta 1396.

gmenugi Pana Břenka z Skal a z Ryžberka
Sudijm Dworu Královského / yk za panos
wání Krále Wácslawa / tak y za kralování
Cysare Zymunda. Anno 1402. & 1404.
gehožto také zápis w týchž Knížkách Erekti
onum nacházy se takový. Nos Brzenko de Ska
li, residens in Svihov pro remedio & salute
Fratris nostri bonae memoriae Putonis de Ska
la, dicti de Rabi, & Dominae Elizabethae
Contoralis nostrae, & animae nostrae, ad Al
tare Sancti Iacobi donamus quatuor Sexagenas grossi Pragensium, Actū
Anno 1399.

Darowal mimo toý Kolij k tomuž Oltáři na věčné časy / a Synu své
mu Wylimkowi dal do žiwobyti geho toliko deset kop platu / kterýžto Wy
limek byl Bratrem Kláštera Tepelského. O tom owšem libri Erektionum
důwodně wyprawugi.

Pan Jaroslav z Ryžberka / má památku w

Knížkách Kapitoly Pražské pro tu příčinu /
že k Kostelu Panny Marye w Boleslawi, a
Oltáři Trojice Swatě ustanovil w Opočně
devět kop grossi platu ročního : a ten se psal
Panem z Ryžberka a na Opočně. To se dalo
Léta Páně 1404.

Pan Boreš z Ryžberka

a na Luticích odewzdal k Oltáři w Kostele
Sarným w Luticích osm kop grossi platu
na věčné časy z auročných Peněz téhož Mě
stečka Lutic. Pročez památka o něm pozůstává w Knížkách častokráte

gmenowaných / kteréz tento z čatek gest:

Adam de Nezeric decretorum Doctor. Notum facimus tenore prae
sentium, Vniversis, quod pro parte Nobilis Viri, Domini Borsonis de
Ryzmburk, residentis in Lutic, qualiter idem Dominus Borsó, Zelo ac
devotionis feruore accensus, octo Sexagenas grossorum Censuum annui &
perpetui nudi, in & super Vniversitate Oppidi Lutic &c. dedit donavit
&c. Actum Anno 1405. II Maij.

Alžběta

Alžběta také pozůstala Wdowa po Panu Boršowi / Marka Borše a
Jana Léta Páně 1413. dala pět kop grossi platu k oltáři w Luticích / kte
réž potom Léta 1415. dostal od Staršího Syna Jana Borše / nřgaty ac
Elsterbergier & Plana.

Za Cysare Zymunda zaby-
mul Kacek z Ryžberka při dobývání Pra
hy / ykž háget w Listu 324. oznamuge.

Nacházy se w gednom Listu /
že Pan Boreš zůstalil po sobě Syna Jana / kte
remuž Král Wladislaw jako Maršalkowi
Dworu svého toliko do žiwobyti darowal
Křižovníký Bor nedaletě od Horazdětowic
& Wepnicemi Dobrotic / Dětanowic / a tím
žhožj prvé tolikéž Břeněk z Ryžberka darowan byl.

Léta Páně 1469. w Listech a pamětj Panůw

z Wartemberka / klade se mezy jinými Pány
Pan Wylim z Ryžberka Weywšským Ro
morníkem Královstwu Českého / o kterémž
háget w Létu 1470 takto zmjntu činj.

Wěkterý z Křižstwa a Panůw Českých /
poradilwse se wespolek, wygeli z Prahy w ne
malém počtu k Králi Wácslawowi na To
čnjt / kteréz on zdaleka wida / hned poručil
Brány dobře vzwajrati. Czenimž Páni srozu
mēwse / wyslali toliko dwa / Wřjka z Hrádku
a Jostta z Častalowic / aby gim přisup k Krá
li obgednali / kteréz vzřewse Král giž wčkem

sešle / kázal get sobě pustiti / a namluwen gsa od nich / y druhé do Janku w
pustil / a přikázal Oběd slavný strogiti / aby wššydni nřsprw s nini hodowa
li / a potom teprwa ge připowědel wyslyšeti.

Po wykonání Obědu / poručili Páni gednomu z prostředku sebe totiž
Wylimowi z Ryžberka a z Skalý, obecnau potřebu oznámiti / a on po
wstawse řekl: Ctný Králi Pane náš / Obec Panská a Křižstá poručila
mi k twé milosti otázku učiniti / proč neráčjš bytem tak yk předkové two
gi w Městě Praze býti / poněwadjby mnohem lépegi bylo w hlawním Mě
stě bydleti / (aby té tu každý k potřebě své mjeti mohl) nežli w těchto Zdech
yako Zagie w Skalách se skrywati / a gisté gest gim to s podiwením / že gsa
Pánich, předge od nich se vzdalugeš / a Zemského dobrého neopatrugeš.
Protož oznamugi wššydni strze mne / že mnoho laupežnjtůw w Zemi gest / a
žadagi aby takowé neřady přetrhnauti ráčil / k čemuž oni wěrně dopomáha
ti chřgi / a tobě yako Pánu svému slaužití bezewšeho sfortele. Na to od
powědel Král: Wylime přjtelí milý / otázka wydana gest na mne skřz tebe
gmenem wššech přjstogicých / pročbych w Praze nebydlel : owšem proto
že se bogjím Spinký / a nenj diwu že se před wami schowávám opatrněgi /
neš prvé ani w Beraunském Kláštere, ani w Královském Dwore w Be
rauna schowati gsem se nemohl / wššudy gsem byl giman : A zdá mi se pak

K t t

na tento

na tento čas lepšy byt na Zebračtinežli na Wězi Widenstě. Na to dy Wy-
lim Král Pane náš bezpečný bude žiwot twůg w rukau nassých, neš wssy-
dm tobe slubugeme pod nassýcti, že se chcemie k tobe wěrně chowati / toliko
na žádost nassý pogeš s námi do Prahy. Utrocena tudy byla plachost
Krale, kterýžto hned rozkázal Ruň osedlati / a gel s tēni Pány na Wyss-
hrad / kdež stěwosině hodowaný bylo.

Po některým dni, sebral 1000 Lidu Rytýřského / a poručil Zynkowi Ja-
blošskému Heytmanowi nad tím Lidem, dobýwati Hradu Hasyšsteyna / ale
Laupěžníky kterýž w něm byli, mimo gich wědomost, nočníjm časem od-
běhnauce Zámek pustý zanechali / kterýžto žoldněři gíž chtěli zapáliti / ale že
Heytman toho nedopauštěl / museli ho w tom vposlechnauti.

Dotčený Pan Wylim nemage žádných
Potomkůw / Léta 1407. wsseděn Státek
swůg zapsal Streycy swému / yakž List wy-
swědčuge tēmito slowy. Ten Cztwertek před
Zodeni Swatého Gřij Mucedlnýka Božj-
ho / Wylim z Ryžmberka a z Sswihowa / do-
browolně z lasty a s opatrnau radau přátel
swých / dal wssedě Dedicowj swě kterěž měl
Drozenému Panu Wylimowi mladšímu z
Ryžmberka a z Kábi Streycy swému : Př-
čemž byli / Jan z Ryžmberka a z Skály Bra-
tr geho / Tobiáš Letowský z Wilhartic / Pu-
ta z Pabenic a z Talcow / Bohusse z Rožec / Wylim z Přechowic / Puta z
Sobitec / Zymund z Domassýc / zc.

ta z Pabenic a z Talcow / Bohusse z Rožec / Wylim z Přechowic / Puta z
Sobitec / Zymund z Domassýc / zc.

Cysar Zymund a Král Česky zapsal Panu

Janowi a Wylimowi Bratřim z Ryžmberka skz slusné přičiny některá
Zbožj Kláštera Chotěšowského : o čemž dáwa List tento dostatečné swé-
domj.

Sigismundus Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus &c. No-
rum facimus tenore presentium. Vniuersis &c. Licet ad resistendum da-
mnatis Hæreticis Bohemiæ, nonnulla bona Ecclesiastica in Regno nostro
Boemiæ vigente, extrema necessitate certis Baronibus & Nobilibus Regni
præfati, prescriptis & inter ceteros etiã, Nobilibus, Ioanni & Vilhelmo
fratribus de Rysenberk, aliàs de Svihov, fidelibus nostris dilectis, certa
bona Monasterij Chotiesouienſis, obligauerimus, pro una notabili pecu-
niæ quantitate, tamen idem Ioannes & Vilhelmus, affectantes allevati-
onem præfati Monasterij, cum Religiosis, Petro Præposito, Priorissã, &
Conventu ejusdem Monasterij convenerunt, & singulis promissis & de-
putatis concordaverunt, eo modo, quod prædicti, Iohannes & Vilhelmus
& hæredes ac Successores eorum, aut qui præsentem literam in eorum bo-
na habuerit, Villas, Litice & Vultis, cū uniuersis earum pertinentijs, pro
duobus millibus & centum Sexagenis grossorum Pragensium in pignore
tenere & habere debeant, quo usq; ipsis, per nos, aut Successores nostros
Reges Bohemiæ, aut per eosdem, Præpositum, Priorissã & Conventũ
pro eadem summa fuerit satisfactum, quemadmodum literæ ejusdem Præ-
positi & Conventus super inde contentæ, quas hic pro insertis habere vo-
lumus, id clariùs contestantur, nosq; cordialitè affecti, ad Relationem
Ecclesiæ, præcipuè præfati Monasterij, animo deliberato, & ex certa

nostra

nostra scientia ad præfatam conventionem & concordiam, juxta conti-
nentiam initorum, auctoritate Regiæ Bohemiæ, consensum nostrum ad-
hibuimus, presentium per tenorem, in cuius rei testimonium Sigillum
nostrum applicari iussimus. Datum 1437.

Léta Páně 1447. Pan Jan z Ryžmberka f

pilně a snažně žádosli Drozeného Pana Wy-
lima z Ryžmberka Bratra swého, to práwo
(kterěž měl od slavně paměti Cysare Zymun-
da na 600 Kop gro: Českyh na Wes Maw-
stis, yakž List učiněný od Kněze Wacslawa
Probošta Chotěšowského lépegi wyprawu-
ge) dal gmenowanému Bratru Panu Wyli-
mowi: a přitom byli Pan Wacslaw z Micha-
lowic seděným na Strakoněch / Pan Jan z
Wilhartic seděným na Wžetuně / a Drozenj
Páni, Dobeš Letowský z Wilhartic / Puta z
Pabenic na Talcow / Kolman z Ržican se-
děným w Lince / a Bohuslaw z Lukawce seděným w Radowě.

In Ecclesia Suiouien: Anno 1481. hoc opus fecit Anna Pulssowa
Brzenkoni vxor, Ioannes & Anna de Ryzmberk filius & filia: hic sepulti.

Toho Pana Wylima byl Syn W. Jan z Ry-

žmberka Ceywysšij Komorník Kralow-
stwj Českeho / genž měl Man-
žetu Drozenau Páni Annu
Dceru Pana Gindricha z Hrad-
ce / a Sestru Jana a Oldřicha
přijmým Wawáka / a nito
zplodil čtyry Syny / Pana Wy-
lima / Pana Cženka / Pana Putu / a Pana Wy-
lima mladšího / kterýž wssydm žiwi byl Lé-
ta 1416.

Nacházým mezy Listy Pa-

nůw z Hájmburka pamět o Panu Diepoltowi z Ryžmberka / kterýž byl Ru-
poginim za Pana Wylima z Ssamburka, s Janem z Lielic / seděným na
Genssteyně / s Gindrichem z Mican z Sulislawic seděným w Chlomeanech
a s Zymundem Sstosem seděným w Kráshém Dwoře / za summu dwě Ste-
žlatých Vherstých na zlatěy na Wáze / Drozenému Panu Zbynkowi Žagi-
cowi z Hájmburka. Stalo se Léta 1448. tu Neděli den S^o Ducha.

Panu Janowi z Ryžmberka / též y Wylimowi

Léta 1420. Zymund Král Ržimský Vherstý a Česky zc. učinil zápis ta-
towý: Habita ratione cum Nobili Ioanne de Ryzmberk, aliàs de Skal,
pro ipsius & Nobilis Fratris sui Vilhelmi de Ryzmberk fidelium nostro-
rum dilectorum stipendio retento, fatemur nos eisdem fratribus, in mil-
le ducentis & 71 Sexagenis grosso: Oppidum Przesticze & Villam Sobie-

K E E q

kuri

kuri cum eorum pertinentijs ad Monasterium Cladrubense &c. a Gřu Král Panu Wylimowi takowý. Léta Páně 1465. Wylimowi mladšímu na též Zboží Komorníkowi Teywýššímu a Dedicím geho Tisýc zc.

Pan Wylim Starší Syn Pana Jana z Ry

žmberka Teywýššího Komorníka Království Českého / byl Polním hejtmánem Čáslavě Žitkunda / Pán welmi středý / pročež y wšedlen swým Statek stratil / Bohatřím nežádostiwý / neb byl milownýk Rytířského Lidu / zleštěgice genu služby y swými vlastními Penězi / a syný nad mjrú Bogowýk. Ten nad gedním Člencem žmužilost swau prokázal / s kterýmž se žádný w Turnažgi potkat nesměl / Edyž gest nim wzawosse geý w půli, an na to Čáslav hleděl, o Žem vderil / yakož y gini mnozý byli geho hrdinstej skat

lowé / w kterýchž se žádnému přewýššiti nigatž nedopauštěl. Za geho patřatraty od Čáslavě byl kontentowan toliko desýti Tisýcy Zlatých. Manželka geho byla Pani Sstolastka Deera Pana Plichy z Žerotína / kterýž byl w Kašaušch na Wogně zabít zapanowaný Krále Jana / Děda Čáslavě Žitkunda / kteréhožto druhá Deera dána Panu Haszsteynskému z Lobkowic / genž byla porodila Wratislawa / kterýž potě pogal Deera Gindricha Knížete Wratislawského / a od toho possel Syn geho Puta z Ryžmberka.

Pan Wylim Léta 1461. na poručení swé s Panem Wylimem mladším z Ryžmberka a z Rabi Střecem swým podepsal se s Pani Kuntau z Žerotína Manželkau swau / a Pan Wáček z Ryžmberka a z Swihowa s nimi společně. Očemž gest gista paměť w tom Rodu.

Pan Puta z Ryžmberka / Syn Pana Wylima

Teywýššího hejtmána nad Wogstý / byl Teywýšším Sudím Království Českého / wystawěl Zámek Swihow a Rabi / založil Klášter w Horazdégowicích / držel Rozly a Raudnice / a vjímwal Erbu po Matce swé z Žerotína Orla Černeho takowým způsobem: čehož žádný z potomkůw až posawad nezměnil. Manželka geho byla Pani Bohunka z Mezeríce a z Lomnice / Deera Teywýššího hejtmána Margtrabstwj Morawského / kterauž byla porodila Pani Apollona ze Ctinic.

Těmž a Synům geho Wladislaw Král Léta 1494. dal Zápis na Městečko Přestice / na Sferowice / na Wstřisý / na Soběkur / a na Bruské Zboží w Tisýcy kop gro: Českých. Ad relationem Ioannis de Sclnberk, Cancellarij Regni Bohemie.

Pochowan w Koste le neb w starém Klášteře Bosákůw w Horazdégowicích / Eděž se spatřuje nápis takowý: Magnificus ac Generosus Domi-

nus Pu-

nus Puta de Ryzmberk & Skala, Dominus in Svihov & Rabi, supremus Iudex Regni Bohemie hic sepultus. Anno 1504. Obijt feria sexta ante festum Mariæ Magdalenz.

Těmž pro Epitaphio od Pana Bohuslawu Haszsteynského učiněné byli tyto Wersse:

Hoc jacet in tumulo nostræ lux alma Coronæ
Et Ryzmbergæ gloria Puta domus,
Magnus hic immensis opibus, currentibus annis,
Magnus & antiqua Nobilitate fuit
Major at ingenio lingua, virtute fidēq;
Ut perhibet luctu Patria chara suo
Extinctus tamen est nondum cogente Senectā,
Nempe decem tantum vidit Olympiadas
Hujus ni dederis lachrymas Perēgrine sepulchro,
Durius Hircana Tigride pectus habes.

Pan Gindrich Swihowski Syn P. Puty

Swihowského z Ryžmberka Teywýššího Sudího w Království Českém / byl Rancelérem Království Českého. Manželka měl Kněžnu Minstrberskau gmenem Worsšlu z Rodu Krále Gindricha / Deera Knížete Albrechta / kterauž byla porodila Saloména Deera Knížete Janusse posledního Klatského a Zagtského.

Nad Hrobem této Pani w Horazdégowicích w Klášteře Eděž přwe Bosácy byli / spatřuji se tyto slova wyryta:

Tu leží pochovaná Osučená Kněžna / Wysoce Drozená Pani Pani Worsšla rozená Kněžna Minstrberská / Zrabinka w Kladsku / Pani na Swihowě a Rabi / Manželka Pana Gindricha z Ryžmberka / kteráž vmřela Léta Páně 1545.

Pan Wáclaw Swihowski z Ryžmberka / Syn

P. Gindricha Swihowského / Teywýššího Ranceléře Království Českého / měl Manželku Pani Marketu Zrabinku z Guttinsteyna / Deera Pana Wolffa Zraběte z Guttinsteyna / kterauž byla porodila Pani Anna z Raupowa / Deera Pana Jana Raupowského z Raupowa.

Pana Wylima z Ryžmberka připomínagi rozli-

čné paměti / genž byl za panování Čáslavě Ferdynanda Purgrabij Karlsteynským / a gmenowaného Čáslavě a Krále Českého Hoffmistrem Dworským / yakž wyprawyge text na Hrobě Pani Manželky geho w Horazdégowicích w Klášteře takto wyryty:

Magnifica ac Spectabilis D. D. Anna de Guttinstein cum filio suo Ludovico, Conjux

R e t i g

Magni-

Magnifici ac Generosi D. D. Vilhelmi de Ryzmberk & Svihov Burgravi
in Karlstein, Serenissimi D. D. Ferdinandi Romanorum Hungarorum
Boemorumq; Regis in Regno Boemiae Magistri Curiae hic sepulti.

První Manželka jeho byla z Janovic/
o kterých měl Syna Ferdynanda / Pána giste w
cenostech wisseligatých předkům svým oněm
Knížatům Čestným welmi nápodobného / gěž
byl umřel Léta Páně 1595.
magie Manželku z Rodu Pa-
nůw z Kolowrat / z kteréž po-
ssli čtyři Synové / neyprwe
Ludwik genž byl Probostem
Lichoměřickým / a Wácslaw
Kterémuž se zalhbil řád Jezowitský.

Třetí Syn Theobald G. M. C. Cýsařské
Krále Dherstého a Čestného w mládosti ge-
ho, Panatyr / kterýž se psal na Horazdengewi-
cých. Manželka ge byla Pani
Kordulowna z Slupna / pozů-
stala Wdowa po Vrozeném a
statečném Rytíři Panu Mi-
kulášowi Střelowi z Kety-
na Cerhenicých a Rumburku
Od kterýchž gest na ten čas Syn Ferdynand
Karel a Dcera Anna Marya.

Sydrych čtvrtý Syn Pana Ferdynanda
z Ryzmberka / G. M. C. Radda w Saudu
Romorným z. telikéz od Paní Tomohrad-
ský Kolowratowny splozený. Psal se na Lžo-
wech a Neprachowech.
Manželka jeho byla Droze-
ná Pani Pani Johanka Szwi-
howská z Ryzmberka, a z
Sswihowa od kterýchž potů-
cy mladý na ten čas: Syn Pe-
tr / a Dcera Worssyla:

Luto doloženo bude vašim
porádkem na Saudu Zemském Neywysšší Páni
Auřednícey a Saudcowé Zemští když gšem tuto Knihu
spisowal, sedeli / o gegichžto Rodu gednoho každého brátce
což se koli z starých pamětů wyhledati mo-
hlo, oznámim.

Dal tom Saudu Zemském neypřednějšší mů-
to magi Páni z Rožmberka / a zvláště ten genž gest Wlada-
tem Domu Rožmberského / yal na ten čas po Bratru svým Pa-
nu Wylimowi Neywysššímu Purgrabi Prazskému a Wlada-
tem Domu Rožmberského / seděl Wsfoce Vrozený Pan Petr Wok z Rožmber-
ka Wladať Doma Rožmberského / gij w tom Rodu jako posledný mage-
wětu swého na ten čas 62 Léta / neš Pan Jossť z Rožmberka Otec jeho u-
mřel Léta 1539. gehožto wětu tehdáž bylo toliko čtrnácte dni / a P. Wy-
limowi Bratru geho šest Let.

Do Vanu z Rožmberka měl mýsto Nejvyšší
 purgtrab Pražský / kteréhož na ten čas po Smrti Pana Adama z Hradce,
 genž byl y Nejvyšším Kancelářem Království Českého nebylo / a ten
 umřel Léta Páně 1596. Pán pro své ctné skutky památky nesmrtedlné
 hodný.

Do Vanu Burgrabů seděl Nejvyšší Van
 Hoffmistr / kterýmž toho času byl Wyšoce Vrozený Pán, Pan Kryštof z
 Lobkovic na Tachově / Pátku a Divicích / Nejvyšší Hoffmistr, S. M.
 Císařské Ráda / Nejvyšší Komorník / y Kammrmeistr Království
 Českého / a Předseda nad Appellacemi na Hradě Pražském / o gehožto Ro-
 du a Erbu / tuto doloženo bude.

S Kozné vzezření, ač Natura dala /
 Však gey ctností tauto obdarowala.
 V čemž té posloužit má y milé Wlasti /
 Buď gíř, zůstaneš při Spravedlnosti.

O Starožitnosti Erbu a Ro-
 du Vanů z Lobkovic / kterých y z jiných Stat-
 kůw ač se gmenugi a píšly / však všycni quon-
 dam od gednoho předka
 possli.

Kapitola V.

Amo Tytul těch Vanů / totižto z Lob-
 kovic srozumění negatě dáwa / že ten Rod a Erb ne od
 gineho než od Českého a Slowanského Tárrodu possel / ge-
 hožto první předkové znamení Erbovního vjímali
 na takový spůsob, y až před očima položeno / to gest, čer-
 weného Sřítu na bílém / a mezy Poly černého Orla s
 rozšířenými křídly. O tom Rodu takovým Erbem obdařeným rozličné
 paměti se nacházejí / kteréž nyní budu předloženy / neyprvé :

Nacházejí se w Kronylách Českých Předkové

Erba a Rodu toho okolo Léta 861. Když totižto Veklan Kníže Wognu wedl proti Kráskowu Knížeti Raurimskému/proti kterémuž wyprawil s Lidem wálečným Wsseboge/Syna Kladowcowa, Muže velmi statečného/těhož Spráwcý a Heytmanem nad ním učinil/terýž neměštěge, chtiwě táhl/a tam dobyw Zrubowa/Zasnuka/a Wyteče/zmocnil se y Zradu řečeného Trissow/a toho Pána kterýž na něm byl gmenem z Lobec gal/a k Veklanowi s ginými mnohými a s křišťi nemalan přiwedl. Ten potomně z Lobec když propuštěn byl/dlaubý čas w Slézsku až do panowání Riešianských Knížat bydlel. Potomkové geho slauli Lobkones, gichžto gména w Magestátích Knížetstwj onoho, když při Knížatech w Radě sedávali/a při Dwoře gich přebýwali, se spartugí. A když po časech zagesli do Czech/geden z nich Lobkowice od gména neš přigmij swého založil/a odtud se psati počali/wedle obyčege giných Panůw kterýž se giným Cyzožeců připodobňugie, rytule své rozšřřowali. Nebo prwe nepsal se žádný ginaž z Panůw a Wladyt Českých toliko vlastni gmeně, yakž wys doloženo.

In libris Ereccionum Kostela Pražského při-

pomíná se slawný předešl z toho Rodu Pan Jan okolo Léta Páně 1390. takowými slowy: Erectio facta & donatio Altaris Sanctae Catharinae in Ecclesia Parochiali in Lobkowic: tum constitutus personaliter Dominus Ioannes de Lobkowic, & in Zasada residens, Marsalcus Serenissimi & Invictissimi Principis D. D. Venceslai Romanorum & Bohemiae Regis &c. dedit & donavit septem Sexagenas grossi: Censum annui & perpetui in Villa Ovczar & in Villa Mlokoged, & in Villa Biskovic, quam tenet Dominus Plebanus de

Lobkowic &c. Actum & datum Anno ut supra. Ten měl dwa Syny, Petra, od kterého Popelowé/ od Mikuláše Zasysssteynstýj possli / yakž se o to nýje doložj.

Také w týchž Knížbách nynű gmenowaných / nacházj se zmínka o Panu Petrovi Synu Pana Jana z Lobkowic/takowá: Dominus Petrus filius olim Domini Ioannis de Lobkowic residens in Navarov & in Kobira, legavit in Monasterio in pede Pontis Pragensis, quinq; Sexagenas grossorum, Censum annui & perpetui.

Opět w týchž Knížbách Kapi-

toly Pražské čitj se památka o p. Mikulášowí z Lobkowic / kterýž Léta 1410. ustanowil plat roční na wěcnost tří kopy gr: při Kostelu w Derchawě / z Wocewsy/Wáclawowi Knězy/yakž o tom ibidem obšřřnugi.

List Kláštera Sedleckého pod Beretmi Opata y těhož Konwentu/psaný Léta Páně 1417. předstřřá tolikž gednoho Pana

Mikulas

Mikuláše z Lobkowic / gmenugie geg Těy: wysšřřm Pšřřemí Wst Zemstých / a Olbory Králowstě při Hore Gurně: kteréhožto Listu gest tato Kopie:

Nos Iacobus Abbas, Ioannes Prior, Nicolaus Subprior, Anderas Cellarius, Nikl Bursarius, Augustinus Plebanus in montibus Kutnis, Hermannus Infirmarius, Martinus Portarius, totusq; Conventus Monasterij Sedlicensis, ordinis Cisterciensis, Pragensis Diocesis, tenore praesentium recognoscimus Vniversis, quomodo Generosus Vir, Dominus

Nicolaus de Lobkowic, Tabularum Regni Bohemiae, & Vrberae Regalis in montibus Kutnis Protonotarius, in maxima & ardua nostri Monasterij necessitate, singularis noster fautor & amicus, centum & quinquaginta Sexagenas grossorum Pragensium denariorum in parata pecunia, nobis ac nostro Monasterio amicabiliter mutuavit, divinae remunerationis & gloriosae Mariae Virginis intuitu, ac precumstrarum devota supplicatione ob respectum, nullam transitoriam recompensam inde cupiens, sed aeternam potius remunerationem accepturus. Quam quidem pecuniae summam praescriptam promittimus pro nobis & Successoribus nostris, bona nostra fide, quovis absq; dolo super festo Sancti Galli proximo venturo, dicto Domino Nicolao solvere effectualiter & indilate. In casum vero, quod si dictam pecuniae summam in praefato termino minime persolveremus, quod absit, ex tunc, praesentium auctoritate, praefatus Dominus Nicolaus plenariam habebit facultatem, bona nostra, hominesq; nostros & bona eorum ubilibet reperta arrestandi, occupandi & inpignemandi, ipsaq; pignora inter Christianos vel Iudaeos obligandi, usq; ad congruam satis factionem tam Capitalis, quam etiam damnorum inde legitime contractorum, & qui praesentes de bona voluntate & scientia praefati Domini Nicolai habuerit, eidem competit jus omnium praemissorum, harum, quibus Sigilla nostra Abbatis & Conventus appensa sunt testimonio literarum, Datum Anno Domini 1417. feria secunda, proxima ante festum Purificationis, gloriosae Mariae Virginiis.

Gmenowanému Panu Mikulášowí zapsán

gest Zrad Zasysssteyn od Krále Wacslawa Řijmstého a Českého z té přjčiny, že gest při dotčeném Zradě wydal pro Wogst Králowstě čtyry Tisyce kop gro: swých vlastních Peněz/yakž list těhož Krále na to daný temito slowy wyswědęge.

VENCESLAVS DEI GRATIA ROMANORVM semper Augustus, & Bohemiae Rex, notum facimus tenore praesentium, Vniversis &c. Cum famosus Nicolaus de Lobkowic, Tabularum terrae Regni nostri Bohemiae & Vrborae Montium Kutnensium Notarius supremus, fidelis noster dilectus, pro usibus familiarium & Stipendiorum nostrorum dilectorum, de mandato nostro, & in specialem complacentiam nostram, de substantia sua propria, quatuor millia Sexagenarum grossi Pragensium, dederit & exposuerit, parata in pecunia: Nos eundem Nicolaum de huiusmodi quatuor millibus Sexagenarum grossi indemnem reddere volentes, & plenarie certionare, sibi, heredibus suis, non per errorem

aut im-

aut improvidè sed animo deliberato, sanoq; fidelium nostrorum consilio accedente, præfatum Castrum nostrum Hassenstein, aliàs cum valido exercitu nostro expugnatum & acquisitum, cum homagialibus, Oppidis, Villis, Iudicijs, Theloneis, jure Patronatus Ecclesiarum, censibus, redditibus, fructibus, proventibus, allodijs, agriculturis, agris cultis & incultis, silvis, rubetis, venationibus aucupijs, pratis, pascuis, aquis, Stagnis, rivulis, piscationibus, nec non universis & singulis alijs suis pertinentijs quibuscunq; specialibus censeatur Nominibus, & cum pleno dominio nil penitus excepto, pro præfatis quatuor millibus Sexagenarum gros: Pragensium, in potestatem suam dedimus donavimus, adscripsimus & præsentium virtute, Regiaq; auctoritate Bohemæ Regni, damus donamus, deq; certa nostra scientia adscribimus gratiosè sic videlicet, quod ipse, hæredes & Successores sui, hujusmodi Castrum, cum Vniversis & singulis suis pertinentijs, ut præmittitur, in sua potestate habere, tenere possidere, nec non de ipsius singulis fructibus, censibus & redditibus, uti, frui, & gaudere debeant, pacificè & quietè, nostris & Successorum nostrorum Regum Bohemæ, ac etiam quorumlibet aliorum impedimentis penitus procul motis. Præfatus etiam Nicolaus, hæredes & Successores sui, præfatum Castrum Hassenstein, quam diu ipsum in potestate sua habuerint, nobis tantum absq; ipsorum damno aperire debebunt, sic quod nos & officiales nostri nostro nomine cum suis armorum gentibus intrare, & ab inde exire poterint, contra quemcunq; nullo penitus excepto, toties quoties opportunum fuerit, & super hoc, per nos aut officiales nostros nostro nomine fuerint requisiti, absq; damno ipsorum, ut præfertur, sed nostris duntaxat sumptibus & expensis, quam diu vixerimus in humanis: Dum etiam nos in vita existentes præfatum Castrum Hassenstein cum suis pertinentijs supra dictis, à præfato Nicolao hæredibus & successoribus suis rehabe-re voluerimus, ex tunc ipsi nobis de hujusmodi Castro & suis pertinentijs universis vice versa condescendere debebunt, & tenebuntur, postquam primum ipsis prædicta quatuor millia Sexagenarum gros: Pragensium, per nos data, numerata & parata in pecunia fuerint integraliter persoluta. Et quia præfatus Nicolaus à longis transactis temporibus Majestati nostræ tot & tantis complacuit obsequijs, & in futurum complacere poterit, sic quod ipsum non immerito præ cæteris alijs, de innata Regiæ nostræ Majestati clementia specialibus gratijs & favoribus prosequamur. Et ad hoc ut ipse Nicolaus, se à Majestate nostra specialibus gratiarum muneribus consolatum & præventum præsentiat, sibi, hæredibus & successoribus suis hanc gratiam facimus specialem, in casu quo nos, nobis in vita existentibus præfatum Castrum Hassenstein, cum suis pertinentijs Vniversis ab ipso Nicolao & suis hæredibus ac successoribus, cum præfatis quatuor millibus Sexagenarum gros: Pragensium, non exoluerimus, & vice versa nõ redemerimus, ex tunc post obitum nostrum, quem altissimus diu avertat ipse Nicolaus hæredes & Successores sui, utriusq; sexus ipsum castrum cum suis pertinentijs, ut præfertur, & pleno dominio hæreditariè habere, tenere quietè possidere debeant, omni eo jure, modo & forma, quemadmodum hæc omnia Nobilis Friczo de Schonburk huc usq; habuit, tenuit & possedit nostris & Successorum nostrorum inclytæ Domus nostræ, Bohemæ Regum, & aliorum quorumlibet impedimentis, penitus procul motis. Supplendo etiam de Regiæ nostræ Majestatis plenitudine, omnem defectum, si quis ratione consuetudinis aut Solennitatis obmissæ, seu aliàs quovis

mod o

modo præfato Nicolao, hæredibus & Successoribus suis, utriusq; Sexus in præfatis bonis, oriri posset quomodolibet in futurum, præsentium sub Regiæ nostræ Majestatis Sigillo, testimonio literarum: Datum Pragæ, Anno Domini 1418. die quarta decima Maij, Regnorum nostrorum Anno Boem: 45 Romanorum verò 42.

Per D. Conradum Archiepiscopum Prag. Petrum de Svetsin Magistrum Monetæ, Iankonem de Smilkov, Ioannem de Bamberg.

**Toho potomně Listu potvrdzoval Král Zýmůd
Římský/ Vheršský/ a Čestý, gíným Magestátem takto psaným:**

SIGISMUNDVS DEI GRATIA ROMANORVM
Rex semper Augustus, ac Hungariæ, Bohemæ, Dalmatiæ, Croatiae & Rex.

Notum facimus tenore præsentium universis, quod veniens ad nostræ Majestatis præsentiam, strenuus Nicolaus de Lobkovic, Tabularum terræ, Regni Bohemæ Prothonotarius, fidelis noster dilectus, nobis humiliter supplicavit, quatenus quoddam Privilegium sibi per Serenissimū quondam Principem D. Venceslaum Regem Boemæ, fratrem nostrum charissimum, super Castro Hasenstein, datum, traditum & concessum, de consveta nostra Regiæ benignitatis clementia, approbare, ratificare, innovare, & confirmare gratiosius dignaremur: Nos igitur attentis, fidelibus, studiosis & indefessis obsequijs Maieitati nostræ & Coronæ Regni nostri Bohemæ per eundem Nicolaum promptè impensis hæten⁹, & processu temporis eò promptius impendendis, consideratis, non per errorem aut improvidè, sed animo deliberato, sanoq; Nobilium, Procerum & fidelium nostrorum consilio accedente, præfato Nicolao dictum Privilegium, sibi per quondam Fratrem nostrum super Castro Hasenstein concessum ut præmittitur, approbavimus, ratificavimus, innovavimus, & confirmavimus, approbamus, ratificamus, innovamus, & Virtute præsentium, Regia auctoritate Bohemæ, de certa nostra scientia gratiosius firmamus, decernentes prædicta auctoritate Regia, & volentes expresse, quod prædictum privilegium in omnibus suis punctis, sententijs, clausulis, articulis, ac fide verbo ad verbum præsentibus totaliter foret insertum, ex nunc in antea, perpetuam obtinere debeat inviolabilis roboris firmitatem, præsentium sub nostræ Majestatis Sigillo, testimonio literarum. Datum in Montibus Kutnis, Anno 1420, penultima die Octobris Regnorum nostrorum, Hung. 34. Rom. 11. Bohem. 1.

Ad mandatum Domini Regis, Franciscus
Præpositus Boleslaviensis.

**Ginn List Cysare Zýmunda gest dán témuž V.
Mikulášovi z Lobkovic Věryvěstému píšáři Desť Zemských Králův,
svěží Čestého/ kteryž zní takto:**

SIGISMUNDVS DEI GRATIA ROMANORVM
Rex semper Augustus, Hungariæ, Boemæ, Dalmatiæ, Croatiae &c. Rex
Notum facimus tenore præsentium, Vniversis &c. A claro lumine Regiæ

Majestatis, sicut à Sole cætera lumina suscipiunt claritatem, sic à Sceptis
gera Regia Majestate, omnis insignitas & Nobilitas eæterorum, quorum
actus egregij & virtutum merita eos condignè reddunt Nobilitatis insigni-
ijs illustrandos, suscipit incrementum. Sanè attendentes strenui Nico-
lai de Lobkoviz, Tabularum terræ, Regni Bohemiæ Prothonotarij, fi-
delis nostri dilecti, actus pios & strenuos, quibus circa tutelam Regni Bo-
hemiæ, adhuc vivente Serenissimo quondam Principe Venceslao Rege,
divæ memoriæ, Fratre nostro Charissimo, non parcens periculo, rebus
etiam & personæ, laudabiliter desudavit, ad ipsius elevationem emeritæ,
inclinatione quadam ducimur naturali, & signanter ex eo, quod per ma-
nus nostras tempore Coronationis nostræ in Regem Bohemiæ, super al-
tari Militiæ cingulo glorioso Sancti Venceslai Ensis publico Verbere in-
signitus, meritò amplioribus nostræ gratiæ favoribus respectus se sentiat
exaltatum. Idcirco pensantes labores & expensas ipsius, circa Captiõem
Castri Hasfenstein, & etiam donationem ejusdem Castri & pertinentia-
rum ipsius, sibi, & hæredibus suis, per dictum fratrem nostrum Venceslau
factam, non per errorem aut improvidè, sed animo deliberato, sanoq, fi-
delium nostrorum accedente consilio, & de certa nostra scientia, præfa-
to Nicolao, dictum Castrum Hasfenstein, cum homagialibus, Villis Cē-
sibus, redditibus, proventibus, usu, fructibus, piscinis, pratis pascuis, sil-
vis, rubetis, montibus, vallibus, agris cultis & incultis, & alijs pertinen-
tijs vniversis, nihil prorsus excepto, recepto prius ab eo juramento fide-
litis solito & consveto in feudum dedimus, contulimus, & donavimus,
damus, conferimus, & auctoritate Regia Bohemiæ, præsentibus donam⁹,
per ipsum & hæredes suos legitimos, habendum, tenendum & perpetuo
posidendum, omni jure & libertate, quibus dictum Castrum cum perti-
nentijs suis, tentum est hætenus & possessum, præsentium sub nostri Re-
galis Sigilli appensione, testimonio literarum. Datum in Leutmierzicz
Anno Domini 1421. tertia die Ianuarij, Regnorum nostrorum, Hunga-
riæ 34. Romanorum 11. Boemiæ 1.

Ad Mandatum D. Regis, Franciscus Præ-
positus Boleslaviensis.

Напредсанъ Ван Николасъ зъ Лобковъ / Мей-
въщъ Писаръ Делъ Земскыхъ а Олборъ въ Зорачъ Рутнѣхъ / възалъ въ обра-
ну своау Збожъ Клѣстерѣвъ нѣктерыхъ въ часъ небезпечнѣ / заводу на нѣ ги-
стау сумѣ Пенѣзъ / за тѣмъ Листъ Цѣсарѣ Зѣмунда обшѣрнѣги въправуе.

SIGISMUNDVS DEI GRATIA ROM. REX. &c.

Constitutus coram nobis, strenuus Nicolaus de Lobkovicz, fidelis
noster dilectus, nostræ Celsitudini proposuit, qualiter census certos &
Villas, præteritis temporibus, in bonis infra scriptorum Monasteriorum,
Zderazy, Sedlec, Aulæ Regiæ, Ostrov, Kladrub, Slavorum & Ofek, pe-
cunijs suis comparasset, & certa debita in eisdem haberet, & eosdem Cen-
sus aliquandiu temporibus suis tulisset & levasset, haberetq, literas authē-
ticas Abbatum & Conventuum Monasteriorum prædictorum, eorum de-
super sigillis roboratas, supplicans nostræ Majestati humiliter & obnixè,
quatenus sibi eosdem census Villas, debita & literas desuper confectas ap-

proba-

probare, ratificare, & confirmare gratiosius dignaremur. Nos itaq, suppli-
cationibus præfati Nicolai, tanquā justis & honestis favorabiliter inclina-
ti, considerantes nihilominus, grata, utilia, & accepta valdè, quibus ipse
nullis parcendo periculis, sumptibus, & expensis, nobis fideliter, intrep-
dè & constantè hætenus placuit, placet cotidie, & placere non desinit
incessantè, obsequià, animo deliberato, sano Baronum, Procerum & fi-
delium nostrorum accedente consilio, & de certa nostra scientia, præfa-
to Nicolao de Lobkovicz, ipsiusq, hæredibus, omnes & singulos Census
Villas & debita, quos & quas in prædictis Monasterijs habere & compa-
rasse dignoscitur, nec non omnes & quaslibet literas Abbatum & Con-
ventuum Monasteriorum prædictorum desuper confectas in omnibus su-
is clausulis, punctis & articulis, pro ut de verbo ad verbum sonant, ac si
tenores eorundem præsentibus forent inserti ratificavimus, approbavim⁹
confirmavimus, ratificamus, approbamus, confirmamus, inhibentes Vni-
versis & singulis Baronibus & Procerib⁹, & signantèr Subcamerario Reg-
ni nostri Bohemiæ, nec non alijs nostris Officialibus, præsentibus & futu-
ris, firmitèr, ne præfatum Nicolaum ipsiusq, hæredes in supra dictis Cen-
sibus, Villis & debitis impediunt, sed potius ipsos eosdem, temporibus suis
permittant, pacificè, colere, & levare, contrarium nequaquam facien-
tes, pro ut nostram indignationem arctius voluerint evitare, præsentium
sub nostri Regalis Sigilli appensione testimonio literarum. Datum Cza-
slavia, Dominica qua cantatur, Lætare. Anno 1421.

Franciscus Præpositus Boleslaviensis.

Ladislav Vheršky a Ciesky Král / na žádost Sy-
na téhož Pana Mikuláše ponšenan / učinil potvrzení o strany dotčeného
brádu Hasnssteynského Listem takto znějícím.

Ladislavus Dei gratia, Hungaria, Boemia, &c. Rex.

Cum itaq, strenuus Nicolaus de Lobkovicz, fidelis noster dilectus, Se-
renitati nostræ humiliter supplicaverit, quatenus beneficentia Regia Ca-
strum Hasfenstein, cum ipsius omnibus pertinentijs, Nicolao Patri suo,
& ejus hæredibus à Divo Sigismundo, Avo nostro charissimo in feudū
datum & concessum, dignaremur cum omnibus, gratijs, literis immuni-
tatibus, libertatibus, concessionibus, indultis, privilegijs, & Iuribus Vni-
versis datis & concessis, his, qui dictum Castrum hætenus tenuerunt à Se-
renissimis Regibus Bohemiæ, præsertim Ioanne abavo, Carolo proavo,
Venceslao & Sigismundo avo, & charissimis Antecessoribus nostris, ipsi
Nicolao Filio, & suis hæredibus in feudum approbare, ratificare & con-
firmare, qui pro ipso Castro Celsitudini nostræ Homagium fecit, & fide-
litis consveto exhibuit juramentum: Nos memores servitiorum quæ
ipse Nicolaus Filius Majestati nostræ promptè impendit, & rerum, quas
pro nostris antecessoribus pater suus fideliter & benè gessit, ejus precibus
gratiosè annuimus. Ideo deliberatè & sano nostrorum Procerum & fi-
delium accedente consilio, de certa nostra scientia, auctoritate Regia Bo-
hemiæ, Castrum Hasfenstein, cum vniversis & singulis pertinentijs suis,
in quibuscunq, rebus consistent, & quibuscunq, nominibus nuncupetur,
nihil penitus excipiendo, præfato Nicolao Supplici, & ejus hæredibus,
cum servitijs & omnibus oneribus consvetis, nobis & Successoribus no-

211

stris

stris Regibus Bohemiarum præstandis in feudum, approbamus, ratificamus, confirmamus, & de novo concedimus &c. Datum Viennæ die ultima Mensis Iunii; Anno Domini 1457. Regnorum nostrorum Anno, Hungariæ 18. Bohemiarum verò 4.

Ad Relationem Domini Procopij de Rabstein, Cancellarij, Nicolai Liscij, Legum Doctoris,

Len wysš dočtený B. Mikuláš mel Danžellu

Pant Zioffigi z Zierotyna / Deeru poslednj onoho wzneseného Rytšeplichty / kteráž genu porodila Syna / a ti Manžes lé přigati gsau w Bratrstwj Stola Amprisiá, yakž se gmes nuge od Cysáre Frydrycha / gehožto Magestát na to daný / psán byl ténito slowy:

FRIDERICVS DIVINA FAUENTE CLEMEN-

tia, Romanorum Imperator semper Augustus, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatia, &c. Rex, ac Austriæ, Stirie, Karynthiæ & Carniolæ Dux, Comesq; Tyrolis.

Nobilibus nostris, & Imperij sacri fidelibus dilectis, Nicolao de Lobkovicz, Zophiæ de Zierotin ejus uxori legitimæ, gratiam Cæsaream & omne bonum. Integerrimus vestrarum devotionum affectus, quem ad nos & sacrum Romanum geritis Imperium, vestrarumq; probitatis & virtutum merita, quibus coram Celsitudine nostra multipliciter commendami, nos inducunt, ut personas vestras, gratiosis prosequamur favoribus, atq; specialibus insignijs decoremus. Te igitur, præfatum Nicolaum, & ob tuarum Virtutum merita, etiam Zophiam Vxorem tuam legitimam in Confratres Societatis atq; Amprisiæ Stola, videlicet albæ cum tribus lilijs in Camero impositis nec nō Zareæ ejusdē Griffone eidem appendēte, quam cumquondam Serenissimo Principe Alphonso, Arragonum 12. Rege, Fratre nostro charissimo, ad honorem & gloriam gloriosissimæ ac intemeratæ Virginis Mariæ, in vigilijs ac diebus suis Solennibus, nec nō Sabatinis Noctibus deferre solebamus, & hodie deferimus, autoritate nostra, qua in hac parte fungimur, præstato nobis prius à te Nicolao, tuo & tuæ Vxoris nomine Iuramento, de servandis singulis punctis & articulis in Capitulis dictæ Amprisiæ hujusmodi institutis, ad laudem Virginis Mariæ, vestrarumq; honorem nobiscum ubiq; locorum deferre, & eadē uti & gaudere debeatis, & valeatis, quemadmodum alij de Societate dictæ Amprisiæ ipsam deferre solent, impedimentis quibuscunq; procul motis, præsentium sub nostræ Imperialis Majestatis Sigilli testimonio literarum. Datum Brunæ, die quarta Mensis Augusti, Anno Domini 1459. Regnorum nostrorum, Romani 20. Imperij 8. Hungariæ verò, primo.

Ad Mandatum proprium Domini Imperatoris, Vlricus Vaelczli, Cancellarij.

Četa Váně 1454. Ladislav Vheršlý a Čestý

Král / Rakaušké a Lucemburské Kníže / Margrabě Moravské a Lužacské / přis.

Ité / připomíná Pana Mikuláše z Lobkovic Syna Mikulášova / w Listu swém Královstém takto:

Ladislav Dei gratia, Hungariæ, Bohemiarum, Dalmatiæ, &c. Rex Austriæ & Lucemburgensis Dux, Moraviæ & Lusatii Marchio 12. Notum facimus Vniversis, quod consideratis gratis & fructuosis servitijs per Nobilem Nicolaum olim de Lobkovicz, nostris antecessoribus, & per Nobilem & strenuum Nicolaum dicti Nicolai Filium fidelem nostrum dilectum, nobis exhibitis, qui redempta sive

resoluta pro duobus millibus & quingentis Sexagenis grossorum, Civitate nostra Cadanensi pignolata & inscripta prædicta summa Nobili Henrico de Plaven fideli nostro dilecto, & Civitate prædicta ad manus nostras reddita, etiam de pecunijs, quas ob redemptionem & resolutionem prædictam sibi debebamus, mille quingentas Sexagenas grossorum, liberaliter nostræ Serenitati remisit ac donavit, non per errorem, aut improvide, sed deliberatè, & cum sano consilio nostrorum Procerum ac fidelium, de certa nostra Scientia, auctoritate Regia Bohemiarum, literas obligationis, pignorationis, inscriptionis, Civitatis nostræ Chomutov cum Castro Platen ac Villis, & vniuersis alijs dictæ Civitatis & Castri pertinentijs, pro quatuor millibus Sexagenis grossorum, concessas, prædicto Nicolao Patri per Serenissimum Sigismundum Avum nostrum charissimū, dicto inquam Nicolao & suis hæredibus approbamus, acceptamus, ratificamus & confirmamus cum omnibus punctis, clausulis, articulis & sententijs suis, ac fide verbo ad verbum earum tenor præsentibus literis nostris insertus esset. Et quia ultra prædictam summam datam recognoscimus ac fatemur nos debere dicto Nicolao mille Sexagenas grossorum ex prædicta causa redemptionis sive resolutionis ipsius Civitatis Cadanæ: Igitur ut sufficientem à nostra Majestate cautelam habere se sentiat, eidē Nicolao suisq; Hæredibus, prædictis mille Sexagenis grossorum, prædictam Civitatem Chomutov, cum Castro Platen & omnibus pertinentijs supra scriptis, obligamus, inscribimus, & pignoramus, ita quod deinceps ipsi Nicolao & suis hæredibus prædicta civitas Chomutov cum Castro & pertinentijs prædictis in totum pro quinq; millibus Sexagenis grossorum obligata, inscripta, & pignolata existat, nolumusq; dictum Nicolaum aut suos hæredes, nobis aut nostris Successoribus, dictam Civitatem cum prædictis, castro & pertinentijs, teneri restituere, donec per nos aut nostros Successores, ipsi Nicolao aut suis successoribus summa prædicta, quinq; millium Sexagenarum grossorum, integrè fuerit realiter & plenè resoluta: ac volumus quod dicto Nicolao aut suis hæredibus per nos aut Successores nostros de restitutione fienda notificatio fiat, per unum annū antequam à nobis vel nostris Successoribus, dictæ Civitatis Chomutov cum suis pertinentijs supra dictis, per ipsum Nicolaum vel suos hæredes restitutio fieri cum effectu petatur, præsentium sub nostri Regalis Sigilli appensione testimonio literarum. Datum Pragæ tertia Mensis Septembris, Regnorum nostrorum Anno Hungariæ 15. Bohemiarum autem primo, ad Mandatum Domini Regis, Domino Georgio de Kunstat, referentē.

Léta potom Váně 1420. gmenowaný Pan
 Mikuláš z Lobkovic/wyslán byl od Cýsaře Zygmunta, s Panem Gindrichem z Lipého Maršálkem/s Panem Albrechtem z Koldic Komorníkem/s Panem Hendrychem Zeydlycem z Lázan, Hejtmánem Wratislawským/s Panem Janem z Kostelce nad černými Lesy/s Panem Hynekem z Lázan Hejtmánem Swjdnickým/a s Panem Girkem Czitrychem Syndlerem/a by společně osadili Sand Rupcum a Konsselum Wratislawským/Purgelmistru a Radde z Mest těchto, z Swjdnice, z Strygu, z Jawora, z Lamberka, z Boleslawy, z Rychnbachu, Hybsperku, Namyslawy a z Teymarku.

Lébož Léta napsaný List Vana Diepolta z

Lobkovic vřazugi paměti Kostelní, genz složen byl w tyto slova. Já Diepolt z Lobkovic/wyznávám tímto Listem obecně předewsem, kterých geý vzřij/č. S dobrým rozmyslem a přátelskau radou/postanpil gsem a mocý tohoto Listu postupuji, a mocně dávám tii Kopy grossuow platu ročného we Wsy Owčarach/ na Dědictwý mém vlastním/ na Cizowěku mém platným/ Důstogným a Welebným Otcům/ Knězy Pawlowi Proboštu Kostela Pražského a Zderazského/ Visitatorowi Arcybiskupswj Pražského/ Mistru Ambrozowi Děkanu a wssy Kapitole Pražský/č. a ten plat yá Diepolt, neb potomcy mogi, magi zapsati/ a yá má přes to z Komory vydáwati pět Kop Grossuow Cizských/ a ten plat má býti vydáwan Knězy, kterýchby byl v Oltaře Marky Boží na Hradě Pražském/č. Rukognomové gsau, Gindrich z Swamberka na Swjtkowě/ Wacslaw z Lobkovic a na Chlumcy/ Jan Tlukša z Wrabě/ Jan Ríjdo z Mokrán a w Nedrachowicých/ Diwís z Tachwalic seděním tudíž/ a Gindrich z Počepic.

W Kalendáři Hystoryckém poznamenaná / že
 často gmenowaný Pan Mikuláš z Lobkovic, umřel Léta Páně 1462. we Czwrtel před Swatou Martou/a pochován gt w Kláštere Radanském.

Pan Wacslaw z Lobkovic a na Chlumcy/pohá-

něl Pana Girku/Pana Jana/a Litwina Bratry z Lobkovic a na Bilině, na místě gich/ a také na místě Diepolta, Kryštoffa, a Petra y Wacslawa, Bratrůw gich mladších Letnentažících a nedělných/ odtud z Lobkovic Streycůw swých/ Synůw adržitelé Statůw po někdy Panu Diepoltowi z Lobkovic Otcy gich, z toho/ aby oni Bratři očistili z Rybníkůw Chlumecých geho/ Wacslawa gmenowité pod Dublowicý, z welikého Rybníka dwa děberý Ryb/ a z Rybníka Kwaseřtina kterých ležij na Dublowicý, jeden děber

Ryb/čte

Ryb/ kterých gest týž někdy Depolt Otec gich zapjal Děkani Zemským, k wydawání Pannám k Swaté Panně Katerině Kláštera w Nowém Městě Pražském/yakoz týž Zápis w sobě zawjrá/a mage ge° z těch Rybníkůw očistiti/to gest newčinil/ stanau o suchých dnech Postných před Pány a Wladýkami w plném Sandu Zemském wěřšm na Hradě Pražském č.

Léta Váně 1469. P. Jan

Zaslyšteynšy z Lobkovic společně s Wajtmínarē a s Ziateckými zahnali Woglsky swými Ríjowňsky tak štiasně že gsau se vprkem vtřlání oddali. Z kterýchžto oni žádného dohoniti nemohwše, krom gedného Mladence/a zohawiwše geý/totiz vřezagice mu ge° Los potom propustili aby šel za swými Ríjowňsky.

Léta Váně 1491. připomínají některé Paměti

s nemalau pochwalau Pana Bohuslawu z Lobkovic/genz byl. Pán weliké wšáctnosti/swobodným uměním w rozličných Kraginách nabytým ozdobně okrášlený. w yazykách mnohých/ yako w Latinském, Wlastném, Německém/č. umělý/ a takowu weymlownosti obdařený, že geý Lidé Včený in lucubrationibus suis Vlissem smělý gmenowati/wznawagice w něm býti wšedky ryctnosti zkladené, kteréz se samému Wlasewi připsugij takto:

Fuit Vir multa præditus facundia, nec minore rerum experientia, vafer consilio, egregius bello, laborumq; patientissimus. Umřel Léta Páně 1510.

darowal Biblioteku swau Knížkami rozličných Autorůw naplněnan, Včenému Muži Sstěpanowi Pisoni: yakž o tom Lupac w Kalendáři mluswý 14 Listopadu/ a Thomas Mitis w pracch swých gíž na swěto wydawých/ mnohé paměti o němž posteritati ventura zanechal.

P. Jan z Lobkovic Burgrabe Pražský/ (okte-

remž gsau mnohé paměti) měl Manželtu Pami Bohunku z Rodu Panůw z Rozmberka/kteráz umřela Léta Páně 1557. yakž o tom Lupacz in Calendario wyprawngge/čkance: Beatrix, patrio sermone Bohunka, gente Rozmbergensis, Coniunx vero Generosi ac Magnifici Baronis, Domini Ioannis a Lobkovicz, Purgravi Regni Boemiae femina lectissima, anno ut suprà, hora dici duodecima decessit, Krumlovix 16 Novembris.

Léta Váně 1569. Lupac w Kalendáři swém o.

L I I u y

znanus

znaniuge Smrt Pana Jana Staršího z Lobkovic / Tedy vyššího Hofmistra Království Českého tímto slovy: Obijt Magnificus ac Generosus Baro Ioannes maximus natus a Lobkovic, Libochovicij in arce sua, & Praga ad Divi Viti, honorifice tumulatur feria prima post festum Sanctae Trinitatis 14. Iunii aetatis suae 79. genuito Thomas Mitis učinil Epitaphium tímto slovy:

Conditur hac Ianus, Nestorq; Bohemicus Vna,
Et Patriae & gentis gloria Lobkovia:
Huius & illius columnen, Regniq; supremus
Iudex; Curiae adhuc, ille Magister erat.
Vivus praefuerat Cleroq; foroq; fidelis
Consultor Regno, Caesaribusq; sacris
His quoq; nunc prodest Fratre ac Haerede superbo
Senio, & ut ad constet maxima quaeq; fato,
Latus id expectans, at Christo latior haerens,
Ac moriens, animam tradit, & ossa rogo.
Sat dignè vixit, qui liquit pignora lecti,
Per quae post obitum viveret ex abitu.

Toho přirovnává Poeta Nestorovi ovšem z lussné přičiny / kterýto Nestor byl / jakž Homerus svědčí / vir diserrus, cui ab ore fluxit vox melle liquenti dulcior, ac tím samým toliko rozdílný byl od toho Pana / quia ille vixisse fertur annos trecentos.

Tento Pan Jan Starší z Lobkovic w Létu 1546. za Cýsaře Ferdynanda wyslán byl do Vratislawě / a při něm tito Páni / kterých pamět počnúc od něho takto připomíná: Jan Starší z Lobkovic a na Zbiroze / Sudý Království Českého / Jan mladší z Lobkovic na Teyně Horšovském / Koruny České Německých Len Heytman / Albrecht Sliž z Holeyce / Hrabě z Pasanů na Kadaňském Zámku / Tedy vyšší Kammermeister Království Českého / Jan z Waldšteyna a na Augesdē / Sebestyán z Waimile a na Chomutově: Z Království pak Gířt Gierstorff z Gierstorffu Podkomorý Království Českého / Bernard Zenský z Tieslogewa a na Ryžmberce / Purgkrabě Krage Hradeckého / Petr Janovský z Sutic na Zagečicích / Adam Kšepický z Sudomíře / Anděl z Ronowce na Heřmanově Městci / Zikmund Rumbab z Suché.

O tímž nacházejm zmínku w Létu Páně 1556. takovan.

W Středu po Neděli Prowodný držán byl Sněm na Hradě Pražském / zč. Zámek a Město Táchov a Many a Vesnicemi zastavil Cýsař Ferdynand we dwácti Tisíc kopách gro. Českých do dwau zimorůw, Janovi Mladšímu z Lobkovic a na Teyně Horšovském Purgkrabě Pražskému / povoleno aby Zboží Točnické a Zěbrácké & dědictví doprodáno bylo Janovi Staršímu z Lobkovic na Zbiroze a Točnické / Hofmistru Království Českého: Dowoleno také aby Král dal w dědictví Dwůr Královský w Starém Městě Pražském Ladislavovi z Lobkovic a na Chlumci Maršálku Dworu svého a Přesýdntu nad Appellacemi / a Magestát na

to věc

to věc aby mu we Dstý wložen byl.

W Létu Páně 1569. wedlé Kalendáře Hystorického umřel na Libochovicích Pan Jan Tedy starší z Lobkovic / Tedy vyšší Hofmistr Království Českého / pochován w Kostele S^o Wíta na Hradě Pražském: Zanechal šest Synůw po sobě, Jana / Mikuláše / Ladislawa / Gířho / Bohuslaw a Bartoloměje / z nichžto dva byli welice možní / Ladislaw a Gíř / facile Principes inter Barones Bohemiae / kterých w nemilost vpadli S. M. Cýsařské / jakž o tom w Hystorických doloženo bude.

Dotčený Lupac w Kalendáři gmenowaném při

Létu 1570. připomíná Pana Jana Staršího z Lobkovic a na Teyně Horšovském / Tedy vyššího Purgkrabě Pražského / takto o něm mluvíce:

In arce Pragensi, suis in adibus obijt mortem Magnificus Dominus Dominus Ioannes Senior a Lobkovicz in Tyna Horsovia & c. supremus Arcis Pragensis Purgravius, quem de summa istius officij dignitate atq; amplitudine eruditi Latina lingua Proregem appellant. Anno ut supra 12 Aprilis,

Léta Páně 1577. umřel Pan Jan z Lobkovic na Zafyšteyně / kterých neyprwé Klášter w Kadani založil / tam pochován.

Téhož Léta w hodinu druhau po Poledni narodil se P. Bohuslaw Felix Zafyšteynský z Lobkovic / na Ličkově a Chomutově / genž byl potomně Tedy vyšším Komorníkem Králov: Českého.

W Létu Páně 1582. držán byl Sněm na Hradě Pražském w Pondělí po Zronnicích při přítomnosti Stanislawa Paslowského Biskupa Olomúckého / a Karla Rukžete Minstrberského / Komissarow od S. M. Cýsařské wyslaných / a tu byli woleni Komissari do Říšské / Bohuslaw Felix Zafyšteynský z Lobkovic / Tedy vyšší Komorník Království Českého / a Jan Wchýnský ze Wchynic Purgkrabě Karlšteynský / Krystoff Petengl z Tainperku Městénin Starého Města Pražského / a ti žádali Cýsaře za to aby při Appellacích starobily spůsob zachován byl / totiž aby se gedem Tolar při každé Appellacy odwozowal a do čtyř osob Pražanůw aby tam dosazeno bylo.

Léta Páně 1583. sessel z tohoto Swěta B. Bohuslaw Sstiasný z Zafyšteyna a z Lobkovic / Pán na Chomutově a na Ličkově / jakž o tom týž gmenovaný Autor Lupac takto píše:

Obijt Magnificus ac Generosus Baro Bohemiae, Dominus Dominus Bohuslaus Felix Hasitenius a Lobkovicz, D. in Chomutov & Liezkov, Imperatorum trium Consiliarius: olim Praeses Lusaciae post Iudex supreme

mus

mus in Regno Bohemiae, tūm in eodem Supremus Camerarius. Ejus Epitaphium hoc est:

Bohuslaus Felix, ille Hassenstenius, Heros
Marte togaq; potens, mole sub hac tegitur
Elysijs Praeses filius, Camerarius inde Bohemi
Regni, post summi Iudicis officium;
Occumbit patriae Zelator Religionis,
Et patriae, & gentis, splendor honorq; suae.
Quid valeant, mundi fraus, Gratia, fama, triumphus,
Quid genus aut tituli, divitæq; videt,
Cunctaq; quod pereant cum Munda vana caduco,
Solutus Amor Fratrum duret Amore Dei.
Obijt Annō ut suprā 13 Ianuarij.

Thomas Mitis.

Četa Páně 1584. umřel Pan Ladislav Star-

šij z Lobkovic na Chlumci a Gizebnici /
Neyvyššij Hoffmistr Království Českého /
ho magie věku svého 82 Léta / a položen w
Truhle Čynové / na kteréž vyryta jsou tato
slova:

Hoc in Sarcophago reclusa sunt ossa Il-
lustris ac Generosi D. D. Ladislai Baronis
Lobkovicij, D. Chlumitij & Gizebnicij,
Regni Bohemiae supremi Curiae Magistri Ap-
pellationum Pragensium primi Praesidis.
D. D. Imp. p. p. Ferdinandi I. Maximiliani
II. & Rudolphi II. à dignioribus consilijs Vi-

tæ innocentia, rerum experientia, morum integritate, linguarum peritia
præstantissimi ac omni laude digni, qui cū morbis correptus mensibus ali-
quot decubisset ac 82 ætatis annum magno cum honore perageret, Deo
ardentissimis Votis animam commendans, cum omnia debita officia
Christiani hominis ex more & instituto S. S. orthodoxæ Fidei Catholicæ,
sedulus peregisset, tandem placidissime dormituri similes ex hac vita
emigravit Pragæ, Anno Virginiei partus 1584, die vero 18 Decembris.

Manželka jeho byla Vrozená pani pani Johanna z Dubé
a z Lippeho / od kteréž zůstali tito páni / yakž o nich dole bu-
de doloženo. Ta umřela Léta Páně 1601.

Annohým službám pro obecné dobré potřebován byl
vyšš gmenovaný Pan Ladislav / yakož y w Létu 1573.
edyž poslán byl do Polky / aby z strany wolený Krále roko-
val s Poláky / o čemž paměť tato poznamenána jest:

W Četě 1573. w Středu po S. Pavlu na Wj
ru obrácený / držán byl Sněm na Hradě Pražském při přítomnosti Rudol-
ffa Krále Vheršského / Arnosta Arcykňžete Rakauského na místě Cýsaře
Maximiliána / z kteréžto Sněmu byli osoby od Země do Polky wolené
k gednání s Poláky / aby Cýsaře neb některého z Synův jeho za Krále sobě

wolili /

wolili / totiz Ladislav Staršij z Lobkovic na Chlumci a Gizebnici ney-
vyššij Hoffmistr Království Českého / a při něm Albrecht Kapann z
Smogkova a na Hluffyech / Purgtabě Krage Hradeckého / a z Nového
Města Pražského Ondřej Zuter / etc.

Četa 1588. w Neděli po S. Jeronymu pocho-
wán w Klášteře S^o Jakuba Pan Mikuláš z Lobkovic heytman Sta-
rého Města Pražského.

Břed Kaplan Swatého Wácslawa na Hradě

Pražském w Koste S^o Wíta / spatřuje se
nápís nad hrobem Pana Gířho Popela z
Lobkovic / na Kamenu Mramorovém / w
tyto slova vyrytý:

Georgio Popelio Baroni à Lobkovicz,
Domino in Duxav & Schreckenstein, Sacra-
tis: Imperato: Rudol: II. à consilijs Iudicij
Appellationum, in Bohemia Regno Præsi-
di, Vita insigni cum pietate & virtute tran-
sacta defuncto. Anno 1590. die 11 Septem-
bris, Adamus Gallus Popelius Fratri Germa-
no mærens posuit, Vixit Annos 34 Mens. 6.

Wesle Tytuláře wydaného Četa 1589. živi byli
okolo tohož Léta Páni z Lobkovic / tito:

Pan Adam Gall z Lobkovic / Arcykňžete Rakauského Ferdynanda
Komorník / kterýž w Vheršké Zemi proti neyhlavnějšijmu Nepříteli
wšeho Křestianstwa Turku Bogowal přes několik Let s nemalým nákladem.

Bohuslaw Hawel z Lobkovic a na Blžanech.

Depolt Staršij z Lobkovic na Divicích a Malikowicích.

Depolt Mladšij z Lobkovic na Wschclapích / S. M. C. Trutkas.

Gíř Staršij z Lobkovic na Libochowicích / Mělnice / Chomutowé a
Ličkowé / S. M. Cýsařské Radda / Komorník a Neyvyššij Hoffmistr
Království Českého.

Jan z Lobkovic na Točnjce a nové Bystřici / S. M. C. Radda / Kom-
ný Český a Čechů 2een w Království Českém heytman.

Jan Wácslav z Lobkovic na Geřetině / Berunických a Weltrubých / Ko-
morník Arnosta Arcykňžete Rakauského / S. M. C. Radda / a heytman
Starého Města Pražského.

Jan Wiktoryn z Lobkovic na Nových Hradech.

Krystoff Staršij z Lobkovic na Bilině Gesskowicích a Kosti.

Ladislav Staršij z Lobkovic na Mostském Hradě / hořejšij Lindwé / a
Dobré / S. M. C. Radda.

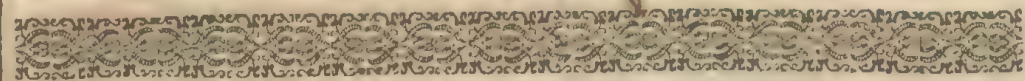
Ladislav Mladšij z Lobkovic na Chlumci a Gizebnici / S. M. C.
Mundšent.

Wylim z Lobkovic na Teyně Zoršdowském a Čječowicích.

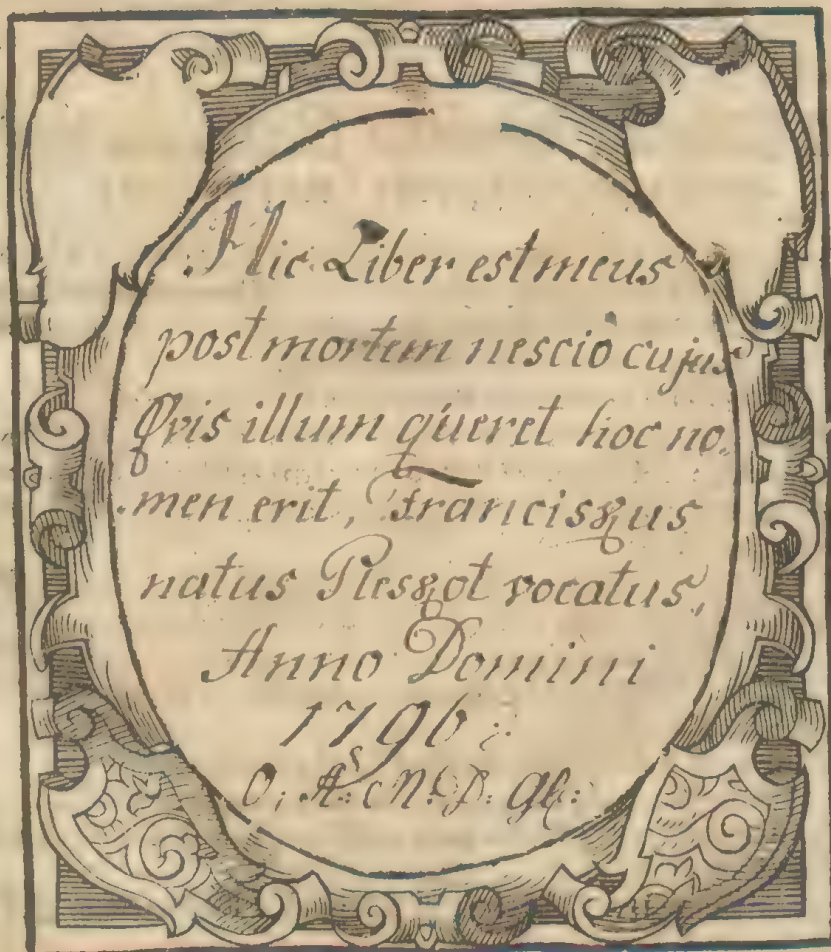
Wácslav z Lobkovic a na Teystatle.

Widich

Oldřich Felix z Lobkovic a na Kosti/ Arcykňžete Arnosta Komorník.
 Frydrych z Lobkovic a na Perutci.
 Albrecht Hasyšteynský z Lobkovic a w Ketwicz.
 Bohuslaw Joachym Hasyšteynský z Lobkovic a na Zasádce nad Si-
 zerau.
 Krystoff Hasyšteynský z Lobkovic.
 Mikuláš Hasyšteynský z Lobkovic a na Drahonicz.
 Jan Woldemar Hasyšteynský z Lobkovic a na Mastowě.

Do Nепwыssým Panu Hoffmistru / má mý-
 sto Pan Maršálek kteréhož nater čas nebylo/ gest dědičný Auřad w tom-
 to Královstwu nadaný Panim z Lippého/ Starij poměli/ mladický Pan
 Pertolt Syn Pana Jana pozůstawa/ kterémuž právem dědičným ten wza-
 ctný Auřad přináležij.

nějakého Wrsse Zraběte, kterýž někdy před mnohemu lety s Kňžaty Char-
 watškými totiz s Czechem a Lechem Bratry w. l. s. n. m. do této Země přis-
 gel, a vjímral za znamenij Rytířské zlatý Wrsse w poli modrém. Toho
 Zraběte Rod gsa welmi rozšířený, w Czechách možný a wznesený/ mage
 pod sebau mnohé Twrzy znamenité a Zrady, podnesl mysl swau/ a dychtil
 po důstojenstwu Kňžetcy/ tak že wssychni nic giného nepřemegšleli, geds
 nom to/ kterakby někdo z nich mohl Zemí wladnauti/ a toho wssychni ob-
 zwláštěně řekli Kochanowi/ a poněwadž se to státi nemohlo za žiwobyti
 Kňžete gich/ vsylowali o to společně/ aby wesskeré Rod Kňžetcy zahladili.
 Přihodilo se času gedno/ hned ranním gitem když Dennice z Hory wy-
 házeti počala/ přigeli gsau Wrsowcy na Dwur Kňžetcy welmi wesele/ a
 žádali Jaromira Kňžete/ aby sena progůždku snimi neb na low wypra-
 wil/ zwláště když obzwláštěný yasnost Dennice, že den nepossmaurný bude
 gistým znamením ukazowala/ kterýmžto dal se namluwiti Jaromir/ a hned
 pogaw dwa Mysliwce, Howoru a Hřiwce, gel s Wrsowcy do Lesa až přes
 Řjeku genj slowé Miza.

Po odgezdú Kňžete/ Manželka geho Strýška sama toliko na loži lež-
 eý vsnula/ y widěla gest w widění an Swatý Jan Křtitel před ni stogý, mlu-
 wic k ní: wstaň rychle/ a rozkaž ať paděsát Muzůw bez mēšťanij geds za
 Kňžetem až do Hestowa/ odtudž gim cesta až k Kňžeti wkazana bude/ neb
 tohoto dne gemu sydla hrozná a strassliwá připrawená gsau/ kterýmžto
 slowům aťoli wěsnách slyšeným ona srdce přiložiwšse, učinila wedle rada-
 dy té/ a wyprawila paděsáte Pražanůw za Jaromirem.

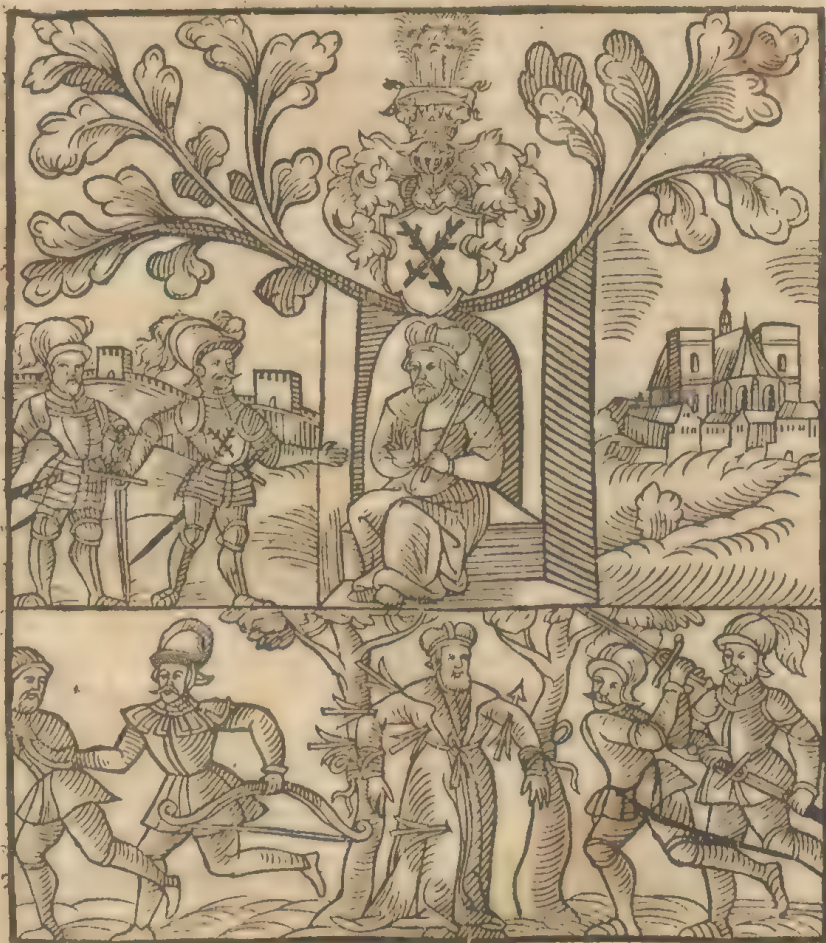
Mězy tím Wrsowcy s Kňžetem lowili Zwěť/ a když se Mysliwcy
 sem y tam rozběhli/ oni Kňžete pilně šetřili/ aby ho mohli na myšle přyles-
 žitím z swěta sprowaditi: y potkawšse se s nim na gedné Hoře řečené We-
 lis/ vchytiwšse Roně, ztrhli gey/ a obnazili žiwot geho/ Ruce, Tlohy swa-
 zali/ w bawšse koli do Země, znať gey položili/ a činíce sobě kratochwůl z ra-
 dosti že ho tak po wůli měli/ pauššeli Ronům vzdý/ a přes něj na posmich
 šakali.

Zialostně vzdychal Jaromir/ a newěda o giném retuňku, Pánu Bohu se
 poraučel srdcem krausseným, a S. Janu Křtiteli/ kterémuž mimo giné
 Swaté poctiwost obyčej měl činiti/ a Wrsowcy gemu se posmijwali, křuce/
 ani Bůh, ani Jan, tebe z rukau nassých newyswobodij/ a opět počali přes něj
 na Roných harcowati/ kterážto kratochwůle když se dosli napáchali/ roz-
 wázali Jaromirowi noby/ a wzburu od země ho wyzdwižhli: w tom přibě-
 hl náhodau geden Mysliwec Kňžetcy, gménem Howora/ kterýž spatřiw
 Kňže obnazené, vlekł se náramně/ a hned zabodššy Roně w plném křhu, na
 zpět pospůchal/ aby nějaký retuňk Kňžeti swému tak podwodně sklama-
 němu od Wrsowcůw, učiniti mohl. A potkal se nenadale s Pražany/ kte-
 řij Roně w gedné Wsy swázawšse, pššty po lesích běhali/ kterýmž řekl:
 Rychle za mnau pospěšte/ neb se Pánu nassemu zle dēge/ yá na Ronij pospi-
 ššim/ a Traubau lowčij dām znamenij w kterau se stranu obrátim.

Wrsowcy pak gij byli Jaromira k dubu přiwázali/ a k nim z Lučiwš-
 yakožto k cýli šetřeli/ ale Jaromir šajně k Pánu Bohu wotál/ a wi-
 del an Swatý Jan Křtitel přednim stogý/ a wssedy ššpy pláštěm swým
 na stranu obracuge/ tak že žádná střela gemu t. i. c. rššediti nemohla. Tu
 wkazal se y Howora na Ronij/ kteréhož p. lapiwšse Wrsowcy/ aby šrz ně-
 ho štutek gegich mordýšky na gewo newysšel/ dali ho w moc Hřiwcowi dru-
 hému Mysliwcy/ genj byl gij Wrsowcům k těmž štutek hanebnému po-

wolil/ a rozkázali mu tu před nimi hauziti života vtráti: Howora pro-
síl ponížene za milost/ slibuic wse činiti cožoli rozkázá/ ale wjda potom-
ně, že žádné milosti přinich neobdrží/ počal žádati, aby mu aspoň dopustili
čtrácte než vmře na swau Traubu zatraubiti/ čemuž Wrsowcy swolili.

Teprwé zatraubil Howora/ a hned mu wložená na hrdlo hauzew, a
smečka licenná/ a hned pomáhali gemu Wrsowcy na dub/ aby tina snadně

gi zažiti wsem postupowal/ po malé chvíli wolali naň aby traubil/ y zatrau-
bil po druhé/ a po druhém traubení počal k šast činiti/ swému Kmotru
Hřiwcowi své Dátky poraučeti, a potomně musyl weysa wstaupiti. Tepr-
wa wpaniatowal se Rochan/ a přistaupil k dubu, dý k Howorowi: Kde gfy
ty byl té hodiny? wšak gsem tebe widěl nedáwno, žeš k nám přiběhl/ a ry-
chle gfy zase prchl/ powěz prawdu neschetný lotře/ aneb hned tuto střel u
w pustým do twého srdce: a on obšyrnými slowy wyprawowal newinnost
swau/ wždy dokládage že onicemž newý/ až po dlouhém mluwení, rozkáz-
zal gemu Hřiwec naposledy zatraubiti: widěl on posledný punke života
swého/ pročez wždy prodliwal zatraubiti/ ohlgdage se na wsecky strany,
zda li by mohl některé z Pražanů spatřiti/ tak dlouho, až Hřiwec Towas-
rysa geho nemoha snesti takowého dlení/ wytrhl mu traubu z ruky/ chtě
rozkázati Wrsowcům giž za dost učiniti/ toč nenadale Pražané wyšlečij
a obklíčij Wrsowce/ z nichžto některé z gýmalé/ některé wtlagich stýhali/
tak že gich třinácte přišlo do ruk gegich, a čtrnáctý Hřiwec/ kterýž gsa stra-
chem poražený/ yakž spatřil Pražany, dolu z dubu upadl a nohu zlámal/ y tu
lonec života na ténz dubu/ yaky se Howorowi státi měl, wzal/ Rochan pu-
wod té wšy neschetnosti všel živý/ neš težel stryč pod skalau/ listmi kře-
čez z stromůw napadali zabrabany.

Wkázal potomně Howora Pražanům Kníže Jaromira/ an byl gestě
k dubu smečkami přiwázaný/ a toliko od Much a giných tén napodobných
žiwotčichůw na Těle posťpaný/ kteréhož odwazawše, w šaty oblekli/ a
s welikau radostí geli s nim do Prahy. Na té cestě Jaromir Howorowi
mnoho slibowal/ a potom wíce skutkem vyplnil/ a Wsy od swého Dworu
řečené Rublow/ Braumy a Žudlice, gemu darem dal. A když w gýžděli
s Knížetem do Prahy/ wšyční obywatelé Jaromira wítali s radostí/ on
pamatugic na dobrodiní a službu wěrnau sobě od Howory prokázanau/ po-
ručil wšudy wolati/ aby wšyční Howoru ctili a w poctiwosti měli/ poně-
wadž ho y s potomky za Pána a swau wěrnau raddu wyzdwihuge/ a prw-
ního mezy ginými činí/ tak aby on slaul druhý po Knížeti/ a Auřad Low-
cowstwj kterýž prwé stebnu bylo/ Howorowi a geho Rodu na wěčnost aby
zapsán byl.

Po malém času kázal swolati Wládyky a Zemany, oznamuge gim/
kterak wěrným Howora byl/ a s yakým nebezpečnstwím života swého dal
se w ruce Wrsowcům/ pro zachowání Knížetčeho života/ při čemž wsecky
kterakby gestě wegše mohl Howoru y s geho Rodem wyzdwihnauti, za
raddu žádal/ kterýž gemu radili/ aby se o to přičinil/ aby Howora netoliko
Knížetčy milostí/ ale y Cýsarstau byl obdařen/ k čemuž on swolw wy-
prawil Posly s Howorau bez odtahůw do Řezna na swúg náklad k Gin-
dichowi Cýsari, žádage/ aby pro ten věinek a pro tu službu, kteraž učinil
Knížeti swému/ Howoru swau milostí Cýsarstau obdařiti ráčil/ což wše Cý-
sar na žádost Knížetčy učinil/ Howorowi Panstwí swým Magestátem po-
twrdil/ a témuž powolil/ aby na Sstýtu swém nosyl dvě černé Ostrwe na
kříž přeložené s pěti suký w poli zlatém/ na wěchnau památku wěrné služby/
yakéhož znamení aby užíwali y potomcy geho na budaucy wěčné časy.

To když se dalo/ poručil Kníže Jaromir dub ten k kterémuž přiwázan
byl wykopati/ a na tom místě Oltář y Klášter přiněm k poctiwosti Pánu
Bohu a Swatému Janu Křtiteli postawiti/ do kteréhož wwedl Bratry S^o
Benedykta/ kterých žiwnosti dostatečnau opatřil/ žádage gich/ aby oni y bu-
daucy gich na tom místě zaň Pána Boha prosyli. Dorčený Klášter stál
w celošti své neporussený/ až do času Krále Wáclawa Syna Karlowa/ za
něhož rozbořen s ginými mnohými při ony bawíce Žižkowé/ kteréhožto ge-
stě některá znamení pozůstawagi/ a slaul Klášter S^o Jana na Welizu.

Že pak Wrsowcy zgýmaný gestě w wězený pozůstawali/ obešlal Ja-
romir znowu Pány a Rytířstwo dotazuge se gich/ coby s nimi činiti měl/
zůstali na tom z wile gednostegné/ aby žiwotem nebyli darowány/ a tak ká-
zali po gednom na Lauku Bořinu woditi/ a každému sekerau hlavu stýti/ z
čehož se welmi rmautil Rochan/ a zdaleka weliké činil Jaromírowi po-
brůžky, dokladage/ že se chce časem příležitým pomstíti.

O gmenowaného Howory posli čtyři Rodowé

znameníť a wznesení w Králowstwí Českém/ gmenowitě Páni Berko-
wé z Dubé/ kterých magi za Erb dvě Ostrwe na kříž zložené o šestý sucých/
Helm s Korunau a Řídla Orličj: Páni z Lippého/ Páni z Ronowa/ Páni
z Lichtburka/ a ti užíwagi w Sstýtu Ostrwí o pěti sucých/ a Helmu s
Korunau/ ten toliko gest rozděl mezy nimi/ že Páni z Lippého magi Kapr
na Polštáři a Pawj Ocas/ Páni pak z Ronowa a z Lichtburka užíwagi
také toho wšeho/ wšak bez Polštáře/ yaky to wše z ffigur wegš doložených
žegné gest.

Dubravius o Rodu Vanu w Berku w Knížce

sesté w listu 52 činů zmíněnu tímto slovy:

Interea Vdalricus custodes apud Henricum frustratus, in Bohemiam occultus venit casus; dum per viam errat, in arcem Berko vicensis, qui mox in eundem honoris gradum ad quem Hovora decessus est, divertit, ibique alios nonnullos Equestris Ordinis Viros reperit, qui omnes ad insperatum Vdalrici adventum gaudio elati, salutem ei & libertatem gratulabantur &c.

O témž mluví Hágel při le-

tu 1004. a w listu 100 obšírněji srownáwage se we wšem s hystorykem wšs gmenowaným / a předkládá tu wěc právě od počátku / začíná řeč swau tímto slovy:

Při témž čase obrátil se Kochan Wršowski k Boleslawowi Králi Polské mu aby genu slaužil / kterémuž počal pilně raditi / aby Knížetství České sobě podmanil / kterýmžto částým nabádáním gsa pohnut Boleslaw / přiložil k tomu mysl swau / aby wedle raddy Wršowcowy Meze Království swého rozšířil. Sednoho dne powolal před sebe Kochana do přibytku swého / a radil se s ním kterakby mohl k Knížetství tomu přigíti / na čej di Kochan: Chcešli Králi toho dowesti / musys se neyprwé o to snažiti / kterakby Oldřich Kníže České Syn Boleslaw / a Bratr Jaromira kterýž nyní gest při Cysari Gindrichowi, zablahen býti mohl / neš ac Jaromir mdlý gest / wšak Czechové k Oldřichowi naděgi magi. Včinil Král wedle raddy dané / a wyslal Posly wěrné k Cysari Gindrichowi s znamenitými dary / a gestě mnohém wěstij odeslati slibugie / gednom aby Oldřichowi Knížeti žiwot odněti poručil / k čemuž se Cysar dal namluwiti / ac byl Pán dobrý / wšak welikau tíži Zlatta gsa porußen / poručil Oldřicha newinného do gedné hluboké Wěze spustiti / a Králi Polskému powěditi / že Oldřich Kníže nřdá wíce z ni nemá wygíti.

To když oznámeno bylo Králi / s pomocí a Raddau Wršowských / sebraw mnoho Lidu Polského / táhl s ním do Czech / a dobyl mnozství Měst a Twrzí / tolikéž y Prahu dostal Město neyhlawnějšij strze zraddu / toliko Wysehrad odporowal / w kterémž Jaromir s welikau bázní seděl / neš odně tud pomocy neočekáwal.

Oldřich pak gsa w zármutku a w Wězenij postawen / a znage že žádná ruka lidstá z toho Wězenij genu nespomúje / počal welmi snažně k Pánu Bohu wolati / tolikéž y S^o Jana Křtitele za pomoc krausšené žádati / aby tak yatk Bratru geho učinil / genu z té autladné smrti spomocy ráčil. Po takowém modlenij byl yako wytržený z myslí / a hned té noci postawen w Czechách na gedné rowině / kdež po wygítij Slunce z Hory / spatřil Moráče / a přislaupiw k ně^o ptal se yakaby to Kragina byla / a kdo by tu blizko z Lidij wywýšených bydlel / genužto on ukázal hrad perwý gmenem Dřewic / a na něm Pána Berkowce býti oznámil / na kterážto místu Oldřich bez odrahuw pospýššil / a Berkowcowi tím se zgawil žeby on byl Knížetem Českým wkazugie Pečet Knížetcy / z čehož se Berkowec welmi potěššil / a přigal

wěrné a

wěrné a wděčné Pána swého. Radili se potomně wespolet yatkýmby prostředkem Poláky mohli z Prahy wyhnati. Po malém čase sebrawosse mnoho Lidu / táhl s ním tagně několik cestami strze husté Lesy / tak yatk ge wúdcowé gich wedli / a položili se proti Pohorelcy w hustých Lesých při gedné Hore kteráž slaua Žij / z nichžto některij leželi y na Petřínu / a drželi stráž na Hore tolikéž řečené Stráž / kterauž nyní gmenugi Strahow. Odtud Oldřich a Berkowec wyslali špehěre do Prahy / aby Město y obywatele w něm spatřili / kterijž chtěj wěc sobě poručenau dobře wyříditi / času polesdnijho wessli do Pastýřské Chalupy / a tu měli s Pastýřem obšírně rozmáw wánij / tak že po mnohých otázkách a řečij smáwau s ním učinili s připowědanijm mnohých urůw gesližeby chtěl a mohl sfortelem Prahu zraditi / k čemuž k wssemu Pastýř powolil / Zlatta žádostiwý a Polákum od přirozenij protiwý / a slowa swa welikými sliby a záwazky potwrdil.

Wlawracugie se pak špehěři / oznámili Knížeti a Berkowcowi že w Praze Poláky bezpečni gsa / že na žádného nepřitele neočekáwagi / anij o něm co wědi / k tomu přidali že gsa s Pastýřem srozuměnj učinili / aby tím raněgi Stádo žena / Most spustiti kázal / což slyšše Zeytmané Oldřicha Knížete / hned yatk Dennice wysla / rozkázali se lidu přiborowiti / a když počalo swýj tati / lid gjdny y pěšij poznenáhla zstupowal z Hory strz Menšij Město Pražské / až na Most dřewěnný / a Berkowec s nimi / kdežto tisse stali nedaletko od Mostu z wýhnuté / přikryti gšice Mhaw kteráž welmi hustá tehdaž spádl / očekáwagice spustěnj Mostu. Tu Pastýř ženau Stádo počne wolati a křičeti na Branného aby Most spustil / a Branný genu horliwě domláwal pročby směl tak ráno Stádo hnáti / po dlahém hádanij spustil Most / a Pastýř wstlaupiw / hlasyt zatr aubil / dáwage náwěsti očekáwagicým že gš gš Most spustěnj / kterijžto se rychle naň walil / a magie Buben weliké, učinili zwuk hémotný / a wolali hlasem welikým Poláky běž / Poláky běž / yakož oni tím přestrasenij nemeššali / nýbrž některij nazý wřkati / některij do Wody skákali / metagice Zbraň od sebe / některij z oken wylskatowali misto dweřij / hlawy / ruce / y nohy sraželi / tak že y dotčený Pastucha na ně smichem wolal / a gegich wřkánij tak rychlému se posnůwal.

Boleslaw pak Chabry s malým počtem Polákůw přes Porýčany wřkage, běžel yako omámený strachem welikým naplněn gsa, tak že se genu zdalo že y to kamenij / dřewij / tráwa / y listi za ním běž / gsa diwným spůsobem Božským pokurowán, proto že gest pod gleytem bezpečnosti Boleslaw Kníže České oslepiti dal / tak že z dopustěnj Božijho strachem naplněný ledwa s Polikasy Poláky z rukau nepřatelských vssel / anij umýnil po druhé s Wogstem do Czech wtrhnauti / owšem, yatk Hágkowa slowa zněgi / wnečistiw své Wobawice / přisáhl že gš nepogede do Prahy wíce.

Oldřich Kníže s newelikým počtem lidu zůstal w Stawu na Strahowě / kterémuž z Krage Ziateckého mnoho Lidu přibýwalo / a na zeytřij potiwě wgel do Prahy / od Jaromira Bratra swého / od Otce Boleslaw / tolikéž y od Berkowce statečného Rytijče milostiwě přiwýtán gsa / tu připraweno stkwosině a slawné hodowánij. Přisli potomně y Weywýššij Aučer dnijcy Města Prahy / kterijž wctiwě wřtagice Oldřicha, genu děkowánj činili / že gest ge z mocy Boleslawowé wyprostil / tolikéž y Rytijči Berkowcowi děkowali / že gest Oldřichowi wěrně k wssemu dopomáhal / a zmužilostij swau takowého Wepřitele od nich odehnal / přičemž genu dali weliké Zlaté dary / žádágie aby ge od nich přigal s wděčností. Tu se wssychni wespolet weselili a radowali / neywjce pak Oldřich gsa toho wděčen že gest ge y Pán

M m m uij

Bah strz

Bůh strz přimluwu S^o Jana Křtitele z Wězenj Cýsarstého wyswoboditi ráčil/a té milosti popříti / že gest w malém počtu lidu tak možného Krále z Prahy y ze wšij Czeské Země wysstrassyl / chtě aby y Cýsaře regno nebylo / wyslal k němu Posly žádagice swým y Bratra Jaromira gménem, aby Berkowce swau milostj obdařil/ tak aby on byl we wšech Zemjch Cýsarstwj Ržjmskému poddaných Pánem gmjñ / k čemuž Cýsar milostiwě powolil na žádost Ržjzete Jaromira a Oldřicha / kterjž Berkowcowi tu wšedn Kraginu půlnočnj za Labstau od Boleslawe až do hor Srbstých/aby gi držel na časj budaucj darem dali.

Četa Páně 1042. Ržjž Cýsar Bndřich po druhé

w trhl do Czech/ aby se pomstil nad Břetislawem pro porážku/ kteráž se stala nad Domažlicemi na hoře Sstok/ a giž Zemi při Mlezech plundrowati počal/ wyprawil k němu Břetislaw Posly / totiž Petra Berkowce / Matěge Horowce/ a Wjta z Stráže/ kterjž naniluwili na to Bndřicha / že wezmauce patnácte Set žřiwen Peněz stříbrných/ wywedl wogsto z Země/ a zpátkem se do Cýsarstwj swého nawrátil. O tom wyprawuge háget w listu Kronyce swé 119. těmito slowy.

Bndřich Cýsar mage w pamětj tu hanebnau porážku/ kteráž se stala nad Domažlicemi na hoře řečené Sstok / w ništo niu mnoho znamenitých Rytjřůw kleslo/ umjñil se pomstiti nad Břetislawem/ y nadewšjmi Lidem Czeským/ pročej šhromáždiw Lidu rozličného yazyku/ kázal w trhnauti do Czech třmi cestami/ a tak Těmcy weliké škody činili od strany Západnj/ netoliko Wsy/ Mšestěka laupili/ ale y o hrady a Twrže se pokaušeli. Břetislaw tehdaž byl w Morawě/ wšak zwěda o tom/ rychle pospissyl do Czech/ ale než wygel z Mězy Morawstých/ Cýsar se giž nad Prahou na Bhlé hoře položil/ a swjg stan na tom kopcy kterjž slowé Ssibeska rozbiti poručil/ tdež y roztažene byli Cýsarstj Worlice/ wšak Prahy se žádný nepřitel nedotekl/ aniž se co při ni zběhlo/ gesttoby připomenutj hodné bylo/ krom to/ že Biskup Seuerus časem nočnjm wygijždel z Prahy do stanu Cýsarstého/ z yateby to přjčiny činil / aneb coby s Cýsařem mluwjlwal regno bylo: domněnj bylo některých / žeby se dal na milost Cýsaři proto/ gestližeby Prahy dobyl/ aby gemu neodnjmal Auřadu Biskupského/ a ginj mluwili žeby to činil s wůli a powolenjím Břetislawa/ aby totižto regně rokowal s Cýsařem o pokog / a ginj gináce snegssileli / gedentazdy wedle swé ljbosti a zdanj. A když přigel Břetislaw z Morawy na Wyšehrad / hned swé Posly/ totiž Petra Berkowce/ Matěge Horowce/ a Wjta z Stráže / wyprawil k Cýsaři do geho stanu/ kterjž předstapiwšse mluwili k němu strz tolnače takto:

Těynepřemoženjssj Cýsaři/ zná to twá Welebnost/ že gšy Mus Bogowný a statečnj/ ale w bitwách welmi nestiastnj/ a to ne z giné přjčiny gednom z té/ že neboguges proti nepřatelum twým / ale proti swým Poddaným: Ačkoli pak my twogi Poddanj negsine/ wšak Czeská Země twá Komora gest/ Ržjže Pán náš nřda se gest tobě neprotiwil/ Zlato od něho gšy nesprawně mjeti chřel a nenáležitě/ wwedl gšy Lid zaumyslně do Země této na geho

na geho y nassj záhubu/ a ten pochowan gest w Zemi nassj/ z kteréhož den poslednj počet činiti budau/ ne ti kterjž gey zbili/ ale ten kterjž ho sem přiwedl/ yatožto žádostiwý Polského a Czeského Zlata. Tynj pak opět přiwedl gšy na nás giný Lid nám neznamý / y zdalij newjss o tom/ že Ržjže Břetislaw twjg poddaný / nezaumyslně proti tobě Pánu swému/ ale pro křiwdu a nassjli kterjž se gemu dēge strz tebe/ nimoho Tisyc Lidu přiwedl z Morawy a z giných Weychodnjch Zemí/ a s nim ležj pohotowě/ třebo počátku očet awage / wšak že gest Pán dobrotiwý/ nechťelby aby Křestianská krew měla býti wjce tak hanebně prolewána/ ano y toto powěditi poručil/ žeby newzal wšeho Swěta/ a by měl krew Cýsarstj na tomto mjestě wyliti. Protož rozwaž ge^o dobrotiwost/ a pozoruj na swj vkrutnost/ poněwadž žádný vkrutněgssjmi vkrutnjkem býti nemůže/ yako ten, kterjž vkrutnost nřd Poddanými swými protowozuge/ vkrut hnew swjg a wezmi zadržene Penjze. Statkowými slowy podali gemu patnácte Set žřiwen Peněz stříbrných/ genj gest byl plat tři Četa zadržalý/ přitom doložili/ poněwadž některé Wsy w Czechách geho Bogownjcy oblaupili/ z nich Kráwy a Woly vybrali/ z té přjčiny Woly kterjžby se gemu dāti měli/ aby prominul/ a on wzaw Penjze Lid swjg hned z Czech wywedl/ přikázaw aby žádné po cestách nebyli činné škody.

Četa Páně 1130. w Listu 172 předpowěděnj

háget wwozuge w pamět Matěge Berkowce a Sicha Horowce neypředněgssj raddy Ržjzete Soběslawa z přjčiny kteráž se porozuměti může z této hystorye:

Soběslaw oběslaný od Lothariusa Cýsaře wolného wyprawil se rychle do Ržzna s nezpečenswými nemalými/ neš málo chybilo že newtonul w Ržce tak řečené Regen neb Ržzen/ kteréhož lastawě přiwjtal Lotharius yatožto Amotra/ a tu rokowali za sedm dnj o swých wěcech. Po dokonaném rokowanj/ wygel Soběslaw s Czechy z Ržzna welmi počádně/ gemužto Bawoři umjñili cestu zastkočiti/ ale on mage powolenj k tomu od Cýsaře/ a wěda o předsewzetj gich/ wpadl walně do Bawor / a činil tam znamenité škody/ a wjce než dwadecti hrazených Twržj a hradiw rozbořil/ a s dobrým zdrawjím y s mnohau kořistj k Czeským Mlezem pospissyl. Na té cestě oznáměno gemu Bojským wnutnjm / žeby některj na tom w raddách postrannjch zůstali aby gey připrawili o geho žiwot/ pročej powolal k sobě Zdeslawa Syna Bláhowa/ a Diwislawu Synu Roketowa/ w prwnj Tědeli Měšyce Czerwne/ žádage aby to což gim oznámj w tagnosti zachowali/ kterjž tak učinili sljbili/ a to y přjřahami stwardili/ kterjž on dñ/ tito a tito o bezhrdij mé srogj/ protož wedle sljbu wassj, ch žádnému se w tom neswěřugice/ gměte ty wkladnjty/ a přiwedte ke mně / abych toho wšeho skutku grunt wyhledati mohl/ kterjž tak učinili/ a polapili gedneho s Sawli na dwa lokty zděli gedem napustěna/ a druhý vřekl/ za mñj wyslal Soběslaw dwa Mysliwce / kta k nim: Oznamugi wam že gednomu z Komornjčůw mých ukraden gest Pláště/ a ten kdož gey ukradl, přeč utjka/ protož wezmauce Psj slednjty, hoňtež gey a přiwedte ke mně bez křiwu/

trčejto w gerojse poslyhli gey w gedné Wsy/a hned swázawisse ho přive-
dli k Soběslawowi/ kterýž také měl pod Pláštěm Měc gedem napuštěný/ y
wzali gey od něho.

Kníže Soběslaw powolaw raddy své Gichu Homorce/ Matěje Ber-
towce/ Gihho Wnuka Borsowa a Tlowoslawa Borkowského a jiné/a po-
sádivisse se s nimi, rozkázal ty dva neschetně přivesti/ y dít k nim: Cí-
gste wy Služebníci/a od toho tu raddu máte že gste mne tak neschetně
zamordowati umjili: odpověděl geden z nich řečený Skoch/yá gsem slu-
žebník Miroslawa Hraběte Syna Janowa/a druhý genž slaul Jaros/ řečl:
yá gsem Služebník Střezomirůw Bratra Miroslawowa/ Miroslaw k to-
mu řikal/y mnohé Zlaté dary dal/a gessě mnohém wěstij dáti slibowal
když bychom tebe zamordowali. Potwzowal té řeči y Skoch/ řka: hle teď
darowé kteréz gšau nám za to dáni. Tu hned Miroslaw gat w swém Sta-
nu/a welikými Panty okowan. Střezymir tři dni před tím chytě se v Kní-
žete do Czech wymluwil/ prawije žeby geho Mátě welni nemocna byla/
wšak předce postizen gest w gedné Wsy/ odkudž podán na Wyšehrad/a Mi-
roslaw též tam wezen na obzwláštijním Woze/ a Skoch a Jaros na dru-
hém/a tu wšychni čtyři wšazenj do wězenj ortele očetáwagice.

Soběslaw pak zanechawisse gžzdy do Morawy do Czech se obrátil/ a
zřetiw oděw/yako někdy Král Tynwetský bosýma nohami šel gednu mi-
li do Prahy/ proti němuž wysšlo wšedko množstwú Lidu Městského, zpí-
wagice Te Deum laudamus. On pak pomodliw se pánu Bohu w Koste-
le Panny Marye před Teynem/ obrátil se na Wyšehrad/ kdež nápodobně w
Koste- le Swatých Petra a Pawla děkowánj pánu Bohu činil ze wšeho
dobrodinj přigateho.

Nazeytj sešlo sem množstwú Panůw na Wyšehrad y Lidu obecneho
Swětskeho y Duchowného/ kdež se posadil na Magestátu y Soběslaw/ a v-
činil ke wšem tuto řeč. O Cestj Páni a Rytjstwo/wy gste Sstj a o-
doba Země Cestě/ k wá yakožto k Přatelům mne přiznawým řeč činjm: Když
gsem byl w wrtkawostj štěstj postawen/ tak že gsem gezdil sem y tam/ za-
dneho mýsta k swému bydlenj nemage/ wšak žádný nebyl kterýžby myslil o
bezhrdij mém. Tynj pak když gsem skz milosrdenstwú Bojij a wolenjm
wassjm Knížetstwú toto obdržel/ některj a to neyznametitgšj dablem
podwedenj gšauce, mne newinného zamordowati gšau chtěli/ tak yatz gšau
činiti umjili předtím mým Břetislawowi y Swatoplukowi/ wšak spo-
mocy Bojij wyswobozen gsem od té aukladné Smrti/ tak že gšau toho na
čemž se šneli, nemohli wykonati. Rozwážtež medle yatz neschetná ne-
prawost Srdce gich zatwrdila/ ti gimjto gsem yá, ne z zaslauzenj, ale z
pauhé lásky a milosti hogné dary dawal/ kterýmž gsem poctiwost činil/ kte-
réž gsem wedlé swého boťu šazel/ ti prawjm gednali o bezhrdij ně, ti mne
o žiwot připrawiti vsylowali. Aby se pak někomu newidelo že to mluwjm
z negatě lži neš nenawisti/ gedentajdy z gegich wlastnjch wst to slyšeti bu-
de mocy. Aťžán byl neyprwe předewšsemi Skoch, proč gest chtěl Kníže
z Swěta zproworditi/ kterjž odpověděl, že proto aby wšili Miroslawa a
Střezymira naplnil/ kterjž gemu y s Towaryšsem dary dali/a gessě wěstij
dáti slgibili, když bychom byli ten skutek spáchali: k čemuž wšemu y Jaros
mýsto dawal. Přiweden také k tomu Miroslaw/ na něhožto Soběslaw otáz-
ku činiti Prošiborowi rozkázal/ kterjžto gsa gž wěkem sešly/a mezy zna-
menitgšjmi yako prwnj/ dy důtkliwými slowy k Miroslawowi: Složes
čewy Synu powězyž hned před Knížetem a předewšsemi těmito Pány, aťž

dykani

slal Legaty k Ottowi Knížeti Saskému/ gemu se za Tepřjtele postawu-
gic/a powěditi gemu poručil/ že on tolikéz bráti chce tu kde co gest: Powo-
lal pak k sobě Protiwina z Skaly Syna Theobaldowa/ a Wácslawa Ber-
towce/ kterýmž dal tři Tisíce Lidu Cestěho na wýbor, wšedko gžzdnjhe/
aby s nim w trbli do Země Saské/ což oni bez mēstánj učinili/ wšedko naz-
pořád hubili/ plundrowali/ pálili/ mordowali/ tak že Otta musel přednimi
z své wlastij a dedičné Země vgjti/ a tak Czechowé potrestawisse Kníže Sas-
ké/ nawrátili se nazpět s znamenitau křistj: z té štiasné přjchody potěšen
byl Přemysl y Král Filip/ kterjž od toho času wždydy o tom přemegšlel/
yatzymbj spjšobem tak wděcnau službu Přemyslowi y wšem Czechům na-
hraditi mohl. Hagek w Letu Páně 1199

Léta Páně 1253. Bratrj

Kžadu Templarskeho/ Klášter swuog genž
slaul w Geruzalémě S^o Wawřince w wěstj
Praze nákladně stawěti počali/ kteréhožto dj-
la byl neywěstjm půwodem Petr Ofstrew/ gž
náz Berka/ genž byl toho času neywysšjm Mi-
strem Šakona Templarskeho/ yatz o tom há-
get w Listu 237. wyprawuge.

Zařprawowanj Země Cze-

ské Margrabij Bramburskeho/ žiw byl Pan
Jdislaw Berka z Dubé/ kterjž gménem Pa-
nůw a Rytjstwa k Martraběti řeč učinil/
šezugic sobě z geho nepořadneho zprawowa-
nj/ o čemž swědcj hystorye těmito slowy:

Tu noc před Swatým Pawlem na Wjru
Obrácenj/ Otta Margrabě Bramburské a
Zprávce ustanowený Země Cestě/ kázal po-
wolati před sebe tu na Hradě Pražském/ Run-
bury Manželky někdy Ottakarewé/ a Wác-
slawa Syna gegiho Dědice Cestěho/ přitá-
zaw gim tu kdež budau poddánj/ odtud aby newycházeli bez powolenj žeyt-
mana toho Hradu na kterémžby bydleli. A poručil ge hned na Wjz wša-
diti/a wezti na Hrad genž slowé Bezdězy/ a služebnjky kterjž byli Czechowé
w wšedky od nich odlaučil/ ustanowiw na gich mýstě. Těmce s peručenjm
takowým/ aby gich pilně ostrjžhali/ a bez odpustěnj gich aby neodcházeli/a
tak wezli gšau ge w chatrným oděwu časem nočnjm/ zym: u y tmau ztrá-
pené až na mýsto vrčite/ kdež z tenka gim krmě dawané po Těmiedu/ a z těch
kterjž gidla nosyli gediny toliko w Cestěm yazyku byl zběhlý/ z čehož wšed-
ho ta cena Králowna y s Synem welni byla zarmaucená.

O tom když zwědli Páni Zemstj/ častokráte před Ottu předštaupiwisse
milosti gim žádali/ přitom aby Wácslaw Dědice a Pán gich w moc gim wy-
dán byl/ že gey chřěgi dobře poctiwě a chwálibně chowati/ ale nic při něm
nezgednali/ aniž co giného zeystali. Krom nemilost a hněw. Stalo se ge-
dnoho času že se šgeli Páni a Rytjstwo/ a zůstali na tom společně/ aby před-
štaupice před Margrabij buď wděl neš newděl mluwili bez strachu to tož

n n n

gim gest

gim gest y wssy žemí zapotřebné/ y wessli do Potoge geho bez opowědy na hrade Pražském/ a postavíwssě se před nim/ učinil řeč gmenem wssch s ponutný gich Pan Zdislaw Berka z Dubé takto:

Slavný Margrabě a Pane/ toto gsaú kázali Czechové tobě powědět/ že gsaú za časů twého zprawowaný žemě České mnoho zlého pokusyli/ a toho gž děle trpěti že nemohau a nechťegi/ obzwláštěně pak to/ aby Pán gich dědičný takowau neobyčegnu wěcy ano y wženým obřížen býti měl/ kterýž poněwadž se w Praze narodil/ w Praze wychován/ a Praha gest Stolice Královská/ tu nechť gest posazen a neginde/ pakliby se to nestalo/ museliby se Czechové w té wěcy gínat zprawiti a opatřiti.

Otta slybowal že to wssě rád milostiwě a bez odtahůw učiniti chce/ a le nečinil zadoš připowědy své/ nýbrž yť se Páni a Rytířstwo rozgeli/ poslal některé své Lotry do Kostela Pražského/ kteříž prawili aby gim Skles powé odewřijni byli/ žeby měli negatých Listůw hledati/ a wssedš se do Zastřetygi/ spatřili tam mnoho Truhel/ neš mnozí Páni žemští obawagice se laupežníkůw, Peníze y Klínory swiezli do Kostela Pražského/ což wssě oznáměno Ottowi/ kterýž wyslal wíce Člencůw svých/ a kázal ty Truhly wyšetati a Peníze pobrati/ y cožkoli tam gineho nalezeno gest od Strážbra Zlatta a drabého Kamený/ což wssě přinesli a před geho očima položili. Brali Člencey co se gim koli zalíbilo/ Kostel newážně laupili/ na hrob S^o Wácslawa se obořili/ heybagice Člencem geho Swatým/ pokladůw pod nim hledali a nenalezli/ dýwali se tomu Děkati a Kanownícy, wssak ani písknau ti nesměli/ gestliže kterýž z Služebníkůw Kostelních čeho bránil/ bili gsaú ge Člencey bezewšš litostí. Geden pak z Lotrůw těch vkradl Raditedlnícy Strážbrnau w Kaple S^o Wácslawa/ kterýž potom té noci neyprw přislé magic diwne strassený a sny hrozné/ na zeytřgi zase nawrátíl. Skreysy také S^o Rozmy a Damiána otewřeli/ a tak celau noc a den bēhagice laupili a k Ottowi nosyli/ ani Knížám Kostelním/ ani Swěcnům/ ani Swěcem Wostowým neodpustili. Panu Prošynicowi dvě Truhly weliké wyšetali/ w nichžto bylo od Zlatta/ Strážbra/ a drabého Kamený wíce než za padesáte Tisíc/ a wssě což pobrali wedle řeči těch kteříž o tom co tuwzato bylo dobrau wědomost měli/ šacowáno dražegi než za dwaťrát Sto Tisíc/ a to wssěcko zawezeno bylo na Bramburk. Hágel w Lětu 1281.

Nacházým v Hágla w Listu 270 že Lěta Wáně

1300. Král Wácslaw zmocniw se Králowstwý Polského/ tam w těch Kraginách zaneschal na místě swém žynka Berka z Dubé za žeytmana/ a sám nawrátíl se do Czech/ očemž slowa geho takto zněgi:

Po korunowaný/ obrátíl se Král Wácslaw z Gnězna do Poznání/ kdež pogal sobě za Manželtu Alžbětou Krále Přemysla Dceru, na ten čas gestě welmi mladau/ a po tom Weseli, zmocnil se Králowstwý Polského/ y ty Zastřety wssedš kteříž přináleželi Wladislawowi/ Loketkowi/ y Weywodstwý Lencické sobě podmanil/ geho z těch wssch žemí wyhnal/ a spotogiw tu Kraginu/ žynka z Dubé na místě swém žeytmanem učinil/ a nawrátíl se do Králowstwý Českého.

O tēmž

O tēmž pšsse Kromerus w Knjze 11 takto, kdež gmenowaného P. žynka také Gindrichem gmenuge:

Accitus igitur splendida legatione Venceslaus, adfuit sine mora, Gneznáq; de more à Iacobo Archiepiscopo inunctus ac Regio diademate cinctus est, & mox Poznaniam profectus: Procerum svasu Vxorem duxit Rischam quæ Elizabetha dicta est, Præmysli Regis defuncti filiam quo magis ejus conjugio Regnum suum apud Polonos stabiliret: deinde dimissis quo quo versum copijs, cum Henrico sive Hinkone Berka Dubio, omnia quæ dudum in ditione Vladislai fuerant in potestatem suam redigebat, &c.

Měchowita srownáwage se s oběma pšsse nážegi/ & ut solidius Regnū ipsius permaneret, Barones Bohemorum locavit, Hinkonem de Duba in Capitaneum Regni Poloniæ &c.

Dubravius postavuge se na odpor tēm wssem/ a misto Pana žynka Berky z Dubé pokládá žynka z Lippého/ ale nic newědij geden proti tēm/ a tolíkž in ore duorum vel trium, gest prawé testimonium Deut: 19 Math. 8.

Damětý Kláštera Wylimowského wyprawugi/

že Pan žynek Berka z Dubé Purgtrabě Pražský před Králem Wácslawem Českým y Polským měl prawu z strany opravowaný Mostu s Opatem a Konwentem Kláštera Wylimowského Kzecholy S^o Benedykta. A když Opat ukázal Privilegia a Magestáty od Králůw a Knížat Klášteru swému propugčené/ na to aby tau prácy zaneprážděn nebywal/ Král Wácslaw k tēmuj powolil/ a dotčené Magestáty y potwrdil. Stalo se Lěta 1305.

Hágel w Lětu Wáně 1309.

w Listu 279 w pamět wwozuge Pana žynka z Dubé/ kterémž Gindrich Korytanský dáti chěl za Manželtu Kněžnu Alžbětou/ kteráž k tomu newěděla powoliti žádným spůsobem/ yťž wyprawuge dotčený Hágel/ mluwje o tom obšširným slowy w tento smysl. Pražané magic s tēmi Ruthardy a žorníky srozuměný/ vdeřili zbrogně na Domy Panské w Praze/ a yali Petra Králowstwý Českého Rancelěre/ Reymunda z Lichtmburka/ Oldřicha z Ržjčan/ žeymana Syna žeymanowa z Dubé/ a Panty železnými ge okowawše, na Rathauz ge wsaditi rozkázali/ což šse wssě dáslo s wědomými Gindricha woleného Knjzete Českého a Korytanského/ kterýž se činil yťž o tom nic newědel. Tlechtěli pak ge wypustiti z Wězeň, lečby se s nimi po gich wůli smluwili/ a nadto y Přátelstwým Swadebným spogili: Odpýřvali tomu Páni za několik dní/ ale srozuměwssě tomu co w Gindrichowi Pánu gegich ležj/ a nemagic odnikud žádné raddy ani pomocy dali k tomu powolený/ a tu hned Reymund Lichtmburský Gidenu Dceru Jakubowu od Wěže za Manželtu pogýti musel/ a Dcera Pana Gindricha z Lippého měla býti dána Synu Rychtáře Pražského/ nic méně potom se to rozesslo/ mezy tím swadili se Pražané s žorníky/ a ti Páni propuštěný gsaú z wžený/ kteříž od toho času Gindrichowi Korytanskému ne-

žynka

wědili

wětili/ ani k geho Dworu gezdili/ ani ho chtěli za Pána mýti/ nýbrž každě denně o to se radili/ kterakby ho mohli z Království svého wybyti. On owšem nebyl tak nerozumný aby tomu rozuměti neměl/ co se o něm gednalo/ wissat netak se Panůw strachdwal / jako toho kterýžby Panně Alžbětě za Manžela mohl dán býti/ aby se totižto on / mage takowau Dědictu na Království Českém nepotahowal: Vmínil tomu w cestu wěročiti/ a namlawal gednoho Pána z Rodu Panůw Berkůw genž slaw Zyněk z Dubé/ aby gi wzał za Manželku/ slybugie poni dobré Wěno dáti.

To když Panně oznámeno/ přišla k Gindrichowi kance: zpráwu mám že mne wdáti chceš/ to gestliže učiniti můjns/ prosym tebe pro památku mého dobrého Otce Krále někdy Českého, neponížug mne/ ale ciň semnau tak jakž na Královstau Dceru náležj/ patli co mysljše giného/ raděgi mne do Kláštera odewzdeg/ at tam Panu Bohu slawjím až do smrti: Odpowědel Gindrich / prosym tebe učin tak a wezmi sobě toho dobrého a etného Pána za Manžela/ načež řekla Alžběta/ wjím že Pan Zyněk gest do brý a etný Můž/ a gě toho hoden/ aby genu neypěknějšj w Czechách Pan na neš Paní Stawu Panského dána byla za Manželku: Gistě dñ Gindrich gestliže tomu neodepřeš / že mau milost mýti buděš. Znam co mysljše odpowědel Alžběta/ chceš mne wěda že gsem Kněžna, Paní učiniti/ a tudý snjžiti a potupiti/ ty pak aby w Czechách seděl a Kralowal w Dědictw Otce mého a mýna/ pontwadž skutečně o tom wjím/ wěz že chcy twým Cies přjteleu auhlawnjm býti.

Wyprawuge List Kláštera Břewňowského / že

Pan Zyněk Berka z Dubé ana Náchodě / Klášteru gmenowanému/ strz snajnost předbora Opata w pořádku gedemnečytného, Clo prominul / tak aby swobodně bezewšeho dáwanj Cla/ wěcy Klášterské se wozyti přes Pan swj Náchodské/ Dobyrkové hnáti/ ic. mohli: Czemuz na Swědomj dal Klášteru gmenowanému y List pod Pečetj swau/ psaný Léta 1349. tě mto slowy:

Nos Hinko dictus de Duba Dominus de Nachod: Notum facimus Vniversis presentes literas inspecturis, quod ad instantiam & humilem petitionem honorabilis ac Religiosi Viri Domini Pretborij Brevnouien- sis ordinis Sancti Benedicti, prafatum Monasteriū Brevnouien- se ac Policense & Brumouien- se nec non Regihradense personasq; corundem ab omni onere Teloneario in Ciuitate Nostra Náchod cupientes releuare, presentibus statuimus, & nihil ominis nostris officiālibus Purgrauio, Teloneario seriose mandamus, volentes omnino ne Monachos ad prafa- ta Monasteria pertinentes vel familiares eorum cum prafatam Ciuitatem nostram Náchod transierint pro teloneo vel conductu quod vulga- riter gleit dicitur quo quo modo audeant id ab ipsis vel equis seu alijs re- bus eorum exigendo molestare, cum nos gratiosē hanc dictis Mona- sterijs condonamus libertatem, in cuius rei testimonium presentes lite- ras ipsis damus Sigilli nostri appensione roboratas. Datum in Nachod 2. Nonas Februarij Anno ut supra.

Ten potomně w Létu 1341. prodal témuž Opatu Břewňowskému k Braumowu a k Klášteru Polickému Wšy/ Petrowice/ Petrowičky/ poslowicy Rodkowic y Dřewic/ s gednjm Lanem Kolj a fewšjím přislussen- stwjm.

Knjhy

Knjhy kterej slowau beneficiorum Kláštera S.

Dobrotiwé/ připomjngagi Pana Zynka Berka z Dubé těmito slowy:

Anno Domini 1348. Obijt Solennis Baro Regni Bohemix Domin' Hinko Berka fundator primus Novi loci in Alba.

Colizez Knjhy Kapitoly Bražské / kterej slowau

Erectionum oznamugi, že gest Pan Zyněk Berka z Dubé založil weliký Oltar w Kaple Panny Marye w Lippě / kteréhožto Tytul přitom doložen gest takowý: Dominus Hinko Berka de Duba, Dominus in Lippa &c. Testes, Dominus Hinko de Duba, Dominus in Hohenstein frater eius, Sobiehrd de Czevisicz, Henricus de Svoikov milites nostri. Ten yak sinešlám byl Komorníkem Království Českého/ o kterémž pšse há- get w Listu 273 w Létu 1305. Pamět pak swrchu položená se wztahuge k Létu 1381.

Wo stiafntem dofonánj bitwy té / kterauž wedl

Ludwig Král Řijmský proti Rakusanům/ y wjčezstwj nad nimi spomocy Krále Jana a Czechůw geho obdržel/ Pasowán byl od Lu- dwiga Krále na Rytjřstwo Král Jan/ proto že gest swau wlasnj rukau w tom Bogi gal Gindricha Knjze Rakaušké Bratra Frydry- chowa. Pasowán byl přitom y Pan Zdislaw z Dubé/ a wedle něho ginj mnozý Czechowé/ jako Jaros z Lippého/ Bohuslaw z Wartm- berka/ Jan Zagie z Waldeka/ Jaroslav z Ro- lowrat/ Gindrich z Řijčan/ Jan a Gijj Bra- trj z Klinssteyna/ Bohuše řečený Lěno z

Řijčan/ Gindrich Letowec z Bostowic/ Mařík z Krawi Hory/ Wylim z Lomnice/ Smjř z Tāměstě/ Jan z Lichtburka/ Božet z Kolowrat/ Ol- dřík z Ludanic/ Mauryc z Kunštátu/ Gijřk z Sfelmy Hory/ Přemysl z Waldeka/ Jan Trnka z Bostowic/ Gindrich Pinowek z Sownic/ Buryan z Rychnowa/ Stěpan z Templsteyna/ Gindrich a Puta Bratrj Theobal- dowé z Ryžmberka/ Petr z Krawkowa/ Jan z Martinic/ Wácslaw Holu- bel z Dubj/ Bohuše Krabice z Weytmile/ Přemysl z Hrádku/ Gijřk z Brochowa/ Mikuláš Welrybec z Hodkowa/ Buryan Kaplč z Sulewic/ Zyněk a Jan z dlahé Wšy/ Mikuláš z Tisowa/ Wjř z Slo- howic/ Gijřk z Bukowiny/ Gijřk z Sswabenic/ Mikuláš z Olbramowic/ Mikuláš z Wičkowa/ Jan z Wichrowa/ Božet z Tasowa/ Dobes z Bystrí- ce/ Jan Heralt z Kaunie/ Wacel z Tāměstě/ Gijřk StaroDubský z Hon- bic/ Buryan Ssinuhar z Brochowa/ Jan Cyhelka z Korowa/ Wácslaw z Komolna/ Jan Dufft z Chraštiny/ Petr z Strážku/ Witoslaw z Kamenic- ký/ Zdislaw z Kunowic/ Jan Zrossel z Komelna/ Jarossek z Kornic/ Do- bes z Makowan/ Gijřk a Depolt z Humništ/ a ginj mnozý.

Tetřjho potom dne Král Jan kázal swých wjrych křejž w té bitwě zahynuli hledati/ a tu gest nalezen mrtwý Wylim Zagie z Waldeka / kterě- hož Král kázal do Czech westi/ a ten gest pod Waldekem na Ostrowě w Klá- štere Panny Marye ginát Dobrotiwé / kterjž geho předel postawiti dal, poctiwě pochowan. Nalezen gest y plycha od Těmcůw zamordowaný/

T n n i j

kteréhož

kteřehož Král Český y Římský velmi želel / gehořto Tělo tolikéž do Czech zavезeno / a pochováno w Klásterě Teyncy / kterýž on založil a nákladně stavěti počal Památi Zákonu a Řádu S^o Františka / zahynulo tu y giných mnoho Slavných a Statečných Rytířůw / z nichžto některý tolikéž do Czech wezený a pohřbený wedle Předkůw svých / a některý na tom Bogistý pochováný. Wěznůw bylo velmi mnoho / mnozí z chudých a chatrných Wogátůw zgýmali gsau znamenité Pany / kterýž se jim velikými summa- mi Zlata a Strýbra museli vyplacovati / Gindrich Kníže Rakaušké to- litéž mezy Wězné počten a přivezen do Czech / a držán byl v Wězení na Římořlatě za tři Léta poctiwě / tak y atž na Kníže náleželo.

Tedlauho potom Král Jan požádal na Ludwikowi wedle Smlauwy předestlé a Zápisůw učiněných / aby genu Kraginy Budešynské y s Městy postaupil / ale Ludwik giž byl mysl swau změnil nenáležitě / aniž chěl sly- bům a zápisům zadosť činiti / nýbrž Kraginu tu dal Ludwikow Synu swé- mu / a Města ta na kteráž také obzwláštěný Zápis byl / totiž Aldemburk a Cwikawu / dal po swé Dceři v Wěně Knížeti Wissenstému. Z té příčiny Král Jan y Czechové velmi sobě na Ludwika sěžowali / a y atby to sobě nahraditi mohli přemysleli / ale Ludwik obáwage se něčeho horšího / náhradu Králi Janowi učinil. Hagek při Létu 1329. w Listu 292.

Wostaupnost Biskupuow

Zolomauckých pořádně sepsaná wwozuge w pamět / a předstýra Pana Synka neb Gindri- cha Berku z Dubé / genž byl Probostem Kos- tela Pražského / Muž velmi Wčený a dobro- tiwý / kterýž mnoho dobrého Kostelu Praž- skému spůsobil / a ten učiněn Biskupem Koste- la Zolomauckého / w Létu Páně 1327. o němž Dubrauius in Cathalogo Episcoporum mlp wý takto :

Henricus Berka ex vetusta & insigni familia Procerum de Duba Cō- rado in Pontificatu successus, Olomucensem Cathedram in Ordine Epi- scoporum Vigessimus secundus sanctē & religiosē administravit, Villam Chrzenowicze ex manibus Ioannis de Lucemburk Bohemix & Polonix Regis vendicavit, Ecclesiāq; tradidit: Ecclesiam Parochialem in Wischov Decanatu univit. Moritur Pragæ quarto Kalendas Ianuarij. Anno Christi 1333. ibidem in Ecclesia Sancti Viti sepultus.

Při počátku Stawu Pan- ského / pod Erbem Panůw z Rožmberka po- znamenana gest pamět o Panu Heymanowi Berkowi z Dubé při Létu totižto 1355.

W Létu Páně 1378. žiw byl Pan Ondřej Berka z Dubé / a ten byl Wey- wyšším Sudym Králostwý Českého / gehož pamět při Tlowých Saudech připominagi.

Widel

Widel gsem Listy některé Wěstu Náchodu při-

naležející psané Léta 1392. w nichžto před- koweněkterý z Rodu tohoto tímto pořádkem poznamenáný gsau.

Wly Pan Synáček z Wyssinburka / Pan Jan Náchodský / Pan Hlawáč z Trebochonic / a Pan Jan Syn Pana Synáčka z Wyssinbur- ka / wšychni řečeni z Dubé swé gsme pečeti k Listu tomuto přitiskli / tolikéž Pan Zykmund Adrspach ginát Berka z Dubé a z Lippeho / a na Náchodě Syn Pana Synka z Dubé a na Náchodě / Pan Petr Pana Zykmunda Syn Adrspach řečený z Dubé a z Lippeho / z Náchoda an a Ryžmberce.

choda an a Ryžmberce.

Dotčeného Pana Petra Syn byl Pan Jan

Adrspach ginát Berka z Dubé a z Lippeho / z Náchodu a na Wokotě / kterýž zplodil Pana Joachyma Adrspacha Berku z Dubé / z Lip- peho / z Náchodu a na Legnowě.

Těhož Roku Pan Synek

Berka z Dubé na Horstěgně a Lippe / wyza- dwihl Oltář w Kostele w Lippe / tu památce S^o Wacława a S. Lidmilla / a k témuž platu ročního nařídil šest Kop Grossow / y atž poznamenáno in libris Erektionum takto :

Nos Hinko Berka dictus de Duba, Dominus in Honsteyn & in Lyppa, recognoscentes quod diem messis extremæ, pietatis operibus prauenire bonum sit ac salutare, unum Altare in Ecclesia Lippensi in honorem San- ctorum, Venceslai & Ludmillæ ereximus, donamusq; & perpetuē assigná- mus in Villa Hornstein & in omnibus hæreditatibus pro remedio parentū nostrorum sex Sexagenas census perpetui.

Ten tolikéž Pan Synek Berka z Dubé k Oltáři Panny Marye plat roč- ný darowal tolikéž w Lippe / a spolu s Panem Kunradem z Tučap štědrým nadáným opatřil Kotel w Tučapech / tu památce Božího Těla postawený.

Cysar Karel při spisowání žiwu

ta swého gmenuge Pana Jana Berku z Dubé Hoffmistrem Dworu swého / kterýž byl ocráwě w Měste Papě / při kterémž se dokládagi Jan z wysokeho Kostela a Symon Brilla.

Při též čase Pan Synek Berka z Dubé a z Náchodu ginát z Adrspachu a na čerwené Hoře gmenem swým a gmenem Bratra swé- ho mladšího Synka, darowal při Kop platu k Kostelu w Kostelcy na Wselubě a čerwené Hoře / tolikéž Klásteru w Grácu darowal při Kop platu / a dwa lány k Kostelu w Řečně

T n n iij

W Létu

W Letu : 396. pamêt o Vanu Hynkowi Ber:

Nos Hinko Hlavacz de Trzebochovicz dictus de Duba, Ecclesiæ nostræ ibidem in Trzebochovicz die 14. Mensis Iulij Anno 1396. &c. Præsentibus honorabilibus & discretis Viris Domino Benefsone Plebano in Mezerzicz, Domino Bartolino nostro, pro tunc Capellano, nec non Nobili Theodorico dicto de Nachod & de Janovicz, ac etiam famosis Viris Zdislao de Slatin, Dyonisio de

Choticz protuńc Purgavio nostro, testibus ad præmissa. **Gmenowané**
ho Pana Zynka Bertu z Dubé Polský Zystoryt Měchovita připominá tē
míto slovy: . Ioannes cæcus Rex Bohemiz senio confectus 12 Mensis lu
lij in Czerezin ante Cracoviam venit, & post duos dies repulsus, plures
ex ejus exercitu capti, inter quos fuere præcipui, Hinec de Duba, Zaglic,
Praczek, Also de Sternberk & alij multi Nobiles.

Van Aleš Berka z Dubě seděným na Draží

Anno Domini 1403. Nos Alfo de Du
ba refidens in Drazicz, Henricus de Duba
refidens in Egerneberk, ad perpetuam rei me
moriam &c. Inſpectis diligentérq; conſide
ratis fidelibus ac indefeffis orationibus de
votorum ac Religioſorū Virorum, Fratrum

& Conventus Monasterij Sanctæ Mariæ in Nova Benatka siti, tituli de
pænitentia beatorum Martyrum, Ordinis Sancti Augustini, amicorumq;
fidelium nostrorum ac Nobilis Dominæ Skonciæ Con-
thoralis nostræ charissimæ sano & rationabili ad hoc acce-
dente consilio & assensu, pro remedio animarum Vineam
seu Vincas in monte sive in montibus versus Obdorzh Villā
supra flumen Isera, damus, donamus &c. Acta sunt hæc præ-
sentibus, Domino Stiborio de Libusie aliàs de Genezestein
Ieskone dicto Chmelik de Augezd, & Hankone pro tunc Bulgravijs in Dra-
zicz. Data in die Sancti Francisci.

Bara Wacławowa Berku z Dubé a na Cestný

připomínági Květy Kapitolské Kostela Pražského z té příčiny, že gest dal
Lán Kolij a gednu kópu ročného platn a čtyry grosse t Kóstelu w Otrus
hlicých. Stalo se Léta 1407.

Τέβοζ

Lehoj casu Van Gindrich Berka z Dube a na

ANNO DOMINI 1408. Dominus Hinko Berka de Duba dedit concessum subditis in Lippa super donationem sex Sexagenarū Ecclesiæ in Lippa annui & perpetui census.

Tehož Roku ginenowaný Pan Synet z Dubé a z Tláchodu, seděnjim na Adršpachu učinil smilauwu mezy Vrozenau Pani Jutkau dobré paměti Manželkau Pana Jana Krossyný z Lichtniburka a mezy ginými dětmi/zč.

ANNO 1409. DOMINVS HINKO DE DVBA
crexit & dotavit Altare Sancti Nicolai & Sanctæ Catharinæ in Ecclesia
Parochiali in Lippa, cui octo sexagenas gros: cum 25. gros, dotavit,

K Letu Váně 1411. nacházým List psaný pod
Pečetmi Panažeymana zDubé a giných/ kteréhožto počátek w tento smysl
zní :

Nos Heymanus de Duba dictus de Nachod, notum esse volumus V. niverſis: de conſenſu & voluntate fratrum noſtrorum, Hinkonis dicti Hlavacz in Skalicz, Hinkonis dicti Czirah Domini de Viſſenburk, nec non Venceſlai &c. commutationem fecimus, Molendinū in Krczin & duos Lancos &c. & hoc cum voluntate Plebani Zdiſlai &c.

Tentęz Pan Zynek darował platu rodnj
ho dwę Kopę k Rosfelum w Náchodě a w Těs
bochowicých / yaki swędcij tento text :

Anno Domini 1414. Donatio duarū
Sexagenarum grossorum census, pro Eccle-
sij in Nachod, in Trzebochovicz, Nobilis
Dominus Hinko de Duba alias de Trzebo-
chovicz nomine fratris sui Domini Henri-
c. super bonis Vitovv.

Četa Páně 1407. Van Benes z Dubé sedě-
 ným na Libesycých / daroval k Kostelu v Libesycých Monstranci Stří-
 brnou / Tabuli s obrazem Matky Boží / a něgaké Svátosti gimžto tělagg
 Reliquiá / Kterěz v Listu tomto ze gména poznamenané jsou.

Já Beneš Starší z Dubé sedením w Libeszcých/wyznáwám tímto

Lifem

domi Pečet man a Synnow mých/ Pana Albrechta Křižovníka Žákona Pruského/ a Pana Benesse seděním w Kostomlatech přitiskl gšem. Datum Léta yatz na hoře, den S^o Wawřince Mučedníka Božjho.

Knihy Kapitoly Břazské wyprawugi / že gest

Pan Zynek neb Gindrich mladší z Dubé a na hrussce/ k Klášteru Jabloniskému ustanovil plat ročního věčné třinácte Kop Gro: což patrné gest z Textu toho.

Anno 1415. Nobilis Dominus Henricus Berka Iunior de Hruska, in Villa Sucha Fratrum Minorum in Iablonna Monasterio dedit donavit census annui perpetui tredecim Sexagenas grossorum.

Opět Pan Zynek Berka z Dubé k Kostelu w Benessowě daroval platu gednu Kopu gro: a ten se psal na Zonssteyně.

Léta Bane 1424. Žijka táhl mimo Kolijn/ pačo-

by se pustiti chtěl k Lipnici/ a Pražané wždycky zanim spehowali/ zdaleby gey mohli něs yak s Tábory geho vloviti/ a když byli proti hoře/ Žijka s svými nepospýchal/ a když se Pražané přiblížili a wgeři do gednoho Audolij proti Malešowu/ wzkřikl na své aby Pražany bili a mordowali/ a Pražané k odporu se chystali/ ale než se spravili/ již ge Cepnůcy a Paličnůcy vkrutně mordowali/ tak že gich málo vsslo živých/ a čtrnácte Set gich tu zahynulo/ a ti wssychni byli Žijtem přeřasani/ aby se znali. Tu gsau zabiti mezy Pražany/ Pe-

tr Tirkowec/ Zlasz z Dubé/ Gindrich z Dubé/ a giných mnoho Lidj Vro: zených a znamenitých/ tolikéž y Měšťanůw Pražských.

Aděy Listy Vanůw z Raupowa nacházy se pamět o Panu Janowi Berkowi z Dubé kterýž dal Mnichům na Strahow S^o Petra

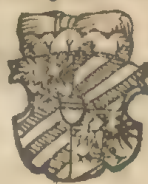
S^o Petra a Pawla Zlawy/ a ten se psal takto/ Ioannes de Duba, Canonicus Ecclesie Pragensis Vicarius in Spiritualibus Archiepiscopatus Pragensis. Stalo se Léta 1425.

W pamětech Kostela Holomauckého při Létu 1452. nacházy Panu Gesska z Dubé a z Lippého a na Zlebých/ a Pana Mikuláše z Dubé a z Lippého a z Limburka/ kterýž tam poznamenáni gsau.

V. Gindrich Berka z Du-

bé měl Manželku Sestru Krále Girscho gmenem Alžbětu/ s nízto zplodil Syna gmenem Petra/ kterýž byl Podkomojm Králow swj Českého.

Léta Bane 1525. vmřel V.

Jan Berka z Dubé a z Lippého/ kterýž měl Manželku Paní Bohunku z Boskovic/ kteráž vmřela před nim w Létu 1503. a pochowáni san obadwa w Ssternberku w Kláštere na Morawě.

Léta 1501. vmřel Pan Jan

Berka z Dubé a z Lippého/ ten den před swatým Cyrilem a Methodysem: což se porozumůwá z druhého Kamene Hrobového w témž Kláštere.

Ta témž mýšle pochován gest Pan Ladislaw Berka z Dubé a z Lippého/ kterýž vssnul w Panu Léta 1532.

Tu tolikéž spatruje se Vo-

hřeb Pana Jana Berky. Nejvyššího Sudjho w Margrabstwi Morawském/ kterýž stonal w Létu Bane 1536. Manželku měl Paní Magdalenu z Žerotína/ s nízto zplodil Dcery, kteráž potomně dána byla k Stawu Manželskému Oswjceskému Knížeti Panu Panu Karlowi Minstr-

Berskému/ kterážto genu porodila Syna Jana Getricha Kníže Minstrber- ké/ yatz o tom obšírněgi w Zreadle Morawském poznamenáno.

Přetá Váně 1541. Za Cysáře Ferdynanda Nher-
ského a Českého Krále/Byl hejtmánem Polním Pan Zdislaw Berka z Du-
bé na Lippém a Zákupí / Teywyššij Hoffmistr Království Českého / o
němž níže obšírněji.

A W Přetá Váně 1589. wedle Tytulářůw živi byli z Rodu toho rito Páni.

Pan Aleš Berka z Dubé a z Lippého / na Kuříchwodech a na Bělé / G.
M. C. Truksas / kterýž se sám zastřelil gsa smyslem pomínulý / kteréhožto
Statet vgal Pan Bohuchwal Berka z Dubé a z Lippého na Lukawcy nad
Gijzeran.

Pan Adam Berka z Dubé a z Lippého a na Lippém.

Pan Gindrich Berka z Dubé a z Lippého na Zákupí.

Pan Gitič Berka z Dubé a z Lippého na nowém Pernsteyně.

Pan Gitleš Berka z Dubé a z Lippého na Lukawcy.

Pan Gindrich Berka z Dubé a z Lippého na nowém Falkenburce / Cytni
a Jablonné.

Pan Howor Berka z Dubé a z Lippého na nowém Pernsteyně.

Pan Krysteff Berka z Dubé a z Lippého na nowém Falkenburce.

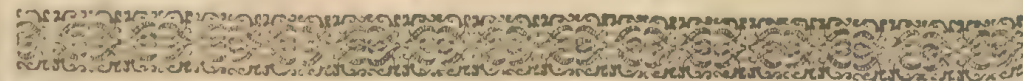
Pan Ladislaw Berka z Dubé a z Lippého na Rychmburce G. M. Cys-
sarské Komornýk.

Pan Wáclaw Berka z Dubé a z Lippého a na nowém Pernsteyně.

Pan Zdeněk Berka z Dubé a z Lippého na Rychmburce / Wylina Kníž-
zete Baworského Radda / Komornýk a Sstolmistr.

Pan Joachym Berka Adresspach z Dubé a z Lippého z Táchodu a na
Palčy.

Z téhož Kmene a Rodu byl Arcybiskupem Pražským P. Zbyněk Berka z
Dubé, Bratr vlastný Bratr Teywyššijho Komornýka Králow: České /
tolikéž Bratr Teywyššijho Komornýka Margrabství Morawského / o
němž doloženo w poslaupnosti Biskupské.

O Erbu a Rodu Panuow z
Lippého ac w Zrcadle Morawském dostatečná zmín-
ta učiněna gest / wssak předce y tuto což se koli o něm wy-
hledati mohlo, doložiti nepominu.

(:)(:)(:)(:)

W Rowni Vředky Rodu tohoto připomíná Du
brawius w Knize Sfele w Listu 51. tolikéž y Záget při Létu
Páně 1003. tak yalž gest doloženo při počátku Rodu Pa-
nůw z Dubé.

O Panu

O Panu Zdislawowi z Lip-
pého zmínku nacházým w pamětech Kostel-
ních při Létu Páně 1009. kterýž zplodil Sy-
na Gindricha, genž byl Kanowníkem Koste-
la Pražského.

Z téhož Kmene posel Biskup
Pražský Danyel / o kterémž napsáno gest w po-
slaupnosti Biskupské.

W Přetá Váně 1181. za Kun-
rada Knížete Českého byl žiw Pan Zdislaw
z Lippého / kteréhož připomíná Záget slawy
wys doloženy.

Přetá 1292. Když se přiblí-
wal čas wolení Krále Římského / Král Če-
ský Wáclaw pro nuroha a rozličná zaneprá-
ždnění k tomu wolení nemoha se wypravit
wyslal na místě swém některé z Panůw Če-
ských / předně Pana Zemanu z Lippého Teywyššijho Komornýka Krá-
lowství Českého / a při něm jiné kteříž wykonawše wssedy věci pořadne
nawrátili se do Čech / a přinesli s sebou od Adolffa wolného Cysáře Říms-
kého dwa Listy / a od Arcybiskupa Mohurského geden / kterýž byl w tento
smysl psán:

My Gebhard z Boží milosti Mohurské Stolice Arcybí-
skup / S° Římského Cysářství po Zemích Německých Arcykancelj / ozna-
mujem tímto Listem / že Léta Božího 1292. w první Pátek po Slaw-
nosti Swatých Filipa a Jakuba Apostolůw Božích vložili gsmě den a cýl
spolu Knížatům našim w Frankffurtě k wolení Krále Římského / kte-
rýžto čas prodlel se až do Pondělí po Slawnosti týchž Swatých Filipa a
Jakuba / a to s powolením našim a spolu Knížat našich / kterýmž tako-
wé wolení náležij při Koste w Domu Bratrůw Kazatelůw Řádu Swa-
tého Dominika w Frankffurtě. Tu poctivý Muži Bernart Probst Mi-
ssenský / Zeman z Lippého Teywyššijho Komornýk Králowství Českého /
Albrecht z Zebraťu Purgkrabě na Ridani / a Tobias Bechyně Purgkrabě
na Groburku postavili gsau se jakožto poslowé plnau mocí rozkázanij ma-
gice od Krále Českého / a předkladagice wýmluwu před našij a gíných
Knížat našich přitominosti, welikomocného Knížete a Pána Wáclawa
Krále / Knížete Krakowského a Sendoměřského / že pro nedostatek zdravij
swého takowému wolení Krále Římského přítomen býti nemohl / a to-
ho skutečnau přislahau potwrdili / a téhož Krále swého hlas / kteréhož on
yako Kníže Cysářství a Sfeit při wolení Krále Římského požiwati o-
býčeg má / nám poručili / a my gsmě geg přigali s powolením spolu Knížat
našich. Tu my také našim gménem tolikéž y gménem Krále Českého
před powěděného / Teywasněššijho Pana Adolffa Zrabij Tassowského za

O o o

Král

Krále Říjmského gsine wolili. Tomu na Swědomij a pro lepšij paměť tento List spůsobiti gsine rozkázali / a Pečetí nassij vperwniti. Dán w Frankffurtě desátého dne Měsíce Máže / Léta yatz na hoře doloženo.

První List nového Říjmského Krále Adolffa psán byl těmito slovy.

Adolff z Božij milosti Král Říjmský / wždycky rozmnožitel Říjše / wšem Swatého Cýsarstwij wěrným milost swau y wsecko dobré wzkazuje. Pro mnohá zaslouženij a slawné skutky kterýmižto při nás a Swatém Cýsarstwij Osvěcený Pán Wáclaw Král Český Kníže nasse a Sěnit rozličně se stwěl / wseliyaká Manstwij kdezkoli aneb yatkýmoli gmeny gmenowána byla / kteráž od nás a S^o Říjmského Cýsarstwij powěděný Král má / a držij aneb držeti a nimi wládanti má / těmž Králi strz znamenitého Muže Kubijna z Komrug přibuzného nasseho / kterýž toho listu podává z obzwláštěnij nassy Králowšce welebnosti / ac nepřítomnému kázali gsine poslati / chceme wssat tomu, aby Osvěcený Král giž gmenowáný když se wprázdnij / a s námi osobně se shledá / potwřenij na swěmanstwij tak yatz obyčej gest přigal. Dán w Frankffurtě desátého dne Měsíce Máže / Léta Božijho yatz wýš dotčeno / Králowstwij nasseho prvního.

Druhý List téhož Adolffa Krále Říjmského od gmenowaných Legátůw přinesený Wáclawowi Králi psán byl takto :

My Adolff z Božij milosti Říjmský Král / wždycky rozmnožitel Říjše ič. Oznamugem tímto Listem a wyswědčugem / že Osvěcený Wáclaw Král Český / Margkrabě Morawský / Kníže Krahowský a Sendomirský / deset Tisíc štiwen Strážbra za Wěno Dcery své / slawnému Rupertowi Synu nassemu dáti powinen gest ič. My pak Krag Plzenský / totiz žrad a Město / Aldenburt / Kempnicy / Cwikawu / y wesskeren Krag yatz oznámeno Plzenský / s geho Manny / Lidmi / s Božijm Manstwím neš Nemanským / s Sandy / Cij / Práwy a poctiwostmi / y s ginými příležitostmi / tím Práwem kteréz Králům náležeti se uznáwa / toli kěz Město Cheb y Zámek s geho Kraginaw / s Zámky / Lidmi / s Manny a Náprawníkty / kterážto wsecky wěcy Králi Říjmskému náležeti se uznáwagi / pod weymínkau zastawugeme / a to zastawenij tímto Listem oznamugeme a dáwáme powěděnému Panu Wáclawowi Králi Českému y geho Dědicům, w penězích předpowěděných / kterážto zastawa zmizý / zhyne a pomine / na ten čas / když Swadba tu mezy Synem nassým a Dcerau učiněná bude a wykoná se. Toto také gest wyminěno / gestliže yatz Práwo Králi Českému při těmž Panstwí Chebském náležeti bude / a to žeby mohl slusně listy wkázati / aneb giným hodným průwodem / to genu wsecko propustiti chceme bez nesnáze a odporu. Toho na Swědomi tento List nassati gsine rozkázali / a gey Pečetí nassy otwrditi.

Dež ginými Pány kterýž při skonánij Wáclawa Krále byli / pokládá žáget Jaroslawa z Lippého kterýž byl Teywýššijm Sudijm Zemským / a mluwý o tom při Létu 1305. wsmysl tento :

Král Wáclaw znamenaw při swém zdrawij nedostatek býti / powolal k sobě do Prahy Kunrada Opata Zbraslawského / a dýk němu : Otče můj / oznamugi tobě že se neduh w mém těle rozmáhá / a znám to na sobě že dlanho žiw nebudu / a poněwadž gsem tobě Dussý mau swěřil / y toho

cat é

také důwěrně se swěřugi / a wěřijm že Tělo mé w Kápi Konwentstau oblečes / wedlé spůsobu a řádu Cysterceyenského / a w tom místě kdez se Mnjšsykladau, pohřebýš : pakli se zdá někde w lehčegšijm místě neš na desti / gednom aby w ohradě Kláštera Zbraslawského bylo / y to wciň za to prosým : neš yá giste uznáwá že neglem hoden pro těžkost hrýchůw mých, a bych mezy dobrými Křesťany pohřben byl. Tazeytýj powolal k sobě Jana Probosťta Wyšsehradského / Gindricha Opata Sedlečského / žynka z Dubé Komorníka Zemského / Jaroslawa z Lippého Sudijho / anekteré z Morawských Auředníktůw kterýž na ten čas w Praze byli / yako Tobiaše z černé hory žeytmana Morawského / Gindricha Ssturma Púřare / Přemysla Syna Oldřichowa z Wietowa Auředníka Sandu Brněnského a Matěge žwolského z Katag Auředníka Dworu Margkrabského / kterýž když před nim stáli / kázal powolati Syna swého rozkázaw aby s nim přišli Petr Rancelé a žeyman Berka z Dubé / Tobiaš z Bechyne / a Gindrich z Rožmberka / ič. yatz doloženo pod Erbem Panůw z Rožmberka.

O Panu Gindrichowi z Lippého / cinij zmjnknu

žáget při Létu Páně 1319. těmito slovy :

Mezy Alžbetau Dcerau někdy Přemysla Krále Polského / genž byla Wdowa pozůstala po Králi Wáclawowi starššijm / a mezy Alžbetau Manželtau na ten čas Krále Jana wznikla weliká nepřijzeň / tak že strz rozličná psanij, rozličná hanenij sobě činili / až strze to některij z Panůw se sawili / a zwláště Gindrich z Lippého / kterýž držel stranu staré Králowny, genž slaula Kněžna žradecká / a strz to byl Králowny Alžbety Manželtky Krále Jana weliký, ale tagný nepřítel. Ten gednoho času s swými kterýž se ho přijdrželi / předstaupiw před Krále, welni pořádkými slovy k němu mluwili : Králi Pane náš račte o tom wěděti, že my wssychni to známe, že ty různice kteréz gsau se předešle dali mezy Wa : mil. a námi w Králowstwíj tomto / nebyli z žádných giných přijčin, gednem z toho korene wyrostli, že gste ráčili wžíwati raddy Manželtky wassy / proto gste pokoge neměli / ale mnohé různice newole a wády s swými poddanými. Tynij pak my magice nad wámi yakožto nad Pánem nassým litost dáwáme wám zdrawau ráddu : neš giste slusně gest abyšste se opatřili dokudž gčas / abyšste potoni zanedbání takowého snad y s námi těžce neželeli. Máželka wasse, a Pan nasse Alžbeta s některými Pány wám tagně odpornými častě a tagně raddy mjawá o to / ab y Syna swého přworozeného Wáclawa ginu dala k opatrowánij / a oni, ac gest Dýte, aby ho sobě za Pána a Krále yako prawého po mDědice wolili / a wás yatkýmoli prostředkem yako Cyzozemice aby z Země vyplnili / w tom pak čase aby oni sami až do Lét geho rozumných Zemij tuto zprawowali. Protož nám se widij za dobré,

000

abyšste

avy, ite to yati neylepe račte znati spolu s raddami swými bez prodleny o-
patřili. Třeb ona že gest Dědička nasse/ a wy náš wolený Pán / a strze ni že
gste dosáhli toho Království/ z té příčiny mnoho o sobě smyšlí/ a že sedí
na Stolicy Otce swého Wáclawa Krále Čestého/ tak mýní že Třeb do-
sahá/ a was y nás sobě málo wáží. Gste račte o tom wěděti kdybychom
strz ni was měli býti zbaweni / žeby to nám nesnesitelná wěc byla : nechť
wasse Manželka Ženské wěcy zprawuge/ nepotřebugem na tento čas Libu-
sse/ dosti nám gest Král Jan za Pána.

Těmi a nápodobnými slowy Král Jan gsa od Panůw často kráte nabá-
dán/ pohnul se k wěcný předložený wěcy. A wygel z Prahy gednoho čas-
su do Lokte / kdež Manželka geho s dětmi byt swug měla/ a přigew tam,
hned poručil aby mu Města y Hradu postaupila.

Ona pak nic newěděla co se to děje / wssak aby se stalo wedlé rozkazu
Pána gegiho/ bez mešťanůw pogawsse swé Děti, poručila se wezti až na Mě-
stě/Wáclaw Syn Starší na Loktě zadržán byl/ kdež magie wětu swého
gesti nezauplna čtyry Léta, Wěznem býti musel/ kteréhož Otec Král Jan
w Sklepe gednom do kteréhož nebylo wěstý okýnko gednom coby mohl prst
wstrčiti/ zawězti poručil a pilně ostrážati. W tom Wězně byl Wáclaw
za dwa Měsíce/ a potomně wypuštěn/ tak že po wssem Zámku mohl swobo-
dně choditi/ wssak předce některý Králi Janowi wěrný, sedlící pozor na
něg měli/ ale on jako Dítě wždy dětské wěcy provozowal w tom wězně.

Když obdržel wítězství Cysar Ludwíř nad Ra-
kuffany / že mu k tomu welmi Ciehowé nápomoci byli / mnohé z nich
na Rytířstwo pasowal/ mezy nimiž doložen gest y Pan Jaroslav z Lippeho
a ti wssychni ze gmena pod Erbem Panůw z Wartmberka polozeni gsau.

Léta Bane 1320. Král Jan mage o tom sprá-

wu žeby neacý Biskupové okolo Lucembur-
ku gemu škody činili/ a Město Lantspurk že-
by giž ohněm skazyli / powolaw Gindricha z
Lippeho/ Země Čestau gemu poručil/ a sám
se obrátil do Lucemburku/ a tu různé ty kte-
réž byli z příčiny Měšťanůw Lantspurkých
powstali, vřotil.

Gindrich pak z Lippeho mage dokoná-
lan moc/ trápil Laupežníky/ tak že ani w Mě-
stech ani na Hradech strýti se nemohli/ tudy po-
čal růsti pokoj / z čehož se wssychni weselili a
chwalili Gindricha z Lippeho/ neš na ten čas

wssch wěcy, zwláště k gýdlu přináležejících hognost byla.

Subrauius při Létu Bane 1333. wwozuce

w pamět dwa Syny gmenowaného P. Gindricha z Lippeho/ těmito slowy:

Rex neminem habens cum quo acie congredetur, fecit imperum
in bona Ottonis eis Danubium sita, & amplius quadraginta loca vi capit,
quz illorum munitoria erant, illis Benedictum à Vartmberk & duos He-
rici à Lipa pridem defuncti filios, Henricum & Ioannem praefecit, cate-

ra mili-

ra militi in pradam dedit.

Při korunowání Cysare Karla w Římě / kterej

se dalo w Létu 1355. postlada Hagel mezy
ginými Pány Pana Čenka z Lippeho začj-
nage o tom řeč takto:

Času Postního wygel Král Římský
Korunowaný z Města řečeného Pýřs/ a při-
gel do Města Senys/ a tu sprawi w některé wě-
cy Římskému Králi přináležejících obrátil se
do Witerbů / kdež byl od obywatelůw počti-
wě ctěn a chován/ odkudž vprýmo do Říma
pospřisyl ten Auterý po Kvetné Tědeli. Tu
wzaw na se chatrný oděw sserý Pautnický/ s
welkau pokoran a plácem wssel tagně do Mě-

sta/ a za celé tři dni chodil po Kostelích, mýsta swatá nawssawugie/ tak že
ho y mnoho Čechowé geho neznali.

W Soboru pak genž slowe býla/ okolo nesporný hodiny, vřázal se sla-
wně wssemu Lidu na Palácy Papežském blízko Kostela S° Petra. Tazey-
tý opět welmi ráno naden Slawnosti Welikonoční, wygel Král do Pole
k Wogsku swému/ a wygeli za nim Římané s swými hauffy/ a giných wel-
mi mnoho/ kterýž se z rozličných Kragin sgeli/ a tak opět s Cysarem do Mě-
sta se nawrátili/ kterýž tdyž přigel k stupňům Kostela S° Petra/ wysel pro-
ti němu Kardinál Osienský wyslaný od Papeže s Proceasy/ a přiwytaw ho
vctiwě/ wwedl gey do Kostela/ a tu hned při Swaté Městy Korunowan y An-
na Manielka geho/ genž byla Deera Rukjete Swidnického.

Po wykonání Swaté Mše, gel Cysar s Cysarownau přes Most genž
gest přes Řeku Tiber/ nedaletu od Andělského Hradu až k Kostelu S° Jar-
na genž slowe w Lateránu/ a tu zůstaw s některými Koncerníky w Klášte-
ře S° Wawřince/ kdež gsau Bratři Řádu S° Augustýna / druhého dne w
malém počtu přigel na Dwůr Papežský/ a tu společně rokowali o dobrém
wsscho Křesťanstwa/ a odrud hnul se na zeytrý do Pýřs.

Přitom Korunowaní byli gsau tyto osoby, kterej nýže doložené budau/
gmenowitě / Mikuláš Patriarcha Akuleganský Syn někdy postranní
Krále Jana Otce Cysare Karla / Arnost Arcybiskup Pražský/ Jan Biskup
Olomaučský/ Jan Biskup Litomyšlský Kancelář Paláce Cysarského/ Mar-
týr Biskup Augspurský Purgkrabě Tormberkský/ Čeněk z Lippeho/ Pe-
št z Janowic/ Gindrich z Hradce/ Theobald z Řimberka/ Heyman z Du-
bě/ Albrecht a Gíř Bratři z Kolowrat/ Matěg z Klnšterny/ Jan Zagie z
Waldeka/ Jaroslav z Říčan/ take mnoho Rukjat a Hrabat z Řířse/ wssak
na autratu Cysarskau : mezy těmi byl y Josf Rutler z Koloděg/ kterýž měl
na swau autratu dvě Stě Konj/ a ten byl Měšťanem Pražským.

Přitreffilo se na té cestě tdyž geli z Říma/ a přigeli do Pýřs/ že negaký
Frantisek genž slaul přigním Gambakurta s přátely swými a Měšťany
doručeného Města/ namiluwil na to Cysare/ aby lid Wogenský nepotřebný roz-
pusťil/ a sám toliko s Dwořany swými aby zůstal w Měste/ poněwadž žádně-
ho tu nebezpečnstwí nený/ k čemuž Cysar powolil / a tak vřázana mu Ho-
spoda spolu y s Cysarownau na Rathauze / a Frantisek předpowěděný no-
ční časem Rathauz zapáliti rozkázal/ ale Cysar y s Cysarownau schytiw-
sse se z Lože, vssli z toho mýsta nebezpečného k gednomu dobremu Cílowě.

O o o iij

tu, kte

u, který o té zradě dokonce nic newěděl.

Když se pak zběhlo mnozstvě Lidu k hassenj ohně / Gambakurtowé křičíce počali proti Cýsaři Lid wzbuzowati / kauce : pohledte mih Zasedé co nám učinil ten Cýsař / Kathauz nám zapálil / proto aby přišla k stáze Zbrog kteráž tam byla / abychom se nemohli brániti Florent stýni nepřátelům nassým / a slábil jim dáti Město Luka a giné Zámky kte rýchž nynj w drženj gšine / ale poněwadž nynj w rukau wassých gest / můžete s nimi učiniti co se wám dobře libj. W tom Cýsař dal swým znáti aby na pomoc přispěli, obzwláště těm kterjž při tom ohni nebyli / gšu giž w hošpodau / gšane pohotowé k odporu a k bráněnj Cýsaře Pána swého : přispěl y na pomoc Biskup Augspurský s swými zoldneři / a Cýsaře retowa i : Tu sobě hrđinsty počjnali bránjce zmužile Pána swého tyto osoby : Gundrich z Hradce / Cieněk z Lippého / Benes z Kolowrat / Gijhl z Sulewic / Bussel z Hodkowa / Jaros z Swogkowa / Maršyk z Haběnty / Zdeněk z Lomnice / Smil z Dubrawice / Benes Lomnický z Tlamešle / Zebřid Bieszowský z Gwiny / Bussel Strasskowský z Wickowa / Wylim Wanecý z Gemnický / Jan Walecý z Walee / a ginj ninezý / kterjž to zmužilestj mnozstwj Wlachůw do wody wnetáno / a ti mocnau rukau Cýsaře mezy se bau magic / gey na Ryt přiwedli / a okolo něho s dobytými zbraněmi stáli.

Wassý uznawagie statečnost Dwořanůw Cýsařských / do swých Domůw wskočili / wšak nicméně mnoho gich zamordowáno / a František Gábakurta weys gmenowaný yat / a tak zmocnit se Města toho Cýsař / poručil některé z těch kterjž byli z strany Gambakurtské k utrpněmu Práwu poddati / kterjž wyznali yatkým půwodem a náwodem toho se dopustili / pročez rozkázal ge před Městem stinati / a hned hnul se odtud k Městu genj slowé Sancta Petra, kdež weys dotčené Pány na Rytjstwo pašowal / činie jim děkowánj z té statečnosti / a pro budaucý toho pamět rozkázal gmena gich zapřati.

Tolicež o Panu Cienkowi z Lippého zmínka ge

při Lětu Páně 1344. kterjž byl při Králi Janowi yat od Polakůw s ginými mnechými / když se totižto Král Jan Kraginy Krakowské zmocnil / o čemž pjiše Haget w smysl tento :

Bolek Knjze Swjdnické / genj byl Muž newelté postawy / ale welmi zúřiwý a wysokomyšlný / mage nechut proti Janowi Králi Czeskému / yal gednoho znamenitého Rytjce / nezginé přjčiny gednom že přinalezl k Králowstwj Czeskému / chtě spůsobem tím Králi Janowi protimyslnost učiniti. O čemž mage správau Král Jan / wyprawil k Bolkowi Posly Přátelské / žádage aby Poddaného geho z Wězenj wypustil / pakliby toho učiniti nechťel / že se musy on yakožto o Poddaného swého zastawiti / kterjž odpowěděl Poslům, kta : Powěztej tomu Králi slepému / že toho nechey učiniti / a hned před nimi poručil gey do hlubočegstj Wěže wsaditi a hladě vmořiti.

Pro takowau odpowěd rozhněwal se welmi Král Jan / a neyvice proto / že gey Bolek Králem slepým gmenowal : neš on ač byl zratu dokonce zbawen a nic zprósta newiděl / wšak nikoli toho na sobě znáti nedal / nybrž prawil že widj ale nemnoho. A když kdo žádal přjstupu k němu / pral se Komornjka kdo gest / yaké gest gmeno geho / w yakém oděwu do Pokoge wtrácuje / gemuž odpowjdal Komornj ten a ten gest / tak a tak mu říká / gij / a ma šutni čerwenau / a když wšel do Pokoge / Král ho gmenem geho

přiwjtal

přiwjtal, kta / hned gšem té poznal po té čerwené šutni / a ona byla černá / někdy také wezma Knjhy aneb List / držel před očima yakoby widěl / yakož mnozý tak se domnřwali že trochu widj / ale Komornjcy smjch sobě činjce / wšsecko na opak gemu oznamowali.

Rytj pak dotčený když byl giž hladem vmořen / Král Jan sebral Wogsko / a wtrhl s oběma Syny do Kraginy Bolka Knjzete / a přitáhl plun drugie Wsy y Městečka až k Swjdnicy / a tu předměstj až do Bran Městských wypálil / odtudž hnul se k Lanchutu / a dobyl ho bez nesnáze při S. Gijhl / a Knjze Bolek obáwage se aby zas nepřitáhl k Swjdnicy, žádal pokoge.

To když se dalo / Král Polský genj byl Vgcem Knjzete Swjdnického / sebral Lid a wtrhl do Knjzestwj Oppawského / a činil tolikéž Králi Janowi welikau škodu / kterjž když o tom zwěděl / táhl Wogenský vpřjmo až k Krakowu / plundrugie wše což na cestě bylo.

Wytáhl proti němu Král Kazymir / a swedl s ním Bitwu nestiasni / neš mu padlo Lidu geho wjce než pět Set / kterjž pomordowali Czechové. A když se Král Jan tím spůsobem dobrai až k Krakowu / předměstj wšsecko spáliti rozkázal / ten den před Swatou Pannau Markétou / ale pro nedostatek pokrmůw čtwtého dne odtud odtáhnauti musel / a na giné mřsta se obrátiti / kterjž tolikéž mečem y ohněm plundrowal.

Mezy tím mnozý z Panůw Czeských přitáhli Králi Pánu swému na pomoc / a položili se v Města řečeného Bitom / kdež wegdauce do Města stkwostně hodowati počali / a když se noc přiblizowala wysšli z Města do swých Stanůw / a zeshuli twrdě bez wšseliyaké stráže a starosti. Toť Služebnjcy Krále Polského / ti kterjž byli na Zámku řečeném Bendj / tjšse k Stanům gich se přibljžili / a naně snem y wjnnem obtjžené křikem se obořili / kterjž newědauce co se děge, wtjkali / a Polacy ge mordowali y gimali / a zwláště neypředněgšj / mezy nimiž počten gest Cieněk z Lippého, genj byl toho času y rodem swým y štěstjím nadewšsecky Czeské y Morawské Pány neymlawněgšj / a maudrostj / Zbožjím azmužilošti wšsecky giné Pány z Lippého přewysšowal / kterjž to Páni po Králi a Knjzatech prwnj slowo měli / ale tehdaž tak nenadále křz nerozšassnost, snjženj / že v Panůw a Rytjůw pro takowau přjchodu za posměch byli.

Král Jan z toho byl welmi zarmancen / tak že, ač vmjnil Králi Polskému wěstj škody činiti / musel od toho předsawzetj trochu vlewiti / a přemysšlel yakby jim z toho wězenj mohl spomocy / neš gich tam wšsech bylo sedmdesáte šest / pročez nechťel ani vposlechauti Zeytmanůw / kterjž radili aby s Wogskem wtrhl do wěstjho Polska / a tam se nad Polaky pomstil.

Při spisowánj života Cýsa-

ře Karla Reinerus Reynecius, Stehynheni, dokládá Pana Jana z Lippého / mluwge o něm takto :

Ioannes de Lippa fidelissimus Carolo quarto Imperatori, qui elusit Venetos & Carolum Dominum suum cooperuit saccis & retibus in parva Barcha, & transduxit per Galeas Venetorum usq; ad portum inter arundines, & sic manus Venetorum evaserunt

cundo pedestres usq; ad Aquileiam &c. Is fuit deinde Capitaneus Guereæ contra Veronenses: mortuus die septima, & in ejus locum Jatus Lepus Baro de Valdek.

Odtěch Panůw na hoře gmenowaných spatřuge

wěti dal.

Pan Gindrich měl Manželku
Sřetyna/s nřto splodil Syna Jana.

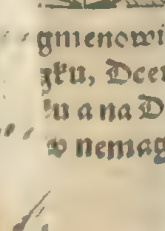
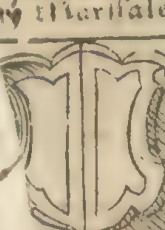
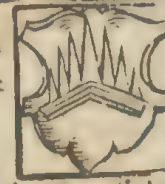
Jan z Lippého dědičný Maršálek z
ho/ Manželku měl Paní Maryánu z Sřetn
posel Syn řecený Pertolt.

Dotčený Pan Pertolt dědičný Maršálek z
Českeho/ měl Manželku Paní Zuzanu z Boskowi
díl dva Syny/ Jana a Czeňka/ kterýžto poslední
umřel.

Pan Jan z Lippe
Království Českého
Bratra svého/ měl Ma
ku Paní Magdalenu z
rmberta/ kteráž genu p
diwře Syna Pertholda
hobuda/ umřela. Pogal
bě potonině druhau Ma
Paní Kateřinu Brageřt
Pana Albrehta Krageře
čicých/ s nřto žádných p
umřel w Lětu Páně 159

O tom Rodu zmůjka na giných rozličných místech

Páni z

Páni z Ronowa od těch

Vředla s Bány wyše dotčenými počátek Erbu a
Rodu svého vřazugi/ o nichž takové pame
ty nacházým.

Lětu Páně 1381. Pan Czenek z Ronowa

a z Lechonic za Duffy Zdenka Bratra svého darowal p'atu
ročního k zaduffy dwanaće kop gro: očíž wyprawugij Rnj
hy Erektionum takto:

Nos Czenko de Ronov dictus de Lecho
nicz pro remedio animæ D. Zdenkonis di
lecti Fratris nostri, duodecim Sexagenas da
mus donamus census annui perpetui: &c.
Actum presentibus Domino Hinkone de
Lippa supremo Regni Marschalko, & lasco
ne dicto Praczek de Pirkstein amicis no
stris dilectis.

O témž Panu Czeňkowi z Ronowa a z
Lechonic pamět pozuořawá při Lětu Páně
1389. w tyto řlowa napsaná:

Litera super donationem censuum pro
Ecclesia in Przibislav, ita quod Plebanus teneat tertium Vicarium &c.
Nos Czenko de Ronov dictus de Lechonicz & haredes nostri, Notum
facimus &c. ad laudem Dei omnipotentis, & honorem intemperata Ge
nitricis, & Ioannis Baptistæ, decem marcas gros: & sexaginta quatuor
grosos in Villa nostra magna Losencz Ecclesiæ nostræ Przibislaviensi ve
ri annui census damus donamus.

Pana Josska z Ronowa ginal z Lechonic / genž

měl Manželku Paní Elissku z Sřwamberka
připomůná pamět při Lětu 1399. kteráž žnj
takto:

Ereccio Altaris in Ecclesia Parochiali
in Przibislavia Domina Alřska Conthoralis
Domini Iodoci de Ronov. aliās de Lecho
nicz, dicta de Svamberk, septem sexagenas
in Villa Hriscz dedit donavit.

My Joss z Ronowa gi
nal z Lechonic / wyznáwá
me že gsine žěně nassy Paní
Elissce z Sřwamberka wě.

no vřázali na wřy nassy žěřscých / řc.

O Panu Adifulášfowi z Ronowa dege se zmůjka
při Lětu Páně 1402. w pamětj této:

Pro ec-

Pro Ecclesia in Hradczano sancti Benedicti, constituti personaliter Domina Hydka Nobilis olim Nicolai de Ronov relicta, & Ioannes de Siveistar & Ioannes de Porziczan, unam Sexagenam census annui perpetui donaverunt.

Léta Váně 1510. vmřel V.

Wiktoryn z Ronowa / yakž wyprawuge Lupac w Kalendari swém / Kteréhožto času tolikéž vsnul w Panu Bohu Pan Gijst z Rono-

wa wedlé wyprawowaní téhož Lupace mluvicýho :

Obijt Georgius z Ronova Krzineczky in Rozdialov Baro Boemia, sepultus 28. Martij

Že Páni z Lichtmburka w Zrcadle u Dorawstem Woslaupnost Rodu swého obšírně sepsanau magi / wssak poněwadž s Pány weys dorčenými od gednoho předka possli / y tuto o nich zmjntu učiniti slusné gest.

Vamětij Kláštera Wylimowského připomíná-

gi tti Syny / Pana Smila z Lichtmburka / gmenowitě Pana Gindricha / Smila / a Reymunda / Kterijž prodali Opatu Wylimowskému dvě Wesnice / totiz Hermanice a Malowice / což wssě porozumijwá se z textu tohoto :

Henricus, Smilo, & Reymundus Filij Smilonis Domini de Lichtmburk duas Villas vendiderunt Abbati Vilimouicensi & Conuentui ejus uidelicet Herzmanicz & Malouicz, inter possessiones ipsius Monasterij sitas in utroq; litore cū fluuijs, molēdinis &c. Actum Anno 1281.

Dwa Bratři Smila Oldřich Synové Smila z Lichtmburka / drželi dvě Wesnice gmenowané Kláštera, Opačnice a Golice / yakž o tó wyprawugi Knihy Kapitoly Pražské při Létu Páně 1285.

Pan Jan Krussyna z Lichtmburka / darowal něgaty plat Mnychům Řádu Kazatelského / Kterýž zapsán gest do Knih Kapitolských takto :

Donatio decem Sexagenarum minus quatuor gros: Monasterio Sanctę Marię in suburbio Grecensi ordinis Fratrum Predicatorum: Nobilis Vir Dominus Ioannes Krussina de Lichtmburk &c.

Widel gsem geden List Krále Wácslawa psaný

Léta

Léta 1305. Kterýž srodoj Panu Reymundo wi z Lichtmburka / a ten zni slovo od slowa takto :

Venceslaus Dei gratia Bohemix & Polonix Rex, Fatemur tam presentibus quam futuris, fidelem nostrum dilectum Reymundum de Lichtmburk, Villas nostras Slakendorff & Hengestberk per felix memorix Dominum Venceslaum Boemix & Polonix Regem Patrem nostrum charissimum fidelibus nostris Hinkoni & Czenkoni de Lipa fratribus in Nongentis Marcis puri argēti Pragensis ponderis obligatas, ab ipsis, Hinkone & Czenkone in iisdem Nongentis Marcis de ipsius Patris nostri assensu & jussu ac beneplacito exoluisse, & quamvis ipsę Villę quantum ad ipsarum veram estimationē plus forsitan valeant, ipse tamen Pater noster attendens & considerans fidelia servitia sibi per dictum Reymundum multipliciter exhibita, uolensq; ipsum condignis retributionibus premiare, illud quod Villę prelenq; ipsum magis valuerunt quam Nongentas Marcas ipsi Reymundo de libertate Regia contulit & donauit. Nos quoq; ipsius Patris nostri uestigia imitari cupientes, in quantum possumus, & ualemus, donationem & traditionem hanc confirmamus, &c.

Léta Váně 1306. Pan Gynel Krussyna z Licht-

mburka / měl Saud před Králem Wácslawem s Janem Biskupem Pražským o Město Sepekow a Skalicy a při Wsy Radě / vka, zuge to před Králem / že takowě Zboží odané bylo genu od Závise Otce Manželky své / tak aby ge měl za Wěno. Na proti tomu mluwil Biskup / že to Zboží k Biskupstwu náleželo / a že gest ge Biskup Tobiaš předek geho s powolením a nálezu Panů Zemských gij obdržel / Kteréhožto Zboží někdy měli / Wyt / Wot / Budiwog / a Zyndin Páni z Skalice neb z Lednic / Bratři předcečeného Závise / což

prokázaw Biskup / při na Zynkowi z Lichtmburka obdržel.

Wdeky Listy Kláštera předpowěděného / při Létu Páně 1329. nacházým pamět o Panu Gindrichowi z Lichtmburka / Kterauž on po sobě zanechal w Listu tomto :

Nos Henricus de Lichtmburk, fatemur presentium tenore, quod a Venerabili Viro Domino Iaroslao Abbate, Vseslao Priore, Venceslao Præposito, Andrea Celario, totoq; Conuentu Fratrum Monasterij in Vilimov

limov

limov ordinis Sancti Benedicti de eorum communi consensu & voluntate districtum Boianovicensem, ex toto desertum à multis temporibus penitus incultum suscepimus ad locandum & ad fructus uberiores reformandum, & hoc voluntate Regia mediantem, nec non Honorabilis Viri Vlrici Magistri Pragensis Ecclesie, Episcopatus Pragensis Administratoris in Spiritualibus &c. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum cum Sigillis Nobilium, Iakonis de Chlum dicti de Sternberk, Hinkonis dicti Krussina, Reymundi de Kostomlat Ioannis dicti Kokot, & Mstislai dicti Rakusicz est appensum.

A Když jsem tu knihu spisoval / toliko geden Bo-
tomel z Rodu toho pozůstal na Moravě / Pan Jan Bernart Syn Pana
Synka Krussiny / kteréhož porodila Pani Runka Bukovská z Hustiřan / a
Pani z Konowa při též čase tito živi byli / yakž Tytulář
w Létu Páně 1589. wyprawuge :

Pan Albrecht Gotffryd Křinecký z Konowa a na Gilemnicy.

Pan Augustus Křinecký z Konowa.

Pan Gunděich Křinecký z Konowa a na Rozďalovicích.

Pan Gijř Wolff Křinecký z Konowa.

Pan Gijř Křinecký z Konowa.

Pan Karel Křinecký z Konowa / kterýž přes několik let w Vhřích na
Wogně proti Turku statečně se choval.

Pan Wiktorýn Křinecký z Konowa a na Činěvsi.

Pan Wylim Křinecký z Konowa.

O tom Rodu zmínku na rozličných místech nalezněš.

Wedle Nejvyššího Pana Komorníka / měl m^o
sto Nejvyšší Pan Sudý Kralowství Čestého / kterýmžto na ten čas byl
Drožený Pan P. Adam z Sternberka na Bechyni a Sedlcy zc. Kterýž
per omnes gradus officiorum & dignitatum k té wyvýšnosti přišel / a
posazen na vzácném místě předků svých / o nichž tuto zmínka dolo-
žena bude.

Ex don slávu w Koryntu má welikan z toho !
Že w dām swěg z vpřijmnosti přigal rád každě.
Ochornost nápodobnau y tuto dostane/
Ruku spěšnau / lastawau twar každý zastane.

O starožitném Rodu a Erbu Panů z Sternberka / kterých se z rozličných Statků psali y píšly.

Kapitola VIII.

Na ten čas začátek ta Hvězda svůj vzala /
Když se nám do Ube cesta otevřela.
Ti kteříž gi w Czechách za Erb vžíwagi /
Od Hvězdy z Umecka dávno rytul magi.
Sklwělo se Království skrz gich zpráwu České /
V časy býwali (mohu říci) Ubeště.
Požoge gítěho wšsyckni perwň byli /
Když ho s tím znamením Heytmané bránili.

Vlachá

Alcházegů se pamětů a weypisů Register
Saudu Komorního Království České / pod Sekré-
tem vlastním Cysáře Ferdynanda / Uherského / České /
i. Krále Arcyknižete Rakauského / Margrabů Mo-
rawského i. gichžto datum gest Léta Páně 1547. we
Čtvrtek po swatém Pawlu na wýru obrácený: Z těch věcí wybral gsem
yako neyhlawnějšj / kteréz tuto předložiti gsem umjnil / yakožto pamětů a
wyprawowanů hodné.

Přihodilo se že wzrostla negatá hádka a rozepře mezy některými Ro-
dy o starožitnost Stawu Panstého / tu mnohé pamětů a listů wkazowali Pá-
ni z Sternberka o předcích swých / kterých w neypřednějšjch Auradech w
tomto Království býwali / od Knížat a Králů knížtům takovým po-
wolání / yatz o tom nýže doloženo bude obšjrněgi. Potomně pak toto bý-
lo wkazováno (yako při koncy weypisu) že Jan Margrab Morawský se-
znal kterak Matus z Sternberka provedl gest / anstůj swé Králem U-
herským / Knížaty Rakauskými / Pány Sstýrskými / Pány Baworskými / y gi-
nými spravedlnostmi / že geho předkové od Dědů Pradědů a Praprade-
dů gsau od starodáwna Páni: kteréhožto listu datum gest 1302. A napo-
sledy některých Artykulowě přečtených z Kněh od Adama z Wartmberka polo-
žených Rodu Panů z Sternberka za panowaní Krále Jana swědčej.
Z čehož důwodně se prokazuje / že ten Rod Panů z Sternberka welice sta-
rý gest / a w tom Království slawný pro znamenité chowaní y w hrdin-
ských činech, tak w Auradech Zemských: o čemž y Kroniky wyswědčgi / y
weypis dále znj / že gsau totižto mnozí Magestátowé a listowé položení a
čtení před tím wšim / kdež se Zdeněk z Sternberka Teywysšim Hey-
tmanem wšech Zemí Království České gmenowal na místě geho Krá-
lowské milosti, a Teywysšim Purgkrabim: neš w té důstognosti a slawě
postawen byl Léta 1472. kteréhožto Roku y datum listu toho bylo.

A tomu přistoupila gina smilauwa swato Wacslawská od Adama z
Sternberka wložaná / tež y swědomj Kapitoly Olomanecké / kteréz se na
hrobkách z strany Rodu Panů z Sternberka nacházy / totiž w Klášteře
S. Františka na Předměstj Olomaneckém / ano y weypis wložaný z Marg-
rabství Morawského / kdež stogj w listech / w smilauwách / w landsfrydu
gmena Panů z Sternberka sporádným připsaným let.

Mimo to přednessených byli listowé mnozí / yako list Otce swatého Pa-
peže Pawla swědčej Zdenkowi z Sternberka / gehožto datum Léta
1466. List Krále Jana / gehož datum 1315. kdež Tobias z Benessowa pro-
dal Otcowské dědicství swé / Zdislawowi z Sternberka. Item druhý list
Krále Jana daný 1327. list Urbana Papeže / kterýmž potvrzoge Mage-
státu Krále Ottagara napsaného Léta 1262. a kdež gmenowitě položen
gest / Zdislaw z Sternberka / a opět list Bratra Pawla řádu Swatého Fran-
tiska w Margrabství Morawském / Jaroslawowi z Sternberka posla-
ný / gehož datum Léta 1479.

Tolikéž přečtených gsau Magestátowé Krále Wacslawa / Krále Wla-
dislawy / y swědomj Kněze Mikuláše Probošta Klášteře Sternberského
totíž že nalezl w swém Klášteře geden list Petra z Sternberka oswobozu-
gicý z Lena a z Manstůj zbořený hrad Kostelec nad Sazawau / gehož
datum bylo 1456. léta / a tu po wložaných swrchu dotčených listůw a Ma-
gestátůw powěděno / kdyby dále wětšj počet Magestátůw wložati se měl

P p p j

žeby

že by bylo veliké zaneprázdňení.

Tic méně předložena gest gedna Knížka od Gindricha Szwihowské-
ho/w kterémž mnohý starý nálezoval spatření/ neb za starých let Páni z Sstern-
berka potazý wynášli/a opět/ čtené gšau Dstý Zemské před G. M. Krá-
lowstau/swědčící z strany Domu Panůw z Rožmberka/ Léta 1360. kdež
také napsán gest Zdeněk z Ssternberka.

Z strany pak datum let/ vztáží gšau dwa listowé na Pargament/ ge-
den Zdeněk z Ssternberka/a druhý Zdislaw z Ssternberka/ na kterýchž o-
baudwau veliká dávnost a starostitnost Erbu a Rodu Ssternberské se pro-
kazuje/a prawdivě strz Magestáry Králowstvé oznámená gšau veliká ge-
gich zaslaužení spolu s hodností a wzáctností gich proti Knížatům Králů,
a proti tomuto slawnému Králowstwu.

A opět wyslyšeny gšau Dstý Zemské/ yak při Sandu Zemském/ kdy/
kde/a w yakých přech seděli/wíce snad než od půl čtvrtá sta let/ yakž w též
Dekrétě Cysáře Jerdynanda doloženo gest/ kteréhožto datum bylo w Létu
Páně 1546.

Bana Jaroslawa z Ssternberka Kronyky Cze- ské / yako háget w Létu 1253. a Dubra-

uius 1242. y Polské strz Mechouiensem
1244. Cromerum 1240 připomínagi/ za
panování Boleslaw a sydlivého w Polské/
a w Czechách za Krále Wacslawa/ o tako-
wým wyprawováním:

Veliké Wogsto Tatarůw/ kteréhož po-
kládagi na pět krát Sto Tisíc/ vtrhlo do
Kragin Ruských s dvěma Hestmany swými
řečenými Bati a Pera/ kterých oni gmenugi
Čiarny/a auřagice veliké syle a množstwu/
bezewšeho odporu protěhlo Ruskau a Pod-

dolskau Zemj/ ano gíž od Lubelského a Sendomiského Weywodstwu přes
Polsku malý welská grunty Slezského Knížetstwu byndrowati začínas-
lo/ nemíníce se ani tu zastawiti/ gestližby gim střestý slaužilo/ ale y Mo-
rawské Margt hrabstwu spolu s Králowstwu Českém/ buď mečem neb o-
hnem zahubiti/ ano y wšěcko Křestianstwo wedle neywtěšší swé možnosti
práwe wykořeniti.

Uplněné byli strachem wšěcky Krage/ wšěckni Národové okolní
nemilostiwosti Tatarské náraně se lekali: Boleslaw Kníže Polské yak
zvěděl že Poláci wyslaný poražení gšau v Chmelnička/ nezbraňugie děle
Tepříteli w Polské a w Knížetstwu Mazowském štody činiti/ hned s
Markau swau Gšimyslawau a Manželkau Ryngau/ a fewšym Dworem
swým vgel do Vher k Zetý swému/ yakž Polské Kronyky wyswědčugi/ a
yakž háget w Listu 237. pšše/ vgel ne do Vher/ ale do Morawy do Klá-
sttera Welehradského/ kdež se před Tepřítelém bezpečným býti rozuměl.
W čemž se s hágetem srownáwa y Dubrawius Biskup Olomaucký o témž
mluwíce w tyto slowa/ nebolísto w takový smysl:

Léta Páně 1244. z Tatarstých Hor a Kragin Hestmané Bati a Pera/
gináč Čiárowé přitáhli s Wogstem do Země Ruské a Podolské/ kdež množ-
stwu veliké Lidu obecného pohubiwsse s Knížaty y Pány/ wšěcky ty

Kraginy

Kraginy welmi šjroké ohněm pokazyli. Od tud když se hnuli k Polské/
Boleslaw welmi strassliwý/ žádného Sámtu Pewnosti se důwěřiti nesměl/
nybrž vřikáním zdrawý swého vmýnil hágiti. Ropustiw Krakow Stes-
licy Knížetstwu swého/ s Markau a s Ženau odgel do Morawy na Wele-
hrad/ a giný tolikéž Páni následugice w tom učinek Knížete Boleslawu/
geden každý wedle zdání swého na místo bezpečnější se obrátil.

Za tím Pohané nawykli prutkosti/ Wšy/ Městečka/ Města a Sámtky/
zewšech wšudy stran ohněm plundrowali/ Lid w nich zastýžený mečem v-
krutně mordowali/ Kostelný Klénoty wynášli/ vkrutenstwu nad Křestias-
ny newýmlywné provozowali/ Páni a Panny gim číníce násyli obawně
prznili/ Kteraužto gich swywolnost oblibugice sobě mnohý z Rusanůw/
spolčili se s Wogstem Pohanským/ odkudž snadná wěc může býti k wřený/
že toho lidu Tepřátelského tak veliký počet byl/ totižto pět krát sto tisíc/
než gich mimo to wždycky den odedne více a více přibýwalo.

Protož rozděleno gest Wogsto na dvě/ s wětšým dílem wtrhl Hest-
man Bati do Vher/ poraučege s ostatní částkau aby Pera proti Slezákům
Morawanům a Czechům yal se bogowati/ kterých wpuštíwšse swoug Lid do
Kragin Slezské, Czechy y Morawany ne lehce přeštrassyl/ Zemj hubil/ lid
mordowal/ Wratislaw Město neyhlawnější Knížetstwu Slezského dobyl/
a gíž y k Lehnicy přitáhl, vsylugie yakby gi mohl podmaniti.

Tu Kníže Gindrich Pán w činech hrdinských práwe štuffený/ nechtě w
ničemž Pohanu ac Wogstem nesčislným sylnému wstaupiti/ nybrž chystal se
gemu odpor činiti. Z té příčiny sgelo se k němu množstwu Panůw a Rytý-
řůw ze wšech okolních Kragin/ též y Mistr Pruský s swými Křižowníky/
a množstwu přěššího lidu od wykopávání žrud na horách odwedené-
ho, pod praporcem Swatého Křiže/ kterýchto wšěckni společně když se při-
blizowali k Lehnicy/ wygel proti nim s radostí Kníže Gindrich/ chytě hned
té chwěle s Wogstem na Tatary vdeřiti/ yakož y tak učinil/ ale že pak wy-
gizdégicýmu gíž z Města, Kámen z Kostela Marky Boží w celosti před no-
by vpadl/ některý z Panůw pokládagice tu přěhodu za znamený nestěšný
budaučýho/ radili Knížeti aby zanechal toho dne bitwi/ a zase zpátkem do
Města se obrátil/ wšak předce nemohli toho při něm obdržeti. aby s Poha-
ny bog neswozowal. Nebo pospýchagie z Města wedle předsewzetý swého/
vsylowal Wogsto Křestianské na čtyry hauffy rozdělit/ aby tak snadně ob-
Pohanůw obštočení nebyli/ poněwadž byl wětšý gedem hauff Pohanský nežli
wšěcko Knížetcy Wogsto/ a wšak ani z té příčiny Srdce geho heroické se
nestrachowalo.

Když pak gíž obědwě strany zšykowane byly/ hned Tranbením k bitwě
znamený dali/ pročez y Křestiané na Tatary vprkem se walili/ y Tatary k
Křestianům směle přistupali.

Těprwé dostalo se potýkati s Tatary Boleslawowi Synu Depoltowé-
mu/ kterých byl prwé s Wgem swým z Morawy před Pohany vgel/ ale ma-
gie tehdaž pod swau zpráwu ten lid s Praporcem Křižownickým/ zmúžile
s nim začal na Tepřátely dotrati: ale že wstawičně Střelba sfla/ ne ginak
než yakoby kraupy z husta na Wogsto padali/ bez mnohé nesnáze poražen
gest y s lidem swým začátek boge čínícím.

Hned po něm potýkal se Mistr Pruský Pompo/ geho Křižowníky že by-
li Zbrogi dobře opatření, bez štody na nasse nabíhali/ a od nich netak oni y-
ak gich Roný mordowání byli/ wšak předce potom s Střelbau welmi hu-
stau gšau poražení.]

P p p iij

Tato.

berka/ od kteréhož sstiašně přibody w temnostech nočních proboden gi/ a z Koně dolů swržen.

Těwěda pak Jaroslav toho gest zabil/ že giž Wogsko Tatarsté k sprá-
wě a dobrému pořádku přicházeti počalo/ rozkázal swým šťastně z nena-
bla vstaupiti/ a w tom se rozedníwalo/ odkudž Tataři vzěli Tělo Cžara
swého mrtwě/ kteráž hned pochytiwšy pláčouce nad ním obyčejem Pohan-
ským, od Olomauce šželi/ a k Batowí Starššimu Cžaru do Vher zwtikali.

Děkowal Jaroslav z Ssternberka Pánu Bohu za tak sstiašně nad Tata-
ry wjítězstwí/ připsugice to geho samé Wšemohaučnosti/ skrz kterauž po-
třené Těprátelské Wogsko/ skrz kterauž weliká wewšsem Lidu smelost
wzbuzená/ a newyprawitedlná radoš wšsem obgednána. Pročež y čest
tomu spráwnému a slawnému Zeytmamu odewšsech dána/ odewšsech lástka
prokazována/ a weliké genu činěno poděkowání.

Král také Wácslaw wděčen gsíce takowého poslawený a statečnosti/
darowal genu Krag kterýž až po dnes sluge Ssternberský od Zámku a
Městečka tak gmenowaného/ y od téhož Pána založeného. A to nyní gest
w držení Knížete Minštrberského/ nebo po agiti Potomkůw Jarosla-
wa/ přišlo to w Manštwí Biskupu Holomuděmu/ kteréhož dostana Kníže
po gedné Berkowně z Dubě/ nechťel býti pod Manštwí Biskupowém/ ale
Opatštwím Zbárském založeném od Panůw z Kunštátu předkůw swých/
Panštwí Ssternberské oswobodil. Což se stalo (wedlé wyswědčení Děl
Zemských) za Stanislawa Pawlowského.

Welikau dáwnost a možnost Předkůw Erbu a

Rodu Panůw z Ssternberka předstírá List
tento/ y až se snadno z přečtení geho porozu-
mětí bude moci/ kterýž gest w tyto slowa na-
psaný:

Nos Iaroslauus de Sternberk & Buchar-
dus de Klingenberg, sine omni dolo, cap-
tione atq; malo ingenio, veraciter promit-
timus Domino nostro Venceslao Regi Bo-
hemie & Marchioni Moravie fidelitatem
& homagium, & cum pro Domino & Rege
nostro habebimus, & habere semper volu-
mus efficaciter, fideliter & devote, sibiq; pa-

rebimus & serviemus in omnibus; sicut Regi & nostro Domino naturali.
Promittimus quoq; vera fide pacem & concordiam cū Henrico de Rozm-
berk, & universis ac singulis fratribus, amicitis & cognatis ipsius, & cum
ceteris hominibus & habitatoribus Regni Bohemie inviolabiliter per-
petuo conservare. Quod si forte nos vel aliquis ex nobis fidelitatem me-
ram, devotionem sinceram, & obedientiam perfectam dicto Domino
nostro Venceslao & pacem & concordiam non servaverimus, tunc volu-
mus perjuri, exleges & infames ab omnibus reputari, nec non excommu-
nicationi, Dominorum, Papæ, Adolphi Magdeburgen: Thobie Pragen-
sis & Theodorici Olomucensis, Episcoporum, quam jam promulgatam
& latam habere volumus, ex nunc pro ut tunc, perpetuo subiacere, & pro-
scripti esse Imperij & dicti Domini Venceslai, & quod bona nostra omnia
tam stabilia quam mobilia, vel cuiuscunq; ex nobis, qui predicta non ser-

vaverit

vaverit inviolabiliter, sint ipso facto adjudicata ipsi Domino Venceslao
& in eum & suos heredes omne jus, Dominium & potestas, quod vel quæ
in eis habemus, conferantur, exclusis & exhereditatis nostris filiis here-
dibus vel Successoribus quibuscunq; , & quod deinceps nunquam ab ipso
Domino Venceslao vel heredibus ejus eadem bona, si nos vel aliquis ex
nobis, prefata, fidelitatem & obedientiam, & pacem & concordiam pro
ut dictum est, non servaverimus, repetemus per nos, aut per interpositam
personam, aliqua ratione vel causa, nec restitui dicti Domini Venceslai
gratiæ, vel ut nobis, vel cuicunq; ex nobis, qui predicta, fidelitatem & o-
bedientiam, & pacem & concordiam non servaverit, ut est dictum lar-
giatur venia curabimus, nec eundem Dominum Venceslaum rogabim⁹
seu provocabimus quod rogetur, imò eū, quicunq; predicta pro ut dictū
est, non servaverit impugnabimus totis nostris viribus, & studebimus pro
sequi velut hostem & generalis pacis atq; Concordiæ turbatorem, renun-
ciantes presentis tenore scripti voluntate spontanea, tam universaliter
quam singulariter omni juri & exceptioni, quod vel quæ possumus oppo-
nere de jure vel de facto aliqua ratione seu causa, nec non etiam omni in-
dultentiæ vel rescripto Papali vel imperiali, quā vel quod per nos aut ali-
quem nostrum impetraretur vel obtineretur, ut non teneremur vel tene-
ri deberemus ad observationem omnium, vel cuiuslibet predictorum,
vel quod ad predictarum pænarum absoluti vinculo redderemur: Hanc
autem nostram promissionem, quantum ad dictas pænas spectat vel spe-
ctare potest a festo Pentecostes proximè venturo, usq; per quatuor anno-
rum spatium percompletum, inviolabili vigere volumus firmitate: trans-
actis autem dictis quatuor annis, ab ejusdem promissionis legamento vo-
lumus esse absoluti, liberi, & immunes, nihilominus tamen fide-
litatem meram, sinceram devotionem & obedientiam perfectam dicto
Domino Venceslao tenebimus & exhibebimus, & pacem & concordiam
cum prænominatis & ceteris hominibus Regni Bohemie servabimus per-
petuo, sicut superius denotatur. In cuius promissionis nostre robur ac
evidens argumentum, presentes fieri & Sigillis nostris, ac Dominorum,
Theodorici Olomucensis Thobie Pragen. Episcoporum ordinavimus
communiri. Actum & datum Anno Domini Incarnationis 1277,
pridie Nonas Decembris.

Zapanování Ottagara Králečině se zmínka Lě-

ta Páně 1262. w Listech Kapitoly Pražské
o P. Zdislawowi ginak Zdenkowi z Sstern-
berka/ kdež položen gest za svědka s ginými
mnohými Pány/ gichžto gmená y giné privi-
legia wyprawugi takto: Dominus Andre-
as Aula Regiæ summus Camerarius, Domi-
nus Iarossius Burgravius Pragen: Dominus
Cheron Iudex, Dominus Herman Subcane-
rarius, Zdislaus de Sternberk, Vlricus Bur-
gravius de Loket, Vlricus de nova domo,
Vilhelmus de Podiebrad, Sezema de Ko-
stomlat, Zdislaus Submarsalcus, Iaroslauus
Castellanus de Boleslav, Benessius Subcamerarius Moravie, &c.

w plzni

W Blzni w Kostełe Farnym / kdej se od mnoha Set Let Páni z Ssternberka pochowywali / toho spatruje se negaké stromné znamení: neš pro dlouhověčnost Kamene Zdobního wíce se na něm textu wyrytého čísti nemůže / gednom to, Zdenick de Sternberk.

Sáwné paměti okolo Léta Váně 1240 oznamugi

že Pan Wogtch z Ssternberka za Krále Wáclawa seděl na Sandu Zemském mezy giny mi Pány takto popsanými: Beneš z Wartmberka / Jan z Michalovic / Jan z Wartmberka / Herman z Nowého domu / Sezema z Austi / Plichta z Žerotína / Albrecht z Ssternberka / Wylim z Haimburka, a giny / kterýchž to gmen Páni spatruji se tak také položení w Létu 1300. y w Létu 1321. za panování Krále Jana, y až doloženo bude pod Erbem Panů z Wartmberka.

Zapanování Krále Jana Léta Váně 1327.

gest zmiňka o Panu Zdislawowi z Ssternberka w gednom listu téhož Krále taková:

Nos Ioannes Dei gratia Bohemix & Polonia Rex ac Luxemburgensis Comes, scire volumus Vniversos, quod cum Thobias dictus de Benefsov Camerarius Pragensis devotus noster dilectus, patrimoniales hereditates suas, scilicet castrum Konopisz, Benefsov oppidum, & Villas, Iarkonic, Ondrzejowicz, Lhota, Podhaine maius, Podhaine minus, Radikonic, Konarzovic, Semonie, fidei nostro Zdislao de Sternberk consanguineo suo &c. dedit donavit &c. Idē Thobias de Benefsov Canonicus Pragensis Villam Radikovic fratribus Ordinis S. Francisci dedit ad usum, fructum, Anno 1311. Takové nadání konfirmował Král Wáclaw. Léta 1392.

Léta Váně 1382. za Krále Wáclawa / Václava

Kunat z Ssternberka s mnohými giny mi Pány / sebral veliký počet Služebníků a Poddaných při Jostkowi a Prokopowi Margrabůw Morawských / a společně Wogtso Vhrůské porazili. O čemž háget w Listu 352. píše takto:

Těteř z Vhrůw znamenagie Krále Českého nedbanlivost a Margrabůw dobrůwost / bez powolení a wědomí Krále svého wtrhli nenadále do Morawy / a okolo Vherstého Brodu a Zradistě škod velikých načinili. Což wlyssawše Jost a Prokop

Synové někdy Jana Otce Čyše Karla / rychle svých Poddaných posluhli aby, proti Vhrům táhli. Ahned wyprawice se Bohuse z Božko-

wic / Wy-

wic / Wylim z černé Hory / Gih z Kunowic / Hasset z Krawj Hory / Wila ta z Čymburku / Petr Žerotinský z Rosyc / Januš z Strážku / Přeněk z Wicłowic a z Lauček / Janek Kralický z Řesovic / Bohuse z Prusynowic / Kunat z Ssternberka / Jaroslav Bělý z Čaměstě / Zbyněk a Zrozet Bratří z Daubrawice / Matěj z Sstwabem / Gelinet z Weterowa / Zroznata z Wicłowic a z Strážku / Jaroset z Podole ř. a pogawšše Lid v Oslowan / pustili se tegně až k Malenowicům / a tak nenadále Vhry zastocili. Jost pak Margrabě pogal půl třetjho Tisyce Lidu gineho z Morawy položil se pod Klenowicy / očekawagice na Pány předčeený. Třetjho dne hnul se od tud mimo Kroměříž / a w tom Vhři počali se zpátkem obráceri s welikau kořisti / toč oznámeno gim že gsau od Morawapůw zataženj v Koryčan / a oni zssytowawše Lid proti Jostkowi yakoby bogowati chtěli / ale wždy po malu vstupowali. Jost čas vhlýdawšše když mu Páni weys gmenowanj přispěli / kázal se svým s Vhry potýkati / kteréz obkljčice / laupežnj-

byty napotád mordowali. Padlo Vhrůw půl páta Tisyce / a půl čtvrtá Tisyce Wěznůw do Holomance přivedeno. Páni gmenowanj neměli w swém Hausu wice než sedmacte Set / neš toliko s swými Poddanými wytáhli.

Po wykonání té Bitwy Jost wssedn kořist oddal Panům Morawským / aby s ní činili coby koli chtěli / kterjž wezmance co gim od Vhrůw pobráno / ostatnj gegich laupež mezy své Wogaty rozdělili / toliko Vhry Bohatějšj ssacowali / chude k wěcné službě podrobili / a tudy Vhrůw Morawu zssklivili.

In libris Ereclionum w Létu 1379. připomíná se tolikéž Pan Zdeněk z Ssternberka takto: Nobilis Vir Dominus Zdenko de Sternberk, Dominus Castri in Konopisz, quandam literam suam, nomine Dg-

ne Domini Alberti filij Domini Petri de Sternberk in Pergameno scriptam & Sigillorum appensione munitam, sanam & integram donationi decem Sexagenarū quod super teloneo pro Monasterio in Benessovv &c. obtulit &c.

Adzginými Pány kterýž na Saudu sedeli Léta

ta 1388. položena gsau gmena y tich / Albertus Senior de Sternberk, Albertus iunior de Sternberk, Zdislaus de Sternberk.

Léta Váně 1392. Erectio Al-

taris Beatae Mariae Virginis in Ecclesia Parochiali in Miecuvzeiovv (ut patet in lib: Erec.) připomjna Pana Wogtēcha z Ssternberka swrchu gmenowaného Syna Pana Petra z Ssternberka takto: Ego Albertus de Sternberk &c. Spiritus Sancti gratia, dedi,

donavi decem Sexgenas census annui in Villa VVlkovic.

Va téhož Pana Wogtēcha yť se domniwā wztahuge se y tato pamět: Erectio Sanctorū Apostolorū & S. Dorothee in Benessovv: Nos Albertus de Sternberk, Dominus in Konopist, & Procopius Plebanus Ecclesiae in Grecz Regina, notum facimus, quod in Lhota dicta Dubovva prope Lstejn dedi donavi quinq; Sexgenas in Villa Vranovv 32. grossos, &c. Anno 1397.

O témž ibidem takowā gest zmjntka: Donatio unius araturae alodialis pro Altari Sanctae Mariae & Sanctorum Apostolorum, S. Dorothee in Benessovv. Nobilis Albertus de Konopist alias de Sternberk, octo Sexagenas dedit donavit census annui & perpetui.

Idem D. Albertus de Sternberk, pro Monasterio S. Francisci in Civitate Pragensi dedit viginti Sexagenas census perpetui in Villa Dranovic. Anno Domini 1401, die 5. Martij.

Léta Váně 1395. w Knýhách Kostela Praž-

ského weysa gmenowaných dēge se zmjntka o Panu Smilowí z Ssternberka / y Manželce jeho Pani Anýžce z Raudnice / proto, že nadala gistý plat k Oltaři w Trzebochovicých / yťž w týchž Knýhách zapsáno gest.

Ten tolikéž se potom připomjna Léta 1406. tímto slowy: Translatio census sex Sexagenarū gross: cum nouem grossis Altaris omnium Sanctorum Patronorum & S. Katharinae in medio Ecclesiae Parochialis in Trzebiechovic de villa Raudnie ad Villam Szenkovv. Anyzka de Raudnic,

relicta quondam Similonis dicti de Sternberk.

Knýhy gmenowané w Lé-

tu 1409. poznamenugi Pana Gindricha z Ssternberka / kterýž Kosteln in Plana nadal gistý plat na Mleyn / a ten se psal de Sternbeck & in Plana.

Léta 1407 w Listu na Con-

cilium Constanském wyslaném podepsali se s ginými Pány (yťž doloženo) Pan Smil z Ssternberka / a Pan Jaroslav z Ssternberka

a na Wesele. O čemž háget obšyrněgi.

Nyní dotčený Hystoryk w Listu 377. Létu

1420. pisse o Panu Petrowi z Ssternberka w takový smysl: Den Zvěstování Panny Marye / Břeněk Sswihowský / Waktún z Adlaru a Žižka / magice něco drahně Lidu Táborské ho táhli k Sudomíři / chtěgice tu škodu věziniti / ale sebrali se na proti nim Mincmeyer od Hory Kutny / Petr z Ssternberka toho čas su Mistr Přeworstwý Strakonického a Wácslaw z Lessna / kterýžto darwše Depřatelům šitw v Rybníka gednoho / snažně se bili až do západu Slunce. Tu zabít gi Břeněk Sswihowský / a zahynulo tolikéž mnoho Muzůw

wýborných Pana Strakonického: Žižka vtečeným život sw ůg zachewal / gehožto někteří honili / wšak on mage Růn rychlý vgel s welikým strachē až do Lessna / kdez pustiw ge / pělť s wětšým bezpečenstwým pospíšyl do Hor. Měli Wěznůw z roty Žižkowý sšedesáte a tři / kteréž wšedť pogma Mincmeyer do Hory poručil ge w gedné sšachtě zahrabati. Což y pod Prahu poznamenáno.

W Listu potom 380. tž háget o Panu Petro

wiz Ssternberka niluwý takto: Cýsar mage Lidu počet nemalý / položil se nad Zbraslawi / odkudž poslal do Říše / žádate oddělcůw proti Čechům pomocy / kterýž na žádost geho přitáhli Wogenský / pročez Pražané obáwagice se té sly / poslali y oni k Táborům o pomoc / který se počali z toho wynilawati / a když Táborové přitáhli k Benessowu / nechťli gich do Města wpustiti / ale gim přichystali dostatek wšech potřeb. Ale oni o to se hněwagice / poslali posly swé pro Chleby a giné potřeby / a w tom spůsobili že byl oheň sšytě položen, y odesli. Onýchž magie zpráwu Cýsar / wyslal čtyry hauffy Lidu swého / aby ge wyspehugic bogem rozplássyli. W gednom hauffu byl Heytmanem Wácslaw z Lessna / w druhém hauffu Petr z Ssternberka a z Konopist / w třetím hauffu Janek Swidnický / a w čtvrtém Albrecht z Donina: ti přigewosse na Tábor y Luciff welmi z husta střěleli / ale že pro husté křowý w kterémž Tábori zasedli gžždný neměli takowé příležitosti / musyli gich zanechati. Zabít potomně gmenowaný Petr za Panowáný Zygmunda Cýsaře / když chěl Prahu mocy opas

nowat / a to s Jaroslawem z Ssternberka a z Weselé a s mnohými jinými pány / yakiž o tom důvodněgi při Stawu Městském dotčeno bude.

Léta Páně 1421. List Zygmunta Císaře V-

heršeho a Českého Krále / připomíná Pana Alise z Ssternberka Radu téhož čemito slo-
wy: My Zigmund z Boží milosti Říjmský
Král / po wšech časů rozmnožitel Říjm-
ský / Český / Dalmatský / Charwatský zc.
Král. Wzkazujem všem Pánům / Rytí-
řům / Panossem / Městem / y všem Obcím Krá-
lowství Českého / nášs aumysl dáwagice
wám wědět / že gšme srozuměli / žeby měl
Sněm Panský a Obecný w Czechách býti na
tento čas. Protož gšme k wám Drozené Al-
se z Ssternberka gínat z Holie / a Putu z Čas-

stowic Radu náše wěrné milé wyslali / aby náše Poselství k wám wyko-
nali zc. Kákž o tom napsáno bude při spisování Měst obšírněgi.

Pana Jana z Ssternberka připomínagi

některé paměti mezy Listy Pánů z Čas-
burka / kteréhož někdy Pan Zbyněk Zagie z Čas-
žimburka ze třech Tisíc Kop gro: poháněl / a
s nim tyto Pány: neyprwé Pana Burkarda
z Janowic a na Opočně / Purgkrabů Praž-
ského / Pana Putu z Ryžimberka a na Sstwiho-
wě / Neywysššího Sudýho Králowství Čes-
kého / Pana Jana z Ssternberka Rancijce /
Pana Jana z Ssternberka Přewora Strako-
nického / Pana Gindřicha z Plawna Zrabě z
Zrnstenského / Purgkrabů w Místě / Pana
Benesse z Kolowrat a na Bezdrucích / Pana

Zdenka Kostu z Postupic / Pana Wylina z Lansteyna řečeného Zub / Pa-
na Jana Slawatu z Kossimberka na Chlumě / Pana Jana z Lansteyna a
na Tuchorazy / Krystafa z Kosseně a na Čerhenicích / a to se dalo Léta
Páně 1493.

O čemž Panu Janowi z Ssternberka w Listech Kapitoly Pražské
zmínka se děje při Létu Páně 1496.

W Létu Páně 1447. doložuge Hágel gmeno

Pana Zdenka z Ssternberka a na Konopistě /
Pana w hrdinských věcech slusného / kterýž
gšm žádaný když weliká roztržka byla mezy
Rukojaty Místními o rozděl / k takové po-
řebě s nemalým počtem Lidu přigel / ale že
tehdaž Czechům stěšij neslaužilo / yakiž se wrá-
til do Wlasti své / radil aby žádný z Czech do
Místně na službu negůždel / kterýby oto pečo-
wali chtěl / aby mohl hrdlo y statek svůj za-
chowati.

O čemž

O čemž Panu Zdenkowi List 426. Kroniky Hágkové zní takto :
Přitom času Táborští aby nezapomenuli obyčejů Žižkových / sebrawše
se w weliké počtu / gezdili okolo Miličina / Benessowa a Přice / holdugie
Rukojaty s Bohatými Sedláky / mnohé mučili až do smrti / zwlastě ty kteříž
co dáti neměli / Kostelů mnoho zlaupili a zkazyli / do kterých chudý věcy
swé zsnášeli. A w tom Zdeněk Ssternberka spůsobil naně zálohu w Mi-
ličina / kterýž porazil na hlavu / a wšech mordowati rozkázal / tak že gich
sotwa čtyry neb pět zwěstowatelů z porážky wšlo / a wzal gim čtyrydcet
pět Wozůw laupějí nasspižowaných / tři Srubnice a dvě Haudfnice.

W Listu též Kroniky 426. yakiž y nahore / gme-
nugi se předčeený Páni z Ssternberka / Alise / Zdeněk a Petr / z takové pří-
činy: Toho času Frydřich Král Říjmský aby swému řečený za dost vci-
nil / poslal swé Posly do Czech / totiž Eneáše Muže včeného / kterýž měl po
swém Otci přigmi Siluius / a byl w weliké lásce při Zygmondowi Císaři / a
ten mnoho napsal o přibězých Českých / yakiž elowek včený a zběhlý w Pj-
smě / a byl potomně y Papežem nazwaný Pius Secundus / spolu s Albrech-
tem z Erbsstorfu / s Prokopem z Rabsteyna / a s Gindřichem Trutšasem /
y na ten čas Hoffmistrem Dworu Císařského. Ti Poslowé radiby byli
wgeli do Prahy / ale že se tehdaž neduhové morný welmi rozmáhali / když
gedance od Hradce do Benessowa přigeli / tu zůstali. A přigeli k nim Gi-
dř Gubernator z Kunštátu a z Poděbrad / Gindřich z Rožmberka / Alse / Zde-
něk a Petr z Ssternberka / Zbyněk z Časimburka / Jan Smiřický / Jan Čas-
belický / Zdeněk Kostka / Jan Malowec / Jan z Hradku / Purgmistř Měst
Pražských / Ssternmistř od Hory Kutny / Poslowé z Plzně / z Jiatče / z Laun-
z Hradce nad Labem / z Klatow / z Litoměřic / z Budějovic / z Slaneho /
z Kolína / z Hradistě Táborského / a tu rokowali o Krále Ladislawa / ke-
rak a yakižby spůsobem měl w Králowství Českém kráčet / a kterýby
z Pánů Krále gestě wěku mladého měl opatrnosti swau spravowati.
Tu totiž obšírně Eneáš rozmawal s Gubernatorem Gidřim Podě-
bradským strz Tolmače o přigimání pod gednau a dwogý spůsob / yakiž o
tom w Epistolách geho Tractátu proti Táborům obšírnými slovy napsá-
no gest.

Gmenowaný Hystory Hágel w Létu 1457. a

Listu 434. mezy jinými wyslanými Pány do Frankreychu Králi Ladi-
slawowi pro Ženu / Klade Pana Zdenka z Ssternberka / kterýž, když gž dano
znáti než Wěwěstu dostali / že Ladislaw umřel / Krále Frankského welmi
hněwivého opatrně vřotil / pro zanechání neb zawržený Wěwěsty Dcery
swé / mluwic takto: Neygasněgšij a neymilostiwěgšij Králi a Pane náš /
znáti ráčij twá welebnost, že wšychni Lidé smrtedlný gšau / a žádný wuoli
Božské nemůže se protiuiti. Poněwadž tehdy Pán Bůh ráčil nám wzýti Pa-
na náše / za to prosyme ráčte nám dáti za Pana a Krále Syna wasse: k če-
muž gestliže ráčij swoliti twá welebnost / my yakižto neyhlawněgšij přigedů
cedomni, obessleme Stawu / kterýž y nutiti budeme aby Syna wasse: za Krá-
le Českého a Vheršeho přigali: a té naděge gšme, že to snadně spůsobíme.

Ta řeč líbila se Králi tak dobře / že gest Syna swého za Krále dáti při-
powědel / y ge Bohatě darowal a z Země potogně propustil / žadagice wšich

999

aby o

aby o to pečovali co gsau učiniti přislíbili/ ale oni přigewisse do Prahy, odepřáli Králi Frantškému/žebý to rádi k skutku přivedli/ než že k tomu Lid obecný nechce dáti powolený. O čemž dotčeno y w poslaupnosti Knížetstvé při panování Ladislawa Krále.

Weypis Přislahy Krále Girkého obsahuge w sobě Pana Zdenka z Ssternberka Purktrabý Pražského s mnohými jinými Pány/ kterých v hágka w Listu 437. Létu pak 1458. takto položení gsau: Já Girké radně wolený Král Český/ weypis této mé přislahy posílám ney swětějšímu Otci w Krystu Kalixtowi třetímu/ tak že se chce zachowati. Toho na swědomí a zdržený pečet mau wlasní k tomuto listu na pargaméne psanému / s gistým mým wědomím přiwěsyti gsem rozkázal. Také pro lepšý toho wssého ugistění a zdržený/ požádal gsem Drozených/ Pana Zdenka z Ssternberka Purktrabý Pražského/ a Pana Zbyňka z Hahmburka Sudýho/ a Pana Prokopa z Rabšteyna Kanceléře/ že gsau své pečeti toho na zdržený wědlé mé přiwěsyti dali. Dan w Praze sstý den Měsíce Máge/ Léta ut suprà.

W Listu pak 441 v této: Gystoryka wyprawuge se weliká nelibost Krále Girkého z námluwy Mistra Rokycana/ proti P. Zdenkowi z Ssternberka: pro že se s jinými v Krále domlawal/ aby sproštěna byla pečet ge^o od přislahy učiněné od Krále Papeži/ a té aby on za dost činil/ yakž o to v hágka tyto slowa zněgi / spurnost Krále Girkého strz Rokycana zapálení. oznamugicý. Král mage naděgi w sýlu Mist Pražských a jiných/ sebraw Mogsto, dal obehnati Kaudnice/ potō Lessno/ Konopistě/ Kosteleanad Sazawu Strmelice/ a jiné hrady Panu Zdenkowi náležegicý/ chtě swau moc a wůli Rokycanowau proti swým Zápisum vyplniti. Těb Rokycana wstawicně geho napomínal/ aby ginať nečinil/ než aby ty odpornýky sobě podmanil/ a on že se chce s Papežem y s wssými Kardinály o wáru hádati/ a ge wssedky Zákonem Swatým přemocy/ zc.

Zdeněk z Ssternberka tehdaž přigel od Cýsaře z Wjdne až do Gihlawy kdez zwěděl co se w Czechách děge/ zwlášť na swém Zboží bez opowědi: y činil odrud Králi welikau škodu/ a giný Páni tolikéz/ w Kragi Bechynské/ Plzenském/ Práchenkém/ a Poděbradském/ ssacowali/ hndrowali/ a Statky ohněm pálili. Z čehož přišla chudým lidem. záhuba a přilissná drahotá/ a žádný nesměl syti ani worati/ neb yak se kdo w Poli neb w Lesě wřázal/ hned byl yat a ssacowan.

Kunegunda à Sternberk Georgij Regis Bohemia Conjuncta:
ejusdem filia Zdena, Alberto Duci Saxonie in matrimonium Anno Domini 1459. copulata undecima Novembris, obiit in Vrbe Misna ad latus Alberti Mariti, Anno 1510. Februarij die primo sepulta, o kterež napsané gsau tyto Wersse:

Candida Simplicitas & morum pulchra venustas
Ornatu reliquo pulchraq; visa magis.
Arce Torentana moritur, Misnæue quiescit
Quæ Matronarum splendida gemma fuit.

W Létu

W Létu Vaně 1483. o Panu Jaroslavowi z Ssternberka takowá se památka nacházý w Listu geho daném w Anterý před swatým Girkým/ a w tyto slowa zněgicými:

Mý Jaroslav z Ssternberka wyznáwáme tímto Listem zc. Akož něs kterež přátelé nassý, a wědlé nich Pan Zdislaw z Ssternberka Bratr náš ne dělený toho času/ dobyli gsau Horazdégowice/ kterež dali Drozenému Panu Janowi z Ssternberka a na Strakonických Mistru přeworstwý Českého a Zákonu geho. za gistan summu Zlatých/ kterežto Peníze podělili/ tak že přišlo na mý díl 266 Zlatých wssé Vherstých. přicemž byli Mareš Čezka z Olbramowic/ Petr Kórenský z Teressowa a na Radimí/ Bedřich z Koryny/ Malenic a na Opalce/ a Oldřich z Sstěra z Měronie/ zc.

Pani Anna z Boskovic požustala

Wdowa ať Manželka po nebožtikowi Panu Alšowí z Ssternberka dobré paměti/ přiznala že Zápis slowo od slowa wlasní byl / kterež byl dal geho Králowstá yasnost Panu Alšowí Manželu gegimu/ a Panu Zdenkowi z Ssternberka / kterež w weypis swědcý we wssedch slowých yakž Magestát to oznamuge/ a to se dotýče Pana Jana Dětinského z Wartmberka/ zc. To přiznání činila Pani Anna weys gmenowaná. Léta 1456.

Namětí Kláštera Bechynského připomínagi

Pány z Ssternberka tímto pořádkem a těmito slovy:

Anno Domini 1490. feria sexta sub octava Patris nostri Francisci, quæ tunc fuit, octava Octobris, Fratres minores de obseruantia, introducti sunt ad locum Bechinensem, per Reuerendum Patrem, fratrem Antonium de Lipczic, ejusdem ordinis tunc vice Prouincialem Bohemix, idq; permisso & uoluntate Dominorū de Sternberk &c.

Anno 1501. Locata sunt fundamenta die 29. Aprilis, Ecclesie, loci præfati: per Magnificum ac Generosum Dominum Dominum Zdislaum de Sternberk Dominum Bechinensem, qui fuit fautor & Pater Fratrum ardentissimos.

Anno autem 1502. die 26. Aprilis, post festum Sancti Marci Euāgelistæ, præfatus Magnificus Dominus Dominus Zdislaus debitum uniuersæ, Carnis exoluit, in castro Olešow Morauix, in reuersione de Hungaria à Domino Rege, habens secum fratres de obseruantia; obiit cū optima præparatione ac uiatiko salutari, in sella sedendo, ac iunctis manibus usq; ad ultimam horam loquendo, tandem decessus ad fratres de

W 99 in

obser

obseruantia ad locum nostrum Olmuc: ac ibidem, sicut ipse ordinauerat tumultus, propter cuius mortem planctus fuit inter Fratres.

Četa Váně 1480. ten Vátek před Letnicemi gí-
nát po Swatě Zioffij / Pan Jaroslav z Ssternberka bral Manželku od
Poručíkůw (Pani Kateřiny z Guttssteyna / Pana Mikuláše z Gutts-
steyna / a Panosse z Martie) Pana Wácslawa z Rabsteyna
Dceru Panu Mandalenu z Rabsteyna / Synu swému
Panu Zdeněkovi z Ssternberka / kterauz měl wzyt we čtyrech
letech pořád zbehlych od S^o Martina / neyprwé přístiho :
Weseli mělo byti na Táchowě neb Rabsteyně / kterého měl
wěnovati půl druhého Tisíce Kop gro: Čestých / na kterém
ustanowil Rutogně Pana Jana Towáčowského z Cymburka na Bolesla-
wi / Teywysšijho Komorníka Království Čestého / a Zprávce Krage
Boleslawského / Zdislawa z Ssternberka / Jana z Ssternberka Teywysšij-
ho Kanceláře Království Čestého / Benesse z Kolowrat a na Lippsteyně /
Panosse / Marše Čeyku z Olbramowic / Petra z Šerotína na Radyně / Su-
da z Řenec / Lipolta z dlouhé Wsy a z Wslec / Gindřicha Witu z Řezawého /
Oldřicha z Chrásti a we Zbáte / Benesse Čestolara z Hořowic / Gindřicha
Drachowského z Drachowa.

Čist Kláštera Osekého w Četu Váně 1490.

wwozuge w pamět Pana Jaroslawa z Sste-
rberka / Zeytmána Plzenského Krage a
Rakownického / spolu s Manželtangeho y o
Dijtkami takto :

Nos Frater Ioannes, Abbas Monasterij
Sātae Mariæ in Ofsek Cisterciensis ordinis
Pragensis Diocæsis ejusdem sacerrimi or-
dinis & Capituli, Generalis auctoritate,
committimus, vobis magnificentissimæ
Nobilitatis, Domino Domino Jaroslao de
Ssternberk inclyti Bohemiæ Regni Baroni
Christianissimo, Plsnensis, Rakounicensis,

districtuum, Capitaneo Supremo, nec non vestræ Contorali Dominæ
Elyzabet de Gerovv, nec non filijs & Dominis, Domino Zdenkoni, La-
dislao, Ioanni, Georgio, Henrico, Adalberto, filiabus, Catharinæ &
Annæ &c. ut in Autographo.

Četa Váně 1513. Hágel w Čistu 46 s. Pana
Ladislawa z Ssternberka gmenuge Kanceljém Království Čestého / za
panowánj Krále Wladislawa / a pokládá gey mezy gínými pány / mluwíce
o weyprawě Panů Čestých takto: Při času Swatého Martina / někter-
ej páni y z Rytířstwa wyprawili se k Králi do Budinu / chtějíce nēga-
kau žalobu westi na Rukę Bartholoměge / a gmenowiti tito: Petr z Ro-
žmberka / Zdeněk Lew z Rozmitala Purgkrabě / Ladislav z Ssternberka
Kanceljé / Buryan Trčka z Lipy Podkomorj / Řzepa / Wopl / Rendl / Wy-

lim 3

lim z Daubrawské hory. Rukę Bartolo-
mę dal se tolikéž nagáti s dvěma z Starého
Města / a s dvěma z Nového, wyslanými /
žalowanó tehdy na Rukę / žeby se s Městy
proti Panům spuntowal a zapsal / a žeby slu-
žebnýy geho weliké škody činili Wratislaw
ským a gíným Slezákům / čemuž on odpýral
wssemu y Městiané s nim / prawíce že oni
s gínými Městy škodj wedlé swých swobod
a Prwilegij. Páni pak a Rytířstwo sami
mezy sebou byli roztržiti / jako Buryan Trčka
Podkomorj byl proti Ladislawowi Kan-
cljéti a Albrechtowi Rendlowi / kterjž prawil žeby ho chtěl z Podkomor-
stwj ztlaciti / jakož gsau umjñili Podkomorjmu naprotinysnost Wraudu z
Hoffrychtrstwj sloziti, a dáti ge Rostocke / pročez vznikli před Králem wes-
liké wady / neroliko o ty ale y o gíné wěcy. Těc méně Trčka zůstal Pod-
komorj / a Král pro porownánj gíných roztržitosti / položil Sněm na dru-
hé Lěto w Praze na S^o Pawla na Wjru obrácenij / a tím ge odbyl.

Čistu gednom psaným Četa 1509. w Auterý

po Swatém Frantjšku / pokládá se Pan Ladislav z Ssternberka mezy gí-
nými pány za Teywysšijho Komorníka Království Čestého / gehož
tato gest kopie :

My Wladislav z Bojij milosti R^ozi prwnj dlužnj / a my Zdeněk
Lew z Rozmitalu a na Blatny Teywysšij Purgkrabě Pražský / Ladislav
z Ssternberka a na Bechyni Teywysšij Komorník Království Čestého
ho / Petr Berka z Dubé a na Lippé / Girk Bezdruidj z Kolowrat a na
Bussiehrade / Wikteryn Rinecký z Renowa a na Rozdallowicích / Girk z
Ssternberka a z Rosti / Jan z Wartmberka a na Dubu / Bernard z Waldstey-
na a na Belé Teywysšij Wincnteyster Království Čestého / Zynek / Bo-
ček z Kunštátu / Girk Karly z Diezetic / Burkart z Snlegewic a na Duch-
cowě / Rutogně Gcho milo: a z gho Královstau milost / oznamugem že
gsau dlužnj Wrozeným Wladýkam / Elifce z Němicewj / a Zygmun-
dowi z Kopydna wětitelům nassyn / nebo gednomu každému z nich / gského
a spravedliwého dluhu čtyry Tisíce Kop grossůw Čestých šširokých a
dobrých rč.

Když byl wolen Četa Váně 1452. Girk z Kun-

státu za Gubernatora Království Čestého /
w Čistu wywolenj neb Originálnjm pode-
psali se tito páni a Rytíři: Aleš z Sstern-
berka Teywysšij Komorník Dst Zemských /
Zdeněk z Ssternberka Teywysšij Purgkrabě
Pražský / Gindřich z Lippého Teywysšij
Maršalek Království Čestého / Zbyněk Za-
gie z Šažmburka / Kasík z Waldsteyna a na
Welisj / Zynek Krussina z Lichemburka / Za-
nuš z Koldic / Zdeněk z Rozmitala / Gindřich
ze Stráže / Gindřich Berka z Dubé a z Lippé
ho / Gindřich z Michalovic / Jan Zagimac z

W 9 9 iij

Kun-

Kunstatu / Jan z Szwamberka / Jan a Oldřich Bratří z Hajmburka a z
Kosti / Zbyněk z Váchoda a z Strážné Hory / Jan z Janowic a z Presspurku /
Buryan z Guttsteyna / Frydrych z Donina / Albrecht z Kolowrat a z Kra-
kowce / Gindrich a Benes Bratří z Kolowrat a z Zehrowa / Boreš z O-
seka / Jan z Bihňowa Heytman Krage Čáslawského / Wylim z Wartm-
berka a z Zwjetic / Wylim z Gilburku / Jan z Smřic / Gesset z Koldic /
Mikuláš Trčka z Lippé / Benes z Kolowrat a z Bočowa / Jan z Sukole
Heytman Krage Kautimského / Zdeněk z Postupic Heytman Krage Chru-
dinického / Gesset z Boskovic a Swoianowa / Jan z Váchoda / Bohuněk z
Klinssteyna / Gindrich Berka z Dubé z Lippého a z Kotelce / Soběslav z
Miletina / Ludwíg z Kozmitála / Jan z Berhova / Jakub Wřesowec Hey-
tman Krage Ziateckého / Gesset z Dubu a z Zlobow / Benes z Wartmberka
a z Zákopí / Jan Malowec z Pacowa / Wacław Daumelík z Weyssyna a z
Orlika / z Štěpánowa / z Wertba / a z Waldeka / Čeněk z Klinssteyna / Jan
Calt z Kamenné Hory a z Rabsteyna / Mikuláš Berka z Dubé a z Linz-
burka / Mikuláš z Guttsteyna a z Městečka Heynic / Dax seděním na Ha-
mersteyně / Mikuláš z Lobkowic a z Hasinsteyna / Diviš Slawata z Ro-
ssinburka / Jan z Mochowa / Arnost z Černic / Jan Pardus z Wratkowa a
z Rychnburku / Zykund Betowec z Puspertu a z Říčan / Jan z Říčan /
Jan z Rabsteyna / Benes Mokřowický z Hustičan / Purgmistrů a Raddy
Starého / Tlowého / y Mensuho Měst Pražských / Wacław Starší y mlad-
ší z Petrovic / Jan z Wřesowic a z Chomutowa / Burkard Ramaryt z Že-
rownice / Matus z Jáhovi / Matěj z Duba / Zbyněk z Soběšyn / Waněk z
Wrabí / Jan z Včelice a z Tržene Wsy / Waněk z Salawy / Burkard z Ro-
pydlina a z Kučic / Jan Bossecký z Lewid a z Cwatěruš / Jan Kaplák z Su-
lewic / Zdeněk Lucinský z Kopydlina / Aleš z Weletic a z Brodčína / Bořis-
wog z Lochowic a z Okoře / Bohussek z Sulewic a z Kostíalowa / Jan z
Strhana seděním w hostině / Předbor z Řečnic a z Mnišku / Jan z Kun-
waldu a z Dražic / Čestolár z Hořowic / Ctibor z Swogkowa a z Kučice /
a jiný. Města pak:

Bradec nad Labem / Hora / Čáslaw / Litoměřice / Lanny / Ziatec / Sla-
ný / Kautim / Limburk / Klatow / Český Brod / Púset / Modřany / Sussýce /
Austý nad Labem s Obcemi swými. A tak wssychni wúbec páni / Rytíři /
Zemané a jiný Lidé obecní Království Českého (yaki při konci gmeno-
waného Listu psáno gest) w Starém Městě Pražském na Sněmu shromá-
ženi gýce / wolíme a wyzdwihugeme sobě za Zprávce mocné a pravé w
témž Království Českém / Droženého Pana Gřihho z Kunstatu a z Po-
debrad / přidawagie k němu Drožené / Slowutné / a Opatrné Lidi a Pány /
Pana Alše z Ssternberka / Zdenka z Szwamberka / Zbynta Zagice z Hajm-
burka / Gindricha z Michalowic / Jana z Smřic / Mikuláše Trčku z Lip-
py / Jana z Sutie Zdenka Kostku z Postupic / Jakuba z Wřesowic / a z Měst.
Waněk a z Kněžomostu řečeného Walečowský / a Bartosse Práčka z Slané.
Datum Listu toho w Praze / Léta Páně 1452. ten Čtyrtet po S. Gřih.

Dagito nadání W. Ssternberka z obzwlástený lá-

stý Králův Českých na věčné časy stwřeno / že Starší z Rodu gegich Lus-
feudum podawati má Panstwí Liaenského / Který gest na Mězech Marg-
rhabstwí Brandeburského a bořegší Lusací / yaki se to přihodilo Léta
1601. prwního dne Měsíce Čerwence / Když Drožený Pán Pan Adam z
Ssternberka Nesywýšší Sudí Království Českého w Domu swém na

Augez.

Augezde, jure Regio investivit Nobilem & Generosum Dominum Ioa-
chimum a Schritnburk, Lorknicz, Stranpetz heredem & Dominum, mā-
datorio coram nomine dicti Domini Principalis comparente, clarissi-
mo Viro Gregorio in Stirnkov Iureconsulto homagium in animam di-
cti Domini Principalis prastante,

Pan Zdislaw z Ssternberka a na Bechyni / Léta

1485. učinil obdarowání Městu Bechyni Lis-
tem takto psaným:

Zdislaw z Ssternberka a na Bechyni / zč.
Známo činím tímto Listem obecně předew-
ssmi / Který gey vzří čijši neb slyseti budí / zč.
Zakož gě Drožený Panosse Jan z Lajan, té
chwěle Pán dědičný Bechyně / znamenaw
snažnost a prosbu swých wěrných poddaných /
maudrých a Opatrných Měšťianow Lidí
swých dědičných Města dolegšího Bechyně /
Práva gich a swobody za Droženého a Sta-
tečného Rytíře Pana Gindricha z Lajan pos-

minula strz rozličné wálky a rozbroge w České Zemi potwrdil s swau wlas-
tní a přirozenau pečeti / a k tomu Drožený a Stateční Rytíři Pan a Pece-
sek z Zedlic / Mikuláš z Kuchgeš / a Slowutný Panossy Oldřich z Slawatec zč.
Pečeti své tolikéž přitiskli / Já Zdeslaw z Ssternberka swrchpsaný / ry-
wssedky práwa gich, yakožto Pán dědičný na potřebnost a prosbu
tých / dobrowolně tímto listem wperwňugi budaucně y wěčně / tak aby ani
dēdicowé a budící moci přátelégim toho nezrušowali / ale wždycky po wsse-
cký čas budaucně drželi / twrdili / gistili / y potwřizowali bez proměny / a wsse-
cké přetásky. Toho na swědomi a potwřzení a pro lepšší gistoru pe-
čet swau wlastní a přirozenau kázal gšem přiwěsti k tomuto listu dobro-
wolně / Který gest psán Léta ut supra od narození Syna Božého / w pondělí
na den Swatého Zykunda.

Při Létu po 1514. List Krále Wladislawa

Wheršého a Českého / zmínku činí o Panu
Ladislawowi z Ssternberka a na Bechyni /
Nesywýšším Kanceléři Království Čze-
ského / w tyto slowa zněgící:

My Wladislaw z Boží milosti Wher-
ský Český / Dalmátský / Charwátský / zč. Král
Margrabě Morawské a Lužické / Rukze Lu-
cemburské a Slézské / zč.

Oznamugem tímto Listem wssim / že
gk na nás wznesl Drožený Ladislaw z Sstern-
berka a na Bechyni / Nesywýšší Kanceléř
Království Českého / wěrný náš milý / Kte-

rák gest na grantech swých nēgakau Rudu nalezl / přitom nás žádagie / což
bykoli / buďto Zlata, Strýbra a neb giných Kowůw na těch horách a grun-
tech swých nassel / a s Kwertý swými neb zhawěmni dobyl / abychme genu z

Dedicy

zugem a mocně ustanowugem / aby předpowěděný Kancelář náš Ladislav při Králi Ludwíkově Synu našem neymilegšším byl a býti měl / magice gednostegnuu moc tak jako y nyní / buď z strany Auředníkuow / z strany Komor nassých / buďto z strany obhagowaných Práw / a z strany zpra-
wowaných wssch věcí / kteréz weyřs poznamenane gsau / bez wsseliy aké pře-
kážky a proměnění.

A zvláště toho genu swěřugem a mocně poraučime mocý Listu to-
hoto / a mocý nassý Králowstau w Czechách / gestližebý k do Synu našemu
neymilegššimu Králi Ludwíkově / aneb Knežně Anně Dceři nassý neymis-
legšší w gich důstogenstwů / mocý a panowaní přetážeti / gim protimysl-
nost negatou činiti chtěl / aby on s radou a pomocy prwe psaného Krále
Polského Bratra nasseho neymilegššího / wedlé mocý sobě dané / sewssemi
Auředníky a Poddanými nassými / y. tžby potřeba wkazowala / gich skuteč-
ně hágil a bránil sewssý swau možnosť / ge neopauštěl w ničem / ale gim se
wssý mocý Poddaných nassých na pomoc aby přispěl / jakož ani my geho s
Dědicemi nassými / s mocý Králowstau a Komorami nassými tolikéz o-
pauštěti nemáme.

A Protož přikazugem Minemeystru / Prokuratorow / Podkomorjmu /
a wssem giným Auředníkům wssch Zámkůw a důchodůw / wssem Mě-
stům / wssem Komoram a Poddaným nassým / aby ste znagice takowá zří-
zení / poručená / wili / a gisté konečné rozkazaní nassé přitom přiwssem což
se w tomto Listu pýše / gi psanému Ladislawowi z Ssternberka powolně
a poslussně na místě našem se zachowávali a zachowali / a geho we wssem
ochraňowali / nikoli gináč nečinice. Tomu na Swědomí rozkazali gsine
Pečet nassý Králowstau k Listu tomuto přiwěšiti / nassý wlasný Králow-
stau Rukau w tom se podepsawše. Dán w Presspurku w Středu před S.
Urbanem / Léta Božího 1515. a Králowstwů nassých / Vheršého 25. a
Českého 44. Ex mandato serenissimi Regis Vladislai &c. per Procko-
nem de Oletina Secret: suae Majestatis, scrip: propria manu.

Umřel potomně gmenovaný Pan Ladislav

Kancelář Léta Páně 1521. jakž se z pamětí Kláštera Bechyňského po-
rozumíwá / in Oppido Planetz, singularissimus fautor & protector Or-
dinis Fratrum Minorum de obseruantia in toto Regno Bohemix.

O Panu Adamowi z Ssternberka zmínka se

děge w Listu Cýsaře Ferdynanda Krále V-
heršského a Českého témuž daným na některé
Přiwilegia a Swobody Léta 1533. Ten po-
tom Léta 1540. na den S^o Wíta / Konfir-
mowol Benessowským Práva a Swobody
gim od Předkůw téhož propugčena / kterážto
Konfirmacy takowý gest začátek:

Adam z Ssternberka a na Konopistě. zc.
Jak gsém widěl Listy a sōdarowaní Opa-
trných Benessowských Poddaných mých wěr-
ných milých / kteréz gim od Předkůw mých
dobré pamětí / Pana Zdenka / Pana Jarosla-
wa /

wa / a Pana Gířho z Ssternberka a na Konopistě učiněné zc.

O Vrozeném Panu Panu

Janowi z Ssternberka a na Aulstí / Zeytma-
nu Krage Litoměřického / tato se spatřuje pa-
mět in Sacello B. V. Mariæ ad Nives. Anno
à Partu Virginis 1595. die 6 Maij, Genero-
sus D. Dominus Ioannes Liber Baro a Stern-
berk & in Aulstiek &c. in Domino pie obiit;
cui Vxor moestissima D. Apollonia Baro-
nissa de Valdstein hoc monumentum fieri
fecit.

O Kolo Léta Páně 1589. wedlé Tytuláře žiwí by- li z Rodu tohoto Páni nūže položení / gme- nowitě.

- P. Ssteffan Gíř z Ssternberka na Postoloprtech G. M. Cýsařské Radda
a zřízené Komory České Přesýdent.
- P. Ladislav Řířowngt kterýz rozličných Národůw obyčeye spatřil / a P.
Wacslaw Třetý / Bratrý wlasný Pana Sudýho wýřs gmenowané.
- P. Ferdynand z Ssternberka a na Planicy.
- P. Gíř z Ssternberka na Zelené Hoře / G. M. Cýsařské Radda / Arcykň-
žete Ferdynanda Rakauského Komorní.
- P. Ladislav Mladší z Ssternberka na Planicy a Kraticých.
- P. Ladislav Starší z Ssternberka.
- P. Petr Karel Holický z Ssternberka a na Českém Ssternberce nad Saza-
wau.

Do Vanu Sudým měl místo Drozený Ván
 Pan Zdeněk Albrecht z Lobkovic/č. Jeho milosti Cýsařské/yakožto Krále
 Českého Radda/a Teywýšší Kancelér Království Českého / o gehožto
 Erbu výše doloženo gest.

Atticus Pomponius byl považný w řeči/
 Wšak řeč aby vyplnil o to vždy měl péči.
 W té ozdobě nalezneš y Čzecha našeho/
 Pravdu chrání, netrpí jí nic protivného.

Do Teywýšší Vanu Kanceléri měl místo Dro-
 zený Pan Pan Wolff z Kolowrat a na Lnářích / G. M. Cýsařské yakožto
 Krále Českého Radda/a Sudý Dworský/o gehožto Předcích nyní krátce
 doloženo bude.

O Rodu a Erbu starosítném Panů z Kolowrat/ kterých se z rozličných Statků rozličně psávali y píšy/ yakž se to níže bude moci srozuměti.

Kapitola VIII.

Báctný gest a welmi dáwný Rod ten w
tomto slavném Království Českém/ gehořto stařoni
Předkové z Charvatské owšem Země wyssli/ ale k wyro-
zumění toho kdy a yak dáwno/ důwod gest právě neřa-
dný: to toliko nacházým w pamětech dáwných a na Pe-
četích gich předněkolika Stý Let přitisknutých/ že gšau
neyprwé wštwali za Erbowň znamení Kola nápodobného k Kolowra-
tu/ a odtud n. zwaný Kolowratowé.

Atdyž potomně k Stawu Panstvem od Knížat a Králůw powolaní
byli wedlé mnohých giných Wladyt a Rytířůw společnosti/ na myště Ko-
lowratu dán gín Orel/ an má na křtu swém Korunu/ yakž swrchu polože-
ný Erb wkaže/ a toho Orla polowice má byt bílá a polowice čerwená/
Koruna pak má byt zláta.

Spatřugi w pamětech Kostela Pražského pa- mátku Burkarda z Kolowrat Kanowníka

téhož Kostela/ kterých gestě circa annum 13
72. wžíwal za Erb Kolowratu společně s
Bratrem swým Wogtchem znamenitým a
slavným Bogowníkem/ kterýchto obadwa
mnoho dobrého působili k sláwě a k užtku
Církwí swaté a Kostela gmenowaného/ yakž
o tom wypisugi libri Erectionum Pražské
Kapitoly obšyrně: ale gestě dáwnějšy gšau
paměti/ kterých giné předky přednějšyho wě-
tu pod tím Erbem připomínagi/ yakž nyni
o tom krátce doloženo bude.

List Krále Ottagara dáný Ceta 1262. na potwor- zení Praw a Prywilegij Kláštera Břevňo- wského/ obsahuge w sobě s ginými mnohými

Pány Pana Sezimu z Kolowrat/ kterých me-
zy nimi položen gest w takovém pořádku:
Při čemž byli tito Páni, Oldřich de noua do-
mo/ Ondřej Komorník Učeywššy Dworu
Králowského/ Jaros Purgrab Pražský/
Cheton Sudý/ Heřman Podkomorj/ Oldřich
z Lokte/ Wylim z Poděbrad/ Sezema Ko-
lowrat/ Zdislaw Maršalek/ Zdislaw z Sstern-
berka/ Jaroslaw Kasteľan Boleslawský/ Be-
nes Podkomorj Morawský. Datum per ma-
nus Arnoldi & Vilhelmi Prothonotariorum, Ecclesie Pragensis Canoni-
corum/ yakž y doložený gest List ten pod Erbem a Rodem Panů z hrads-
ce/ ginat de noua domo.

Ceta Bane 1355. byli mnozí Páni při Koruno- wání Cysáře Karla čtvrtého/ mezy nimižto

y Bratř Kolowratowé počteny wedlé tako-
wého znění weypisu gmen gich. W Ríj-
mě a w Pířs tehdaž tdyž Cysar Karel toho
gměna čtvrtý Král Český korunowan gí/
přítomní byli tito Páni: Učeyprwé počtiwj
Otcowé a Páni/ Mikuláš Patryarcha Aquí-
lenský/ Syn postrannj někdy Krále Jana Čes-
kého/ Arnost Swatého Pražského Kostela
prwný Arcybiskup/ Jan Olomauký/ Jan Li-

tomyský, Biskupí/ Rancelj Palace Cýsařského/ Markwart Biskup Aug-
spurský Purgtrabě Tormberký/ Čeněk z Lippého/ Pessyk z Janowic/ Ein-
dich z Hradce/ Theobald z Ryžimberka/ Heyman z Dubé/ Albrecht a Giti
Bratři Kolowratové/ Matěj z Klinšteyna/ Jan Zagie z Waldecka/ Jaroš
z Rýžcan, a jiní mnozí.

Spatruje se. Pána Albrechta z Kolowrat List

psaný Léta 1374. w tyto slova. My Al-
brecht z Kolowrat se wssemi dětmi nassými/
známo činíme tímto Listem/ že gšine wěrné-
mu nassému Janowi Synu Čeněkowu z Sme-
čie prodali z nassy dobré wíle Rychtářstwí
s gedním Lánem Dědiny we Wsy nassy řeče-
né Wlčkowa Lhota/ s Lukami/ opastwami
a se wssemi vžitky/ k tomu také s Rjezníkem
s Pečatem, y s Krčmou swobodnou/ kterauz
žádný gemu nebude moci odnítí/ wssak tak
aby w té gš psané Krčmě wssychni lidé spra-
wedlnosti požijwali. A napřed psaný Jan z

půl Lánu nám a dětem nassým má platiti a dáwati Aurok/ tak jako y jiný
Lidé w té Wsy gmenované z půl Lánu platijwagi: za druhého pak půl Lá-
nu bude nám dlužen s gedním Koněm a z samostilem (ginať Lucistém)
též y dětem nassým slaužiti kdyby nám toho potřebý bylo. Pakliby nám služ-
by z toho půl Lánu nečinil/ a nebo žeby nám potřebí nebylo/ tehdy po wypo-
wědění té služby také z druhého Lánu nám dlužen bude platiti. A komuz-
by Kolowrat napřed psaný Jan tento List poručil neš dal s wíli nassy a wědo-
mým, tomu též wssedko práwo na hoře psaných věcí přijslusí/ jakož toho
gemu na potwrzení a pamět budaucý k swědomí Pečet nassy wlastný gšine
s Pečetmi statečných Rychtářůw, Albrechta mladého z Kolowrat/ Bořity z
Morawěwsy/ Pessyka z Waldšteyna/ a Města Rokycanského, přítistli.
Stalo se na Tuzetně Léta Božjho ut supra neyprwněgšj Sobotu po S.
Matausy Apostolu a Ewangelistu Páně.

Nacházým také w Létu Páně 1388. Pána Wogtěcha z Kolowrat/
kterýž se psal takto: Albertus Kolowrat de Kornhaus.

Lupač in Calendario Anno D. 1391. obijt Dominus Albertus se-
nior à Kolowrat primus fuudator in Koczov.

Léta Páně 1383. Pána Anxona z Kolowrat

připomíná List Krále Wáclawa/ w kterémž
dowoluge Gučikowi Launskému z Laun,
Městěninu Měnsyho Města Pražského/ a
by swobodně tak jako byl z vprjmného Tla-
boženstwí vmínil těch gednacte Kop gro-
platu we Wsy řečené Osóchný v Slaného k
k tomu naložil/ aby se každé ráno wssě ku pa-
mátce Blahoslawené Panny Marye spjwa-
wala. Skrz ten List tehdy dáno gemu k té
věci powolení/ kterémž mu bylo wydáno ad

Relatio-

Relationem Anxonis à Kolowrat, Anno ut supra, secundo Idus Iunii.

Hágel w Listu 353 a w Létu
1384. pokládá s Markwardem z War-
tmberka Pána Gejka z Kolowrat/ genž se
psal z Kolowrat a na Kornhausu.

Těhož častu mezy jinými když Král
Rýmský a Český w Píse s Gambakurty
bitwu měl/ Beneš z Kolowrat vložowal či-
ny hrdinstwí swého/ jakož gš oznámeno pod
Zrbem Panůw z Hradce.

Knihy Kapitoly Bražské/

kteréž slowau libri Erectionum připomíná-
ní w sobě obsahugi mnohých Panůw z Ko-
lowrat/ kterýž ke cti a chwále Božské Almuž-
nami mnohými Swatě geho Kostely opatro-
wali. Kato neyprwě Pan Mikuláš z Wssli
na řečený Kolowrat/ genž Léta 1371. činil
smlawy s Jarátem w Hruššycích na něk-
tře Kostelný Zbožj/ o kterémž památka listu
geho gest ibidem w tyto slova:

Nos Nicolaus dictus Kolowrat de Chrz-
anovic, aliàs de Zbraslavi non compulsi nõ
coacti, simul cum Anna bonæ memoriæ Domini Vlrici de Zbraslavič,
vendidimus quinq; Sexagenas cum Viginti uno grosso annui & perpetui
census, pro quinquaginta Sexagenis argenti in Villis duabus, in Villa Sti-
poklas, & in mediocri Villa in Maršone, discreto Viro Domino Frencli-
no Capellano in Zbraslavič &c, ut in Actis Anno 1389.

Alopět w Létu Páně 1390. w dotčených Knihách
gmenovaného Mikuláše List gest takový: Ego Nicolaus dictus Kolov-
rat de Chrzanovic aliàs de Zbraslavič, facio, creco, & ordino Capella-
niam in Chrzanovic, pro anima Domini Vlrici felicis recordationis de
Zbraslavič, prædecessorumq; ipsius, & decem Sexagenas Ecclesiæ ibidem,

Idem Dominus Nicolaus, pro eadem Capellania, dedit duas
Sexagenas census perpetui super bonis in Villa Ostrov, & homine laico
ibidem dicto Simone, & hoc Anno ut supra.

Colikéž často gmenovaný B. Mikuláš z Kolo-
lowrat má ibidem takowau památku: Erectio Capellaniæ in Chrzanovic
per Dominum Nicolaum Kolowrat de Chrzanovic facta, cui dedit unum
Laneum, cum curia, agris, Pratis ac sylvis in Villa Pavlovici.

Pani Anna Danzella těhož B. Mikuláše za-
nechala w týchž. Knihách po sobě takowau pamět: Donavit novem Se-
xagenas pro Capellania in Zbraslavič, honesta Matrona Domina Anna re-

K r r u j

liča o-

licta olim Nobilis Virici de Zbraslavi, de consensu Nobilis Domini Nicolai Kolovrat de Chrzanovicz aliàs de Kolovrat, Mariti sui &c. ut in Actis.

Sále nacházý se w témž spisu pamětý rozličných, památka napsaná w tyto slova: Erectio Capellæ Sanctorum Apostolorum in Zbraslavi: Nos Nicolaus Kolovrat de Zbraslavi, aliàs de Zrucz, & Nicolaus filius ejus &c.

Léta Váně 1392. Libri Erectionum předstýragi Pannu Kunegundu z Kolowrat Abbatýssy Kláštera Swatého Giti témito slovy: Super Censu, emptos per Dominam Cunegudam de Kolovrat, Abbatissam Sancti Georgij in castro Pragensi, à Domino Imbramo de Rziczán in Villa Cienieczic quinq; Sexagenas pro quinquaginta sexagenis, & in Villa Suemísticz unam Curiam cum Aratoria censuali in exitu Villæ, ad antiquam Villam Boleslaviam, à nobili viro Paulo de Genstein, fratre Germano Domini Archiepiscopi &c. ut in actis.

List Vladislawa Krále w pamět vwozúge Pana Burkarta a Gericha Bratry z Kolowrat / kterýž vyplatili dvě Wsy Solopisky a Mačkowice / a Pečetě přitiskli, Pan Jan z Ryžmberka Dvůru Krále Vladislawa Maršalek / Bohuslaw z Swinař a z Litowic téhož Krále Vladislawa Sstolmistr / a Wácslaw z Sswarowa Ruchmistr / Léta 1476.

Léta Váně 1394. činý se pamětné připomínání o Panu Mixonowí z Kolowrat témito slovy: Bolko filius Iunior Præmislai Ducis Tesinensis, Nobili Domino Mixoni dicto Kolovrat de Mischy, curiam siue domum suā donavit hæreditariè possidendam, sitam in Minori Ciuitate Pragensi, sub castro, cum omni jure, quo ipse usus est, & hæredibus eius &c.

Pan Herbord z Kolowrat Léta 1404. seděl na Sandu Zemském s Panem Wogtěchem z Kolowrat a s gínými mnohými pány s Panem Sindřichem z Ssternberka / Benessem z Krcína / Janem z Kotssteyna / s Wácslawem z Dubé / a s Pawlem z Wartmberka zc.

Synové Pana Mikuláše swrchu gmenované
ho m.

ho Mikuláš a Aleso dicti de Kolovrat / změnili platy od Otce swého nadané na Capellanij w Zbraslawicích / in Pivvnic, & Pavlovic, a to Léta Váně 1406. w kterémž to také Roku gest napsaná památka Pana Wogtěcha Kolowrata de Zrucz takto: Nos Albertus dictus Kolovrat de Zrucz, nunc autem possessor in Berzic, consilio amicorum, videlicet Fratris mei Militis, Ioannis de Zrucz, nec non Buskonis de Zykovv donavi mediū Lancum Petro Plebano in Berzic anno ut suprā.

Léta Váně 1399. potworzo wal Král Wácslaw Prámo Janowi řečenému Kbel Ranowníku Pražskému / na Dum kteréhož dostal od Pana Mikuláše Kolowrata z Mysslin / ano y takové swobody gemu naň dal / y také gest někdy mělo Rukje Těssynské / od kteréhož byl tento Dum Mikuláš řečený z Kolowrat dosáhl.

Pamětý Léta 1409. kladau Pana Jana z Kolowrat s gínými pány na Sandu Zemském / a ten se psal z Bezdruzic / a w Žerotijna. Sandu měl mistopodlé Pana Bohuslaw z Sswamberka apodlé Plychty z Žerotijna.

Na Listu gednom Kláštera Břewňowského podepsaný gt Pan Mikuláš starší z Kolowrat a z Bezdruzic / Giti z Weselece / a Gynel Bradledý z Místowa.

O Panu Mikulášowí a Alesowí z Kolowrat Circa Annum 1422. w Rukhách Kapitoly Pražské tato se zmínka činí: Translatio census nouem Sexagenarum de parte superiori in Zbraslavi, ad Villam Slavvossow pro Altari Sanctorum Apostolorum ibidem in Zbraslavi &c. Ego Nicolaus Kolovrat de Zbraslavi & Zrucz, & Also de ibidem Fratres germani, hæredes bonorum Capellaniz prædictæ &c. ut in Actis.

Léta předtim Váně 1402. připomíná se B. Aleso z Kolowrat při Sandu mezy gínými pány / kterýž měl místo na něm wedlé Pana Tienka z Wartmberka / a wedlé něho Smil z Libomessle / Wolim Za

gie/ Teodor z Vláchodu a z Janovic / a Burkard z Bezdruzic řečený Ro-
lowrat.

**O témž Panu Alšfowi z Kolowrat w Létu Pá-
ně 1420.** Rukhy Kapitoly Pražské takto znějí: Donatio septem Sexa-
genarum census perpetui pro Monasterio Sanctæ Mariæ in Koczovv, No-
bilis Vir Dominus Alfo de Bezdruzic natus Burkardi, super bonis Vni-
uersis Petri de Chrast in VVielka residentis, hanc dedit donauit. Na če-
se zapsal gnieuovaný Petr/ že vždycky platu takového dodávati powinien
bude.

**Pan Hanus z Kolowrat byl Hentmanem Praž-
ským/ yakž giž doloženo pod Redem Panůw z Hradce/ a otom Hagek w Lis-
tu + 17. w Létu 1442. zmínku činí.**

Gmenovaný Hagek Léta 1450. w Listu 425.
Pana Frydrycha z Kolowrat w pamět přivozuce/ gehožto Hrad řečený Bu-
štěhrad oblehnauti kázal splně Král Gij/ yakž y o tom giž při spisování
prbu Panůw z Hradce oznameno gest.

W Kostece Swatého Wjta
na Hradě Pražském/ na Oltáři Blahoslave-
né Panny Marye a Swatých Klementa a
Wáclawa / gest památka Pana Albrechta z
Kolowrat a na Lipšteyně/ Hoffmistra Krále
Českého/ kterýžto Oltář nákladem svým dal
poctiwě wyzdwižniti/ při němž gsau Erbowé
Rodu geho pořadně položeny: neyprwé Erb
Wrel gich vlastní/ podle něho Erb Růže totíž
to Paní Anny ze Stráže/ potom Paní Kate-
řiny z Ssternberka/ a naposledy Erb Paní Al-

žběry z Cimburka.

Dotčeného Pana Albrechta potomek byl Pan
Benefs Kolowrat z Libšteyna okolo Léta 1494. Kterýž někdy narižen byl
s ginými Pány k porovnání Hawýřůw na Horách Kuttnách s Michalem
Hoffmistem/ w tu totížto Wtedeli genj byla před Swatým Hawlem. O
čemž giž swrchu dotčeno při Erbu Panůw z Hradce.

Léta Páně 1510. wyprawuce Hagek w Listu

464. smrt Pana Albrechta z Kolowrat ká-
clýče Království Českého čimto slovy:
W pátek na Sobotu na den Swatého Wrbas-
na/ slavný Muž a velmi znamenitý w Krá-
lovství Českém Albrecht z Kolowrat Kan-
clýč Království Českého umřel. Toho Pá-
na mnoho Klášterní Magestrátové připomí-
nagi/ Edyž ad Relationem ejusdem Magnifici
Domini Alberti de Kolowrat & in Libšteyn
supremi Cancellarij Regni Bohemie, neš da-
wání neš konfirmování. býwali.

Panu

O Panu Wáclawowi Kossateckém z Kolowrat

Hagek w Listu swém 471. a Létu 1521.
takto wložil:

Sněm Obecný položen byl na Hradě Praž-
ském/ na kterémž nic giného gednáno nebylo
gednom to/ totíž aby k Králi Ludwíktowi po-
sláno bylo/ aby ráčil do Království Českého
přigeri. A swolili k to wssychni Stawové/
a wyslali z sebe tyto Osoby: z Stawu Panš-
kého, Wáclawa Kossateckého z Kolowrat / a
Michala Slawatu z Chlumu: z Stawu Ry-
tířského, Radslawa Beřkowského z Sstěbi-
řowa Pjřsate Zemského / a Hendrycha Kot-
naura z Kutnowa: a z Stawu Městského, Wjta Worudku z Augesdce Perg-
mistra Hor Winičných / a Jana Wopicy z Sstiepska Městčina Stareho
Města Pražského.

**Léta Páně 1526. při zahynuti Krále Ludwí-
ka/ zahynul w tom ukrutném Bogi y Jan Bu-**

štěhradský z Kolowrat s mnohými ginými
Pány tak Českými yak Morawskými / kte-
rýchž gmněna Hagek w Listu 443. wyprawu-
ge takto: Král Ludwíkt slechetný Pán a
mladý w té bitvě zahynul / a přiněm mnoho
wýborných Čechowé/ totíž Jan Bůštěhradský z
Kolowrat/ Sstiepan Sstýk z Holce / Jakub
z Wřesowic Podkomoří/ Hendrych Kutnaur
Purgkrabě Karlšteynský/ Hanus Rachmbert
a giní mnozí.

z Morawy pak, Jan z Widowa a Zigmund
Kropáč z Wewědomy/ tolikéž y z Sstýska mnoho. W počátku pak té Wog-
ny a wykonání gi/ pod žiwotem Krále Ludwíka napsáno gest.

**Léta Páně 1589. pakž Loutlár wyprawuce/ ži-
wi byli Potomcy swrchu doložených Předkůw
tito.**

Pan Frydrych Maštiowský z Kolowrat na Strogeticých a Sstenci.
Pan Jan Gindrich Krakowský z Kolowrat na Mleyně Lyskowském.
Pan Jan Bezdruzický z Kolowrat na Záběhicých a Bystřím/ S. M. C.
Kadda.
Pan Jaroslav Starší Libšteynský z Kolowrat na Petřspurce a Rabštey-
ně S. M. C. Kadda/ a Margrabství dolních Lužic Landfogt.

P. J.

Pan Jaroslav Mladší Libšteynský z Kolowrat a na Hradku Starosedl-
ském.

Pan Joachym Nowohradský z Kolowrat na Kossatkách a Busséhradě. G.
M. C. Radda purgrabe Karlšteynský/č. Komory České Přesýdent.

Pan Jan Nowohradský z Kolowrat G. M. C. Radda.

Pan Petr Nowohradský z Kolowrat a na Janowickách.

Pan Wolff Nowohradský z Kolowrat a na Lnářích G. M. C. Radda.

Pan Wacław Ludwikowski Bezdrúžický z Kolowrat na Busséhradě.

Pan Kryštof Gindrich Krakowski z Kolowrat a na Sypich.

Do Panu Sudým Dvořským seděl Drožený

Pán Pan Joachym Oldřich z Hradce a Polné/ G. M. C. Radda a purgrabe Karlšteynský/ o gehořto Rodu výšfegi doloženo.

Wedge Pana z Hradce měl mýsto Drožený B.

Pán Herman z Rýžcan a na Rosowé hoře/ G. M. C. Radda/č. o gehořto
Rodu tuto zminka se učinj.

O Erbu a Rodu Panuow z Ryjčan Starozitném.

Kapitola I X.

W Jru, v přímnoš, kdožkoli zachová /
Ctností náhrada bývá mu hotová.
Ne na samého zustane O sobě /
Ale potomkům gest k věčné ozdobě.
Tak y zde w Rodu tom slavným Ryjčanských /
Střwů se památka nápodobně Panstých.
W niž mnoho Set let předkové trwali /
Takowau stálost y potomkům dali.

Rawě Starý Rod gest Panuow z Ryjčan w tomto Království Českém / w kterémžto předkové Ryjčanský gest oněm Knížatům pohanským služby své wděčně prokazovali / gichžto milostij a obdarowánijm, Dwůr neb hrad Ryjčan, od kteréhož Ryjčanský slowau, obdrželi / oněmž háget okolo Léta Paně 748.

w Listu 22 takto zmínku činij.

Stral se weliký swár mezy Knížetem Wyšehradským Tězamysem a Rozhonem Knížetem Kawčimským o Měze Dworu Ryjčanského / kteréz chtěl Rozhon jako mocý od Knížetství Wyšehradského odnjati. Dobrotivý pak Pán Kníže Tězamyšl wyprawil k němu Posly aby přestával na swém / a on giž Dworu počal sobě osobowati. Z té přičiny Tězamyšl teprwa k hněwu popuzený, sebral Wogsko na pospěch / a wyprawil Heytmanů své aby Dworu mocnau rukau bránili. A sgel se obě Wogska / (neb y Rozhon giž Lid po hotově měl,) na poli řečeném Strhow / kdež se potkali hauffowé zmužile s nemalým krwe prolitím / wšak tak, že předce strana Tězamyšla Knížete Pole a wjítězství obdržela / ač krwawé / neb y Tězamyšlowých na Sto statečných Muzů zabynulo. Ale mnohém wjítězství škoda Rozhonowi se stala / neb Lid geho wesseďen pobit / krom nětco zagatých / mezy kterýmiž se Rozhon střwau / aby seznán nebyl. Ale když mu to nespo mohlo / poznawš se gey, dowedli k Knížeti / kterémžto on poručil Srpem Nos přezati / a tak zohyzděného sewsseni Wězni propustiti / a toho času Tězamyšl dotčený Dwůr Heytmanu swému pro stíastné wjítězství obdržení darowal / a d gehožto pokolenij neb kmene, tento Rod poslý gest se nachází w Království Českém.

Bohládá Dubranius w Létu Paně 1271. Pa

na Ondřege z Ryjčan Komorníka Království Českého / kterýž odrazowal Přemyslowi ginát Ottagarowi přigýti Cýsařství od Knížat Ryjčských genu na ten čas přislané. Takowau nejprwé raddu dáwage Jan Biskup Pražský k Králi řeč učinil / kterauž když dekonal / huncy až zystoryk mluwý / in dicendo secutus, Andreas Riczianus, a Magistratu Camera Regie, vulgo Camera-rius, cognominatus, fol: 162. lib: 17.

O němž v háget w Listu 250. zmínka se děge takowými slowy:

Měsíce Srpna Léta yak nahoře přigel do Cech Arcybiskup Rolinský / a mnoho Páni znamenitij s nim wyslanij od Kurffirsťw k Přemyslowi Ottagarowi / oznamugice, že wssydni wolencowé společně a gednomyslnu myšli geho a neginého za Cýsaře a Pána wšeho křesťanstwa wywolili / proč aby ráčil důstojenství Cýsařské na se přigýti.

Pro takowau řeč powolané byli Raddy Přemysla Krále / ginžto Přemyslowinů a žádost Poslů Ryjčských oznámil / žádage přitom wšech aby radili yak aby ge odpovědij měl odbyti / kteráž rozwažugice wěc tu sewssy pilnosti / na tom zůstali / aby Král toho nečinil / protož Ondreg z Ryjčan Komorník Království Českého nad giné wýmluwnosti od Pana Boha ob-

dučený / společné všech zdání / takto vyslovil. Wysoce zvelebený a ne-
ožený Králi Český a Pane náš / rozvaž prosím sám v sebe / kdo z Lidů
smrtečných můž se přirovnati tvé moci: Pán Bůh na Tebi kraluje / a ty
na Země s povoláním jeho panuješ / nad Knížaty / a / nemáš žádného kdo-
by se mohl a směl vůli tvé protiwiti / neznámé a nepřigenné gsau tobě ty
věcy, čímž tě potahují cyžý Táradowé / při kterýchž diwne příchody bý-
wagi: Sed na Stolicí Otce tvých / wšak moc kralování tvého wšse
stranám Swěta známá gē a slavná po Brezých / Moře wšselitěho / co gest to-
bě wíce nadto potřebý: ano giž Knížata tobě poddanost zachowáwagi / y
Cýsar učiní tobě pomoc s Lidem k twému rozkázání / wšak gestližebý
toho potřeba ukazowala.

Pohnut gsa tehdy Ottagar takowau chwalau a možnosti Králowstwí
swého / mocha swobodně k poddawanému důstojenstwí přigiti / pohrdal ta-
kowým štěstím / odpowídaje Poslům na prosbu učiněnou / takto: Páni a
Přátelé moji milí, z té práce kterúž gste pro mne do Králowstwí mē měli,
wám činím weliké děkowaní / tolikéž y těm, z gichžto wůle gste sem přigeli
kterými přitoni y to odemne oznámíte. Poněwadž mne Pán Bůh z swé
milosti to co mám popřiti ráčil, na tom přestawage, z toho Swaté milosti
geho děkují / kdož pak koli k té slawě Cýsarstvé wyzdwižen bude / tomu y já
potudž ni nalezite bnde, nalezitau poddanost zachowám. Což slyšýce
Poslowé, zarmautili se welmi / a pospýšyli k Kurffirstům do Říše odkudž
wygeli / gsauce skrz Ottagara Zlatem, Strýbrem, y drahým Kamenným,
Krášným Košmí a vřlechtilými oděwy spolu y s Služebnýky swými hog-
ně obdarowaný / čímžto Král při rozehnaní znowu poručil učiniti od sebe
y od swého Králowstwí Kurffirstům přátelské pozdrawení / a z té milo-
sti poděkowaní.

**Léta 1308. wedlé žněný Kroniky Dubrawi-
sowé /**

Pan Oldřich z Říčan skrz Gindřicha
Kníže Korytanské s ginými mnohými Pány
pro nēgaku nenáwist na Rathauze držen / kte-
rýchžto gmiēna takto se wypisují.

Nomina illorum clariora, sed usitatis Pa-
trix vocabulis dicenda, hæc sunt. Henricus
à Lippe, Regni Camerarius, Petrus Cancel-
larius, Ioannes Magistratu Straconicensi præ-
ditus, tum alij Proceres, Ianus Vartmbergus,
Reymundus Lichtemburgus, Vlricus Rycza-
nus, quibus non antea claustra quibus occlusi

erant laxantur, &c. lib. 19 fol. 182.

Žáget w Listu 280. o tom takto mluwí: Pražané něktěry magice s
Kutardy a Horníky srozuměný / vdečili zbrogně na Dony Panské / a tu gali
Petra Kancelěre Králowstwí Českého / Reymunda z Lichtemburka / Oldři-
cha z Říčan / Heymana Syna Heymanowa z Dubé / kterěz pautami žele-
znými obtížēné na Rathauz wsaditi rozkázali / bezewšy naděge twyr usště-
ný, lečby žádostem gich za dost učinili / a to wšse dalo se s tagným wědomím
Gindřicha Korytanského / z. yatz pod Erbem Panů z Dubé doloženo.

**W Listu Mikuláše Knížete Opawského mezy
ginými**

ginými Pány Českými, gmenuge se dotčený (yatz porozuměwám) Pan
Oldřich z Říčan / Sseškem Králowstwí Českého / o čemž dotčeno pod
Erbem swrchu položenými: což gest v Žágetu w Létu 1318. w listu pak 209.

**Ja Krále Jana při bitwě s Rakušany / pasowan
na Rytířstwo wedle giných Panů Českých a Morawských od Cýsare Lu-
dwíka Bohusše z Říčan řečený Létu. Žáget w Létu 1319. a w Listu
292. yatz y o tom při giných rodech oznámeno.**

**Pan Jaros z Říčan přítomen byl při ony wša-
cné Slawnosti / když Cýsar Karel toho gmiēna čtvrtý korunowaný Cýsar-
stwu Korunau / z Říjma do Čech se nawrátil. Žáget při Létu 1355. w
Listu pak 324.**

**W Listu tom kterémž ustanowen za Guberná-
tora Králowstwí Českého / Gíř z Kunštatu podepsali se dwa Páni z Ří-
čan, wlastními rukami.**

Erectio Altaris decem millium Milium in Ecclesia párochiali in Rzi-
czano Gymranus & Dionisius fratres de Rziczano Anno 1400. pro salu-
te prædecessorum suorum quatuor sexagenas Censuum perpetui donaverunt.

**W Knížkách Kapitoly Praž-
ské při Létu 1392. poznamenáno / že Pan Jm-
ram z Říčan we Wsy swé Cjeničických prodal
plat Panně Kunegundě z Kolowrat Abbatysy
Kláštera S. Gíř / to gest, pět kop platu ro-
čního, za paděsate a pět kop hotových Peněz
yatz dotčeno pod Erbem Panů z Kolowrat.**

**W týchž Knížkách připominá
se Pan Karel z Říčan ana Cjeničických / genž
byl darowal / gednu kopu grossůw platu wěcné-
ho do Kláštera S. Anny na Algezdě we Wsy Cjeničických na gednom kme-
ti / ginač poddaným / Léta totižto 1404. čtvrtého dne Měsíce Října při
přítomnosti Jana z Dubé / a Petra Polšá Kanowníkůw Kostela Pražského.**

**Léta Paně 1565. sessel z tohoto Swěta B. Gín-
dřich z Říčan gedenačtého dne Měsíce Czerwence / a pochowan w Oštré-
homě / o němž důwodněgi Lupac w Kalendáři swém / takto píše:**

Cassovia in Hungaria, obiit 11 Iulij, Magnus Baro Bohemiae, Hen-
ricus de Rziczano. Dominus Horzovicij, ibidem & prognatus, Ferdinan-
di primi Romanorum Imperatoris, Hungariae, Bohemiae Eques auratus,
Ordinis Divi Ioannis Hierosolymitani, Commendator Strigonij, ibidem
sepultus. Vir ut nobilitate clarus, ita & erudita doctrina Nobilis: habē-
tur ab eo scripta nonnulla, neq; inerudita Epistolae.

**Těhož Roku nyni psaný Lupac wypisuje Smrt
tolikéž Pana Mikuláše z Říčan / těmito slowy: Feria secunda post festū**

Galli, Anno 1565. Obijt Magnificus Baro, Dominus Nicolaus Senior de Rzyczan, sepelitur in Templo Horzoviciano.

A Wedle Tytuláke žiwi byli w Cetu Páně 1589. Páni z Ržjčan tito:

Pan Januš Starší z Ržjčan a na Wogkowě.
Pan Januš Mladší z Ržjčan.
Pan Mikuláš z Ržjčan a na Bestahowě.
Pan Ssebestyán z Ržjčan a na Popewicých.
Pan Wacław z Ržjčan na Hořowicých S. M. C. Radda a Sudj Dworšty.
Pan Oldřich z Ržjčan na Pinowaněch S. M. Cysaršty Radda.
Pan Wlachyně z Ržjčan a na Studency.
Pan Wylim Starší Kawka z Ržjčan a na Stelmi/S. M. C. Radda.
Pan Wylim Mladší Kawka z Ržjčan.
Pan Oldřich Ržjčanský Kawka z Ržjčan.
Pan Zdeněk Ržjčanský Kawka z Ržjčan.
Pan Zygmund z Ržjčan a na Rčesycých.

Do Panu z Ržjčan měl místo Drožený Pan P.

Jan Gtý z Szwamberka na Konšperce Boru a Worlqtu/S. M. C. Kad,
da/o geho žto Rodu tuto se zmýnka včinný.

O starožitném Rodu a Erbu Panů z Szwamberka zc

Kapitola X.

Od a Erb Panů z Szwamberka we-
lice dáwný w Kralowstwj Czeštém / rozličnými pamět-
mi hystoryckými pro služby Kralům a Zemj činěné ozdo-
ben gest / yakož y Kostelnými / kteréz oni wystawovali / a
jim dobrodinj weliká činili / aby tudy čest a chwála Pá-
nu Bohu vzdawána byla.

Dáwnost geho odginud wyhledati se nemůže / gednom od času toho /
když Sindřicha Krále Danšeho Bratr geho wlastnj Abel zamordowal /
kdež o Wylimowi Zraběti Cromerus lib: 5, takto mluwj: Guilhelmi s
facile Princeps erat Procerum Danie, & plurimum valebat gratia apud
Henricum Regem Danorū, praefectus ab eo maximis quibusq; Regni

negotijs: Cum autem Regem Abelus frater occidisset, Regnumq; inu-
lisset, habebat in potestate sua thesaurum Regium ingentem &c.

Ten mage Syna gednoho při sobě a dva w
službě při Dworu Králůw welikemocných / z
nichžto gednoho uznáwagie totiz Petra že w
lásce weliké gest v Krále Boleslawu Polské
ho přigimim Ríwostě / wyslal ho rychle na
pomoc a lasku proti Tyranowi onomu / kteriz
Petr obdržel při Králi / genž byl hned Wogsko
do Danygi wyprawil / commoda tempestate
usus, improuusus in primo littore Daniae, ad
quod Classis appulerat, nemine prohibente
copias exposuit, dimissisq; circum proceres

& Nobiliores Daniae nuncijs, per familiares & ministros Guilhelmi, om-
nium Danorum voluntates facile sibi adjunxit. Zned zahnal toho Ty-
ranna a Bratro Bigce Král / dowoliw Zemij aby sobě wolila Krále tohož-
bykoli rozuwěla býti k tomu Magestátu neysspůsobnějšho / ale Wylima
s sebau wzal / kteriz sebau pogal westkeren poklad / a gey mezy Syny rez-
dělil / z kterýchž gedem se osadil w Rýžssy / a druhý w Polssě / od nichž mnozý
wzáctnj Potomkové pozůstáwagi až posawad / zwláště od toho kteriz by
dlege w Německých Kraginách / zagel k Rýžsatům a Králům Českým o-
nyni wálecným / a tu až posawad Potomky své zanechává / o kterýchžto
předech co gsem koli zdáwňch paměť wylledati mohl, nyni oznámim.

Nahore gmenowaný Wylim w Královstwu
Polském 77. Rosteluw dal wystawěti, a nadal Bohatě / k tomu y dva Klá-
stery / gedem Pannám w Strělně / a druhý we Wratislawi Mnichům / kdez
slowé w Swatého Wincencya. A to wssě Léta 1124.

W Létu Páně 1248. wyprawuge Hágel w Li-
stu 234. Předtím Rodu toho welikau wzáctnost takowými slowy při spi-
sowaný žiwota Krále Wáclawa.

Král Wáclaw welmi nemilostiw s swými Poddanými nakládal / ně-
které Pány na Statcích a gině wězením trestal / Rytjěstwo Wáclami / Lid
obecny neobycným Berněm sužowal / tak že obywatelé wssy Země Če-
ské nemohauce sňesti takowého břemena / sgezd w Měste Raurimě učinili / a
Krále napomínali a žádali / aby ráčil takowému nesnesytedlnému obtížes-
nj konec učiniti / ale on znameně w půwody takowého shromážděnj / kázal
ge zgymati / a Rohlowce y Hasska do Wězenj dáti / za něž se ginj Páni při-
mlauwali / wssak nepřipustěná gest prosba gich. Protož uznáwagice weli-
kau zatwardilost a wřypnost Pána swého / sgeli se wssyctni dne třetjho mezy
Strahowem a Břewňowem / a tu wolili za Krále Přemysla Syna Krále
Wáclawa / genž byl wolený Knjze Rakaušské a Polské.

Ale méně některj Rodowé, jako z Lamberka / z Ryžmberka / z Swa-
berka / Borefs z Oseka / a ginj mnozý při Králi zůstali / a k Přemyslowi swo-
liti nechceli: Těch radkau Král Wáclaw hned bez mēstánj poslal k Ol-
dřichowi Sestřency swému / Synu někdy Knjzete Rorystanského / a zprá-
ty Morawskému / přitazugie aby rychle s Wogstem wtrhl do Rakaus / a

Syna

Syna geho Přemysla aby neš yal neš zamordowal.

R sebral Oldřich Lid snadno w Morawě / neš ho Morawané welmi mi-
lowali / a we wssem jako Krále poslauchali / a položil se nedaleko od Mora-
wy mezy Žnogmem a Teyperkem w gednom Audolj / chtěj na zeytj o přj-
gezd swém Přemyslowi oznámiti / aby snad nečel želaupěně do Země ge-
ho s Lidem wskočil.

Tě Tocy Přemysl wěda strz Sspehře o přjgezd Oldřichowém / při-
táhl regně až k Wogsku Morawskému / práwě bez wědomostj wssch Mo-
rawanůw / a tu zprawiw sstky Rakussanůw swých, dříve než Slunce wy-
slo, vderil nenadále na Morawan / kteriz gest rannjím snem byl ob-
tížěnj. Teyprwě Strěley obessli Stany Morawské swelkým hmotem
a křikem / a Oldřich w tom pokřiku toliko w Rossyli bezewssy zbraně z Sta-
nu swého wyběhl / a pospichal s chwátaním do Lesůw / ale Přemysl poznaw
Osobu geho, pustil se za ním, a gal gey swau wlastnj rukau: Zgymáni to-
likéž mnozý Morawané od Rakussanůw / a wssyctni swázani wespolet, a
Oldřich na spicj / a do Wjdně přiwedeni. Wsslo gich pak nětco w prwnjím
křiku do Lesůw / a kterj pochytiwssě Zbraň swau, odpor činili / ti wssyctni
zbiti gsau.

Rakussané potom dělili se o křist / a některým zgymaným, aby pro-
ti Rakussanům nešwáli, wřezawssě Tocy a wssy, do Morawy ge bžeti ne-
chali. Některj magice propustěnj strz Penjze / Zámky Královské zno-
wu pilně osazowali / ale dříve než z Rakaus wysli / mnohými těžkostmi trá-
peni byli / proto aby pustili Přemyslowi Zámky gim od Krále swěcené / neš
některj z nich času zymnjho nazýna Led wnesseni / tak aby wtrutnostj Zy-
my přemoženi gsauce. Zradůw postupowali / ale ani tak o-
wým trápením od wěrnosti negsau odwedeni: A ti byli
Krawarstj / Dubrawictj / Bestowstj / kteriz toliko sami
toho Erbu wjwagj / a gij ten Rod poslednjm potomkem
Musického Pohlawj sessel / a Lomnictj gichžto také ne-
mnoho bylo toho času kteréhož gsem s Knjzau tauto pra-
cowal / Čimburstj z Towáčowa / a ginj mnozý. Týret
pak gedem z nich hrđina, nežby Zradu Mladbertu Rakussa-
nům postaupil / wolil raděgi to sňesti aby mu lewé Oko wy-
laupeno bylo / yakž y ginj wssyctni prawili: že raděgi chle-
gi zemjiti nežli wěrnost a wjru Králi swému připowěde-
kau zrusyti. Čenni a takowými obtížnostmi když trápeni byli / teprw gim
dopustěno do Morawy se nawrátiti.

Za panowánj gmenowaných
Králůw Léta 1249. žiw byl Pan Herman z
Sswamberka / kteréhož y Hágel dokládá tak-
to o něm zmjntu činje:

Přemysl Syn Wáclawa Krále puowodě
některých Panůw Českých přitáhl k Wsschra-
du do Czech s swými Rakussany / Wbry / y Čes-
chy / kteréhož y dobyl ssestmecytného dne po přj-
gezd swém / kdezto pobyw za několik dni / po-
tom hnul se s Wogstem mimo Pohřčany / a tu
se přeprawilo Wogsko přes brod pod Wf-ter-
cenau

čenu Buhynna druhau stranu/a činili weliké štody mezy Strahowem a Břewňowem tēm kterýž se přidrželí Krále Wáclawa/a odtud přitáhnuce k Zlatci/to Město splundrowli a dobyli / yakž w strance o Městech doloženo bude.

Teprwa Raddy Krále Wáclawa rozuměgice že strz to pozdwižený Syna proti Otcy/ nic gineho nepřigde gednom zkáze Králowstwý Čestěho / namlawali Wáclawa aby se s Synem upokogil a porownal/ yakož y Přemyslowi strz wynyssené prostředky radili aby Otec swému se neprotiwil. A stalo se že smlawu mezy Synem a Otcem prostředkem gich věsněná gest/ tak že Wáclaw postaupil Stolicę Králowstwe Přemyslowi/ slibugice přestati na Městech Chbu/ Lokte a Mostu. Tu se zdalo za dobré býti paním z strany Přemyslowé / aby Otec takowau smlawu přislabau w twrdil/ čehož byl neyprwngšij půwod Ctibor z Tochowu/ nazwaný přiggnim Maudra hlawa/ s Synem swým Jarossim z Kladna/ ale Wáclaw nechťel tomu swolití, řka : newým aby k do slyšel aby se Otec Synu přislabau měl zawazowati / Syn mng chceli mi wěriti nechť wěti/ pakli nechťel nechť gest po geho wůli. Wložili se mezy to páni a wykonali smlawu začatou. Obrátil se Otec do Litoměřic/ prawije že chce tu za některý čas býti / a potom že se chce obrátiti k Králi Dherškému / a s nim bydliti až do smrti.

Přemysl pak raddau Ctibora Stochowského chťe oswobozené miti Králowstwý/ hned zrušyl smlawu/ a yal se w Zámky Otcowské wvazowati / y přigel do Egru ginat k Chbu/ chťe do něho wextržně wgití/ ale Heřman z Szwamberka a z Kraszkowa/ mage tenž hrad sobě od Wáclawa poručený/ nechťel do něho Přemysla wpustiti / pročez on s weliký prchl wosti obrátil se k Loktu/ a tu nechaw w gedné Wsy swých Dwořanůw/ chťel teyně na Zámek wgeti/ ale Wylim Theobaldie z Ryžmberka dobře ten hrad opatřil stráží / spiji a lidem/ aby zachowan byl Králi Wáclawowi w celosti. Druhého dne Přemysl poslal k Borssowi Dseděmu/ wzkazugic ge aby hradu Mostského dobrowolně postaupil/ syce že bezděčně to učiniti musý/ y s jiwota swého nebezpečnstwým.

Borese nedbage na pohružky lépe hrad opatrowal/ učiniw nad lidem Heřmana swého Syna Blahuna/ hotow gsauc moey Přemyslowé odepriti/ kterýž gij byl rozkázal Jarossowi Kladenskému/ a Mirossowi Mlakotrasnému Lid sebrati / a sebrany do Krage Mostského wvesti. To když se stalo/ obležen gí hrad Města Mostu timi Tisýcy a tři Sty Lidu/ a sami Přemysl vprostřed Wogška Stan swýg roztáhnutí poručil.

Třetgho dne swoslaw Raddu swau/ wyptáwal se yaby s těmi odporngky nakladati měl/ kterýž se přednim napřed řečených hradech vzwýrazli. K tomu dý Ctibor/ yak ginat Králi s nimi zacházeti slusij gednom tak aby prorownený se smrti hanebný sessli/ rozkáz tu k de Stan twýg stogý Dřebeney postawiti/ na kteréi nechť wssydni wisý/ a Blahun Syn Borse neywegsa nad nimi/ kterážto řeč neb radda libila se Přemyslowi y wssim geho wěrným.

Mezým Borese Dsedý/ Heřman z Szwamberka / Wylim z Ryžmberka/ a Wáclaw z Lambertka / s ginými Krále Wáclawa wěrným/ sebrali Wogško z Čech a z Misse/ s nimižto času nočního na Přemysla se obořil

obořili/ kterýž wssyřaw hmot/ a wida an Lid geho wkrutně mordugi / o dale se w běh a Raddy geho s nimi/ nezastawugice se až w Domě Ctibora na Stochowě.

Páni pak gmenowani když nad Přemyslem swěťžyli / kofisti pozůstas lé w Mostu rozdělili mezy swé bogownýky/ a w tom Král Wáclaw ráhl w upřimo k Praze s Lidem walečným / genuž Pražané netoliko neodepřeli/ slyšij přigodu Přemyslowau/ ale geho bezpečně a ochotně do Města wpustili. Malo před tím přigel byl Přemysl na hrad Pražský / ale yakž wssyřel že gest Otec w Praze/ hned pospýřyl z hradu / a ti kterýž byli Dm Biskupský osadili kterýž byl blízko od Mostu/ widauce co se děge/ zápálili ten Dm a wtekli.

Mikuláš z Rožmberka Biskup Pražský/ gsa tehdaž bytem w Klášteře S^o Františka swolal Kanownýky Kněžstwo a Mnichy/ a wyprawil se s nimi proti Králi Wáclawowi wděčen gsa přigezdu geho / yakož y malo před tím welikau pomoc byl genu s Knězi Strýbrem y Zlatem na zol dneře učinil, po kterémžto wýtání / Král genu učinil poděkowání s přigpowědj/ že nechce na takowé služby geho nitdá zapomenauti/ a druhého dne rozkázal oprawiti tu Wěž kteráž gest při koncy Mostu Pražského, a Wogáky osaditi/ y ty kterýž byli na hradě Pražském od Přemysla zanechané poručil oblehnauti/ aby žádnému nitkerakž nebylo možné wgti : wssak potom předce učiněna s nimi smlawu/ tak že zanechagice wssého na hradě/ odeslli.

Wěz ginými Pány kterýž
byli na odpor Králowně Alžběte Manželce Jana Krále pokládagi se y tito : Pan Zdeslaw z Szwamberka/ Gindrich z Lippého s Syny swými / Benes z Michlsperku / Albrecht z Bechyně/ Wylim z Landšteyna/ Gigt Berka z Dubé s Bratrem Heřmanem / Gindrich z Lichtburka/ a Wylim Krusssyna z Lichtburka / a to při Lětu Páně 1317.

W Měste Strýbre kdej gest Klášter založený

Bratřim řádu Swatého Františka od před kúw Rodu toho/ nacházý se text w tyto slowa psaný :

Anno Domini 1372. Mense Innij, Obijt in Castro Swamberk Magnificus & strenuus Miles, & supremus Camerarius Regni Bohemiz, Dominus Dominus Bohuslaus a Szwamberk, a wýce pro dlanhowěcnost čýsti se nemůže.

Lěta Páně 1388. na Sau

du Zemškém mezy ginými pány seděl Rade mjr z Szwamberka w takowém pořádku yakž spatřeno pod Erbem Panůw z Dubé a z Lippého.

pan Bo

Van Bohuslaw z Szwamberka okolo Letá Vá-
ně 1372. byl Někdyšním Sudym Kralowstwj Czeskeho.

Při Letu Váně 1399. w

Knihach Kostela Pražského poznáněno
gest, že Paní Alžběta z Szwamberka Koste-
lu Přibislavskému odowzdala sedm kop gro-
šůw na Wsy Hřivých / k čemuž dal své po-
wolení y Manžel gegi takto: My Jost z
Konowa ginač z Lechonic / ič. yaki dolože-
no gest pod Erbem Panůw z Konowa.

Uřednoweden: Knihy Kapitoly Pražské w Le-

tu 1400. poznámenaného obsahugi Pana Ba-
wora z Szwamberka / genž byl dal Kostelu
Wyssehradskému a Kostelu w Slawicých čty-
ry Kopy platu ročného a věčného / na Wsy
řečené Ocin / a na Zbožím neb Osadách Koste-
la Kozolupského / o čemž zní tento text: Pro
V Visegradensi & in Slavvic Ecclesijs, Nobi-
lis Vir Dominus Bauor de Szwamberg resi-
dens in Slawicz, quatuor Sexagenas Census
annui, in bonis Villæ Ocryn, in Parochia Ec-
clesiæ in Kozolup, dedit donavit.

Van Bohuslaw z Szwamberka a Hynel Krus-

ssyna / prodal na swém Dedicwji w Sstwiryni /
w dobré Wodě / a w Předměstí Borowském na
Laušech / tři Kopy platu do Kostela w Boru a
na Oltář Božího Těla / kterýž byl poručil wy-
zdwyhnauti dotčený Pan Bohuslaw z Szwam-
berka. A to wšse dalo se Letá 1409.

Uapřed položeného Letá / to

gest 1440. Pan Krussyna z Szwamberka o-
behnal s Panem Janusseni Hrad Skály / kte-
réhož kdýž dobyli / obyvatelé wšsedy zabubí-

li / a Pána wezmance do Wězení / ohněm tu pewnost zkazyl.

Spařu ge se památka v Hágla w Listu 393. o

Panu Zygmundowi z Szwamberka / w Letu pak 1405. kteráz gest napřa-
ná takowými slovy / přibodu tehož Pána wyprawugicými:

Přihodilo se, že Pražané Starého Města Pražského / powolali k sobě
na Rathauz Zygmunda Szwamberka z Orliktu / Podkomorého w Křá-
lowstwj Czeském / Muže dosti znamenitého a w Raddách potřebného /
a tu w Raddě rozmlawagice s ním o některé věci teyné / rychle poslali

pro Mi-

pro Mistra poprawného / a tu hned před
Swětnicý wzyti ho poručili / a yaki přive-
den na welikau Syň / tu gemu hlawa stiatá
právě přededwěmi Kaply Panny Marye /
odkudž Tělo geho nessené gest tu pohřbu do
Klástera Swateho Klimenta: a to bylo w
Wigilij S^o Jana Křtitele. Přičinau smrti
geho žádnému z Konšelůw není oznámena /
aniž se kdo na ten čas směl ptáti: mnozí z
Lidu neginač rozuměli / než že gest to přisso
rozkazánjm Krále Wáclawa / kterýž žádné
ho trpěti nemohl obyčejům swým odporne.

Letá Váně 1420. připomíná Hágel Vana Bo-

huslaw z Szwamberka slovy takto zněgi-
cými:

Císař Masopustního Páni některý z
strany Táborské sgeli se do Plzně / totiž Pan
Břeněk z Szwahowa / Jan Walthau z Adla-
ru / Jan Žižka a jiní mnozí / y vyhnali někte-
ré Měšťiany z Města / a zwoláše ty kteříž v
číním Wikleffowým pohrdali / a laupeže Tá-
borské měli w osstliwosti / ano y na Mňichy
se obořili / gýchžto Kláštery wybrawše od-
geli. Tim zrušeno gest přiměti učiněné s
Kralownau Žioffigi / a to půwodem nemyč-

ssým Knežím některých / a obzwoláše Wáclawa Korandy / genž byl při wy-
laupení Klášterůw yako Heymanem.

Bohuslaw pak z Szwamberka a Kralowna Žioffie sebrawše Lid k
obležení Plzně gey wyslali / a Žižka znamenaw že s swými práv nebude /
nočně se s nimi wytradi / a Plzensstij otwiragice Brány Lidu Krá-
lowny a Pana Szwamberka / slibowali zůstati při wjete křestianské po wšse-
cky časy. Toho na potvrzení od té chwěle Žižku do Města nepaušteli / a
wyhnáným Měšťianům Statky wzaté nawratili.

O témž Panu Bohuslawowi z Szwamberka

List 386. téhož hystoryka takto zní:

Měsíce Ledna Žižka pogaw swé Táborý / táhl do Krage Plzenského /
a oblehl Klášter Panenský Chotěšow / po kterémž wyplundrowání obrátil
se k Kladrubskému / a tomu učinil tolikéž. Odtud přibližugicému se k Strž-
bru oznámeno / žeby Bohuslaw z Szwamberka anhlawný nepřítel Tábor-
ských na Zámku swém byl řečeném Krasýtkow / pročez pospíšyl s Wogštem /
a hned toho dne položil se na gednom přirwssji proti Zámku Kramýtkowu.

Ta zeytřij ssturmowáno k Bassě gedné od Táborůw / a trwal ssturm
za šest hodin ustawičně / až se gi zmocnili. Tu obáwage se Bohuslaw aby
kwaltem dobyt nebyl / a tu s swými hanebně nezahynul / dal se s Táborý w
rotowání / mluwic že chce Zámku postaupiti Petrowi Zmrzlkowu z Swol-
ssyna někdy Minemeystrowi / kterýž gest na Worliktu / gemužto od Žižky da-
rowán byl Kladrubský Klášter / k čemuž Žižka dowolil.

T t t

Plazy.

Na zeytřij přigel Petr Zmrzlýk kterémuž se poddal za Wězně Bohu-
slawa do těžkého Wězně wěsti poručil/ aby tím neschetné Tábory vřo-
zil/ kterých y mimo wůli Ziskowau Bohuslawu nechťeli než zabiti.

Přinucen byl potomně ten ctný Pán od Zisky k vůli Táborským proti
Králofstwý tomuto bogowati/ yatký řýž historyk w Listu 400. takto
swědčí: Ten Auterý před Swatým Petrem/ Pán z Szwamberka kterýž
giz musel chřeg neb nechřeg s Ziskau gezditi/ gedau od Hradu nazwa-
neho Panna/ přigel s Lidem swým do Prahy/ sowa w geli do Hospody/ což
Kraupy spadli weliké/ yatkéhož Krup spadnutí prwný wětrowé nepama-
towali.

Ten potom po smrti Ziskowé gsa Zeytmanem Táborských/ zastřelen w
Kauusých v Města řečeného Reč/ yatký o tom wyprawuge háget w Listu
402. a o němž doloženo bude pod Erbem Panůw Trčtůw.

Za panowánij Krále Girijho/ seděl na Saudu

Zemským Pan Bohuslaw z Szwamberka
mezy ginými Pány kterých se takowým po-
řádkem wyčítagi. Weywysšij Komorník
Gindrich z Michalowie/ Zbyněk z Hajmbur-
ka Weywysšij Sudj/ Buryan z Lipčice ney-
wysšij Pjřar Děl Zemských/ Zdeněk z Stern-
berka Purgkrabě/ Jan z Rojmburka/ Gin-
dich ze Stráže Maršálet Dworu Králow-
ského/ Gindrich z Dubé/ Wylm z Ryjmbur-
ka a Rábij/ Jan z Kunštátu a z Jowissawic/
Bohuslaw z Žeberka a z Plané/ Jan mladšij
z Wartmberka/ Theodor z Janowic a z

Chlumče Bohuslaw z Szwamberka/ Jan z Kolowrat a z Bezdruzic/ Jaros-
law Plickta z Žerotijna/ Zdeněk Kostka z Postupic/ Jan Malowec z Pa-
cowa/ Jan Calta z Kamenné Hory/ Wáclaw z Očedlic Ogil/ Jan Rjipa z
Neweklewa/ a ginij

Weywysšij Listmi Panůw z Hajmburka w Cetu Pá-

ně 1420. nacházým při smluwách negatých
Přátelských Pana Jana z Szwamberka na
Strakonických Mistra Přeworstwý Strato-
nického/ wedlé něhož dotčení gsa tuto Páni:
Pan Beneš z Kolowrat na Libsteyně/ Ge-
trich z Kolowrat Bezdruzický a na Krásově/
Slawata z Chlumu a z Rossimberka/ Zdeněk
Kostka z Postupic a na nowém Hradě/ Be-
neš z Weytmile Purgkrabě na Karlsteyně a
Minemeistr na Horách Kutnách/ Jan z Kau-
powa, Weywysšij Pjřar Děl Zemských
Králofstwý Českého, a Hoffmistr Dworu

Králofstvého/ Albrecht z Lestowce Podkomořij Králofstwý Českého/
Albrecht Ogil z Očedlic a na Lobkowicých/ a ginij.

W Cetu Páně 1553. připomíná List Wdesta

Bechyně Pana Gindricha Staršijho z Szwam-
berka a na Zwykowě/ od kteréhož daný g
apsaný takto:

Já Gindrich Staršij z Szwamberka a
na Zwykowě/ známé činim tímto Listem
wůbec předewsseni Lidm nyněgšijm y bu-
daucým/ kdez koli čten aneb čtaucý slyšán
bude/ že Wessťiané Bechynští Poddanij mo-
gi/ wyslali gsa k nim některé Osoby z pro-
středku swého/ wřýry hodné a dobře na pocti-
wosti zachowalé/ kterých gsa mně obdaro-
wání swá gestě celá a neporuffená na někte-

ré Práva a wysady od předessých Panůw a držitelůw Panských Bechynské-
ho gim dána, přednelli a wložali/ gedno obdarowání Droženého a Sta-
tečného Rytjře Jana z Lázan a na Bechyni dobré pamětij/ s přiwěšený-
mi Pečetmi geho swědomijm/ Pana Apeče z Zeydlie řečeného Abel/ Pana
Mikuláše z Racheš/ a Oldřicha z Hlawatec/ kteréhož datum gest Léta
1444. tu Sobotu před Prowodnjí Wědeli/ prwnj den Měsíce Maje ř.

Soloženého Léta dán gest od těch Pana Gin-

dřicha tēmuž Městu druhý List/ w němžto se gmenugi y Přátelé geho/ Wa-
claw z Szwamberka a na Bechyni/ Kryštof z Szwamberka/ a Jan Star-
šij z Szwamberka a na Klášteře Milewském/ kteréhož takowá gi Kopie.

Já Oldřich Staršij z Szwamberka a na Zwykowě/ oznamugi tím-
to Listem nyněgšijm y budaucým/ kterých gey koli čtsti aneb čtaucý slyšeti
buda/ yatk gsem před časem s Panem Janem a Panem Wáclawem dobré
pamětij Bratry swými společně/ na ponizenan proebu Wessťianůw Be-
chynských nassých Poddaných/ wšy Obey tu milost učinil/ a obdarowání
pod Pečetmi nassými dal/ tak aby sami sobě Kruce a k swému wžitku Piwa
wariti/ a gich tu wybywati mohli/ kterýchto List obdarowání nasseho aš po-
sawád neporuffený gsa wložali a gey magi/ takto zněgich:

My Gindrich Staršij z Szwamberka a na Zwykowě/ Jan Staršij z
Szwamberka a na Klášteře Milewském/ Wáclaw z Szwamberka a na
Bechyni/ Bratřj wlastnj/ wyznawámé tímto Listem wůbec předewsseni
Lidm nyněgšijm y budaucým/ kdez čten aneb čtaucý slyšán bude/ že zna-
menawše potřebnau žiwnost Obywatelůw Města Bechyně Poddaných na-
ssých/ a gsaue častokrát od nich ponizené prossenij/ tuto gim milost a lástu
společně my sworchu psanij Bratřj z Szwamberka činime/ a to ustanowu-
geme/ a konečně nynj y na wěčné časy mřichceme/ aby předčecenj Wē-
ssťiané Bechynští Poddanij nassý nyněgšij y budaucý/ Piwa býlého wareni
w obecnejm Piwowáre/ kterýchby gim proto odemne Wáclawa z Szwam-
berka wstawen byl/ y také Woda k němu a do něho přiwedena/ po pořá-
du každý k swému wlastnjmu wžitku wřýwati mohli/ a to w Měste Bechy-
ni/ y ginam na cyzý Panský gestližby potřeba wložowala wyslawowali/
bez překážky yatk nassý tak Dedicij nassých a držitelůw Města Bechyně a to
Panský wšak s tau weyminkau/ kdezby koli strz mne Wáclawa z Szwam-
berka Piwowár obecny tu w Měste Bechyni wstawiti se dal/ abych mohl
plat z každé Wárky a to gmenowitě po šestij grossých býlých wložiti/ a ten
plat aby Wessťiané Bechynští nyněgšij y budaucý/ hned yatkžby w t m

znovu vystaveném Piwowáře wařili, dáwati a platiti powinni byli / ale před vystavením Piwowáru y Spůlky / a přivedení do něho vody, tím platem powinni negsau a nebudau : A gestližebý který z nás Dedicu a Budaucých potomků obywatelům Bechynským nynějším neb Budaucým w takovém piwa wařený překážku yaku činiti, aneb gim Piwowár odgůti, a k swému užtku, a zvláště ten kteréhož Bechyně w držený bude, obrátiti chtěl, neb chtěl / a též gestližebý bezděčně nuceni byli, Piwa z Piwowáru kteréhožkoli od kteréhožkoli znás Dedicu Buducých a potomných bráti / tehdy chceme aby oni Měšťané mohli a moc měli o opatření w tō Králi Bohemi : nynějším Pánu nasseniu neymilostiwějším, a potom k gíným Budaucým Králům Českým / a neb k mistodržicému S. R. M. se vtecy / a za opatření w té věci žádati / čehož gim žádný z nás a potomkůw našich zbratřowati nemá / ani ge pro takové wznesení trestati / poněwadž toto obdarování dobrovolně činíme / tak aby tím snázegí takowau živnostj gsaue opatření pod námi a Budaucými našými seděti a sebe opatrowati mohli.

Také gestližebý kdo z Sausedůw od ginud Piwa k šenků wozyti chtěl a wozyl / toho každého chceme aby oni sami nezy sebau trestati mohli, ge mu takowá Piwa odgůti, a s nim naložiti wedlé swého zdání. Tomu na Swědomj a budaucý pamět my s počátku psaný Bratřj z Szwamberka, Pečetí nasse wlastnj a přirozené s gistým našým wědomjím s celým y plným přiznáním / dali gsine přiwěsyti k listu tomu genž gest dán Léta ut supra we čtvrtet před Swatým Janem Krátem Božjím.

A obawagice se nade psaný Měšťané Bechynštíj Poddani moji / aby w takové živnosti swé / od nás y Potomkůw Budaucých našich překážky neměli / mine gsau za to se wšsy poníženosti žádali / a skrze Osoby hodné gme nem wšsy Obce k tomu naschwal wyslané prosyli / poněwadž gsau se w mé drženj po Wáclawowi Bratru mém dostali / abych gim tu milost učinil / a to obdarování obnovil a potwrdil : K gichžto prosbě gsaue nakloněn gnu to Listem tímto potwrdžugi / chtějce tomu konečně / aby častu psaný Měšťané Bechynštíj / y ta wšsecka Obce pro snadnějšj gich živnosti, te mluči do bě dané y s Potomky a Budaucými swými všgwal / zůstaveni gsaue při wšsech Artikulych w Listu doložených nynj y na časy Budaucy a wěčné / bez wšseliyaké překážky mé y Budaucých držitelůw Bechynského Panstwj. Na potwření a zdržení toho wšseho / Pečet swau wlastnj s gistým našým wědomjím a wůli dal gsme k Listu tomuto přitřnauti / a dožadal gsme se Droženého Pána Pana Kryštoffa z Szwamberka a na Mléwském Bláskte / a Droženého Wladky Pana Wjtky Zrzawého a na Skalci / a Pána Mikuláše z Werle a na Bechyni / že gsau také Pečetí swé podle mé na Swědomj k témuž Listu přiwěsyli / wšak bez swé a Budaucých swých štkody. Datum Léta 1568. w Pondělj den swateho Františka.

Léta Bane 1506. Jgimáni gsau dwa Mladency Bratřj z Szwamberka od Gindricha z Guttinsteyna / kterej on držel w swém wězení na Szwornburku bez mla pul Léta / až potom učiněna smlaowa nasy mimi / a od téhož Pána byli šacowani. O to háget w Listu 642.

Léta 1575. Kupac wypra-

wuže.

wuže w Kalendari swém šurt Pana Petra z Szwamberka takowými slo-
wy : Placidè obdormivit in Domino, Generosus ac Magnificus Domi-
nus Petrus à Szwamberk, &c. Baro Bohemia, sepultus in Ronsspergo su-
aditionis oppido.

Wedle Tytuláre wydaného w Létu Bane 1589. žiwi byli při témž čase Páni z Szwam- berkatito :

Pan Adam z Szwamberka na Přimdě a Wolssy.
Pan Gřj Petr z Szwamberka na Szwamberce a Bezdržicých.
Pan Gindrich z Szwamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Janus Wylim z Szwamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Jan Petr z Szwamberka na Přimdě / Strěbly / Kunzwartě / Bezdr-
žicých a Szwamberku.
Pan Jan Wylim z Szwamberka na Boru a Zwikowě.
Pan Jan Zdeněk z Szwamberka na Přimdě.

O Rodu tomto na rozličných místech zmjntu nalezněs.

Wodle Pana Szwamberka / měl místo Drože-
ný Pán Pan Jan Sezena z Austi a na Sezymowě Austi / S. M. C. Kad-
da o kteréhožto Rodu na hoře poznamenáno / y tu se také něco doložj.

T t i j

List

List Krále Vladislawa Vheršského a Českeho w paměť wwozuge Pana Zdeňka z Sezymbowé Austi/ kterýž mu za geho wárné služby Hrad a Město Austi s wšim přislussenstwým/ kteréhožto Zboží prwe Manstwý bylo, dědičně dáwa/ tolikéž y Bratrým geho/ kteréhožto Listu datum gest Léta Páně 1436. Králowstwý geho Vheršského 6. a Českeho 25.

Pan Jan Bratr Pana Zdeňka z Sezymbowé Austi byl Raddau Krále Českeho/ a sedal na Sandu Zemském: ten slaužil k Stolu Králi Ferdynandowi při korunowání geho slawném na Králowstwý Česke/ a to podle Auřadu swého totiž neywysššího a dědičného Kragečstwý Králowstwý Českeho. Zanechal dwa Syny/ Pana Girkta z Sezymbowé Austi/ a Pana Jaroslawa z Sezymbowé Austi a na Kohowě: Pan Girkť putowal k Božímu Hrobu a na Horu Syon/ o čemž wyprawuge List gemu daný a psaný takto:

Pateat Vniuersis, qui praesentes inspexerint qualiter Dominus Georgius de Austi ipsarum exhibitor, intuitu devotionis Hierosolymam uenit Anno Domini 1355. die 21 Augusti, qui & sacramentali confessione praemissa sanctissimi Dominici Corporis templum ingressus est, & ibi Sacram Eucharistiam reuerenter suscepit, dehinc reliqua terrae Sanctae loca quae modernis temporibus visitantur, ipse quoq; deuotè visitans lustrauit. Qua de re Nos Frater Marianus de Messana Provinciae Siciliae Ordinis Minoris regularis sacri conventus Montis Sion Generalis, ac omnium locorum Terrae Sanctae Gubernator Apostolicus licet indignus, in praedictorum omnium fidem praesentes scripsimus, ac nostri Sigilli, quo in similibus utimur impressione munimus. Datum Hierosolymis in praelibato sacro loco Montis Sion Anno ut supra, die 2 Septembris.

Frater Marianus de Messana.

Ten též Pan Girkť Sezyma z Sezymbowé Austi/ toho času když Turcy Budijn oblehli/ té Pewnosti wedle giných tam smimí zawřen gsa/ statečně brániti pomáhal. Cýsaři Karlowi patému při dobywání Ržyma slaužil/ a Cýsaři Maximilianowi k Stolu/ při korunowání geho slawném na Králowstwý Česke/ wedle Auřadu neywysššího a dědičného Kragečstwý/ kterýž Rodu tomuto zdárna nadán gest.

Pan Jaroslav Sezema z Sezymbowé Austi/ druhý Syn Pana Jana wšs gmenowaného/ a Bratr Pana Girkta slaužil Cýsaři Rudolffowi toho gmena druhému/ při korunowání geho na Králowstwý Česke.

Pan Adam Krystoff Sezyma z Sezymbowé Austi a na Tečnewšy/ žiw byl okolo Léta Páně 1589. yakž Tytulář wyprawuge. A ta gest poslawnost Rodu Pana Pana Jana Sezymy z Austi a na Austi/ G. M. C. Raddu/ a dědičného Krageče Králowstwý Českeho/ Syna Pana Girkta na hoře gmenowaného.

Wedle Pana z Austi/ měl mýsto na čemž Sandu Drozený Pán Pan Oldřich Felix z Lobkowie na Bilině Rosti a Besskowicých/ G. M. Cýsaře Radda/ a Arcykňžete Rakauského Arnosta Komorní/ o gehožto Erbu weys doloženo gest.

Botom wedle Pána Oldřicha z Lobkovic seděl
Drožený, Pán Pan Adam z Waldšteyna na Losowicích a Zrádku / S. M.
Císařské Ráda / o gehožto Rodu nyní zmínka se učiní.

O Erbu a Rodu starožitném

Danůw z Waldšteyna / kterých se prwe z roz-
ličných Starcůw psávali.

Kapitola XI.

Několi o tom Rodu těchto Danůw totiž z
Waldšteyna dosti obšírně napsáno jest w Zrcadle Mo-
rawském w suk y tuto mezi jinými Rody slusná wěc gi-
ch nepominouti poněwadž oni w tom Kralowství roz-
šířeny glau a od času velmi dawného w službach cenných
Kralowství, Ryzkatůw / Kralůw y Císařůw činěných
dobře seznání.

Předkové gegich psávali se za oněch let z Šumburka / z Rutšteyna /
z Rutšteyna a z Waldšteyna / ale že se Helmem rozdělili / všhwagice někte-
ří 2 wice na Koruně / a někteří Orlewých Řídel / takowá přeměna stala
se za

se za nasy pamětj/ neš gedni magice Auřady wywyssenyssij/ obdrželi to že gsau od giných oddelenj/ a družj yakožto milownjcy Předků swých/ přestali na onom starém Erbu toho vžjwánjm/ nic méně ti obogi od gednoho Předka possli.

Spatruje se w Býhlawi w Kláštěře Swatého

Křjže Křeholy Dominykánů, toliko gedn Lew na hrobě Předka gednoho Panu w Waldsteyna, genj byl fundator Kláštěra toho/ kterémužto mnoho Domů w gmienowaném Městě přikaupil/ a to Léta 1212.

Czetl gsem Dekret Cysáře

Serdynanda učiněný toho času Edyž wzměl a rozepře mezy Pány z Waldsteyna a mnohými ginými / (o čemž y pod Erbem Panuow z Sternberka dotceno) w kterémž se zmjnta

děje o Rodu Panuow Waldsteynských w tyto slova:

Co se pak Wylima z Waldsteyna dotýče, to powěděno gest/ y čten List nejprwé Pana Hynka z Waldsteyna na Skalách/ gehož datum Léta 1353. potomně List Jaroslawa z Turnowa/ nímžto potwazuje nadánj Mlýnu od Otce swého Wmichům w Turnowě/ kdez se gmienuge Zdeněk z Waldsteyna/ a List Cysáře Zygmunda daný Hynkowi/ gemuž zastawil Dwuer w Swiňanech Léta 1437.

Mimo to wklázanj gsau Artykulowé z Kněh od Adama z Wartmberka položených/ w nichžto psáno gest, že Hyněk z Waldsteyna z Krumkragu Sudj Dworský Wywyssij Kralowstwj Czeského/ seděl na Sandu Komornjm Léta 1345. Item Hyněk z Waldsteyna též na Sandu Zemském seděl Léta 1338. Item wklázan gest List Pani Aněžky z Dubé/ kteréhož datum Léta 1454. Item List, w němžto stoji Jan z Lězič Pana Hynka z Wranowa Wězeň/ a toho gest datum Léta 1452. Item List Benesse z Wartmberka/ w kterémžto gest zapsán Hyněk z Waldsteyna/ Léta 1433. Item List Wanika z Pečky/ kdez se tolikéž Pan Hyněk z Waldsteyna gmienuge/ totj Léta 1434. Item List Wanika z Gensteyna/ kterjž také činj zmjntu o čemž Panu Hynkowi z Waldsteyna Léta 1432. o němž swědomi wydává y List Otty z Bergowa. Item List na papjře psaný/ kdez stoji, že Hassel z Waldsteyna byl Heytmanem wšech Rytjřůw/ Panossy a Obce z Kragůw k Zákonu Božjmu náchylných/ Léta 1422. Item tři Listowé s mnohými Pečetmi w gednom z nich gest zmjnta o Hasslowi z Waldsteyna/ w druhém o Hynkowi z Waldsteyna/ kterých obau dwau datum gest Léta 1440. w třetjm pak, genj gest Města Pražského/ o Mikulášowě Sslechtowě z Waldsteyna.

Přečten gest také Magestát Krále Wladislawa daný Panu Ssiasněmu z Waldsteyna Léta 1474. a List Jana Ssaleného a giných, kterjž slihowali Ssiasněmu z Waldsteyna. Datum Anno ut supra. Též List Jana Měána Podpírcey swědčjcy Janowi Hynkowi a Ssiasněmu Bratřjm z Waldsteyna/ Léta 1463. y List Gindřicha z Waldsteyna/ z dobré wíle Synům daný Léta Páně 1528. Položen y Magestát Krále Jana ku potřebě Wylima z Waldsteyna/ psaný Léta 1341. w němž se dokládá Jan z Waldsteyna: Přitom spatřenj y některj nálezowé z Kněh od Gindřicha

Gindřicha

dřicha Sswihowského podaných/ ano y Magestát Kostela Pražského/ kterémuž gedwě šle let/ tolikéž Dstj čteny gsau/ kterěz wyprawugi, že w Sandu Zemském Páni z Waldsteyna sedali. Pro takowé swědectwj Serdynand Cysář před ginými Pány přisaučil předek Panu Wylimowi z Waldsteyna/ Léta 1546.

Dotčenj gsau tím spůsobem mnozj Předkowé Panůw z Waldsteyna/ ale mimo to což gsem keli mohl wyhledati o tom Rodu w pamětech rozličných křáče wřipomenu.

W Letu Páně 1353. oznamugi některé pamětj

Pana Hynka z Waldsteyna a na Skalách/ pro to že Kláštěrem Turnowském a w Grěcu, darowal o Manželkau swau osmnácte kop grčeských/ k čemuž y Syn gegich wílastnj powosil/ kterjž se psal Jarek z Waldsteyna Pán na Chlumě/ gehož byla porodila Pani Anna z Wartmberka. O tom o wšsem List gmienowanjm Kláštěrům nadánj takto znj:

Nos Hynko de Valdstein, Dominus in Skala, notum facimus Vniversis quod nos bona & libera voluntate, Fratribus Minoribus Beati Francisci de domo Sancti Iohannis in

Grecz, nec non praedicta nostra Anna Contoralis de Wartmberk, super indumentum eorum, novem Sexagenas in nostris bonis Volanicz pro festo Sancti Georgij quolibet anno perpetualiter verum Censum allegavimus & donavimus possidendum &c. & eadem conditione Fratribus Sancti Dominici Pradicatoribus de domo Beatae Mariæ Virginis in Turnov, super tunicas & Cappas novem Sexagenas in festo Beati Galli, &c. In cuius rei testimonium, Sigillum nostrum & Vterini nostri Iarkonis à Valdstein, Domini in Chlum imprimi iussimus. Datum in Lomnicz, Anno ut supra feria secunda ante Nativitatem Beati Ioannis Baptiste.

O Pani Katerině z Waldsteyna nacházjm památku

ku při Letu 1389. kteražto s Synem swým Jarkem a Synem Pana Zdenka z Waldsteyna Manžela swého byla v práwa.

Pan Gindřich z Waldsteyna

na na Wartmberku a na Welizu/ yaki pamětj Kostela Pražského na Zámku Swatého Wjta wyprawugi/ dal k Sarnjm Kostelu w Birci, ně ku památce Swatých Mikuláše a Martina gedenácte kop gro: platu wěčného na gístjch Wsich swých/ kterěz poznamenán gsau

w pamětj této:

Erectio Altaris Sanctorum Nicolai & Martini Confessorum in Ecclesia Parochiali in Gitezin. Constitutus personaliter. Nobilis Dominus Henricus de Valdstein residens in Veliz & in Wartmberga, cum plebano Nicolao &c. Vndecim Sexagenas in Villulis sub Castro Valdstein, ac Villa Modlice, excepta Villa Kokofska, census annui & perpetui donavit &c Datum in Valdstein, Anno 1413.

W pas

O Panu Czeňkowi z Waldsteyna a na Tucha-

měřicých některé paměti z něgi / že gest před Auředníky Zemskými w Praze wysvědčil / že Paní Elisku Manželku swau seowským Wěsem kteráž měla w Tuchaoměricích / wykázal na gíná Dědictwí swá / to gi na Twrz a Dwůr Kotelowice / což ona s Wylimem ze Zwětětice Bratrem swým dobrovolně přigala / a Jan z Waldsteyna Bratr předpowěděného Pana Czeňka k tomu přewedení tolikéž powolil. A to se stalo Léta Páně 1410.

W Knížkách Kostela Bražského etc se o Manžel-

ce Pana Jana z Waldsteyna / Paní Zioffrigi z Ruksteyna / že gest darowala k Zádusí w Hrušticích tři Kopy dwadceť a dva Grosse platu y s desátky. O čemž takto napsáno gest in libris Erektionum:

Nobilis Domina Sophia, relicta Domini Iohannis de VValdstein, alias de Rukstein & hæres dicti Castri Ruksteyn, in Curia Alodiali sub Castro Ruksteyn, & in Villa Klokocij, & de quodam prædio Ziebrak sro quoq; sub Castro Ruksteyn, dedit, donauit tres Sexagenas grossorum cum 22. grossis,

cum Decimis in Hrušticz. Actum Anno 1415.

Pana Hynka z Waldsteyna a z Ruksteyna ob-

sa huge w sobě List psaný Léta 1436. od Manželky geho Paní Kateřiny z Tepence / kteréhož gest takové znění:

Já Kateřina z Tepence / někdy Manželka Vroženého Pana Pana Hynka z Waldsteyna a z Ruksteyna dobré paměti / wyznám tinto Listem předewssými / že gsem s dobrým rozmyslem / a z své dobré wíle a swobodné / dala a mocí toho Listu dáwám za zdrawého života y po mé smrti / své wlastní Zboží a Wěno své / kteráž mám w Českém Zemi na Twrzi Tuchaoměricích / a na tom Zboží

gesto k té Twrzi přijluffi / totiž dvě Stě Kop grossůw dobrých Českých / (yatkž y we Dčách Země České důwodněgi doloženo gest) Vroženým Pánům, Panu Zdeňkowi z Waldsteyna Synu swému milému / a Panu Wáňkowi tolikéž z Waldsteyna / Synu Pana Gindřicha dobré paměti též Syna mého / y gich Budaucým Potomkům / tak aby oni toho požíwali / a s tím na kládali yatkž vměgi a yatkž se jim neylépe zdáti bude / čehož gsa na mně do bře zaslaužili. Tomu na Swědomí a pro lepšij toho gístotu / swau gsem wlastní Pečet k tomuto Listu přiwěsila / a připrošyla gsem Vrožených Pá-

nůw

nůw, Pana Pertolta z Lippého Věwyššího Maršálka Králowstwj Českého / Pana Wáňka z Bostowic a z Černé Hory / w ten čas Heytmána Morawského / Pana Zbyňka z Daubrawice a z Osowého / a Slowutných Panossy, Mikuláše z Morawice / Benesse z Rchora / že gsau ténuz na Swědomí wedlé mé Pečeti y své k tomuto Listu přiwěsili / sobě y swým Erbům bezesškody. Dan na Sadku / w Středu před Swatou Matí Magdalenau. Léta od Tarození Božího 1436.

W Létu Páně 1409. w Knížkách Kapitoly Pražské nazwaných libri Erektionum / wyčítagi se Páni z Waldsteyna takto:

Erechio Altaris Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Hospitali, in Tachouia Pragensis Diocæsis, VVilhelmus, Petrus de VValdsteyn in Trzekovv & in Zdiar, residentes, octo Sexagenas grossorum census annui in Villa dicta Luczny, supra Baracenti in Tachouia, retro nouam Ecclesiam, dederunt, donauerunt perpetuis temporibus.

Pana Woka z Waldsteyna Hystoryk Český

w Listu na Conciliū Konstantské poslaném podepsané býti prawý / kteréhož gest datum Léta Páně 1416.

Niže tñj polládá Pana Gin dřicha z Waldsteyna / a přiněm mno^o giných Pánůw / w Listu totižto 372. a w Listu 390. w Létu pak Páně 1431. polládá mřzy ginými Pány na Sněmu w Čáslawi drženým tolikéž Pana Gindřicha z Waldsteyna / řečeného Chudoba.

Pan Hasek z Waldsteyna byl Gubernatorem

Králowstwj Českého / kterýž se klade na Sněmu drženým w Praze / Léta 1423. kteréhož gmemuge Hágel y Heytmánem wšech Rytířůw / Panossy / Obce / k Zákonu Božímu náchyl ných / yatkž o něm w Zreadle Morawském doceno / a ten se psal z Waldsteyna a z Welizu.

Hágel tolikéž při Létu Páně 1427. činí zmínku o Panu Hynkowi Ruksteynském z Waldsteyna a na Wranowé / genž byl šestmi Sty. Roni Prahu oblehl / aby Rokybuta Kníže Litewské woleného na Králow-

stwj České z Wězení wyswoboditi mohl. A ten tolikéž Pan Hynek z Waldsteyna w bitwě s Těmcy v Aušti nadewšedky giné Pány statečně sobě počínagic / welikau sláwn a chwalu obdržel.

W Listu Burgmistra a Konšelůw y wšs Ob-

v v v

ce měst

ce měst Pražských / gehoží datum gest Léta Páně 1440. dže se zmín-
ka o Panu Mikulášovi z Waldšteyna řečeném Sflechta / mimo jiné mno-
hé pány v témž Listu gmenované.

Van Benes z Waldšteyna wedle Haglowy Si-

storye / Léta 1458. učiněn gest Mistrem ar-
tium liberalium Včený Pražského / při které-
hožto determinaci byli, Wiktorýn a Zyněk
Knížata Minstrberská / Synové Krále Si-
řeho / a množství jiných Panů a Rytířů.
Pan Benedykt pochován gest na Zámku Ža-
břehu / kdež před Lety stál Kostelík / a tu se ge-
stě toto znamení s tímto textem vžuge: Pan
Benedykt z Waldšteyna, Episcopus Kauni-
censis in Marchia: wzat byl z Probosťstwu
Olomaučského okolo Léta 1465. o němž w z-
cadle Moravském obšyrnégi.

Pamětí Kostela Olomaučského gmenugi Pana

Bernarda z Waldšteyna Komisařem, spo-
lu s Panem Petrem z Rožmberka od Krále
Wladislawa do Margrabstwu Moravského
nastáženém, za času Stanislawa Turza Olo-
maučského Biskupa: Příčinu toho Zradlo
Moravské wyprawuge.

Wnohé geně pamětí o tom

Rodu Panů z Waldšteyna se nacházeji / kte-
réž se tolikéž dotýkají na rozličných místech
Knihy této / a také in speculo Moravorum o

nich se mnoho napsalo / jako o Panu Janovi / o Panu Sstiasíném a Panu
Zyntowí z Waldšteyna / kteříž živi byli okolo Léta Páně 1474.

Nacházím mezi Listy Panů z Hajmburka P.

Petra z Waldšteyna seděním w Licanech, genž byl z Listu Pani Kateřiny
z Dubé Pečet sway přítisl / Léta 1483.

Mezi Listy Panů z Wartmberka spatřuge se

zmínka o Panu Bernardovi z Waldšteyna a na Hradisti / kterýž počtem
gest mezi jinými přátely P. Petra z Wartmberka / w Letu 1496.

Připomíná Lupac w Kalendáři swém P. Gizi

dricha z Waldšteyna na Dubrawicích a na Charwaticích / genž byl w r. 1579.
Léta 1579. Kterémuž Epitaphium w tyto slova učiněno.

Vdicij Cameræ Consultor pluribus annis,
Pauperibus clemens, Sontibus æquus erat,
Principibus gratus, quos ad, Legatus adibat,
Auxit Familiæ nomina clara suæ
Magnanimi Heroes pereunt ubi morte feroci,
Tum Patriæ clades saepe venire solet.

Wedle Lptuláře živi byli Léta Páně 1589. Páni z Waldšteyna tito:

P. Adam starší z Waldštey: S. M. C. Panatyr. P. Jan Teystarší z Wald-
šteyna a na Sedčicích / S. M. C. Radda / a Teywyšší Komorník Krá-
lowstwu Českého. P. Jan starší z Waldšteyna na Ryšperce. P.
Jan mladší z Waldšteyna na Záhornicích. P. Jan z Waldšteyna na
Libšteyně. P. Jan neymladší z Waldšteyna. P. Karel z Wald-
šteyna na Hostinném a Miletině / S. M. C. Radda. P. Wylim starší
z Waldšteyna na Heřmanicích. P. Wylim mladší z Waldšteyna na
Danbrawicích a Kunzberce. P. Zdeněk z Waldšteyna na Hostinném a
Miletině.

Wodle Pana z Waldšteyna / měl místo Dro-

zený Pan Pan Wylim Slawata z Chlumu a z Rožmberka / S. M. C. Rad-
da a Komorník / o gehožto Rodu nyní mluví se bude.

O Erbu a Rodu starožitném Panů Slawatů z Chlumu a z Kossimberka.

Kapitola XII.

Dvořátku Rodu tohoto neginár tuto se
mluviti bude gednom tak/ jakž napsáno gest w Zrcadle
Morawském/ totiž zepředkové geho wysli někdy z Pan-
nonie/ kdež gestě za panování Knížat Pohaných welis-
ce slavní byli/ a nad jiných Rodů Pány wznesení/
když pro zdraví Wlasti své a zachování gi rozličná ne-
bezpečenská podstupovali/ a Obecne dobré žrdly y Starý chránili/
yakož doloženo gest w dotčeném Zrcadle o Zoardovi/ genž byl Lid Vher-
ský k velké slávě a powěsti pozdělhl/ když gest Appulj a Kalabrij Wo-
genský podmanil/ a odcerný téměř w niweč obrátil. Od něho po-
mli Ro-

Mi Rodové mozný/ a w Kraginach rozličných, yako w Vhřech/ w Polště-
w Czechách/ w Morawě/ w Slézsku/ y we Wlasych/ ale že w Království
tomto na ten čas práwě swý byt magi/ pro gegich služby Knížatům/ Krá-
lům a Království tomuto činěné/ nelze než o nich y tuto zmínku učiniti.
Což se tehdy keli o Rodu tomto Panů Slawatů wyhledati mohlo/ to se
kratičkými slovy předložj.

Obyčeg byl onych dávných Czechů/ že Tytulů obširných nevžíwa-
li/ toliko vlastní gmena své podpisovali/ což nacházým w starých pamě-
tech tomu y mnohým jiným Rodům swědčících/ jakž se porozumj.

Za panování Břetislawa

Knížete Léta 1106. žiw byl gedon z předků
Rodu/ kteréhož připomíná Záget spolu y s
Bratrem geho těmito slovy:

Ac Czechové bitwu obdrželi/ wssak gich
mnoho zahynulo Bránčích Knížete Břetisla-
wa pána swého/ mezy nimižto neywjacně-
ší byli/ Alexj Heyman/ Ratibor Zeť geho/
Bránil s Bratrem Slawatů/ Jarek z Křico-
wa/ Rynes z Gelnice/ a Krotibog Dluhoborský

W Létu Wané 1180. za panování Frydrycha

Knížete w Czechách w gednom Listu Koste-
la Olomaučého/ mezy jinými Pány/ kterjž
byli při potwzování Listů a nadání k té-
m uš Biskupství náležejících/ a obzwláště
při darování Wsy Mohelnice gmenované-
mu Kostelu/ nacházj se Matanš Slawata w
takowém pořádku položený. Ad fuerunt te-
stes, Ratmirus de Przymda, Styborius de Ko-
san, Jarek de Vartmberk, Mathæus Slavata,
Putz de Reyticz, Zdislaus Vrah cum filio,
Voitich dictus de Mamir Smil & Hren fra-
tres.

Spatřuge se w jiném Listu téhož Kostela Olo-

maučého při Létu 1207. Sudislaw Slawa-
ta genž byl spolu y s Synem swým přgotmen/
když Kníže Přemysl potwzował Listy gme-
nowaného Kostela/ kdežto napsáni gsau swěd-
kové takowým textem:

Testes, Boiko Archidiaconus Przeroviensis,
Erzmanus Abbas Gradicensis, Boguslaus,
Boguta, Odolani filij, Henricus Frater eorū
Index Olomucensis, Sudimirus Petrus, Ro-
cislaus, Zdeslaus Hynkovic, Sudivoi Donat,
Slavata Sulislaus cum filio, Velen Boczek,
Skrben Sudek, & alij plures.

Za Biskupa Olomaučého Ruperta/ to gest Léta

ta 1208. předstřagi paměti téhož Kostela Pana Jana Slawatu y Bratra geho řečeného Hren/3 tépřičiny, že gsau byli přítomni / když Kníže Přemysl konfirmował Právo na Wes Kroměříž / kteráž gt toho wku Město a Stolicę Biskupůw Olomaučých / a tu Wes byl kaupil Jan Biskup od Otty Knížete Morawského. Swědkové tehdy takto se wyčtági:

Ermannus Abbas Gradicensis, Arnost Camerarius Olomucensis, Boguslaus Odoleni filius, Bogus. & Henricus frater ejus iudex

Olomucensis, Oczedlo Castellanus Olomucensis, Sendivogius Donatus, Sulislaus cum filio, Ioannes Slavata cum fratre Hren, Pruiislaus Svaronis filius, cum fratre Zdislaw, Zemislav cum filijs, Kochan, Budislav, Pomič, Jarogniev, Blud, Doben, Budislav, Vrah, Nedamir, Iacobus dictus Luczek, Velis, Velen Beczek, Sobicherd de Klobuk, Voytiech de Mamir, Smil cum fratre Andrea, Ondrzejek, Hron, Bohuta filius Vokonis, Stamir de Vlaskim, & alij.

Pro potvorení často gmenovaného Kostela w Lě

tu 1251. za Přemysla Syna Wáclawa Právo a swobod přítomen byl Pan Slawata řečený Spitata Sudý Království Českého / a gínými mnohými pány / kteráž se tato kladau. Beneda Lowec Královský Pardus Komorník Olomaučý / Blud Kastellan Olomaučý Boček Kastellan Znojemský / Sudimír Syn Sudimira / Komorník Břetislavského / Rastibor z Belkovic / Pardus Syn Jabiána Pardusa / Sulislav Syn Protiwcuw / a gínj mnozí.

Registra a Knihy téhož Kostela oznamugi / když

Přemysl Kníže České a Margthrabě Morawské / darował Leta 1267. do toho Kostela Prst Swatého Mikuláše / a Kostí Swatě Kordule / přítomni že gsau byli přední dva páni / a Služebníky Knížete gmenovaného, totiž: Dominus Slanata & Dominus Eggardus.

Oколо Lěta Váně 1387. připominagi se mezy gínými

w pamětech Kláštera Wylimowského dva páni z Rodu toho / totiž Aleš z Chlumu / a Petřik Bratr geho / Slawatové.

W Lětu Váně 1414. Přibíh Hystorye Český

činů zmínku obšírně o Panu Kempkowi Slawatovi z Chlumu / genž byl w lásce welil v Krále Wáclawa / yakož y dokládá / že pro swau obzřetelnou správnost / y w věcech Rytířských / tak také w obhagování obecně dobrého / y odewšy Ohce Království Českého ctěn a milován byl.

Mikuláš Opat Wylimowský porownával se Lě

ta 1412. (wedle paměti téhož Kláštera Wylimowského) Mikulášem z Pohodly o některé různé / přičemž byli a Pečeti své přítiskli / Pan Jan z Chlumu a z Rossimberka / a Pan Mikuláš Starší z Hledče.

Gmenovaný Pan Jan Slawata měl Syna Slawatu téhož gména / kterýž poroť wzal sobě k Stawu Manželstwu Pani Gibtu z Rodu Panuow z Janowic / odniž posel Syn Diwís / genž byl w počtu předních Panůw Českých / o kterémž zmínka gest při wyzdwižení Gířho z Kunstatu za Gubernatora w

Království Českém / a ten se psal z Chlumu a na Rossimberce / Bratr pak geho psal se Getřich na Janowicích / genž byl žiw okolo Lěta 1452.

W Lětu Váně 1521. w Listu paľ 471 Hágel doklá

Pan Jan Slawata z Rossimberka a na Chlumu / kteréhož Pan Jbyněk Jagie Kwituge ze třech Tisíc Kop / y gíně Pány s ním w tomto pořádku: gmenowitě Pana z Janowic a na Opocně Purgkrabě Pražského / Pana Putu z Rymsberka a na Stribowě Teywýšho Sudýho w Království Českém / Pana Jana z Sselmberka Kanelgře / Pana Jana z Sswamberka Strakonického Přewora / Pana Gindřicha z Plawna Hrabě z Hrnsteyna / Purgkrabě w Missni / Pana Benyáše z Kolowrat a na Bezdržicích / Pana Zdenka Kostku z Pěstus-

pic / Pana Wylima z Lanssteyna řečeného Zub a na Chlumcy / Pana Jana Slawatu z Rossimberka a na Chlumu / Pana Jana z Lanssteyna a na Tuchařozu / Krystoffa z Rosseně a na Cerhenicích. A w té Kwitancey podepsali se Gindřich Amicha z Borownice a na Swoisských / Wylim z Sřebřowa a ze Psar / Jan Kráwa z Sedlčan / Jan a Prokop Jagimačowé / Bratři z Kunstatu a z Jowissewic: což se dalo Lěta 1493.

W Lětu Váně 1521. w Listu paľ 471 Hágel doklá

dá Pana Michala Slawatu / takto mluwí. W pondělí po Swa: Ondřegi, držán byl Sněm na Hradě Pražském / tč. tak yak, pod Erbem Panůw z Kolowrat / dostatečně napsáno gest.

Od swrchu dotčených Předkůw plyne takowá Po-

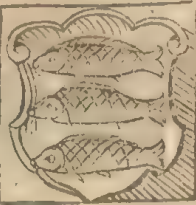
slapnost Panůw Slawatůw těch kteráž toho času žiwí byli / když tato Kniha k Imprimování podána.

Pan Diwís Slawata / Syn Pa-

na Slawaty z Chlumu a Pani Gířky z Janowic / měl Manželku Pani Alibetu z Hradce / kterážto, gemu porodila osm Synůw, a šest Deer.

Pan Adam Slawata z Chlumu a z Kossimberka
na Czeském Kosteletě Radda Cysáře Římského/Krále Dherstého a Czeské-
ho při Saudu Dworském Komorními/pogal Manželku z Ro-
du Panův Kurepachův/a nížto splodil Syny Diwisse/Wy-
líma/Michala/Joachyma/Gindricha a Zygmunnda/Kterážto
dwa poslední a naposled gmenowaný zemřeli/a Dceru Pan-
nu Alžbětu genž byla dána w Staw Manželský Panu Jano-
wi Getrichowi z Žerotína a na Stáznici/Kateřinu/Annu/
a Magdalenu. Po smrti té Manželsky Kurepachowy pogal y druhau/totíž
Pani Sybillu Hrabinku z Mansfeldu/od kteréž také pozůstawagi potom-
kové.

**P. Gindrich Slawata z Chlumu z Kossimber-
ka** a na Chropini/třetí Syn Pana Slawaty Diwisse / byl w
Stawu Manželském s Pani Runkau z Čerčic a z Račowa
s kterauž splodil Syna Diwisse Lachboka a tři Dcery Bože-
nu Magdalenu a Alžbětu. Ten Pan Gindrich byl Sandcem
Zemským w Markrabství Moravském / Pán wsech etno-
stí plný / dolus & fraus nebyla w Srdecy geho/Vmřel Léta
1596.

**Pan Albrecht Slawata z Chlumu z Kossim-
berka** na Kláštere Podlaském a na Chraští/wzal sobě Man-
želku z Rodu Panův Smuřických genuž ona porodila Syny
Gindricha/Jaroslawa/Jana/Albrechta a Dceru Hedwiku.
Vmřel pak gmenowaný Pan Albrecht Slawata Léta Páně
1600. Rakoz y Pán Joachym Slawata Bratr geho po něm
narozený/Kterémuž immatura mors starých Let dočekati ne-
dopustila.

**P. Zacharyáš Slawata z Chlumu z Kossimber-
ka** a na Chraustowicích/osmý Syn Pana Diwisse Slawaty/měl Manželku
Pani z Ronowa/Kteráž porodil Syna Diwisse, a Dceru Magdalenu/
vmřela/a po ní w krátkém čase vmřel y gmenowaný Syn Diwiš.

**Tolikež Sestry gmenowaných Panůw dané by-
ly** Paním Ródin dárniých a wzácných/yako Panna Kateřina dána Panu
Janowi z Boskovic/Panna Magdalena Panu Janowi z Žerotína a na Lá-
něstí/genž byla Markau Pana Diwisse z Žerotína / a po smrti prvního
Manžela dostala se w Staw Manželský Panu Frydrychowi z Žerotína a na
Zidlochovicích/Nevyššímu Hextmanu Markrabství Moravského/
s kterýmž žádného Dědice neměla. Sestry pak druhé/ gmenowité Panna
Anna/a Panna Gitka pomřeli w Panenstauj.

**Brádlo Adorawské Rod a Erb tento obšírně
wypisuje.**

Wedge Pána Wplima Slawaty/měl mýsto W.
rozený Pán Pan Hertwik Zeydlie z Senffeldu na Zwoleněwsky Chocni a
Polny/G. M. C. Radda/Cysarowe Římské yakožto Králowé Cieske Měst
a Králowství Czeského Podkomorj / o gehožto Rodu tuto se doloží.

O Erbu a Rodu starožitné m
Panův Zeydicův / a giných wsech kterých s nimi od
gednoho Předka possli / a gednostegného Erbu totiž
tří Kaprův vžiwagi.

Kapitola XIII.

Elifá starožitość Erbu a Rodu tohoto
 ginac wyhledana býti nemůže / toliko ex traditione Maiorū, to se o něm napsati y na Kontrffettu podati widělo / což Lidé wjry hodný poznamenáno o Předcích swých magi / acož sám Czenář lastawý čtúce / za prawdiwau wěc wznati mocy bude.

Takdy gessťe za Pohanského bludu wálečný Tárod Slowanský / když tábli proti auhlawný Lepříteli / přitreffilo se z přibody že gsau přitáhli k weliké Wodě s páneni neb Králem swými / přes kterauž přegýti těžko bylo Ro-

lo Ro-

lo Rožum y Lidem / a pro neznámost wody welmi nebezpečno: Zeytmané Wogška hognau náhradu připowýdali / gestližby kdo nalezen byl kterýby průchod wyhledati mohl / a hle wystaupili gsau tři Bratři Synové Otce gednoho / kterých se rozličnými místy do Ržety dotčené pustili / chřegice sobě dobré gméno a powěst chwalitebnau zeystati / a když brod šťastně nalezen byl / wssychni tři za práce takowau mimo giné slusné náhrady darowáni byli hogné / a k tomu každý z nich znameným Rytířským okrášlen na časy wěčné / totiž Kaprem / kteréz na gedem Sstít složití žádali / a každý netoliko gednoho rozdělň / ale tři společně Kapry w Sstítu mýti / aby jako oni z gednoho žiwota possli / a zároveň takowé Sláwy dobywali / tak aby rownan a gednostegnau náhradu měli / čehož gsau y vžili / wssat potomně při Turnagich bezwagice / giným a giným Helmem a znameným gedem od druhého se dělili.

Od nich w tom času nachazegi se Rodové w Czechách / w Slézsku a Těmých Kraginách / ano y w Králowstwu Polském / y w Knížetstwu Pruském / kterých se gmenugi Zeydicové / Kurcpachové / a ginac / yatz o tom nýje dotčeno bude.

Ti tehdy za oněch wálečných Cýsarůw / Králůw a Knížat panowáni / w hrdinských wěcech a správach gsúce stussen / y w Těmých Kraginách Statkůw nabeywali / neb Rod Zeydicůw w Duryngu byl / kdež se až posawád spatřuge Hrad Zeydic / potomně po wygiti času a let množstwu / osadilwse se někteří w Czechách na Bechyň / od Obywatelůw gmenowáni byli Bechyňové / a ti gessťe přitom Tytulu zústawagi / a půssy se z Lázan z Sydelu w Knížetstwu Slézském lesicýho / kdež před darownými lety předkové gich byt swúg niwali. Giný pak w témž Knížetstwu tolikéž z Zámkůw a Sydel swých wedlé chýcege starodawného Tytule sobě brali / tak že snad na dewět neb na deset Domůw neb Potolený rozdělňých rozdělení byli / ale wssychni by se slusně z Zeydic psati měli / yakož se psawali předkové gich Zeydicové z Zeydic Pan Dama Pan Jan / onichž Kronyka Turnagůw Ržských wyswědčuje / circa annum 1284. kterežto připomíná Bechaček non vulgaris Astronomus in Epistola dedicatoria Pranoštyřswé / wydané od téhož / Léta 1595. ku Poctiwošti a gménu Vrozeného pána Pana Hertwika Zeydice z Ssenfeldu na Swolenows / Checni a Polny / Cýsare W. Mílo: Rudolffa druhého / Krále Uherstého a Císeřého Raddy / a Králowy Císeřské Míst w Králowstwu Císeřském podkomořního / a ty časy gednoho místo držicýho G. M. C. Králowstwu Císeřského.

Nacházý se pak w dotčené Kronyce Turnagsté / ie w patnáctém Turnagi Rytířském genž byl držán w Ržezně za panowání Cýsare Rudolffa prvního / Léta 1284. přýto mni byli wedlé giných Knížat Zrabat / Panůw a Lidů Vrozených gmenowaný dwa páni Zeydicové / kterých položený gsau w počtu těch genž Turnagstý se potýkali / totiž P. Dama mezi Rytíři pasowanými / a Pan Jan Zeydic mezi Vrozenými Lidmi. Takowá wěc onoho času slawná byla / pontwadž žádný nemohl do takowých Turnagůw geti / kterýchby stýtuow

swých starodawných neprotázal / a giným Rodům starým w své Vrozenosti rovný nebyl.

Dubras

Dubrawius při panování Krále Wacławowa Cze-

ského a Polského / činí řeč o Panu Dobeslawo-
wi Bechyni / gehožto gmenovaný Král Wá-
cław s ginými přednějšými Pány dal za po-
ručníka Synu svému Wacławowi: slova
Zystoryka předpověděného lib. 19. gsa tyto:

Annum Sedecimum Venceslaus agebat
cum Patri in Regno Bohemix succederet,
quæ sanè ætas ad regendum adhuc, quam ad
regnandum aptior, nisi quod adolescentes,
ubi se Reges esse sentiunt, regere quàm regi
malunt: Rector Vitæ ejus à Parente Do-
bessius Bechinia inter præcipuos additus

fuit, qui ut vidit Regem insignia mæroris ante tempus exuisse (nam
Optimates etiam tum atrati incedebant) improbare cepit tam intempe-
stivam Vestis mutationem, rursusq; cum ad luctuosum habitum invita-
bat: ad hæc nihil juvenis Seni respondit, ne palam censuram illius contem-
plisse videretur, sed protinus ab oculis ejus, atq; à tota Vrbe se procul re-
movens, ad Arcem quandam secluiorem cum illis induvijs proficiscitur
ibiq; lætos cum æqualibus & à Senioribus arbitris liberos dies, per convi-
via & computationes, quibus in Hungaria iníveverat, consumebat. At to-
se dalo Léta 1305.

Wlazuge se z téhož Zystoryka / je gmenovaný Do-

besslaw Bechyně měl Syna Tobíasse Komora-
níka Království Czeského / gehožto nenadá-
lau smrt při rokováni o nového Krále po
smrti Wacławowa mladého zabitého w Olo-
mouci / wypravuge týž Dubrawius fol. 179.
lib: eodem ténito slowy:

Porro Boemi hærede Rege amisso, Pra-
gati in domum Episcopi ad jus Comitiorum
coeunt, summaq; contentione de Rege eli-
gendo certant, alijs peregrinum Regem pe-
nitus aspernantibus, alijs inter Rudolphum
Cæsaris Alberti filium & Henricum ex Car-

rinthia, qui præsens aderat variantibus: Tam diversas voluntates, ut ma-
gis adhuc irritaret Thobias Bechinus, Regni Bohemix, ut vocant, Came-
rarius, Quando, inquit, non alium Regem quàm Boëmum creari libet,
Regiaq; Progenies planè in Bohemia deficiat, revertamur ad Pagum, Sta-
diciũ, unde Præmyslaus ex Rustico primus in Bohemia factus est Princeps
atq; indidem nos quoq; Regem nobis asciscamus. Hæc ut contumeliosius
dicta, statim refutata sunt, jussusq; serid p̄omere de Rege futuro senten-
tiam. Is cum prius Rudolphum nominasset, nominavit fratrem ejus Fri-
dericũ. Quo audito Krussina Lichtenburgus. Quousq; tādē inquit, nobis
ingeres tuos Germanos (quippe à Germanis oriundus erat Thobias) Regũ
nostrorũ patricidas? nec plura locutus, stringit gladiũ & Thobiã transfodit

Porozumíwá se z toho wypisáti, že se nedávno ten Rod w Králov-
ství Czeském osadil. Tápodobně Zágel w Létu 1306. zamordován
téhož Tobeslaw Bechyni wypisuge.

Za pa

Za panování Krále Jana Cieskeho totiz Léta

1345. Zystorykowé Polští / a obzwlástině
Stanislaus Senienky libro septimo o ged-
nom Panu Zeydlicowi takto zmínku činí:

Iohannes Rex Bohemix, ille qui Sile-
siam nostris detraxerat, Polonia intulit bel-
lum tanto ardore, ut cum senio laboribusq;
confectus esset, ac alterum oculum jam
amississet, tamen libenter se moriturum tũ
affirmaret. cum Cracouia muros manu Vi-
ctrice palpasset, sed cum spes fefellit, exer-
citu ejus à Polonis partim dissipato, partim
profligato. Ceciderunt in eo prælio ex Bo-

hemis, Zeydlicz, Praschko, & Aliso de Stermberg, capti quàm plurimi.
Palma rei benè gesta, Premdoræ gente Odrouanzio, data, & To-
poro Hinkoni, qui ita dictus fuit, ab Hinkone Bohemo spectatæ Nobili-
tatis, quem in conflictu experat. Ioannes ipse Rex post aliquot annos in
bello Anglico in Gallia interfectus occubuit.

Wacław Král Cieský / Margrabě Brandebur-

ský / a Kníže Slézský / zapisugic se Kněžně Anýžce Swidnický a Jaworský / a
na místě Gegi milosti některými Lidem předními týchž Knížetství / a Pa-
nům Zeydlicům Purgkrabům na Statcích ustanoveným / gmenuge někte-
ré z nich w Listu svém psaným takto:

Drozeným Panom / Zonsowí z Hagen-
dornu / Vrichowí Ssoffowí Purgkrabů na
Kynssperce / i. c. Rundratowí z Zeydlic Pur-
gkrabů na Klicdorffu / Zonsowí z Zeydlic
Purgkrabů na Ssaelgři / Kuncelowí z Zeydlic
a z Lážan i. c. Datum 1369. we Czwrtel po
Swatém Hawlu / kterýžto List gessě mezi
Stawy těch Knížetství w celosti zůstává.

W Létu Páně 1410. w Kní-

hách čtvrtých Miechouienis dokládá Pana
Jana Zeydlice při Králi Wladislawowi Jas-
gellowi na Wogně Pruské v Grumwaldu /
kdež zagal Kazymira Kníže Ssietinské / kře-
rážto Knížata bezewssy přičiny a z dobré
swé wíle s nemalými počty Břizowníkůw
přigeli napomoc proti Wogstu Polskému.
O čemž owsseni dotčený Zystoryk pisse. ob-
ssyrněgi / yatz nýž doloženo bude.

Král Wladislaw Jagello gsa w Wdestecku ged-

dnom při Rončinách Vherských, kdež Klášter Pannam Řádu Premostr-
tenského nákladně wystawěti dal / strogil se na Pruskau Wognu s pilností &
podmaněti nepřátelůw swých / kterjž po zrušení pokoge prostředkem Wác-

W w w

slawa

slawa Krále učiněného štody veliké w Kraginách geho činili. Rozeslal tehdy listy po wšech Kraginách Panstwí swého/a k Královstwí Polské mu náležejících/přikazujíc wšem proti takowému Těpříteli powstati/a le že se obával w nebytnosti své w Zemi wpádu a štod činění od Zymunda Krále Vherstého/zanechal w Zemi k obraně gegi Jana Sstěkorinu Odrowanže Kastellana Lubelského a Starostu Saundeho. Za tím Witold Kníže Litewské s Zoldněci swými se přihotowil / k nimžto Lid z Cech z Morawy a z Slézka za penáže přicínil. A tu posláno, od Krále Jagellona k Zymundowi aby stusyl gestližeby mohl negatě gednání o potog mezy nim a Křižowníky učiniti/ kterýž ac sám osobně pro tu přičinu wygeti slýbil/ ale potonně wyslal do Prue/ Mikulasse Garu Vbra / Ctibora Polaka Sedmihradského Weywodu/ a Gúgho Gersadorffa Slézaka/ wssat ne tak pro obgednání potoge/ jako pro čtyrydceti Tisíc Zlatých/ kteréz genu Křižowníky datí měli.

Když přigeli guenowaní Poslowé do Polsky/ přigati byli s velikau vctíwostí od Krále Wiadislawa/ a dowezení nákladem geho až do Prue.

Byli pak při Dworu Krále Zymunda některý slawní Muzi z Tárodu Polského/ jako Zawis černý/ Jan Garurey Garbowští Bratři vlastní z Rodu toho/ kterýž za Erb nosý púl Orla černého / a pod nimi tři Rameny Quadratové/ Tomáš Kalský gehoito Erb Kříže gest, díla w červeném Polu/ Wogtch Malský/ Jan Broglewský/ a Starbet z Hory / ti wssychni měli od Krále Zymunda za své wěrné služby hogné statky w Vbřích/ wssak magice o tom wědomost že se Jagello předce k bitwě strogj/ a Král Zymund že migný potog s nimi zrušiti / aby proti Wlasti své nebýwali / odgeli gsau z Vher k Wladislawowi Králi/ kterýmž on hognau lásku prokázal / a mage gí na Wognu wygeti / ustanowil na swém místě Královstwém w Krakowě Mikulaše Krowského, Arcybiskupa Gnězněského/ gsau w Modlitbách wstawěný na wssich místech, obzwláště pak při Městečku Slaupi / a w činění Almužen hogný.

W tom wysšlo přjměti s Křižowníky/ a gí zoldněci Wladislawa Krále/ Břessti Bydgošty a giny/ Wognu sstiasně začínali, pályce Wsy a Městečka nad Ržetau Wyslau/ načež Křižowníky s Legáty Krále Vherstého patřili/ ale wssak gest narženo opět přjměti za deset dni/ což Polským hauffům bylo dosti k myslí/ neš se gestě byli wssychni nespolečili a nespěli na mýsto od Krále poznamenané.

W takowém prodlení shromážděná gsau snadno Wogsta Krále Jagella v Kláštěra Cierwenického na místě ustanoweném/ a přepřawena přes Ržetu Wyslau/ přestředkem Mestu k tomu připraweného/ a gí tu byl y Witold Kníže Litewské s Wogsky swými/ w kterémž měl y Tatarý Litewské y Jamolgenští k té potřebě přes Zymu maudře od něho wychowané.

Tak wysšlo deset dni/ hned Jan Broglewský s Bidgoštskými a s gíným Lidem swým času nočního wtrhl do Swedského Krage / a položil se na gístěni místě / a ráno wyslal něco Zoldněcůw/ aby štody činíce Zemi, wywabili Křižowníky do Pole. Což kdýž učiněno/ a gí se Křižowníky za Poláky sfortelem wtragicými sháněli/ wylkočili giny hauffové, a tito se obrátili/ kterýž to wssychni obstočiwše Wogsto Křižowníkůw/ ge na hlavu porazyli.

Dlauho se Poslowé nenawracowali/ z čehož bylo znáti že Křižowníky kondycie přigati nechťegi/ a prodlení zaumysla čini/ pročez Wladislaw wyprawil Petra Burepacha k nim/ drubého práwě Acemia Křimského/ aby

zwěděl

zwěděl co s takowými odtahy mign/ a zdaliž dané kondycie přigmagi. Tu Wognu mnozý potogi přimowali/ ale zhola wssychni přjměti pohrdali/ krom gedného Zraběte Mewenstého Commendatora Wendenstého/ kterýž jakoito Muz maudry/ k potogi wssedy namlawal/ připomínage ne gísty konec Wogny/ a sstěstý wtrkawé býti oznamuje. Toť Venerus Tetteringer Chlewský Commendator/ mohls (řekne) s takowými Srdcem nesmělým doma zůstati/ a tobě nápodobných tam hlídati a opatrowati. Načež on odpowěděl, řkauce : Mluwil gsam mezy wami to co mi se widělo/ a wssak gestli k čemu přigde/ tak se bohda chcy zachowati/ yak na wzáctnost mau náležeti bude. Ty sstěť aby wíce slowem nečinil nežli skutkem.

W tom Ctibor Zymunda Krále Legát/ wedlé dotčeného Zraběte radidy / tolikéž k potogi napomínal/ ale neswolewal k tomu Mistr Pruský/ nýbrž dal genu huěwíwau odpowěd/ totiž, že on to yak osto Polák mluwí/ což widj Polákům k všicku býti. Těbyli tehdy přigatě kondycie/ a oznámený gest aumysl Křižowníkůw Wladislawowi Králi/ kterýžto hned hnul Wogsta do Pruských Kragin/ k Ržce tak řečené Wkra/ k dež Litewští zoldněci a Tatarí nenabytě štody činiti počali/ ale zbráněno potom od Krále Zemi hyndrowati/ yak osto ne práwě Těpřátelstau/ neš Královstá byla/ Křižowníkům toliko od Knížete Mazowského zastawenau.

přimucený práwě k tomu Wladislaw, začínal Bog s Křižowníky/ Gerawe sobě Boha za swědka / že to nečiní než z powinnosti/ a pro obhagení Křestianůw/ kterýž od Křižowníkůw tolikéž Křestianůw přylissně naběhý a štody snássi. Tak mluwíc/ držel w rukau Korauhew velikau s Worem namalowáným/ a Witold s gínými Knížaty Wogsta k zmužlosti na-

romínali. (Ale ac negsem Čtenáři obtížný) po některém čase sgeli se Wogsta w hromadu/ a bitwa byla vkrutná/ pro zmužlost obogi strany/ wssak nieměně kleslo Wogsto Křižownické/ a Wladislaw slawně nad nimi obdržel wjězstwj/ padlo Křižowníkůw mno/ nezwjce těch kterj yak bludný Dobýtek

www

semon

tam bez ordunění po Poli běhali. od Poláků napořád gsaue mordovánj. Wšech pak Řízkowníků v s těmi zahynulo dne toho paděšate Tisýc/ a mnozí Místi a Commendátorové společně s nimi. Wzato Praporcům paděšate a gedem/ zagatých bylo čtyřiceti Tisýc/ a paděšate Tisýc žoldnéřů vstáným život zachovalo/ neb tak veliké bylo Wogsko Řízkowníků/ totiž Sto čtyřiceti Tisýc. Mezy zagatými nepřednějšími byl Kazymir Kníže Sstetinské wězeň/ Sstarko z Hory/ a Kunrad Kníže Olessnjcké/ a pro takový včinek velké slavný/ potomně gmenowanj Wěznové a mnozí ginj s nimi/ jako Gířt Gerstorff/ Wácslaw Donin/ zc. posláni gsau do Polsty na gedem Zámet/ w kterémž s velikau snajností a opatrností zdrženi byli.

A tak dokonána gest Wogna ta od Řízkowníků s pomocy mnohých Knížat Řízkých s Poláky swedená/ kterauž mi se zdálo z tépřiciny tuto položit/ že gsau ti dva Urbu nahoře položeného w ni neposlednjími Rytjimi byli/ totižto Pan Jan Zeydlíc/ kterýž Kníže Kunrada gal/ a Pan Petr Kurepach/ kteréhož Kral Wladislaw w Posi starý do Lezenj Nepřátelského/ yatz nahoře

Wři Leu Váně 1416. o Gindrichowi z Lažan

a z Bechyně a Janowj/ gedna pamět znj takto: Gindrich z Lažan a z Bechyně/ a Jan kečený z Bechyně/ seznali před Vědnjky Pražskými/ že Dedicowj swězrad Okoř/ zc. prodali Ludwiktowi Apatykati z Prahy za čtyry Tisýce Kop grossůw/ a seznali že gsau Penize od něho zauplna wzali. Stalo se Léta yatz nahoře/ w Auterý před S. Pannau Kateřin: Dotčený Gindrich z Lažan byl Weywysšjim Komorníkem Wácslawa Řízkého a Českého Krále/ což swědcj mnohá posýlacý psaní Královské Rwitancy a Konisfy/

těz y psaní Kněžny Lucemburské/ kteráž ho snajně za ffebruarj při Řízkým a Českým Králi zadala.

Těmuj Panu Gindrichowi Léta 1416. Wácslaw Řízký a Český Kral/ dal moc zstrany podawání Len na místě swém/ yatz Magestat gedem pod Cýsarstau Pečeti wyswědčuje takto:

Drozenému Gindrichowi z Lažan/ Heytmanu Wratislawskému/ Weymarskému a Tamišlawskému/ zc. aby wšedka Lena w Knížetstwj Slezském na místě Královském mohl podawati/ také y zase odnjti a k sobě přigjmati. Datum Anno ut supra, psáno 1416. w Auterý po S. Ondřegi.

Cýsar Zygmund Léta 1420. dal osaditi Saud

Rupcům a Konjělm Wratislawským/ a Purgmistřím a Raddám z Měst z Swidnice/ Sstřegu/ Jawora/ Lamberka/ Boleslawj/ Rychnbachu/ Zyraperku/ Tamišlawj a Weymarku/ k čemuž wyslal Drozené Pány/ Pana Gindricha z Lippého Maršálka/ Pana Albrechta z Roldic/ Weywysšjho Komorníka/ Pana Hendrycha z Lažan Heytmana Wratislawského/ Pa-

na

na Mikuláše z Lobkowie Weywysšjho Pájsare Desť Zemských/ Pana Jan z Kostelce nad černými Lesy/ Pana Hynce z Lažan Heytmana na Swjdnicy/ a Pana Gířta Cerryce Wntreheymana we Wratislawi. Datum w pondělj když Cýřew Božj spjwá: Esto mihi in Deum &c. Anno 1420.

Těhož času žiw byl Pan Gewach z Lažan/ o kterémž se dře zmjntka w listu Města Bechyně/

gehožto Syn učinil obdarowanj Městu tomu listem takto psaným:

We gmeno Božj Amen. Jan z Lažan Pán a Dedic na Bechyni/ zc. Známo činjm tinto Listem předewšsemi kterjž gey čistj budau neb čtaucý wšlyšj/ že předstaupiwše pře demne Opatrnj a Maudřj Purgmistř Rychtář a Konšelé, y wšedka Obec Města dolegšjho Bechyně/ mogi wěrnj zwlastě milj/

prosyli mne s pilnau prosbau, abych gim práwa a swobody/ kterýchž od starodáwna požjwali/ zase dal a nawrátil/ tak aby gich vžjwati mohli/ yatož gsau y pod statečným Rytjě nebožtjčkem Panem Gewachem z Lažan/ Otce mým milým dobré pamětj a Pánem na Bechyni/ kterýž gest sessel z tohoto Swěta w Wyšehradu wedlé Králowé milosti Pána swěho milostiwěho vžjwali/ kterážto Práva w křutných wáčkách strz nepřátely Wytleffy a strany gich gsau stratili. Já nadepsaný Jan znamenage gich snajnau a pilnau prosbu a wěrnost kterauž gsau k Otci mému milému dobré pamětj prokazowali/ a mně též činili a činiti magi/ milostiwě a s dobrým rozmyslem ta wšedka Práva a swobody/ kteráž gsau přwě mēli/ gim tinto Listem ebnowugi/ znownu dáwám a potwřugi/ zc. A pro lepšj toho gistotu swau wlasnj Pečet dobrowolně a swým gistjm wědomjm kázal gsé k tomuto Listu přiwěsyti/ a prosyl gsem statečným Rytjěm Pana Apeče z Zeydlíc řečeného Abel, Strejce swěho/ a Pana Mikuláše z Rchlebi/ a Slowutneho Panošsý Oldřicha z Zlawatec/ aby také podle mne k daným swobodám w Listu tomto swé pečeti přitiskli/ kterýž gest dán Léta od Wtarozenj Syna Božjho 1444. tu sobotu před Prowodnj Wědeli/ prwnj den Měsýce Máge.

Toho Listu potom nadánj konfirmowali/ Léta 1481. Pan Zdeněk z Ssternberka/ a Léta 1562. Pan Hendrych staršj z Swamberka a na Žwířkowě. Léta pak 1594. týž List konfirmowan gest od Wysoce Drozeného Pána Pana Petra Woka z Rožmberka, Spráwcy a Wládaře Domu Rožmberského a na Českém Krumlowě/ genj byl Pánem Statku toho Bechynského/ od kteréhož potomně Léta 1597. dostal se k správě a dědičnému držení Drozenému Pánu Panu Adamowi z Ssternberka/ Weywysšjmu Sudjmu Dworu Královského/ mistodržjčjmu Weywysšjho Hoffmistřwj Králowstwj Českého.

Dále dán gest List pohřebnj z Kláštera Swatěho

Wogtěcha we Wratislawi/ od Bratůw Kazatelůw Pánům Zeydlícům/ Léta 1443. od kterýchž předkůw veliká dobrodinj od mnoha Set let v-

W w w i j

znawa

znávali/terýžto List zpečetěný z Latinského textu pravdivě na Česko přeložený o tom takto vysvědčuje:

Předevšímí výšce vyznávajícími/Droženými/Statečnými/Grabaty/Pány/Rytíři/Droženými a možnými Kastellany a Zpřávcemi/Bedlivými/opatrnými a poctivými Měst/Městečk a Vesnic Království Polského Obyvateli. Já Petr Brotkow a westkeren Konwent Kláštera S Wogtřcha Řádu Predykatorského we Wratislawi/na předčinice časté Modlitby k P. Bohu všemohoucímu/tímto Listem vyznávámé zgerově/že Statečný Rytíři, Teleko Zeydlie na Janissaru/Tammo Zeydlie Syn Pana Klause Zeydlie/a Syn gmenovaného Pana Teleka/y gini mnozí Potomkové těch kterýchž pro krátkost se negmenují/yakozto nassý dobrodincey/pomocněcy a ochrance hognými Almužnami Kláštera nassemu danými slavnými w předpowěděném Kláštere nassem w kůru Kostelním od mnozství 2 et/gichžto začátek žádný nepamatuje/měli a magi pohřeb/a nikdež ginde se nepochováwagi/a gestě Střecowé a Synové gich pozustawagicy ginde se pochowati nedáwagi. Esau pak na Erbu gich a na gednoho každého z nich tři Kapry malické hřbety naktiwení/quo ad milites zlatu & quoad alios militares červenau barwu wykonterfettowaný s wisutými obyčejně namalowanými semotami fassrnochy helmy ozdobené/terýchž se stwěgi Korunau/z ništo vycházejí dwa rohové s gistými záwazky seu ligaturis. Na potvrzení a gistotu toho nasseho wyznání tento List strz Mikuláše z Ormochowa Pijšare Wratislawský Konsystore daný přitisknutým Pečetím nassých/ozdobili gsine a vperwnili/terýchž gest psán a dán w předpowěděném Kláštere nassem / Léta od Narodení Syna Božího 1443. w hodinu půbedný, za panování Weygasněgssyho a Weymožněgssyho Knížete a Pána nasseho Pana Frydrycha Rýmského Cýsare/ic při přítomnosti ctihodných a poctiwých Mužůw Pana Gířho Skolastyka/Jana z Poneče Mansyonáře Kostela S° Rýžje/swědkůw k tomu pozwaných a prossených zewátého dne Měsíce Září.

Nacházím w Létu Daně 1450. List odpowídající

cy/w němžto některých poctiwých Lidě wedlé pána swého Jana z Łazan seděním na Bechyni se odříkagi Pana Jagimače z Kunštátu / takto:

Kuneš z Ausussy Purgtrabě na Bechyni Oldřich z Hlawatec/Mikeš z Wesce/Hanuš Wruš ze Stupic / Diwiš z Milenowic/Albrecht z Liborině/Mikuláš z Bětic/Bernhart z Nowého Sedla / Petr z Drhowic / Petr z nowého Dworu / Jan z Swatého Pole/Jan z Tučapi/Zykmund z Ausussy Danyel z Rýžcan/Gertich z Dědkowa/Martin z Bernartic/Jan z Brodky/Rýžhoř z Bubna/Pawel z Chotětic/Rýžjet z Albrechte/Alš z Tetěchowic/Wogtřch z Litic/Wawra z Sřwřhowa/Wýt

Wýt z Hradčic/Petr z Drachowa/Bartoš z Čyrtina/Jan z Pijšu/Waněk z Božetic/odříkámé se tebe Drožený Pane Jagimači z Kunštátu / y twých Služebníkůw wšech y poddaných/a w tom swau čest ohražugem / wedlé Droženého Pána swého Jana z Łazan/seděním na Bechyni / s takowým wyznáním/že tobě w ničemž powinni negsine/ani Služebníkům twým / a Lidem poddaným/ale wedlé Pána swého w mýru y w nemýru státi chcemé/dokudž gsine w geho službě. Datum in Bechin, Sabatho, in Vigilia Pentecosten, Anno ut supra.

Wýt

Wýt z Hradčic/Petr z Drachowa/Bartoš z Čyrtina/Jan z Pijšu/Waněk z Božetic/odříkámé se tebe Drožený Pane Jagimači z Kunštátu / y twých Služebníkůw wšech y poddaných/a w tom swau čest ohražugem / wedlé Droženého Pána swého Jana z Łazan/seděním na Bechyni / s takowým wyznáním/že tobě w ničemž powinni negsine/ani Služebníkům twým / a Lidem poddaným/ale wedlé Pána swého w mýru y w nemýru státi chcemé/dokudž gsine w geho službě. Datum in Bechin, Sabatho, in Vigilia Pentecosten, Anno ut supra.

Léta 1529 Burplehn nebolizto Grad w Jawo

ře Král Ferdynand Panu Hanusowi z Zeydlie a z Ssenffeldu we dwau Tisícých Dukátůw zapřsal/proto že gest při smrti posledního Knížete Oppolského wěrně toho sřetřil/aby se peníže hotové a Rýnotové po něm pozůstalý nerozundali/než Geho milosti k dobrému pozitku přišli.

Tři Compactatic neboliz

to Smlauwách mezy Království Českým a Polským za času Ferdynanda slavné paměti/Rále Rýmského/Vheršého a Českého / byl za gednoho Remisare wedlé Biskupa Wratislawského Knížete Lehnického/Pan Hanusa Zeydlie z Ssenffeldu Heytman Knížetství Swidnického a Jawerského / a ten byl wlastný Bratr Pana Gindřicha Zeydlie z Ssenffeldu kterýž se w Království Českém na homoli a Swolenecy osadil/a swig starobilý w tem Rodu mnohá Léta zůstawagicy Zámeck Ssenffeld prodal.

P. Jan Bechyně z Łazan/ byl nepprwé Burgkrabim Karlsteynským/a potom okolo Léta 1533. Weywšským Pisarém Království Českého/a Syn geho Pan Petr z Łazan/ přitcmen byl wedlé giných na Karlsteyně při inwentowaní Prywilegij Zemských/Léta 1545. kteréhožto času byl y Komisarem / a potomně Léta 1559. Podkomořím Království Českého.

W Kostele Swatého Jakuba w Starem Wě

stě Pražském/ležij pochowan Drožený a Statečný Rytíř Pan Jan Zeydlie z Łazan/nad gehožto hrobem wytesaný gest Ramen ořebem. Léta 1524.

Widel gsine také welmi starý List/terýž psal Pan Hanus Zeydlie z Łazan Rytíř Panu Janowi Zeydliewi a Bechyni z Łazan / ale datum dokonaleho w něm se nenachází/než při koney zni takto: w Sobotu po S. Wawřince/Léta 22.

W w w iij

Pan

Pan Gířý Zeydlíc z Ssenffeldu na Homoli a

Zwoleněwsky/ Syn Pana Gířicha Zeydlíce z Ssenffeldu/wtc gest wědomá / že byl w té slawné bitvě s Bratrem svým Panem Janem / kterauž swědl Cýsar Karel toho gména páty/s Králem Frantským v Padwi / kdež se obadwa poctiwě a náležitě chowali.

Gmenowaného Pana Gířá

řáka Syn byl Pan Hertwik Zeydlíc z Ssenffeldu na Zwoleněwsky / Chocni a Polny/ Cýsaře Rudolffa toho gména druhého Radda /

Cýsarowé Říjmské jakožto Králowé České Míst w Králowství Českém Podkomorý / kterémuž Geho milost Cýsařka Rudolff wzácně wyswědčený dáwné starožitnosti Rodu gehu věciniti / a tau swobodau aby potom se mu líbí na budaucý čas bilým Wostem on y Dědicowé gehu pečeti ti mohli / Krz wzácný Mageštát gey obdariti ráčil.

O témž Panu Hertwikowi činí zmínku Bachaček in suo Prognostico, kterak w službě bywšy z mladošti své Pana Otce své / kteršsemu poctiwým skutkům nachylný gsauce / Léta 1565. do horných Vher k polnímu tažení rád s welikau ochotností se wyprawil. Potom při Dworě Arcykňížete Ferdynanda w službě trwagie / druhé tažení s Arcykňížetem do Vher věcnil / a přigewšse z Tyrolu ode Dwora Doma se osadil / totiž po smrti gmenowaného Pana Gířá Zeydlíce Otce svého / kdež předkem do Saudu Komorního od Cýsaře Geho milo: powolan / w tom některé Léto pobyršsy za wrchního Zeytmána nadewšsemu Panstwými w Králowství Českém nařizen byl / w kterémžto Auřadě trwal 12 let / a mezy tím do Saudu Zemského dosazen / a potom když od wrchního Zeytmánství odpustčený wzal / Podkomorým Segi milosti Králowé České věcnen. A když gehu milost Cýsař Rudolff toho gména druhý Léta 1594. z Českého Králowství na Sněm Říjský wygeti ráčil / za gednoho mířlodějčeho od téhož Cýsaře Geho mi: w Králowství Českém wedlé giných Panůw Auředníštůw a Saudcůw Zěstých / jako gedna Osoba Stawu Panského byl nařizen. Naposledy pak k milostiwému zalíbení G. M. Cýsařské wedlé giných swých powolaní / přigal gest k sobě doněkud, ac yak rozuměti bylo nerad práce Komory Dworské / w kteréz Raddau G. M. Cýsařské gestě na tento čas zůstawa.

O Váních Kurcpassých kterých tolikéž tři Kapry na swém štýru nosy / mohloby se mnoho psati / zwláště ted za nasseho wěku o Panu Wylýmowi / Panu Zěndrychowi starššym / a Panu Zylmundo: kterýchto gíř z Swěta sělli / wšak odložím to na jiné místo, totiž když se spisowati budau Slyššig Erbowé tam se o nich dostatečná zmínka věcni.

A Na hoře gmenowaných Panůw Bechynůw

z Lázan Potomkové žiwi byli okolo Léta Páně

1589. yak w Tytulaci poznamenáný gsau tito:

Pan Adam Starššý Bechyně z Lázan a na Borowanech.
Pan Jan Bechyně z Lázan a w Přibrami.
Pan Kryštoff Bechyně z Lázan na Duffnicých Trhowých.
Pan Karel Bechyně z Lázan a na Borowanech.
Pan Kasspar Bechyně z Lázan.
Pan Wacław Bechyně z Lázan na Lhotě a Přčíně / G. M. C. Radda.
O tom Rodu na rozličných místech zmínku nalezněs.

A tu gíř gest konec Erbůw a pořádku Panůw

Saudcůw Neywššich w Stawu Panském / o giných w Stawu Rytěšském také w swém pořádku nalezněs. Tyný se zmínka věcni o Kodech giných tolikéž Stawu Panského starožitných / yakž z paměti doložených dobře wyrozumý gedentáždy. A Neyprwe

O Erbu a Rodu starožitném

Panůw z Wartemberka.

Kapitola XIII.

Jakby

Alby dáwno z Rýsse Německé do těchto Kragin přigeli předkové Erbu toho/pro ge° starožitnost to se vyhledati nemůže/poněwadž toho ani Spisowěhy° foryčstij nedotýkaji. Paměti owšem dosti dáwné/a zbláště Kostelnij ge° jakožto fundatores & patronos přepomínati nepřestávají: čehož gest duowod y w Klášteře Turnowském/ kdež se gednoho Předka z Panůw z Wartmberka Rodu/ genž byl žiw Léta 1054. tato pamět nachází: Dominus Hermanus de Ralska: is Drnaces Monachos expulit de Gradic, & Cistercienses induxit, memoria ejus perpetua sit in benedictione, & anima ejus requiescat in Sancta pace.

Za panowanij oněch Knížat walečných/ mnoho slavných Rodůw do Czech se sghjídalo na wycwícenij w sprawách Rytířských/ z nichžto některij pro své dobré chowánij zdržowanij býwali od Knížat a Władyt/ kterij gim y Decry své za Manželky dávali/ y o Knížat Panůw swých Provilij gednali: což se y při tomto Rodu zgewoně spatruje/ kteréhož gedem Předek w tomto Králowstwj pro welikau hodnost zdržán byl/ a Rodu swého starožitnost/ kterýž zdáwna býwal weliký a slavný/ a psáwali se pocházegij z něho Liberi Barones de Wartmberk/ kterýžto Wartmberk toho času má w swém drženij hrabě z Sírštemberka.

Widěl gsem Genealogiam dotčeného Rodu Panůw z Wartmberka tak sešlosti zetlelani na Pargaméně/ že ledwa se přecijsti mohla/ kteráž byla mezi ginými pamětni Kostelnými schowana/ s takowým pořádkem Předkůw Wartmberských:

Herman z Ralska (neb takowý byl obyčej y prwních wětůw/ že se gedem každý psal z toho Statku na kterém bydlel) měl dwa Syny, Benesse a Markwarta: vjswal za Erb zlaté a černé pole/ a okolo něho šaffrnochý tolík zlaté a černé. Položil sem pak připočátku tři Erby z té přičiny/ že potomkové ge° pro služby své rozličná obdarowanij měli/ a tím se sumi těssyli/ magice trochu rozdišlná znamenij na swých štitcích. Což se až posawád při nich spatruje/ yatz o tom owšem nůž doloženo bude.

Benese Syn Starší Pana Heřmana z Ralska a z Wartmberka/ zanechal Syna téhož gmená/ přignimj okrauhlého/ a ten potom zplodil weliké Benesse/ kterýž byl wúbec gmenowan pýssným/ a psal se z Welessyn/ neb tu bytem býti sobě oblíbil. Od toho Pana Benesse possel Jan/ kterýž se psal z Michlispurku/ ginat z Michalowie/

a od toho

a od toho Jana splozen opět gedem Benes, nazwan Benes wěrný a ne pýssný od kteréhož possel Jan Wpraný/ a od něho Jan mladý/ (neb se tak gmeno-
wal.) A tak od toho Benesse Staršího Syna Pana Heřmana z Ralska/ wedli poslaupnost Rodu swého Páni z Michalowie/ a vjswali na štitu černého a bílého pole/ a na Helmu měli černé Rýdlo Orlové/ tak yatz se na počátku wymalowanó spatruje.

Markwart pak Syn druhý Pana Heřmana z

Ralska splozil čtyry Syny gmenowitě Hawla Chwala/ Jaroslawa a Markwarta/ a opět P. Hawel měl tři Syny/ Jaroslawa/ Hawla/ a Zdislawu/ kterij se psali z Wartmberka po Otcy swém Hawlowi/ gehož Bratr Jaroslav z Wartmberka zanechal po sobě Syny/ Hawla Berana/ Hawla Rybu/ Hawla Húbu/ a Hawla Kanowníka: Zdislaw pak Syn Pana Hawla z Wartmberka, kterýž se počal psáti z Zwičtic/ splozil dwa Syny Heřmana a Markwarta/ kterijto obadwa měli potomky yako Pan Heřman Hawla/ a Pan Markwart tolík z Hawla.

W. Chwal z Wartmberka zanechal po sobě Syna/ totiž Woka kterýž se psal z Wsseme/ gehožto Syn byl Wikart. Tento Pan Chwal z Wartmberka založil a n. dal Klášter na Swětly/ yatz otom Genealogia giš předpowědená wyprawuje.

W. Markwart Syn Pana

Heřmana/ zplodil Syna Benesse/ kterýž se psal z Krávy/ a ten zplodil Syna Jana/ kterýž se psal tolík z Krávy/ od kteréhož possel Benes/ a psal se z Weselé/ a Markwarta kterýž se psal z Trnawy/ a Pana Benesse druhého/ kterýž se psal z Rostij. A ten Pan Benes z Rosti měl tři Syny/ totižto Pana Wanika Pana Jana a Pana Benesse z Rosti.

Pan Wiro Paw Syn Markwarta psal se z Tur-

nowa/ a měl čtyry Syny/ kterij se z rozličných Statkůw na nýchž bydleli psawali/ yatz gedem z Synůw těch Benese psal se z Dětina/ Hawel z Rohožce/ Pan Wot z Kutšsteyna/ a Pan Zdeněk čtvrtý Syn Pana Jaroslawa psal se z Waldsteyna/ a ti tak se rozmnožili. Pan Benes zanechal Syna Jarka/ kterýž se psal z Solae/ Pan Hawel z Rohožce splozil tolík z Syna Jarka/ a Pan Wot Jarka a Zdenka.]

Synowé

Synové paš Pana Zdenka z Wartmberka byli ti-
to: gimenowitě Zdeněk/ Hemek/ Albrecht/ Jan a Jarek/ a to gest prawě
rozrozený Pana Heřmana z Ralska/ kterěz začátek swúg wozalo při Létu
Páně 1054. a konec okolo Léta Páně 1284.

Botomně Pana Heřmana z Wartmberka a z

Wetetic takowě se rozrozený spariuge w pa-
mětch dáwních. Geho potomcy totiž Pana
Heřmana Syna Zdeslawa z Wetetic byli ti-
to: Hawel/ Jan/ Heřman/ Jarek/ Mních/ Ol-
dřich/ Ctirad/ Zdislaw/ a giný mnozý/ kterěz
mladé wěku zemřeli. A opět od Pana Mar-
twartha Bratra Heřmanowa pozůstali Sy-
nowé titi: Hasset/ Markwart/ Busset/ Zdi-
slaw/ Gesset.

Tyný tehdy zbřati budeme z Króny y
z giných pamětý dáwných zpráwy gmenowa-
ných Panůw a potomkůw gich/ yatz neydale
ge zasahnauti možné bude/ předstiragice gich wěrně služby a znamenité/ kre-
řez mimo giné Knížatům/ Králům/ Cýsarům a Wlasti své milé sewssy
snažnosti prokazowawali.

Nenprwé wedlé psaný některých w Létu Páně

942. nacházým Pana Dětrycha z Wartm-
berka za Panowání Cýsare Gindřicha/ kterěz
hož některý gmenugi Cýsarem Aucupem/ to
gest Cýsarem Prácníkem/ že sobě w té Mysli-
wosti a lowený Prácníw Kratochwisl swú po-
kládal/ a ten wolen byl po Rundratowi Léta
912. a panowal až do Léta 933. Těch Er-
hardus Bratr Kunradůw toho Gindřicha za-
staw při té geho Kratochwisl/ spůsobil to že gi
nazwán Prácníkem/ a šrže toho Ebharda do-
sahl Gindřich insignia Imperij/ kterémuž ac
byl Ebhard Nepřítel / wšak předce pro

welika hodnost geho/ priuatis odijs sepositis suasit ut Imperium a Barba-
ris afflictum eidem Henrico Aucupi commendaretur. Kterýto Gindřich
posel z Rodu Knížat Saských/ Pan Wálecny a na bitwy sstiasný/ a ten na
ten čas Edyž Gierbergar dáwal Dceru w Staru Manzeistý Kunradowi in
Franconia Lotharinga Duci, wstanowil exercitium equestre, kterěz Čes-
chowé gmenugi Turnagem/ a Larini Torneamentum, k nemalému vžitku
a pochwale Lidu Rytířského. Ale at se zase nawratime k Panu Dětrycho-
wi w tom Turnagi/ w kterémz owšem býti mezy ginými Knížaty a Pá-
ny žádnému nepřisluselo/ kteryzby prwé sstiasně Sstiatw dáwnýho a
wzáctného Vrozený swého Panstého neprořázal/ pokládá se Pan Dē-
trych z Wartmberka při posledku/ po wyprawowání mnohých Knížat a
Panow.

We Sstách Puhonných Popelatých Léta 1097.

pozná

poznamenáno / že Jan z Wartmberka a na
Wartmberce měl při a Puhon s Wrsowcem
Wacslawem Hrabětem z Ssetčic / a to těmi-
to slowy:

Mezy Vrozeným Panem Panem Wac-
slawem Wrsowcem Hrabětem z Ssetčic a
na Ssetčicých powstala pře. Tu Pan Jan z
Wartmberka Pana Wacslawa Wrsowce po-
haněl před Geho milostí Knížetcy z nářku/ žá-
dage poněwadž tak newinně gest nařčen / za
sprawedliwé opatření. Proti tomu od Pana
Wacslawa Wrsowce gest eznameneno/ že se to-

ho nenadal/ aby Pán tak stěžně proti němu takowau wěc před se bráti měl/
a že gest Pánu wždydy rád slaužil / a gestě slaužiti chce wewšem dobrém
raděgi/ nežliby měl genu něyaku protimyslnost činiti/ Pána že gest on tim
spůsobem yatz k sobě přigýmá nenarít al aniž narítá/ o něm že nic zleho ne-
wų/ a ty slowa yatz Pán k sobě přigýmá na vgmú poctiwosti Páně gestližebý
mluwiti chtěl/ tehdyby Pánu w tom křiwdu činil / ale že o tom nic nemlu-
wil/ poněwadž Pána za ctneho a sšlechtného má a drží/ tak yatz od geho
strany před námi Smlúwce a Vbrmany mluweno obššyrněgi. Tu my
Jan z Waldsteyna a na Waldsteyně/ Zdeněk Malowec z Scheynowa a z
Winterberka a na Cheynowě nad Wltawau/ Albrecht z Sselmberka z Ro-
sti a na Rosti/ Mikuláš Berka z Dubé a z Lippeho a na Lippém/ Gířt
Lew z Rozmitalu z Blatné a na Rozmitalu/ yakožto prostředcy/ Petr Ka-
plír z Sulewic/ Krystoff Lestowec z Lestowce/ Jan Woger Saska z Wa-
cowic/ Jan Dobřanský z Dobřenic/ yakožto Prátele od stran wyddaný/ sly-
šyce to což se gest koli mezy stranami předporwedenými zběhlo/ nahlídsse w
Puhon/ toho wšeho s pilností powažiwše/ a na stranách se toho dožadawše/
že gsau nám to oč Puhon a rozepře byla k mōcnému wypowědený podali/
podlé takowého mocného na weypowědy nassy přestáný / tak o tom wypo-
widáme: poněwadž swrchu psaný Wacslaw před námi y ginde w tom se
zgewně slyšeti dal / a swětle neskrytě to mluwý/ že gest Pána tim způsobem
yakožto k sobě přigýmá nenarít al aniž narítá/ a o Pánu že nic zleho newų/
ty slowa pro kterěz Pán sobě sšžuge že gest na Pána nemýnil a nemijný/ za to
ho nemá a nedrží / a kdyby to mluwil a tak mýnil/ tehdyby Pánu w tom
křiwdu činil/ a Pána že za ctneho sšlechtného a dobře zachowalého má a dr-
ží/ z těch přičin takowý puhon/ a to wšecto což se tu koli mezy stranami od-
dnešnýho dne zběhlo/ zdwůháme, řazýme, a w nic obracugeme / tak že ta-
kowé slowa w puhonu postawena genu Pánu Panu Janowi z Wartmber-
ka a geho dobré eti a poctiwosti k vgmě negsau a býti nemagi/ nyný y na bu-
daucý a wěčné čas/ a druhý straně tolikéz/ a pro budaucý pamět tato smlú-
wa a Vbrmanská weypowěd s powoleným geho milostí Knížete Pána Pa-
na Přemysla při puhonu do Desť Zemských wložená a zapsaná býti má / ič.
Stalo se na Wyšehradě w Czechách Léta 1090. w pondělý po S. Janu.

Za panowání Krále Wacslawa Syna Přemys- la, ginal Ottagara Porunowaného Léta 1228. w Listech Kláštera Břew- nowského náležegicých/ takto se některý páni z Wartmberka s ginými wy- čtagi. Beněš z Wartmberka Sstě Králowstwý Českého/ Jan z War-

tmber-

Wartmberka a z Weselé / Jan z Michalowie / (téhož Rodu jakž výš oznameno) Wítet starší / Gindrich Bratr jeho / Miltideus Castellanus Pražský / Za wís podkomorý / a jiný mnozí.

List Kláštera Turnovského zavýrá w sobě snaz-

nost Pana Benesse z Wartmberka, strz kterýž zgednal mnohé Indulgentie Klášteru gmenowanému / jakž o tomw gedné paměti tak to napsáno gest: Hanc indulgentiam comparavit Dominus Benesius de Vartmberk & de Turnov, Monasterio & Ecclesie in Turnov Beate Marie Virginis. Datum Romae Anno ut suprà.

Prokazuge se to z některých pamětí starodávných / že swrchu psaný Pan Benes měl Manželku Paní Dorotu z Du-

bé / z níto possli Synové Pan Waněk / Pan Benes / a Pan Jan / kterýžto z Russe zastelen / jakž se níže o tom psati bude. Měl také y Deeru gmenem Kateřinu / kteráž dána byla w starý Manželský Panu Petrowi z Rozmberka / o čemž paměti se nacházejí w Létu 1355. a Smrt gmenované Paní w Kláštere Turnovském oznamují tyto slova: Obijt Domina Domina Catharina de Vartmberk, relicta Domini Petri de Rozmberk. Orate Dominum pro anima ejus.

Tomu Panu Benesšowi z Wartmberka, aneb Synu jeho tolikéž tak gmenowanému / Léta 1325. darowal Král Jan Bydžow / a pro lepšší toho upewnění / dal témuž na to obdarování List takový: Nos Ioannes Dei gratia Bohemix & Polonia Rex &c de consensu fidelium nostrorum Cōiliariorum, dilecto fidei nostro Benesio de Vartmberk &c damus, donamus oppidum nostrum. Bydžow &c hujus rei testes: Henricus de Vilimov, & Georgius Irfuta, Comites, Henricus & Hinko de Lipa Bohemix & Moravia Capitanei, Hinko Berka de Dubu Butgravius Pragensis, Petrus a Rozmberk Camerarius, Vokojá Kravárz, Tymon de Choltic, & alij quàm plures.

W Létu Nane 1303. w Listu pal 277. Hägef

dohládá Pana Jana z Wartmberka st. 102 wým wprawowaním: když oslyšel Albrecht Král Římský že Rudolf Syn jeho wšel na Království České umřel / druheho Syna totiz Fryderycha Kníže Rakouské Cí. chvil za Pana dati umřel / k čemuž také některý z Panow y z Římského půwodem nějakeho Wolframa Městěna Pražského gíi swolili / a zvláště ti kterýž w Praze byt swúg magie Pražské Konšelských a Aurady drželi / ale mnohém wětš byl počet těch Panow a z Římského křesťana kterýž naproti tomu stáli / a Frydrys

cho přigýti nechceli. Protož Alb. echť schráw Moráw. wtrhl do Čech / a roztrhl

trpěti nemohau a nebuda zgewně oznámili. Předstaupili před Krále / a Gindrich z Lippého otewřew Usta swá takto začal mluwiti: Milostiwý Králi / znáti ráčí Welebnost twá spůsob Království tohoto / a přitom nassý k twé Královské milosti náchylnost a wěrnost. Tito hosie glauce zde na čas / wěcy náležející twé Královské Welebnosti lakomé k sobě přitahuji / Potladnjey Královstwu wyprazdňuji / Zboží sobě slusně y neslusně / to gest jak mohau shromazďuji / Zrady twé milosti přinaležité drží / o počeg nedbagi. Tím pak milostiwý Králi kdyby co swčeno bylo / a kdyby nám Auradowé nřycy k zprawování poručení byli / giste bychme lépegi uměli než oni Laupežnjky a zahubce Země trestati / a počeg chtěl bychme w Království tomto sstiasně a wšitečně spůsobiti / Peníze kterézby sme za nassý wěrnau Službu wzali / w této by zůstali Země / ale tito Cyzozemcy z ní ge wynássegi / a ty se zpět newracuji. Král na takowé stěžování wposleschl Raddý gich / propustil od sebe Bertolda Zrabě z Zennemburku / Oldřicha Zrabě z Lucemburku / a Dyrna mladšího z Kastello / Těmce / a Panum Českým zprawování Země poručil.

Po malém času wšedky wěcy Královské y Zemské byli zlehčeny / a mnohém wětšy powstal neřád než prwe. Gindrich z Lippého w Czechách / a Gesset z Wartmberka w Morawě / žádného počeg nepůsobili / prwe dás walo se Králi na každý Teyden z hory Kutny přebýst Set Zřiwěn / a na ten čas sstiasně neb dwadeci ledwa Králi na strawu vycházelo. Táhl se wětšy hauff Služebnjkůw za Gindrichem nežli za Králem / Gindrichowěmu rozkazání wšedni poddání byli. Gindrich seděl na wrchu práwe kola Sortuny / a w tom strz některé Pány Zemské wpadl w podezření Králi / žeby proti němu nějakau lest sinessteli měl / a o geho bezžiwoti stáli.

Na rozkaz tehdy Krále a Králowny powolan byl Gindrich na Zrad Pražský / přemecytněho dne Měsíce Listopadu / kdež před Králem z rozkazání Královského od Wylima Jagice z Waldeka wzat / a na Zrad řečený Angerbach ginát Tayrow odeslán / a dwanácti strážnými opatřen.

Z té přičiny zbawili se geho Přátelé / a zvláště ti kterýž se psali z Rosnowa / a magie pomocnjky ty kterýž se w laupezech obírali / sgeli se Králi na odpor w Českém Brodě / wice než spěti Sty Lidu gúždného dobře odesného. Král pak poslal k Ludwíkwowi o pomoc při Slawnosti Božího Narezení / genž byl hned druheho Roku den Božího Křtení na Království Římské korunován / žádage aby gemu na retuň přispěl / a zatím sám s Wylimem z Waldeka / s Perrem z Rozmberka / a s Tobiassem z Bechyně nepřátelům odpýral. A Králowna Alžběta pozůstala Wdowa po dwau Králích / magie w mocy své Města náležející k Wěnu. Gindricha pro geho wděčné služby welmi milowala / y wedle strany odporne proti Králi pomocy dodáwala / z čehož Král welmi gsa k hněwu popuzen / kázal Mexto / Policku / a Jaroměř moenau rukau dobýwati / odkudž opět posslo oblaupení a zahuba Země. O hejtmanu Wogška Králi odporneho výše doloženo gest:

List Wikuláše Knížete Opawského Králi Janu

nowi psaný Léta 1318. obsahuge w sobě Pana Benesse z Wartmberka genž byl na ten čas Purgkrabým Pražským / s dokládáním mnohých giných Panow / kterýž gšau w Listu poznamenaný w Hágka fol. 290. takto psaným:

Já Wikuláš z Boží milosti Kníže Opawské / oznamuji wšemu přigotmným jako budaucým / že newgasněgšy Pan náš Jan Král Český a Pol-

stý/Rnůž Lucemburské/ znamenaw služeb-
nosti našich zásluby poznal že gšine od něho
z wlastní milosti zašluzili/ abychom oswo-
bozeni byli/ a tak swobodný gšauce/ abychom
gemu y geho budaucým/ swobodněgšij služby
činili mohli. Protož z své swobodné dobro-
tivosti dal nám y našim budaucým dědicům
w Purgkrecht neb w službu Zemj/ aneb Rnůž-
jetstwj Opawské s důstojenstwim a rytulem
téhož Rnůžjetstwj/ yakož na to List od Jeho
milosti učiněný o tom plněgšiwěděl/ tak y
gšine my to nám y našim w Purgkrecht a w

Manstwj od téhož Krále přigali/ abychom gemu služby hodné y geho bu-
daucým y námiestkům/ yako Pánu a Panuom našim činili/ podda-
nost/ wěrnost/ y poctiwost zachowati a činiti slibugice na budaucý a wěčné
čas/ tak yakož gšine to přisáhan našy utwordili. Protož to spůsobugem/ a
tinto listem našim potwruzgem/ aby Synové našy y gich budaucý/ wždy
čy Manstwj a Lena, od Krále Gehomi: a od geho námiestkůw přigimali/
a gim služby wěčné činili/ nadto y přisáhy: A kdybykoli Král rozkázal/
aneb budaucý geho, kamkoli a proti komukoli pomocy/ a neb pomocy sobě
dát/ my y našy budaucý to wšij našy sylan yako wěrny poddaný a Man-
owé tak yakž práwo Manstské wkazuge/ powinné a hoto wě máme učiniti. To
to také obzwláště gest wyměněno/ gestliž bychom my neb našy budaucý
námiestkové smrti zachwáceni byli bez dědicůw spravedliwých/ totiž bez
Synůw/ tehdy to Manstwj s wšemi Práwy s plným Panstwim má na
Krále Českého y na geho námiestky připadnauti. Protož na tento čas na-
šim gměnem y našich budaucých slijbili gšine a přisáhli tyto wšedy wěcy
swrchu psané zdržeti/ a na budaucý wěčné čas zachowati. Byli pak při
tom tito swědkové: Boleslaw a Synek Rnůžata Slezská/ Oldřich hrabě z
Haganá/ Otta z Holandy/ Petr z Rožmberka Teywysšij Komorník/ Beneš
z Wartemberka Purgkrab Praiský/ Gindřich z Lippého Podkomorj/ Ol-
dřich z Žebráka/ Oldřich z Rnůžčan Sjeňt Královský/ Tym z Koldic Sudj
Zemiský/ Gindřich z Lichtemberka/ Zeman a Synek Bratřij Synové Pu-
ry z Frydlandu/ a ginj mnozy. Nadto ten List kázali gšine Pečetj našj
utworditi/ genj gest dán třetjho dne Měsíce Čerwence, Léta Božjho ut
suprá.

V. Bohuslaw z Wartemberka klade Hágel w

Listu 292. mezy pasowanými Rytjři s Krá-
lem Janem Českým po vyhrané bitwě kte-
rauz w Rakausch wedl Ludwjt Král Rjm-
ský/ a na kterauž žadan byl od něho Král Jan
ak tomu namluwen welikými přjpowědmí
a Listem takto psaným:

My Ludwjt z Božj milosti Rjmiský
Král/ wždyčy rozmnožil Rjjsse/ wšem
wůbec tinto Listem/ chceme aby známo by-
lo/ že my O swjceného Jana Českého a Pola-
ského Krále/ a Lucemburského Rnůžete/ při
buzného našeho neymilegšijho/ žádost a snaž

naupe

naupecliwost/ kterauž při nas a Cysarstwim wede wstawicně rozwažugice
témuž Janowi, chtějce aby mohl dosáhnutí některého vjtku a poctiwostj
od Cysarstwj/ ano y dědicům a námiestkům geho Králům Českým/ Marg-
krabstwj a Kraginu Budessynstau a Město Kamemicy s wšim Panstwim
gich (kteréžto na ten čas k Cysarstwj z té přjčiny, že někdy Waldemarus
bez dědicůw umřel) náležej: dáwáme s gšim našim wědomim w Manstwj
prawém Manstým k držení wěčné s Městy/ platy/ s Zámky/ Twrzy a Mě-
stečký/ Wesnicemi/ Mlýny/ Lesni/ Lowy/ Rčowinami/ Lukami/ Panstw-
mi/ Potoky/ Wodotoky/ a s wšemi a každými práwy/ kterýmižkoli gměny
mohlby se gměnowati/ a cožby se koli naleznauti mohlo/ gestoby k té Kra-
gine Budessynské/ a k Městu Kamemicy přináleželi/ chtějce tomu aby před-
tečený Jan y Dědicowé a budaucý geho Králowé Českj Kraginu a Město
předpowěděné s wšemi přiležitostmi a práwy předpowěděnými mjeti, držeti
a wladnauti na budaucý čas mohli/ wšak aby nám a Cysarstwj powinnau
wěrnost spuosobem Práva Manstého z té Kraginy a Měst předpowěde-
ných činiti powinni byli. Té wěcy na swědomi tento gšine List spůsobiti/ a
Pečetj Magestatu našeho utworditi rozkázali. Dán w Wogstě blizko
Wsy nazwané Hazlach Měsíce Žrij/ Léta 1319. Králowstwj našeho Lé-
ta pátého.

Král Jan gša toho wděčen/ sebral weliké Wogsto Lidu Českého a Mo-
rawského/ neb mnozy Rytjři Českj y na swjg wlastnj náklad s nim geli.
A když přigeli k Wogstu Cysarstwu/ nedaletu od Cysarstwy/ Stany své roz-
biti dal Král Jan/ a hned se gemu y wšem Těmcům ozdoba a pořádek wog-
sta Českého zalibowal. Frydrychowi pak a Rakussanům wjce a wjce báz-
ně přibýwalo/ když se Wogsto České wjce a wjce množilo.

Naposledy přigel Plichta Žerotinský/ Rytjři welmi Statečný a práwě
hrdinský Bogownj/ po gehožto přjgezdě hned třetjho dne na den Swatě-
ho Frantiska bitwa začatá gest. Mnozy Czechowé dřiw než se hauffowé
sešli statečnost swau předewšemi wkazowali/ mezy nimi stál Plichta w pl-
ně žbrogi/ na Konj wýborným železem ladrowaným/ do kteréhož ladro-
wané byli Toje/ Břitwy/ Kosy nabité/ přeostře a welmi špicaté/ pro kteréž
žadný k němu nemohl přistaupiti z žádné strany.

Gš nebyli od sebe hauffowé dálegi gednom coby mohlo býti asy za ge-
dné hony/ gš Rytjři přednj na špicu blizkého přjstupu očekáwali/ tot
Plichta na swém bugném Konj přibliziw se k hauffu Králowstwu dj: Po-
patě na to Králi Český, a gš byl w hauffu nepřatelstým/ mage dřewce své
složené, kterémž prudce a slyně Těmce z Konj frážel/ a některé y s Konji
na hlavu porážel/ kdez pozbyw dřewce/ Měcem slyně na Rakussany dotj-
ral/ a ge tak různu rozebral/ že na to wšyční patřili s podiwěním/ a ten
hauff wesskeren na strze proběhl/ a obrátiw se zpátkem strz Wogsto wse-
do k swému Králi se nawrátil/ očekawagie aby sobě Rnů geho oddech/ po
malé chwjli podali gemu druhé dřewce/ s kterýmž opět mezy Těmce sko-
čil/ tu mēcem sial Praperec gedem Rakuský/ Frydrycha z Koně swalil/ a
zabil mezy ginými předněgšimi Raychberengara/ a opět se k swému Krá-
li nawrátiw w šyku se postavil. W tom času když se hauffowé neheybali/
přetazenj gšau hauffowé Rakussanůw Rjetězmi kteréž při Wozych wifeli/
o čemž newěda hrdinský Bogownj/ po třetj mezy Wogsto nepřatelsté
wřočil/ a o wšem mnoho gich zbil/ ale yak přigel na Rjetězy a žakopy/ a
padl s nim geho Rnů/ a Těmce ležicjho na Zemj palicemi a Kladivy žes-
leznými wmlatili až do smrti. Zned potom portkali se walnj hauffowé/ a Bi-

xxxiii

two by

two byla ukrutná/mnoho krve wylito/neb trwala až do večera/zbitých le-
želo mnoho z obau stran/wšak nic méně šrz statečnost Wogsta Czešského/

Ku potěšení a slávě Králi Janowi a Králi Ludwíkwowi Bog obdržen. O-
statek doložen pod Erbem a Rodem Panůw Bětůw/ kdež mezy jinými
pasoňanými Rytíři gmenuge se Pan Bohuslaw z Wartmberka.

Léta Bane 1325. Hágel w Listu 297. wypra-
wuge řeč Pana Gesska z Wartmberka k Králi Janowi učiněnou z té přj-
činy. Král wygrew z Prahy po slawnosti třj Králůw/ táhl vpřjmo k Lu-
cemburku/odkudž zase po zprawenij některých věcy přigel k slawnosti We-
likonoční do Prahy s nemalými počtem Němcůw/ kterýchž Czechowé nes-
byli welmi wděční. Přigela pak z Bawor y Králowna Alžběta Manželka
Krale Jana/ a Páni některj magice k ni lásku obzwláště gi s plesánijmi
wýtali/gessko Králi žádný z nich takowé přjwětivosti nečinil/pročež roz-
kazaw k sobě některé powolat a řekl jim: Co se to děje že gste mne nepři-
wýtali/yakoby ste mého přjgezd u nebyli wděční/a Manželku můj tak gste
slawně wýtali/ano gi y dary přinesli. Poradiwse se Páni s Wládky a pras-
žany/ Panu Gesskowi z Wečerického z Wartmberka poručili na to odpo-
wěd dáti/ a oniluwu učiniti/ kterjž stoge před Králem takto dý: Slawný
Králi Czešský/ twogj wěrnj Poddanj poručili to twé milosti powěditi/ po-
něwadž se ptáti a diwiti ráčjs proče gsmie twau Manželku tak slawně wý-
tali: y učinili gsmie to z té přjčiny/gsmie wděční přjgezd u gegiho/ a že gsmie
gi dluho newiděli/ neb ona byla w Baworich pul třetjho Léta/ přiwýtali
gsmie gi s wětšj radosti a wděčnosti/ twá pak milost často od nás odgžidj
a často se zase k nám nawracuge/ pročež aby snad nám k nějakému po-
chlebenstwj přičteno nebylo/ není toho potřebj abychom při každém přj-
gezd u wýtání činiti měli. Mimo to byla y tato neywětšj přjčina že gsmie
tebe nepřiwýtali/neb gsmie se obáwali toho/aby se ti nepřatelé nasseli.

Samotka:

Wschodní a Západní Časné

Léta 1780. y 12. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky.

1781. Wschodní a Západní Časné. Wschodní a Západní Časné. Wschodní a Západní Časné.

1790. y 23. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1791. y 24. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1792. y 25. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1793. y 26. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1794. y 27. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1795. y 28. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1796. y 29. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1797. y 30. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1798. y 31. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1799. y 32. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1800. y 33. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1801. y 34. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1802. y 35. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1803. y 36. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1804. y 37. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1805. y 38. Druhá wyfsonjál Mlýn u Samotky. Wschodní a Západní Časné.

1796. 27. July. obolo 11. hodinj prazdopoladnina
 vyznalo Minsto Polin: v Anonim fenzalo 160 Janin.
 1798. 8. Lipca. 1. vyznalo Monastir na Janj. 12.
 1829. Jan 11. Monastir vyznalo 12. Janj.
 1830. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1831. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1832. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1833. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1834. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1835. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1836. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1837. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1838. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1839. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1840. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1841. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1842. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1843. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1844. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1845. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1846. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1847. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1848. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1849. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1850. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1851. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1852. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1853. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1854. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1855. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1856. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1857. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1858. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1859. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1860. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1861. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1862. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1863. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1864. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1865. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1866. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1867. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1868. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1869. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1870. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1871. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1872. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1873. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1874. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1875. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1876. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1877. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1878. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1879. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1880. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1881. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1882. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1883. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1884. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1885. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1886. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1887. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1888. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1889. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1890. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1891. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1892. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1893. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1894. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1895. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1896. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1897. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1898. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1899. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 1900. 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.
 20046, 1. Janj. 1. vyznalo 12. Janj.

ram & omnimodam concedimus facultatem.

Csár pak Karel toho gména 4.

Panu Markwartowi z Wartmberka y Synum geho Hasskowi a Zdenkowi dorčený list giným listem korrfirmoval/a to Léta 1348. což y učinil Kral Wacslaw Římský a Český/Panu Janowi a Panu Wanškowi Synum Pana Wacslawa z Wartmberka/ Léta Páně 1370. a gmenovaný Pan Markwart

seděl na Sandu Zemském s ginými Pány/ Léta 1351.

Házel w Listu 325 w Cetu pak 1355. posláda D.

Jana z Wartmberka Kanovníka Kostela Litoměřického mezi ginými Legáty vyslanými od Csáre Karla do Papj/ kterj se v téhoz takto gmenugi. A Edyž byl Csár w Medyolannu, poslal své Orátory do Papj/ totiz Bohussy Probošta Litoměřického gei byl vlastnj Bratr Arnosta Arcybiskupa Pražského/Jana z Wartmberka Kanovníka Petra z Sfelmberka/ Miksse z Landsteyna/ Wacslawa z Szwabemie a Přemysla z Honšic/ Muže včené/poručiw gin aby mu Tělo Swatého Wjta v Papianských wyžádali.

Tak jak se domníwám spatruje se Osobana Tabuli vymalowaná na Zámku w Kostele S^o Wjta/owšem bez nápisu/ale s Erbem Panůw z Wartmberka/wedle něhož Biskupská Infule položena/a na druhé Tabuli Epicedium w tyto slova napsané,

Wartmberga domus cur sic tua lumina manant!
 Me miserum Columnen corrui omne meum,
 Quis nam? Ioannes, lux sacra & gloria turba,
 Spes Patris, fratrum Spes generisq; sui.
 Illene, delegit cujus praeordia Virtus
 Aeternam sedem perpetuamq; sibi?
 Ille, ille, antiqua praeignis origine, cujus
 Majores, Patriae grande fuere decus,
 Qui Pandionias artes Musasq; colebat,
 Cui probitas Crassi charior aere fuit.
 Ecce etiam hunc juvenem nostro Mors abstulit orbi,
 Cum sinat immeritos vivere saepe diu,
 Hunc inquam rapuit saevissima, nempe perenni
 Descriptae leges sic adamante jubent.
 Dic precor aetatem, qua nos, vitamq; reliquit?
 Quattuor & totidem vidit Olympiadas.
 Qua forma? flavus crines, facieq; decorus,
 Cuncto spirabat corpore forma Genus,

Dic mores: hostis scelerum, portusq; bonorum,
 Absidue latus, cum gravitate tamen.
 Quis clausit tumulo? Genitor: sed desine quæso
 Quærere: nam lachrymæ dicere plura vetant.

W Knihách Kapitoly B्राईské při Létu Báne

1360. napsaná gest památka Pana Gesta z Wartmberka tímto slovy: Nos Iasco de Vesele dictus de VVartmberk, ex affectu cordis cupientes providere saluti prædecessorum nostrorum, damus nouem Sexagenas grossorum Pragensium in certis agris Zebin pertinentibus, & in Molendino sub dicta Villa Zebin &c. Datum in Castro nostro Velis.

W porádku Meywessých

Mistrův Řádu Strakonického položený gsau Páni z Wartmberka/ jako Pan Havel na Lemburku supremus Magister per Bohemiam, Poloniam, Silesiam, genž byl žiw Léta Páne 1371. o nichž nížegi dotčeno bude.

In libris Erectionum při Létu Báne 1361. totiž za

Panowání Cysáře Karla gmenugi se některý Páni z Wartmberka takto: Nos Iasco de Vartmberk Purgravius Pragensis &c dedi donavi unum Lancum in Veselic Liberum, cum pratis, hortis, rubetis, pascuis, pro decanenda missa, singulis Sabbatis &c Sigilla Nobilium, Benefisij de Vartmberk filij nostri dilecti; Vanconis de Vartmberk, supremi Regni Bohemie Archipincernæ, Iasco nis & Benefisij fratrum de Vartmberk, Dominorum in Dietin, amicorum nostrorum &c.

Při Létu Báne 1368. Pana Petra Michal-

lowica z Wartmberka háget w Listu 341. tkne slovy takto zněgicými: Papež Urban wyslal Posly své k Cysáři Karlovi do Prahy/ oznamugic že některý z Lombardy a s nimi Barnabon něyaty z Medyolanu/ na gruntech geho bez daně sobě přijčiny welitých škod nadělali/ pročez žádal proti nim od Cysáře pomocy/ kterýž hned sebrav Wogsto/ poručil zprávu Země Arcybiskupowi Janowi/ a pospissyl Papeži na retuňt/ a Petr gmenowaný s Lidem za nim/ yatž w poslaupnosti Biskupské doloženo gest.

Darowal někdy Pan Petr z Wartmberka Služebnku swému Dwůr v

Turno

Turnowa we Wsy Medwogewicých nad Říjetan Gizeran/ přičemž byl Pan Benes z Wartmberka.

Léhoz casu B. Jan z Michalowica z Wartmber

ka/ zakládal w Gemmicy V. tat/ yatž o tom libri Erectionum wyprawugi. Léta pak 1392. dal něgake obdarowáný Mestu Benessowu při přitomnosti Pana Petra z Wartmberka/ Zgeslawy z Zahore/ a Otakara Seytmána na Šaffiršteyně.

Adex Swědku položenými w Listu Cysáře Kar-

la w Létu 1369. počítagi se p. Petr z Wartmberka a Pan Jan/ w kterémžto Listu před powěděný Cysář dáwa Bianco & Ludovico Dominis Brisalez, Comitibus de Purilis, plenariam potestatem creandi Notarios publicos seu Tabelliones & Iudices ordinarios per totum Imperium Romanum, & ubiq; locorum & terrarum, ignobiles nobilitandi, illegitimé natos legitimandi, Hujus rei, testes, Marquardus Aquilegensis Patriarcha, Ioannes Olomucensis, Imperialis Aula Cancellarius, & Lampertus Spironensis

Ecclesiarum, Episcopi, Illustres, Rupertus & Henricus Duces Litvanien- ses, Ioannes dictus Sobieslaus Marchio Moravie, Franciscus de prato, Comes, Nobilis Petrus de Vartmberk Imperialis Curie Magister, Bohuslaus de Venkartin, Imperialis Curie Marsalcus, Andreas & Benessius fratres de Duba, Imperialis Camere Magistri, Ioannes a Vartmberk, Imperialis Pincerna, Franciscus de Furmano, & alij quàm plures. Datum in Vtignano, Anno ut supra indictione septima, Regnorum nostrorum, Romani 24. Boemici 23. Imperij 14. idq; Idibus Augusti.

B. Petr z Wartmberka a

na Kosti/ nadal Kostelu Sobotskému platu ročního w Hawlowicých gednu kopu gro: w Zapadowě paděsate gro: w Mestkách Sto gro: a pět/ w Lhotuzách dwadecetí tří grosse a osm Haljru/ we Wsy Bosen tečené sedmdesate gro: a osm haljru/ a to Léta Páne 1399. ut in libris Erectionum.

Knihy Kostela B्राईského

při Létu 1377. oznamugi/ že Pan Markwart z Wartmberka s Bratrem swým Panem Petrem/ dali k Špitalu w Zlebých Wes Sluby y Dwůr se, dwěma Pluby. Ti obadwa Páni slauli z Wartmberka/ obadwa byli Hoffmistrové/ Markwart Komory Císké a Petr Dwůru Cysáře Karla.

Ta žádost gmenowaného Pana Markwarta dán gest Klášteru Turnowské u list indulgentiarum od Jana Biskupa Olomaukého/ kterýž w tyto slova zní:

Dei Apostolicæ Sedis gratia, Ioannes Episcopus Olomucensis, Nobili Viro, Domino Marquardo de Vartmberk, Dominabili; amico nostro charissimo, salutem in eo qui est omnium vera salus.

Dominabilis amice charissime, indulgentias certas à nobis, in certis locis, in Monasterio Ordinis Fratrum Prædicatorum in Civitate Turnov in Ecclesia Parochiali ibidem, cum devota fiducia postulastis &c. Nos igitur devotum vestrum propositum intuētes, animo deliberato, & de certa nostra sci-

entia, si & in quantum Reverendissimi in Christo Patris ac Domini nostri Ioannis sanctæ Pragensis Ecclesiæ Archiepiscopi, Apostolicæ Sedis Legati, consensus accesserit & voluntas, omnibus & singulis Christi Fidelibus, qui verè pœnitentes & contriti in loca prædicta, in festivitatibus infra scriptis, Beatæ Mariæ Virginis, in festivitatibus Confessorum, Procopij, Martini, ac Valentini, & festivitatibus Virginum & Viduarū, Magdalenæ, Catharinæ, Margaretæ, Dorotheæ, Elizabethæ & Barbaræ, & in festo dedicationis Sanctæ Crucis & omnium Sanctorum, devotè visitaverint, quadraginta dies Indulgentiarum de Vinculis, sibi pœnitentes, de omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli autoritate confisi, in Domino fiducialiter elargimur: præsentium sub appenso nostro Sigillo, testimonio literarum. Datum Francfordi, feria secunda post Dominicam Palmarum, Anno ut supra.

Dotčený Pan Markwart sfreymarčil byl s Cýsařem Karlem o Kostelec/za kterýž on genu dal Melis. Což se stalo Léta 1358. Hageť pat čimž o čemž Panu zmjntu 1384.

O Panu Gindrichovi z Vartmberka děge se

zmjnta in libris Erektionum Kostela Pražského/žedaroval Kostelu Jarňmu in antiqua Paka platu ročňho a věčného dwanac te Kop gro: missi we Wsy Vb slawicých/ne zachowawage tu nic pro Potomky / Léta totiž 1395.

Paný Anna z Vartmberka

Wiktorynowi Zrabeti Glacšemu porodila Střihho Krále Českeho / z kteréhožto Rodu tolikéž Vartmberskeho possla Marketa Má

želka Bočka z Kunstatu a na Planý.

Pan Jan z Vartmberka Vodčesi ginál Sseň Krá

lowstwj Českeho/vznawagie wěrné Služby Služebňka sweho Žeřn ana z Kalška / kteréhož se Předkové předkům geho y genu také gmenowaný Žeřmā za sluhowali s dobrýmrozmyslem a s dobrav radau přátel swých/ dal genu Wes řečenau Medny sewssym přj slussenstwjim / načež dan y List gehož datum bylo Léta Páně 1380.

niel pat

niel pat Pan Jan z Vartmberka Manželku gmenem Marketu z Rodu Panůw z Domina ginál z Grassensteyna/ale že byli wblžžkém přátelstwj musel se s ni rozwest/léta 1394. o čemž Kněžy Kostela Turnowskeho wyprawugi/ a Léta 1405. učinil Confederacy s Wylinem Knížetem Saským proti každému nepříteli/aby geden druhému sewssy možnosti pomáhati powinen byl / idq; cum consensu Imperatorio.

Bana Chwala dotýlaci pamětý Kláštera w

Swětý / a o Panu Zyrssowi takowau čimž zmjntu: Nos Hirsso de Zvierzetic, Prior generalis, Sacra domus Sancti Ioannis Hierosolimitani: Petrus frater Prior, totusq; Conuentus Fratrum domus in Suella, & professionis eiusdem &c. a to Léta 1400.

Ten Klášter založili Páni z Vartmberka / a bydlel w něm gmenowaný Petr Prior neš neypřednějši Zprávce nadewssemi Kláštery po wssem Swětě toho Řádu.

Léta Páně 1406 Pan Jan z Kalška a z Vartmberka

(yatž Kněžy Kostela Pražského wy swědcugi) dal gistý plat Kostelu Vartmberskému/ stoge coram actis & officio. Toho byli Swědkové, Matěj Pokog z Stakor/a Markwart z Hrádku.

Týž Pan Jan z Kalška wyzdwihl Olštář w Kostele gmenowaném ke cti Těla Božjho/a ustanovil k němu platu wěčného osm Kop gro: na gistém Kolj we Wsy Zyndrycho dorff ginál w Dubeně. Actum Anno ut supra in VVartmberk, die undecima Septembris.

Připomínací Libri Erektionum w Četu následugicým

P. Jana z Vartmberka Dětiněho / kterýž zprawiti poručil Olštář k chwale Božj a ku pocti wosti Tělu geho Swatému na Dětině/a dal Knězy na wychowání do gistého času po wssě Měste předpowěděném platu deset Kop grossůw Pražských.

Ten tolikéž Pan Jan na Dětině a z Vartmberka/Kostelu w Austi nad Labem/a Sarati Janowi z Blahotic/ oddal strz zápis pět Kop Pražských grossůw we Wsch Walterorowě/ Witině a Zbudowě/ coram Ioanne de Duba Caponico Sancti Georgij in Castro

Pragensi, na čež daný List při počátku takozný: Personaliter constitutus, Notarius nomine Nicolaus, Nobilium Virorum Ioannis de Vartmberk, Domini in Dietin, & Sigismundi filij, &c.

2779

při čemž

při tenž Létu w týchž Knížkách o Panu Janowi taková zmínka se nachází: Ioannes Kbel decretorum Doctor &c. Discretus Vir Dominus Fridericus de Dietin Præbyter Diocesis Pragensis, quasdam duas literas, in pargameno scriptas; Nobilis Domini Ioannis de Vartmberk, Domini in Dietin, super altaris donatione in honorem Corporis Christi in Ecclesia Parochiali ibidem in Dietin, cum censu decem Sexagenarum Pragen: gros. annuo & perpetuo, super universitate Civitatis dictæ, & aliam literam Urbis ejusdem: recognitionis & obligationis præfati census, &c.

Panů Joffice Manželka Pana Petra z Wartmberka

manželka a Decry gegi / y geho Panů Alžběta Manželka Pana Jana z Kunštátu / darovali Martwartowi Přeworowi y Konwentu geho Zákonu Karthauského v Panny Marye nad Prahou Sto Kop gro: v Wigilij Wszech Swatých / Léta 1408. kterážto Penize obrácené gsau na nápravu Dwora w Buchowicce.

Téhož Léta w Knížkách

Erectionum vwozuce se w pamět Pan Cze-

něk z Wartmberka / gehožto Manželka s powolením geho Paní Kateřina z Landšteyna / Decra Pana Wylima z Landšteyna / darovala deset Kop platu ročního z Kostelu do Lipnicka / na Wszech w starém Lipnici / w Chěmpinců menším / w malé Lhoti a w Kočonowě / a on sám našel tolikéž z Otčari Swatě Kateřiny pět Kop gro: platu na věčné čas / w Wsych Sečnicích a w Bakychowě / Léta totižto 1413. psal se z Wartmberka a na Weseli.

B. Czeněk z Wartmberka prodal Právo Krá-

lowské Městu swému Bidžowu / yťž o tom List geho wysvědčuje takto psaný:

My Czeněk z Wartmberka řečený z Wesel / Pan Bidžowský y toho wsseho Panstwí / wyznawáme tímto Listem našym předewsemí kterýž geý číslu budau neb lysseti / že gsine prodali trhem Králowské Právo Městianům našym Bidžowským / y wssem Obywatelům Města Bidžowa wěrným našym milým / y tím wssem Starobidžowským / Parenským / Stěmickým / Hamburským / Piasetským / Zdechowským / y Dworu tomu gesso podle Chodonie lež / kterýž nynj Sláma drží / a tím wssem Mlynům a Lidem za rěj Sta Kop gro: tak aby w tom Práve seděli jako y gine Města Králowsta sedí / a zwlasti Králowý Hradec / a obzwlastně w rěchto kusy / aby wssidni Lidé nynějši y budaucý obogých potolenj Muzského y Ženského Města Bidžowa a Wsych swrchu psaných / své Zboží mowite y nemowite / budto w Městě neb krom Města / na Domích / na Wárkách / na Dworých / na Dedinách / na Kolích / na platech / a na kterýchkoli wěcech záležj datí mohli komuby chtěli / wssak před zahageném Saudem / yťž od starodáwna Právo gest. A pakliby kdo z nich neobmysliw toho a neodezdať tu kdej Právo g-

omrel

omrel bez Děti kterežby s swau Manželtau měl / aby to wssecko Zboží na Blížijho Přitele spadlo téhož Města Bidžowa / y těch Wsych swrchu psaných / a také své Děti aby mohli poručiti komuby chtěli tu kdej Právo gest.

A pakliby kdo kdy toho neobmyslił tu kdej Právo gest / aby Syrotecy padli na Blížijho Přitele Města swrchu psaného y Wsych gmenowaných. Mimo to kdyby se kdo chtěl přistěhowati do Města a Weslic předpowěděných / a kohožby Rychtář a Konsele přigali / to nikdy nemá proti nam býti / ani proti našym budaucým / a také gsine g'm to zwlasti zložili / že yakož w Králowských Městech Podkomoří Králowský neb Hoffrycht geho Konsele sady / a Práva z strany Saudů / k tomu náležite propugcugi / to wssecko Právo Podkomorní / wssecky winny kterež slugi Králowské složili gsine g'm / a při winnech yťž se od starodáwna w nich sedí / a yťž se před Rychtářem swým Dediněm saudy ge zanechawáme / a tolikéž wssecky roboty / gqzdy / wozby / a wssecky gine dila gesso roboty slugi odnímáme / aby nam y našym budaucým tím nikdy dluzny nebyli / lečby to s dobruu wůli učinili chtěli. Nadto postoupili gsine g'm wssecky Rěky sewsseni zátočami a cožkoli k nim přináležj / tak yťž gsau někdy od starodáwna gich vžíwali / a sobě gsine tu nic nezanechali ani našym budaucým / proto aby oni to wsse k wžitku své obrátili wedle gich zdání. To gsine učinili s dobrým rozmyslem / y dotaženj Radd swých wěrných / což slubgem s swau dobruu wýrau křesťanskau bezewssy list / prwe gmenowaným Městianům našym a wssem obywatelům Města téhož / y Ditem gich a budaucým wěrně držeti / a pro žadnau wěc n kdy toho neproměňowati / yťž yťž chceme tomu / aby nasse Děti a budaucý nassy to zaupna a wěčně drželi / a g'm tolikéž to pro žadnau wěc ne proměňowali. Toho pak wsseho na Swědomj y na pewnau a wěchnau g'stotu swau gsine wlastny Pečet k tomu Listu přiwěsyti dali / a nadto prosyli g'sine Drozených Panůw rěchto, Pana Petra z Wartmberka seděním na Weseli / Pana Sindricha z Wartmberka seděním na Waldšteyně, Pana Petra z Wartmberka seděním na Dwině, Pana Wylima z Wartmberka seděním na Zátupj / swých milých Streycůw / a k tomu ctých a maudrých Muzjůw / Rychtář a Konsele Hradce Králowého / a Města Tymburka nad Labem / swých milých Saudůw / aby své Pečetj k tomu Listu přiwěsyli / což oni učinili tím wssem wěcem swrchu psaným k swědomj s takowau řečj.

A my Petr z Wartmberka seděním na Dwině, Wylim z Wartmberka seděním na Zátupj ř. k prosbě swrchu psaného a Drozeného Pana Czenka nasseho Streyce mileho své Pečetj k tomuto listu gsine přiwěsyli / toho wsseho napředpsaného na swědomj a na potvrzenj. A gestližby kdy to Město předpowěděné y s tím Panstwým gmenowaného Pana Czenka / na nás některého neb na nasse budaucý / po smrti téhož připadlo / slubgem / slubgi / y slubge / to wsse vplně a w cele a wdcně zdržeti / a budeli to od dotčených Městianůw požadano slubgem že chceme to g'm swými Listy potworditi a zase obnoviti.

A my Rychtář a Konsele Města Tymburka nad Labem / na prosbu prwe řečeného Pana Czenka tolikéž Pečet Městka k tomu přiwěsyli / na potvrzenj toho wsseho cožkoli w tomto Listu psano gest / geni gest psan a dán Léta od Narozenj Božjho 1407. tu Středu po Swatě Lucy.

Léta 1420 B. Czeněk předpowěděný počal Grad S.

2 y y ig

Wacslaw

Wáclawa hognau sspjji opatrowati / a ždi pobořené opravowati: shlé-
dnauce bawřilwá Obec (ač Konšselé na to nedbali) poslala k němu s rozka-
zem aby přestál od díla takowého / ginače budeli se dlan^o před nimi krýti a hra-
diti / že hned walně na něj přitáhnau. Odpowěděl on že se před nimi nehra-
dý / a oni hned wyslali zase k němu s otázkau chceli hned toho dne z Kalichu
přigýmati: a on vletka se toho / wssak chytrým aumyslem dý, že chce rád /
ale že se genu nezdá to tak newážně a hbitě učiniti / nýbrž že chce we čtrná-
cti dnech to skutkem vyplniti: a opět posláno k němu aby Zámku postaupil
kterýž tolikéž we čtrnácti dnech slýbil to učiniti: Za tím on poslal k Zytmun-
dowi Cýsaři, tagně oznamugic své nebezpečnstwý: a Pražané na tom zú-
stali aby gey tdyž přigede k přigýmáný hned tu zamordowali a Zámek opa-
nowali. Ale předcházege tomu Zytmund Cýsař, poslal bez mešťáný Pana
Wylima Zagice / a Arnosta Glasstu / kteříž na místě Cýsařském Zámek od
Čeněka k obraně své přigali. Obec pak Pražská nemoha se ginač nad nim
ponistiti / rozkázali společně geho Erb na plátně wymalowati / a nad nim di-
wné wěcy tu posměchu provozowati. Ale žádná to hanba nebyla / poně-
wadž wíce přýslusselo Králi swému wýru zachowati nežli rozkazu tak-
owé Obce za duff učiniti.

Vinšel potom gmenovaný Pan Czeněk z Vartmberka Léta Páně 1425. o čemž napsáno v Missálu Giteinském takto. Feria secunda in die Beati Lamperti Martyris infra horam grandij obiit Nobilis ac generosus Dominus Czenko de Vesele dictus de Vartmberk, qui suo inter ceteras Barones Magnatesq; Regni Boëmiæ intellectu & sensu seu Sol inter sydera splendebat; cujus animam pius ac misericors Deus dignetur in consortium suorum fidelium suscipere, Amen,

Van Benese & Wartinber,

Pa w Létu Páně 1409. (takž wypravuigi
Kněhy Kostíla Pražského) darował Kostílu
Sarnímu w Dobroměřech Wes / a Rybník
geden řečený Ruchyně / supra Curiam dotis
nomine dictę Ecclesię situatam, Venceslao
Plebano.

B. Benefa řeceny z Dčmi.

na a z Wartmberka / wysvědčoval před pá-
ny dluhu gisteho půl druhého Tisíce kop Panu Gindrichowi z Wartmber-
ka řečenému z Waldsteyna / při přítomnosti Pana Jana z Kalša ginat z
Wartmberka seděným na Jablonch / Hynka z Waldsteyna seděným na
Kalšstegně / Bohussy z Rowaně na Fricsteyně / Hynka z Waldsteyna se-
děným na Wranowě / Wylima mladšsýho z Wartmberka na Zakupý / a to
Lét : Páně 1427.

Meli pak w swém drženj Zámeť Děwin Pan Jan a Pan Markwart Bratřj z Wartimberka / a vzdali gey Streycy swému Panu Benesovi z Wartimberka seděnjm na Jablonném / čehož na potvrzenj přitisku své Pečetj / Pan Jan z Michalowic seděnjm na Bezdězy / Pan Gundich Berka z Dubé a na Grussce / Pan Wylm z Wartimberka a na Zátupj Pan Jan z Genssteyna a na Skále / a Pan Benes z Wartimberka / Bratr Jana a

Markwarta/a to Léta 1429.

V. Benes z Wartemberka w Lécu 1432. prodáwal Zámet Stohanek Panu Zdeňkowi z Waldsteyna / a ten se psal na Dvíně.

Pan Benes z Wartmberka a na Jablonném zapsal se za Bratra svého Pana Jana z Kalša Panu Hynekovi z Waldsteyna na Sforffensteyně za gisť dluh/ k kterémuž Listu své Pečetě přiložili/ Pan Aleš z Dubé na Genssteyně/ Pan Gřišt z Dubé na Gonssteyně/ Pan Gřišt z Dubé na Wyosenburce/ Pan Markwart z Wartmberka na Dřevíně/ Pan Benes z Lomnice/ seděným tudíž/ Pan Hynek z Hazmburka. Actum Anno 1433. w Sobotu po Swatém Kzehoři.

Scera Vana Benefice; Wartimberka Paula Ka-

teřina / tterýž on dal Práwo na Zámeč Děvin /
což y Lištězwardil / w tterémž Pečetj přitiskli,
Pan Bchun z Klinsřteyna a na Winaričých /
Jan Smil z Klinsřteyna seděním w Semči-
cích / a Slowutný Panossy / Gesset z Chlumu
seděním w Dobročawsy / a Gřřt z Mnicho-
wa w Tawině.

W. Wacław; Wartenberka

Žrětichý Léca Paně 1425. s Panem Alšem
z Aldšterny koutu od Mikuláše Spinta

locha z Prahy dwadceſti Kop platn gro: dobrých ſtrýbrných za půl třetího
Sta Kop gro: w pondělí před Swatým Sabiánem a Sſebestiánem/před V
rozenými Pány, Cienkem z Weſelé/Sindrichem z Wartmbeka/Janem z
Gensſteyna/Mikulášsem z Waldſteyna/Dobranem z Czećowic/Petrem z
Buřowky/a před ginými mnohými

matrimoniale introducta, de genere Ptaczkonis, ante mortem illius, tribus diebus decessit, & eodem anno apparuit Cometes & fames & caritas ingens fuit.

Wtých pamětech téhož Kostela Léta 1438. nachází se Sestra Pana Czeška gmenem Machna/ kterej sgtí z toho Swěta takto se wyprawuge: Feria tertia proxima post festum Epiphaniæ, ante prandium obiit Domina Machna germana Domini Czenkonis, quæ fuit vera Iudith, consolatrix mærentum, sustentatrix debiliu, Thesaurus indigentium larga datrix eleemosynarium, vacans sine intermissione orationibus.

Gmenovaný Pan Gindrich prodal polowicy Města Turnowa Panu Zenykowi z Waldisteyna a na Wranowě/ Léta P. 1438.

List Pana Jana z Donina vwozujic w pamět

Pana Zykmunda z Wartmberka/ vzwává ze dotčený Pan Zykmund seděnjm na Dětině Hrad geho dědičný Graffsteyn sevsjm Zbožjm k tomuž přináležejicjm měl w swém drženj/ pročej geho žádal aby/ toho Zámku postaupil Streycey swému Hlawáčowi z Donina. Actum Anno 1437.

Ten tolikéž smjřil se s Panem Zynkem z Waldisteyna/ zanechajic wssch nechutj a nepřijně/ kterúz měl proti nepřatelům swým yakž wyprawugi některé smlawy při Létu 1438. Zynek pak předřečený psal se z Wald-

isteyna/ a byl seděnjm na Wranowě.

Měl pak gmenovaný Pan Zykmund z Wartmberka Maniělu Paní Markětu z Kekerzie/ o kterej pamět pozůstává w Knjích Ereccionumtakowá: Nobilis Domina Margareta de Kekerzie, Nobilis Domini Sigismundi de Vartmberk Domini in Dietin conthoralis, super dotatione & fundatione Capellæ novæ propé chorum in Camiterio Ecclesiæ Parochialis ibidem in Dietin in honorem Sanctæ Trinitatis, B. Mariæ Virginis, & Sancti Ioannis Apostoli & Evangelistæ constructæ, dedit censum novem Sexagenas grois: annuum & perpetuum in Villis Falkneri majori & minori, & in Villa Ludnici.

Wladislaw Vheršky a Czešky Král/ Zykmundowi z Wartmberka Teywýssjmu Sfešku Kralowstwj Czeškeho, a Lantwogrowi hornjch Lučic/ za geho časté platné služby dal třetj díl důchodůw kterjž náleželi Králi w Lužickém Panstwj. Potom dal tomuž polowicy/ a toho wssého poručil do žiwobyťj pokogně vjřwari/ bez wsseli yaké přelážky. Tacej dan List ad Relationem Domini Ioannis de Sfelnsberk, Cancellarij Regni Bohemiæ. Anno 1447.

P. Jan mladšj z Wartmberka Coněmž pamětj mluwj w Létu 1453. po smrti Kateřiny z Donina Maniěly swé prwnj pogal

pogal sobě druhau Drozenau Paní Paní Kateřinu z Kunštatu/ kterjž s Panem Maniělem swým od Zákonnjčůw do Bratrstwj k náboženstwj gich přigata/ yakž se z počátku listu tohoto porozuměti můž.

Nobili & Magnifico Domino Domino Ioanni de Vartmberk & Dietin, nec non Nobili Domina Catharina de Kunstat, conthorali ipsius, eorumq; liberis universis, Confrater Mathias sacrae Theologiae Professor, & Fratrum nostrorum Provinciae Saxoniae minister & Servus &c. což se dālo Léta 1461.

Matka B. Hawla ze Zweretic a z Wartmberka

kdjž Léta Páně 1453. w Sobotu před S. Silipem a Jakubem nápadnicj Panstwj Bechyňského věiněna/ Paní Eliška z Wesele a z Wartmberka, potwřowala Swobody a Práva Městianům Bidžowstj/ přičemž y zawázala Pana Hawla Zwereticého z Wartmberka y Budaucj Dědice geho/ aby to též zdrželi a tak činili/ čehož na potwřenj přiwěšené g swé Pečetě/ Pana Heřmana ze Zweretic/ Pana Wylima ze Zweretic/ Pana Hawla z Zweretic, Přatel gegi milých.

Lěmuž potom Wěstu/ to gest Léta 1473. w Sobotu den S° Hawla potwřowal tolikéž Práva Pan Heřman z Wartmberka a Zweretic/ a k tomu darowal Městianům to tržné kterež se po haleci česke ku potřebě wssj Obce. Tā to přitiskli swé Pečetě. Pan Jan Towačov stý z Čimburka a na mladě Boleslawi/ na ten čas Heřman Krage Boleslawského/ Pan Mikuláš Berk a z Dubé a na Mnichowém Hradisti/ Pan Kryštof z Wartmberka a na Dětině/ Slowutnj Panossy, Jaroš z Swogowic a z nowého Stranowa/ Mikuláš Frička z Dalimic a na Zwolenowicjch/ Jan Lopach z Sukorad a na Březně/ a Wáclaw z Třeboš Purgkrabě na mladě Boleslawi.

List daný Léta 1468. na potwřenj Práv Wěsta Bidžowského obchuge w sobě Pana Gindricha z Michalowic a z Wartmberka/ Komornjka Kralowstwj Czeškeho/ kterjž byl nápadnjkem Panstwj Bidžowského s Panem Heřmanem z Wěretic po Paní Elišce z Wesele a z Wartmberka y po Synu gegim Hawlowi swrchu gmenowaněmu: A k tomu Listu přiwěsli Pečetě swé Pan Zagie z Haimburka a z Kosti/ Aleš z Ryžimberka a z Wěssowa/ Arnost z Čiernic/ Jan z Mochowa/ Zynek z Wesele a z Wartmberka/ a Statecnj Rytjřj Pan Burkard z Kopydna a z Kněžic/ Zdeněk z Láčené a na Staré/ Slowutnj Panossy Markwart z Labuně a z Brody/ Jan z Labuně a z Zachraščian/ Petr z Labuně a z Brocho-
wic/ Jan z Labuně a z Tepolip/ Jan Kotlowec z Menina. A ten Pan Gindrich z Michalowic to Zbožj. odkázal Králi Gřjmu a Synům geho/ Léta 1468. w Praze tu Sobotu před Swatým Jakubem/ ale Král Gřj zase ge darowal Panům z Wartmberka/ yako Vgcům swým: neš geho porodila Anna z Wartmberka, yakž wš oznáměno. Toho darowanj nacházj

List

21st rakto psany/łteryz swędcy Panu Hermanowi z Wartmberka.

My Gm̃y z Boží milosti Král Český / Margrabě Morawský / Lucemburský a Slézský Weywoda / zc. jako někdy s Vroženým Gindřichem z Michalowic učinili jsme měnu o Zboží a Zrad Welis, o polowicy nowého y stareho Bidzowa / zc. sewossým přyslussenstwým / pod takowau smilauwau / gestližebý Pana z Michalowic Pán Bůh newchowal / tak žeby uměl bez Dědicům pohlawý Mužského / ady po smrti geho ta wssedka Zboží gmeno-
waná na nás připadli / jakož se gest pak tak stalo. Protožmy znamenaw-
sse mnohé a pilné služby Vroženého Zermana z Zwettic a z Wartmberka
wěrného nasheho milého / kteréz nám činil / a potom tím lépegi aby mohl a
uměl činiti / a zwlastě že se on nás jakožto Pana swého na tento čas wěrně
přjdrží / pomáhage proti protivníkům našým / chtěje za to gema milosti-
wau odplatu učiniti / aby y gini wěrný nassy přjkladem tím hnutí gsance /
nami tím pilněgi slaužiti byli powinni / popuzeni s dobrým rozmyslem / a na-
ssým gistým wědomým / mocý Králowstau témuž Zermanowi a Dědicům
geho dali jsme a tímto Listem dawáme tato Zboží polowicy Stareho y no-
wého Bidzowa s Wesnicemi / Dwory poplužnými, dědinami / zc. nic sobě ne-
zůstawugie w tom právě w kterémžto řečený Gindřich z Michalowic dr-
žel / zc. Datum w Praze / Léta ut suprà. Králowstwý nasheho dwa-
nácetého. Ad mandatum Domini Regis, Gvilhelmo de Ryzmb cirk ture-
mo Camerario, referente.

Těch Panůw z Michalowic / kteříž s Pány z Wartmberka od gednoho
předka possli / žádný potomek Mužského pohlaví nezůstal w Czechách / ne
wšydni zemřeli od mnoha let. Panůw pak z Wartmberka wzácnost a
starožitnost a zásluhy Králům y Zemí / gestě dalegi Kronyky a jiné pamě
ti wyprawugi / yakž se na rozličných místech Kněh těchto spatřiti bude mo
ze. Slusna tehdy wěc gest nepřestáwati při wyprawowání gich / ale po
sloupnost týchž z rozličných pamětí až do tohoto času trátce vtázati / což se
wčiní takowým spůsobem.

Vkazuje se w rozličných pamětech při Četě 1445.

že nahoře gmenovaný Pan Zigmund z Wurttemberka Nedywýššij Šfenk
Královsťwíj Českeho zanechal dva Syny / Pana Zygimunda a Pana Kry-
stoffa, též dvě Dcery / o kteréz se snázila Králowna Anna Manželka Wladi-
slawa Krále Vherškeho a Českeho / aby ge na swém Dwoře mįci mohla. O
čenz dńwodně List Krále gmenowaného oznamuge takto :

Wladislaw z Boží milosti Uherský a Český Král / Dros
zenému Zigmundovi z Wartmberka na Dětině / Neyvyššimu Sseňtu
Království Českého věrnému nassemu milému ic.

Vrozený věrný náš milý / věz že gšine žádaný od Vleygashněgššy Kněž-
ny Paní Anny Obersté a Česté Královny Manželky nassý neymilegššy /
abychom tobě psali / aby gegi milosti dvě Dcery své dal ke Dworu / kteréz
ona při sobě na svém Dvoře mítí žada. Pročez my na tobě žadame s pilnos-
ši / větice že to nám k vůli a gegi milosti k proobě učiníš / a ty gisté dvě
Dcery své k gegi milosti wyprawíš a ke Dworu dáš. powolili gšine V-
rozenému Albrechtowi z Kolowrat na Lipštěyně / Vleywyššijmu Rancel-
ti Králofstwý Čestého věrnému nassemu milému / aby ge na nás náklad
gegi mjlosti wedle giných Panen wyprawil / neš také tu při gegi milosti gš

ce we wssy poctiwosti / tak yak na ně nálezeti bude chowány a držány / tobě te
cti býti magi. A my poznagice w tom powolnosti twau k gegi milo: y k nassy
žadosti / chceme tobě to obzwláštñj milosti nassy zpominati / poně-
wadž o tom nepochybugem / že w tom gegi milosti k myśli se zachowáše. Da-
tum Budax, Anno 1445. feria secunda post Dominicam Palmarum,

Předpověděný Pan Zigmund měl dvě Pan-

želky tyto, prwnj byla Hedwika Zaganiška a Zlahowská Kněžna/druhá byla Panj Kateřina Kněžna Minsterberská/ což se rozumij z toho, neš Karel Knjze Minsterberské psával k němu Listy takto: Sswagru swému milému Panu Zygmundowi z Wartmberka a na Dětině/ Teywyššjmu Sseñtu Králowstwěj Čestěho ic. Ta pak poslednj Manželka geho po smrti pána swěho / genž byl skonč Léta 1450. jako w osmi Letech wdala se za Pana Krystoffa z Lichtnsteyna/pročež odděloval gi Pan Jan z Wartmberka gi stými Statky, totiž wedlé k Ssařtu učiněného a Wěna/a to Léta 1476.

W Kronyce Cjelské na Německau řet přeložené o

Panu Zygmondowi z Wartemberka Synu Pana Benesse takto napsáno gí:
Wolen byl za Gubernatora aneb za Landffogta Luzacké Země nový Gu-
bernator/ Léta 1491. Pan Zygmond z Wartemberka a na Dětině/ kterýž
se psal Teywysššim Zprávceym wyššich Lužic/ a Mundšenkem Králov-
stvý Českého/ a byli toho času w Kráži Budessynském tito Heytmané:
Leydkier z Skreberadorffu/ w Gorlickém Krystoff a Sfanswalde/ a ten byl
nápadník po Panu Zygmondowi z Weytnile/ a s nim Mikuláš z Ketetic
Vznamugi dávné pamětj a Listowé gístj/ že Léta Paně 1492. Pan Zy-
gmund z Wartemberka dne sedmého Dnora/ wolil na Heytmanstvý Gorli-
cké Albrechta z Schrebenedorffu/ yakožto Heytman Budessynský.

Ten měl Manželku Paní Alžbětu z Kunštátu / kteráž mu vmléla Léta Páně 492. desátého dne Měsíce Ledna / pročež vzal sobě druhau Léta druhého / 23. Očob: die Lunx, Osvěcenau Kněžnu gmenem Hedwitu / pozůstalau Wdowu po Osvěceném Knězi Mistrberstém Panem Girkm / na kterémž Weseli Radda neš Senat Gorlický od weysš gmenowaného Pa na Zygmunda byl hogně ctěn.

Četa Vaně 1507. po odjezdu Zygmunta Syna

Razymíra na Království Posté / kterýs od Vladislawa Krále Čestého
a Vherstého měl v držení Opawské / Zlogovské / nižšího y vyššího Sléza
ska Kraginy / a když po smrti Alexandra Bratra svého na Království byl
wolen / wyzdwižen na místě geho za Spráwce a Heytmána Pan Zytmund z
Wartmberka / kteréhožto Auřadu y Syn geho dosáhl Krystoff z Wartmber
ka / po smrti Otcovské: O čemž Kronyka předpowěděná svědčí.

Léta Váně 1511. prodal Zámek Dětin y Westo

Pan Zygmund z Wartimberka Teywysšij Sseñt Královstváj Czeštého
Panu Mikuláššowi Trčtowi z Lippy za osm Tisyc Kop gro:

Král Vladislav Vherstý a Cestý V. Zýmum-
dowí z Wartmberka psal List takto: Vrozenému Zýmumdowí z Wartm-
berka

Berka a na Dětině/ Nelywysšimu Sseňku Kralowstwý Czeského/ a Land-
ffogtu w Ssestíměstech/ wěrnému nassemu milému/ ic.

Drozený/ wěrný náš milý/ psaný twému dobře gsine srozuměli/ a z twé
nemocý že ti Pán Bůh pomocy ráci/ rádi tobě toho přegem. Co se pak dotý-
če Auřadu twého kterýž od nás máš/ toho sine aumyslu tebau od tud nitam
nehýbati/ než milostiwě tě zachowati podle daný nasseho. Co se pak Syna
twého dotýče/ na ten čas poněwadž to sám spatřowati můjese nený potřebj
žádné odpowědj/ neš my tobě toho rádi přegem: a yakož nás žádaš aby-
chom twým Pánem milostiwým býti ráci/ y máme za to že gsy to wždydy
znal/ že gsine ti Pánem milostiwým byli/ a gessě rádi býti chceme. Datum
Trnavie, feria tertia die Remigij Anno 1519. Regnorum nostrorum,
Hung. 21. Boē: 40. Ten Pan Zygmund umřel potomně zanechaw dwa
Syny Pana Prokopa a Pana Kryštoffa.

Spatřuge sepamět w Lětu

1503. o Panu Benešow z Wartmberka/ kte-
rýž Služebník swému Mikulášow w Mě-
stečku swém Zlíně darowal na wěčnost y
potomkům geho Saud Rychtářský s třetím
penězem ze wsech Win Sudů malých y we-
litých půl třetého Lánu Kolj swobodného/
swobodnau Krčmu/ swobodnau Lázeň/ swo-
bodné Krámy masné y chlebné/ dwa Muže
swobodné k tomu Saudu při náležecí/ a
kdoby sobě Ženu pod geho Saudem chtěl brá-
ti/ ustanowil aby neyprwé Rychtář powinen byl dati měřicý Owsa/ a dvě
Slepice/ a ten Rychtář má wybírati Berni od wsech poddaných. Kdoby
těž něyakeho zločince nalezl pod geho Saudem, ne někde ginde, ale toliko
w Zlíně má býti trestán: a Wsy Witanow/ Studnic/ Přerostlé/ z té stra-
ny wody řečené Blatna/ y z té strany Sedliště s Wsy před Zlíně/ do Sau-
du před řečeného s plným Práwem náležeti magi. Datum Anno ut suprà
ssestého dne Měsíce Listopadu.

W Listu Krále Wladisla-

wa daném Léta 1497. děge se zmýnka o
Panu Janow z Wartmberka Probostu Li-
thoměřicem takto:

Ny Wladislaw z Boží milosti Vherstý
a Český Král/ ic. oznamugem tímto Listem
že gest wzněl na nás Drozený Jan z War-
mberka Probost Kosteła Swatého Štěpá-
na w Lithoměřicích wěrný náš milý/ že má
umysl wsecka Zboží zapřaná a zastawená od
těhož Proboststwu Penězy swými wyplaco-
wati/ žadage c bychom k tomu swé powolený dati ráci/ y tak geho w tom
opatřili/ aby těch peněz kterých na wýplatu těch Zboží dal, darmo nedáwal
Kterehožto proabě yako slusné nakloněný gsauce, swolili gsine/ a tímto Li-
stem swolugeme.

Temuz Panu Probostow dopustil Král Wladislaw něgakeho k sobě
přigiti

přigiti/ kterýchby Statek zprawowal/ a to cožby wysaudil, aby toho polo-
wicy do swé smrti držel/ a Kostełu polowicy aby pustil/ a po geho smrti ta
polowice druhá bez wselejaké odpornosti Kostełu připadnauti má. Datu
Anno ut suprà.

Gmenowaný Pan Jan z Wartmberka byl Gubernátorem Arcybiskupa-
stwý Pražského/ wssak Knížem nezůstal až Léta 1502.

Pan Prokop Syn Pana Zygmunta z War-

mberka starší/ byl Podčessy ginát Mundssentem Kralow-
stwý Českého/ Manželtu měl Panj Annu z Holhausu/ s kte-
rauž učinil sliž w Budešyně/ Léta 1514. odniž posslo po-
tomkůw ssestnácte/ dwanácte Dcer a čtyry Syny/ totiž Pan
Gindrich/ Pan Zygmund genž byl za mladých Let umřel/
Pan Abraham a Pan Jan.

Pan Gindrich z Wartmberka Nelywysš Sseň

Kralowstwý Českého/ genž se byl narodil Léta Páně 1529. slaužil w Au-
řadu swém třem Cysarům/ Ferdynandowi/ Maximiliánowi a Rudolfow
toho gmená druhému/ Léta pak 1577. w Neděli po třech Králích pogal
sobě za Manželtu Drozenau Panj Kateřinu z Wisu/ kteráž
jemu porodila Syna/ ale ten umřel bez křtu s nemalau za-
losti Rodičůw/ neš giných potomkůw Pan Gindrich neměl/
Pán etnosti oněch dáwných Czechůw ozdobně okrašený/
pokoge milowuž/ pořádku dobrého a hospodářstwý
přílný/ o čemž mimo jiné Dwory a Zřady naprawené/ wy-
slawené a ozdobené Kamennice wyswědčuge.

Ten wedl Práwo weliké s Gindrichem starším Březynským z War-
mberka/ o Auřad Nelywysšyho Sseňkowstwý/ před Cysarém Ferdynan-
dem a Králem Českým/ proti kterěmuž Dekret obdržel w Sobotu po Swa-
tém Gilgi/ Léta 1562. kterýž potomně Dekret konfirmowali Páni Zemští
na Saudu Remorným/ zanechawagic ge° přitom Auřadu/ a škody z přičin
slusných zdůwžati ráci.

Pan Abraham druhý Syn Pana Prokopa z

Wartmberka/ a Panj Anny z Holhausu/ narodil se Léta p.
1530. wzal sobě za Manželtu Panj Dorotu Sslytownu z
Holeyce/ od kteréž Synowé dwa Gindrich a Prokop w mla-
dosti umřeli/ okolo Léta 1559. yakož Dcera Anna skoná-
la 1560. nic méně zůstal geden z Synůw žiwý Pan Zyg-
mund z Wartmberka a na Zvěřetických. Po smrti pak prw-
ní Ženy genž byla umřela Léta 1576. wzal sobě Manželtu
druhou Drozenau Panj Kateřinu Dceru Pana Jana z Ko-
lowrat/ kteráž splodila genu Syna Jana. Umřel potom
gmenowaný Pan Abraham Léta 1587. die 15. lulij, yakiž po-
znamenáno na Kamennu Zřobowě w Kostele w Kamenný.
Pie ex hac vita decessit, Generosus Dominus Dominus A-
braham a V Wartmberk, Dominus in Kemnic & Zvierzetie.

Pan Jan z Wartmberka Bratr vlastný gme-

now aného Pana Gindricha a Pana Abrahamu z Wartmberka / a Syn Pana Prokopa / narozen gest Léta 1536. w Těsdeli před Swatým Wawřincem / vzal sobě k Stawu Manželstwu Paní Salomenu Berkownu / Léta 1570. die 30 Jan a kterauz splodil Dceru Annu / ale ta w mladém věku vmřela / jakož y on sam vsnul w Pánu Bohu Léta 1573. ultima Februari: a pochován w Bakowě.

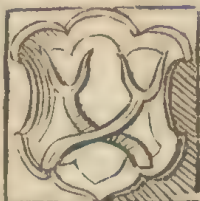

V. Krystoff z Wartmberka Bratr Pana Prokopa / vmřel na den S. Martina Léta 1537. gehožto Epitaphium in Ché-nicz gest takowe: Die S. Martini pie ex hac vita decessit generosus Dominus Christophorus a Wartmberk, Regni Bohemix Pincerna: vixit extra conjugium. Po něm Auřad nejvyššího Šestkowství na Bratra přispadl / a potom na Syna Pana Gindricha.

V. Krystoff z Wartmberka Bratr V. Gindricha wšs gmenowaného / zanechal také dva Syny Jana a Wacława.

Jan Starší Syn Pana

Krystoffa z Wartmberka / genš se byl narodil Léta 1480. na den Swatého Filipa a Jakuba / byl Purgrabiým Prazským / a měl Manželku Paní Weronyku z Lestowce / od kteréž pozůstal Syn Adá. Smlauwal někdy Strejce své, Pana Prokopa a Krystoffa s Panem Wacławem Bratrem jwým: o čemž wysvědčuje List tento:

Jan z Wartmberka a na Zveřetěch nejvyšší Purgrabi Prazský / Vrozeným Paním Krystoffowi a Prokopowi Bratrům z Wartmberka a Strejcům mým milým. Jakož mi píšete žádagice abych mezi wami a Panem Wacławem Bratrem mým což toho šfreymarku dotýče prostředníkem byl / a den a místo abych wám gmenowal bez mnohého probléwání / y Bratr tak též mš o to píšete / aby w tom mezi wami pracowati / protož wá gmenugi den / abyšte přigeli na Duš w Pondělí nejprwé přijší.

K témuž Panu Janowi Purgrabiwi widel gšem List Krále Ludwíka psaný Léta 1520. w tyto slova:

Ludovicus Dei gratia Hungariae & Bohemiae Rex. Generoso ac Magnifico Ioanni de Wartmberk & in Dub, supremo Burgravio Pragensi, syncere nobis dilecto, &c.

K témuž tolikéž psal List Král Zikmund Polský / Léta 1524. Regni sui 18. přimluwagie se za některé Čechy. Datu Cracoviae Anno ut supra.

Za toho Pana Jana žiwobytý byla oblečena Wýdeň od Wogšta Turckého / což se porozumíwa z Listu Ferdynanda Krále psaného Roku 1532. w kterémž gehožada aby s nimi proti Pohanům wygeri neměškal.

Swrchu gmenowaná Paní Weronyka z Lestowce Manželka geho / vmřela

vmřela Léta 1537. po Smrtedlné Tědeli / a pochována w Turnowě v S. Mikuláše.

Sám také předpověděný Pan Jan z toho Swěta za Manželku swau pospýchage / sessel, Léta Paně 1543. a pochován tolikéž w Turnowě / kdež se y nápis na hrobem geho spatřuge.

Pan Adam z Wartmberka

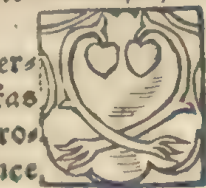
Syn Pana Jana nejvyššího Purgrabi Prazského / narodil se Léta 1516. na den Božého Křtení / na znamení Wodnáře: měl Manželku Paní Magdalenu Bezdruzičku z Kolowrat / kterážto vmřela Léta 1540. jakž o tom na Ramenu w Turnowě napsáno gest.

Druhá Manželka téhož Pana / slaula Sybilla Šlikowna hrabinka z Pasaunu a z Lokte / od kteréž posli dvě Dcery / Magdalena a Weronyka. Prwní / to gest Magdalena dána Panu Janowi Staršímu z Waldšteyna na hrádku nad Sazawau a na Lowosých / S. M. C. Raddě a Komorníku nejvyššímu Království Českého / po kteréžto Smrti wzala sobě Pana Jana z Lippeho Maršálka dědičného w Království Českém / po kteréž zůstaven Syn Bertold z Lippeho a na Krumlowě. Druhá pak, totiž Panna Weronyka w mladosti své Léta 1557. vmřela.

Třetí Manželka byla téhož Pana Adama z Wartmberka Paní Helena Smetčanská z Martinic / od kteréž na ten čas žiwý dva Synové zůstawagi / totiž Pan Karel a Pan Jaroslav / odkudž posli y Dcera gmenem Sybilla / kterážto gsance dána w Staw Manželský Panu Janowi z Táchoda a na Žitotich / a zanechagice po sobě tři Syny / Pana Adama Petra / a Woka / žiwot swúg dokonala / Léta Paně 1592. toliko gedenácte Let spolu w Manželské lásce a swornosti přebýwali.

Pan Jan z Wartmberka

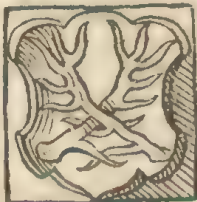
Syn Pana Adama z Wartmberka a Paní Magdaleny Bezdruzické z Kolowrat / narodil se Léta 1538. w Tědeli před Swatým Wawřincem w hodinu sedmnáctau na znamení Marsa. Pogal sobě poro za Manželku Paní Kryzeldu Berkownu z Dubé a z Lippeho / gichžto potomcy wšsydni štelau vkrutné Smrti zachwácený, zemřeli.

V. Krystoff z Wartmberka druhý Syn V. Adama

ma wýše gmenowaného / a Bratr vlastný
Pana Jana od Pani Magdaleny z Kolowrat
narodil se w Létu 1539. w Sobotu před po-
wýssením Swateho Kríže / w hodinu dwad-
cátou na znamení Wáhy.
Měl Manželku Pani Elisku
Purgkrabinku z Donina / od
kteréž pozůstaveni byli tři
synové gmenowitě Albrecht
Já Albrecht a Adam starší /
kterýž umřel Léta 1571. a druhý po něm Ro-

ku druhého tolikéž stonal / Adam Léta 1587. Otec pak 1584. O čemž o-
w sem na hrobích w Turnově w Kostele S^o Mikuláše poznamenáno.

Pan Karel z Wartemberka Syn třetí Wana

Adama z Wartemberka / a Paní Heleny Smetčanské z Martinic / wedlé gi-
stého poznamenání narodil se Léta Paně 1553. w Tědělí Smrteclnau /
meziy hodinai 3. a 14. na znamení Blizenců. Tomu se
dostala za Manželku Drozena Paní Kateřina Grabinka z
Manšfeldu a z Heldrunku / od kteréž pozůstávali potomcy
na ten čas / když jsem při práci spisování těch Kněh byl gme-
nowitě tito : nejprve Panna Anna Sybilla / a po ní Pan Jan
Girij Mladenček w Létěch 10.

Potomní byla Dcera Helena / kteráž we třinácté hodin yáť pokřtěná w
mřela / a po ní Helena Marya / kteráž toliko živa byla Rok a to myšl dwa
Tědel / čtvrtá Dcera nazwána Juliána Marya a Alžběta pátá / a po nich
Otto Henrych a šestá Dcera Dorota Kateřina / Panenky w Bohabognosti
a w dobrých mravích wychowalé / pýchý žádné při sobě nemagic / na ten
čas ještě mladické byly.

Pan Jaroslav z Wartemberka Syn čtvrtý Wa-

na Adama z Wartemberka / Bratr vlastný Pana Karla swor-
chu dotčeného / narodil se Léta 1558. w Tědělí Krížowal
w swjctání.

Wzal sobě potom Manželku Paní Annu Kateřinu z Smi-
tic / od kteréž nyníž žádných potomkůw nebylo.

Pan Wácslaw z Wartemberka Wana Jana Ncy

wýššího Purgkrabí Prazského Bratr vlastný / zanechal byl tyto Syny :
Pana Kryštofa z Wartemberka / gehožto Syn byl Pan Jan z Wartemberka /
měl Manželku Paní Barboru z Lobkowic / s nížto splodi-
dwa Syny / totiž Kryštofa / kterýž umřel w věku Dětském.
Adama kterýž tolikéž dlouho žiw nebyl / totiž až do Léta 15
95. to gest gedenácte Let po smrti Otcowské / a dwé Deer-
po ní pozůstali.

Staršíž dána w Staw Manželský Panu Kryštofowi S^oltowu Gra-
bíti z Pysanuu a z Lokte.

Druhau

Druhau pogal Pan Zigmund z Wartemberka a na Zwěticých / Syn
Pana Abrahamia z Wartemberka wýše dotčeného / předpowěděný pak Pan
Jan narodil se w Létu Paně 1542. a umřel w Létu 1595.

Páni z Wartemberka kterýž se psávali od mnoha
let na Březyně / wedlé znění pamětí rozličných / z téhož kmene gednosteg-
ných předkůw possli / yako Pan Waněk z Wartemberka a na Březyně / kterýž
zanechal dwa Syny / totiž Pana Jana a Pana Wácslawa.

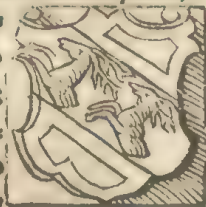
Pan Wácslaw z Wartemberka a na Krupce / měl

Syna Pana Wylima z Wartemberka / genž byl
žiw okolo Léta 1534. a psal se na Busslebras-
de / magic Syna gmeněnu Zdenka.

Nynj gmenovaný Pan Zde-

něk z Wartemberka byl hejtmánem Nowého
Města Prazského / a Raddau S. M. C. yakož
to Krále Českého : měl Man-
želku Paní Mandalenu z Runo-
wic / po kteréž mu zůstali dwa
Synové / Zdeněk byl w mlado-

sti umřel / a Pan Jan z Wartemberka a na Napagedlech (w
Moravě) kterýž w ten čas tolikéž umřel když se tyto Kněhy
spisowali / Pan mladý / magic věku swého tehdaž 10. Let.

O Erbu a Rodu těch wšech

Panůw kterých sepůšy z Kaunic / a vžiwagi za znamení
 Kytěské dwau býlých Leken o pěti Kořenich y o třech w čer-
 weném poli / a nad helmem dwau Křidel Orličích / w nichž se táž znamení bý-
 lí / yakž widěš: A ti se gmenugi rozličně, a z rozličných Startůw se půšy /
 yako / Páni Smečanstij Bořitowé z Martinic / Páni Sstosowé z Kaunic /
 Páni Rychnowští z Rychnowa prawij Sstosowé / Páni Talmberští z
 Milicína / Páni Sstosowé z Kaunic / Páni Silenmičtj z Augezdce /
 Páni Černičtj z Račowa / zc. yakž doloženo bude /
 kterijžto wšychni od gednoho před-
 ka possli.

Kapitola X V.

Učdy

Někdy w wěku Bohanském za panowání
 oněch wálečných Knížat a Králůw Slowanských / když
 táhli Wogsta weliká proti Nepřátelům swým / sinělý a
 slavný včinec gednoho předka Rodu toho spatřen gest / neb
 dotčený hauffowé přiwedení gsauce k Bahním přehlu-
 bým / očekawali s hejtmany swými rozmeyslegicými / yakým způsobem a
 kudyby mohli přes ty Bahniště přegíti: toť wybral se gedem na Roni / kte-
 rýž gsauce Wudcým Wogsta strzty Bahna, neyprwé donich s Ronem wsto-
 čil / a dosahugic nad nimi když s cestý sgel, takowé býliny yakáz w Erbu na-
 malowaná gest, s welikým nebezpečenstwým a sstěstjím (neb několi krátě
 ledwa se z Bahna dobyl) progel sem y tam ty místa Bahniwá / nalezna prů-
 chod wšemmu Wogstu dosti bezpečný. Když se pak zase nawracowal k hej-
 tmanu neb Knížeti swému na prwnij stranu brodu toho / držel w rukau dot-
 čené Leka, a z té přičiny na budící památku sturku dowedeného tím zna-
 mením Kytěským totij předpowěděným Leknem okrášlen gest / a mimo to
 hognými dary ctěn.

Potomkowé pak Erbu a Rodu toho / yak od dáwna se w Czechách w
 Morawě a w Slézsku osadili / to se ginac vřazati nemůže, gednom že s těmi
 dáwnými a neypředněššími Knížaty do těchto Kragin zageli / poněwadž
 se mezy dáwnými Listy ginšý zmjňka neděge / a Králowé a Knížata před
 mnohými Stý lety za Zrabata ge wyhlassugi / yakž njžegí oznámeno bude /
 a neyprwé Anno Domini 1181.

Dubravius lib. 13. fol. 124. o Panu Wylim
 mowi z Kaunic půše takto: Vilhelmus Co-
 mes dignitate, opibus in Moravia clarus i-
 dem assiduus Cunradi militis: hic est qui
 in eadem Moravia Canobium opulentum
 condidit, quod Kaunicense appellatur, ex-
 pians delicta quæ per militiâ præcipuè Au-
 striacam deliquit, locis quoq; consecratis flâ
 ma & ferro injuriam faciendo &c.

Gágetolikež w Listu 204.

O témž Zraběti zmjňku činij takowými slowy:

Byl w Morawě gedem Muz welmi znamenitý gmenem Wylim z Pu-
 lin Zrabě z Drnholce: ten se wstawicně přidržel Kunrada Knžete Moraw-
 ského / činje s nim častě wpády do Rakaus / kdež působil weliké sstody a
 mordy / a mnoho Wšy / mnoho Kosteluw swau wlastnj rukau zapá-
 lil. On pak pohnut gsa potomně nábožným napomenutím Sestry své
 Miroslawy k prawdiwému pokání / wyprawil se do Řijma / a přigew tam /
 dowolal se toho žádostiwě na Teywysšijm Biskupu wšeho Křestianstwa /
 aby gey w geho těžkostech wyslissel. A tu gemu Papež raddu dal / aby za
 mordy tři Léta činil plačtiwé pokání / a za wypalenij Kosteluw / aby Kostel
 wystawěti poručil / a do něho Lidij Duchownij wwedl / kterjžby se tu za něho
 Pánu Bohu snazně modljiwali / což on sljbil včiniti / a slowem y sturkem to
 splnil: neb hned yak se nawrátil do Morawy / bezewšech odrahůw posta-
 witi dal Klášter w Kaunicých Pannám Zákona přemonstratenste / ginž
 to mnohá swá Zbožj odewzdal / poračcege se gim snazně / aby geho w Mod-
 litbách

333 iiij

litbách

utbach swých připomynati nepomigeli.

A ten gmenovaný Pan Wylim Hrabě z Drnholce byl dědičným Pánem Města a Zámku řečeného Raunic / kterýž byl odowzdal ke cti a chwałě Pánu Bohu wšemohaučému / chtě geho pro učiněné prowinění hněwivého takowým prostředkem wzkrotiti / a sobě milost zyskati. O němž nacházým paniti podedwěma Pečetmi / mezy potomky geho w Rodu Panůw Sfsosůw / kteráž napsaná jest řeč / onau starodáwný takto:

Do Letu ^{z f. 16} 1801. po Marože.

něj Syna Božího/ Zhrabě z Kaunice Test Kun
rada Margrabij Morawského / od Rudolfa
ffa w ty časy Weywody Rakawského mnoho
nechtěj přetrpěw y mnoho zlého/ nawštíwil
w tu dobu Otta Wládaře Poiského a Sléz-
ského/ tu gemu swých nehod yakožto Bratru
swému poraučege/ a prose od něho obrany k
swému dobrému. Což když Bratr geho Ot-
ta vslyššij/ patnácte Tisíc Lidu dobře oděné-
ho/ a k tomu w bogi dospělého v Pána swého

Krále polského, a v svého Hospodina milostivého vprošev, k němu šel. A když do Moravy s tím Lidem a se vším žirotem přigede/ nalezne Wy-
linia Bratra svého/an již z Czech y z Moravy Lidu Rytířského pět Tisíc
měřse, hotov čkal/ giniž Bratra svého Otty wesele zděšwse. Toho
Léta den Swatě Markěty obog Bratr s swým Lidem počna do Rakau
geti/den Swatě Maří Magdalény připadnu/a swým lidem Wýdeň oble-
hnu/giž Korauhwe také běchu/giniž své Panstwí / dvě Býle Lekně na
ratolestech wísechu/ kteréz z Kořene kmeného w červeném Poli wychode-
chu. Vlyšew to Rudolff Weywoda Rakaušý, genž byl sebral proti nim
lid nesčislný/den/hodinu/misto gim ku pobití kázal zwěstowati / a chtě ge
sobě wždy podkřasati/rč. Sta se bog den swatého Syrya z obau stran / Wy-
lim s Bratrem zbigi mnoho Rakuffan s swau družinau / ostatečný kterýž
běchu zůstali, ti s Weywodau gsau se na běh oddali/ale Wylim s Bratrem
ač w tom pobiti běchu vstali/nic méně gsau Rakuffany a Weywodu až do
Wýdně stáhali. Rdyž do Wýdně přikluchu / mnoho wěšý bog než dříwe
spáchachu/vrozeněšší Zemany zgýmachu/a Weywodu křytého w Sklepe
hanebně zabichu. Den Swatého Bartoloměje Apostola besse se Bratrů
od Měšťian z Wýdně stráž nepřátelská stála/Wylim s Bratrem Měšťiany
welmi ranichu / a k zbořený Zdj Městské gich připudichu. To se w osmi
dnech brzo sta / až kámen na kámenu té Zdj nezůsta. W témž čase Weywo-
dy pochowati nedachu/geliž právě z Kořene Zdj skonachu / tu Tělo v swatě-
ho Sštěpána w Koste le pohřeběchu/gehožto lidé již weliku ohawnost gmě-
gechu. Den Swatého Gilgý Wylim s Bratrem potom wýtězstwí wzew
Lipolta a geho dvě přewýborné Sestry/tehdy den Narození Matky Boží
sebrawse swúg lid a weliké Zboží / oba Bratrý z Wýdně se zwězechu / a s
swým Wogškem y s Dětmí Rakaušského Weywody spolu do Morawy pří-
gedechu. Den Swatého Kříže powýšsený w Vlnytfeldě nočné gměchu
ležení/přiběže Ginoch pocestný gim zgewuge a také nowiny wyprawuge/že
weliký Lid gich oděný posílhá/a chwatagice k nim přibíhá. Rdyž Wylim
s Bratrem vlyšsechu/hned Lipolda s Sestrami s málo čeledi na swá bydla

poslachu/a na Nepřátely se obrátichu/a nad nimi den Svateho Lamperta
swjatežychu.

Po tom Bogi Wylim z Bratrem Ottu do své Wlasti pogeď/a Marg-
hrabě Morawský proti nim wygede s swými Droženými Pány' ge pozdra-
wuge/a zdráwěj/ ctěj/a wjězstwj se raduge. Tu geho ti Bratřj ctně daro-
wachu/a gemu dvě sumny obtžžené Stržbrem se dwanácti Wězněmi da-
chu/ostatěk pokladůw mezy swou družinou podělchu/a dewět a šsedesát gi-
stých mezy se wzechu/Dceru staršij Weywody Rakauškého Synu Margt-
hraběti dachu/a mladšij Ottowu Synu do Polské Země poslachu/(Slězsko
bylo tehďaž nazwáno Polskem.)

Leopoldtovi Dědici Rakauskému Wylim dá Gieku Deeru swau yakož-
to Zeti swému/(a tudy posflo spřijzněnj s domem Rnjšar Rakauských.) Ta
b esse welmi tak přeladná/gež y žádná wěc nad ni nebyla wadná. Když ty
wsecky wěcy dokonachu/tehdy se oba Bratři do swých bydel brachu.

Potom od Narození Božího Tisícého Stýho Desáťateho druhého/
Zemane Rakauští Dědice nemage/ Wognu proti Wylimowi proto spůso-
sobili/ ale Rundrat Margkrabě Země Morawský učinil k nim Poselství
welmi počestné / mezy newelmi mandré upade/ učiniw potog neda
býti žádné zwade/a Lipoltra genz s Girkau giž Syna gměwšse / gim za Dē-
dice y za Pána a Weywodu dadasse/tu gey s Žēnau až k Dunagi dowede / a
tu gich Rakaušanům odgēde.

Tu odedne Svatého Petra na Olomou/ Bychu mezi Morawey a Ra-
kuffany welicý pokogi. Potom Wylin Zrabě pro ukrutné činy genz Byffe
včinil nad Kláštery a Kostely pro Rakauště winy mnoho let w Klauře sto-
geffe/až sám y t swemiu swědomij přichoděsse/mysle kterakby mohl Papeže
dogiti/a swých win zpowjdaže se snjiti/od něho milost obdrže a pánu Bo-
hu se pokore/po gednomi Roce Papeže dojde/a tu ku pokání přigde.

Ráza mu Papež za té winny potánj učiniti/ a Klášter Sto Pannám
vstawi/ aby w něm žiwot čistě drželi/ a plnau potřebu w něm gmieli. Tak on
kdýž se zase wrátj/ skutkem to poče y hnedky konati/ pod swým Hradem ře-
čeným Raunice postavil wyborný Klášter/ we gmiěno Marye Matky Bo-
ží: Protož ty wčey konagice a řečj prodlenj vkracugice / toho bože mezy
Morawany y Rakussany genž se stáwal žádný w Kronykách toho newy-
hledáwal.

Gmenowaného Kláštera Kostel gesťtē až posa-

wád zauplna stogů ale pustý / kdež y znamenij gsau neygislěgšij toho / že od
předkůw Rodu toho založen byl / neb na Kamenjch sudamentnůch Erby
gich se spatirowali. Zámek na hůře znamenitě wystawený genž byl w držení
Drozeného a Statecného Rytjře Pana Bernharta Drnowského z Drno-
wa ana Kunecy / y na Hrádku Raunických ič. a měl mnoho giných Zámkůw
a Dworůw / a wedl pramen Rodu swého od Hrabat z Brneku a z Jndy / zá-
rowen s Pány z Kunštátu / tak y at se o tom w Zrcadle Morawském doloží
lo obšyrněgi.

Těktej z Poromkův Erbu a Rodu dotčeného zachowawagice Tytul
předků swých / píšsy se tolikéž z Kaunic / a ginj se tytulugi z rozličných
žamkův a Startův / nanichž bydleli Dedové a Pradědové ic. gich / yato
páni Boritové gmenugi se z Martinic (aging od ginud / yati se nžje dolo-
žij) od Tytule gednoho z předků swých / gehož Latinské Magestáty Klá-
sterům a Kostelům nadané nazývagi Boruta / což se rozumj-y z Magesta-
tu Prin-

tu Henrici Principis & Episcopi Pragæ: potwzrugicý nadaný a swobody Ro-
stela Swateho Wíta na Hradě Pražském/ takto při koncy zněgicým: Léta
páně 1194. Testes autem qui viderunt & audierunt, Theobaldus & Do-
beslaus Domicili, Siffridus Præpositus VVisegradensis, Laurentius Ca-
pellanus & Rapato Notarius, Hrabisa Camerarius, Iaroslau de Tiniec,
Smil Boruta, Honata, frater ejus, Benefsius de Ssternberk, Vlricus filius
Vlrici de noua Domo, Erkonbiret subdapiter, Iaros Subcincerna
Chustnic, Dersicrauis & filij ejus, Budivuy & Blasius, Præda & filius e-
jus Hnal, Martinus de Zageczic, Boon & frater ejus Milota, Vbilslaus de
Trzebonin, Dama de Krstr. Otrad filius Otradi & alij quàm plurimi,

W Listu Krále Wáclawa nimžto konfirmuge

Rostelu Wyšehradskému Privilegia/ ti se to-
litéž Páni gmenugi při Létu Paně 1212. mezy
Pterýmiz položen gest y Bořita/ ale toholi Er-
bu čili giněho nic se nepokládá.

Tolitéž w Listu Venceslai Monoculi Re-
gis Bohemiæ psaným Léta 1221. pokládá se
geden Bořita s ginými Pány takto: Testes
qui aderant, Dominus Rubertus Olomocen-
sis, Dominus Iohannes Tulciensis Episcopi,
& Dominus Laurentius VVratislauensis, D.
Leopoldus Austriæ Dux, Comes Conradus
de Hardek, Dominus Præpositus Sambergē-

sis, Dluhomil Abbas de Brzevniovv, Hermanus Abbas de Vilimovv, Bar-
tholdus Abbas de Luka, Vernerus Abbas Sanctæ Crucis, Valterus Præ-
positus Stumbergenensis, Visco Abbas de Gotnico, Gyerardus Abbas de Le-
uello, Marquardus Abbas de Suerla, Henricus Ducis Austriæ Notarius,
Marquardus Præpositus Sancti Hyppoliti, Bavarus, Budivoi, Boruta, Ia-
ros, Vitko, Henricus, fratres Bohuslaus, Spatoslaus, Sulislau Holacho-
vus, Barones Bohemiæ. Datum in monte Scach, præsidente in Roma-
na Ecclesia Domino Honorio tertio,

Privilegia Kláštera Břevňowského konfirmo-

wané gsan Listem Ottagara Krále ginat
Přemysla / Léta 1222. coram his testibus
(mezy nimiz počten gest Gindrich Syn ge-
dnoho Pana Bořity) Dalebor Iudice, Mar-
tino Pincernia, Iaroslao, Hedešlao, Czešta,
Viseborio, Iaroslao Iudice, Nicolao Hride-
bor, Iuano, Kreslao, Henrico dapifero, Ko-
iata Subdapifero, Henrico filio Borutæ,
Marco filio Iunioris de Loket, Hybramiro
Iudice de Plzen. Datum per manus fide-
lis Cancellarij nostri Benedicti Præpositi
Lutomiricensis. Anno ut supra.

W Listu téhož Krále geniz gest konfirmatio swo-
bod Kapitoly Pražské připomíná se Bohuslaw Syn Bořity/ tímto slowy:

Ottaga-

fero Moraviæ, Vlrico Pincerna. Rachimiro Burgravio de Spimberg &c,
Datum & actum apud Pragam Anno 1261.

Gmenovaný Král Ottagar Klášteru Wyli-

mostkému konfirmugic Privilegia/ toto
doložiti poručil: Quia verò plus solet time-
ri quod specialiter prohibetur quam quod
generali prohibitionem concluditur articu-
los infra scriptos ad Dei honorem & Eccle-
siæ Vestre libertatem pertinentes, speciali-
ter duximus permittendos. Auctoritate ita
q; Regia prohibemus ut nullus potentum
præsumat seu Baronum Domini nostri &c.
si vero fuerit captus in bonis Ecclesiæ capi-
tali pena condemnabitur. Interficetur au-
tem si aliquis vel vulneratur in bonis Eccle-

siæ, siue sit Ecclesiæ homo siue cujuslibet alterius privati, istarum & Simi-
lium venditio Culparum quæ in nostros, & beneficiorum nostrorum usus
ex antiqua consuetudine cedebat, cedat totaliter in usus & utilitates Ec-
clesiæ memoratæ, nec de culparum Venditione se beneficiarij nostri in-
tromittant, si indignationem Regiam voluerint evitare, &c.

Testes autem hujus rei sunt, Bavarus, Conradus de Klingenberg, Bo-
rzita, Czetero, de nova domo Iarosius, Hrocho, Zdislaus de Sternberk,
Gallus de Lemberk, Boscho Burgravius Znoimensis, Ianzo, Bohufs, de
Lakastel, & alij quàm plures. Datum 17 Calend. Decembris Anno 1253.

Venceslai Regis Privilegium super libertate suo fideli Sulislao
Burgravio in Villa Levinice ad Castrum Kladsko spectante, takto při kon-
cy 3nj: Præsentibus Bohuslao filio Slavconis Neostup Burgravio, de
Przimda, Bohuslao filio Radim, Borzita, Vokone Subcamerario, Kun-
rado Burgravio de Zvikov, Nicolao de Brenna, Znata de Hradist. An-
no Domini 1238.

Za Panováný Krále Jana statečně sobě potý-
nal Pan Jan z Martinic w Bitvě té w kteréž Plichta zahynul / kdež y po
obdrženém wjštěstvý od téhož Krále Jana na Rytířstvo pasován / a s

nim

nim veliký počet Paníw a Rytířůw / jak z
Království Českého / tak také y z Margt-
hrabství Moravského. Hagek při Letu
1319.

Wes řetenau Kralice Králo-
wna Markéta Česká / Knežna Rakauška a
Sfyrská / Margtgrabiná Moravská / daro-
wala Klášteru Břevňowskému / při přito-
mnosti těchto Paníw, Jarosse Purgkhrabí
Pražského / Wogtěcha Syna Jarossowého /

Ondřege Veywysššího Kanceláře y Wíta Syna geho / Chrtu Sudýho Že-
ského y Synůw geho / Ondřege a Protivý / Jdislawu Maršálka / Konra-
da Bratra geho / Burcharda a Girsse Purgkhrabí z Weter / Jakuba z Kau-
nic / Gottharda z Lobec / Ratmíra z Kostok, Ratibora z Weste / a Leopold-
ta Komorníka Králowé.

List daný Léta 1253. od Přemysla / kterýž sepsal

Przemysl Dei gratia haeres Bohemiae, Do-
minus Styriae Moraviae Marchio, potw-
zugicý wšsem Kostelům Swobody y Klášte-
rům / wycitá mnohé Swědky / kterých přítom-
konfirmowáný byli / a mezi nimi y Bořitu
Kastellána Litoměřického tímto slovy:

Præsentibus his testibus, Domino Conra-
do Venerabili Frisingen. Episcopo, fratre Ve-
leslao de ordine Minorum Domini Papæ
penitentiario & Nuncio, Boršone Came-
rario Regni Bohemiae, Iaroslao Burgrauio
Pragenſi, Vitkone de Nouo Castro, Bauaro

& Conrado Castellanis de Klingenberg, Borzita Castellano Litomirzi-
censi, Iaroslao de Netolic Gallo de Lemberk, alias de VVartmberg, Vlri-
co de Loket Castellano, Czech Pincerna Aulae Regiae, Marcido Subca-
merario, Pomneno, Summo Aulae Iudice. Datū per manus Magistri Guil-
helmi Prothonotarii, Ecclesiae Pragenſis Canonici.

W Listu neb Konfirmacy належечихъ Костелу
Wyšehradskému / kterýž obdařený Přemysla Krále / o gínymí mnohými Paný
Bořitowé se wyprawugi.

Steffan Boduska z Martinic od rozhněwané
ho Krále Wáclawa Římského a Českého s některými gínými na Karle-
steyně zamordowaný gt. O tom Hagek w Létu 1396.

Pana Bořitu z Martinic Maršálka Sworu
Královského předkládá některé paměti Panuow Berbekow z
Runwaldu / totiž že gest on s Annau Berbekowau Manželkau swau /
Dcerau Wáclawa Berbeka / kaupil w Slaném Rychtářství od Slowu-
cného

tného Panossy Jana z Benessowa a z Zwolenowsy s platy a sewsseni Prá-
wy. Od gmenowaného pat Rychtářství dotčený Jan pozůstalil sobě w
Zelenicých čtyry Lány Dedin / kteréz se mu Práwem Dedičným dostali / a to
s platem Peněžním / s Berněmi / Dwory a Poddanými. Na čez se zapsal
Bořita takowau měrau / že w tom překážky gemu žádné činiti nebude / a
ni potomek geho kterýkoli / a kterémuž koli on to Rychtářství prodá.

Páni z Talmberka Rod toli-

čez dáwný w Království Českém gednostegného Er-
bu s Pány Sstosy vřiwagi / a púšy se z Milicína a z Černčic zc.
o nichž n gíný se doložý pamětý některé předtím gegich
swědčící.

Pana Bohdala z Talmber-

ka předstýragi některé pamětý / že gest prodal
plat gistý Klášteru Swatého Prokopa / ya-
kož y Pan Diwisa z Talmberka plat za Pený-
že odewzdal Klášteru Swatě Anny.

Wři přítomnosti těchto Pana

Diwisse a Pana Prokopa z Talmberka Bra-
trůw wlastních / Kostky z Postupic / Jana z Su-
lic gínat z Čabelic / Jana z Mírowic na Ko-
stelcy / Jana z Strělic / a Chwála z Riešyc /

Paný Markéta z Lewnowa Dcera Vrozeného Pana Oldřicha z Lewno-
wa / wčinila Křást a Poručněkem Pana Sezymu z Kunštátu Jowissow-
ského / seděním w Swatého Prokopa na Kláštere / Manžela swého / na čez
dala List Wátě gegi Paný Bohusse / genž byl swěten Panu Albrechtowi z
Kolowrat seděním na Zmberce. A to se dalo Léta Páně 1431.

Wyný dotčený Pan Diwisa z Talmberka těchto

Léta darowal Kostelu w Černčicých sedm Kop a 40. grossůw platn. O
čemž w Knížkách Kostela Pražského / kteréz slowau libri Erectionum tak-
to napsáno gest: Donatio septem Sexagenarum cum media & decē gros-
sorū pro Ecclesia in Czernczic nobilis Vir Dionisius de Talmberk alias de
Miliczin &c. A to Léta 1431. die 12. Octob. Též k Oltaři Swatě Kateri-
ny w Kostele Wyšehradském darowal plat gistý.

Pamět negakého Pana Jana z Sulic Winc-
meystra na Horách Kutných z Hantpna na Mělníce / předstýra Pana

Wylima z Talmberka / Jana Sfyrokého z Mironic / Rudolffa z Těšowa / Zbyňka z Soběšy / a Tribora z Říčan / kteřížto postavení byli za Kutogme od Míše z Tuchonic / když byl strz Pana Zbyňka Zagice wyrucen we dwau Tisícých kop od Říjete. Frydrycha Saského / Marghrabů Míšeňského.

Pan Václav z Talmberka / wedle wyprawování některých pamětů žil byl po gmenování Wylimowi / a ten měl Manželku Pani Zioffigi z Frycsteyna / o kterauž splodil Syna Jana / genž měl potomně Manželku Pani Kateřinu Kawkowau z Říčan / genužto porodila Syna Wylima / kterýž tolikéž sobě wzal Manželku z Rodu Panů z Říčan Pani Reynu / a sni zanechal Syny Gířho na Jankowě / Wylima a Jana: Gířmu dána w Staru Manželský Pani Alžběta z Lobkowic / o kterauž měl několik Synů / gmenowitě Wylima / Frydrycha / Jana / Gindřicha / Diepolta / Sstěpána / a Gířho / a několik Dcer / totiž, Reginu / Elissu / Lidmilla a Kateřinu.

Wylim z Talmberka Bratr Gířho měl zasnoubenau Pani Kateřinu Sspánowstau Dceru Sstěfana Sspánowského / od níž splozena gest Dcera Regina Alžběta / wssak w své mladosti umřela. Třetí pak Bratr gessě byl na tento čas neženatý Pan Jan.

O tom Rodu na rozličných místech zmínku nalezněso.

Páni Sstosowé z Raunic / kteříž tolikéž Leken za znamení Rytířské wžíwagi / glú Primarij *et a successione continua heredes wlastnui Erbu toho* / yatz se to nžie starými Magestáry, a Zámku Raunic y Kláštera tu též založením a fundowaním y asně wkazuge.

Ronyky a Privilegia staré nazýwagi / Pány Sstosy z Raunic dáwnými Zrabaty / a obzwláště Prywilegia Města Wratislawy w Slézsku když při Říjzatech Pánůch swých w radě býwagie sedáwali / a při přitomnosti gich, yatz gíným tak y tomu Městu práwa a swobody potwřzowané y obnowowané býwali: Očemž Listo: Města

Města toho pod Pečetí Wratislawského Senátu dostatečně swědomí wydawagi: A neyprwé předkládagi Alexandra Sstosa w gednom Listu takto zněgicým.

Nos Consules Civitatis Vratislaviae recognoscimus his literis nostris quodin Autographo Privilegij Vladislai Dei gratia Ducis Silesiae, nec nō Archiepiscopi Sanctae Ecclesiae Salcburgensis, unā cum confēssu & assensu, pariq; voluntate Nepotis Illustrissimae Celsitudinis ejusdem Henrici olim civibus Vratislaviensibus communicato, circa finem sequentia de Verbo ad Verbum transcripta legimus. Ne itaq; quispiam huic nostrae Ordinationi ausu temerario valeat contraire, praesentem chartam appensione nostri Sigilli duximus roborandam. Testes autem, cum haec fierent, affuerunt, ij quorum nomina subscripta sunt: Dominus Petrus Prothonotarius, Comes Tymo de Vissenburg. Iudex Curiae, Alexander Comes Sstos, Comes Serncha, Comes Michael de Mironovic, Comes Raczlaus de Mielnik, Comes Vlricus Subdapifer, Comes Henricus filius Ilici, Comes Borucha & alij quā plures. Datum Vratislaviae in hostio Ecclesiae Beatae Mariae, Anno Domini sequenti die Beatae Annae.

Grabe Gindřicha Sstosa

w pamět wwozuge gíný List téhož Města Wratislawy / psaný w takowé slowa:

Nos Consules Civitatis Vratislaviae, recognoscimus publicē his literis, quod in Autographo Privilegij Henrici Dei gratia Silesiae Ducis, olim Civitati huic Vratislaviensi concessi, circa finem sequentia de Verbo ad Verbum, transcripta legimus: in cujus rei testimonium praesens scriptum nostri Sigilli munimine duximus roborandum. Acta

sunt haec. Anno Domini 1274. praesentibus Comite Tymone, Comite Ianussio, Comite Henrico Stossone, Comite Simone & Gebhardo fratre suo, Comite Samborio, & alijs quā pluribus fide dignis. Datum Vratislaviae, per manum Henrici Notarij Curiae nostrae, in cujus rei testimonium & fidem, nostrae Civitatis Sigillum, praesentibus subappensum.

Třetí Privilegium téhož

Města klade mezi gínými Swědky tolikéž gednoho z Zrabat Sstosů Rodu / a napsáno gest takowé o tom swědeckým.

Nos Consules Civitatis Vratislaviae recognoscim⁹ publicē his literis nostris, quod in Autographo Privilegij Henrici Dei gratia Ducis Silesiae & Domini Vratislaviensium, olim Civitati huic Vratislaviensi concessi, circa finem sequentia de Verbo ad Verbum transcripta legimus. Acta sunt autem haec

Vratislaviae. Anno Domini 1276. quinto Calendas Mai, praesentibus nostris fidelibus, videlicet, Domino Petro Prothonario nostro, Domino Ianussio de Michalov, Domino Tymone Curiae nostrae Iudice, Domi-

no Raczlao diſto Drzemlik, Domino Comite Stofſore, Domino Simo-
ne Palatino noſtro, Domino Nevkero Subpincerna noſtro, & alijs quā
pluribus fide dignis. Datum per manum Domini Henrici Notarij Curiae
noſtrae.

Léta Páně 1530. Pan Hanuš a Pan Fryd-

rych Sſtoſowé z Kaunic Streycowé wlaſnj/
wzali od týchž Meſſtianů Wratiflawſkých
nápodobné wyſwědčení / a Léta Páně 1574.
Pan Mikuláš Sſtoſ wygednal ſobě tolikéž
Liſt pod Pečetí Meſta Wratiflawě / gehož ta-
to geſt odemne ſpatřena kopie:

My Kadda Meſta Wratiflawě
známo čimne zgewně tímto Liſtem naſſym
předewſſemi / že geſt náſ Drozený Pán Pan
Mikuláš Sſtoſ z Kaunic na Branických za to
žádal a proſyl / poněwadž ſe před několikáſtry

Lety gegich Rod a Předkové Panůw Sſtoſůw za předewſſých Knížat Sléz-
ských dobré paměti w poctiwosti a ſtatečnosti yako ſhrabat a Panůw nachá-
zege / a my obzwláſtne od ſtarožitnosti a wyſtawení Meſta tohoto znamení
tými Prywilegiemi obdačeni gſme / w nichžto my bez pochybnosti o Rodu
gich a začátku zmiňky nacházíme / a odrud že giſt wyſwědčení doſtati mo-
hau / abycho gím c tom zgewně wyznání učinili / w čemž gſme gich miloſtě
ačkoli y prwe Panu Hanuſſowi a Frydrychowi Panům Sſtoſům Streycům
z Kaunic gedenáctě dne Meſíce Junij, Léta 1530. toho gſme wdělili / odpornj
býti nemohli / y wzawſſe předſebea přehlidnauce Prywilegia naſſe / w nich na-
cházíme / že Rod Panůw Sſtoſůw za předewſſých Knížat od mnoha Set let
zde w veliké wzáctnosti a wáznosti byl / a od Knížat w Prywilegiích za
Swědky a gmenem neb Tytulem Comites & Domini mezy a před gínými
ſhrabaty a Pány poſtaweni a počteni gſau. Což hodnowěrnými Knížet-
cými Originali wkažati můžeme / tak že wedlé dotčených Prywilegiích na-
ſſých wice než před půl třetím Stě Let Rod Panůw Sſtoſůw ſlaw / gme-
na / poctiwosti / a Tytul Comitatus & Domini netoliko pro ſebe měli a po-
žíwali / ale také od Zemských Knížat tím gmenowánj / držánj a počteni gſu /
a gíným ſhrabatům a Panům předſtaweni. Na potwření toho Pečet
Meſta naſſeho k tomu gſme přiwěſyti dali. Stalo ſe dwamecýtmého dne
Meſíce Máge / po Narození Spasitele naſſeho / Léta 1574.

Páni cito z Kaunic paſj o tom Kamenowé hrobnj

nynj wyhledanj wyſwědčeni / měli ſwůg po-
hřeb w Kaunicých w Kláſteře od Předka ge-
dného toho Rodu založeném: neſ neyprwe w
Létu Páně 1360. oznamuge ſmrt Pana Ma-
thyáſſe Sſtoſa z Kaunic text geden na hrobě
napſaný takto: Obijt Generoſus D. D. Mathi-
as Sſtoſ de Kaunicz. Orate Deum pro eo.

Na druhém Kamenu hrob-

nj w témž Kláſteře o Panu Janowi Sſto-
ſowi nápis geſt takový: Anno Domini 1403

Obijt

Obijt Generoſus Dominus D. Iohannes Sſtoſ de Kaunicz, Orate Deum
pro eo.

Spatřuge ſey třetí Kamen s tímto textem a gme-

nem Pana Giřgho Sſtoſa: Anno Domini
1481. die Sancti Vencellai, Obijt Genero-
ſus Dominus D. Georgius Sſtoſ de Kaunicz.
Orate Deum pro eo.

Giřgh zaſpánj gſau piſtem a rumem ze
Ždij poſazených / a pro dlouhowěčnost zbož-
ných.

Léta Páně 1424. Pana

Kunrata Sſtoſa z Branice w některých pa-
mětích nacházým že geſt byl Komorníkem
Knížetſtwj Opaſkého.

Wenpis Deſt Zemských Králowſtwj toho rinj

zmiňku o Panu Janowi Sſtoſowi z Kaunic / gémužto Pan Zdeněk z Rožmí-
talů přiznal před Auředníky Zemskými / že mu pozůstawa dlužen Tiſíc Kop
groſſůw dobrých Strjbrných rázu Pražského / dluhu prawého a ſprawedli-
vého.

Panu Giřglowi Sſtoſowi ſwědcj Liſt Zyg-

munda Cýſaře Říjmſkého / Vherſkého a Cze-
ského Krále tento / w němž y zmiňka o Paních
z Augedce geſt:

My Zygmund z Božj miloſti Říjm-
ský Cýſař / wždycky rozmnožitel Říjſſe / a Vher-
ský / Czeſký / Dalmaſský / Charwaſský ic. Král /
wyznawáme tímto Liſtem předewſſemi Kte-
říž gey vzřj aneb čtaucý ſlyſſeti budau / že geſt
wěrný naſſ milý Giřgh Sſtoſ z Albrechtic
před náſ položil Liſt Bratra naſſeho milého

Krále Wáclawa dobré paměti / w kterémžto Liſtu on wypisuge / Kterak
Páni z Augedce gſau Zemſtj Páni / a že gſau před Bratrem naſſym prawí-
li / že někdy Drozený Hanuš Sſtoſ řečený Kapuſta z Medlic gegich Streyc
byl / yakožto pať ten giſtý Liſt ſlowo od ſlowa takto ſwědcj:

Wáclaw z Božj miloſti Říjmſký Král / po wſſecky časy
rozmnožitel Říjſſe a Král Czeſký / wyznawáme tímto Liſtem wſſem ſpole-
čné Kterjž gey čuſti neſ ſlyſſeti budau / že gſme ſe toho doptali na ſwě Kaddě
y na Paních z naſſeho Králoſtwj Czeſkého / a to naležli / že ti Páni z Auged-
ce geſto gſu poſſli z Kaunic / a neſau na ſwém Erbu dvě Létna bílé w čer-
weném polj / gſau Páni od Země přigatj / a naſſym předkům s ſwými
Korauhremi platně ſlaužili / a za ty geſt ge náſ Otec měl / y my po dneſ-
nj den ge ze Pány Zemské máme / a tak gſau Panſký řád wedli / a na Sau-
dech w Panſkých Stolicech ſedali / a po dneſnj den ten Panſký řád wedau /
a w Panſkých Stolicech ſedagi / a před námi gſau prawili že Drozený Hanuš

A a a iij

ſt

Sfsto řečený Kapusta z Medlic gest gegich Erbowný Streyc / a za toho gey magi / a k tomu gsau před námi přiznali / a toho na svědomí Pečet nasse ho Magestátu k tomuto Listu gsine přiwěsyli. A ten gest dán w Praze Léta od Narození Syna Božího 1400. w Pondělí před Swatým System / Léta Králowstwu nassych Cieského 38. a Říjmského 25.

A poněwadž swrchu psaný Girgk nás sprawil / strz swé / že gest gmeno- waného Janusse Sfstosa vlastný Streyc / a že geho w té Zemi za toho magi y my gey za toho máme. Protož na Swědomí toho Magestát nás k to- mu Listu přiwěsyti gsine rozkázali / genž gest dán w Gihlawi Léta od Na- rození Syna Božího 1436. na den Božího Těla / Let Králowstwu nassych Cieského 17. Vherského 50. Říjmského 27. a Cýsařstwu Léta čtvrtého.

Cietl gsem List Kláštera Hendrychowského od Mikuláše Opat a Konwentu geho, Panu Sfstosum naležegicý / a od Měst Rnjžetstwu Minsrberského wydaný Panu Frydrychowi Sfstosowi / kteréhožto Kopij y tuto položim.

My Bratr Mikuláš Opat w Hendrychowě / Manowé / a Města Rnjžetstwu Minsrberského / známo činíme tímto Listem obecne / a na wědomí dáwáme / kterýž gey vzřij anebo čijsti slyšeti budan / že gsine wssychni společně a gednomyslně radau Země a Města Wratislawy a Swj- dnice y wssého puntu / Zámek Minsrberk / kterýž na onen čas Tepřatelé w moc swau wwedli / a w swém opatrowání měli / y z něho na nás sahali / stia- sinau přihodau dobyli a podmanili / a to ku pocti wosti a sláwě někdy Krá- lowny Páni nassý slawné paměti / a přirozenému milostiwému Králi a Pá- nu nassemu Ladislawowi a Koruně Cieské k dobrému / y také pro mnohé nedostatky y giných Zemí nebezpečnstwí. Kterýžto Zámek my na před gmenowaný Mikuláš Opat / Manowé Města pro welikau zkázu Země gsine obdrž eti nemohli / a že gsine se Droženě Pána Pana Frydrycha Sfsto- sa z Raunic dožádali / že se toho Zámku wvázal / a geho w držení wessel / k obraně dobrému y k před dotčeno. Což gest k žádosti nassý až doswad učinil / a my geho milosti za to děkujeme / a gestě děkowati chceme / před mi- lostiwým Pánem a Králem nassým w Czechách / že gest nás tak wěrně ostrý- hal / kdez na proti tomu ti z Strussyna / Oppirssym / Čyrnawa / Kon- raden Warčaten s swými pomocníky kterýž se gich přijdrželi / w Zemí této a w Městech mocý a nenáležitě / proti Pánu Bohu / proti pocti wosti / rá- du a práwu laupiti mordowati y páliiti směli / a toho až doswad činiti ne- přestawagi / gsauce od gmenowaného Pána Pana Frydrycha Sfstosa z Rau- nic obeslani na znamení nedostatku geho. A poněwadžby w té nebezpečné Wálce bez pomocy nassý ostáti / gim odpůrati / a obhágiti možné nebylo / y gest nám napředgmenowanému Opatowi Manum a Městům týž Zámek a Heytmanswu postaupil a odewzda / tim spůsobem y k gsine my gemu pře- desle gey swětili / a geho k té správě dožádali. A poněwadž také nerygafněg ssý Rnjžé Pan Wylim w Opawě austně y strz psaný nás napomýnal / a Rni- žata, Pány a Města Země této obžalowal / y koby po Páni Mateři swé k té- to Zemí wedlé předložení Listu Cýsařského práwo měl / geho gsine dopusti- ti nechťeli / ale on prosýc za to abyhom k geho milosti Rnjžetcy k té geho Mateřské sp- awoodnosti připustili / slibowal že nás chrániti / a proti wssem Tepřatelům nassým zastawati chce: A spatřiwše my geho takowé Cýsař- ké Listy a sprawednosti / tolikéž Země a Města k geho Rnjžetcy milosti se

wztahu

se wztahugicý / Geho milosti Rnjžetcy na geho a nassý sprawednost ku po- mocy při Tepřatelům nassým, wssak dědičné Pánu Králi a Koruně Cieské, gimito dědičné gsine poddaný / bezessřody gsine přigali. Na potwření přiz- naní nasseho, my wssychni s počátku psaný Bratr Mikuláš Opat w Hen- drychowě / Manowé a Města Rnjžetstwu Minsrberského, Pečetě nasse dali gsine k tomuto Listu přiwěsyti / gehož datum od Narození Krysta Pá- na / Léta 1443. we Czwrtet ante Indica.

Pana Girgcho a Pana Zygmunda Sfstosy z

Raunic žádost wypisuge List Opat a Kon- wentu téhož Kláštera Hendrychowského takto:

My Jan Opat Hendrychowský se- wssým Konwentem Kláštera nasseho / wyz- nawáme tímto Listem předewssými / že gsau nás za to žádali Drožení Páni Páni / Pan Gi- rgk a Pan Zygmund Sfstosowé z Raunic a z Albrechtie a na Pombdorffu zc. abyhom zá- klad prwných Register nassych Klášterních wyhledali / že bez pochyby / o předcyh gegich nětco nagdeme / kdez gsine to na žádost Pana

stau učinili / a to nassli / y k gsau Drožený Pan Petr a Kampolt Sfstosowé z Sadissime z Morawy spolu s ginými Pány a Přátely swými w Kláštere tomto pohřeb a odpočiwání Tělu swym oblilibi a založili / a na památku eti swé a powěsti na Kamenu hrobním Erb swig totiz dwě bñlé Lětna w červeném polí wytesati poručili / a někdy před zbořením Kláštera tohoto Korauhwe a Praporce gegich tu gsau wíseli. Protož my za swrchu psané Pány / y za wssěcky Přátely gegich powinni gsine we wssech Wigilijch / Mšech a Modlitbách nassych Pana Boha prosýti we dne y w noci / žádné práce w tom nelitugice. Tomu na Swědomí dán gest tento List w dotče- ném Kláštere / Léta Páně 1482. den Zwěstowání Panny Marye.

Gmenowaný Klášter Hendrychowský založen g

Léta 1220. y kž Cromerus o tom tatto pýše: Tam enim religiosa & pia fuit Hæduigis & Sanctimonia Viræ præstans, ut Prophetico Spiritu à Deo dignaretur multa diuinitus præsciuisse: Ejus rogatu Henricus Barba- tus Trzebnicensis Monasterium tertio à VVratislauia milliario, maxi- mis sumptibus ædificauit, & puellis Cisterciensis sectæ attribuit. Quod exemplum secutus Nicolaus Henrichovius, Vir Nobilis & locuples, qui Henrico Barbato à Secretis fuit, & ipse Patrimonium suum omne, Ci- sterciensibus Monachis, assentiente Henrico Barbato, donauit, extru- ctuq, eis Monasterio in Pago suu Henrichowwo, ipse quoq, ibi Religionē professus, vitam peregit. Crom. lib. 7.

Pan Zygmund Sfstos při Swore Krále Wol- ského Raz ymíra čas dlubý přebýwal / gemuž on k Erbu geho přidal nadželi- mem z Koruny vychazegicýho pñl Selena / na kteréhož křtu gina Kori na wířý. A na to obdařený List téhož Krále psan gest Latinským Jazyk m- takto:

A a a a iij

In nom-

In nomine Domini Amen. Ad perpetuā rei memoriam; Regiæ dignitatis excellentia, cuius thronus, illius Clementia roboratur, iustum arbitratum & congruum, ut personas morum generositate ac virtutum proprietate, meritorumq; testimonio insignes, amplius efferat & attollat. Proinde Nos Casimirus Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lituaniæ, nec non terrarū, Cracouiæ, Sendomiriæ, Siradiæ, Lencitiæ, Cuiaviæ, Rursiæ, Podoliæ, Prussiar, Mazoniæ, atq; Culmensis, Elbingensis, & Pomeraniæ Dominus & hæres.

Significamus tenore præsentium, quibus expedit Vniuersis, præsentibus & futuris, præsentium notitiam habituris: Licet Generosus Sigismundus Sstos de Kaunice & Albrechtice, Curienfis noster fidelis dilectus, à Prædecessoribus suis Atavis, Proavis, & Avis cum sua posteritate titulo & armis Generosæ Nobilitatis ex longo fuerit insignitus ac dotatus, de nostra tamen gratia singulari Consiliariorumq; nostrorum assensu, habito respectu ad Virtutes & merita præfati Sigismundi Sstos, Curienfis nostri, quibus Majestati nostræ assiduò pervigil placere meruit, & pro nostro ac R. P. nostræ statu, non medocriter insudavit &c, dictæ suæ generosæ Nobilitatis arma & insignia, Lekna vulgari vocabulo appellata, quæ in sui pictura duas fascas alias Ligaturasq; ex radice promouet in campo rubeo portatur, tanto amplius decorare, ac efferre pro suo desiderio statuimus, sibiq; & suæ genealogiæ ac posteritati in signum ac notam & memoriam perpetuam nostræ singularis in ipsum Sigismundum Sstos gratiæ & affectionis in Galea armorum suorum prædictorum, collū Cervinum cum capite & cornibus aureis, coronaq; collo & Galeæ superposita, in armis ipsidem suis tanquam proprijs & naturalibus deferre concessimus, damusq; & donamus & conferimus de plenitudine nostræ Regiæ potestatis, tenore præsentium mediante, quemadmodum pro clario-ri intercedentium certificatione ipsa arma hic in præsentibus ex pictoris artificio, expressa sunt plenius & depicta, quatenus eadem arma & Generositate insignia, coram quibuslibet Principibus, & personis cuiuscunq; status & emmentia extiterint, ipse Sigismundus Sstos, & sui legitimi Successores ab ipso jure legitimo descendentes, in omnibus & singulis exercitijs, & actibus militaribus, sigillis, annulis & cortinis, Papilionibus picturis, deferre, pingere, appendere, traducere, & quibuscunq; ministerijs impendere, sine cuiusvis renitentia, contradictione & impedimento valeant atq; possint, non obstantibz, quibuscunq; iuribus, legibus, consuetudinibus, vel in decretis contrarium editis, quibus de certa nostra scientia in tenorem præfati Sigismundi Sstos ac suæ Genealogiæ, literis præsentibus derogamus, quibus in huius rei testimonium, Sigillum nostrum est appensum. Actum in Conventione Petricoviensi Generali, feria quinta post festum Sanctæ Luciæ proxima. Anno Domini 1484. præsentibz Reverendis in Christo Patribus, Dominis, Zbigneo, Sanctæ Ecclesiæ Gneznenfis Archiepiscopo & Primate Regni, Ioanne Archiepiscopo Leopoliensi, Iohanne Cracoviensi, Petro Vladislaviensi, Vriele Poznaniensi, Episcopis, nec non Magnificis, Venerabilibus & Generosis, Iacobo de Dembno Castellano Cracoviensi, Mathia de Bnin Poznaniensi, Iohanne Amor de Tarnov Craco: Spitkone de Iaroslav Sendomiriensi, Nicolao de Brudov Siradiensi, Nicolao de Kutno Léciciensi, Iohanne de Oporov Brze stensi, Nicolao de Dialin Vladislaviensi, Iohanne Rursiæ Generali, & Dobeslao de Korosveny Palatinis, Iohanne Gzarnkovsky Poznaniensi, Paulo

de Iasie-

de Iasienicc Sendomiriensi, Castellanis, Raphaele de Iaroslav Marsalko, Greslao de Korozvěky Cancellario, Petro de Korozvěky thesaurario Regni nostri, & Zbigneo de Tenczin Subcamerario Cracoviensi, cæterisq; cō pluribus dignitarijs & officialibus nostris sincere fidelibus dilectis. Datū per manus Venerabilis Gregorij de Lubrancē Præpositi Scarbimiriensis & Regni nostri Vice Cancellarij, syncerè nobis dilecti.

Idem Vice Cancellarius
manu propria.

W Cetu Paně 448. nacházým je Pan Gindrich

Sstos z Kaunie byl Sudym Zemským Kníž-
jetstvom Opawského / jakož y Pan Petr z Kaun-
ie / gehořto hrob w Opawě v Swatého Du-
cha w Kláštěře / a nad nim nápis gest takový:
Generosus Dominus Dominus Petrus Sstos
de Kauniez Iudex Opaviensis obiit. Orate De-
um pro eo.

O Panu Gindřkowi Ssto-

šovi z Kaunie a z Albrechtie List Jana Kní-
žete Opawského a Hlupčického psaný Léta 14
75. takto zní:

My Jan z Boží milosti Kníže w Opawě a w Hlupčicích /
známo činíme tímto Listem našym zgewně předewssmi přednímiž čten-
neš slyšán bude / že gsau předslaupili před nás Vrozený Gindř Sstos z Kaun-
ie a z Albrechtie / Slowný a Statečný Janus z Kette a z Petrowic /
nám zprávu dawše / jakým spůsobem též Slowný a Statečný Kryštoff
Barut z Kowných z Země našy Poddaný a Služebník / mezy nimi z obau
stran s gich dobran wůli a vwoleň dokonalau smlauwu gest učinil z strany
Statku přigimánj / Albrechtie / Klypran a Těmestný / nas gsau žádali / aby
chom Pečet našy k též Smlauwě obogým stranam každému obzwláště
přitiskli / a tauž Pečetj našy to stwardili / kteražto Smlauwu gsme napsa-
nau wideli a čijsti slyšeli / a tak é gsme k gich žádosti a prosbě kteražto gsau k
nám suajně učinili k té Smlauwě Pečetj naše přitisknauti dali / kteražto
Smlauwu napsaná gest slowo od slowa ut in Originali.

O témž Panu zmínku činí Diechowita Polský

Zyštořt takowau: Georgius Sstos de Olbrachtice, Morauus seu Silesita,
& Ioannes Sueboroufky Polonus, circa oppida illius & Slavkovv spolia
egerunt, & octuaginta Equites quibus in fodinis Ilkusiensibus aqua pelle
batur, acceperunt, Oppidoq; Slavkovv conflagrato, cum præda abierūt,
quoniam Stipendium ipsis in Prussia non erat solutum lib: 4.

Léta Paně 1487. Panu Zygmondowi Sstoso-

wi z Kaunie od Krále Vladislawa dán g st List takto psaný:
My Vladislaw z Boží milosti Král Česky / Marghrabě
Morawský / Lucemburský a Slézský Kníže / a Lužický Marghrabě / zná-
mo činíme tímto Listem našym předewssmi. Jakož gest Vrozený Zyg-
mond Sstos z Kaunie wěrný náš milý / někdy Těgashněgšscho Knížete
Pána

Pána Pana Gřihho Krále předka nasseho slawne paměti jako y w nassých službách potřebowati se dal / poznawage že gi krz Služby uřadnicné / yat předku nassemu tak y nám činěné ke škodě přišel / za geho Služby a wzatě škody / genu Zygimundowi slowem Královským připowídáme šest Set kop gro: Českých / dobrého Strýbrného Zrna, rázu Pražského / a neš dwa nácte Set Vherstých Zlatých na Terminy Zrornic z důchodu Královských kteráž z Měst do Komery nassy se scházeti, dáti a zaplatiti na nize psané časy Teyprwé čtyry Ledele po Zrornicých od Actum Listu tohoto neyprwé přisťij máme genu dáti dwé Sté kop gro: Českých / dobrého Strýbrného Zrna rázu Pražského / aneš 400 dobrých Vherstých Zlatých / tolikéž po druhých Zrornicých / po třetích y po čtyrech Ledelech po datum listu tohoto / 200 kop gro: ič. bezewssy wýmłuw y a proděwánj dáti máme: A kdyby mu ta summa na uřité termíny vyplněna byla / tento list žádné mocy mjeti nemá / nýbrž nám zase bezewssch wýmłuw nawrácen býti má: a gessliby nás Pán Bůh před zaplacením té summy prostředkem smrti z tohoto Swěta powolati ráčil / zawazugeme k tomu nasse budaucy České Krále / aby to mu wssemu což w Listu tomto gest napsáno došli činiti powinni byli. A kdožby tento List s geho Zygimunda dobruu vůli měl / chcenie aby tomu to práwo slawilo na wssch věcech a Artykulech. Tomu na swědomij Pečet nassy Královstau dali gsmé k tomuto Listu přiwěsiti / geho datum na Hradě Pražském we Czwrtel po Zvěstowánj Panny Marye / Léta yatž na hoře / Královstwu nasseho 16.

Ad Mandatum Domini Regis,

Pán Mikuláš Sstos z Kaunie na Gendorffu

připomíná se w Listu téhož Wladislawa Krále / psaném Léta 1515. w tyto slova:

My Wladislaw z Božij milosti w Vhřích a w Czechách Král / Margrabě Morawský / ič. znamo činimé tímto Listem nassym obecně: Jakož gest Drozený Mikuláš Sstos z Kaunie na Gendorffu wěrný náš milý / těchto pomínulých časůw wedlé Mikuláše Sylmana / při kterémž se při taze ný Polním potřebowati dal / odpowědněm učiněn / wssak mage to předsewzet / w wázě

ný a na rozmyslu / že nám w nemilost a pokutu, jakožto ten kterýž w takowých přičinách takowým Keytharům napomocen gest / upadl s welikau a snaznau žádosti k nám přišel a žádal / abyhom nassy Královstau milost ne ráčili odwracowati / nýbrž to prowinněný lastawě odpustiti / a genu gleyt swobodný připowěditi a opatřiti / aby swobodně a bezpečně žiwosti swé hle děti mohl / poněwadž při swém Stawu žiwost weliké / sšlechtně žiwu býti a náležiti. Wedlé kteréhožto žádosti, a předně proto že gest to sám osobně při nás wyhledáwal, nakloněný gsaue / genu gsmé dobrým rozmyslem nassym s gistým a dokonalým wědomím / mocy Královstau w Czechách / Margrabstau w Morawě / Knížetstau w Sázsku / wsseli yaka prowinněný gestli w které upadl neš upadnauti mohl, edpustili / a tímto Listem odpowědime / tak aby od žádného člověka protě přičiny w ničemž natřtán a dotřtán nebyl / ani k škodě neš obližený ani k autřice poctiwosti a dobroho

gména

gména žádným spůsobem nemá se wztahowati. Poraučime přitom wssem poddaným nassym y wssem Stawům we wssch Zemích nassých / abyssie geho při té prokázané milosti nassy neporusseně zastawali / nebo my geho w ochranu nassy Královstau přigimáme / a geho přigiti gsmé poručili. Tomu na swědomij Pečet nassy Královstau tento List specetiti gsmé poručili / geho datum na Budjnu na den S^o Sstěpána Mucedlníka. Léta yatž na hoře, Královstwu nassých Vherstého 25. Českého 44.

Ex comissione Regie Maiestatis.

Lýž Pán Mikuláš Sstos připomíná se w tomto Swědomij Opata Henrychowského takto:

My Ondřeg Opat a Pán slawneho Knížetského nadání Kláštera Henrychowského znamo činime tímto Listem wssem. Jakož gest toho při nás Drozený Pán Pán Mikuláš Sstos z Kaunie a na Preyn, či dobrým aumyslem wyhledáwal / abyhom mu wyswědčení o tom yakeby při tomto nassem nadání a Chrámu Páně paměti hodné o Rodu geho se nacházelo vydali: To giste že gsmé w skutku z Knež pamětných kdez se Těla mrtwá zapisugi wyhledali a nassli / že týž Rod Panůw Sstosůw weys od tří Set let pořad geden po druhém swüg pohřeb a pochowánj při tomto Chráme Božím gsaui měli / ano y dobrodincowé téhož Kláštera byli. Na potwřenj a důwěrnost toho / Sekryt swüg Opatský k tomu Listu gsmé přitiskli. Stalo se w Kláštere Henrychowském 27. dne Měsíce Maje / Léta 1574.

Ondřeg Opat Kláštera
Henrychowského.

Bydleli pak cito Bani Sstosowé w rozličných

Kraginách znamenité Statky magice od mnoha Set Let / jako w Morawě / w Slézsku / w Vhřích a w Sedmihradské Zemj / až potom Léta Páně 1485. Pán Bernat Sstos z Kaunie z Vher wygel / kterýž se psal Liber Baro, a gsa na cestě nawštíwil Syna swého Benesse genž byl Teywysšym Zprávcey Perwnosti řečené Waradin. Měl Manželtu Hrabinku z Guntynu / a umřel potomně w Widnj téhož Léta.

Gmenowaný Pán Benese Sstos z Kaunie

Syn Pana Bernharta a Hrabinky z Guntynu krz připadnutí nestěsti zlého / zabito gedneho welikého Pána w Vhřích, do Czech se obrátil / kdez za dlouhý čas tagl Drozenost swau / a zdržowal se při Panu Wylimowi z Pernsteyna / Teywysšym Hofmistru Královstwu Českého. Manželka geho byla Krystyna z Wernsttorffu / kteráž genu porodila Syna Gřihho z Kaunie / Zygimunda z Kaunie a Pana Mikuláše / kterýžto slawil w Vhřích za panowánj Cysáře Ferdynanda / magie Manželku téhož Rodu z Kaunie / kteráž

byla po

Byla porodila Lwowna z Waldeka / a tu splodila Krussynowna z Lichtn-
burka / genj byla Mátě Panů z Šumburka a z Gluchu.

Pan Gíř Sstos z Kaunic Syn Pana Bene-

se a Panj Krystyn z Wornstorffu / měl
Manjeltu Panj Annu Cedlicownu z Pare-
hwic / a s tau zůstal byl tyto Syny : Pana
Frydrycha / Pana Gířho a Pana Otta
Sstos z Kaunic. Pan Frydrych měl Mátě
jeltu z Rodu Panů z Keybnic / Pan Gíř z
Rodu Panů Železna / a Pan Otta Sstos z
Kaunic a na starých Bueých / Truksas G.
M. Cysařské Vheršeho a Cjstého Krále /
spřiznil se s Rodem Panů z Kolowrat / po-
gaw za Manjeltu Panu Alžbět Libštejn-
kau.

**Zámel Jonedorff z kteréhož se psal Pan Adiku-
láš Sstos z Kaunic** byl čas dlaný wdrženj Panů Sstosůw / a Cysař Ru-
dolff druhý pro Manstwj po smrti Pana Jana Sstosa z Kaunic / dal gey
Panu Zygmunnowi Czeglícowi Přesýdentu Komorj Cjsté. O těch pá-
ních obšjrně napísáno gest w Zrcadle Morawském.

**Poslednj Potomek Rodu toho umřel w Mora-
wě / totiž Pan Bohuslaw Sstos z Kaunic na Branicj / Bobolustách a Zubřic-
cy :** Po kterémz toliko Sestry zůstali / a roznesli Statek geho mezy giny Lá-
rod a Erby.

O tom Rodu na rozličných místech zmjínku nagdeš

**Páni Rychnowští z Rychno-
wa tolikéž od předpowěděných Grabat z Kaunic
posli / pročej y o nich slusj tuto zmjínku
pčiniti.**

Přetá Páně 1261. mezy Listmi Kapitoly
Pražské činj se zmjínka o počátku Erbu toho takto : Ot-
rogarus qui & Przemyśl, Dominus Regni Boemíe, Dux
Austriæ, Marchio Moraviæ, omnibus in perpetuum.
Sciunt igitur tam viventes quam victuri quod nos reli-
gionas pertonas, & loca venerabilia pro remedio animarum progenitorů

nostro-

nostrorum & pro nostra salute honoran: conferimus, concedimus & do-
namus delibelaritate nostræ regiæ potestatis Ciuitati in Przedlucz quod
venerabilis Abbas tenet &c. Presentibus Hermano de Richnovv Camera-
rio, Vilhelmo de Podiebrad, Bohuslaw filio Borzitæ, Polione Fratre Budi-
slao, Bohuslaw subdapifero Moraviæ, Vlrico Pincerna, Rachimiro Pur-
grauio de Spimberk, Gaudent: & Nicolao Capellan: Regni Iaromiro Ca-
merario. Actum apud Pragam anno ut supra. Datum per manus Guilel-
mi & Arnoldi nostrorum Protonotarum.

O Panu Theodorikowi na Rychnowě při Létu

1388. libri Erectionum takto mluwí: Ge-
nerosus Domi: Theodoricus in Richnovv,
una cum coniuge sua Ofka, consilio praha-
bito Amicorum suorum, altare in Ecclesia
Richnouiensí erexit, ornauit, dotauitq; ei-
dem octo Sexagenas grossorum argenteorů
in Villa Slatina. Anno ut supra.

Pana Jana ty tolikéž Knj-

hy Erectionum připomjínagi takto : Erectio
Altaris Capellaniæ Corporis Christi, Beatæ
Mariæ & omnium Sanctorum in Ecclesia Pa-

rochali in Rychnovv, famosus Vir Ioannes Rychnovský de Rychnovv,
septem Sexagenas in Villis Tisoua & in Villa Dobrozeniovv dedit, dona-
uit. Anno 1411.

Panu Frydrychowi Rychnowskému od Wácsla- wa Krále Římského a Cjstého dan List

takto psaný k prospěchu Rodu toho:

**Wácslaw z Boží milosti Římský
Král / po wsecky časy rozmnožitel Říše a
Cjstý Král / známo činíme wšem wúbec.
Rakoz gest před nás předšaupil Vrozenj Fry-
drych Jozue Rychnovský z Rychnowa / a List
někdy Streycy a Předku geho y budaucým
swědicím před nás předložil / kterýž to List a
obdarowanj Wogtěchowi Rychnowskému y
Dědicům a budaucým geho Erbu toho k uží-**

wanj od Wratislawa Říjete Cjstého dewatenactého a prwnjho Krále
Cjstého wydan gest / a za Pány na časy wěčné toho Rodu wyhlassuge a wy-
swětluge / Léta Páně 1088. X prohlidagice my na Služby geho Frydry-
cha Jozue Rychnovského / že w mnohých potřebách nassemu Králowstwj
platných / kteréž gest nám yakožto Králi Cjstému činil / a posawad opjmně
a wěrně k nám se při Dwoře nasseni chowal a chowá / pro neporussění tohož
Frydrycha Jozue wjru k nám zachowalau / z milosti a lásky nassy geho Fry-
drycha Jozue Rychnovského y Dědice a budaucy geho toho Rodu Rychnov-
ského z Rychnowa na časy budaucy a wěčné / ne strze omyl aneb neopa-
trnost / ale dobrým nassým rozmyslem z gisteho nasseho wvásenj / mocy na-
ssy Králowstau na časy wěčné za Pány swobodně wystawugem a wyhla-

B b b b

Augm/

ssugem/a chceme aby k žádnému ginému právu nebyl a nebyli povinni k
odpovídání siáwati./gednom před Osobu nassý Kralowstau / a budaucý
Krále České po wssedý časy: tolikéz z lásky a milosti nassý Kralowsté / Já-
mek Rychnow s Městem / s Wesnicemi / horami / yatz týž Statek w sobě
obsahuge, wssedek zauplna z práwa nápadnjho wynjmáme/a na časy wě-
čné od sebe y před ginými Králi Českými oswobozugeme téniz Frydrycho-
wi Jozue y Dedicum a budaucým geho/a nápadu žádného budaucýho/ ani
nám ani Králům budaucým Českým na tom Statku a Panstwí Rychnow
stém nepozůstawugě/a mocý nassý Kralowstau ustanowugem / aby Jámek
Rychnow s Městem a Wesnicemi z Rodu toho Rychnowstého newychá-
zel/tak a tím spůsobem/aby žádný mocý neměl a nemohl z Rodu toho Ry-
chnowstého ginému prodáwati a neb zastawowati to Zboží/krom tomu kte-
rýžby z téhož Rodu byl: A kdýžby Muzského pohlaví nebylo / tehdy žens-
skému toho Rodu ge zawazugem k držení a k užívání. Tolikéz tomu Ro-
du Rychnowskému tu milost vřazugeme, činíme. Gestližby z toho Rodu
byla Osoba Muzského Pohlaví neystarší / a ginýchby Střecůw třideceti
let nedostlých nebylo/a prwé předek by gich žádného poručenstwí nedělal/
tehdy týž neystarší z toho Rodu pozůstaly bude mocý w ten Statek Rych-
now wtročiti/a k užívání sobě přiwesti/a o téniz Statku Rychnowu wsse-
chném poručenstwí dělati a říditi/wssak z toho Rodu ginému dáwati ani
také mimo Muzské Pohlaví žiwé z Rodu toho ženskému pohlaví porau-
četi nemá. Pakliby kdožkoli Rodu giného proti tomuto nassemu Listu a
obdarowání a mocý nassý takový Statek Rychnow kaupil / aneb na něj
pügčku učinil/a neb yatkýmkoli spůsobem proti nassý Kralowsté wůli se do-
pustil/ten má vpadnauti w nemilost nassý a Králůw nassých budaucých / a
geden Tisýc štríwen Strjbra dobrého rázu Kralowstého propadnauti / ko-
likrátkoli by se toho dopustil neb dopustili / wssak nastaupiliby z toho Ro-
du Rychnowstého o týž Statek Rychnow zase k sobě k držení a k užívání/
ten kdožby/tak proti tomu nassemu nadržení w držení wtročil z giného
Rodu/ gest powinen zase geho bezewssý odpornosti postaupiti, nie k sobě
k obraně neberauce/zě.

O tom Rodu zmínku na rozličných místech nalezněs.

Páni z Augesdce starožitní
z téhož Kmene a Bramene Rod / užívají
za Erb Leken na takový spůsob yatz
spatřugeš.

Ti ney

diwože a Geně.

Pana Chwála připomýnagi Libri Erectionum

Syna Pana Mikuláše z Augesdce/ je gí po-
wolil dáwati plat k Kostelu w Augesdce. Kter-
ýž byl Otec geho Mikuláše nadal w staré
Wsy Božicých na dwa člowěčjch osedlých /
a to se dalo Léta 1399.

**Pana Wacławowa z Augesd-
ce** Mundšenkla Kralowstwí Českého wmo-
žuge w pamět List Krále Wacławowa České-
ho psaný Léta 1397. ténito slowy:

Venceslaus Dei gratia Romanorum Rex
semper Augustus, & Bohemix Rex. Notū
facimus tenore presentium Vniuersis, quod Venceslao de Aus-
gesd Pincernæ & familiari nostro fideli dilecto indulget nostra Serenitas,
ut uidelicet ipse pro suo & progenitorum suorum in anima remedio salu-
tari, duodecim Sexagenas grossorum annui census perpetui, pro erigen-
do Altari in Ecclesia Pragensi, ad honorē gloriosæ Virginis Mariæ, nec
non Sanctorum Petri & Pauli Venceslai & S. Catharinæ valeat compara-
re, idem Venceslaus virtute huius modi nostri Regalis indulti decem Se-
xagenas grossorum cum duobus grossis, & quinquaginta duobus pullis in
Villa Diefsij, à Iohanne filio Rudolphi de Kinievvés ad usus ministri Al-
taris huius modi emerit & comparauerit, dictumq; censum tabulis terræ
Regni Bohemix pro ut moris est, disposuerit: fuit nobis per dictū Ven-
ceslaum cum instantia supplicatum &c.

Indulgemus etiam prefato Venceslao Pincernæ nostro ut supplemē-
to duodecim Sexagenarum nonaginta duos grossos census annui & per-
petui in bonis tamen liberis & non feudalibus valeat comparare. Simili-
ter & domum sitam in Hratcziano &c.

**Genec z Augesdce Syn Zawisse z Augesdce/ za pa-
nowání Cýsaře Karla wedle pamětj některých/ byl Probosttē Kostela Praž:**

Geden List Panůw Bezdruzických z Kolowrat/
připomýná w Létu 1363. Pana Tytricha z Augesdce. Druhý též Pana Ty-
trycha z Augesdce w Létu 1388. a třetj Pana Jana z Augesdce a na Au-
gesdce nad Wltawau / kterýžto Dedicstwí své prodal Petrowi Rosensté-
mu/ Léta 1491.

Pamětj Kolege Pražské Ssteffana Bodusku z
Augesdce kladau mezy ginými pány šwědcými/a přitom Erb s Lékny.

B b b b

O Erbu

O Erbu a Rodu Panuow Smirických z Smiric.

Kapitola XVI.

Tarodáwnij gest Rod ten w Czechách /
Kteréhožto prwnij Kmen possel vlastně z Tarodu toho a
ne z gineho. Páni z téhož pochazegicý vjzwardi půl bñlé-
ho a půl červeného pole a helmu oterwěného/na němž se
stkwj Koruna Králowská/a z ní se wyzdwihugi dvě Kři-
dla Worlowé gedno za druhým stogice/tak že na vrchu gí
bñlé a zespod černé: ale yako se wyhledati nemůže pro starožitnost Erbu
toho/od toho/ Kterého času/ a pro Kterau přičinu nadán gest/ tak pro téhož
sprostnost dáwnijm oněm Panům obyčegnu snadno se porozuměti může/že
oni dáwnj Králowé a Knížata Slowanská prwnijho Předka Rodu toho ta-
kowým znamenijm Kytijěským ozdobili/ gehožto Potomko: nápodobně se
ctnosti wždycky přidržjwali/Panům swým wěrnost statečně zachowawagi-

ce/a

ce / a raddy maudré týmž wedlé wkazowánj potřeby předkládagice: ac že
pro neseetnost zystorytůw Czechých gegich slawné spráwy negsau wsfedý
připomenuté/(a gestliže Které gsau poznati se nemůže, toholi Rodu Předků
přináležegí, čili onoho/poněwadž oni věčnet někoho wyprawugie / gmeno
někde právě dokládagi/a gine tytuli z Kterých Rod od Rodu seznán býwá
zamlčugi)/s tím netoliko ten Rod ale y mnohé gine k weliké Křiwdě přive-
dli. Tlic méně což se Koli z některých pamětj o předcích Rodu často gme-
nowaného naleznauti mohlo/to se s Listy Cysarůw a Králůw Řijmských y
Czechých/počnau od několit Set Let, krátce ale prawdiwě wkáze. Ti Er-
bowé tomu nápodobnj někdy od gednoho Předka possli/ale zde se činj řeč o
Rodu Panůw Smirických.

Dokláda se w Kronylách Cze-
ských Pan Bohuslaw Smirický z Smiric /
právě w neseťstné Interregna, to gest když w
Zemj Krále nebylo, a Czechové gisteho Pá-
na neměli/toriz po zamordowánj Krále Wá-
clawa, a po smrti Rudolffa Syna Albrechta
Cysare: oněmž Dubravius lib. 19 takto mlu-
wí: Deinde in conventu Nimbursensi Kut-
nenses palam, etiam apertis vocibus alium
magis idoneum Regem flagitabant: Iohan-
ne deniq; Præsides Pragenses non dissentien-
te, quando intellexit vota omnium & suffragia huc inclinari, ut Iohan-
nes Lucemburgensis Henrici Caesaris filius ad Regnum Bohemiae Rex po-
stularetur hac conditione, si Elizabetham Regni haeredem in matrimo-
nium acciperet, Oratores ad hanc rem cum Caesare agendam delecti Hen-
ricus Sedlicensis, Conradus Braslaviensis, Iohannes Plassensis, Abbates,
tum ex Proceribus, Iohannes Vartmbergus, Vilhelmus à Leporibus, Bo-
huslaus à Smiric, quibus adjuncti erant Pragenses & Kutnenses Legati.
W tom se záget s nim neseownáwá / Kterýž w Listu 281 wyčjtage Legá-
ty k Gindrichowi Řijmškému Králi pjsse takto: Poslowé k Králi Řijm-
škému posláni gsau/Gindrich Sedlecký/Kunrad Zbraslawský/Jan Plascký/
Opatowé řádu Cystercienškého/Jan z Wartmberka/Bohuslaw z Boru / a
Otta Muz opatrný na mjsťe Wylima Zagice. Z Prahy pat byli titi/Kun-
rad Korupul / Ottil Sikuleš / Ebrlsin Syn Popliniow/Ebrlin z Kamene
a z Města Zory / Tylman Syn Lukassow/a Kunrad Bratr Saráre Horšké
ho: ti wssyctni wygeli z Prahy w Ochrab Swatého Jana/a dwanáctého dne
nedbagice na pohružky Korytanškého/přigeli k Gindrichowi Králi Řijm-
škému do Frankffurtu rč.

O Panu Janowi Smirickým z Smiric v gme-
nowaného zystoryka w Listu 388. takowá památka se čte. W Středu po
slawnosti Welikonodnj/ Žijka z Pražany táhl k Beraunu a oblehl gey sylně
Bránili se obywatelé statečně/tak že při sturmu zbili půl třetjho sta Pražá-
nůw a Táborůw/ale že bylo weliké množstwj Těpřatelůw, nemohli se obrá-
niti. Zmocnili se tehdy Pražané Města/a některj z Beraunských vtekli před-
nimi na Wěz Kostelnj/ědež Bránjce se až do druhého dne/wssak potom před-

B b b iij

ce od

dili. Pražané přigali sibi věčným/ale pro lepší vpevnění tohož Jana Smiřického gim za zeytmána ustanowili/ kdež potom odeslán byl zynek Poděbradský z strany odporné/ gehož Pan Smiřický za dlouhý čas v wězení chorwal. Dálo se to Léta 1421.

Léhož Pana Jana z Smiřic s ginými Pány

List v hájka 403. wpád do Města Prahy věčným wyprawuge takto: W Sobotu před Slawností Narození Panny Marye/ zynek z Waldsteyna/ Jan Městecký/ Jan Smiřický/ Puta z Častalowic/ zynek Wamberšský z Rohatec a Mrakeš/ geden každý s Čeledi swau/ kteráž bylo w počtu okolo dewiti Set/ půwodem Bursse Rychtáře Nowoměstského a giných/ magice k tomu srozumění y s některými Rzeměslnými Pražskými/ wskočili walně do Prahy s velikým hřmotem a křikem/ Lid napořád tepauce a gimagice. Tož Pražané Ržetzy Vlce přetáhli/ a obořili se na ně společně s mocí weliškau/ a některý z oken kamením házegice wolali bite ge bite/ a takovým sstěšim že některý z dotčené čeládky když zbyti nebylo k branám vřikali/ a tu gimáný byli y mordowaný/ některý přes wodu pospichagice wtomili/ a někteří k sstěši swému velikému pro znamost do Domůw paustěný. zynek owšem z Waldsteyna pustiw Koně wběhl do Domu kdež slowe v Slonu/ a tu se w hromadě Owsa schowal/ ale že měl welmi dlouhé Wostruby/ ty gey wyhlídagice z hromady Owesný prozradili/ y zabít gest od Lotra Matowce řečeného/ kteréhož byl nedáwno před tím od Sfybenice wyprosyl/ a v zadních Wrat oknem dolu swržen. Smiřický pak wskočil do Domu Růžského před Teynem mezy Kaplany/ kterýž gey w temném Sklepu stryli/ale potom oddali gey na Rathauz do wězení. Ostatek doloženo w Stawu Rytjškém pod Erbem Panůw Wamberšských z Rohatec.

Léta Bane 1417. předřeceny Pan Jan Smiřic

ky měl při s gedním Pánem z strany starozitnosti Rodu swého/ wedle Práswa onoho času před Teywyšším Panem Maršálkem Králowstwý Českého při Dworě Krále Wacslawa w Starém Měste Pražském/ale yag gest dostatečně své Sstjty od obogého pohlawý prokázal/ hned klesla strana odporný/ a Pan Maršalek Gindrich z Lippeho wydal gemu na to List psaný na Pargamentě pod swau a giných Panůw wisutými Pečetmi/ kterýž na bu daucý památku Rodu swému P. Jaroslav Smiřický z Smiřic až do to° času dochowal/ kterýžto List gse widel celý a neporušený/ gehož tato gí kopie:

My Gindrich z Lippe° Králowstwý Českého Teywyšši

Maršal

Maršalek/ wyznawáme timto Listem předewsem. Rakoz gest před námi při Dworě Teygasněgšjho Růžete a Pána Pana Wacslawa Ržjmského Krále/ wždyky rozmnožitelé Ržjse a Českého Krále/ Pána nasheho milostiwého/ kdežto k slyšený Wywodu dole psaného wedle nás a na žádost nasy byli gsau Drozený Páni/ Pan Wylim Jagic z Hajmburka/ Pan Albrecht z Koldic/ Pan Hendrych z Sselnberka/ a Slowutný Panossy/ Wykeť z Myslina Purgthrabě Zradu Pražského/ w Pátek ry suché dný po Letních w hodinu třináctau/ kteráž k tomu od nás gmenowána/ postawisse se Pán Jan z Smiřic s Orcem swým a přirozenými přátely swými/ y ginými mnohými Pány/ Rytji a Panossami/ wložal gest řádně podle starobíleho obyčege své čtyry Rlynoty a Sstjty přirozené po Předcích swých/ k každému Sstjtu rozdělň/ a zwlastě přately své postawisse přirozené/ Muže poctiwé a Erbuw znamenitých/ Drozené a Slowutné/ Ržadu a Stawu Rytjškého/ kterýžto wssychni společně y každý obzwláště přiznali gsú/ že swrchu psaný Jan z Smiřic gest gich prawý/ krewný a přirozený Přitel/ a k těm čtyrem Sstjtnům po swých Předcích obogého pohlawý sprawedliwě nalejegicý/ a toho gsau před námi hned dokázali/ a zdwojhnuti dwakůw ginak dwau přstůw swých do konce vperwili/ a wedle nich gistý opet giný znamenitý Páni/ Rytji a Panossy tu s nimi přistogicý/ též gsau swědčili/ že to tak gest nacež geho přatele přisahali/ tak že gmenowaný Jan z Smiřic prawě/ řádně a poctiwě to před námi provedl/ že od wssch swých čtyř Sstjtnůw gest dobře Drozený/ a z přatel obogého pohlawý dobrých Lidi/ dobrého Rodu a Stawu/ Kterýchžto wěcy na swědomý Pečet nasy wlastný dali gsine přiwěsyti k Listu tomu. A my Wylim z Hajmburka/ Albrecht z Koldic/ Hendrych z Sselnberka/ Wykeť z Myslina Purgthrabě Zradu Pražského/ k žádosti nadepsaného Pana Maršálka při wywodu tuto psaném/ byli gsine podle něho a s nim/ a wssedko gsine to slyšeli a wideli což se swrchu wypisuge/ a pro snadněgšj také wjru těch wěcy dali gsine Pečetý nasse podle Pana Maršálka přiwěsyti. Stalo se w Praze we Dworě velikém blížko od swatého Benedykta/ Léta od Narození Syna Božjho 1417. ten Pátek po Letních suchých dnech.

Znati gest že takový Wywod progine Rraginy věčným byl/ neb ti Páni z Smiřic mohli to y onoho wěku dokázati/ že byli ne nowého Rodu a Erbu/ale welmi starozitného.

Wyprawuge Hágel w Listu 420. w Létu pak

1420. když Král Artuš v Wsy Stadie s sedmi osobami se wložal/ že gest geho y s Raddami Jan Smiřický k sobě na Raudnicy přiwesti dal/ a věčným gemu posměch od sebe přec odeslal.

Wdež Panem Girým z Kunstátu a Panem Ol-

drichem z Hradce o ry newole kteréz mezy nimi s welikan sstodan Králowstwý Českého vznikli/ věčným gest sstiasně porownáný/ Léta 1450. neb Páni Smlawcowé wywolili k wpoctogený rozepře Pana Gindricha z Rohamberka/ Pana Zbyška Jagice z Hajmburka/ Pana Wylima z Rymberka/ Pana Zdeška z Postupic a Pana Jana z Smiřic/ dokladagice y to/ gest lize by se gmenowaný Páni o to společně sstini nemohli/ tehdy yag aby obzwláště cito dwa Páni/ Pan Zbyněk Jagic a Pan Jan z Smiřic smlawu učinili/ při té aby bylo zůstáno/ a tak se stalo/ že wssychni gednomyslně gednomy.

B b b b iij

slaw

Snau Smilawu učinili, kterázž zná takto:

We gmeno Swatě a nerozdylně Trogice Amen. My Gindrich z Rožmberka/ Gindrich z Kunštátu a z Poděbrad/ Zbyněk z Hajmburka/ Zdeněk z Ssternberka/ Jan z Hradce/ Oldřich z Hradce/ Jan z Pernšteyna/ Petr z Ssternberka/ Jan Zagimac z Kunštátu/ Gindrich z Stráže/ Wylim mladší z Ryžmberka a z Rabi/ Zdeněk z Kutsteyna/ Mikuláš z Lippy a na Lipnici/ Jan z Sulic/ Zdeněk z Postupic/ Jan z Berkowa/ Wylim ze Zwičetic/ Oldřich z Kralowic/ Jan z Kralowic/ Jan Malowec z Pacowa/ Benes z Mokrowus/ Jan Ruš z Cemin/ Pata z Otěšce a Jan z Račowa/ známo činíme wšem wšec tímto listem/ že gsmě na tom z gednostegné wšle zůstali zě, tak jak gsmě gž směřený Drozený Páni/ Pan Gindrich z Kunštátu a z Poděbrad/ a Pan Oldřich z Hradce/ gim přitom y pomocníkům gich/ služebníkům/ poddaným/ y wšem giným této Země Pánům/ Rytířům Panossem a Městem prawý mjr a pokog Křesťanský wypowídáme/ tak aby žádné wálky wyzdwihowány nebyli/ ani gedni na druhé sahali jakýmto li způsobem/ až do Sněmu vloženého wšy této Země/ kterýž na den swatě P. Kateřiny neyprwě přijstí/ má býti w Praze držán/ a tu gsaue spolu na tom Sněmu, máme to předsewzýti/ a k tomu wždy směřowati/ aby žádnau přičinau Pole wyzdwižené nebylo nyni ani potom, lečby to bylo s wuoli těch kterýchby k tomu wydání z polku Sněmu toho byli/ lečby také Wognu chřelí wypowěditi proti Margraběti Miffenstěmu/ ale to aby bylo bezestody a zahuby České Země/ a gestližby který swéwolně před Sněmem w některém Kragi neb Země chřelí se wytrhnauti a hubiti Země/ w tom wšle swé wžíwati/ a těchto slow wšelike rozbroge zapowědagicých nedržeti/ tēm a takowým má odepřeno býti wšemu způsobu jakby na takowě sluffelo. Dále w stanoweně gest mocý Obrmanstau kterých gsmě koli w této Wálce zggmání do toho času/ aby wšychni rok měli bez vpominání do S^o Gindrich/ a dále což by Drozený Páni Pan Zdeněk z Ssternberka/ Wylim mladší z Ryžmberka a z Rabi/ Zdeněk z Postupic/ a Jan z Smiřic, nařídili na tom aby bylo přestáno: Těs gž psaní Páni magi moc ge propustiti/ aneb w tom gich pozdržeti dokudžby se gim widělo/ a slacunkowě kterakkoli učiněni nemagi od žádných Wěznůw bráni býti bez wšle a wědomosti Pánůw gž gmenowaných. Také gestližby který Wěznowě propadli negaký peněžitý základ, buď přoněstawený aneb negakau takowau přičinu/ ten též krom wšle týchž Panuw nemá žádný brán býti. Dále také kterázž Zbožý gsmě dobyta a odnata w těchto Wálkách jako Pana Wylima mladšího z Ryžmberka a z Rabi/ jako Nowý hrad/ Kanratice se wšychni přislussenstěm. Twrz Pana Petra z Ssternberka řečená Pernegrin s přislussenstěm/ kterázž Mikuláš dobyl/ Zbožý Kunšowu Kosskossowa/ Twrz Lobkowice y což k ni přislussý/ y také což gest na Chlonecownu dobyto/ těch wšech Páni swrchu položený magi mocni býti/ a o ně na Sněmu w Praze neyprwě přijstím gednati wedle smluw na Wildsteyně, y nyni zde učiněných/ a kterakžkolivěk o ty wšedy wšy porownání způsobu/ to má od toho každého tohožby se tu dotýkalo/ w celosti držáno býti. Pakliby se ti čtyři Páni Obrmané prwě od stran wydání/ nemohli smluwiti/ tehdy kterakby gim tito dwa Páni Zbyněk Zagie z Hajmburka, a Jan z Smiřic rozkázali a raddu wydali/ tak magi oni bez odporu wypowěditi/ kromě o tu wěc co se dotýče Pana Alše z Ssternberka a P. Wylima mladšího z Ryžmberka a z Rabi o nowý hrad a Kanratice. Gestližby Zbyněk Zagie z Hajmburka a Přibek z Klenowého prwě psaným Obrmanům rozkázal z strany dělení tak a neginat magi oni wypowěditi:

pakliby

pakliby se některého z Pánůw Obrmanůw gž psaných w tom kusu některé pře dotýkalo/ má na geho misto k tomu giný wydán býti.

Také jakož Drozený Páni Gindrich z Rožmberka a Wylim mladší z Ryžmberka a z Rabi/ Zdeněk z Ssternberka/ a Zdeněk z Postupic Obrmané od stran woleni/ od gedné Gindrich z Kunštátu/ a od druhé Oldřicha z Hradce/ wzali gsmě na sebe gich wšy z strany obdržení gednoty/ na tom gsmě společně zůstali/ a k tomu gsmě swolili a radili/ aby bez aurazu gich cti ty wěcy gednané byli/ buďto na Sněmu Pražském neyprwě přijstím/ anebo gim chwěli kteraužby sobě oblžbili/ tak aby se gim w takowau chwěli za dost učiniti mohlo/ a přitom y wšem giným kterýchžby se tu w něčem dotýkalo zě. A těch wšech wšy na zdržení a swědomý wšychni my swrchu psaný Perčete nasse wlastní dobrowolně a s gistým nassým wědomým k tomuto listu dali gsmě přiwěsiti/ genž gest dán Anno Domini 1450. feria secunda ante festum Margarethae.

Do Smrti Krále Albrechta / to gest Leta Wá-

ně 1440. Když powstali weliké roztržitości w Králowstwu Českém/ Stawowě w Krocugice w to, učinili mezy sebau Landffryd, genž byl y w spis weden/ w kterémž se gmenuge y Pan Jan Smiřický mezy ginými Pány, takowým pořádkem položenými:

My Oldřich z Rožmberka/ Meynhard z Hradce Teywšší Purgkra bě Pražský/ Pertolt z Lippé Maršálek Králowstwu Českému/ Alš z Ssternberka/ Zbyněk z Purgsteyna/ Zbyněk Krussyna z Lichtemburka/ Gindrich z Kunštátu a z Poděbrad/ Hassel z Waldsteyna/ Wacław z Michalowic/ Januš z Kolowrat/ Jan z Ryžmberka a z Rabi/ Petr z Zwičetic/ Gindrich z Warimberka/ Zbyněk Zagie z Hajmburka/ Jan z Pernšteyna/ Wylim z Swihowa/ Gindrich z Michalowic/ Jan Hertwig z Rusynowa/ Jan Zagimac z Kunštátu/ Zdeněk z Ssternberka/ Gindrich z Stráže/ Jan z Austi/ Jan Smiřický/ Gindrich z Kolowrat a z Lippsteyna/ Mikuláš Trčka z Lippy/ Mikuláš Sokol z Lamberka/ Jan z Kunwaldu/ Buryan z Guttnsteyna/ Diepolt z Dolan/ Rakus z Wěrowic/ Purgmistř a Kosselé wšech tří Měst Pražských/ Wacław Zmrzlý z Wogssyna/ Bohus z Postupic/ Wylim z Kamberka/ Benes z Mokrowus/ Jan z Sulic/ Albrecht z Berkowic/ Diwis z Kossimberka/ Wanek a Getrich Bratři z Miletina/ Jan z Sstěpanowic z Wrtby/ Matěj z Nemostic/ Habart Lopota z Hradku/ Jan Smiřowský z Zdaru/ Burkart z Braslawic/ Zdeněk z Postupic/ Jan z Raupowa/ Wacław Czarda z Petrowic/ Jan z Kapssteyna/ Getrich z Strěkowa/ Chwal z Ržičan/ Jan z Horni a z Těstagowa/ Wacław z Bassy/ Petr Bětowec z Rozýho hřbetu/ Jan z Liblic/ Jan Sekretář z Kostelce/ Jan z Mochowa/ Epit z Genburka neb z Krocimburka/ Jan Sudlice z Běstřě/ Petr Kratě z Božého Domu/ Přibek Kroměstín z Bězowic/ Getrich ze Sstos/ ozna mugem tímto listem wšemi lidem nyněgšým/ že litost a sdečnau žalost yakožto přirozený Czechowě nad tím magice/ že z dopustěný Božýho pro hřchy nás wšech stalo se gest po smrti Krále Pána nasseho roztržení w Země nassy České/ w kteréz vzniklo weliké zahubení a stody/ učinili gsmě Sněm obecný w Měste Pražském a gednostegného swolený/ na to a k tomu koney, aby takowě zástij/ rozbroge/ newole/ nepřízně/ hněwivé nelibosti vplně a prawě pomínuli/ přestali/ vhašli/ a na wěky za potomných časůw/ zlyni žádnému Cizowěku spominány nebyli. Na kterémžto Sněmu z daru Božého/ my wšychni swrchu psaný Páni, Rytíři, y Zemané y wšedá Města Krá-

lowstwj

lowstwý Czeštěho snámi a wedlé nás/včinili gšine a zgednali mjr poťog a gednotu mezy sebau s gednosworným vnyslem / včinowše z obau stran v mlawý Artýkulůw gistých/zě.

**Když byl wolen Gírý z Kunstátu za Gubernato-
ra Králowstwý Czeštěho/** Léta totižto 1452. we Čtwrtel po swatém Gí-
řý/ přidan mu byl k radě a ku pomocy w zpráwě té Pan Jan z Smiric s
témto Pány/s Panem Alšem z Ssternberka/s Panem Zdeněkem z Sstern-
berka/s Panem Zbyňkem Zagicem z Hajmburka / a s Panem Gindřichem
z Michalovic.

Czastokráte gmenowaný Pan Jan Smirický
wrozuměw některým Raddam zým a nepřijmým, kteréz se z strany mla-
deho Krále Ladislawa od zlych Lidi dáli / včinil yaku mohl wesytrahu
Králi Ladislawowi / y s přigatým životu swého nebezpečnstwým / yakož
oznameno při spisowaný životu Krále Ladislawa / o čemž Aeneas Syluius
takto zmýněu činý:

Erat inter Bohemos Iohannes Smirzicius, homo Nobilis & facun-
diæ gratia inter primos constitutus: Is postquam Regem Bohemiam in-
gressurum cognouit, literas huiusmodi ad eum dedit.

Iohannes Smirzicius Ladislao Regi salutem.

Venturum te quam primum in Regnum tuum, probo, si modo im-
peraturus veneris, non pariturus, inermem, impotentemq; in tunc, non
laudo, nisi bicipitem te mater peperit, ut ex duobus capitibus, unum Vie-
næ apud amicos dimittas, alterum Bohemorum dubiæ credas fidei. Vale.
Epistola Comiti reddita est, qui cognito tenoré, Georgio eam remisit,
ille accersito Procerum Concilio, inter quos Iohannes non in postremis
erat, literarum sensum, suppresso Scribentis nomine recitat, quid me-
reatur Scriptor percunctatur, dignum morte primi iudicant. nec Iohan-
nes suo loco sententiam dicere iussus aduersari audet, proditorem & ip-
se Patriæ, afficiendumq; summo supplicio censet, qui ea scripsit: profer-
tur mox Epistola, eius manu scripta, & impresum annuli signum recog-
noscitur, damnatus ore suo comprehenditur, duarum horarum tempus
datur, in quo si velit, & animæ suæ saluti, & domesticis rebus consulat,
nec diutius vitæ dimissus, gladio percutitur. Sic Vir magis eloquens quā
cautus, dum alienam vitam seruare studet, perdidit suam.

Dubrauius tolikéz historix Bohemicæ lib: 29. o témž takto mluwý
w Listu 272.

Cuncta apud Ladislaum ex arbitrio Comitis gerebantur, inter quæ,
hoc quoq; Ladislaus ad Hungaros, apud quos & natus & iam Rex coro-
natus erat, primum diuerteret, auspicia Regni aspiciaturus, quem tamen
longius progredi quam Posonium, non est passus, sed ibi Regijs negotijs
in Magistratibus mutandis, & cæteris proprie ad Regem pertinentibus
confectis, curaq; Regni Iano Hunniadi commendata, rursus Viennam il-
lum retraxit, significans inde Georgio Podiebradio, ad quem diem Ladi-
slaus finibus Bohemiæ appropinquare uellet, ut Regnum quoq; Bohemiæ
ineat: quo intellecto Ianus Smiricius Procerum hand postremus, consi-
liariorq; utriusq; factionis consilio dat literas ad Ladislaum sua manu in
hanc sententiam scriptas. Placet ut in Regnum quam primum venias, sed

non si.

non sine copijs & armis si modo in Bohemia regnare cupis & viuere: Has
literas Ladislaus puerili uidelicet animo Comiti tradidit, illeq; perlectas
ad Georgium in Bohemiam remittit nec is moratus, illas in Concilium
Procerum, in quo Smiricius quoq; aderat, secum affert, suppressoq; au-
thoris nomine, sensum illarum cum magna indignatione recitat: omni-
bus supplicium cum meritum, quisquis literas scripserit consentibus, ro-
gat scorsim Georgius Smiritij sententiam, Illo respondente simpliciter
tanquam facti huius ignaro: quid aliud in hac re censeam, quam quod cæ-
teri omnes, obtrudit illi literas, iubetq; signum & manum agnoscere, ac
statim eodem die supplicio capitali afficit, de alieno cautiùs quàm de suo
capite curiosum. Vidit ista, Rhamnusia illa Nemesis, quæ insolentiæ for-
tunæ, arrogantiamq; punire solet, ipsumq; Comitem qui literas prodidit
repente de statu illo suo florentissimo ita deiecit, ut ei adnitenti Eyncege-
ro, aula, omnibq; aulicis honoribus, & ipsa Vienna Vrbe interdicere-
tur, & nisi ab Alberto Marchione Brandeburgensi ad portam usq; Urbis
deductus fuisset, lapidatus erat: in exilium ad paternum solum proficiscen-
tem quatuor tantum equites comitati sunt, cum aliàs frequentiore Satel-
litio quàm ipse Rex cingeretur, tantò intentiùs Austriaci curabant, ut il-
lo absente maximo hominum equorumq; apparatu, Ladislaum in Regnū
Bohemiæ deducerent.

**Kterýž a zvláště společný w těch nepřijmých raddách a aukla-
dech wúbec to oněm smělí mluwiti/žebý ten pád Pán Bůh na něj dopustil z
té přičiny / že gest on duchowný zbožý a zvláště Raudnicey Stolicy Arcy-
biskupskau sobě osobowal/ a mocý gi podmaniti chrť / ale takowým nepra-
wým řečem a smyslům lidským odpůrá dole psaná smlawwa / a wsta tak mlu-
wýcým začpáwá list Kunrada Arcybiskupa Pražského / kterýž wěda o lau-
pežech w Czechách/obzwláště yak se duchowný Statkowé mocý odnjmas
gi/obáwage se aby y Stolicé Arcybiskupské zbawen nebyl / k Panu Janowi
Smirickému se vtekl / a znage gey býti Múže k sobě vpřimného a w Wáltách
stuseneho / kterýžby yakémukoli spuntowaný nepřátelstému odolati mohl
gemu gest gi w gisté sumně peněz, totiž we čtyrech Tisýcých kopách grossů
Českých s gistými wyminkami postaupil / přigimagic gey za Ochráney swé
ho y Kapitoly swé / o čemž list a smlawwa učiněná Léta 1431. důwodněgi
wyswědčuge / při kteréz přigromný byli titó Páni, Jan z Michalowie / Alš z
Dubé na Genssteyně / Meynhard z Hradce / Herolt z Kunstátu seděnjm na
Poděbradech / Jan z Opočna seděnjm na Fraunberce / Gindřich Berka z Du-
bé seděnjm na Hausce / a Petr z Michalowie / kterýž wssychni pečeti swé po-
dlé téhož Arcybiskupa k tém smlawwám přitiskli. Nad to, widěl gšem List
na Pargaméně psaný / neporussený a spečetěný / kterýž w sobě to obsahuge / že
Pani Markéta z Michalowie pozůstala Wdowa po témž Panu Janowi z
Smiric, a poručnice nad Dětmí a statkem geho od téhož mocně natážena /
těch wssch statkowow podlé smlawwy mezy Arcybiskupem wýš gmenowa-
ným a Janem Smirickým učiněné / Gindřichowi z Rožmberka s gistým po-
woleným Krále Ladislawa postupuge / a Gindřich z Rožmberka že gest tu
sumnu peněz w kteréz to zbožý zastaweno bylo / proti tomu gi položil: Při
kterémžto Listu pečeti té Pani Wdowy, Zdenka z Ssternberka Weywýšší
ho Purgkrabý Pražského / Jana Staršího z Kapsteyna / poručníkůw gi
přidaných, Čenka z Klinsteyna Purgkrabý Pražského / Mateša z Záhoře /
Petra z Semel a z Kacněwý / Zdenka z Prorubě / Kamse z Hradku / Wanča
Hrčka z Sstwidowic / Oldřicha z Wrbna, přitisknuté a přiwěšene zůstawa-
gi. A tak**

gi. A tak z toho se vřazuje že ne aukladně neb bezprávně w drženj těch statz
tůw wessel gmenowaný Pan Jan Smiřický / ale náležitě / to gest s powole-
ním a na žádost Arcybiskupa y Kapitoly geho, yakiž List od něhož daný to w
sobě obsahuge / a ten napsán gest w takowá slowa wedle smyslu a řeči wěku
předěšlého.

My Kunrād z Boží milosti Arcybiskup Kostela Pražského / Stolice
Papežské Legát / známo činíme tímto listem wšem obecně / a wyznáváme,
že znamenagice w Země Království Českého po smrti Veygashgssyho
Kněze a Pána Pana Wacslawa Říjnského a předěčené Země Krále
wždydy rozmnožitele Říjše / ostrými přílyso vřutnostmi Lidi nemilosti-
wých a slytowati se nevměgicých / wálky / swáry / různice / roztržitoosti / a zbau-
řenj řadůw proti řadům / Stawůw proti Stawům / vmyslůw proti vmys-
lům / neb těchž Království bydlitelé / Krále svého nahoře gmenowané-
ho gsaue zbařenj a po hřichu osyřenj / každý proti každému roztrženj /
druh proti druhu nadutý / a druh na druhu žádosti powyššenj wespnut / onen
proti onomu powstawše / on onoho wsseliyati tiskniše / a onen na onoho se
rozlitw / z Statku y z Těla gey oblupowasse / tak že po mnohém rozličných
Klášterůw / Chrániůw a Kostelůw we wssedh Kragich prwe praweného
Království zkaženj / Kapitoly také swateho Kostela Pražského nassych řá-
důw / slawůw / swobod / bydliti a Zboží zbařenau / nemilosrdně a nelitostiwě
rozehnali / pro něž po tolikých a tak welikých nebezpečnostech / mnohých a twr-
dých pečliwostech nassych a pěci nesciřných / vřutných nesnazech / pře welik-
ých anzkosti / také gsaue ztrápenj / zwlášť pak bogice se / a slyným myšle-
ním wstawičně rozgimagice / chránice / wsserhagice / aby giž praweného Ko-
stela Pražského a náša y nassych Zboží / hlawnj a poslednj Zámet Raudni-
ce / týmž yakiž swrchu psaným nassylm / tak yako y gina Zboží nám z rukau
wyřat nebyl / pro gehožto wytrženj Kostel Pražský a Kapitola nasse / koneč-
ně w nenabytē zle mohl a mohlaby vpadnauti : ačkoli pro tak weliká puze-
nj / a Kapitoly nassý giž řečené tak twrdé a klopotné / yakiž powědūno / roz-
zehrnanj / odňato gest nám wsselike moženj Raddy / s Dekanem / s Skola-
stykau / a s ginými Kapitoly audy / wssak gestě pěci bedliwau pilnj gsaue /
wěřšých a mnoho horřich budaucých nassych putek se wsserhame / a tak ne-
wyprawenému a nenabytému z těch přičin a počátkůw přigiti mohlému
zkaženj / z Boží pomocy zdráwě a dobře rozmyslně odolati chtěgice / a přes
to mnohých Drozených Panůw Země České Přátel nám milých mēwše
Raddu / šhledali gšine Drozeného Jana z Smiřic / w ty časý blážkeho nám
sausedstwj bydlenim přisedlného Statkem y Lidmi / tu pode psaným wěcem
neyhotowěgssyho a hodněgýho : a tak k zachowánj swrchu psaného Zradu
wlastnj mocý nassý, neb s takowau sýlau neb obdrženjím často psaného pro-
tiwenstwj přetrženj naděge nemagice / ano se den o dedne wjce a wjce šine-
legi a slyněgi rozmáhá / z přebrzkých tak welikých nebezpečnstwj wýstraž-
něgssj včinenj gsaue / ne z onyly neb neopatrně / ale rozmyslem / tak yak šnie
řešli rozmyslem dobrým, k zdrawě radde prwe změněných Panůw / patřjce
na předgmenowaného Jana z Smiřic w gistorē wěcy mnohých saudem po-
znaleho w potřebě a w wzkosti postaweni, za nassého zwlášťnjho wywolili
gšine poručnjka a obráncy / genužto samému z mnohých wybranému / náš
y náš Zrad Raudnice s ostatkem zboží nassych poručili gšine a postaupili /
plnau gemu moc nassý y wsselike práwo popřegice / a dawagice Zrad náš
giž gmenowaný se wssemi a wsseligakými geho přjřluffnostmi a práwy / w-
žitý a požitý auročnjmi yginými / kterýmžbykoli gménem swrchu nazwa-

nymi by

nými byli gmenowaní / tak za trwalé nassého Těla žiwosti, yako po smrti dr-
žeti / gim wladnauti / gey opatrowati / a to s gistými wýminkami / yakiž List
náša swrchu dotkle smilauwy prwe včinené hlaholem Českého Jazyka psaný
/ a nassý y gmenowaných Drozených Panůw pečeti prwe ohražený
swětlegi to vřazuje : Tak opět wzpomenulým něž terého času prodlenj, když
po swrchu y wespod psaných smiluw dokonánj / a gichž yako na hoře dotčeno
gest / potwrzenj / y listy oboge strany wperwněnj, nadepsaný kalnj a nebezpe-
čnj časowě mnoho dále než gšine se nadáli / trwalj glau / a den o dedne wsta-
wičně wjce a šinelegi se obřezowali / dosti welikau summu peněz yak na zla-
tých, tak na stříbrných grossých, od prwe gmenowaného Jana z Smiřic
pro nassý potřebu přigali gšine a zdwýchli / a strženého w budaucým ča-
su též nám giné Penjze bez pochyby dané býti magi.

Cžemuž srozuměwše / a na opravowánj neb pro zachowánj často gmeno-
waného Zradu a Zboží k němu přjřluffných / od náš gemu yakiž giž powěde-
no gest poručěných a postaupěných / welikau Peněz summu gistými důwody
giž naloženau / a gestě wěřšj naloženau býti magicý / znamenagice a wwažu-
gic / a přigatého Zradu pěci to opatřiti wssylugic / aby budaucý Kněz Arcy-
biskup Těmštek náša a často znamenana Kapitola / wedle prwe činěného
Zápisu nassého do Země nawracenjím tak welikých škod / autrat a nákla-
důw / pro giž řečeného Zradu zachowánj / yak gšine srozuměli wtracených / a
wtraciti se magicých / přjřluffně obřjženj nebyli / nowem nowých smiluw
zgednánjím / druhý tohoto Listu Zápis nawracenj / škod a nákladůw bu-
daucýmu Knězy Arcybiskupowi Těmštku nassemu polehčugicý / dali
gšine tak yak se podpisuge obnowiti. Protož zdrawěgssj opět mnohých Dro-
zených Panůw Země České Přátel nassych vžiwše raddy / gistými nassým
wědomjím a wůli / swobodně zapsali gšine tēnuž na Zradu nassem a Zboží
swrchu psaném / a tímto Listem zapřjgem čtyry Tisíce Kop grossůw stří-
brných dobrých rázu Pražského / s wýminkami tak yak se podpisuge přida-
nými / gestližeby se žiwosti nassý w cestu wsselikeho Těla putowati přiho-
dilo / a často psana Kapitola nasse s pomocy Boží po časých k prwnj swo-
bodě a gednotě svého Řádu / Stawu / a Zboží swých k swobodnému poži-
wánj bylaby nawracena / yakiž prwnau naděgi wěřjme / tak žeby k wěřse-
ným swateho Kostela Pražského bydlitjím gsaue nawracenj / radostně a
wesele gich se přidrželi / a přidržjce se wsselili / a tak z swobodné své gednoty
a z gednotné swobody / gineho kteréhožkoli Biskupa na mýsto nasse Kostelu
Pražskému spůsobiti a wywoliti se snažili / tehdy napřed prawený Jan Smi-
řický / tím yakiž gest powědēno spůsobem wywoleným a zgednaným Bisku-
pem Těmštkem nassým gsa napomenn / pod swau wěřšj gistoru / yakiž pr-
we sljbil gest a slybuge / dlužen gest a bude summu swrchu gmenowaného
swého dluhu škrze náš tohoto listu mocý y gistých hodných a rozumných ya-
kož na hoře zgewné gest přjčiny geho zapsaného wezma wplně a zdwýchna /
Zradu mnohokrát gmenowaného Raudnice, seřšjím a wsseliyakým zbo-
žjím k němu přjřluffným / a po takowých a welikých protiwenstwjch pūtách
pozřstaweným nám geho poručenjím a postaupenjím žádným počtům dlu-
hem nikomu negsa powinen a zawázán postaupiti a w moc giž gmenowa-
ného Biskupa odewzdati bezewssedh odporůw a wýmluw : To také znamē-
nitě a zwlášťně opěrugice, přidali gšine a přidáwáme / cožkoli z milosti na-
ssý a z wlastnjho obdarowánj přátelům neb Stuzebnjtům nassým obyče-
gem prwebylých Biskupůw w poslednjím nassem poručěnstwj dāti a ge da-
rowati wšaudilišychom / a ausně neb napsaným s pečeti nassý přjwěšeným

C c c c

dāti by,

dati bychom rozkázali/aby to bez odmlauwání a wsselikého odpírání: řez
kázky plně a skutečně bylo naplněno. Aníž má rýž Jan Smiřický Raudnice
hradu a zboží k němu příslušných zbaven kterakoli a odlaucen býti/ do
nižby gínat dokawadby/ na hoře gmenowaná geho prawého a sprawedli
wého dluhu summa genu w celosti a vplně nebyla zaplacena / do nižby přá
telům y Služebníkům nassým wedlé nasseho poručenísw y rozkázání vpl
ně a cele dosti nebylo učiněno/ slubugice za nás y za náměstky nasse proti to
muto swému poručení postaupení zapsání, a wssch tohoto Listu kusuow
a člankůw přidání, žádného nitdý času neodpíráti/ ale to raděgi neporussy
tedlně zachowati/odříkagice se také y náměstky nasse wsselikého práwa
yat duchowného tak Swětského ustanowení a obyčejůw a neb gíných wss
likých pomocy/ kteréžby a neb kterakžby nám a náměstkům nassým proti
sworchupsaným wěcem neb proti kterémukoli kusu z nich sluseli a neb slusse
ti mohli w času budaucým. Pakliby témuž Janowi z Smiřic často psané
ho hradu a zboží držení wladání a posýwání kterýmukoli obyčejem bez
zaplacení toho tak sprawedliwého a rozumného nasseho zapsání dluhu ká
koli odrazení a odríštění býti se přihodilo/ což Bohdý se nestalo/ tehdy tomu
Janowi Smiřickému plnau a wsselikau nassy moc mocý tohoto listu dáwá
me a púgugeme lidi sworchupsaného zboží nasseho kteréhokoli byliby Sta
wu neb řadu/ yat na Polích, tak w Městech a w Městecích nebo we Wszech
bez wsselikých práw/ žalob/ mocý/ kdeztkoli zastizené stawowati/ gýmati/
a wsseliky hyndrowati/ tak dlaubo do kudžby tohoto nasseho zapsání skute
čnosti plně a owsssem nadosáhl. A kdožtkoli tento List náš, buď osoba duchow
ná nebo swětská dobruu wůli a spowolením často gmenowaného Jana z
Smiřic neb geho náměstkůw mělby/ tomu práwo příslušy a příslusseti má
wssch wěcy sworchu psaných: Kteréžto wěcy na swědonij a pewnost y prwe
psaného Jana z Smiřic a geho náměstkůw bezpečnost a obranu pewnigší
kázali gsine tento list spúsobiti/ a tak nassy yakožto dole gmenowaných Dro
zených Pánůw Pečetmi ohraditi/ tak zagistě a k tomu koney/ aby toheto na
sseho tak řadného a rozumného z gistých sprawedliwých a důwodných přejin
y rozmyslně wydaného zapsání wsseliké owsssem bylo wgistěný/ Drožené
Pány ze gmiěna dole položené hnutím wlastním wslaudili gsine za dobré/ ge
žadati/ aby Pečetě swé k těmto wěcem a podle Pečetí Arcybiskupstwí nasse
ho přiwěsyti a přidati rozkázali.

A my Jan z Michalowic/ Aleš z Dubé na Genssteyně/ Meynhard z
Zradce/ Herolt z Kunštátu a na Poděbradech/ Jan z Opocna na Fraumibe
ce/ Gindrich Berka z Dubé a na Hausce/ Petr z Michalowic seděním tudij/
známo činíme škrze toto psaní k prozbám neypoctiwěgšího w Krystu Ot
ce Knížete Kunráda/ Arcybiskupa Rokela Pražského/ a Stolice Papežské
Legáta předpowědného/ že gsine pečetě nasse z gistého nasseho wědonij k to
muto Listu přiwěsyli/ na wjru a swědecstwí wssch wěcy sworchu psaných.
Datum Raudnicij Anno 1431.

Ten Pan Jan Smiřický měl Manželku Pani Markétu
z Michalowic/ od kteréž pozůstali dva Synové/ Wáclaw
a Gindrich/ Smiřický z Smiřic.

Pan Wáclaw z kterého Rodu Manželku pogal
to se na ten čas wyzwěditi nemohlo/ ač gest wěc gista že Manželku měl/ neb
splozena gest z ní Dcera gediná gmiěnem Magdaléna/ která se potomně
dostala

dostala w Staw Manželský Panu Mitulassowi Kaplři Duchowstému
z Sulewic.

Van Gindrich Smiřický/ druhý Syn V. Já.

na Smiřickýho/ býwal na službě při Cysari
Srydrychowi s nemalau wděčností a pochwa
lan/ yatž wyprawuge List gmenowaný Cý
sari/ psaný Německým Jazykem/ pod Pečetí
Cysarstau wifucý/ w kterém se dokládá: Po
něwadž Cysar Droženost a starožitnost Rodu
geho seznal a shledal/ magje w wvážení wěr
né a pilné služby od téhož činěné/ že gey zapá
na Swatě Říši wyblessuge a wyzdwnhu
ge/ tak aby on y s Dědicý a budaucými swý
mi/ swobodný a koraunerwý Swatě Říši
pán (Německý frey Panner Herr) psati se

mohtl/ a od gíných wssch takowým Textem ctěn byl. Dorený List w Pa
na Jaroslawa Smiřickýho widel gsine giste neporussený/ a magje gey w ru
kau/ přečetl gsine ho/ kteréhož datum gest w Wamdernachu/ Léta 1475.
w Pondělí post Dominicam Oculi.

Téhož Listu potwřzowal Wladislaw Král Cestý gínými Magestátem
swými témuž Panu Gindrichowi y potomtům geho na časy wěčné/ kterýž
gest psán řečy Latinskau/ a odemne na škrz přečten. Datum Anno ut supra
10. Octobris.

Widel gsine y gíný List gmenowaného Krále Wladislawa/ též Latin
kau řečy psaný/ Léta 1477. a témuž Panu Gindrichowi swědcgý/ gehož
to smysl gest takowý:

Wladislaw z Boží milosti Cestý Král/ Margkrabě Mo
rawský/ Lucemburské a Slézské Kníže/ a Margkrabě Lužické. Známo čin
me tímto nassým Listem wsssem wúbee/ kterakž žádostiwý gsauce k budaucý
mú dobrému/ Koruně Králowstwí a důstogenstwí nasseho prospěti/ y ma
gje také dostatečnú wědomost o opatrnosti a rozsudku Drožené Gindricha
z Smiřic/ wěrného nasseho milého/ wywoliwše ge/ k Panstwí nassemu sse
sti Měst příslussegých k Koruně Králowstwí nasseho Cestého/ na místě
nassém a lidem wálečným gey gsine wyslali/ a to ne škrze omýl a nerozsaff
nost/ ale s gistým rozmyslem/ a nassým konečným wědomím a wůli Krá
lowstau/ dáwáme témuž Gindrichowi a postupugeme wladawstwí y wsseli
yatkau moc a Měšťany/ Poddanými/ y s wsssemi w gmenowaném Panstwí
sseti Měst postawenými/ činěni/ gednání/ w swornost wwedení/ wedlé zda
ní swého/ potoge y příměti ustanowení/ kterýžto potog my sami učinili/
zgednati a stownati bychme mohli/ gestlibychom přítomni byli/ slubugice
slowem nassým Králowským to ztworditi a zgistiti/ cožbytkoli škrz gmeno
wané Gindricha w doreném Panstwí nassém sseti Měst gednáno/ strow
nano/ a načemtkoli zawěčno bylo/ yatž slusší na spúsob prwní Králowský/
pod nassý Pečetí Králowstau/ kterauž k Listu tomuto přiwěsyti gsine roz
kázali/ genž gest dán w Praze/ w Pondělí před památkau Swatých Filipa a
Jakuba/ Apostoluow Páně/ Léta 1477. Nasseho Králowstwí Léta
ssetého.

Umřel pak předččený Pan Gindrich z Smiřic Léta 1478. a pocho

wán w Lisy/ kteréhožto Panstwj w drženj byl. Měl Man-
želku Pani Kateřinu Masťewskou z Kolowrat/ genž byla po
smrti geho Wdowau let mnozstw/ a tu Pani Kateřinu poro-
dila Markéta z Plawna/ kterauz připomínagj paměti roz-
ličné/ jako Města Lisy/ genuz swobody na gisté wěcy spůs-
bila/ a paměti Kofelnj/ kterej platy ročními a stálými
štedroty své opatrovala. Poni zůstali čtyři Synové/ Jan/
Albrecht/ Zygmunnd a Jaroslav ginat Gindrich/ a Dcer se-
dm/ gmenowice Eliska/ kteraz byla dána Panu Přecho-
wi z Čestie/ w Létu Páně 1487. a umřela w Létu 1499. w
Sobotu před prwnj Tědělí Adwentnj: Aněška/ Lidmilla/
Markéta/ Johanka/ Magdaléna/ Anna/ tři dané byli do Kláštera w šesti
Městech/ nedaleko od Žitawy/ kdež Panna Johanka a Panna Anna w Klá-
šterě řečeném Libenthal/ a Panna Magdaléna w Morgentalu/ w Panen-
ské neporuffenosti zemřeli.

Panna Anžka odewzdána byla nej-

prwe za Manžetu Panu Girkowi Hraběti z Guttinstey-
na na Zámku Znogemském/ a gsauec potomně Wdowau/
pogala sobě Pana Samuele z Hradku.

Pannu Lidmilla wzał k Stawu Manželskému

Pan Bernhart z Waldsteyna a na Krupce/ Teywyššy
Minemeystr Králowstw Čestě/ Pán wšech etnosti plný/
s nimžto zplodila Pana Albrechta a Pana Jana z Waldstey-
na/ a ten Pan Albrecht byl Otce Pana Jana z Waldsteyna/
Teywyššjho Komornjka Králowstw Čestěho.

Po smrti prwnjho Manžela/ wzała sobě Pana Gindricha Hrabě z Gut-
tinsteyna na Teystatle a Pffalcu/ Edyž gi ten umřel/ dostala se za Pana
Girkwa Křineděho z Konowa.

Panna Markéta zasnauzená Panu Czeňkowi

Štřworedymu z Klinssteyna a na Štřworecy/ s nimžto mřel
la gednoho Syna pozůstalého Pana Gindricha/ kterjž w
berštem tazenj/ proti auhlawnjmu Těpřjtelu gmená Kře-
stianského/ gsauec poslednj toho Rodu/ zahynul.

Peta Páně 1467. předstýragj něčere paměti

Pana Synka Smirického na Smirických/ a od toho nacházj se List daný ně-
jakému Štěpánowštemu na gisté Dědiny/ gehož datum gest na Smirických
Anno ut supra, w Tědělí před Božjim Tělem. Měl Man-
želku Pani Kateřinu z Miletina/ gegjžto List totjž se
spátuge/ porwzujc tēmuž Janowi Štěpánowštemu ža-
štestu od Manžela gegjhor. Při něm gest gegi Petet/ a ni-
mozu přitistit utá y Petet Pana Czeňka z Křečowa. Da-
tum Anno 1476. w Pátek po S. Protoku.

Pan Jan Smirický a na Hausce/ Syn Nej-

starší

starší Pana Gindricha gmenowaného, a Pa-
ni Kateřiny z Kolowrat/ měl
sobě danau Manžetu Pani
Worssylu Bochowcownu z
Slézka/ kterauz splodil tři
Syny/ Gindricha Ladislawa
Wacslawa/ a tři Dcery Mag-
dalénu/ Johanku/ a Annu.

Panna Magdaléna dosta-
la se Panu Janowi Wancuro-
wi na Girkých/ a gsauec po ně
Wdowau/ s druhým Manže-

lem Panem Jaroslavem Beřkowským z Sěbiřowa znovu w Staw man-
želský wstoupila.

Panna Johanka w Panenstwj umřela/ a třetj

Sestru Pannu Annu pogal Pan Mikuláš Wancura na Girkých/ Syn swr-
chu psaného Pana Jana/ kterjžto Pan Jan Člowěk rozumný a věcný, wo-
len gsa na Purgkrabstwj Pražské/ umřel a pochowan w Lisy w Kofele/
kdežto na hrobě geho gest napsaný takowý text:

Anno 1506. Sabatho ante Purificationem, obiit Generosus Domi-
nus Dominus Iohannes de Smiricz, hic sepultus &c. Orate pro eo.

Pan Gindrich Smirický Starší Syn Pana

Jana Smirického měl Manžetu z Foytlandu Pani Sumu z Tettowa/ od
kterej byl Syn Hans Wylim/ genž byl umřel bez pogaté Manželky zůsta-
wage Panicem/ a Dcera Kateřina/ kteraz dána w Staw Manželský Panu
Janowi Mikulášowu žasusteynskému z Lobkovic.

Druhého Syna po Panu Janowi Smirickém

totjž Pana Wladislawa byla Manžetau Pani Anna z Tettowa/ Sestra pře-
depsané Pani Sumy z Tettowa/ kteraz genu porodila dwa Syny Zygmun-
da a Wacslawa/ wůbec gmenowaného (Pan Waněk z Smiric) a dvě Dee-
ry Orssylu zasnauzenau Panu Joáchymowi Beřkowskému. Marku Pana
Gindricha Beřkowského/ genž byl žiw tehdaž Edyž gsem tu
to Rnhu spisowal/ a psal se z Sěbiřowa a na Logewicých
a druhau Markétu/ kterjžto Manželem byl Pan Arnosti
žasusteynský z Lobkovic a na Walci.

Pan Zygmunnd Smirický za mladosti

wěku swého dan od swého Streyce Pana Jaroslawa Smirického k poslu-
howánj Kardynálowi Trydentštemu Panu Krystoffowi Madrucowi/ a
gsauec gednoho času na Moři se dwěma Streycy téhož Kardynála proti
Turku wyprawen gest w mladosti swé přišel w ruce Pohanům/ o němž tak
zagatém nic gistěho nenj gestěli žiw pozůstawa/ čili věrnosti Tureckau
zahlazen gest.

Bratr pak geho mladší Pan Wacslaw Smiri-

cký ginat Pan Waněk gezdjce z mladosti po službách Wogenšých/ a zwlá-
ště proti Pohanům štiastněgi hrdinstwj swé wykonáwal/ neš nebyl owšem

cccc iii

yat od

yat od Tepřítele jako Zygmunď / ale gšauc zraněný w Zlawu / a protož w sluchu nedostatečný umřel bez Manželky w Czechách / magé wětu swého o-
tolo sšeděsate Let / a pochován w Kosteľe Lstiborském blízko Klučowa.

**Třetí Syn Pana Jana Smirického V. Wá-
cław / nemage tolikéž Manželky / bez Dědicůw z tohoto Swěta sešel.**

**Pan Albrecht Smirický druhý Syn V. Gin-
dricha Smirického a Pani Kateřiny z Kolowrat / žiw byl při Dwoře Krále
Vheršského Mathyáše drahně let / statečně a hrdinský w Wálkách proti
Turku y giným Tepřatelům se chowagic / pročež y od Krále znal k sobě we-
likau lásku / ale yat srozuměl že on proti Českému Kráľowstwu Wálku
zdrůjhnauti mǐni / nechťege proti Wlasti swé bogowati / časně od Krále žá-
dal odpustěný / kterěž řdyž obdržel / nawrátil se do Czech na Dědictwý swé /
žiw gsa na Zámku swém Lisy až do Lěta Paně 1505. na gehožto hrobě w
Kosteľe Lisečtém tento nápis pozůstawa. Anno 1505. in die Sanctae A-
polloniae obiit Generosus Dominus Dominus Albertus de Smirzic, hic
sepultus.**

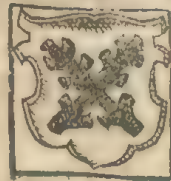
**Bratr dotčeného Pana Albrechta V. Zygmunď
Smirický a na Skalách / třetí Syn Pana Gindricha Smirického a Pani Ka-
teřiny z Kolowrat / gšauce téměř gessťe w Děřinském wětu / dán na službu do
Vher k Biskupu Waradinskému. Přihodilo se pak že nynější řečený Biskup
wzáctný dar a Přesens od pěkných Koní a giných drahých wěcy Králi Ma-
thyášowi odeslal / a přitom wyprawen / za Edlnoba k Králi Mathyášowi
y Pan Zygmunď Smirický / wedle giných Mladenečkůw Stawu Panstého
a Rytířského / a tak obadwa Bratři / totiz Pan Albrecht a Pan Zygmunď
byli při službě Krále Vheršského Mathyáše. A řdyž Albrecht z oznamené
přijčiny odgel z Vher / Pan Zygmunď gsa jako w Děřinské mladosti / tak da-
lece se na to nerozmyslel / před Kráľem Mathyášem se ohlásyl / byt to
wosse což w Czechách má za Dědictwý stratiti měl / že od Krále nepogede.
Wděčná welmi byla ta řeč Králi / ač od mladého člověka mluwená / a toho
k wyrozuměný hned se mu pod Kráľowstau wjrau zawázal / že gey chce ta-
korau milostí Kráľowstau obdariti / oby on sám wice Statku měl nežli ma-
gi w Czechách wssyčnǐ Páni Smiricti. A wzňawage lásku Kráľowstau
Zygmunď / zůstal w Vhřich tak dlanho / až y Řječ Českau zapomenul / a až y
Kráľ Mathyáš umřel / potom teprwa se do Czech nawrátil k
Dworu Krále Wladislawa / gemužto pozorugic na Službu / po-
gal sobě Manželku z Rodu Panůw z Boskovic a z Černé Ho-
ry / ale ona w brzkém času magice spolu gedinkého Syna umře-
la y s nim.**

**Pan Jaroslav ginál Gindrich čtvrtý Syn V.
Gindricha Smirického umřel nemage Manželky / jakož wssyčnǐ Bratři
gmenowaného Pana Zygmunďa bez Dědicůw sešli / krom geho samého /
kterýž po smrti prwnǐ Manželky z Boskovic wzal sobě druhau / totiz Pan-
nu Kunťu z Sictum a z nowého Sšumburku / s kterǐž společně žiw byl do pa-
desáti**

desáti let / a ta byla Deera Pani Amny Marty z Mildorffu / magé Praba-
bu Pani Annu z Wolfssdorffu.

Od něho a od gmenowané Kunťy z Sictum posslo / osm Synůw a osm
Deer / jako Markéta kteráž dána potomně Zygmunďowi Brozanskému /
Kateřina Bernhartowi Žehussčtému / Anyžka Wáclawowi Rordulowi /
po gehož smrti zasnauena Panu Janowi Gestriskému / a
Panna Saloména odewzdána za Manželku Panu Čenťko-
wi Mičanowi z Klinksteyna a z Kostok / Purgkraběti Zradu
Pražského / po kterémž řdyž gsem tuto Kunťu psal Wdoe-
wau zůstawa.

Žiw byl také na ten čas Syn gegi Pan Frydrych Mičan / a psal se z Klink-
steyna / z Kostok a na Jamným.

Giné pak Deery čtyry gmenowitě Maryána / Sydonya / Johanka a Lid-
milla / pomřeli gšau w neposřtwnosti Panenstě.

**Swrchu psaný Pan Zygmunď z Smiric o němž
se mnohé a dobré paměti spatřugi / umřel magé wětu swého let osmdesáte /
a pochován w Kosteľe nedaleko od Zámku Skal řečeném Teyn : řtř toliko
z Synůw geho totiz Pan Jaroslav / Pan Albrecht a Pan Gindrich let dospě-
lých došli. O řech řehdy poněwadž ginǐ w mladosti pomřeli / paměť tuto
pozůstawǐni / Kladauce staršího Pana Jaroslawa naposledy / gehož žiwot
a Služby oznámim / neb za mé paměti žiw byl.**

**Pan Albrecht Smirický Syn Pana Zygmun-
ďa Smirického a Pani Kunťy z Sictum / kterému se bylo dostalo Panstwǐ
Váchodské a Miletinské : měl Manželku Pani Hedwiku z
Hajmburka / Deeru nědy Pana Jana Žagice z Hajmbur-
ka / kterauž byla porodila Kněžna Minstrberská / Deera Kni-
žete Karla Minstrberského / a ta porodila gemu Syna Wác-
lawu a ři Deery / gmenowitě Pannu Maruřku / genž byla
Manželkau Pana Wylima z Waldsteyna / a s nim giž žiwa
na ten čas nepozůstawa / Pannu Annu a Pannu Kateřinu.**

Panna Anna spogena byla Stawem Manželským s Panem Albrech-
tem z Rodu a Kmeně Panůw Slawatůw.

Pannu Kateřinu pogal k Stawu Manželskému Pan Jan Lukáš z Žero-
tǐna / po gehožto smrti wdána za Pana Jana z Řjčcan. Ty pak gmenowa-
né Děti Pana Albrechta Smirického po smrti geho / Pan Jaroslav Bratr
těhož swrchu psaný měl w swém opatrowání / s nimiž jako wlastnǐ Otec
nařladal / Statky gegich rozmnožil a rozšřřil / a gič potom Synům giž
dorostlým postaupil.

**Syn Pana Albrechta Smirického Pan Wác-
law na Váchodě a na Štkworcy / přigew z Včenǐ ze Wlach / do Země Štkyr-
ské se obrátil k Dworu Arcykňžete Karla / gehožto za některý čas byl Mlad-
seřkem.**

Lěta potom Paně 1527. obřlǐbil sobě za Manželku Pannu Dorotu z
Šternberka / Deeru Pana Ottagara Holického z Šternberka a na Lissně /
s kterauž žiw gsa toliko seř. Let / umřel při Swátku swatého Wawřince /

Léta 1593. pochován w Kosteľe Táchodském / wedlé Těla Pana Otce swého/zanechaw dwa Syny/ totiž Albrechta/ Wáclawa/ a Dceru gmenem Kateřinu.

Nyní dotčený Pan Otec geho Albrecht od Cysařůw Římských a Králůw Českých y od Země w mnohých věcech a newolích potřebován a wyslán/ Léta 1566. gsauc y proti Turku nepříteli s Cysařem Maximilianem druhým w veřejném Tazení w Uhrách/ yť se odtud nawrátil/ brzo potom umřel/ a pohřben w Kosteľe Táchodském.

P. Gindrich Smirický z Smiric na Skalách/ na Warowě a Horčicích/ neymladší Syn Pana Zygmunta Smirického/ a Pani Runký z Sietum/ odán byl s Pani Elisskou z Waldsteyna/ Dcerou někdy Pana Jana z Waldsteyna/ a na Hradě nad Sazawou/ Teywšského Komorníka Království Českého. Gsauc pak tolikéž od Cysařůw a Králůw Českých w Zemí potřebován/ y z Země wyslán/ Léta 1568. umřel/ a w Kosteľe Rowenském kteryž Teynslowé podlé Pana Otce swého pochován.

Po něm Synové tři Pan Zigmund/ Pan Jaroslav Jan/ a Pan Albrecht Wladislaw/ zůstali/ a Dcera gedna Manželka Pana Jaroslawa z Wartmberka gmenem Anna Kateřina.

P. Zigmund Smirický z Smiric na Skalách/

Dubu a Frydštejně G. M. C. Radda / Syn neystarší téhož Pana Gindricha/ yť byl dán strz Pana Jaroslawa Strejce a Poručíka swého ke Dworu neyprwé Cysaře Maximiliana/ tak až do Rudolfa druhého toho gmena Cysaře panování/ na Auradě Mundšteinštwi zůstawal a zůstawa/ pogal sobě za Manželku Pani Hedwiku z Hazmburka/ Dceru Pana Gířého Jagice z Hazmburka a na Misse. něm/ od kterých byli potomko:

za času práce mé w věku gessť mladém tito / starší Syn Jaroslav/ Elisska Kateřina Dcera/ potomně Gindrich/ Gíř a Albrecht/ a Markéta Dcera

Wlastný Bratr téhož Pana Zygmunta Pan

Jaroslav Jan z Smiric a na Aulebicích/ Rudolfa druhého z Boží milosti Cysaře Římského Mundšteinštwi/ hned z mládosti své náchylný ke všem chwalitebným ctnostem a Panství skutkům/ do cizích Zemí se progiždege swětských příběhůw Klausel/ a gsa několik let w Zemí Tyrolské při Arcykňžeti Ferdynandowi / témuž w mnohých věcech platných slaužil/ až potom nawrátiw se do Czech na Dedictwi a dyl po Otci sobě naležecí/ při Dwoře Cysaře Rudolfa druhého w Auradě Mundšteinštwi trwal / mace odewssech Lidí yť jakožto Pan k gednonu každému přiwětiwy/ postawy křá-

sně a

sně a spanilé/ lásku welikau a přázeň: A ble když sstiaště ac s mnohým nebezpečnstwím mnohé Kraginy progel/ tu teprwa w Wlasti milé to sstěstí zradné w nestěstí proměněno gest/ nebo Léta Páně 1588. w noci w Pátek po Božím Wstaupení/ w Městě Pražském/ nestiaštěným pádem k welikému aurazu přisědšy/ od něho y umřel/ a tím netoliko Přátely své/ ale y ty wsecky gínzto známy byl/ k weliké wzbudil žalosti a lůtosti/ pochován w Městě Pražském/ w Swatě: Mikuláše/ yťž Kámen nad Hrobem geho y Epitaphium pěkně ozdobeným textem to wřazuje.

P. Albrecht Wladislaw Smirický z Smiric na Horčicích a Aulebicích/ Arcykňžeti Maximiliana Komorníka/ yť na Děčíně do cizích Zemí byl dán k progíždění gich/ až do let wěku swého gíž prostředního/ obzwláštní měl náchylnost/ pročež gich progel mnozstwí a shlídl w dobrém sstěstí. Byl w Tazení gmenowaným Arcykňžetem Maximilianem do Polští y ginde. Měl Manželku Drozenau Pani Barboru z Lobko. wic.

Wise gmenowaný P. Jaroslav Smirický z Smiric a na Kosteľce nad černými Lesy/ Klucowě a Koloděgich/ ic. Cysaře Římského Rudolfa druhého Radda/ a Dworu geho yť jakožto Krále Českého Hoffmistr w Království Českém/ byl Teystaršním Pánem w tom Rodu/ statkem y potlady nad gine mnohé bohatý. Narodil se okolo Léta Páně 1516. žiw gsa w mládosti chwalitebně ke všem Heroickým a Rytířským ctnostem náchylný/ w nichž

to y Léta swá stráwil. Měl Manželku Drozenau Pani Kateřinu z Hazmburka/ Dceru někdy Drozeného Pana Jana Jagice z Hazmburka na Budyni a na Misse. něm/ kterauž byla porodila Pani Markéta Rnžna Minsterberka/ Dcera Pana Karla Rnžete Minsterberkého/ po níž dwa Synové a dvě Dcery w dětinštwi pomřely. Byla a Pani w stawu swém Wdowským prawá Judyth/ žiwot swiig Panšky a náležitě wedauc.

Léta Páně 1540. když Cysař Karel toho gmena páty/ w Tyrolantě Městě Gentu pro gegich proviněni na hrdle trestati dáti měl/ k kterémuž také Ferdynand Bratr geho toho času Král Český gel/ Pan Jaroslav Smirický s rýmiž Králem Ferdynandem z své swobodné wíle také tam táhl/ gsauc ocitým swědkem těch wsech věcy kterež se w Gentu daly.

A když gmenowaný Potentátowě Římský Cysař Karel a Ferdynand proti Janussowi Frydrychowi Rnžeti a Kurffřistu Saskému wogenský táhl/ gey porazyli a gali/ Pan Jaroslav gmenowaný gsauc Mundšteinštwi Krále Ferdynanda w rýmiž tazení byl/ a po obdržení wýtěžstwí/ tu hned w poli s gínými od Cysaře Karla na Rytířstwo pasowan. Což se dalo Léta 1547.

Druheho

Druhého pat Léta/ to gest 1542. Arcykňže Maximilián/ Syn Krále Ferdynanda/ gel dožyspanye/ aby pogal za Manželku Marygi/ Dceru Cýsaře Karla/ s nimžto se wyprawil y Pan Jaroslav Smiřický/ propuštěn z gmenowaného Auradu od Krále Ferdynanda.

Toho času Otec geho Pan Zygmund Smiřický vmřel/ pročez Pan Jaroslav musel se do Czech nawrátiti/ aby yakožto neystaršíj mezy Bratry/ Statky Dědičné k spravowanj přigal/ což y učinil/ yak se nawrátit/ přegew Zemi Wlastau a Grantkau.

Léta Páně 1543. Cýsař Ferdynand Dceru swau Arcykňžnu Alžbětu Králi Zygmundowi Augustowi Polské^o w Staw Manželský zasnaubemí poctiwě odeslal/ s mnohými ginými Pány / mezy kterýmiž byl Pan Jaroslav Smiřický. Potom když druhau Dceru Arcykňžnu gmenem Kateřinu tehož Cýsaře Ferdynanda/ též Král Sygmundus Augustus Polský w Staw Manželský bral/ Léta totižto 1553. tentěž Pan Jaroslav wyprawen byl s ni od Ferdynanda Cýsaře do Krakowa/ kdez přigtomen byl y při Swadbě y při Korunowanj/ Léta Páně 1550. když Arcykňže Maximilián z Hysspanye do těchto Kragin s Manželtau swau se nawracowal/ gsauc giž na Královstwý České wolen/ wygelo proti němu z Czech/ z Morawy/ z Slézka/ z Vher/ z Rakans/ mnohstwý Panůw až do Genue/ mezy nimiž y častokráte gmenowaný Pán počten gest/ yakož tolikéž podle Pana Wratislawa z Pernšteyna a giných/ wyprawen od tehož Maximiliana z Mantue do Řijma k Papeži Juliwu z Rodu de Monte, aby ge y gmenem geho nawštíwil.

Na giné tolikéž pilně a znamenitě gednánj/ Legacy/ na Řijské Sněmy/ na Swadebnj Weseli/ na Rytjřské činy/ odevssech čtyř Cýsarůw/ totiž Cýsaře Karla/ Cýsaře Ferdynanda/ Cýsaře Maximiliana/ a Cýsaře Rudolffa/ Arcykňžat Rakauřských potřebowán byl/ od Léta 1540. až do toho času/ slaužic Domu Rakauřskému/ kteréhož gsem tuto Knihu spisowal/ pročez y gich Cýsarstau milosti byl obdařen: Jako Léta 1552. od Cýsaře Ferdynanda do Saudu Zemského dosazen/ od Cýsaře Maximiliana Maršalkem Dworu Královstwý Českého učiněn/ při kterémž Auradě trwal šestnácte let/ počnauč od Léta Páně 1570. od Cýsaře Rudolffa Hoffmistr w Dworu Královstwý Českého přigal/ vjzwagje toho Auradu až do toho času/ kteréhož gsem se s Knjha trawto objral.

Giné mnohé a wzáctné paměti o tom Rodu Panůw Smiřických se nacházejí/ kteréz narozličných místech w těchto Knjách položené gsauc.

Často gmenowaný Pan Jaroslav Smiřický/ k budaucý památce a k welikému prospěchu Rodu swého/ Panstwý swa a Statky wsecky Řířastem toliko gednomu Streycy swé^o/ totižto Panu Zygmundowi Smiřickému/ yakožto Pánu po sobě toho Rodu neystaršímu/ do geho smrti k vjzwanj a k mocnému wladnutí odkázal/ nařizugje to/ aby wždycky neystaršíj z Panůw Smiřických každý toliko do smrti/ wšak bez vgmny a škody budaucýho držitele těch Statkůw vjzwal/ dokawadž ten Kmen a Rod Panůw Smiřických na swěttě trwati bude/ opatřiw y to dostatečně/ aby žádný z Panůw Smiřických nemohl se o ten Statek ani s žádným smilawati/ ani ge y prodawati/ zastawiti/ darowati neb měniti/ tak yakož o tom w Dkách Zemských Řířast geho zřetelně wyswědčuje.

Vmřel pak Léta Páně 1597. w Auterý po swatém Martinu/ a pocho- wán w Kostece při Zámku Kostecey/ tu kdez sobě sám pohřeb dal za žiwobyti swého připrawiti.

O Erbu a Rodu starodá- wném Panůw a Hrabat z Guttinsteyna.

Kapitola XVII.

Eas gest mezy Lidmi a wübec wěreno/ že by Páni z Guttinsteyna Hrabaty a Pány slauli/ okolo Léta 780. na kterýžto Tytul Hrabstwý od Cýsaře Frydrycha prwnjho gmenowaného Barbarosa, žeby Konfirmacy předkové gich wzali Léta 1163. čemuž yá owšem wiru dáwám/ yakožto Lidem wjry hodným/ ač gsem takowěho Magestatu neb Konfirmacy newidel. Syce gestě toho času Hrabata kreowanj nebýwali/ ale toliko ti se psáti mohli Comites/ kterjž měli začátek ex origine Regum vel Principum.

Widel gsem poznamenáno w gedné paměti/ že B. Buryan z Guttinsteyna měl w držení swém tyto Hrady, gmenowitě/ Tienthl/ Slusembert/ Petrsburt/ Rabsteyn/ Chisse/ Točmst/ Tectiny/ Ranebert

Bélau/ Gutssteyn/ Táchow/ Přibram/ Račow/ a Szwambek/ ale jakoby to dáwno bylo nenij doloženo. O tom Panu Buryanowi prawij se měl Manželt z Rodu Panů z Ortenberka/ gehožto samého porodila Kolowratowna: od té pat Páni z Ortenberka zůstal byl Syn/ Pan Wolff Hrabě z Gutssteyna/ kteréhož kdys ženil Pan Buryan/ požádal od gednoho každého z Rychtářův Poddaných swých gedno Tele k Swadbě/ a shromážděno gich 1700, tolikéž od každého Mlináře Poddaného swého požádal gednoho Wepře/ a sněšeno

gich 500. z čehož se weliké Bohatství předkův Rodu toho vřazuje. Odpověčiwá pat Tělo gmenowaného Pana Buryana w Klášteře Táchowském.

P. Wolff Hrabě z Gutssteyna

měl Manželtu Paní Anna z Raupowa/ Deer u Páni Markéty z Klinssteyna na Poříčij/ Těšewicých/ a Získowě/ kteréhožto Tělo pochováno gest w Plzni w Klášteře Bosáckém. Zanechal dorčený Pan Wolff toliko gednu Deernu Pannu Markétu/ kterážto potomně dána byla P. Wácslawowi Szwabowskému z

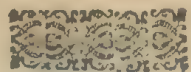
Ryžimberka/ genž byla žiwa Léta 1571. jakž gegi křasťtí wysvědčuge psaný nazeytři po S. Filipu a Jakubu/ w němž to nařizeni gsau Poručijcy/ Pan Petr Wok z Rožimberka/ na Bechyňi a Wittenberce/ P. Gindrich Hrabě z Gutssteyna a na Tepomysly/ Pan Krystoff Raupowský z Raupowa a na Poříčij V. gec geci/ a Pan Jan Dluhoweský z dluhé Wsy a na Závlekové,

O P. Albrechtowi dege se

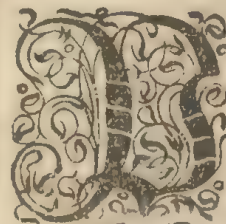
zmínka w některých pamětích/ že gi byl Tělo wysšším Minemystrem Království Českého/ a psal se na Kolíně/ a zaslavil Mělník Zámek swůj zápisný Panu Krystoffowi z Wartimberka/ w půl pátu Tisíce Kopách Mělnických/ zc.

O tom Rodu nemohlo se nic více wyhledati/ wšak nic méně na rozličných místech o něm se zmínka dege.

O Erbu a Rodu Panů z Wrtby

by starodawném/ kterýž znamenij Rytířského tak jak Páni z Gutssteyna

vřizwagij.

O tomcy wětu tohoto Páni z Wrtby/ wyprawugij předky své vlastnj byti ony wznesšene Pány/ kterýž se psawali z Mělníka/ o nichž mnohé pamětij wzáctné w Království tomto pozůstawagij.

W Létu Páně 892 w listu 60 v Hágla/ připomínagij se z Rodu toho Osoby takto:

Lidmilla Kněžna, welmi nábožná Pohanka, porodila Bořiwogowi Syna/ genuž gmeno dáno Spirituál: A pozwal Bořiwog na hody radoštné Slawibora Břowského Hraběte. Muže welmi wzáctného/ též y Lidoslawy Manželt y geho, Rodiče Lidmilla Kněžny/ s mnohými Wladýkami a Zemany na Wyšehrad/ zc.

W Listu pat též Kronky 62. téhož Slawibora snažnost se wyprawugie/ kterauž měl k Knížeti, naklonugíce mysl Czechův k Bořiwogowi/ s ginými mnohými z strany Bořiwogowe/ kterýž chtěl ten přehliwý lid vřotiti pěknými slowy a lahodným napomínáním/ a Slawibor byl gest jako prwnij mezi nimi/ zc.

Pána Hroznatu List nynij dorčené Kronky 186. při Létu 1152. wypisuge těmito slowy:

Geden z Panův Českých welmi znamenitý a jako prwnij, gmeně Hroznata/ wyprawil se wedlé giných bogownjstůw na Paut do Geruzaléma/ a wezl s sebou Kápi zlatě, perlami drahými nákladně ozdobenau/ kterauž dal wdělati za žiwobyti swého Biskup Gindrich/ a před smrti poručil gi Hroznatowi, aby strz něho na hrob Krysta Pána položena byla/ což on učinil/ a spůsobow tam giné a giné wěcy, w dobrém zdrawi téhož Roku domu se nawrátil.

Toho Hroznaty gest wěčná památka Klášter Chotěšowský/ nákladem geho wyslawený k cti a chwałě Panu Bohu: kdez se gestě Hrobowé Rodu toho snápisý spatřugij/ a gedeng gest takowý.

Anno Domini 1196. hic sepulta est Domina Domina Voyslava Illustris Comitiss, Domini Domini Hroznata templi & Monasterij fundatoris, soror, a na hrobě mramorowém takowý gest Erb, jakéhož y nynij vřizwá Klášter Chotěšowský.

Z těch tedy Panův kmeně počátek Rodu swého byti prwnij Páni z Wrtby/ a toho přignij w Rodu swém nikdy nenišnij

O Panu Petrowi z Wrtby nacházým pamět/ že gest za dnůw Krále Wácslawa darowal negatý plat Klášteru w Plášch.

Toho času kteréhož gsem tyto Knihy spisowal/ žiw byl z Rodu toho Syn Pana Sezymy z Wrtby/ Pan Jan z Wrtby a na čerweném Hrádku/ kterýž měl dwa Syny/ Jana Hroznatu z Wrtby/ a Wácslawa z Wrtby a na Gindrichowicých.

O Starodávném Kodu a Erbu Vanů z Bibrštejna / w Czechách / w Slezsku a w Polště.

Kapitola XVIII.

Kde wyprávějí Kronyk starých a paměti rozličných ten Erb přinesen gest z Helvecij, neb z Kraginy Švýcarské do tohoto Království / w kterémž slau-li Grabata z Bibrštejna / magýce giž prvé od Knížat a Králův titul ten sobě daný / nimžto ge y zystorycké písma gmenugý / obzvolástině pak Cromerus, kteréhož tuto slova kratýčce připomenu.

Do smrti Krále Václava / totižto Léta Páně 1305. Vladislav řečený Loket Království Polské mocí opanovati vmánil / k němužto ge dni se y přivinuli / ale druzý, jako obyvatelé velké Polstý, při Gindrichovi Knížeti Slogowské stáli / a že giž wětší byla strana Loketkova / a k němu wíce a wíce se gich hrnulo / Gindrich wyslal Zrabě Jana z Bibrštejna s Wogstem / aby wšij možností odporne Poláky na swi stranu obrátil / yatkž o tom wypisuge dotčený zystoryk takto :

Quod cum accepisset Henricus, Ioannem Bibersteinum Comitem,

cum

cum Exercitu ad revocandos ad officium Polonos misit. Cui venienti Posnaniam, Cives auctore Premeko quodam, portas Urbis aperuere, praesidiumq; susceperunt. A quo in Praelatos & Canonicos, domosq; eorum favirum est, quod cum Vladislao sentirent, & Nicolaus cognomento Samotula Archidiaconus Posnaniensis interfectus est. Ad cetera vero subigenda pergente Bibersteino, Dobrogostias Samotulius cognomento parvus, Thomislai Palatini Posnaniensis iam defuncti filius, gente Nalencius, cum Polonis occurrit, initoq; praelio, multis utrinq; caesis, ad extremum victoria potitus est. Inde praesidium Silesiorum Posnania ejectum: in cives quod Henrico faverant, & occasionem malorum, quibus Sacerdotes affecti sunt, praebuisse videbantur, ea pena sancita, ne liberi eorum in collegia Basilicarum, seu Cathedralium Episcopaliū, cooptarentur, reciperenturue. &c.

Podlādagi se tolikéž w giných pamětech w počtu giných Zrabat Páni z Bibrštejna, od mnoha Set let / yatkž se o tom w Zrcadle Morawském doložilo y oznámilo / který Kodowé a w kterém Kragi takowého Erbu a Tytu le vjýwagý.

Magý pak Zrabata a Páni z Bibrštejna červený Korál na zlatém Poli / a ti genž gsau w Slezsku na zeleném / čehož přičinu dostatečnau wyzvědětí qsem nemohl / ac wšickni gednosteyného Helmu vjýwagý / yatkž od potomkůw zpráva mně dána gest.

W Létu Páně 1589. wedlé Tytuláče / žiw byl Pan Karel z Bibrštejna na Děwýně a Forštu / S. M. Cysařské Radda / Zeytman welikého Knížetstwj Slogowského / a Teywýšší Mincmeystr w Království Českém. Umřel potomně zanechaw Syna Adama z Bibrštejna na Děwýně a Sstranowě.

O Erbu a Kodu starodávném Vanů Purgkrabůw z Donína / w Království Českém / w Slezsku y ginde.

Kapitola XIX.

O Vanů z Donína gest welmi starožitný w Království Českém / kterýž se pýšjí Purgkraběmi / a počátek swig magý ex Gallia Narbonensi, quae Provincia Romanorum est Braccis villosae vestis genere appellata, quibus peculiariter, eius Provinciae homines utebantur. Gestě tam w těch Kraginách mnoho se Lidý nachází toho Erbu wzáctných a wznessených. Prwný Předek Erbu a Kodu tohoto řečený Aloisius, gsau w wogstě Karla welikého Cysaře proti Sasům / do těchto Kragin přigel okolo Léta Páně 806. neb 7. Byl pak částkau wogška zanechán na Mězech Saských a Míšněnských y Českých

D o d o u

Žámku řečeném Donjn / kterýž potomně s mnohými přimálezitostmi potomkům geho pro znamenité služby od girých Cýsařů dědičným a věčným

Prámem dán. Potomně když Králové veliké Wogny s Missňany y s Sasfy wedli/oni při straně Czeské zůstávali/wěrnost Czechům we wšsem zachováwanice: Kterýž když poražený byli/ přes celý Kot ríj Páni z Donjnanu Žámku Donjnu zmužile se bránili/ a když naděje žádné nebylo že by geý obrániti mohli/ dva z Žámku s velikau nesiázy podzemnými průchody všli/ wětš pak společně y s Žámkem od Nepřátelůw w níweč obrácen/ atam zahynul. Z těch dwau Panůw z Donjna/ jeden k Králi Czeskému/ druhý k Knížeti Slogowskému se obrátil: Ten genž byl při Králi Czeskému/ dostal za náhradu Žánek Grawenssteyn/ a druhý genž byl při Knížeti w Slézsku/darem wzał od Knížete Krassyn/kterýž až posawád w držený Rodu tohoto pozůstává. Těm tehdy kterýž w Slézsku bydlel/ mnohé paměti sweděl/ kteréz obššrně/ popřegeli Pán Bůh dalššho zdraš wj/ při spisowánj činůw Slézských se připomenau.

Mathæus Dreserus Isagoges Historiæ parte quarta fol. 614. o těchto čínj zmínku těmito slovy: Ludouicus Imperatoris Ludouici pij Germaniæ Rex factus est Anno 843. hic Germaniā omnem tenuit henum & Balthicum Mare, atq; adeo Duriſiā, Hasiā, Saxonīā, um, Misniā & Herciniā Dominus fuit. Ab hoc quidam Conrades Dynasta Donensis constitutus fuit, qui primus Pontem in Albi

ubi

ubi Dresdam allabitur faciendum curauit, & vectigal a transeuntibus exegit, ab eo igitur tempore, Vectigalis ille Pons fuit Donensibus Dynastis usq; ad Augustum Electorem Saxonie, qui Vectigal illud soluto pretio in suam potestatem redegit. Ti Páni yakým potom způsobem Tytul sobě proměnili/ že pro titulo Comitum, titulum Purgrauitorum dostali/ toho gšem dogýti nemohl.

Žánek Donjn podle Czeských Kronyk odňat byl Léta 1118. A potom Léta 1121. wedlé Hagka w Listu 166. mezy Cýsařem Gindrichem a Wladislawem Knížetem strz přátely gednáno bylo přátelstý o hrad Donjn/ aby zase k Knížetstwj Czeskému byl nawrácen. Cýsaři owšsem toho se nezdálo věniti/ ale Raddy Cýsařské k tomu radili/ prawice: Milostiwý Cýsaři/ wšak wám ten hrad nený k žádné potřebě/ a kdykoli bude chýti, Kníže Czeské geho dobude a geý obdrží. A odpovědel Cýsař: Pohěwadž mne co přátelstý žádá Kníže Czeské, chý to pro něho věniti/ a tak gest zase přišel ten hrad w ruce a w moc Knížat Cieských/ kterýž k rukám Panůw z Donjna byl odewzdán/yakž se to w pamětech rozličných vřazuje/ že geho w drženj byli až do nasseho wětu.

Georgius Fabricius Chemnicensis in Annalibus Urbis Misniæ, lib. 1. fol. 34. circa Annum 1206. o gednom Pánu z Donjna mluwý w smysl takowý. Litem quæ inter Præsulem & Burgraviū Donensem exorta est, Dſtericus Marchio Misnensis, eodem Anno componit.

W těchž Hystoryka w listu 38. při Létu 1246. nacházým zmínku o gednom Pánu z Donjna, takowau: Innocentus Episcopus Servus Servorū Dei, Venerabili Fratri Magdeburgensi Episcopo, & dilecto Filio Præposito Seburgensi, salutem &c. Dilecti Filij, Misnenses, suam nobis transmissere querelam, quod Burgravius de Donin, ipsos quadā possessione ad suā Ecclesiam pertinente spoliavit, iniuste Castrū ibidem ædificare præsumēs, ideoq; discretionī Vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus præfatum Burgraviū, ut ablata restituat conquerentibus, vel exhibeat iustitiam coram vobis, monitione præmissa per censuram Ecclesiasticam, Appellatione remota, cogatis: Testes autem qui nominati fuerint, si se gratia, vel odio, vel timore subtraxerint, per eandem distinctionem Appellatione postposita, compellatis veritati testimonium perhibere, nullis literis Veritati & iustitiæ præjudicantibus, si quæ apparuerint a Sede Apostolica impetrata. Quod si ambo his exequendis nequiveritis interesse, tu Frater Archiepiscopo, ea nihil ominis exequaris. Data Lateran. 4. Non. Iunij, Anno Pontificatus nostri quarto.

Tolikéz In Historia Misnensiu Episcoporum čte se o Panu Ottowi z Donjna/ Hendrycha Purgt: z Donjna Synu/ kterýž něyaké darowaný věnil Hendrichowi Biskupu Misnenské/ genž byl wolé na Biskupstwj/ Léta 1230.

Zapanowanj Cýsaře Hendrycha/ Otto Burgtrab z Donjna Kofel w Donjně ku památce Panny Marye postaviti dal.

W tej Kronyce Misnenské památka pozůstává o Panu Jonášowj z Donjna/ poznamenaná slovy těmito: Ionas vero Dynasta & Burgravius Donensis, circa Annum 1313. feudalīa iura cuidam Nobili de Gosa contulit: a z toho znát ge býti dáwnými Pány.

Mezy Listmi Panůw z Kaupowa nacházý se pamět o Páni Anězce Donjnce/ takowá:

Bobunet z Klinsteyna seděnjm w Kofelcy/ Albrecht Besskowec z

D o d o i g

Bessko.

Bejřkovic/a Směl z Obřístvy/giřev dluhu dole pšaneho Vrozene Paní Aněže z Donjina Manželce Pana Rudolta z Betce osm set kop gro: českých: Rutogme Pan Zynel z Waldšteyna seděním na Skalách / Pan Benčo z Kolowrat, seděním na Rotčově / Pan Gindrich Berka z Dubé / Pan Zynel Škoda z Waldeka/Pan Závise z Klínšteyna / Panossy / Jan z Liblic na Liblicích/Jan Semička z Semčic/ Pessyt z Chrástu seděním w Struhách/Jan řečený Woděrad z Sekerčic/ seděním w Zdechovicích / a Mitu. l. aše ze Wřetat.

Zkajen byl potomně wšs gmenowaný Zámeł Do nijn/tak jakž giné paměti wyprawugi, w Lětu 1402. což swědčij důwodně Dreserus, dokládage y přjcinu zkajeni tēmito slowy: Anno 1402. Arx Donin destructa est à Marchione Misniae propter Colaphum ipsi à Dynasta Donensi inflicto, cum Marchio inter saltandum Conjugem Donensis Dynastae eximia pulchritudine praeditam, osculari esset. Hanc enim ignominiam ultro Marchio Donensem circumfedisit & evertisse dicitur. In obsidione verò Vxor Dynastae à Marchione fertur petiisse, ut sibi potestatem faceret efferendi ex Arce, quicquid humeris suis portare posset. Annuit Marchio & Thesauros suos eam exportaturam esse putavit, at ea, spreto alijs omnibus, liberos humeris suis & pedisequarum impositos ex tulit, quod spectaculum admiratione & plausu dignum fuit. Inde reliquos esse Generosos Dominos de Dona, passim in Bohemia, Silesia & Borussia nonnulli scribunt. Alij verò ad familiam Nobilem Corbiciorum causam destructae Arcis referunt, valuit enim hac familia opibus & auctoritate: Donensium verò Burgraviorum tanta erat potentia, ut quatuordecim Nobiles, feuda ab eis accipere cogere. Hinc ergo facile odium mutuum inter Donenses & Corbitios exarsit, quod aliquandiu tacitis discordijs contentum tandem in gravem offensionem erupit: Accedebat odium acerbum, quod tam Boemiar Rex Ioannes quam Misniae Marchio in Donensem habebant. Hanc itaq; facultatem lādendi, quaecunq; tunc dabatur, arripuerunt Corbicij, & armis Donensem oppugnarunt, eumq; superatum, fortunis omnibus expulerunt.

Dwa Pány z Donjina připomínagů paměti

Kostela Pražského/z nichžto geden Léta 1403. do Kostela Sarniho w Tiesvnenrodu daroval platu hotového dvě kopě gro: a druhý dal čtyry hřivny. O čemž latinský text s doložením gměna gich gest takový.

Erectio Altaris Corporis Christi & S. Vřtula, & vndecim millium Virginum in Ecclesia Parochiali in Neuenrod &c. Otto & Venceslaus fratres, Domini de Donin, duas Sexagenas grossorum unus, alter quatuor marcas dederunt, donaverunt. Anno ut supra.

Mikulášovi a Gesskovi Panum z Donjina

Bratřim vlastním/swědčij Magestát Zygēmunda Cysáře/w kterémž on dotčené dva Bratry/zrabaty z Donjina gmenuge/a ten gest pšán slovo od slova w tento rozum:

Mý Zygēmund z Božij milosti Řijmský Cysář/ie, wyznávám že gšau před nás předstaupili Mikuláš a Gessk Bratř zrabata z Donjina/wěrnij naši milij/a nám pomjženě oznámivše za to prosyli/abychom jim tuto nje pšaná Lěna po předcích gich/keráz nám a Královstwj Českému podávati náležj dopřeti milostivě ráčili/totizto Zámeł a zrabstwj Donjnské se wšs, mi swobodami, pozitky, práwy, y se wšsij mocý nad Stawem Rytijřským,

Wlá

Wládyčým, y Lidem obecným, a weypowědmi swobodným práw / y též s Lěnem duchowních y swětských manstwj. s Wesnicemi, Cły, Dwory, Lesy, s štwánjm, Ryb lowenjm, y ginými wšsennj přináležitostmi/yakž od starodáwna w swých mezích a hranicích zůstává/tak a tu, kde woda Lukewic řečená se začíná a do Labe wpadá, na proti horá a giným Českým Lěsim. W tom ohledage se my na wšs gmenowaných Mikuláše a Gesska po wšs a wěrně služby / keréz nám a Koruně našej České wšsdy činili / y potomně činiti budau neš mohau/ gjm ta wšscka Zbojij, Zámky, a zrabstwj Donjnské se wšsijm tim napředgmenowaným práwem a Panstwjim pod Lěno poddávám a propugcugeme mocý Listu tohoto/tak jakžto propugcowati podle práwa můžeme/na potomně časý spolu y s Dědicý a budaucými gegich pod Lěnem nřiti, držeti, a wřjwati, tak jakž práwo Lennij wřazuge/ y to wšscko čehož gšau předkové gých w držení byli/a na ně od starodáwna připadlo/ bez gednoho každého překážky, wřat nám bez škody. Též gšine také z obzwláštnij našej milosti, gmenowaným Mikulášowi a Gesskowi wšscky a gedné každé listy Prywilegia a šamfessy/keré na ty dotčené Zámky a zrabstwj Donjnské od předkůw našejch Králow Českých měli, potwrditi a obnoviti ráčili/potwřugem a obnowugem mocý našej Králowské České milosti, y mocý listu tohoto/a chceme tomu, aby při tom y na potomně budaucý časý zůstawen býti mohli/a těch Zbojij wřsudy do ko nále wřjwali a drželi bez wřselyaké překážky. Datum w Mostu pod Masgestátem našejm na den Mladětel / Lěta Páně 1423. Králowstwj našejch Vberšského 24. Řijmského 2. Českého 1.

Listy Panu z Hajmburgla při Lětu Páně

1445. předstřagů Pana Zlawace z Donjina a z Grinberka / genž byl přjtomen řdyž Pan Plichta z Žerotjna prodal Panu Oldřichowi Zagicowi z Hajmburka půl Twrže Žerotjna/a polowicy wšeho Zbojij k té Twrzi přináležegjčýho se wšsijm práwem, tak jakž byl někdy on sám toho dostal po Bratru swém Panu Jaroslawowi: k tomu přitřkli Pečetě své tito Páni, Pan Gindrich z Michalowie Třewyřšij, Komornj Králowstwj Českého/Pan Gindrich ze Stráže/Pan Lew z Rožmitálu / Pan Oldřich Medek z Waldeka/a Pan Zlawac z Donjina. Datum w Pátek před Swatým Kalixtem/Anno ut supra.

In Historia horrendi dissidij duorum Fratrum Friderici Septemviri & Vilhelmi Ducis Saxoniae, zmjntka gest o gednom Panu z Donjina/ při Lětu Páně 1447. že totizto Wřdce byl s Panem z Šternbergka/nad lidem tim / kerýž wysřlal do Westfalie Dytrychowi Arcybřskupu Kolinskému na pomoc Wřlim Řnjže Saské/keréhožto lidu z Czech/ z Sas a z Duryňsgu/ šhromážđeno bylo Praporcůw ředesáte.

Arnost Kurffirst a Albrecht Bratř Řnjžata

Saská/ žádagš Albrehta Margrabere Brandeburského Listem nje polojeným/ aby podle žádosť Krále Wladislawa/mezy nim a Pány Donjnskými/o purgkrabstwj Donjnské k wysřsennj te Pře Řoř položen byl/a mezy oběma stranami aby rozsudek spravedliwý byl wáněm/keréhožto Listu tato gšl Kopie:

Služba naše Přátelská / a což my libého a dobrého můžem po wšscký časý/ Vrozeň Řnjže Šwagře milý. Jakož před časý s Třegas řněgšijm Řnjžetem Panem Řijm w ty časý Králeš Českým slawně paměti/ a Wyřoce Vrozeňmi Řnjžaty/ Panem Řydrychem a Panem Wřlismem Weywodami Saskými/ Landgkraběmi Duryňskými/ Margkraběmi Wřssenškými/ Otcem našejm milým/ a našejm milým Střegcem/ dobro

D d d d iij

wolně

wolně Smlauwa učiněná gest / w kteréžto Smlauwě mezy gíž gmenowa-
ném nassym milým Otcem slawné paměti a Pány Donjnskými/ gích naří-
kání a žádaní/ kteréz oni proti nim a proti nám magí/ o Zámeč Donjn/na
gíž gmenowaného Krále Gířého/ a na wassý lásku k weypowědú dáno gí/
wedlé znění gednoho Artýkule w té Smlauwě napsaného/ kterýž teč s tim-
to Listem posýlame/ a rozum té pře gestě nedokonáný/ a my proto nynjas
napomenuti gsme/ abychom to dokonati mohli/ gesto my toho také žáda-
me: a poněwadž Král Gíř slawné paměti/ na něhož ta pře s wámi složená
gest/ gíž dáwno sessel/ nic méně tomu nechť na škodu není/ neb gsme tu při
na Teygafněgšij Kníže a Pana Wladislawa Krále Českeho Pana nasse-
ho milého a Vgce/ tím způsobem jako na Krále Gířého s wámi pro roz-
suděk wložili/ a na čem se lásky wásse sнесau/ na tom že přestati chceme:
Protož gest nasse přátelská a dobrowolná prosba/ aby wásse lásky s gme-
nowaným nassym milým Panem Vgcem Králem Wladislawem/ tu wěc na
sebe přigali/ a stranám Rok položili/ a po wyslissenij pře/ weypowěd náleži-
tau/ a nálež mezy námi a Donjnskými učinili/ tak aby ta wěc k mířtu swé-
mu přigáti mohla/ za čez láskam wassym přátelský se odsluhowati powi-
ni budeme. Datum w Mostě/ w Tiedeli Cantate, Léta 1482.

**List Krále Ludwíka k Gířimu Knížeti Saks-
mu/ Landgraběti Durýnskému a Margraběti Missenskému / na žádost
Frydrycha a Jana Panůw z Donjina psaný/ obsahuge w sobě obsýlání Kní-
žete dotčeného před swau Králowstwu milost/ a ten zní w rozum tento:**

Wěděti lásce wassý dáwáme/ že Drozený wěrný nassy milý/
Frydrych a Jan Purgkrabata z Donjina předstaupiwše před nás / na nás
gsau wznesli a nám oznámili/ kterak by gini Purgkrabstwj/ Donjnské se-
wssemi přináležitostmi a Zboží nūže doložené/ totiž Weysssteyn/ Dypes-
wald/ Kotleba/ Hamry/ Rhymgsteyn/ Libenthal/ Wesnice před Lefy/ Cla-
w Radenburgku/ Práwo Zemský w Dráždianech/ Lilkenssteyn/ Hedenau a
Pesswic/ Leno w Kocbrodě/ se wssým přislussenswým a Manstwj/ podle
Práwa/ yakožto prawým Dědicům náleželo/ k tomu spravedlnost miji pra-
wíce/ a nás při tom ponizeně žádali/ abychom wassý lásku proti nim práw-
ně obestali/ čehož gsme dotčeným Purgkrabatům z Donjina dle spravedl-
nosti/ poněwadž gmenowané Purgkrabstwj Donjnské / s gínými přisluss-
nostmi/ námi a Koruně České Manstwj poddano gest / slussně odepřáti
nemohli. Protož wassý lásce/ yakožto Manu/ a těch Manstwj držiteli gme-
nugeme a pokládáme den/ žádáme a obsýlame wassý lásku k Pátku po S.
Michalu Archandělu neyprwě přisstj/ abyssse se před námi a Raddami na-
ssemi zřízenými/ proti nim často psaným z Donjina/ na Zradě nassim Praž-
ském/ w prawý čas Sandu/ buď wlastní osobě swé/ aneb strz dokonale pl-
nomocněty nagáti dali/ a proti dotčeným Purgkrabatům z Donjina podle
Práwa stáli a odpowídali: My pak po wyslissenij žalob a odporu gedné y
druhé strany/ rozsudek spravedlivý učiniti chceme/ patliby se která strana
nagáti nedala/ nic méně straně kteráž se w tom poslussně zachowá/ má se stá-
ti to což spravedlivého wznáno bude. Datum w Praze/ w Tiedeli před S.
Gílgým/ Léta Páně 1522. Králowstwj nassych Vherstého a Českeho 7.

**List Cysáře Ferdynanda k Heytmanům Krá-
lowstwj Českeho psaný připomíná tolikéž gmenowané Pány z Donjina té-
mito slowy: Co se pak Drozených Frydrycha a Jana Streycůw z Donjina**

dorýče/

dorýče/ yaká nám o gích spravedlnost a gednání od Oswjceného Pana Gí-
řého Knížete Sakskeho Geho lásky odpověd dána gest/ z Cedule této/ kte-
rauž posýlame/ tomu wyrozumíte/ a protož to týmž Donjnským oznamte/
aby se wěděli čím sprawiti/č. Ten List psán byl Léta 1530. při koncy té-
hož doložení gsau/ Adamus de Noua Domo Cancellarius, Venceslaus Do-
ctor, a nápis neb Tytul téhož Listu gest takowý:

Drozeným a Statečným, Janowi z Wartmbergka a na Zwěřetických
Teywysšijmu Purgkrabě Pražskému/ Wogtřehowi z Pernsteyna a na
Pardubických Teywysšijmu Hoffmistru/ Radslawowi Beřkowstýmu z
Sřebětowa a na Libechowě, Teywysšijmu Páři/ Wolssowi Plantna-
rowi z Rhynyspergtu Podkomorjmu Králowstwj Českeho/ Heytmanům
nassym téhož Králowstwj wssim spolu/ aneb některému z nich wěrným
milým.

**Wlazugý to paměti/ že nad Wogstem Německým
kteréhož bylo pět Tisíc gízdnych/ a dwadceť Tisíc pěšák, od Jana Razy-
míra Palatyna proti Tawarskému do Frankreychu wypraveném/ Heyt-
manem byl Pan Sabián z Donjina/ a to při Létu Páně 1587.**

**Když gsme tuto Knihu spisowal/ žiwý byli
tito Páni z Donjina w Slézsku.**

Pan Gindřich Purgkrabě z Donjina na Hercogswaldu a Wiltendorffu G.
M. C. Radda a Heytman Slogowský. P. Abraham Purgkrabě z Do-
njina na Wartmberku/ Bralině/ a Krassyně, swobodný P. Ryjtě zlatě^o Kau-
na/ Řádu S^o Gíř Jerolimitského/ Cysáře Rudolffa toho gmena dru-
heho Radda/ Teywysšij Heytman nad gízdny/ a wysšij Lufacie Land-
sfoyt/ tolikéž Maximiliána Arcykňžete Rakanského Radda a Komorník/
kterýž w několiká Legacých potřebován byl/ yako k Králi Polskému/ k we-
likému Knížeti Moskewskému Borissowi Fedorowicowi, cum amplissimis
mandatis/ k kterémuž po druhé s tytulem welikého Legáta/ quod antea in
hac aula contigit nemini/ nyný od G. M. C. wyslán/ armis & litteris cla-
rus. Gsauc při Arcykňžeti Maximiliánowi/ když proti Polákům Bogowá-
no/ byl Teywysšij nad lidem gízdny z Knížetstwj Slogowského shro-
maždeném/ w Létu pak 1595. tolikéž nadssesti Stry gízdny Heytmaně
w Vhěch učiněn/ a následugýho léta, od Wlasti swé Země Slézské za Hey-
tmana nadewssim Wogstem/ to gí nadpůl druhým Tisícem gízdnych/ a nad
třemi tisícy pěšák, y nad gízdny Lufackými z poručení Cysářského wyhlá-
ssen/ kterýžto Auřad Roku druhého pro nespůsobnost zdravý odewzda. Pro-
gel Kraginy mnohé/ a shledl rozličné obyčege gegich, we třech částkách swé-
ta/ yako w Europě/ w Azyi a w Affrice, w mladém wětu při Knížeti Kryšto-
ffowi Mikulášowi Radwílowi k Božjnu Zrobu se wyprawil, s neweli-
tým towarýšstwem prossel pausstě Arabské/ y Zoru Synai spatřil / yakž o
tom obssirněgý wyprawuge Itinerariu gmenowaného Knížete Radwíla / a
obssirněgý o tom w Kronyce Slézské se doloží. Zde pak w Králowstwj Če-
ském žiwý byli z rodu toho podle Tytuláře, Frydrych Purgkrabě z Donjina/
Gindřich Purgkrabě z Donjina na Benátkách. Jaroslav Purgkrabě z Do-
njina. Jan Purgkrabě z Donjina na Zehussycých. Gindřich mladší
Purgkrabě z Donjina. Wácslaw starší Purgkrabě z Donjina/ Syn geho
Pan Frydrych z Donjina, kterýž měl Manželtu Pani Jzialdu z Martnic/
s kterauž bral slib Léta 1602. we dni Masopustnj. Wácslaw mladší
Purg: z Donjina a na Zehussycých.

O Erbu a Rodu Pannow a Grabat Sfikow z Pasaunu a z Lokte.

Kapitola XX.

Letu Bane 1415. Kureus, ten kterýž wopisuge ex occasione upálený Mistr Jana z Husynce / o Panu Kassparowi Sfikowi / genž byl Kancelářem tčej Čyřařow / činý zmjnk u takowau / fol. 120.

Scribitur autem Virum Generosum, virtute præstantem Casparum Slykium, qui fuit Cancellarius trium Imperatorum, & negotijs illis nomine sui Cæsaris intererat, assurrexisse, cum decretum in Husum & Hieronymum Apostolos depravatæ fidei, pronuncicaretur, & testatū esse, non assentiri se perfidiæ Sacerdotum. &c.

Van Steffan Sfik Grabě z Pasaunu a z Lokte, statečně proti Turkům Bogugýe, zabýnul w bitwě při Ludwýkowi Králi Vherstém / yakž o něm Lupac takto mluwý :

Anno Domini 1487. Stephanus Sfik Comes, nascitur hora 3. pomeridiana, qui cum Anno Christi 1516. autor fuisset colendæ (de ritu &

cultu

cultu) Vallis Ioachimicæ Oppidi non ignobilis in Bohemia, & re, metal-
lariam ubi constitueret, post annos decem fortiter pro Patria contra Tur-
cos dimicans, unā cum Rege Hungariæ Ludovico, occubuit, Anno 1562.
Actatis verò suæ 39. Témuz Epitaphium doložil toto:

Pannoniæ Regis non prospera signa secutus
Sfikorum Stephanus nobilitate potens ;
Occubuit magnis generosum pectus in armis
Atq; peregrinam sanguine tinxit humum.
Aeterna felix cum Christo vivit in aula.
Quisquis pro vera sumpserit arma fide.

Letu Bane 1589. wedle Tytuláře žiwý byli
z Rodu toho Albrecht Sfik z Holeyce Grabě z
Pasaunu a z Lokte a na Wintřowě.

Abundus Sfik z Holeyce Grabě z Pasaunu a z Lokte a na Heynesgrinu G.
M. C. Radda a Jagrmeistr w Královstwu Českém. Ferdynand Sfik z
Holeyce Grabě z Pasaunu a z Lokte / G. M. C. Radda zřízená nad Appel-
lacý. Filip Sfik z Holeyce / Grabě z Pasaunu a z Lokte. Frydrych
Sfik z Holeyce / Grabě z Pasaunu a z Lokte na Haussteyně a Planě. Gi-
rgt Arnost Sfik z Holeyce / Grabě z Pasaunu a z Lokte. Krystoff Sfik
z Holeyce / Grabě z Pasaunu a z Lokte na Falknowě a Dayrowě. Ssebe-
řyan Sfik z Holeyce / Grabě z Pasaunu a z Lokte a na Bečowě. Steffan
Sfik z Holeyce / Grabě z Pasaunu a z Lokte a na Teydetu. Wiktoryn
Sfik z Holeyce / Grabě z Pasaunu a z Lokte a na Hemrogrinu.

**O Starodávném Rodu a Er-
bu Panůw Adráckých / a giných wšech který
takowéhož Erbu vžýwagý.**

Kapitola XXI.

Obrátek Erbu tohoto nacházým za králo-
vany Pohanských Králůw w Morawě / kdež ať posawad
gsau mnozy wzáctný Rodowé pod týmiž znamení / ano
y w Slézku a w Polště se spatřugý / kterýžto wšedni od
jednoho předka possli / tak yakž w Zrcadle Morawském
oznámeno gest. Ale že o to gde aby se srozumělo yaké znamení Rytýřské na
teto sfigitě wykonterfektowane gest, potřeba wkaže / y tnto něco o tom
promluwiti.

Rytýř negatý a práwě wysokostj postawy swé Obr. přibral se z daletých
Kragin ke Dworu Krále Morawského s neginým amyslem, jednom aby

přidny

hrdiny Morawské (o nichž mnoho slyšel) zprobowal/ukazující před Krá-
lem wysvědčení mnohá od Knížat a Králův rozličných/že wssudy mades

wsseni s welikan ctí a pochwalau wítězstwu slawné obdržel. Což wsslyšet
Kráľ jakožto walečný Pán, nechťel aby Rytířstwo geho zahabné býti
mělo/poraúce Rytíři dotčenému prodletí/obělal wsseden Dwůr swůj s
přítstným rozkázáním aby se wssychni Rytíři a Páni před osobau geho po-
stawili/ a Muže toho sláwy žizniwého, pro kterauž se tak daleko geti ne-
lenowal/nasýtili.

Ta rozkázání Kráľowské a Mandát přigeli mnozí/ gsaunce hotowí
gedenkaždy z nich s Obrem wsseliyákým spůsobem se potkali/ kterýž aussa-
ge w sýlu swau a w wysokost těla/ pohrdal wsseni/ a jako za ničemný a bá-
zliwý Lid wssedy Rytíře spartené potládal.

Mezytím pozwáno Rytířstwo k obědu Kráľowskému/ a ten Obr wy-
sobostj myslí nadurý spolu y s ním/ podle kteréhož Kráľ při Stole posadil
Saula, Mužjčka owsseni newelického/ale w zmužilostj a w sýle dohře stu-
sseneho. A edyž bylo po oběd/cel Kráľ obadwa jako y při oběd/ mluwje
k Obrowi/ zýtra (prý) neb dnes s tímto kterýž wedlé tebe sedj Brdese miji
činiti/ a s tím zmužilostj swé a sýli pokostugefs. Ta to odpowědel Obr/ ya-
kým spůsobem Kráľi? Sstlceem w nos? Z takowého posměchu Saul hně-
wem zubý stiskal/přemýssleže yatkby mu to rychle mohl odplatiti/ a Kráľ
znamenaw hněw geho weliký/ přidawage jako bžjčmwa Keni Ostruby/

rekl: a

rekl: a ty Saule co k tomu mluwíš/ kterýž učinil potlonu Kráľi a hostem
geho/ uchytil toho Obra za chrčpi a ssaufy/ gesto nad mju weliké byli/ ta-
kowu moc/ že mu pysky oderhl y ssaufy, kauce: Toč má gedem stilec Krá-
li/ a gestlize druhého dočeka/ neponefe na swém ktku hláwy.

On pak wýda sebe zahabného/ zuby a usta ofstlebené dlanj zakryw/
vprkem s Paláce a ze Dworu Kráľowského pospýssyl/ zanechawagje w ně
y wssedu sláwu prwe nabytan/ y kus twáři swé/ kterauž Kráľ žádal wideti.
Tu Saul wyňaw Střelu z Tanlu (neb toho času Rytíři obyčegně gey na so-
bě nosyli/ tak jako nynj laduňky k rucnicem) strz tu částku Twáři vtrže-
nau gi prostrčil/ a ukázal Kráľi neb Knížeti swému/ kterýž spatřiw Střelu
tak prostrčenau/ tu gemu dal za znamenj Rytířské na wěčnau památku w
činku toho/ a nazwal ho Odissaušem. Kterýmžto přjgimým potomkové
Erbu toho/ a zwláště w Polště až posawád se nazýwagj.

Z toho Kmene posli gsau wžácnj Rodowé/ yako
na Morawě Páni z Krawai/ Páni Osowstj z Dubrawice/ Páni Sedlnice
stj z Choltic/ a w Slézku Páni Lasotowé Rytíři/ a w Čestém Kráľow-
stwu tito Páni Mractstj z Mráče/ gichito Předkové z rozličných Stat-
kůw se psawali/ a obzwláště z Duba od mnoha Set let/ kdez bylo gich bý-
dlenj (odkudž se nynegstj potomkové píssj) magjce gednosteyný začátek s
Pány Osowstými z Dubrawice.

W Letu Páně 1589. Předka gednoho Rodu to-
ho/ připomjagj paměti Kostela Pražského/ totiž Pana Benyáše z Duba/
a Manjčku geho Marketu Zwěretic s dwěma Syny/ kterjžto wssidni na-
dali čtrnácte Kop a dwa gro: Kostelu Sarnjmu w Bystřici/ a to na swědo-
mý dali List k Práwu Duchowným s pěti Pečetmi wssutými/ totiž Páni
Markety Zwěretic/ Pana Benyáše z Duba a na Lessně a Synůw gich/
Ondřege Zasska/ Bohussy a Wáclawa Bratrůw z Duba a na Lessně. Kter-
ýžto plat ukázali na Wsch w Senowicých a Radossowicých.

Wprawugj gmenowané Knihy Kostela Praž-
ského při Letu 1406. že Předbor z Duba z Zandowa a na Zebíně/ Kostelu
w Jandowě darowal dvě Kopě platu na Mlejnych ibidem. Wčemž slowa
zněj takto: Nobilis vir Przedbor de Duba, alias de Zandov, residens in Ze-
bin &c. duas sexagenas ibidem in Zandov Censu annui & perpetui dona-
vit in molendino, &c.

Letu Páně 1408. při Panu Janowi z Duba
darowal k Kostelu w Liskowicých Jan z Slariny tři Lány Kole/ we Wsy
Lhotě dwa/ a třetj w Liskowicých.

Oldřich Mráky darowal něaký plat Klášteru Karlowskému.

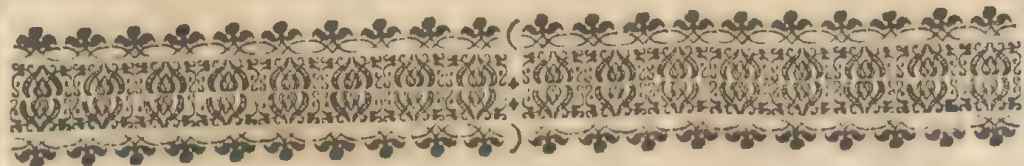
Wesylstmi Panůw z Sternbergka/ spatruge
se při Letu Páně 1444. Diwís z Duba a z Předboric/ kterýž s ginými Pá-
ny a Zemany přikládal Pečet k Listu Páni Amry z Dědic/ genž byla dluzna
padesáte Kop něakému Pražákowi Janowi z Tábora a Zéně geho.

Pan Bohusse z Duba k gednomu Listu Páni
Machny z Bogist/ w kterémž dáwa moc nad Statkem swým Janowi z
Čječetic/ a při něm Pan Diepolt z Ryžmbergka/ Buryan z Waldeka/ Před-
bor ze Zepnic/ a Markwart z Vhlisť/ Pečetě swé přiwěsili/ kterěz neporu-

ssené

šlené pozůstavagij w pokladu Kapitoly Pražské / mezy Listmi k Rostelu
Karlsšteynskému náležejícím.

A Kdýž jsem tuto Knihu spisoval / žil byl od týchž
předků posslý Pan Karel Mráký z Dubé a na Půsolech.

O Erbu a Rodu Starodáv- ném Panův Plánských z Egr- bergka.

Est Rod velmi starožitný w Králov-
ství Českém / o kterémž na mnohých místech zmínku
nagdeš.

Při Létu 1406. Knihy Kapitolní
Rostela Pražského w pamět vwozugu Pana Gindricha z
Egrbergka a na Miseném / proto, že gest daroval šest Kop gro: platu roč-
ního věčné k Rostelu w Charwaticých na Westnicích svých Charwaticých a
Maregnowských / společně s Synem svým Wogtichem z Egrbergka.

Některé vzáctné předky Rodu toho rozličné pamě-
ti připomínagij / kterých při službách Královských a všelijké Obce k prospěchu
snahně pracovali / jako neyprvé w Létu 1409. Pana Mikuláše z Egr-
bergka / genž byl při Dkách Zemských Království Českého Nesywšším
Půsačem.

Téhož času Pan Bohuslaw Plánský z Egrbergka / seděl na Sandu Zem-
ském mezy jinými Saudcy / w pořádku wedle obyčeje Země náležejícím.

Widěl jsem List psaný Léta 1455. mezy pamět-
mi Vrozeného Pana Přecha z Hoděgowa a na Tloštowě / tč. w němžto dáwa
šwědomi gednomu Panu z Egrbergka / w Kraginách Wlastých neyaky Za-
minus de Calistiono Baiocensis Episcopus, že widěl a znal Pana Jana z E-
grberka / Kytě řečeného Zer Johan / kterých bydlel dlouhý čas w Ošwjceně
Knížete w Betšfodě / genž byl na místě Krále Engličého w Frankreychu a
w Normanygij / Syn někdy Pana Mikuláše z Egrbergka z Království
Českého. Druhý Towaryš gebo byl Heratant Flaucous diči Ioannis
Compatriota & frater armorum, obadwa byli Muži dobrého a poctivého

ho cho,

ho chování w Knížetství Normanském. Tento Pan Jan z Egrberka
wzal sobě tam w těch Kraginách Manželtu Dceru neyakeho Pana Jana
Zeytmána de Dupondoie Diocesis Constantiensis ex Provincia Ratom-
gensis, a po smrti gegij tam též wzal šib s Pani Markétou Sauchowan de-
rau spectabilis Militis Ioannis Fauch, od kterých zplozen Pan Michal z E-
grberka / kterých toho času měl 19. Let věku svého. Ten List potworzowal
Karel Král Frantský / Léta Paně yak wšs dotčeno / a Králování svého /
Léta 33.

W Létu Paně 1472. mezy Listmi Vrozeného
Pana Pana Jana z Raupowa a na Raupowě / nacházým zmínku o Panu
Busskowi z Egrberka a na Planě / kterých mezy jinými Wladykami pozna-
menán gest takto: Wylim a Bohuslaw Bratři Trautnbergerij we třech
Dwořích prodawali osm Kop gro: we Wšs Otěšicých za osmidesáte Kop gro:
českých, Panu Břenkowi z Kunšperkka a na Zlohově: přičemž byli Bu-
šek z Egrberka a na Planě / Albrecht z Kolowrat a na Bezdrůžicích / Pa-
nosy, Rytíř Kwetir z Sarowa / Bohusse z Časťkova / Basspar Gros z
Porsengrunu na Pořegowě / Jan Šfonstetr na Starém Sedlísti / a Ozwald
Pecynger z Widžina.

Živi byli za mě pamětij / totiž kdýž jsem tuto Kni-
hu spisoval, Pan Albrecht z Egrberka a na prostředním Krussce / a Pan
Gindrich z Egrberka a na Kněžicích

O Erbu a Rodu starožitném Panův z Raupowa.

Kapitola XXII.

Rodu toho předkové w Království Če-
ském / měli za znamenij Rytířské samy toliko širých čer-
ný w šilém poli / a kdýž přigati byli do Stawu Panškého /
zlatým Orlem obdarováni gsau / yakoz pak obadwa Er-
bowé tuto položení gsau / yten s Orlem / yten s černým
toliko širých / kteréhož vžiwagij mnozí Rodové w
Stawu Rytířském pozůstavagij.

Léta Paně 1348. nacházým zmínku o Panu Ot-
towi z Raupowa / genužto Jan Král Český a Polský / Zrabě Lucembur-
ské / yakozto Maršalkowi šwěmu darowal libertates na Wes Schacharow
řečenau šewšim přislussenšwým. Stalo se 7. Calen: Očtob: Léta yak na
hoře. Měl Manželtu Pani Magdalenu z Rowaně / yakž šeto vložuge z
Linze Panu z Raupowa / s nímžto zpłodil Syna Burkarta z Raupowa a na

Raupo

Raupowě/ kterýž potomně měl Manželku Pani Apolenu z Portnssteyna / kteráž genu porodila Syny Niepra a Burkarta/ o nichž wyprawuge pamět následugýcý:

Gmenowaný Pan Niepr z Raupowa/ zápsal pět Kop gro: platu ročního wčného we Wsý Raupowě/ k Kostelu w Czachowě / o čemž pozname ná no in libris Erektionum Textem takovým:

Pro Ecclesia in Cziachovv, constitutus personaliter Nobilis Dominus Niepro de Raupovv, quinq; Sexagenas census annui perpetui in Villa Raupovv, dedit, donauit.

Oznamugý paměti o Panu Petrowi z Raupowa/ je gest byl s ginými Pány Rutogmě za Pana Albrechta z Guttnsteyna a na Kolíně, w půl třetím Tisyc Kop/ Panu Krystoffowi z Wartmberka na Beržkowicých a na Litecýš/ Třetýššimu Sfeňku Královstwj Czeského/ a s nim tito Páni gmenowitě: Pan Jan Zoledý z Ssternbergka a na Lessně/ Adam Lew z Rozmítalu a na Blatny/ Adam z Ssternbergka a na Konopistě/ Jeronym Sstik z Pasauu a z Lokte/ a giný/ a to se dalo Léta Páně 1337. psal se pak gmenowaný Pan Petr z Raupowa a na Býlé/ a Pan Jan psal se z Raupowa a na Raupowě.

Wři Létu Páně 1400. děje se zmýnkla o Panu

Niepro

Nieprowi a Burkardowi z Raupowa/ w Kněhách Kapitoly Pražské tami to slowy:

Erectio Vicariorum seu Capellania in Ecclesia Parochiali in VVrza-
lkovvicz: Nobilium Virorum Dominorum de Raupovv, Nieprogis &
Burkardi in Pargameno littere scripte, w nichžto zápsali geden Dwůr se
wssemi náležitoštni we Wsý Wřestowicých/ a čtwrt Lánů we Wsý řecené
Seleny.

Burkhard z Raupowa s Pani Apolenau z Po-

tnsteyna/ zanechal Syna Gindřicha z Raupowa na Rau-
powě/ kterýž měl Manželku Pani Barbora z Michalowie/
s kteráž on zplodil Syna Jana z Raupowa na Raupowě.
O tom pozůstawa tato pamětka/ že gě zůstawił Syna Ja-
na téhož gmená s Pani Lidmillau z Krawar/ kterýž po-
tom byl Hoffmistrem Dworu Krále Wladislawa Vheršké.

ho a Czeského/ tolikéž y Třetýššim Písarém Dest Ženistých/ gennužto př-
kázal Král poznamenati we Dkách mēnēnj Vherškého Dukátu/ totiz yak
mnoho zaň od proměňugicých dáwano/ a tak šrz něho we Dkách napsano
gest toto. Léta Páně 1459. Zlatý Vheršský platil 42. gro: potom Léta 14
63. platil 48. gro: a před tím platil toliko 34. gro: tehdaž když Gindřich z
Stráže prodawal/ ič. Toho pak Léta/ když práce ta w Imprimowaný
byla/ to gest 1600. platil Zlatý Vheršský 50. gro: Býlých. A Léta 1602.
platil zauplna dwa Zlata Reynská/ to gest Kreycarůw Stů a dwadecet.

W Létu Páně 1401. některé paměti připomýna-

gý Pana Jana z Raupowa w takový smysl: Pan Břeněk z Konšpergka a
na Zlohově/ dáwa Listy a spravedlnosti své na pargameně / nimžto V-
rozený Panossy, Wylim a Bohuslaw/ ze třej Dworůw Bratřej Trautmber-
geri/ prodawagý Wsin Kop gro: platu we Wsý Wřesticých/ Panu Janowi z
Raupowa/ Dworu Krále Czeského Hoffmistru y Dedicumgeho. Přitom
byli Pan Linhart z Guttnsteyna a na Klenowém/ Pan Sezym a Wrch-
labi a na Prostiborě/ Vrozený Panossy/ Wácslaw Kníže z Sulewic a na
Kžehlowicých/ Wácslaw z Sulewic a na Solanech.

Léta Páně 1486. Bicka z Prostibore a z Wřestyc/

odewzdawala List něyaky/ w kterémž Gistec gest Pan Jan z Raupowa/
Hoffmistr Dworu Krále Czeského/ a Rutogmě za něho Vrozený Panossy/
Sreymut z Tropicé/ Wácslaw Talassus z Czernhostu/ za summu 30. Kop
gro: Czeských/ a to Pani Markéře Sestře své. Přitom byli Vrozený Pa-
nossy/ Wylim z Chřiňowa a na Skočicých/ Jan z Horšic na Horšicých/ a
Jan Muchel z Bukowan na Borowech. Tento Pan Jan z Raupowa měl
Manželku Pani Lidmillu z Rabsteyna/ s nižto zplodil Sy-
ny/ o nichž se zmýnkla děje w pamětech Kláštera Zákona
S^o Františka/ při Létu Páně 1497. totiz o Panu Wácsla-
wowi/ Panu Synkowi/ a Panu Janowi z Raupowa/ kte-
rěž w Listu tom gmenuge dobrodincem Kláštera onoho.
Ambrož z Lemberku/ Prowincyal téhož Zákona w Cze-
chách/ w Slézsku y w Morawě/ přigimagic ge do Towaryštwj aneb Bra-
trštwj ad uniwersa & singula suffragia suae Religionis, in Vita & in mor-
te, za kteréž wždydy officium býwa y býwati má w témž Kláštere/ tak ya-

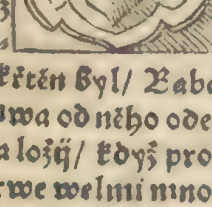
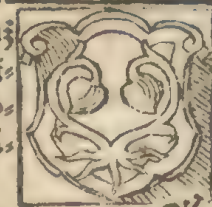
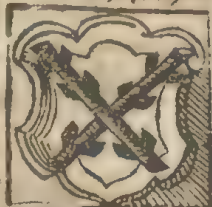

Lecc

to

to za giné Bratry té Regule/ tolikéž y po wšech giných Klášterých. Datum Léta yate na hoře/ ex loco Sanctæ Mariæ inter nouam Plsnā, 26. Maij.

Pan Jan z Raupowa a na Raupowě slaužil při Dwoře Papežském/ kdež mu se dostalo druhé gméno při Konfirmacy Křtu/ totiž gméno S^o Gíř/ a potomně byl Raddau Cysáře Ferdynanda Krále Vheršého a Českého. Manželka jeho byla Pani Markéta z Kinssteyna/ od níž zůstal Syn Adam z Raupowa na Raupowě/ Ferdynanda Krále Římského/ Vheršého a Českého Radda. Manželka jeho byla Pani Lidmilla z Wartmbergka/ od níž zůstali tito Synové:

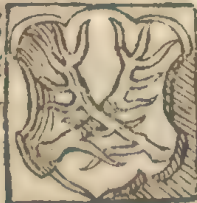
Jan z Raupowa na Raupowě a na Zdicých/ a ten měl Manželku Pani Dorotu z Kolowrat/ Dceru Pana Wladislawa Bezdruzického a na Busséhradě/ a ništo zplodil Syna Jana Adama/ Kterýžto. Jan Adam z Raupowa syn Pana Jana z Raupowa/ měl Manželku Pani Elisku Boritownu z Martinic/ pozůstalau Wdowu po Vrozeném Panu Wylimowi Jagicowi z Hainburgka a Dceru Kateřinu/ Kterauž pogal za Manželku Jan Boreň ze Lhory a na Mikowicých/ a Lidmilla Kterauž zasnoubená Panu Karlovi Čeykowski z Olbramowic a na Racowě/ ten též zplodil Gířho Adama/ a Jana.

Pan Gýněl z Raupowa druhý Syn Pana Adama z Raupowa/ a Pani Lidmilly z Wartmbergka/ měl Manželku Pani Alžbětu z Říčan/ od Kteréž byl Syn Adam/ a ten w mladém věku umřel/ y Dcera Mikowicowa. O tom Panu Gýnělowi tak mluví/ že se narodil s dlouhou střícy vlasow/ a několik nedel před narozením svým/ při čemž sedělo několik osob vzácných a wůry hodných/ že gest třikráte zkrčil w životě Matky své/ Když se narodil a pokřten byl/ Bába zawažala gemu Pupek yate newelmi sstěrně/ a w tom Chuma od něho odesšla/ a přewratila se s nim Kolýbka. Pani Matka ležíc na loži/ Když procýtila a spatřila Kolýbku býti přewracenau/ a okolo ni krwe welmi mnoho/ a leknutím a zstrachu zkrčila/ a sama segda z lože/ zdvihla Dítě/ a ono se smálo/ lastawě na ni wzhlýdagýce/ z čehož ona Panu Bohu poděkowala/ a Syn onen welmi se dobře wychowal/ a byl Pan vrody welký.

Pan Wylim z Raupowa třetí Syn Pana Adama z Raupowa/ psal se na Mladenowicých/ a měl Manželku Pani Annu z Kragtu/ druhau potomně sobě pogal/ totiž Pani Helenu z Zastřezl.

Pan Krystoff Karel z Raupowa na Zeralcy a Worlětu nad Humpolcem. Manželku měl Pani Alžbětu Purgtrabinku z Donina/ potomně pogal sobě druhau/ totiž Pani Helenu z Waldsteyna.

O tom Rodu na rozličných místech zmínku nalezneš.

O Erbu a Rodu starožitnem Panuw z Wartmle w Královstwu Českém.

Kapitola XXIII.

Kázala se w Zrcadle Morawském/ yate dáwnost Erbu toho a potomkůw jeho/ tak y wzácnost/ ale slusná wěc y tute jeho nepominauti/ poněwadž tolikéž mezy ginými starožitnými Erby w Královstwu Českém počten gest.

Léta tehdy Paně 1081. o Vředku Rodu toho činěte háget w listu 137. těmito slowy:

Přihodilo se w Kragi Bilinském/ při Wsy řečené Radossow/ že Žena gedna gménem Prostislawa/ Manželka Dobrohostowa, giná Wartmianara/ přiblížugýce se ku porodu/ powolala k sobě dwau Žen starých/ a porodila Syna/ apo malé chvíli porodila y druhého/ potom y třetího/ a tak wždy po gednom až do dewiti/ z čehož se Ženy ty náramně vlekli/ domnjwagýce se že se to zběhlo Kauzlem těch Čarodějných dwau Báb, Johanky a

waně Benesse/Ludwíka/ y wšedky summan/ kterýž gsau koli z Rodu Waytmilůw w Království Čestě possli/ aneb gessťe řádně a Manželský zroditi se mohau/ ty také přigymáme za Korauhowé Pány/ stwzugem y wyhlasugem/ přikazugjc wšsem wúbec/ Knížatům/ Zrabatům/ Korauhowým Panům/ ič. aby nadepsanému Rodu z Waytmile wšedku wctiwost/ kteráž Korauhowým Panům náleží/ wykonawali/ a to pod pokutau Pa- desati štiwén Zlata čistého/ kteréhož polowice do Komory nassý/ a druhá polowice Komuby se z Rodu toho wblížilo/ náležeti má. Tia swědomj to- ho Pečet nassý Královstau k tomuto Listu přiwěsyti gsme dali/ genž gest psán lěta 1470. Královstwu nasseho lěta 4. Tento Magestát po- ložen gest we Dky Zemské lěta 1543. po šhočený Desť a Originalu/ mezy gine Privilegia odowzdan a potwrzen gíným Magestátem takto:

My Ferdynand z Boží milosti Říjmský Král/ oznamugem tímto listem wšsem/ že gsme prošený gménem Prozeného Synka Krabice z Waytmile/ wěrného nasseho milého/ aby chom genu list náša mocný dá- ti ráčili/ ič. kdez gim přiznáwá a přiswědcuge Staw Panstý obšyrně. Da- tum w Středu/ po Tědělí Oculi. Lěta 1537. a dále gíný list zni takto:

My Beneš Mirek z Solopist a na Husticých/ Kuness Boh. danstý z Hodkowa a na Sukdole/ a Oldřich Pařížek z Pařížku a na Rad- boči/ známočinjme tímto listem předewšsemi/ pro budaucý pamět/ ko- mužbykoli z Rodu Waytmile toho potřebý bylo/ že gsme přitoni byli/ když gsau Hornjcy na Horách Gutnách přigymali za Mincmeistra Pana Bene- še z Waytmile/ a sěžowali sobě že Těmce mji magj. Těch byl plný Dwůr Wlastý/ k nimžto wegda na Pawlae Pan Beneš/ drje za ruky Pana Sste- ffana Krabice Otce Pana Synka/ promluwil k nim, řka: Pánj Hornjcy mily/ nestěžugte sobě mne za Mincmeistra podniknanti/ wšak gsme prawý Čech a ne Těmec, nenj diwu že lépe Těmcedy mluwjím nežli Čestý/ pone- wadž gsme z mládošti w Těmcých wychowan: žle teď máte mého wlastnj ho Streyce Pana Sstěpána Krabice/ kterýž se k mně znáti bude. Tia to od powěděl Hornjcy s otázkau. Tatli gest Pane Krabice: a on dñ, tak: Rá- se ku Panu Benessowi znám/ kterýž odpowěděl/ y řa k němu také. Ř řekli Hornjcy, wámě Pane Krabice wěříme/ a tak gsau Pana Benesse dobře vpo- kogenj za Mincmeistra přigali. Což tuto pro budaucý pamět swědcjme a wyznáwáme/ že to gest w prawdě tak bylo/ a to bēeme k swě dussý. Toho na swědomj přiwěsyli gsme Pečetj nasse wlastnj k tomuto listu, genž gest dán w Pátek po S. Alžbětě/ Lěta 1517.

Pana Kunu a Zymunda z Waytmile/ připo- mýnagj pamětj Kostelnj takto:

Donatio sex sexagenarum gross: Pragens. pro Altari S. Annæ in Ec- clesia Parochiali in Lippa. Nobiles Kunko & Sigismundus Fratres de Vaitmile, in Slyva residentes, & in Villa Radecz & Hoganicz, sex sexa- genas grossorum donaverunt. Actum Anno 1406.

W Dey Listmi Panůw z Wartmberka nacházým že Pan Zymund z Wartmberka/ Lěta 1509. w Středu o suchých dnech Lětných/ dáwal swědomj na to, že gsau přigati Pan Kressoff a Pan Ssebestyan Bratřj z Waytmile, Synowé P. Benesse, do Stawu Panstého.

W Lětu potomně 1512. pamět gest o Panu Sse- bestyano,

Sestyanowi z Waytmile/ seděnjm na Chomutowě/ totizto že s gíným Pá- nym postawil se za rukogně w tšřcy Kopách Panu Zymundowi z Wartm- berka/ a to za Pana Petra Bertu z Dubé a na Lippem.

Jakub Menssyk z Menssteyna w Knjzce swě o Mezech a Hranicých činj zmýněu o Mikulassowi Krabicowi z té přičiny/ že gest Lěta Páne 1511. mezy nim a wšj Obcy Milečickau se stalo o Meze přestělské a saused- ské porownanj.

W též Knjzce památka pozůstawena gest o Ssebestyanowi a Petrowi z Waytmile/ gínžto Lěta 1529. w Pátek před Prowodnj Tědělí wšwánj společně Potokůw s Knězem Mikulassem, Opatem a Konwentem Klášte- ra Osekého/ y s Mikulassem Hochbauzerem z Hochbauzu přisauzeno gest.

Karel Krabice z Waytmile a

w Druzlicých/ toho času když gsme tuto Knihu spšowal, žiw byl/ s prwnj Manželtau zplodil dwa Syny Synka a Ladislawa/ s druhau Manželtau genž byla z Rodu Panůw Budowcůw/ mē Syna gednoho gménem Burt- harda/ a tēj Dcery, Lidmillu/ Maryanu a Helenu.

Jan Krabice z Waytmile/by-

tem na Morawě/ a seděnjm w welikm Teyn- cy pogal sobě k stawu Manžels- kému Magdalenu Pirnufowu z Pirnu/ wlastnj Sestru dšstog- něho w Bohu Otce Kněze Me- lichara Pirnusa z Pirnu/ Bisku- pa Nygropolitanského, Suffra- gána a Děkana Kostela Olomawského/ Stoli- ce Aposstolské Prothonotariusa/ Kanonjka Wratislawského a Brněnského/ S. M. L. Říjm- ského/ Vherského/ a Čestého ič. Krále, Raddy/ kterýžto Rod gest welmi starozitný w Polstě/ a s ni zplodil čtyry Syny, Ja- na Wacslawa/ Jana/ Joáchyma/ a Prokopa/ kterýž wšřdñ zemřeli/ a ge- dnu Dceru gménem Annu Maryj, kteráž gessťe žiwa pozůstawala.

O Erbu a Rodu Panůw
Zampachůw z Dettmsteyna/ sta-
rodawném.

Kapitola XXIII.

Erb ten

Rb tento Panůw Ziampachůw wedle
Kronyký Zagłowé w listu 274. do Kralowstrý Czeské-
ho z Daryngu / Léta Páně 1306. přinešsen / o němž co se
toli wyhledati mohlo / tuto se doložiti nepomine:

Nežy Listmi Panůw z Raupowa nacházý se pa-
mět o Panu Mikšowí z Ziampachu a z Pottnsteyna/ kterýž zapsal piat do
Kláštera Worlikowského/ genž byl y prwé zapsán od Pana Jana Ziampa-
cha Bratra jeho / to gest 14. zro: z Mleya Chocenského na každý & exden
wěčně/ za čez Kněžý toho Kláštera magý službu Swatě Královný do ro-
ka držeti / a při každý službě/ Sfestmecýtma Kněžý aby krmili gednemu
každěmu z nich po grossy dawagýce. Přitoni byli Jan Proček z Kunsta-
tu/ Kněz Mikšs z Pottnsteyna/ Pan Rubán z Rysenburgka/ Beres z Cie-
gewic/ Tamichyně z Adrospachu/ a giný. Dálo se Léta Paně 1395. den 30
Martina.

Dři Létu Bānē 1416. připomýnagŭ paměti Pa-
na Mikuláše a Pana Wylima Zíampachy z Zíampachu a z Petušŭřyna /
yakž y onich w Zrcadle Morawském obšírněgŭ doloženo gěst.

O Erbua Rodu těch kter jž se pš
ssy: Stupenbergla starožitnēm.

Sčulár Četa Báň 1572. wydany / při-
pomíná pana Wolffa z Sstupenbergku na Kolimberce /
Nerovysšeho dědičného Sseňka Ranzjetshwy Sstyrského /
Radu a Sstolmistra Karla Arcyknjete Rakauskeho.

 Bri Četv Váně 1589. gmenuge se w
Tytuláři Pan Rudolff z Sstupenbergku/ na Tlovém Městě Hradisti nad
Merhugú / dedičný Ssěnt Knížetstwu Sstyrského/ Mathyasse Arcykná-
žete Rakauského Komornýk.

O Erbu a Rodu Panium Ley-
rowských z Enzpole na Krýci a Hřebenických.
(:) (:) (:)

Est tento Rod a Erb starozitný / o němž
se zmínka děje w Tytuláčích / jako při Létu Páně 1534.
w pamět se vwozuge Pan Hendrych Teyřowský z Enzy
dle na Teyřowě.

Při Letu Páně 1556: ten též Hendrych Teyřovský z
 Enzydle na Teyřově.

Vři Pétu 72. **Albrecht Teyřowski z Enzydle a**
na Teyřowě / **Štěpán Teyřovský z Enzydle** na Teyřowě a Hřebenických / **Jan**
Teyřovský z Enzydle a na Braumech.

Vřet Létu pař 1589. připomíná se tolikéž Jan
Teyřowſký z Enzydle na Řířci a Hřebenický.

O Erbu a Rodu Pánův Šley
nicův z Šleynic/na Tolnštejně/Kumburce
a Hunspachu/starodávném.

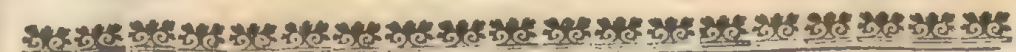
Lětu Páně 1534. připomýná Tytulář
 pana Hanusse Ssleynice z Ssleynic / na Tollnssteyně a
 Slatkowě / Gířka Ssleynice z Ssleynic na Tollnssteyně
 a Slatkowě / Krystoffa Ssleynice z Ssleynic na Tolln-
 ssteyně a Slatkowě / Wolffa Ssleynice z Ssleynic na To-
 lnssteyně a Slatkowě.

W Tytuláři Četa 1556. wydaném doložení gsau/
Girij Ssleynie z Ssleynie na Tolnsssteyně a Slatnowě / Jan Ssleynie z
Ssleynie.

Při Pětu 1572. připomýnagů se w Tytuláři Mr.
nošt Ssleynic z Ssleynic na Tolnsteyně a Hluknowě / Jan Ssleynic z Ssley
nic na Tolnsteyně a Hunspachu G. M. C. Radda / Hendrych Ssleynic z
Ssleynic na Tolnsteyně a Hluknowě / Krystoff Ssleynic z Ssleynic na
Kumburce.

W Pětu 1589. wedlé Lptuláře žiwý byli Arnošt
Sšeynic z Sšeynic na Tolnšteyně a Sšaknowě/ Jan Sšeynic z Sšeynic
na Lbo

na Libochowanech/ G. M. C. Kadda/ a Horných Lúžic Landšoyt / Kry-
stoff Sleyne z Sleyne na Tolnsteyně/ Rumburce a Hansspachu.

O Erbu a Rodu starožitně m Panů z Lyncy.

Lycy Listmi Pana Girdricha z War-
tmberta widěl jsem List/ který psal Pan Merzl z Lyncy
ku Pami Kateřině z Kunštátu / itně Pami Mateři
swémilé/ kteréhož gest Datum Leta 1483.

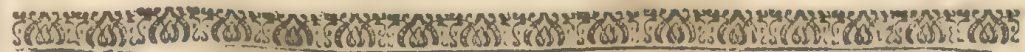
W starých Tytulářích o tom Rodu žádný nes-
nacházím/ gednom w Tlovém poznamenán gest / Sles-
ffan swobodný Pán z Lyncy a na Landsteyně / dědičný Komorník Ar-
cyknížetství Rakauského.

O Erbu a Rodu starožitně m Panů z Czimburgka.

Patná pamet předků Rodu tohoto w
Margrabství Moravském pozůstává/ kdež před někte-
rými lety byl Heymanem Margrabství dědicem Pan
Jan z Czimburgka / wolený odewšech společně po Panu
Wanškovi z Boskovic/ a ten umřel leta 1447. wolen lé-
ta 1437.

Syn geho Eribor w němž byl Vládě Leta 1474. a umřel Leta 1494.
Z téhož Rodu nacházegj se w Království Českém Pan Jan Czimburgk
z Czimburgka/ a Pan Krystoff Czimburgk z Czimburgka a na Dworcých.

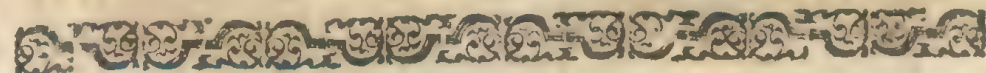
O Erbu a Rodu Starodáv- něm Panů Herstejnských z Hersteyna a z Welhartic.

Džij

Výwagů za znamenů Rytířské Koruny
červené w bílém poli/ na Helmu magů dvě Mýsy kry-
té / a z nich vychází Ocas Pawový/ tak jak se nachází
nezý Rodem a Erbem Panů z Raupowa.

Vězugu to staré pameti při Létu Pá-
ně 1397. že Pan Jan Herstejnský z Hersteyna / seděl na Sandu Zemským
mezý ginými Pá. 17/ Panem Břenkem z Strakonice/ panem Oldřichem z
Towého domu a ginými.

Když jsem tuto Knihu spisoval/ byl gestě w Krá-
lowství Českém z toho Rodu Girt Herstejnský z Hersteyna a z Wel-
hartic/ kteréhož Syn Tobias Herstejnský z Hersteyna a z Welhartic/ byl
při Knížeti Baworském z mladosti na službě wychovaný/ y tam se os-
sádl/ a byl Kaddan téhož Knížete.

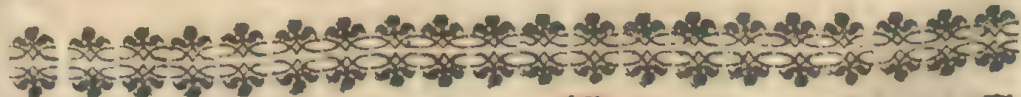

O Erbu a Rodu starožitně m Panů Sperlů z Janowic.

Tituláři starém doložen gest Burhan
Sperl z Janowic a na Bezdězy / Synek Sperl z Jano-
wic a na Skalách.

W Létu Páně 1556. gmenugi sew Ty-
tuláři Gertich Sperl z Janowic/ Gendrych Sperl z Jan-
nowic/ Jan Sperl starší z Janowic/ Jan mladší Sperl na Bezdězy.

Při Létu pak 1572. připomýnagů se Burhan
Sperl z Janowic na Březanech a Moravských / Karel Sperl z Jano-
wic na Březanech/ o nichž se zmínka dize y při Létu 1529.

O Erbu a Rodu Panů Prus-
kowských z Bruskowa/ a těch wšech kterých Podkow za
Znamenů Rytířské výwagů/ odkawad zaneslen do Czech/
Pomu a pro ktera přjcinu dán/ prawdive doloženo.

Kapi

O Staru
Kapitola XXV.

Najně a dlahý čas w tom sem pracował abych počátek, dáwnost, a rozrozený potomkův znamení tohoto heroického důvodně vyhledati mohl / býwage w rozličných Kraginách, a zvláště mezi Tárody Slowanskými / totižto, od kohoby k tomu a pro jaké zasloužení dahné bylo. Gistě wšychni kterých mnoho swěta zběhli / a mnohý swý Kronyk přectli, gednomyslně se snášsegi / wedlé gegichžto stowánij o tom dále takto mluwiti budu.

Za panowánij Macedonského Alexandra / Krále onoho nadewšedky možné ho a walečného / wdálo se gednoho času wogstu geho / s kterýmž mnoho potentátůw pod swú moc podmanil / do Kragin náramně studených wtrhnau / tak že nemožné bylo Rytjřům, a zvláště gýždným přeprawiti se k wogstu nepřátelskému pro zbytečné ledy / kterehožto sfortele dobře ssetřil nepřítel / wěda že ginače nelze odepřáti tak možnému Králi, a wšeho swěta podmaniteli / a protož wodu wúkol a wúkol ležený swého lýti poručil / kteráž hned zamrznuac pro studenost welikau Krage, zbraňowala Králowským Wogákům přistaupiti.

Nedlaho se tím těšyli nepřátelé / neb Rytjř gedon člověk důwrtipný tak dlaho rozmysllel, o skáze sfortele takowého až přissel wtipem swým k tomu, žeby mohli prostředkem negakým gýždný přiwedeni býti. A wymyslil

spůsob

spůsob kowánij Konj / a dokázaw toho s částkau Wogsta wtrhl swobodně přes ledy do ležení nepřátelského / a rozzenauc wšedky nepřátely, a honje ge po ledu na Konjch ostrokowáných, slawné wítězství nad nimi obdržel / za kteraužto službu Alexander gey hogně obohatil / y na památku takowého wynyslenij a wtipu, dal gemu y potomkům geho na wěčné budaucý čas za znamenij Rytjřské tří Podkow / aby gich za Erb vjžwal swým Ro-dem swým. Od toho předka gest množství potomkůw a Rodůw w Kraginách rozličných a zvláště w Slowanských / kterýchž ac Podkow gíným a gíným způsobem položených za Erb vjžwagij / ale wšychni odtud začátek mají / a wšychni obdarowánij Krále Alexandra se wychwalují.

Kronyka Helwetská kterauž sepsal Stumffius wyprawuge w Knize prwnj w kapitole 3. při spisowánij a wypsánij Kraginy Dácké a Sedmihradské / kteráž tolikéž částka gest Kraginy Slowanské / že Pečetě Knjžat Dáckých tří Podkow byli / a ten Erb w Kronyce dotčené doložen gest / a až po dnes Kragina Dácka Podkow za Erb vjžwati nepřeslává / lege Stumffium.

S Czechem a Lechem Knjžaty Slowanskými množství Rytjřůw Erbu toho do těchto Kragin přigelo / od nichž wedlé znění Kronyk založeno gest Město Bilina / a odtud se psawali hrabata z Biliny / což zdalij pro negakau dáwnau památku předkůw swých učinili, čisli z negaké gine přičiny / to se vyhledati nemohlo.

Orozrozený tchco Bilinůw / Cieska Kronyka kterauž napsal Hagek, při Létu 747. takowan zmjnu činj, Panna gedna gmenem Býla Dcera Bwoge a Rásky Sestry Lituffiny / oblgbila sobě gednoho Muže bohateho gmenem Rossala / Syna Radossowa ze Wsy Radossowic / a bydlila s nim na Bilině / zc.

Léta potomně 758. Ctriboz Syn Rossala Hroběte z Biliny a Rněžny Býly / založil znamenitý hrad na straně východnj gemuž dal gmeno Býla od gmena Matky swé / kteráž tak tolikéž nazwana byla / a Ctribocy potom nazwali gey Jazykem swým Býlau wodau neb weiswasser.

Druhý Syn tchoz Rossala Hroběte z Biliny / Bratru swému Sudiprawowi po smrti Otce swého y Matce darem dal díl swůg w Býlině / a wystawil pro sebe Dwůr neb Dům, a dal gemu gmeno Pokratec. Hagek o tom obšírněgji píše.

Od těch tehdy tří Bratrůw possli potomkové / kterých se nyní spatřují w Králowství Cieském / w Knjžestwě Slézkém / Litewském / a w Kraginách Polských / Ruských / Pruských / Podolských / Mazowedských / ac weliká gť rozdýlnost mezy nimi w vjžwánij Podkow / a diwu nenú, neb kdýz proti nepřátelům Kragin swých táhli wedlé zasloužení od Knjžat a Králůw obdarowánij magje / rozličná znamenij k Podkowám sobě zýskali a spůsobili.

Tyto tři Podkow / od nichž gine wšedky začátek

sss

magj /

magi/ wždycky w Království tomto v veliké vážnosti a záclnosti byli/ gichžto vjňwagýcy, velikau lastku při Knížatech a Králých mýwali/ ano geden z nich/ což k věčné sláwě Erbu tohoto gest/ za Kníže České wywo- len/ totižto Sstoymír Bilina, Bratr Sukoslawa Biliny/ času toho/ když Bořiwog pro wjru Křestianskau od Czechinw zahrán byl/ o němž Dubra- uius Historiæ Bohemicæ lib. 2, takto mluwí:

Glisciente contentione, ac nemine de ambitione concedente, unus ali- quis Stoimirum nominat, Frater hic Sucoslai Bilinæ quondam fuit, mag- noq; tunc potentioris factionis consensu, Princeps Bohemiæ declaratus est, Eunt mox in Bauariam qui quarant, percontentur, ubinam locorū lateat, ægrè inuentus, propterea quod Bauari cum non Stoimirum, sed immutato nomine Stiffridum appellabant.

Když pak přigel do Czech/ nemohli se s nim smluwti Czechowé/ neš třinácte let mezy Těmcy bydlel/ aniž mohl České yazyku rozuměti: Pro- čež oni dawše gemu Dary znamenité/ odeslali ho zase do Bawor/ a Bořis- woge zas za Pána a Kníže přigali/ což owšem dalo se wjce Bořským gedi- náním nežli lidským.

Nadepsany Hystorye Dubrauius/ za panování
Knížete Břetislawa/ připomíná předka Rodu tohoto gménem Prokopa/ když totižto Břetislaw bogowal s Gindřichem Cýsařem/ okolo Léta 1038. o kterézto Wogně slowa geho znějí takto:

Henricus Cæsar, Principes & Vrbes Imperij contra Brzetislaum armat, diuisiq; bifariam copiis, cum altera Copiarum parte, ipse in Bauariam, cum altera, Bernardus Saxonie Princeps bello clarus per Misniam proce- dit. Ad eum modum Brzetislaus, vires suas dispartit, seq; Cæsari, Pro- copium Bilinæ Comitem Bernardo opponit, mandatq; ut in syluis loco iniquo Saxones adoriatur.

Znamenitau záhubu tehdáz Těmcům způsobili Czechowé/ o kteréz Kro- nyky obšyrně wyprawují.

W Kosteľe Boleslawském/ w té Kaple w kteréz S.
Wacław od Bratrobige zamordowan/ ležel od Léta 1040. čas dluhý/ Rá- men Zrobowný/ na němž se spatřuje Erb wytesaný se třjma podkowami/ kterýžto Rámen Andreas Piesinius Děkán Kostela onoho/ napravugýc Chrámu Pánu/ w prostřed Kostela položiti dal. Dokawád gestě w celoští ten Kostel stál/ a žijka gemu neblížowal/ podobná gest wěc k wjře/ že zna- menité paměti o předcích Rodu tohoto w něm býti musyli/ neš tu měli po- hřeb Zrabata z Biliny/ gegichžto Erb spatřuje se y w Mladé Boleslawi na zdech při domích některých po starodáwnu wytesaných.

S takowým práwě Erbem nacházegý se Kamení hrobowný w Klášte- ře Osekém/ y Rodowé gšau starodáwný/ gestto takowého znamení vjň- wagý/ o nichž níže nalezněs.

Přicházegic tehdá k reči začaté
w Království Českém a w Slézsku/ gest Rod wjá- ctný a wznessený Panůw Pruskowských z Pruskowa/ k ge- gichžto podkowám přidán Gelen/ když totižto do Stawu Panského přigati byli.

W Kníže

W Knížetství Oppolském nacházegý se paměti
rozličné/ strž kteréz se předkové Rodu tohoto slawně připomínagý/ neš tu Vřady Zemské předněgšj mýwali. W Klášteře Edež nyný Saud Zemský držán býwá pohřeb swýg mēli/ a tu gest Kameníw mnoho s wytesanými Erby gegich/ z nichžto na gednom yako obzwláštňm/ neš na gíných pro- sesslost nemůže se text čísti/ napsán gest nápis Panu Janowi Pruskowský- mu w tyto slowa:

Anno Domini 1508. obiit Generosus ac nobilis Vir, Dominus, Do- minus Ioannes de Pruskow, Ducatus Oppolienſis Cancellarius. Orate pro eo.

Smrt Pána Jakuba Pruskowského z Prusko-
wa/ pamět w Pruskowském Kosteľe wyprawuge těmito slovy:

Anno ætatis suæ 30, salutiferi vero 1545. die Mēſis Februarij 16. obiit Generosus Dominus Iacobus Pruskowſky à Pruskow.

Qui pugnaſ grauitè reſpreſſit haſtas,
Turcarum quater hic peremptus iſtu.
Iam fractæ occubuit ſodaliſ haſtæ.
Lector manibꜰ ut quies ſit optes,
Pro te, proq; alijs pie præcatus
Discas ſeria non ioco eſſe agenda.

Pán Jan Pruskowský byl Hentmanem Knížet-
ství Oppolského čas dluhý/ Pán od mladosti strž hrdinské skutky slawný/ kterýž nezůstawił žádného Dědice/ za panování Cýsaře Rudolffa toho gména druhého vmřel/ Léta 1590. Man- želka geho byla Vrozená Páni Páni Dorota Šyndlowna.

Bratr geho starší Pán Gířý Pru-
skowský z Pruskowa na starých Zradech/ Bělý a Zrobnicých/ Ferdynanda/ Maximiliána y Rudolffa/ Cýsařůw Říjmských teyná Kadda a Teywyššj Komorník/ prawý Dwořák w šsprymech Panských/ a w Zeroitkých či- nech muž slawný.

Toho pozůstali dva Synowé/ Pán Jan Krystoff Pru- skowský Swobodný Pán z Pruskowa na Pruskowě/ Bělý a Chřelických/ G. M. C. Komorník/ a Kadda Komorník w horný y dolný Slézj/ kterýž sobě pogal za Manželku Zra- binku z Guttnšteyna/ od kteréz gšau potomkové.

Druhý Syn gmenowaného P. Pána Gířho Pruskowský- ho Vrozený P. Pán Oldřich Desyderius Pruskowský Swo- bodný Pán z Pruskowa na starých Zradech a nowé Bystřicy/ G. M. C. Kadda/ Komorník/ a Teywyššj Štolništr mý- sto držící. Měl Manželku Vrozenau Páni Páni Lidmíllu z Lobkowic/ od kteréz tolikéz gšau potomkové.

Třetj Bratr gmenowaných P. Pán Kasspar Pruskowský na Zradku a Bzenecy w Morawě a Šmýři/ G. M. C. Kadda/ žádných potomkůw neměl/ dluhý čas w Službě Arcykňžete Arnolsta léta swá tráwił byl/ Pán wšsemi ctnostmi ozdobený.

S f f f f

Paměti

3 Panůw Bierowstých Rod w
Knížetstwj Oppolstém a Ratiborstém tolikéž sedmē-
 ma podkowani okraśluge / z nichžto geden gmenem Melichar byl Sand-
 cem Zemským w Knížetstwj Oppolstém / a Radda Cysaře Rudolffa. Mel
 Manželku Pani Magdalenu Kurcpachowau / s nižto žádného Dědice ne-
 zplodil / kteréhož Bratřj a Streycowé Lidé gsau Bogownj.

3 Zde w Královstwj Českém
Páni Zelinskj takowéhož Erbu to gest třj
Podkow vjzwagj.

Knjhy Kostelnj Kapitolj Pražské připomjnjagi
 Pana Kunrada Zelinského tímto slowy:
 Erectio Altaris Praesentationis Sanctae Mariae Virginis, & Sanctorū
 Georgij & Ignatij Martyrum in Ecclesia Pragensi, ex speciali gratia Con-
 radus Zelinsky, Armiger Praedice: decem sexagenas census in Villa Gir-
 zetin, & in Villa Czervence octo sexagenas, Anno 1400. die 9. Octo-
 bris, dedit, donavit. Wssem nemalý to plat za oněch časůw / ale práwě
 obzwláštěnj a pansky, poněwadž tedáž pro welikau hognost wsscho w Krá-
 lowstwj tomto mohl se geden Kněz za rok osmi kopa: poctiwě wychowati.

Sygmund a Jan Bratřj vlastnj Sčebuzna
 k Kostelu S^o Sstěpána w Litoměřicých našjdi ročnjho a wěčneho platn
 kopy grossůw na dwau poddaných / a na Krémě w Sčebuzyně / o čemž pamá-
 tka w týchž Knjách gest takowá: Pro Ecclesia Sancti Stephani in Litho-
 mierzicz famosi Viri. Sigismundus & Ioannes, fratres Germani de Sčebu-
 zin, residentes ibidem, unam sexagenam census perpetui in duobus ho-
 minibus in nova Villa & in Taberna in Sčebuzin dederunt, donaverunt
 &c. idq; Anno Domini 1411.

W Létu 1478. Curus in Annalibus Silesiac
 fol. 329. o gednom předku Erbu a Rodu tohoto / činj zmjntu tímto slowy:
 Octobris die 16. Venit ad Glogoviam Zelinus Bohemus, misius a Mathia
 cum turma equitum Pannoniorum 1800. & populati sunt vicinos pa-
 gos, ubi habebant diversoria sua. 26 Octobris Princeps subditos suos ad
 arma excitavit, conscripsit Glogoviz Stipendiarios 300. & conjunxit se ad
 Hungaris. Ingressi sunt Marchiam, eamq; duriter vastarunt. Ipse Princeps
 cum suis reversus est, sub initium Mensis Novembris. Stipendiarij, deci-
 ma quarta die post, Pannonij diutius ibi traserunt, & vastitatem in mul-
 tis locis fecerunt.

Tak se pomstil ten slawný a Bogowný Čech nadewsseni štodani / kte-
 rýchž byl načinił nesseltrným Slezáků Jan Margthrabě Albrechtů Syn / což
 z yaké přjčiny se dalo a s yakým pořádkem nje porozumjss / nebani se zdalo

za dobré

za dobré / o začátku té wogny tuto doložit / tak yakž Curus gmenowaný o
 ni mluwí:

Léta tedy 1476. w Auterý před Maasopustem, když umřel Knjže
 Gindrich, a nemage potomka žádného / zbožj své zapsal Manželce Kněža-
 ně Barboře Brandeburské / položen gest Sněm w Freystadt 27 dne Měsíce
 Vnora / na němž wyslyšáni Legáti od rozličných Knžat wyslanj / od těch
 torjžto kterj po Knížetstwj giž umřého Gindricha dychtili. To Knížet-
 stwj některj přisuzowali Králi Matyášow / poněwadž umřel bez dědicůw
 ale poslowé od Kněžny wyprawenj odwolawali se k šassu / kterýmžto wy-
 měřeno aby wsscho Panskwj na Manželku připadlo. Čestý Král Wla-
 dislaw tolikéž swého wyhledawal / neb giž byl Českým Králem pořádně
 kerunowaným / a Jan Knjže Sagansté k tomu přitročowal práwem přis-
 rozeným / yakožto neyblížšj přítel Gindrichůw / neb byl od geho vlastnjho
 Streycy zplozený. Stawowé po dlauhém rozważowánj a wyslyssenj stran
 wyřekli / aby pozůstala Kněžna po Gindrichowj bydlela bezewssy přetážky
 w Knížetstwj Manžela swého / a tak ona wzala sobě yako za Spráwcy yaké-
 bosy Sschenciusa / kterjž potomně obžalowan byl, a to pro welikau pýchu /
 kteréz žádný sněsti nemohl / zwláště připominagje sobě dobrotiwost a wli-
 dnost umřého Knžete / kteráž obyčegně w Panůw z Panůw zplozených bý-
 wá / tak yak na proti tomu pýcha a nadutost opanowává srdce těch kterjž z
 chudoby k Bohatstwj, z opowrženosti k slawě a welebnosti přicházjwagj.

Dále stalo se, že diwným gednánjm přisauzená byla Wladislawowj
 Králi Českému Kněžna Barbora / tak aby on gi za Manželku pogal / y Knj-
 žetstwj to w drženj měl / což wida Jan Knjže Sagansté, kterjž se Matyáše
 přjdržowal / a wěda že Wladislaw k Bogi welmi gest nespůsobný / čehož prá-
 wem nemohl dosáhnuti / to chřel wálkau obdržeti / yakož pak hned wygel z
 z Města / a sebral Wogsko nemalé lidu pěšjho y gizdného / k němužto Sta-
 wowé z Freystadu poslali napominagje aby nebyl tak kwapný k nepokogi /
 ale aby očekawal na wýpowěd gegich. A powolali ho do Saganu / kdež gim
 neyprwě swé přirozené práwo k Knížetstwj onomu předkládal / a potomně
 wřazal list Krále Matyáše / w němžto on odewzdawal gemu Knížetstwj
 Glogowské / z čehož se oni nemalo vlekli / a widauc před očjma wognu kone-
 čnau s nemalým trwe prolitjím / dewáteho dne přisáhli gemu poslussenstwj
 Kró Města Glogowa a některých giných / kterj se přjdrželi Kněžny Barbory.

Knjže Jan neměšťal s Wogskem sebraným / nýbrž přitahl hned do
 Sproty / a Měšťané bezewssého wważenj pustili ho hned do Města / a wě-
 nost zachowati přislýbili. Týmž spůsobem dostal y Freystadu / y giné Mě-
 sta a Zámky / a to wssě we čtrnácti dnech wyřjdiw, přitřhl k Krosnu / kteréz
 giž osazené bylo Lidem gemu protivným / pročž ač třj dni předměstj wy-
 palowal / wssak nemoha nic spůsobiti / do Sproty se zpátkem obrátil.

Dewáteho dne Měsíce Ledna / Léta 1477. Stawowé šgeli se wespolek
 do Freystadu / a učinili přjměři mezy stranami protivnými / za tři dnj s
 welikau prácy a snažnosti rokggje / tak aby to přjměři protahowalo se až
 do S^o Gřj. Ten čas ledwa wysšel / a giž Knjže Jan z nowu k meci šas-
 hal / a w pondělj před Božjm wstaupenjm přiwedl wogsko k Zámku Frey-
 stadu / ale že Zámek ten před tím weyborně osazen byl / obležen tak slyný ge-
 mu činil odpor / že musyl s welikým hněwem odstaupiti / a opět po osmi
 dnech z nowu přigel k Zámku / ale bránili se amuzile obywatelé tak yako y
 prwě.

Margthrabě Albrecht nebyl kwapným k wogně / wssak ne zle učinil / že

S f f f iij

tak wy.

tak weyborně Zámeck Freystad opatřil/ a nad Wogský zeytmána ustanovil Zygmunnda z Rožmberka. Wladislaw tolikéž wyprawil Czechy na pomoc Kněžně Barboře/ ale nestiastně/ neš poražený gsau na hlavu/ tak že y on pro tak weliké roztržky/ opustil Kněžnu Barboru/ ale mezy Janem Knížetem Saganstým a Margrabě/ čím dále tím wětšj wálky powstávali.

Pátého dne Měsíce Čerwence/ Jan Margrabě od Otce wyslaný s Wogskem přigel do Freystadu/ aby obleženým retuňk učinil/ tu často kráte portál se s Slezáky/ ale Slezácy wždydy plac a wítězstwj obdrželi.

Dne 27. téhož Měsíce/ Jan Kníže Sagansté shromáždil množstwj lidu Wogenského/ tolikéž y Grumberstj sešli se s Krosněstými/ a plundrowali Grunty gegich/ tak že Grumberstj zabíwše y 60. mužůw wýborných Krosněstým/ a zagawše gich 150. nad nimi swěřželi.

Potomně něklikráte gednáno zstrany potoge/ až k tomu přišlo/ že byl způsoben mjr mezy stranami do gistého času/ a mezy tím Jan gel do Frankfurtu pod Sleytem k Margraběti/ ale s malým prospěchem/ neš nemohla wěc k tomu přiwedena býti/ aby potog natřzen byl. Protož Margrabě času příhodného na Slezáky s Wogskem vdeřil/ s sřstjím takowým/ že ge téměř wšecky na hlavu porazyl/ neš welmi gich málo vgeło/ ginj neš zbítj neš zgimanj/ a zwláště pěšj/ kterýmž nebylo možné vgti. A tak Slezácy trvali w poslussenstwj za čtyry léta/ až Jan Kníže pomstil se nad nimi/ řdyž totizto Želinský s Vhry přigel/ a Margrabstwj vzdyl a w sřstj plundrowal/ kteréhožto zeytmána Želinského nad 1800. Vhry/ dotčený zystoryk připomíná na giném tolikéž mšstě/ okolo léta 1479. téměř slowy:

Mathias inclinavit ad pacem, & sua incipiebat patefacere consilia: miserat ad eum Ioannes legationem mense Februario: Mense vero Aprilis venerunt à Rege, Episcopus Vratistauensis, & Orator Pontificius, acturi cum Marchione de Pace, quæ tamen tunc non contigit. Selenius cum Pannonijs deserta Marchia, transit in vicinam Lusaciam, deinde in Silesiam montanam, & passim multos concussit, ademit quoq; aliquot Oppida Conrado Albo Oleśnicensi, propterea quod mortuo fratre, totū Ducatum vendere volebat Principibus Saxoniz, inuito Mathia.

Gest Rod wjáctný w tomto Králowstwj Panůw Želinských/ mezy nimiž byl facile Princeps Vrozený Pan Kryssoff/ kterýž z mladosťi mnohé Kraginy progel/ a mnohých Wárodůw řeč oměl. Weyš prwé byl powolan od G. M. Cýsarstě na Vřad mšstjo Pšsarstwj/ potomně byl mšstjo Kanceljřem/ od G. M. Cýsarstě zlatan Bull y darowan/ a připuřčen k Stawu Panskému w Říššy. Pustil potom Vřad mšstjo Kanceljřstj/ a do Komory Czeště powolan.

Páni kterjž se pššy z Hostiwice a w Semečicích/ tolikéž za znanieng Rytjřstě trjch Podkow vřjwagj/ o nichž nacházým paměti tyto:

Wedle Listu Panůw z Hajmburgka/ při Lětu Páně 1484. Gindřich z Hostiwice a z Semečic/ kwirowal Vrozeného Pána P. Jana Zagice z Hajmburgka ze Sta Kop gro: mšstj kterěžto Rwtancy přiložili Pečetě swé/ Zygmunnd Wálkaun z Hadlaru a na Wikowicých/ Abhart z Chřanic Purgtrabě na Rosině/ a Oldřich z Pařjzu.

O Panu Alšowí z Hostiwice a w Semečicích/

mezy

mezy týmiž Listy Panůw z Hajmburgka zmjntu nacházým při Lětu Páně 1489. tolikéž y při Lětu 1495. při kterěžto paměti spatřuge se Pečet s třema Podkowami.

Při Lětu Páně 1495. připominagj se w týchž pamětech cito/ gmenowitě/ Jan Boček z Polican a na Mlitosřbich/ zeytmán Bořička z Brissřian a w Oubřich/ Sřstjastný z Hlub w Řjzolině a na Třeswaci/ Aleš z Hostiwice a w Semečicích/ Oldřich z Semjna/ Petr z Malobratřic/ a ginj.

Wyprawugj Kronky Wollfě/ kterak byž Czechowé a Vhry o Morawu se trhali/ wyslan byl Zelišlaw Bylina od Bolesława Křiwostého s Wogskem/ aby y on djl Morawy k Slezsku připogil/ kterémžto poručenj Zelišlaw za dost činje. plundrowal Morawu/ a potom se y s Králem Morawstým Swatoplukem zmužile potkal/ yatz to wysřědžuge gmenowané Kronky Autor téměř slowy:

Iamq; Zelišlaus Bylina, pervastata tripartito agmine Moravia, ingēti praeda onustum reducebat exercitum, cum certior sit, Swatoplukum Moravorum Ducem cum magnis copijs à tergo venientem, non longius duobus milliarijs abesse. Itaq; præmissis impedimentis atq; Captivis signa convertit, & instructa acie manus cum hoste conserit: pugnatum æquo Marte aliquandiu, plurimumq; humani sanguinis utrinq; fusum est, Ducibus utrinq; prælium instaurantibus &c. In eo prælio Zelišlaus Bylina, dū Ducis pariter atq; militis officio fungitur, dextram amisit, quem Boleslaus Princeps collaudatum pro meritis & virtute, aurea manu cum gladio vibrato donavit.

O drud possla proměna w Řrbjch kterýchž Bylinowé vřjwagj/ tak že se Polštj Bylinowé s Czeštými Bylinami Střecy swými w vřjwánj Řrbu nestrownawagj/ což se stalo Lěta 1106.

Bolesław Bylina Grabě/ a Jarosław Bylina okolo Lěta 1149. Klášteru Čerwenstěmu w Plockém Weywodstwj známenitě nadanj učinili/ z kteréhožto Rodu pocházegicj, často w témž Klášterě Opatmi býwagj/ neš Klášter Bohatř gest/ k němužto do Sta Wěsnie a Wěstecěk přináleřj.

Lěta 1300. Bořislav Bylina byl Arcybiskupem Gnězněstým/ kterýž hned yatz wolen byl od Kapitoly/ gel do Perusye k Benedyktowi toho gměna gedenačtemu Papeži/ a ten ledwa tam přigel/ a gž byl Papež umřel/ pročěz tu celé dvě lěta čekal/ až se Kardinálowe šněšli wespolet/ a wywolili Klimenta pátého/ od něhož konfirmacy na Arcybiskupstwj přigal. Potomně magjc přj s Mšstrem Řřjzownickým w Prusých/ y proti Arcybiskupu Řřjstěmu w Inřlantjch zstrany Biskupstwj Chelminského/ umřel w Mšstřěčeném Avinium/ a pochowan w Klášterě S° Jana Ordinis prædicatorum, Lěta 1311. O němž w Rathalogu Arcybiskupůw Gnězněstých/ napsány gsau tyto Wersše.

Commoda dum quærens Patriæ versatur in aula
Pontificis, curis obrutus occubuit.
Gallia rēdde virum, patria dignissimus ille est,
Cur habet immeritum mortuus exilium.

Gjan

Gsa mnozy wzacni Páni w Polště, kterij po předcích Bilinami slugj / ale po statcích gináče se gmenugj / jako Páni Taranowští z Taranowa / z nichžto gedem gmenem Ondřej byl Dworánek Krále Augusta / a potomně Henryka y Steffana / gsauc Legátem častokráte do Turek / do Tatar / do Danye / do Szwecie / y k Knížatům Rýžským / za čez wzał darem Bratřowice w Přemyslské Zemi / aby gich vjžwal do Sta let s potomky swými / a k tomu summy horowé deset Tisíc.

Sem také náležegj Páni Maropinskj w Syracém Weywodstwj / z nichžto gedem byl Kassellánem Syracým / druhý Skolastykem Krakowským / Sstiasný Děkánem / a Jan Wratislavským Kanowníkem.

Páni Salečtj / z těch gedem byl Opátem Czerwenstým / a druhý Martin Kassellánem Spitišským / kterj z mladosti gsa při Dwore Krále Augusta / Starostwa w Rusých a ginde rewidowal.

Páni Porudensktj / z nichžto Jan za Krále Steffana času Wogny Kotmístrem byl.

Páni Podhorečtj / Lidé znamenitj / w hrdinských činech kussenj / a při Dwore neposlednj / gesto za Krále Steffana a Zygmunda Trutšasini býwali. Ti s Turky, Tatars, a ginyimi Národy častokráte snimi samotný Bog, to gest gedem s gednim mýwali.

A giny mnozy kterj s čimto od gednoho předka possli / a wssychni se Bilinami gmenugj.

O Erbu a Rodu starožitném
Panůw Epckůw z Rysnbergka / kterj magj za Znamenj Rytjště Těmeny / a ginych kterj s nimi gedno-
stegneho Erbu vjžwagj.

Kapitola XXVI.

Ento Erb a Rod gest s Lechem a s Czechem Knížaty Charwatskými, do těchto Kragin z Charwat wynessen gest / řikali mu Lawssowa / ale to slovo co by znamenalo / o tom se wědět nemohlo. W Polských Kraginách weliké rozrozenj Erbu toho se spatřuge : Do Králowstwj Českého / po neschťstj Boleslawa Křiwošlého / kterj v Zaliče geho s Uhry potkalo / přinesen a rozmnožen / od Wssébora Weywody Krakowského Synůw / genž byl hejzmanem Knížete gmenowaného. O čemž píše Cromerus w paté Knjze / při Létu 1138. obššrněgj.

Píše se z Rysnburgka / a magj za Erb Těmeny býlé w modrém poli / z Koruny Ocas Pawový vycházj / a na něm nápodobně gest znamenj.

Atěž

Atěž Listni Panůw z Hajnburgka / nacházým
pamět / že gest Rytj Tas s dvěma Syny swými Benessem a Kubjnem z Rysnburgka / prodal Klášteru w Jaroměři Panny Marye y Konwentu

geho / Kanowníkům Řeholnjm / Dědicwj své w Rýžtowě. Stalo se Léta Páně 1366.

W Knjžách Kostela Pražského / rozličně paměti o
tom Rodu se spatřugj / a to z přičiny té / že předkové mnoha debroding Kostelům a Klášterům prokazowali / jako nejprwé poznamenáno o Panu Beneslowi z Rysnburgka / při Létu Páně 1415. že gest do Kláštera w Hradce Králowé Bratrům menšjim gednu Kopu gro: platn ročního wčného w Rysnburce darowal.

Těmž Klášteru Kubjn Syn Tassa Rytjše / prodal Dědicwj své w Dobrowicy / a to téhož Roku / po smrti Otce swého Tassa z Rysnburgka.

Těmž Klášteru při Létu Páně 1362. Přeslt Břečowic z téhož Erbu a Rodu / prodal w Jaroměři Les podle Wssěčené Rytj.

Atěž tymj Listy Panůw z Hajnburgka nacházým
se pamět w tato slova napsaná / swědčjcy Panu Alškowu Synu Pana Alšyka z Rysnburgka.

Ego Alšo de Vrzesolub natus quondam Alškonis de Rysnburk, publice recognosco, quod per nobilem Dominum Theodoricum de Iano-

vicz, ve-

vvicz, verum & legitimum tutorem meum, post mortem genitoris mei in Venditione bonorum in Trzebissov satis factum est mihi. Stalo se Léta 1406.

W třech pamětech Panu z Rysenburga/ dege se zmínka o Panu Rubynovi z Rysenburga tímto slovy:

Luchardis dicta Luchna relicta quondam Domini Rubeni de Rysmburk, cū natis suis dilectis Alsone & Benefio Fratribus Vterinis de Rysmburk, Venditionem Domini Rubeni, Monasterio in Jaromirz factā confirmarunt, præsentibus D. Ioanno de Nachod & Duba, D. Hynkone de VVisssemburk & Duba, alijsq;.

Do Stawu Vanského potomně přigat byl Pan Mikuláš Liček z Rysenburga a na Boru Zradku/ gehož byl Syn Pan Jan Liček/ kterýž zanechal Syny/ Pana Zygmunnda/ Pana Alexandra a Pana Adama. Pan Zygmunnd potomně zplodil Jana Hilybranta/ Mikuláše Albrechta/ Zygmunnda Wylima/ Wratislawa Wácslawa/ a Sstiasného Mathyáše/ kteréz porodila Pani Kunta z Kralovic.

Giný Váni z Rysenburga zůstávají w Stawu Rytýřském/ jako Páni Rasyňové/ Rod velmi starodávný/ a w tomto Kralovství y w giných promnohé Zrdinské skutky slavný/ y až se to z paměti naše doložených bude moci porozuměti.

W Kalendáři Hystoryckém při Létu Váně 1084. a w Listu 121. pamět svědců Rodu tomuto doložená gest tato:

Cýsar Gindrich čtvrtý/ dobyw Města Rýma/ Rzeboře sedmého toho gména Papeže složil/ a Klementa Biskupa Rauenna na geho místo dosadiv/ od nowého Papeže na den slavný Zodu Velikonočního/ s Bertau Manželkau swau/ Orty Margrabě Wlastého Dcerau/ Korunu Cýsaríkau přigal. Při té slavnosti byl Bořiwog Kníže Krále Wratislawa Českého Syn/ kteréhož Otec do Wlach s Cýsařem/ daw mu tři Sta Rytýřůw Českých gýzdých/ wyprawil/ a títam s Knížetem swým a Zrabětem Wighbertem/ kterémuž Wratislaw Syna swého poručil/ statečně a hrdinský se chowali/ do Města Rýma po dwaletém obležení/ půwodem něyakeho Rasyňa Rytýře Českého/ přistawiwše Rzebořky neyprwé wlezi/ Papeže s Kardyňaly a Biskupy w Lateranském Kostele yali/ a Cýsaři dali/ y s nim směřili/ z těch tři Sta Rytýřůw toliko se gich dewět domu nawrátilo/ giný wssidni we Wlasych wdatně Bogugyce zůstali. Chronica Monasterij Peganiensis. Benthel, Lufacia Manlii.

Na druhém místě Kalendáře Hystoryckého/ o témž při Létu Váně 1083. takowau zmínku nalezněse.

Léta Váně 1803. w Batekpo S. Duse, Cýsar Gindrich čtvrtý wzal sturmem Město Rým/ ležew v ne dvě léta. Byl w tom obležení s Cýsařem y Wyprecht Zrabě Gwitské, Zet/ a Bořiwog Syn Wratislawa Krále Českého/ magie při sobě tři Sta Rytýřůw Českých/ kterážto neyprwé půwodem něyakeho Rytýře Rasyňa přistawiwše ke Zdem Rzebořky/ z té strany kdež méně nepřátelé wartowali doměsta wlezi/ a wyse

lawse

lawse Bránu gine za sebau pustili/ Papeže Rzeboře sedmého s Kardyňal/ (wskočiwše s nemalým nebezpečenstwím do Kostela Lateranského) yali/ Cýsaři w moc dali/ a potom gey y směřili.

List Králowny Marje připomíná Petra Rasyňa z Rysenburga Podkomorého nad Městy gegimi w Czechách/ kterýž ge psán slovo od slova takto:

Marya z Boží milosti Vherstá Česká Kralowna Margrabinka Morawská/ Lucemburská a Sléžská Kněžna/ Margrabinka Lužická/ zc. Oznamugem tímto Listem wssém wúbec/ že wzhledse na mnohé wěrné, pilné, a užitečné služby statečného Petra Rasyňa z Rysenburga a na Staré/ Podkomorého nasseho wěrného milého/ kterýž Weygasněgšimu Knížeti Panu Wladislawowi Vherstému a Českému Králi slavné paměti činil/ y tudíž Králi Ludwíktowi Gehomilosti Panu Manželi nassemu neymilegšimu činj a činiti nepřestáwá/ ráčili gsine gemu Petrowi Rasyňowu týž Vřad Podkomorství nad Městy nassým w Kralovství Českém dáti/ a tímto Listem mocně dáwáme/ tak aby on Petr Rasyň wsseliyakau moc měl týž Vřad spravowati/ tak y až y giný předkové geho od Králowen Českých na týž Vřad wsazenj, měli a spravowali do wúle nassy. Protož přitazugem wssém Městům nassým y obywatelům gich/ w Kralovství Českém nyněgšim y budoucým wěrným nassým milým/ aby ste gmenowaneho Petra Rasyňa/ za téhož Podkomorého měli/ drželi/ nim se zprawowali/ yakožto ginými od starodáwna Podkomorými se zprawowali zwyklost gsine měli/ gemu na místě nassém poslussni gsauce/ a ginače necisněce/ pod wwarowaným hněwu a nemilosti nassy. Tomu na swědomj Pečet nassy Králowstau gsine k tomuto Listu přiwěsiti rozkázali/ a wlastný rukau podepsati se ráčili. Dán na Litomyšly/ w Dterý po Tědělí kteráž slowé Latarc, Léta Váně 1523. Korunowaný nassých Vherstého 2. Českého 1.

Marya Regina.

O témž Panu Petrowi Rasyňowu/ činý zmínku List Krále Ludwíka/ kterýž zný w tato slova:

My Ludwíkt z Boží milosti/ Vherstý/ Český/ Dalmatský/ Charwatský/ Král/ Margrabě Morawský/ Lucemburský a Sléžský Kníže/ a Lužický Margrabě/ zc. Oznamugem tímto Listem wssém/ že gsine Statečnému Petrowi Rasyňowu z Rysenburga/ Podkomorému Králowé Gegi lásky Manželtý nassy neymilegšim/ wěrnému nassému milému/ wssedky ty summy zadržalé/ kteréz gestě za předesslých Podkomorých w Městech Králowé Gegi lásky w Kralovství Českém se zadrželi/ kdeby se gich doptati mohl/ dáti ráčili/ a to na onen čas/ Edyž gsine gemu týž Vřad Podkomorství od Králowé Gegi lásky zgednali/ a před swolenjm Zemským/ kteréz se v těch zadrželých stalo/ y až pak gíž on Petr některé summy wyzdwihl gest. Protož s dobrým rozmyslem nassým/ gistým wědomjm a moci Kralowstau w Czechách/ toho daný tímto Listem potwuzgem/ chřice tomu/ aby přitom zachowan byl neporuffytedlně/ a z týchž summ od žádného aby vpomínán nebyl/ nynj ani na čas budoucý/ přitazugse wssém Vřadníkům a Poddaným nassým/ aby téhož Petra při tom danj a tomto potwuzenj zanechali/ žádné gemu nečinjce překážky/ ani giným činiti nedopau-

stěgse/

stěgáče/ pod wwarowaním hněwu a nemilosti nassy. Tomu na svědom
pečet nassy Království a Listu tomuto rozkázali gsine přivěsiti/ genž gest
dán na Budjnu/ w Tědělí Posinj, genž slowé Inuocant, Léta Páně 1526.
Království nassy Dherstého a Českého demáteho.

Ludouicus Rex manu propria.

Zmýnka také w Kalendáři Historickém/ o Panu
Petrovi Rassinowi dže se těmito slowy:

Léta Páně 1537. w Auterý den S. Swisse/
Wogsko Krále Ferdynanda w Dhrých/ nedaleko od Budjnu/ ode dwau Ba-
ssy Tureckých na hlavu poraženo/ a žalostiwě pomordowáno/ kdež do sšesti
Tisíc státečných Rytířůw a Wogákůw/ kterijž na své dobré gměno pemně-
li/ z Czech/ z Morawy a Slézska/ na místě zůstalo/ s nimižto zahynul y Pe-
tr Rassin Rytíř Český/ a polní Maršalek/ a to wšse se dalo strz zradu Ja-
na Kocjana Charwata Heytmána/ kterýž před tím w noci/ s osini Tisíc
Dhrůw/ a sšesti giných gjzdých a pěšých vgel/ aby život svůj zachowal/
yaki o tom y Surius pšisse. Toho Kocjana po letech Mikulase Zrabi z
Serynu/ zwědew že opět zraditi a k Turku se obrátiti májn/ wlastním ge-
ho Mečem samordowal.

Panu Petrovi Rassinowi z Rysmburgka/ swěd-
čij Kvitancy od Králowny Anny těmž daná tato:

My Anna z Boží milosti Rýmská/ Dherstá a Česká Krá-
lowna/ Arcyknežna Rakauká/ Margrabinka Morawská/ Knežna Lucem-
burská a Slézska/ a Lužická Margrabinka: Oznamuji se gi nám Sta-
tečný Petr Rassin z Rysmburgka Podkomoří nasy/ z peněz přigatých a wy-
daných/ od Léta Třidecátého prvního/ až do Léta Třidecátého sedmého po-
čet učinil/ před Nejvyšším Hoffmistrm nassy/ kdež rewidowane byli
Registra a zkomputowane/ že gest přigal za těch šest let/ od sedm Měsť na-
sých w Království Českém pět Tisíc/ dvě Stě/ paděsate šest Kop Čes-
kých/ pět a třidceť bylých grossůw/ což učinil po sšedesati Kreycařích poč-
tage/ dwanaće Tisíc/ dvě Stě/ pět a sšedesate Zlatých/ dwadceť jeden
Kreycar a dwa malý Peníže/ a z toho co gest wydal/ pozůstawa deset Tisíc
šest Set/ tři a třidceť Zlatých Krynských/ dwamecťma Kreycarůw a ge-
den býlý Peníz/ kteraužto summu nám položil/ ič. a protož ge y z toho twi-
tugenie Listem tímto/ ič. genž gest dán na Hradě Pražském 19. dne Měsíce
Máje/ Léta Páně 1537.

Anna Králowna.

Jozeff z Lambergka.

Páni Dastribstj z téhož Kmenepossli/ Rod wyne-
šený a wzáctný/ a w šerdinských činech slavný.

O Erbu

O Erbu a Rodu Panůw z Leskowce.

Kapitola XXVII.

Od ten starodáwný gest w Království
Českém z Čárodu ne giného než z Slowanského a Českého
ho/ yaki samý Tytul toho nēgaké srozumění podává.

Pod Erbem Panůw z Wartimber-
ka yaki oznámeno gest/ když měl pūhon p. Jan z War-
timberka s Wacławem Wrsowcem z Sierstic/ mezy ginými sinlanwey
klade se Pan Krystoff Leskowec w takowém pořádku. Jan z Waldsteyna
a na Waldsteyně/ Zdeněk Malowec z Cheynowa a z Witenberka a na
Cheynowě nad Wltawau/ Albrecht z Sselnberka z Kosti a na Kosti/ Mi-
kuláš Berka z Dubé a na Lippém/ Gijřt Lew z Rožmitálu/ z Blatné a
na Rožmitálu/ yakožto prostředkové/ Petr Kapláš z Sulewic/ Krystoff

SSS

Leskowec

Leškowec z Leškowce / Jan Wogit / Hasek z Macowic / Jan Dobřenský z Dobřenic, jakožto přátelé zc. yak na hoře / a to při Létu Páně 1090.

W Létu Páně 1410. Knihy Kapitoly Pražské poznamenaneho magy Pana Jana Leškowce / z té příčiny, že gest pro dal náležité sobě právo / kteréz měl na podávání šary při Kosteletě Onšowském. O čemž pamět takto gest napsaná.

De Iure Patronatus Ecclesie in Onšov &c. Famofus Vir Ioannes Leškowecz, armiger, in praesentia famofi viri Zdenconis de Lukavicz, post famofum Virum Theodorum de Studena, armigeros, occasione bonorū ad eandem curiam spectantium, & Zbinconem de Zirovicze, vendidit ius patronatus in Onšov, Anno ut supra.

Lupač w Kalendáři swém okolo Léta 1416. o Panu Janowi Leškowcowi / gmenugje ho Podkomořím Království Czeského / takto mluwí:

Vir nobilitate, virtute, consilio praestans, manuq; promptus, Ioannes à Leškova, Regni Bohemiae Subcamerarius, in Oppido ad Przindam, cepit quosdam, numero ad 30 qui latrocinia exercentes vias publicas reddiderant infestas suis maleficijs: duo mandato Regis in furcis publicis, sunt strangulati. 5 Martij.

Gmenowaný Lupač wypisuje w Kalendáři / že byl zabit Léta 1424. Pan Jan Leškowec / ale mýsta na kterémž mord učiněn, a příčinu zamordování nedokládá / tak toliko mluwí:

Interfectus est vir praestans Equestris ordinis, Dominus Ioannes Leškovicius. Anno ut supra Mense Septembri.

W pamětech Kláštera Slowanského rukau psaných při Létu 1446. čerl gsem zmínku o Panu Arnostowi z Leškowce, psanau takto: Gesset Swoyanowský a Pan Wacław Gitský oněkterými Rakaušými Pány obehnali Wjden / a tu k nim přigel P. Arnost Leškowec.

W Létu Páně 1490. pamětů připominagů Pana Albrechta Leškowce / genž byl Podkomořím Království Czeského.

Hágel při Létu Páně 1526. a w Listu 473 činný zmínku o gednom Leškowcowi tímto slowy:

Při slawnosti S. Markéty Král Ludwít činil častá psaní do Království Czeského / oznamugje, že Cýsar Turecký s welikau mocí do Království Dheršého se strogj / žádage retuňku / ale některý na takowá psaní málo dbali / nechťegje než za dopomáhání práwa táhnauti na Jana Leškowce k Ramenicy do Krage Bechynského / rozpisugje Listy aby se wšychni spolu sgeli a sřhli v Wšy Karwinowa, nedaleko od Ramenice / wšak některý a zwlastě Pražané chtýcowili a rozkaz Pána swého vyplniti / některý také z Panůw a z Rytýřstwa pospěšně táhli / magýce toho spráwu žeby Ludwít Král gž měl mnoho lidu shromážděného z Dher a z Morawy / zc. yakž wšse doloženo.

W Tytuláři při Létu 1534. poznamenání gsau Jan Leškowec z Leškowce a na Ramenicy / Gířk Leškowec z Leškowce / Mikuláš

Mikuláš Leškowec z Leškowce a na Lurkowě.

Při Létu 1556. Bohuslaw Leškowec z Leškowce.

Při Létu 1572. připominagů se w Tytuláři Já Leškowec z Leškowce na nowé Cerekwicy a Lešné / S. M. C. Radda / gestě na ten čas w Stawu Rytýřském zůstawagj / Krystoff starší Leškowec z Leškowce na Těsmičích / Ssebestyán Leškowec na staré čerwené Křičicy / Wacław Leškowec z Leškowic na Strěle / Wlachyně Leškowec z Leškowce a na nowém Rychnowě.

Při Létu 1589. w Stawu Panškém tito Páni Leškowcowé w pamět se wwozugj / w Tytuláři téhož Léta wydaném. Arnost Leškowec na Cerekwicy / Božegowě a na Lešné / Krystoff mladší Leškowec z Leškowce na čerweném Božegowě / Myslowě / Tlowém Hradě / a Cerekwicy / Mikuláš Leškowec z Leškowce a na Lešné.

O témž Panu Janowi Leškowcowi zmínka gest w Kalendáři Zystorýčém při Létu Páně 1525. že gest byl Rmotrem Gindrichowi Synu Pana Jana Trčky / s Panem Gindrichem z Rožmberka / a s Panem Adamem z Hradce, Teywýšším Rancelém Království Czeského. Zanechal tyto Syny Krystoffa na Božowě / Bohuslawu na čerwené Cerekwicy / Arnosta na Bukowě / a Mikuláše z Leškowce.

S Spánowských Rod a Erb gest starodáwný / z něhožto pocházegj / zwlastě w Stawu Rytýřském býwali Králům y Zemj zaslauženj / a yakž to dáwné pamětj wkazugj / psali se z Lisowa. Potomně když s Biskupem Litomyšským freymark činýce, dostali Spánowa / z něho se psati počali okolo Léta Páně 1360.

Při Létu 1408. Ottýka z Lisowa Knihy Kapitoly Pražské připominagů tímto slowy. Donatio certorum agrorum pro Ecclesia in Lityen, & septem Sexagenarum in quatuor haereditatibus, de quibus solui confveta sunt, quae intabulatae sunt ad manus Oriceni de Lisowa mansione in Sspanov, reliquae verò Marfikoni de Hradek,

W Létu 1519. k Panu Mikulášowi Spánowskému psal List Král Wladislaw / kterýž znj slowo od slowa takto:

Statečnému Mikulášowi Spánowskému z Lisowa nám milému. Statečný nám milý, psaní twé kteréz gsy nám w té mje věnil / widěli sme a gemu porozuměli / co se dotýče Droženého Kunrada Sfoša z Rannic, wěrného našeho milé / kdežto nám oznamuges žeby tebe y giných dobrých lidí wysoce na gich cti dotýkal / y wěříž že gsme my o to k němu mluwili / a on tomu odpjrá že gest ne tak mluwil / yako ty o něm pisseš / než což gest koli mluwil, že o tom hoděgowskému gest dobře wědomo / yakož pat o tom z psaní geho tomu dále porozumjše. Dan na Poli w Cysdorffu w Strědu po Swatém Prokopu.

A Když gsem tuto Knihu spisowal / žiwí byli z Rodu toho lidé wznesenj / a s mnohými Rody wzáctnými spřjznenj / yako: Jan starší Spánowský z Lisowa na Lurkowě a Chýšce. Jan Oldřich

Sspánovský z Lisowa na Lautkowě a Chysse. W Rytýřském Stawu Joáchym mladší Sspánovský z Lisowa. Jan Sspánovský z Lisowa. Michal Sspánovský z Lisowa na Pacowě a Wozicy/G. M. C. Radda a Teywyšší pářar Kralowstwí Českého / ten se byl smyslem pominul. Mikuláš Sspánovský z Lisowa.

O Erbu a Rodu Paníw Hoffmanů z Grunbuchlu / z Střechána / a na Gransteyně.

Kapitola XXIII.

První Bředeř Erbu tohoto / kterýž gen do Kralowstwí Českého wnešl / a mezi Obywately Zemské přiggat / Léta 1586. byl Drozený Pán Pan Ferdynand Hoffman / swobodný Pán in Grunbuchel & Střechá / Pán na Gransteyně / dědi-

ně / dědičný Hoffmistr w Rytýřstwí Sstýřském / Maršálek w Katakaušch / G. M. C. Radda / Presydent Komory Dworské / a Heytman na Tlowém Měste w Katakaušch / kterýž se w Českém Kralowstwí osadil.

Danzelka geho první byla Drozená Pani Pani Markéta z Harachu / z Arcýřstwí Katakaušského / od níž pozůstal Syn.

Děť potomně y druhau Danzelku / Drozenau Pani Pani Alžbětu Purgtrabintu z Donjina / s kterauž žádných iwých potomkůw nezanechal.

O Erbu a Rodu starožitnění Paníw Trčků / kterýž vjýwagů Erbu ta, řowým spůsobem.

Kapitola XXIX.

Turadech Stawu Rytýřskému přýslušných téměř wewšech předkové Rodu toho od mnoha Set let s nemalau pochwalau býwali / sřyrokošty Stawu swého nemalém počtem dědičných Zradůw a práwě Bohatstwím znamenitým od Pána Boha Wšemohaučy ho hogně obdařeni / ač dlouhý čas w Stawu Rytýřském trwali / wšak tím nebylo jim statečnosti / nýbrž tau ozdobení gsaue / k službám a Auradům od Kralůw a Rytýřůw vždy byli potřebowáni / pakž se to z dole psaných věcech porozumí.

Wyprawugů dáwně pamětů / to gest za Krále Wáclawa panowání / že Mikuláš z Rutce a Witek Trčka z Lipnice / byli společně Poprawcowé Krage Časlawského / neš Teywyšší Heytmani Saudecowé.

Ža téhož Krále Wáclawa Léta 1327. poznamenano gest w Kostelních pamětech / že Pan Hasek Trčka smlawal Přibíka z Postrowic, seřšim Komwentem w Raudnicy / a ten se psal Hasek Trčka na Spozyni.

Léta 1422. wedlé Kronyky Háglowé Pan Čekněl Trčka z Lippy poručil Heytmanowi Mnichu, genž se býti prawil Biskupem Wykopolským / aby Rněž swětíl / ale Žizka dostaw ho s ginými dwěma Mnichy, wšedky tři rozkázal utopiti / ačkoli mu on připowídal že chce Rněž Taborské swětiti / wšak oslyssen gest / neš Žizka neřál o poswárně

G g g g iij

Rněž /

Kněží, aniž jim dopaustěl vžíwati Kněžských ozdob.

Pamětí Kláštera Břevňovského předstýragů

Pana Matyáše řečeného Zlawa, Trčka, je gest přítomen byl / kdýž Sýmō z Tyniště a Benes Syn geho prodali wšedko práwo své kteréz měli k lázni pod Městem Brumowem Heřmanowi Oppatowi / kterézto paměti za wjřka takowá gest. Přitom byli ti svědkové / Jan Krussyna z Lichtmburka seděním na Atršpáchu / Matyáš Zlawa z Lippy Trčka / seděním na Skalách / Otík z Vginič / Hanuš z Wrchlabi. Což se dalo Léta 1434.

Do smrti Krále Wácslawa pravě w čas wšech neřadůw rozbroje a bauřek w Království Czeském připomíná háget Pana Prokopa Trčku těmito slovy:

Syrotcy gezdili po Kragi Kautjímstém / plundrugje Wšy okolo Cieského Brodu / a přitáhše k Kwětnici kteraž držel Prokop Trčka / té Twrze welmi rychle dobyli / Prokopa yali a vpálili / čeled geho zmordowali / a wybravosše y zapálisše Twrz, pospýšyli mimo Prahu k Zbraslawi / a tu po přepravení se přes Řeku, táhli do Krage Plzenského / kdež mnohých Wesině zplundrowali / a dobyli Swohowa / w kterémž wšedky obyvatel y krutně zbili / a Kolmana vpálili.

Odtud obrátili se k Čáslawi / a potom k Chrudými kdež se shledali s

Tabory /

Tabory / kterých po napodobných laupežech gezdíce, zdobýwali mezy gřny mi Zrady / a zplundrowali Rychmburgk a Michalowice. Znamenagjece pak je gjm šťastj slauží / přitřhli k Praze, a položili se w Wrsowic, aby odtud mohli Prahu obehnat / ale Pražané časně se dali w rokowání s tau chasau laupežnj / pročez Heřmané gich na den S^o Lukáše wesli pod gleytem do Prahy / a tu zůstano na tom aby Pražané a Knjže Litewské Rorybut táhli společně s nimi do Rakaus a do Morawy na záhubu těch Kragin / a to Léta 1425.

Za panování Krále Girýho / žiw byl Pan Buryan Trčka / gsauc na ten čas Prothonotarius Tabularum, to gest, neyvyššim pjsatrem Desť Zemských Království Czeského / kteréhožto času Tey wysšim Komorníkem slaul Gindrich z Michalowic / Sudým Zbyněk Zagie z Hazmburka / Purgkhrabým Zdeněk z Ssternberka a z Konopistě.

Když Wladislaw w Czechách kralowal / totiz w Létu 1424, wysazeni byli s giny mi Pány w Tiedeli před S. Hawlem me 39 Hawři na Augedě s Michalem Hoffmístrem na hory Gutny / titot Teyprwě Albrecht z Lestowce Podkomorj Království Czeského / Mikuláš Trčka z Lippy a na Lipnici / Heřman z Weyslawic / Jan Spletle a na Zlebich / zc. a Mikuláš z Hořic a na Pecce, Purgkhrabě Zradečj.

Léta potomně 1512. zporučenj Wladislawa Krále Vheršského / Buryan Trčka Podkomorj Království Czeského / odplacowal Tisyc Kop Panu Zagicowi z Hazmburka a na Budyni.

Pan Mikuláš Trčka pakž dáwné pamětj ozna- mugj množstwjm statkůw a pokladůw welice Bohatj / kaupil (ač ne welmi opatrně) Knjžetstwj Opawské od Zygkmunda Krále Polského / s powolenjm Krále Wladislawa y Syna geho Ludwika Králw Vheršských a Czeských / kteréz yal geho vlastnj recognitions wyswědengj, wzdal Králům Wladislawowi a Ludwiku / a ta napsaná byla takto:

Já Mikuláš Trčka mladšj z Lippy a z Lichtmburka / wyznáwám tímto listem obecně předewšsemi gey čtaucými / neb části slýšj- cými / zc. Rakoz smlawu celau a dořonalau o Knjžetstwj Opawské učinil gsem a mám s neygasněgšjm Knjžetem a Pánem Panem Zygkmundem Králem Polským / zc. pokudž yal ta smlawu a listowe nato učiněnj w so- bi sřgřegj wypisugj a swědčj: Kterézto list y spravedlnostj y práwo své na S. M. Králi Polské wšedky, a neyprwě list S. M. mocný na Pročka a Ma- leho z Czetwě mně daný / k tomu smlawu zapečetěna u na týž mocný list v- činěna u / potom list pod Sekrětem téhož Pana Pročka vlastnj rukau geho podepsaný / kterak mně list a zápis na tu zástawu Knjžetstwj Opawského má vdelán býti list Krále Polského geho milosti / w němž se přiznáwage k smlawě zc. Ceduli řezanau na šřkody učiněna u / k tomu list S. M. kterýmž se k té Ceduli přiznáwati / ana Panu Janussowi z Rachmberka o šřkody / zc. přestáwati ráci / list Pana Hanusse z Rachmberka y gine listy Krále S. M. Polského / kterýmž se k smlawě semina u učiněné přiznáwati ráci / k tomu gi- ně listy od Panůw Prelátůw Království Polského / dal gsem a přewedl / a mocj listu tohoto dáwám / a dobrowolně přewozugj na neygasněgšj Knj- žata a Pány, Pana Wladislawa a Pana Ludwika Krále Vheršké a Czeské Pány mně neymilostiwěgšj / a na gich milosti Rodice, sobě tu wjce ani bu- daucým

daucým svým žádného práva ani také vlastnosti nepozůstawne / tak aby
gich milosti dedicowé y tēmi listiní a spravedlnostní y práwem mým gich
milostem odemne daném mohli učiniti / což se gich milostem a dedicím zdá-
ti a lžbici bude / rovně tak yaby gich milostem neb dedicím gich milosti
ta smlauwa neb listowé a spravedlnostj svědčili / a na gich milosti se wzta-
howali. Tomu na svědomj pečet mau vlastnj dal gsem přiwěsyti k tomu
listu dobrowolně a wědomě / připrošyw pro ssyršj svědomj Droženého pá-
na Pana Albrechta z Kolowrat na Lipsteyně a Krupce / Teywyššjho Kan-
cléře Králowstwj Čestého / a Droženého a Statečného Rytjře Pana Mi-
kuláše z Zonic a na Petce Teywyššjho Pjsaře Králowstwj Čestého / Dro-
žených Wládyt Pana Jana Janowského z Suric a na Sšumberce / a Pana
Jana Litoborského z Chlumu a na Sekerčích / že gsau také pečete své dali
gim bez škody podle mé přiwěsyti k tomu listu / genj gest dán Léta 1509. w
Pondělj den S° Ržehoře Papeže.

Vmřel pak gmenowaný Pan Mikuláš mladší
Trčka z Lippy a na Lichtburce / Léta 1576. w mladém Boleslawi / gsuc
na Litawstwj / a to w středu před Swatým Ambrožem / a pochowan na Li-
pnicy w Kúru před welkým Oltářem třetjho dne Měsíce Dubna.

W Létu potomně 1511. w Pondělj po na Ne-
be wzetj Panny Marye / tyž Pan Mikuláš Trčka dáwal Mleyn niančny a
prkenny dolnj dedičnj / Michalowi Gillowí y Dedicím geho / z kteréhož on
powinowat byl dáwati plat ročnj. A ten Pan Mikuláš psal se takto: Mi-
kuláš mladší Trčka z Lippy a na Lichtburku. Kamenicy a na Dětině /
čehož gest památka mezy listiní Panůw z Wartmberka takowá:

Léta 1522. Zygmund z Wartmberka a z Dětiny / Teywyššj Sseň
Králowstwj Čestého / a Jyrt ssesti Měst / přiznal před Auřednjty Pražskj-
mi / že dedicowj své Dětině Zámeck / Dětině Město seusseni Dwory poplu-
žnjmi prodal Mikulášowí Trčkowí z Lippy na Lichtburce a Kamenicy
za osin Tisyc kop grossuw / zc. Dán z Desť Zemskjch z rozkázanj Pana Ja-
reslawy z Sselmberka a z Kosti na Přewoře / Teywyššjho Komornjka Krá-
lowstwj Čestého / a Wáclawa Rumbapa z Suché / Mlistopjsaře téhož
Králowstwj.

Léta 1522. podle wyprawowanj některých pa-
mětj / sessel z toho Swěta Pan Buryan Trčka z Lippy / w Praze w Domě
swém / we Czwrtel na Boj Wstaupenj / a pochowan w Lipnicy před wel-
kým Oltářem w Zrobě předkůw swých 28 dne Měsíce Máže.

Pana Jana Trčku připomjnagj paměti Kostel-
nj / okolo Léta Paně 1523. kteréhožto času přiwězoná genu Manželka /
w Soboru den S° Walentyna / Drožená Pani Markéta Přerowna / s
nižto newelmi dluho žiw byl / neb vmřel Léta 1540. w Pondělj po na Ne-
be wzetj Panny Marye / w třetj hodinu na noc / gehožto Tělo w předpowě-
déném Kostele / wedlé Těl předkůw geho pochowáno.

Léta Paně 1532. tu noc na Vátek / před Swatým

Wáclaw

Wáclawem / w hodinu sedmaw / vmřel Pan Jdeně Trčka / Bratr gmeno-
waného Pana Jana w Choriborí / a pochowan w tēnj Kostele Lipnickým.

Léta 1550. nápis geděn w Dobrušce w Kostele /
wyprawuge smrt Pana Jana Trčky z Lippy / ten Pondělj po Tědělí řeče-
né Oculi. Dotčené Město náleželo na ten čas Panu Maximiliánowi Trč-
kowi z Lippy / w kterémžto gest Kostel we gměno Swatého Wáclawa
posvěcený.

Den Swatě Bioffie / Léta 1591. vmřel Drožený
Pan Pan Buryan Trčka z Lippy a na Swětlj nad Sazawau / G. M. Čy-
sařské Radda Krále Čestého / zc. a Podkomorj téhož Králowstwj: ten od
Čysaře Ferdynanda w Létu 1562. wygednal Městečku swému Swětlj
dwa Jarmarky / prwnj w Auterý před Bojím Wstaupenj / druhý téhož dne
před Swatým Zawlem / a Trhy každau Sobotu / načež genu dán List / ge-
hož datum na Zradě Pražském / a pod nim napsáno: Post festum Conuer-
sionis Pauli, Ioachimus de Noua domo Cancellarius, Sigismundus Helst
Vice cancellarius.

Matka geho byla Pani Markéta z Sselmbergka a z Kosti / gegjsto Erb
byla hlawa Diwočeho Wepte / a tu porodila Pani Johanka ze Stráže /
Deera Pani Anny z Manassfeldu.

Měl pak Manželku Droženau Pani P. Kateřinu z Gut-
tnsteyna Zrabintu / Deeru Pani Anny z Raupowa / a z ni
zplozen gest Pan Jan Rudolff Trčka z Lippy / Radda Čy-
saře Rudolffa toho gměna druhého / kterjž měl Manželku
z Kodu Panůw Lobkowic.

Druhá Manželka swrchu dotčeného Pana Bu-
ryana Trčky / byla Drožená Pani P. Maryana z Kodu Panůw Wančurůw /
od kterěž possel gest Pan Maximilián Trčka z Lippy a na Swětlj / Pan
mravůw práwě Panských.

W ten čas když gsẽm tu Knjhu spisowal / dwa Pa-
ni Trčkové / Synové Pana Jaroslawa Trčky w Vhřjch zahynuli. Wy-
lim w Erly welitau sylan od Pohanůw přemožený zagat / y tam žiwota zba-
wen: Jaroslav mladší pod Bělehradem prostřelen / takž yatz o tom na
hoře doloženo při spisowanj Wogny Vheršké.

O tom Kodu zmjntku na rozličných mjestech nalezněs.

O starožitném Rodu a Erbu Vanů Zárubů / kterých se nyní píšou z Hustián.

Kapitola XXX.

Dělost Erbu a Rodu Vanů Záru-
bů / wyprawugų Kronykę Polské / kterých někdy z Člémec
dých Kragin / k oném wálečným Knížatům a Králům za-
geli / gim wděčnosti Služeb swých slaužili / a z přičiny té od
nich tolikéž obdarowaní / a w nemalé wzácnosti držení
býwali.

Cromerus circa Annum 1094. připomíná Magna Starostu Wratis-
lawského / genž byl přigal k sobě Zbigněwa / Syna Wladislawa Knížete
Polského sge Wogstem / kterých wywedl z Czech y z Člémec / s mnohým
Polákům zahnaných z Polky / pro Tyranský weliké Sečecha Heytmana na
ten čas welmi možného / z kteréhož samé přičiny / totiž že Wogsta Syna
Knížete Wladislawa přigal / a k Wratislawi pustil / zbawen gest své w zá-
cnosti / y Polského Králowstwí / neb odgeri musel s Syny swými do Czech /
kdež se strz potomky rozmnožil / y až nýže dotčeno bude.

Čině

Čině tehdy zmínku Kromer gmenowaný y o Zbigněwovi neb Zby-
tow / kterých wygdanc z Kláštera / mnoho zlého páchal proti Otci swé-
mu / gehožto byl on zplodil z Kontubiny / a potom y proti Boleslawovi Kři-
woštěmu / Monarše a Knížeti swému / takto mluví:

Valebat apud VVladislaum plurimum gratia & autoritate Siecechus,
idq; ob nonnulla sua merita, magnamq; sibi potentiā comparat, ita ut ab
eius ferè nutu, Respublica omnis & Princeps ipse pendere videretur.
Magnam ipsi ea res apud Nobilitatem Polonam, inuidiam conciliauerat,
maioresq; ipse sibi indies fastu suo & immoderato dominatu conflat.
Itaq; plures ab eo bonis exuti, proscripti, aut aliqua insigni iniuria vel cō-
tumelia affecti: multi item potentiam & importunitatē eius reformi-
dantes, aut necessarios afflictos secuti solum verterant: quibus omnibus
apud Bohemos erat tutus receptus, Prædislaos Principe comiter & benig-
ne eos recolligente, quos ex crebris sermonibus & querelis ubi irarum
aduersus Siecechum, & ipsum adeo VVladislaum, (quod tantū is Siececho
indulgeret) plenos esse, & patria ægrè carere animaduertit, odium suum
in Polonos conceptum exatiare, dampnaq; ab eis accepta alieno periculo
ultum iri cupiens, facile ægros animos, eo quo ferebantur ipsis sua Spon-
te, impellit, nempe ut armis Patriam repetant, auxilia pollicetur, ducem
quoq;, satis ut videbatur opportunum ad eam rem ipsis dedit Sbigneum
VVladislai Principis filium Nothum; quem Pater literis à puero utcūq;
imbutum, propter Nouercaie odium & veritus, ne quid is postea negotij
Boleslawo, quem posterius ex iusta uxore susceperat in spem Principatus,
facefferet, in Saxoniam relegarat, & Monasticæ vitæ addixerat. Eum igi-
tur Monasterio extractū Ducem sibi exules Poloni adsciscunt, & VVra-
tislawiam cum eo & cum auxilijs Bohemorum & voluntarijs Saxonibus,
contendunt.

Obtinebat Præfecturam VVratislauensem Magnus, Comes Illustris &
spectatæ probitatis, gente Zarubius, cui simultas etiam nonnulla cum Sie-
cecho intercesserat. Ad eū præmittunt exules legationem, recipere & Sbi-
gneum filium Principis postulantes, nolle se Patriæ bellum facere, neq;
Principi optimo & mitissimo, sed parentum Coniugum liberorum, tec-
torum ac domorum suorum, ipsius deniq; Patriæ aspectu iucundissimo
diutius carere non posse, unde non ob aliquod scelus suum, neq; iusta
Principis indignatione, sed per summam Siecechi iniuriam & impotentē
superbiam eiecti essent, ipsum quoq; Magnum multo præstantiorem dig-
noremq; Siececho Virum, scire se tamen haud penitus expertem esse il-
lius iniuriæ, nepateretur se in Exilio consensescere. Hac legatorum po-
stulatione iusta in speciem, & honesta aliquantulum permotus Magnus,
tamen nequid imprudens contra fidem & officium suum faceret, Conuē-
tu VVratislauensis territorij Ciuitatisq; celeriter conuocato, rogat ea de
re sententias. Exosum erat Siecechi nomen, miserabantur exulum gen-
tilium pleriq; & necessariorum suorum, miserabantur Sbignej, audierāt
magna esse Principem erga suos indulgentia, non oportere sese inter Pa-
trem & filium medios interponere, aliqui hunc offensuros, ab illo autem
paruam vel nullam gratiam inituros. Tum verebantur ne hostes eos in
agris experirentur, quos hospites & amicos recusarent. Ita de Conuen-
tus sententia, Magnus Comes Exulibus aduenientibus portas Urbis ape-
rit, Sbigneum honorifice in Arcem deducit omniaq; ad victum abunde
ipsi suppeditat. Quæ cum ad VVladislaum Principem allata essent, com-

motus

motus animo maiorem in modum, mittit certos homines, qui Magnum, Capitaneum Vratislavientem & Vratislavenses, suis verbis castigant, fidei; & officij admoncant, &c. Responsum à Vratislavensibus, se non hostem, sed filium Principis recepit, putasse; gratum adfore Principi, à cuius fide non recessissent, neq; avelli se à quoquam omnino passuri essent: De exilibus autem orare, ut optimus Princeps, calamitosos homines, clementia sua, redituq; in Patriam dignaretur &c. de Siccechi crudelitate eos queri, cum, ne plus pateretur posse, quam ipse sibi sumat Princeps ne omnium voluntates propter unum hominem, qui dominatum omnem ad se transtulisset, pergat offendere. Hæc missi Principi referunt. His addunt parum abuisse quin lapidarentur à Conventu, cum Siccechum purgare vellent. Non cessandum sibi ratus Vladislaus, raptim quantas potest copias cogit, cum ijs ipse quamvis infirmus proficiscitur. Vratislavenses ubi de Principis adventu certiores facti sunt, universa multitudo Nobilium, pariter & Oppidanorum, obviam sese ipsi effudit, cum Ziroslao Episcopo, veniam errati petens. Resoluta comiter pro tempore multitudo, Princeps patens Oppidum & arcem ingreditur; deinde advocata concione, clementer objurgatis omnibus culpam remisit. cæterum Magnum à Præfectura amovit, & pro eo Voislauum Boleslai Pædagogum absentem illis præfecit. Pridie quam Vratislaviam adveniret Vladislaus, Sbigneus cum suis inde profugerat & Crusciam contendit. lib. 5.

A ta gest samá příčina provinění Magna Zraběte/ kterážto slusnáli by byla čili neslusná/to při rozsudku čtenáře lastavého zanechávám.

Že pak onoho času ti toliko se Zrabaty psávali / kterých postupovali z Rodu Královského neb Knížecího/wědět slusí o předcích Rodu tohoto / že slusně tolikéž Zrabaty se gmenovali. Těb wedlé znění některých pamětí, vyšli oni z Rakaus/a měli počátek z oněch dávných Knížat / kterých w těch Kraginách panovali/a když bylo weliké gegich rozrození / gina Panství strz hrdinské správy své nabývali/a odtud se gmeny rozličnými nazývali/gegichito potomkové y tohoto času pozůstávajících mnozí / kterých slugi Kotšicové/Pochnerové/Zarubové/č. ale nyní slusně gest oznámi ti o Zarubích/yakým způsobem gsau k takowému gmenu přišli.

Gsaue tedy swrchu gmenovaný Magnus z takowé Wchnosti zložen od Knížete Wladislawa pro tak malé provinění/ rozprodal Zboží swá a obrátil se k Knížeti Břetislawowi/ Bratři pak a Streycové geho zůstali nic méně na Statech svých slawní pro hrdinské skutky w Království Polském/a nazváni od Poláků Zarubové swým Rodem svým z příčiny té/že Předek gich zagew do Kragin Polských/částku Země sobě od Knížete danau wůkol a wůkol při mezích zasekati neb zaraubati poručil / tak yak mu vyměřena byla/a z toho nazván gest Zaruba/a Potomkové od něho tolikéž Zarubové gmenováni / což toliko samé ku památce wěčné gím pozůstává.

Stal se potom rozděl mezi těmi Zarubami w vjíwaní Erbu/když geden z nich dychtě po nesmrtečné slávě/progýžděl exyž Kraginy / kdež pro své hrdinství to obdržel/že mu přidán na Sstít od Krále Britanského Lew černý/a že y k Sybille na vysokých Skalách bydlející dosedl/ položené témuž w Erb tři Kameny hranaté na takový způsob yak tuto spatrujete wykonterfektované/a tím rozděl gest mezi Zarubami Polskými/a Zarubami Českými.

Kathalo

Cathalogus neb poslaupnost Biskupů Wratislavských wyprawuge / že Magnus Zaruba byl Biskupem na též Stolicy Wratislavské w pořádku dwanactém/o němž y Dlugossius takto mluví: Episcopatum Vratislavensem nactus, Magnus, Custos Gneznenis & Canonici Vratislavensis, Ducalis Cancellari⁹, genere Polonus de Domo Zarēba, post Robertum de Domo Korasitarum: cui successit Ioannes secundus nomine, & 13 ordine Episcopus Vratislavensis.

W poslaupnost Biskupů Woznánských nacházý se Ondřej Zaruba/ genž byl wladl Stolicy Biskupské Léta Páně 1240. a žiw gsa w té důstognosti toliko dvě Léta/wmřel Léta 1242. magje Třetí městka Domarata z Rodu Panůw těch kterých za Erb vjíwagi těch Wěží.

O Martinowi Zarubowi z Kalinowé zmýnka gest w Statutu od Přilutského sepsaném, w Knize patě, w Kapitole třetí/ kdež gest y Privilegium s gmeny mnohých Panůw/ kterých při sepsání geho byli/a na to Králi Kazymjrowi powolowali.

Wawřinec řečený Zaruba s ginými dvěma Pány obžalowan gest před Králem Wladislawem, z negatě přičiny kteráž se geho a Králowny Polské dotýkala/ale Králowna se očistila z takowého obžalowaní od Witulda Knížete Litewského. O tom Cromerus w Knížkách patých wyswědčuje.

Nacházý se v tétož Hystoryka Jan Zaruba z Kalinowé/o němž on takowé připomínání činí:

Per idem tempus Vittoldus fretus Polonis militibus, quos multos circum se habebat, & praestantes Viros, partim voluntarios, partim stipendio proposito evocatos Novogradensibus Russis, Pskowiensium Vicinis, libero populo praetextu controversorum finium bellum intulit, superataq; praeter spem illorum difficultate itineris, cum ad Oposcam castra haberet, supplicibus & ingentia dona afferentibus pacem dedit. Fuerunt autem in ea expeditione insignes, inprimis Kazimirus Dux Masoviorum, Vincentius Samotulsky Castellanus Meziricensis Dux Copiarum, Iacobus Kobilensky, Ioannes Czizovsky, Mesciugus Skrynicky, Ioannes dictus Lopata de Kalinowa Zarēbius, Iacobus Przekora de Morawicza, Nicolaus Sepinsky, Nicolaus Brzezinsky, Iohannes Szczekocky, Zukuska Dlubsky &c. viguisse autem inprimis in toto illo exercitu disciplina militaris memoratur.

O Panu Zarubowi Kastellanu Syrackém / slowa Kromera lib. 24. takto znějí:

Et Ioannes Zarēba Castellanus Syradiensis & Praefectus Vielunensis Naklensæ territorium suæ ditionis, propterea quod tributum hostibus Cruciferis, penderet, acerbe vastavit, deinde admotis ad Fridlandiam Castris, Oppidum septem dies obsesum, octavo cum oppugnare adortus esset, in ditionem accepit.

Wzáctný gest owšem ten Rod w Království

S b b b

Polském/

Polštěm/a welice rozšířený/z něhožto pocházející rozličně se gmenují/
a z rozličných Stávků se púsí/ač wssychni z Rodu Zárubůw pocházejí/
yako nexpwé/

Zagickowsscj/prawů Zárubowě / gichžto předko-
wé psali se z Wausose/w službách Králowských často potřebowanj. Od těch
poslí byl Wogtch, Opatem Wagroweckým a Surrogatorem Poznanským.

Páni Czeleccij/tolikež prawů Zárubowě/a púsíj
se z Czelee.

Páni Maracewsscj z Maracewa/gednosteyného
Erbu s Pány Záruby vjímagj/a od tehož předka poslí

Páni Cerekwiccij/y ti prawů Zárubowě/toliko že
pro drženj gineho Stávků gmeno změnili.

Páni Gorewsscj z tehož kmene/z nichžto gedon byl
Sudjm Poznanským/circa Annum 1578.

Páni Noskowsscj/Mablonowsscj/Páni Ru-
dnisscj/Rastrebeccij/Grabowsscj/z nichžto gedon byl Biskupem Chelmin-
ským/circa Annum 1479. o němž Kromerus lib. 29 zmjnků činj.

Páni Bilawsscj/Belakowsscj/Dřewosssewsscj/
a ti wssychni po Městečkách a Wescnicých gmena magj/odstaupagjce od o-
noho starého a dáwnjho tytulu/gichžto Bratj a Streycowé w Knjzestwě
tolikež Litewském/w Rusých a w gíných t Polště Králowstwě náležejí-
cích Kraginách nabyté Stávkj magj/gedni obdarowanjm Knjzát a Krá-
lům/druzý strz pogatě Manželky/č. s welikým Rodu toho rozmnoženjm.
A ti t Streycům swým a z gednoho kmene pocházejícím častě Listy do
Čech wysylagj/oznamugjce spolčenj předkůw swých s předky gich / aby
wespolek o sobě wěděli/a gedni druhé t přátelstým službám ponaukali/ob-
zwlaštěně gmenowané Pány Záruby/ktěrychž předkowé od času dáwnjho o
Stávkj se podělugjce/gedenkaždý z nich po swém sydle přigmj sobě wzali/
ale wssychni y to zachowáwali, že se psáwali/ ano y nynj púsí z Husitán/
yaktj nje doloženo gest.

Léta Dáně 1411. palj Knjhy Kostela Braj-
ského swědčj/Drozený a Statečný Rytj Petr z Hrabiny ginat z Husitán/
wěcných wěc časnjmi nabýwagjce/založil Kapellany w Chlumku / ktěrej
nadal sst kop platu ročnjho a wěcného we Wsý řečené Zderaz.

A Kdž gsem tuto Knjhu spisowal/ žiwj byli z Rodu
to Bohuslaw Záruha z Husitán na Trebowěticých/Swoganowé a Pleš/
Karel Záruha z Husitán na Radimí a Cerekwicých/ S. M. C. Kragě /
Wacław Záruha z Husitán a na Zumberce a přimě.

O Erbu

O Erbu a Rodu starožitném
Panů Wchynských ze Wchynic a z Tettowa / a
Panů Tettaurůw z Tettowa/ ktěryžto obadwa Rodowé od
gednoho někdy předka poslí / a od Cysáře Rudolffa t Sta-
wu Panštěmu wedlé starých Magestátůw gich wyzdwjzenj/
Léta 1596.

Kapitola XXXI.

A Rod tento wžáctnj gest a starožit-
nj/ ktěryž z Německých Kragin do Čech přinesen/ yaktjto
paměti Listownj Krále Jana zřetědně wkazugj/ od ně-
hož do Panštěho Stawu tčj Bratj Heytmané geho/ po-
řádne Rodu swého poslaupnost prokazawše/ přigati by-
li. Cjemuž na swědomj a pro lepšj toho gistoru/ zdálo mi
se za dobré Listu dotčeného weypis tuto wložiti/ genj gest psán Léta Paně
1326. slowy takowými:

My Jan z Božj milosti Král Česky/č. č. Známo činjme
wssem powěcně časj/ že gsau před nás a Raddj naše předstaupili Mjři V.
rozenj a Statečnj Rytj Heytmané nassj/ Wylm Balthazar a Jan Tet-

b h b h

taurowé

taurowé z Tettowa/žádající abycho gim před námi a Raddami nassými
přáli audienci. K čemuž když gim povoleno bylo/ přivozovali w paměť
mnohé a wěrné služby Předkůw svých/ které gsau činili slavné paměti Čy-
sařum a Králum/ jakož to wesse Privilegia a Magestátowé/ za takowé služ-
by gim dan/ před námi a Raddami nassými od nich vřázan/ w sobě obša-
hugů/ kteréž starozitnosti Rodu gich w Ržijssy wíce než od pěti Set let pro-
kazugů/ prosyce přitom/ abychom wzhledna na ně a na gich wěrné služby/ w
kterýchžto při nás jakožto Králi a Pánu trwagů/ z milosti a mocy Krá-
lowsté/ Wylima/ Balthazara a Jana Tettaury a Rod gich z Tettowa wy-
weyssyli/ za Pány a Stawu Panstého wyhlássyli/ jakož toho hodně zaslau-
žili/ abychom gim tu milost k budaucy té wěcy paměti učinili/ položiwse
před námi Erb swůg/ Vměníjm Malijřským wymalowaný/ w kterémžto
magů tři býlé Zuby Wlčij k lewé straně skloněné w červeném poli/ Helm a
dwe Ržijdla proti sobě roztažené/ prawé červené a lewé býlé barwy/ ffafr-
nochy pak od Helmu potažené po stranách z Sstijtu powěšsené červené a bý-
lé barwy/ kteréžto Erbu od starodáwna Předkowé gich/ podle wyswěd-
čeníj Prywilegij a Magestátum w Bitwách a Wognách/ w Rychtřských
kratochwýlych/ a w ginych swých potřebách vžijwali gsau/ a tu gmenowali
Otce swého Wácslawa/ Děda Frydrycha/ Praděda Wylima/ Prapraděda
Jana Tettaury z Tettowa/ Marku pak swau Alžbětu z
Sfumburgku/ Bába Annu z Žerotijna/ Prababu Markětu z
Hajmburgku/ Praprababu Annu z Dubé/ a z těch osob Muž
stého y Ženského pohlawi/ Manželůw pořádných/ a z feder-
gich že zrozeni a zplozeni gsau prawí Tettaurowé/ přiwed-
isse tu stworenj prawdy za sebe/ Drozené Muže a wznesené/
Wácslawa a Jana z Sfumburgku/ Gijřka a Petra z Žerotijna/ Wácsla-
wa a Gijřka z Hajmburgku/ Wogtěcha a Jana z Dubé/ kteréžto dotázan
gsauce/ z daliby chtěli prawdivě wyznati/ že Bratřij Tettaurowé z Rodu
gich gsau/ přiznali gsau dobrowolně/ že to chřegů učinili/ a wydawssy gim
přisahu pod zatracenij Dussé gich/ pro wyhledanij prawdy/ zgeroné gsau
wyznali a wyswědčili/ že Wylim/ Balthazar a Jan/ gsau prawij Tettau-
rowé řádně zplozenij/ a possli z Krwe weyso gmenowaných osob. Protož
ne z omylu a newědomijm/ ale s pilným rozważenijm/ raddau/ gistým wě-
domijm a wůli Panůw a Teywyssijch Rad nassých wěrných milých/ a mo-
cy nassy Králowstau/ Wylima/ Balthazara a Jana Tettaury/ y weysses-
ren Rod gich/ za prawé Tettaury Pány Stawu Panstého powyssugeme a
wyhlassugeme/ na čas budaucy a wěčné/ aby od nás a od potomkůw na-
ssých Bratřiw Čestých/ za prawé Pány/ a wyssijho Stawu Panstého gimij-
nij a držanij byli/ a wssch Práw a swobod/ nimiz se honosy Páni Drozenij/
vžijwali y s swými potomky. Za sšlechtné pak gich sturky a wěrnost/ kte-
rauz gsau k nám stále zachowali/ z milosti nassy Králowsté k nim nakloně-
né/ a aby nám a swé Wlasti za tau přijčinau tim chřiwegij slaužit nepřestá-
wali/ z sšedroty nassy/ přidáwáme gim k Erbu Korunu nassy Králowsté
podobnau/ kteréžto znameníj/ na potomnij čas/ nad Helmem starodá-
wnjm aneb Lebka swau/ spolu s Dědicý swými nosyti a vžijwati mocy w
yakekoli swé potřebě magů. Toho wssého na swědomij a pro paměť/ wsta-
wiené trwagů a nepotřystedlnau/ rozkázali gsine List náš tento napsa-
ti/ a Pečet nassy pro potwření toho wssého k těmž přiwěsiti. Datum w
Praze w Auterý po Slawnosti Wzkřisšenij Krysta Pána/ Léta yac na ho-
ře/ Králowstwj nasseho sšestého.

Tento

Tento Magestát Krále Jana potwřizowali gim mnozí Králowé a Čy-
sařowe/ což se z Magestátum gich porozumijwa/ zwlastě pak Čysař Ka-
rel čwrtý/ y Syn geho Wácslaw Král Ržijmský a Čestý/ toho obzwla-
stně času/ když se Bratřij dotčenij rozdělili/ a o Statet se podělili/ gichžto
Potomkowé gedni psali se Tettaurij z Tettowa/ a druzý yatým omylem
a zanedbáním psali se z ginych Statkůw a Sydel/ kteréž w držení byli/
wssak nic méně snažili se o to/ aby tím způsobem počátek Rodu swého nepo-
tratili/ což patrné gest z Listu Wácslawa Krále/ který psán gest yazykem
Latinským takto:

Venceslaus Dei gratia Romanorum Rex, & Bohemia, &c. &c. No-
rum facimus tenore presentium literarum, &c. pro ut controuersia est
exorta inter Generosos Ioannem Venceslaum fratres de Vchincz ex par-
te una, & Fridericum, Volfium, Vilhelmum Tettauros de Tettoua ex par-
te altera, eaq; eiusmodi, quod fratres Venceslaus & Ioannes de Vchincz,
retulerunt ad nos suum grauamen, erga fratres, Fridericum, Volfium,
Vilhelmum Tettauros de Tettoua, impetraruntq; actionem ac audientiam
cum eis, coram presentia nostra personali, exaggerantes se a fratribus
Tettauris oppressionem & violentam iniuriam pati: quia fratres Tettau-
ri totam Arcem Chlum, cum omnibus Arcis eiusdem pertinentijs, post
Auum ipsorum fratrum, Ioannis & Venceslai de Vchincz, uidelicet post
bonae memoriae Ioannem Tettaurum, quod ipsorum in partem sese intro-
miserint, atq; eandem Arcem cum pertinentijs eius, similiter & diplomata
ac amplissima priuilegia Caesarum & Regum ipsis Tettauris pro stirpe il-
lorum donata, praecipue uero diploma Ioannis Regis in ordinem Barona-
tus apud se detinere, habendo, ac utrumq; occultare, neq; ad necessitatem
Ioannis & Venceslai fratrum de Vchincz descripta illorum diplomatum
reddere uelle, ad haec neq; partem hereditatis eiusdem Arcis Chlum co-
descendere, neq; in eam Arcem ipsos fratres mittere, cum tamen ipsi
Ioannes & Venceslaus ab altero Fratre, uidelicet ab Heniko, illi uero a
Ioanne sint generati, & naturales atq; non diuisi fratres fuerunt ac fi-
lij, generosi Vilhelmi Tettauri ambo, & ex matre Barbara de Cineburgo
orta, ostendentes inde, ad Arcem dictam cum pertinentijs eius & ad om-
nia diplomata, ius ac iustitiam non minus atq; illi fratres, Fridericus, Vol-
fius, Vilhelmus Tettauri se habere, eandemq; sibi nostro iudicio relinqui
postulantes, deposita coram nobis conuentione, pro dote quondam A-
uia suae Barbarae de Cineburgo, atq; testamento Ioannis Tettauri probare
intendentes, quod & ipsi veri Tettauri sunt: E regione, a Friderico Volfio &
Vilhelmo Tettauris indicatum est, quo pacto olim Hennikus Pater Fra-
trum Ioannis & Venceslai se Ioanni Tettauro Patri eorum scripto obliga-
uerit, & Sacerdotem Petrum de Hage captiuare non permiserit, deinde
quod indulgentias a Sanctissimo Patre Papa non violauerit, iuramento
confirmare se, eam culpam purgaturum, uelle & Petrum de Skoka capti-
uum, in arcem Chlum transmittere, a quo cognosci posset, quisnam haec
omnia patrauit, attamen usq; ad hoc momentum sicut pater ita & filij sa-
tis facere eis neglexerunt. Insuper quemadmodum nec Pater illorum,
ita neq; ipsi utuntur proprio titulo, ac diplomata, quanquam originem
ducant a duobus Fratribus Tettauris, quorum sunt Filij, tamen cum titu-
lum mutauerint, ad eos non spectant: Quod uero attinet ad Arcem Chlu,
eandem esse inter fratres & parentes illorum, emptam & persolutam le-
posita conuentione & emptione scripta, petierunt, ut ea fruantur. His

s b b b ij

auditis

auditis nos cum libenter vellemus, ut inter eos charitas & concordia maneat, reuocatis in memoriam nobis pluribus ac eximijs officijs, quæ utiliter maioribus nostris à familia & antecessoribus Tettauris à Tettoua declarata sunt, nullum intermittentes nostrum laborem, hoc modo de illa controuersia accuratè à nobis examinata enunciamus. Quoniam hoc constat, & ex diuisione atq; conuentione inquisitum atq; à partibus non est abnegatum, quod Fratres Ioannes & Venceslaus, nec non Fratres Fridericus, Volfius, Vilhelmus, ab olim generoso Vilhelmo Tettauro Patre illorū sunt orti, atq; à Barbara de Cineburgo, naturales consanguineiq; patrueles sunt. Ideo quocunq; tempore, diplomate Regis Ioannis fuerit illis opus, aut quocunq; alio diplomate, quod Fridericus, Volfius, Vilhelmus Tettauri haberent, tunc obligantur pro necessitate ipsorum descripta deponentes leuatis sursum digitis, qui numerus illorum diplomatum sit eis confirmare, & quod plura non habeant, neq; de illis sit compertū, nullam in ea re committentes fraudem. Quod vero attinet ad indulgentias, quandoquidem Pater Ioannis & Venceslai est mortuus, similiter de captiuatione Petri Skok, loco parentis sui, ipsi Ioannes & Venceslaus, Fratribus de Tettoua non obligantur, solummodo postquam à maiore numero Patruorum Tettaurorum fuerint admoniti, mox suum titulum Veterum suorum maiorum suscipere, ipsi Ioannes & Venceslaus, & hunc præsentem amittere debent. Quod ad Arcem Chlum attinet, si quidem de emptione, venditione, ac persolutione constat, idq; comprobatum à Patribus est, Friderico, Volfio & Vilhelmo, ad eam Arcem ipsis nihil iuris ullo unquam tempore reliquitur. Ad futuram memoriam rerum scriptarum, hanc paginam Sigillo nostro Regio muniri mandauimus. Datum Pragæ, Anno Domini 1415. die sexta Iunii, Regnorum nostrorum Bohemiæ 52, Romanorum autem 30.

Dan Albrecht Tettaur z Tettoua / wysłage

dwa z Synów swych do cyzych Kragin / totiz Jana i Bozimu zrobu a mezy Krijownyty S^o Jana / aby mecem Krijestym ziwností a dobreho gmená wyhledawal / a Duru do Kijma aby byl duchowným / předstaupil před Jossá Margkrabě Brandeburské a Morawské / spolu s Manželtau swan Panj Marygi z Boskovic / y s třetím Synem gmenowitě Petrem / žádajíce gím za wyswědčenj / w čemž ho on neostissel / yatž se porozumjwá z Listu téhož / psaného w smysl tento :

Iodocus Dei gratia Marchio Brandenburgensis, Marchio & Dominus Morauiz: Notum facimus, quatenus coram nobis & Consiliarijs nostris comparuit in memoriam reuocans multæ suorum prædecessorum officia in hanc patriam, nihilominus & sua persona utiliter declarata, Generosus Dominus Albertus Tettaur à Tettoua Pater cum filijs suis, Generosis Dominis, Petro, Ioanne & Duxa, natiuis, procreatis, & marie & Vxore Domini Alberti Tettauri nomine Maria Generosa Domina de Boskowitz, orans ut ei concedamus coram nobis & Consiliarijs nostris vetustatem suæ stirpis & similiter Baronatus sui originem ab antecessoribus suis probare, consuetudine iuris, pro ut ei à nobis & Consiliarijs nostris præscriptum fuerit: causam rei huius, coram nobis hanc indicauit, quod Filius suum nomine Duxam sua voluntate Domino Deo pro officio Sacerdoti ad Sanctissimum Patrem Papam ablegato eo Romam, in ablega-

NOTE

tionem dare pollicitus sit, ac admonitus ea de re à suo filio Duxa, de voto suo implendo, illud facere in animo proposuit, similiter maioris natu sui filij Ioannis, cum non posset petitioni resistere, quod ipsi sua paterna voluntate concesserit, ad peregrinas prouincias proficisci, ut gladio victum quærens, honestam famam, exempla maiorum suorum sequendo sibi compararet, Sepulchrum Saluatoris Domini & loca Sanctorum ut uisitet, ac ordinem Sancti Ioannis militarem & societatem Fratrum, ut ingrediat: Eam petitionem honestam & piam nobis communicatā nos deliberantes, cum non reperiremus ullam causam, quare id fieri non debeat, cumq; ipsa conditio nostra, ad eam rem nos inclinaret, consensu solo nostro cum Consiliarijs, petitioni illius annuimus, quodcunq; certum probationibus Dominus Albertus Tettaur confirmare & corā nobis atq; Consiliarijs nostris declarare uoluerit, ea videre, examinare & discernere iuste uelimus. Deposuit autem coram nobis & Consiliarijs nostris diploma Ioannis Regis Bohemiæ, datum pro Baronatu familiæ Tettaurorū à Tettoua, cum nonnullis testimonijs Principum Imperij, qui dant testimonium de stirpe à Tettoua, quomodo in patria illorum, quadringentos annos (pro ut memoriæ in terris patriæ ipsorum reperiuntur) semper pro strenuis Equitibus auratis Imperialibus habiti & existimati fuerint, in usu habentes, seu in clypeo gestantes, tres mordentes candidos, hoc est dentes Lupinos in læuam partem inclinos, Galeā coronatā, in eaq; duas alas Aquilæ: Et quod idem Dominus Albertus Tettaur ab illis Antecessoribus ita testimonio firmatus fuerit progenitus. Ad hæc cum haberet ea quæ ius & iustitiam demonstrant, nominauit Patrem suum Volfgangum Tettaurum, & Matrem Margaretam de Zierotin, Auum suum Georgium Tettaurum, Auiam suam Elyzabetham de Zastrzizl: quæ personæ sicut masculini sexus, ita & feminini, erant mariti legitimi, honesti & religiosi, & prædecessores Alberti Tettauri ordinariè succedentes, honestaq; famæ, nulla nota ac reprehensione honestatis deformati, cum fuerint homines ex magnis familijs Baronum & Equestrium, ac nobis & nostris familijs cognitorum: Postquam uero hæc omnia ostensa & demonstrata sunt, pro ut scribitur, pronuntiauimus cū Consiliarijs nostris, quandoquidem hic mentio sit annorum & familiarum plurium pro inuenienda ueritate, ut ipse Albertus Tettaur ea allegata, testibus uicis cum iuramento alleuatis digitis attestantibus probaret, qui in istis allegatis fideliter & sincere se gessit nulla fraude usus, similiter ostendit quod successiue quemadmodum asseruit ex istis personis masculini & feminini sexus, & ex Sanguine illorum sit ortus, ac constituit pro se ad attendendam ueritatem has personas sibi adiunctas, Henricum, Fridericum, Venceslaum, Vilhelmum, Ioannem, Tettauros à Tettoua Patruos suos, item Auunculos suos Ioannem Henricum de Zierotin, Vilhelmum Adalbertum de Lomnice, Ioannem Aloisium de Lippa, Casparum & Petrum de Zastrzizl, qui uoluntarie coram nobis & Consiliarijs nostris eleuatis sursum digitis iuramento protestati sunt, quod Albertus Tettaur, Petrus, Ioannes Duxa, filij eius de familijs suis paterna & materna prægenie successiue originem trahunt, patruum germani & Auunculi ipsorum existentes: Ipse uero Albertus Tettaur, pro se ipso iuramentum fecit, quod in hac probatione & purgatione se iuste gessit.

scriit.

serit. Quare nos pronunciamus, quod approbemus asseuerationem, & firpem familiae, honestam conuersionem, progenerationem in mundum Alberti Tettauri, similiter & Petri, Ioannis & Dux & praeceptorum ipsorum, qui annotati sunt, & profitemur eos secundum allegata veros esse liberos Barones. Et quod haec omnia ita coram nobis & Consiliariis nostris acta fuerint, ad ipsorum necessitatem & futuram memoriam, in hanc paginam illa omnia pro ut gesta sunt inscribi, & Sigillo nostro confirmari eisq; reddi curauimus. Datum Brunae, Anno Domini 1402. In Vigilia Sancti Thomae Apostoli.

List Krále Girgho připomýná Jana/Frydrycha

a Girgho Tettaury z Tettowa/ a podle nich Stregce gegich Krewný/ Wácslawa/ Jana a Girgho ze Wchynic/ kterýmžto Král dotčený potvrdil/ zowal Magestáty swrchu doložené/ a to prostředkem Magestátu swého/ kteréhož kopie zní takto:

My Girgh z Boží milosti Czeský Král/ zc. Oznamujem wšsem wúbec tímto Listem/ že gsau před nás a Raddy násse předstaupili wěrný nassy Drozený/ Jan/ Frydrych/ Girgh/ Tettaurowé z Tettowa/ a podle nich Wácslaw/ Jan/ Girgh ze Wchynic/ Stregcowé sobě wlastný a krewný/ položiwše před nás Magestáty od slavných Cýsarůw Římských/ a wstahugíce se na Bratry a Stregce/ Předtům gich dané/ přitom Smlauwu slavné paměti Cýsaře Frydrycha mezy předtým gich učiněnou/ též Smlauwu giné a rozdělý/ z čehož se nachází a poznává/ Bratřij z Tettowa a Bratry ze Wchynic/ krewný/ prawý wlastný Stregcowé/ z Ledwý Jana Tettaura z Tettowa/ a Barbory z Čimburgku posllý je gsau/ žadagíce nás se wšsij poníženošti/ a s přimluwu za sebe od Ošwícených lidi/ prohládnaučt Službami wěrnými a zásluhám/ kteréz gsau cíněné slavným Cýsarům Římským a Králům Czeským a Předtům gich/ a oni až posawád nám činý/ z milosti nassy a mocy Králowstau/ Magestát slavné paměti Předka našeho Krále Jana/ Předtům a Rodu gich na Panstwj gim daný/ abychom stwardili/ položiwše takowý Magestát před nás a Raddy násse neporušeny/ kterýž slowo od slowa zní takto: (Swrchu doložen gest.)

A wwažugíce my slusšau a spravedliwu se wšsij poníženošti na nás a Raddy násse žádost/ od Jana/ Frydrycha/ Girgho/ Tettaurůw z Tettowa/ a Wácslawa/ Jana ze Wchynic/ Stregcůw sobě wlastných wloženau býti/ mocy Králowstau/ s wůli a Raddau Panůw nám přítomných/ Magestát slavné paměti Krále Jana Předka našeho/ w tento List náš zauplna wepsati dawšse/ we wšsich slowých stwzugeme/ schwalugeme/ a wznáwáme z gistých půwodůw/ Jana/ Frydrycha/ Girgho/ Tettaury z Tettowa/ též Bratry/ Wácslawa/ Jana/ Girgha ze Wchynic/ Stregce sobě krewné/ za prawé starožité Pány Korauhowné/ při wšsich prawých a swobodách Panstých/ a Dědiců a budaucým gegich. Datum Pragz, třetjho one Měsíce Ledna. Léta Páně 1459. Králowstwu našeho prwnýho.

Při Dwoře Krále Wollého Kazymýra/ naře-

ný byli dwa Tettaurowé/ Jan a Frydrych/ od Jana a Sole a Jakuba z Donjina/ totiž žeby oni neměli býti Stawu Panstého/ čemuž Tettaurowé odporowali/ tak že yť Králi o rozsudek apellowáno/ před nimiž řdyž Jan a Frydrych Magestáty swé Předtům gich na Panstwj od Cýsarůw a Králůw dané wězali/ dotčený Král Kazymýr takowý Tález/ prostředkem Magestátu swého učiniti ráčil:

Kazymýr

Kazymýr z Boží milosti Král Polský/ zc. Oznamujem wšsem wúbec/ kterak někdy vznikla rozepře, pro kterauž k nám pro rozsudek Appellowáno mezy Drozenými Janem z Sole a Jakubem z Donjina z gedné, a Janem Frydrychem Tettaury z strany druhé/ tak že dotčený Jan z Sole a Jakub z Donjina/ o Janowi a Frydrychowi Tettaurých z Tettowa mluwili zde při Dwoře w Králowstwj našem/ yako by nebyli Páni Stawu Panstého/ ačkoli se takowými gmenowali/ ale žeby se rytulem Stawu giného wynášli/ k kterémuž žádné práwo nemagj. Pro wyrozumění a wpořogění té wěcy/ a pro wynalezení prawdy, zasedli gsine s Raddami nassy/ a tážali sme se nadepsaných Jana Sole a Jakuba z Donjina/ z dalj gsau to o Janowi a Frydrychowi Tettaurých z Tettowa mluwili/ kterých nám odpowěděli, že se k tomu znagj/ a to wkazati chtěj/ že ti Tettaurowé negsaw korauewnými Pány w Králowstwj Římském/ než toliko Rytjimi, dokaswadby oni toho neprowedli že gsaw korauewnými Pány. Na to odpowěděli Tettaurowé Jan a Frydrych/ owšsem že Stregcowé gich a ginj předcy w Říjsy do kteréz zageli pro nemilost w kterauž Margkhraběti Morawskému/ na ten čas Pánu swému wpadli/ Stawu Rytjstého wjwali/ ale z přjciný té, že negsaw oni od Stawu Panstého/ wkazali gsau před námi a Raddami nassy se pak býti Stawu Panstého/ wkazali gsau před námi a Raddami nassy Magestát Krále Jana Rodu gich na Panstwj od něho daný/ tolikéz Magestát Cýsaře Karla/ a Diploma Cýsaře Frydrycha/ kterjžto Cýsarové obadwa ge za starobylé Pány wznawagj/ yť Erb gich wypsugice/ totiž tři býlé zuby Wlčj na lewu stranu ohnuté w štjtu čerweném/ a želm otwřený s Korunau dwěma Řjdi obkličenu/ z nichžto gedno totiž prawé čerwené gest/ a lewé býlé/ kteréhožto znamenj předkové dotčených Tettaurůw wjwawali: K tomu položili před námi swědomj gista/ některých Knjzat/ hrabat/ Panůw Říjských a Zemanůw/ kteréz starožitnost Rodu gegich wkazowali/ a tím nás o spravedliwý rozsudek žádali. Protož my z gistého wváženi Rad nassy tímto listem wyblasugeme dotčené Frydrycha a Jana Tettaury z Tettowa býti starobylé a prawé Pány/ za yaké ge ymy wznawáme a rozblasugeme/ y potomky gegich budaucý Stawu Panstého býti prawjme. To mna swědomj a gim tu památce wěné tážali gsine Pečet nassy Králowstau k listu tomuto přiwěsiti/ genž gest dán a psán w Petrkowě na Sněmu obecném/ ten Pátek před Swatým Thomášem. Léta Páně 1459.

Jan/ Petr/ Gindrich Wepřkowé z Waldela/

měli rozepři s Wácslawem a Frydrychem ze Wchynic/ tolikéz s Baltazarem/ Wylimem a Frydrychem/ Tettaury z Tettowa/ kteréz oni nákli/ yako by Stawu Panstého nebyli/ kterézto obědwě strany Král Girgh wyslyšew s Raddami, učinil spravedliwý rozsudek, wšs gmenowané za starožité Pány wznal/ ana swědomj toho wšse tímto Magestátem ge obdarowal/ kterýž wepsán gest do Magestátu Krále Wladislawa/ a nalezen w Registřich Rancelláře Czeské/ což wšse wyprawuge list Krále Wladislawa tímto slowy:

My Wladislaw z Boží milosti Král Czeský/ Margkhrabě Morawské/ Lucemburské/ a Slézské Knjze/ oznamujem tímto listem wšse že gsine prosseni od některých wěrných nassy milých/ abychom w Registřich Rancelláře nassy hledati poručili/ Listu Registrowaného/ co se dorýčeté ruznice o Panstwj/ kterážto gest byla mezy Drozenými, Janem/ Petrem

Gindrich

Gindrichem/Wepřky z Waldeka z gedné/a Balthazarem/Wylimem/Frydrychem Tettaury z Tettowa/a Frydrychem a Wáclawem ze Wchynic z strany druhé/edě Bratřj Wepřkové z Waldeka mýsto dáti nechťeli Bratřj z Tettowa/aby za Sslechtice a Pány gmjní a držáni w tomto Králowstwí Česlém a Margrabstwí Morawském býti měli/poněwadž za žiwobytj ženyka Otce gegich z Tettowa/nikdá za Pány a Sslechtice w Rýssy držáni a wědomě gmjní gsau nebyli/ než toliko za Rytjše: Takowý list registrowaný nalezem gest/a znjí slovo od slova takto:

Ny Gřj Král Česlý/č. Oznamugem kterať se někdy stala pútka a rozepře mezy Drozenými Janem/Petrem/Gindrichem Wepřky z Waldeka/kterjž prawili/že Baltazar/Wylim a Frydrych Tettaurowé nemagi za Sslechtice a Pány stačiti a gmjní býti/pokud toho pořádně nepokáží a nepokáží a neprowedau žebý Páni byli/a po předeých swých z Panůw possli. A tak Baltazar/Wylim/a Frydrych Tettaurowé z Tettowa/chrje tu wěc k mýstu a k koncý přiwěsti/a to čim předkové gich byli/a co oni gsau a rod gich/a zač držáni magi býti/okázati/mnohokráte a to před námi s Janem/Petrem/a Gindrichem, Wepřky z Waldeka stawali/wedle kterýchž to z Tettowa Frydrych a Wáclaw ze Wchynic také se ohlásyli/že do té pře proti dotčeným z Waldeka/yakozto s Streycy swými wlastnjm/gsaue tolikéž sami toho Rodu a krowe Tettaurowské possli, náležej/a proto že k Magestatum na Panstwí daným/Cýsaře Karla/Cýsaře Frydrycha/a k wšsem summanu přuwodum práwo a sprawedlnost wedle Bratřj z Tettowa magi/a při njch zůstawený býti žádagi. Tu Bratřj/Baltazar/Wylim a Frydrych Tettaurowé z Tettowa/austně gsau se ohlásyli/že Wáclaw a Frydrych ze Wchynic wlastnj, krownj, a přirozený Streycowé gednoho Sstjtu gegich gsau/od předkůw z Tettowa possli; toliko z něgakeho omylu a nedorozuměnj, tytul swúg že gsau změnili/k wšsem přuwodum sprawedlnost ge wedle sebe gmjiti prawjce/a k okázánj sprawedlnostj takowé proti Bratřjm Wepřkům z Waldeka, položili gsau před námi k dokázánj Panstwí swého, Magestaty pod Pečetj Cýsaře Karla na Panstwí gich daný/ potom též druhý Magestat Cýsaře Frydrycha/ kterjž dotčené z Tettowa a Rod gich za starožitné Sslechtice a Pány na Sněmu Rýsském wyhlassege/ k tomu swědomj Rurffirřtůw Rýsských duchownjch y swětšých/ též swědomj listownj Zrabat/Panůw/a Rytjřtwa/tim toho dowozugje/ že předkové gegich z Tettowa za Pány gmjní a držáni gsau byli/a Panstwí gsau wjzwalj/nosy ce Sstjtu a Erb w čerweném Poli tñ bjlé Rly a neš Zubý Wlčj na lewan stranu ohnuté/ a nad Sstjtem želm otewřený s Korunau a s dwěma Rjždly proti sobě roztaženými/lewé bjlé/prawé čerwené/a tak yak Bratřj Tettaurowé z Tettowa, tak také Bratřj ze Wchynic/též Bratřj Wepřkové z Waldeka/prosyce nás abychom ge nálezem nassým rozeznali/a mýsto gim o to učinili/gimž gsme nalezli/aby Bratřj/Baltazar/Wylim/Frydrych z Tettowa a Wáclawem a Frydrychem ze Wchynic Streycy swými před námi aby stáli/a ti Streycowé gich podle práwa Zemského a obyčege Králowstwí nasseho za ně že oni prawj Tettaurowé z Tettowa gsau/též Frydrych a Wáclaw ze Wchynic po předeých swých z Tettowa pořádně že possli/yak gedni tak druzý k těm Magestatum práwo a sprawedlnost magjcy/a Weywodum a swědomjm tak před námi položeným, přisahau to aby sprawili. Tu Wolff/Frydrych/Jan/Albrecht/Jozue/a Wáclaw Tettaurowé z Tettowa před námi w Olomaucey gsaue/připřtomnostj Prelátuw/Zrabat/Panůw/a z Rytjřtwa Zemanůw/z Čech/z Morawy/y od ginud, stoge/

swrchu

swrchu psané Bratřj Balthazara, Wylima, Frydrycha Tettaury z Tettowa též Frydrycha a Wáclawa ze Wchynic za Streyce swé krownj a wlastnj uznali/a tazánj od nás gsaue/chrjgili za Balthazara/Wylima/Frydrycha Tettaury z Tettowa / též za Frydrycha a Wáclawa ze Wchynic Streyce swé wedle Magestatuw Cýsařských/swědomj Rurffirřských/Zrabat/Panůw/a z Rytjřtwa/yakž Králowstwí Česlě za práwo má, dosti učiniti/ odpowěděl že gsau hotowi dosti učiniti/a my nalezli gsme to gim aby to swými přisahami potwrdili/při přitomnostj nassý/Prelátuw/Rnjřat/Zrabat/Panůw/Rytjřtwa a Zemanůw/čemuž oni wšsemu zadošt učinili/a přisahli před námi a Raddami nassemi/že dotčený Balthazar/Wylim/Frydrych Tettaurowé z Tettowa/ též Frydrych a Wáclaw ze Wchynic gsau prawj, wlastnj, přirozenj, krownj Streycowé též z Tettowa/k listu a Erbu tñ bjlých Rel w čerweném Poli, magjcy sprawedlnost y k Magestatum a Weywodum Rodu swého/a k swědomjm před námi a Raddami nassemi položeným. Protož my činj sprawedlný rozsuděk/ chceme tomu aby odeswšech nynj y na budaucý čas Balthazar/Wylim/Frydrych z Tettowa/Frydrych a Wáclaw ze Wchynic/a budaucý gegich toho Rodu z Tettowa za Sslechtice a Pány starobylé w Králowstwí nassemi a Margrabstwí Morawském gmjní a držáni byli/pozjwagjce wšech Práwa a swobod Panstých yak ginj Sslechticowé. Na swědomj toho k gich budaucý wěcné paníatce/poručili gsme list tento napsati/a gey Pečeti nassý Králowstau potwrditi. Přitomi byli Raddy nasse, důstogný Jost Biskup Wratislawský/Oswjčený Wiktorj Weywoda Minsterbřský a Zrabě Klatřský, Syn nass. Přeněk Těssynský/Janus Zagenřský Weywodowé/Ludwjk Landtřhrabě z Laymberka/Michal Purgthrabě Magdeburřský a Zrabě na Zardeku/Drozený Jan z Rojmberta/Gindrich z Lippeho, Maršálek Králowstwí Česlěho/Prokop z Rabšteyna Kancel nass/Gřj z Krawat a z Strážnice/Pročel z Kunstatu Komorník Čjudy Olomaučé/Karel z Wlasyne Podkomořj Morawřský/a ginj Páni a Zemané. Dan w Olomoucy w Sobotu den S^o Antonjna/Léta Páně 1461. Králowstwí nasseho třetjho/kterjžto list tak registrowaný w Regstjch Kancelláre nasse nalezny wideli gsme a čtli. Tomu na swědomj Pečet nassý Králowstau k tomu listu kázali gsme přiwěsiti. Dan w Praze w Pátek před S. Rjehořem. Léta Božjho 1482. Králowstwí nasseho gedenácteho.

Za panowánj Ludwjka Krále Wberřského a Česlěho/Frydrych/Gřj/Aleš Tettaurowé z Tettowa a na Lhotě/Wáclaw/Dlař a Frydrych ze Wchynic krownost swau potwřzowali před Králem gmenowaným/čehož také widěl gsme Magestat w takowý smysl napsaný.

Ny Ludwjk z Božj milosti Wberřský/Česlý/Dalmářský/Kroářský Král/Margrabě Morawřský/Lucemburřský/č. Známo činjme tímto listem předewšsemi, že gsme žádánj a prossenj o přjmluwau sňaznau Oswjčených/důstogných, od Drozených Frydrycha/Gřjka/Aleš Tettaurůw z Tettowa, tolikéž od Wáclawa Dlařa a Frydrycha ze Wchynic wěrných nassých milých/poněwadž patrným zanedbánjm gedni od druhých/totjžto ze Wchynic od oněch z Tettowa Tytulem se delj/ obawagjce se za swé Dědice a potomky/poněwadž syc gsau přirozenj Streycowé wšřčni z Tettowa aby Dědicowé a potomcy gich w něgake postran-

né domně.

né dominěný neb nedorozumený w budaucých časech pro rozduřnost Tytule newessli/kudyby potom lástka Streycowská přirozená a swornest mezy nimi zhynauti a pominauti mohla / a protož ze wšij peddanosti prosyli gsau nás za to, abychom ge, totiž Frydrycha/Giřížka/Alsse/Tettaury z Tettowa Wácslawa a Frydrycha ze Wchynic, w průwodech gich wyweyssyti ráčili/ že gedni proti druhým to nad chwálený nasse prowesti a prokázati chtějí/ tak jako y Dedicowé někdy Jan Tettaur Otec Frydrycha Tettaura s Frydrychem Bratrem swým a Janem ze Wchynic/spolu s Wácslawem a Giřížkem/přirozený Streycowé wssyćni z Tettowa učinili gsau a provedli/ před Neygasněgssjím předkem nassjím Giřížm Králem Czešským/zůstawiwsse jim toho památku/terěžto takowé žadešti gich Frydrycha / Giřížka/ a Alsse Tettaurůw/Wácslawa a Frydrycha ze Wchynic neodpřragýce, wi- děli gsine spolu s Raddami nassými list slawné paměti předka nasseho Krále Jana Czešského/terěžto předkům gich z Tettowa/Wylinowi/Balthazarowi a Janowi / řdyž gsau wyzdwiženj byli do Stawu Panského za wěrné gich služby dán byl/ k tomu také smlawy s odpisy rozdělenj statku mezy předky gich/ a zapsánj yakým spůsobem gedni po druhých yakožto přirozenj Streycowé nápad mýti / a dědictwý očekawati magý: ukázali také List swých předkůw obzwláštěně sobě daný/yak přátelským spůsobem Streycowským gedni s druhými spřjzněný gsau byli/anobř y sepsaná swědomj ukázali/prowozugýce nijska pobřebůw swých / a nadánj Kostelům od swých předkůw/nadto smlawu slawné paměti Frydrycha Cýsaře o zbožj neb statky gich a tytul mezy předky gich učiněnou s gistými průwody/ z nichžto patrně se poznati může/že Giřížk/Alse/Tettaurowé / a Wácslaw a Frydrych ze Wchynic gsau přirozenj Streycowé z gedné krwe od Vrozeného Jana Tettaura a Barbory z Cyneburku zplozenj/ tolikěž přiznánj od předkůw gich učiněné před předky nassými/Giřížm a Wladislawem/ též před Kazymjrem Králem Poiským/a Jostem Margkrabj Morawským/terěž wssyćni ge za Pány Korauherowé uznawagý/ wedle listu Krále Jana / genž neporussěný před námi položen gest s penížzenau prosbau/abychom wzhlědný ce na gich wěrné služby, jim Magestát takowý mocý Králowstau ebnowili stwardili a schwalili. Protož my mocý Králowstau Magestát slawné paměti předka nasseho Krále Jana wewssch puńktých a klauzulech schwazugeme/potworzugeme/a Frydrycha/ Giřížho/ Alse z Tettowa/ tolikěž Wácslawa a Frydrycha ze Wchynic za prawé a starožitné Pány wyznawáme/terěž s dědicý swými budaucými ke wssem práwům Stawu Panského přináležej/ tak aby wždydy ti ze Wchynic k Bratřím a Stregcům swým z Tettowa tím spůsobem se chowali/yakž w sobě smlawu mezy nimi strz neygasněgssjého Cýsaře Frydrycha Řijmského učiněná w sobě obsahuge. Tomu na swědomj a pro budaucý pamět jim y gich dědicům budaucým tento list náš napsati/ a Pečeti nassy vperoniti gsine rozkázali. Datum na hradě Pražském w Pátek po Swatém hawle / Léta Páně 1522. a Králowstwj nassych Vheršského a Czešského/Léta sedmého.

Ty vssecky **W**agestátny počnauč od **K**rále **J**ana
až do **K**rále **L**udwíka potvrdil **C**ýsar **R**udolff / yarožto **K**ral **C**izelý / a to
na ponjzenau žádost **R**adslawa **W**chynského ze **W**chynic a z **T**ettowa / **G**.
M. **C**. **R**addy/na **D**aubrawské hoře a na **T**eplicy / pro geho wěrné a platné
služby/těž **J**ana ze **W**chynic **P**urgkrabij **K**arlšteynského / a **J**aroslawa ze
Wchynic

Wchynic a z Tettowa/ Misto komorníka Království Českého / tolikéž
Karla/ Wáclawa/ a Zdeňka Tettawůw z Tettowa / předtím slavné pa-
mětij y Jeho milosti činěný/ a to Léta Páně 1596.

Byl tento Radslaw Wchynsky Syn
Wacslawa Dlasta ze Wchynic/a Unny z Wřesowic: Měl Ma-
želku Pani Esteru z Wřesowic/ wssak žádných potomkůw ži-
vých nezanechal.

Bratr geho byl Jan Wchynský ze Wchynic/Purgkrabě Karlssteynský/ kterýž měl Manželku Pa-
ni Annu Pauzarku z Michnic / od níž pozůstali tito Sy-
nowé/Wácslaw ze Wchynic a z Tettowa/ Jan ze Wchynic
w Vhřích zahynul / Rudolff ze Wchynic a z Tettowa w
Vhřích zahynul/Wácslaw ze Wchynic a z Tettowa/Rad-
slaw mladšíj ze Wchynic a z Tettowa/Oldřich ze Wchynic a z Tettowa.

Jaroslav ze Wchynic a z Tettowa/ Syn někdy
Giršta ze Wchynic / a Bratra Wácslawa Dlaška ze Wchynic / kterýž měl
Manželku Paní Lidmilla z Lukawce / a sni zplodil tyto
Syny/ Giršta ze Wchynic a z Tettowa/ Radslawa mladší
ho ze Wchynic a z Tettowa/ Adama ze Wchynic a z Tetto-
wa/ Jana ze Wchynic a z Tettowa.

Wani Razyetij tolikez je Wchynic se
püssij/a wolasinē Erbu takoweho; wjāwagij/yakz w Stawu
Rytijiskēm dolożeno gest.

O Erbu a Rodu Starožitněn
Panův Hodegowských z Hodegoma / a ginych
Sireycův gegich / kteříž se po sydle z
Čestie psali.

Kapitola 888II.

Slvnost a starozitnost Rodu tohoto já-
dný z historykůw wyzwědci nemůže / kterýž konečně ne-
gineho Narodu gt/gednom Slovanského / gehožto etno-
stj wsseliké od dáwného času w tomto Královstwj až po-
sawad při potomných zřetelné a yasně gsau.

Püsse Hägel w Lütz 1159.0 Ber.
narcowi z Hodęgowa Synu Sobiesława / kterak on z Odolanem z Chysse
wssennu

wšsemu Wogstu Brod přes Ržetu Abdua wynalezl / a nepřátelům Cýsaře
Srydrycha hrdinský odepřel / kterých na druhé straně Ržety Čechům se přes
prawowati zbraňowali / yakž y na hoře oznáměno / a tu Cýsar Srydrych po-

ručil Bernartowi nosyti w Sřitu zlatý Kapr na wěčnu památku hrdin-
ských skutků kterých dokazowal před očima geho.

Před tím křb tohoto Rodu byl Kapr býlý w modrém Polí / gehožto v-
šwagýč sňazně a s welikým obližbením Rnžatům, Králům, y wšli Že-
mě slaužowali / a obyčeg měli psati se z Statkůw těch, gichžto w drženj byli /
což patrně gest y z giných pamětj dáwných / y tólikž z toho, že Soběslaw se
psal z Hoděgowa / a Bratr geho se psal z Čestie.

Léta Páně 1378. Hněwěl z Hoděgowa wedlé
zněnj pamětj některých / zgewowal to před plným Saudem a wšsemi Auře-
dnými Pražskými / že gest na Dwůr Poplužnj a Dwory Kmetčj w Hoděgo-
wě s platem / též y w Ohřicých na celau Wes s Dedinami, Lukami, Lesy /
ic. přigal na spolek Lynarta z Čestie Streyce swého krom dětj / podle pra-
wého spolčenj / tak že učiněn gest Lynart spolu s nim prawý společník a
ohromáždný / wšech wěc swrchu dotčených. Stalo se při přítomnosti Pa-
nůw Bohuslaw a z Krasylowa / Teywýššjho Komorníka Králowstwý
Čestěho / Ondřege z Dubé Teywýššjho Sudáho / Ssteffana Teywýššj-
ho Půsaře / Jana z Wartmberka Purgkraběte Panůw Auředníkůw Praž-
ských /

ských / Jaroslawa a Jdeňka Bratřj z Ssternbergka / Sawla z Swětic / Pe-
tra / Jana / a Oldřicha Bratřj z Rožmbergka / a při přítomnosti giných mno-
hých na témž Saudu sedějých / Léta yak wýš dotčeno w Auterý po Swa-
tém Jeronymu.

Nacházým mezy dáwnými pamětmi List Pana
Přeha z Čestie psaný Léta 1381. Kterýž dal Mikulášowi Radeginowi /
prodawagýč ténmuž nýaké dědictwý / a ten znj takto :

Ego Przecho de Czeſtitz, recognosco, quod matura deliberatione
fanoq, prahabito consilio, vendidi unam hereditatem in Czeſtitz cum
omnibus utilitatibus & proventibus, fidei nostro Nicolao Radegini ibi-
dē in Czeſtitz residenti, jure Emphiteotico, quod vulgaritē Zakaupne
nominatur, tali tamen conditione, quod praedictus Radegin nobis ac ha-
redibus nostris, singulis annis pro censu in festo Georgij 26. gros. pro fe-
sto Galli totidem solvere debet.

Præterea damus & concedimus ipsi, jura habere & judicia, facere ap-
pellationes juxta morem & consuetudinem à qua & ceteri homines in
bonis nostris jura & judicia assumunt, dantes ipsis in testimonium præsen-
tes sub appensione Sigilli nostri, & in testimonium præmissorum, Sigilla
famosorum Virorum Zubkonis de Zalesi & Hnievkonis de Hodiciova ad
petitionem meam præsentibus, sunt appensa.

In libris Ereccionum Anno 1371. Eynhart a
Ssteffan Bratřj z Čestie, w Těmpěicých w Kosteľe Sarnjm spůsobili aby
se čtyry Mše zpřiwávali za předky gých : ibidem in libris Ereccionum
Mutatio bonorum in Przedslawicz, Anno 1375. Einhardus miles de
Czeſtitz & Onso Plebanus.

In libris Ereccionum Anno 1384. Nos Do-
minus Einhardus de Czeſtitz, Dominus Ioannes Plebanus ibidem & Prze-
cho, ibidem in Czeſtitz, Fratres Germani donamus quinque Sexagenas
Annis singulis Censui perpetui, in Villa integra Iarolkow duas Sexagenas
cum viginti grossis, in Villa Drazow partem Censui residui, videlicet in
Curia in Vacov 24 gro: &c. ut in libris.

W Lětu Božjím 1400. ožnamugý pamětj / že
přech z Čestie ten den na Swatého Gřj prodal Dedinu poplužnj se Dwo-
rem w Raděšowě / nýakému Blažegowi a dědicům geho, prawem Purg-
krechtěnjm / a pro lepšj toho gistorn / dal ténmuž na to list / k kterémuž přiwě-
sly pečeti své Hněwěl z Hoděgowa / a Zubek z Zalesi.

Léta 1407. Pan Mikuláš z Čestie / byl Burg-
krabětem na Zelšfemburce / gemužto swědčjčj pamět doložená gest pod kř-
bem Panůw z Krasylowa.

Pana Ssteffana z Čestie w pamět wwožuge list
geho / kterýž dal Kmetům swým / prodawagýč týmž poplužnj Dwůr na
Smečně / a ten gest psan a dán Léta 1499. w tyto slowa zněgýč :

Já Sstěpán z Čestie / seděnjm na Elčowicých / prodal gsem s dobrým
rozmyslem a s dobrau radau přátelskau Dwůr poplužnj na Smečně se-

wšemi dědinami wornými y newornými Kmetům swým/ z nichžto niagi oni platiti Aurok/ na S^o Gřih púl kopy grossůw/ a na S^o Hawla tolikéž/ a když by Berně Královská obecne Brána byla po Čestie Zemj/ powinni budau dáti patnácte grossůw. Tomu na swědomj a na potvrzenj. Pečet má y Bratra mého Sstěpána z Čestie/ tolikéž y Pečet Sulka z Zálezl/ a Petra Sstěpawce z Čubie/ gsau přiwěšené. Datum ty Neděli po S. Gřih.

Lěhož Pana Sstěpána z Čestie/ gest památka y
w Listu giným/ psaným Lěta 1416. a znějícím takto:

Já Kněz Enoch/ Kanovník Kostela Pražského/ a farář w Čestiech/ wyznávám tímto Listem wšem budawcům farářům/ že gsam s dobrým swým rozmyslem y přátelskau Raddau/ ano y s powolenjm Pana Sstěpána z Čestie/ a Pana Sulka z Zálezl/ pro Kostelnj dobré/ prodal Dědinu Kostelnj w Radessowě s Lukami/ zc. ctnému Muži řečenému Wlčata/ Práwem dědičným/ a to za Osni Kop grossů Stříbrných. Tada to má dotčený Wlčata platiti na S^o Gřih púl Kopy grossůw/ a na S^o Hawla tolikéž/ a když přjgde Zemská Berně/ má dáti 8. grossůw/ Osmero Kuřat/ dwoge powlečení Konopné/ a má dwa dnj žiti/ geden Seno syceti/ a krom těch wšech giných Robot prázen býti. Tia to přiwěsili Pečetě Páni weysa gmenowanj y ya farář.

Roku 1420. Jan z Wihlaw/ prodal Bodate Ko-
stela w Předslawicých se wšim přjgslussenstwj/ nic sobě nezanechawajc/ za 20. Kop grossůw/ Slowutnému Panossy Hřzkowi z Budkowa a geho bu-
dawcům: čehož na swědomj přitiskli Pečetě/ Sulka z Zálezl/ Jan z Krasylowa/ a Sstěpánka z Čestie. Stalo se na den S^o Thomáše Apostola.

Při Lětu Božjím 1421. nacházým List psaný
Panu Přechowi z Čestie/ od Pana Jana z Swamberga/ kterýž kratičky gest a znj takto:

Jan z Swamberga/ Wistr Břeworstwů Če-
ského/ Droženému Přechowi wzkazuje pozdrawenj.

Jako gsam k tobě slal Pjřare mého o tu wěc/ wzkazals mi/ že s Probo-
stem máš stánj do Čtworku/ a w tom stánj je on yal twého člowěka/ z dá
mi se aby genu psal/ aby twého Člowěka propustil/ a gestliže nepropustj/
stánj genu wypowěz.

O Panu Mikulášsowi z Čestie při Lětu Bane
1455. tato se děge zmjnká:

Gindrich z Rožmberga/ zc. Jakož gsau k nám přisli Slowutný Pano-
ssy/ Jan Kohnata z Olessnice z gedné/ a Mikuláša Přesle z Čestie/ a Přech
z Čestie seděným w Elčowicých z strany druhé/ o to/ což se Žbožj Elčow-
ského dotýče/ o kladenj do Desť téhož Žbožj/ wyznáváme/ zc.

Lěta 1456. pař paměti wyswědugj/ učiněno gest
obdarowanj Rodu tomuto strz Wladislawa Krále Čestého/ pro wěrné a
snažné služby Bernarta Žoděgowského.

List Krále Gřihho potwřugicj Wagesťaty Krá-
le Wacslawa/ nimž on někdy we Stu Kopách gro: zapsal Wes řečenau
Nemedice Mikšsowi Kosořowi/ připomjna Přecha a Gindricha z Čestie/

Kterjžto

Kterjžto byli Bratřj wlastnj. Datum Anno 1463. Ad Relationem Do-
mini Ioannis de Rozmberk, a potomně Syrotky Přecha z Čestie List Krá-
le Wladislawa potwřugicj připomjna/ Kterjž učiněno gest ad Relatione
Domini Ioannis de Sselnberk.

Widěl gsam List Jana Lury z Wřabů Wřsare
Desť Zemských/ w němžto Droženého Panosse Přecha staršího z Čestie
Přjtelem a Kmotrem swým milým gmenuge/ zc. gehožto datum gest Lě-
ta 1471.

Lěmuž Břechowi z Čestie psan List od Jana z
Krasylowa Purgkraběte na Wolini/ gehožto nápis gest takowý:
Droženému Panossy Přechowi z Čestie a na Elčowicých/ zc. zc. Datum
Anno 1472.

Od Pana Zdenka Lwa z Rožmitalu/ psan List k
Panu Přechowi Wylimowi z Čestie/ Lěta 1473. Kteréhož počátek takto
znj:

Službu swau wzkazugj Drožený Přjtel y milý/ zc. zc.

Lěhož Roku Pan Gindrich z Rožmberga/ na-
psal k Panu Přechowi List takowý:

Služba má Přechu milý. Jakos mi psal/ že za mne Panu Wintberstý-
mu slžbiti chceš/ z tohož děkugj/ a prosým tebe/ aby k tomu Listu Pečet
swau přiložil. Wěřjm že tak učinjš. Datum na Krumlowě/ Domi-
nica Palmarum.

Že pak učiněn byl omyl w Listu/ Kterémuž měl Přech Pečet přitisknau-
ti/ žádal téhož/ aby k ginému gi tolikéž Listu přiwěsli/ a protož učinil k té-
muž psanj druhé w tyto slowa:

Droženému Panossy Břechowi staršímu z Čestie
a na Elčowicých/ Přjtelu milému.

Služba má Přechu milý. Jakos přiložil Pečet k Listu Pana Wirtm-
berského wedlé giných/ dáwámě znáti/ že se w tom Listu hlawnjm něyaky
omyl stal/ a proto gey přjti nechtěl/ y prosým tebe/ aby k tomuto Listu
Pečet swau přiwěsli/ a yá té slubugj Bohda wyswoboditi/ a od prwnjho Listu
Pečet chcy poslati. Datum Crumlouie in Parasceue.

Lěti psan k těmuž učinil gmenowaný Pan Gin-
dich z Rožmberga/ žádagjce téhož/ aby na Swadbu přigel těmito slowy:

Gindrich z Rožmberga/ zc. zc.

Přechu milý/ prosým tebe/ aby s Ženau swau dali Pán Bůh od tohoto
Čtworku neyprwě přjstjho we dwa Neděljch/ sem k nassemu Weseli přj-
gel: Wěřjm že to nám k lžbosti učinjš.

K těmuž List psan od Pana Buryana Bechyni
z Lážan/ Kteréhožto nápis znj takto:
Droženému Panossy Přechowi staršímu z Čestie a na Elčowicých/ Přjtel-
y a Swagru zwlastě milému.

J i i i y

Ten

Drozený a Statečný Rytíř Pane Wylime Přechu/Pane Streycemůg milý/ ič.

Pana Bernarta z Hoděgowa památka gest při
Létu Paně 1569. kterýž z Drozenému Přechowi Elčowidému Streycy
swému psal List/ gehožto datum w Auterý po Tědělí Družebný. Anno ut
supra.

Knihy o horekowaný spravedliwosti Králowny
a Pani wssch etnosti/ wydané Léta 1541. od Mikuláše Konáče z Hoděs-
towa/ a Panim z Hoděgowa připsané/ připomínagý Dědy a Bábý Pana
Jana staršího z Hoděgowa/ genž byl na ten čas mýsto Sudým Králow-
stvý Čestěho.

Pan Smil z Hoděgowa byl Děd po Otci Pa-
na Kausa/ kterýž měl Manželtu Dceru Pana Markwarta Rorkynj z Drá-
towa/ gmenem Annu/ gehožto Bábau po Kausowi Otci byla Pani Zele-
na z Krasylowa/ a Pani Anžka z Kádowa/ byla Bábau po Pani Anně
Matěři.

Gmenowaného Pana Smila zplodil Pan Jan
z Hoděgowa/ a Pan Smil zanechal potomně Syny dva/ gmenowité Pana
Mikuláše z Hoděgowa/ a Pana Kausa.

Pan Mikuláš z Hoděgowa zplodil
Pani Markétu z Rosně Smila a Artleba/ Otce Pana
Bernarta z Hoděgowa a na Rjepicy/ kterýž toho času žil
byl/ kteréhož gsem Knihu tuto spisowal/ mace Manželtu
Drozenau Pani Kateřinu Ržčanskau Rawkownu z Rž-
čan/ Dceru Drozeného Pana Pana Mikuláše Ržčanské-
ho Rawky z Ržčan a na Sstěný/ Kaddy G. M. Cysářské

a Krále Čestěho/ kterauz byla porodila D-
rozená Pani Pani Worssyla z Lobkowic a z
Zassteyna. Marka weys gmenowané-
ho Pana Bernarta z Hoděgowa/ byla Pani
Johanka z Osečan/ kterauz porodila Pani
Barbora z Mařeze.

poslan

Dostaupnost krátce sepsaná Erbůw Drozeného Pa-
na Pana Přecha z Hoděgowa a na Tlořkowě/ Milewsku/ El-
čowicých/ Čestlicých a Marssowicých/ Syna Pana Bernarta z Hodě-
gowa a Pani Johanky z Čestlic.

Gniewel z Hoděgowa na hoře gmenowaný/ genž
byl žiw okolo Léta Paně 1378. zanechal byl Syna Jana/ wssak pro oaw-
nost z kteréhoby Rodu Manželtu měl/ wědět nebýlo možné.

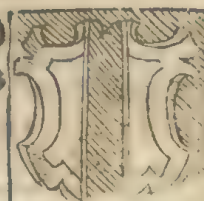
Jan Hoděgowský z Hoděgowa/ Pra-
prapraděd Pana Přecha z Hoděgowa/ měl Manželtu Pan-
Annu z dlanhé Wsy/ s nízto zplodil Syna Smila Ho-
děgowského z Hoděgowa.

Smil Hoděgowský z Hoděgowa/ Pra-
praděd Pana Přecha z Hoděgowa/ o němž učiněná zmínka
na hoře wedle hágta/ při Létu 1467. Manželtu měl Pa-
ni Alenu z Krasylowa/ po kteréz zůstal Syn Mikuláš Ho-
děgowský z Hoděgowa.

Mikuláš Hoděgowský z Hoděgowa/ Praděd po
Otci Pana Přecha Hoděgowského/ spolčen byl Stawem
Manželským s Pani Markétou z Rosně/ od níž posli Smil
Hoděgowský z Hoděgowa/ a Artleb Hoděgowský z Hoděgo-
wa/ Otce Pana Jana y Pana Bernarta z Hoděgowa.
W Domě Panim z Hoděgowa w Praze/ nacházegj se ta-
kowj Erbowé:

Smil Hoděgowský Děd po Otci
Pana Přecha z Hoděgowa. Měl Manželtu Pani Anžku z
Tlemysle/ od níž posli Bernart Hoděgowský.

Byl

Byl Raddan třech Cýsarů a Králův Českých / Ferdynanda / Maximiliána druhého a Rudolfa druhého / Sande Zemský. Manželka jeho byla Pani Johanna z Čestie / od níž pozůstali tito potomkové: Jan mladší Přeč a Směl Bratři z Hoděgowa / a dvě Dcery / Alžběta a Aněžka / Sestry z Hoděgowa.

Lécho Botomkův gmenovanýho Pana Bernarta z Hoděgowského Poslaupnost Erbů po Bábě Pana Otce gegich / a Matky Pani Aněžky z Nemysle / bratce sepsaná.

Ondřej z Nemysle Braprapraděd / měl Manželku Pani Bonussy z Milíčyna a z Kofelce / kterýžto Rod starodávný / poněwadž potomka Mužského pohlawij nepozůstává / fessel / zanechal Syna Jana z Nemysle.

Jan z Nemysle Braprapraděd / měl Manželku Pani Alenu Malowcownu z Malowic / od níž zůstal Syn Bohuslaw Mitrowský z Nemysle.

Bohuslaw Mitrowský z Nemysle / Braprapraděd / měl Manželku Pani Kateřinu Osečanskou z Osečan / od níž zůstal Syn tohož gména Bohuslaw.

Bohuslaw druhý z Nemysle Mitrowský / měl Manželku Pani Annu z Konec Chlumu / od níž pozůstala Pani Aněžka na hoře gmenovaná z Nemysle / Manželka Pana Směla z Hoděgowského z Hoděgowa / a Bába Drozeného Pana Bernarta z Hoděgowa / a Bába Drozeného Pana Přeča z Hoděgowa / a giných / zvláště jeho Sester.

Druhý Wywod neb Poslaupnost Erbů po Drozené Pani Johance z Čestie / Manželce Pana Bernarta z Hoděgowa / a Pani Mateře Drozeného Pana P. Přeča z Hoděgowa na Tloškowě / i. G. M. C. Raddy.

Stěpán z Čestie Braprapraděd po Materi Johance / měl Manželku Pani Ofku z Tačňovic / e / nížto zplodil Syna Přeča z Čestie.

Přeč z Čestie Braprapraděd / po Materi Pani Johance z Čestie / genž byl žiw okolo Léta Páně 381. o němž paměti wexs doložené wyprawugij / zanechal byl Syna Stěpána z Čestie.

přeč

Přeč z Čestie Brapraděd / měl Manželku Pani Elisku z Smiřic / Dceru Drozeného Pana P. Gindricha Smiřického z Smiřic / od kteréž zůstal Syn Stěpán.

Stěpán z Čestie Braděd / měl Manželku Pani Ofku z Struhai / kteráž genu porodila Syna Přeča.

Přeč z Čestie na Elcowicích a Čestie / cých poslednj z rodu toho / kterýž někdy, jakž wýs doloženo / od gedno^o Předka s Rodem Panů z Hoděgowa possel / a wj / wali za znamenij Rytijské bšleho Kapra / a tito podle obdarowanij v Medyolani, zlatého / měl Manželku Pani Alžbětu z Kalenic / s nížto zplodil toliko gedinu Dceru, Pani Johanku Manželku Pana Bernarta z Hoděgowa / kteráž také po Materi nálezegj Erbowé nje doloženj.

Jan z Kalenic / měl Manželku Pani Kateřinu z Horochu / a ta byla Brapraprabába po Materi Drozeného P. P. Přeča z Hoděgowa / i. od níž possel Syn Benes.

Benes z Kalenic Brapraděd / měl Manželku Pani Johanku z Lowcie / od kteréž zplodil Syn Benes z Kalenic.

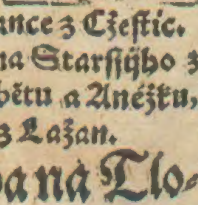

Benes z Kalenic Syn Benes z Kalenic / měl Manželku Pani Johanku z Tisowé / a ten byl Praděd po Materi.

Od těch tam Předků na hoře gmenovaných poslaupnost Rodu swého wede Drozený Pán Pan Přeč z Hoděgowa na Tloškowě / Milewsku / Elcowicích / Čestie / a Maršowicích / G. M. C. Radda po Otci swém Panu Bernartowi z Hoděgowa / a Pani Materi Pani Johance z Čestie. Měl také giné Syny Pan Bernart z Hoděgowský / totiž Jana Staršího z Hoděgowa a Směla / kterýžto zemřel / Dcery také dvě, Alžbětu a Aněžku, z nichž gedna dána Panu z Rjčan / druhá Panu Bechyňowu z Łazan.

Gmenovaný Pan Přeč z Hoděgowa na Tloškowě / i. G. M. C. Radda / měl Manželku Drozenau Pani Dorotu z Rodu starodávného Panů Herzánů z Harasowa / Dceru P. Herzánů z Harasowa na Binicích, Tledwězy a Wlešscých / od nížto posslo pět Synů a tři Dcery, genž let nemagij.

Od Pana Arkleba z Hoděgowa / wla stního Bratra P. Směla z Hoděgowa Otce Pana Bernarta staršího z Hoděgowa / a Děda Pana Přeča z Hoděgowa / possli tito Páni z Hoděgowa / Pan Bernart z Hoděgowský na Rječicy / a Pan Jan z Hoděgowa.

